

ول یعنی آیات منکران چوتھی کماں کنت کہ منی خاصین بندہاں (مسح، عزیز، روح القدس و فرشتگان) و پرستش کنان و یہ وقتی حمایت و اوستارینت «کَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا» ہجرتاں آوت چہ شے کاراں ہزاری ظاہر کنت و شے مقابل و مدعی ہوان و اوستو ک بنت . ول یعنی اے ہمیں فریب مہ و ررات اودا کس شمارا جنت نہ کنت کہ کلام باغ و بھاگ ات۔ البت ماشے مہمانی کنیں چہ دوزخ و آس و چہ ایڈگہ قسم قسم و عذاباں (اعاذنا اللہ منہا) ول یعنی یہ قیامت و ریح و چہ درستاں زیات تاوان بارہا کس بنت کہ آیانی تمامیں جہد یہ دنیا سیکگی ات، آخرت و خیال اش کدی ہن نہ کنت محض دنیاوی دیم روی (ترقی) و مادی کامیابی و مزین معراج اش فمتکت۔ (کذا یفہم من الموضع) یا مطلب چوش داریت کہ ماں دنیا و زندہ ہرچ کارے اشاں پہ وئی خیال و شتر زماناں و کتکتش توری بندر و شراتنت یا شتر نہ اتنت آدرست کفر و نحوست و سبب و اودا بیکار ثابنت بوتنت و تمام محنت برباد بوت۔ ول یعنی اشاں

اللہ تعالیٰ و نشانیاں و قبول دار بوتنت و نہ اشاں کدی چشیں خیالے اہت کہ باندا خدا و دیما حاضر ہوگی انت و کافر و حنات مردگ حساب انت ماں آبدی زندہ و سج درد و رانت نوں پہ اشاں محض کفریات و ستیات پشت کبنت نوں شاہیم و یک کپے چوں وزن کنت وزن و ہر دوہیں کپانی وزن و تفاوت و پیش داریت پدا ادا سیات و مقابلہ و حنات و ہج وجود نیست انت گڈا وزن کنگ و چے سوت حاصل بیت۔ ول ہرچ کلاگہ شہا کتگ ات مروچی نوں آئی و تمام و چش ات ک یعنی چہ مدام و جنگ و شزار و ہزار نہ بیت ہر دم تازہ بہ تازہ نعمت دیک بنت کدی چشیں و اہکے نہ کنت کہ مارا چہ ادا بہرگہ جاگے برگ بہ بیت و قریش و یہود و سیکین و سب و روح، اصحاب کھف و ذوالقرنین و بابت و سوال کرتکت اے سورہ و اول سرا اصحاب کھف و آخر ذوالقرنین و قصہ داں حدیکہ قرآن و تعلق ات بیان فرمائنت و روح و بابت و بیان ماں سورہ بنی اسرائیل و بوت و آس و دو فرمائنت و ما آوتیت من العلم الاقلیلا نوں سورہ و آخر پیش داریت کہ اللہ تعالیٰ و علم و حکمت و گیاں بہ شمار انت۔ ہرچ گتے شے طرف و قابلیت و ضرورت و ردا کنگ بوتکت چہ حق تعالیٰ و معلومات و ردا آئیکر ہن نہ انت کہ ماں دریاء آب و یک ترپے و۔ بند جبر بالقض تمامیں دریا و آب سیاہی بہ بنت کہ چرائی و خدا و گیاں نیستگ شروع کنگ نہ بیت چرائی و تا دومی و سومی دریا چھائی کدی ماں آئی و شامل کن ات تو اے دریا ہلاس بنت لیکن اللہ تعالیٰ و گت حلاس بنت۔ چہ خدا بفرمات کہ قرآن و ایڈگہ آسمانی کتابانی ذریعہ و توری ہر قدر ستریں علم زیات و چہ زیات مقدار کتے و دیک بہ بیت علم الہی و مقابلہ آہن قلیل انت اگرچہ فی ذاتہ اثر اکثر کوشگ بہ بیت ول یعنی من ہن مثل شمایک بشرے آن من خدا نہاں کہ و تاوت ذاتی ہیم و تمام علوم و کمالات من و حاصل بہ بنت البت اللہ تعالیٰ حقیق علوم و معارف قدس منی نیگ و وحی کنت کہ ماں آیاں اصل اصول توحید و علم انت ہائی و نیگ من کلان دعوت دیاں ہر کس و تگوں اللہ تعالیٰ و دوچار کنگ و شوق یا آئی دیما حاضر ہوگ و خوف بہ بیت اثر لازم انت کہ چیزے نیکیں کار شریعت و مطابق و بکت و ماں اللہ تعالیٰ و بندگی و ظاہر اوباطنا کسے و بہ کلام درجہ شریک مہ کنت یعنی شرک جلی و دول و ریا وغیرہ شرک خفی و چہ ہن بہ ہر نیت پرچاکہ ماں ہرچ عبادتے و غیر اللہ و شرک بہ بیت عبادت کنوک و دیم و جنگ بیت اللہم اعذنا من شرک و افسنا مرے آیت و اے ارشاد ہن بوت کہ نبی و علم متناہی و عطائی انت چو مثل علم خداوندی و ذاتی وغیر متناہی نہ انت

الذین کفروا ان یتخذوا عبادی من دونی اولیاء ان اکفرتنا ہم اکفرت کت کٹاھینت منی بندیاں بغیر چہ من وئی مددگار ول مانتا کنگ جھتم للکفرین نزل ۱۰ قل هل ننبئکم بالاحسین اعمالا ۱۰ یہ کافراں دوزخ پہ مہانیا و بگوش آیا خبر بدیں شمارا کہ کئی کتگیں زیادہ بیکار بوتنت الذین ضل سعيهم في الحیوة الدنیا و هم یحسبون انہم یحسبون ہم اکار بوتنت آیانی کوشش ماں دنیا و زندگانی و آیاں گمان کنگا کنت کہ آشریں کار و صنع اولیک الذین کفروا بآیت ربہم و لقابہم فحبطت اعمالہم کنت و آھینت کہ منکر بوتنت چہ وئی رب و نشانیاں و چہ آئی و دیدار انوں برباد بوتنت آیانی کنگیں کلا فلا نقیم لہم یوم القیمہ و زنا ۱۵ ذلک جزاؤہم جھتم بہا کفروا و پدما چست نھنیں پر آیاں ماں قیامت و ریح و شاہی اے آیانی جزا انت دوزخ پہ ہے خبرا کہ منکر بوتنت و اتخذوا آیتی و رسولی ہزوا ۱۶ ان الذین امنوا و عملوا الصلوات کتک گون منی آیاتاں و پیغیراں مسکرائی ول بے شک ہا کسان کہ ایمانش آرت و نیکیں عملش کت کانت لہم جنت الفردوس نزل ۱۷ خلدین فیہا لا یبغون ہستنت پر آیاں بہشت و باغاں پہ ہما نیا۔ ہمیشہ ماننت ماں اودا نہ لوٹنت عنہا حول ۱۸ قل لو کان البحر مداد الکلیم لربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلیمت ربی ولو جئنا بمثله مددا ۱۹ قل انما انا بشر مثلکم یوحی الی انبیا الہکم الہ واحد فمن کان یرجوا لقاء ربہ فلیعبد عبدا صالحا و لا یشرک بعبادۃ ربہ احد ۲۰ یہ وئی پروردگار و دیدار اگر بکت آنکیں کار و شریک مکتنت ماں وئی پروردگار و بند گیا کیا۔

شوق یا آئی دیما حاضر ہوگ و خوف بہ بیت اثر لازم انت کہ چیزے نیکیں کار شریعت و مطابق و بکت و ماں اللہ تعالیٰ و بندگی و ظاہر اوباطنا کسے و بہ کلام درجہ شریک مہ کنت یعنی شرک جلی و دول و ریا وغیرہ شرک خفی و چہ ہن بہ ہر نیت پرچاکہ ماں ہرچ عبادتے و غیر اللہ و شرک بہ بیت عبادت کنوک و دیم و جنگ بیت اللہم اعذنا من شرک و افسنا مرے آیت و اے ارشاد ہن بوت کہ نبی و علم متناہی و عطائی انت چو مثل علم خداوندی و ذاتی وغیر متناہی نہ انت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَوَدَّعَسَىٰ لَئِن سَأَلْتَهُنَّ لَيَبْكُنَّ يُبْكِنَنَّ لِي أَن تَكُنَّ خِيَالًا بِرَبِّكَ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

سورہ مریم ماں ملک نازل بوت و آئیے نود و ہشت آیات و شش رکوعت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنناں اللہ نام ء ہما کہ بے اندازہ بہسریاں ز بریں رحم کنو کے

کھیعص ۱ ذکر رحمت ربک عبدہ زکریاؑ اذ نادى

اے بیان انت تھی پروردگار ء مہربانی ء گوں وتی بندہ زکریا یاں وقتیکہ توری جت

رَبِّہٖ نِدَاءً خَفِیًّا ۵ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهِنَ الْعِظْمِ مِنِّیْ وَاسْتَعَلَّ

وتی رب ء پہ آہستیں توارے فل گوشتی اے منی رب سست بوتنت منی ہڈیاں وتریکالکت

الرَّاسُ شِیْبًا وَّلَمْ اَکُنْ بِدُعَاۤیْکَ رَبِّ شَقِیًّا ۶ وَاِنِّیْ خِفْتُ

سرچہ پیریافت و پہ لوٹگا چہ توکدی بے اہمیت نبوتگوں فل و من ترسوں

الْمَوَالِیَ مِنْ وَّرَآءِیْ وَكَانَتْ اٰمْرًاۤتِیْ عَاقِرًا فَهَبْ لِّیْ مِنْ

چہ وتی سیاداں رندچوت و منی جن سننے نون بدے منا چہ

لَّدُنْکَ وَلِیًّا ۷ یٰرَبِّیْ وَیْرِثْ مِنْ اٰلِ یَعْقُوْبَ وَاَجْعَلْ رِبِّیْ

وتی درگا ہایک پشت پدے کہ آ منی جاہا دیقوب ء اولادانی جاہا بندیت و آئیاراد پسندے

رَضِیًّا ۸ یٰزَکَرِیَّا اِنَّا نَبِشْرُکَ بِعِلْمِ اِسْمِہٖ یٰحِیُّ لَمْ نَجْعَلْ لَہٗ

بکن فل اوزکر یا ما خوشخبری دین ترا بیک بچے کہ آئی ء نام یحیی انت مانکنگ پیش

مِنْ قَبْلُ سَمِیًّا ۹ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ یٰکُوْنُ لِّیْ عِلْمٌ وَكَانَتْ اٰمْرًاۤتِیْ

چہ آئی آئیے ہہ نام کسے فل گوشتی اے رب چون بیت منارا بچے و منی جن

عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْکِبَرِ عِتِیًّا ۱۰ قَالَ کَذٰلِکَ قَالَ رَبُّکَ

سننے و من رستگوں چہ پیر یا کہتو کیے درجیا فل گوشتی ہے ہما بیت فرمائینتگ تہی رب

هُوَ عَلٰی ہٰٓئِیْنٍ وَّ قَدْ خَلَقْتْکَ مِنْ قَبْلُ وَّلَمْ تَکُ شِیْئًا ۱۱

کہ اے کارے بہ منی سرا آسان و پیداگوں کت ترا پیرا و تو چے نہ آتے فل

فل یعنی زکر یا علیہ السلام چہ نبی اسرائیل ء مزین شائیں بنیاں یک ایت ماں بخاری ء ہست کہ بخاری (دار تراشی) واجہ ء پیشہ ات وگوں وتی دستاں کارکنان لاپے ارتگتی آئی ء قصہ پیرا

ماں عمران ء کومت ہوا چارگ بہیت فل گوشتی ماشہ تہارکی وعلوت آہستہ آہستہ دعائے کت بخاری ء دعا ء طہیرت ء اذخوارکم نقضوا و خفیۃ اعران کورہ ہاے سمیں عاچہ ریا ء دور وچ اعلیٰ درجہ ء اخلاص پر بہیت

شاید اے ہم خیال بہ بیت کہ پیراں سری ء چک لوٹگا ات اگں چک بہیت توٹ کنو کلگ کرنت و چونانی ء ہن پیراں سری ء و ہدے انسان ء آواز سست بیت فل یعنی ہر ظاہر مرگ ء و ہد

تریک رات ء سر ء موداں اسپتی ظاہرات و ہڈاں ہم ترا ہنگت فل یعنی شامے خاصیں مہربانی منی سر کتنگ نون بہ اے آخری وقت ضعف و پیراں ملی ء چون گمان بکناں کہ منی دعاء

ردکنان چہ وتی مہربانی ء نماز بہر کنے اہلہتیں مفسراں و لہم اکن بدعاک رب شقیۃ ء معنی اے ہما کتنگ کہ اے پروردگار! بہ شے دعوت ء سلامن کدی تھی ثابت نہ بوتگاں

یعنی ہر و ہدے شتا تو ار پرت بر حکم ء فرمان برداری ورنگیری ء سعادت مناصا حاصل بوتگاں فل یعنی آئی ء کس وارث و سیادنا اہل مبتد ترس اے پیدا بوت کہ اے مرداں حیرانی ء بعد چہ وتی

بد عملی و غلط کاری ء تچکین راہ ء خراب محنت مہرچ دینی و روحانی مزینے یعقوب علیہ السلام ء سر بوتگت آرا چہ وتی ناشریاں بر باد مکننت فل یعنی من پیر بوتگاں لوگ بانگ سنٹ

انت سر ظاہر ء اولاد حاصل بوتگاں ء ہج نشانی نیست انت لیکن

وتی ہیشمار قدرت و رحمتانی برکت ء اولاد عطا کن کہ آدنی کاران ء

بہتی دست ء بگپت وتی مقدس انت ء بار ء برداشت بکننت

من ماں اے پیراں سری ء چے کت کنادل ہے کشیت کہ یک چکے

ہنکر لائق بہ بیت کہ آوتی پت و پیر کی منصب دست بگپت آیانی

علم و حکمت ء خزان گانی مالک نبوت ء بلندبانی وارث بہ بیت

نتبیہ : صحیح حدیثاں ثابت انت کہ ماں نبیانی مال وراثت

جاری نہ بیت آیانی وراثت ماں علم ء دولت بخاری بیت و

شیعیانی معتبریں کتاب چہ "کافی کلینی" ء ما "روح المعانی"

اے مضمون ء آیات نقل کرتگ انت لہذا متعین انت کہ

ماں یوشی ویرت من ایل یعقوب ء مالی وراثت مراد نہ انت

کہ آئی ء تاشدوت چہ آل یعقوب ء لفظ ء لو گائنت پرچا

کہ ظاہر انت تمام آل یعقوب ء مال و مالک ء وارث

تہنا حضرت زکریا ء چک چطور بوت کنت بلکین وراثت ء

جرند ء ذکر اے موقع ء ظاہر کنت کہ مالی وراثت مراد نہ

انت پرچا کہ ایشی ء تمام دنیا متوک انت کہ چک پت ء مال ء

وارث بیت گراماں دعاء ایشی ء ذکر محض بیکارا ت۔

چوش خیال کنگ کہ حضرت زکریا ء وتی ماں و دولت ء فکر سوار

انت کہ چوش بہیت کہ اے ماں و دولت چہ منی لوگ در کپان

ناکو ء چکاں واید کہ سیاد و وارثانی لوگ سر بہ بیت اے

سک کپتگیں و سبکیں خیریت انبیا علیہم السلام ء شان

چوش نہ بیت کہ چہ دنیا ء رخصت ہوان ء دنیا ء حقیرین متاع ء

فکر ء بکسیت کہ ہائے اربان اے مال کجا روت و سر بہیت

و لطف ایش انت کہ حضرت زکریا ء و لہتمذہبں ہاچے ہن نہ

ات ء دار تراشی ء کارکنان ء وتی گذارہ کرتگتی ہاں آئی ء

ماں پیراں سری ء چون کانی غم بے وار کرتگت کہ چار بیسیادانی

دست ء مکننت الہیاذ باللہ فل ء چشیں چکے عنایت کن

کہ آوتی جوانیں اخلاق و اعمال ء روحانی و تہی نیکیں مردمانی

دلپند بہ بیت فل یعنی دعا قبول بوت و چک پیدا بوتگ ء

بشارت سر بوت کہ آئی ء نام "یحیی" چہ پیدا ایش ء سر

حق تعالیٰ ء تجویز فرمائینت ء نام ہن چشیں عجیب کہ ساری ء

کسی نام بندگ نہ بوتگت لہتیں سلف ء ادا "سمعی" ء

معنی "شبیہ" زرتنگ یعنی اے شان و صفت ء کتام شخصے

چہ آئی ء پیش پیدا نہ بوتگت ات شاید مطلب چوش

بہ بیت کہ چہ پیریں مرد و سنٹیں جنیں آدم ء کتام چکے داں

آوہدے پیدا نہ بوتگت یا ماں لیتے خاصیں احوال و صفات

مثلاً رقت قلب، غلبہ بکار وغیرہ) ء آئی ء مثال پیش ء نہ گوشگ . واللہ اعلم و انسان ء دستور انت کہ وہدے اناگت ء یک و شیں حالے بہ اشکننت تو بہ زیاتیں دل جمی و

شاد کامی ء ساعت و دمان ء جنت و پٹ و پول کنت چہ تحقیق ء تازہ ہیں لذت ووشی حال بیت و پدا خبر ہن بالکل پتگت بیت ہے مرادات حضرت زکریا ء سوال ء۔

حضرت شاہ صاحبؒ نہشت کنت : "عجیب چیز ء سوال ء سر تعجب نہ کتی و ہدے اشکتی کہ اولاد بیت نون وتی حیرانگی و تعجب ظاہر کت فل حیرانگی ء چک نہ انت ماں ہے

جاواں ترا اولاد بیت و خدا مرضی ہم پورا بیت فل یعنی ٹٹے گورا ظاہری از باب ء رد ایک چیزے مشکل بوت کنت بے خدا ء گورا ہج مشکل نہ انت۔ آئی ء مزینیں

قدرت ء دیما ہر چیز آسان انت۔ انسان وتی جرند ء ہستی ء سچاریت یک زمانگے انجیں بہت ات کہ اے وت ہج چیزے نہ ات آئی ء نام و نشان کس ء نر اننگت

حق تعالیٰ ء چہ نیستی ء پردہ ء بہ وجود ء آورد پدا منن شائیں قدرت ء خدا بند لائشی محض ء یک شیئے جوڑ کنت گرا نا آچہ پیریں مرد و سنٹیں جنیں ء چک

پیدا کرت نہ کنت ا۔

منزل ۴

فل یعنی دنی جان در ای با وجود دیدیکه کامل سہ روح و شپ گوں مردمان بزبان و خبرت مکنے تو گڑ ابران کہ محل قرار گپتگ۔ اے ردازیات گیش و گوارماں آل عمران ء فوائد گوشتگ اودا چارگ بہ بیت و معنی و ہدے ہادقت اہت تو زبان چہ گفتگو کنگ عاجز بوت، چہ حجرہ و در کپان، مردمان ء بہ اشارہ گوشتی کہ صبح و بیگاہ ء اللہ یاد کن ات، نماز بوان ات مان تسبیح و تھلیل ء مشغول بہت جوش گوشگ یا ووتی پیشی دستور ء ردء بطور و عظ و نصیحت گوشتی یا خداوند کریم ء نعمت ء ووشنودی محسوس کنان ء لوطی کہ اید کہ مردم ہن گوں آئی ء ذکر و شکر ء گلایش بہ سنت پرچاہہ چو کہ ماں آل عمران ء گوشت۔ حضرت زکریا ء حکم ات کہ ماں آستے روحان خدا ء باز زیات یاد بکنت خاص تسبیح ء لفظ شاہدیش کا اختیار فی گت کہ اکثر عجیب و غریب نقشہ گندگ ء وید ء انسان سبحان اللہ ء لفظ ء گوشت۔ فل یعنی تورات و ایدگ آسمانی گت کہ آتی یا ایدگ نبیانی سرا نازل بوت گت گوں مضبوطی و کوشش آیان بدار ء آیاتی تعلیمات ء سرادت ہم عمل کن اید گراں ہم عمل کنگ ء ترغیب بدے۔ حضرت شاہ صاحبؒ نقشبہ کنت یعنی علم کتاب مردمان ء گوں سختی ء تعلیم دیگا لگت۔ یعنی بہت ضعیف ات و

دت ورنات و معنی بجلی ء عمر ء آرا حق تھا ء فہم و زانگ علم و حکمت، فرست صادق، احکام کتاب عبودیت ء آداب و خدمت ء معرفت بخشا تگ۔ چکان بکیرے آڑ الیب و گواری ء دعوت دات۔ جوانی دات کہ ماہرے کار ء پیدا کنگ نہ بوتگین۔ بعضے عالمانی نزدیک اللہ تعالیٰ عام دستور ء برخلاف ایشا ماں بجلی ء نبوت ہن عطا فرمائنت۔ واللہ اعلم و معنی اللہ تعالیٰ ء آڑ اذوق و شوق، رحمت و شفقت، رقت و نرم دلی، محبت و محبوبیت عنایت فرمائنتگت و صاف و پاکیزہ ہیں ہیل و عادت، مبارک و سعید متقی و پرہیزگار جوڑ گت۔ ماں حدیث ء بہت کہ بچی علیہ السلام نہ کدی گناہ کت و نہ گناہ ء ارادہ کت۔ چہ خدا ء خوف و ترس ہمنگر گت کہ واجہ ء مبارکین رخسارانی سرارسانی نالی وڑے جوڑ بوتگت۔ علیہ و علیٰ نبینا الصلوٰۃ والسلام۔ فل یعنی متکبر سرکش دت سر نہ ات۔ حضرت شاہ صاحبؒ نوشتہ کنت کہ واہگ دارو کیں چک اکثر بچیں تب (طبع) دارنت بے آئی جوش ات فل اللہ بہ ہر بندے ء سر اسلام دیم بدنت آ محض بہ شرف و عزت دیگ ء خاطر انت کہ آئی ء مطلب جوش ات کہ آئی ء سر امح گرفت نیست یوم و ولد و یوم یموت و یوم یبعث حیًا ء عرض احوال اوقات ء تعمیر انت یعنی ولادت ء بگرتاموت و چہ موت ء بگرتا قیامت ء پہ آئی ء خوردہ گیری (جوڑیں حساب) نیست چہ خدا ء گرفت ء امین و محفوظ رات۔ و معنی یہ حیض ء غسل کنگ۔ اے اولی حیض ات۔ عربی سیزدہ سال ات یا پانزدہ۔ چہ شرم و حیا سبب چہ چھی ء یک کر بوان ء ماں یک لوگ ء داخل بوت کہ چہ بیت المقدس ء روح در اتک ء نیمگات پمشکان نصاریٰ ء مشرق (روح) در اتک ء ووتی قبلہ جوڑ گت۔ فل یعنی حضرت جبریل ء زبانیں خوبوتریں مردے ء شکل اہت، چوشک فرشتگانی عادت انت کہ و تاراعوماد لپسندیں شکل ء بدل کنت و ممکن انت کہ اے موقع ء حضرت مریم ء انتہائی پاکبازی و پاکدامنی ء استمان گرگ ہن مقصود بہ بیت کہ اے ہمیں زبردست اسباب و محرکات ہن آئی ء تقویٰ و عفاف ء جذبات ء ادنائیں سکین دات نہ گت۔ فل مریم ء اولی برنش ء فہمت کہ مردین انت۔ ماں تنہائی ء یکپارگی یک مردے ء دیما آیکا قدرتی طور ء ترسیت ووتی حفاظت ء فکر لگت

قال رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ اِنَّكَ الْاَكْثَرُ الْاِسْمَاءِ ثَلَاثًا لَيْلٍ سَوِيًّا ۝ فخر جہ علی قومہ من المحراب فاوخی الیہم ان سبحوا بکرة و عشیًا ۝ ییحییٰ خذ الکتب بقوۃ و اتذکر الکتب صبیًا ۝ وحناناً من لدنا و زکوۃ و کان تقیًا ۝ و بڑا بوالدیہ و لم یکن جباراً عصیًا ۝ و سلم علیہ یوم و لد و یوم یموت و یوم یبعث حیًا ۝ و اذکر فی الکتب مریم اذ انتبذت من اہلہا مکانا شرقیًا ۝ فانتخذت من دونہم حجاباً فاسلنا الیہا و حنا فتمثل لہا بشراً ۝ سویا ۝ قالت انی اعوذ بالرحمن منک ان کنت تقیًا ۝ قال انبأ ان رسول ربک لآہب لک غلاماً کیا ۝ قالت انی یکن لی غلام و لم یمسنی بشر و لم اک بغیًا ۝ قال

مگر معلوم بیت کہ فرشتہ ء چہرہ ء سر تقویٰ و طہارت ء انوار ء ترپناکی ء گندان ء ہمچک گوشگ میناسب فی فہمت کہ » من چہ تہی نیمگا رحمان ء پناہ ء حاصل کنان، اگس تمول ء خدا ء ترس بہت « (ہمچوشک چہ پاک و نورانی ہیں چہرہ ء ظاہرات) تو چہ اداروئے وستی کار ء کار نہ دارے۔ فل یعنی مترس، منی نسبت ء اگس کت م بدیں خیلے اہتگ تو آرا چہ دل ء بکش، من مردے نہاں تہی ہمارت ء (کہ تو آئی ء پناہ ء لوٹگائے) دیم داتگین فرشتہ آن، پے سبب ء اہت گوں کہ چہ خداوند قدوس ء نیمگ ء ترا یک پاکیزہ ہیں چکے عطا بکنان۔ ماں غلامان کیا (پاکیزہ ہیں بچک) ء گوشگ ء اشارہ بوت کہ آچہ حسب و نسب، اخلاق و غیرہ ء ردء بالکل پاک و صاف بہت۔ فل مریم ء دل ء خداوند تعالیٰ ء اے یقین پیدا کت کہ بے شک اے یک فرشتہ مگر ماں تعجب ء کپت کہ ہمازلک کہ مردی نیست کہ آڑا بہ جلالیں رہند ء دست جت بکنت و بدکارے ہن نہ انت کہ حرامیں رہند ء چک پیدا بکنت آڑا بجات راہبہ پاکیزہ ہیں اولاد چوں حاصل بہت۔ ہنجوش کہ حضرت زکریا ء چریشی ء کمتر در جہ ء بشارت ء ردا سوال کنگت۔

فلانے ہما پتہ انت کہ حضرت زکریاؑ ایک بوگت ماں کو سنگیں رکوع، چارگ بہر بیت، فل یعنی اسے کار الم، بیت ایشی، بابت، فیصلہ ساری، بوگت نون اے پشت، چکل
 دیگر نہ بیت یعنی حکمت، تقاضا ہمیشہ انت کہ چہ دست جنگ ابید محض چہ جنین، وجود، چکلے پیدا بکنت، آپ گند، وکان واٹا، نواکان میں شان قدرت، ایک نشانی ہے بہر بیت
 چیا کہ اے دک کل انسان چہ مرد و جن، اداری، پیدا بکنت آدم ہر دو مینانی بغیر پیدا بوت، حواء، ایوک، چہ مرد، وجود، پیدا بکنت، چہاری صورت ایشی انت کہ ماں حضرت مسیحؑ
 ظاہر بوت کہ ابید چہ مرد، ایوک، چہ جنین، وجود، پیدا بوت اے ہما پیدا ایشی، چہ صورت بوتنت۔ نون حضرت مسیحؑ وجود قدرت خداوندی، ایک نشانی، چہ حق تعالیٰ، جانب
 یہ دنیا، مزین رحمت، سبب انت، فل گوشت کہ فرشتہ، تھت کت و حمل قرار گیت۔ «وفی البحر» ذکر ان جبریل علیہ السلام نفع فی جیب درعہما او فیہ و فی کتہما
 والظاہر ان المسند الیہ لنفع هو اللہ تکا بقولہ تکا فنحننا کما قال فی آدم و نفتح فیہ من روحی، واللہ اعلم، فل یعنی وہدیکہ و منع حمل، وقت نزدیک بوت، چہ بشر
 سبب، چہ درستان و تابندان، ایک دوریں جاگے بنت شاید اے ہما جاگے بہر بیت کہ آرا، «بیت اللہ» گوشت اے جاگے بہر بیت المقدس، ۸ میل انت اے روایت
 ابن کثیر، چہ وہب، کتنگ، و یعنی چہ چک مانی، درد، رخ، و بن، سہارا، گرگ، خاطر، آئی، نزدیک، سر بوت، آوہد، درد و رخ، تنہائی، بیکی، سامان ضرورت و راحت
 نہ بوگ و پیدا چہ درست گیش یک نامدار بن غفیف و پاکیزہ، دینی حیثیت، آئندہ، بدنامی، تصویر، سکے قرار کتنگ ات دانکہ ماں ہے رخ و بیقراری، زیادتی خیال،

گوشتی: لیلیٰ تخی میت قبل هذا و کنت نسبا منسیا
 (در بختا من چہ اے وقت، ایک، پیش بمرتینوں و
 دنیا، منی نام و نشان ہن مہوتیں و کسے، یہ فراموشی
 ہن منیاد مکتیں) چہ گیشیں رخ و بیقراری، آرا
 گوشتنگیں چہ فرشتہ، اشتنگیں بشارت ہن یاد نہ
 اہنتت۔ فل ہما مقام کراود حضرت مریمؑ چہ چہ
 جلوک ات قدرے بڑزات چہ آئی، چہ پیدا ہما فرشتہ
 آواز بہ گوش، کت کہ عم و رخ مرد چہ رت، قدرت، ہمک
 ہمیں ظاہری، باطنی، الطمینان، حامل کنان، چہ جہاں جمل، شک
 بدے اللہ تعالیٰ، چہ جنین جنگ با آپ، چہ جوئے جاری کتنگ
 آپ بہ تھی نوشنگ بوت، یہ درگ، خاطر، چہ چہ کت
 بہ سرین بختہ اس تازہ میں رطب (درو پانچ) سیدان، تھی
 دیما کنت۔ قنبدہ: لہتیں سلف، «سوی»، یعنی
 عظیم الشان سردار کتنگ یعنی خدا تعالیٰ چہ تو یک مزین شائیں
 سردارے پیدا کنوک انت۔ ہما کساں کہ «سوی»، یعنی
 جنگ یا جو کتنگ ظاہر ہمیشہ انت کہ جنگ بطور خرق عادت
 در کتنگ بوگت و خرمائیں خشکیں درخت، سراب، موسم،
 لگنت اے خلاف عادت کارانی گندگ بی بی مریم، سکین
 ددل جی، سبب جوڑ بوتنت و چوشک مفسران نشہ کتنگ
 آجاورے، اے چیزاں بی بی مریم، سود مندانت و ہن آرا
 پکار انت وک یعنی نازکین یاں، بوڑ و چہ جنگ، آپ بوش
 و پاکیزہ بیس چک، گندان و فی جہاں سارت کن دیم تر، عم
 ممکن خدا تعالیٰ تائیں گرائیں کاراں و دور کنوک انت۔
 وک یعنی اگ کتام انسانے چہ تو سوال بکنت تو گوں اشارہ آرا
 بگوش کہ من مڑ چہ روچک داشتنگ زیاتیں گت جت نکنا
 آیانی دین، چہ شیش نیت روا ات کہ خبر کتنگ و روچک
 بدارت لیکن میں شریعت، چہ نیت روانہ انت و
 «بگوش من من اگ»، یعنی ایشی انت کہ روچک داران،
 چوش بگوش، «انسیا»، قید شاید چہ خاطر جنگ بوت کہ گوں
 فرشتہ، خبر کتنگ منع نہ ات۔ فل یعنی وہدیکہ چک،
 و فی کت، نوران و فی راج، دیما ظاہر بوت تو مرد ماں اے
 حالت، گندان، حیران منتنت، ذرا منتیش: مریم! تو
 مزین ظلمے کتنگ اے و تگرہیں چیز چہ کجائات آور تہ چہ شیش
 مسترس دروخ چہ بوت کنت کہ یک جنین چک دعوی بکنت کہ
 مناراز ہکے بوگت۔ فل یعنی بدگمان بوگت گوشتش کہ تھی
 مات و پت و کلیں خاندان، مردم نیکیں بوگت ماں ترا
 اے بدیں خصلت چہ کجا اہت! نیکیں مرد ماں، اولاد و بد
 بوگ مخلوق، ماں حیرانی، دوردنت۔ قنبدہ: بی بی
 مریم، «اخت ہارون»، ہمشکا گوشت کہ حضرت موسیٰ، برات
 «واذکرا خا عا د»، و ہود علیہ السلام، راعاد، براس
 گوشت بوت حالانکہ عادی قوم، مورث اعلیٰ، نام ات و چوشک ہم ممکن انت کہ اخت ہارون، ظاہری معنی مراد بہر بیت چوشک لہتے صحیحین حدیث ظاہر کنت
 یعنی مریم، براس، نام ہارون ات چوشک مروجی میں زمانگ رواج، دستور انت آدورے ہم مرد ماں نبیاں و صالحین مردمانی نام، سرانامش، زرنگنت۔ بیان
 کنت کہ مریم، براس، یک صالحین مردے ات۔ توگت، و خلاصہ چوش بوت کہ تھی پت پاکبازیں مردے ات، مات، پارسانے ات، برات چوشیں صالحین مردے و بڑزا
 تھی نسب روت گوں ہارون علیہ السلام، سر بہر بیت، گڑا چوشیں بدیں کار تو جو زکائی سر انجام دات۔ فل یعنی مریم، گوں ست، اشارہ کت کہوت چہ زہگ جت بگرات
 وک یعنی ایڈو لیس شرمناکین کار، سر اپد چوشیں ظلم کہ چہ چک، جت بگرات، براس یک کت، چکے، ماچون زکائی سوال و جواب کت کنیں؟ قنبدہ: «ماں من کان فی
 المہد صبیبا»، «کان»، و لفظ ریشی دلالت نکنت کہ آصبی نہ ات ماں قرآن، باز جاگے مثلاً ماں کان اللہ انفقوا راجیا یا لا تقر بوا الزنا انہ کان فاحشہ
 یا ان فی ذلک لیکری لمن کان لہ قلب او الی السمع و هو شہید، کان، کار مرزی یہ پیچیں مضمون، بوگت کہ آئی تعلق گوں زمانہ ماضی، گورگ، مقطع نہ بوگت

قال المرۃ
 ۶۸۱
 مریحہ
 کذٰلک قال ربک ہو علیٰ ہین و لنجعلہ ایتہ للناس و
 ہے ہما بیت، گوشت تھی رت، کہ اے کار بہ منی سر آسان انت، و تاکہ لینیا یا یک نشانی یہ پر مرد ماں و
 رحمۃ متا و کان امرامقضیا ۱۱ فصلتہ فانتبت بہ مکانا
 رحمتہ چہ وقتی طرفا۔ اے کارے فیصلہ بوگت، فل پیدا چستی کت ماں لاپ، فل پیدا زتی شت چہ ہر مرد ماں
 قصیا ۱۲ فاجاءہا المخاض الی جذع النخلۃ قالت لیکتینی
 یک چہ دوریں پدا زرت آرت چک، درداں بہ یک چہ گنٹے، نینگا، گوشتی در لیکتیں کہ
 میت قبل هذا و کنت نسبا منسیا ۱۳ فنادہما من تحتہما الا
 من بمرتینوں چہ ایشیا پیش و بہرتینوں شتنگیں چہ یاد اشتنگیں پدا توری جت آچہ آئیے جہل، نینگا
 تخزنی قد جعل ربک تحتک سریا ۱۴ و هزبی الیک بجزع
 کہ گلین مہو اد کتنگ تھی پروردگارتی چہ ایک چکے، و بچند و تھی نینگا چہ گنٹے
 النخلۃ تسقط علیک رطبا جنیا ۱۵ فکلوا و شربوا و قری
 کہ دور دنت بہ تھی سرا تازیں نا، فل نون بور و بنوش و جہاں سارت
 عینا فاما ترین من البشر احدا فقولی انی نذرت للرحمن
 کہن و پدا اگر تو بگندے مردے گڑا تو بگوش کہ من قول کتنگ بہ رحمن
 صوما فلن اکلکم الیوم انسیا ۱۶ فانت بہ قومہا تجملہ قالوا
 روچکے نون من خبر نکون مروجی گوں بچ مردے، فل پدا زرت آرتی آرتی مردمانی گورا گوشتش
 یریم لقد جئت شیئا فریا ۱۷ یا خت ہرون ما کان ابوک
 او مریم تو طوفانیں کارے کتنگ و او ہارون، گوہار! تھی بہت بدیں
 امر اسوء و ما کانت امک بغیا ۱۸ فاشارت الیہ قالوا کیف
 مردے بوگت و تھی مات بد کارے نہ بوگت فل پدا اشارہ ٹی کت بہر چک، نینگا گوشتش چہ ہما
 نکلم من کان فی المہد صبیبا ۱۹ قال انی عبد اللہ انتنی
 خبر بچنیں گوں ہما کسے، کہ طفلے ماں گوانزگا۔ فل گوشت ہما چکے، من بندوں اللہ۔ و اتگی منا

منزل ۴
 چہ حضرت ہارون، نسل، ات چوش بگوش کہ چہ اخت ہارون، مراد «اخت قوم ہارون» بوت چوشک ماں «واذکرا خا عا د»، و ہود علیہ السلام، راعاد، براس
 گوشت بوت حالانکہ عادی قوم، مورث اعلیٰ، نام ات و چوشک ہم ممکن انت کہ اخت ہارون، ظاہری معنی مراد بہر بیت چوشک لہتے صحیحین حدیث ظاہر کنت
 یعنی مریم، براس، نام ہارون ات چوشک مروجی میں زمانگ رواج، دستور انت آدورے ہم مرد ماں نبیاں و صالحین مردمانی نام، سرانامش، زرنگنت۔ بیان
 کنت کہ مریم، براس، یک صالحین مردے ات۔ توگت، و خلاصہ چوش بوت کہ تھی پت پاکبازیں مردے ات، مات، پارسانے ات، برات چوشیں صالحین مردے و بڑزا
 تھی نسب روت گوں ہارون علیہ السلام، سر بہر بیت، گڑا چوشیں بدیں کار تو جو زکائی سر انجام دات۔ فل یعنی مریم، گوں ست، اشارہ کت کہوت چہ زہگ جت بگرات
 وک یعنی ایڈو لیس شرمناکین کار، سر اپد چوشیں ظلم کہ چہ چک، جت بگرات، براس یک کت، چکے، ماچون زکائی سوال و جواب کت کنیں؟ قنبدہ: «ماں من کان فی
 المہد صبیبا»، «کان»، و لفظ ریشی دلالت نکنت کہ آصبی نہ ات ماں قرآن، باز جاگے مثلاً ماں کان اللہ انفقوا راجیا یا لا تقر بوا الزنا انہ کان فاحشہ
 یا ان فی ذلک لیکری لمن کان لہ قلب او الی السمع و هو شہید، کان، کار مرزی یہ پیچیں مضمون، بوگت کہ آئی تعلق گوں زمانہ ماضی، گورگ، مقطع نہ بوگت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل چه قوم و جانب و اسے گفتگو لوگائے کہ وہ مسیح علیہ السلام و حق تعالیٰ کو شک و توفیق دات و اجر و آوہد ہرچے فرمائیت ماں آئیہا تمام فاسد و غلطیں خیالانی زادات کہ دیم تر آئی و بابت و قائم بیوک آنت « من اللہ بندے آن » یعنی وہ اللہ یا اللہ کے نیک نہاں۔ چوشکہ مروچی نصاریٰ و عقیدہ انت چنانچہ یہ ہے عقیدہ و تردید کنگ و پیسہ حضرت مسیح و ولادت و غیرہ و تفصیلی احوال بیان فرمائیت و « منارا خدا نبی جو بکت » یعنی ونگڑیں دروغ بندے نہاں چوشکہ یہود کمان کنت۔ (تنبیہا) ماں سورۃ آل عمران و مادہ و حضرت مسیح و تکلم فی المہد و بابت و کلام کنگ بوٹگ ہمداد چارگ بہ بیت۔ ماں بخاری و حدیث و واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و ہاتے چکائی کمان گوانزگ و کلام کنگ و ذکر بیان فرمائیت چرایاں کے مسیح بن مریم انت۔ مروچی ہر کس قرآن و حدیث و برخلاف حضرت مسیح و تکلم فی المہد و انکار کنت آئی و دست و ابید چہ نصاریٰ و کورانہ تقلید و دگہ چھی نیست انت۔ فل یعنی داں ہما و ہدے کہ من زندگ بیان ہر وہد و ہر جاگہ و مناسب ہر ہمیں صلوة و زکوٰۃ و حکم بیت گون آئی شرائط و حقوقانی رعایت داران و برابر ادا کنوک ماں چوشکہ دگہ جہے ہومنانی بارہ و فرمائیت الذین ہم علی صلواتہم دائمون اشی مطلب چوش نہ انت کہ ہر ساعت و دمان و نماز و انان بنت بلکہیں مراد ایش انت کہ ہر وقت و ہر ہمیں نماز و حکم بہ بیت ہمیشہ گون پابندی و حکم و تعمیل کنت و آئی و برکات و انوار دائم آیان و احاطہ کنوک کنت۔ اگں شخصہ جو بگوشتیت کہ دانکہ ما زندگی نماز، روزہ، زکوٰۃ و حج و غیرہ و ماوریں آیا اشی و مطلب چوش گرگ بیت کہ ہر مسلمانی ماورانت کہ ہر وہد و نماز و انان بہ بیت، ہر وہد زکوٰۃ ادا کنان بہ بیت (توری نصاب و خدا بند بیت یا بیت) و ہر وہد و حج داران بہ بیت، ہر وہد و حج کنان بہ بیت۔ حضرت مسیح و بابت و ہن مادمت حیا و مطلب ہم ہے ڈولازنگ بہ بیت۔ اے گپ یاد کنگ و قابل انت کہ صلوة و لفظ ایوک و یہ وقی اصطلاحی معنی و مخصوص نہ انت۔ قرآن و چہ ملائکہ و شر و گوزان و تمام جہان و نیمکا صلوة و نسبت کنگ اللہ ترآن اللہ یسبح لہ ما فی السموات و الارض و الطیر صافات و کل قد علم صلواتہ و تسبیحہ (نور۔ ۶۷) و چوش ہن پیش داشت کہ ہمک چیز و تسبیح و صلوات و احوال و اللہوت زانت کہ کئی صلوات و تسبیح کجام رنگ انت ہے ڈول و زکوٰۃ و معنی دراصل و طہارت، نما، برکت و مدح نیگنت کہ چرایاں ہر یک معناء استعمال ماں قرآن و حدیث و وقی جاگہ و موقع و بوٹگ۔ ماں ہے رکوع و حضرت مسیح و بابت و غلامان زکیا و لفظ گوست کہ آچہ زکوٰۃ و مشتق انت و یعنی علیہ السلام و برد فرمائیت و حنانا من لدنا و زکوٰۃ۔ ماں سورہ کہف و انت خیر امتہ زکوٰۃ و اقرب رحما۔ ہے ہمایع معنی ادا ہن زکوٰۃ و زورگ بیت کنت و ممکن انت کہ چہ اوصافی بالصلوة و الزکوٰۃ و اوصافی بان امر بالصلوة و الزکوٰۃ مراد بہ بیت۔ چوشکہ اسماعیل علیہ السلام و بابت و فرمائیت و کان یا امر بالصلوة و الزکوٰۃ۔ پدا اوصافی و لفظ گون لغوی مدلول و اعتبار و برشی و معقزی نہ انت کہ ایصاء و وقت و چہ آئی و سر عمل در آمد شروع بہ بیت و ہن چوش ممکن انت کہ چہ مادمت حیا و ہے زمینی حیا مراد بہ بیت چوشکہ ماں ترمذی و حدیث و ہست کہ جا بر پت و شہادت و پد زندگ کنان و اللہ فرمائیت کہ چہ من چیزے بلوط آئی و پستہ ذات کہ منارا دوبارہ زندگ ہن کہ دوبارہ بہ تی راہ و قتل کنگ بیان۔ چہ زندگی و یقینا زمینی زندگی مراد انت و اگن نہ پیشہید ان نفس حیات ماں قرآن و ووت ماں ہے حدیث و گیش و گیار ہرچہ انت ہے ہمایع ماں لوکان موسیٰ و عیسیٰ حیتین و حیات و مطلب و ہفہم انت۔ اگر بالفرض ایشی و حدیث بوگ ثابت بہ بیت « بالفرض » ما پیشکا گوشت کہ ماں حدیث و کتاباں حج جگہ ایشی و اسناد و نام و نشان نیست واللہ اعلم۔ فل چونکہ پت نیست ات پیشکامات و نامی گیت۔ فل اے تمامیں جملہ کہ بر صیغہ ماضی یارگ بوگنت بیشک ایشانی معنی ہن ماضی و گرگ بنت بلے اے ہم کہ گویا مستقبل متیقن الوقوع و راماضی فرض کنگ بوٹگ چوشکہ ماں آئی امر اللہ فلا تستعجلوہ و۔ اے ہمایع علیہ السلام و ماں کسانی و ماضی و صیغہاں و کار مرز کنان و تنبیہ کنت کہ اے تمامیں چیزانی آئندگ موجود بوگ چوش یقینی ہے ہمگ بہ بیت کہ گویا ایشاں موجود انت۔ چہ اے خرق عادت گفتگو و چہ ہا اوصاف و خصلاں کہ بیان نوست گون مزین بلاغت و ہا نا پاکیں ہمت و رد بونکہ

زندگ بیان ہر وہد و ہر جاگہ و مناسب ہر ہمیں صلوة و زکوٰۃ و حکم بیت گون آئی شرائط و حقوقانی رعایت داران و برابر ادا کنوک ماں چوشکہ دگہ جہے ہومنانی بارہ و فرمائیت الذین ہم علی صلواتہم دائمون اشی مطلب چوش نہ انت کہ ہر ساعت و دمان و نماز و انان بنت بلکہیں مراد ایش انت کہ ہر وقت و ہر ہمیں نماز و حکم بہ بیت ہمیشہ گون پابندی و حکم و تعمیل کنت و آئی و برکات و انوار دائم آیان و احاطہ کنوک کنت۔ اگں شخصہ جو بگوشتیت کہ دانکہ ما زندگی نماز، روزہ، زکوٰۃ و حج و غیرہ و ماوریں آیا اشی و مطلب چوش گرگ بیت کہ ہر مسلمانی ماورانت کہ ہر وہد و نماز و انان بہ بیت، ہر وہد زکوٰۃ ادا کنان بہ بیت (توری نصاب و خدا بند بیت یا بیت) و ہر وہد و حج داران بہ بیت، ہر وہد و حج کنان بہ بیت۔ حضرت مسیح و بابت و ہن مادمت حیا و مطلب ہم ہے ڈولازنگ بہ بیت۔ اے گپ یاد کنگ و قابل انت کہ صلوة و لفظ ایوک و یہ وقی اصطلاحی معنی و مخصوص نہ انت۔ قرآن و چہ ملائکہ و شر و گوزان و تمام جہان و نیمکا صلوة و نسبت کنگ اللہ ترآن اللہ یسبح لہ ما فی السموات و الارض و الطیر صافات و کل قد علم صلواتہ و تسبیحہ (نور۔ ۶۷) و چوش ہن پیش داشت کہ ہمک چیز و تسبیح و صلوات و احوال و اللہوت زانت کہ کئی صلوات و تسبیح کجام رنگ انت ہے ڈول و زکوٰۃ و معنی دراصل و طہارت، نما، برکت و مدح نیگنت کہ چرایاں ہر یک معناء استعمال ماں قرآن و حدیث و وقی جاگہ و موقع و بوٹگ۔ ماں ہے رکوع و حضرت مسیح و بابت و غلامان زکیا و لفظ گوست کہ آچہ زکوٰۃ و مشتق انت و یعنی علیہ السلام و برد فرمائیت و حنانا من لدنا و زکوٰۃ۔ ماں سورہ کہف و انت خیر امتہ زکوٰۃ و اقرب رحما۔ ہے ہمایع معنی ادا ہن زکوٰۃ و زورگ بیت کنت و ممکن انت کہ چہ اوصافی بالصلوة و الزکوٰۃ و اوصافی بان امر بالصلوة و الزکوٰۃ مراد بہ بیت۔ چوشکہ اسماعیل علیہ السلام و بابت و فرمائیت و کان یا امر بالصلوة و الزکوٰۃ۔ پدا اوصافی و لفظ گون لغوی مدلول و اعتبار و برشی و معقزی نہ انت کہ ایصاء و وقت و چہ آئی و سر عمل در آمد شروع بہ بیت و ہن چوش ممکن انت کہ چہ مادمت حیا و ہے زمینی حیا مراد بہ بیت چوشکہ ماں ترمذی و حدیث و ہست کہ جا بر پت و شہادت و پد زندگ کنان و اللہ فرمائیت کہ چہ من چیزے بلوط آئی و پستہ ذات کہ منارا دوبارہ زندگ ہن کہ دوبارہ بہ تی راہ و قتل کنگ بیان۔ چہ زندگی و یقینا زمینی زندگی مراد انت و اگن نہ پیشہید ان نفس حیات ماں قرآن و ووت ماں ہے حدیث و گیش و گیار ہرچہ انت ہے ہمایع ماں لوکان موسیٰ و عیسیٰ حیتین و حیات و مطلب و ہفہم انت۔ اگر بالفرض ایشی و حدیث بوگ ثابت بہ بیت « بالفرض » ما پیشکا گوشت کہ ماں حدیث و کتاباں حج جگہ ایشی و اسناد و نام و نشان نیست واللہ اعلم۔ فل چونکہ پت نیست ات پیشکامات و نامی گیت۔ فل اے تمامیں جملہ کہ بر صیغہ ماضی یارگ بوگنت بیشک ایشانی معنی ہن ماضی و گرگ بنت بلے اے ہم کہ گویا مستقبل متیقن الوقوع و راماضی فرض کنگ بوٹگ چوشکہ ماں آئی امر اللہ فلا تستعجلوہ و۔ اے ہمایع علیہ السلام و ماں کسانی و ماضی و صیغہاں و کار مرز کنان و تنبیہ کنت کہ اے تمامیں چیزانی آئندگ موجود بوگ چوش یقینی ہے ہمگ بہ بیت کہ گویا ایشاں موجود انت۔ چہ اے خرق عادت گفتگو و چہ ہا اوصاف و خصلاں کہ بیان نوست گون مزین بلاغت و ہا نا پاکیں ہمت و رد بونکہ

الکتاب و جعلنی نبیاً و جعلنی مبرکاً این ما کنت و کتاب و کتگی منا پیغمبر و کتگی منابرکت دارے ہر جاگہ کہ ہوں و اوصینی بالصلوة و الزکوٰۃ مادمت حیا و بز ابوالدتی و کڈنی کنگ مناپہ نمازا و زکا مادانگ من زندگوں و ونیکی کنوک گون و قی مات و فل و لم یجعلنی جباراً شقیباً و السلام علی یوم ولدت و یوم نکتگی مناسر کتے بد بختے و سلامتی ان پہ منی سرا ہمار و چہ کہ پیدا ک بوٹوں و ہمار و چہ کہ موت و یوم ابعث حیا و ذلک عیسیٰ ابن مریم قول الحق مروں و ہمار و چہ کہ پادکایوں زندگ بوٹوں و ہمیش عیسیٰ مریم و چک راستیں جبر الذی فیہ یمتروں ما کان للہ ان یتخذ من ولد سبحانہ کہ ماں آئیے بار بار مردم جبرہ کنت لائق نہیں بہ اللہ کہ اولاد بہارت، آپاکیں ذاتے اذا قضی امرًا فانما یقول لہ کن فیکون و ان اللہ ربی و وقتیکہ فیصلہ کنت یک کار نیے گن گرا ہے گوشتیت آئیہا کہ بوگڑا آوت بیت و بیشک اللہ منیک و شے ربکم فاعبدوہ هذا صراط مستقیم فاختلف الأحزاب رت انت نول نیے بندگی کنت ہمیش انت راہ راستیں۔ پدا مختلفیں فرقیان اخلان پیدا کنت من بینہم فویل للذین کفروا من مٹمہد یوم عظیم و تا۔ پدا زار انت پہ کافرانی سرا ہما وقتیکہ حاضر بنت ماں یک زندگیں روحیات السعیر بہم و ابصر یوم یاتوننا لکن الظالمون الیوم فی ضل چوش شر اشکنت و شر گزندت ہمار و چیکہ کابنت مے گورایے ظالماں مرو چگیں روحاں ماں ظاہرین گراہی مبین و انذرہم یوم الحسرة اذ قضی الامر و ہم فی غفلہ تہایت و و تبرسین تو آیاں چہ ہما بڑ نیگ بوگ و روحا وقتیکہ کار فیصلہ خلاص بیت و آیا ماں یک غفلتیا بنت و ہم لا یؤینون اننا نحن نرث الارض و من علیہا و الینا و الیقین کنت و ما وارث ہیں زمین و ہر چیکہ پہ زمین و سرا انت و پد مے نیگا منزل ۴

معقزی نہ انت کہ ایصاء و وقت و چہ آئی و سر عمل در آمد شروع بہ بیت و ہن چوش ممکن انت کہ چہ مادمت حیا و ہے زمینی حیا مراد بہ بیت چوشکہ ماں ترمذی و حدیث و ہست کہ جا بر پت و شہادت و پد زندگ کنان و اللہ فرمائیت کہ چہ من چیزے بلوط آئی و پستہ ذات کہ منارا دوبارہ زندگ ہن کہ دوبارہ بہ تی راہ و قتل کنگ بیان۔ چہ زندگی و یقینا زمینی زندگی مراد انت و اگن نہ پیشہید ان نفس حیات ماں قرآن و ووت ماں ہے حدیث و گیش و گیار ہرچہ انت ہے ہمایع ماں لوکان موسیٰ و عیسیٰ حیتین و حیات و مطلب و ہفہم انت۔ اگر بالفرض ایشی و حدیث بوگ ثابت بہ بیت « بالفرض » ما پیشکا گوشت کہ ماں حدیث و کتاباں حج جگہ ایشی و اسناد و نام و نشان نیست واللہ اعلم۔ فل چونکہ پت نیست ات پیشکامات و نامی گیت۔ فل اے تمامیں جملہ کہ بر صیغہ ماضی یارگ بوگنت بیشک ایشانی معنی ہن ماضی و گرگ بنت بلے اے ہم کہ گویا مستقبل متیقن الوقوع و راماضی فرض کنگ بوٹگ چوشکہ ماں آئی امر اللہ فلا تستعجلوہ و۔ اے ہمایع علیہ السلام و ماں کسانی و ماضی و صیغہاں و کار مرز کنان و تنبیہ کنت کہ اے تمامیں چیزانی آئندگ موجود بوگ چوش یقینی ہے ہمگ بہ بیت کہ گویا ایشاں موجود انت۔ چہ اے خرق عادت گفتگو و چہ ہا اوصاف و خصلاں کہ بیان نوست گون مزین بلاغت و ہا نا پاکیں ہمت و رد بونکہ

ویرجعون ﴿۳۱﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرَاهِيمَ ؑ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿۳۲﴾
 گردینگ بنت ط و یاد کن ابراهیم ؑ ماں کتاب ؑ وک بیشک آراست گوئی پیغمبرے ات وک
 اذْ قَالَ لِاٰبِيهِ يَا بَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي
 وقتیکہ گوشتی گون و تی پتا اومنی بت ابرے تو عبادت کنے ہا چیز یا کہ نہ اشکنت نہ گندیت و تہی کار ؑ
 عَنْكَ شَيْئًا ﴿۳۳﴾ يَا بَتِ اِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
 بیچ نبیت وک اومنی بت ! من آتک خبر ہا چیز بیچے کہ تر اینتک
 فَاتَّبِعْنِي اِهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۳۴﴾ يَا بَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ ط
 نون رندا بیامنی کہ پیش داراں تر راستیں را ہا و اومنی بت اعبادت مکن شیطان ؑ
 اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿۳۵﴾ يَا بَتِ اِنِّي اَخَافُ اَنْ
 بیشک شیطان رحمان ؑ نافرمان انت و اومنی بت ! من ترسوں کہ
 يَسْسَكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنُ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿۳۶﴾ قَالَ
 برست ترا یک آفتے چه رحل ینیکا گرتا بے تو شیطان ؑ دوست و گوشتی
 اَرَاغِبُ اَنْتَ عَنِ الْاِهْتِي يَا اِبْرٰهِيْمُ لِيْن لَمْ تَنْتَهِ لَارْجَمْتِكَ
 آیار و گردانی کنگ چه منی معبوداں اے ابراهیم ؑ۔ اگر تو دست نکشے گرتا تر دوک چہن کنوں
 وَاهْجُرْنِي يٰلِيًّا ﴿۳۷﴾ قَالَ سَاوْ عَلِيْكَ سَا سَتَغْفِرْ لَكَ رَبِّيْ اِنَّهٗ
 و بر چه منی دیما تا یک ممدے و گوشتی سلامت باتے من تہی گناہاں بخشائینوں چرتی رہا، بیشک آ
 كَانَ رَبِّيْ حَفِيًّا ﴿۳۸﴾ وَاعْتَزَلْكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ و
 پہ منی سہرا ہر بان انت و من انکار کنوں شماراوشے معبوداں بنیہ چه اللہ و
 اَدْعُوْا رَبِّيْ عَسٰى اَلَا اَكُوْنَ بِدُعَاۗءِ رَبِّيْ شَقِيًّا ﴿۳۹﴾ فَلَمَّا
 من بندگی کنوں و تی رت ؑ امید انت کہ نبوں پہ و تی رت ؑ بندگی کنگا بے نصیب فل پدا وقتیکہ
 اَعْتَزَلْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهُ السَّمْحَ و
 انکاری کنت آو آییانی معبود بغیر چه اللہ ؑ، داتیں آتیارا اسحق و

۲۵

آئی و بزرگیں مادر سر جنگ بوتگت۔ اول ؑ یک زھگے و کپ جنگ و چشیں سر جہیں و اثر دارو کیں کلام و دشمن را خاموش کنوک ات و پدا ماں آہستی ؑ کہ آئی تہ ؑ
 چشیں پاکیزہ میں حضرت موجود بہ سنت ظاہر انت کہ آلیا ذبا اللہ ولد الزنا چون بوت کنت چوشکہ و ت ماں آیانی اقرار ؑ مَا كَانَ اَبُوکَ اَمْرًا سُوًّا وَمَا كَانَ
 اَمَلُکَ لِحَبِيْبًا ؑ ظاہر بیت کہ آیال فرود بہ اصول ؑ موافق گندگ لوٹت ؑ اے جملہ ؑ ہم معنی ساری ؑ ماں حضرت یحیی ؑ ذکر ؑ گوست۔ فرق ہمکنار انت کہ اوداوت ہم
 حق تعالیٰ ینیک ؑ کلام ات ادا حق تعالیٰ ؑ چہ شیخ ؑ زبان ؑ ظاہر فرمائیت۔ سلاک ؑ السلام ؑ فرق ہن قابل لحاظ انت۔ وک یعنی حضرت مسیح ؑ شان و صفت ہمیش انت کہ مرزا
 بیان بوت کماں یک راست و واضح خبرے ؑ مرد ماں مفت ناحق جبرہ پیداکرت ؑ قسماتہیں اختلافات پیداکرت ؑ کسے آئی خدا جوڑکرت ؑ کسے ؑ خدا ؑ چک و کسے ؑ کذاب مفری گوشت
 کسے ؑ نسب وغیرہ ہر دانشگان جت۔ راستیں خبر ہانت کہ ظاہر کنگ بوت کہ آخدا انت خدا ؑ مقررہیں بندہ انت ؑ دروغ بند و مفری ؑ نہ انت ؑ برحقیں پیغمبرے آئی حسب و
 نسب پاک و صاف انت خدا ؑ و ت آرا کلمۃ اللہ فرمائیتک و ممکن انت کہ قول الحق ؑ معنی ہن ادا کلمۃ اللہ بہ بیت وک آذاتے کہ آئی ؑ کئی گوشگ ؑ ہر چیز موجود
 بہ بیت آئی ؑ چک و ناسگانی چے حاجت انت (العیاذ باللہ) اولاد ماں ضعیفی ؑ وید ؑ مدد دت یا ماں مشکلیں و ہدے ؑ در کنگ بیت ؑ یا آئی ؑ بعد آئی ؑ نام ؑ پشت کجبت ؑ
 اگر شبہ پیدا بہ بیت کہ عموماں مردم چہ مات و بت ؑ پیداکرت
 گرتا حضرت مسیح ؑ بت کسے را بگوشتیں آئی جواب ہن
 ماں جہ جملہ کن فیکون ؑ اہت یعنی بہ چشیں قادر یا
 جے مشکل انت کہ یک زھگے ؑ بے بت ؑ پیداکرت
 اگر عیسائی خدا ؑ را بت و مریم ؑ مات گوشتت تو آیا معاذ اللہ
 اید کہ تعلقات زن و شوقی ؑ ہن اقرار کنت ؑ بت متک ؑ
 سورت ؑ ہن بہر حال تخلیق ؑ رہند آو نہ بیت کہ عموماں
 ماں والدین ؑ بیت کنگ بغیر چہ بت ؑ پیداکرت جے
 اشکال انت ؑ اے کسے ؑ گوشت ؑ یعنی ؑ نزدیک
 اے حضرت مسیح علیہ السلام ؑ مقولہ انت۔ گو یا ساری حضرت
 مسیح ؑ ہرچ گفتگوئے چہ قال اِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ الخ ؑ نقل
 کنگ بوتگت ایش آئی ؑ آخر انت۔ در میان یہ مخاطبانی ہم
 تراپے چہ ذلک عیسیٰ ابن مریم ؑ حق تعالیٰ ؑ کلام انت
 منی خیال ؑ بہتر ایش انت کہ ایشراگون و اذکرت فی الکتب
 مزیم الخ ؑ اور کنگ بہ بیت یعنی لے محمد (صلی اللہ علیہ وسلم)
 ماں کتاب مریم ؑ مسیح ؑ احوال ؑ اشکان ؑ کہ بیان بوت
 بگوشت کہ منی و شے در ستانی رت اللہ انت تہنا ہماں ؑ بندگی
 بکن ات چک و ناسگ جوڑ ممکن ات چکیں راہ خالص
 توحید شیکنت کہ ماں آئی ؑ بیچ و تاب نیست تمام انبیاء ؑ
 ہماں ؑ ینیکا رہناں کنگ لیکن مخلوق ؑ بازین فرتہ جوڑکرت
 انت و جدا جدا را ہش پر تاد گیتنگ نون ہر کس کہ چہ توحید
 انکاری انت آیال چہ مزین نظر نا کیں (روز قیامت) ؑ
 تباہی ؑ آگاہ لوگ لویت کہ آفتینا یک روچے کیت۔
 وک یعنی مرو جیکیں روح ؑ کہ اشکنگ گندگ فائدہ دلوک ات
 بالکل گروہر بوتگنت قیامت ؑ روح ؑ و ہدیہ اشکنگ گندگ
 سچ فائدہ نہ دنت چہ گوشت بہ شری ؑ بیچ بنت اوقت ؑ ہا خیر
 اشکنت کہ چرائی ؑ جگر تر کنت و ہمانہ ارکان گندنت کہ چرائی
 دیم سیاہ ترنت نعوذ باللہ منہ ؑ کافران ؑ ہشومان
 بیگ ؑ بازین مواقع دیما کایت آخری موقع ہا بیت کہ دہس
 موت ؑ راگورا نڈے ؑ صورت ؑ بہشت و دوزخ ؑ
 در میان ؑ درستان ؑ پیشداران ؑ ذبح کنگ بیت و
 توار جنگ بیت کہ بہشتی ماں بہشت دوزخی ماں دوزخ ؑ
 مدام ماننت چرائی ؑ کس ؑ موت نبیت۔ ہا ہدے کافر
 نا امید ہوان ؑ و تی درستان کنگ پاچنت بے گڈی ہشومانی
 سچ درد نہ وارت۔ وک یعنی اے و ہدا آیال یقین نہ دارنت
 کہ حقیقتا چشیں روچے آیوک انت آیال ماں غفلت ؑ
 نشہ ؑ ہوش انت و ماں مزین شمشوکاری ؑ کفر انت

مذلل

در چہتا اشاں مروچی و تی چماں بیچ بکنت و و تی نفع و نقصان ؑ جاہ بیارنت ماں آروچ ؑ ابید چہ حسرت و افسوس و رگے دگے سچ حال نہ بیت۔ الان قد ذممت و ما ینفع الذمیر
 (ہے صفحہ ؑ فوائد) وک یعنی کسے ؑ ملک یا ملک باقی نہ مانیت ہر یک چہرے براہ راست مالک حقیقی ؑ ینیک ؑ بختیریت ہاوت حاکم و متصرف علی الاطلاق بیت
 ماں ہر چیز ہر ڈول بوہیت بہ و تی حکمت ہر رو ؑ تصرف کنت، دنیا ؑ ہرازابے ؑ کہ شمارا ماں غفلت ؑ دور داتنگ در ستانی یکیں وارث خدا ؑ ذات پشت کسیت
 ملک و ملک ؑ مزین دعویدار راہ ہلاک فنا بنت۔ وک ماں گوشتگیں کوع ؑ حضرت مسیح و مریم ؑ قصہ ؑ بیان کنان ؑ نصاریٰ ؑ در کنگ بوتگت کہ آیال یک
 مردے ؑ خدا جوڑ کنگا کنت مرے رکوع ؑ مکہ ؑ مشرکاں شہرت (شہر منہ) کنگ ؑ واسطہ حضرت ابراهیم علیہ السلام ؑ قصہ اشکنا ینیک بوتگت کہ آئی ؑ دال و تی بت
 را چونکائی چہ شرک و بت پرستی ؑ دور دارگ ؑ چہ کت آخر کار وطن ؑ کس و وارثان ؑ بل کنان پہ خدا ینیک ہجرت اختیار کرت۔ مکہ ؑ مشرکانی دعوی ات کہ آبراهیم ؑ اولاد و
 ہائی ؑ دین ؑ سہرا انت۔ آیال پیشدارگ بوت کہ بت پرستی ؑ برداشے بت ابراهیم ؑ سلوک چہ پیال ات اگن و تی بت پرکانی زندگیری کنگ لوٹت تو ایدول بت ہر بندگیری
 بکن ات، چہ مشرکین بت و پیرکاں بیزاری اظہار بکن ات چوش کہ ابراهیم بوتگت۔ وک صدیق ؑ معنی انت مزین راست گوشتک کہ و تی خبر ؑ جہ عمل ؑ راست بکنت
 و پیش ہدایت۔ یا ہا راست باز پاک عادت کہ ماں آئی ؑ قلب راستی ؑ قبول کنگ ؑ مزین اعلیٰ و کاملیں جو ہر موجود بہ بیت کہ ہر خبرے چہ خدا ؑ ینیکا بہ آئی ؑ سر بہ بیت بغیر

چہ ہمتی، ماں آئی، دل، جاگ بگنت شک، تردد، گنجائش، پست مکتبت۔ ابراہیم علیہ السلام بہ ہر ایک لحاظ صدیق ات و چونکہ یہ صدیقیت و نبوت لازم نہ انت
 ہمیشہ کا دیکھو "صدیقاً" و "نبیاً" فرمائیت و نبوت و تصریح کی کت۔ فل یعنی ہر چیز کے گندیت و اشکنت و سکتی "وہد" چیزے درد بوارت مگر واجب
 الوجود ہست، آئی و عبارت ہن جائز نہ انت چہ جائیکہ یک سنگ و سبتے کہ آنہ اشکنت و نہ گندیت و نہ مئے درد و بوارت و آئی و جند گول مئے و تی دست و تراشنگ
 بوتگ آٹرا معبود قرار دیک یک عقل مند و زوالوگرے و کاربوت نہ کنت و یعنی اللہ تعالیٰ، منار التوحید و معاد و غیرہ و صحیح علم دانگ و جہ شریعت و حقیقتان معلومدار
 کنگ اگن تو مئی زند گیری و بکنے تو تچکیں راہ و سرترا براں کہ چرے رہند و تراھنٹے حق حاصل بیت چریشی و امید تمان راہ چپ و چوٹ انت کہ بہ چشیں راہانی سرا
 رووک نجات حاصل کت نہ کنت۔ وقت بتانی پرستش و ہما کس کنت کہ آٹرا شیطان و درد دانگ و شیطان چشیں عملا گندیت سنگ گل بیت بہ چشیں حساب بتانی
 پرستش کنگ بز ان شیطان و پرستش انت و شیطان و پرستش رحمانیں خدا و سکین مزمین نافرمانی انت۔ شاید ماں عطنی و لفظ اے نیک ہن اشارہ انت کہ شیطان
 اولی نافرمانی و الہا رھا وقت و بوتگ ات و ہدیہ شے پت

يَعْقُوبُ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝ وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا
 يَعْقُوبَ، و ہر دو کین پیغمبر کنت و دادنتیں آیان یک ہرے چہ و تی رحمتا و کتیں
 لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۝ ۱۹ ۱۰ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ
 پر آیان نیکامی پر بلذیں شانیاف و یاد بکن موسیٰ ماں کتابا قل بیشک ہست ات آ
 مُخْلِصًا ۝ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝ ۲۰ وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
 پکتگیں و ہست آرسولے پیغمبر قل و تواریں جت آ چہ کورہ طور و
 الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝ ۲۱ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ
 راستی پھناتا و نر تکیں کت بہ خلوت کنگا و دادنتیں آیار چہ و تی مہربانیا آئے برات ہارون
 نَبِيًّا ۝ ۲۲ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
 پیغمبر و یاد بکن اسماعیل ماں کتابا، بیشک آماں و عدیا راستت و
 كَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝ ۲۳ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَ
 ہست آرسولے پیغمبر قل و حکمی کنت و تی لوگ و مردم بہ نازا و زکوٰۃ و
 كَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝ ۲۴ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ
 و تی پروردگار و گوراپسندت قل و یاد بکن ادیس ماں کتابا، بیشک آ
 صِدْقًا نَّبِيًّا ۝ ۲۵ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝ ۲۶ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
 راستیں مردے ات پیغمبرت فل و چشیں کت بہ بلذیں جاگے و قل آ ہما کنت کہ انعام کنگ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
 اللہ بہ آسانی سرا چہ پیغمبران چہ آدم و اولاداں، و چہ ہایاں کہ سواریں کنت گول نوح و
 وَمِنَ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ ۝ وَهَمَّ أَنْ يُكَلِّمَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
 و چہ ابراہیم و اولاداں و اسرائیل و قل و چہ ہایاں کہ ہدایتیں دانست و گپین کنت، و قتیکہ
 تَتْلٰٓئِ عَلَيْهِمُ آيٰتِ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَكَبَرُوا
 وانگ بنت آیان دیار رحمن و آیت گرا کپنت ماں سجدا و گریوان بنت پدا آیان جاگاہ و آت کنت

آدم و دیما سر و پیغمبر و برگ و حکم دیک بوت لہذا بہ
 اولاد آدم و اے مزن شری گپے کہ رحمان و ویل کنان و
 و تی قدیمی و ازلی دشمن و معبود و چوڑ بگنت و یعنی رحمان
 مزن شانیں رحمت و تقاضا ہمیشہ انت کہ تمام بندگانی
 سر اشفتت و مہربانی بہ بیت لیکن چہ تی بدیں عملانی شانت
 ہستے ترس انت کہ چشیں حلیمیں و مہربانیں خدا ہر مگریت
 و تی سر کتام سکین عذابے نازل مکنت کہ ماں آئی و
 گرفتار بوان و تو بہ مدامیگی شیطان و دوست قرار بگرے
 یعنی چہ کفر و شرک و گلائیشی و آئندہ و ترا ایمان و توبہ
 توفیق نصیب ہست و اولیاء الشیاطین و لوطی و شامل
 کنان و ماں دائمی عذاب و چکل دیک مئے۔ عموماً مفتران
 ہست معنی گپتگ مگر حضرت شاہ صاحب نبشہ کنت یعنی چہ
 کفر و وبال و چیزے آفت ہست و تو مدد بلوٹے چہ شیطان و
 یعنی چہ بتاں اکثر مردم بہ ہست موقوع و شرک کنت۔ واللہ اعلم
 و پت و حضرت ابراہیم و گشتانک (تقریب) اشکان
 درائنت معلوم ہست کہ توبہ مئے معبوداں بہ عقیدہ بوتگ
 شرابوں و تی و عظ و نصیحتان گول و تیدار و اگن نہ چریشی و
 گیشتر اشکنے بلکیں توجہ مئی دست و ڈوک چین (سنگسار)
 کنگ بئے، اگن و تی خیر و لوٹے توجہ مئی دیما بہ مدامیگی
 بہ ٹگل من تی دیم و ہن گندگ نہ لوٹاں۔ چریشی و پیش کہ
 من تی سر دست چست بکناں چہ اد اہل و برو۔ سلام
 علیک، اے رخصت یا عبدائی و سلام انت چو شکر ما
 ماں و تی بتلاں چشیں موقوع و گوشیں کہ ذلال خبر چشیں
 انت تو مئے سلاماں بزور۔ وگہ جاہے فرمائیت اذا
 سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَأَنْتُمْ
 أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ
 حضرت شاہ صاحب نبشہ کنت۔ معلوم بوت اگر چہ دین
 گپ و مات و پت نارضا ہست و چہ لوگ و در بگنت و حکمت
 و پت و وشیں گپے گوشان و در بگنت تو آچک عاق
 حساب نہ ہست و امیت انت کہ خدا چہ و تی مہربانی و
 مئی پت و گناہاں معاف کنت۔ حضرت ابراہیم و استغفار
 وعدہ ابتداء کرنگ ات چنانچہ استغفار کنان بوت۔
 و ہدے اللہ و رضا بریشی نہ دیتی تو دعا لوٹگی بندکت۔
 اے بحث ماں سورہ توبہ (برارت) مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَلَامًا

۳۶

۱۰۰

مذلل ۴

چارگ بہ بیت۔ فل یعنی مئی نصیحت و ہج اتری سرانست بلکیں برعکس منابیم تراپ دئیے، تو لوں من و ت شے مینگ و ننگ نہ لوٹاں، شمارا و شے دروغیں معبودان
 دیک کنان و چہ و تی وطن و ہجرت کنان تاکہ یک گرفتار بوان و گول دل جی و تی معبود و بندگی و بکناں چہ حق تعالیٰ و فضل و رحمت و منارا کامل امیت انت کہ آئی بندگی
 و غلامی و کنان و من زہر و نامراد ہجر بنیاں۔ من در مملکی و بزگی و ہدے آٹرا تواریں چہاں چہ آنگو ضروری تواریں گوش دارگ بیت مئی خدا سنگ و ہست نہ انت کہ ہر قدر شور و
 فریاد بکنے معلوم دار نہ ہست۔

ہم صفحہ و فوائد: فل یعنی ماں اللہ و راہ و ہجرت کت و چہ و تی کس و وارثاں دور کپنت اللہ تعالیٰ چہ ایان بہتر دات تاکہ غریب الوطنی و
 وحشت دور بہ بیت و دل جمعی و سکون حاصل بکننت۔ شاید ادا حضرت اسماعیل و ذکر ہمیشہ کانت کہ آہ آئی گور و نہ بوتگ ات ماں حور دی و جد بوتگ
 ات و ہن آئی و مستقل ذکر دیما پیداک انت (تنبیہ) حضرت اسحاق حضرت ابراہیم و چک و حضرت یعقوب حضرت اسحاق و چک انت چہ

ہمشاں بنی اسرائیل ء سلسلہ جاری بوت کہ ماں آیایں صدانی حساب ء نبی پیدابوت انت۔ فل یعنی وتی خاصیں رحمتاں آیایں ء مزینیں بھرے عطا فرمائیت و ماں دنیا ء آیایں نام و توار جکت و پیدامیگی آیایں ذکر قائم داشت چنانچہ تمام میل و مذاہب آیایں تعظیم و توصیف ء کثرت و واج محمد صلی اللہ علیہ وسلم ء امت دائما ماں وتی نمازاں و انت اللہم صل علی محمد و علی آل محمد کما صلیت علی ابراہیم و علی آل ابراہیم ء انتک حمید مجید ء در حقیقت اے حضرت ابراہیم ء دعا و اجعل لی لسان صدیق فی الاخرین ء مقبولیت ء ثمرہ انت۔ فل یعنی ماں قرآن کریم ء ہرچ احوالے حضرت موسیٰ علیہ السلام ء بیان بوگا انت مردمانی دیما ذکر کن برچاکہ آج اسحاق و یعقوب ء نسل ء اسرائیلی سلسلہ ء مزین نامیں پیغمبر دستریں شریعت ء واجہ بوتگ و جوشکے ماں حضرت یحییٰ و عیسیٰ ء تذکرہ ء گوگن خصوصیت ء عیسائیائی اصلاح و ماں ابراہیم ء ذکر ء مکہ ء مشرکان ہم و تراپ دیگ مقصودات چہ حضرت موسیٰ و ہارون علیہما السلام ء تذکرہ ء شاید یہود ء پیشدارگی انت کہ قرآن چقدر گوگن فراخدی ء آیایں مزین شائیں پیشوا ء راستیں کمالات و خوبیاں ء بیان کنت یہود ء رالازم انت کہ آہن وتی اے جلیل القدریں پیغمبر ء صافیں پیشین گوئی ء روء اسماعیلی نبی (محمد صلی اللہ علیہ وسلم) ء رسالت و نبوت ء گوگن پچیں دل ء اعتراف کنت۔ شاید سبب انت چہ حضرت موسیٰ ء بعد خبر دیم بہ حضرت اسماعیل علیہ السلام ء نیک ء تاب دیگ بوت۔ فل ہر کس ء کہ چہ اللہ تعالیٰ ء نیک ء وحی بیث اثرانی گوشنت۔ چہ نبیاں ہر کس ء کہ امتیازی خصوصیات حاصل بہ بیت یعنی بہ مکذہبن ء مقابلہ ء جداگانہ امت ء نیک ء مبعوث بہ بنت یا نوکس کتاب شریعت ء واجہ بہ بنت آرسول گوشگ بنت۔ ماں شریعت ء جزئی تصرف مثلاً کتام عام ء تخصیص یا مطلق ء تقیید و غیرہ گوگن رسول ء مخصوص نہ انت عام انبیاء ہن کت کنت۔ باقی غیر نبی ء سرار رسول یا مرسل ء اطلاق جوشکے ماں قرآن ء بعض جاہاں گندگ بیت آاے مصطلحین معنی ء اعتبار ء نہ انت اودا دگہ حیثیات معتبر انت۔ واللہ اعلم۔

وہ موسیٰ علیہ السلام و پدیکہ آس ء شیم ء مادان ء کوه طور ء مبارکس جانب سر بوت کہ آئی ء راستی دست ء مغربی پہنات واقع ات تو اللہ تعالیٰ ء آرا توار پر جت و ہیکلامی ء شرف بخش۔ زیادہیں گیش و گیوار ماں سورہ طہ ء پیداکنت۔ گوشنت کہ موسیٰ علیہ السلام آوہد ء چہ ہر جانب و چہ ہر مود ء من ء خدا ء کلام ء اشکگانت کہ بغیر فرشتہ ء وسیلہ ء سرانجام گرگانت و روحانی ڈول ء سبے قدر قرب و بزرگی حاصل ات کہ غیبی قلمانی توار ماں گوشاں کنگانت کہ گوگن آیایں تورات نقل بوگانت۔ وحی ء را خلوت ہمیشہ کا فرمائیت کہ آوہد ء ہر شے ماں اشکگت ہور نہ ات اگر چہ زندا ایدگران ء ہن خبر دیکت۔ واللہ اعلم فل یعنی ہارون علیہ السلام ماں حضرت موسیٰ علیہ السلام ء کار ء مددگار جوڑ بوت جوشکے آئی ء وت عرض پیش بوتگ ات و اخچ ہاڈون ہوا فصح متی لسانا فارسلہ معی بردا یصدقنی (الفصل دوع ۴) و اجعل لی و زبیرا من اہلی ہاڈون اخچ (طہ رکوع ۲) حق تعالیٰ ء عرض قبول کت و ہارون ء نبی جوڑ کت ان ء بہ مدد و اعانت دات۔ چونانی ماں عمر ء حضرت ہارون مسترات، گوشنت ماں دنیا ء کسے ء بہ وتی برات ء چریشی ء دستریں سفارش نہ کتگ جوشکے موسیٰ علیہ السلام ء بہ وتی برات حضرت ہارون ء کرتگ کت چریشی ء حضرت اسماعیل ء فضیلت بہ حضرت اسحاق ء سر پدرا بیت چیکہ آرا الیوکا نبی گوشنت و حضرت اسماعیل ء رارسول نبی فرمائیت۔ صحیح مسلم ء حدیث انت ان اللہ اصطفیٰ من ولد ابراہیم اسماعیل (چہ ابراہیم ء اولاد ء واجہ خدا ء حضرت اسماعیل درجت) حضرت اسماعیل عرب حجاز ء بنیادی مورث اعلیٰ و چہ منہ پیغمبر علیہ السلام ء پیرکان انت کہ آرا ابراہیمی شریعت دیان ء نبی جبریم ء نیکام مبعوث کنگ بوت، آئی صادق الوعد لوگ سک مشہورات۔ گوگن یک مردے ء وعدہ ٹی کنگت کہ دانکہ توبیلے من سے جاگ ء اوستاگوگن گوشنت آواں یک سالے ء نہ آہت اے واجہ ء ہمودا داشت۔ چہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم ء لے ہن منقول انت کہ قبل از بعثت گوگن واجہ عبداللہ بن الحسار ء گوشنت کہ شمارا درجکت من ہنوں کایاں واجہ ء داں سے روح ء اودا جکت و ہدیکہ آئی ء و ارتکت تو واجہ ء فرمائیت کہ تو ماں تکلیف دات من بہ وتی قول ء سر اسے روح انت کہ ہداؤں۔ حضرت اسماعیل ء وعدہ ء راستی ہا و ہدا ظاہر بوت و ہدے گوگن وتی بت ابراہیم ء گوشتی یابت افعل ما تؤمر ستجدونی ان شاء اللہ من الصبرین (صفت رکوع ۳) و ہا پیماکت و پیشی داشت فل پرچاکہ لوگ ء مردم نزدیک بوگ ء سبب ہدایت ء اول مستحق انت چرایاں دیم تر ء کار راہ کسیت پیشکا دگہ جاہے فرمائیت و امر اہلک بالصلوة و اصطبر علیہا۔ (طہ رکوع ۸) و آیاہما الذین امنوا قوا انفسکم و اہلیکم ناراً (تحریم۔ رکوع ۱) وت نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء جنڈے ہن سبے ارشاد بوتگ و انذرتک الاقربین (سجاء۔ ۱۱) لبتے گوشنت کہ ادا چہ ”اہل“ ء مراد آئی ء تمامین قوم انت۔ چنانچہ عبداللہ بن مسعود ء مصحف اہلہ ء بدل قومہ ء لفظات۔ واللہ اعلم فل یعنی دگران ء سر و سوچ کنگ ووت ماں وتی قول و فعل ء دوستناک، مستقیم الحال و جوانیں ہیل و عاداتانی خدابندت فل راجہ ہمیشہ انت کہ ادریس علیہ السلام ماں حضرت آدم و نوح علیہ السلام ء درمیانی زمانگے بوتگ جوش گوشگ بیت کہ مرے دنیا ء نجوم و حساب ء علم، گوگن قلم ء نسیگ، گدے دوچگ، کیل وزن ء ازباب و سلاحانی اڈکنگ اول ء چہ سبے واجہ ء رہ گپتگت واللہ اعلم۔ ماں معراج ء شب ء نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء گوگن اے واجہ ء ماں چارمی ء آسمان ء ملاقات بوت۔ فل یعنی قرب و عرفان ء بالائیں جاگ ء سرکت۔ بہتیں گوشنت کہ حضرت مسیح علیہ السلام ء پیمہ آہم زندہ ماں آسمان ء برگ بوتگ و داں ہنوں زندگ انت لہتیں ء خیال انت کہ بہ آسمان ء سرکنان ء آئی روح قبض کنگ بوت ایسی ء بابت ء مفسران بازیں اسرائیلیات نقل کنگ، ابن کثیر ء ایشانی سر انتقد کنگ۔ واللہ اعلم۔

فل یعنی ہا انبیاء کہ چہ ابتداء سورت ء داں ادا ذکر بوت۔ سبے قسم ء مردمانی سراج حق تعالیٰ ء وتی انعامات چہ ہورے ریتلگ انت، اے کل آدم ء اولاد انت۔ و ابید چہ ادریس ء باقی کل ہمایانی ہم اولاد انت کہ آیایں ء گوگن نوح علیہ السلام ء ماں بوچیک ء سوار کنگت و بہتیں چہ حضرت ابراہیم علیہ السلام ء ذریات انت مثلاً اسحاق، یعقوب ء اسماعیل علیہم السلام۔ و بہتیں چہ اسرائیل (یعقوب) علیہ السلام ء نسل ء انت۔ مثلاً موسیٰ، ہارون، زکریا، و یحییٰ علیہم السلام فل یعنی حق ء رہبند ء نیکام ہدایت دات و بہ نبوت ء منصب ء درجت فل یعنی اینکر مرزیں مقام و کمال درجہ حاصل کنگ ء باوجود ماں وتی عبودیت و بندگی ء کامل انت اللہ ء کلام و آئی ء مضامین ء اشکگ ء و چہ آیایں متاثر لوواں ء گوگن مزین عاجزی و انکساری ء ماں سجدہ ء کینت و آرا یادکنان ء گریونت ہمیشہ کا عالمانی اجماع انت کہ مرے آیت ء سر سجدہ کنگ بہ بیت تاکہ ہا متقربانی طرز عمل ء یادکنان ء یک گونہ مشابہتے حاصل بہ بیت ماں روایتاں ہست کہ حضرت عمر رضی اللہ عنہ ء سورہ مریم ء وانگ ء رند سجدہ کت و فرمائیت ہذا السجود فاین السجی (اے وسجدہ بوت، دیم اگر لوگ کجا انت) لہتیں مفسران ادا چہ آیت الرحمن ء خاص آیات سجود و چہ سجدہ ء تلاوت ء سجود مراد گپتگ۔ مگر سر ظاہر ء مراد ہا انت کہ پیش ء بیان بوت۔

ماں حدیث ء ہست کہ قرآن ء تلاوت کنن ات و بگر بوت و اگس گر لوگ نثیت تو کم از کم گر لوگ ء صورت ء اختیاری کنن ات۔

ول او پیشی مردمانی احوال ات اے زندگی مردمانی احوال انت کہ ماں دنیا لذت و نفسانی خواہشاتاں کیاں اے چہ خدا تعالیٰ عبادت و غافل بوتنت نماز کہ اہم العبادات انت آڑا با دالتش لہتیں مردم فرض نمازانی مست کر بوتنت لہتیں نماز فرض زانت مگر ادائیگی تو کا کوتاہی ایشس کت لہتیں نماز وونت بلے جماعت ووقت وغیرہ بشرط واید کہ حقوقانی بر اہشس نکت۔ چریشاں ہریکے درجہ بدرجہ وتی گمراہی و گنہ گری کہ چلو خسارہ و نقصان سبب جوڑ بیت و چطوریں سببیں عذاب و گرفتار کنت حتی کہ چریشاں لہتے ماں جہنم و ہما بدترین وادی (گور) و تیلانگ دیگ بیت کہ آئی و نام "غی" انت و یعنی توبہ و دروازگ پر چسپس مجرماں ہم بندہ انت کہ آگنکار گوں صدق دل توبہ کنان و ایمان و عمل و راہ و اختیار بخت و وتی کرداران جوان بخت بہشت و دروازگ پر آئی و توبہ توبہ ہرچ نیکس علی کنت پیشی گنہ ماں آئی اجر و پچ کی گنہ نہ بیت و نہ کت م قسم و حق ضائع بیت۔ ماں حدیث و ہست التائب من الذنب کمن لا ذنب لہ (چہ گنہ و توبہ کنوک سچوش انت گویا آئی و گناہ نہ کتگ۔

اللہم ثبت علینا انک انت التواب الرحیم ہ
 ویدے اے بن گناں نہ دیتگیں چرائی سرابہ زمان
 ایمان آورت بغیر گنہگ خدا و عبادتس کت تو اللہ گوں
 نہ دیتگیں نعمتانی وعدہ فرمائینت کہ ضرور بالضرور
 پورہ بیت پرچاک خدا وعدہ پکا و محکم بنت۔
 و یعنی ماں جنت و لغو و بیکاریں گپ و ناہودگیں
 شور و جگہ نہ بیت۔ البت چہ فرشتگان نیما "سلام"
 علیک "تو ارشاد کنگ بیت و چہ صحب و بیگاہ و
 جنت و صحب و بیگاہ مرادنت او دا چو دنیا و طول و
 طلوع و غروب نہ بیت کہ چرائی و شب و روج و صحب
 بیگاہ مقرر کنگ بہ بنت بلکس خاص قسم و انوارانی
 توارد بیت کہ چرائی و صحب و بیگاہ و حد بندی بیت
 عادت و معمول و مطابق و صحب و بیگاہ جنت
 روزی سر بیت بہ یک لمحے و ہن شدہ تکلیف
 پریشان کنت۔ آروزی چے بیت و آئی و کیفیت و خدا
 بزانت۔ ماں حدیث و ہست "یسبحون اللہ کثرة"
 و عشیاً (جننی صحب و بیگاہ و حق تعالیٰ و تسبیح و کنت
 چوش بگوش کہ گوں روحانی غذا و جسمانی غذا ہن رست
 و یعنی واجہ آدم و میراث کہ اول سرا اثر بہشت
 رستگ و شاید میراث لفظ پیتکا اختیار فرمائینت
 کہ ماں مال و ملکیت و قسماں اے چہ درستاں گیشتر رحم
 و محکم تریں قسے کہ ماں ایشی و نہ نسخ و احتمال ہست و
 نہ واپسی و نہ البطل و اقالہ و ک یک برے جبریل
 داں باز روچاں نیاہت واجہ دل و تنگ بوت کا فزاں
 گوشگ شروع کت کہ محمد و زب چہ محمد و ناراض انت و
 آئی یلہ دانگ چرے ٹوک و واجہ انک گیشتر و لیکر
 بوت، آخر جبریل و تشریف آورت واجہ اینکر روج
 نیایک و سبب معلوم کت، ماں یک حدیث و ہست
 کہ واجہ فرمائینت ما یمنعک ان تزودنا اکثر
 مما تزودنا (ہر قدر کہ تو کا چے چرائی و زیات پرچا
 نہ یاے) اللہ تعالیٰ و جبریل و سر و سوج کت کہ ماں
 پستہ و چوش بگوش و ما ننزل الا پامر ربک الخ
 اے کلام بوت اللہ و جہ جبریل و طرف و سچوش کہ
 ماں ایتاک لعل و ایتاک نستعین مارا تعلیم فی دانگ
 حامل جواب چوش بوت کہ ما خالص اللہ ماموریں
 بندہیں ابیدہ خدا و حکم و ماوتی یک باز لے ہم سر بیت
 نہ کنیں مے سر کیگ و مے ایر کیگ تمام آئی و حکم و تابع انت آہر ویدہ چہ وتی کاملین حکمت مناسب بزانت مارا جہل و آیک و حکم دنت پرچاک ہر زمانہ (ماضی، حال
 مستقبل) و ہر مکان (زمین، آسمان و آیانی میانجی) و علم و خدا بند آوت انت، آوت ہر چیز مالک و قابض انت آوت زانت کہ فرشتہ پیغمبر و گور و کدی روان کنگی
 انت یقرب تریں و محظ تریں پیغمبر ہن اے اختیار نیست کہ ہر وہد و بلو پیت جائے شت کنت یا کسے و وتی گور و بلو ٹائی، خدا ہر کار بر محل و بروقت
 انت۔ ردی یا شمشو شکاری و غفلت و آئی و بارگاہ و رسانی نیست۔ مطلب ایشس انت کہ واجہ جبریل و زوت یا بدیر آگ ہن ہما فی و حکمت و مصلحت و تابع انت
 (تنبیہ اول) "مے دیما و پشتا" گوشتی آسمان و زمین و۔ ایر کیگ و ویدہ زمین دیما زمان پشتا، سر کیگ و وهدا آدیما اے پشتا بیت۔ و اگر دیم و
 پشتا چے مراد تقدم و تاخر زمانی مراد انت تو زمانہ مستقبل آوکیں زمانہ ماضی زمانہ پشتا گوشتگ و زمانہ حال ہر دو کانی میانجی و واقع انت
 (تنبیہ دوم) ساری و فرمائینتگ کہ جنت و وارث اقیاء (چہ خدا تر سوکیں پر ہیزگار) انت ماں اے آیت و پیش داشت کہ ترسگ و لائق ہا ذات

خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَ اتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيَاً ۝۱۵
 ناخلف انگار شس کت نماز ورنہا کپنت خواہشانی نون زونا ویک ورنہت مگر ہیا۔ و
 الْاٰمِنُ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ و
 مگر ہما کہ توبہ ہی کت و ایمانی آرت و نیکس کاری کت گروا آ داخل بنت ماں بہشت و
 لَا يُظْلَمُوْنَ شَيْئًا ۝۱۶ جَنَّتِ عَدْنُ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَةَ
 آیانی سر اظلم کنگ بیت چچ و ماں باغاں ہمیشہ زندگ و ہما کہ وعدہ کنگ رحمن و گوں وتی بندیاں
 بِالْغَيْبِ اِنَّهٗ كَانَ وَعْدًا مَّاتِيًّا ۝۱۷ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيهَا لَغْوًا وَاَلَّا
 پے نادیدہ۔ بیشک آئی و وعدہ رسی انت و نیشکنت ماں آباغاں بیہودہ میں خبرے بغیر
 سَلٰمًا وَاَلَهُمْ رِزْقٌ فِيْهَا بٰكِرَةٌ وَاَعَشِيًّا ۝۱۸ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
 چہ سلام و کت پرایاں ہست انت آیانی روزی ماں او دا صباح و بیگاہ و اے ہما بہشت انت کہ
 نُورٌ مِّنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ۝۱۹ وَاَنْتَ نَزَّلْتَ الْاِنجِيلَ بِالرُّسُلِ
 وارث کنیں چہ وتی بندیاں ہما کسا کہ پر ہیزگار بیت و ما ایر نکپس مگر پے تمی پروردگار و حکما
 لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَآ وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَاَمَّا كٰنَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝۲۰
 ہما فی نیگنت ہرچہ کہ ماں مے دیما انت و ہرچہ مے پشتا انت ہرچہ ماں نیما انت مے دیما و ہرچہ کت
 رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاَعْبُدْهُ وَاَصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ
 رب سمانیگ و زمین و چیزے کہ ماں آیانی نیما انت نون مے بند گیا کن و قائم بو پے ایشی عبادت و
 هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ۝۲۱ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ اِذَا مَاتَ لَسُوْفَ
 آیا تو زانے آئی و ہم نامے و و گوشتیت انسان چے وقتیکہ من مروں گدا
 اٰخِرٌ حَيًّا ۝۲۲ اَوْلٰٓئِكَ ذُكِّرُوا الْاِنْسَانُ اِنَّا خَلَقْنٰهٗ مِنْ قَبْلُ و
 در کنگ بوں زنگ و آیا یاد نکنت
 لَمْ يَكُ شَيْئًا ۝۲۳ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمُ وَالشَّيْطٰنِ ثُمَّ لَنَنْخَضِرَنَّهُمْ
 آج چیزے نیت و نون مے پروردگار قسم انت کہ آدرستاں چچ کنیں گوں شیطانا زندا مافر و آہا حاضر کنیں

خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَ اتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيَاً ۝۱۵
 ناخلف انگار شس کت نماز ورنہا کپنت خواہشانی نون زونا ویک ورنہت مگر ہیا۔ و
 الْاٰمِنُ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ و
 مگر ہما کہ توبہ ہی کت و ایمانی آرت و نیکس کاری کت گروا آ داخل بنت ماں بہشت و
 لَا يُظْلَمُوْنَ شَيْئًا ۝۱۶ جَنَّتِ عَدْنُ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَةَ
 آیانی سر اظلم کنگ بیت چچ و ماں باغاں ہمیشہ زندگ و ہما کہ وعدہ کنگ رحمن و گوں وتی بندیاں
 بِالْغَيْبِ اِنَّهٗ كَانَ وَعْدًا مَّاتِيًّا ۝۱۷ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيهَا لَغْوًا وَاَلَّا
 پے نادیدہ۔ بیشک آئی و وعدہ رسی انت و نیشکنت ماں آباغاں بیہودہ میں خبرے بغیر
 سَلٰمًا وَاَلَهُمْ رِزْقٌ فِيْهَا بٰكِرَةٌ وَاَعَشِيًّا ۝۱۸ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
 چہ سلام و کت پرایاں ہست انت آیانی روزی ماں او دا صباح و بیگاہ و اے ہما بہشت انت کہ
 نُورٌ مِّنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ۝۱۹ وَاَنْتَ نَزَّلْتَ الْاِنجِيلَ بِالرُّسُلِ
 وارث کنیں چہ وتی بندیاں ہما کسا کہ پر ہیزگار بیت و ما ایر نکپس مگر پے تمی پروردگار و حکما
 لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَآ وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَاَمَّا كٰنَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝۲۰
 ہما فی نیگنت ہرچہ کہ ماں مے دیما انت و ہرچہ مے پشتا انت ہرچہ ماں نیما انت مے دیما و ہرچہ کت
 رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاَعْبُدْهُ وَاَصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ
 رب سمانیگ و زمین و چیزے کہ ماں آیانی نیما انت نون مے بند گیا کن و قائم بو پے ایشی عبادت و
 هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ۝۲۱ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ اِذَا مَاتَ لَسُوْفَ
 آیا تو زانے آئی و ہم نامے و و گوشتیت انسان چے وقتیکہ من مروں گدا
 اٰخِرٌ حَيًّا ۝۲۲ اَوْلٰٓئِكَ ذُكِّرُوا الْاِنْسَانُ اِنَّا خَلَقْنٰهٗ مِنْ قَبْلُ و
 در کنگ بوں زنگ و آیا یاد نکنت
 لَمْ يَكُ شَيْئًا ۝۲۳ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمُ وَالشَّيْطٰنِ ثُمَّ لَنَنْخَضِرَنَّهُمْ
 آج چیزے نیت و نون مے پروردگار قسم انت کہ آدرستاں چچ کنیں گوں شیطانا زندا مافر و آہا حاضر کنیں

منزل ۳

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

حَوْلَ جَهَنَّمَ جَنَّتِيَا ۝ ثُمَّ لَنْزَعَنَّ مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ اِيْهُمْ اَشَدُّ
 چپ چاکر دوزخ و پھر کونڈاں ایڑھیں لگائیں زندہ لگتیں پھر ہر ایک فرقے کے پھر کہا کیے پھر آیاں کہ زیادہ تر
 عَلِي الرَّحْمٰنِ عِتِيَا ۝ ثُمَّ لَنْحَنَّ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيَا ۝
 سرکش انت پھر رحمن و زندا مشرکانیں ہماکساں کہ آختر ترنت پہ دوزخ و پھر گاہ
 وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَاْرِدُهَا كَانَ عَلٰى رَيْبٍ حَتْمًا مَّقْضِيَا ۝
 وچہ شایعہ نہیں کہ پھر پھر سزاگوں، یہ لٹتے سراتی رت و وعدہ انت ضروری فیصلہ ہوگیں - زندا
 نَجِيّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِيْنَ فِيْهَا جَنَّتِيَا ۝ وَاِذْ اَتْتَلٰى عَلَيْهِمْ
 غلام کنیں ہمایاں کہ ترسش ہوگی ان میں آئی و تہا ناماں پھر کونڈاں ایڑھیں لگائیں و وقتیکہ و انگ بنت پیاہنی دیا
 اَيْتِنَّا بَيِّنٰتٍ قَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِلٰى الْفَرِيْقِيْنَ خَيْرٌ
 مِّنْ اَيّٰتِ رُوشنیں، گوشتت کافراں گوں مسلماناں کہ چہ اے دو تیں فرقیائیں جب کہ شر تر
 مَّقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًا ۝ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ
 انت و کئی مجلس و ش تر انت و وچہ قدر فرقہ ماہلاک کتگت پیش چہ آیاں کہ آہتر ہو تگت
 اِنَّا نَاوِرِيْكَ بِسَازِ وَاَسْمَانِ وَاِنَّمَا هِيَ كَبُوْشٍ بِرَسِيْمٰتِ الْاَرْضِ وَاِنَّمَا هِيَ كَبُوْشٍ بِرَسِيْمٰتِ الْاَرْضِ
 پیسا ز و سماں و پیام نموداں کبوش ہر کسیاں گری و تہا انت نوں ملت دیان کت آیتاں رحمن و رحیم ہلنے
 حَتّٰى اِذَا رَاوْا مَا يُوْعَدُوْنَ اِنَّا الْعَذَابُ وَاِنَّا السَّاعَةُ فَسَيَعْلَمُوْنَ
 چہ ہوا وقتیکہ گزندت ہما چیزیا کہ وعدہ دیگ ہو تگت یا آفتا و یا قیامتا - گڑ انوں معلوم کنت
 مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَاَضْعَفُ جَنَدًا ۝ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰهْتَدَوْا
 کہ کئی جاگہ خراب تر انت و کئی فوج کمزور تر انت و زیادہ کنان کنت اللہ ہدایت حاصل کتگینانی
 هُدًى وَاَلْبَقِيَّتِ الصَّلٰتِ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَاخَيْرٌ مَّرَدًا ۝
 ہدایتاں و پشت کپتگیں نیکیانی ثواب شر ترنت تہی پروردگار کے پھر و انجاش بہتر انت
 اَفْرءَيْتَ الَّذِيْ كَفَرَ بِاٰتِنَا وَقَالَ لَا وُتِيْنَ مَالًا وَاَوْلَادًا ۝
 چہ تو نوں دیت ہما کسے کہ منکر بوت چہ مے آیتاں و گوشتی منارا ریت (ما آخرتا) مال و اولادوں

منزل ۴

بیت کنت کہ ماں آئی و قبضہ تمام زمان و مکان انت کہ بغیر چہ آئی و حکم و اجازت و مزن و چہ مزن ترین فرشتہ ہن بانزل و سرسنت نہ کنت۔ انسان لازم انت
 افس آجنت و میراث و زورگ لوٹیت کہ مثل فرشتگان حکم خداوندی و تابع و زندگی کنوک بہ بیت۔ و چوش ہن اشارہ بوت کہ ہما خدا کہ اداوتی مخلصین بندگان
 نہ شمشیت الم و ایشان و ماں جنت و سرکنت البت ہر چیز و یک وقت مقرر انت ماں جنت و ہن ہر یکے و نزول ہوتی وقت و بیت و چوش کہ ادا فرشتہ
 پیغمبر و گورہ مقررین وقت و کانت ماں جنت و جنتیائی و راک جمانی و روحانی صحب و بیگاہ و یہ مقررین و ہد و سرسنت۔ و یعنی کسے و ہن خبرانی عرض و مدار
 و تی دل و خدا و بندگی و سر اقام مدار کہ ہمانی تمام جہان و رت انت و چہ درستان بے در ورس صفاتی داروک انت و اللہ نام آئی و صفات انت
 یعنی کسے ہست چشیں کہ مثل آئی و صفاتی داروک بہ بیت و و ہدے کہ چشیں چہ کسے نیست انت تو گڑا بندگی و لائق و گہے بیت کنت و و ماں پیشی کوچ
 نیک و بدانی انجام بیان فرما مینتگت کہ امرگ و پید
 بیت۔ ہما مردم کہ مرگ زندہ مجال گوشتت ادا آیانی
 ہے شبہ و جواب دیگ بیت یعنی مردم چہ انکار و
 تعجب و راہ و گپ جنت و گوشتت کہ و ہدے مے
 ہڈاں سطان و ریزہ ریزہ بوتنت و ماں خاک ادا
 ہوان و خاک ترنت چوں باریں چرائی و پدیم ماچہ قربان
 زندہ ہوان و درنگ بنیں و چہ اندھی و پردگ و درکبان
 منقہ و جود و سر اجلوہ افزوز بنیں و و یعنی مردم
 بوگ و باوجود اینکہ زندگی خبرے و سر پد بیت نہ کنت
 کہ جنت روح ساری و آچ چیزے نہ ات حق تکلم
 آراچہ نیست و ہست کت، ہما ذات کہ چہ لاشی و
 شی و چہ عدم محض و بہ وجود و بیاریت آبریشی و
 قادر نہ انت کہ یک چیزے و فنا کنان و دوبارہ پیدا
 کت بکنت و مردم و تی اولی ہستی و کیفیت یاد
 نہ بیت کہ آتی دومی ہستی و سر مذاق کنت
 وَهٰوَ الَّذِيْ يَبْدَاُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ
 عَلَيْهِ (الروم - ۳۷)

ہم صفحہ و فوائد

و یعنی چہ ترس و دہشت و پادانی سزاوشات
 و کنت و ننگ و و ہد و قرار ہم گپت کت نہ کنت
 ہمیشنت کونڈاںی سزا کیگ و معنی و مراد۔
 و یعنی منکرانی ہر فرقہ و تو کا ہر کس زیات بد معاش
 سرکش و گہرت ات آیاں چہ اے دگ عام مجراں جدانگ
 بنت پدماں ایشاں ہن ہر کس کہ زیات سزا لائق و دوزخ و
 حقدار بیت آرا خداوند کریم شری و زانت آرا چہ ایگ
 مجراں پیسماں جہنم و چکل دیگ بیت۔ و یعنی یہ ہر
 نیک و بد مجرم و سب مجرم، مومن و کافر و حق تعالی و
 سو گند وارنگ کہ ضرور بالضرور دوزخ و سزا آرا گوز
 انت پرچاک جنت و روگ و راہ ہن بہ دوزخ و سزا
 انت کہ آرا عام محاورہ و پلصراط گوشتت، لالحال ہر
 کس آئی و سزا گوزیت چہ خدا و ترسوسیں مومنان تی
 و تی درجہ و حساب و چہ اود اصحیح و سلامت و گوزنت
 و گنہگار سرجناں و ماں دوزخ و کپنت۔ العیاذ باللہ
 پدا جنت مدت و پدوتی و تی عملانی رو و ہن چہ نبیاں
 ملائکہ و صالحانی شفاعت و آخر اچہ ارحم الراحمین و
 مہربانی و ہما گلے گنہگاران کہ آیاں گوں راستیں عقیدہ

کلمہ و ننگ چہ دوزخ و درکنگ بنت ایو کا کافر ماں دوزخ و باقی ماننت و پدا دوزخ و پ بندکنگ بیت۔ چہ بعض روایتاں معلوم بیت کہ ماں دوزخ و
 آس و ہر یک شخصے و داخل کننگ بیت مگر صالحین مردمانی و واسطہ آس برد و سلام (سارت بے ضرر) جوڑ بیت آسے ترس و ماں آئی و گوزنت و رونت۔
 واللہ اعلم۔ امام فخر الدین رازی و ماں و تی تغیر و اے دخول و بازیں حکمتے بیان کننگ، فلیراجع و یعنی کافر قرآن و آیتاں ہشکنان و کہ ماں آیاں آیانی
 بدیں انجام بیان کننگ بو تگ، ہندنت و بہ کلاگ و مسخرہ گوں غریبیں مسلماناں گوشتت کسے خیال و رو و ماں آخرت و ہر چیزیکہ پیش کیت آدوئیں فرقی و ہمتیں
 حالت و دنیاوی جاو و سزا پ نہ وارت آیام و چسکیں روح مے لوگ جاگہ، ساز و سامان چہ شمیگان بہتر نہ انت و و مے مجلس و دیوان شے مجلس دیواناں چہ
 شر تر نہ انت یعنی ناما کہ بہ شے خیال و باطل و سرائیں چہ شمایاں حق و و شحال تر و راج دارترین، ہما مردماں کہ آچ مے ترس و ماں کوہ صفاء پشت و نظر بند
 بہ بنت آیچوشیں گمان کننگ بیت کہ باندا آدور کنان و ماں جنت و سرسنت و ماں دوزخ و کپیں و سچیں و ایش آیانی خبر و پستہ انت کہ چہ و پیش باز

قوم گوشت گنت کہ آیات بہ دنیا ساز و سامان و شانذاری و چہ شتا با زیات دیماتر انت لیکن وہدے آیات نبیانی مقابلہ سرکشی کت و ٹہیل و تکریش و تی رہنہ جوڑ کت خداوند تعالیٰ آیاتی ہنٹ مال و لگوچ کت و ماں دنیا نقشہ آیاتی نشان ہن باقی نہ مننت۔ گڑ امر دم و لازم انت کہ بہ نیارہ فنا ہو کیں شان و شوکت و بہارہ فریب ہوارت عموماً تکبہ کنو کیں زردار حق و لگتال کنن و ہلاک ہر برباد بنت مال اولاد یا دنیاوی و شمالی مقبولیت و خوبی انجام و دلیل بوت نہ کنت و یعنی ہر کسے کہ ماں گراہی و کپت آڑا اہل ات کہ ماں گراہی و بروت پر چیا کہ دنیا چکاسگ و جاگہ انت ادا ہریکے و عمل و توکا کلی آزادی دیگ بوتگ۔ خدا تعالیٰ عادت و حکمت و تقاضا چو کس انت کہ ہر کس بہ و تی کسب ارادہ و یک را ہے اختیار کنت آڑا چہ نیک و بد و خبردار کنگا بعد بہ ہارہاء و روگ و واسطہ داں یک حد سے و آزادی کت بدنت ہمیشہ ہر کس بہ بدی و راہ و رھا دک بوت بہ آئی و حق و دنیا و آسودگی و درازی عمر وغیرہ تباہی نشان زانگ بہ بیت، لہذا نیک و بد ہر ہر ہر انت ماں آخرت و

گوں سرجمی و جدابنت اصلی نیکی و بدی ہمواد از کپیت۔ و یعنی کافر مسلمانان ذلیل و کمزور و دوتا را عزت مند و زور آورز انت و تی شانذاری محلات و مزین مزین فوج راج و سرافخر بندت ہر جا کہ خدا و دیگ اشانی ہار شل بلہ دانگ و بدیکہ اشانی گوت ہر چیکہ بیت توری دنیاوی عذاب و شکل و یا قیامت و بعد گڑ معلوم دار بنت کہ کئی ٹھکانہ بدانت و کئی راج زور انت آمویع و ششم سامان و از باب ششم ہج در دوزخ انت و یعنی چوٹ کہ گراہان و ماں گراہی و بہ دراجین ہتے و یل دیگ بیت آیاتی مقابل و ہر وسوج کنوکان بدانت راہ و بگرت تو گڑ خداوند کریم چسپ سر وسوج کنوکانی فہم و بصیرت و شرتیز کنت کہ چرائی و برکت و آیات حق تعالیٰ و شنودی و راہانی سر اکوں تیزی و ہوار بنت و یعنی دنیا و رونق و ڈولدری و قیمت خدا گور و ہج نہ انت نیکی پشت کہ کنت بلہ دنیا مانیت ماں آخرت و ہر شکی و خوبی بدلہ و جوانیں انجام دیگ بیت و یعنی کفر و باوجود تو دیست کہ یک کافر یا مالدارے و یک مسلمانیں آہنگر و راگوشت کہ تو مسلمانے بلہ بکن گڑ اتع مزدوری و دیاں آئی و گوشت اگس تو ہرے و پدا زندگ بیٹے پدا ہن من منکر نہی یعنی چہ مسلمانے انکار نہ کنان آئی و پستہ دات اگس من مرگ و پدا زندگ بیان تو مال و اولاد اودا ہن بیت ترار مزد ہموادیاں، ایشی و سرالے آیت نازل بوت۔ یعنی اودا دولت حاصل بیت چہ ایمان و برکت و کافر لوٹت کہ ادرہ دولت اودا برسیت یا کفر باوجود اخروی عیش و عشرت و مرہ و بچشیت چو کس ہجر بوت نہ کنت۔

(ہمہ صفحہ و فوائد)

و یعنی چوٹ یقینی والی دعویٰ کنگا بنت زانا چہ جاگہ غیب و احوالے دستی کپنگ و یا چہ خدا چہرے وعدہ کی کپنگ و ظاہر انت کہ چہ ہر دو میناں یک خبرے ہن نہ انت یک گندھیں کافرے و چہ بساط کہ آاے ہمیں غیبی گیان و رسائی حاصل بکنت باقی پشت کپت خدا و وعدہ، تو آگوں ہاکساں بیت کنت کہ آیات و تی عمدہ و سرجم کنان و لا الہ الا اللہ و صالحیں عمل و امانت بہ خدا و گورہ ایر کر تگنت۔ و یعنی اے قول

اَطَّلِعَ الْغَيْبِ اَمْ اَتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝۱۰۰ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا
چہ سرکشی گنت و یعنی غیبی خبراں یا کپتگی چہ رحمن و وعدے و۔ چو نہ انت، ما نبشتہ کنیں ہر چیکہ
يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝۱۰۱ وَنَزَّلْنَا مَا يَفُوقُ وَاَيُّهَا
آگوشت و ہر کناں کنیں آئیے عذابا بہ دراجیاں و ماوارث نبیل چیز یا آگوشت انت و کیت می گورا
فَرَدًّا ۝۱۰۲ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝۱۰۳ كَلَّا
یک تنہا و ٹاھنتگ مردماں اللہ چہ بغیر دگہ محبوب تاکہ ببنت پرایاں مدتے تک چو کدیگ بیت
سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝۱۰۴ الْم تَرَأَى اِنَّا
آوت منکرنت چہ آیاتی بندگی و آیاتی مخالف بنت و توندیت چہ کہ ما
ارسلنا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَوْحٰهٖمْ اَزَا ۝۱۰۵ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ
دیم دات شیطان چہ کافران شہور بنت آیات و بہ آشینگ۔ نون تو اشتاپکن بہ آیاتی سرا
اِنَّمَا نَعْدُ لَهُمْ عَذَابًا ۝۱۰۶ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفَدًّا ۝۱۰۷
ما پورہ کنیں آیاتی حسابا و روچیکہ گنیں کاریں پر ہیزگاراں رحمن و گورا لوٹگیں مہمان
وَسَوْقُ الْمَجْرِيْنَ اِلَى جَهَنَّمَ وَرَدًّا ۝۱۰۸ لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا
وہکتیں و بریں گنہگاراں دیم چہ دوزخا تنگیہاں اختیار بندارت مردماں سفارش و مگر
مَنْ اَتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۝۱۰۹ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۝۱۱۰
ہما سیکہ گپتگی چہ رحمن و وعدہ و گوشت مردماں، سازتگ پروت رحمن و اولاد و
لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اَدًّا ۝۱۱۱ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ
بیشک شمایارت چہرے گرانیں۔ نزدیک انت کہ آسماناں بہ پٹنت چہ اے خبرا و تبرگیت
الْاَرْضُ وَتَخْرِ الْجِبَالُ هَدًّا ۝۱۱۲ اِنْ دَعَا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۝۱۱۳ وَمَا
زمین و کپنت کوباں بہ ٹگر ٹگر بوگ پر اے خبرا کنگا کپت کنت بہ رحمن چہ و نہ
يَدْبِغِيْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ۝۱۱۴ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
براہیت رحمن و کہ بسازیت پروت اولاد و کسے نیست انت ماں آسماناں

منزل ۴

ہن ماں مسل شامل کنگ بیت و مال و اولاد و جاگہ و آئی سرگیش کنگ بیت و چیزیکہ پیش وارث یعنی مال اولاد چنانچہ آکافرے ہر دو میں چکان مسلمان بوتنت، کتہ فی الموضع۔ یا مطلبی چو کس انت کہ اے چیزاں چرائی و جدانگ بنت قیامت و روح و تہنا حاضر بیت نہ مال آئی و در دوزخ وارث نہ اولاد آئی و کارہ کیت۔ و ک یعنی چہ مال و اولاد و زیات تروٹی و ت گڑیں معبودانی مدت و امانت و انت کہ آیات ہے معبوداں بہ خدا و گورہ مزین در جہان و دیا شینت حالانکہ ہجر چو کس بیت نہ کنت اے مفسدین خیالے کہ ایشرا ماں و تی دماغاں گراگا کنت و یعنی آم معبود مدت چہ کنت و چرائی و بندگی و ہزار بنت و اشانی مقابلہ اوشتان و عزت زیات کنگ و بدل و ہنگت گیشیں رسوائی و سبب جوڑ بنت چوٹ کہ ساری و گوشت و اذ احشیرا الناس کا نوا لہم اعداء و کالوا بعبادہ تہم کفرینہ (الاحقاف رکوع ۱) و یعنی شیطان ہے بد محتان و گراہی و توکا سکین دیان و ناچ دیا بنت کہ اشاں و کفر و انکار و رہنہ اختیار کت اگس اے ڈولیں بے بخت چہ شیطان و اغوار و ماں گراہی و دراج کش بہ بنت تو بلی رونت شما اشان و سزا دیگ تو کا غم کنن ات اللہ تعالیٰ و اشانی ہار ووت سست

بسم الله الرحمن الرحيم... (Introductory text at the top of the page)

در بیان...

Main body of handwritten text within a decorative border, containing numbered verses or sections.

Vertical column of handwritten text on the right side of the page, continuing the discourse.

بسم الله الرحمن الرحيم... (Introductory text at the bottom of the page)

نہ کپت، مروچی آیانی پادانی برمش یا آیانی بٹا کانی کتیں زبیلے ہن گوشان و نہ کپت۔ نون ہما کساں کہ اے و ہدی گون نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، مقابل بوان دیما در کپان و خدای آیانی انکار و استہزاء کنندت آئے عم مبتت ممکن انت آیان و ہن کتہم عذابے چکے و بکیت کہ ماں دمنے و آیان و زیر و زبر کپان و بے گواہ بکنت۔ بستت سورۃ مکریم بحسنی توفیقہ۔ وک یعنی قرآن کریم ہمیشہ کا دیم دیگ بوتگ کہ ہما کساں کہ دلشس نرم مبتت وچہ خدای تر سوک مبتت آیانی جرائی و بیان و نصیحت حاصل بکنتت وچہ روحانی فیوض و برکتاں زہر مبتت اے غرض نہ انت کہ قرآن کریم و نازل کنان و مفت و ناسق ترادل سیاہ و گرانیں جبالے و گرفتار کنگ بہ بیت نہ آنچوشیں چیزایت کہ آئی و حامل و عامل کردی ناکام و نامراد بہ بیت۔ شما در فرغ بند کونو کانی خبران و اشکنان و ملور و دل تنگ مبتت۔ نہ آیانی دمب و کپان و زیات و تاججال سخن ات۔ کہ سر و حق و بیرق و چست کونک کامیابی و منزل و سر بہ بیت۔ شما بہ میانی نہیں رہبند و عبادت کپن ات۔ ماں لہتے روایتاں بہت کہ ابتداء

نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم شیب ماں نماز و اوشتان و زیات قرآن و تنگت کا فراں شے محبت و ریاضت و گذران و در آئینتکش کہ اے قرآن ہے نازل بوت بزگیں محمد صلی اللہ علیہ وسلم تکلیف و ججال و کپت۔ اسی و جواب ماں ہے آیاتاں دیگ بوت کہ در حقیقت قرآن محنت و ججالے نہ انت رحمت و نورے ہر کس و ہمنکر کہ آسان بہ بیت گون نشا و خوشی و بوانیت فاقوہ و اما تکتیر مینہ۔ وک ہمیشہ کا ضروری انت کہ مخلوق گون و شنودی آرا سروجانی سرا بدارنت و مشاہدہ حکمانی بر خلاف عمل ممکنت۔ وک استوار علی العرش و مفضل بیان ماں سورۃ اعراف و فوائد و جارگ بہ بیت۔ عرش و بابت و ماں لصوص و اینکر ثابت انت کہ آرا پاؤگ بہت انت و خاصیں فرشتہ آئی و چست کونک انت و آسمانی سر قبت و پیمانہ انت۔ صاحب روح المعانی و عرش و استوار علی العرش و ردابہ آیت و چرامزل مسبوطیں گت و مال کنگ۔ من شاء فلیراج۔ وک یعنی ہما یکیں خدا بلا شرکت غیرے چہ آسمان بگرداں زمین و چہ زمین و بگرداں تحت الشری و تماس کائنات و خالق و مالک انت چہ ہمائی تدبیر و انتظام و کلین کار و بار انجام گزنت۔ تنبیہ: چہ آسمان و زمین و در میان مخلوق و یا و ہا کائنات مراد انت کہ آدا نما ماں ہر دو دنیاں میانی و جلوک انت مثلاً ہوا، جنہر و غیرہ یا و ہما چیزاں ہن شامل انت کہ اکثر ماں ہوا و بال کنندت چوش کہ بالی مرغان۔ وچہ "شرعی" (ترس زمین) و زمین و جلی طبقہ مراد انت کہ آب و قرب و نزکی و سبب و مدام ترمانیت۔ وک ساری و عموم قدرت و تصرف و بیان ات ماں آیت خداوندی علم و کشادگی و تذکرہ انت یعنی ہرچ خبرے کہ برزیں آواز و گوشگ بیت آچہ غلام الخیوب چونکائی پوشیدہ بوت کنندت کہ آرا ہر یک ظاہر و پوشیدہ بلکہ چہ پوشیدہ و پوشیدہ تریں جہانی احوال معلوم انت ہرچ خبرے کہ ماں تہنائی و آہستہ گوشگ بہ بیت و ہرچ ماں دل و جاہ بکنت کہ دنیگہ زبان و نرسنگ دہا خبرے کہ ماں دل و جاہی نہ جنگ دیمتر جاہ بکنت حق تعالی و علم اے گلان و محیط انت ہمیشہ کا بے ضرورت و گون زور و ترندیں آواز و ذکر کنگ و ہن شریعت و عالماں

الاهو له الاسماء الحسنی ۵ و هل انتك حدیث موسی ۶ اذ بنا ناری فقال لاهله امکنوا ارنی انت نارا علی ایتکم منها یقبس او اجد علی النار هدی ۱۰ فلما اتها نودی یوسی ۱۱ ان اربك فاخلع نعلیک انک بالواد المقدس طوی ۱۲ و ان انا اخترتك فاستمع لیا یوسی ۱۳ انی ان الله لا اله الا انا فاعبدنی واقم الصلوة لذکری ۱۴ ان الساعة آتیة اکاد فاعبدنی و اقم الصلوة لذکری ۱۴ ان الساعة آتیة اکاد اخیفها التجزی کل نفس بما تسعی ۱۵ فلا یرصدک عنہا من لا یؤمن بہا و اتبع ہوہ فتردی ۱۶ و ماتک بیمیئک یوسی ۱۷ قال ہی عصای اتوکوا علیہا و اہش بہا علی غفمی ولی فیہا ما رب اخری ۱۸ قال لہا یوسی ۱۹ فالتھا فاذا ہی حیة ۲۰ تسعی ۲۱ قال خذہا ولا تخف سنعیہا سیرتھا الا ولی ۲۲

ظہ ۲۰

۲۹

منزل ۳

ہم صفتہ و فوائد: وک ماں برزیں آیاتاں حق تعالی ہرچ صفا تے کہ بیان بوتنت (یعنی آئی و خالق الکل، مالک علی الاطلاق، قادر مطلق و صاحب علم محیط بوگ) اشانی تقاضا ہشتت کہ الوہیت ہن تہنہما ہی و خاصہ بہ بیت بجز چہ آئی و دگ کسے و دیما سر بہ عبودیت و جہل برگ مبتت پر جا کہ نہ لوکابیان بوتگیں صفتاں و جوانیں نام پر ہائی ذات منبع الکلمات و مخصوص انت دگ کتہم ہستی و چشیں شان و صفاتی موجود نہ انت کہ معبود قرار دیگ بہ بیت نہ اے صفاتی و نامانی زیادتی و آئی ذات و زیادتی کیت ہنجوش کہ بہتیں جاہلیں عربانی خیال ات کہ گون مختلفیں ناماں خدای تواری پر جنگ دعوائے توحید و خلاف انت۔ وک چہ ادا حضرت موسی علیہ السلام و قصہ گون نرس و کیواز و بیان فرمائینگ تاکہ اشکنوک سر پد بہ بیت کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و طرف و قرآن کریم و روحی دیم دیگ نیک نوکیں گتے دانت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

چو شکساریء بہ حضرت موسیٰ علیہ السلام ء وحی سر بوتگ ہا ڈول ء واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء بن سر بوتگ، ہنچوش کہ موسیٰ علیہ السلام ء وحی توحید وغیرہ
تعلیم ء سر اشامل ات واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء وحی ء بن بہے اصولانی سر ازور پر دیگر بوتگ۔ حضرت موسیٰ ء بہ دین ء تبلیغ ء ہرچ سکی و سوری برداشت
کت واجہ نبی ہن آیان ء برداشت کنت و چو شکساریء کا میانی و غلبہ نصیب بوت و دشمن مقہور بزرگ بوتنت واجہ نبی ہن یقیناً غالب و کامران بیت و واجہ
نبی ء دشمن ذلیل و رسوا کنگ بنت چونکہ سورت ء آغاز گون قرآن نازل کنگ ء ذکر ء کنگ بوتگت بہ ہمائی مناسبت ء نبوت موسیٰ ء آغاز ء قصہ بیان فرمائینگ۔
وئل اے قصہ ء جداجدا اجزاجہ سورہ قصص، سورہ طہ، سورہ اعراف ء جمع کنگ بوت کنت۔ اداچہ مدین ء دیم بہ مصر ء واتری ء قصہ مذکور رانت۔ ماں مدین ء گون
حضرت شعیب علیہ السلام ء دختر ء حضرت موسیٰ علیہ السلام ء نکاح بوتگ ات چنت سال اودا مقیم بوگ ء پد حضرت موسیٰ علیہ السلام ء مصر ء روگ ء ارادہ کت
لاپ برس لوگ بانگی ہمراہ ات شب تہارات، زمستان ترندات، پسانی رنگ ہن گون و تازرتگ ات ماں ہے جاورا راہی شموشت، پس یک یک بوتنت و
لوگ بانگ ناوشی (درد زہ) ء درواں گیت ماں تہاروکی ء سک پریشان ات ماں سارتی ء دستانی تاہک ء واسطہ آس ہن موجود نہ ات۔ چحقا ء راجتی بلے آس
نہ گیت ہے مصیبتانی تہارماہی ء اناگت ء چہ دورے یک آسے نظر ء کپت آدر حقیقت ء دنیائی آسے نہ ات اللہ پاک ء جلال ء نور ات یاناری جاب ات (کہ
آئی ء ذکر مسلم ء حدیث ء ہست) حضرت موسیٰ علیہ السلام ء آٹرا اظاہری آسے فہمت و گون و تی لوگ بانگ گوشتی کہ شما ہمدرا بجل ات من رواں بلکن اے
اس ء اشکرے پر شمایا راں یا اودا کسے مارا راہ ء کٹ کانی سر سوج ء بکنت گوشتت کہ آپا کیں میدان ء سر بوان ء آئی ء عجیب نذارگ دیست کہ ماں یک
درختے ء ترندیں آسے روک انت و آس ہر قدر کہ ترندرت بیت و شہم جنت آدرخت شتر تر ستریت و ہر قدر درخت ء سر سبزی و شادانی زیات بیت ہمیکہ آس
گیشتر برانزنگ بنا کنت۔ موسیٰ علیہ السلام ء آس ء نزدیک روگ ء قصہ کت کہ درخت ء ٹالے بسجیت بکپت توہمائی ء چست بکنت لیکن ہر قدر آئی آسے ء
نریک ء شت آس ہمیکہ پشت ء کینزان بوت۔ و ہدیہ چہ ترس ء ووت پشت ء کینزنگ بوتگت تو آس آئی دُوب ء کپتگت ہے حیرانگی و ترس ء جاوہر ء آوازے رُست
اِحْتِ اِنَّا رَبُّکَ الْخَلْقِ۔ گو یا کہ آدرخت بلاشبہ آویدہ غیبی ٹیلیفون ء کار دیگات۔ امام احمد ء چہ وہب ء نقل کرتگ کہ موسیٰ علیہ السلام ء وہبے کہ
یا موسیٰ اشکت تو چنت برے لب یک گوشت و عرہی کت کہ من تی آواز ء اشکن گناؤں آئی ء برمش منی گو شاں کپ گانت مگر چوش نراناں کہ تو کجائے۔ آواز
آہت کہ من تی سر براؤں گون تہ اون، تی دیمائوں، تی پشتاؤں و چہ تی جان ء زیات گون تو نریکوں۔ گوشتت کہ موسیٰ علیہ السلام ء چہ ہر نیمگا و چہ و تی ہر
یک مودے ء اللہ ء کلام اشکت و طوی ہما میدان ء نام انت، شاید آمیدان چہ پیش ء متبرک ات یا ہنتوں متبرک بوت۔ موسیٰ علیہ السلام ء
گوش ناپاک انت ہمیشکا اشانی کٹگ ء حکم دیگر بوت۔ باقی موزہ یا کوش پاک بننت تہ گون آیان نماز وانگ روا انت، سر جس مسئلہ ماں فقہ ء
کتاباں جارگ باید انت۔ و ”پند کرتگ“ یعنی تمام جہان ء بہ نبوت و رسالت وہب گفتگو ء درچنگ۔ ہمیشکا دیمتر ء ہر حکمے کہ دیگر بیت
آیان گون تو چہ بشکن۔ و ماں اشی ء توحید و ہر ڈولیں بدنی و مالی عبادت ء حکم دات۔ نماز چونکہ اہم ترس عبادت ات آئی ء ذکر گون خصوصیت ء کنگ
بوت و ہن چوش ہم تر اپ دیگر بوت کہ چہ نماز ء سترس مقصود خدا تعالیٰ ء یاد انت۔ بزائ چہ نماز ء غافل بوگ ء معنی چہ خدا ء غافل بوگ انت
و ذکر اللہ ء بابت ء دگہ جا ہے فرمائینگت و اذکر ربک اذ انسیت یعنی کہ ری ردکیان ء شموشتے تو وہبے یاد کیے آٹرا یاد بکن۔ نماز ء ہن حکم چوش
انت کہ وقت ء سر اعفلت و نیان بہ بیت تو یاد کیگ ء سر افضاء بوان فلیصلہا اذا ذکرہا۔ وک یعنی آئی آگ ء وہد ء چہ ہر کس ء مخفی دارگ
اگر چہ وہا ہم مخفی دارگ ممکن ہوتیں تو من آٹرا چہ و تاہن مخفی داشتگت بلے چوش ممکن نہ انت۔ و فیہ من المبالغہ، کافی الحدیث: ”لَا تَعْلَمُ شَمَالَهُ مَا
يُنْفِقُ كَيْمِيْنَهُ“ و کما قال الشاعر سے غیرت از چشم برم روی تو دیدن نہ دہم بہ گوش را نیز حدیث توشنیدن نہ دہم
و اگر بازیں مصلحت اظہار ء سبب موبتینت تو ہر قدر اجمالی اظہار کنگ بوتگ اے ہم ظاہر کنگ نہ بوت وک یعنی قیامت ء آگ ہمیشکا ضروری انت
کہ ہر شخص ء آئی ء نیک و بد ء بدلہ برسیت فرمانبردار و نا فرمانیں شخص ء تو کا ہج اشتباہے باقی پشت مکپت ایش توحید و عبادت ء رند عقیدہ
معاد ء تعلیم بوت وک مجتہد چہ آٹرا۔ یعنی بہ قیامت ء سر ایقین دارگ ء چہ یا چہ نماز ء اللہ ء موسیٰ علیہ السلام چہ بدیں صحبت ء ہن کت تو اے دگہ
ماں کجا حساب ء انت (کذافی الموضع) مقصد ایشنت کہ دنیا داریں کافر ء خوشامد یا زایتیں زمی یا چشم پوشی اختیار کنگ ہمیت و اگر نہ اندیشہ انت کہ انسان چہ انسان
چہ بلندیں مقام ء جہل ء دور دیگر ببیت (العیاذ باللہ) وک چہ ادا منصب رسالت ء تمہید ء بنگ بیت چونکہ آٹرا معجزات دیان ء بہ فرعون ء نیمگا
دیم دیگی ات ہمیشکا عصاء ذکر فرمائینگت اے سوال کہ ماں تی دست ء چہ چیزے بہے مطلب ء ات کہ موسیٰ علیہ السلام و تی لطف ء حقیقت و آئی
کاران ء ماں و تی دل ء نریب ریت تاکہ ہرچ خلاف عادت چیزے کہ پیش آلوک ات آیانی معجزہ بوگ سر جمی ء واضح، صاف و مستحکم بہ بیت یعنی ہنوں
ایشی ء بہ شتری سچار و کچ و کبیل کنان ء گوش ماں شے دست ء چہ چیزے؟ مبادا مار بوگ ء حالت ء شمال دل ء شکرے بیاریت کہ من اے عصلے
نہ دگہ چیزے دست ء زرتگ، اللہ اکبر و اللہ الحمد۔ وک یعنی ماں ایشی ء چہ شکت انت، اے ہمال لطف انت کہ مدام من ایش او تی دست ء کنان ء
بریشی ء تکہ دیاں وہ و تی پسائ تاک چنٹاں، دشمن و موذی نہیں جانوراں گون آئی ہکل دیاں و دگہ بازیں کارے چہ پیش آریں وک یعنی لطف
زمین ء سر الیک ء شرط ء آئی اژدھائے جوڑ بوت کہ مثل بارگس مار ء گون تیزی ء میدانی کت۔ موسیٰ علیہ السلام اناگت ء اے انقلاب ء گندان ء تقاضا
بشریت ء روع ء خوفزدہ بوت وک یعنی دست ء آگ ء رند پدالے طبیعت۔ گوشتت کہ اول سر موسیٰ علیہ السلام آٹرا کرگ ء چیمانہ لوگات آخردست
گدے پوشان ء کرگے لگت فرشتہ ء گوشت: موسیٰ اگر خدا ترا بچائینگت ملوٹیت تو اے گدے طحتر ترا بچائینگت کنت؟ موسیٰ ء پستہ دات انا
بلے من کمزوریں مخلوقیاں و چہ ضعف ء پیداکنگ بوتگاں۔ پدا حضرت موسیٰ علیہ السلام ء چہ دست ء گدے دو رگت ء اژدھائے دپادات، دست ء ماں
کنگ ات کہ ہمال لطفی ماں دست ء دیست۔

وَلِیَعْنی دستِ امان جگہ مان کنان و گوں نخل و اور کنان و در کئے تو آڑ اسک روشن اسپیت تریان و گندے و اسے اسپیتی برص وغیرہ نہ بیت کہ آڑا
 حیب زانگ بہ بیت و ل یعنی عصا وید بیضاء معجزہ چہ ہما و مزین نشانیاں انت کہ ماشا را پیشدار کش لوٹیں و ل یعنی حلیم، پر دبار و مزن دلوں جوڑ بکن
 کہ تب و خلاف و چیزے گندان و روت بد مبراں و بہ ادا سے رسالت و ہرچ ہمیں سکی دیم بیانیست چراییاں من پریشاں مبراں بلکہس گوں پراھیں ل و کنگ و کس
 پیشانی و برداشتس بجائ و ل یعنی ہنچیں از باباں و پیداکن کہ اسے مزن شانیں کار سک ارزان بیت و زبانی ماں حوردی و سنتگت (کہ آئی قصہ ماں تفسیر آل
 موجودات) صاف خبری کت زکت اے دعائی لوٹ و ل اے واجہ ماں عمر و چہ حضرت موسیٰ و مسترات و ل یعنی دعوت و تبلیغ و کار و یکے دومی و معین
 و مددگار بیت و ل یعنی دومی کس ہور لوان و دعوت و تبلیغ و کاراں اہید و ہدیکہ پیچے و چہ دومی و ہمراہی و دلی قوت حامل بیت تو ماں و تی خلوت و و ہداں
 گوں دل جمعی و تی ذکر و بکثرت انجام دہیں -

و ل یعنی سٹے تمامیں احوال بہ شرمی و گند گائے و ہرچ دعائے کہ من لوٹ گایاں اے ہن ترار انجومی معلوم
 انت کہ آئی و قبول کنگ بہ سٹے حق و داں کجا حد و مفید
 بیت کنت اگس ترار سٹے احوال و جاور و سر ہنچیں خبر ہو تیں
 تو بہ نبوت و رسالت و کار و مارا پر جا گہن کر تگت و چشم
 ترندس دشمن (فرعون) و نیگا چو نکائی دیم دانگتے
 یقینا شاہر چہ کہ تک آڑا بہ شرمی گوں جار و بچار و
 رنرا انجام دانگ . و ل یعنی ہرچے تو لوٹ ات چہ
 خدائے طرف و دیگ بوت و ل یعنی کیرے و ساری و
 بے سوال و تی سرا مزنیں احسانے کنگ پراہنوں یک
 مناسب چیزے و لوٹگا پرا چاند دہیں -

و ل یعنی واپ یا آگاہی (بیداری) و جاور و بطور
 الہام یا ہمار مانگ و کتام نامعلومیں نبی و زبانی و تی
 مادیر مہربان و ہا حکم سرت کہ آئی سر کنگ مناسب
 (آئی و تفصیل دیم مذکور نت « ان اقد فیہ » و)
 تشبیہ : چہ « ایحار » و حضرت موسیٰ و والدہ و
 نبیہ بوگ ثابت نہ بیت چوش کہ چہ بلا و تقریر و ظاہر
 نبی ہمانت کہ آئی و طرف و حکمانی و وحی بیت و آ بہ
 آیاتی تبلیغ و مامور بیت ادا اے تعریف راست
 نہ او شتیت . و ل یعنی موسیٰ (کہ اوہد نوزائیدیں
 ز ہگے ات) ماں پیتی و مان کنان و پیتی و ماں دریاء
 و یل بکن دریاء مٹے حکم انت کہ آڑا بہ حفاظت و کنارہ
 سربکنت کہ چہ اودا آڑا ہا کس چمت کنت کہ آسپی
 جن دژمن انت و آڑہگ و ہن . داستاں چوش
 انت کہ فرعون ہما سال و کہ موسیٰ پیدا بوت نجومیانی
 گوشگ و پیدایی اسرائیل و مردیں چکاں در چخان و
 قتل کنگاقت و ہدے موسیٰ پیدا بوت آئی مات و
 ترس پیدا بوت کہ فرعون و سپاہی معلومدار بنت
 تو زہگ و راکنت و مات و پت و ہن سوکی کنتت
 کہ جس پر چہ ظاہر نہ کت ہا و ہد و چہ حق تعالی و جانب
 اے تدبیر الہام بوت موسیٰ علیہ السلام و مادر و پیتی
 ماں نہر و و یل کت و دیا و یک شانے ماں فرعون و بلخ
 تو کا گو سنگت ماں ہمانی و گوزاں پیتی یک کنارے و
 سگت بوت . فرعون و لوگ بانگ حضرت آسیہ و
 دک سکیں پاکباز اسرائیلی خاتونے ات زہگ زوران و

ح ۱۰

و ل

و اضمم یدک الی جناحک تخرج بیضاء من غیر سوء ایۃ اخی
 و یجا بکن و تی دستا گوں و تی بخلا کہ در کبیت اسپتیا بے عیا اے دومی نشانیے و ل
 لذیک من ایتن الذکری ۱۶ اذہب الی فرعون انہ طغی ۱۷
 تاکہ ما پیش ہداریں تراد تی نشانیاں مزنیں و ل برو فرعون و نیگا کہ آڑا باز گھرت بوتگ .
 قال رب اشرح لی صدری ۱۵ و یسر لی امری ۱۶ و احل عقدة
 گوشتی یارت کثادہ بکن منی سینیا و آسان بکن منی کاراں و ل و نچ بکن گر نچا
 من لسانی ۱۴ یفقهوا قولی ۱۵ و اجعل لی وزیرا من اہلی ۱۶
 چہ منی زبانا کہ سر پد بیت منی خبرا و و دے منارا یک مدت دیو کے چہ منی مرد ماں
 ہرون اخی ۱۳ اشد دینہ از بری ۱۴ و اشکرک فی امری ۱۵ کہ
 منی برات ہرون و ل حکم بکن پر آئیے سببا منی پشتا و شریک بکن آیتارا گوں منی اے کاراں کہ
 نسبحک کثیرا ۱۶ و نذکرک کثیرا ۱۷ انک کنت بنا بصیرا ۱۸ قال
 تی پاکیا بیان کنیں باز و تی یاد کنیں باز توو تے کہ گندے و فرما سیتی
 قد اوتیت لسولک موسیٰ ۱۶ و لقد مننا علیک مرۃ اخی ۱۵
 کہ منظور بوت تی درخواست او موسیٰ و ل و ما احسان کنگ پر تی سدا دک برے و ل
 اذ اوحینا الی امک مایوحی ۱۸ ان اقد فیہ فی التابوت فاقد فیہ
 وقتیا حکم دات پر تی مات و نیگا کہ گوں تو بیانگ بیت ایک دور دیے آیتارا ماں صندوقا پیدا آیتا دور دے
 فی الیم فلیلقہ الیم بالساحل یاخذہ عدوی وعدو لک
 ماں دریاء پیدا دریا دور دت آیتارا ماں تیا با، چمت کنت آیتارا یک دشمنے کمنیک آئیے دشمن انت
 و القیت علیک حبۃ منی ۱۵ و لتصنع علی عینی ۱۶ اذ
 و دور دات من پر تی سر صحبت چہ و تی نیگا و ل و تاکہ رو دینگ بے تو منی نظر و چر ای و وقتیا
 تمشی اخطک فتقول هل ادلکم علی من یکفلہ فرجعناک
 رو کا لگت تی گوہار و گوشگت کہ من ارشانا بد یوں ہنچیں کہ آیتارا برو دینیت، پد امار سیت ترا

مازل ۳

فرعون و برو و پیش کت کہ بیامن و تو ایسی و تی چک جوڑ کنیں فرعون و گندگ و و ہدے دل و محبت پیدا بوت .
 تشبیہ : فرعون خدائے دشمن ہے واسطے گوشگ بوت کہ اتحق و دشمن ات و خدائے بالمقابل خدائی و دعوی دار ات و موسیٰ و دشمن پیش کا واردات کہ
 فی الحال گوں تمام اسرائیلی زہگاں سگ دشمنی داروک ات و دیمترماں آ یو کیں رو چاں خاص گوں موسیٰ علیہ السلام و علانیہ دشمنی و درشان کنوک ات .
 و ل یعنی ما چہ و تی طرف و آو ہدے ماں مخلوق و دل و تی محبت پیدا کت کہ ہر کس بدستی محبت و دوزوا غی ظاہر کت یا و تی یک خاصیں محبتے تی سر و
 ظاہر کت کہ تو محبوب خدا جوڑ بوتے، گدا خد گوں ہر کس و کہ محبت بکنت مخلوق ہن گوں آئی محبت کنت . و ل یعنی ماں مردمانی دل و تی محبت
 پر اے عزیز و مان کت کہ ماں مٹے نگرانی و حفاظت و تی پرورش بہ بیت . اے دو لیس ترندیں دشمنے و لوگ و ر دو م گران ترار اتادان مدنت .

إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَوَقَلْتَ نَفْسًا فَجْيًا يُرِيدُ ۖ
 بِهتھی ماتے گوراکہ جی ساریت بنت ول وغم مکت۔ تو گوشت یک کسے پدما خلاصہ کت ترا چہ
 الْغَمِّ وَقَتُّكَ فَتَوَنَّا فَكَلِمَاتٍ سِينِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۗ ثُمَّ جِئْتَ
 غماف و آزمائت ترا پد آزمائتے ول پد تو جلت چیتے سال مدینہ و مردمانی تہا رندا تو آتے
 عَلَىٰ قَدَرٍ مِّنْ مَّوْصَىٰ ۗ وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۗ إِذْ هَبَّ آتُكَ وَخُوكَ بَابِي ۗ
 پد تقدیر او موسیٰ کی و مسازت ترا پد (پد وتی رسالت و کارا) بروات تو دتی برات گون مئی آیتان
 وَلَا تَنبِيْا فِي ذِكْرِي ۗ إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ أَنَّهُ طَغَىٰ ۗ فَقَوْلَا لَهُ
 وستی مکت ماں سنی یاد ادا بروت فرعون و نیگا کہ آ باز گہرت بو تگ ک نون بوشت آتیارا
 قَوْلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ يَتَذَكَّرُونَ فِي مَنَاسِكِهِمْ ۗ قَالَ رَبُّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ
 زمیں خبرت یکد آ گوش بگرت یا بر سیت۔ گوشتش لے مئے رب ما تر سیں کہ نون آ زیادتی بکنت
 عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۗ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمِعُ وَأُنذِرُ ۗ
 پد مئے سرائیکہ ماں جو شابیت و فرمائینی کہ مشرت من گون شاموں اشکنوں و گندوں فل
 فَأْتِيَهُ فَقَوْلَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَوَدِّعْ
 نون بروت آتے گورا و گوشت ماہر دو دیم و انگینیں تہی رب و نون دیم بدے گون مانی اسرائیل و
 لَا تَعْبُدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ قَالُوا لِمَ نَعْبُدُكَ يَا إِبْرَاهِيمَ ۗ قَالَ لِلَّذِي أَحْتَسِبُ عِلْمَ الْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ
 و آیان و تکلیف مڈ و ما انگینیں تہی گورا گون نشانیاں پتہی رب و نیگا و سلاقی انت پد ہا سا کہ گرت بہت را با
 إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۗ قَالَ
 ما را علم رستگ کہ مذاب پد ہا کس و سرائت کہ دروغ بند کنت و دیا بگر وینیت فل گوشتی
 فَمَنْ رَبُّكُمُ اللَّهُ ۗ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقًا ۗ
 اچہ کئے انت شے رب او موسیٰ و کا گوشتی مئے رب ہا انت کہ داتی ہر چیز را آئی و صورت
 ثُمَّ هَدَىٰ ۗ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۗ قَالَ عَلَّمَهُمَّا عِنْدَ رَبِّي
 رندا راھی سوچ دات و گوشتی اچہ مال پیشگیں فرقیانی گوشتی آسانی خبرت و گور و بنشہ انت

مذہل ۴

ول سرجمیں قصہ دگہ جابے بیان بیت حضرت موسیٰ و مہربانیں مادر و پتی و ماں گور و ول کنگ پد انسان فطرت و تقاضا و دے باز غمناک و پریشان مانت کہ چمک و احوال
 باریں چون بیت، معلوم نہ انت زندگی انت یارستان آراوارت حضرت موسیٰ و گہاری گوشت کہ تو چیر کائی جنت و با و است مکن آنکو قدرت و پنچوش کار سازی
 کت کہ حضرت موسیٰ پچ جینے و شیر نہ متک بازیں شیر میچینو کیں دانی لوٹا ٹینگ بوتنت کامیابی نہ بوت موسیٰ و گہار کہ ہے توک و تلال گون ات در آئینی کہ من
 یک جینے کاراں امیت انت کہ آگوں یک ڈولے و چک و شیر میچیناں آئی و رودینیت حکم بوت کہ ہے جنین و بیارات آئی گون واجہ موسیٰ و مات و حاضر تو
 و ہدیہ آخا تون و چک و تی گٹ و کت، چک شیر چک شروع کت۔ فرعون و لوگ و مردماں مزین شاد کامی و وشنودی کت۔ موسیٰ و مات و گوشت کہ من ادا
 جلت کت نہ کنناں اجازت بدیت کہ اے زہگ و تی لوگ و ببراں و گون مزین حفاظت و خیال داری و چک و پرورش و بکناں۔ آخر چہ فرعون و جانب بطور دایہ چک و
 رودینگ و سر مقرر بواں و آراہ و تی لوگ و آوردت
 و گون شامانہ عزت و شرف و موسیٰ و تربیت و کار و
 گلایش بوت۔ ول اے سرجمیں قصہ ماں سورہ قصص
 کیت۔ خلاصہ چوشش انت کہ در نا لوگ رند چہ موسیٰ
 علیہ السلام و دست و یک قطعی وے گنگ بو تگت
 موسیٰ علیہ السلام تربیت کہ ماں دنیا و گرگ باں و
 ماں آخرت و ہن ما خود باں۔ چہ ہر دو میں قسم و
 پریشانیاں خدائے نجات دات۔ چہ آخری پریشانی و
 اے ہما ہلاس بوت کہ خدائے توبہ و توفیق دات کہ آ
 قبول کنگ بوت و چہ دنیاوی و اے ڈول کہ موسیٰ علیہ
 السلام و چہ مصر و کشان و بہ مدین و سر کنا نیت
 کہ اودا گون حضرت شعیب و دختر آئی و نکاح کت
 تمامیں قصہ دگہ جاگے بیان بیت۔ ول یعنی پروردگار
 ترا را بازیں سیمیا چکاست کہ ماں آیاں تو صافیں کامیابی
 حاصل کت۔ تندیہ : ربے موقع و مفتران
 گون حدیث الفتون و رجال و یک مزین دراجیں و لیتے
 ابن عباس و نقل کرتگ آئی و بابت و ابن کثیر
 الفاظ چوشش انت : « و هو موقوف من کلام
 ابن عباس و لیسر فیہ مرفوع الاقلیل منہ و
 کاتہ تلقاہ ابن عباس رضی اللہ عنہ متا سبح
 نقلہ من الاسرائیلیات من کعب الأحبار
 وغیرہ۔ واللہ اعلم۔ و سمعت شیخنا الحافظ ابا
 المحجاج المزی یقول ذلک ایضاً۔
 ول یعنی چہ ہنوں مدین و در کپان و راہ ات شمشت
 و قسمت و ترا ادا آوردت کہ ادا و آگے ماں تہی و ہم و گمان
 ہن ذات۔ راست انت، بقول اردو شاعرے و سہ
 خدا کی دین کاموسیٰ سے پوچھے احوال
 کہ آگ لینے کو جا تیں پیغمبری مل جائے

۵ یعنی پد و تی وحی و رسالت و تیار کنان و ماں و تی
 خاصیں مقرر باں داخل کت و ہر ڈول لوت اتوں تہی پرورش
 بند و بست کنا نیتوں۔ ول یعنی پد ہرچ کارے و کہ
 بنا ٹینگ بوتے، نون آوہد اہتگ کہ و تی برات ہارون و
 ہمراہ زوران و ہما کار و سر انجام بدے و ہر ہمیں دلیل
 و معجزہ ترا را دیگر بو تگت ضرورت و و ہرہ اشان و
 ظاہر مکن چونکہ موسیٰ علیہ السلام و ساری و دعاء و ہرہ
 چوشش گوشت گت : « کئی کئی اوند کت کت

کثیرا ادا و لا تنبیا فی ذکری فرمان کنان و ہما خبر و را یاد دیا نیت یعنی بہ اللہ نام و تبلیغ و و تی سرین و سک حکم بہ بند، ماں تمام احوال و و ہدراں عموما
 و دعوت و تبلیغ و وقت و خصوصاً اللہ پاک و باز زیات یاد کنان بہو کہ پد اہل اللہ کامیابی و مستریں ذریعہ و در من و مقابلہ و خوب تریں سلاح ہمیش انت۔ ماں
 حدیث بہ ہست ان عبدی الذی یدکونی و هو مناجز قرنہ۔ وکے ساری و سر گرگ و حکم و انگت نون ہما مقام و شون دات کہ تمام جاگہ و بہ کئی گور و ترا را روگی
 انت و اے جلد دیا آ یو کیں جملہ و تمہید انت و یعنی دعوت و تبلیغ و وعظ و نصیحت و و ہرہ نرم، آسان، دل و اثر کنو کیں و بلندیں خبر مکن اگر چہ آئی
 مردی و کسرتی و چاران و چرائی و خیر و زیاتیں امیتے دارگ نہ بیت پد اہم شمارے خیال و ماں دل و داران و کہ ممکن انت آچرے فکر جان و نصیحت حاصل بکنت
 یا اللہ پاک و جلال و جبروت و دہشت آئی و سر اثر بکنت و چہ خدا بر سیت و فرمان برداری و نیگا میل بداریت۔ گپ و ربے گون نرمی بچن چریشی و پد دعوت و
 تبلیغ و کار و انجام دیوکان مزین رہشونی یاد ستور العمل معلوم بیت۔ چنانچہ دگہ جابے صاف ارشاد انت اُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

الحَسَنَةَ وَجَادَ لَهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ (بخل رکوع ۱۶) ول یعنی آئی ترسگ امیت رندی گپ است فی الحال وتی بے سر و سامانی و آئی بجاہ و جلال و سرانظر داران و ترس ہمیشہ کب باری آئی پہ منے خبرانی گوشت دارگ و آمادہ ہن بیت یا نہ بیت ممکن انت کہ متے تمام گپت و گوشت دارگ پیسر آئی باہند بکنت یا چہ اشکنگ پدوتی زہر و بیچاراں گوں ترندی و درشان بکنت ماں تہی شان و بے ادبی بکنت یا متے سرادست درازی بے بکنت کہ چہ آئی و اصل مقصد فوت بہیت۔
 قنبریا : موسیٰ علیہ السلام و اسے خوف و شرم و درمیان و بیخ منافات نیست، کاملائی داب ہمیشہ انت کہ آچہ بلا و آئی پیسر ترس انت و استعاذہ (پناہ) لوٹت لیکن و ہدے کہ بلا ہے سرکپت تو اوہدہ گوں مزن جو اہمردی آئی و مقابلہ ککنت۔ ول یعنی ہرچ گپ و پرپے شے و آئی و درمیان بنت یا ہر ہمیں معاملے پیش بہیت آکلان من اشکان و گندان من کہی من چہ توجہ انہاں۔ منی حمایت نصرت تہی ہرہ انت۔ ترسگ پریشان بوگ و بیخ ضرورت نہ انت و مریشی سے خبرانی طرف و دعوت دیگ بوتگ :

(۱) فرعون و کل مخلوقات و یک رہے ہستنت کہ رسول یم
 دنت (۲) ماہر و وہیں آئی و رسولیں لہذا منے اطاعت و
 رت و عبادت کنگ لازمی انت چوش بگوش کہ ماں اسے جلد
 اصل ایمان و دعوت دیگ بوت ہمیشہ ماں نازعات و چوش
 فرمان کنگ : فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَيَّجَ وَاهْدِيكَ
 إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْتَلِي. دیا (۳) سیمی چیز ہا انت کہ آئی و
 اوہدہ خاص ضرورت یعنی بنی اسرائیل و چہ فرعونیان و رسوا
 کونکس و درددلو کس غلامی و نجات دیگ۔ مطلب چوش بوت
 کہ اسے خانوادگیں نجیب الاصل خاندان و سر و تی ظلم و زور و
 بندگی و چہ رسوا کونکس غلامی اشان و آزاد کنان و منے ہرہ
 بکن تاکہ اشان ہر جا کہ بلوٹنت گوں آزادی ترو تاب کت
 بکنت۔ ول یعنی دعویٰ بہ رسالت و رد ابے دلیل انت
 بلکس بہ وتی صداقت و رد اما را خدائی دلیل ہن گوں انت
 ول یعنی ہر کہ منے خبراں گراں تجکیں راہ و گام جنوک
 بہ بیت پہ آئی و ماں ہر دو میں جہانماں سلامتی انت ہر کہ
 تکذیب بکنت یا دیم تریت پرانی و عذاب الہی انت توری
 ایوک و ماں خرت و یا ہن ماں نیاء۔ ہنوتی انجام و سرا
 فکر جان ہرچ راہے لوٹے پروتا گچن بکن۔ ول یعنی شتا
 و تا ہارے و کہ دیم داگن شتا گنے آرت کئے انت ؟ و
 چونین ایت (چہ سوال و پدرا بیت کہ فرعون دہری
 عقیدہ و طرف و میل و روک بوتگ یا محض بہ تنگ
 کنگ و خاطر چوشیں سوالی کت۔ ول یعنی ہر کہ چیز
 آئی جوازت و موافق شکل و صورت، قوی، خواص و غیزہ
 عنایت کرسنت و گوں کمال دانائی و ہرچوش اڈکنگی انت
 اڈی کنت پدا چہ مخلوقات و پہ ہر چیزے و وجود دارگ و
 ہرچ ڈولیں از بابانی کہ ضرورت انت آیاں ہن پیدا کت
 و ہر یک چیز چہ وتی مادی بناوٹ و روحانی قوتاں و
 خارجی از باباں کارگرگ و راہ سوچ دات پدا ہرچیں نظام
 پیش داران و ماہر ہوں سر و سوچ کت کہ چہ مصنوعات
 (اڈکنگیان) و وجود و صانع (اڈکنوک) و وجود
 سرا چون کائی استدلال کنگ بہ بیت۔ ول الحمد للہ
 حضرت شاہ صاحب منبشتہ یعنی ورگ و نوشگ و
 ہوشی دات، زہگ و شیرورگ و سوچ اگن آئی مدنت
 تو کسے ہن آرا سوچ دات نکنت۔

ہمے صفحہ و فوائد : ول یعنی اگں بہ
 اللہ تعالیٰ و وجود و سرا اے ہمیں روشنیں دمیمل

قال الم ۱۶
 ۲۹۴
 طہ
 فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ۝۵۲ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
 ماں کتا با غلط نہ کنت منی رت و زشوشیت ول ہمارا ڈی کت پر شتا زمین
 هُدًى وَأَسْلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
 یک چیرگی و اڈی کنت پر شتا ماں آئیے تھاراہ ول ویدی دات چہ آسمانا آب، پدا ڈریں کت
 بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى ۝۵۳ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 چہ آئیہ ہر قسمیں سبزی رنگ پہ رنگیں ول بورت و بچارینت وتی دوتاں ول بیشک ماں ایشیا
 لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ۝۵۴ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
 نشانی انت پہ عقلمنداں و چہ زمینا شتا را پیدا کنگ ماں آئیے تہا دوبارہ بریں را وچہ آئیہ درکنیں شتا را
 تَارَةً أُخْرَى ۝۵۵ وَلَقَدْ آرَيْنَهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ أَبُو بَكْرٍ
 کیرے دگرت و ما پیش داشتنت فرعون را وتی درستی شتا را پدا و فرعون بندگی کت و منشی و گوشی چہ تو اٹکے کہ
 لِنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْ أَرْضِنَا بِسُحْرِكُ يَمُوسَى ۝۵۶ فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ بِسُحْرٍ مِّثْلِهِ فَأَجْعَلْ
 درکنے مارا چہ وتی ملکا پہ وتی سحر و زورا او موسیٰ ول نون ماہم کاری تہی مقابلہ چوشیں سحرے نون قرین
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ۝۵۷
 میگ وتی درمیانیک عہدہ و جاہ کہ نہ ما خلافت بکنیں آئیے ونہ تو یک میدانے صافیں و
 قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِرَ النَّاسُ ضُحًى ۝۵۸ فَتَوَلَّى
 گوشتی شے درلہے و سر میڑہ و روح انت و اسے کہ مردماں چہ بنت ماں جاشت و قنفا نون بچرت
 فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ۝۵۹ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا
 فرعون پدا جمی کنت وتی مکر پدا آتک ول گوشت گوں آیاں سٹی شے بخت کپنگ دروغ بندت
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ۝۶۰ فَتَنَّا زَعْوًا
 پہ اللہ سرا پدا غارت کنت شتا را پہ یک آفتہ و نامراد بوت ہر کسی کہ دروغ بست پدا چہ اسکت
 أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرًا وَالتَّجْوَى ۝۶۱ قَالُوا إِنَّ هَذَا مِنْ سِحْرِنِ يُرِيدُ أَنْ
 ماں تی کارا و تموتا و چیر کائی شورش کت ول و گوشتیں یقینا اے ہر دو جادو گرت لوٹنت کہ

مائل
 ہستنت و ہر چیز و نیکگاستاد دعوت دے ات آبرجی انت تو پیشی قومانی بابت و چیزے بیان بکن آخر چریشاں باز کس و چوشیں ظاہر میں دلیلانی با وجود
 حق و راہر چاقبول نہ کت و قبول نہ کنگ و جاوڑے اے کلاں تباہ و برباد کنگ بوتنت اگں تو راستیں پیغمبرے بے تودرتیں قومانی تفصیلی احوال ترا الم و
 معلوم بوگ لوٹنت۔ اے تمامیں یعنی و ناہودگیں قصہ فرعون و پیش کا سرینتنت کہ حضرت موسیٰ و ہدایت و مضمون و چشیں ناہودگیں گئی توی توک و
 گار بکنت۔ حضرت موسیٰ و پستہ دات کہ پیغمبر و اے لازم نہ انت کہ آہر یک چیزے و تفصیلی احوال نہ انت، ہر قوم و تفصیلی احوال و واحد خداوت نہ انت
 کہ آ بعضے مخفی میں مصلحتانی بنا۔ و ماں کتاب (لوح محفوظ) و ثبت کنگ بوتگ انت، چہ اللہ پاک و علم و نہ یک چیزے چہ ابتداء و غائب بوت کنت ونہ ماں
 علم و اہتگیں چیزے را بہ یک دمانے و شمشوشت کار بیت کنت ہرچ عملیک قوے و بہ یک و ہدے و کرتکنت درستی ذرہ ذرہ حساب نوشتگیں موجودت
 کہ وقت و سرا پیش کنگ بنت ول یعنی ماں کوراں، دریا یاں و چہ کوبانی توک و تلاں زمین و سرا کشکان و کشت کہ بہ آسانی سرا روان چہ یک ملکہ و

بدوئی ملک، سرسبت کن ات ۳ یعنی چہ آپ ۽ برکت ۽ قسما تسمیں سبزی، غلہ، پل و ثمر پیدا کت وک یعنی جوانیں غذایاں شما کار مرز کن ات ، ہرچیکہ شما کار مرزکت نہ کن ات آیایاں وتی دلوتان ۽ وارین ات کہ چہ ہمایا نی محنت ۽ اے تمام حاصلات شمارا دز کپنتت وک پہ بے دینانی چٹانی پچ کنگا اے فرما سیتی۔ یعنی آئی ۽ تدبیر و قدرتاں بچارت اگر عقل داریت تو فہمت کت کن ات کہ چوشیں محکمیں و مضبوطیں انتظام ماں ہنچونائی ۽ قائم بوت نہ کنت۔ چوش بگوش کہ مرے آیایاں وجود باری تعالیٰ و توحید ۽ نیما دلوگوش گور کنا ینگ بوتنگ دیمترامعاد ۽ ذکر انت وک درستانی پت حضرت ابراہیم علیہ السلام چہ خاک ۽ پیدا کنگ بوت پدا ہما غذا یاں کہ چرایاں انسانی بدن ردوم حاصل کنت آہں چہ خاک ۽ در کپنت و مرگ ۽ بعد ہم مردماں زوت یا بدیر گون خاک ۽ اوار بوی انت ہے ڈول و حشر ۽ وہد ۽ ہن ہما اجزا کہ گون خاک ۽ اوار بوتنگت دوبارہ جمع کنان ۽ نوک سر ۽ پیدا کنگ بنت و ہر کس کہ ماں قبراں دفن انت آچرایاں دراکتنگ بنت وک یعنی ہر نشانی یے کہ آڑ اپیشداریگی اکل پشدارگ بوتنت مثلاً عصا ۽ دور دیگ وید بیضار وغیرہ گون وتی تعلق داریں احوال و تفضیلاں بریشی ۽ سراہن بے بخت ۽ نہ من ات و انکار و تکذیب ۽ سراہٹ کتی۔ وک فرعون ۽ اے گپ وتی قوم "قبط" چہ موسیٰ علیہ السلام ۽ نیما نفرت و جوش درشان کنگ ۽ خاطر ۽ گوشت یعنی موسیٰ ۽ غرض ہے معلوم بیت کہ چہ جادو ۽ زور ۽ مارا چہ وتی جاگہاں در بخت و بگلین ایت و ساحرانہ قصہ جوڑ کنان ۽ مردمانی جمعیت ۽ وتی طرف دار بخت و اے پیا قبلیانی ماں و ملکیت ۽ سراقا بض بیت۔ وک یعنی تو ماں وتی مقصد ۽ چوش کامیاب بوت نہ کنتے مئے گوراہن کو اسس و زانوگریں جادو گر موجود انت بہتر ہمیش انت کہ تئی گون آیایاں مقابلہ بیت نوں ہماروچ و ہر جا ہے تو مقابلہ کنگ لوٹے ترا آجا کہ ۽ گچین کنگ ۽ اختیار انت البت اے جراتی انت کہ ہرچ وتے مقرر کنگ بیت گڈا کسے آئی ۽ سروچرکت نہ کنت دجا کہ ہنچیں جاگے بیت کہ ہر دو میں فریق گون آسانی و دل جی ۽ نشت کت بکنت۔ ننگ ۽ وہد ۽ راعی و رعایا یا حاکم و محکوم یا مزین و کسان ۽ سوال ۽ سرننگ بیت ہر یک فریقے گون آزادی وتی قوت ۽ ظاہر کنگ بتونیت و میدان سن ہموار سروچ و صان بیت کہ تماشا چاروک ہرچینہ ۽ سیل ۽ بے آسانی ۽ کت بکنت وک ماں پیغمبرانی کاراں چھ ڈولیں ٹھگی نہ بیت آیانی معاملہ سروچ و صان بیت۔ موسیٰ علیہ السلام ۽ پشہ دات کہ جوان انت! ہرچ جرن و ستریں میلہ ٹے شے گورا بیت ہماروچ ۽ روح ۽ روشنی ۽ ہما وقت ۽ ماں میدان ۽ مقابلہ بیت یعنی ماں میلہ ۽ اودا زیات مردم جمع بنت روح ۽ روشنائی ۽ اے کار انجام کرگ بہ بیت۔ شاہ صاحب ۽ نشتہ کنت ماں پڑ ۽ مقابلہ کنگ ۽ غرض ہر دو دنیاں داشت آئی ۽ لوٹ ات کہ اشان ۽ درستانی دیما شکست پت اشان ہے لوٹت کہ آواجہ شکست بوارت۔ جرن ۽ روح ماں مصر ۽ تمام شہراں مقررات فرعون ۽ سال قبل ۽ روح (سا لگرہ ۽ روح) ات۔ وک یعنی اے فیصلہ کنان ۽ فرعون چہ دیوان ۽ پاداہت و ساحران ۽ جمع کنگ و ہم ۽ کامیاب جوڑ کنگ ۽ ردا ہمک ہمیں تدبیر و ہنر کنگ ۽ شوہاز ۽ بوت و آخر کار سرجمیں تیاری ۽ پدگون و بدبہ ۽ بہ مقررین و ہد ۽ میدان ۽ بمقابلہ ۽ خاطر ۽ سرو بوت ساحرانی مزین لشکرے آئی ۽ ہمراہ ات داد و دہشانی قول و قرار بوگانت و ہر ہم منتگ موسیٰ ۽ شکست دیگ و حق ۽ رازیر کنگ ۽ نکر ماں دل ۽ ات۔

۱۱ معلوم ہنچوش بیت کہ ماں آٹھی ۽ حضرت موسیٰ علیہ السلام ۽ ہر شخص بہ آئی ۽ جاور ۽ رو ۽ پند و نصیحت کت۔ چونکہ جادوگراں حق ۽ مقابلہ ۽ گون جادو ۽ کنگا ثنت آیایاں ۽ ہم تراپ دات کہ بچارات دست و تارا ماں ہلاکت ۽ چگل مدٹے ات خدائے نشانیاں و نبیانی معجزانہ ۽ جادوگتنگ دے ہنیں چیزاں ۽ ثابت بوتنگیں حقائقانی مقابلہ ۽ پیش کنگ چوش بگوش کہ اے خدائے سردار و رخ ۽ بندگ انت و دروغ بند و کانی انجام کردی ہم شتر نہ بیت بلکین ترس انت کہ اے ڈولیں مردمانی سراچہ آسمان ۽ عذابے بیٹت کہ آیانی بیخ و بن ۽ نیست و نابود کنت۔

۱۳ چہ موسیٰ علیہ السلام ۽ گت تاک (تقریر) ۽ ماں ساحرانی جماعت ۽ یک شور شے چست بوت، وت ماں و تاجیرہ کنگ اش بناکت کہ اے شخص ۽ ما چہ کسے بگوشیں کہ الیشی گپاں جادوگر می ۽ گپ نہ انت۔ غرض وت ماں و تابخت و تکرار شش کت و چہ درستاں جادووان ۽ وتی شور و مصلحت اش کت۔ آخر اختلاف و جیرہ ۽ پد چہ فرعون ۽ اثر ۽ متاثر لبوان ۽ ہا گپ اش جت کہ آئی ۽ بیان دیما پیدا کنت۔

و یعنی شے پیشی دین و رہبندان و گارکنان و وقتی دین و رہبندان و جاری کنگ لوٹنت و جادو و ہنرہن کہ چرائی ماں ملک شے عزت و آمدن انت دوتیں برات لوٹنت کہ چہ شامچ گران و روت ایشانی سراقضہ بکننت ۔ فل یعنی موقع و باریکی و بزانت و چوش موہ چہ دست و بباد مدے ات گوں مزن حمت و جوامردی درست ہور لبوان و اشان و شکست دیگ و تدبیر بکن ات و یکبارگی ایشانی سراقضہ حملے لے بکن ات کہ اولی زد و ایشانی قدم بلر زنت کہ مروچگیں مقابلہ فیصلہ آروکیں مقابلہ ایت مروچگیں کامیابی دائمی کامیابی و چیدگ انت ، سہرس مروجی میدان جت آئی پہ مدامیگی باج بُرت فل موسی علیہ السلام و گوں مزن بے غرضی و پتہ دات کہ اتنا ۔ شامپیش بکپ ات دوتی ہنراں ظاہر بکن ات تاکہ باطل و زور آزمائی و پدحتی و کاملین فتح حاصل بہ بیت ۔ اس قصہ ماں سورہ اعراف و ساری و گوستگ باید انت کہ ہمود و فوائد ہم چارگ بکننت فل یعنی چہ ساعرانی نظر بندی و موسی علیہ السلام و ہنچوش محسوس بوت کہ گوشتے ساحرائی چکل داتگیں

ساد و داراں مثل ماراں تچگ انت و حقیقت و خوش نہ ات ۔ فل جادو گرانی اے دغل بازی و گندان و بے وقوف و احمقین مردم ردمہ بکننت دسحر و معجزہ و توک و فرق کت مکنتت بہ چوشیں جادو و حق و سہر بلندی بیت ۔ فل یعنی ترس و چہ دل و در بکن اے ڈول و سوسہ ماں دل و میار ۔ اللہ تعالیٰ حق و سہر افضل و بالا داروک انت ۔ فل یعنی وقتی عصاء بہ زمین و سہراچکل دے کہ اشانی و تگڑیں مکران یکدم ایربارت ۔ فل یعنی جادو گر و مکران توری ہر جاگہ بہ بیت و داں ہر چ حدے و سہر بہ بیت بہ حق و مقابلہ و کامیاب بوت نہ کننت و نہ جادو گر نجات حاصل کنوک بنت پمیش کاماں حدیث و ساعر و قتل و حکم دیگ بوتگ ۔ فل ساحراں وقتی فن و زانوگر انت چہ وقتی فن و اعتبار و فوراً سہر کچ اش و ارت کہ اے سحر بوت نہ کننت یعنی ناچہ سحر بالادگہ یک حقیقت ایت ، ماں دل و ایمان و نور و جاہ جت و ماں سجدہ و کپنتنت ۔ اسے قصہ ماں سورہ اعراف و گوستگ فل یعنی چہ منی جنت و بغیر شامایمان یارت منی فیصلہ ہن شماراہ چار نہ بوتے معلوم بوت کہ اسے شے و ماں موسی و میاچی و یک زش ایت جنگ زرگری و رہبند شام مخلوق و رد دیگ لوٹ ات ہنچوش کہ ماں سورہ اعراف و بیان بوت ۔ فل یعنی راستیں دست و چپیں پاد یا چپیں دست راستیں پاد و ات تاکہ شے احوال و گندان و دراہیں مخلوق عبرت حاصل بکننت ۔ فل یعنی شامایمان یاران و دل و سہے کاررات کہ نون مارستگار ہیوکیں و ایدگہ مردم (یعنی فرعون و آئی و یار و وسیل) درست ماں ابدی عذاب و گرفتار بنت نون ہے دمان و شمارا معلوم بیت کہ کئی عذاب زیادہ ترند و تادیر ایشنت کہوکننت ۔

ان یخرجکم من ارضکم بسحرہا و یدہا بطریقکم المثلی (۱۳) در بکننت شمارا چہ شے ملکا پہ وقتی سحر و زور او کار بکننت شے شتریں طریقات
 فاجمعوا کیدکم ثم اتوا صفاً وقد افلح الیوم من استعلی (۱۴) نون جمع بکننت وقتی درتیں مکران زندہ بیا رت (مقابلہ و میدان) و کنت مروچگیں چاہا کسکہ کیش بوت فل
 قالوا یومسی ایا ان تلقی و ایا ان تکون اول من التقی (۱۵) قال بل گوشتش او موسی یا تو دور بدہ و یا مای ہیں اولیگیں دور دیوک گوشتی نہ!
 القوا فاذا جبالہم و عصیہم یخیل الیہ من سحرہم انہا لتسعی (۱۶) شمارا دور بدیشک ۔ نون دمانا آیانی ساواں اقاں پدیشے خیال اتک آیانی جادوگری و سببہا اچاننت فل
 فاوجس فی نفسہ خیفۃ موسی (۱۷) قلنا لا تخف اذک انت الاعلی و پد محسوس کت موسی و وقتی دل و ترس و ماگوشت کہ ترس بیشک توے کہ کیش ہے فل و
 اتق ما فی یمینک تلقف ما صنعوا اما صنعوا کید سحر و لا یفلح دور بدے ہمانی کہ تہی راستی دستانت لہا رکت آیانی اذ لکننا و آیانی اذ لکنین جادوگری کرنت ۔ و جادوگر
 الساجر حیث اتی (۱۸) قالوا امنا رب ہرون راستکار نہ بیت ہر جاہے کہ بُرت پد اکتنت ساحراں ماں سجدیا گوشتش ما ایمان آرت بہ رب و ہارون
 و موسی (۱۹) قال امنتم لہ قبل ان اذن لکم رائہ لکبیرکم و موسی و فل گوشت فرعون کہ شامایمان آرت پراٹیا پسر چہ منی اجازہ دیگا بیشک ہمانی شے مسترنت
 الذی علیکم السحر فلا قطعن ایدیکم و ارجلکم من خلاف ہما کہ پیشی اشک شمارا سحر فل نون من بُر اینوں شے دستاں و چہ دومی طرفا شے پاداں فل
 ولا وصلبکم فی جذور النخل و لتعلمن اننا اشد عذاباً و دارا کثوں شمارا ماں چہ کنتاں فل و زان ات کہ چہ ماکئی عذاب سخت تر انت و
 ابقی (۲۰) قالوا لن نؤثرک علی ما جاءنا من البینت الذی فطرنا پاند ارترانت ۔ گوشتش کہ تادیر ایدیا کنین چہ چیز یا کہ رستنت مارا چہ ہر شہنیاں چہ ہما کہ پیداگی کت مارا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ماچوشیں صافیں دلیلاں پینٹگی یلہ دات نہ کنیں۔ وتی خالق ووش کنگ و مقابله و تھی ہج پرواہ نہ کنیں نوں ہرچی کت کنے مکن۔

فل یعنی ہرج اکرام وانعامے کہ تو مارا بداتیں چرائی و باز بہتر و پائداریں اجر مومنان و چہ خدا و جانب و رستیں۔
فل یعنی انسان و لازم انت کہ پیسرا آخرت و فکر و بکنت۔ مردمانی فرمانبرداری و تارا خداوند کریم و مجرم جوڑ مکنت پر چاکر آئی مجرم و جاگہ سگ انت کہ چرائی و
رستگاری ہج بوت نہ کنت۔ دنیا و تکلیف ہر قدر زیات بہ بیت موت آدرستان و ہلاک کنت بلے کافر و ماں دوزخ و سین موت نہ بیت کہ چرائی و تکلیف ہلاک
بہ بنت و زندہ ہوں چو زندہ پیمانہ بیت، زندگی بہ ہے زندہ گوڑیت کہ جزا زندہ موت و ہزار برہ ترجیح دنت (العیاذ باللہ) فل مجرمان و بالمقابل اے مطیع و
فرمانبردارانی احوال بیان کنت۔ فل یعنی پاک بوت چہ گندگی خیالات و فاسدیں عقیدہاں۔ ردی اس ہیل و عاداتاں و چہ گندگی عملاں۔ فل و ہدیہ فرعونیاں

مقابلہ و میدان و شکست وارت و ساحراں گولیمان و
دولت و شرفدار بوتنت بنی اسرائیل و مسئلہ دوزخ دار
بوت و موسی علیہ السلام و سالہا سال اللہ تعالیٰ کا ظاہر
نشانیاں پیش داراں ہمک ڈولیں حجت سرجم کت پریشی و
سراہن فرعون بہ حق و قبول کنگ و بنی اسرائیل آزادی
دیگ تیار نہ بوت کہ احق تعالیٰ و حکم دات کہ تا مانی
اسرائیل و ہمراہ زوران سنب و ودیہ چہ مصر و ہجرت نکنت
تا کہ اے پیمانہ بنی اسرائیل و مظلومیت و غلامی ہلاک بیت
ماں راہ و دریا (بحر قزقم) ویماکت لیکن شے ہمیں مڑاہ
داریں پیغمبرے و راہ و دریا و حول باید نہ انت کہ اڑوک
بہ بنت چہ ہے جولانی تھا پہ و تاراہ حامل کمن ات کئی
تو کا گوزان و نہ اے ترس بہ بیت کہ ماغرق بہیں و نہ
اے ترس بیت کہ دشمن چہ پشستا تعاقب کتاں مارا
گر فہار کنت۔ چنانچہ موسی علیہ السلام و ہے سر و سوچ
رو و ماں دریا و دنی عصاجت کہ چرائی و آپ و بہر بوت
راہاں ظاہر بوتنت خدا و گوات و را حکم دات کہ زمین
ہما دماں و خشک بکنت چنانچہ ہما و ودیہ ما دریا و میانجی
خشکیں کشک تیار بوت کہ آئی و دو تہیں طرف و آبانی
کوہ مک انتت فافلق فکان کالطود العظیم
بنی اسرائیل کشک و ش و ش و گو سنتت چہ پشت و
فرعون گوں وتی لشکر و دمب و کپان پیداکت خشکیں
راہ و گندان ماں آئی و دوریش کت و ہدیہ بنی اسرائیل
چہ دریا و سرگو سنتت و فرعونی لشکر ماں دریا و میانجی
رستنتت خداوند تعالیٰ دریا حکم دات کہ اے درستان و ما
وتی بغل و جاگہ بدے گڑ اجبت و ہج کمن کہ دریا و
چولاں بہ مدامیگی اشان و مانپوشٹ و ک یعنی
گوں زبان و سک باز دعویٰ تی کنگت و ما اهدیکم
الاسبیل السرا۔ لیکن آئی و قوم و ہدا چونیں جوانیں
راہے پیش داشت! ہما مثال تی راست کت کہ "ما
وت و عرق بوتکیں شمارا ہم گوں و تا عرق کنیں و
اشانی ہرج احوالے ماں دنیا بوت ہما حال اشانی
بہ آخرت و بیت ادا گوں درستان ماں دریا و عرق
بوت اودا گوں درستان ماں جہنم و داخل بیت۔
یَعْدَمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأُودِدَهُمُ النَّارُ

فَأَقْضَ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّكَ تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ إِنَّ آمَنَّا
نوں تو کمن ہرچی کت ترا کنگی انت۔ چیزے کہ تو کنے ماں ہے دنیا و زندگی۔ ما ایمان آرت
بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ
پہ وتی رت و سرانا کہ بہ بخیت اے گناہاں ہا چیز یا کہ تو پوڑتی کتا نیت چہ ماہر ہے جادوگری و اولی اللہ شرت
وَأَبْقَى ۚ إِنَّ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِبًا قَانٍ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا
انت پائدار ترنت و بیشک ہر کیک بیت اے گوراہ کنگاری و حال گڑا پراٹیا جہنم انت نہ مریت ماں اے تہا
وَلَا يَحْيَىٰ ۚ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
دنہ زندگ بیت و بہر کہے کہ بیت اے گوراہ ایمان داری و حالنا نیکیں کاری ہم کنگ گڑا پوڑے کسانت
الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ۚ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
بلندیں درجہ ماں باغاں زندگ جاگہ کہ بخیت چہ آیانی چیرا جو، ہمیشہ ماننت
فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ۚ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ
ماں آیانی تہا و اے جزا انت ہما کہے کہ پاک بوت و ما حکم دیم دات پہ موسی و نینگا کہ
أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ مَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا
بزرور کب مانی بندیاں ماں شاپدا اڈکن (پہ عصا و جگا) پراہاں ماں دریا یا راہے خشکیں فکر نکتے (دشمن) رسینگا
وَلَا تَخْشَى ۚ فَاتَّبِعْهُمْ فِي رُحُوعٍ ۚ فَعَشِيَ اللَّهُمَّ مِنَ الْيَوْمِ
دشمن سے عرق ہوگا۔ پدا آیانی زنداکت فرعون گوں وتی لشکر پدا مانپوشنت آدریا یا ہر پیہیکہ
عَشِيًّا ۚ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَوَاهَدَىٰ ۙ يُبْنِي السَّرَّاءِ
مانی پوشنت و مگرہ کت فرعون وتی قوم و را ہی سوچ نرات ک او اسرائیل و زہرگاں
قَدْ أَفْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
ما خلاص کت شمارا چہ شے دشمن و وعدہیں کت گوں ثنا کوہ طور و راستیں پہناتا
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ ۚ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
ودیہیں دات پر شمارا ترنجبین و سیبگ بوت چہ سلتیں چیزاں ہما کہ شے روزی کنگت

۱۲

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

فل اے حق تعالیٰ بنی اسرائیل، پسند و نصیحت فرمائیں کہ پکار منی خدایا پر شام چو نہیں چو نہیں احسان انعام کنتت باید انت کہ شام ایشانی حق ادا بکنت۔ زانا اے ادنائیں خبرے کہ ایڈولیس سگ جا برو زور و زور کین دشمن بد ستا چہ شمارا نجات دات و آثر اہ چو نہیں عبرتنا کس طریقے پے تے چمانی دیما لاک کت پدا بہ حضرت موسیٰ و موفت و گون شام اے رہبند و وعدہ بوت کہ چہ مصر شام و طرف و روگ و و ہد و کوہ طور و ہما مبارک و برکت داریں حصہ کہ بہ راستیں دست و کپیت اودا و تارا سر بکن ات شمارا «تورات» دیگ بیت «تیبہ» و ہشکا و گیس میدان پے شے ورد و راک من و سلوی دیم دیگ بوت کہ آئی ذکر ماں سورہ بقرہ و گوست۔ اے احسانانی حق ایشنت کہ اللہ تعالیٰ بہرح حلال، پاکیں ولذت داریں چیزے کہ شمارا بخشا تک انت آیاں بہ دل و میل و کار مرز بکن ات بلے اے بابت چہ حد و سر ملگوزات۔ مثلاً ناشکری یا فضول خرچی در شان بکن ات یا اے فنا بیوکس چیزانی سر اہر بہ بندرات یا ماں اشان واجبیں حقوقان ادا مکن ات یا اللہ و داتگیں زراں پے گناہ و کاراں خرچ بکن ات یا جاہے کہ اودا جمع کنگ و ممانعت

بیت اودا اشان و جمع بکن ات۔ عرض ہیشنت کہ خدایا داتگیں نعمتاں بہ نافرمانی و کاراں خرچ مکن ات۔

فل یعنی اگن گیشیں کینے تو خدایا غضب شے مسرا کپیت و رسوائی و عذاب و کور جاتانی تو کاتیلانک دیگ بیت۔ فل معضوبانی بر خلاف اے مغفورانی بیان بوت یعنی توری ہر قدر مزین گنہگارے بیت اگن گون صدق دل و توبہ کنان و ایمان و صالحیں عملانی مسرا کار بند بہ بیت و داں موت و بے دستور و تاراقام بدارت تو اللہ تعالیٰ گور و بخشش و رحمتانی مچ کمی نیست فل حضرت موسیٰ قول و قرار و مطابق گون مزین بیت و واہگے بہ کوہ طور و سر بوت شام اید قوم و لیتے معتبران ہمارہ زورگ و حکمت آیشنت و مننت حضرت موسیٰ و تی شوق و پدا دیما پیش کپیت حق تعالیٰ و فرمائیت کہ موسیٰ تو این کہ اشتاب پر چہ کرت کہ تے قوم پشت و منت عرضی کت اے بروردگار اہ تے و شخودی و خاطر زوت حاضر بوتون و قوم ہن زیات دور نہ انت اے منی دمسب و پیداک انت کذا فی التفسیر و جمل غریذک۔ واللہ اعلم۔

و یعنی تو دیم اینگو کرت و ماتی قوم و ماں یک مزین حکمے چکل دات و آئی سبب ماں اسبابانی دینا و سامری بوت چیا کہ ہائی سکین و سر و سوجانی سر اہ بنی اسرائیل حضرت موسیٰ و باپشت و گوسک و پرستش بنا کر تگت۔ کہ آئی قصہ ماں سورہ اعراف و بیان بوتگ۔

تنبہ: لیتے کس گوشنت کہ سامری و نام ہن موسیٰ ات لیتے ایشرا اسرائیلی گوشنت لیتے ایشی و قطعی قرار دینت بہ ہر جاورد و جمہور و گوشگ ایش انت کہ اے شخص موسیٰ علیہ السلام و عہدہ منافقے ات و مثل منافقان گون فریب و ٹھکی و مسلمانان و گراہ کنگی لوٹ اتگت۔ ابن کثیر و روایت و روے ماں اسرائیلی کتاباں اے مرد و نام ہارون ات فل یعنی بہ منی زندگی و ترا دینی و دنیاوی ہمک ڈولیں خیر بست۔ چنانچہ بازی عظیم اشانیں خیر و کاراں ماں ہے زوتاں شام چان و ت دیگنت و چیزے کہ باقی انت آہن زوت شمارا رست۔ زانا اے قول و قرار زیات مدت گوشنت کہ شام گوشنگیں احسانات و شوشکار بوتیت و و دیم انعامانی راہ و چاران و دم برت ات یا بہ زانکار

وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوِيَ ﴿۸۱﴾ وَإِنِّي لَخَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ أْتَانِي ﴿۸۲﴾ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْلِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿۸۳﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَىٰ عَلَيَّ أَتْرَىٰ وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿۸۴﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن دُونِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿۸۵﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ رَانِدًا مِّن دُونِ آتَانِي بِتِي نِيگام تاکہ توراضی بیلے منی رب گوشنی ماں یک لائے بہادرات تے قوم مِّن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿۸۵﴾ پدا بچترت موسیٰ دیم بہ و تی تو ما غَضَبَانِ أَسْفَاءُ قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّ أَحْسَنَاءُ ﴿۸۶﴾ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَسْرَدْتُمْ أَن يَحْلِلَ عَلَيْكُمْ غَضَبِي مِّن دُونِكُمْ نُون دراجیں مدت گوشنت چے پے شے سر ایشا لوٹت کہ ایر بکپیت پے شے چکا شے رب و تہر فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿۸۷﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا بِشَكَاتِ خَلْقَانِ كَتَّ چمنی وعدیا و گوشنش ماتی وعدہ خلافی نکت پے و تی اختیارا لیکن حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْ تَتَذَكَّرْنَا بِكَ أَتَىٰ بَرَا جنگ بوتگ یک بارے چہ فرعون و قوم و زیوراں نون ما آچکل دانت پدا ہے ڈولا دانت السَّامِرِيُّ ﴿۸۸﴾ فَأَخْرَجَهُم مِّنْ عَجَلًا جَسَدًا لَّهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ سَامِرِيُّ وَتُؤْتِيهِم مَّا يُرِيدُونَ قَالُوا يَٰ قَوْمِ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَمَنْ فِيهَا خَالِدٌ ﴿۸۹﴾ وَاللَّهُ مُوسَىٰ هُنَّ قَنَسِي ﴿۹۰﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَخَافُ أَعْيُنُهُمْ وَالْعَيْنُ فَخْفَةٌ ﴿۹۱﴾ اے گناہنگنت کہ ابانی جو اباذنت پے یک خبرے و

شاگون من وعدہ خلافی کت و لوحید و دین و سرانہ اوشتان و تارا خدایا غضب و حقدار حور کرت۔ (کہذا فسروہ ابن کثیر رحمہ اللہ) یا ایشی و مطلب چوش گرگ بیت کہ گون شام حق تعالیٰ و سی چیل روح و وعدہ کر تگت کہ اینکر مدت موسیٰ علیہ السلام بہ کوہ طور و سر اعتکاف و زندیت گڈا تورات شریف شمارا دست کپیت زانا مزین دراجیں مدت گوشنت کہ شماراہ چاران و شمارا و بزار بوت ات و گوشاہ پرستی بنا کرت ات یا بہ زانکار اے حرکت کت ات تاکہ غضب خدایا وندی و حق دار و تارا جوڑ بکن ات و چہ اخلفت موعدی و ہما عہد ادا انت کہ بنی اسرائیل و گون موسیٰ علیہ السلام و کر تگت کہ شمارا خدایا و کتاب و سر بکن ات ما بہ ہائی و سر عمل کین و تی زندگی و ثابنت قدم ہیں و یعنی ما چہ و تی اختیارات و اے کار نہ کنگ بلکین اے حرکت چہ ما سامری گناہنگنت قصہ چوش انت کہ فرعون و قوم و سہبت و زیورانی ہرچ بارے کہ شے سر الٹگ بوتگت و ما سر کچ نہ و ایشاں کہ اشان و چون بکنیں چنانچہ ماوت ماں و تاشور و

مصلحت گت و اسے بار چروٹی سرد اور دانتش ہمشان سامریء مان آسء گرم کنانء آب گت و گوسکء صورتء جوڑ کنان آٹرا لک گت۔ اسے قصہ ماں سورہ اعرافء ہن گوسنگ اور فوائذ چارگ بہ بنت۔ تنبیہ: فرعونء قومء ہست و زیوراں چونکائی بنی اسرائیلیانی دستء کپتگنتن آیا چرایان اش مستعار بوٹگنتن یا مال غنیمتء حساب دستء کپتگنتن یاد کہ صورتے پیش اہتگت مریشیء مفہم اختلاں دارنت ہرج صورتے بہ بیت بنی اسرائیل آیانی استعمالء جائز فہم لیکن غضب ایشنت کہ آئی بت جوڑ کنانء پرستش اش جائز زانت و یعنی چہ موسیٰ ؑ زدی بوت کہ گوں خدائے ہم کلام بوگ ؑ واسطہ کوہ طورء شت خدائے ایش انت ادا موجود انت یعنی اسے گوسک (العیاذ باللہ) شاید اسے قول چرایان سگ غلو کنوکائی بیت۔ (ہمے صفحہء فوائذ) و یعنی کوراں اینکر ہن سر کچ نہ وارت کہ ہما بتے کہ گوں کسے ؑ جرگت مکنت نہ کسے ؑ را ادنائیں نفع و نقصان سر کنگ ؑ

اختیار بیت، آمعبود یا خدا چونکائی بوت گنت۔
 و یعنی حضرت ہارون ؑ گوں نرمیء ایشانء ہم تراپ دانگت کہ آگوسکے ؑ سرالکشا چون فہمات آ خدا بوت نہ گنت شمعے پروردگار تھنا رجن انت شہادت فکر بکن ات کہ تاں ہنوں آئی ؑ چنکر شمعے سرارجمانی ہور گوارینتگ آئی ؑ ویل دیان ؑ کجا نگور و گات من حضرت موسیٰ ؑ خلیفہ یان ویدامن و تھن نبی یے یاں اگن و تی خیرء لوٹ ات تو پرشمالا زم انت کہ منی راہ ؑ سرابروت و منی خیرء بگرات سامریء رد دیگ ؑ سراد مورات۔ و یعنی داں حضرت موسیٰ ؑ آگ ؑ ما ایشرایل دات نہ کنیں آئی آگ ؑ بدگد اما چاریں کہ چے بکنیں ہر چے مناسب بیت ہما ڈول کنیں۔ و یعنی من تراوتی خلیفہ جوڑ کنان ؑ ایشانی مستری دات و شتتاں کہ منی شتت ؑ تو ایشانی راہ بری ؑ بکن و فسادی مردمانی خیرء مگر گد اتو چونیں رہبری گت۔ ہر جا تو گوں و تی ہملاں گوسک ؑ پرستارانی مقابلہ نہ گت اگن تو چوش کنگ نتون ات تو گد اچریشاں سر سیدان ؑ پرچاہ منی گورء نیا ہتے۔ الغرض چوشیں صافیں گراھی ؑ گندان ؑ تو پرچامنی رہبند ؑ سرا عمل نہ گت۔

و حضرت موسیٰ علیہ السلام ؑ زیادہیں چوش و جذبہ کنان ؑ و تی برات ؑ ریش و دسرء مودان ؑ گپتگ اشی ؑ زیادتیں تفصیل ماں سورہ اعراف ؑ گوسنگ۔
 و یعنی بہ منی فہم ؑ ہنچوش اہت کہ ماں راج و قوم ؑ فرقہ و ٹولی پیدا کنگ ؑ بدل ؑ تی راہ ؑ بچاراں ہرچاہ کہ نظر اہری گپ ایت اگن مقابلہ یا سرسبگ بہ بوتیں تو چہے مردم ہمراہ بوٹگنتن و چہے مخالف بوٹگنتن منامان دل ؑ ترس بوت کہ تو آگت بد منارا چوش میار بار میکنے کہ تو پرچا منی انتظار نکت و ماراج ؑ چوشیں پارٹی بازی پرچا کرتے حضرت شاہ صاحبؑ نوشتہ گنت کہ سرگرم ؑ وہدء حضرت موسیٰ ؑ ہارونؑ نصیحت کت کہ درستان ؑ کجا بکن ہمیشہ کا آئی ؑ گوسک ؑ پرستارانی مقابلہ نہ گت۔ البت گوں زبان ؑ آسریدی کتنت بلے آسرید نہ بوتنت، بلکنیں بہ آئی کنگ لا نکش بست۔ و گادوا یقتلو نبی و ک چہ آنکو فاغ لبوان ؑ موسیٰ علیہ السلام ؑ سامری گوہکلاں ماں بست و فرما شینی کہ شتر! نون تو و تی

قال الم ۱۳

۲۹۹

طہ ۲۰

لا یمٰلک لہم ضرا ولا نفعاً ۱۹) و لقد قال لہم ہرون من قبل و

اختیاری نیست یہ آیانی ضرر دیگا و نہ فائدہ دیگا و گوسنگت گوں آیای ہارون ؑ چہ پیش ؑ

یقوم انما فتنتم بہ وان ربکم الرحمن فاتبعونی و اطیعوا امری ۲۰)

اد قوم خبر ایشنت کہ شتا آزمائش کنگ بوٹگت پہ اسے گوسکیں و شمعے پر رجن انت نون منی رند نیات منی خبر بگرات

قالوا لن ندرح علیہ عکفین حتی یرجع الینا موسیٰ ۲۱) قال

گوشش مالک ہما پیشی ؑ سرانندیں پہ مجبیر یا داں اوقتیکہ پختہ بیت مے نیگا موسیٰ ؑ گوشت موسیٰ یا

یہرون و ما منعک اذ را یتمہ ضلوا ۲۲) الا تتبعن اف عصبت امری ۲۳)

اد ہارون چہ چیز ترا ہن گت و قتیکہ تو دینت او گراہ بوتنت، کہ منی رندا نیلکے۔ تو منی حکم گد ات چے و

قال یبنو قمر لا تاخذ بلحیتی ولا براسی ائی خشیت ان تقول

گوشتی او منی مات ؑ چک منی ریشاں و نہ منی سر و منی ترسنت کہ تو بگوشے کہ

فرقت بین بنی اسرائیل و کم ترقت قولی ۲۴) قال فباخطک

نا افساتی پیدا گت تو بنی اسرائیل ؑ نیام ؑ و منی خبرت نگت گوشت موسیٰ یا کرون ہی چہ حالت

یسامری ۲۵) قال بصرت بالم بصر و ایدہ فقبضت قبضۃ من

اد سامری ؑ گوشتی دیت من ہما چیزے کہ اسے دگراں ندیت پدا پنچ جت من یک پنچے خاک چہ

اثر الرسول فنبدتھا و کذاک سولت لی نفسی ۲۶) قال

پادانی پدا ہما قاصد ؑ پدا و روات ہما (ماں قالب ؑ) و ہچے ڈول پنت دات منارا منی دل ؑ گوشتی

فاذہب فان لک فی الحیوة ان تقول لامس اس وان لک

نون بو تی سزاتما میں عمر ؑ ایشنت کہ گوشے تو کہ دست پر مکنت و و پر تو یک

موعدا لن تخلفہ وانظر الی الہک الذی ظلت علیہ عاکفا

وعدہ جاہے ہستت کہ ہرگز آئی ؑ زدنکے فل بجا و تی محبوب ؑ نیگا ہما کہ دراہیں روح ؑ آئی ؑ سر اچہر بوٹگے

لنحرقتہ ثم لنسفنہ فی الیہ نسفا ۲۷) انما الہکم اللہ الذی

ما آئی ؑ راسوچیں ندادنزی دینیں ماں دریا یا بال دیان ؑ و شمعے معبود ہما اللہ انت ہما اللہ کہ

منزل ۲

حقیقت ؑ بیان بکن کہ اسے حرکت تو پرچاکت و چونیں اسباب پیش یاہت کہ بنی اسرائیل ؑ نیگا دگوش گور گت۔ و سامری ؑ لبت دات کہ منالیک سچیں چیزے نظر ؑ کیت کہ اید گراں آٹرا نہ دینگت یعنی خدائے دیم داتگیں فرشتہ حضرت جبریل اسب ؑ سر اسوار دیستوں۔ شاید اسے ہما دہد ؑ گتے دہد کہ بنی اسرائیل ماں دریاء داخل بوتنت و دمب ؑ فرعون ؑ لشکر ہن داخل بوت آجا و رء حضرت جبریل ہر دو میں جماعتانی میانجی ؑ اوشتات تاکہ یکے دومی ؑ او ارمبیت بہر حال سامری ؑ چہ یک محسوس دلیلے ؑ یا چروٹی و ہدان ؑ ذریعہ یا پیشی تعارف ؑ بناء ؑ فہمتی کہ اسے واجہ جبریل انت چہ ہما ئی ؑ پاد ؑ چہر ؑ یا چہ اسپ ؑ پاد ؑ چہر ایک مشتے خاک فی زرت و آماں شہر ؑ گوسک ؑ چگل داتنتی پرچاہ کہ آئی دل ؑ گوشت کہ ماں روح القدس ؑ پاد ؑ خاک ؑ ضرور یک تاثیرے بیت۔ حضرت شاہ صاحبؑ نوشتہ گنت کہ طلا چہ کافرانی مال ؑ گوں فریب ؑ دزگیر کنگ بوٹگت ماں آئی ؑ برکت داریں خاک او اربوت۔ حق و باطل او اربوان ؑ یک عجیبیں چیزے جوڑ بوت کہ

مثل جاندار روح و آوازاں آئی و کپت۔ چہ چوشیں چیزاں پر ہر کنگ آئی انت کہ چریشی بہت پرستی و راہ ہیج بیت۔ تندیہ: آیت و ہر ج تفسیرے ہر زبانی بوت چہ صحابہ و تابعین و چہ تفسیر و عالماں بہ ہے ہما منقول انت۔ لیتے کور باطنان اسے بردا ہر ج طعنے کہ کنگ و آیت و دور از صواب ہر ج تاویلے کہ کنگ آیانی سر جیں جواب صاحب روح المعانی و داتگ۔ ادا کیشتر گیش و گویار و مودہ نہ انت، من شاء فلیراجع ہناک۔ و یعنی منار دست مجنات چہ منا و تاراد و بردارت چونکہ آئی و گوسک و روت گڑیں داستان جوڑ کر تگت پہ حبت جاہ و ستراری حامل کنگ و واسطہ، آئی و مناسب سزا رست کہ آئی و گور و ہن مروت اگس کسے نزدیک روگ بلوئیت تو آوت ہدایت کنت کہ چہ منا و تاراد و بردار و ماں دنیا و بالکل ذلیل ناپاکیں و وحشی جانور و ڈول و زندگی بگوازینت۔ و حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت کہ ماں دنیا دنیا آراے سزا دیگ بوت کہ چہ بنی اسرائیل و لشکر و تاراد و داشت اگس آئی گوں کسے و دچار بہ کپتیں یا کسے یہ آئی گڈنگ بیاہتیں تو دو تیناں تپ و گپت ہمیشہ کا آئی و مردم دور داشتگنت و اسے چیزے کہ فرمائینتی کہ اے وعدے کہ ہجر اشی خلاف نبیت شاید چرائی مراد آخرت و عذاب انت و شاید چرائی مراد دجال و درکگ انت آہن ماں یہود و سامری و فساد و سرجم کنت چوش کہ سنے و اچہ پیغمبر مال بہرنگاٹ یک شخصے و ذرا اینت گوں الصان بہرکن و اچہ و فرمان کنت اشی و جنس و مردم در کپنت، اچہ راجی بوتنت در کپنت کہ وئی پیشوا و سروسکاںی سراشاں ایراد گپت ہر کسے کہ دین و پیشوایانی سراطن کپنت آئی انجام ہمیدول بیت و یعنی تہی عاقبت چوش بوت نون تہی دروغیں معبود و من زوت یک راہے رواں۔ ہما گوسک کہ تو آرا خدا جوڑت و تمام روح و اودا دل و اداران نشکتے، چہ دمان و تہی چمانی دیانتش نش کناں و سوچان پری کناں و پدا اے پڑان و ماں دریا و تالان کناں تاکہ آئی و بر ساراں شری و معلوم بیت کہ آے دگران چے نفع و نقصا دات کنت آئی و ونوتیت کہ وئی جرنند و حفاظت و کنت ہمسے صفحہ و فوائد: و باطل و گسار کنگ و گوں ہور ہور حضرت موسی علیہ السلام و تی قوم و حق و نیمگا دعوت دیان انت۔ یعنی گوسک چہ چیزیت یک مسترین و پے مسترین چیزے ہن معبود بیت نہ کنت بر حقیں معبود و ہما یکین انت کہ ابید چہ آئی کسے و بندگی عقلاً و نقلاً و فطرۃ روانہ انت و ہمانی و لامحدودیا علم ذرہ ذرہ و وئی گیر و یاروک انت و یعنی چو پستی و فرعون و اے دگہ بازیں گوسکیں قومانی داستاناں ما ترا و چہ تہی ذریعہ تمام دنیا و اشکنا تین کاپیں کہ مرشی و بازیں فائدہ لے پوشیدہ انت مثلاً علم و بازی و معجزات گیشی و سلطانی تسلط و عقلمندان عبرت و نصیحت و پے بد و امانی حق و بیم تراپ و ترسگ و ازباب پیداکنت و یعنی قرآن کریم کہ عبرت و شون دیوکیں قصہ و بن گپانی سہا شامل انت۔ و یعنی چہ اعراض و تکذیب و سببا ہر ج گمانی بارے قیامت و روچا آیانی سرالوگ بیت کردی ہوں سبک نہ بیت مدام ہمانی و چہ انت پدا آبارہ چست کنگ اونا تہیں گپتہ نہ انت و ہر یک آرا چست کنت گڈاوتی حال و روت گڈنت کہ چوں سکتیں و گرانیں کارے سنے گردن و ایرت و یعنی ماں مشر و یارگ و و ہد و کور بنت یا شاید ہنچو کانی چپانش سبز

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ

بغیر چہ آئی و دگہ کسے بندگی و لائق نیستیں۔ ہر چیز و جاگہ ہستنت ماں آئی و علم و کلام ہمیدول و قصہ کنیا تہی سرا

النَّبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۚ مَنْ أَعْرَضَ

آیانی حالان کہ پیش گوسکنت و دما داتگ ترا چہ تی طرف و یک نصیحت نامرے و ہر کسے کہ دیماد گڈینت

عَنْهُ فَإِنَّهُ يُحْمَلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۚ خُلِدِينَ فِيهِ وِسَاءً لِمَمَّنْ

چہ آئی و گڈا آچست کنت ہاں قیامت و روج و یک بارے ہمیشہ ماں آئی و چہ بیت و گران انت آبار پرایا

يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَمَلًا ۚ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَاَنْخَسُ الْمُجْرِمِينَ

ماں قیامت و روج و پچست کنگ و ہاں روجی کہ دنگ بیت صورت و چ کسیں کاریں گنہگار اں

يَوْمَ يُدْرَأُ رُكَّانًا ۚ يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۚ

اچہ روجی شونز چہ ہاں چیر کانی خبر کنت و تان و تا کہ شما نجتگ مگر

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ

ماشر زانیں چیزیکہ آی گوشت و وقتیکہ گوشتیت آیانی شر تریں بہ راہ رہبند و زانگ کہ شما نجتگ

إِلَّا يَوْمًا ۚ وَيسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفاً ۚ

مگر یک روج و و حبت کنت ترا چہ کوهانی حال و نون تو گبوش کہ ذرذنت آیان و منی رب ہاں دیگ

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفاً ۚ لا ترى فيها عوجاً ولا أمْتًا ۚ

پدا پشت گبجیت زمین و یک پے سیرگیں نہ گڈے ماں آئی و چوئی و نہ چپے و

يَوْمَ يُتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لا عِوَجَ لَهُ و خَشَعَتِ الأصواتُ

ہما روجیکہ زندہ کپنت تو ارجوک و نیست انت چوئی آئی و خبر و کپنت بنت آواز

لِلرَّحْمَنِ فلا تسمع إلا هسًا ۚ يَوْمَ إِذِ اتَّفَعَتِ الشَّفَاعَةُ لِلأَمَنِ

چہ رحمن و ترس پدا تو نیشکنے مگر بر مشے و ہما روجی کار و نبیت سفارش مگر ہا کس و کہ

إِذْ لَهُ الرَّحْمَنُ ورضي له قولاً ۚ يعلم ما بين أيديهم

اجازت آر حمن و و پسندی کت آئی و خبر و ہمانی زانت ہر چیکہ ہستنت ماں آیانی دیم و

بنت پہ بد نمائی و خاطر اہر جا و اراولی معنی مرادنت تو اسے یک خاصیں و ہدے و ذکر انت۔ رندا چپانش ہیچ کنگ بنت تاکہ دوزخ و غیرہ و روت بچندنت و رانی المعجزات المتار (الایہ) الکھن رکوع، استمع بهم و ابعص يومياً ثوننا (مریم رکوع ۲) و یعنی آخرت و دراجی و اود و ہونان کیں احوال و شدت و گنہ ان و ماں قبر و یا ماں دنیا و جنگ اشان ابکر کم نظر کیت چوش بگوش کہ چہ ہفتگے یا چہ دہ روج و گیشتر نہ جلتگش دنیا روت ہلاس بوت اد و عیش و دراج کشیں و اہگان و شمشونت نا ہودگیں کارانی تو کا عمر و سباد دیگ و بردا میار بار بنت یا شاید عذر بیان کنگ و بردا چوش گوشتنت یعنی دنیا و بار کم روج ہستل بوتیں مارا چوشیں موسے نہ رس ات کہ بہ آخرت و چیزے تیاری بکرتیں ہنچوش کہ دگہ جاسے ہم فرمان کنت: و یوم تقوم الساعة یقسم المجرمون ما لبثوا غیر ساعۃ الا آخوہ (روم رکوع ۶) وک یعنی گوں چیر کانی و گوشگ چہ ما چیر بوت نہ کنت آیان و تان ہر ج شکسکے کنت آمارا پے شری معلوم انت و یعنی ہر کس کہ چرایاں زیات عقلمند زانور و ہوشیار بیت ہمانی درائینت کہ واجہ! دہ روج ہن کجا؟ چوش بگوش تہنیک روچے۔ ایشر زبات عقلمند و جوانیں رہبندی

وَاٰخِلْفِهِمْ وَلَا يَحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝ وَعَدْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ
 واما آياتي پشت و دست نکتت مردم گوی آئی و علم و جہل بنت دیمان ہا زندگی پشت کپوک و دیما
 وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ هُوَ مُؤْمِنٌ
 و بے مراد بولت خما کسے کہ بڑی بیٹنت ظلم و ہا کسے کہ بکنت چیزے پرنیکیاں و آمونے بیت
 فَلَا يَخْفِ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَ
 گرا آئی و ترس نیستیں بے انصافی و نہ نقصان رسگ و ک و ہا ایر گہ ہا قرآن پہ عربی زبان و
 كَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝
 رنگ رنگ بیانی کنتت ما آئی و ہا ترسینگ خبر تا کہ آپ ہیز بکنتت یا پیدا گ بکنتت پرایاں فکرے و
 فَتَعَلَى اللَّهُ الْمُلْكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى
 نوں بلذنت اللہ ہا حقین بادشاہ و اشتاب محن تو پہ قرآن و تا وقتیکہ پورہ سمیت پہ
 إِلَيْكَ وَحْيَهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝ وَلَقَدْ عٰهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ
 تھی سر آئی ایر کپک و بگوش کہ یار بگیش کن منی علم و ک و ما افسر رنگ گوں آدم و چ
 قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۝ وَاذْقُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ السُّجُودَ
 پیش و پدا آے خیال بوت و ندیت ما برائی و قصد و دو قتیکہ ما گوشت گوں ملائکتاں کہ سجود کن آ
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ۝ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ
 آدم و پدا بکنتت پہ سجود یا مگر ابلیس کہ آئی و نہ منیت۔ پدا ما گوشت کہ آدم اے تھی دشمن انت
 وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجُكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ۝ إِنَّ لَكَ الْأَلْتِجُوعَ
 تھی جن و پدا بچا کہ در مکت شمارا چہ بہشت و گدا پہ تکلیف بے و ک پر تو اے فائدہ انت کہ نہ شکر گیش
 فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۝ وَأَنْتَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ۝ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ
 ماں بہشت و نہ جاندر بے و ایک نہ تو تنگ بے اودا و نہ روح و گرمی و گندے فدا پدا مال آئی دل پندوات
 الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلَىٰ ۝
 شیطان و گوشتی او آدم من پیش بدر اول ترادر چک ہمیشہ زندگ بوگ و ہا بادشاہی بے کہن نبیت

مزل ۲

خداوند ہمیشہ کافر مائنت کہ دنیا و زوال و فنا و آخرت و بقا و دائمی زندگی و ہولناکی و شدت و آئی چہ ایگران شتر سربد بوت و یعنی قیامت و بیان و ہوا محشر و
 منکران بوک و مٹالی کنان و گوشتت کہ چوشیں لکین و بزر و بالا میں حشر باریں چون بیت آیات ان ہم پرشت پروش بنت ؟ آئی پستہ دات کہ حق تعالیٰ و لا محمد و دیں
 قدرت و دیما بے کولہاں چے حقیقت دارت اے در ستال ماں کتیں و ہدے و در شان و ریزہ ریزہ کنان و شنگینیں پشم و ڈولا ماں گوات و بالیش دتیں و زمین
 بالکل صاف و سر بسر (ہوار) کنگ بیت کہ ماں آئی و ہج چتی و چوٹی یا جہلگ و بزرگ باقی نہ مانیت کو بیانی اڑ و جہال ماں یک مانے صاف کنگ بنت ۔
 و یعنی ہا نیگا کہ فرشتہ تو ارجنت یا ہر نیگے کہ لوٹا نیگ بنت چک و چوتیرہ ہا نیگا تچان بنت نہ تو ارجنک و جہر چوٹ بیت و نہ تچو کانی تو کا چیزے چتی و چوٹی بیت
 کاش اشاں ماں دنیا و اللہ و داعی و آواز و سر البیک بگوشیں ادا اشانی کار ایاہتگت۔ ادا (دنیا) ہمیشہ چہ وتی بگردی و بد بختی و چپ و چوٹ شتنت ۔

وال یعنی محشر و نیگا روگ و برمش آسید آدھد و چہ
 رجن و خوف و ترس و ہج کس و تو اراش کنگ نہ بیت
 اگں کسے خبرے و کپے جنت تو سمکرم نرم و جبر کنتت کہ
 براں سگ سکی کنگا سنت ۔ واک یعنی ہا کس و سفار
 گوشت دارگ بیت کہ آرا چہ اللہ تعالیٰ طرفا سفار ش
 اجازت بہ بیت آئی کپ خدائے دوست بہ بنت و گیان
 ہن بہ راہدار بکنتت و پچیں کسے و سفار ش و بکنتت
 کہ آئی کپ (لا الہ الا اللہ) خدائے دوست بوگت ۔ در بابت
 کا فر و ہج کو شتت یا سفار ش کار نذارت ۔
 ہے صفحہ و فوائد : واک یعنی خدائے علم بہ کل محیط
 انت لیکن نہ ہا نی علم آٹریا آئی و معلومات محیطہ انت
 کہ کتے و را بہ کتگی شفاعت و موہ دیگ لوٹیت ۔
 و یعنی آرج و مزین مزین سر کشیں متکبرانی سر ہن سر ظاہر
 ہما چتی و قیوم و دیما بزرگین قیدیانی ڈول و جہل بنت کہ
 اشاں کدی ہم خدائے دیما و تی سر و جہل نہ کت، آدھد
 گوں مزین عاجزی و گردن و جہل کنان و کائنت
 واک یعنی ظالم و احوال و جنت و ممکن کہ چون بد بیت
 ماں ظلم و لفظہ شرک و ایدر گناہ ہم شامل انت چوش
 کہ قرآن کت : اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ (لقمان ع)
 وَالَّذِينَ فَعَلُوا فاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوا اَوْ اَنفُسَهُمُ الْا
 (آل عمران رکوع ۱۴) ہر یک ظالم و خرابی آئی ظلم و درجہ و درو
 بیت۔ واک بے انصافی ایشنت کہ نیکی بے ضائع
 کنگ بہ بیت یا اے کہ نہ کتگیں گناہے و رد اگر گن بیت
 و نقصان رسگ و معنی ایشنت کہ چہ استحقاق و کتر
 بدلہ دیگ بیت و یعنی چوش کہ ادا محشر و احوال
 و نیک و بد و انجام صاف صاف و اشکنا مینت ہے پیا
 سر جس قرآن ماں صافیں عربی زبان و نازل کت تا کہ
 ہا کس کہ آقرآن و اولگیں مخاطب انت آئی و امان و
 چہ خدا تر سنت و تقویٰ و راہ و کام بکنتت اگن اینکرم
 مینت تو کم از کم ماں آیانی دلاوتی انجام و بابت و چیزے
 فکر پیدا بیت ممکن انت بے غور و فکر دیم ترازیات
 بوان و مردم و یہ ہدایت و رشک و سر بکنتت و پدا چہ
 اشاں ایگران ہدایت حاصل بہ بیت ۔ واک یعنی ہما
 کہ آشا چوشیں مزین شانیں قرآن نازل کت و دلی رعیت
 اے ڈولیں راستیں و تقدیں گیاں بہ ہمایانی فاندگ و
 اشکنا مینت۔ واک یعنی ویدیکہ قرآن چوشیں فاندہ

دیو کس و عجیب چیزے تو چوش کہ ما آشیار اکم و نازل کنیں شما ہن آرا چہ جبریل و زورگ و ویدہ اشتاب کاری کن ات ہا و ہا کہ فرشتہ و حی و امان و با شکنا مینت
 تو شما جلدی کنان و گوں آئی و وانگ و ملکت ما ذمہ زرتنگ کہ قرآن چہ شے سینگا در نکپیت گدا اشا و تارا ماں چوشیں فکرے و چیا چکل دیت کہ من شموشاں اے فکر و بدل
 چوشس دعا بلوٹ کہ اللہ تعالیٰ قرآن و ہنگت زیات و چہ زیات علم و معرفت عطا بکنتت۔ بچار واج آدم و ماں یک چیزے و اشتاب کاری کت آئی و انجام چون بوت
 حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنتت کہ جبریل و ویدیکہ قرآن آورنگ ات واجہ و گوں آئی وانگ ہور وانگ بنا کنتت کہ شموشاں اشی و ساری و منع فرمائنتگت۔ ماں سو وقت
 لَا تَحْرُكَ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْبُدَ بِهٖ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ و تسلط دانگت کہ آئی و یاد کتا نیگ و داں مرد ماں سر کتا نیگ مئے ذمہ انت لیکن بڑہ بشر ایت بلکس
 شمو شگ ہمیشہ کا پدا چہ اے آیت و تقید کت، و شمو شگ و سر ادیما حضرت آدم و مثال بیان فرمائنت۔ واک ہا دانگ کہ وارنگتی۔ شمو شتی، یعنی وتی قول و سر قائم

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

نبوت دیمائے قطعہ و چیز کے زیات گیش و گوارنت و ظاہر گپ ایت کہ بہشت و راحت و آرام دگہ کما نصیب بیت کنت آخر ورگ و نوشگ ننگ و جنگ و رہبر کپنت فل انسان و مزین ضرورت ہمیش انت ورگ و نوشگ و پندگا لوگے کہ آچہ روح و ہور و بہرہ ریت۔ ماں جنت و اے ہمیں ہج ہمیں تکلیفے نبیت ہر ابیں راحتی انت سے بہشت آجگاہ آزارے نباشد : کسے رابکے کارے نباشد۔ ادا آرام و ہج ذکر نبیت تہنا تکلیفانی لغی کنت۔ شاید یہ ہم تراب دنگ و گدے ہدے چہ ادا در کپنتے تو اے چیزانی تکلیفان گندے۔ فل یعنی ترا ہنجیں یک درختے و سوچ و بدیاں کہ چہ آئی ورگ و موت کدی نبیت و لازوالیں باوشاہی و تاپیت ہمے صفحہ و فوائد : فل اے درتیں قصہ ماں سورہ اعراف وغیرہ و گول گیش و گوار و گوستگ ماں اود و فوائد و مالیشی و گلین بہرانی سرابہ شری و بحث و تران کنگ فل یعنی و ہدیہ خدائی حکم و مگ و تہا کوتاہی و سستی ظاہر نبوت تو وقتی شان و موافق عزم و استقامت و راہ و سر ثابت قدم نہ منت ہے نبوی گوں غوایت و عصیان و تغلیظاً تعبیر و زامینت بقاعد

حسنات الابرار استیثات المقربین الیہی و بحث ساری و گوستگ۔ یعنی شیطان تسلط و موہ نہ دات بلکین نور اتوبہ و توفیق بخشائی و پدا توبہ و قبول ہم کتی۔ گوں زیادہیں مہربانی و آئی و نیمگا و لگوش گورکت و وقتی و شنودی و راہ و سر قائم داشتی۔ فل اگں اے خطاب تنہا یہ آدم و حواء انت تو مراد جوش بیت کہ لسانی اولادوت ماں و تادستہی کنت چو شکہ رفاقت کنان و گناہش کنگت آرفاقت و بدلہ جوش پدا ربوت کہ اولاد و ت ماں و تادشمن بوتنت و اگں خطاب بہ آدم و ابلیس و انت تو مطلب جوش بیت کہ ماں ہر دو بینانی ذزیات و اے دشمنی برابر قائم مانیت۔ شیاطین مدام نبی آدم و ضرر دگ و کوشست و کنت فل یعنی چہ بینانی و کتابانی ذریعہ و فل یعنی نہ چہ جنت و راہ و روارت نہ چہ آئی و نہ ہر بو ان و ماں جہاں و کپیت۔ چہ ہما اصلی وطن و در کنگت بے ترس و پدا ہودا سر بیت۔

فل یعنی ہر کس چہ خدا و یاد و غافل ہو ان و محض دنیا و کوروس زندہ و وقتی قبلہ مقصود بزانت آئی گذران خدا تگ کنت بتی توری سر ظاہر و بہ آئی گور و باز مال دولت و عیش و عشرت و از باب نظر بیانیت مگر آئی دل چہ قناعت و توکل و ہورک بوگ و سبب ہر و ہد و دنیا و زیاتیں لالچ و حرص و فکرم مدام بے آرام بیت، مدام نوزدہ و بیست و چکر و گرفتار بیت۔ مرگ و یقین و زانی زوال بوگ و ترس پرانی رفح و سومان و کار کنت یورپ و گیشتر مالداران و بجا کسے و راشپ و روج و دوکلاک و اب نصیب نہ انت اگں کسے سے حاکم کلاک و اب بکپیت تو ہنچوش براں کہ آمن بختا و ریت۔ مزین مزین کروڑانی خدا بند چہ دنیا و گر و چیلان شزار و ہزار ہو ان موت و زندگی و سر اترجج و دینت۔ اے ہمیں و کشی ہم باز مثال گندگ و اشکنگ و کابیت نصوص و تحربہ بریشی و گواہ انت کہ مرے دنیا قلبی سکون و حقیقی دل جمعی کسے و را ابید چہ خدا و یاد و کدی ہم حاصل نہ بیت الا بذکر اللہ لظمتمن القلوب۔ و لیکن "ذوق این بادہ ندانی بنی آتاشی" لہتے مفسرین معیشہ ضنگ و معنی جوش گپتگ کہ ہما زندمانی کہ ماں آئی و خیر داخل بیت نہ کنت۔ جوش بگوش کہ یہ خیر و زورگ و زندمانی تنگ نبوت۔

فَاكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهَا سَوَاتِيهَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وُرْقٍ
پدا ہر دوکان اوت چہ آئی و گد آئیانی شرمگاہ و لچینگ و لگنت پہ وقتی جان و چہ بہشت و تاماں فل
الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ اٰدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰى ﴿۱۳۱﴾ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَ
و نافرمانی کت آدم و وقتی رب و گد اچہ راہ و رذوبت۔ رندا بر گزید کت آئی و ربی پدا نظری ننگ کت پہ
هُدٰى ﴿۱۳۲﴾ قَالَ اهْبِطْ مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَانزَلْنٰہُ
آئی سر او پہ راہ و وقتی پرنیت و فرما شیتی کہ ایر کپ ات چہ ادا کجا، یکے دگر سے و دشمن و پدا اگر
بِآيٰتِنَا لَمْ يَمْنُنْ هٰدِي هٰ فَمِنْ اَتْبَعَهُ هٰدٰى فَلَا يَصِلُ وَا لَيْسَتْ
برسیت شمارا ہم نبی گاہدایت گد اچہ کسکشت پہنی نشان انگلیں اہ و گد آراہ و در نبیت و نر زحمت گد کت پہ
وَمَنْ اَعْرَضَ عَن ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَاَنْحٰشِرُهُ
و ہر کسے و گدیم گزینت چہ منی یاد و گد آئی و زندگانی تنگ بیت و و چست کنیں آئی و
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿۱۳۳﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْ اَعْمٰى وَاَقَد كُنْتُ بِصِدْرٍ
ماں قیامت و روج و کور ہات گوشیت یارب پر چہ توجت کت من را کور ہا و من چہ بچے بوتگوں و
قَالَ كَذٰلِكَ اَتٰتَكَ اٰيٰتِنَا فَنَسِيتَهَا وَاَنْتَ كَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنٰسٰى ﴿۱۳۴﴾ و
گوشیت ہنجوش رستنت ترے آیات پدا تو آشموشتنت۔ و ہجے بیمار و و جی تو شموشگ بے و
كَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَاَلْمٰى مِنْ اٰيٰتِنَا وَلَعَذَابُ
ہجے ڈول و جزا دہیں ہا کس کہ چہ حد و گوست ایمانی نیار پہنی رب و خبراں و ضرور آخرت و عذاب
الْاٰخِرَةُ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿۱۳۵﴾ اَفَلَمْ يَهْدٰ لَهُمْ كَمَا اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
سک ترنت و زیادہشت کپوک ترنت و آیا اے خبر و نفہنت کہ چہ قدر تو میں غارت کنتت چہ آیاں
مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولٰٓئِ
پیسر اشان تر گد کنتت پہ آیانی جاگہاں و بیشک ماں اشی و فل ہر س نشان انت پہ
النُّهٰى ﴿۱۳۶﴾ وَاَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ لٰزِمًا وَاَوْ
عقل منداں۔ و اگر مہبتیں خبرے کہ پیشا دراتک چہ تہی پروردگار و نیمگا گد اذاب بوگ بوگت

منزل ۴

ظاہر ہی گپتے کہ ایک کافر کے آماں دنیا و نشہ و بدست انت آئی و تمام مال و زر و عشرت و از باب پرانی حق و وبال جوڑ سنت ہما دش حال کی آئی انجام دائمی تباہی و بربادی بہ بیت آئی و شعلی گوشگ چون براہیت لہتے مفسران چہ معیشہ ضنگ و قبر و برزخی زندمراد گپتگ یعنی چہ قیامت و پیش برائی سر و سگس تنگی و دورے کیت و ہدیہ قبر و زمین ہوں پرانی و تنگ کنگ بیت۔ معیشہ ضنگ و تفسیر لہتیں صحابہاں چہ عذاب قبر کنگ بلکین واجب ہزار گوں جیدیں سندہ چہ ابو ہریرہ و مرفوعا و ایت کنگ بہر جا و ر معیشہ ضنگ و چیرے اے تمام صورتاں داخل بیت کنتت و اللہ اعلم۔ و چہ جہاں کور کنان و ہجشر و نیمگا بزرگ بیت و دلی ہم کور بیت کہ کام چتے و نیمگا راہ نہ گزیرت۔ اے حشر و بگیشی و ذکرنت پدا چتانی تیج کنگ بنت تاکہ دوزخ وغیرہ ہوں لکیان و گوں وقتی جہاں بگندرت و یعنی کافر کے آماں دنیا و ظاہری چتانی دار و ک ات گوں تعجب و سوال کنت کہ آخر منی گناہ چہ انت کہ منی چہ من پلگ بوتنت۔ و یعنی ماں دنیا و معنی آیتان و گزندان و اشکان و ترا و دست

نہ بوت نہ برائی سراسر عمل کت ہنچوش شمشوکار بوتے کہ براں تو ہر سہی نہ اتے مروچی ہما پیا ترار ابے خیال کنگ بیت ہنچوش کہ تو او دا چمان ء بند کر تگت ادا ہما مناسبت سزار سگ و چمانی بند بوگ ء سراسر چا حیران بوتگے فل یعنی بہ ہے داب ء ہر یک مجرمے ء آئی ء احوال ء مناسب سزا دیگ بیت فل ہمیشکا اے مزن احمقی گپے کہ چہ ادا ء جنجال ء پریشاں ہے وچہ او دے عذاب ء رکنگ ء بابت ء ہنچ فکر مکنے۔ حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت یعنی اے کور بوگ ء عذاب ماں محشر ء انت و ماں دوزخ ء ہنگت کیشتر بیت فل یعنی ماں آخرت ء ہر چ سزائے رسیت آگن بہ آئی ء یقین نہ بیت تو آیا چہ تواریخی داستان ماں ہن عتسرت حاصل نہ کنت ہے مگر ء کور و گور ء چکر قوماں بہ وئی کفر و کشتی ء ردا تباہ ء برباد کنگ بوتگت کہ اشانی قصتہ مروچی ہم بہ مردمانی زبانان جاری انت کہ چہ ایاں لہتیں ڈمباں (کھنڈرات) ملک شام ء سفر ء سرگران ء آبہ وئی چمان اش کنت کہ گو ستگیں روچاں ہلاک بو تگیں قوماںی یاد ء مردم ء پرنیت کہ چونکائی ماں ہے لوگ د جاگہاں تر و تاب کنان اے مردماں ہلاک و تباہ کنگ بوتنت :

ہمے صفحہ ء فوائد : فل یعنی حق تعالیٰ رحمت آئی ء غضب ء سزا پیش کپوک انت ہمیشکا مجرم ء تاں دیر اصلاح ء موبہ دیگ بیت دسرچی ء حجت ء تمام کنگ ء بغیر کس ہلاک نہ کنت بلکیں در بابت ء اے اکت ء چوش ہم فرمان کت : « وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ » وچہ وئی مہربانی ء عمومی عذاب چرے اکت ء دور دارگ بوتگ ہے گت انت کہ چہ تہی رب ء نیگا در کپت اس چوش موتیں دہر یک مجرمے ء عذاب یک خاص مدتے مقرر موتیں توجزما اشان ء عذاب پتا تگت پرچاکہ اشانی کفر و شرک و سرکشی ء تقاضا ہمیش انت کہ نور اہلاک کنگ بہ بنت ایوک برز الیمان بوتگیں مصالح مانع انت کہ اشانی سببا اینکر توفت کنگ بیگا انت۔ آخر ماں قیامت ء عذاب عظیم ء مزگ ء چشمک بنت و وھدے وقت کیت تو دنیا ء تو کا ہم آہم ء گزند چنانچہ ماں بد ء جنگ ء گون مسلماناں ڈیکت اش وارت تو اشان کے نمونہ چمان وت دیست فل یعنی عذاب بہ وئی وقت مقررین ء کیت تاخیر یا مہلت ء گندان ء اے مردماں چیزے ناہودگیں لفظاں ظاہر کنت تو بتی کنت شتاے ساعت ء اشانی گپان ء برداشت بکن ات و گون صبر و دل جمی ء بہ گڈی نتیجہ راہ چار ہے ات بہ اشانی کفری گپانی سزایات پریشان لوگ ء حاجت نیست۔ فل اے فجر و عصر و نمازاں بوتنت یعنی احمق د ناشرانی خبرانی سزا دلگوش گور مکن ات گون صبر و تقویا بہ وئی رت ء عبادت ء گلاشیش بو پرچاکہ خدا مدد گون دو چیز (صبر و صلوة) ء حال بیت : اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ۔

فل ماں اشی ء مغرب و عشا ء بلکیں لہتیں تفسیرانی رو ء تہجد ء نماز ہم شامل انت و اے ظہر ء نماز بوت پرچاکہ اے و ہار وچ اولی نصف و آخری نصف ء حدان وت ماں و تا اوار بنت بلکیں مرح و قاموس ء گیش و گیوار کنگ کہ « طرف » طاقتہ من الشیء یعنی یک چیزے ء بہرہ گوشت خاص حد و کتاہ معنائی نہ انت مرے صورت ء نہا ر ء جنس قبول کنان ء مروج اجر رسیت ماں دنیا ء تیج امت مدت کنگ بیت و ماں آخرت بخشش دیگ بیت بہ تی سفارش ء کہ اشی ء گندان ء تو خوش ہے و یعنی ماں دنیا ء قسم قسم ء کافران مثلاً یہود، نصاری، مشرکین، مجوس وغیرہ ء ما عیش و عشرت ء چیزے ساماں کہ مادانگت اشانی طرف ء کدی ہن چاں چست مکن و مجار (کہ آڑا شتا دنیگہ بند تگت) اے محض چنت روجی بہاریت کہ چرے رھبند ء ما اشان ء چکاسیں کہ کئے احسان و منت ء قبول کنت و کئے انکار کنت۔ ہر چ عظیم اشانی یعنی حق تعالیٰ ء (اے پیغمبر) پر تو نر آدرنگ انت مثلاً قرآن کریم، پیغمبری ء منصب، شاندارین فتوحات، سرفرازی و سر بلندی و آخرت ء اعلیٰ و بالا میں درجات بہ اشانی مقابلہ ء اے فانی و ادنائیں از باب ہج حقیقت نہارنت و تی چیزاں بذات خود یا وئی اثر ء اعتبار ء ہمیشہ باقی پشت کپوک انت بہر چا و

ظہ ۲۰

۵۰۳

قال الم ۱۶

اجلٌ مُّسَمًّى ۱۲۹ فاصبر على ما يقولون و سبِّح بحمد ربك
 مسوتیں بوتے مقرر کتگیں فل نون تو دل ء ہدار ہر چیکہ آگوشنت بو بان وئی رب ء صفت ء
 قبل طلوع الشمس و قبل غروبها و من ان ائى الليل فسبح
 پیش چہ روج ء بگ کنگ و پیش چہ روج ء ایر روگ ء فل و چیزے پر شب و وقت ء ہم بان فل
 و اطراف النهار لعلك ترضى ۱۳۰ و لا تمدن عينيك الى ما
 و روج ء کناریاں فل تاکہ تو راضی ہے و سک مکن وئی چاں پر ہما چیز ء نیگا کہ
 متعنا به أزواجاً منهم زهرة الحياة الدنيا لا ليفتنهم
 بہ فائدہ ء گرگادانگت ہر ہمیں مردماں بہ ڈولدری ء دنیا ء رندگانی ء تاکہ آیانی پدیری ء بکنیں
 فيه و رزق ربك خيراً و ابقي ۱۳۱ و أمر اهلك بالصلاة و
 ماں اشی ء۔ و تہی رب ء داتگیں وزی شرت روز یاد پشت کپوک ترانت و حکم بکن وئی لوگ ء مردماں بہ نازو
 اصطبر عليهم لا نسلك رزقنا نحن نزرقك و العاقبة
 تووت ہم قائم بوپے آئی ء سر و فل مانہ لو میں بہ تو روزی ماوت روزی دہیں ترا و انجام شرتنت
 للتقوى ۱۳۲ و قالوا لولا آياتنا باية من ربهم اولا لم تأتوهم
 بہر ہیز گارانی و مردم گوشت کہ پرچہ نیارت اے مے گور ء یک نشانی ہے چہ وئی رب بنا ہے نیگا آیانی
 بيئنة ما في الصحف الاولى ۱۳۳ و لو ان اهلكهم بعد اذ
 گور ء نشانی چہ قسم ء کماں پیشی کتابان انت فل اگر ما اہلاک بکتینت بہ یک عذابے
 من قبله لقالوا ربنا لولا ارسلت الينا رسولا فنتبع ايتك
 چہ اشی ء پیش گور آگوشنت کہ یارب پرچہ تو دیم نہات مے نیگا یک پیغمبرے کہ مانتیں تی حکمانی سرا
 من قبل ان نذرك و نخزي ۱۳۴ قل كل متر بص فترضوا
 پیش چہ اے خبر ء وار و رسوا ہیں۔ بگوش کہ ہر یکے راہ ء چاریت نوں شتا ہم راہ ء چارت
 فستعلون من اصحاب الصراط السوي و من اهتدى ۱۳۵
 نوں زوتازان ات کہ کئے انت راستیں راہ ء واھندو کئے بہ راہ ء سراسر انت فل

مذول ۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

شماچہ اشانی تکذیب و اعراض و بے قرار میسے ات وز اشانی مال و زر و ساز و ابابانی طرف و چٹاں شانک بدے ات۔ وٹ یعنی بہ وتی متعلقین و رند و رندہ رو و کان و ہم
 پہ نماز و کثرت کن ات۔ ماں حدیث و واجہ و فرماں ات کہ دھدے چک ہفت سال و بیت تو (پھیل دیگے) آڑ نماز بوانین ات و وہیکہ دہ سال و بیت تو لٹ و کٹ
 کناں آڑ نماز بوانین ات وٹ ماں دنیلہ و اجہاں غلامان و کار بندت تاکہ حریشانی برکت و روزی حاصل بکننت بلے اللہ پاک و مالک بندگی لوٹیت و غلامان روزی
 و ت سرکنت (کذافی الموضع) خلاصہ ہمیش ات کہ چہ مٹے نماز و آئی و صبح فائدہ نیست البت مٹے وتی جرنہ و فائدہ ات کہ چہ نماز و برکت و بے گتیں روزی
 ریت و مَن تَشَقِّ اللهُ يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ (طلاق رکوع ۱) ہمیشا اگں ماں فرض نماز و کسب معاش تو ارض
 بیت تو اللہ تعالیٰ اجازت ندت کہ روزی و مقابلہ و نماز و ترک کن ات نماز بہر جا و واگنی ات روزی سر کنوک ہما خداوت ات کہ پرائگی ما نماز و انیس۔
 خلاصہ ہمیش بوت کہ کسب معاش و بہار سبذانی اجازت و خدا ندت کہ آرہبند بہ فرض و ادائیگی و رد الٹ ثابت بنت۔ انسان و باید ات کہ پر سہیزگاری و
 راہ و اخت یا بکننت پداوت گزیت کہ خدا چونکائی آئی و مدت و کنت۔ وٹ یعنی پنجپس سر پچپس و واضحی نشانی یے پرچا پیش ندرے کہ چرائی و پد مارا
 انکار و گنجائش پشت مکیت و اگں نہ چرے ہمک روچی ہم تراپ و ترسینگ پے فائدہ حاصل بیت۔ وٹ حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت یعنی ماں
 پیشی کتا باں نبی آخر الزمان و احوال ہست۔ یاے معنی ات کہ پیشی پیغبرانی نشانی بس ات۔ اے واجہیں پیغبر ہم اصولاً ہما خبرانی ہستونی کنت، کتا
 عجیب گتے نیارت یا اے نشانی کہ پیشی کتا باں موافق و داستان بیان کنت و خوب تریں تفسیر منی نرے ہا ات کہ آڑ ابن کثیر وغیرہ و اختیار کت۔
 یعنی اے مردم گوں گنت و گوشت کہ کتا م نشانی یے پرچانی رتی۔ آیا چہ صدہا نشانی اید چہ درستاں مسترین نشانی اے قرآن آیانی گورے موجودہ
 ات کہ آپیشی کتا باں ضروری مضامینی محافظ و آیانی صداقت و جو حجت و گواہ و پیمانہ ات و آئی و اعجاز چہ آفتاب روشن تر ات۔ وَقَالُوا لَوْلَا
 أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ۔ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرًا لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (عنکبوت، رکوع ۵)

وٹ یعنی چوشیں عظیم الشانیں نشان گزگ و پد گوشت کہ کتا یک نشانی یے اے واجہ پرچانی رت و بند خبر و اشان و ما پیش مداشیں یعنی ما تر آن
 نازل مکتیں بس چہ انزال کتا ب و ارسال رسل و پیش اشان و کفر و شرک و سزا و بدل و گرفتار بکتیں اشان و اولیا کرنگت کہ صاحب با چہ سزا دیگے پیشتر
 مٹے گوراکتا بے ویک سر پد کنوکے و دیم بداتین ات کہ مارا چہ ذلت و رسوائی و پیش آگاہ بکتیں گڈ اشادیتگت کہ ماتمی حکمانی سرا چون عمل کرنگت
 عرض و ترن میاتکیں تو اشان اے ڈولاگپ جگت۔ نوں کہ قرآن اہتگ تو آڑ اول کنان و تقسمیں اید کہ ناہودگیں و دوت گڑیں نشانیانی لوٹگش بناکت
 اشانی مقصود چرے گتاں ہدایت حاصل کنگ نہ ات۔ ناہودگیں نیمونان و دیما کارنت۔ نوں خیشہ ماگوں اشان بگوشش ات کہ ما و شمار دوئیناں راہچار
 (منظر) بٹیں کہ ہے زوتاں چہ غیب و پردہ و باریں چوین فصلہ بیت، آ و ہدے گلےں حقیقت و ت پدرا بیت کہ کتا جماعت و راہ تچکنت و کٹے بہ آراہ و سرا
 راستکانی کام جنوکنت۔

نَسْتَسُوذُ طَهْرًا بِتَوْفِيقِهِ وَعَوْنِهِ فَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلًا وَآخِرًا وَعَلَى نَبِيِّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَأَفْرَأُ مُتَكَثِّرًا

وَقُلْ لِلنَّبِيَّاتِ كَيْفَ تَرَوْنَهُنَّ وَبَشِّرِ الصَّابِرَاتِ ۚ الَّتِي إِذَا أَصَابَتْهُنَّ مُصِيبَةٌ قُلْنَ إِنَّ اللَّهَ لَمَعْلَمٌ لِّمَا كُنَّا نَعْمَلُ ۚ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُنَّ مُصِيبَةٌ قُلْنَ إِنَّ اللَّهَ لَمَعْلَمٌ لِّمَا كُنَّا نَعْمَلُ ۚ وَالصَّابِرَاتِ الَّتِي إِذَا أَصَابَتْهُنَّ مُصِيبَةٌ قُلْنَ إِنَّ اللَّهَ لَمَعْلَمٌ لِّمَا كُنَّا نَعْمَلُ ۚ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَقْبَحُونَ

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُ وَالنَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا

بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ ۗ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ

أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يَوْمِنُونَ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا

نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۗ وَ

مآذِل

دل یعنی حساب و کتاب و جزا و سزا ساعت آنک و سر و بان و اوست تا نگ بے اے مردمان (مشرک وغیرہ) سکیں جہالت و غفلت و گرفتارنت ہیج تیاری و بہ قیامت و حساب و دادانی بردارنگا نیت و وہدیکہ اللہ پاک و آیتاں و انینان و انینان و اے مردمان اشکنا نینگ بنت تا ننگہ اشناں چہ کاہلی و بے پڑائی و اب و جاہ بسترنت تو نصیحت اشکناں و جبر و پشت گوش کننت گوشے اشناں کدی ہم اللہ پاک و دربار و پیش بوگ و حساب دیگی نہ انت و ک یعنی فتان پاک و مزین قیمتی اس پنتان و ایوکا پر لب و تماشا و حساب و گوشدارنت کہ اگن اشناں سر اگون اخلاق و فکر بکتیں تودرتیں اشناں دین و دنیا جوان بوتکت لیکن و ہدیگہ اشناں دل بہ اسے طرف و غافل انت و ماں لب و لباء و گرفتارنت تو ف کر فوبت چہ کبانگو کیت و ک و ہدیگہ اشناں و عطا و پنتان و اشکناں و دل سیاہ بوتنت تو چنت نا انصافاں یک مچی تے چیرکانی کنان و واجہ پیغمبر و قرآن و بابت و چوش گوشگ بناکت کہ اے پیغمبر مثل مٹے پیمانک مردے، نہ فرشتہ ایت و نہ چہ مازیات ظاہری فرق کنوکیں چنے و خدا بند انت البتہ اے واجہ و

جادو کیت ہرچ کلامے و انیت و اشکنا نیت الم جادو و کلام ایت گڑا شمارا چونیں ویلے و گپنگ کہ چنان وت گندان و ماں آئی و جادو و مین لبوان ات پرشالا زم ات کہ بہ آئی نزدیک و مرو ات قرآن و جادو و شایہ آئی و مزین اشکنا کس قوت و حیرانی و چکل دیو کس طاقت و گندان گوشگش و چیرکانی دیوان و مچی اشکنا کت کہ دیتے و حتی و برخلاف ہرچے سازنتے اشناں کت مچی ات اے آئی و بکتگج ات و ظاہرین کت ایت کہ ہوشیارین دشمن و تی دشمنی و کاراں چہ و ہدیگہ پیش ظاہر کنگ پسند نہ کنت توک و تلال و ماں و ت و زہر کنوکیں گپنگش کنت و ک واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و فرماینت کہ شما ہر قدر چیرکانی صلاح و مصلحت بکن ات اللہ پاک و درتیں احوال معلوم انت آوز مین و آسمان و ہر یک خبر و معلومدار انت گڑا شے راز و سازش چہ خدا و چونکانی چیر بوت کنت و ک چہ قرآن پاک و اشکنا کت و تی ضد و کنت و سببا اے مردمان ہمت کر نگیگ بوتکتنت کہ کتام یک جبرے و سر اوشتو ک نہ بوتنت کدی آترا جادو گوشگش اش، کدی دعوی اش کتکت کہ واجہ چیرتی دل و ہمتیں دروغیں گپ سازنت کہ آیانی نام آئی و قرآن ایرکتگ نہ ایوکا اے بلکیں آخوہیں شاعرے ہم و چوشاعران چہ و تی بلند پڑازی و ہمتیں مضمون اثر کنوکیں ماں نامداریں عبارت و پیش کنت اگر در حقیقت چوش نہ انت تو باید انت کہ شما یک ہنچ ظاہرین معجزہ تے ظاہر بکن ات کہ آڈولیس معجزات پیشی پیغمبران پیش داشتکتنت چوش گوشگ ہم تہنا چہ کنت و تنگ سیدل کنگ مقصودات پرچاکہ اول و مکہ و اے ناسر پدی مشرک پیشی پیغمبران و بازیں سر ظاہرین نشانیاں اشناں و ت دیکتنت کہ آیاناں چہ پیشی پیغمبرانی معجزات ہیج بابت و کتہ نہ انت کہ چہ آدرستاں مسترین معجزہ و ت اے قرآن و معجزہ انت آیاناں و تی دل و الم زانتکت کہ نہ اے جادو و مفتیں عبارت انت و نہ نا ہودگیں و اب و خیالات انت و نہ شاعری انت، پیشکا و ہدیگہ اشناں یک خبرے راست مہوتیں تو آترا ایل کنان ماں دومی خبر و کلامیش بوتکتنت - اَنْظُرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَصَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلاً (فرقان رکوع ۱)

و یعنی راج و قوماں فرامشی نشان پیش دارگ بوتنت آیاناں اشناں گندان ہم قبولدار نہ بوتنت آخر کار سنتہ اللہ و مطابق بلاک کنگ بوتنت۔ اگن اے مکہ و مشرکانی فرامشانت پیلو کنگ بہ بنت تو ظاہرنت اے متوک و نہ انت لامحالہ حق تعالی عام دستور و ردا ہلاک و تباہ کنگ بنت حالانکہ آیانی بالکل تباہی مقصود نہ انت بلکیں قدرت لوٹیت کہ اے باقی بمانت و ک اے آیانی قول "هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ" و جواب بوت یعنی ساری و ہم ہرچے پیغمبر اہنت کہ ہمایانی پیمان نشانیاں و ظاہر کنگ و مطالبہ چہ واجہ اشناں کنگا کنت آیاناں واجہ و ڈول و بشر انت فرشتہ نہ انت اگن اسنکر مشہوریں خبرے و ہم چہ و تی ناسر پدی و شما نزان ات تو چہ زانوگراں محبت بکن ات آخر چہ دو و نصاری و گون شے نند و نیاد ہست اینکر زنتیں خبر و محبت و چہ آیاناں بکن ات کہ پیشی دور و باری و ہرچ پیغمبر و نبی تے اہتکتنت آیاناں بشر انت یا آسمان و فرشتہ انت .

فل یعنی بشری خاصیت ماں آیان موجودات نہ چو فرشتگان آیان بدن ات کہ کدی و گرش موارتیں و نہ آخدا انتت کہ کدی اشاں موت و فنا میثت ہمیشہ زندگ بماننت۔
 فل آیان فرق و امتیاز چہ اید کہ مردماں بہ اے واب ات کہ آیان چہ خدا تعالیٰ بے جانب پے مخلوق بے ہدایت و سر و سوچ بے خاطرہ دیم دیگ تو گنتت خدا اشانی سرا و می دیم
 دانگت و باوجود بے سر و سامانی بے جاورد بے مخالفانی مقابلہ اشان مدد دیگ بے وعدہ کنگت چنانچہ خداوند تعالیٰ بے وقی و عدھان راست گت و پیش داشت آیان بے
 گوں وقی ہرماں سلامت داشت و مزین مزین مستکبریں دشمنان ہر وقتیکہ گوں اشان مقابلہ گت تباہ و برباد کنگ بو تنت۔ بیشک اجمہ صلی اللہ علیہ وسلم ہن یک بشرے
 بے چہ ہا قسم بے بشرہ انت کہ آئی اعانت و نصرت پے تمہیں دنیا بے مقابلہ کنگ بیت آئی بے مخالفان بے لازم انت کہ وقی آسر (انجام) بے بابت بے فکر بختت و چہ پیش راج
 و قومانی مثالان بے برکت چو بیت کہ چہ آخرت بے حساب بے پسرماں دنیا بے حساب کنگ بے بیت۔

فل یعنی چہ قرآن بے ذریعہ شمارا ہمک ہمیں نصیحت و
 فہمائش کنگ بوت و درتیں نیک و بد بشر فہمائشنگ
 بو تنت اگں کنگ ہم عقل بے خدا بند بختت تو چہ خدائی عذابا
 و تارا رکھینگ بے سرجمی بے جہد و کوششت کن ات و قرآن بے
 قدر و قیمت بے ذراں ات کہ آدر حقیقت بے پے شے بزرگی و
 شرف بے یک مزین دستاویزی بنوتے پر جا کماں شے
 زبان بے و بے شے قوم بے یک کالیں فز دے بے سرانازل بوت
 و ماں دنیا بے دائمی شہرت و عزت شمارا بختت اگں شہا
 وقی اے ڈولیں دوزواہ بے نہ من ات تو گرت اشماں
 دنیا بے بڑگ و ذلیل بیت و آخرت بے عذاب بے جدا
 گندت۔ دیمتر اہما قومانی دنیاوی آسر (انجام) بے بیان
 فرمائشیت کہ آیان گوں نبیاں دشمنی کماں بے پے وقی حق
 ظلم کنگت۔ فل یعنی چو ش نہ انت کہ چہ آیان
 نیست و نا بود کنگ اللہ پاک بے سر زمین بے باد و ویرا
 بوت آشتنت تو آیان بدل بے اید کہ مردم آباد کنگ
 بو تنت۔ فل یعنی و بے یک خداوندی عذاب دیم پترا
 بوت تو لو توش کہ زور بے باد بے پینر بے سرادیاں بے بختت
 و تجان بے وقی جان بے برگینت آدھ بے تکونی طور بے
 گوشگ بیت کہ بخت کجا نگو بے بختت و دیم اہما نگو
 بکن ات کہ او داشت ما عیش کنگت و عیش و عشرت
 بازیں اسباب بے آورنگت شاید او اذرا چہ شہا کے
 بخت بختت کہ و اجمہ آماں و دولت و زر و زور و قوت
 نشہ کجا در سپرت ہما از بابان بے چون بوت و ہرج
 نعمتے ترارا خدادانگت آیان شکر داں کجا خدا دا
 کنگت بے یا ایش کہ تو مزین شانیں مردے اتے ہر کس
 سچی بخت بے پرا پے تسی سلام بے اہنگت نون ہم دیم
 ہما نگو بکن پر چا بخت کنگے تاکہ او ادمردم بے وقی کنگانی
 گشا کنگ بے چہ تو شور گیت کت بختت و تسی شور
 و تارا واقوب بختت (اے تمہیں جبران بخت کنگ گوشگ
 بو تنت)۔

فل یعنی و بے یک عذاب گوں وقی چماں گندت نون
 وقی گناہان بے قبولدار بیت و برابر چو ش جاک جان
 بنت کہ بیشک ما ظالم و گنہگاریں بے اے و ہد بے
 پشومانی درد و وارث اے و بے توبہ بے قبولیت بے
 نہ ات پشومانی و گناہانی اقرار آو ہد بے کل بیکار ثابت
 بنت۔ آسر بے بختت ختم کنگ بو تنت چو ش کہ کشار
 بے ننگ و نزارگ بیت یا دارے کہ ماں آس بے سچکے زند بے بیت العیاذ باللہ ک یعنی ماں آئی یک جوانیں حکمتے و راستیں غرض بیت ہمیشہ کا عقلند
 با بدنت کہ عالم بے پیدائش بے غرض و مطلب بے برانت و دنیا بے تہنا لیب و تماشازانان بے چہ وقی انجام بے بے خبر بیت بلکن شہری سر پد بیت کہ دنیا بے آخرت بے
 جوڑ کنگ بوتگ ہر نیک و بدیں کار بے جزا رسگی انت و ذرہ ذرہ بے حساب ہم دیگ انت۔

اقترب للناس ۱۰۰
 ۵۰۶
 الانبیاء ۲۱

مَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا إِلَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۱۰
 ما اڈ کنگ پرایاں اے ہمیں بدن کہ آورگ مہورنت و آدمام پختت کہوک نہ انتت فل
 ثُمَّ صَدَقْتَهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَا
 زندا مارا تیں گت گوں آیان وعدہ پدا خلاصین کنتت آورگ ہر کسے کہ مالوت و تباہیں کنتت
 السَّارِفِينَ ۱۱ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۱۲
 ہا کہ چہ جزا گوسنگت ما دیم دانگ بے شے نیک کتا بے کماں آئی بے تباہی بیان انت۔ آیا شہا ہوش نہ کن ات کت
 وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 وچنگر شہر ما پروشنگ ہما کہ آظالم بو تنت و پید اگیں کنگ زند چہ آیان وگ
 آخِرِينَ ۱۳ فَلْيَا أَحْسُوا يَا سِنَاءَ إِذْ هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۱۴
 مردم کت پدا وقتے دیت آیان بے عذاب آیک انا کہ بچارے کہ آچگا بیت۔
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنُكُمْ لَعَلَّكُمْ
 نہ بچرات و بچ ترات پے ہما جاہیکہ شہا عیش کنگاں او دا و دیم بے وقی لوگاں تاکہ شہا
 تُسْأَلُونَ ۱۵ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۱۶ فَمَا زِلْتَ تِلْكَ
 بخت کنگ بت و گوششتت زار پے ماباں بیشک ما ظالم بو تگیں پدا بے بوت یک پیم
 دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَالِدِينَ ۱۷ وَمَا خَلَقْنَا
 آیان فریات داں ہما حدیکہ کنتتیں ڈینگ بے بکلگیں کشارے اہر بختتیں آس بے بیایف و پید اگیں کنگت
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَابَيْنَهُمَا الْعِینَ ۱۸ لَؤَادُنَا أَنْ تَنْخَازَ
 آسمان و زمین و چیزیکہ آیان نیام انت لیب کماں کت اگر ما بلوطیں کہ اڈ بکنیں
 لَهُوَ إِلَّا نَحْنُ مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُتَابَ فَعِلِينَ ۱۹ بَلْ نَقْذِفُ
 یک لیبویے گرتا اما اڈ کنگت آچہ وقی نیکما، اگر مارا کنگی بو تیں۔ بلکن ما چکل دہیں
 بِالْحَقِّ عَلَىٰ الْبَاطِلِ فَيَذِمُّهُ فَاذَا هُوَ رَاقٍ ۲۰ وَلَكُمْ الْوَيْلُ
 حق بے باطل بے چکا پدا آئی بے مغزال کشتیت گرتا بچارے کہ آفتابیت۔ و زار پے شہا بات

مذلل ۳

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مِمَّا تَصِفُونَ ۱۵) وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ

چہ ہے خبر ان کہ شمارش گوشات فل و ہائی و و تگنت ہر جگیاں آسمان انت و ماں میان انت و ہا کہ آئی

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَسْرِوْنَ ۱۶) يَسْبَحُونَ

نتریکانیت آنکرتگنت چہ آئی و بندگی و و نہ آستی کنت شپ و روح آئی

النَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ ۱۷) أَمَّا تَتَّخِذُوا مِنَ الْأَرْضِ

یاد اکنت ، دم نرت و چے آیاں ٹاھینگ ڈگر معبود چہ زمین

هُمْ يَنْشُرُونَ ۱۸) لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ

کہ آدو بارہ زندگ کنت آیاں فل اگر بوتیں ماں زمین و آسمان و مگر معبود بغیر اللہ و گرا آہر دو (زمین و آسمان) خراب کنت

اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۱۹) لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَ

نوں پاکنت اللہ عرش و واجہ چہ ہا خبر ان کہ آیش گوشت فل آجنت کنگ نیت ہر جگیاں آئی کنت و

هُمْ يُسْئَلُونَ ۲۰) أَمَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلُوبًا تُدَا

اے ڈگر جنت کنگ نیت و چے ٹاھینگش بغیر اللہ و مگر معبود ہے تو بگوش بیارت

بِرْهَانِكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ

وئی سند فل ہے خبر نرت ہا کسا نیک گوں ہر اھنت و ہر نرت چہ من پیشگانی بلکہ گیشتر آیاں

لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ۲۱) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ

نقہنت حق و نوں آیاں دیم و گرت نیت و و مادیم نہ داتگ

قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهَا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

پیش چہ تو ہیج رسولے مگر یہ آئی ہے حکمیں دیم دات کہ خبر اشدت کہ حج کسے بندگی و لائق نہ انت

فَاعْبُدُونِ ۲۲) وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ بَلْ عِبَادٌ

بغیر چہ من ہس منی بندگی و کن ات فل و گوشت کہ رحمن و ٹاھینگ چک ، پاکنت آذات فل لیکن آبدینت

مُكْرَمُونَ ۲۳) لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۲۴)

شرف داتگیں پیش نہ کپنت چہ آئی و یہ خبر و آیاں یہ آئی و فرمان و عمل کنت و لا

مائل ۲

ول یعنی اگر چویش لہو و لعب (لیب لبائی کار) بالفرض مئے شان و لائق ہوتیں ما ارادہ ہم کتیں کہ ہنجو کائی بہ شغل خاطر ایک لیبی تماشائے ما قائم بکتیں تو اے چیز ما چہ وئی قدرت و کتگت گوں شے سر و سوج و گرد چیلان آڑا حج تعلقے بوگت بلے راستیں خبر اشدت کہ دنیا تہنا لیب تماشائے نہ انت بلکہ کارزار میدان انت کہ اد احق و باطل و مناجی و جنگ بیت ، حق اورش کنان و باطل و سر اشیر چنیت ہمیشکا شما وئی شرکانہ و احمقانہ خبرانی انجام و شر بز ان انت کہ حق و راستی و ایم محبوب و ہدیہ گوں ترندی و شے چک و کپیت آو ہر اچوئیں خرابی و بربادی پر شامیت و کتام طاقے پہ شے مدد کثیت ؟ (تنبیہ) "لَوْ اَرَدْنَا اَنْ نَّتَّخِذَ لَهَوًا" الخ و تقریر باریں پیے و کنگ بوت مئے نئے سیاق و لحاق و اعتبار ہرچ معنائے زیات قریب و صاف انت ماہا اختیار کنت و "من لدنا" و "ان کنا فاعلین" و قیود و فوائد و طرف و لطیفیں اشارہ کت . واللہ اعلم فل گدا آتہا کنگ بلوئیت تو کئے رستگار کنت و کجا پناہ رست کنت . فل یعنی فرشتگان خداوند کریم و دربار و مقرب بوگ و باوجود مزنی نکتنت وئی پروردگار و بندگی و غلامی و پروتاشان زانت و پرائی و پھر نرت ماں و ظائف عمو بیت و ہیج ہمیں سستی و کاپلی نہ کنت ، شپ و روح آئی و تسبیح و یاد و گلایش انت

نہ دم نرت نہ شزار و بزار نرت بلکہ تسبیح و ذکر آیاں غذا انت چو شک ما ہر دمان و ساہ کتیں و ایڈگہ کاراں ہم گلایش ہس ہے کیفیت آیاں تسبیح و ذکر تگت بز ان ات . آیاں بہ کتام کارے و ماور بہ نیت یا کتام خدمتے و انجام دیگ و بہ نیت یک دمانے چہ وئی کارے غافل نہ نیت و ہدیہ معصوم و مقربیں فرشتگان آئے احوال انت تو خطا کاریں انسان و لازم انت کہ آ زیات و زیات تروئی رت و نیکجا بکیت و آئی بندگی و عبادت و کارے گوں دل و میل و انجام بدنت . فل یعنی آسمان و جلوکیں فرشتگان چہ آئی و بندگی سیر اتاب نہ دینت بلکہ مدام بہ آئی ذکر و بندگی و گلایش انت گدا آیا ماں سر زمین ہنچیں ہستی یے موجود انت کہ خدا و مقابل و آ معبود بیت کت بکنت و ہدیہ خداوند کریم آیاں پرستش کنوکان و چہ وئی عذاب بکثیت تو ہا معبوداں اشان پدا زندہ کت کنت یا آیاں چہ ہلاکت و رستگار کت کنت اشان بجز جوش کت نکتنت . و معبودانی گیشی باطل کنگ و رد اے یک مضبوط و محکمیں دلیلے کہ ایشرا قرآن کریم و ماں وئی خاصیں اندازہ پیش کرتگ ایشرا چوش بقیعت کہ عبادت کاملیں عاجزی و گوشنت و کاملیں و سر جیں عاجزی ایو کا ہا ذات و دیا اخت یار کنگ بیت کہ آماں وئی ذات و صفات و ہر ہما کامل بہ بیت ہمائی و ما اللہ یا خدا گوشیں ضروری انت کہ خدا و ذات چہ ہر ہمیں عیب و نقصان و پاک بہ بیت نہ آچہ کتام حسابے و ناقص نہ بیت نہ بیکار و نہ عاجز بہ بیت نہ مغلوب و نہ ڈگرے و مقابل و زیر دست بہ بیت نہ کسے ماں آئی و کاراں اڑ و جبالے ماں کت بکنت بوں اگں بالفرض ماں آسمان و زمین و دو خدا بدنت تو دو ہیں ہے شان و بنت نوں چارگی گپ اشدت کہ عالم و ودی کنگ علویات و سفلیات و بند و بوج چہ ہر دو بینانی کلی اتفاق و انجام گرت یا کدی کدی و ت ماں و تا اختلاف ہم پیدا بیت ، اتفاق و صورت و دو خبرانی احتمال انت یا و تہنا چہ یے و کاراں انجام گپ نہ کنت ہمیشکا ہر دو بینان اتفاق کتاں و انتظام کت تو معلوم بوت کہ چہ دو بینان یکے ہم کاملیں قدرت و خدا بند نہ انت و اگں یکے گلیم عالم و کاراں محل طور و تونیت انجام بدنت نہ دومی خدا بے کار قرار گرت حالانکہ خدا و وجود ہسے سببانتگ بوگت کہ چہ آئی و منگ و ابید ڈگر راہے نیست و اگں اختلاف و صورت و قبول دار ہسے تو لا محالہ ماں مقابلے یا یکے مغلوب ہوان و چہ وئی ارادہ و تجویز و دستبدار بیت تو آخدا پشت نہ کپیت ۔ یا ہر دو بینان بالکل بروبری و طاقت و کارگران و یک دومی و برخلاف وئی ارادہ و تجویز و ماں عملی صورت و یارگ لوئیت اول و (معاذ اللہ) خدا بانی ماں لے گروچیل و ہیکہ حج چیز نون ایت کہ بہ وجود بنیت و موجودیں چیزانی سدا اگں گروچیل کنگ بہ بیت نہ مرے کش مکش و تمام چیزاں تش تش ہوان و نیست و نا بود بنت ہمیشکا چہ ایشی و اے نتیجہ ظاہر بوت کہ اگں ماں زمین و آسمان و دو خدا ہوتیں ات تو زمین و آسمان و اے نظام دیر انت کہ پارہ پارہ بوگت و اگں نہ یک خداے و بیکار یا ناقص و عاجز بوگ لازم کیت کہ آفرضی خبر و خلاف انت . فل کہ آعرش (بادشاہی تخت) و

تہنا مالک انت ما آئی و ملک شراکت و گنجائش نیست و خود مختار و دوت سرری بادشاہ و ہدیہ ماں یک اقلیم و قرار گیت نکنت کہ خود مختاری ہس ایوکا مجازی (ہداری) انت تو دو کاملیں مختار و دوت سرری خدا ماں یک سلطنت و چونکائی شریک بوت نکنت وک یعنی خدا و ہا ہستی و نام انت کہ آوت سرو سر جمیں احتیاد داروک بمیت آئی قدرت و مرضی و دارگ و کجا کسے جنت و با و است ہم کت دکنت کہ شما فلاں کار جوش بر جاکت۔ البت آحق داریت کہ آچہ ہر کس و جنت و با و است و مواخذہ بکنت و ساری و توحید و بابت و عقلی دلیل قائم کنگ بوتگت نون گون شراک آیانی دعویٰ و بردا صحیحیں دلیل و مطالبہ انت یعنی ابیدہ خدا ہر ج معبودے شما تجوز کنگت آیانی ثابتی چہ کتام عقلی یا نقلی دلیل و بوت۔ اگن موجود انت تو ہمیش بکن انت، ظاہری گپے کہ آیانی گورا ابیدہ ہم و حمان و یا پت و ہر کائی کورانہ زندگی و دگہ ہے سنگ انت۔ شرک و تائیدہ نہ کتام عقلی دلیلے کار دات کنت نہ نقلی کہ آثار ایشاں پیش کت بختیں۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ
 آذنت بهر چیکہ آیانی و دیما انت و ہر چیکہ آیانی بدانت و سفارش نکنت مگر بہ ہا کس
 ارْتَضَىٰ وَهَمَّ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿۱۸﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ
 کہ اللہ راضی بہت و آیال چہ آئی و ہم و پ ترس لرزت و ہر کیکہ بگوشت چہ آیال
 إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيَهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي
 کہ منوں معبود بغیر چہ اللہ گڑا آئی و را ما جزای دین جہنم ہے ہما جزای دین ما
 الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 ظالمنا و آیاندیت اسے سنگراں کہ آ آسمان و زمین
 كَانَتْ آرْتَقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴿۲۰﴾
 بند انتت پدا پچیں کنت و وید اگیں کت چہ آب و ہر زندگیں چید و
 أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۱﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ
 گڑا ایمان نیارت چہ و وید اگیں کنت ماں زمین و کوه کہ بلبیت زمین گون آیال و
 وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۲۲﴾ وَجَعَلْنَا
 وکتیں ماں آیال کت دین راہ تاکہ آراہ و در برنت و وکتیں
 السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُعْرِضُونَ ﴿۲۳﴾ وَ
 آسمان یک قبة ٹھکیں و آچہ آسمان و نشانیاں اعراض کنوی انت و
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي
 آہا ذات انت کہ پیدا کی کنت شب و روج و روج و ماہ ظا آدرست ماں
 فَلِكِ يُسَبِّحُونَ ﴿۲۴﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ
 یک فلکیا ہر شاگ کنت و نکت گیں پ ہچ انے و پیش چہ تو مدام پشت کنگ
 أَفَأَنْتَ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿۲۵﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ
 گڑا اگر تو برے گڑا چہ آہمیشہ پشت کنت۔ ہر ساہ دارے و چشگی انت مرگ و کتا

حضرت شاہ صاحب نشہ کنت کہ ساری ہا خدا یانی بابت و گوشتی کہ آیال و خدا برور کسے قرار بدنت کہ اے ڈول و اگس حاکم بو تین انتت تو دنیا و نظام خراب بوتگت۔ نون ہا یانی ذکر فرمائینت کہ آیال چہ خدا تعالیٰ و جہل تر گوڈیں گوڈیں خدا بطور ناہین و زبردستی مالکائی ماتحت قرار دینت۔ نون آیال مالک و سند لوٹ ایت ابیدہ چہ سندہ آنا ب چون بیت کنت اگر شے گورا سند ہست انت تو ہمیش بکن ات و یعنی منی امت و پیشی خدا پرستیں امتانی گپت ہے بچیں بوتگ کہ آرب العرش و بغیر دگہ ہج کس خدا انت کہ آئی و عقلی دلیل ساری و بیان بوت شما اگال آسمانی ملکتانی اے اجماعی عقیدہ و برخلاف کتام دلیلے داریت تو آثار پیش بکن ات منی دعویٰ ایشنت کہ اے امت و پیشی امتاں اے امت و کتاب (قرآن کریم) و پیشی امتانی آسمانی کت بااں (تورات، انجیل وغیرہ) درست اے دعویٰ و توحید و رد امتق بوتگت چنانچہ مردی ہم بازی تحریفانی با وجود، پیشی کتابانی تا کال بلبیتیں ات تو توحید و اعلان و شرک و ردا صاف صاف و گنبدت مگر لے جا ہلال اے خبرہ چونکائی سرید بہ بنت اگس اشا زانگ بوتیں توحق و خبرہ اشکنگ و بد گردش تاب نہ دانتت وک یعنی تمام انبیا و مرسلین و اجماع توحید و عقیدہ و سارا بوتگ کتام یک پیغمبرے و کدی یک حرفے آئی و خلاف گوشت نکت مدام ہے تلقین کنان بوتگت کہ ابیدہ چہ بچیں خدا کسے و بندگی کنگی نہ انت تو ہر میا چہ عقلی و فطری دلیلان توحید و ثبوت رسیت و شرک رد بیت ہے ہما چہ نقلی حیثیت انبیا و علیہم السلام و اجماع توحید و دعویٰ و حقانیت سارا حکمیں دلیل انت وک عرب و لہتیں قبیلہاں ملائکتاں خدا جنیں چک گوشتگت نون ہمشکا پتہ دات کہ خدا و برزبالا تیں شان و اے لائق نہ انت کہ پروتا چک و جنگ جوڑ بکنت ماں ہمیشہ نصرانی ہم رد بوت کہ اشاں حضرت مسیح علیہ السلام و ابن اللہ گوشتگت و ہم یہود و ہما ٹولی کہ آیال حضرت عزیر خدا چک قرار دانتت۔ وک یعنی ہما

مذہب ۲۲
 گچینی ہستیان و شما خدا و اولاد پیش داریت آیال اولاد نہ انت البت اشاں آئی و شرف داریں بندہ انت و با وجود انتہائی عزت و شرف مند بوگ و آیانی ادب و فرمانبرداری و حال ایشنت کہ دانکہ اللہ و مرضی و اجازت و مکندت آئی و دیما پیش کیاں و قنٹان سرینت نہ کنت و نہ یک کارے ابیدہ آئی و حکما اشاں انجام دات کنت جوش بگوش کہ عبودیت و بندگی و کمال آیانی ہیل و عاداتانی گیش و گوار کونکنت
 ہمے صفحہ و فوائد : وک حق تعالیٰ و علم آیانی تمام ظاہری و چہرہ احوالان و چپ و جاگد کونکنت آیانی صحیح حرکت، قصہ و کار چرائی و پوشیدہ منت نہ کنت ہمیشکا اے ڈولیں قربت حاصل کنویں بندگاں اے حقیقت و سرید بوان و ہر وہدوتی جاوری مراقبہ و کنت کہ ہج جاوڑے آئی و برخلاف بمیت۔ وک یعنی آئی و مرضی معلوم کنگ و ابیدہ کسے و سفارش و ہم نہ کنت چونکہ چہ موحدیں مومناں اللہ تعالیٰ راضی بیت ہمیشکا پہ آیانی حق و ماں دنیا

وآخرت جو استغفار رنگ آیان فی وظیفہ انت - وگدا آیان چونکائی خدا قرار دیک بیت - ویدیکہ خدا انت تو اشان خدایا مردی چک و جنس چک ہن جوڑ بوت
 نہ کنت چیا کہ اولاد چہ مات و پت و جنس و باید بیت - وک یعنی ہما کسان کہ شتا آیان و خدایا خدایا اولاد قرار دیت اگر بفرض حال چریشاں کسے و تی بابت
 (معاذ اللہ) چوشیں گئے ظاہر بکنت تو ہما دوزخ و سزا کہ چہ حد و سرگوزد کین ظالمان و رعیت ما چوشیں سزا اشان و ہم دہیں آچہ سنے لامحدودین اقتدار و
 زور کی و نتوشت کہ در بکنت نون اشان چون خدا قرار گیت کنت وک " رتق " و اصل معنی ہور بوگ و ماں یک دومی و داخل بوگ ابتداء زمین و آسمان ماں
 اندھی و تہاروی و چہ بیکر گے و جدا و گتا نہ انتت پدا بہ و تی وجود و شروعاتی دورہ ہم ہر دو نین گوں یک و گے ہور تہور انتت زند تر قدرت و دست و اسے
 دو نیناں چہ بیکر گے و جدا جدا کنت اسے گیش و گوارا پد ہریکے و طبقات جدا جدا جوڑ بوتنت - پدا ہم اشانی دپ بند انتت نہ چہ آسمان و ہور و گورنگت و نہ چہ
 زمین چہ رستگت آخر کار خداوند تعالیٰ و پناہی
 جنس و فاندگ اسے ہر دو نیناں دپان و چ کنتنت شہ
 برز آپ و دپ بیک (پنج بوت) چہ جہل زمین و رگ
 و ریشگ پنج بوتنت چہ ہے زمین و حق تعالیٰ و جو و
 وڑ وڑیں معدن و سبزاوگ در کنتت، آسمان گوں
 بے شماریں استاراں براہناک گت کہ چریشاں ہریکے و
 لوگ جدا و رفتار ہم بہ و تی حساب و جدا ایرنگ بوتگ۔
 و یعنی ہونا ہر چہ جانداریں چہ بے شمارا نظر و
 کثیت بالواسطہ و بلا واسطہ گوں آپ و سازگ
 بوتگنت آپ و چند آیان مادہ انت کہ چرائی و دوم
 گرت البت جنہیں مخلوق کہ آئی و بابت و ثابت
 بعیت کہ پریشی و سرائش آپ و واسطہ نیست
 انت آہے شک مستثنی انت یعنی چہ حکم و در
 حساب بیت پدا ہم چہ لاکر حکم الکل و اعتبار اسے
 کلیہ و تی جاگہ و صادق مانیت - وک یعنی قدرت و
 چوشیں سر و سچیں نشان و محکمیں بند و بتاں گندان و
 ہن آیا مخلوق خدا و وجود وائی و وحدانیت و سر القین نہ بیت و
 و الیشی و تقریر ماں سورہ نحل و گوست۔ و یعنی یک ملکہ و
 مردم گوں کہ ملکہ و مرد ما و چار کت بکنتت اگر کوہ پخیں و
 ہوتین انتت کہ رواہ راہاں بند ہوتین انتت تو گدا اسے مقصد
 چون صہل بوتگت (کہ انی الوض) چہ ہے پراہ و گتا دگین راہانی
 گندگاناں تو نیت کہ حق تعالیٰ قدرت و حکمت و توحید و نیمکا
 راہ بکپیت۔ وک یعنی نہ کپیت و نہ پرشیت و نہ بدل بیت و
 شیطانانی گوشانی دارگ و چادہ ہم محفوظانت۔ و آسمان و بان
 ہمشکا گوست کہ گندگا چو بان و نظر کپیت وک کہ جنہیں مضبوط و
 حکم، پراہ و برزیں بان اسید چہ و کی و منگ اوشتاگ کہ آئی و
 تھے رنگ روغن و پلاستہ ہم نہ نسبت نہ کپیت وک اسے حنا
 آسمانی نشانیاں چہ گیش و گوارا بیت وک یعنی روح
 ماہ بلکین ہر یک اسے بہ و تی مدار و ارد گردا چکرت۔ چہ پستون و
 لفظ ہے ظاہر بیت کہ استاراں چہ خدایا حکما و تاوت روکنت
 وک یعنی چوشکہ برزایا تو گیش مخلوقات و وجود چہ حق تعالیٰ و
 ایجاد و ماں وجود و اہانت تمام انسانانی زندمانی ہم بہانی و
 بخت تلکین انت ہر وہ و بلوٹیت پنج گیتی کنت موت بہ ہریکے و
 سرائشہ اوت ثابت کنت کہ تی زندمانی بہ تی اختصار و نہ
 انت حضرت شاہ صاحب نشہ کنت کہ کافراں واجبہ غیر
 صلہ اللہ علیہ وآلہ وسلم و گتاں اشکان چوش گوستگت کہ اسے تمام

وَنبَلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۗ وَاللَّيْنَاتُ رُجُوعُونَ ﴿۵۰﴾ وَإِذَا
 دما آزمائش کنیں شمارا پدی و نیکی پدی و بدی کنگت۔ و منے نیگا کر دینگ شمایت وک و ہر وقت کہ
 رَاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنْ يَتَّخِذُوكَ الْإِهْزَاطَ هَذَا الَّذِي
 ترا گندنت کا فر کڑا وگہ کارش نیستین گوں تو مگر کلاگ کرگ (گوست) ہیں ہم مردانت کہ
 يذُكُرُ الْهَيْكَلَكُمْ وَهُمْ يَذُكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَفِرُونَ ﴿۵۱﴾
 نام و گرت شہے مہبوانی۔ و آوت چہ رحمن و نام و مسکر انت وک
 خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۗ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۵۲﴾
 پیداگ بوتگ کسان پد اثناپ کاری۔ زوتا پیش داروں شمارا و تی نشانیاں، نون اثناپ کن انت
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۵۳﴾ لَوْ يَعْلَمُ
 وگوستنت کہ کدیک بیت اسے وعدہ اگر شماہست راستگو اگر بزانت
 الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ
 کافراں ہما وقت و کہ دور گت نہ کنتت چہ و تی دیم و آس و نہ چہ
 ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۵۴﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
 پشتاں و نہ آمدت کنگ بنت بلکین آیت پد آیان سر و ناگہاں پدا آیان سر ہوش
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۵۵﴾ وَلَقَدْ اسْتَبْرَأَ
 بارت۔ پدا نہ آئی و گردینت کنت و نہ آمدت دیک بنت وک - و بے شک کلاگ کرگ بوتگنت
 بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
 پیغمبراں پیش چہ تو پدا کپیت اتگ پد کلاگ کرگ کانی سراجہ آیان ہما چہ سیرے کہ
 بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۵۶﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ
 کلاگش کپیت انت وک تو گوش کہ کئے شہے نگہبانی و کنت ماں شب و وروج و چہ
 الرَّحْمَنِ ۗ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۵۷﴾ أَمْ لَهُمْ
 رحمن وک بلکین آچہ و تی رب و یاد کنگ دیم و گردینت وک یا آیان و

مائل ۳

دغدغہ داں ہما وہدہ ماں ایت کہ اسے و اجہ زندگ انت اسے کہ چہ دنیا و رخصت بوت گدا ہج نہ مانیت چریشی و آگ آیان غرض ایشنت کہ موت و آگ نبوت و برخلاف انت تو
 آئی و پتہ دیک بوت و ما جعلنا لیشر من قبلك الخلد یعنی چریشاں و مرسلان ہما کس انت کہ برائی موت وارد نہ بوت و ہمیشہ زندگ مانیت۔ و آگ اشان ایو کا چہ تی موت و
 تصور و تی دل و سر کنگ لوٹت تو آئی و پتہ ماں آقان میت فہم الخلد و ن یعنی خوشی پد چہ خیرا آیا و اجہ چہ دنیاء بلذیت و ہروت و نا نا شاہر چہ دنیاء نہ لذت نہ روت و قیاء
 تگردہ نیچگ دلاگ ات؟ و ہدیکہ بہ شہے سرا پد و پیش و موت آئی انت تو پیغمبر مرگ و سدا بعلکی پر چا جن ات لے ہما کنت کہ اشی و سرا ہر کس و روگی انت کئے انت ہما کس کہ
 آکر آدمی موت نیست چوش بگوش کہ توحید و دلائل قدرت و بیان و زندمان اسے آیتا سکہ نبوت و نیمکا جہر ترینگ بوت۔
 ہمے صفحہ و فوائد: وک یعنی ماں دنیا سکی و زمی، جان و راہی و نا راہی دست چہ و دست تنگی، رنج و عیش و غیرہ تہر تہریں جاواران و دیم دیان و شمارا چکاگ بیت
 تاکہ ملی و نقل جدا جدا بہ بنت و سزا ہر کس بزانت کہ کئے سکی و سوری و و ہدا صبر کنت و دلائل نعمانی شکر و گرت۔ و چکر مردم انت کہ آیان نا امید یا شکوہ و گلہ و ناشکری و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ناہودگیں مرض و گرفتار انتہا۔ فل کہ اوداشے صبر و شکر و ہر یک نیک و بدیں عمل و ثمرہ دیک بیت۔ فل یعنی چہ وقتی انجام بالکل بے غم ہواں لے مردم واجہ پیغمبر علیہ السلام کلاگ کرت و گون آئی مسخرہ کنتت چوش کہ بسخرہ کلاگ کران، گوشت اھذا الذی یذکر الھتکم آیات ہما واجہ انت کہ شتے معبودانی نام و گون بدی و گرت حق تعالی اشان پتہ دیان و زبان کنت کہ اشان و شرم نیست کہ اشان و ت چہ حقیقی معبود و ذکر و چہ رحمن و نام و کنت بنت آئی و برحقیت کتاب و منکرنت و دروغیں معبودانی بدی و اشکنان و پیشانی و سر اگر نجان تدر کنتت اے جاوہر کلاگ و قابل آوت ات یادومی ٹولی انت! فل شاید کافرانی کلاگ و مسخرہ و اشکنان لھتے مردمانی دل و اھتگ کہ چوشیں ناہودگیں گپانی سرا عذاب فوراً بعیت تو خوب انت ووت کافران ہم ٹولی کنان و عذاب جلدی لوٹو کنتت کہ اگس درحقیقت و ما بہ شتے گور و عذاب و مستحقین تو آعدا با پہ اشانی پر جانیا رت حق تعالی اے ہر دو مینان و چوش پتہ دنت کہ انسان سکین اشتاب کارے۔ چوش بگوش کہ ماں آئی و خمیر و جلد بازی ماں انت آٹرا بایدنت کہ کمیں صبر بکت، من زوت وئی قہر

والانتقام و نشانیاں شمارا پیش داراں و یعنی شامدام چوش درآین ات کہ قیامت کیت و تمام کافران مدام ماں دوزخ و سخت آخرت و عہدہ کدی سرجم بیت اگس شما راست گوش ات کہ اقیامت و جہنم و ہنوں پر جا پیش نہارت۔ فل اگس بریشاں حقیقت ظاہر بعیت و آمینا کیں ساعت و برد و پہ شتری و سر کچ بورت تو بچر چوشیں درخواست نکنتت آوہدیکہ آساعت دیما کیت کہ دیما پشتا و چاریں کڈاں آس مردم و بہ گیہ و کاریت تو نہ چہ یک طرفے آٹرا کسے دور کت کنتت و نہ چہ یک نیم کج و آٹرا مدد سر بعیت و نہ مہلت دیک بیت و نہ چہ ساری و آئی و انسان و سر عجیب اندازہ بعیت۔ یک انا کہ آئی و آگے ہوش باخترہ بنت کڈا آوتی زانت کہ ہما چیزے و کہ آیات پہ کلاگ زرتنگت ایک حقیقت ثابتہ ایت۔ وک یعنی ہما چیز کہ آیات آٹرا پہ کلاگ زرتنگت ہمانی و سزا آیات و چپ و جاگردکت و آیاتی کلاگ و وبال آیاتی جند و سر اکبت۔ فل یعنی چہ رحمن و قہر و غضب و شتے حفاظت کنوک دک کہ تمام کس انت اے ابو کا آئی رحمانی برکت انت کہ فوراً عذاب و دیم نہ دنت بلے چوشیں جمت دارو کیں حلیم و بردبارے و غصہ و چہ سرگ لو بیثت نحوذ باللہ من غضب الحلیم۔ فل یعنی رحمن و حفاظت و آیات احساس و زانگ نیست انت، عیش و عشرت دلیجی و زندمانی و چہ حقیقی پروردگار و یاد آیات و غافل کنگ ہمیشکا دھدے کہ چہ آئی و جانب و پنت و نصیحت کنگ بیت تو دیما تاب دینت کہ اے چوشیں گپنت کہ شروع کنگ بو تنت۔ فل یعنی آیات اشان وئی فریضی معبودانی بابت و خیال دارنت کہ اشانی حفاظت و کنتت و موہ رسگ و وہدہ اشان چہ خدا و غضب رکیننت بہ، تو آبیجا رگ اشانی مدد و حفاظت وئی جاگہ انت آیات وئی جند و حفاظت و کت نہ کنتت اگس کسے اشان پرشت پروش بکت یا چریشاں چیرے پی بگرت اینکر بہن جوازت نہارت کہ وئی جند و حفاظت و خاطر دست و پا دے بجننت یا وئی جند و رکیننگ و خاطر امداد و رفاقت طلب بکننت فل یعنی رحمن و چاروگند و حفاظت و بتانی عاجزی و بزرگی چوشیں چیزے نہ انت کہ مردم ذات کت محنت اصلی گپ ایشنت کہ چہ پستانیاں پست اے مردمان بے فکری و زندمانی گوازینگ، خداوندی عذاب و یک گور گندے ہم اشان نہ لگتک بمشکا غفلت و نشہ و مست ہواں و چہ حق تعالی و پیغام و پیغمبرانی پستانیاں قبول کنگا دیمش دات۔ فل یعنی ماں عرب و سر زمین اسلام شنگ و تالاں بوگ و لگت و کفر و شرک و ت نزل ہواں بوت کم کم و اود و زمین پہ کافرانی سراتنگ ہواں ات آیاتی حاکمی و سرداری پرشت پروش و دیل و گپت آیا نون اے ہمیں واضحیں علامات و نشانیاں و گندان ہم وئی بدیں انجام نظر نیست و آیات و ٹولیں مشاہدات و با وجود ہما امید دارنت کہ پیغمبر علیہ السلام و مسلمانانی سر انا غلبہ حاصل کنیں اگس اشان عبرت و چہ بہت تو بایدنت کہ چہ عفتل و کار بگرت و وئی احوال و جاوہر و سرا نظر داران و وئی مستقبل و اندازہ ووت بجننت۔ آیات اشان نزانت کہ اشانی چاگرد و بازار و میسگان نبیانی تکذیب عداوت و سزا و تباہ کنگ بو تگنت و ہمیشہ آخر کار خدا و فاداران بہ وئی مقصد و مراد کامیاب بو تگنت گڈا ماں سید المرسلین و کاملین مومنانی مقابلہ اشان چون کانی غلبہ حاصل کنگ و امت داشت کنتت و لقد اھلکنا ما حولکم من القرای و صرفنا الایات

وہی کہ مہمتت کہ بچینیت آیات بغیر ہما۔ آ وئی جند و مدت و ہم گت نہ کنتت و لاھم متنا یصعبون بل متنا ہولاء و اباءھم و نہ رسیت چہ سنے نیک آیان پناہ فل بلکین ما آسودہ حال کنتت آ و آیاتی پت پیراں حتی طال علیھم العسر و افلا یرون اننا ناتی الارض داں ہما حدے کہ دراج گوشت پہ آیاتی سر عمر فل نون آنگدنت چہ کہ مادیم ہواں ماں زمین و نقصھا من اطرافھا افھم الغلبون قل انما انذرکم کم کتائین آئی و را چہ کنا ریاں۔ نون ہما گیش بہت چہ و تو بگوش چیزیکہ من شمارا ترسیوں بالوھی و لا یسمع الضم الدعاء اذا ما یندرون و لکن آپ وھی و موافق انت۔ و نیش کنتت کر توار و وقتیکہ آترسیگ بنت۔ و اگر مہنتھم نغیہ من عذاب ربک لیقولن یویلنا اننا بلکیت آیات و یک با پے چہ ہی رب و عذاب و گڈا گوشتت ہائے افسوس پر ما بیشک ما کتاظلمین و نضع الموازن القسط لیوم القیامہ ظالم اتیں و وایر کنیں شہیم و انصاف و قیامت و روح و فلا تظلم نفس شیئا و ان کان مثقال حبۃ من پد و ظلم نہ بیت کسے و سر و ہج۔ و اگر بعیت قدر اسپستان و دانگ خردل اتینابھا و کفی بنا حسین و لقد اتینا موسی زوریں کاریں آئی و راٹ و ماوت بکتیں پر حساب و برگ و و پیقین داتیں موسی و ہرون الفرقان و ضیاء و ذکر اللیقین الذین دھارون و فیصلہ کنو کیں کتاب و روشنی و نصیحت پر ہیز کاراں و ہم کہ یخشون ربھم بالغیب و ہم من الساعۃ مشفقون ترست چہ وئی پروردگار و نادیدہ و آ چہ قیامت و خون کنتت و

کہ مردم ذات کت محنت اصلی گپ ایشنت کہ چہ پستانیاں پست اے مردمان بے فکری و زندمانی گوازینگ، خداوندی عذاب و یک گور گندے ہم اشان نہ لگتک بمشکا غفلت و نشہ و مست ہواں و چہ حق تعالی و پیغام و پیغمبرانی پستانیاں قبول کنگا دیمش دات۔ فل یعنی ماں عرب و سر زمین اسلام شنگ و تالاں بوگ و لگت و کفر و شرک و ت نزل ہواں بوت کم کم و اود و زمین پہ کافرانی سراتنگ ہواں ات آیاتی حاکمی و سرداری پرشت پروش و دیل و گپت آیا نون اے ہمیں واضحیں علامات و نشانیاں و گندان ہم وئی بدیں انجام نظر نیست و آیات و ٹولیں مشاہدات و با وجود ہما امید دارنت کہ پیغمبر علیہ السلام و مسلمانانی سر انا غلبہ حاصل کنیں اگس اشان عبرت و چہ بہت تو بایدنت کہ چہ عفتل و کار بگرت و وئی احوال و جاوہر و سرا نظر داران و وئی مستقبل و اندازہ ووت بجننت۔ آیات اشان نزانت کہ اشانی چاگرد و بازار و میسگان نبیانی تکذیب عداوت و سزا و تباہ کنگ بو تگنت و ہمیشہ آخر کار خدا و فاداران بہ وئی مقصد و مراد کامیاب بو تگنت گڈا ماں سید المرسلین و کاملین مومنانی مقابلہ اشان چون کانی غلبہ حاصل کنگ و امت داشت کنتت و لقد اھلکنا ما حولکم من القرای و صرفنا الایات

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ (الاحقاف رکوع ۴) (تنبیہ) اے مضمون و آیت ماں سورہ رعدہ آخر گوشت اودا چارگ بہ بیت۔ وک یعنی مئے کار خداوندی وحی و روء نصیحت کسکی انت و پرانجام خبردار کنگت دل و کتر اگس اے توارہ نہ اشکنت تو پویشی و ما قصور از نہ تیں، و قی کرتی و انجام و موت گزندت۔ وک یعنی اے مردماں کہ اشان و تا کتر کنگ اشانی اے کتری صرف داں ہوا و ہدانت کہ اشان پر نچک نبوت کنگت اگن عذاب خداوندی و یک بر مشی اشانی گوشاں بکسیت یا خدا و قہر و غضب و یک دنائیں گرمائشے ہم اشان و بکلیت تو تم و گوش درست و بخت آوہد وید جو اس بو ان و کو کار کنگت کہ بیشک ماسک مزین گنہگار تیں کہ اے ہمیں کبجنتی یے مئے چکا کنت۔ وک یعنی کجنت و دانگ و کدے و عمل ببیت آہم ماں شہیم و کشک بیت اینگر آنگر ضائع و بر باد نہ بیت و نہ کسے و سرافلم و زور کنگ بیت ذرہ ذرہ حساب بر و بر کنگت بیت تنبیہ: موازین جمع انت میزان و شاید شہیم باز بنت یایک بیت مگر جدا جدا عملاں و کار سترا نی اعتبار و باز قرار دیگ بوتنت۔ و اللہ اعلم۔ عملانی میزان (شہیم) و بابت پیسہ ماں سورہ اعراف و گت و تران بو تک با بدانت کہ

ہمو اچارگ بہیت وک یعنی مئے حساب گڈی و فیصلہ کنوکس حسابے بیت کہ چرائی و بددگہ دومی حساب نہ بیت و نہ مارا بہ تمام مخلوق و حساب مگر کاتام مددگارے پکارنت دیمتر اپیش داشت کہ ایدار و ترسینگ و سلسلہ چہ پیسرا بو ان و پیدا کنت موی چہ ہما خیراں کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم ترسینت پیشی نبیاں ہم چہ ہما خیراں ترسیناں و پیدا کنت وک یعنی تورات شریف کہ آحق و باطل، ہدایت و گمراہی حلال و حرام و جبرہاں گیش و گیوار کنان جاہلی و کاہلی و تہار و کیانی تہار و شنائی سر کوزک و چہ خدا و ترسواں پند دیوکس کتابے ات۔ وک قیامت و ترس پیشکا دارنت کہ ماں آیانی دل و خدا و ترس انت، مدام ماں دل و ترس و لرزنت کہ بچار بارس اودا گوں ما چو نہیں صورتے پیش کیت چو مبیت العیاذ باللہ حق تعالیٰ بنا راضکی و عذاب و سزاوار بتیں۔ ظاہرین گت بیت کہ ہنچوشیں مردم چہ پنت و نصیحتاں نفع و سیت حاصل کنوک بنت۔

ہے صفحہ و فوائد: وک یعنی یک نصیحتی کتاب اے قرآن پاک شے دیماموجود انت کہ آئی جلیل القدر مزین نفع و سیت دیوک و کثیر الخیر لوک چہ تورات و ہم زیاد روشنی داروک انت آیا اے ڈولیں صافیں و روشنیں کتابے و شماسکر بیت کہ اودا حج انکار و ہم گنہائش نیست انت وک یعنی چہ واجہت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و چہ حضرت موسیٰ و ہارون علیہما الصلوٰۃ والسلام و پیسرا ما واجہ ابراہیم بہ آئی بریز بالائیں قابلیت و شان و مناسب و نیکراہی و ہدایت دانگت بلکین چہ ورنائی و پیش ماں خوردی و بہ ہما نیکیں کشک و سر پر نینگ کہ آاے پیمازن شانیں نبیانی شان و روء بیت۔

وک یعنی ما آئی و قابلیت و لیاقت و علمی و عملی کمالات و سرچی و خبردار و کس پیشکا ہرچ ہرچ رشد و ہدایتے کہ آئی و جاور و مناسب ات آزمادات وک یعنی کمین اشانی اصلیت و حقیقت و ظاہر بکن ات آخر سنگ و وت تراشگیں بت چونکائی خدا جوڑ بوتنت! وک یعنی عقل و دوزن دارس نقل و کتام شہادتے مئے گت و تاشیہ نیست انت تو بیت و لیکن مسترس دوزن دارس دلیل در بابت و بت پرستی و برحق بوک و ایشنت کہ چہ بندرے مئے پت پیرکاں ہمیشانی

پرستش کنان پیدا کنت گڈا ما و قی مستر نیانی دستور چونکائی یلہ بد تیں۔ وک یعنی چہے دلیل و شے حقانیت و عقلمندی ثابت نبوت البت اے جبرائی انت کہ شے پت و پیرکاں چو شے پیما گراہ و ناواقف انت کہ آیانی کورکائی زندگیری و شتا و تارا ہلاکت و بریادی و کورچات و چکل دیگالات وک تمام قوم و عقیدہ و برخلاف ابراہیم و اے ڈولیں ترندیں گفت گو و اشکنان و ماں آیانی دل و بے قراری و جاہ جت و آئینتیش آیا راستکائی تہی عقیدہ و خیال ہمیشنت یا صرف مسخرہ ووش گچی کنگائے۔ وک یعنی منی عقیدہ ہمیشنت و گوں کاملین یقین و بہ دل اے خبر و گواہی و دیاں کہ منی و شے درستانی رب ہما کیں خدا انت کہ آئی و زمین و آسمان پیدا کنت و آیانی چار و گذار کنت کتام دگہ کسے آئی و خدائی و شریک بوت کت نہ کنت وک اے خبری کسے نرم نرم و گوشت کہ لیتے کسے اشک لیتے کسے نہ اشکت ہر کسے کہ اشکت اے خبر آئی و بچ پرواہ نہ کت پرچاکہ آیانی خیال ہمیشنت کہ تہنا یک ورنائے تمام قوم و محبوبان و چہ تاوان دانت کنت وک و ہدیکہ اے مردماں چہ شہر و دور ماں یک میلے و شنت گڈا ابراہیم ماں بتخانہ و شنت و تہایں بت ٹکر ٹکر کنت ایوک یک بتے باقی دلی دات کہ بہ

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٍ أَنْزَلْنَاهُ وَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ ابراهيم و آئی و نیکیں راہ چہ پیش وک و مارا آئی و خبر انت وک وقتیکہ گوشتی گوں و قی پت و قومہ ماہذہ التماثل التي انتم لها عقون ۝ قَالُوا وَوَقَى قَوْمَهُ كَمَا حَسَىٰ أَنْتَ اے بتان کہ شما آیانی سرا جہیرات وک گوشتش وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِدِينَ ۝ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ ماد یکنگت و قی پت پیرکاں کہ آیانی عبادت کنگ وک گوشتی یک پیما بو تک ات شتا و شے پت پیرکاں فِي ضَلَلٍ مُّبِينٍ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ۝ ماں ظاہرین گمراہی و تہا وک گوشتش چہ آرتگ تو مئے گور و حقیقت گویا تو گوشت کنت وک قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَ گوشتی بلکین شے رب ہما انت کہ آسمان و زمین و رب انت ہما کہ پیدا کی کنگت۔ و اِنَّا عَلَىٰ ذِكْرٍ مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ من اے خبر وک گواہی دیوکاں وک و خدا و قسم انت کہ من شے بتانی علاج و کنوں بَعْدَ أَنْ تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ فَجَعَلَهُمْ جَذًا إِلَّا كِبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ رند چہ اے خبر کہ نیست و ترسین ات وک پد آئی مگر مگر کنت مگر مسترس بت آیانی تاکہ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۝ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۝ ظالمیں مردے وک گوشتش ما اشکت یک دنائے کہ بے بتانی نام و گت آئی و ابراہیم گوشتش قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۝ قَالُوا گوشتش بیارت آئی و ما مردماں روبرو وک تاکہ آبگندت وک گوشتش

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وئی جون و حساب یا عزت و شرف و ردا آسانی گورا مسترات۔ وگول ماہرے و کہ اے جی پرشت و پرورش کنگنت آراہے مستری جسے وگٹ و لوخان کرت تاکہ
 مردیاں و ہدیہ و اثر کنان و اے جاوڑ و بگندنت تو قدرتی طور آسانی خیال و مستری بت و نیمکا بیت یا الزام آئی و طرف رجوع کنینگ بیت و یعنی چوش
 گسانی و بے ادبی حرکت گون معبوداں کئے و کرتگ لقیینا ہر کس و چوشیں کارے کرتگ آمن نظام و ناشریں مردے (استغفر اللہ) اے گت شاید ہماکساں جنگ
 کہ آسانی گوشاں فائدہ لاکھیدنہ اصنامکم و توار کیتگت۔ وگلا چوش گوشوک ہماکساں انت کہ آیاں حضرت ابراہیم و کیاں اشکتگت یعنی ہماکساں شخص انت
 کہ آئے معبودانی پہ بدی و نام گریت لقیینا اے ہمانی کار بنت وگلا یعنی آئی و لوٹا نینان و مخلوق و دیما کرسگ بیت تاکہ معاملہ و دستیں مردم بگندنت
 و آئی و خبران و اشکنان و معلوم دار بنت وگواہی بدینت کہ بائد قوم ہرچ سزائے آرا دنت تو گرا واقعی آچوشیں سزائے حقدارات۔ اے و آسانی عرض
 و مراد آیت و حضرت ابراہیم و مقصود ہمیش بیت کنت
 کہ ماں مچی و آئی و موہ برسیت کہ مشرکاں عاجز و
 ہوس بخت و ماں مچی و تو کا حق و غلبہ بڈرا بیت،
 ہے صفحہ و فوائدہ: فل یعنی چمن و بخت مگر
 بلکیں بند جبرگی کہ اے کار اے مزین کاش و مشرک
 انت کہ دیکھ و ت صحیح و سالم او شوکت و پر و شوکیں
 سلاح ہم آئی و گور و موجود انت الم و اے ہمیش و
 کار بوت کنت البت بخت و تحقیق و ردا بطور الزام
 من چوش گوشاں کہ اے مستری بت و اے تہا میں کساں
 بت پر و شکتگت نوں شے گور و ہیل چی انت کہ چوش نہ
 بوتگ آیا ماں دنیا و چوش نہ بیت کہ مزین ہا کساں مارا
 مزین ماہیک گوٹیں ماہیکان و بلیکیت و مزین بادشاہ
 خوردیں حکومتان و زریز کنت ہمیش کامے و شے میا جی و
 بہتر و مشرک فیصلہ ایشنت کہ شاد و چیشاں بخت بخت
 کہ اے قصہ چونکا پی پیش اہت اگر ایشاں و خبر کنگ و
 تو نیک ہست تو بائد انت کہ یہ چوشیں مزین معاملہ و
 گیش و گوار و منی راست و دروغ و ردا ایشاں و پگ
 بختنت (تنبیہ) چر مے تقریر و ظاہر بوت کہ چ
 بل فعل کیرہم ہذا و واقعہ و بخلان
 بیان کنگ مراد نہ ات کہ کسے آرا دروغ گوشت کت
 بکنت بلکیں آسانی کم عقلی و ناہودگی و بیان کنگ و ردا
 یک فرضی احتمال و بصورت دعوا بڈرا کنگ آیان الزامی
 جواب دیگ مقصود ات چوش کہ عموما ماں بخت مناظرہ
 گندگ بیت ایشاں کسے دروغ گوشت نہ کنت البت
 سر ظاہر اے دروغ معلوم بیت ہمیش کماں لیتے حدیثاں
 ایشی و سر لفظ کذب و اطلاق صورت کنگ بوتگ۔
 مفتران ایشی و توجیہ و ردا دگر بازیں توجیہ بیان کنگ۔
 مگر مے گور اے تقریر زیات صاف و روایتانی قریب انت کہ
 برزایان بوت۔ و اللہ اعلم۔ فل یعنی نوں سر کچ ایش
 وارت کہ چر بیکاریں ڈوکانی بندگی و چے حال بیت یا چوش
 مطلب بیت کہ شاد و ت سدا و ظلم کت کہ با وجود ابراہیم و
 ہم تراب و اشکتگت ہنوش کانی بت خانہ و دپ پچیلہ
 دات و شت انت شاد و ت خدایانی حفاظت و واسطہ چر
 بست و بند نہ کرت، کذا قال ابن کثیر۔
 وگلا یعنی چر شہرتی و چارنش برزائے کنت۔ وگلا یعنی
 پہ نرا انت کاری چر ما چوشیں بوتگیں خبر و تقاضا بر جا

أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ يَا بَرَهِيمُ ۗ قَالَ بَلْ فَعَلْتُمْ كَيْدَهُمْ

اے کار تو کنگ چے گون مے معبوداں او ابراہیم؟ گوشتی بلکیں کنگ آسانی اے مستری

هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۗ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

نوں شاپہ آیاں بخت کنت ات اگر آخبر کنت وگلا وگلا وگلا جت ماں و تہا دلاں

فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۗ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ

رند و گوشت (وت ماں و تہا) کہ اے مرداں شاپہ انصاات وگلا۔ رندا جہل بوت آسانی سر پر شرمندگی وگلا یہ تحقیق

عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۗ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

تو وزانے کہ اے بت خبر کنت وگلا گوشتی چے نوں شاپہ عبادت کن ات بغیر جہ اللہ

مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۗ أَفَلَا تَعْبُدُونَ مَنْ

ہما چیزیکہ نہ فائدہ و نہ ہما چیزے و نہ نقصان۔ کنگ انت شاپہ و ہمایاں کہ شاپہ عبادت کنت

دُونَ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۗ قَالُوا أَخِزْقُوهُ وَأَنْصُرُوا الْهَيْتَكُمْ

بغیر جہ اللہ انگت شاپہ نفہرت چے وگلا گوشت (وت ماں و تہا) بسوچتی و مدت بدت و ت معبوداں

إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ۗ قُلْنَا إِنَّا لَمُؤْمِنُونَ بِرُدِّ أَسْمَاءَ عَلَىٰ بَرَهِيمَ

اگر شاپہ کنگ انت وگلا ما گوشت کہ او آس بسو سارت و سلامتی پہ ابراہیم وگلا

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْآخِسِرِينَ ۗ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا

و لوٹش آئی و بدی پدا ما ہاوت تاوان با کنت وگلا و در خلاص کنت آ و لوٹ

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۗ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ

پہ ہنچیں زمینے و نیمکا کہ خیر و برکتیں ایر کنگ ماں آئی و تہا پہ جہاں و مردماں و وختیں پرائی و اسحق

وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكَلَّمْنَا صَالِحِينَ ۗ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً

و یعقوب زویاتی وگلا و آدرستیں نیک بخت کنت وگلا و کنتیں آ پیشوا کہ

يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ

لاہش سو جرات پہ مے حکم وگلا و دیس انت حکم پلا یانی نیمکا نیکیں کارانی کنگ و وقائم دارگ نماز و

مذلل ۴

کن ات ڈوک ہم گت جت کنت کنت وگلا یعنی گدا شمار بڈگ لوٹیت کہ حابت کہ یک لفظ گوشت کنت کت م مشکلی و و بدہ درد موارت کنت نفع و نقصان آئی و اختیار
 مہبت شاپہ آرا خدائی درجہ دانگت آیا چوشیں زندیں گتے ہم شے مغز نہ نندیت۔ وگلا یعنی ماں بخت مناظرہ و چریشی و گیش بیت نہ کن ات نوں ایو کا یک صورتے
 پشت کیتگ کہ ہرچ معبودے مے بلکیں و تہا جرنہ مدت و کت نہ کنت ما آسانی ادلاء بلکیں و آسانی دژمن و سک ترس سزائے بدیں اگس ما اے پیا مکین گدا براں
 پہ اشاں چر نکت۔ چنانچہ مے شور و روء حضرت ابراہیم و ماں آس سوچگ و تجویز بوت چوش گوش کہ ہنوش کہ حضرت ابراہیم و بتان پر و شت و آسانی دلاں و
 سوگی کت ایشاں آرا ماں آس سوچت آخرا ظالماں جمع ہواں گون مزین بست و بندے و گون بے رحمی و حضرت ابراہیم مزین جن بلاس آس و چکل دات
 وگلا یعنی تکوینا آس حکم بوت کہ اے آس ابراہیم و سراسر دبو لیکن اینک سرد مہو کہ چر سارتی و حضرت ابراہیم و تکلیف بہ بیت یک ہنوش معتدیں سارتی بے

وَاتَّبِعُوا الشُّرُوكَ وَكَانُوا النَّاعِبِينَ ﴿۳۹﴾ وَلَوْطًا اتَّبَنَهُ حُكْمًا وَ
 ودیگ زکات و ل و آپ مئے بندگی و مشغول انت و لو ط و راد ایں حکم و
 عِلْمًا وَنَجِيْنَهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيْثَ ط
 علم و رستگاری کت اچھ ہما میستگے ء کہ گندگیں کارش کت
 اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا سَوْءٍ فَسَقِيْنَ ﴿۴۰﴾ وَاَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهٗ
 بیشک آ گندہ پیس میں بد کار تئت و داخلین کت آماں و حق رحمت ء بیشک آ
 مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۴۱﴾ وَنُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ
 چہ نیک نخوان انت و ل و ح ء ر و اقت کی تواری جت چہ پیش و ل گراما قبول کت آئی ء دعا
 فَجَنَيْنَاهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿۴۲﴾ وَنَصْرَنُهٗ مِنَ الْقَوْمِ
 پدا خلاصین کنت آوائی ء مردماں چہ مزین غم ء و مدتیں دات پہ ہا مردمانی
 الَّذِيْنَ كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا سَوْءٍ فَاَغْرَقْنَاهُمْ
 سہ کہ نمق ایش مئے آیات ۔ آبدیں مردم انتت پدا غرقین کنتت
 اَجْمَعِيْنَ ﴿۴۳﴾ وَاٰدَمَ وَاٰدَمَ وَسَلٰمَ اِذْ يَخْتَكِمُ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَثَتْ
 آدرست و داؤد و سلیمان . وقتیکہ فیصلہ کگا کنتت کشار ء جگر ٹیا . وقتیکہ پشت آکشار
 فِيْهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ﴿۴۴﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلٰمٰنَ
 ماں شہے یک قوم ء پسماں ۔ مئے دیما یٹ آبیانی فیصلہ پدا فہمیتت ہما فیصلہ سلیمان ء را
 وَكُلًّا اَتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحُنَ
 دہریچے ء راماد انک حکم و علم و و فرمانبرداریں کنتت گوں داؤد ء گوبان ء تسبیح ایش گوشت
 وَالطّٰيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِيْنَ ﴿۴۵﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ
 و بالی مرغ و مہایچے پیماکت و پیشیں داشت آئی ء راد انک یک پوشاک ء پشما (یعنی زرہ)
 لِتُخَصِّنَكُمْ مِنَ بٰسِكُمْ فَاَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ﴿۴۶﴾ وَاٰدَمَ وَاٰدَمَ
 تاکہ بچین ات و تا اماں و تی جنگاں و انوں چہ شمشاک گروک ات و لا و فرمانبرداریں کت پہ سلیمان

مزل

بہ بیت کہ آجم و جان ء و ش معلوم ببت (تنبہ) آس ء حضرت ابراہیم ء سراسر دلوگ آئی ء معجزہ ات ۔ معجزہ ء حقیقت ہمیشہ انت کہ حق تعالیٰ و تی عمومی
 عادت ء خلاف سبب عادی ء چہ سبب ء یا سبب ء یا سبب ء جدا بکنت ۔ ادا احراف ء سبب (آس) موجودات مگر مستبب آئی سراسر تبت نبوت ۔ معجزہ وغیرہ
 سلسلہ ء گیش گیش و گیوارا مستقل یک مضمونے ء کہ تک کہ آماں رسالہ "المجود" ء جنت قسطاں چھاپ بوتگ کسے ء دل لو بیٹ ہمو دا بچاریت
 و ش یعنی اشاں پہ و اج ابراہیم ء بدی ء شولہ از ء انت بل اشاں و تی ناکامی و نامرادی ء گوں دچار کپنتت حق ء صداقت صاف ظاہر بوت و اللہ پاک و کلہ سر بلند
 بوت قال فی البحر المحیط "قد اکثر الناس فی حکایتہ ماجری لا یراہیہ علیہ السلام والذی صح ہو ما ذکرہ اللہ تعالیٰ من انہ علیہ السلام اتقی
 فی النار فجعلہا اللہ علیہ بردا و سلاما فک یعنی حضرت ابراہیم ء توں و اج لو ط ء ہما ہی ء صحیح و سلامت ماں شام ء سرزمین ء سرکت کہ اودا بازیں ظاہری
 و باطنی برکات و ودیعت کنگ بو ٹگنت ۔ و ل یعنی ماں
 پیراں سری ء مردیں چکی لو ٹگنت ما آثر اواسگے ہم
 دات یعنی یعقوب علیا سلام و ل یعنی ابراہیم ، لو ط ء
 اسحاق ، یعقوب اے تمام چہ اعلا تیں درجہ ء نیکیں
 بندگان انت بر جا کہ اے گل نبی بو نتت و چہ نبیاں
 گیش تر نیکی ماں کت م کس ء بیت کنت
 و ل یعنی ہنجیں کاملیں و اج انت کہ دگران ء تکیل ء
 راہاں سوچ دات کنتت ۔

ہے صفحہ ء فوائد : و ل یعنی آیان ء سرا
 وحی دیم دات کہ ماں آئی ء پہ اے کارانی کنگ ء سرا
 کڈن کنگ بو ٹگنت ۔ اے خبر آبیانی علی کمال ء پدا کنت
 و ل یعنی شب روج مئے بندگی ء گلا تیش انتت کت م
 دگرے ء نیکا چاننش جت کنگ و نچار تگنتش بیشک
 ہمیشہ نبیانی شان انت کہ آبیانی ہریک کارے ء توک ء
 خدا ء بندگی ظاہر بیت ۔ جوش گوش کہ اے نبیانی
 عمل ء کمال بوت و ل یعنی حکمت و حکومت و علم و
 فہمگ کہ نبیانی شان ء قابل بیت و ل چہ میگ ء
 مراد سدوم و آئی کش و بہنات ء جا کہ مراد انت
 اود ء مردماں فطرت ء خلاف کارانی کنوک و دگہ باز
 بدیں کارانی تہا گرفتار انتت ۔ اشانی قصہ ساری ء
 بازبر اگوستگ و ل یعنی و ہدیچہ قوم لو ط ء سرا
 عذاب دیم دات تو لو ط و آئی ء ہما راہاں ماہ و تی مہربانی
 و رحمت ء چادر ء ما نبوشت تاکہ نیکاں و بدانی انجام
 دیرا دیرا ظاہر بیت و ل یعنی چہ ابراہیم و لو ط ء
 پیس و ل حضرت علیہ السلام دات دہ صد و پنجاہ
 سالان و تی قوم ء سر پدکنان بوت اینکر درا حین
 مدت سکین زہرگ آب کنوکیں جنجالان ء برداشت
 کت آخر کڈ سدا دعائی لو طت رب ائی مغلوب
 فَاَنْصَرَفْ (مصر دیک ۱) کت ل اکتذ رعلی الامر حین
 مِنَ الْکٰفِرِيْنَ کَقِيَارًا (نوح دیک ۲) حق تعالیٰ ء و اجہ
 نوح ء دعا ء را قبول کت کا فران ء ماں طوفان ء غرق
 کرت و نوح ء گوں ہما راہاں چہ طوفان ء سگیاں و چہ
 کا فران ء ایڈار دیک رستگار کت ایشی ء تفصیل قصہ
 ہما راہاں بوتگ ۔ و ل حضرت داؤد اللہ ء پیغمبر ات
 حضرت سلیمان علیہ السلام آئی ء فرزندات ووت ہم
 نبی ات ہر د و بینان ء حق تعالیٰ و حکومت ، فیصلہ ء

قوت ، علم و حکمت نجشا تگنت ۔ حضرت سلیمان ء چہ حوردی اینکر خوبس عقلمندی ء خبر کرتگنت کہ اشکنواں بہ منتگنتت ۔ حضرت داؤد علیہ السلام ء دیما یک
 مقدمے پیش بوت کہ ماں یک شخصے ء کشار ء شب ء و ہدے دگہ مردمانی پس ء رنگ داخل بوتگ کشار ء نقصان ریت حضرت داؤد ء چوش ماران ء کہ پسائی قیمت
 ہما مالیت ء روبرت کت کشار ء خدا بندہ نقصان بوتگنت ، چوش فیصلہ دات کہ پسماں کشار ء و اجہ دیک بہنت ، حضرت سلیمان ء گوشت منی خیال ء کشار ء و اجہ
 پسماں ء و تی گور ابداریت و اشائی شیران ء بوارت و پسائی خدا بندہ کشار ء آپ بدینت و گور رسی بکنتت و ہدیچہ کشار ء و تی اولی حساب اہت و اوشتات تو پسماں
 واپس کنگ بہ بہنت و کشار ء خدا بندہ کشار ء دزجرت ماں ایشی ء حج کس ء تا و ان نہ بیت حضرت داؤد ء اے فیصلہ اشکان ء حضرت سلیمان ء شہابی
 دات و چہ و تی اجہ ہدے رجوع کتی چوش تجوش کہ اصول فقہ ء اصطلاح ء سلیمان علیہ السلام ء احسان و تی قیاس ء مقابلہ ء قبول کت ۔ پت و چک ء ہرج

فیصلہ نے مقدمہ و شریکائی حق دات آحق تعالیٰ و دیما ساری ات و ہر دو مینان آحق تعالیٰ چہ و تی طرفا فیصلہ کنگ و قوت و زانگ ہم بخشگ ات لیکن اصل نکتہ و خبر آئی و حضرت سلیمان و سوج دات آئی بہ ہما انجام و سر بوت کہ اللہ و گورہ زیات شروزیات راست ات و آخر کار حضرت داؤد علیہ السلام ہم اے فیصلہ قبول فرمائیں۔ چہ و داستان و پیر ابوت کہ انبیاء علیہم السلام بادشاہ بوگ و باوجود مخلوق و خودی خودی کارائی نیگا سما اندازہ و دلگوش گور کنگ ہمینکہ مزنی کارائی نیگا توجہ دانگ و حضرت داؤد علیہ السلام بے حدوش آوازے ات پدا اشی و سرا پیغمبرانہ تاثیر کہ چرائی برکت و ودہے گوں جوش و جزگ و زبور و انبی یا خدا و تسبیح و تحمید و گلانش بوتگ تو کوہ و بابی مرغال ہم گوں آئی آواز تسبیح دانگ و لگتنت و لگتنت یعنی مریشی و حیراں مہوکہ ڈوک و جانور چونکائی خبر کنت و تسبیح و اننت، اے درستی کارائی کنوک ماوتیں۔ باریں مٹے بے حساب و بے ہدیں قدرت و روء اے خبر چونکائی مشکل زانگ بنت۔

الرِّيحُ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ط
 یک ترندی گولے کشتت پے آئی و حکم و دیم پے ہا ملکہ و کر برکتیں مان کت ماں آئی و (یعنی ملک شام)
 وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿۸۱﴾ وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُغْوِي لَكَ
 و مارا پے ہر چیز و خبرانت و فرمانبرداری کت چہ دیکھا کہ فیکش وارت (ماں بیاء) پراٹیا
 وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِيظِينَ ﴿۸۲﴾ وَأَيُّوبَ
 و دگہ باز کارش شرت بغیر چہ کار و ما آئیانی حفاظت کنوکیے و ایوب و را
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۸۳﴾
 وقتیکہ تواریجت و تی رت کہ گپتگ من و سکی و تو چہ درستیاں رحم کنوک ترے
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَ
 گر اما اشکت آئی و فریات پدا و درستی کت ہر تکلیف کہ آئی و پرات و داتیں آئی و آئی و لوگی و
 مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿۸۴﴾ وَ
 دگہ ہمینکہ ہور ہایاں و مہربانی چہ و تی نیگا و نصیحت پے عبادت کنوکاں و
 السَّبْعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿۸۵﴾ وَ
 اسماعیل و ادریس و ذوالکفل و اے درستیاں صبر کنوکت و
 إِدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۶﴾ وَذَا النُّونِ
 داخلین کنتت ماں و تی رحمت و - آدرست چہ نیک بختان انت۔ و ماہیگ و واہر (یعنی یونس) و
 إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي
 وقتیکہ در کپت شرت پے غصہ و پدا خیالے کت کہ گپت کت نکس ما آئی و را پدا توری جت ماں
 الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 ہما تہاریاتی تہاف کہ حج معبودیں نیستیں بغیر چہ تو، تو بے عیبے من و ت
 الظُّلُمَاتِ ﴿۸۷﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي
 گنہگار تون و پدا ما آئی و فریات اشکت و خلاصین کت چہ علم و - و بے پیا خلاص کنسین

و ک حق تعالیٰ و بہ حضرت داؤد و دست و آسن موم
 کر تگت آئی و تاب و بان و باز سکیں حکمیں نوکیں قسم و
 آہنی لباس تیار کر تگت کہ ماں جنگ کارش دات
 و یعنی پے شے کار مرزی ماہ داؤد و ذریعہ و چوشیں عجب چیز
 پیدا کت نوں شافریکن ات کہ آ یا شاپوشیں قسم و نعمانی شکر و
 ہم گرات
 ہمہ صفحہ و فوائد حضرت سلیمان و دعا و تگت
 رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَخِي أَنْ يَلْحَقَ مِنِّي
 بعدی (ص رکوع ۳) اللہ تعالیٰ و گوات و جن آئی تا بعدار
 جوڑ کر تگت حضرت سلیمان و یک تحتے اڈکن تگت کہ آئی
 سر اگوں حکومت و خاص و ناسیں مردمان تگت ضروری
 ازباب و سامان ہم ما آئی و ایر کر تگت بد اگوں و تگت
 گوں تیزی و آئی و پے زمین و چست کر تگت کہ ابر زاجا
 سر زمین گوات کشان بوتگت چوش کہ ماں دومی جاگہ و
 فرمان کنت «رُخَاءَ حَيْثُ أَصَابَ» (ص رکوع ۳)
 چہ یمن و پے شام و چہ شام و بہ یمن یک ماہے و راہ و
 کہ نیمروج و بر تگت۔ حیرانی گپ ایشنت کہ مرد چیکس جوانیں
 و حیران کنوکیں بانی گرابانی دور و ہم بازیں کند ذہنیں مردم
 اے پیمیں گپانی انکار و کنتت آیا یورپ ہرچ کارے
 کہ گوں رسم (بھاپ) و برق و زور و کت کنتت خدا تعالیٰ
 یک سہمے و خاطر اکت نکنت! و کت کہ تمام چیزے
 کت ہم پیم و گیش و گوار کنگ مناسب انت و چہ گوات و
 اے دگہ عنصران چونکائی کار گرگ بہ بیت۔
 و کت چہ شاپین مراد کوشیں جن انت چرایاں حضرت سلیمان
 ماں دریاء و گ و رگ و کار گپتگت تاکہ ماں دریاء مرورد
 و جو اہر چہ آئی و در بکنتت و ماں جاگہانی تعمیر و بندگ و
 چرایاں گراہیں کار گپتگت و کد حوض و رود و ہیران و مزنیں
 دگ و لوہیگ انجیں مزنیں جوڑ کر تگت کہ اشان چہ و تی
 جاگہ و کسے و سرینت کت نکنتت و پدا چہ جتانی
 دستاں اشان و چست کتا تگت و دگہ بازیں سکس
 گراہیں کار چریشاں گپتگت معلوم بیت کہ ہرچ رنگ
 حیراں کنوکیں کار ماں اے دور و اللہ تعالیٰ چہ مادی فوتا
 گر کانتت ماں آدور و باری و بے رنگ و کار چہ مخفی و
 روحی قوتاں کتا تگت بوتگتت و کت گوں و تی سر جہیں
 طاقت و ہما شیاطین و سلیمان و قید و بند بہ اے
 ڈول و دات تگت کہ چرایاں بیگاری گپتگت و آیایں

واجب سلیمان و حج تاوانے ہم دات نہ کر تگت و اگن نہ انسان و بے طاقت انت کہ چوشیں زور مندیں مخلوقے و و تی قبضہ و داشت کت بکنت و ماں زنجیرانی
 تو کا بندیش بکنت و آخیرین مقررین فی الاصفاد (ص رکوع ۳) و حضرت ایوب و حق تعالیٰ و ماں دنیا و ہمک رنگ آسودہ حال گتگت۔ کشار،
 دولت، ٹینگ و غلام، نیکیں اولاد و لوگ بانک و لکشیں بخشا تگت۔ حضرت ایوب مزین شکر گروکیں بندہ اے ات بے رب العالمین آرا ماں چکاس و گرفتار کت۔
 کشاری سکت، دلوتی مرتنت و اولادی تمام یکجا چیرتت و عمرتنت، بیل و ہمبلاں دیم ترینت ماں بدن و ترا مبل کپت و کرم گپتت۔ یکیں لوگ بانکی ہمراہ
 پشت کپت گڈ سرا ہم شزار بوت مگر حضرت ایوب ہنچو کہ ناز و نعمانی و پدا اش کرات ہے پیا ماں ابتلا و و چکاس و و ہدا صابر ات۔ و ہدیگر رنج و درد و
 درمنانی شگان چہ حد از زیات بوتنت بلکہ تی دوستان ہن در ائینت کہ یقینا حضرت ایوب و ہنچس گنہ گے کر تگ کہ آئی و سزا اے ہم سگ بوت کنتت نوں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

نوں واجہاء دعا لوٹات رَبِّ اِنِّیْ مَسْنٰی الضُّمَّرُ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ . اللہ تعالیٰ مڑتگیں اولادانی بدلے دوسرے اولاد دات، چہ زمین چنگے درکت کہ جرائی آپ ورنان جان شودان جان دراہ بوت بدن و تمامیں مرض ہلکس بوتنت و چوش کہ ماں حدیث، انت سہر (طلا) و مندگ دیم دیگ بوتنت۔ غرضیکہ ہمک رنگ آئی و جا ورتہ رنگ بوت۔ **۱۰** یعنی ایوب علیہ السلام و سراسے مہربانی بوت و تمام بندگی کنوکان یک سوچے و یادگارے قائم بوت کہ ہر وقتیکہ بہ یک نیکیں بندہ لے و سراسے بدن وقتے بنیت تہ جو ایوب و صبر و پختگی پیش دارگ و ایوک گونئی رب فریاد کنگ لوتنت۔ حق تعالیٰ آئی و سراسے بان بوت و تہنا چوشیں چٹاس (استحسان) و گندان و کتام شخصے و بار و اسے گمان کنگ نہ لوتنت کہ آئی و سراسے بے ناراض انت۔ **۱۱** یعنی اسے تمامیں نیکیں بندہ ان یاد بکن انت۔ اسمیل و ادیس و بیان پسر اماں سورہ مریم و گوست، ذوالکفل و بابت و اختلاف انت کہ اسے واجہ نبی لے ات پرچاکہ آرا ماں بنیانی رد اسیان کنگ بوتگ یا ایوک و یک نیکیں مردے ات، گوست کہ اسے واجہ یک مردے و ضامن بوت و پیداباز سالان قید خانہ و بند بوت و پہ خدائیکہ اسے ججالی بدوقی سر و زرت

قتدیہ : مسند امام احمد و جامع ترمذی و یک مردے و قصہ بیان بیت کہ اول سراسے فاسق و بدکارے ات رند ترے توبہ کار بوت اللہ تعالیٰ آئی و مغفرت و بشارت ماں ہے دنیا و مخلوق و اشکانیت آئی و نام ماں حدیث و "کفل" انت، سراسے ہر اسے ہما کفل نہ انت کہ ماں قرآن آرا "ذوالکفل" گوشگ بوتگ۔ واللہ اعلم۔ لہتیں مصنف گوستنت کہ ذوالکفل ہما انت کہ آرا حزقیل ہم گوستنت۔ واللہ اعلم بالصواب۔

۱۲ "ماہیگ و واجہ" حضرت یونس علیہ السلام لے گوست۔ اسے واجہ و مختصر قصہ چوش انت کہ اللہ تعالیٰ آرا شہر نینوا و طرف لے کہ آموصل و نزدیک انت پیغمبر جو کت و دیم و انگت واجہ یونس علیہ السلام آرا چہ بت پرستی و مہن کت و حق و نیگ آگ و دعوتی دات آرا کجا متو کنت! بلکیں روج پہ روج آرا نی سکرشی و دژ منی زیات بو ان بوت، آخر بد دعائی کت و زہر و پربوان و چہ شہر و درکیت خداوندی حکم و انتظاری نہ کت و وعدہ لے کت کہ ستے روج و پد بہ شے سراسے عذاب کیت۔ آئی درکیت پد قوم و یقین بوت کہ نبی و بد دعا خالی نہ روت، چیزے علامات ہم بلکیں عذاب و دیستش چریشی و ماں آرا نی دل و خوف پیدا بوت درساں گوں و تی زہگ و چک و جانوراں دیمش پہ جنگل و دات و اماں و چہ چکانش جدا کنت، میدان و سربوان و درساں گریوگ و فریاد بنا کت زہگاں، اماں و جانوراں درست ہمیش کہ فریاد کنگا کنت گوستے گوش ترکنت۔ میتگ و کل مردماں پہ حق و دل توبہ کار بوتنت و تی بتانش ہم پر دشتنت خدا تعالیٰ و فرمانبرداری و قولش کرت و حضرت یونس و شوہار و درکیتنت کہ اگس آدو چار بہ کیت تو آئی و گفت و سراسے کار بند بہ بنت، حق تعالیٰ و آرا نی سراسے آرا کیں عذاب دور کت "فَلَوْلَا کَانَتَ قَرْیَۃً اٰمِنًا فَفَنَعَمًا اٰیْمَانُهَا اِلَّا قَوْمٌ یُّؤْمِنُوْنَ کَمَا اٰمَنُوْا کَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْیِ فِی الْحَیٰوۃِ الدُّنْیَا وَ مَتَّعْنٰهُمْ اِلٰی حَیٰۃٍ ۝ (یونس، رکوع ۱۰)

چانگو یونس علیہ السلام چہ و تی میتگ درکپان و بہ یک جماعتے و ہما ہی و ماں بوجیگ سوار بوت آ بوجیگ غرق بوگ و لگت بوجیگ و مردماں بارے سبک کنگ و خاطر ارادہ کت کہ یک نفرے و ماں دریا و چکل بدینت یا بہ و تی فرضی دستور و روج چوش فہمتش کہ یک تگلیں غلام شہ و تی واجہ و تچان و ماں بوجیگ و سوارنت۔ بہر جا ورتہ ہما مردم و درگیگ و فالشس جت آہ و واجہ یونس علیہ السلام و نام و درکیت، دو ستے برافالشس جت بہر برا واجہ یونس علیہ السلام نام درکیت۔ اسے نقش و گندان و واجہ یونس علیہ السلام و ماں دریا و دور کت فور ایک ماہیگ آہت و آرا ایری برت اللہ تعالیٰ و ماہیگ راحم دات کہ واجہ یونس ماں و تی لاپ جاگہ بدے بے سچا آرا رچ رہے مسریت، اسے تی روزی نہ انت بلکیں تی لاپ ما پرائی یک قید خانہ لے جو کت، آرا بہ و تی توک گوں حفاظت و بجل۔ ہما دماں و واجہ یونس علیہ السلام و تی رب جو توار پر جت لالہ الا انتک سبحانک اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ ۝ و تی گناہ و قبول دار بوت کہ بے شک من اشتاپ کت کہ تی حکم و رچاری و ابید شہر مردمان و یل کنان چہ اودا درکپان اگر چہ واجہ یونس علیہ السلام و اسے ردکاری اجتہادی ات کہ بہ امت و حق و معاف انت مگر بنیانی تربیت و مسر سوچ چہ اید کہ ساں گستاہت بہ ہرچ معاملے و وحی آگ و امیت بہ بیت ابید چہ چاری و قوم و یل کنان و روگ یک پیغمبرے و شان و برخلاف ات بہ ہے نامناسبیں صبر و سراسے روجیل شروع بوت آخر چہ توبہ و پد رستگار بوت۔ ماہیگ تیاب و سراسے آرا چہ و تی لاپ و درکت و بہ ہما شہر و نیگ و صحیح و سالم واپس کنگ بوت۔ **۱۳** یعنی چوش خیالی کت کہ ما بہ اسے حرکت و سراسے گرو دار نہ کنیں یا ہنچو شکافی در لگشت چوش کہ کسی ایش بزانت کہ نوں ما آرا اگر فقا کنان و ترکنت نہ کنیں بزانت چہ شہر و در لگشاں چہ مٹے دست و درشت اسے مطلب نہ انت کہ معاذ اللہ یونس علیہ السلام در حقیقت و ہنچوش تران کنگاٹ اسے ڈولیں تران و ایک ادنائیں قسم و موینے ہم کت نہ کنت بلکیں غرض ایشنت کہ صورت حال ہے رنگ ات کہ جرائی و ہنچوش فہمگ بوتگ۔ حق تعالیٰ و عادت انت کہ آکا ملان و یک ادنی تریں ردی و سراسے باز ترندیں اندازے و بیان کنت چوش کہ ما باز برانشتہ کر تگ و چریشی و کاملیں مردمانی سبکی ظاہر نہ بیت بلکیں واجہ خدا و شان و بزرگی و عظمت ظاہر بیت کہ اینکر مزین مرتبہ دار و کیں شخص و چہ یک خوردیں کوتاہی لے چون ظاہر بوت۔ **۱۴** یعنی دریا و جہلی، ماہیگ و لاپ و شپ و تہار و کیانی توکا۔ **۱۵** یعنی منی خطا، بہ بخش بے شک من رو کپتگاں۔

و یعنی یونس سے بخشش خاص نہ انت ہر ایمان دار کے مارا تو اور پر جنت مائی ہے بلا ہاں رستگار کہیں۔ ماں حدیثاں اے دعا و من فضیلت بیان بوتگ و امت و ماں سکی و سوریان مدام اشر الفع دیوینگ و یعنی جہ اولاد کے آچہ منابد قوم و خدمت کت بکنت و منی تعلیم و شنگ و تالان بکنت چوتھ کہ ماں سورہ مریم و فوائد و نبیگ بوت و پوت و وارث و سوال کنگا کت۔ یسری و یسری و یسری (مریم رکوع ۱) گوں آئی و مناسب نام اللہئی یاد کت۔ و یعنی سننیں لوگ بانگ اولاد و لائق جوڑ کت۔ و لہتے صوفیانی گوشگ انت کہ ہر کسے اللہ و تو اور پر بخت گوں امید و ترس و اصلی دوست نہ انت۔ چہ ادا آئی غلطی ظاہر بوت، چہ نبیاں و کد مسترین دوست کتے بیت کنت۔ و حلال و حرام دوئیں طریقیاں محفوظات۔ و یعنی عیسیٰ علیہ السلام کہ آگوں روح اللہ و لقب و نام کتنگت ماں آئی شکم و رودینت۔ و آئی و نشانی، بوگ و

بیان ماں سورہ آل عمران و بیان بوت و یعنی خدا ہم یکے و شے اصلی دین ہم یک انت تمامیں انبیا ماں اصول و بکنت کہ چریشاں یح و تعلیم کلائی تعلیم انت باقی مننت فروغانی اختلاف آن زمان و مکان و اختلاف و سبب و عین مصلحت و حکمت انت۔ ہما اختلاف بد و خراب انت کہ آماں اصولاں بہ بیت پیش کا لازم انت کہ درست ہو رہو ان و خدا و بندگی و کبئیں و مال ہرج اصولے و کہ تمانیں نبیاں یک راہ و یک شور بوتگنت آیان و درست ہو رہو ان و محکم بداریں و یعنی سے گور و آئی تمانیں اختلافانی گیش و گوار بیت و ہدیہ ہر یکے و را آئی و کتگیں کارانی جزا رسیت دیم تراہا جزاء تفصیل انت و ال یعنی کسے و محنت بر باد نہ بیت نیکی و شیر کنیں ثمرہ مومن و ضرور رسیت کتام ادنی و چہ ادنی ترین نیکی ہم منافع نہ بیت ہر یکے و خوردین و مزین عملاں ماہ آئی و نامہ اعمال و درج کنیں کہ آقیامت و روح و پچ کنگ بنت۔

و ال پسرانجات حاصل کنوکیں مومنانی ذکر ات بہ آئی مقابل و ماں اے آیت و ہلاک بیوکیں کافرانی ذکر انت یعنی ہما کسان و کہ برایاں ہلاک و بر باد بوگ مقدر بوتگ آیاں کدی ہم و قی کفر و عصیان و ویل کنان و توبہ کنان و بہ خدا و طرف و رجوع کنوک نہ بنت نہ آیاں کدی ماں دنیا بہ آ مطلب و واپس کنگ بنت کہ دوبارہ ادا آیان گوستگیں زندمانی و کوتاہیان و سرجم بکنت گدا آیاں نجات و فلاح و امیت و چونکائی داشت گت کنت۔ نہ آیاں بس یکیں وقت ہست و ہدیہ آدوبارہ زندگ بنت و خدا و طرف و و اتر بکنت و و قی نا ہو دگیں کاران قبول دار بو ان و پشومان بہ بنت بلے آوہد و پشومانی حج درد نہ و ارت آ وقت قیامت کنت کہ آئی و نہ نیجس علامت یا توج ماجوج و لشکر و تالان بیگ انت، اے و قی کثرت و بازی و سبب و تمام بزرگ و جہلگ و سراقضہ کنان بنت ہر نیگ جم و شانگ دے ہشتانی چچی نظر کت کہ آیاں حج انسانی طاقتے داشت کت و کنت ہنجوش معلوم بیت کہ چہ ہر جیب و کوہے و اشانی لشکر لگشان و لیٹ و ران و پید کنت۔ سورہ کھف و آخر دے قوم و بابت و چیزے بنشتہ کرتگیں با بیدار انت کہ آژاد دوبارہ یک برے پداچارگ بہ بیت۔

الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۱۶﴾ وَ زَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۵۱۷﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَ خَيْرًا وَرَهَبًا وَكَانُوا الْبَاطِلِينَ ﴿۵۱۸﴾ وَالَّتِي أَحْصَيْنَا مِنْهَا نَفْسًا فِيهَا مِنْ سُرُوجًا وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۵۱۹﴾ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿۵۲۰﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَيْنَا رِجْعُونَ ﴿۵۲۱﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿۵۲۲﴾ وَحَرَّمَ عَلَيَّ قَرِيَّةً أَهْلَكْنَاهَا إِنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۵۲۳﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿۵۲۴﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاذْهَبِي شَاخِصَةً ابْصَارُ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْتُونَكَ كِتَابًا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا

کافرانی (گوشنت) اده باتیں کہ ما بے خیال ہوتیں چہ اشیا بلکہ ماوت

ظالمین ۱۵) اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ

ظالمین و (گوشگ بنت کہ) بیشک شما دشمن خدا یان بغیر چہ اللہ اشکرت دوزخ

اَنْتُمْ لَهَا وَرِدُونَ ۱۶) لَوْ كَانَ هُوَ الْاِلهَ مَا وَرَدُوهَا

شما درست ما آئی ہا گوزرات و اگر بوتینت اے بتاں خدا اگر داخل ہوتا ماں اودے۔

وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ۱۷) لَهُمْ فِيهَا زُفَيْرٌ وَهُمْ فِيهَا

دورست ماں آئی ہا ہمیشہ مانند و یہ آیاں ماں اودے چہاں انت و آماں اودے

لَا يَسْمَعُونَ ۱۸) اِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰى اُولٰٓئِكَ

چہ نیشکنت و ہا کساں کہ پیش و مقرر بوتگ پرایاں چہ مٹے نیمگانگی گرا

عَنهَا مَبْعَدُونَ ۱۹) لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا

چہ دوزخ و دورست و نیشکنت آئی ہر مشے۔ و آماں و

اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ۲۰) لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَقُ الْاَكْبَرُ

دلانی و ہشتانی ہا ہمیشہ مانند و غمگین نہ کنت آیاں و زندہ ترس و

وَتَلَقُّهُمْ الْمَلَائِكَةُ هٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۲۱)

و آیاں دیم و کایت ملائکہ ہمیشنت شے روح ہا کہ وعدہ دیگ بوتگ انت و

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتٰبِ كَمَا بَدَا اَنَاوَلُ

ہا روچیک پچیں آسمان و ہنچو کہ پچینت قبض و کاگر و فل ہنچو کہ از سر نو پیدا گیں

خَلَقْتُ نَعِيْدَةً وَعَدَّا عَلَيْنَا اِنَّا كُنَّا فَعٰلِينَ ۲۲) وَلَقَدْ

کنت اولی بر و دوبار گئے پیراگنیں، مارا وعدہ انت، مارا پورہ کنگ انت و۔ و پ تحقیق

كُنَّا فِي الرَّبُوْرِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ اِنَّ الْاَرْضَ حَصْرُهَا

نہشتگیاں ماں زبور و رند چہ نصیحت و کہ یہ زمین و سر و مالک بنت

منزل ۴

و یعنی جزا و سزا و وعدہ و ہدیہ نزیکی و کیت ہما و ہدیہ منکرانی چماں چہ قیامت و ترس و بیم و بالا و نوت و وتی غفلت و سر البش بش ورنت کہ ہلٹے افسوس مروچگیں روح و بار و اما چنکر ناسرید بوتگیں کہ اے پیماشومی و مارا کیتگ در پچتا ما بہ دنیا چرے آفت و رکینگ و کتیں فکر کبتریں و یعنی ناسریدی و چون ظاہر کنبیں آخر نبیان و مارا بہ شتری و سر اسریدی و انگت بلے بہ وتی جانانی سر اماوت ظلم کرت کہ ما آیانی خبر نہ گیت و وتی دل و تب و کنا بلانی سر ماٹھٹ کرت و اے دیم گوری (خطاب) بہ مکہ و مشرکان انت کہ آیاں بتانی پرستش کر تگت یعنی شتاوشے معبوداں کل جہنم و دار و اشکر و پیماسجان بنیت و فُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ (بقرہ رکع ۳) اسی معنی جوش نہ انت کہ اصنام (بتاں) عذاب بیت بلکہ غرض ایشنت کہ بت پرستانی سر محبت زیات لازم بہ بیت چوش کہ دیم ترا بیان فرمائینت لوکان ہولاء الہة ما ورد و و ہا و آیانی حشر

زیات ہوان بہ بیت کہ چہ آکس و خیر و امیت کشتگت آیاں مروچی و تارا رکینت کت نہ کت گدا مارا چہ پچا رکینگ تو ننت۔

تندیہ : چہ "مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ" و

مراد ادا الیوک اصنام (بت) انت چہ کہ دیم گوری

(خطاب) یہ ہمایانی پرستاران انت بلے الگ "ما"

را عام دارگ بہ بیت تو بشرط عدم المانع" و قید

معتبر شمار بیت یعنی ماں ہماوت ساچیں معبوداں

چیزے چہ نار و دخول و مانع مبیست آیاں گوں وتی

عابدین و دوزخ و دار و اشکر جوڑ کنگ بنت

مثلاً شیطین و اصنام۔ باقی حضرت مسیح و عزیز و

ملائکہ اللہ کہ اشان باز کساں معبود قرار داتگ

لے و اجہان و مقبولیت و وجاہت مانع انت

کہ (معاذ اللہ) مرے عموم و شامل دارگ بہ بیت

پیشگاد میتر اگیس و گیوار (وضاحت) کت انت

الَّذِينَ سَبَقَتْ مِنَّا الْحُسْنٰى اُولٰٓئِكَ

مَبْعَدُونَ و یعنی کل عابد و معبود مدام ماں

دوزخ و ماں انت و یعنی چہ ترس و شدت

و عذاب و سکی و و چہ وتی جاگ و فریاد و مچ

اشکگ نہ بیت۔ و چہ ابن مسعود و منقول انت

کہ یک و ہدیہ کیت و ہدیہ ہر یک دوزخی و ماں یک

آسن و پیٹی و ہذکنان و چہ بالا مچ جنگ بنت و

جہنم و توک و دلیل کنگ بنت۔ شاید مچ نہ اشکگ

ہے حال و بیان کنوک انت

و یعنی یک برے چہ پہل مرط و گوزان و پدا

مدام و دور مانند و بہ آئی سر گوزان و ہم چہ دوزخ

و تکلیف و رخاں دور مانند و ک جتیاں چہ

دوزخ و ہنکر دور بنت کہ داں آئی ہر مشے نہ نارت

و گوں مزن عیش و آرام ہمیشہ جنت و لذتان و چنوک

بنت و یعنی آروچ و و ہدیہ مخلوق بہ ترس و لرز و

بنت اللہ تعالی اشان و چہ رنج و غم و محفوظ داربت

و یعنی چہ قبران پادا یک یا ماں جنت و داخل بوگ

و ہدیہ فرشتہ آیانی دیم او ش اہت و کایت و

گوشنت کہ ہما دائمی شاد کامی و راحت و کہ گوں

شما وعدہ کنگ بوتگ مروچی آئی و تمام کنگ و وقت

آتنگ۔ و یعنی وقتیکہ قیامت کیت آسمان و

صرف بچگ بنت ہنچو کہ ہشتگیاں قبض و قبلا بچگ و ایر کنگ بنت و السموات مطویات کیمینہ۔ ماں بہتے روایتاں کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ

وسلم و یک کاتب و نام "سجل" پیش دارگ بوتگ آرا حدیث و حافظانی یک جامعے و ضعیف بلکہ موضوع (و متکرر) قرار داتگ کما صرح بہ

ابن کثیر و فلا یعتبر بتخریج ابی داؤد و النسائی فی سننہما۔ و یعنی ہنچو کہ گوں آرام و دنیاوی اول سر پیدا کرتگ بہ ہما پیماد دوبارہ

پیدا کنگ بیت اے چھتویں قول انت کہ آیقینا تمام کنگ بیت۔

وَلَا تَكُن مِّنَ الْكٰفِرِيْنَ ۗ وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَدْعُوْا بِلِسٰنِكُمْ اِلٰى الْاِسْلٰمِ ۗ وَتَقُوْلُوْنَ اَسْمِعْنَا وَاَنْتَ سَمِيْعٌ ۗ ۝۵۰ (اعراف ۵۰) وَاِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَنُقِرُّ لِقَوْمِهِمُ الْاِسْلٰمَ ۗ وَوَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنََهُمُ الَّذِي ارْتَضٰ لَهُمْ (نور، ۷۷) اے ہنچیں ائیس و پکائیں فیصلہ ایت کہ اشیٰ خبر آئی، ماں و قی شرعی کتاباں و قدری کتاباں دانگ ماں لوح محفوظ و اہم الکتاب، اے وعدہ درج کنگ بوئنگ و نبیانی زبان، اے چیز ہک برہ جار جنائیک بوئنگ مال داؤد کتاب زبور ۳۷-۲۹، ہست کہ صادق زمین، وارث بنت چانچہ اے امت، کامل وفادار و صادقین بنہ داں وراجیں مدتے زمین، وارث بوئنت ماں شغرب و مغرب آیاں آسانی بادشاہت برجاہ داشت، عدل و انصاف، ہرک اش یک کنت، برحقین زمین، اے نام و توار ماں عالم، چاریں گنڈاں تالاں کت و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، پیشین گوئی چرایانی دست، سرجم بوئ اے اللہ تعالیٰ زوی الارض فرأیت مشارقہا و مغاربہا و ان امتی سیبلغ ملکہا ما زوی لی منها، و ہے قسم، اے ایند کہ پیشین گوئی امام مہدی و حضرت مسیح علیہ السلام، اے زمانگ، اے تمام بنت

ول یعنی اے ڈولیں بشارت اشکنان خداے واحد بندگی کنوک و قی مطلب سرسنت یا ماں اے قرآن کریم، کہ اچوشیں شاندریں بشارت ہدایات، شامل انت پر بندگی کنوکاں مزین نفع و کامیابی انت، ول یعنی شے ذات بہ کل عالم، رحمت کنگ دیم دیک بوئنگ گن کتام بے بختے چیرے عالم رحمت، سیت مگر بیت تو اے ہمانی جذبہ گناہ انت، روح کہ چرائی برکت جہان، چہ ہر گنڈاں روشنی و گرمی سرسنت بے اگس یک شخصے ہوتی سر تمام دروازگاں و پیشگاں بند کنت تو اے ہمانی و قی گنوک کی حساب بیت آفتاب یعنی روح، فیض، ہتہا کس شک آوردت کرت نہ کنت، اے ارحمۃ للعالمین، فیض، حلقہ ہنکر دراج انت کہ ہرج بے نصیبے ہر واجہ، ذات فاندگ گرگ ملو طیت آراہیم کتام نہ کتام درجہ بے باختیار رحمت، و دنڈ سرسنت چانچہ ماں دنیا، نبوت، علوم، چہ تہذیب و انسانیت، اصول، عام، و شنگ و تالانی، ہر یک مسلمان و کافر و قی ذوق، اے رد افاندہ چیت کنت و ہم حق تعالیٰ، وعدہ فرمائینگ کہ پیشی امتانی برحلاف اے امت، اے کافران، چہ عام عذاب محفوظ دارگ بیت من و جوش گشاں کہ واجہ، عام اخلاق و عادات، بغیر ہا کافران کہ گون آیاں واجہ، جہاد کنگت آہم بہ کل عالم، سر رحمت ات پر جا کہ چرائی برکت، ہما رحمت کبریٰ، حفاظت بوئنگت کہ آئی واجہ حاصل ہوان، اہنگت، و بازیں کوراں کہ چہ چمانی جو کنگت، و تارا دورش داشتگت اے رد آیبانی چماں ہم ہنچوشکاں و تاوت روشنی سر بوئنگ، ماں یک حدیثے، ہست والذی نفسی بیدہ لا قتلنہم ولا صلبنہم ولا ھدیبتہم و ہم کادھون ائی رحمۃ بعثنی اللہ، ولا یتوفاخن حتی یظہر اللہ دینہ (ابن کثیر) گون اے لفظاں واجہ، ارحمۃ للعالمین بوگ، مطلب زیات شری، فہم، اہت کنت، ول اے گون رسالت، توحید، بیان بوئ یعنی یعنی ارحمۃ عظیمئے داران، تو ماں اے دنیا، ودی بوئے آئی، خلاصہ مایں توحید انت و اے یک ہنچیں منا و گیشنگیں بیان ایت کہ بریشی، قبول کنگ، چہ کس، اے

عِبَادِيَ الصّٰلِحِيْنَ ۙ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ۙ وَمَا

نیکیں بندیاں و تحقیق ماں اشی، مطلب رسینگت بہ ہما کساں کہ بندگی کنت و ارسلتک ارحمۃ للعالمین، قل ائما یوحی الی ائما الہکم ما دیمیں نہ دانگ ترا مگر رحمتے بہ جہان، مرد ماں و تو کوش، ہے حکم ائنگ کہ شے معبود (حقیق)

اِلٰهٍ وَّاحِدٍ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۙ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّ اذْنٰکُمْ

یک معبودے۔ نوں چے شمانت (بانہ) کل پدا اگر آدم بگر دینت نوں تو کوش کہ من شمارا ڈاہ دانگ علی سوا، وان ادری اقرب، امر بعید ما توعدون، بہ ہر دو کیں طرفاں برابر، و من نزانوں نزدیک انت یا دور نانت ہما چیزیک شمارا وعدہ دیک بوئنگ و

اِنَّہٗ یَعْلَمُ الْجَہْرَ مِنْ الْقَوْلِ وَیَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ۙ وَاِنْ اَدْرِیْ

ہاوت زانت ہر خبرے کہ سگا گوئنگ بیت و آذانت ہما چیزے، کہ ماں دلے بدارت و من نزانوں لعلہ فتنہ لکم و متاع الی حین، قل رب احکم بالحق، شاید کہ تاخیر عذاب، اے آزمائشنت بہ شتا و فاندہ انت تا یک مدتے و گوشت پیغیرے کہ ارب فیصلہ کئی انصاف و

وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعٰنُ عَلٰی مَا تَصِفُوْنَ ۙ

وہے رب رحمن انت چہ ہمانی مدت لوئیں ہما خبراں کہ شتاں لوٹ ات و

وَوَلِّیُّ الْحِجْرِ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِنَّا نَنْزِلُ اِلَیْکُمْ ذِکْرًا وَّیَسِّرُ لَکُمُ الْاِسْلٰمَ

سورہ حج مدینہ، ایرہنگ و آئی ہفتاد، بہشت آیات و دہ رکوع بنت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کناں اللہ نام، ہما کہ بے اندازہ ہر باں زبریں رحم کنوکے

یٰۤاٰیُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّکُمْ اِنَّ زَلٰلَۃَ السَّاعَةِ شَیْءٌ عَظِیْمٌ ۙ

او مرد ماں برس ات چہ و قی رب، بیشک زلزلہ قیامت، اے یک زندگی چیزے

یَوْمَ تَرَوْنَہَا تَدُوْا هَلْ کُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا اَرْضَعَتْ وَتَضَعُ کُلُّ

ہمار و چیکر گندتے بے خیال بیت ہر شیر میچینو کیں جنیں چہ و قی شیر چوکیں چک، و دور دنت ہر

ذَاتِ حَبْلٍ حَمَلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهَاهُمْ بِسُكْرَىٰ

لاپ پڑیں جنیں وہی لاپ پڑ چکے و گنڈے مردمان کہ مستنت و آست نہ آنت

وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي

ولیکن اللہ عذاب سکتا انت و دلہتے مردم ہمانیت کہ جبرہ کنتت ماں

اللَّهُ بغيرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مُّرِيدٍ ۝ كُتِبَ عَلَيْكُمُ

اللہ بار یا پے بے علمگی و رندہ کپنت ہر گنڈے شیطان و کماں آئی و حقانیت نبیگ بوگ لیک

مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يَضِلُّ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝

ہر کسکے آئی و دوستی و کنت گرا اگر کنت آئی و بار تہ دیم پے دوزخ و عذاب و کماں

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ

او مردمان اگر شک و تہارات چہ دومی زندگی (ماں آخرت) بیشک گرا ما شمارا پیداگ کنگ

مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ

چہ خاک و رندہ چہ آب و تر مپ، رندا چہ بستگیں خون و، رندہ چہ گوشت و کنگ و

مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّكُمْ وَنَقَرُ فِي الْأَرْحَامِ

صورت دانگیں و غیر صورت دانگیں و تاکہ شربیان بکنیں پر شمار و داریں آئی و راماں چکدان و

مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَدَّدٍ ثُمَّ نَخْرِجَكُم مِّنْ أَرْحَامِ

ہر چہ کہ ما بلوئیں تاکہ مدت مقررین و رندہ شمارا لطفے کین و کتیں، رندہ تاکہ بیت

أُمَّهَاتِكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ

پہ وہی ورنائی و زور و دلہتے چہ شمارا کنت کہ پیش چہ ورنائی و مرنت و دلہتے ہا کنت کہ رسیدگ بنت ہدیزیں

الْعُمُرِ لِكَيْلا يَعْلَمَ مَن بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ

عمر و تارند چہ زانگ و بیج مزانت و گنڈے توزین و

هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتُ

ہشکنت کپنگ پدا ہر تیکہ دیم دیں پہ آئی سر و آپ گرا چست بیت و پچر کیت و رودینیت

وَأَنْبَتُ وَنَبَاتُهَا وَنَحْلُوا وَبُيُوتُ النَّحْلِ وَأَنْبَتُ

و نبت و نباتا و نحل و بیوت النحل و نبت و نباتا

منزل ۴

و قیامت زمین شائیں زمین چنڈ دو آنت یکے خاص قیامت و ظاہری وقت و یادومی صورت و دنگ پد دومی چہ قیامت و ظہور کتیں بیشتر کہ آہم چہ قیامت و علامت انت انج اودومی زمین چنڈ مراد بہ بیت تو اے جاوے آیت و تی ظاہری معنی و پشت کپیت و اگں اولی زمین چنڈ مراد انت تو ہر دوہیں احتمال بیت کنتت حقیقتا زمین چنڈ گ بیت و شیر میچینو کیں زالک یا لاپ پڑیں جنیں آدم وہی ہے جاوے چست کنگ بنت۔ یا چہ زمین چنڈ مراد اود و ہولناکیں واقعات و سکیاں مراد انت، "یَوْمَ تَرَوْهَا كَذُحًا كَلًّا مُّزْمَضَةً" الخ تمثیل و سر اصل کنگ بہ بیت یعنی ہنکر ترس و لرزگ و آوہد بیت کہ اگن میچینو کیں زالک اودا موجود بہ بنت تو ترس و بیم و لرزگ و سوب و تی چکاں شہوشنت و لاپ پڑیں جنیں آدم چہ قیامت و ہولناکی و تی چکاں ناوشس ہوان و چکل بدینت۔ آ و ہد و مخلوق ہمنکر بے سار بہنت کہ گنڈو ک گوشتنت کہ اشاں شراب و نشہ و تو کا عرق آنت حالانکہ آنتشہ و جاگنہ انت خدا و عذاب و شہینگ (تقویر) شداند و ہولناکیاں سکی و ترندی ہوش و ماش گار کنت

و ک یعنی اللہ سرچ خبرانی بابت و احوال دنت ماں آیا اشاں جبرہ کنتت ناہو دگیں بحث و تران کنتت و چہ وہی جاہلی و ناسریدی و عجیب احتمالہ شہات تالان کنتت۔ چنانچہ قیامت، بحث بعد الموت و جزا و سزا و ردا اشائی مستریں ایراد ایشنت کہ و ہدے مردم ہوان سٹیت و حق کہ آئی ہڈان ہم ریزہ ریزہ بیت تو اے خبر چون بہ فہم و بیعت کہ آید از رنگ ہوان و وہی اصلی رنگ و اتر کنت۔ کماں یعنی چہ جن یا انسان ہر شیطانے آرا و تی نیگا دعوت دنت اے ہما ساعت و آئی و دُوب و روان بیت چوشس بگوش کہ گمراہ لوگ و ہنچیں کا ملیں استدوے داریت کہ ہر شیطانے آرا چہ نیگے و توار بخت آہانیکا تچان بیت و ک یعنی در بابت شیطان مرید و اے کشتگیں گپے کہ ہر کس آئی و ہر ای و پروی و کنت آئی و گوں و تا عرق کنت و دوزخ و سر کنت۔

و ک یعنی اگں دل شمارا چوش زد دنت کہ ریزہ ریزہ ہوان ما چو نکائی دوبارہ زندگی بہی تو شمارا لازم انت کہ وہی پیدا شس و سرا کیں فکر بجن انت کہ شاچوں ددی بوت و ک یعنی اول سر اشنے پت آدم چہ خاک و پدا شمارا چہ یک پے آب و جوڑ کت یا مطلبی چوشنت کہ چہ خاک و ماغذا در کت کہ چرائی و بازی گر و چیلان رند لطفہ جوڑ بوت و شمارا پیدا کت۔ و ک یعنی چہ لطفہ و بستگیں خون و چہ خون و گوشت و چچر اتیار بیت کہ آئی سرا یک و قفے کیت کہ مردم و سر جہیں نقشہ (دست، پاد، چم و پونز وغیرہ) اڈ کنگ بنت و یک و ہدے کیت کہ آئی نقشہ دنگ تیار کنگ نہ بیت۔ یا مطلب چوشش انت کہ لہتیں و شکل و صورت سر جہ کنگ بیت و لہتیں ہنچوش کائی نا توام ہوان در کنتت یا چوشس بگوش کہ لہتیں بے عیب بنت و لہتیں عیب دار بنت و ک کہ تی وہی اصل چہ ایے ات و چچو روچ و پد مردے جوڑ بوتت، ہے گپ و سریدی ہوان و بازیں حقیقتی بار و شمارا سریدی حاصل کت کن ات و بیم چریشی و بحث بعد الموت و ک مغز و نشت کت کنت و ک یعنی ہمنکر مدت ہر کس و ماں مات و چکدان و چکل لوٹیں ما آرا ہبودا جلیئیں، کم از کم ۷ ماہ و زیات

چہ زیات دوسال یا چار سال علی اختلاف الاقوال و ک یعنی ہنچوش کہ ماں مات و چکدان و جلان و بازیں منزل سر بو کنتت چہ مات و لاپ و در کپان ہم مردم باز منزلان ہوان کنتت بے چکی و زمانگ انت، اے ہما و ہد انت کہ مردم سگ، نر و ناتوان انت و آئی و تمامیں قوت پوشیدہ انت، پدا ایک دورے کیت کہ پوشیدہ ہیں قوتان سر و شاخ کشتت، جسمانی حیثیت و ہر چیز ورنائی و کمال و سر بیت پدا لہتے ماں ورنائی و ہوان بنت و لہتے بہ ہا عمر و سر بنت کہ آوہد و انسان و تمام اعضاء و وہی جواب دینت و نا کارہ بنت، آسریدی و بعد نا سریدی و کار آمد لوگ و بعد بے کار بیت، یا دگپتگیں چیزان و شہوشکار بیت و جاہ یا رنگیں چیزان ہم جاہ نیاربت ہوان ہوان پدا دوبارہ چک و پیما بیت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی زمین مُردگ و ہمایات رحمت و آب آئی سرکینگ و شرطاً زندگی بوت و تردنازہ ہوان و سرسبز تہرت، تہرہ و دش نذاریں دل سارت کنوکیں نہالان و قدرت و چرے آب و پیدا کنتت۔ فل چہ انسان و پیدائش و کشار و مثالان کہ برز ایسان بوتنت چند خبر ثابت بیعت : (۱) ایک یقیناً و بالتحقیق خدا موجود انت و اگن اے ڈولیں منظم، محکم و حکیمانہ نیں کاریگری چونکائی ظاہر بوتنگنت (۲) ایک خداوند تعالیٰ مردگ و بے جانیں چیزان زندگی و جاندار جو رکنت چنانچہ چہ مٹی خاک و یا چہ آب و پتے انسان و دی گنگ و ماں ویرانیں زمین و ردوم و روح و ہب کنگ بریشی شہادت، پدا دوبارہ پیدا کنگ پرانی حج مشکل نہ انت (۳) ایک آہ ہر چیز و سراقدرت داروک انت، اگن ہر یک چیزے سرا آئی قدرت مہوتیں تو آئی و ایڈولیں کارجمیرکت نہ کت (۴) ایک قیامت و ضرور آیک لوٹیت و چرے زندگی و پد کتام دومی زندگی کے ضرور لوگ لوٹیت چاکہ اینکر مزین شانیں بند و بست ہنچوش مہفت و ناہودگ بوگ لوٹیت ہماوت شتریں حکم و ہر ہمیں قدر داروکیں ذات چہ وتی بالین حکمت و کاملین قدرت و

انسان تی گون چوشیں جوانیں بے مٹیں صفت سازات آیا چوش خیال کنگ بیت کہ آذات و انسان ہنچوش مہفت و جوڑ کنگ چوش ہجربیت نہ کنت یقیناً انسان مختصر و گوندیں زندمانی کہ ماں آئی و سعادت و شقاوت نیکی، بدی، رنج و راحت و تہا ہوتہ پورانت و اے چنکاسگ و پیرگرگ و جاوڑاں چہ یک دومی سرچئی گستا و جنابیت نہ کنت اے خبر و لوٹوک انت کہ یک دگہ زندمانی بے بہ بیت کہ اودا سعید شقی، مجرم و وفادار صافین طور و جداجد ابہ بنت و ہر یکے بہ ہما جاگہ و سر کنگ بہ بیت کہ بہ اود و سر لوگ آڑا و دی کنگ بوتگ و آئی و جوہر و وتی تو کا آخوس کنت ماریت چہ مادی حساب و مہنی و ہر چہ جزے و تہا لطفہ جوڑ بوگ و جوہر ہست ات چرائی و لطفہ جوڑ بوت ہے ڈول و لطفہ و چہرین توتان ماں علقہ (بستگین خون) و علقہ ماں مضغہ (گوشت و ٹکر) و علقہ مضغہ و ماں طفل و اہنت و ورنانی و وھدہ آیاں ظاہر بوتنت یا زمین و چہرین توتان چہ ہور و ترپ جنکا ظاہر بوتنت ہے ڈولا ضروری انت کہ ماں انسان سعادت و شقاوت و روحانی قوت کہ ایر کنگ بوتنگنت یا نیکی و بدی و تھارودم و زبردستیں استعداد ایر کنگ آہ شتریں و ظاہر بہ بیت و چریشی و کامل و سر جسین شکل و صورت ظاہر بہ بنت، ہمیشی و نام بعث بعد الموت انت کہ آدنیا و موجودیں دور و چہ پد ظاہر بہ بیت۔ فل یعنی چوشیں صافین و سیلابی اشکنگ پد ہم لھتے کور دید و گنتی مردم ماں اللہ و خبران ناہودگ و بے ثبوت و جبرہ کنت نہ آیاں گورا علم ضروری نہ عقلی دلیل نہ سمعی دلیل، ایوکا و ہم و گمانانی و ہمیش گپنگ داشتگ۔ فل یعنی گون اعراض (دو گردانی) و کبیر و ک یعنی ہر کس ابید چہ دلیل و حجت ایوکا کنت داران و ماں خلاء جبران جبرہ کنت و غرضی ایس بہ بیت کہ ایڈگہ مردمان و چہ ایمان و یقین و راہ و کور بداریت خدا و نذکریم آڑا ماں دنیا و رسوا کنت و آخرت و عذاب ہنگت رسوا تر بیت فل یعنی وھدیکہ ہنرادنت تو گوشتگ بیت کہ چہ خدا و طرف و پد کسی سرا ظلم و زور نہ انت اے تی وتی دستانی کنتگین انت کہ آئی تام و مروجی

مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيمٍ ۵ ذَلِكْ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنََّّهُ يُمِيزُ
 ہر قسمیں رُدگی چیز ڈولداریں فل اے تام پر بے سبب کہ اللہوت برحمت و ہماوت زندگی کنت
 الْبُوتَى وَأَنَّ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۶ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
 مردگاں و بے شک ہماوت ہر چیز و سراقدرت داروک انت۔ و اے کہ قیامت پیداک انت
 لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۷ وَمَنْ
 نیستیں ہج شک ماں آئی و۔ و اے کہ اللہ زندگی کنت ہمایاں کہ ماں قبرانت و لپتے چہ
 النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
 مردماں ہما کس انت کہ جگڑہ کنت ماں اللہ و بابت و بے علم و بے دلیل و بے روشنیں
 مُنِيرٌ ۸ ثَانِي عَظْمِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهٗ فِي الدُّنْيَا
 کتابے و فل وتی کش و تاب دیان و تاکہ رددبنت چہ اللہ و راہ و۔ پد آئی ماں دنیا یا
 خَزِيٍّ وَنُذِيْقَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۹ ذَلِكْ بِمَا
 رسوائیں انت و چاشنیں آئی و را ماں قیامت و رنج و سوچوکیں عذاب فل اے بہ ہکا و ارانی
 قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ۱۰ وَمَنْ
 عوض و کہ پیش و دیم داننت تہی ہر دو کیوں تہاں و اے کہ اللہ ظلم نہ کنت بہ بندیاں و چیزے چہ
 النَّاسِ مَنْ يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ
 مردماں ہما کس انت کہ اللہ و بندگی و کنت بہ کنارہ و۔ پدا اگر ریت آئی و رافاندہ و گڑادل پرت
 بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا
 بہ ہما عبادت و و اگر رست آئی یا مصیبتے گڑا پھر دنت وتی دیم و۔ بہ بادے دات دنیا
 وَالْآخِرَةَ ذَلِكْ هُوَ الْخَسْرَانُ الْمُبِينُ ۱۱ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 و آخرت۔ ہمیش انت ظاہری نقصان ک۔ تو ارجنت بغیر چہ اللہ و
 مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكْ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۱۲
 ہما چیز کہ نہ آئی و را ضرر دنت و نہ آئی و رافاندہ دنت۔ ہمیش انت ماں دوریں گمراہی ک

منزل ۴

چٹکات و یعنی لھتے مردم ایوکا بہ دنیا داری و دین و سرا گام جنوک بیت و آئی دل مذبذب بیت، اگن ماں دین و داخل ہوان و دنیا و خیر و بگندیت تو سر ظاہر خدا و بندگی و قائم مانیت و اگر تکلیف بگندیت تو بندگی و اول کنت، چانگو دنیا چہ دست و شت اینگو دین ہم شت یک کتر ا اوشتانگ یعنی دلی نہ اینگنت و نہ آنگنت چوش کہ کسے لوگے و کنارہ یا اوشتانگ ہر وھدہ و بلوٹیت درز بریت۔ و یعنی خدا و بندگی و پل کت کہ دنیا بہ دست و نیا تاک نون تو ارجنت ہما چیزان کہ نہ آیاں اختیاریہ و شے خیر ہست دنہ بدی۔ آیا چیزیکہ تر ا خدا نہ دنت آئی و تو چہ سنگ و ڈوک و حاصل کنگ لوٹے چریشی و مستریں بے وقوفی چہ بیت کنت؟

ول یعنی چہ بتاں سوت حاصل کنگ و امیت و ہم و سہ امینی انت (بیت پرستانی گمان و بردا) بلے اشانی پرستش و تاوان یعنی گت ایت پیشکا فائدہ و سوال رندی جبر و تاوان و انوں ہمدمان و سر کپت وک و ہدے قیامت و بت پرستی و انجام دیمظاہر بیت توت پرست ہم گوشت لبس المولی و لبس العشیر یعنی چہ ہر کس ما مزن مزین امیت داشت گت آسکات بدیں ہمراہ و دوزدان ثابت بوتنت کہ چریشاں نفع و وتی جاگہ و برعکس چریشاں مارا نقصان رسات وک منکر، جبرہ کنوک و مذہب بنیاں بد مخلص مومنانی انجام و بیان انت وک ہر کس و مناسب زانت آئر اسزوانت و ہر کس بو اہیت آئر انعام دنت کسے آئی دست و داروک نیست وک لن ینصرہ اللہ و ضمیر مفعول و واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و طرف و راجع انت کہ آئی شبینگ قرآن و انوک و ذہن و مدام موجود بیت پرچاکہ قرآن و اولی مخاطب واجہ و جند انت یعنی مومنانی انجام و بیان کنگ و پدائے آیانی پیغمبر مستقبل

(آلوکس دور) و بیان بوت حاصل ایش انت کہ حق تعالیٰ و گوں وتی رسول و دنیاوی و اخروی فتح و نصرت و ہرج و مرج و عدھے کرگت آلم و تمام بنت بلی توری کفار و حاسداں ہر قدر وتی غیظ و غوغا و بنوشت ربانی نصرت و دور دارگ ہر ہمیں تدبیر بکنت بلے واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و نصرت و کامیابی ہج پیم جنگ بیت نہ کنت یقیناً آپ وتی و ہد و موسم و کیت ان گن اے کافر و حاسداں بریشی و زیات بدکیت و جوش فہمنت کہ ماہر و کوششت کنان خدا و مشیت و دور داشت کت کتین تواتشاں وتی زور و قوت و بچکا سنت و سچارنت دانکہ یک سادے ہر زمان بان درخان و وتی غتق و مان بکنت و اے ہما و تار الوپ دیان چہ غیظ (زہر) موت و آغوش و بروت یا ان گوں اشاں بیت کنت تو آسمان و سادے ساک دیان و بالاد بہ آسمان و بروت و چہ اودا آسمانی امداد و بند بکنا سینت گد اچا رنت بارس کہ چرے رہبنداں ہما چرے آئیگ بند بیت کہ برائی سرا آیاں این کر زہر کیت و ہج تاب و رنت - اکثر مفسر ان آیت و تفسیر بہ ہے و اب کنگ لیکن حضرت شاہ صاحب و آیت و گوں «ومن الناس من یعبد اللہ علی حرف» و مضمون و مرلوب کنان یک لطیفیں تقریرے کنگ آئی و ترے «من کان یظن ان لن ینصرہ اللہ» الخ و ضمیر مفعول «من» و ینگ و ترتیت - مطلب جوش انت کہ بہ دنیا و تکلیف و ہر کس چہ خدائے نا امیت توان و آئی بندگی و ویل بکنت و ونگرویں چیزانی بندگی و بنا بکنت آہوتی دل و جوش کنگ جوش خیال بکنت چرہ شک یک مردے یک ہر زین سادے و سدا و تالو بجان بکنت اگس آرزو الکت بوت نکتت امیت داریت کہ ساد ہر زاکشگ بہ بیت تو آ سر بکیت، و ہدے سادی بست نون چے توقع پشت کیت، آیا چہ خدائے رحمتاں نا امید توان و کامیابی حاصل کت کنت بہ گویا اللہ پاک و امیت تی ساد گوشت، آئی سنگ و بڑگ و چہ مراد نا امید بوگت و چہ آسمان و مراد بلندی انت - واللہ اعلم وک یعنی چونیں صاف صافیں مثال و سر بچس گت انت مگر سرید ہما کس بیت کہ خدا آئر اسرید کنگ بلوٹیت وک مجوسی آتش پرست انت و دو خالق و متوکنت

يَدْعُوا الْمَنْ خَرَّةً اقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لِبَسِّ الْبَوْلِي وَ لِبَسِّ الْعَشِيرِ ۱۵ اِنَّ اللّٰهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَارَسُوْا بَيْتَكَ اللّٰهُ كُوْزِنِيْتِ بِهٰكِ اِنَّ اِيْمَانِيْشِ اَرْتِ و نِيْكِيْشِ عَمَلِيْشِ كِتِ جَنَّتِ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ۱۶ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كِبَدَهُ مَا يَغِيْظُ ۱۷ وَ كَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ وَّ اَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يُّرِيْدُ ۱۸ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِيْنَ هَادُوا وَ الصّٰبِيْنَ وَ النَّصْرِيْنَ وَ الْمُجُوسَ وَ الَّذِيْنَ اٰشْرَكُوْا اِنَّ اللّٰهَ سِتّٰرَهُ پَرِسْتَاں و نصاری و آتش پرستاں و وبت پرستاں بيشك اللہ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۹ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَنْ فِي الْاَرْضِ وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ النَّجْمُ وَ الْجِبَالُ وَ الشَّجَرُ وَ زَيْنِ اَنْتِ و رُوْجِ و ماہ و اسرار و كوه و ذرچک و

بچے خیر خالق انت کہ آئی و نام «یزدان» انت و دومی شتر (بدی) و کہ آئر اہرمن «گوشت و یک پیغمبرے و نام و ہم گرت معلوم نہ انت کہ اے زندا بدراہ بوتگت یا چہ بنیاد و غلط کار انت - شہستانی و ماں «مئل و نخل» و اشانی مذہب و بار و ہرچے گوشتگ آئر اچا رگ لازمی انت - صابثین و ذکر ساری و گوشتگ - وک یعنی تمام مذاہب و ٹولیاں جبرہانی عملی و پچائیں فیصلہ چہ حق تعالیٰ و بارگاہ و ماں قیامت و روح و بیت درستاں یک یک کنگ بینت و چہ وتی جاگہاں سر کنگ بینت، اللہوت شتر زانت کہ کئے کجام جاگہ و یا کتام سزا و مستحق انت .

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یک سجدے ہمارا آئی و آسمان زمین ہر ایک مخلوق شامل انت اسے پیکار اللہ پاک قدرت و دیبا کو دنیا کل عاجز مطیع و فرمانبردار ہے و سنت ذلیل بکثیت یادش مواہیت گلان آئی و دیبا گردن جہل کنگ و سر بہ سجود بزرگی انت۔ دومی سجدہ ہر یک حیرے و جدا جدا انت آجوش انت کہ ہر چیز ہے پر ہر جگہ کارے کہ ادا کرے کہ آہ ہا کارہ و کلا تیس بہ بیت الشرا با از مردم کندت و باز مردم نہ کنندت مگر انسان یل یان ایدہ کل مخلوق سجدہ کنندت ہے بنیاد و سرماں انت اللہ کی سجدہ کہ الخاء ہر چیز بہ ہر وقت شان و روع سجدہ مراد بیت یا من فی الارض من بعد دومی "تسجد" مقدر و کنگ کہیت (قندیہ) اشی و کون اولی آیت ربط ایشانت کہ جدا جدا سبانی مردم دت ماں و تا اختلاف دارنت حالانکہ ایدہ کل مخلوق خدا مطیع و تابعدارنت انسان کہ چہ ایدہ مخلوق و کثیر عقل مندانہ ات کہ آئی کل افراد چہ ایدہ گرافی مقابل عزایات متفق بہترین انت و یعنی چہ سجدہ انکار کنگ و سرعذاب و حقار بوننت فل یعنی خدا تعالی ہر کس بہ آئی عملانی شوقی ذلیل کنگ بلوطیت آرا چہ ذلت و حاجت و درکنان کئے بہ عزت و جاگہ و سرکت کندت فل یعنی سرماں انت الذین امنوا الذین ہادوا و الصابین الخاء ہر جہ فرقیانی ذکر بوت آکلان و حق و باطل و سر لوگ ردا و فرقی گوشت کنیں یکے مومنانی ٹولی کہ آوقی رب و کل خبراں من و عن قبول دارنت و آئی حکمانی دیبا سربہ سجدہ و عبات، دومی

کافراںی ٹولی کہ ماں آئی و سہود، نصاری، مجوس، مشرکین و صابین وغیر ہم کل شامل انت کہ اشانی ربانی ہدایت قبول نہ کنندت و بہ آئی فرمانبردارئی سر بسجود و نبرنت اے دوتیں ٹولیاں بہ وئی دعویا بی ردا ماں بحث و مناظرہ و جنگ و قتال و دودہ ٹولیک ڈگرے و مقابلہ ہم کنندت چوشکہ ماں جنگ بدر و حضرت علی، حضرت حمزہ و عبیدہ بن الحارث رضی اللہ عنہم سہ کافراں عتبہ بن ربیعہ، شیبہ بن ربیعہ و ولید بن عتبہ و مقابلہ و در کنگ انتت دیبا ہر دوتیں ٹولیاںی انجام و بیبا فرما شینت و یعنی چوشکہ لباس انسان و بدن و مانوسیت جہنم و آس ہے ڈولا ایشان احاطہ کندت یا کتہم، سچوشیں چیزے و گداشاں پوشا کنگ بنت کہ اشاں چہ آس و گرما سخی و باز زیات مارگ بیت۔ فل دوزخیانی سرگوں کہ کنگ جان و لہر و اتگیں آپ چہ ہر زار بجگ بیت کہ اے آپ چہ دماغ و راہ و ماں لاب و سر بیت کہ حریشی و تمانیں روت و سگداں مجتہد چند جوان و در کنگت بدن و سر سربسی بھر و وہد آپ لگیت تو اے موقع و بدن و پوست گلان در کنگت و کسیت بد اشاں بہ وئی اصلی جاوہ و وا تر کنگ بنت ہر سہ ہے عمل بہ وجود و آیان بیت گلمنا نضحنت جلودھم کبد لھم جلودا غیرھا لید و قوا العذاب (نساء) اللھم اعذنا من غضبک و عذابک۔ و یعنی ماں دوزخ و گت توس و وہد اشاں بوٹنت کہ چر دا وئی جزہ کبش انت آس و برانز اشاں چست کنندت بد چہ اودا فرشتہ اشاں آہنی گرز جان و جہلا ہتر مال کنندت و اشاں گوشگ بیت کہ دائمی عذاب و لذت و بچش انت کہ حریشی و شمارا محض صابین نصیب بیت العیاذ باللہ و یعنی کون آراش و ڈولڈاری قسما قسہیں نعمتانی ظاہری بیت و پلسر ماں قطعت لھم ثیاب من تار و دوزخیانی پوشاک و بیان بوت آئی بالمقابل ادا جنتیانی لباس بیان فرما شینت کہ اشانی پوشاک چہ شیم بیت حضرت شاہ صاحب بنشتہ کندت اے ڈولن فرما شینگ کہ اودا سہت زبور و پوشاک معلوم بوت کہ لے (ہر دوتیں چیز بہ مردیں آدماں) ادا نہ انت۔ و سہت و زبور اں سنگ پیش کا پوشا کنگ بیت کہ غلام و خدمت و چاکری و بدیکہ واجہ دوست بہ بیت تو ماں آئی دست و کر و ماں کیجگ بیت۔ (قندیہ) ماں حدیث و سہت کہ ہر جہ مردیں

الدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ط وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ط جانوراں و بازینے چہ مردماں و و دگر باز کس انت کثابت بوٹگ آیاں عذاب و مَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ط إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُشَاءُ ط و ہر کیک اللہ آئی و رابعت بکنت گرا نیستیں آئی و راعت دیو کے بیشک اللہ کندت ہر جیکہ لوٹیت و ہذین خصصن اختصموا فی ربهم فالذین کفروا قُطِعَتْ اے دودعوی کنونکت ارتگنت ماں وئی رب و بارہ وئی نول ہاک منکر بوٹنت ہر گ بیت لھم ثیاب من تار یصب من فوق رؤوسھم الحمد یضہر پر آیاں گد آس وئی پر ریخت بہ آیاںی سر و لہر و اتگیں آپ لڑنت بہ ما فی بطونھم و الجلود و لھم مقامع من حديد رچت چہ آئی و ہر جیکہ ماں آیاںی لاپ انت و پوست ہم و بہ آیاںی سر کوبی و گرز انت آسینت و کلما اسر ادا و ان یخرجوا منھا من غیم اعید و اقیہا و ذوقوا ہر برا بوٹنت کہ در بکینت چہ دوزخ و پر دلاب بوگ چہ غم و پدا و دیگ بنت ماں آئی و تھا۔ و گوشت بنت کہ بچشت عذاب الحریق ط إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا سوجو کیں عذاب وئی بیشک اللہ داخل کندت ہا کساں کہ ایمانش آرت و نیکیں عملش الصلحت جنت تجری من تحتھا الا نہر یحکون فیھا کنت، ماں باغاں کہ رشتنت چہ آیاںی چیرا جو زبور پوشا شینت آیان ماں اودا من اساور من ذهب و لؤلؤا و لبا سھم فیھا حیر و سگد تلاہیں و مرور دت و آیاںی پوشاک اودا آبر شیم انت و و و و الی الطیب من القول و و و الی صراط الحمید و ہدایت دیگ بوٹنت پہ جوانیں خبر و فل و پربنگ بوٹنت پہ تعریف لکنیں خدا راہ و فل ان الذین کفروا ویصدون عن سبیل اللہ و السجد بے شک ہما کہ منکر بوٹنت و بت کندت چہ اللہ راہ و و چہ سجد

آدے ادا ریشم و لباس پوشیت آئی ماں آخرت ریشم و گور و گت نہ کندت اگں آپوشوک کافرے تو گدا ظاہر انت کہ آماں جنت داخل نہ بیت کہ جنتیانی پوشاک گور بکنت البت اگں مومنے بہ بیت تو شاید تاں یک مدتے چہ ریشم و زبھر کنگ بیت اداں ایدہ الابد گور و کناں بیت و لا متناہی مدت و مقابل اے گونڈن زمانہ غیر معتبر نا کنگ بیت فل ماں دینا ہم کہ لا الہ الا اللہ گوشت قرآن و نت خدا تسبیح و تھجدت و امر بالمعروف و نہی عن المنکر عمل کت ماں آخرت ہم کہ فرشتہ چہ ہر نیک سلام سلام و توار و کنندت و جنتی و تاراگوں یک دومی صاف و بلگاریں تراناں کنگ بنت یک یک جاک و صلوات پہ نامیگی ہم نہ بیت و جنت و نعمتانی سر و خداوند کریم و شکر و احسان کنوک بنت مثلا چوش گوشت اللھم الذی صدقنا وعدہ و اوردنا الارض۔ ماں سورہ فاطر و سہت یحکون فیھا من اساور من ذهب و لؤلؤا و لبا سھم فیھا حیر۔ و قالوا الحمد للہ الذی اذھب الحزن (الایہ) چریشی اے آیت و تفسیر ہم بیت نبی علیہ الروح و یعنی اللہ راہ دست جت کہ آئی نام اسلام انت اے راہ و ہم حمید انت و راہ و خدا بند ہم حمید انت یا راہ دست جت ہما جاگہ کہ اودا سر لوہاں مردم و خدا نعمتانی شکر گرگ گیت۔

منزل ۴

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلَهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
حرام و ہمارے کنگ پہ درستی مردمان برابر ہوتے ہوں گے اور وہ دریا کی کٹ

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُدِقَهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
وہر سیکہ بلوئیت ماں اودا چوئیں راہ گون ظلم کرے گا پانچا سنین آئی راہ در دنا کیں عذاب

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
و وقتیکہ نشانیں دات ابراہیم جاگ خانہ کعبہ پہ لے لے شریک مکن گون ہن چہ چہ

وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
و پاک کن سنی لوگ پہ طواف کنوگاں و او شتوگاں و پ رکوع سجدہ کنوگاں

وَإِذْ نَفَخْنَا فِي نَافِثَاتِ الْيَمِينِ رِيحًا نَضْرِبُ فِيهَا
پہ حج کے کاینت تھی نیگا بیاد گیا و سوارا پہ ہر لاغری ہشتارنی

الطُّيُورَ لِيُخْبِرُوا قَوْمَهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ الَّذِي كَانُوا
کاینت چہ ہر دوریں راہاں تک تاکہ حاضر ہینت پتی فائدہ یاں و یاد بکننت

عَنِ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْتَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ
اللہ نام چلتے روح معلومیں (حلال کنگ وقت) پہ کنگد این چار پادانی سہرا ہاک دانگنت

الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ لِيَقْضُوا
آیاں اللہ فی نون بورات چہ آیاں و بورین ات بدعالمیں فقیراں و زندا بیدانت دور بکننت

ذُرِّيَّتَهُمْ وَيُوفُوا نَدْوَاهُمْ وَيُطِئُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ
و تی چلان و دور ببارنت و تی قولان و طواف بکننت و تری خانہ و فل

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ
خبر ہمیش و ہر سیکہ تعظیم بکننت اللہ احکامان گڑا سے پہ آئی و شر ترانت آئی و رب و گور و

أَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ
حلالت پر شما چار پاد فل مگر ہما کہ دانگ بیت پہ شے سرا و نون دور ببارنت و تا چہ گنگی

فل پیسرا ماں ہذا ان خصمان اختصموا الخ مؤمنین و کافرانی اختصم (جبرہ) و ذکرات ہما اختصم و حنت جاوران و ادایان فرما سینگ یعنی لھتے مردم ہما انت کہ آ
گون تی گمراہی و گران ہم چہ دین دور دارنت ایشاں لوئنت کہ تمام ہم شخصہ اللہ راہ کلام جنوں بیت انکہ ہما مسلمان کہ گون تی پیغمبر ہما راہی بہ عمر و ادانگنت نیت مکہ معظمہ و روکانت
آیاں راہش بست حالانکہ مسجد الحرام (یا حرم شریف) ہما حصہ کہ آگون مردمانی عبادت و مناسک تعلق دارنت) پہ درساں کیمان انت کہ اودا تھی مسافر ملکی و ملکی را جنگ عبادت کنگ و
مسا و یا حقوق حاصل انت البت اگں چار پاد کسے کنگ قابل ہست انت تو اہا کسانت کہ آ یا شرک ناشرن گراں کنان اے سا کیں سر زمین و بے ادبی کنگانت (تنبیہ) بیوت مکہ و ملکیت و
بیع و شرار و غیرہ مسئلہ یک جہاں سلاست کہ آئی و جوانیں کش گوار ماں مع المعانی وغیرہ و کنگ بوئنگ ادا آئی بیان و موقع نہ انت فل یعنی ہر کس پہ زانتکاری و ماں حرم شریف و
بالارادہ بے دینی و ناشری و تمام خبرے کنت آئی و بریشی زیادہ و گیشتر سزا دیگ بیت کہ دگہ جاگے و پہ چوشیں ناہود گنگ گراں سزا دیگ بیت۔ چوشی آیاں احوال معلوم بکن ات کہ چہ و تی ظلم
و ناشرن گراں توئمان چہ ادر ایک منع کنت۔ فل گوشت کہ کعبہ شریف و جاگہ چہ پیش و بزرگ ات پداداں دراجیں مدتہا شہی و نشان ہم پشت نہ کنت کنت حضرت ابراہیم و حکم

دیگ بوت کہ بیت اللہ بہ بندہ ہما عظمت ادر کیں جاگہ و نشان
آرا سوچ دیگ بوت حضرت ابراہیم و تی چک حضرت اسماعیل
ہما راہی خانہ کعبہ بست (تنبیہ) مسی حرام و ذکر پیسرا
گوست ہے رد اکعبہ و بندگ و احوال و آئی و باست و
زیات اقوال بیان بوئنگنت۔ فل یعنی اے لوگ و بنیا
و خالص توحید و سراہیں کتا شخصہ ادا آیاں و اہیہ
چہ اللہ عبادت و دگہ مشرکانہ کارانی تہا گلائیں بیت
مکہ و کافراں اے رد اچھ عمل کت کہ اودا سے صد و شصت
بنت آورت و ایر کنتنش العیاذ باللہ کہ چریشانی نجاست
واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و خا خدا پہ مدائیںگی پاک و صاف
کت فلہ الحمد و المنة و یعنی خالص بہ ہم مردمان
بمانیت و چہ اے گراں پاک صاف کنگ بہ بیت حضرت
شاہ صاحب نشہ کنت کہ ماں پیشی امتاں رکوع و رواج
نہ ات اے خاص ماں امت محمد صلی اللہ علیہ وسلم و نماز
ہست۔ تو خدرات کہ دیم و مردم ایشاں آباد کنوک بنت
و فی نظر قائل فل و بدیکہ کعبہ شریف تعمیر (بندگ) بوت
تو یک کو ہے و سر و بکت بوان سیدنا ابراہیم و توار
پر حنت کہ مردمان پہ شے سر اللہ حج فرض کنگ حج و تا
بر سین ات حق تعالی اے توار ہر طرف ہر یک
روے و سرکت (بلا تشبیہ چونکہ مروجاں ماں امریکہ یا ما
ہندوستان نندان لندن و آواز ایشکین) ہر کس و
نصیب حج مقدرات آئی و روح و لبیک کت اے ہما شوق
چہر س اشکر و سوز ماں انت کہ ہزارانی حساب انسان پایادہ
زحمت کشاں حاضر بنت و چہ رسک باز دور دراجیں جاگہاں
سوار بوان کاینت سفر خان راہ و تران مہری زند و پند
بنت و چو دار و لاغر ترنت بلکیں عوما حاجیاں جوانیں اشتر
چہ کجا دست کینت ہے لاغری اشترانی سر و تی منزلان
تران بنت۔ اے چوش بگوش و اچہ ابراہیم علیہ السلام و دعا
و قبولیت و اثرانت آئی و چہ خداوند ذوالجلال و البت
فاجعل أئیدة الناس تھوی الیہم (ابراہیم ع)
فل اصل مقصد و دینی و اخروی نفع و سیت و حاصل
کنگ انت مثلاً حج و عمرہ و چہ دگہ عبادتاں خداوند ذوالجلال
و دشنودی حال کنگ و پہ روحانی بودناکی و اعلی و
بالائیں جاگہاں فائز بوگ بے برے مزین شانیں اجتماع
(مخفی) و رد و بائیں سیاسی تمدنی و اقتصادی فائدگ
موت ہم حاصل بیت کنت باید انت کہ عقل مند اے

نکتہ ہم بزانت و کہ چہ ایام معلومت و مراد لہتیں و گور و قربانی سے روح مراد انت بہر جاور مرے روح اللہ و ذکر مزین فضیلت دار و کنت۔ ہے بیان و چہ
خاص طورہ اے ہم داخل انت کہ قربانی و جانوران حلال کنگ و وہد اللہ نام گورگ بہ بیت و بسم اللہ واللہ اکبر کنگ بہ بیت ماں چوشیں مبارکین روچاں شر ترین عمل ہمیش انت
اللہ نام و سزا دیگ کنگ و لہتیں کافرانی خیال ات کہ قربانی و گوشت و قربانی کنوک موارت اے خیال و اصلاح فی کت کہ شاق قربانی و گوشت و ت ہم لور ات و سنگت و اجاباں
ہم بدت و بے دریں محتاجا ہم بورین ات فل چہ اودا کہ لبیک گوشگ بنا کنت، سراں ترانت، ناخن نہ چنت، موداں تیل نہ چنت، بدن و سر دوز غبار جاگہ کنت جان و باز
نگاشاں غسل نہ کنت یک عجیب عشقان و مساندہ احوال ایشانی بیت۔ نون و ہی تاریخ و چہ بندشاں و تارا آرزو کنت موداں ترانتاں غسل کنت دو دھتگیں گراں پوشنت
و بہ طواف زیارت سرگرت ہر کس و قربانی کنگی انت ساری و قربانی و حج کنت۔ و چہ و تی متا پورہ کنگ و مراد ایش انت کہ پہ و تی مراد انی تمامی و ہر چہ متشش متنگ آرا پورہ
یکنت اصل منت اللہ سینگت و دگہ کس و نہ انت لہتیں و نزدیک چہ «نذور» و لفظہ مناسک حج و واجباں مراد انت و بہتر ہے معلوم بیت واللہ اعلم
(تنبیہ) عتیق و معنی قدیم و کوهین انت و لہتے و گور بیت العتیق پیشکا گوشت کہ پہ اے لوگ و ہر ماں کنگ ہر طاقتے سرا لک کنت حق تعالی آرا کا میاںی نہ دنت تا آنکہ و تی جبرہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

جیت کنگ مطلوب و منظور بہ بیت و یعنی حرامیں چیزان گران سبحان و دل کنگ یا اللہ پاک ہر چیز سے احترام و قابل قرار دانگ آیانی ادب و تعظیم قائم دارگ مزین خوبی و نیکی و گت ایت کہ آئی آسمانہ جوان بہ بیت۔ ماں محترمیں چیزان قربانی و جانور، بیت اللہ، صفا و مروہ، منی، عرفات، مساجد، قرآن کریم بلکہ تمام الہی احکام اور انت۔ گون خصوصیت ادا مساجد الحرام و ہدی و جانور و تعظیم و سزا زور پر دیگی انت کہ خدائے واحد و یاد کنوکان بہ اودے منع ممکنت و نہ پر قربانی و اہت گیس جانوران و اسپس نیم دیگ و سراجوبہ بکننت بلکہس مزین بھائیں و پر زوریں جانورانی قربانی کنگ بہ بیت و ل یعنی اشانی ذبح کنگ و حکم تعظیم حرمات اللہ و بر خلاف نہ انت پر جا کہ ہاوا ہندے کہ یک چیزے بہ ہوت بیان کنگت بہ ہمانی اجازت و وہ ہمانی و نام و سزا آڑا قربان کنگ بہ بیت و ل یعنی ہما جانورانی حرام بوگ کہ وقتا فوقتاً شمارا آاشکنا ٹینگ بوٹنگت چوتھ آیانی بگیش و گیوار ماں سورہ انعام و گوشت آیانی بر شہا حلال نہ انت۔

ہمے صفحہ و فوائد: و ل یعنی جانور اللہ مخلوق و ہمانی مال انت چہ ہمانی اجازت و بہ ہمانی نام و ذبح کنگ بہ بیت و ہمانی و کعبہ نیاز بہ بیت کنگت

۵۲۳ اقرب للناس ۱۰ الحج ۲۲

مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الثُّرُودِ ۝ حُنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ
بستان و و پر ہیز بکن ات چہ دروغیں خبر و ل خالص بکن ات بہ اللہ نہ کہ
مُشْرِكِينَ بِهِ ۝ وَمَنْ يَشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَ آخِرَ مِنَ السَّمَاءِ
شریک بکن ات گون آئی و ہر کسے کہ شریک بکنت گون اللہ نون، سچو شنت کہ بہست کپت پڑھان
فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۝
پیدا چلا پت آئی و (مردار و اریں) م غا یا بگرت و و روات گوات و ماں یک دوریں جاسے و ل
ذٰلِكَ ۝ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝
خبر بہشت، و ہر کسے کہ تعظیم بکنت اللہ دین و یاد گارانی گڑا آچہ دلانی پر ہیز گاری انت و ل
لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ يَحْمِلُهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝
پر شہا ماں چار پادال با زین فائدے بہست تا یک وقتے مقرریں، رندا آئی و حلا کنگ و جا کہ خاند کعبہ و زینک انت و ل
وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّذِكْرُوا السَّمَاءِ عَلَىٰ مَا رَزَقْنَاهُمْ
وہر ہر امت و ما مقرر کنگ فتر بانی تاکہ بگرت اللہ و نام و ہر حلا کنگ سر گنگت گد میں چار پادالی
مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْهَكَمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَ
ہا کہ ما آیانی و دانگت۔ نون شے خدا یکس خد انت، نون ہمانی و حکم و بہشت۔ و ل
بَشِيرِ الْخَبِيثِينَ ۝ الَّذِينَ إِذْ ذُكِرُوا لِلَّهِ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَ
خوشخبری بدے عاجزی کنوکان و ل ہا کہ وقتے اللہ نام گڑگ بہت گڑا نرس ماں آیانی دلاں بندیت، و
الضَّالِّينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَفِيهَا
صبر کنوکان پہ ہر سکیے کہ آیانی و رعیت و وقائم دار و کاں نماز و
لَمْ يَرْفَعُوا يَدَيْهِمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالْبَدَنَ جَعَلْنَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ
مٹے و آنگیں چیزان خرچ کنگت۔ و کعبہ و نیاز و ہشت کنگتیں پر شہا چہ اللہ دین و یاد گارانی
لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا السَّمَاءِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَاذْأُجِبَتْ
ماں آئی و ہا شے فائدہ انت۔ نون بگرت آیانی سر اللہ و نام و ہر قطارش بو شاریں ات۔ پدانوں وقتے کہ کپنت

ہر جانورے کتا یک پتے و نام و ذبح کنگ بہ بیت آ
مردار بوت اسے ہمیں شرکی کالان و چسلیں کارا پر ہیز
کنگ آئی انت و ل دروغیں خبر چہ زبان و کنگ
دروغیں گواہی دیگ اللہ پاک و سپید آنگیں جانور و بہ غیر اللہ
نامزدگان ذبح کنگ یک چیزے و بغیر ہر شرعی دلیل و
حلال و حرام کنگ درست ماں "قول الزور" و شامل
انت۔ "قول الزور" و ہدی و اندازہ چریشی و جنگ
بہت کنت کہ حق تعالیٰ و آڑا دا گون شریک و ہر ہمانی و
ذکر کنگ و دگ جاسے ارشاد بوت و ل شریک و اللہ ما
لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْا عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا
تَعْلَمُوْنَ ۝ (الاعراف، ۳۶) ماں حدیثاں واجہ
پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم گون مزین ترمذی ارشاد منع کر یک
و ل یعنی چہ ہر بھنات و کنتان و بہ اللہ و نیگا رجوع
بکن ات شے تمام افعال و نیات بالکلیہ بلا شریک
غیرے خالص بہ خدایہ ذات و بوگ لوٹنت۔ و ل اسے
شرک و یک مثلے بیان بوت کہ آئی و خلاصہ چریش انت
کہ توحید یک مزین اعلیٰ و بالائیں مقام ایت آئی و ل
دیان و وہدے انسان یک مخلوقے و دیاسر و بہ سجود
بارت تو و تی جند و ذیل کنت و آسمان توحید پستی
و نیگا و تارا چکل دنت ظاہر انت کہ چہ اینکے برزی و
کیگا سلامت پست نہ کپت نون یا و واہگانی
وردی میں کار و مردار خویش جانور چہ چاریں طرفاں آئی و
بوٹیاں سندان و رنت یا لعینیں شیطان یک
تیز گواتے و طوفان و ہما آئی و بال دنت ویدان
یک سچیں کھدے و ہما چکل دنت کہ اودا آئی ہڈاں
کس دست ممکنت یا چوش بگوش کہ ماں مثال و دو
قسم و مشرکانی احوال بیان بوٹنگ ہر چ مشرکے
کہ ماں و تی شرک و پھتہ نہ انت مذہب انت
کدی یک نیگے لیٹ و ارت کدی دومی نیگا لیٹت
فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ ۝، و آ مشرکے کہ آماں و تی شرک
پختہ و حکم انت آ "تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ"
و مصداق انت۔ یا چہ "فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ" و چہ مردمانی
دست و ہلاک بوگ انت و چہ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ" و مراد و تی طبعی موت و مرگ انت۔
اکثر مفسراں چہ چرے و چہ تشبیہ و ردائے ڈولیں
احتمالان و بیان کنگ۔ بلے واجہ شاہ صاحب نبشتہ

کنت کہ ہر کس و نیت یکس اللہ و سر انت آ قائم مانیت جاہیکہ نیت ٹگل مگل بوت آدرست آئی و (پریشان کنان و) راہ و نیم و چلا پنت۔
و ل یعنی شعائر اللہ و تعظیم ماں شرک و داخل نہ انت ماں ہر کس و دل و پر ہیز گاری و معنون و خدائے واحد و ترس بہ بیت آخدا و نام و نیگ و
منسوبیں چیزانی ادب ضرور کنت اسے ڈولیں ادب شرک نہ انت بلکہیں چہ خاصیں توحید و علامتان انت کہ خدایہ عاشق ہر ہما چیز و قدر و کنت کہ آ
بالخصوص بہ ہمانی نیگا منسوب بہ بیت و ل قدیمی لوگ بیت اللہ شریف انت و ادا شاید توسعا۔ تمامیں حرم مراد انت یعنی چہ اشتر، گوگ، پس
وغیرہ و شہا باز سوت حامل کت کن ات مثلاً سواری بکن ات، اشانی شیراں بنوش ات، نسل و قائم بدار ات، ہشتم وغیرہ و بہ و تی کاراں کار مرز
بکن ات مگر اشان و شہا دال ہما وہدے کت کن ات کہ اشان و ہدی جوڑ مکن ات، ہدی جوڑ کنگ و رند چریشاں انتفاع (ابید پسیں دزگی و)

وَوُجُوهاً فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَائِمَ وَالْبَعْتِ كَذَلِكَ

سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۷﴾ لَنْ يَنْتَالِ اللَّهُ لِحُومِهَا وَ

لَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنْتَالُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا

لَكُمْ لِيُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۸﴾

اللَّهُ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ

كُفُورٍ ﴿۳۹﴾ اذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ

عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۴۰﴾ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَغْيًا

إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَكُلُوا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ

بِبَعْضٍ لَهْدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعَةٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ

فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَكِنَّ اللَّهَ مُنْتَصِرٌ وَإِنَّ اللَّهَ

لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۱﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ

وَأَنفَقُوا مِنْ حَتْمِ مَعْيُنِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا يُؤْتِيهِمْ لِيَجِدُوا فِيهَا حِمْلًا

وَأَنفَقُوا مِنْ حَتْمِ مَعْيُنِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا يُؤْتِيهِمْ لِيَجِدُوا فِيهَا حِمْلًا

کت نہ کن ات۔ نون و ایشی و عظیم الشانی اُخروی فائدہ ہمیشہ انت کہ کعبہ و گورا اشان و بران و خدا تعالیٰ و نام و سر اقر بانس بکنت و کن یعنی اللہ و نیاز و خاطر دلو تان و قربان کنک جملک آسانی دین و تو کا عبادت قرار دیگ بوتگ اگس اے عبادت و غیر اللہ و نیاز و خاطر کن ات تو اے گوشگ بیت کہ جیشی و پر ہنسک ضروری انت۔ موقد و کار ایشی انت کہ قربانی و تہنا بہ ہما خدا و نام و بکنت کہ یہ آئی و نام و قربانی کنگ و ماں تمام شریعتاں حکم دیگ بوتگ جرائی حکم و در سبیت۔ و یعنی ہما مردمان و خداوندی رضا و بشارت باشکنا میں کہ ایو کا ہما یکیں خدا و متو کنت، ہمانی و دیم و سر و سجدہ و برنت یہ ہما ذات و سر اشانی دل و قرار جاہل بیت و چہ ہمانی جلال و جبروت و اشان مدام تر سنت و یعنی سکی و سوریانی و ہد و گون صبر و جو افر دی و برداشت بکنت کتام سکی یہ گندان و قدم چہ حق و راہ و نکل مورنت و داں بیت اللہ و سر لوگ و خاطر راہ و مزین اڑ و جبال دیماکا بیت، سفر و دوران و اکثر نمازانی قضا لوگ و فکر دل و سوار بیت مال ہم باز شرح کنگ کسیت شاید ہیجے مناسبت و اے اوصاف و احوال ادا بیان فرما بیئت۔

ہمے صفحہ و فوائد :
 و پیش و مطلق شعائر اللہ و تعظیم کنگ و بیان ات نون صاف صاف و بیان کت کہ اشتر وغیرہ قربانی و جانوراں ہم ماں شعائر اللہ و داخل انت کہ اشان و گون ادب و قربان کنگ و تو کا یہ شہا باز دنیاوی و اخروی خیر انت تو عام دستور و روہ باید انت کہ اللہ و نام و گران و اشان و ذبح کن کن ات بالخصوص اشتر و خوب ترس ذبح و نمونہ شجرائت کہ آثر اقبلہ رخ ادرت تاربان و ویک دستے راستیں یا چیں گون ساد وغیرہ و بنڈان سنگ و پی بکنیں و ہدیکہ تہا میں خون در رچنت و آکسیت گڈ ایشرا و چٹ چٹ کنان کار و بچیں و اگن اشتر زیات انت تو آیان و قطار و سرا اوشتر رنگ لوٹیت و اے محتاج و دو قسم و بیان بوتنت یکے ہما انت کہ گون صبر و شنگ سوال نہ کنت کمیں بر سیتی تو قناعت کنت دومی ہما انت کہ بے قرار ہوان و سول کنت چیزے دست و بچتیں تو ہم یہ قرار و نہ نندیت و یعنی اشان ہمیں کمز نہیں جانور انت کہ چہ شما ماں جون و قوت و سگ زیات انت بلے اشان و ہہ شے قبضہ دات کہ شما چہ اشان قسم قسم و خدمات گپت کن ات و پدا بہ اردانی اشان و ذبح ہم کت کن ات اے خدا و مزین احسانے کہ آئی و شکر کرگ لوٹیت نہ اے کہ شکر کنان و ناشکری کن ات۔ وک مریشی و قربانی و اہل فلسفہ بیان فرما بیئت یعنی جانور ذبح کنان و ایوک و گوشت و ورگ یا وارینگ یا آئی خون ریچک و چہ شمار اللہ و رضا گدی حاصل بیت نہ کنت و نہ اے گوشت خون چست ہوان بہ آئی و بارگاہ و سر بیئت بلکیں آئی و گورا شے دل و تقویٰ و ادب بر بیت کہ چہ ہمیں و شردلی و جوش و محبت و گون و یک قیمتی و پاکیزہ ترس چیزے چہ ہمانی و اذن بہ ہمانی و نام و سر آئی و بیت و نزدیک بران

قربان کن ات جوش و گوش کہ چہے قربانی و شہا ظاہر کت کہ ماوت ہم ہیجے ڈول و تی راہ و قربان لوگ و تیاریں۔ پس ہیجے ہما تقویٰ انت کہ آئی و ذکر ماں و مَنْ يُعْظِمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ « و کنگ بوتگ ات چہ آئی و برکت و خدا و عاشق و حق حقیقی محبوب و ورنودی جاہل کت کنت۔ و یعنی بسم اللہ اللہ اکبر اللہم منک و لک گوشتان و ذبح کن ات و خدا و شکر ادا کن ات کہ آئی و حق محبت و عبودیت و ظاہر کنگ و بردا چو نہیں رہا ہے سوچ دات و یک جانورے و قربانی و بزان شے و حق جند و جان و قربانی و قائم مقام جوڑ کت۔ و ماں انت الذین کفروا یصدون عن سبیل اللہ و المسجد الحرام الخ و ہما کافرانی ذکر ات کہ آیان مسلمانان و چہ حرم شریف و زیارت و حج و عمرہ و مہن کر تلک میاںجی و مسجد الحرام و گون آئی تعلق داریں جاگہانی تعظیم و ادب و حکمان و بیان فرما بیئت نون پد ایشی مضمون و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

نیمگہ دیم گورکنگ بوتگ۔ یعنی مسلمانان دلجم بہ بنت اللہ عی زوتاں چہ آیانی راہ دشمنان عہ گارہ گسارکننت، دان مسجد الحرام عہ سر لوگ عہ آئی بابت عہ حکمانی تکمیل عہ ردایچ مخالفانہ بندش باقی نہ مانیت انشا اللہ بے خوف و خطر عہ حج و عمرہ اداکننت چوش بگوش کہ ماں و کبشیر المؤمنین عہ ہرج بشارت عہ دیگر عہ حکم ات چرایاں یک بشارتے ہے بوت۔ وک یعنی دغا باز و ناشکران عہ اگر داں یک خاصین مدتے مہلت دیگر بہ بیت تو چوش گمان مہرات کہ اللہ تعالیٰ آیان عہ دوست داریت، اے مہلت چنت مصلحت و حکمانی بنا عہ ردایت گدی انجام ہمیش انت کہ اہل حق غالب بہنت، و باطل عہ سر عہٹ کنوکان عہ چہ راہ عہ صاف کنگ بہ بنت وک دانکہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ماں مکہ عہ موجودات حکم ہمیش ات کہ کافرانی سگمانی سرا مسلمان صبرکننت ووقی دست عہ بدارت۔ چنانچہ آیایاں داں سیزدہ سال سگ تورینو کین ظلم و ستمانی مقابلہ عہ ردایچ مٹیں صبر و تحمل پیش داشت۔

دھریکہ مدینہ " دارالاسلام " جوڑ بوت و مسلمانانی گونڈ میں جماعت یک پچائیں بنجھے عہ سرا جمع بوت تو مظلومیں مسلمانان کہ کافراں مدام گوں ایشاں جنگ کرنگ، اجازت رست بلکہیں حکش بوت کہ اے ظالمانی سرازحم عہ کارمرز بکننت ووقی راج و مذہب عہ حفاظت بکننت۔ عہمے ڈوٹیں بازی آیات ہما دورہ نازل بوتنت۔ وک یعنی بہ وقی نفرانی کمی و بے سروسامانی عہ چہ پریشانی مہبت، اللہ تعالیٰ چہ وقی قدرت عہ اے کتیں شجایاں مردمان عہ دنیا عہ فوج و حکومتانی سرا غالب کنگ تو نیت۔ درحقیقت عہ اے یک شہنشاہ طرزے عہ مسلمانانی نصرت و امداد عہ وعدہ ات چوشکہ ماں دنیا عہ بادشاہ ہستی داروکیں مردم بہ وعدہ عہ موقع عہ وقی شان و مہر اداری عہ ظاہر کنگ عہ واسطہ ظاہر کننت کہ البت تی فلان کار عہ من کت کناں۔ شاید اے سر حال (عنوان) پیشکا اختیار کنگ بیت کہ دیم عہ مردم بزانت کہ بہ چوش کنگ ماچہ دکے عہ مجبور نہ ایں ماہر چیکہ کنگ بلوٹیں آڑا ماچہ وقی اختیار عہ مرضی عہ انجام دتیں وک یعنی مسلمانیں ہہاجراں کہ ایشاں چہ وقی لوگ و جاگہاں در کنگ بوتنت ایشاں حج گناہے نہ کرنگت و نہ ایشانی سراکے عہ دعویٰ ہست ات ابید چرے گت عہ کہ ایشاں تہنا یکیں خدا عہ وقی رب پر چاگوشت، خشت و ڈوکانی عبادت عہ پرچانہ کننت۔ چوش بگوش کہ ایشانی سرا شہ درستاں مستریں الزام ہمیش انت کہ ایشاں و تاراچہ اے دگراں بستگ و یکیں خدا ایش قبول کرنگت وک یعنی ماں کتام و ہد و کتام جاورد ہم یک جماعتے عہ گوں دومی جماعت عہ جنگ کنگ عہ اجازت مہبت تو اے اللہ تعالیٰ عہ فطرت عہ قانون مزین خلاف ورزی بہت۔ آئی عہ اے دنیا عہ نظام ہے ہما بر جاہ داشتگ کہ ہر یک چیز یا ہر شخص یا ہر جماعتے عہ مقابلہ عہ بہ وقی ہستی عہ بر جاہ دارگ عہ واسطہ جنگ و چوپ عہ بنا بکننت اگر چوش مہبتیں و نیکی عہ اللہ تعالیٰ بہ وقی جماعت عہ زوران عہ بدی عہ مقابلہ عہ لک مکتیں نوروئے زمین عہ نیکی عہ نام و نشان پشت نہ کپتگ ات بے دین و ناشریں مردماں کہ ہر دورہ ایشانی تعداد زیات بوتگ تمام مقدمیں جاگہاں و یادگار ان عہ چہ روئے زمین عہ گار و گسار کرنگت یک عبادت گاہ مثل خانقاہ مسجد یا مدرہ محفوظ نہ ماننگت پیشکا ضروری بوت کہ بدی عہ طاقتاں توری ہر قدر و تارا یکجا جمع بکننت چہ قدرت عہ جانب یک و ہدیے بہت و ہدیہ چہ نیکی عہ پاکیں دست عہ بدی عہ آرش عہ مقابلہ کنا تینگ بہ بیت و حق تعالیٰ وقی دین عہ مدد کنوکان عہ موت مدت دیان عہ آیان حق و صداقت عہ دشمنانی سر عہ غالب بکننت بے شک آذات ہمن کر قوی و زبردست انت کہ چہ آئی عہ امداد و اعانت عہ پد، کمزور عہ چہ کمزور تریں چیز مزین طاقت داروکیں ہستیان عہ شکست دات گت کننت۔ بہر جاورد آوہد مسلمانان عہ یہ ظالمیں کافرانی مفت بلہ عہ جہاد و قتال عہ اجازت دیگر قدرت عہ ہے قانون عہ روئے ات و اے ہما عام قانون انت کہ کتام عقل مندے نتونیت کہ آئی عہ انکار عہ بکننت۔ اگر مدافعت و حفاظت عہ اے قانون مہبتیں تو ماں وقی دورہ نہ عیسائی راہبان عہ عبادت جاہ پشت کپتگنت و نہ نصاریانی کلیسا و نہ یہودیانی معبد و نہ مسلمانانی مسیتاں سلامت ماننگنت کہ ماں اودا خدا عہ عبادت و بندگی گوں کثرت عہ انجام گرت اے بد دینیں مردماں اے تمام عبادتجاہان عہ پروشان عہ کرو جان عہ گوں زمین عہ بر و بر کرنگت پیشکا اے عام قانون عہ روئے مناسب ہمیش ات کہ مسلمانان عہ گوں کافراں جنگ عہ اجازت دیگر بہ بیت۔

و اے ہما مسلمانانہ بیان انت کہ بہ آسانی سر اظلم بوت و آیاں چہ وتی لوگاں بے لوگ کنگ بوتنت یعنی خدا ایشانی مدد ۽ پرچہ نہ کنت کہ اے یک ہنچس قوم ایت کہ اگر ایشا زمین ۽ بادشاہت بدتیں بد ۽ ہم ایشاں چہ خداوند کریم ۽ غافل نہ بنت کہ ایشاں وتی جذبہ بدنی و مالی نیکیاتی تو کانت مشغول دارنت و ایدہ نگران ۽ ہم بہ ہے راہ ۽ گام گنجگ ۽ واسطہ جہد و کوشش کنت چنانچہ حق تکل ۽ ایشاں ۽ زمین ۽ حکومت بخت و ہرج پیشینگوئی نے کنگ بوتنت آحرف بحرف راست بوت فلند الحمد علی ذلک۔ و یعنی چونانی مروی مسلمان کمزور و کافر غالب و قوی گندگا کانت بلے اللہ ۽ قبضہ ۽ اے اختیار ہست انت گد سر ۽ ایشاں سوب مند و غالب بخت یا مطلبی جوش انت کہ اے امت خدا ۽ دین ۽ قائم دارنت داں یک مدتے ۽ پدا و اوجہ خدا بخت کہ ہے بیت و ک کہ بہ ایشانی نیمکا حضرت شعیب علیہ السلام پیغمبر ویم دیگ بوتنت و ک یعنی سر ۽ قبلی قوم ۽ و ک یعنی گوں مسلماناں سوب مندی و نصرت ۽ ہرج وعدہ کنگ بوگا شنت کا فراں وتی موجودہ قوت و کثرت ۽ سر اٹھل کنان ۽ آیاں ۽ دروغ بن کنت پرچا کہ ۽ خدا ۽ مہلت دیگ انت پیشی قومان ۽ ہم خدا ۽ چند روح ۽ مہلت ۽ سر اڈ دوران ۽ وتی پیغمبر ایشاں دروغ بنت کرت انت گد سرا و بدیکہ گرفتار کنگ بوتنت تو چمان ۽ شانک بدے ات کہ آیانی حشر چونکائی بد بوت و خدا ۽ چہ وتی عذاب ۽ ترس پیش داران ۽ آیانی ناشریں کارانی سر اہرج انکارتے ظاہر مائنت آپ چونکائی ایشانی دیا اہت۔ ماں دی ۽ آیت ۽ قدرے تفصیلی بیان انت۔ و ک یعنی بنیاد ۽ سرگا پمیر بانان ایشاں کنت پدا دیوار ورنڈا در اہیں لوگ جاگہ ۽ گڑان ۽ بان ۽ چٹا سر یہ سر بوتنت مرثی ۽ آیانی سر و چہریگ ۽ نقشہ کشگ بوت و ک یعنی چاناں کہ بریشانی سرا مزین مخلوقے پہ آب ۽ کشگ ۽ جمع بوتنت مروی اودا کسے وتی و تی ڈول ۽ ماں چات ۽ لونجان کنوسے موجودہ انت و مزین مزین پختہ نہیں بلند بالائیں، چون کتگیں محلات ویرانیں ڈمب ۽ ڈول ۽ باقی مانگنت کہ مریشاں کسے نندوک نہ انت۔ و ک یعنی ہما تباہ بوتگیں جاگہانی ڈمب ۽ گندان ۽ کدی غور و فکر نہ کنت و اگن نہ راستیں گب ماں ایشانی دل ۽ شتگت و ہم گوشاں ایشاں بوتنت و ک یعنی چہ چمان گندان اگں گول دل ۽ غور و فکرش نہ کنت تو جوش بزبان کہ آیاں ہیج ندیست ملی توری آیانی ظاہری جم ۽ ہیج بہ بنت لیکن دل ۽ چٹانیش کورنت و در حقیقت ۽ زیات خطرناک کوری ہما انت کہ دل کور بہ بنت (العیاذ باللہ) و ک یعنی عذاب یقینا بہ وتی و ہد ۽ کیت کلاگ کرگ و چہ استہزار و دروغ بندی ۽ شک ۽ اشتاپ کاری فضولیں گت ایت۔ و ک یعنی شے ہزار سال بہ آئی ۽ گور ایک روچے ۽ برابر انت پنجوش کہ گنہگار مروی ماں آئی ۽ قبضہ ۽ انت ہزار سال گورگ ۽ پد ہم ہما ہم ماں آئی ۽ قبضہ و اقتدار ۽ چہ ۽ انت، تونیت کہ جاگہے بخت و بروت یا مطلبی جوش انت کہ ہزار سال ۽ کار ۽ آمان یک روچے ۽ کت کنت مگر کنت ہما ڈول کہ آئی حکمت و مصلحت ۽ لغاضا بہ بیت کسے ۽ اشتاپ کاری بہ آئی گورا ہیج اثر ندرت یا جوش گوشگ بہ بیت کہ قیامت ۽ عذاب ۽ وعدہ الم ۽ سر جم بیت و ہر کس پورا پورا سزا دیگ بیت۔ دیم ترے قیامت ۽ روچے ۽ بیان انت کہ آچہ وتی ترندی ۽ لحاظ ۽ ہزار سال ۽ انت گد اچوشیں مصیبت ۽ لوگ ۽ پرچے اشتاپ کن ات!

وَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ

و در کنت زکات ۽ حکم کنت یہ یکیں کار ۽ و قمن کنت بدیں کار ۽ فل و اللہ ۽ واسطہ

عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿۲۱﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ

درستیں کارانی انجام و اگر ترا دروغ بند کنت گڑا یہ تحقیق دروغ بندش کنگ چہ آیاں پسر ۽ نوح ۽

نُوحٍ وَعَادٌ وَشُعُوبٌ ۙ وَقَوْمٌ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمٌ لُوطٍ ﴿۲۲﴾ وَأَصْحَابُ

قوم ۽ و عاد و شعوب ۽ ابراہیم ۽ قوم ۽ و لوط ۽ قوم ۽ و مدین ۽

مَدِينٍ ۙ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ

مردمان و دروغ بند کنگ بوتگ موسی و ک پدا مہلتوں و انگنت کافرند ۽ گرفتاروں کنگنت

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۲۳﴾ فَكَأَيِّنُ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ

گڑا چہ ہما بوتگ سے عذاب و چینچوشہر تباہیں کنگنت و اظالم انت کہ آ

فَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبُيُوتٌ مُعْتَظَلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ﴿۲۴﴾

مہلت پہ و تی چٹانی سر ۽ فل و چن چات بیکار کنت چن چٹانی کتگیں

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ

آیا تر گرد نکنگ آیاں ماں ملکاں چہ تاکہ آیاں ۽ دل بیت ہنچس کہ ہوش بکنت

بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ

گوں آئی ۽ یا آیاں گوش بہ بیت ہنچس کہ گوش ہزارنت گوں آئی اصل خبر ایشاں کہ ہم کور نہ بنت و بلیں

تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿۲۵﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ

کورنت (آیانی) دلاں ہما کہ ماں سینیاں انت و زوت لوٹنت چہ تو عذاب ۽

وَلَكِنْ يُخَلِّفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ

و خلاف کنت اللہ وتی وعدہ ۽ فل و یک روچے تم پروردگار ۽ نزدیک ۽ ہزار

سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿۲۶﴾ وَكَأَيِّنُ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَ

سال ۽ برابر انت ہما سالان کہ شمایش حساب کن ات فل و چن شہر کہ مہلتوں و انت آئی و

منزل ۴

بہ بیت کسے ۽ اشتاپ کاری بہ آئی گورا ہیج اثر ندرت یا جوش گوشگ بہ بیت کہ قیامت ۽ عذاب ۽ وعدہ الم ۽ سر جم بیت و ہر کس پورا پورا سزا دیگ بیت۔ دیم ترے قیامت ۽ روچے ۽ بیان انت کہ آچہ وتی ترندی ۽ لحاظ ۽ ہزار سال ۽ انت گد اچوشیں مصیبت ۽ لوگ ۽ پرچے اشتاپ کن ات!

فل یعنی زانا چہ مہلت دیکھ آیاں وتی سرکش ات ودگر ننگے شت انت، آخر درستان مئے نیگا واترنگ کسیت ویدہ ما آیاں گپت وتباہ کت فل یعنی منی کار آگاہ و ہزار کنگ انت، عذاب و آگ منی اختیار نہ انت آخرا قبضہ انت کہ گل عامی مطیع فیصلہ کنٹ ہر کیے و ہمانی و احوال و بردھانی جاگہ سرکنت فل یعنی ماں جنت نیوگ، جوانی جوانی و تہر تہر نعمت و حق تعالیٰ و دیدار نصیب بیت فلک ماں ایے آیت و تفسیر اختلاف انت۔ حضرت شیخ الہند و تہر پیشرو حضرت شاہ عبدالقادر رحمۃ اللہ علیہ و رہنما اختیار فرما سینگ کہ آئی نیگا حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ و ہم ماں حجۃ اللہ البالغہ و آخر اشارہ کنگ حضرت شاہ صاحب ماں مفتح القرآن و نبشتہ کنٹ کہ نبی یک صحیح (یا خبرے) چہ اللہ پاک طرف کیت ماں آئی و ہجرت تھے ہم تفاوت بیت نہ کنٹ۔ یکے وتی دل و خیال (درائے واجتہاد) انت اکدی راست بیت و کدی نہ بیت چوشت کسے واجہیں نبی ماں و اب دیت (وہی و اب چوہی و انت) کہ و اجہ چہ مکہ و بہ مدینہ و سرسبوت و عمرہ کی کت، خیال و اہت کہ بلکس ایے سال چوشت بیت (جانچ و اجہ عمرہ و نیت سفر فرج کت بلے میاںچی و احرام صحیح کنگ کیت ویم و سال و اب و تعبیر تمام بوت یا وعدہ بوت کہ کافرانی سر اغلب بیت۔ خیال اہت کہ ماں ہنوگس جنگ، بلے ماں آئی و نہ بوت نہ تہر بوت، پدا اللہ تعالیٰ و پیش داریت کہ ہر قدر حکم یا وعدہ ات ماں آئی و کد مود و تالے و تفاوت نیست، البت ماں نبی و ذاتی خیال واجتہاد و تفاوت بیت کنٹ اگر چہ نبی گوں اصل پیشینگوئی او ارکان و وتی ذاتی خیال و تالانی و نہ کنٹ بلکس ہر دو میناں جدا داریت۔

ہی ظالمة ثم اخذتها والى المصير ﴿۳۸﴾ قل يا ايها
 الظالم انت رند گپتوں آ و منی نیگا (آیاتی) پختہ کنگ و جاگہ ات فل تو بگو شش او
 الناس انما انالکم نذیر مبین ﴿۳۹﴾ فالذین امنوا وعملوا
 مرد ماں من شمارا چہ خدا و عذاب و ترسینوں ظاہر و فل نوں ہا کساں کہ یقینش کت و نیکیں
 الصلحت لہم مغفرة و رزق کریم ﴿۴۰﴾ والذین سعوا
 کارش کت آیاتی گن ہاں بخشیں و پرایاں ہست روزی با عزتیں و ہا کساں کہ کوشش کت ہا ستے
 فی ایتنا معجزین اولیک اصحاب الجیم ﴿۴۱﴾ وما ارسلنا
 آیاتاں پہ عاجز کنگ و آ ہمیشنت دوزخی و دیس نہ داہرگ
 من قبک من رسول ولا نبی الا اذا سمعی القی
 پیش چہ تو حج رسول و پیغمبر مگر وقتیکہ دنت آئی و (چیزہ چہ اللہ و احکامان) گڑ اور دوات
 الشیطن فی امنیتہ فینسخ اللہ ما یلقى الشیطن ثم
 شیطان و ماں آئی و ننگس و تہا شہد ماں کافرانی دل و، پدا نیست نا بود کت اللہ شیطان و روز آگس شہدیاں
 یحکم اللہ ایتہ واللہ علیہ حکیم ﴿۴۲﴾ لیجعل ما یلقى
 رندا مضبوط کت اللہ و تہا آیات۔ واللہ دانانت حکمتانی صاحب انت تاکہ بکت ہا چہ کیک شیطان و دو
 الشیطن فتنۃ للذین فی قلوبہم مرض والقاسیة
 دات یک آزمائشے پہ ہا کساں کہ ماں آیاتی دلاں بیماری انت و ہا کدش
 قلوبہم و ان الظلین لفی شقاق بعید ﴿۴۳﴾ ولیعلم
 دیشک ظالماں ماں مخالفت و تہا دور کت گنت۔ و باید کہ بزانت
 الذین اوتوا العلم انه الحق من ربک فیؤہنوا بہ
 ہا کس کہ آیات علم دیک بونگ کہ ایے حق انت چہ تہا رب و نیگا پدا آئی و سہرا ایمان بیارنت
 فخبیت لہ قلوبہم و ان اللہ لہاد الذین امنوا الی
 وزم بیت آئی و واسطہ آیاتی دل۔ ویشک اللہ ہدایت دیو کت ہایاں کہ ایمانش یارنگ دیم پہ

۱۳
 تمام بوت یا وعدہ بوت کہ کافرانی سر اغلب بیت۔ خیال اہت کہ ماں ہنوگس جنگ، بلے ماں آئی و نہ بوت نہ تہر بوت، پدا اللہ تعالیٰ و پیش داریت کہ ہر قدر حکم یا وعدہ ات ماں آئی و کد مود و تالے و تفاوت نیست، البت ماں نبی و ذاتی خیال واجتہاد و تفاوت بیت کنٹ اگر چہ نبی گوں اصل پیشینگوئی او ارکان و وتی ذاتی خیال و تالانی و نہ کنٹ بلکس ہر دو میناں جدا داریت۔ باقی ماں ایے جاورد "القاء" و نسبت شیطان و طرف ہنجوش بیت چوشت کہ ماں "وما انسا نینہ الا الشیطن ان اذکرہ" و "الناس" و نسبت بہ ہمانی ننگ کنگ بونگ و اللہ عالم بندہ و نزدیک بہتر آسانتریں تفسیر ہا انت کہ آئی مختصریں اصل چہ سلف و منقول انت یعنی "تمتی" و معنی قراوت و تلاوت یا تحدیث و "امنیت" و معنی متلو یا حدیث گڑگ بہ بیت۔ مطلب الیش انت کہ بن قدیم و ایے دستور پیدا کت کہ ہر دین یا نبی یا رسولے یک خبرے بکت یا اللہ پاک و آیتان و وانان و مرد ماں و اشکنا ثنیت شیطان ما ہا کت گس خبر یا ماں آیت و قسا قسہیں شہدات پیدا کت یعنی بہ ہتیں خبرانی رد و ماں باز مردمانی دل و وسواس چکل دیان و شکوک و شبہات پیدا کت مثلاً نبی آیت "حرم علیکم المیتة" و موت و مخلوق و اشکنا ثنیت شیطان شبہ پیدا کت کہ چاروی کت گس و حلال انت بلے اللہ و کت گس حرام گوشت یا واجہ و اکلہ و ما تعبدون من دون اللہ حصب جہنم و نت، آئی شبہ پیدا کت کہ ماں "ما تعبدون من دون اللہ" و حضرت مسیح و عزیز و ملائکہ ہم شامل انت یا واجہ و درابت مسیح و نت کلنتہ القاہا الی مزیم و روح مندر شیطان و ایے رد ماں دل و چوچکل دات کہ حریشی حضرت مسیح و ابنیت و الوہیت ثابت بیت۔ بہ ایے شیطان القاء و رد و پیغمبر السلام اللہ تعالیٰ ہا آیات اشکنا ثنیت کہ ابالکل ہاں و حکم انت و ہنجس پکا میں خبران و پیدا کت کہ چرایاں اشکنگ و شک و شبہ و حج گنجانے نشت نہ کیت چوشت بگوش کہ "متشابهات" و ظاہری نفس زوران شیطان

ہرچ اغولے کنٹ "آیات محکمت" آئی و ہندال و چہ بن و برنت و چکل دینت کہ چریشانی اشکنگ تمامیں شکوک و شبہات کیم کار و گسار بنت۔ ایے دو قسم آیات پرچہ دیم بنت، شیا طین و اینکر و سوسہ چکل دیک و سرچہری و موہ پرچادیک بیت، آیات و احکام کہ رند و دیک بنت آیات اول و پرچادیک نہ بنت؟ ایے تمامیں امور چہ اللہ تعالیٰ و لا محدودیں علم و حکمت و ناشی (پیدا) بونگت اللہ تعالیٰ و ایے دنیا علما و عملا چکاس (امتحان) و لوگ جوڑ کرنگ چنانچہ چہ ایے قسم و کارروایاں بندہ و چکاسگ مقصود انت کہ کجام شخص وتی دل و بیماری یاسک ملی و سوب و شکوک و شبہ و چڈاں بیت و تمام ہوش مندیں مردم چہ وتی علم و زانگ و قوت و برکت ایمان و یقین و برز و بالابیں مقام و دست جنت۔ راستیں گیش انت کہ مردم گوں نیک نتیجی و ایمان داری و فہمگ لوٹرت تو گڑا اللہ تعالیٰ دستگیری کسان و آڑا بہ چکس راہ و سراقا تم فرمائینت۔ بہت کپنت منکران و شک یاروکان آیات و داں قیامت و دل جمعی حامل بیت دکنٹ۔ ہرچہ گردعلتے علت شود۔ چہ مئے ایے تقریرے بازی آیاتی مطلب ملو بیان بوت زانوگریں مردم آئی و جزو بہرانی سرابہ آسانی و دپ دات کنٹ۔ ایے آیات چوشت کہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

صراط مستقیم ۵۷ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ

راستیں راہ راست ویک پیما کافران شک و تہا ماننت چہ ہا و ننگیں حکم

حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ

تا کہ بیست پہ آئیانی سراقیامت یک انا کہ یا تاکہ بنیت پہ آئیانی سراقعذاب ناں یک

عَقِيمٍ ۵۸ أَلَمْ يَكُ يَوْمَئِذٍ يُحْكُمُ بَيْنَهُمُ فَالَّذِينَ

بدیں روچے و ہا روح و بادشاهی اللہ شیکنت فیصلہ کنتان آئیانی تہا و نون ہما کساں کہ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ التَّعِيمِ ۵۹ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

ایمانش آرت و نیکی کارش کت آماں نعمتانی باغان آت و ہما کساں کہ منکو بوتنت

وَكَذَّبُوا بآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۶۰ وَالَّذِينَ

دورخ بندش کنتت مئے آیات گڑ اپرایان ہست انت عذاب بے عزت کونگیں و ہما کساں کہ

هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لِيُرْزَقْنَهُمُ اللَّهُ

مملکش آنکارکت در کپنتت ماں اللہ راہ و زندا کشک بوتنت یا مرتنت البتہ دنت آیان و اللہ

رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۶۱ لِيُدْخِلَنَّهُمْ

شتریں روزی - و بیشک اللہ چہ درستان شتریں روزی رساں ضرور داخلش کنت

مُدْخِلًا يُرْضَوْنَ ۶۲ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ۶۳ ذَلِكَ وَمَنْ

ماں یک جاہے کہ پسندی کنتت و بیشک اللہ زانو کنتت او پار کشوک انت وک اے حکم ہمیش انت و کسے

عَاقِبَ بِبَيْتِلَ مَا عُوِّقَبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ

کہ وتی ہر گیت ہے پیما کا زیادیک بوتنت زندا زبانی کنگ بوت پہ آئی و سر اگر اللہ ضرور آئی و مدد کنتت

إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ۶۴ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي

بیشک اللہ مٹا کنوک بخشوک انت وک اے مدت پہ ہے سبب کہ اللہ ماں پرینیت شب و ماں

النَّهَارَ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۶۵

روچ و تہا و روح و ماں شب و تہا وک و بیشک اللہ اشکنت کنتت وک

ماری و سورہ آل عمران و اول سر بیان کنتت چہ "هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ" و باز مشابہت دارنت چانچہ ماں "إِلَّا إِذَا سَمِعْتِ الْفُتَى الشَّيْطَانُ فِي أَمْنِيَّتِهِ" و مشابہت و ماں "نَسَمٌ يُحْكُمُ اللَّهُ إِلَيْهِ" و محکمات و ذکر بوت و ماں "لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً" و زائغین (چوٹ رووکائی) و دو قسم بیان بوتنت کہ ماں آیان "الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ" و کارتاویل و شوہلاری "وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ" و عرض و مقصد فتند و شوہلاری انت - دیم تر "لِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ" و آیت "وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ" و جاگہ و بفرمات و اودا ہرج دعلے کہ چہ "رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا" و بگج بوتنت ادا آئی و اجابت و ذکر ماں "إِنَّ اللَّهَ لَهُادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ" و کنگ بوت و ربنا "إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ" و مناسب و لا یزال الذین کفروا فی مریة منہ حتی تأتیہم الساعۃ الی قولہ یحکم بینہم و بوت - (تنبیہ) موجودیں آیت و ردا الی موقع نہ

انت شاید ماں سورہ نجم اے بابت و خبرے بندیک بہ بیت بہر جاورد آیت و مطلب سلف و تفسیر و روء بالکل صاف انت - چوشس بکوش کہ اے گیش و گوار ہما آیت و بوت کہ برزماں "وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ" و ابطال آیات اللہ و کوشش و ذکر ہست ات -

ہمے صفحہ و فوائد : ولہ ماں موضع القرآن

ہست یعنی مرشی و گمراہ چہ راہ و رد بنت کہ آئیانی کار انت رد و رگ و ایمان چہ و زیات ماں ایمان و مضبوط بنت کہ ماں اے کلام و بندہ ہیج دخل نذارت اگں بوتیں گڈا اے ہم مثل بندہ و خیال نیگ کدی راست و کدی غلط در کپنتت و ہر کسی نیت اعتقاد و سرابہ بیت - اللہ اے گپ و آئی و ذہن و نذارت نیت - حضرت شاہ صاحب

و اے فائدہ بہ وتی ذوق و روء نبشتہ کمرنگ اے

ردا ما وتی خیال و وضاحت گوسنگیں فائدہ و کمرنگ و اللہ

و یعنی قیامت و جند و خطر ناگیں عذاب دیمنا ظاہر

بہ بیت و ممکن انت کہ چہ یوم عقیم و عذاب دنیا و عذاب

مراد بہ بیت یعنی ماں دنیا بہ عذاب مگر قتار بہ بیت کہ

چرائی و صحیح پیما حلما صی حاصل نہ بیت وک یعنی قیامت و

روح و تہنا خدرا و بادشاهی بیت کسے و ظاہری یا

مجازی حکومت پہ نام و ہم باقی نمائیت ہما و بدہ کلین

دنیا و بہ یکس وقت و عملی فیصلہ بیت کہ آئی و گیش و

گیوار دیمنا پیداکنتت وک سومناں و انجام پیش و بیان

کرتکت اداجر ایان یک خاصیں جماعتے و خصوصاً ذکر

فرما سینگ یعنی ہما کساں کہ خدرا راہ و وتی لوگ و

جاگہاں و یل کنان و در کپنتت توری آیان ماں جنگ و

شہید بہ بنت یا وتی موت و وفات بکنتت ماں

ہر دو میں جاوراں اللہ و گورا آئیانی خاصیں مہمانی بیت

ورگ، نوشک، جنگ و دارگ کل بہ ہما آئیانی مرضی و

روہ بیت اللہ و شمر معلوم انت کہ آیان بہ کتام چیز و

و شنود بنت و اثر اے ہم معلومت کہ کتام کساں

خالص بہ تہائی و دوستی و آئی و راہ و سرگران و وتی

لوگ و جاگہاں و ترک وات - اے ہمیں مہاجران و

مجاہدان کوتاھیانی سراجی تعالی تحتل کنتت و چہ

دنی عفو و شان و کار گرت یا علیم و حلیم و صفات

چہ ہے مطلب ذکر کنتت کہ اللہ پاک کلان زانت، ہمایان ہم زانت کہ آیان چوشیں نیکیں بندہ ان زحمت دیان و آیان و وتی لوگ و جاگہ و یل کنگ و سرا چہورکت بے چہ وتی بردباری و سبب اشان و فوراً سزا دنت و یعنی مظلوم اگر، چہ ظالم و واجبی سیر (بدلہ) بگرت، پدا از سر نو ظالم آئی و سر از یادتی بکنتت تو آید مظلوم قرار گیت گڈا حق تعالی پدا مدد کنتت چہوش کہ آئی و عادت انت کہ مظلوم و آخر حمایت و کنتت - اتقی دعویہ المظلوم فاندہ لیس بینہ و بین اللہ حجابیہ بہ ترس از آہ مظلومان کہ ہنگام دعا کردن و اجابت از در حق بہر استقبال می آید وک یعنی بہ بندہاں ہم لازم انت کہ وتی ذاتی و معاشرتی معاملہاںی تو کا عفو و درگزر کنگ و ہیل و در بہرنت، مہر و ہد و بیترگرگ و شوہاز و منت - حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنتت "یعنی واجبی بدلہ گروک و را خدا عذاب نہ دنت - اگر چہ بدلہ نہ گزرت شتر ات - ماں بدر و جنگ مسلماناں بٹر گیت بہ کافرانی ایزا و سرا، پدا کافراں اعد و احزاب و جنگ زیادتی کت گڈا پدا خداوند ذوالجلال و مسلماناں و سرجمی و مدت وات وک کہ آخدا ہنگر زبردستیں قدرت و واہند انت کہ سبب و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

روح و عوض کنگ، اشان و کم و گنیش کنگ بہ ہمائی و اختیار انت بہ ہما سر و چر کنگ کدی روح مزین و کدی شپ مزین بنت گدا یا آذات برشی قدرت ندرت کہ یک مظلوم قوم یا شخصے امداد دیان و آڑا چہ ظالمانی پنجگ آذات بکنت بلکین بہ آیانی سرا غالب و نرفضل بکنت۔ پیسرا مسلمان ہا جرائی ذکر ات، ماں اے آیت و اشارہ کت کہ عنقریب حالات شپ و روح و ڈول و بدل بنت ہنچو کہ اللہ تعالیٰ شپ و ماں روح و زوریت ہے ڈول و کفر و سرزمین و اسلام و تہا داخل کنت و ہا یعنی مظلوم و فریاد و اشکنت و ظالم و کروتاں گندیت۔

ہمے صفحہ و فواشد و یعنی چہ اللہ و امیدے قسمیں مزین شانیں انقلاب دگہ کئے کت کنت۔ در حقیقت و برحقیں و راستیں خدا و ہا یکیں ذات انت باقی آڑا ویل کنان و خدائی و ایدگہ و تکرہیں بتاں کہ تالان کنگ بو تگنت آکل دروغ، غلط و باطل انت۔ ہما ذات و خدا کو شک و موجود جوڑ کنگ زیب دنت کہ آچہ کلاں اعلیٰ و بالا انت

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنْ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ

اے یہ ہے سبب و کہ اللہ و برحق انت و ہا کہ تو انش پر دینت بغیر آئی و ہا باطل انت

وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ۝۱۶۰ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

واللہ و انت چہ درستاں بستر مسترف توذیت ہے کہ اللہ و ایرگیت چہ آسمان و

مَآءٍ فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ۝۱۶۱

آپ پدا زمین سرسبزیت و بیشک اللہ باریک بین دانانت و

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُو الْغَنِيُّ

ہما تگنت ہر چیکہ ماں آسمان انت و ماں زمین انت۔ و بیشک اللہ و تبت بے حاجت

الْحَمِيْدُ ۝۱۶۲ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ

صفت گت گیس و توذیت ہے کہ اللہ شے دست و چیر تگنت ہر چیکہ ماں زمین و انت

وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ ۗ وَيُنْسِكُ السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ

و بوجیک کہ تچنت ماں زور و بہ ہمائی و حکم و۔ و داشتگی آسمان چہ اے خبر و کہ بکسیت

عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ

پہ زمین و سر و مگر بہ ہمائی و حکم و بے شک اللہ پہ مردماں نرمی کنوئیں

رَحِيْمٌ ۝۱۶۳ وَهُوَ الَّذِيْ اَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ

مہربانی و و ہمائی و زندگی گت شمارا زندگیت، پدا زندگی کنت شمارا و

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِكَفُوْرٌ ۝۱۶۴ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ

یقینا انسان ناشکر انت و پہ ہر یک امتے و مامقر کنگ یک راہے عبادت و کہ آ

نَالِسُوْهُ فَلَا يُنٰزِعُكَ فِي الْاَمْرِ وَاذْعُرْ اِلَى رَبِّكَ ۗ اِنَّكَ

پہ ہا پیما عبادت کنت، نوں بایذنت کہ گوں تو خیرہ مکت ماں اے کار و تو تو اور جن و قی رب و نیکا پر راستی و بیشک تو

لَعَلِّيْ هُدًى مُّسْتَقِيْمٌ ۝۱۶۵ وَاِنْ جَدُّ لَوْكَ فَقُلْ اللّٰهُ اَعْلَمُ

پہ راستیں راہ و سراہے۔ و اگر جڑہ بکنت گوں تو گروا بگوش کہ اللہ شر تر زانت

ذاتے شان بالاتفاق یکیں خدائیکنت۔
 وک ہے پیما کفر و خشکا و گیس و ویرانی زمین گوں
 اسلام و سرور و باران و سرسبز و آباد کنت۔
 و حماوت زانت کہ چونکائی چہ ہور و آپ سبزہ
 در کسیت، قدرت ماں توک و تل و سہیں تدبیر
 و رہبند جوڑ کنت کہ خشکیں زمین آپ وغیرہ
 و اجزایاں و قی تو کا چوستان و سرسبز و شاداب
 بیت ہے ڈولا آچہ و قی مہربانی، لطیفیں تدبیر و
 تربیت و مزین زانت کاری و بنی آدم و قلوب و
 اسلام و فیضانی ہور و گواران و سرسبز و آباد کنت
 وک یعنی زمین و آسمان و تمامیں چیز آئی و مال و ملکیت
 و پیدا کتگین انت کل چیزاں ہمائی و محتاج انت و
 ذات پہ سچ چیز و احتیاج نہ داریت پیشکا و آچہ
 اختیار انت کہ ماں ایشان سر پیم سر و چیر یا ادلی بدلی
 بکنت کسے آئی و دست و گت تگنت۔ البت
 سر جیس بے غرضی و کاملین اقتدار و باوجود کنت
 ہما کار و کہ بہک و حکمت و مصلحت و روء انت
 آئی تمام کاراں ستا و توصیف کر زنت و آئی و
 برکت داریت ذات تمام خوبیاں و جوانیں صفاتی
 خدا بندر انت۔
 و یعنی آئی و شے یادگہ کسے و بے غرض ہست
 ات ایو کا آئی و مہربانی و شفقت و بچار کہ چونکائی
 خشکی و تری و چیزاں بہ شے اختیار و داننت
 پدا ہمائی و چہ و قی قدرت و آسمان، ماہ، روح و
 استار ان ماں فضا و ہوائی و بغیر چہ منگ و دیکھی
 جلتگنت کہ آچہ و قی جاہ و کسین ہم جہل تر نہ کنزنت
 و نہ آلطان و مکروران و شے زمین و تیش شش
 کنت دانکہ آچہ و حکم نہ بیت اے کزات
 (گرد و گولیں چیزاں) و قی جاگہ و قائم ماننت مجال
 نہ انت کہ کدیجی ایچے اے دیم آدم بہ بنت
 الا باذینہ و استثناء ایو کا قدرت و
 زور اکی و ردا پہ تاکید و بیان انت یا چوش بیت
 کنت کہ بہ قیامت و واقعہ و نیکا اشارہ بہ بیت
 واللہ اعلم۔ وک ہے ڈول و چہ کفر و جاہلی و ہرج
 قوم و روحانی موت و مرگ ات آڑا گوں ایمان و
 معرفت و روح و زندگی کنت وک یعنی اینکرا حسانات و انعامات گندگ و باوجود ہم آئی حق و نہ منیت حقیقی خدا بند و یل دیان و دگرانی دیم و سر و
 بہ سجدہ و بارت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بِاتَّعَلُونَ ﴿۱۸﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ

بہرچیکہ شما کن ات اللہ فیصلہ کنت شے نیام مان قیامت و روح ہما چیز یا کہ شما

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۱۹﴾ أَلَمْ تَعْلَم أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ

اختلاف کنگ فل تو نزانے ہے کہ اللہ زانت بہرچیکہ ماں آسمانان

وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۲۰﴾

وماں زمینان - اے درست نیسک بوتگ ماں کتاب اے یہ اللہ آسان انت فل

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا

و عبادت کنت بغیرچہ اللہ ہما چیز اگر ایری تگتگ پہ آئیاندے (درکے) و

لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ تَصِيرٍ ﴿۲۱﴾ وَإِذَا

علمش ہم نیستیں پہ آیات و یہ ظالمان ہج مددگارے نیستیں ک و وقتیکہ

تُنزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

وانگ بنت آیانی دیمائے آیات ظاہری گڑا تو پچاہ کارے کافرانی بہرمان کہ گشتگنت

الْمُنْكَرُ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتَلَوْنَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا

ہے منتگ کہ برا نگر کنت پہ ہمایان سرا کہ و انت آیانی دیمائے آیتان و فل

قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَمُ النَّارُ وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِينَ

تو بگوش کہ من شمار انشان بدیوں یک چیزے کہ ہما کہ گنہ تہرین دوزخ کہ آئیے وعدہ کنگ اللہ

كَفَرُوا وَيَسْخَرُ الْمُصِيفُ ﴿۲۲﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مَثَلٌ

گوں کافران و آبدیں جاگے فل او مردماں یک مثالے گوشتگ بوتگ

فَأَسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا

نوں آئی شکر و شہادت فل (اوشما کہ) ہما کہ شما آیانی بند گیا کن ات بغیرچہ اللہ ایک مکسک ہم

ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا

پیداگ کت نکنت اگر آدیت ہج بنت پہ اے کار و اگر بچلا پیت مکسک چہ آیانی دیمائے چیزے

مذلل ۲

فل تمام نبیان ماں دین و اصولانی رد استفق ویک بوتگنت۔ البتہ اللہ تعالیٰ پہ ہر امتے عبادت و بندگی و صورت ماں ہر زمانگ مختلف مقرر کر تگت کہ ہما دستورانی روہ ہما امتاں خدا و عبادت و کار سر انجام دا تگت پہ اے واجہت صلی اللہ علیہ وسلم امتے ہم یک خاصیں شریعتے دیم ویک بوت بلے اصل دیں مدام یکے بوتگ ابید چہ اللہ کدی کجام دگہ چیزے و عبادت مقرر کنگ بوتگ ہمیشہ کاماں توحید وغیرہ و متفق علیہ کاراں و جبرہ کنگ ہج کس ہج ہم زیب نہ دنت۔ و ہیکہ ماں چوشیں ظاہریں چیزان و ہم کسے حجت ظاہر بکنت۔ تو شما (اے محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) ہج پرواہ مدارات، شما بہ ہرج تحکیں راستے و سراقم رات مخلوق و بہ ہمائی نیگا دعوت دیان ہو و مفت ناہو دیگں جبرہ کنوکانی محاملہ و خداے واحد و سراسر ایرکن آوت چریشانی حرکتاں بہ شتری و معلومدار انت، قیامت و روح و اشانی تمام اختلافات و جبر یانی عملاً فیصلہ کنت شما دعوت و تبلیغ و فرض و سراجام دیان و

اشانی بابت و زیات سر دردی ممکن ات اے ڈول ہٹ کنگوں دشمنانی علاج خدا و گورہ انت۔

تنبیہ : فَلَا تَيَّأَزِعَنَّكَ فِي الْأَمْرِ بِمَطْلَبِ

چوش ہم بیت کنت کہ و ہدے پہ ہر یک امت و

خداوند کریم و دستور العمل جدا گانہ مقرر بوتگ۔ پدا

و ہیکہ پہ اے پیغمبر و نوکیں شریعتے آہت تو مریشی

جبرہ کنگ و خبر ہج مقصد داربت لھتیں مفسراں

« منسک » و معنی ذبح و قربانی گیتگ مگر ترجمہ و

بیان کر تگیں رہبند بہ عقل و قیاس و قریب ترانت۔ واللہ اعلم

فل یعنی الوکا اشانی عملانی سراجام انت

اللہ تعالیٰ و علم زمین و آسمان و تمام چیزان و جاگرد

کنوک انت و لہتیں مصلحتاں و حکمانی ردا ہما علم و

روہ تمام واقعات ماں « لوح محفوظ » و نبی آدم و

تمام عملاں و اعمال نامہ ہم نیسک بوتگنت ہے

حساب و روہ قیامت و اشانی فیصلہ کنگ بیت

و اینکر بے شمار جزانی راست راستکانی زانگ و نیسک

و بہ حساب و روہ ہر یک کسے و فیصلہ کنگ چریشاں

یک خبر ہم پہ خداوند ذوالجلال و مشکل نہ انت

کہ ماں آئی و شکلیں یا نہ حمت کنگ بہ بیت۔

فل الوکا پہ پت و پیرکانی کورکانی زندگی و ردا

چوش کنت، اشان کت م نقلی یا عقلی دلیل ہم

نڈارنت۔

فل چہ درستان مسترین ظلم و نا انصافی ایش انت

کہ گوں خدا کسے و شریک جوڑ کنگ بہ بیت ہمیشہ کا

چوشیں ظالم و نا انصافیں مردم بہ شری و یاد بکنت

کہ آیانی جوڑ کر تگیں شریکاں اشانی درد و ہج نہ ورت

و نہ دگہ کسے آوہد پہ اشانی مدد و تیار بیت۔

فل یعنی قرآن و آیتان و لاکہ آ توحید وغیرہ و صافیں

بیانانی سراجام انت اشکان و کافران و مشرکانی

چہرہ و رنگ بدل بیت و چہ زہر و پیشانی اش

چہ کر چک و پربت۔ حتی کہ چہ گیشیں غیظ و

غضب ناک و سبب چونک ترنت کہ لوٹت آیانی والوکا

سرا اورش بکنت چنانچہ باز برا کنگش ہم۔

فل یعنی چہ شے غیظ و غضب ناک و مسترین چیز (کہ چہ

آیانی وانگ و ردا پیدا بوتگ) دگہ یک سہل ترین چیزے

ہست کہ بہ آئی و شما کدی صبر کنت نہ کن ات و آدوزخ و

آسان تر بیت فل اے توحید و مقابلہ پہ شرک و سہل تری و گندگی و ظاہر کنگ و مثال بیان فرمائنت کہ باید انت آرا مردم گوشاں لک کنان و

بشکنت و پدا آئی سرا غور و فکرت تا کہ چہ چوشیں ناہو دیگں و سبکیں حرکت و و تارا و دور داشت کت بکنت۔

۹
۱۶

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فایعنی نیکو سک ادنی ہے ارزشتیں جانورے، آچیزان کہ اینکر ہم قدرت نذارت کہ درست یجراہ لبوان نیکو پید اکنتت یا نیکو چرایانی نذرانہ و منتت، چیزان یک چیزے ببارت تو اشا
 چرائی و قتی چیزے جرمسکے پدایج بگرت، آیان و گون "خالق السموات والارضین"، و معبودیت و خدائی و محرمی و سرانادینگ چکرے حیاتی، اجمعی مزن گستاخی آیت۔ راستیں
 گپ اشنت کہ محکم ہم نزور، چر محکم زبات آیانی بتان نزور و چرتان گیش آیانی بندگی کنوک نزور و کمزورت کہ آیان ایڈولیس اونانیں نزوریں چیزے و قتی معبود و حاجتانی
 پورہ کنوک جوڑ کرت فل زانگش بیوتیں تو چوشیں گستاخی اش برچاکرتیں! آیا اللہ برز و بالائیں شان آئی قدر و شرف ہمیش انت کہ لے ہمیں کمزوریں چیزان و آئی و ہمسر جوڑ کنوک
 بہریت (العیاذ باللہ) آئی و قوت و عزت و دیما مزن مزنیں دوستناکس فرشتہ و پیغمبر ہم مجبور ہے وس انت، دیما ہمانی ذکر انت۔ فل یعنی چر فرشتگان قاصدی و کارگر
 (مثلاً جبریل علیہ السلام و چر ہتیں انسانان کہ خداوند کریم پر اے منصب کچیں کنت فل ہر انت کہ اشانی در بر ہر اید کہ مخلوق ان اعلیٰ و بالابوک لو طیت فل یعنی آیانی تمام جبران و آیانی ماضی
 و مستقبل و تمام احوال و گندیت ہمیشکا ہمانی قتی جند حق داریت کہ ہر کس و احوال و قابلیت و سر نظر داران رسالت و منصب اثر ابدت تو دات کنت اللہ یعلم محبت
 یجعل رسالتک (انعام رکوع ۵)

حضرت شاہ صاحب نے فرمایا ہے کہ کنت یعنی جہت میں خلقت و
 اشان بہتر و شتر انت فل قاصدی کنوکس فرشتگان ہن ہا فرشتہ
 لعلی و بالانت آیان (یعنی آیانی ہدایات و) یل دیان بتان
 قبول داربتت۔ اے چکر یک ناہو دگیں گپ آیت
 و یعنی اشان ہن اختیار نہ دارت ماں ہر چیز اختیار
 واجبی و اللہ نیکنت کہ ذانی المصحح) فل شرک و خرابی و
 مشرکانی رسوائی و بیان کنگ بعد نون مؤمنان و ہم گور
 (خطاب) فرمائیت کہ شتا ہن قتی رت و بندگی و گلا کیش
 بہت، ہمانی دیما سر پہ سجده و بہرانت ہمانی دربارہ پیشانی
 بہرین ایریکن ات وہ ہمانی و اید کہ نیکس کاران سر انجام
 بدبتت تاکہ ماں نیاد آخرت و شمارا خیر نصیب بہت۔
 فل قتی نفس راست کارگ دنیا بہ راستی و سر بارگ
 واسطہ سرجم و محنت کن ات کہ آہ ایڈولیس محنت و شان
 و لائق بہریت آخریہ دنیاوی مقصد و کارانی کامیابی و
 چکر خجیاں برداشت کن ات اے و دین و آخرت و دوائی
 کامیابی و راہ انت کہ ماں آئی و ہر قدر محنت کنگ
 بہریت انصاف ہمیش انت کہ آہنگ کتر انت
 (تنبیہ) ماں لفظ "مجاہدہ" و ہر قسم و زبان قومی
 مالی و دینی کوششت شامل انت و جہاد و تمام قساں
 (جہاد مع النفس، جہاد مع الشیطان، جہاد مع الکفار، جہاد
 مع البغاة، جہاد مع المبتلین) اے ردا و ازلت۔
 فل کہ چر درست اعلیٰ و بالائیں پیغمبروات و جہ تمام شریعتان
 شمارا کاملین شریعتی دات ماں دنیا و بہ خدا و پیغام و سر
 کنگ شمارا درجیتی و تمام امتانی شمارا بر فضل جوڑ کرت
 و ماں دین چوشیں گرانے نیست کہ آئی کنگ شکل
 بہریت۔ ماں حکماں ہمک ڈولیں سہولیت و آسانی و لحاظ
 ایرکنگ بوتگ اے جہا میں گپ آیت کہ شتاوت یک آسانیں
 چیزے و را بہر قتی سر بار بنان ات۔ فل ابراہیم علیہ السلام
 چونکہ چر واجبی صلی اللہ علیہ وسلم و پیرکان انت ہمیشکا آ
 تمام امت و بہت حساب بوت یا مرد جوش بیت کہ عربانی
 پت انت چیا کہ قرآن و اولی مخاطب تھے عرب انت۔
 فل یعنی اللہ پاک ماں پیشی کتاباں و ماں اے قرآن شے
 نام "مسلم" ایرکت کہ آئی معنی انت حکم بردار و وفاداری کنوک
 یا ابراہیم و ساری شے نام ہے بستگت و بہریکہ ماں قتی دعاء
 گوشتی و مین ذریتنا امة مسلمة تک (بقرہ ع ۱۵)

بہریت انصاف ہمیش انت کہ آہنگ کتر انت
 (تنبیہ) ماں لفظ "مجاہدہ" و ہر قسم و زبان قومی
 مالی و دینی کوششت شامل انت و جہاد و تمام قساں
 (جہاد مع النفس، جہاد مع الشیطان، جہاد مع الکفار، جہاد
 مع البغاة، جہاد مع المبتلین) اے ردا و ازلت۔
 فل کہ چر درست اعلیٰ و بالائیں پیغمبروات و جہ تمام شریعتان
 شمارا کاملین شریعتی دات ماں دنیا و بہ خدا و پیغام و سر
 کنگ شمارا درجیتی و تمام امتانی شمارا بر فضل جوڑ کرت
 و ماں دین چوشیں گرانے نیست کہ آئی کنگ شکل
 بہریت۔ ماں حکماں ہمک ڈولیں سہولیت و آسانی و لحاظ
 ایرکنگ بوتگ اے جہا میں گپ آیت کہ شتاوت یک آسانیں
 چیزے و را بہر قتی سر بار بنان ات۔ فل ابراہیم علیہ السلام
 چونکہ چر واجبی صلی اللہ علیہ وسلم و پیرکان انت ہمیشکا آ
 تمام امت و بہت حساب بوت یا مرد جوش بیت کہ عربانی
 پت انت چیا کہ قرآن و اولی مخاطب تھے عرب انت۔
 فل یعنی اللہ پاک ماں پیشی کتاباں و ماں اے قرآن شے
 نام "مسلم" ایرکت کہ آئی معنی انت حکم بردار و وفاداری کنوک
 یا ابراہیم و ساری شے نام ہے بستگت و بہریکہ ماں قتی دعاء
 گوشتی و مین ذریتنا امة مسلمة تک (بقرہ ع ۱۵)

لا یستقذوہ منہ ضعف الطالب والمطلوب ۵۳۲
 پچگپتی کنتت چر آئی و۔ نابود انت عابد و معبود اللہ
 قدر و اللہ حق قدرہ ان اللہ لقوی عزیز ۵۳۱ اللہ یصطفی
 قدرش نرانت ہچو کہ آئی قدرانت۔ بیشک اللہ زور اکنتت، زبردست انت فل اللہ در چنت
 من الملیکة رسلا ومن الناس ان اللہ سمیع بصیر ۵۳۰
 چر فرشتیاں پیغام رسینوک و چر مرد ماں فل اللہ اش کنت گندیت فل
 یعلم ما بین ایدیہم و ما خلفہم و الی اللہ ترجع
 زانت ہر چیکہ آیانی دیما انت و ہر چیکہ آیانی پدا انت۔ و اللہ ہر نیما پیش کنگ بنت
 الامور ۵۲۹ یا ایہا الذین امنوا رکعوا واسجدوا واعبدوا
 درستیں کار و او ایسا نذاران رکوع کن ات و سجدہ کن ات و قتی رت و
 ربکم و افعلوا الخیر لعلکم تفلحون ۵۲۸ و جاہدوا فی اللہ
 بندگی و کن ات و خیریں کار کن ات تاکہ شتا خیر بچدنت فل و کوشش کن ات ماں اللہ راہ
 حق جہادہ هو اجتنبکم و ما جعل علیکم فی الدین
 ہچو کوشش کنگ و حق انت فل ہمانی و کچیں کت شمارا و نہ کتی پت شے سرا ماں دین و تہا
 من حرج ملة ابيکم ابرہیم هو سمکم و السلیین ۵۲۷
 ہج تنگی ہے فل دین شے پت ابراہیم و فل ہمانی و شے نام مسلمان ایرکنگ۔
 من قبل و فی ہذا لیکون الرسول شہیداً علیکم و
 چہ پیش و ماں اے قرآن و فل تاکہ رسول گواہ بہت پت شے سر و
 تکتونوا شہداء علی الناس فاقیموا الصلوة و اتوا الزکوة
 شتا گواہ بہت پت مردمانی سرا فل نون قائم دارت نماز و در کن ات زکات و
 واعتصموا باللہ هو مولکم فنعم المولی و نعم النصیر ۵۲۶
 و ہر ببارت شمارا گون اللہ، ہما شے و اھدنت (واجہیں) نون آشریں و اھد و شتریں مرد گارے فل

منزل ۳

و ماں اے قرآن شاید چر ہمانی دعاء اے نام کنگ بہر جا و شے نام "مسلم" انت اگر چہ ایدیکہ مومناں ہم مسلم انت مگر اے لقب شمارا ایدیکہ کنگ ہمیشکا شمارا اید انت کہ لاج و گون مضبوطی و
 بجلت فل یعنی شمارا ہمیشکا پسندی کت کہ شتا اید کہ امتان و سر سوچ بکت و اے امت کہ چہ درستان رندا آہت آئی و عرض ہمیش انت کہ اے
 تمام امتانی غلطیاں و رد کار یاں راست بکنت و درستان تجکیں راہ و سوچ و بدنت جوش جوش کہ ہرچ بزرگی و شرف الشراستگ اے ہے سبب انت کہ اے دنیا و معلی و
 کار انجام دنت و تبلیغی جہاد کنت۔ (تنبیہ) اے دگ مفتہران "شہید" و "شہداء" و معنی گواہ زرنگ۔ قیامت و روج و و ہریکہ اید کہ امتان انکار کنت کہ
 پیغمبران مارا تبلیغ زکت و چہ پیغمبران گواہ بوتگ بیت تو آیان واجہ صلی اللہ علیہ وسلم و امت و بطور گواہ پیش کنت، اے امت گواہی دنت کہ بیشک پیغمبران دعوت و تبلیغ
 کنان و خدا و حجت قائم کرتگت و ہریکہ سوال کنگ بنت کہ شمارا چون معلوم بوت اشان پتہ دینت کہ مٹے نبی و مالا احوال دات کہ بہ آئی و صداقت و سراندا و محفوظیں
 کتاب (قرآن کریم) گواہ انت یعنی فضل و شرف ہمیشکا اے امت و دیگر بوتگ کہ شمارا ماں یک عظیم الشان نہیں مقدمہ و بطور شرف منڈیں گواہے و اوشنگی انت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بے تکی گواہی اور شک و شرف من تہی پہنچے برکت انت کہ اتنے تڑکیرہ کارہ انجام دنت۔ کال یعنی خداوندی انعامی قدر بلن ات وقتی نام و لقب و فضل و شرف و مبارک
بجائے ات و چوش بزبان کہ شاہدیک من شائیں کارے اور شتاریک بوتگ ات پیشکا اول سہ شماراتی جذبہ عمل نمونگ جوڑکنگی انت۔ ماں نماز، زکوٰۃ (ماں دومی لفظاً
بدنی و مالی عبادتوں) کو توحی مکن ات بہرہیک کارے اللہ سادہ حکم بدارات قدزہ ٹے شے قدم چہ حق راہ اینگر یا آنکر مبت بہ آئی فضل و رحمت ہر سرا
بھروسہ بدارات تمام نزوریں پشتاں ول کن ات تہنا ہائی و وقتی مولی و مالک بزبان ات چرائی و شرتیں مالک و مددگار کے بیت کنت؟ ریت اجعلنا مقیمی الصلاة
دموقی الزکوٰۃ و المعتمین بک و المتوکلین علیک فانت مولانا و ناصرنا فیغیر المولی و نعمہ التصیر۔ ہمے صفحہ و فوائد و خشوع و معنی انت
کسے و دیما گوں ترس و لرزہ ساکن و بزرگ اوشنگ، چنانچہ و اہر عباسی و خشعون و تفسیر گوں «خائفون ساکنون» کرمگ و آیت «و تری الأرض خاشعۃ فاذا
انزلنا علیہا الماء اھتزت و ربت» من دلالت

کنت کہ مان «خشوع» ایک گونہ و تہذیبی معنی
انت ماں قرآن کریم «خشوع» و «و جہ»
«الصار» «اصوات» وغیرہ صفت قرار داتگ و
یک جگہ آیت «الذین للذین امنوا انت
تخشع قلوبہم لیکر اللہ» و قلب و صفت
پیش داشتگ۔ معلوم بیت کہ اصل خشوع
قلب ٹیگنت و بدن و اعضا یا نی خشوع ہائی و
تابع انت و ہدے ماں نماز و قلب شاع، خافت
ساکن و بزرگ بیت تو خیالات اینگو آنکو شنگ و
تالان نہ بنت بہ یکیں مقصود ہر سرا جمع بنت بد خوف
و لرزگ و سکون و خضوع و نشانیوں بدن و سرا
ظاہر بنت، مثلاً باسک و سر و جہل بوگ، نگاہ
جہل بوگ، گوں ادب و دست و بندگ و اوشنگ
اینگو آنکو نہ چارگ، گوں گد یا گوں ریش و غیرہ
لیب کنگ، تنک کانی نہ ترہکنگ و سچے قسم
بازیں کار و احوال چہ خشوع و لوازمات انت۔

ماں حدیث و چہ حضرت عبداللہ بن زبیر و حضرت
ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہما منقول انت کہ اشاں
ماں نماز و پنجوش ساکن بوتگنت چو شکہ یک بے
ساہیں دارے۔ و گوشگ بوتگ کہ اے نماز و خشوع
انت۔ فقہاء مرے خبر و اختلاف دارنت کہ آیا نماز
خشوع و بغیر قبول بیت یا نہ؟ روح المعانی و واجہ
نہنت کنت کہ خشوع بہ اجزائے صلوٰۃ شرط
نہ انت البتہ بہ نماز و قبولت شرط انت و اللہ اعلم
اداکیش و گوارہ جاگہ نہ انت۔ ماں احیاء العلوم
و آئی شرح و تفصیل چارگ بہ بیت۔ بہر جاورد
شاذا ریں صلاح، مزین کامیابی ہما مومنان و
حاصل بیت کہ آیاں گوں خشوع و خضوع و نماز
اداکنت و گوں ہما و صفاں شرف دارنت کہ آیانی
دیما پیداکنت۔ کال یعنی ماں ناہودگیں و مفتیں
کاراں وقت و برباد نہ کنت کسے لغو و بے کاریں
گتے بکنت تو گرا اشاں وقتی دیم و تربیت۔ اشاں
چہ بندگی و کاراں اینکر فرصت نہ رست کہ ماں
چوشیں بے فائدہ ہیں جبرہاں و تارا اگر تارا بکنت
چہ خوش گفت بہلول فرخندہ خود چو بگذشت بر عارف جنگو

گر این مدعی دوست بشناختی بہ پیکار دشمن نہ پرداختی کال یعنی آیانی عادت انت کہ مدام زکوٰۃ و اداکنوک انت چوش نہ انت کہ برے زکوٰۃ
دات و برے نہ دات۔ غالباً ہمیشکا «یؤدون الزکوٰۃ» و بدل «للزکوٰۃ قائلون» و ترکیب کار مرزکرت۔ چوش بچوش کہ پیشی داشت کہ زکوٰۃ اداکنگ
آیانی داعی کار انت۔ واجہیں مترجم قدس اللہ روحہ «دیوک انت» گوشاں و پیشی و اشارہ کت۔ بہتیں مفتراں ادا زکوٰۃ «طہارت»
(پاکیزگی) و معنی و بزرگ چوش بچوش کہ اے موجودیں آیت «قد اقلح من تزنی» و «قد اقلح من تراھا» و مشابہ قرار داتگ اگر ہمیشہ مراد بیت
تو آئی مفہوم و عام قرار دیک بہ بیت کہ ماں آئی و بدل، دل و مال و پاک صاف دارگ داخل بہ بنت۔ زکوٰۃ و صدقات من یک قسم و مال و طہارت انت
خڈ من أموالہم صدقہ نظہرہم و تزکیہم بہا (توبہ دعوے) اے گوشگ کہ اے آیت مکی ٹے و مکہ و زکوٰۃ فرض نہ بوتگ ابن کثیرہ الیشی و جواب
داتگ کہ اہل زکوٰۃ و مشرعیات ماں مکہ و بیت البتہ وزن و توریہ انداز و غیرہ حساب و ادا ماں مدینہ و رسگ و پد بوتگ و اللہ اعلم کال یعنی وقتی لوگی یا ٹینگ و اسید

وَذَكَرَ الْاَوْعِيَةَ لِيَأْتِيَهُمْ مِّنْ رَّبِّكَ يُقَالُ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاٰمْرِ شَيْءٌ مَّا يَدْعُو بِكَ وَيَتَذَكَّرُ اَلَّذِي نَزَّلَ فِيْهِ الْاٰيٰتِ الْكُبْرٰى
سورہ مؤمنون مکی نازل بوتگ و آئی و یکصد و ہترہ آیات و شش رکوعت
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شروع کنان گوں اللہ نام و ہا کہ بے اندازہ مہرباں زبیریں رحم کنوکے
قَدْ اَقْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۱ الَّذِیْنَ هُمْ فِیْ صَلٰتِهِمْ
کامیاب بوتنت مسلمان ہا کہ ماں وقتی نماز
خٰشِعُوْنَ ۝۲ وَالَّذِیْنَ هُمْ عَنِ اللّٰغُوْ مُعْرِضُوْنَ ۝۳ وَالَّذِیْنَ
عاجزی کنوکنت و ہا کہ بے ہودئیں خیراں دیمار گنت و ہا کہ
هُمْ لِلرَّكٰوٰةِ فٰعِلُوْنَ ۝۴ وَالَّذِیْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ۝۵
یک پیمازکات درکنت و ہا کہ وقتی شر مگاہاں نگاہ دارنت
اَلَا عَلٰی اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَکَتْ اَیْمَانُهُمْ فَاَھُمْ غٰیْرُ مُلُوْمِیْنَ ۝۶
مگر چہ وقتی جنساں یا مولداں کہ وقتی ملکنتش گرا آمیاری کنگ نہ بنت
فَمَنْ اَبْتَغٰی وَّرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ۝۷ وَالَّذِیْنَ
نوں ہرکے کہ بلوئیت بغیرچہ اشیا گرا آچہ حد و درکپوکنت و ہا کہ
هُمْ لَا اٰمَنٰتِهِمْ وَكَعَدٰهُمْ رٰعُوْنَ ۝۸ وَالَّذِیْنَ هُمْ عَلٰی صَلٰتِهِمْ
وقتی گورہ امانتانی و وقتی قولانی خیال و دارنت و ہا کہ وقتی نمازانی نگہبانی و
یُحٰفِظُوْنَ ۝۹ اُولٰٓئِکَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ۝۱۰ الَّذِیْنَ یَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ
کنت و ہا کہ بہشت کہ میراث برت ہا کہ بہشت و وارث بنت و
هُمْ فِیْہَا خٰلِدُوْنَ ۝۱۱ وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلٰةٍ مِّنْ
آیاں ماں اودا ہمیشہ نہ دنت و پریقین پیداکیں کنگ انسان چہ چھین کتگیں
طِیْنٍ ۝۱۲ ثُمَّ جَعَلْنٰہُ نَظْفًا فِیْ قَرَارِ مٰکِیْنَ ۝۱۳ ثُمَّ خَلَقْنَا
خاک و ہا زندا آپ و ترپے ایریں کت ماں یک ٹہرے جاہ و زندا اڈیں کت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دگر کام را ہے وہی شہوت و پورہ کنگ شوہاز بکنت آچہ حلال و حدی سرگزوک انت۔ ماں ایشی و زنا، لواطت وغیرہ تہا میں صورت شامل انت بلکہیں لہتیں مفسران متعہ و حرام بوگ و ردع چہ ہے آیت و استدلال کنگ ایشی و تہا دراجیں گفت گوہستنت باید انت کہ اسے بارہ و روح المعانی چارگ بہ بیت و یعنی امانت و قول قرارانی حفاظت و کنت، خیانت و بدعہدی نہ کنت نہ اللہ معاملہ و تو کا و نہ بندہائی معاملہ و ول نماز ان بہ وتی و ہد و سر و گوں آداب و حقوق و رعایت و داران و ادکنت، ماں بندہائی کاراں دست مان کنان و چہ خداوند کریم و ذکر غافل نہ بنت۔ داں ادا فلاح حاصل کنو کیں مومنانی شش حضرت بیان بوتنت (۱) گوں ادب و خضوع و نماز وانگ یعنی گوں بدن و دل بہ اللہ طرف و جگگ (۲) چہ باطل و ناہودگیں کاراں و ارادہ درارگ (۳) زکوٰۃ یعنی مالی حقوق ادا کنگ یا وتی بدن، نفس مال و راپاک دارگ (۴) نفسانی شہوت و قابوہ دارگ (۵) امانت و عہد و حفاظت کنگ یعنی معاملات و راست کنگ (۶) و گدہ سر پد نمازاں بر شتری و سر حفاظت کنگ کہ وتی و ہد و سر و گوں آداب و شرطانی رعایت و داران و آداب بہ بنت۔

النُّطْفَةُ عَلَقَةٌ فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ
 چہ ہا تر مپ بستگیں خون پدا اڈیں کت چہ ہا بستگیں خون گوشت و ہڈی پدا اڈیں کت چہ گوشت و ہڈی
 عظام فکسون العظم لحمًا ثم انشأناه خلقًا آخر فتبارك
 پدا باز پدا مانیں پوست پہ آہڈانی سر و گوشت و رندا (روحیں مان کت) پدا لکیر کت پدا صورتی و نون اللہ بابت
 الله احسن الخلقين ثم انكم بعد ذلك لبيوتون ثم انكم
 والا لیس کہ چہ در شتر تراڈ کنو کنت و پدا شمارند چہ ایشی و ضرور مرت و رندا شمار
 يوم القيمة تبعثون ولقد خلقنا فوقكم سبع طرائق وما كنا
 قیامت و روح و دوبارہ زندگ کنگ بہت و پدا لکیر کنگ شمارند از ہفت آسمان و ما
 عن الخلق غفلين وانزلنا من السماء ماء بقدر فاسكتنا
 مخلوق و بے خیال نشیں و ایریں گپتگ چہ آسمان آپ پہ اندازہ و پدا جاہیں دات آ
 في الارض وانا على ذهاب به لقد رءون فانشأنا لكم
 ماں زمین و ماہ آئی و برگ و ہم و تادریں و پدا رو دینتیں پہ شمار
 به جنت من نخيل واعناب لكم فيها فواكه كثيرة ومنها
 چہ ہا آب باغ چہ نخیل و انگوران۔ پہ شمار ماں ہایا بی تہا سیوہ انت باز و چہ آیات
 تاكلون و شجرة تخرج من طور سيناء تنبت بالدهن
 و درات و (ورودینتیں) ڈر چکے کہ در کپیت چہ سینا و کوباں (یعنی بیوتون در چک) ڈر دیت گوں و یعنی
 و صبنه للاكلين وان لكم في الانعام عبرة لتسقيكم
 و نازشت پہ و روکاں۔ و پہ شمار ماں چار پاداں عسبنت و جاگہ انت۔ نوش کنائیں شمارا
 مما في بطونها و لكم فيها منافع كثيرة ومنها تاكلون و
 چہ آیاتی لایانی چیزاں و پہ شمار ماں آیاتی تہا باز فائدہ ہستنت و لہتے و چہ آیات و درت و
 عليها وعلى الفلك تحملون ولقد ارسلنا نوحا الى قومه
 آیاتی سرا و بوجیگانی سرا سوار بہت تری و دیمیں دات لوح پہ آئی و قوم و نیگا

چہ ہا تر مپ بستگیں خون پدا اڈیں کت چہ ہا بستگیں خون گوشت و ہڈی پدا اڈیں کت چہ گوشت و ہڈی
 پدا باز پدا مانیں پوست پہ آہڈانی سر و گوشت و رندا (روحیں مان کت) پدا لکیر کت پدا صورتی و نون اللہ بابت
 والا لیس کہ چہ در شتر تراڈ کنو کنت و پدا شمارند چہ ایشی و ضرور مرت و رندا شمار
 قیامت و روح و دوبارہ زندگ کنگ بہت و پدا لکیر کنگ شمارند از ہفت آسمان و ما
 مخلوق و بے خیال نشیں و ایریں گپتگ چہ آسمان آپ پہ اندازہ و پدا جاہیں دات آ
 ماں زمین و ماہ آئی و برگ و ہم و تادریں و پدا رو دینتیں پہ شمار
 چہ ہا آب باغ چہ نخیل و انگوران۔ پہ شمار ماں ہایا بی تہا سیوہ انت باز و چہ آیات
 و درات و (ورودینتیں) ڈر چکے کہ در کپیت چہ سینا و کوباں (یعنی بیوتون در چک) ڈر دیت گوں و یعنی
 و نازشت پہ و روکاں۔ و پہ شمار ماں چار پاداں عسبنت و جاگہ انت۔ نوش کنائیں شمارا
 چہ آیاتی لایانی چیزاں و پہ شمار ماں آیاتی تہا باز فائدہ ہستنت و لہتے و چہ آیات و درت و
 آیاتی سرا و بوجیگانی سرا سوار بہت تری و دیمیں دات لوح پہ آئی و قوم و نیگا

ہفت آسمان جوڑ کنت کہ فرشتگان کی روگ و ایک و راہ انت۔ لہتیں ہمعصریں مصتفاں چہ سبج طرائق و ہفت ستارہ آئی جگگ و جاگہاں مراد گپتگ و اللہ علم
 ک ہر چیز گوں سرچیں انتظام و خبر گیری و جوڑ کنگ و آئی حفاظت و خبر گیری و رہبند ان ہم ما معلوم داریں، سادی اجرام بہ بنت یا مخلوقات سفلیہ بہ بنت چہ چوشیں
 چیزے نیست انت کہ آچہ مئے علم و دسترس و در بہ بیت و اگر نہ تہا میں نظام پرشت و بدوش یوان و تباہ و برباد بوتنت یعلم ما یلج فی الارض و ما یرج منها
 و ما یزل من السماء و ما یرج فیہا الخ (حدید رکوع ۱) و نہ اینکر زیات کہ دنیا چہ آب و تباہ و برباد بہ بیت و نہ اینکر کم کہ ضرورتاں ہم چرائی و پورہ بہنت۔
 و یعنی ہور و آب و زمین وتی تو کا چوشیت کہ پدا ماچات جنان و ہے آپ و چہ زمین و کشیں و لہتیں اگر ماچے آپ و دیم دیگ ملوٹیں تو ما آٹرا دیم نہ دیم و دیم
 دیگ پد شمار چہ آئی و نفع دیگ ملوٹیں تو شمارا چہ زمین و کنگ نون ات یا ہا آپ و خشک کنان و ماں گوات و بال پد میں یا آپے سورچک و تہل جوڑ بچیں تو اسے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۲۳﴾

گڑا گوشتی او قوم بزگی ء بکن ات اللہ ء نیستنت شماراچ محبوبے بغیر چہ آئی ء نون شانترست جے ؟

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلَكُمُ

نون گوشت سڑی مردان کہ کرتنت چہ آئی ء قوم ء نہ انت اے مگر یک مردے شے ہمیں ء

وَوَيْدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مِّنَ

لوٹیت کہ متری بکنت شے سڑے ء اگر بلوٹیت اللہ گڑا فرشتے دیم دات ء ماے

سَمْعَانِ هَذَا فِي آيَاتِنَا الْأُولَىٰ ﴿۲۴﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ

نیشنگ ماں وتی پیشگیں بت وپہرکانی زمانہ ء ء انت اے مگر یک مردے کہ گنوکیاں گپتنگ

فَدَرَبُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۲۵﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي

نون شتا آئی ء راہ ء بچارت تا یک مڈے ء گوشتی اے رب منی متا بکن کہ منش دروغ بندکت ء

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا فَإِذَا

پدا حکم دیم دات ماہر آئی نیشکا کہ اڈ بکن بوجیگا بہ مٹے نحرانی ء وپہ مٹے حکم ء وقتیکہ

جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

رسیت مٹے حکم ء دوش وارت تندر گڑا ماں بکن ماں بوجیگا ء چہ ہر یک بھجنے ء

اثنَيْنِ وَاهْلِكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ فَاغْرَقْنَا

دودانہ (بیک نرے یک مادگے) ء ء دمان بکن وتی لوگ مردان مگر ہماکے کہ پیش ماں آئی ء قسمت خیرے فیصلہ بونگ ء گورن

فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿۲۶﴾ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ

گفتنگ بکن اے ظالمانی بارہ ء ء ء پرچیکہ آمان ء غرق بونگ انت پدا وقتیکہ سر کپتے تو

وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَاكَ

وہما کہ گون تو گوننت ماں بوجیگا ء گڑا بگوش کہ ش کر انت اللہ ء کہ چشیتنی مارا چہ

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۷﴾ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزَلًا مُّبْرَكًا وَأَنْتَ

ظ میں قوم ء ء ء و بگوش اے رب ایر کیج من ء ماں یک برکت داریں جاگے وتو

درستی چیزاں ماکنگ تونیں ء یعنی آیانی بہار ء گندان ء دوشنود بیست و ہتین نیوگ ء حساب ء ولہتین غذا ء حساب ء کار مرزکن ات ۔ ء یعنی زیتون ء درخت کہ چرائی روغن در کپیت کہ آمالش و اید کہ کاراں کار مرز بیت و باز ملکائی مردم آڑا نارشت ء جاہ ء کار مرزکننت ۔ اے درخت ء ذکر گون خصوصیت ء فرمائیت چیا کہ ایشی ء فوائد باز انت و خاصین شرف و فضل داریت ۔ ہمیشکا ماں سور "التین" ء ایشی ء سوگند ورگ بوت ۔ جبیل طور ء نیشکا ایشی ء نسبت کنگ ہم ایشی ء فضیلت و برکت ء خاطر ء انت ، اودا ایشی ء مزین پیداوار بیت ء ء چہ نباتات ء زنداے حیوانات ء ذکر بوت یعنی جانورانی شیر ء ماشا راچ وتی قدرت ء وارینیں ود کہ بازیں فائدہ شا چرایاں گپت کن ات دانکہ پرشا ہتین جانورانی گوشت ہم حلال کت ۔ ء یعنی بزشتکی ء جانورانی بڈ ء سڑے ء و ماں دریاء آپی گراب و بوجیگائی سڑے سوار بوان ء چہ یک جلسے بہ دگہ جاے سفر کن ات و مزین مزین وزنی ازباب آیانی سڑے بار کن ات ۔ بوجیگ ء مناسبت ء

دیم ء حضرت نوح علیہ السلام ء قصہ ء ذکر ء بیان فرمائیت کہ چونکائی اللہ تعالیٰ ء چہ آئی ء بوجیگ جو کناثیت کہ عظیم طوفان ء و ہدے مومنانی نجات ء ذریعہ بوت ۔ پدا نوح علیہ السلام ء مناسبت لھتے دگہ نبیانی قصہ ہم ذکر کت ۔ شاید ادا اے قصہ ہانی بیان ء ہم اے اشارہ بیت کہ ہنجوش ماں بڑے آیتان ء شے جہانی ضروریات ء نسبت و بند مذکور ات ہما پسا رحمانیں خدایا پے شے روحانی حاجت و ضرورتان ء پورہ کنگ ء چہ دنیا ء ابتداء ء وحی درسات ء سلسلہ ہم قائم کت ۔ یا چوش بگوش کہ برزا قدرت ء نشانان بیان فرمائینان ء توحید ء نیشکا دنگوش گور کناثیتکی ات پے آئی ء سرحمی ء چہ ادا نبوت ء رد ابیان شروع کت کہ ہمانی ء ضمن ء انبیاء و آیانی زندگی کنوکانی و ش انجامی ہم ذہن ء نندارینت ۔

ہمے صفحہ ء فوائد : ء یعنی ماں شے و آئی ء تو کافرق و تفاوت چہ انت ؟ کہ آرسول بیت و شما بیت مکن ات ۔ ء یعنی مزنی لوٹیت ہمیشکا اے درتیں و تکرر میں خبراں کنت و اگر نہ خداکے ء رسول بکنت و دیم بدنت تو بس پرے کار ء واسطہ ہے مردچین بونگ زانا خدایا فرشتہ دیم دات کت بکنت ؟ ء یعنی ماچوشیں عجیب گپ کہی نہ انت کنگ کہ یک مٹے ڈولیں ادنائیں مردے خدایا رسول بہ بیت و تمام معبودان ء دورکنان ء تھنا کیس خدایا حکومت ء قبول کنگ بہ بیت ء فک معلوم بیت کہ اے واجہ ء دماغ خراب انت ۔ شہر ! تمام قوم و وتی بت وپہرکانی برخلاف یک ہنجیں خبرے کنگ کہ آڑا کس باور کت بکنت صافیں کنوکی نے نہ انت تودگہ چہ ایت ؟ شہر ہمیش انت کہ چیزے روچ ہنگت صبر بکن ات وراہ چار بے ات شاید پشت ترے مرد ہوش ء بیست وچہ کنوکی مرد سار بہ بیت یا وتاوت موت ء دپ ء بروت دفعہ

ہلاکس بہ بیت (العیاذ باللہ) ء یعنی وہدے واجہ نوح ء تمام کوششاں بے کار ثابت بوت انت نہ صد و پنجاہ سال سگیاں برداشت کنان ء ہم آیان ء بہ راستیں راہ ء یارگ ء تو کا کامیاب نہ بوت تو گون خدایا فریادی کت کہ نون اے بدبختانی مقابلہ منی امداد ء بکن چیا کہ سر ظاہری ء اے مردان چہ منی

تکذیب دست ء نہ کشت و دگران ہم خراب کنت ء اے قصہ ساری ء ماں سورہ ہود و غیرہ ء گوشتنگ ادا اے لفظانی تفسیر چارگ بہ بیت ۔ ء یعنی کافران ء ، توری چہ تی خاندان ء بہ بنت سوارش مکن ء یعنی پر اشاں عذاب ء پتائیں حکم بونگ ، اے فیصلہ آخری انت الم ء اے کار بیت نون پے ظالماں گون ماچ کسے ء سفارش ء کوشست ء مکن ۔ ء مارا چہ آیان جدکنان ء چہ عذاب ء ایمن کت ۔

وَلِيعْنِي مَا أَنْتَ بِهٖ جَاهِلٌ خَيْرٌ مِنْ أَرَامٍ دِيُونِي جَاهِلٌ
 بدتے وچہ جہازہ ہر جاھے کہ ایر تھجگ بیٹیں اودا
 ہج درد ورنج ماملن ہر پیماد ہر جاگہ کہ تھی رحمت
 و برکت بہ منے جاوڑہ شامل بہ بیت۔ فل کہ کئے اے
 نشانانی اشکنگ پد نصیحت و عبرت حاصل کنت و کئے
 عبرت نصیحت نہ گریت کما قال تعالیٰ: وَلَقَدْ
 تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مَّتَدَكِرٍ (قر، رکوع ۱)
 فل اے بیان "عاد" ٹیگنت یا نمودہ۔
 فل یعنی حضرت ہود یا حضرت صالح علیہما السلام۔
 وہ یعنی اشان چوشیں اعتقادے نہ داشت کہ چہ
 مرگ و رند مایک روچے گوں خداوند کریم و دوچار کہیں
 بس دنیا و زند و آئی و عیش و آرام آئیانی زندہ مقصد
 و مرادات فل یعنی سر ظاہر و بیخ خبرے ماں آئی و پشما
 گیش نیست فل یعنی چریشی و مستریں خرابی و بزرگی
 چے بیت کنت کہ وتی ہمیں یک ادناہیں مردے و مفت
 ناحق و وتی واجد و حاکم جوڑ کنگ بہ بیت۔
 فل یعنی چوشیں گپ جنت کہ آیان و عقل ہم قبول دار
 نہ بیت کہ ہڈان و ریزگان گوں خاک و ذرات و
 ہو ر بگا رند پدا چہ قران مردم جاہ برنت، چوشیں
 نابکاریں گپ و منگ کئے تیار بیت؟
 فل یعنی چوشیں آخرت و چوشیں حساب و کتاب و ماوا
 ہم کر زانہیں ہمے پکین دنیا و کڑی و ویکیں ہمے مرگ و
 زندگ بوگ کہ منے کلانی چمانی دیا ہے قصہ و کار بوگا
 انت نیچے پیدا بوت ویکے چہ دنیا و فنا بوت بس دینتر
 حج نیست۔ فل کہ من آئی و پیغمبران و آمرگان و
 دوبارہ زندگ کنان و عذاب و ثواب دنت۔ اے
 ہر دوکس دعویاں ہمیں انت کہ ما اشان منگ و
 ہجر تیار نہ ہیں، مفت ناحق و شدت کنگ و بے
 دردیں سر ادر و دیگ چے فائدہ رسیت۔
 فل یعنی آخر پیغمبر چہ کفار و نا امید بوان و دعا کت۔

۲
 ۲

خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۱۹ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّ اٰنْ كُنَّا لَبٰتِلِيْنَ ۲۰ ثُمَّ
 چہ درستان شتر ترس ایر گجو کینے فل ماں اشی و باز نشانی انت و ما آزمودہ کنیں فل
 اَنْشَانًا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ۲۱ فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رُسُوْلًا مِنْهُمْ
 پیدا گیں کت رند چہ آیاں دگر قومے (عاد یا نمود) فل پدا ہمیں دات ماں یاں یکے سو رجا یا (ہود یا صالح) کی
 اَنْ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۲۲ وَقَالَ
 اے کہ اللہ بندگی و بکن ات نیستیں شمارا دگر معبودے بغیر چہ آئی و نون شتا ترست چے و گوشت
 الْمَلٰٓئِمِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاَوْ كَدُوْا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ
 سترس مرد ماں چہ آئی و قوم و ہا کہ کافر سنت و دروغ بندش کنگ قیامت و دیا آیک
 وَاَتَرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هٰذَا الْاَبَشْرُ مِثْلَكُمْ يٰ اٰكِلِ مِمَّا
 و آسودہ حالیں کنگنت ماں دنیا و زندگی و کہ نہیں اے مگر یک مردے شے ہمیں وارت چہ ہا چیزاں
 تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا شَرَبُوْنَ ۲۳ وَاَلَيْسَ اَطْعَمْتُمْ لَبَشْرًا
 کہ شمارا ش ورت و نوشیت چہ ہا چیزاں کہ شتا نوشیت فل و اگر شتا بگرت خبر یک انسانے و
 مِثْلَكُمْ اِنَّكُمْ اِذَا الْخُسْرٰوْنَ ۲۴ اَيُّعِدْكُمْ اِنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَ كُنْتُمْ
 شے ہمیں گرا بیشک شتا تاواں بار بیت و شمارا وعدہ دنت چے کہ وقتیکہ شمارا مات و خاک
 تُرَابًا وَّ عِظًا مَّا اَنْتُمْ فٰخِرُوْنَ ۲۵ هٰهٰئِهٖ اٰيٰتُ الْاَنْعٰمِ اَلَمْ تَرَ
 بیت و ہڈ بیت گرا دوبارہ شتا زندگ کنگ و رنگ بیت؟ کہ بوت کنت کہ بوت کنت آچر شتا وعدہ دیکہ بیت
 اِنَّ هِيَ الْاٰحْيَاۡتُ الْاَلْبٰنِيَّاتُ وَنَحْيَاۡ وَاَمَّا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ۲۶
 نہ انت مگر منے دنیا و زندگی کہ ما مریں و زندگ ہیں و ما دوبارہ پاد کنگ نہ ہیں و
 اِنَّ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اَفْتَرٰۤی عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا وَاَمَّا نَحْنُ لَهٗ
 اے نہیں مگر یک مردے کہ پد بندیت اللہ و سدا فل و ما آئی و را
 بِمُؤْمِنِيْنَ ۲۷ قَالَ رَبِّ اَنْصُرْنِيْ بِمَا كَذَبُوْنَ ۲۸ قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ
 ہمتیں گوشتی اے رب منی مدتا بکن کہ منیش دروغ بندگت فل فرما شیت کئے روح و رند

مذلل ۲۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

لِيَصْبِحَنَّ نَدِيمِينَ ﴿۳۱﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُم

ماں صباح و سراسر و پشیمان بنت و پورا گپنت تندرست جیتک و پر حق و بدالتنتیں

غَنَاءً فَبَعْدَ اللَّقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۳۲﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا

پتار و نون لغتیں پہ ظالمیں قوماں و رندا پیدا گئیں کنت رند چہ آیات و کہ قوم

آخِرِينَ ﴿۳۳﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿۳۴﴾ ثُمَّ

نہ دیاروت یک قومے و تی مدت و و نہ رندا پشت کسیت و رندا

أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا جَاءَ أُمَّةً رَسُولًا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا

ویم دیا نیں کنت پیغمبر پیاں پدہ ہر بر کہ رست یک امتے و گور و آئی رسول گدا دروغ بندش کتا پادیم

بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعْدَ الْقَوْمِ الْيَاقُوتُونَ ﴿۳۵﴾

دیان کنت یخے پر گورے پد پدا و کنتیں قصہ و نون لغت انت پہ ہا کساں کر لقیں نہ کنت

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿۳۶﴾ إِلَىٰ

رندا دیمیں دات موسیٰ و آئی ہر بات ہر بات ہاروں گوں نشانیاں و روشنیں دلیلاں فرعون و

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿۳۷﴾ فَقَالُوا

و آئی و سرداران نیگا گدا مزنی کنگا لگنت و آگرتیں مردم انت و نون گوشش

أَنْعَمَ مِنْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ ﴿۳۸﴾ فَكَذَّبُوهُمَا

چہ ما ایمان کاریں پہ دو مردم و سراسرے ہمیں و آیاتی قوم مٹے غلامی و کنت پدا آہر و کوش دروغ کنت

فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿۳۹﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ

پدا ابوتت چہ پر کپتگیساں و بیشک داتیں موسیٰ و راکتاب تاکہ آ (بنی اسرائیل)

يَهْتَدُونَ ﴿۴۰﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ

هدایت حاصل بکنت و کتیں مریم و نبی گوں و تی مات و یک نشانی یے و پدا جاگہیں دانت

رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿۴۱﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ كُلِّمِ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

ماں بزرگے و دیے کنگ و جاگہستنت و پچوگیں و پلا او پیغمبر اں بورت چہ سکتیں چیزاں

میزل ۳

و یعنی عذاب پہ آگے بالکل تیار انت کہ چرائی و پدا اشاں پشیمان بنت بلے گدی پشیمانی پچ در و زوارت و چریشی و سرظاہر و سخوش معلوم بیت کہ اے قصہ نمود گنت کہ آیات چہ چہاں و توار و مرتنت و اللہ اعلم و چوش کہ آپ و ہار کاہ و بوچان و رنبنیت و بارت ہے پیا اشاں ماں خداوندی عذاب و ہار و طوفان و رنباں رونت و یعنی چہ خدا و رحمت و و یعنی ہر یک قومے و کہ آئی و تی پیغمبران دروغ بندکت و تی و تی وعدہ و سراسر برحق ہلاک کنگ بوتنت ہر مدتے کہ بہ یک قومے و مقر ات چہ آمد تا نہ یک و مانے دیا بوت نہ پشیمان و یعنی پیغمبرانی قطار آگے شروع بوتنت چہ یکے و پد و گرے آیات بوت و مٹے ڈول و دروغ بندو کاں ہم یکے چہ دومی رند ہلاک کنگ بوتنت انکو پیغمبرانی بعثت (دیم دیگ) و و انکو ہلاک ہو گا کی نمبر جنگ بوت۔ چنانچہ بازیں قومے سخوش تباہ و برباد کنگ بوتنت کہ آیاتی قصہ ماں و ابید و گر چہ چیز نہ منگ، مروچی آیاتی داستان مردم ایوک پہ عبرت حاصل کنگ و انت و شکنت و یعنی چہ اللہ و رحمت و و پیشکا خداوند کریم و پیغام و عرض نشانتش کہہ و مزنی و نشہ و آیاتی دماغ پہک بے کار کنت۔

و یعنی موسیٰ و ہارون و قوم (بنی اسرائیل) و مٹے غلامی و کنگا سنت چہ ایاں و کس و ما چہ پیا و تی سردار چوڑکت کتیں و یعنی چہ فرعونیاں ہلاکت و پد ما آیات و تورات ناہیں کتاب دات تاکہ مردم آئی و سراسر عمل کناں داں جنت و خداوندی رضا و منزل و سر بہ بنت و یعنی خدائی قدرت و نشانی انت کہ تہنا چہ مات و، ابید چہ پت حضرت عیسیٰ علیہ السلام و را پیداکت چوش کہ ماں آل عمران و سورہ مریم و آئی و تقریر گوست و شاید اے ہا بزرگ جمیں زمین بہ بیت کہ اودا چک مات بوگ و و ہد حضرت مریم جتوک ات چنانچہ سورہ مریم و آیات فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَنْ لَآتِيكِ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكَ فَاتَّخِذِي مِنَ الْمَرْبُوتِ هَٰذَا هِيَ الْآيَةُ الَّتِي كُنْتَ تُرِيدُ أَنْ يَأْتِيَكِ مِنَ الْمَرْبُوتِ هَٰذَا هِيَ الْآيَةُ الَّتِي كُنْتَ تُرِيدُ أَنْ يَأْتِيَكِ مِنَ الْمَرْبُوتِ هَٰذَا هِيَ الْآيَةُ الَّتِي كُنْتَ تُرِيدُ أَنْ يَأْتِيَكِ مِنَ الْمَرْبُوتِ

ماں سری پنگر و «خان یار» سینگ یہ «یوز آسف» و نام و مشہور انت و آئی و بابت و مشہور انت و آئی و بابت «تاریخ اعظمی» مصنف ایو کا یک عام افواہ نقل کنگ کہ مردم اے قبر یک نبی و قبر گوشت۔ ایک شہزادے ات و چہ یک وگہ ملک و ادا سر بوتگت، آٹرا حضرت عیسیٰ و قبر قرار دیک مسترس درجہ و بے حیاتی و احمقیت است، چہ چوشیں و تکرپیں خبراں حضرت مسیح علیہ السلام و حیات و باطل قرار دیک ابید چہ خطبہ الحواسی و دگہ پچ نہ انت۔ آگہ اے قبر و تحقیق مطلوب بہ بیت و ایک یوز آسف کے بوتگ تو اے پدا و لہجہ منشی حدیث اللہ امر سری و رسالہ و بجات کہ خاص بہ ہے موضوع و سرگوں مزین تحقیق و تدقیق و نبیگ بوتگ کہ ماں آئی و اے ناہودگیں خیال و رڈ کنگ بوتگ و جزاہ اللہ تعالیٰ عنہا و عن سائر المسلمین احسن الجزاء۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ماں درستی پیغمبرانی دین ہے یکتی حکم بوتگ کہ حلال بودرات چہ حلالیں رهنبدء کسب کنان و نیکی کار کین ات۔ نیکی کاران تمام خلقت زانت انت چنانچہ تمام پیغمبران گون مزین مضبوطی و حکمی و اکل حلال، صدق مقال (راستگویی) و سزا مواظبت و دنی امتان و برپیشی و تاکید کنان بوتنت۔ ماں قرآن کریم و دگر جاہے ہے ہمیں حکم کہ لادار سولان دیگ بوت، تمام مومنان ہم دیگ بوت۔ مرثی و نصاری و رہبانیت و ہم رد بوت کہ اسے بہ حضرت عیسی علیہ السلام و ذکر و خاصین مناسبتے داریت۔ چہ حدیثان معلوم بیت کہ ہر کس و ورگ و نوشنگ چہ حرام و کمائی و بہ بیت آثرا و دنی دعاء قبول بوگ و امیت دارگ نہ لویت۔ و ماں لیتے حدیثان ہست کہ آگوشے کہ چہ حرام و کمائی و رزیت دوزخ و آس پرانی و زیات حقدارانت (العیاذ باللہ) فل یعنی حلالیں رزق و روکان و نیکی کار کنوکان و اسے خیال گورکنگ لویت کہ اللہ چہ آسانی تمام سرظاہریں و چیریں احوال و کاران معلوم دارنت۔ بہ ہمیشی و روء گون ہر یحی و معاملہ کنت۔ اسے دیم گوری (خطاب) رسولان و کنان امتان و اشکانا نیگ بوت۔ فل یعنی اصول و اعتبار و

تمام بنیانی دین و مذہب یک، و درستی خدام یک انت کہ مردم مدام جرائی و نافرمانی و ترسوک بہ بیت، بلے مردمان تفرقہ پیدا کنان و دین چند چند کت و جدا جدا ہیں راہان کام جان بوتنت اسے ڈول و تی جذبہ و واہگانی زندگی کنان و صدائی حساب و تفرقہ و مذاہب جوڑ بوتنت اسے فرقہ بندی و سوچ نبیان نذات، آسانی گورا چہ ازمنہ و امکانہ و اختلاف ایو کا فروعی اختلاف ہست ات، ماں دین و بنیادی گتیاں درست بالکل متفق بزبان بکراہ انت۔ عموماً مفتراں آیت و تفسیر ہے ہما کنگ۔ لیکن حضرت شاہ صاحب نے نشتہ کنت کہ "چہ ہر یک پیغمبرے دست و اللہ تعالیٰ و آوقت و ہر چہ فسادے ہست ات آئی و اصلاح کت، زندگی مردمان ہمت کہ آسانی حکم جدا جدا انت آخرت میں و اجہیں پیغمبر معرفت درستی فسادانی اصلاح و علاج یکبارگی پیش داشت نون تمام ادیان آوار بوان و یک دینے بوت و تمام توہا یک برکے و چیرا جمع کنگ بوتنت۔ فل یعنی ہنجوش فہمت کہ ماہر حقین و منے راہ تجکیں راہ ایت۔

و یعنی ہما کساں کہ بنیانی متفقہ ہدایتانی تو کا خلل پیدا کنان جدا جدا فرقہ و ملت قائم کرت ہر فرقہ و تی عقیدہ ہانی سراج لجم بوان و نشنگ چہ پیما جرایاں دست نہ کشیت توری تو ہر قدر نصیحت و سرسوج بجن نون تیں و اجہ بہ اشاں و تارا زیات غناک ممکن بلکس اشاں و کتیں ہنگت جہلت ہبے کہ اشاں بہ و تی جہالت و غفلت و تو کا گیشتر عرق بہ بنت دانکہ ہما ست بنیت و برسیت کہ آسانی جمان بہت گرت یعنی اشاں و موت بنیت یا خداوندی عذاب اشانی چک و بکیت۔ فل اشانی خیال ہمیش ات چنانچہ اشاں گوشنگ نجن اکثر املا و اولاد و مان جن جمعڈین (سبا، رکوع ۴) یعنی اگن ما خدا و گور و مردود و مغضوب بوتینیں تو اینجو مال و دولت وغیرہ منے گورا چلو بو تگ۔

و یعنی سرید نہ بنت کہ مال و دولت و اسے زیادتی آسانی فضیلت و کرامت و ظاہر نکنت اسے بہ مے سوب و انت کہ اشاں جہلت و رخصت دیگ بوتگ ہنکر اشاں جہلت رسیت ہما قدر اشانی بد بختی و کیلو

وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۵۱﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ
و عمل کنت نیکیں و۔ ہر چہ شما کنت من زاناں و۔ اسے شے دین و مردمنت
أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿۵۲﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا
درست ہے یک دینے و من شے راہان نون چمن بشرست۔ پلہ برپیش کنتی کار گون یکدگر و پلہ کنگر و فل
كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۵۳﴾ فَذَرَهُمْ فِي غُمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۵۴﴾
ہر فرقے بہ ہما چرے کہ آسانی گورا ہست خوشنک۔ نون پلش تو کہ و تی غافی و تہا فرقت تاکہ و تے و ک
أَيُّحْسِبُونَ أَنَّنَا مَدَّيْهِمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿۵۵﴾ نَسَاءً لَهُمْ
چہ آگن کنت کہ آجیزیکہ چہ مال و اولادان ما آیان و دیانیں، کتر اما کوشش کنگائیں بہ آسانی
فِي الْخَيْرِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
خیر سینگا چہ نہ انت بلکہ آنفہنت و بیشک ہما کہ چہ و تی پر وردگار و بیم و بہ ترس
مُشْفِقُونَ ﴿۵۷﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۸﴾ وَالَّذِينَ
لر زنت و۔ و ہما کہ آپ و تی رب و آیتانی سر یقین کنتت و۔ و ہما کہ
هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿۵۹﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ
گون و تی رب و تی کسے و شریک نکنت فل و ہما کہ دینت (پہ اللہ راہ و) ہر چیکہ دینت و دلش
وَجَلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿۶۰﴾ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي
پہ ترس انت کہ آیان و تی رب و نیگا گورگ و تی انت و۔ ہمیشاں تچانت بہ نیکیانی
الْخَيْرِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿۶۱﴾ وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا وِجْرًا
ماصل کنگا و آپیش کپنت بہ آنیکیانی کنگ و۔ و ما بار ایر نکنیں چہ کس و سرانگ آئی و جوازا
وَلَدِينَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۶۲﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي
و منے گورا کتابے کہ خبر کنت بہ راستی و بہ آسانی سزا ظلم نہ بیت و۔ بلکس دلش ماں
غَمْرًا مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿۶۳﴾
غفلت انت چہ اشی و آیان و دگر کار ہم ہستنت اشی و چہ بغیر کہ ہما کاران کنتت و۔

سرریح بیت سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَأُمْلَىٰ لَهُمُ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿۸﴾ (اعراف رکوع ۸) فل یعنی ایمان و احسان و باوجود اشاں مش کار و مغروران چہ مکر اللہ و لجم نہ انت ہمیشہ چہ خوف خدائے ترس و لرز انت کہ نہ معلوم بہ ما اسے دنیا و العامات جو استدرج و نہ انت۔ حسن بصری و قول انت اِنَّ الْمُؤْمِنِينَ جَمِيعًا اِحْسَانًا وَشَفَقَةً وَاِنَّ الْمَنَافِقَ جَمِيعًا اِسَآءَةٌ وَاَمَّا (مومن نیکی کنت و ترسیت و منافق بدی کنت دے عم نندیت فل یعنی بہ آیات شرعیہ و کونہ دنیانی سرالیقین دارنت کہ ہر جی چہ آنکو بہ منے دیا کثیت آبالکل عین محنت و ہر چہ خبرے دیگ بہ بیت آبالکل برحق انت و ہر چہ حکے سر بہ بیت آلاست و معقول انت فل یعنی خالص توحید و ایمان و سراقائم انت ہر یک عملے و گون صدق و اخلاص و ادا کنتت کردی ہم چریشاں غفی یا جلی شرک ظاہر نہ بنت فل یعنی کئے بزانت کہ او داقبول بنت یا نہ بنت دیم ترا کار بدینت یا کہ مدینت، خدا راہ و زران و خرچ کنان مدام ترسنت کہ بارس خیرات و صدقات قبول بیت یا نہ بیت ہجرتی عمل و سرغورناک نہ بنت نیکی و باوجود ماں دل و خدا ترس و داروک انت۔ فل ماں دنیا و ہم و ماں آخرت و ہم کما قال تعالیٰ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فَأَشْمَعُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ (آل عمران رکوع ۱۵) تو در حقیقت اصلی خیر ماں صالحین عملوں، خوبیں ہیل و عاداتاں و مشرف دیوکیں کارا پوشیدہ انت نہ کہ ماں مال و اولاد و ہنچوشکہ کافراں گان داشتگ انت وکلا یعنی برز اہرج اعمال خصال بیکنگ بوتنت چوشیں گرانیں کار نہ انت کہ آیانی زورگ چہ انان بر طاقت و درہ بیت مئے اے ڈول عادت نہ انت کہ انسان چہ آئی بر طاقت و زیات ماں حجال و چکل بدیمیں اے کلیں خبرھا انت کہ اگر اشانی سرد لگوش گور بکنت تو اے کاراں بخوبی کت کنت و ہرکے کاملیں پیش دستی کونکائی درجہ حاصل کنگ نتونیت آئی و ہم باید انت کہ وقتی ہمت برو و سرچیں کوشست بکنت کہ پریشی بکنگ بردا آسکلف قرار دیگ بوتگ۔ مئے گور ماں عملانی کتاب و درجہ بدرجہ ہر یکے بر عمل بنشگیں موجود انت کہ آیان قیامت بروچ و ہر کس و دیما پیش کنگ بنت و بہ ہمیشانی رو و آیان و جزا (بدل) دیگ بیت کہ ماں آئی و قد ذرھے ظلم نہ بیت نہ کسے و نیکی بر باد بنت نہ اجر کنگ بیت و نہ بے سبب دے گناہ و دومی ہمارا آئی و چک چکل دیگ بیت۔

فکلا یعنی بہ آخرت و حساب کتاب اشان غافل انت و ماں دنیا و اے دگر کار و باراں گلاشیش انت کہ جریشاں در کنگ و فرصت اشان و نیست تاکہ بہ آخرت و نیگا چیز کے دلگوش گور بکنت یا مطلبی چوش اشان کہ آیانی دلاں ماں شک و شبہ و غفلت و جہالت و موجاں غرق انت مستری گناہ ہے بوت باقی جریشاں اے دیمتر ہنگت دگر بازیں گناہ انت کہ آیان بہ و تا نزاراں انت بیکپارگی جریاں و تارا بست نہ کنت و چونکائی و تارا بست نہ کنت کہ ہرج بدیں کارے آیانی گندیں تب و ذریعہ بر آیان مقدر بوتگ ہر وہیم منتگ آھا کارا کنت، لامحالہ آئی و سزا ہم گندنت۔

ھے صفحہ و فوائد : و یعنی و ہدے اے دنیوی یا آخروی عذاب گور قمار کنگ بنت تو چھیماں جنت و فریاد کنت کہ مارا چرے ججاں و راستگار بکن ات۔ شتر! اودا کئے انت راستگار کونوک؟ آٹرا حکم دیگ بیت کہ چھیماں مکن اے درستیں شور و فریاد بے کار نت مروچی بر تھی مدد کس نہ در ائینیت و نہ چر مئے عذاب و کسے ہلاکس کت کنت۔ چنانچہ اے ڈولیں عذاب و یک نمونگے مکہ و کافراں ماں بدر و جنگ و پیش دارگ بوت کہ اودا اشانی مزین نہیں سردار کنگ بوتنت یا قید کنگ بوتنت جنیں آدمیاں داں باز ماں بہ اشانی مرگ و گریوان بوتنت سر و موداں تراشان و پرسیس داشت، گریت و و تارا رو ستینش شور و او بلاش کت بے ہج حال نہ بوت یک برے و اجہیں نبی صلی اللہ علیہ وسلم و دل سیاہ یوان و بد دعا فرمائینت سال و قحط بوت مردار و ہڈانی ورگ و پوست و ورگ و خون و تنگ و نوبت بہ سرش کیت آخر کار گور رحمتہ للعالمین صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و رحم و واسطہ دیان و بہ دعائش عرض کت گدا اللہ تعالیٰ ہما قحط و عذاب جست کت، چوشیں و ہدے نہ لات و منات" کار و اہت نہ "ھبل" و "نائلہ"

وکل نون پرچے شور و فریاد کن ات ہما و ہدا یاد کن ات و ہدیہ خدا و پیغمبر آیتان و وانان و شمارا اشکنا نیک انت تو شائستہ کائی جھنت شاکلام اللہ و اشکنگ ہم بروت گوارا کت و شے مزنی و کتبر و شمارا نیشنت کہ حق و قبول بکن ات و پیغمبران و گناہی سرد لگوش گور بکن ات۔ وکلا یعنی چہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و دیوان و اشان ہنچوش جہنگنت انچوش بوش کہ یک نامہ دگیں قصہ و پیش کت و رفتنت یا کہ سامرا تھجرون و مطلب

ایش انت کہ شپ و و ہدے ماں حرم و زندان و پیغمبر علیہ السلام و قرآن کریم و بابت و خبر انش بندہ بند و انت و قسم قسمیں قصہ ایش جور کت کت کسے و آئی گیاں جادو گوشنت کسے شاعری کسے بخوبی و دگر دگر ہے ہمیں نامہ دگیں گور و مفین ٹوکالی ایش کت کت نون مروچی وقتی دپ و تام و بچش ات چہ شور و فریاد و ہج حاصل نہ بیت وکلا یعنی ماں قرآن و خوبیاں شکر نہ کن ات و اگر نہ بریثا حقیقت پورا بوتگت کہ بے شک اے خدا نے پاک و کلام انت کہ ماں آئی و اشانی نادراہیانی علاج ہم شون دیگ بوتگ۔ وکلا یعنی نصیحت کونگ ملام نصیحت کنگ پیغمبر بوتگنت یا پیغمبر و رندگری کونک۔ ہے پیماسانی کتاب ہم ملام نازل بوتگنت برے یک جا ہے و برے دگر جا ہے۔ نون اے یک ہمیں گتے نہ انت کہ آئی و نمونگ پیش و نہ بوتگ۔ البت ہرج کامل و اشرف تریں کت بے نون اھنگت اے شان و درجہ و کتاب چہ و پیش نہ بہتگ تو ایش و تقاضا ہمیش ات کہ جدونیاں ما اے نعمت و قدرانی بکنیں و آئی و آواز و سر البتیک بکنیں چوشکہ صحابہاں کت (تنبیہ) شاید ادا چہ آباء اولین و آباء البدرین مراد بہ بنت و ماں سورہ یسین و چوش گوشنگ "لَتُنذِرَنَّهُمْ قَوْمًا مَّا اُنذِرُوا اَبَانَهُمْ" اودا آباء اقرتین و ارادہ کنگ بوتگ۔ واللہ اعلم وکلا یعنی سوداں و دیوانہ و خبراں کدی چوش نقد و راست بیت کنت! حقیقت ایش انت کہ اے مردمانی

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْرُونَ ﴿۱۷﴾
 داں ہا وقتے کہ گریں آیانی ہستی منداں پہ عذاب گرا آفریاد کنت۔
 لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ تُعَذِّبُكُمْ مُّتَا لَا تَتَصَرَّوْنَ ﴿۱۸﴾ قَدْ كَانَتْ آيَتِي تُتْلَىٰ
 فریاد مکن ات مروچی۔ شتا چہ مئے عذاب و چھینگ نہ بت وکلا بر تحقیق مئی آیتاں و انگ بوتنت
 عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰٓ أَعْقَابِكُمْ تَنْكُصُونَ ﴿۱۹﴾ مُسْتَكْبِرِينَ ﴿۲۰﴾ بِه
 پہ شے سر و شتا بہ وقتی پادانی پوزاں پشت کائی شکتہ وکلا تکبر کنان و چہ آئی و
 سَمْرًا تَجْرُونَ ﴿۲۱﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
 قصہ کونے خیال کنگ و انکار و کنگ وکلا آیا آیان و کت ماں ہا کلام وکلا آتک آیانی گور انجیں چیز کینا بکنگ
 آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۲﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۲۳﴾
 آیانی اولیگین بت و پیکانی کور وکلا یا پچاہش نیارت وقتی رسول کہ نون آئی و رانمنت وکلا
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَثُرُوا لِلْحَقِّ
 یا گوشت کہ آئی و را کتوکیں گیتگ۔ چونہ انت بلکیں آوری آیانی گور حق و گیشتر آیان حق و را
 كِرْهُونَ ﴿۲۴﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
 دوست نہارنت و و اگر حقین خدا آیانی خواہشاں فی زندا بگریت گدا فساد بیت ماں آسمان و زمین و
 وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿۲۵﴾
 و ہر کیک اشانی تہا انت و بلکیں انت ما آیانی نصیحت و نون چہ وقتی نصیحت و روگرداننت و
 أَمْ سَأَلْتَهُم خَرْجًا فَأَجْرَ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۲۶﴾ وَ
 یا توچہ آیان محصول لوٹے گرا تہج ربت و محصول شتر انت۔ و اشتر تریں روزی رسائے وکلا
 إِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۲۷﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 تو آیان و تورا جتنے بہ راستیں راہ و نیگا و ہما کہ نہ منتنت
 بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَوِّنَنَّ ﴿۲۸﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا
 آخرت و آچہ راہ و رد بوتگنت وکلا و اگر ما آیانی سرور ہم بکنیں و دور بکنیں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اے وہی خبر سنت آسانی دل و زانتگت کہ بے شک ہر چیز کے تو اور تگ آبرحق انت بلے حقین خبر چونکہ واہگانی و مطلبانی پورہ کنوک نہ ات پیشکارے خیریاں بدمارتگت وہ قبول کنگت تیار نہ تو گنت و یعنی راستیں خبر خراب گنت تو ملی لگت، راستیں خدا اشانی واہگ و مرضی و تاج بوت نہ کنت، اگر خدا آسانی خوشی و خواہش و روء کاران و انجام بدنت تو آخذا چون خدا پشت کپیت معاذ اللہ کڈاہ و قوی بندھانی دست و لیوٹے بوت اے جاورد آسمان و زمین و اے محکمیں بست و بنداں چونکائی قائم بوت کنت۔ اگں یک خوردیں میتگے و بست و بندھن مردمانی و اہنگائی تاج کنگ بہ بیت آہم چار روح و قائم دارگ نہ بیت چہ جاہیکہ زمین و آسمان و قائم دارگ انت پرچاکہ عام خواہشات معتلی نظام و مزاحم دوت ماں و تاحم متناقض واقع بو گنت عقل و خواہشاتانی کشمکش و مختلفیں و اہنگائی جنگ تمام انتظاما درہم بہ ہم بنت .

ف کہ آیاں الشی و واہگ داروک انتت لَوَ اَنْ عِنْدَ نَا ذِكْرٍ مِّنَ الْاَوْ لِيْنَ لِكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِيْنَ (صافات رکوع ۵) ف و ہدیگہ اہت کہ چرائی و برکت و اشان و بہ و قوی حیشیت عمن شرف و عزت حاصل بوت تو لوز اشان بدبختی و گپنگ کہ دیم ترین گانت و و تا چہ چوشین شرف و فضل و زہر کنگ گانت و ل یعنی شا

مَا يَهْمُهُمْ مِنَ خَيْرِ الْجَوَارِي طُفْيَانُهُمْ يَعْصُونَ ۵۰ وَلَقَدْ اخذنهم
ہما تکلیف کہ رستگش گڑا ڈک بادینت ماں و قوی گمراہی و سرگردانت و و ما گپنت

بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَايْتَضَرَعُونَ ۵۱ حَتَّىٰ اِذَا فُتِنَا
بہ عذاب گڑا نہ زیر متقی اش مننت و قوی رب و دیم و نہ عاجزی اش کت داں ہما وقتیکہ کچ بکنیں

عَلَيْهِمْ بَا بَا اذ عذاب شديد اذ ا هم في مبلسون ۵۲ وهو الذي
آیانی سرایک سختیں عذابے و دروازگ و گڑا ہما و قوی آماں اش و دل ایکہ بنت و ہما و

انشاء لكم السمع والابصار والافئدة قليلا فاشكروا ۵۳ و
پیداگ کنت شے گوش و چشم و دل و شتا بالکل کتے شکر گرات و

هو الذي ذراكم في الارض واليه تحشرون ۵۴ وهو الذي
ہما و شنگ کنگ شماراں زمین و وہما و بچنگا کچ کنگ برگ بت و و ہما و نت

يحي ويميت وله اختلاف الليل والنهار افلا تعقلون ۵۵ بل
کہ زندگ کنت و گنت و بہ ہما و اختیار و انت کم و گیش بوں شیک و روح و نون شافہت چہ و بلکن

قالوا مثل ما قال الاولون قالوا اذ امتنا وكننا ترابا وعظاما
گوشتن ہچو کہ گشگ پیشگیں مردماں۔ گوشتن کہ چہ وقتیکہ ما مرتیں و خاک و ہڈ بوتیں

انا البعوثون ۵۶ لقد وعدنا نحن و اباؤنا هذا من قبل
گڑا چہ دوبارہ یاد کنگ ہیں۔ وعدہ دیگ بوتگیں ما و متے بت پیرکاں ہے، چہ راشی و پیش

ان هذا الا اساطير الاولين ۵۷ قل لمن الارض ومن
نہ انت اے مگر قصہ پیشگیں مردمانی و بگوش کنگت زمین و ہر کہیکہ

فيها ان كنتم تعلمون ۵۸ سيقولون لله قل افلا تذكرون ۵۹
ماں آئی و تہا انت اگر شمای زانت۔ زوت گوشتن کہ اللہ ٹنگت گڑا بگوش کہ شانوں فکر نہ کنت چہ و

قل من رب السموات السبع ورب العرش العظيم ۶۰ سيقولون
بگوش کنت انت و اہم ہفتیں آسمانی و و اہم مزین عرش و زوت گوشتن کہ

اشان و دعوت و تبلیغ یا نصیحت و سرسوج کناں چرناں
چیزے مزدیم نہ لوٹت خدا تعالیٰ و دوئیں جہانی دوتے
کہ تر امر حمت کنگ و دانگ آچرے مزد و باز بہ تر انت
و ل یعنی شے صدق و امانت و احوال و درست زانت
ہرچ کلامے کہ تو اور تگ آئی و خوبیاں چوری و روز نا
انت معاذ اللہ شے دماغ خراب نہ انت و نہ شاہر بیان
چیزے مزد و طلبگار ات، راہیکہ برائی تو اشان دعوت
دیگائے آصاف و تجکیں راہے کہ ایشا ہر یک عقلندے گوں
شتری و سر بہ بیت کنت مریشی و چہ جتی یا چوٹی ماں
نہ انت البت اشی و سراروگ ہمایاتی و قوی کارانت کہ چہ مرگ
بعد دومی زندہ مننت و چہ بدیں انجام و تر سنت
کے و انجام و ترس و عاقبت و فکر بہ بیت آ کہ ی بہ تجکیں
راہ و گام جنت و آقینا چوٹ بیت و تجکیں راہ و ہم
چہ و قوی چوٹیں ذہن و چوٹ کنت .

ہمے صفحہ و فوائد : ف یعنی رنج و دورکان و
آرام بدنت بد اہم احسان قبول نہ کنت و ناشیں و
سلیں کاران و دست و نہ کنت چہ و اہم دعا و
یکبرے مکہ و مردماں گوں قحط و دوچار کپنت پدا چہ و اہم
دعا و برکت و قحط ہلاکس بوت، شاید اے بہ بے نیمکا
اشارہ انت یا مطلب چوش انت کہ اگں ما چہ و قوی ہر ہما
آیانی نقصان و دور بکنیں یعنی آیان قرآن و ہم بدیں پدا ہم
اشان چہ و قوی ابدی خسران و بدیں ذہن و سوب و
اطاعت و تابعداری اختیار نہ کنت کما قال تعالیٰ :
وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِیْہُمْ خَیْرًا لَّاسْمَعنہُمْ وَلَوْ اَسْمَعنہُمْ
لَتَوَلَّوْا و ہم معر ضون (النفال رکوع ۳)

و ل مثلاً قحط وغیرہ آقاں اشان و چکر و شکت بد اہم
عاجز ہواں و خدا و حکم نہ گت۔ و چریشی یا و
آخرت و عذاب مراد انت یا شاید جنگائی دروازہ کچ بوت
کہ بڑگ ہواں عاجز ماننت۔ و کہ چہ گوشاں آئی تنزیلیہ
آیتان و باشکن ات و گوں چاں تحوینیہ آیتان و۔ اے
نعمانی شکر ایش انت کہ اللہ و دانگیں قوتان و ماں
ہما و کاراں کار مرز بکنیں بلے چوش نہ بیت۔ گیشتر
مردماں زیادہ وقت و اے قوتان ماں ناہو دگیں کاراں
خرج کرتگ و اودا ہر یکے و شکر گزاری و ناشکری و
بدلہ رسیت آوہد و چہ شخصے یا چہ علی غیر حاضر بہت نہ
کنت بہر کس اشان و تالان کت برائی و نزیارگ

ہچ مشکل نہ انت۔ و کہ زندگ مردگ یا چہ تہاری و روزناتی و چہ روزناتی و تہا رنگ ہر کس و قدرت و بہ بیت آئی و عظیمیں قدرت و دیم چہ شکل انت کہ شتا
را دوبارہ زندگ کنت و چہ چانی دیماطلت و جاہلیت و پردگاں دور کنت کہ چرائی و بعد چرائی حقیقت راست راستگائی گندگا کانت چوش کہ ماں قیامت و بہت
قبصو لک النور علیک حدید و یعنی عقل و فہمگ و گت و ظاہر نہ کنت ایو کا کوہنیں مردمانی کورکائی زندگیری و کناں انت ہما د قبا نوی شکوک و پیش
کنت کہ پیشی مردماں کنگت یعنی ماں خاک اوار ہواں و پدا ریزہ ریزہ ہواں ما دوبارہ چونکائی زندگ بہت کتیں چوشیں چہ عقل و دوریں گیان کہ مارا اشکنا کنگت
بنت پیش و کہ گوں مٹے پت و پیرکاں ہم کنگ بکنگت و لیکن داں روح مروچی ماندتگ کہ خاک و ذرہ و ریزگیں ہڈاں انسانے جوڑ بہ بیت الم و اے
درست قصہ و تو گڑا پیں گت انت کہ پیشی مردماں ظاہر کنگت و نون ان ہمایاتی گیگاناں کنگ گانت و کہ ہر کس و قبضہ بہ زمین و زمینی چیزانی سدا
بہ بیت گڈا زانا شے مست و خاک چہ آئی و قبضہ قدرت و در بیت ۹

لِلّٰهِ قُلُوبٌ اَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۷﴾ قُلْ مَنْ يَبْدِئُكَ لِكُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ

کے (درست) اللہ ہیگت گڑا بگوش کہ نون شائزست ہے ط بگوش کہ کنی دست انت ہر چیز حکومت و آ
یجیر و لا یجارعلیہ ان کنتم تعلمون ﴿۱۸﴾ سَیَقُولُونَ لَوْلَا اٰتٰنَا
میار جلیت و آئی ہر خلاف کسے میار جنگ نہ بیت اگر شازان ات۔ زوت گوشنت کہ دستیں صف اللہ ہیگت
فَاَنی تَسْحَرُونَ ﴿۱۹﴾ بَلْ اَتٰنٰکُمْ بِالْحَقِّ وَاَنْتُمْ لَکٰذِبُونَ ﴿۲۰﴾ نَاتَّخَذَ
گڑا بگوش نون شے سر ہوش کجا شنگ و بلکین آیا کنی گور رستنگ حق و آدروغ بندت وک نسا زتگ

اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذَا الذَّهَبُ كُلُّهُ لِلّٰهِ

اللہ پر ورت ہیچ بچے و نہ گوں آئی و نہ گڈے ہست، چو ہوتیں گڑا زرت شت ہر یک خدائے
بِاٰخِلَاقٍ وَّلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ لُّبٰٓسٌ اِلٰهٌ غَیْبٌ ﴿۲۱﴾
وقتی مخلوق و اورش برت یکے و پر دگرے و سرے۔ پاکنت اللہ ہے چیزے و کہ اے گوشنت وک

عِلْمِ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلٰی عِبَادٌ لَّکُمْ کُوْنٌ ﴿۲۲﴾ قُلْ رَبِّ اِنَّمَا

زا نوکنت پوشیدہ میں وظا ہرینا۔ نون سک بلذنت چہ چیزے و کہ آشریک کننت بگوش اے رب اگر تو
تَرِیْتَنی مَا یُوعَدُونَ ﴿۲۳﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِیْ فِی الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ ﴿۲۴﴾
پیش بدارے منارا چیزے کہ اے وعدہ دیگ بوتگنت۔ گڑا اے رب ہو رکن منا گوں آظالمیں تو ماں وک

وَ اِنَّا عَلٰی اَنْ نُّرِیْکَ اِنْعَادُهُمْ لَقَدِرُونَ ﴿۲۵﴾ اِدْفَعْ بِالَّتِیْ هِیَ

و ما را قدرت سہنت پہ اے خبرے کہ پیش بدارے ترا چیزیکہ گوں آیائیں وعدہ کنگ۔ بدیہ خبر جواب بچوشیں پیے بد کہ
اَحْسَنُ السَّیِّئَةِ مَنْ اَعْلَمُ بِمَا یَصِفُونَ ﴿۲۶﴾ وَقُلْ رَبِّ اَعُوْذُ بِکَ
چاشتر انت
ما شرزائیں ہما چیزے و کہ آ بیان کننت وک بگوش اے رب ہی پناہ کو لو ماں

مِنْ هَرَبِ الشَّیْطٰنِ ﴿۲۷﴾ وَاَعُوْذُ بِکَ رَبِّ اَنْ یَّحْضُرُوْنَ ﴿۲۸﴾ حَتّٰی

چہ شیطان و وسوسیاں وک و تمی پناہ و کو لو ماں چہ اے خبرے کہ منی گورا بیانت وک داں وقتے
اِذَا جَآءَ اَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِیْ ﴿۲۹﴾ لَعَلّٰی اَعْمَلُ

بیت برسیت یکے و را چہ شاموت گڑا گوشیت اے ربنا پد ایم دے (ماں نیایا) تاکہ من نیکیں عمل

منزل ۴

وَلْکَ اَیْنُکَ مَزْنِیْنَ شَهْبَنَشَا شَمَّ اِے ڈولیں گتاخیاں وناشریں کارانی سر اشارا ماں عذاب و گرفتار کنت، آیا اے مسترین گتاخیاں نے نہ انت کہ آشنہ شاہ
مطلق و چہ یک بے مقداریں ذرہ نے و عاجز قرار بدے ات وک یعنی بہ ہر چیز سر آذات اختیاریا درایت ہر کس و بو اہیت آثر اپناہ دات کت کنت لیکن
دگہ کسے آئی و مجرم و پناہ دات کت نہ کنت۔ وک کہ چرے سحر و بے ہوش ہون و شے ہوش ہم در سپرنگ کہ زندگی گتے و سر پد نہ بیے و ہدیہ کھل زمین و آسمان
خدا بندھاوت بوت و ہر یک چیزے و سر آئی و تصرف و اختیاریا بوت تو آخر کار شے بدن و ہڈاں و دسترنگیں ریزہ چہ آئی و قبضہ و اختیار و در کبان و کجا نگور و نت
کہ بہ آیانی سر آقا در مطلقین خداوتی مرضی و نافذ کت نہ کنت۔ وک یعنی چہ دیسیلاں و ثبوتاں ظاہر بوت کہ ہر چیزیکہ گوں آیائیں گوشگ بوگا سنت آیک یک و راست
و صحیح انت و آمر دماں ایوکا دروغیں خیالانی دُوب و تچ کانت وک یعنی زمین و آسمان و ذرہ ذرہ و تہنا خدا بند و مالک ہماوت انت نہ آثر اچک بکارنت و نہ مددگار
نہ کسے بہ آئی حکومت و فرمان و تو کا شریکت کہ آکد

ذرتے و اختیاریا در و کیں حاکم و تی رعیت و دست
گران و یک گور بوتگت و و تی راج و شکر و جمع کن
بہ دو می و سر حملہ اش کر تگت و کل عالم و اے مضبوط
و مہرین نظام بہ جنت روج و قائم نہ منتگت۔ سورہ
انبیاء و آیت لَوْ کَانَ فِیْہِمَا اِلٰهٌ غَیْبٌ لَّسَفَدْنَا
لفسدا کا و فوائد و اشی تقریر بیان کنگ بوتگ ہوا
چارگ بہ بیت وک آیا خدا و شان ہمیش انت کہ دیا
کسے ساہ بکشیت یا یک ذرتے چہ آئی و حکم و در بہ بیت
وک یعنی ہر کس و عامر و سر جمیں قدرت و احوال پیش و
بیان بوتگ و چا گرد کنو کیں علم ہنگرنت کہ ہیچ ظاہرین
چیریں و اندیم و حاضرین چرائی و پورٹ یہ بیت نہ کنت
ماں آئی و بادشاہی و آیا ہے چیزاں شریک بنت کہ آیانی
قدرت و علم وغیرہ صفتاں محدودنت یا دگران بندگیں
انت و استغفر اللہ وک یعنی چہ حق تعالیٰ و بارگاہ و
پوششیں بے ادبی کنگانت تو جز ما یک تر ندیں آفتے
آیک لوٹیت پیش کا بہ ہر یک مومن و گوشگ بوت
کہ چہ اللہ پاک و عذاب و ترسان و چوش دعا
بلوٹیت کہ و ہدے بہ ظالمانی سر و عذاب بیت تو یا
الہی منارا گوں اشانی حساب شمل من ہنچو کہ ماں حدیث و
اھتگ و اذ ا اردت فتنت فی قوم فاقضینی غیر
مفتون مطلب چوش بوت کہ خداوندا! مارا ایمان و
احسان و راہ و سر محکم بدار چہ ما چوشیں کو تا ہی پیے
ظاہر بیت کہ العیاذ باللہ ما تھی عذاب و ہیچک بینیں چوشک
دگر جا ہے ارشاد بوت « و اتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِیْبُ
الَّذِیْنَ ظَلَمْتُمْ مِنْکُمْ خَاصَّةً » (الفال رکوع ۳)
ادوا و اجنبی سلی اللہ علیہ وسلم و دیم گور (خطاب) کنان و اے
دگران اشکنا ینگ انت و اے قرآن کریم و نام عادت
انت۔ وک یعنی ما را قدرت نیست کہ شے چتانی دیما ماں
دنیا و آیان و سزا بدیں و لیکن شے بالائیں درجہ و اعلا میں
اخلاقانی تقاضا ایس انت کہ آیانی بدی و جواب و گوں
نیکی و بدے ات داں حدیکہ اے ہما خبر بنگلیت۔
و چہ آیانی نا ہو دگیں گتاں زہر مگر ات اشان ما بخوبی زائیں
و ہد و سر سر جمیں سزا دیگ بنت تھی چشم پوشی و زمیں
سلوک و اثر چوش ظاہر بیت کہ بازیں مردم اثر زوران
تھی نیم گالیٹ انت و چہ رے رھبند و دعوت و اصلاح و
مقصود حال بیت وک ساری و گوں انسانیں شیطاناں، سلوک و رھبند سوج و انگت، لیکن جنیں شیطاناں چہ رھبند اثر گیت نہ کنت و نہ کتام تدبیر یا زمی آیان
راگ کت نہ کنت آئی و علاج ایوکا استعاذہ انت یعنی اللہ پناہ و روگ انت تاکہ آقا در مطلق چہ آیانی ناشری و بدی و محفوظ بداریت۔ واجہ شاہ صاحب
نہشتہ کنت کہ شیطان و سکیں ہمیش انت کہ دین و بردا سوال و جواب و و ہدا مفت و خشم بگریت و جنگ بر پا بہ بیت ہمیشی و سر افرمائینت کہ بدی و
جواب و گوں نیکی و بدے وک یعنی بہ ہیچ جاور و شیطان و چوشیں موہ مر سیت کہ منی گور و بیٹ و حملہ کنت۔

وَلْیَعْنِ شِمَاةَ کَافِرَانِ بَدِیَانِ گُونِ شَتْرَسِی رَهْبَنْدَنَی ءِ دَفْعِ بَکِنِ اَتِ وِہِجِ خَبْرَی کَرِ اَشَاا سَاَزَنْتِ اَیَاا مَعِی حَوَالِہِ بَکِنِ دَاکَہِ جَرِیْشَاا لَہْتِیْنِ ءِ مَوْتِ ءِ وِہِدِ بَیْتِی
 وِمَاا نَزَعِ ءِ جَاوَرِ عَذَابِ ءِ رَنَکِ ءِ کَنْدَانِ ءِ یَسْتُوْمَانِ بَیْتِی ءِ اَوَہِکِ کَنْتِ کَہِ اے پَرُوْرِدْ کَا رَقْبَرِ ءِ نِیْمَا گَا بَرِگِ ءِ بَدَلِ ءِ مَارَا پَدَا دِنِیَا ءِ نِیْمَا گَا وَا تَرِکِنِ
 تَا کَہِ مَاا گُوَسْتِکِی زَنْدِی چَہِ مَہِرِجِ کُو تَاہِی یَہِ بُوْتِکِ نُوں گُوں نِیْکِی عَمَلَاا اَکُو تَاہِیَاا مِثْ کَنْتِ بَکِنِ اَسَنْدَہِ مَہِجَرِ چَہِ مَہِرِجِ مَہِرِجِ خَطَا نَہِ بَیْتِی کَمَا قَاا تَعَالِی :
 وَ اَلْفُقُوْرَا مِثَا رَا زَقْلَکُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّاْتِیَ اَحَدَکُمْ الْمَوْتُ فِیْقُوْلُ رَبِّی لَوْلَا اَخْرَجْتَنِیْ اِلَیْ اَجَلٍ قَرِیْبٍ فَاَصَدَقَ وَاَنْتَ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ
 (المنافقون رکوع ۲) وَلْیَعْنِ چَہِ مَرِگِ پَرِے کَارِیْگِی مَہِرِجِ وَا تَرِکَنْگِ نَہِ بَیْتِی ۔ بِالْفَرَضِ اَکْرُو تَرِکَنْگِ نَہِ بَیْتِی تُو ہَرْگَزِ نِیْکِی کَارِ نَہِ کَنْتِ پَدَاوَتِی ہَا مَہِرِجِی کَارِ نِیْدَانِ ءِ بِنَا کَنْتِ ۔
 وَ کُوْرِدُوْا وَا لِمَا نَهَوْا عَنْہُ لَقَا دُوْا وَا اَتَمُّہُمْ سَکْذِبُوْنَ (انعام رکوع ۳) اے مَحْضِ ہَمَا تِی گَپْتِ اَنْتِ کَہِ چَہِ زَبَانِ ءِ خَبْرَانِ بَنْدَنْتِ وِزَیَادِہِیْنِ اَنْسُوْسِ وِیَسْتُوْمَانِ ءِ

سببِ خاموشی بیت نہ کنت ہمانی چہ وہی جانب ءِ
 چو شش گوشان بیت بلی گوشیت مآئی ءِ خبر غرض ءِ
 ندریں : وک یعنی دنگ تو چہ دیستگ ، چہ مرگ ءِ اینک
 ترس و لرز گائے دیمتر چریشی ءِ بعدیک دگر عالی کیت کہ
 نامی برزخ انت کہ اود ءِ رسگ ءِ تو چہ دنیا مردمان
 پردگ سئے و پے آخرت ءِ ہم چہ نہ کیت ، البت آخرت ءِ
 عذاب ءِ ہمیں نمونہ دیم کیت کہ آئی ءِ تام ءِ تاں قیامت ءِ
 چشان بیت وک یعنی چہ برزخ ءِ بعد قیامت ءِ و ہد
 ساعت کیت دومی زند ءِ صور دمگ ءِ زند تمام مخلوق
 ماں یک مدانے ءِ مچ کنگ بنت آساعت ءِ ہر شخص ءِ
 وہی فکر و غم بیت اولاد چہ مات و پت برات چہ برات ءِ
 دلوگ ءِ ابرگوں لوگ بانک ہی غرض نہ داریت چہ یک دگر ءِ شرار
 و ہزار بنت کسے بہ دومی کس ءِ جبت و باواست نہ بیت
 یومہ کیفی المرء من اخیہ و ائمہ و ابیہ و صاحبہ
 و بنیہ لکل امری قنہم یومئذ شان یغنیہ ۔
 (عبس رکوع ۱) (تنبیہ) ماں بہتیں حدیثاں و اجہیں
 نبی ءِ فرمائیتگ کہ ماں قیامت ءِ روح ءِ تمام نسب و
 زاماتی ہر شنگ در و وارت الا نسبی و صہری (بجز منی
 نسب و سانکبندی) معلوم ہوت کہ و اجہیں نبی صلی اللہ
 علیہ وسلم ءِ رشتگ چہ عموم ءِ مستثنی انت ۔ اے حدیث
 اشکان ءِ حضرت عمر رضی اللہ عنہ ءِ گوں ام کلثوم بنت علی
 بن ابی طالب نکاح کت و چہل ہزار درہم حق مہر بست ،
 واجہ شاہ صاحب نبش تہ کنت اودا پت و چک یکدگرے
 شامل نہ انت ہر کس ءِ حساب داد ہد بیت ۔
 وک سچان سچان ءِ بدن اش گوات گرت چہلی لوسس
 لوجان بوان داں ناپک ءِ سر بیت و برزی لوس گرتان ءِ
 داں سر ءِ سر بیت و زبان در آیان ءِ زمین ءِ سر ءِ درنگ
 بیت کہ آرت اودرخی گوں وہی پاداں لگت کنت اللہم
 احفظنا منہ و من سائر انواع العذاب
 وک یعنی آساعت ءِ گوں آیان چوش گوشنت گویا ہرچ
 خبرے ءِ اشان ماں دنیا ءِ دروغ بند کرتگت نوں گوں
 چمانش بگزند کہ اے گپاں راست انت یاد روغ ؟
 وک یعنی قبولدہ بنت کہ بے شک منے بد بختی ءِ مارا
 تھلانگ دات کہ ما چہ تچکیں راہ ءِ سر لپیٹ و ران ءِ ماں
 اے دائی بر باد ی ءِ چات ءِ کپتیں ، نوں ہر یک چیز ءِ ما
 گوں وہی چتاں دیست منے سر اکرم کنان ءِ یکرے مارا
 چہ ادا در بکن پدا کدی چوش کت گڈ ابرابر مانگنہ گاریں ، ہرچ سزلے بلوٹے مارا بدے ات وک یعنی یک یک مکن ات ہرچے شما کتگ آئی ءِ تام ءِ بچش ات ۔
 چہ آمارہ معلوم بیت کہ چہے جواب ءِ پد فریاد منقطع بیت ۔ ابید چہ زفر و شقیق ءِ دگر چہ کلام کنگ نہ تون انت (العیاذ باللہ)

صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ

بِرِزْقٍ إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ ﴿۱۰﴾ فَإِذَا نَفَخْتِ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ

بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۱۱﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۲﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ

خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿۱۳﴾ تَلْفَهُمْ وَجوههم النار

وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿۱۴﴾ أَلَمْ تَكُنْ آيَتِي تَتْلُو عَلَيْهِمْ فَلَمَّتْ بِهَا

تَكْذِبُونَ ﴿۱۵﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا

ضَالِّينَ ﴿۱۶﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿۱۷﴾ قَالَ

اِخْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿۱۸﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي

يَقُولُونَ رَبَّنَا آمِنًا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۹﴾

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سُخْرِيًّا حَتَّىٰ أَتَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ

مُذَلِّينَ ﴿۲۰﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَدِيدًا إِنَّ رَبَّكَ بِمَا تَعْمَلُ

مُبْتَلٍ ﴿۲۱﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُبْصِرْ بَدْرَيْنِ مَتَىٰ لَئِن

دَخَلْتَ مَدِينًا لَّخَرَابٌ مُّبِينَةٌ ﴿۲۲﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا

تَبْصُرْ مَتَىٰ لَئِن دَخَلْتَ مَدِينًا لَّخَرَابٌ مُّبِينَةٌ ﴿۲۳﴾ فَاصْبِرْ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ماں دینا و ہدیہ مسلمان و تی رب و دیبا دعا و استغفار و گلائیٹش بوتنت تو شہما کذرت و ہمنچو کلا گو کبتنت و آیانی نیکیں خسلتانی سہرا ہمنکر مسخرہ کت کہ اشانی دُوب و کیان و منار اہم شاکدی یاد نہ گت چوشش نجوش کہ بہ شے خیال و شے سر کس حکم ہم نیست کہ کدی بہ شے حرکتاں بچارت و چوشش ناہود گیں ناشرانی برداسز بدنت و بڑگین مسلمان شے زبانی ٹوک ٹالیاں و دستی سکیاں و کون صبر برداشت کتگت مروچی چھاں بچ کن ات و بچارت کہ آیان و شے مقابل صبر بردور حاصل بوت آیان بہ ہما جاگہ و سرکنگ بوت کہ اود آیان ہمک ڈول سوب مندوگون ہر ہمیں لذتاں ووشیاں گلائیٹش ات۔ و یعنی چرفرشتگاں کہ آیان ہر نیکی و ہدی و حساب داشتگ اشئی حساب اش ہم داشتگ «ماں زمین نندگ» یعنی ماں قبر جگ یاد دنیا و عمر و اے ہم اودا کم نظر کیت اے حجت کنگ پیشکا انت کہ ماں دینا و اشاں پہ عذاب اشتاپ کتگت نوں مانت کہ اے عذاب زوت اہت۔ کذانی موضع القرآن و یعنی یہ راستی (واضحی) دینا و عمر کم ات بلے اگس اے خبر پیغبرانی گو شگ و پیداماں دینا و سر کچ لواریں تو کدی ہم اے فال متاع و سر امزور یوان چہ و تی انجام و بے خبر نہ بوتگت و شاک ستاخیاں و بے ادبیاں و نہ کتگت کہ دیناے فانی تو کا گرفتار یوان و بے زد کاریاں کنوک بوت۔ و یعنی ماں دینا و نیکی و ہدی و سر جمیں انجام نہ رسیت اگر چہ زندگی و پیددومی زندگی مسیت تو گڈ اچوش نجوش کہ اے تمام کارخانہ محض لیب و تماشا و بے نتیجہ ات پیشکا بزاں کہ حق تعالیٰ و ذات چہ خبر و سک بالا انت کہ آئی و بابت چوشش سکیں خیالے کنگ بہ بیت و و ہدی و آبالا و اعلا تین شہنشاہ و مالک علی الاطلاق انت تو اے خبر ہجر بیت نہ کنت کہ و خاداراں و گنہ گاران و نجوشکانی ماں کس مہر سی جاوڑ و بل بکت و یعنی اودا حساب داد یوان و جرم و روع سزا دیگ بیت و یعنی چہ معے کوتا ہیاں درگذر کن و چہ مہربانی و رحمت و ماں دینا و آخرت و سرفرازی و سوب مندی عطا کن۔ تی بے حسابیں رحمتانی مقابل و بچ چہر مشکل نہ انت چہ اخصبتہ داں سورہ و ہتلاسی و اے تمام آیتاں مزں فضیلت داروک و تاثیر داروک انت کہ اشئی و ثبوت چہ لہتیں حدیثاں بوتگ و مشائخ و تجربہ ہم کتگ۔ باید انت کہ انسان اے آیتانی و رد و جاری بداریت۔ آخر ہما دعاء بہ برکت و نقل کنان کہ داعیہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہ تلقین کت چیا کہ آیانی الفاظ اے آیتانی مناسب انت اللہم ارحم الراحمین ظلمت نفسی ظلمت کثیرا و انت لا یخفی الذنوب الا انت فاغفر لی مغفرة من عندک وارحمنی انتک انت الغفور الرحیم

تَضَعُونَ ۱۱ اِنِّي جَزَيْتُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرْتُمْ وَاللَّهُمَّ الْفَائِزُونَ ۱۲
 کند تو فل من آیان جزادات مروچی بہ آیانی صبر و عوض و کہ ہشت ہما کہ مراد و رسنت و
 قُلْ كَلِمَةً فِي الْأَرْضِ عِدَّةَ سِنِينَ ۱۳ قَالُوا الْبَيْنَاءُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
 فرمائنتی کہ چند مدت و مہل بوتگت ماں زمین و پہلانی حساب گوشت کہ مہل بوتگت کیر و چہ یا
 يَوْمَ فَسَّلَ الْعَادِينَ ۱۴ قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوَأَنَّكُمْ كُنْتُمْ
 چیزے کم چہ روچے و فل نوں جت کن چہ حساب کنوگاں فرمائنتی کہ مہل بوتگت کر کے شرت کہ شاد ہما و تی
 تَعْلَمُونَ ۱۵ اَفَحَسِبْتُمْ أَنبَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا
 بزانتیں و چہ گمانو کنگ کہ پیدا گیں کنگ شمارا بے فائدہ و شاپہ معے نیمکا دوبارہ
 لَا تَرْجِعُونَ ۱۶ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ
 گر دیگ نہ بت و فل نوں بلندت اللہ شان ہما حقین ہاوشا چہ نیستیں چہ معبودے بغیر چہا نیاد اہہیں
 الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۱۷ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ
 عزت داریں تخت و فل و ہر کہیکہ تواریجنت گوں اللہ و کہ معبودے و کہ آئی و ثبوتے نیستیں
 لَهُ بِهِ فَاتِّبَا حِسَابَهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۱۸
 پرائی گرا آئی و حساب آئی و رب و گور و انت و پیشکا کامیاب نہ بنت کافر
 وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۱۹
 و بگوش آے رب بخش و رحم کن و تو چہ درستاں شرتیں رحم کنو سببے و
 سُوْرَةُ التَّوْبَةِ مَدِيْنَةُ نَازِلٍ بُوْتِگ و آئی و تھا شصت و چار آیات و نہ رکوعنت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کتاں گوں اللہ نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحم کنو کے
 سُوْرَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّعَلَّكُمْ
 اے سورتے کہ ایریں گتگ و فرضیں کتگ و ایریں گتگ ماں آئی و تھا احکام انت روشنیں تاکہ شتا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل اے سورت ہتیس مزین ضروری احکام و حدود، مثالاً نصیحتاں، راستی استاناں، توحید و گدازیں ہمیں ہم تراپاں (تنبیہات) و اصلاحاں سر شامل انت۔ ایسی چیز درستی لکھتیں و عبرت ہوگی بھرہا انت کہ آئی و تعلق گون افک، و قصہ انت۔ ام المؤمنین حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا سر منافقان ہرج دروغیں تہمتے جنگ ماں آئی و لھتے سادہ و مخلصین مسلمانان محکمیں پاد ہم قدرے لگشتنت کہ آئی خطرناکیں اتزہ ابوکا عاتہ صدیقہ و عزت سر اکتیکت بلکیں چہ یک حسابے ووت و اجہیں نبی علیہ الصلوٰۃ و السلام بزرگی و عزت سر سرتیم اتزیکتک ہمشکا ضروری بوت کہ قرآن یک بر خاصیر طریقہ و گون ترندی چوشیں مخ فنا کیں ردکاری یا غلط فہمی و اصلاح و کنت کہ دیم ترا کردی ہم دشمنان خبران اثر گران و چوشیں سر یاد موزت، واجہ پیغمبر علیہ السلام و مزین نشان یا اتہات المؤمنین بر یک قابل احترامی حیثیت چوش نہ انت کہ ماں آئی زانگ فہمگ کہام یکت ملنے کردی ہم کت کیں تساہل و رواداریت شاید ہجے سوب انت کہ سورت و ابترا گون اے لفظاں فرمائیت سورۃ انزلنا و فرضنا الخ تاکہ مخاطب کج بوت کہ اشئ بنشتانک (مضامین) یک خاصیر اجمعیے و داروک انت مبارزیاں دل محفوظ دارگ یادکنگ مستحق انت و ہرج صافین نصیحت نقدیں گتے ماں اسورت بیان کنگ بوتگنت اشان لائق انت کہ ہرملنے اشان سنگ یادیداریت ہر یک ملنے ہم اے باروا کوتاھی مکت و اگر نہ دین و دنیا و بربادی انت۔

فل اے سزاہما زانی (زنا کنوکیں مردیں آدم) و زانیہ (زنا کنوکیں جنیں آدم) سنگنت کہ آزاد، عاقل و بالغ بہ بیت و نکاحی نہ کنگ یا زکاتی کرنگ بلے ہمبستری و موہے نہ رنگ و آکس کہ آزاد بہیت آجہ شلاک جنگ بیت آئی و حکم پنجی جزے اولی رکوع و آخر مذکور انت و ہر کسے عاقل و بالغ بہیت آ و مکت انت۔ و ماں ہرملنے و تمامیں صفات موجودت (حریت، بلوغ، عقل، نکاح و جہ ہمبستری فراغت) چوشیں شخص راہ محسن، گوشت آئی و سزارجم (سنگار کنگ) انت چوشکہ ما سورہ ما نذہ و بہ تورات و حوالہ و فرمان گت و کیف یحکمونک و عندہم التوراة فیما حکم اللہ و آ حکم اللہ حرم ات چوشکہ ماں اود و فوائد بیان کنگ بوت چنانچہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ہمائی مطابق و فیصلہ کت اللہ ہمائی اول من احیا امرک اذا امانتہ و خدا یمن اولی کساں کہ آئی و تہی حکم زندگ گت و ہدیہ اشان آرابے نشان و بیگواہ کرنگت) گدازہ ابوک و ہما یھود بلکیں ہر واقعات ایڈولیس پیش بوتنت ماں آ کلین ہرج بوتگیں کاراں واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و محسن زانی و ہرج و سزاوات و جہ واجہ و بعد صحابہ رضی اللہ عنہم و دستور برابر ہجے ہرج و قانون و سزارجم ات بلکیں ماں اہل سنت و الجماعت و کتام یک شخصے گون اشئ و اختلاف کنگ و جرات نہ کت چوش بگوش کہ متواترین سنت اہل حق و اجماع و پیش داشت کہ ماں اے مسئلہ و ماں شریعت محمدیہ تورات و حکم پشت کنگ چوشکہ قتل عمد و سزارقت کنگ قرآن کریم تورات و حوالہ بیان فرمائینگ ات۔ و کتبنا علیہم فیما ان النفس بالنفس الخ و مرتدانی قتل کنگ و ہنی اسرائیل حکم دیگ بوت ماں سورہ بقرہ و بیان کنگ بوت فتووا الی ربکم فاقتلوا انفسکم پدایہ حکمان پہ واجہیں نبی و امت و حق قائم دارگ بوتنت۔ شاید محسن ہرج و قصاص و مسکہ و بیان کنگ بعد گون مزین ترندی و ترک ہما انزل اللہ و خرابی بیان فرمائیت و آخر و ارشاد بوت و انزلنا الیک الکتاب بالحق مصدقا لما بین یدینہ من الکتاب و مہمنا علیہ فاحکم بینہم بما انزل اللہ الخ چوشی و عرض اے بہ بیت کہ تورات و اے حکماں نون گون قرآن و حفاظت

تذکرون الزانیۃ و الزانی فاجلدوا کل واحد منهما مائۃ جلدۃ و لا تاخذکم بھما رافۃ فی دین اللہ ان کنتم مؤمنون باللہ و الیوم الآخر و لیشهد عدا بہما طائفۃ من المؤمنین الزانی لا ینکحہ الا زانیۃ او مشرکۃ و الزانیۃ لا ینکحھا الا زان او مشرک و حرم ذلك علی المؤمنین و الذین یرمون المحصنات ثم یرمون اربعۃ شھداء فاجلدوہم و تمین جلدۃ و لا تقبلوہم شھداء ابدًا و اولیک هم الفسقون الا الذین تابوا من بعد ذلک و اصلحوا فان اللہ غفور رحیم و الذین یرمون ازواجہم و کم ینکحہم شھداء الا انفسہم فشاہدۃ احدہم اربع شھداء و لیست آیان و گواہ مگر و تی چند گرا اے ہمیں کساں گواہی دیگ و صورت ایشنت کہ چاہے باللہ لا ائہ لہن الصدیقین و الخامسۃ ان لعنت اللہ علیک گواہی بدت اللہ قسم بوارت کہ بیشک من راست گوشاں و پنجی برے چوبگوشیت کہ اللہ لعنت انت نبی سزا

موجودت کہ بہ اشانی قائم دارگ و اجہیں پیغمبر (صلی اللہ علیہ وسلم) کسے و دل و واہرگانی پرواہ مکت۔ چنانچہ نہ واجہ خدایاں اے رد کسے و غرض داشت و نہ واجہ و خلیفیاں حتی کہ حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ و وہیکہ محسن ہرج و رد اے فکرسوار بوت بلکیں بہ آئی و سزارکشف بوت کہ دیم ترا لھتے زانغین و کور باطنیں مردم ایشی و انکار کنت (چنانچہ خوارج و سنے دور و مسخ بوتگیں یک فرقے و کت) تو واجہ منبر و سزارسرا کبان صحابہ و تابعین و مچی و توکا اے خداوندی حکم گون ترندی اعلان فرمائیت و ماں آئی قرآن پاک و یک آیتے و حوالہ تی دات کہ ماں آئی و ہرج محسن ہرج صریح حکم ات و آئی و تلاوت اگر چہ رند ترا منسوخ بوت مگر برابر آئی و حکم ہتی مانت فل یعنی اگر اللہ سر ایقین دارات تو آئی و حکماں و حدوداں جاری دارگ و بردا کوتاھی مکت انت، چوشہیت کہ مجرم و سزارسرا و ران و سزائے بالکل بند مکت انت یا ماں آئی و چیزے کمی مکت انت یا سزا دیگ و پنجی سبکیں و مکتیں رہبندے اختیار مکت انت کہ سزا سزا پشت مکتیت۔ شرزبان ات کہ اللہ تعالیٰ حکیم مطلق و چہ شازایات تہرہ و تی بندہائی سزا

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

مہربان انت آئی کت نام حکمے ترند بہ بیت یا نرم بہ کلین عالم و حق و چ حکمت و رحمت و خالی بیت نہ کنت اکن شما ماں آئی و حکماں و حدودانی جاری کنگا کو تا ہی کن ات تو آخرت و روج و شمار اجنت و باواست بیت و ک یعنی سزماں تھنائی و دیگر بہیت بلکین مسلمانانہی کچی دیگر بہیت چیا کہ ماں آڑووائی و سزا کاملین رنگ و بیت و پد اگت و کان و ہم عبت حاصل بیت و شاید اے غرض ہم بہیت کہ گن و کین مسلمان بہ آئی و جاوڑ و رحم و ران و پرائی عفو و مغفرت و دعا بلو طنت، واللہ اعلم و ہا چہ زنا و سزا و ذکر کنگ و بعد اے فصل و مزن خرابی و بیان فرمائینیت یعنی ہر مرد یا جنین آدمی ماں اے گندی عادت و گرفتار بہ بیت آنوں اے لائق نہ انت کہ گوں کت نام پاکہ امنین مسلمانے و آئی و تی جنی و مردی و ہبستری و تعلق قائم داروک بہ بیت پہ آیانی پلیدی تب و دل کشی و رد و مناسب ہمیش انت کہ ہے ہمیں کت نام بد کاریں و رسوا احوالین مرد و جنین آدمی یا چرایاں ہم گندگ تریں کت نام مشرکین مرد و مشرکین جنین و گوں آیانی تعلق بہ بیت کما قال تعالیٰ: الْحَبِيثَاتُ لِلْحَبِيثِينَ وَالْحَبِيثُونَ لِلْحَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ (سورہ نور) کند ہم جنس با ہم جنس پر واز: کبوتر یا کبوتر، باز یا باز۔ آیانی چوشیں گندگیں کار و نقاشا و ہے رنگ و بوگ بوٹگت، نوں اے جدائیں گتے کہ حق تعالیٰ و اید کہ مصلحتاں و اسرارانی بناء کت نام نام گپتیں مسلمان و گوں مشرکین مرد و مشرکین جنین و نکاح جائزہ قرار نہ دات یا مثلاً بد کاریں مرد و گوں پاکبازیں جنین و نکاح بہ بیت تو آڑا بالکل باطل قرار نہ دات۔

قتبیہ: آیت و ہر ج تقریرے مابیان کت آبا بالکل سہل و صاف انت مریشی و "لَا يَكْفُرُ" و معنی ہما زورگ بوٹگت کہ آماں "السلطان لا یكذب" وغیرہ گفتاران و زورگ بنت یعنی لیاقت فصل و نفی و نفی فعل و حیثیت دیگر بوٹگت فافہم۔

و ک یعنی زنا پہ مومنان حرام انت یک مؤمن بہ و تی مؤمنی و حیثیت و چوشیں کاراں چون کت کنت۔ حدیث و ہست "لا یزنی الزانی حین یزنی و هو مؤمن" مطلب چوش بیت کہ گوں زانیہ و نکاح کنگ ہما پاکبازیں مردیں آدمانی سہرا حرام کنگ بوٹگت کہ آماں صحیح و حقیقی معنی و مومن گوشگت و مستحق انت یعنی نکوینی ڈول آیانی پاکیں نفوس و چوشیں گندگیں جاگہ و نیگا میل دارگ چہ منع کنگ بوٹگت اے وقت "حرم" و معنی ہما انت کہ ماں "حَرَمْنَا عَلَيْهَا الْمَرَاضِعَ" و یا ماں "حَرَامٌ عَلَىٰ قُرْبَىٰ أَهْلِكُنَّهَا" و زورگ بوٹگت واللہ اعلم

و ک یعنی ہنجیں پاک و امنین جنینان و زنا و تھمت بجننت کہ آیانی بد کار بوگ کت نام دلیل یا چہ شرعی تہرینہ و ثابت نہ انت آئی و سزا و بیان فرمائینیت۔ و ہے حکم پاکبازیں مردینانی سہرا تھمت جنگ ٹیگت۔ چونکہ اے آیات یک جنین ذلت و قصہ و بردانازل بوٹگت پشکا ہمای ذکر کنگ بوت۔ اگر چار گواہ پیش کنتی و آیانی شہادت بہ شریعت و دستور و سراپورہ بوتنت تو مقذوف یا مقذوفہ و سرازنا و سہرا جاری کنگ بیت۔ و اے سزا قاذف (تہمت جنوک) و بوت، مقذوف و لوٹ (مطالبہ) و پد ہشتاد چابک جنگ بہ بیت وہ آندگ ہمیشگی ماں معاملات آئی و شہادت مرد و دوقرار دیگر بہ بیت حنفیہ و نریک چہ توبہ رند آئی شہادت ماں معاملات و قبول کنگ نہ بیت و اگر در حقیقت و پہ زانت کاری دروغیں تھمت جت گت گڈ آئی فاسق و نافرمان بوگ ظاہر انت و اکن در حقیقت راست بیان کت گت بلے چوش اش زانتگت کہ گوں پیاریں گواہاں ما و تی دعویٰ و ثابت کنگ نتوئیں تو چہ چوشیں گت و ظاہر کنگا ابید چوشیں کہ یک مسلمان و آبروریزی و پردہ و پاشک کنگ دگ چہ مقصود بوت کہ ہم بہ و تی جاگہ یک مرنیں گناہ ایت و عالماں آڑا ماں کبیرہ گناہاں شمار کنگ۔ و ک یعنی توبہ و احوال و راستی و چہ رند ماں اللہ پاک و نافرمانیں بندھا آڑا شمار کنگ نہ بیت اگر چہ گوستگین قذف و سزا و برد امر و دد الشہادہ پد ہم پشت کپیت، ہمے مذہب انت چہ سلف و قاضی شریح، ابراہیم نخعی، سعید بن جبیر، مکحول، عبدالرحمن بن زید بن جابر، حسن بصری، محمد بن سیرین و سعید بن المسیب رحمہم اللہ و اجہانی (کمانی الدر المنثور و ابن کثیر) و ک یعنی زنا و تہمت بجننت یا بہ و تی چک و بابت و بگوشت کہ اے چک چہ منی نطفہ نہ انت۔

وَلَا يَعْزُبُ عَنْكَ مِنَ الْوَعْدِ شَيْءٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٠٠﴾
 یعنی کہ جسے وہ وعدہ کرتا ہے وہ اسے پورا کرتا ہے اور ان کو اللہ تعالیٰ سے ڈرتے ہیں۔
 پہلی آیت میں تو اس کو شک ہے کہ چار سو گندورن اور بیان کبنت کہ آہوتی دعویٰ تو کا راستہ انت (یعنی ہرچ تھمتے یہ وتی لوگ بانگ و جتگی ماں آئی،
 آدروغ بندہ انت) جوش بگوش کہ چار گواہانی بدل، آئی وتی جندہ اسے چار حلفیہ شہادت بوتنت۔ آخر آٹرا اسے لفظ گوشگی انت: «اگں آہوتی دعویٰ و
 توکا دروغ بندہ انت تو آئی، سر اذراء لعنت و پٹ انت» اگں آٹرا بیان بوتگیں لفظانی گوشگ و بردا انکار کبنت تو آٹرا حبس (قدیر) کنگ بہ بیت و
 حاکم آٹرا مجبور کبنت کہ یاو آئی دروغ بندگ و اقرار کبنت تو آٹرا قذف و حد جنگ بنت کہ آئی بیان بالا گوست و یاوچ براہما لفظان بگوشیت کہ بالا بیان بوتنت اگں آسے
 لفظان و ظاہر کبنت و بگوشیت تو گڈ اگں جنیں آدم و گوشگ بیت کہ آچار رندا قسم بوارت و بیان بخت کہ «اسے مرد تہمت جنگ و بردا دروغ بندیت و پتچی براہے

لفظان بگوشیت کہ «اللہ پاک و غضب بیٹیت ہما جنین و
 سر اگں اے مرد بہ وتی دعویٰ و راستہ انت»

تاوہدیکہ جنیں آدم اے لفظان و نہ گوشیت آٹرا ماں
 قید خانہ و بند کبنت و مجبور کبنت کہ یاو صاف صاف
 مرد و دعویٰ و تصدیق و کبنت گڈ ازنا و حد بہ آئی و
 سرا جاری بیت و یاگوں بالا بیان بوتگیں لفظان آٹرا
 دروغ بند کبنت اگں آئی و جو مرد و اے لفظان گوشیت
 وچہ «لعان» و فارغ بوت توگوں آجیں آدم و
 صحبت و صحبت و اے دگر رہبند کل حرام بوتنت۔
 پدا اگر مرد و آئی طلاق دات فیہا و اگں نہ قاضی آیایاں
 سون برات کنا ٹینیت بلی توری ہر دو بریشی و رضامند
 مہنت یعنی چہ زبان و بگوشیت کہ من ماں ایشانی توکا
 فرق جدائی کت اے فرق و جدائی طلاق بائن و حکم و
 بیت۔ قنبدہ: گوں زوجین اے ڈولیں لفظان
 ظاہر کنا ٹینگ و ماں شریعت و «لعان» گوشیت
 و لعان تہنا گوں قذف ازواج و مخصوص انت عام
 محصنات و قذف و ہما حکم انت کہ آماں سری
 آیایاں بیان بوت۔

وَلَا يَعْزُبُ عَنْكَ مِنَ الْوَعْدِ شَيْءٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٠٠﴾
 یعنی اگں اے لعان مشروع مہوتیں تو قذف و
 عام دستور و روع زوج و سرا قذف و حکم لاگو
 بوتگت و یا تمامیں عمر ماں غم و درداں مہوتیں پرچاکہ بیت
 کنت کہ آپہ راستہ نہ بیت، برخلاف شوہر کہ آماں
 ظاہر کنگ مضطر (مجبور) نہ انت ہمیشہ کا ماں آئی و
 قانودہ اے خبرانی رعایت ضروری نہ انت دومی نیمکا
 اگر محض بہ لوگ و اجہ و سو گندورگ و سرا زنا ثابت
 مہوتیں تو جنیں آدم سکت جہالی بوتگت حالانکہ ممکن انت
 کہ آراستہ گوشگ بیت ہے ڈول و اگر جنیں آدم بہ
 سو گندورگ و سرا یقینا بڑی (بے گناہ) زانگ مہوتیں تو
 گڈ امر دک و سرا قذف واجب بوتگت باوجودیکہ
 آئی و صادق بوگ و ہم مساوی احتمال موجود انت
 نوں بہ پوشیں حال لعاں مشروع کنگ کہ درستانی
 رعایت دارگ بہ بیت اے اثر انت حق تعالیٰ و فضل
 و رحمت و آئی و حکمت و، چیا کہ چہ دو تیں کساں ہر کس
 بہ راستہ بہ بیت آچہ مہتیں سزا و محفوظ بوت و
 دروغ بندہ ماں دنیا پردہ پوشی کنا آٹرا اہلت
 دیگ بوت کہ شاید تو بہ کبنت، پدا آئی و توبہ قبول

ان کان من الکذبین ۴ ویدروا عذابا ان تشهد
 اگر من دروغ بندہ اں - و دور بیت چہ آجین و سر عذاب پہ اے پیا کہ گواہی بدنت
 اربعہ شہدات باللہ لانه لیں الکذبین ۵ والخامسة ان
 چار برے اللہ و قسم و بوارت کہ بیشک آدم و دروغ بندیت و پتچی برے چہ بگوشیت کہ
 غضب اللہ علیہا ان کان من الصدقین ۶ ولو لا فضل اللہ
 اللہ و غضبت بیٹیت پہ آجین و سرا اگں آدم و راستہ گوشیت و و اگر مہوتیں اللہ مہربانی
 علیکم و رحمته وان اللہ تو اب حکیم ۱۱ ان الذین جاءو
 پہ شے سر و آئی و رحمت و اے کہ اللہ بخلاف کونک و حکمتانی صاحبان و بیشک ہما کساں کہ بشتش
 بالافک عصبہ منکم لا تحسبوه شر الا کم بل هو
 اے بہتان و ایک جامعے چہ شتا و گمان ممکن ات آئی و راہد در حق و ت - بلکس آ
 خیرکم لکل امری منہم ما اکتسب من الاثم والذم
 ستر ترانت پہ شتا و پہ ہر یک مردے و چہ آیایاں ہما چیزاں کہ کٹنگ چہ گناہ و - دھا کہے کہ
 تولى کبره منہم له عذاب عظیم ۱۰ لولا اذ سمعتموه ظن
 چستی کت اے خیر و مزین بار چہ ہمایاں پہ آئی و زدنیں عذاب انت و وقتیکہ شہا اے خبر اشک گڈا پرچے
 المؤمنون والمؤمنات بانفسہم خیرا و قالوا هذا افک
 مردیں و جنیں مسلماناں پہ وتی مردمانی سر و نیکیں گمان نکنت و پرچے گوشیتش کہ اے دروغ و
 مبین ۱۷ لولا جاءو علیہم بأربعة شہدات فاذ لم یأتوا
 ظاہرین و پرچے نیارتش پہ خبر و سر چار شاہد پدا ہنوں و قنبدہ نیارتش
 بالشہدات فاولیک عند اللہ هم الکذبون ۱۶ ولو لا فضل
 شاہد ہما مردماں اللہ نزدیک و ہمیشہ انت دروغ بندہ و اگر مہوتیں اللہ
 اللہ علیکم و رحمته فی الدنیا والاخرۃ لکتم فی ما افضتم
 احسان پہ شے سر و آئی و ہر بارانی ماں دنیا و آخرت و گڈا کپت شے سر پہ چہ خبر بگی کہ شتا

۱۰

کنگ بہ توابیت و صفت و اثر بوت و چہ ادا ہما طوفان و ذکر انت کہ آپہ حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا و سرا لچینگ بوتگت۔ واقعہ جوش انت کہ
 نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم لہ و چہ غزوہ بنی المصطلق و واپس مدینہ و آیگات، حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا ہم ہمراہ انت آئی و سواری و ہشتتر ہم
 جدات۔ آماں کجاوہ و پردہ و حالت و نشنگت سار بان و کجاوہ گوں ہشتتر بوتگت یک منزل و قافلہ داشتگت چہ روانگی و پیش حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا
 جنگل و کار و روگ کپت پیش کاچہ قافلہ و یک گور بوآن و دیم پہ جنگل و رھا دک بوت اودا چہ قضا و خداوندی و آئی و ہار سست و کپت آئی و شوہاز کنگ و سوب
 زیات دیر بوت۔ چانگ و دومی نیمکا قافلہ روانہ بوت ہشتتر سار بان و وتی دستور و روع ہشتتر کجاوہ بندگ و اہنتت و پردہ چونکہ ساری و بستگت آیایاں
 ہچہ گمان کت کہ بی بی ماں کجاوہ و نند و کنت، چست کنگ و و ہر کس شہم نہ بوت چیا کہ آئی عمر و خورد و جان و سبک انت۔ غرض سار باناں کجاوہ بندان و

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

ہشترہ ہاگ کت حضرت عائشہؓ و ہدیہ و ترک تواداد ہج کس موجود نہ ات آئی و گوں دلسیری و اے فیصلہ گت کہ نوں چہ ادا روگ مصلحت نہ انت ، و ہدیہ دیمتر آیایا منار از گذنت توگڈا پے منی شولہ از پدا ہمدرا کابنت ، آخر آئی ہمودادراج بوت دوست حضرت صفوان بن محطل رضی اللہ عنہ راہ و کپتگیں چیزانی خبرگیری و ردا چہ قافلہ و کتیں دور پشت و مدام و تاراد اشتگتی آئی بہ ہجے جاگہ و سر بوت دستی کہ کسے و پتگ و واب انت ، و ہدیہ نر یک و اہت زانتی کہ حضرت عائشہؓ انت (چیا کہ پردہ و حکم و ایک و پیش آئی و بی بی و ادراد استگت) ابشر الگدان و آپریشان بوت و انا لله و انا الیہ راجعون و انتی بریشی و سر آئی و چیم ہج بوتنت فورادیمی گوں متی چادر و پوش دات حضرت صفوان و ہشتر آئی نر یک و نندارینت اے آئی و سر پردہ و جاوہر و سوار بوت آئی و ہشتر و ہمار داران نیم روح و و ہدیہ و تارابہ قافلہ و سر گت۔ عبد اللہ بن ابی مزین خبیث ، کور باطن و واد ہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و دشمن ات ، آڑا ایک خبر دست و کپت و آبد سحت و ناہودگیں گپانی جنگ شرف کت و بہتے سادگیں سلمان ہم (مثلاً چہ مردی آدمان حضرت حسان حضرت مسطح و چہ جنیں آدمان حضرت حمزہ بنت جحش) چہ منافقانی ناہودگیں گپاں اثر گران و ایڈولیں ذکر و احوال و مشغول بوتنت۔ عموماً مسلمانان ووت واد ہ رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم و چہ اے ڈولیں ناہودگیں گپ و رپاں سک پدرد اتنت ، داں یک ماہے ہجے گپ ہر جاگہ تالان اتنت۔ واد ہ اے گپ اشکگنت بلے بغیر تحقیق و ہج ذگوشتگتی البت ماں دل و پدرد بوتگت۔ یک ماہے و پد بی بی عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا و اے بدنامی و حال سر بوت ، چہ بازی غم و رنجباں بے ورگ بوت و کپت نادراہ بوت۔ شب و روح آئی و گر یوگ بنا و کت ، یک دمانے ہم آئی و ارس نہ اوشتا گنت۔ ہجے دوران و دگہ بازی واقعات پیش اہنتت و گفتگو بوتنت کہ ایشاں ماں صحیح بخاری وغیرہ کتاباں موجود انت و وانگ و قابل انت حضرت صدیقہ پاک امی و رداوت حق تعالی و ماں قرآن کریم و سورہ نور و اے آیتاں چہ «ان الذین جاءوا بالافک» الخ و تاں دور و نازل فرمائینت کہ بریشی و سر حضرت عائشہ صدیقہ و فخر گنت و بے شک ہر قدر فخر بکنت آہنگت کم انت و ک یعنی اے طوفان و چیت کنوک ہما مردم انت کہ یہ دروغ یا راست اسلام و نام و گر وک انت و تاراسلمان ظاہر گنت چریشاں بہتے مردماں و ماں و تا ہمشور بان و اے سازش ایش کرنگ و بہتے مردم چہ نابزانتی آیانی چالبازیانی شکار بوتنت پدا ہم خداوند کریم و مزین احسان انت کہ جہور مسلمان آیانی دام و شکار نہ بوتنت و یعنی اے دیم گوری (حطاب) یہ ہما مسلمانانی تسلا انت کہ آیایاں برے داستان و پدرد اتنت ، بالخصوص حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا و آئی و خاندان کہ ظاہرین گپ ایت کہ آسک غمزہ و پریشان انت یعنی اگر چہ سر ظاہر اے سر پر باز مکر وہ و ناپسندیدہ ات لیکن درحقیقت و پرشماشی و توکامزن خیر و راز پوشیدہ ات۔ آخر داں اینکر مدت و پوشین جو بڑیں گپانی سر اصبر و برداشت کنگ زانا مفت و برباد بیت گنت ، زانا اے کتگیں شرف ایت کہ و حق تعالی و ماں و تی پاکیں کلام و شے پاکد امی و بے گنا ہی بیان فرمائینت و شے دشمنان و رسواکت و داں قیامت و شے خیر و ذکر قرآن و انوکافی زبان و سر جارگی گت و مسلمانان و پیغمبر علیہ السلام و لوگ بانکاں و ایدگہ لوگ و مردمانی حق و جاہ یارگ و ردا و ہجیں سبق دات کہ آکری شمشگ بیت نہ کنت فللہ الحمد علی ذالک۔ و یعنی ہر کس و ماں اے فتنہ و ہر قدر بہر گپت آئی و ہما قدر و پروتا گناہ جمع کت و سزا و سستی جو بوت۔ مثلاً بہتے و شنی کناں و لذت گران و اے ناہودگیں گپان تالان کنگ و گلائیش انت ، بہتے و تی پدردی درشان کنگ و ڈول و ، بہتے یہ سکیں دیگ و خاطر اماں دیواناں ہجے گپ و رابناشش کرنگت و پداوت خاموش بان و نڈارگ (نظارہ) ایش کرنگت ، بہتے چہ گپانی اشکنگ و شک و شبہ و آماج بوتگنت ، باز کس خاموش منتگت و باز کس و اے گپان و دروغ قرار دنگت۔ خدا تعالی ہجے رندی مردمان و پسند فرمائینت و باقی کلان و درجہ بدرجہ کم و گیش الزام جت و زیادہیں بار چیت کنوک منافقانی سردار عبد اللہ بن ابی ات چوشکہ ماں بازی روایتاں صراحت موجود انت ہجے خبیث و مردمان و مچ کرنگت و پدا آیایاں سکین دانگت و گوں مزین چالاک و و تی دامن و رد دیان و چہ گرانی دمت و اے گپان و تالان کرنگتی پرانی و ماں آخرت و مستریں عذاب الہی انت۔ ماں دنیا و ہم ملعون سکت رسوا و ذلیل بوت ، داں قیامت و گوں ہجے ذلت و سوائی و ایشی و ناما گرگ بیت۔

و ک مسلمان و باید انت کہ گوں و تی برات و گہاراں نیکیں گمان بداریت و و ہدیہ بہ اشکنت کہ مردم یک نیکیں شخصے و سرا ہنجوش ناہودگی و بدیں تھمت جنگا گنت تو ماں و تی دل و چوشیں خیالاتاں جاگہ مدنت بلکیں اے گپان و دروغ بکنت۔ واد ہ پیغمبر علیہ السلام و فرمائینت ہر کسے باپشت و و تی یک مسلمانیں براتے و مدت و بکنت اللہ باپشت و آئی و مدت و کنت بے تحقیق و تھمت تراشگ چہ ایمان و دور کنت ، باید انت کہ مردم بہ و تی آبرو و سرا دگرانی آبرو و قیاس بکنت چوشکہ حضرت ابوب انصاری رضی اللہ عنہ وغیرہ و ماں «افک» و قصہ کت و پیش داشت ، یک روچے آئی و لوگ بانک و گوشت کہ مردم عائشہ صدیقہ بابت و چوش گپ جنگا گنت آئی و بہتے دات کہ دروغ بندنت ، آیا تو چوشیں کارکت کنے؟ جوابی دات ہجے چوشیں کارکتنا فرمائینت تو گڈا (واد ہ صدیق و جنگ و نبی و لوگ بانک) عائشہ صدیقہ چہ ترا باز زیات پاک و صاف و طاہر و مطہر انت آئی و بابت و مفت ناحق و چوشیں گمان پرچانگ بہ بیت۔ و یعنی اللہ و حکم و آئی و شریعت و روء و آدمردم دروغ بند قرار دیگ بوتگنت کہ آکسے و سر اہمت جان و چار گواہ ہم پیش کت مکنت و ابیدہ جو انیں شوتے و چوشیں گراں خبرے چہ زبان و درشان بکنت۔

فل یعنی اللہ تعالیٰ اے امت واجد پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دعا (برکت) ہے چہ دنیا عذاب رکینتگ، اگن نہ اے خبر عذاب قابل ات (موضح القرآن) وہم چہ شہا مخلصین مردمان
توفیق دیان و خطا مکننت۔ و اگن چہ منافقان آیات ہم قیامت و روح و ماں سترس عذاب کر قرار ہو تین اتنت (العیاذ باللہ) فل یعنی عذاب عظیم مستحق پر جاہنت و ہر یکہ شاکہ مغتس
بے تحقیق و سر اسر باطلین خبرے اے یک دگرے و نیچا چکل دیکھتے و چہ زبان ہما ناہود گیس خبراں کنگائے کہ آیانی مندر و بابت و شایح واقفیت ہم نہ داشتگت ید اعجبیں گپ
ایشنت کہ چوشیں ترندی خبرے را۔ (یعنی کتام محضہ) خصوصاً واجد پیغمبر علیہ الصلاۃ والسلام و پاکبازیں لوگ بانگ و مومنانی روحانی والدہ و تہمت جنگ) کہ آہ
اللہ پاک و خور ایک سنگینیں جرمے کہ آٹرا محض یکس بکس معمولی گتے قرار دیک اے چہ اہلی جرم و ہم سترس جرمے ات فل یعنی اول تونیکیں گمان و تقاضا ایش
ات کہ ماں دل و ہم چوشیں ناہود گیس خیال جاگہ مکننت چوش کہ بالا ارشاد بوت لیکن اگر چہ شیطانی اغواء فرض بکن ماں کسے و دل و کتام یک بدیں و سوسرے جاگہ
بکننت تو گڈ اے روانہ انت کہ چوشیں ناہود گیس گتے
چہ زبان و بکثیت باید انت کہ چوشیں وہد و مومن
وئی حیثیت و دیانت و سرانگاہ بکننت و صاف و
بگوشتیت کہ چوشیں ناہود گیس گتے و اظہار منار ازب
نہ دنت، اے اللہ تو پاکتے چونکائی مردم چوشیں ناہود گیس
گپ چہ دپ و کشگائنت۔ ہما پاکبازیں بانگ و را کہ
تو پستید الانبیاء و راس المتقین و زوجیت و عجبیں
کرنگ آیات اللہ و تے آبر و بان واجہیں پیغمبر صلی اللہ
علیہ وسلم و آبر و و اعذار کنت (حاشا ثم حاشا) المم
دشمنان و یک بے گناہے و سر اہتیاں بستگ و بس
فل یعنی مومنان و لازم انت کہ اے بابت و شری و
ہوشیاری بکننت، کور دس سنا نقانی ریکانی تو کا کدی
ہم و تارا اگر خار مکننت باید انت کہ آیات مدام واجہیں
پیغمبر علیہ السلام و آئی اہل بیت و بزرگی و خیال بردارنت
فل یعنی احوال اے گتے و اے طوفان چست کئے و
گت۔ معلوم بوت کہ اے کار منافقانیک انت کہ اشاں
مدام چیریں دشمن بوتگت۔ دیم و آیت و آئی احوال
بیان فرمائینت (کہ انی الموضح) عموماً مفتراں چہ آیات
نصائح، حدود و قبول توبہ و غیرہ و مضامین مراد
گتگ۔ اے و ہدی چہ علم و حکمت و صفت و ذکر و غرض
اے بیت کہ اللہ تعالیٰ چہ شہا مخلصین مردمانی دل و
پشومانی و احوال و خوب زانت پیشکش توبہ بی قبول
گت و چونکہ آحکم مطلق انت پیشکش گون مزن حکمت و
دانائی و شے رہ شونی کنگ بوتگ۔ فل یعنی بدکاری
تالان بہ بیت یا بدکاری و خبراں سنگ بہ بنت چوش
لوٹو گیس مردم منافق انت بے چہ آیانی تذکرہ و مومنان
سراب دیک بوت کہ بند خبر ماں کسے و دل و یک سلس
خبر چست بوت و گون بے پروائی یک لفظ چہ آئی دپ
ہم در کیت تو نوں آٹرا لازم انت کہ چوشیں ناہود گیس
گپ و ہر جاگہ سنگ و تان مکننت اگن مفت ناحق و آ
یک مومنے و آبر و ریزی کنت تو آشری و زانت کہ گڈ
آئی و آبر و ہم محفوظ یا سلامت نہ مانیت۔ حق تعالیٰ
آٹرا ذیل و رسوا کنان و ہلیت۔ کمانی حدیث احمد رحمہ اللہ
ک ماں دنیا قذف و ہد، رسوائی و تہرہ و سزا و ما
آخرت و دوزخ و سزا۔ فل یعنی چوشیں فتنہ روک
کنوکان و خدا شتر زانت اگر چہ شہا مزان ات و آئی

فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۷ اِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالْاِسْنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ
ماں آئی و تہا چست ایر کنگت کیے زندیں قہرے فل وقتیکہ گرا گتت ہے خبر ماں و تی زبان و گوشا گتت
بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ
پہ و تی دیاں ہما چیزے کہ شمار آئی و خبر نیست و
عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمٌ ۱۸ وَلَوْ اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا
اللہ و نزدیک و زندیں خبرے فل و وقتیکہ شمارے خرا شکت گرا شمار چہ گوشتو کہ منے باید نہ انت
اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۱۹ يَعْظُمُ
کہ یہ زبان و بیاریں اے خبر۔ اللہ تو پاکتے اے زندیں بھتانے فل نصیحت دنت شمار
اللّٰهُ اَنْ تَعُوذُوا بِالْمِثْلِهٖ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۲۰ وَيَبِيْنَ
اللہ کہ دوبارہ نکن ات چوشیں کار ہرگز۔ اگر شہا ایمان دار ات فل و بیان کنت
اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيٰتُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۲۱ اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ
اللہ بہ شاد و آیات۔ و اللہ دانائت حکمت و صاحب انت فل ہما کساں کہ دوست دارنت
اَنْ تَشِيْعَ الْفٰحِشَةُ فِي الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ فِي الدُّنْيَا
اے خبر کہ پاشک بہت بدکاری و خبراں ایماندارانی تہا فل گرا پرایاں عذاب انت دردناکیں ماں دنیا
وَالْاٰخِرَةِ ۲۲ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۲۳ وَلَوْ اَفْضَلُ
و آخرت و فل و اللہ زانت و شہا مزان ات فل و اگر بہتیں اللہ احسان
اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ ۲۴ اِنَّ اللّٰهَ رءُوفٌ رَّحِيْمٌ ۲۵ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ
پہ شے سر و آئی و رحمت و ایک اللہ نرمی کنوک مہربان انت فل او
اٰمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۲۶ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوٰتِ
ایمانداراں مروت شیطاں و فرمانی سر۔ و ہر یکہ بروت پہ شیطاں و
الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يٰمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ۲۷ وَلَوْ اَفْضَلُ اللّٰهُ
قدمانی سر گرا آ امر کنت پہ بے حیائی و بدیں کار و فل و اگر بہتیں اللہ مہربانی

بکننت تو گڈ اے روانہ انت کہ چوشیں ناہود گیس گتے
چہ زبان و بکثیت باید انت کہ چوشیں وہد و مومن
وئی حیثیت و دیانت و سرانگاہ بکننت و صاف و
بگوشتیت کہ چوشیں ناہود گیس گتے و اظہار منار ازب
نہ دنت، اے اللہ تو پاکتے چونکائی مردم چوشیں ناہود گیس
گپ چہ دپ و کشگائنت۔ ہما پاکبازیں بانگ و را کہ
تو پستید الانبیاء و راس المتقین و زوجیت و عجبیں
کرنگ آیات اللہ و تے آبر و بان واجہیں پیغمبر صلی اللہ
علیہ وسلم و آبر و و اعذار کنت (حاشا ثم حاشا) المم
دشمنان و یک بے گناہے و سر اہتیاں بستگ و بس
فل یعنی مومنان و لازم انت کہ اے بابت و شری و
ہوشیاری بکننت، کور دس سنا نقانی ریکانی تو کا کدی
ہم و تارا اگر خار مکننت باید انت کہ آیات مدام واجہیں
پیغمبر علیہ السلام و آئی اہل بیت و بزرگی و خیال بردارنت
فل یعنی احوال اے گتے و اے طوفان چست کئے و
گت۔ معلوم بوت کہ اے کار منافقانیک انت کہ اشاں
مدام چیریں دشمن بوتگت۔ دیم و آیت و آئی احوال
بیان فرمائینت (کہ انی الموضح) عموماً مفتراں چہ آیات
نصائح، حدود و قبول توبہ و غیرہ و مضامین مراد
گتگ۔ اے و ہدی چہ علم و حکمت و صفت و ذکر و غرض
اے بیت کہ اللہ تعالیٰ چہ شہا مخلصین مردمانی دل و
پشومانی و احوال و خوب زانت پیشکش توبہ بی قبول
گت و چونکہ آحکم مطلق انت پیشکش گون مزن حکمت و
دانائی و شے رہ شونی کنگ بوتگ۔ فل یعنی بدکاری
تالان بہ بیت یا بدکاری و خبراں سنگ بہ بنت چوش
لوٹو گیس مردم منافق انت بے چہ آیانی تذکرہ و مومنان
سراب دیک بوت کہ بند خبر ماں کسے و دل و یک سلس
خبر چست بوت و گون بے پروائی یک لفظ چہ آئی دپ
ہم در کیت تو نوں آٹرا لازم انت کہ چوشیں ناہود گیس
گپ و ہر جاگہ سنگ و تان مکننت اگن مفت ناحق و آ
یک مومنے و آبر و ریزی کنت تو آشری و زانت کہ گڈ
آئی و آبر و ہم محفوظ یا سلامت نہ مانیت۔ حق تعالیٰ
آٹرا ذیل و رسوا کنان و ہلیت۔ کمانی حدیث احمد رحمہ اللہ
ک ماں دنیا قذف و ہد، رسوائی و تہرہ و سزا و ما
آخرت و دوزخ و سزا۔ فل یعنی چوشیں فتنہ روک
کنوکان و خدا شتر زانت اگر چہ شہا مزان ات و آئی

ایشرا ہم زانت کہ کئی جرم چکر انت و کئے اے گتے و بے چہ مطلب و کنت؟ (تنبیہ) بے حیائی و کارانی تالانی و واہگ دارگ مثل حسد و کینگ وغیرہ
قبلی عمل و چہ تعلق دارنت اشانی تعلق چہ مراتب قصد نہ انت پیشکش اشی و سرما خود بوگ و بردا اختلاف بوگ نہ لوٹیت۔ اے بابت شری و سر اسر کج
بور فل یعنی اے طوفان و ہنجوش سر و شاخ کنگت کہ نہ معلوم چکر مردم اشی و وڈالی ہوتیں انت لیکن اللہ تعالیٰ محض چہ و تی فضل و رحمت و مہربانی و شفقت
و چہ شہا توبہ کنوکانی توبہ بی قبول کت و بہتینانی سر اسرعی حد جاری کنان و پاک کت و چہ ایماں ہر کس زیاد خبیث انت آیات و یک حسالے و مہلت دیک
بوت۔ فل یعنی چہ شیطاں و ریکان ہوشیار بے ات مسلمانان و چوش باید نہ انت کہ آشیا طین الانس و الجن و قدم بہ قدم زندگیری بکننت۔ چوشیں ملعونانی مقصد
و مراد ہمیش انت کہ مردمان بے شری و بے حیائی و کاراں مشغول بکننت شہا پہ زانت کاری پر چہ آیانی رعب و یاسیت، بچار ات کہ شیطاں و گون کتیں سر بازی و چکر مزین
طوفانے مک کرت و چن کر ساد گیس مسلمان چونکائی آئی و دُوب و شہنت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی شیطان و درست گمراہ کنگ اتنت و یکے ہم پر راستی راہ و سرانہ اشکت۔ اے و خدای فضل و آئی مہربانی انت کہ آوقی مخلصین بندگانی دستگیری کنان پدا توبہ کنگ و توفیق دیان پدا راہ و پربینیت اے خبر بہ ہائیکیں خدای اختیار انت و ہما چہ وتی چاگرد کنو کیں علم و کاملیں عمت زانت کہ کجیم بندہ اصلاح و قابل انت و کئی توبہ قبول کنگی انت آکلانی توبہ وغیرہ و اشکت و چہ آسانی وتی راز و بخوبی معلوم دار انت و حضرت عائشہ و سر اطوفان آردکانی تو کالیتے مسلمان ہم گوں نادانی و شامل انت چرایاں یکے حضرت مسطح ات کہ ابید چہ مخلصین مہاجرے لوگا حضرت ابو بکر رضی اللہ عنہ و گہار زانتک یا ترو زانتک ات کہ چہ افک و عقتہ و پیسر حضرت صدیق اکبر اش و امداد و مالی تعاون کر تکت۔ و ہدے قسطہ ہلا س بوت و حضرت عائشہ صدیقہ و پاک امنی چہ آسمان و نازل بوت تو حضرت ابو بکر صدیق و سوگند و ارت کہ حد و بعد مسطح و امداد نہ کنت۔ شاید ہتے دک صحابیان ہم چوشین صورت دیا اشک بر شتی و رد اے آیت نازل بوت۔ یعنی شما ہر کس اللہ تعالیٰ و دین و بزرگی و دنیا و کثائش داتگ آیاں چوش لائق نہ انت کہ اے ڈولیں سوگند بورت، آسانی ظرف باز من و آسانی اخلاق باز بالا بوگ لویت مترس جوان مردی و

ایشس انت کہ بدی و بد لہ گوں نیکی و دیگر بہ بیت، چہ محتاجیں وارثاں بہ خدائگی وطن و ول دیوک و مدد و دست و چند گ بزرگیں و بہادریں مردمانی کار نہ انت اگر سوگند و ارتکو تو چوشین سوگند و پورہ ممکن ات آئی و کفارہ و ادا بکن ات۔ شے شان اے بوگ لویت کہ چہ خطا کارانی خطا و چھاں بند بکن ات و در گذر بکن ات چوش کن ات تو گد اجد ہم چہ شے کوتاہیاں در گذر کنت زانا شما چہ حق تعالیٰ و در گذر و عفو و امید و واہگ ندر ات، اگں دار ات تو شمار لازم انت کہ آئی و بندگانی معاملہ و تو کا ہم بے رہ بندہ اختیار بکن ات چوش بکوش کہ مریشی و تخلق با خلاق اللہ و تعلیم بوت ماں حدیثاں ہست کہ حضرت ابو بکر صدیق و و ہدیہ اشکت الا تجتوبون ان یغفر اللہ لکم (زانا شما نہ لویت کہ اللہ شمار معاف بکنت) تو ہادمان و گوتھی بلئی یا ہر بنا سخت (بیشک مئے پروردگار ایا ماضور و ابگ داریں) چوش گوشاں و حضرت مسطح و امدادی چو پیش نیگ و جاری داشت۔ بلکیں چہ بہتے روایتاں معلوم بیت کہ آئی امدادی دوسرکت، رضی اللہ عنہ۔ و ماں صحیحین و حدیث و ہست "اجتنبوا السبع الموبقات الشک با اللہ و قتل النفس التي حرم اللہ الا بالحق و اکل الربا و اکل مال الیتیم و التولی یوم الزحف و قذف المحصنات الغافلات" چریشی ظاہر بیت کہ محصنات قذف مطلقاً چہ مہلکات شمار بیت، پدا چرایاں ہم ازواج مطہرات بالخصوص ام المؤمنین حضرت عائشہ صدیقہ و سر اذقن جنگ جنکر در جہ و مسترس گناہ ایت۔ عالماں گیش و دیوار کر تگ کہ چہ آیتانی نزولی و پد ہر کس عائشہ صدیقہ یا چہ ازواج مطہرات کسے و سر اتہمت بخت آکافر، مکذوب قرآن و چہ اسلام و دائرہ و خارج انت۔ و ماں طبرانی و حدیث ہست "قذف المحصنة لہدم عمل مائة سنة" (محصنہ و سر اتہمت جنگ صد سالانی عمل و برباد کنت العیاذ باللہ وک یعنی مجرم چہ دپ خبر در شان کنگ لویت مگروت زبان، دست و پاد خبر کنت و چرایاں ہر یک عضوے ہما عمل و ظاہر کنت کہ آ عمل چرایاں ذریعہ و کنگ بوتگ (لطیفہ) قاذف و چہ زبان اتہمت جنگ و چرائی و لوٹ (مطالبہ) ات کہ چار گوان پیش

بکن کہ آئی و پورہ کت زکت آئی و بالمقابل و ادا چہ چیزانی ذکر بوت کہ آقذف و آہ انت و چاری دست و پاد کہ پد آئی و ناشری و گواہی دینت۔ و آذرہ درہ عمل و سر تیج کنان و دیا ایر کنت و آئی و حساب بالکل صاف انت بہ آئی و گور و تیج ڈول ظلم و تعدی نیست انت۔ اے مضمون قیامت و روح و درستانی دیا سر تیج و موجودیت۔ و یعنی بدکار و گندگیں جنس آدمان گندگیں و بدکاریں مردانی لائق انت، ہے ڈول و بدکار و گندگیں مرد اے قابل انت کہ آسانی تعلق وتی ہمیں گندگیں و بدکاریں جنس آدمان و بہ بیت، پاک و صافیں مرد میان و گوں ناپاک و بدکاراں چہ مطلب؟ حضرت ابن عباس و فرمائیت کہ پیغمبر و لوگی بدکار (زانہ) نہ بیت۔ یعنی اللہ تعالیٰ آئی و ناموس و حفاظت و کنت۔ نظری موضع القرآن۔ (تنبیہ) آیت و اے مطلب ترجمہ و رو و بوت مگر چہ نہتیں سلف و مفسران مقول انت کہ چہ "النجیثات" و "الطیبات" و ادا جنس آدم مراد نہ انت بلکیں اقوال و کلمات مراد انت یعنی گندگیں خبراں بہ گندگیں مردمان زب دینت و صافیں گپاں صاف و پاکیں مردمان و زب دینت، پاک باز و صافیں مردم و جنس آدم چہ چوشیں تہمت و بڑی بیت چوش کہ دیم ترا چہ "اولیک مبرءون مما یقولون" و ظاہرنت یا چوش گوشگ بہ بیت کہ گندگیں خبراں چہ گندگیں مردمانی زبان و در کپنت۔ تو ہر کس و کتام یک پاک بازے و بابت و یک گندگیں خبرے گوشت گد ابران ات کہ آوت گت گت انت

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ مَا زَكِي مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ ابَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَزِيكِي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۱ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ بِلِئَمٍ مِّنْهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلِلَّهِ حُكْمُ النَّارِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ ۝۱۲ وَاللَّهُ يَزِيكِي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۱ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ بِلِئَمٍ مِّنْهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلِلَّهِ حُكْمُ النَّارِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ ۝۱۲

پہ شے سر و آئی و رحمت گد ا پاک نہ بوت بیچے چہ شما ہجہ و لیکن اللہ و یزکی من یشاء و اللہ سمیع و علیم و لایاتل اولو الفضل بلیئم منہ لیغفر لہم سئیاتہم و للہ حکم النار و اللہ بصیر

پاک کنت ہر کسے و کہ بلوٹیت۔ و اللہ ہر چیز اشکت زانت سوگند مورنت مزین مرتبہ و مردمان

چہ شما و ہما کہ جواز ہاش ہستنت پہ اے خبر و کہ بدینت تی سیاداں و عزیزباں و جلا وطنیں مردمان

ماں اللہ راہ و۔ و بایدنت معاف بکنتت و سر بکوزنت۔ شما دوست ندرت چہ اے خبر و

کہ اللہ معاف بکنت شمارا۔ و اللہ بخوشکنت مہرباننت و بیشک ہما کساں کہ اٹپ چنتت

ہما جنیناں کہ پاک لامن انت، چہ اے کاراں بجزنت، ایما ندرت گد آسانی سر و لغت انت ماں دنیا و آخرت

و پرایاں مزین عذابنت و ہما روچی کہ گواہی دینت پہ آسانی سر و آسانی زبان و دست

و ارجلہم بما کانوا یعملون ۝۱۲ یومئذ یوفیہم اللہ و ہاداں پہ ہما چیزیک آیاں کنگ و ہما روچی پورہ دنت آیاں اللہ

آیانی حقیں جزایا و زانتت کہ اللہ ہما دنتت حقیں بیان کنوک و گت رہیں جنان

پہ گت رہیں مرداننت و گندہیں مزاں بہ گندہیں جناننت و پاکیں جنان پہ پاکیں مرداننت و

پاکیں مردان پہ پاکیں جنان انت و آیاں پاکنت چہ ہما خبراں کہ ایش گوشنتش و پرایاں

فل یعنی یہ خراب گوشگاہ آخراہ نہ بنت، بلکہ دھدے آاشی و سر اصر کشت تو اے چیز آئی خطایا لغزشانی کفارہ جو ربت۔ وادامفسدین مردم آیاں ہر قدر ذلیل کنگ لوٹت اودا آئی بدل و ہما قدر آیاں عزت و روزی رستیت فل یعنی خاص یہ دتی جزدہ زندگ، لوگ ابیدرگسے، لوگ ہنچوش پہ بے خبری داخل بیت کسے بزات باری لوگ مردم ماں چونیں حالے آنت دآوہدے کسے آیکے دوست داریت یا نہ داریت ہمشکا چہ داخل لوگا پیش آواز دیان و اجازت حاصل بخت و چہ درستان شرتی آواز سلام بنگت ماں حدیث ہست کہ سے رند سلام بکنت وہ داخل لوگ اجازت بگریت آگ سے براسلام کنگا بدہم اجازت نہ رست تو وارت بکنت در حقیقت اے یک نہیں حکما سر و سوج ایت کہ آگن بریشی و پابندی کنگ بہ بیت تو لوگ و واجہ و دوچار کوک ہر دو دنیا نی حق و بہتر ایت مگر افسوس گت ایت کہ مروچی مسلمان اے جو انیں ہدایتان و میل دیگا ایت کہ اشان و دگر قوماں چہ ہے مسلماناں در ربت و دیم یہ بود ناکی و گام جنت (رطب) چہ سوز و شروع و زنا قذو و غیرہ احکام بیان بو تگنت چونکہ باز مرا اجازت و بغیر کسے و لوگ روگ انسان سرا پہ ہے خبرانی نیمگا کشتیت پیشکا ماں اے آیتاں استندان و مسائل بیان فرمائیتیت فل اگر چوش معلوم بوت کہ لوگ کسے

مَغْفِرَةٌ وَّرِشْقٌ كَرِيمٌ ﴿۱۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا
 بيوْتًا غَيْرَ بيوْتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا
 ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۱۹﴾ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَا اَحَدًا
 فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿۲۰﴾
 عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بيوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَاعٌ
 لَّكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۲۱﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
 يَغْضُوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا اَفْرُوجَهُمْ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ
 اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿۲۲﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ يَغْضُوْا
 مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا اَفْرُوجَهُمْ وَلَا يُدْرِكُوْنَ
 اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَنْظُرُوْنَ بِخَبْرٍ مِنْ اَعْيُنٍ وَلَا يَنْظُرُوْنَ

موجود نہ انت پدا ہم ماں دگرے و لوگ و لوگ و خدا بندہ اجازت و بغیر روگ نہ لوٹیت چیا کہ ماں غیر و ملک ابید چہ اجازت و تصرف و حق کس و نیست نہ معلوم چہ بے اجازت و روگ و چونیں جڑھے سر و شاخ بکشتیت البتہ صراحتہ یا دلالتہ اجازت بہ بیت تو گڑا اماں روگ و چھ باکے نیست۔ فل یعنی یہ چوشیں گت و بد مہرات باز بر انسان و تب کسے و دوچار کیگا کافایت یا آبد بارت یا آوہد ہنچیں گتے کنگا ایت کہ آنہ لوٹیت دگر کسے اے گت و معلوم دار بہ بیت تو ترا چہ ضرورت انت کہ محت ناحق و دگرے و سرا بار بلڈے یہ چوشیں بار لڈگا تعلقات صاف نہ بنت و آچہ شے تمام عملاں قلبی یا قالمی و معلوم دار انت ہر سیا کن ات و بہ ہرچ نیت و کن ات ہی تگا ہما نی مناسب و جزا دنت و آئی و چہ دتی چاگرد کنوکیں علم و ذریعہ تمام امرانی رعایت و داران و اے احکام دانگت فل یعنی ہما جاگہاں کہ ماں آیاں خاصیں کسے مقیم نہ انت و نہ اود و روگ و تو کا دگر اڑ و جگالے ہست مثلاً مسیت، مدر، خانقاہ، مسافر خانہ وغیرہ اگر اودا شے چیزے ہست یا چنت روح و تو ہما جاگہ و کار ہر کنگ و حاجت دارے تو بیشک اودا تو شت کنتے پرائی استندان و حاجت نہ انت۔ زیاتیں گیش و گیار ماں فقہ و کتاباں چاگرد لوٹیت۔ فل یعنی آئی و شے تمام چیریں و سر و بچیں احوالانی رعایت و داران و اے احکام مشروع کتگت کہ چہ ریشاں مقصود فتنہ و فساد ٹنگان و بند کنگ انت مومن و رالازم انت کہ ماں و تی دل و ہے غرض دیماداران عمل بکنت و بد نظری عموماً زنا و اولی پدانک انت چریشی بے حیانی و مزین مزین در وازگ و دپ بچ بیت، قرآن کریم و یہ بد کاری و بے حیانی و گرو دار کنگ اول و ٹنگ بند کنگ لوٹ ات۔ یعنی مسلمان مرد و جنین حکم دات کہ چہ بد نظری و تارا دور بدارت و دتی شہوت و بہ دتی عنان و بکنت، آگن یکبرے و تاوت مردین و کتام اجنبی جنینے و سرا یا جنین کتام اجنبی مرد و سرانظر بکیت تو دومی براگون ارادہ آیمگا نظر و شاک مانت چیا کہ اے دومی رند و چاگرد گوں آئی و اختیار و بیت کہ مریشی و معذور زانگ نہ بیت آگن انسان نگاہ و جہل دارگ و عادت و پیدا

۳
۲
۹

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

منزل ۴

کنگ بوٹیت و گوں اختیار و ارادہ و ناجار میں کارانی نیمگا نظر بالا ملکنت و مجاریت تو باز زوت آئی و نفس و ترکیہ و صفائی بیت کنت چونکہ اولی برا تاوت دفعہ (اناک) نظر کیت آچہ شہوت و فضا نیت و راہ و نہ بیت ہمشکا ماں حدیث و آرا ممان قرار دیگ بو تگ۔ شاید ادا ہم ماں « مِنْ اَبْصَارِهِمْ » و « مِنْ » و « بَعْضُهُمْ » معنی و گران بہ ہے نیمگا اشارہ بہ بیت و یعنی چہ حرام کاری و تارا دور بدارت و سر و دگرے و دیمانچ ملکنت الا عند من اباحہ الشارع من الازواج وما ملکت ایمانہم فل یعنی ہم و دزی و دلانی راز و نیانی احوال کلان و آزانت لہذا اے برد اخیال داران و چہ بدنگاہی و چہ ہر قسم و بد کاری و بہ ہر بزات و آگن نہ آوتی زانت و روء شمارا سزادنت۔ یَعْلَمُ حَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْبِي الصُّدُوْر (مومن رکوع ۲۴) حضرت شاہ صاحب و چہ « مَا يَصْنَعُونَ » و مراد غالباً جاہلیت و نارہیں کار کیتگت یعنی ہرچ نارہیں کاران و چہ پیش و کنان پیداگ ات اللہ کل معلوم انت پیشکا نون آئی و چہ دتی ہنچر و دست و

سے حکمان پڑھتے تھے تاکہ شے دل پاک و صاف بہت وال سینگار یا سمبھینگ ماں عرفہء خارجی و کتام آرائش و برابھائی گوشت کہ آٹھ چالیس یا سہت
 ناسل بیت۔ رادا "زینت" ترجمہ "سینگار" جہاں "زیباش" کنگ بوئیں تو کیشتر جامع و مناسب ہوگت جیا کہ "زیباش" لفظ ہر ہمیں خلقی و کسبی
 زینت و شامل انت خواہ اسے جسم و ساخت و صورت و بہ بیت یا چہ پوشاک وغیرہ و ظاہری شش و پیش و بہ بیت۔ خلاصہ مطلب چوش انت کہ
 جنس آدم و کجام قسم و خلقی و کسبی زیباش و اطہار بجز محرم و کہ آیانی بیان دیما پید اگنت کسے بر دیما جائز نہ انت البت ہمیں کز زیباش و ظہور الہی
 انت و آئی و ظہور بہ سببے و سی و جنگ بیت نہ کنت آئی و در حالت مجبوری و بے وسی سر بیج دارگ و ہا کے نیست انت (بشرطیکہ فتنہ و خوف
 نسبت) چہ حدیث و آثار ثابت انت کہ چہرہ و کفین (دوہی دست دلاں) ماں "الاما ظہر منہا" و داخل انت جیا کہ دینی و دنیاوی بازیں
 ضرورتاں انسان و بہ اشانی سر بیج و مجبور کنت اگ اشانی پوشگ و مطلقا حکم دیگ بہ بیت تو یہ جنس آدمان ماں کار و بار و سگ تنگی و ججال پیش کیت
 دیم ترا فقہا و "قدمان" و ہم بہ ہے اعضا و سرا
 قیاس کنگ و ہدیہ کے اے اعضا مستثنی ہوئنت تو
 اشانی متعلقات مثلاً مندریک، جھٹو یا حتی، کا جل
 وغیرہ و را ہم ماں استثناء و داخل تنگ کیت
 بے و واضح بوگ لوئنت کہ چہ "الاما ظہر منہا" و
 ایو کا جنس آدمان و ضرورت و خاطر سر بیج دارگ و
 اجازت بوت نا محرمیں مردس آدمان و را اجازت دیگ
 نہ بوت کہ چہ گون چہ سگ بکننت و اے اعضا یانی
 سئل و تما شا بکننت۔ شاید چہ اجازت و پیش
 حق تعالی و غرض بصر و حکم مومنان و دات۔ معلوم بوت
 کہ یک طرفے و کتام عضوے و سر بیج و اجازت
 برے خبر لازم نہ بیت کہ چہ دوہی طرف و آئی چارگ
 جائز بہ بیت۔ آخر مرد کہ یہ آیای پردہ و حکم نیست ماں
 ہے برزی آیت و جنس آدمان و آیانی نیمگا چارگ و چہ
 منع کنگ بوگ و ہم اسے یاد کنگی خبرایت کہ مرے
 آیتاں محض ستر و مہ بیان بوگ یعنی چہ
 خبر و دور داران و کہ ما و تی بوگ و تہا یا دت و
 جنس آدم و کتام بدن و حصہ و کئی دیما ماں چو نہیں
 جا وراں سر بیج دارگ جائز انت۔ باقی مسئلہ حجاب
 یعنی شریعت و آئمہ ماں چو نہیں جا وراں چہ لوگ
 در کنگ و سئل تر و تاب کنگ و اجازت دانگ،
 اسے ادا مذکور نہ انت۔ آئی چہ تفصیل انشا اللہ
 ماں سورہ احزاب و کیت۔ وک ماں بدن و پیدائشی
 برابھائی و چہ در ستاں زیات ظاہریں چیزیں گ
 چست بگ انت آئی و چہ دیگ و خاص طور و
 کڈن فرمائنت و جاہلیت و رسم و کار و گسار
 کنگ و رہنہ ہم پیش داشت۔ ماں جاہلیت و
 دور و جنس آدمان گشان سر و سر بیج چکل دیان و
 آئی و ہر دوہیں سران پُشت و نیمگا لو بجان کر تگت
 اسے ڈول و سینگ و مستی صاف طور و ظاہر بوگت
 چوش بگوش کہ اسے و تی حسن و اطہار و نمونے انت
 قرآن کریم و سوچ دات کہ گشان سر و ایر کنان و آئی
 ہر دوہیں سران و چہ و تی سینگ و سرالو بجان کنگ
 بہ بنت
 ہمے صفحہ و فوائد : و نا کو پت، مات و برات
 ہم حکم ہمیش انت و اسے محرمانی تو کا در جہانی فرق و تفاوت

زَيْنَتُهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
 زینت و جہاں و مگر و تی مردانی دیم و یا و تی مردانی پتانی و یا
 ابْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ
 و تی بچکانی یا و تی مردانی چکانی یا و تی براتانی یا و تی بر از بہتانی
 أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَاءِهِنَّ أَوْ مَمْلُوكَاتٍ أَيْمَانِهِنَّ
 یا گوہار زہبتانی یا و تی جنینانی و یا و تی مولدانی دیم و تی
 أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أَوْلِيَ الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ
 یا اے دگ خدمت گزارانی کہ حاجتہں نیست (چہ جنیناں) وک یاہا بچکانی کہ (دنیگا)
 لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ
 واقف نکت جنینانی راز و ف و مجنت و تی پا داں پر زین و
 لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زَيْنَتِهِنَّ وَتُؤْبَأُ إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا
 تاکہ زانگ بیت ہما چیزیکہ پوشیدی دارنت چہ و تی سہتاں و تو بہ بکننت اللہ و در بار و شاد و راتان
 إِلَيْهِ الْيَوْمِ تَوْنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۳۱﴾ وَأَنْكحُوا الْأَيَامِي مِنْكُمْ
 او مسلمان تاکہ شما کامیاب بہت و نکاح بدیثت ننگیناں چہ شے تہا
 وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ
 و نیکیناں چہ غلام و مولداں و تی وک اگر آ ممتاج انت
 يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾ وَلِيَسْتَعْفِفَ
 گرا غنی کنت آیان و اللہ چہ و تی گیشیں نعمت و اللہ و کشا وے خبر دارے وک و و تی نفس بدارنت
 الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 ہا کہ نکاح و جوازہ شش نیست تاکہ غنی بکننت آیان و اللہ چہ و تی گیشیں نعمت وک
 وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ
 و ہا کہ لوئنت (آزادی و) نبشتیا چہ ہمانی کہ شے دست و مالنت گرا نبشتہ بکن ات و بدیش

چارگی انت مثلاً ہر چ زینتے لوگ و اجہ و دیما ظاہر کنگی انت دوی محرمانی دیما ظاہر کنگ نہ بنت۔ زینت ظاہر کنگ و درجات انت کہ اشانی بیان تفاسیر و فقہ و کتابانی
 تہا چارگ بہ بنت۔ ادا ایو کا اے پیش دارگی انت کہ ہر قدر ستر و اہتمام اجنبیانی واسطہ انت آقدر محرمانی واسطہ نہ انت اشانی و مطلب چوش ہم نہ انت کہ ہر یک عضوے
 چریشاں ہریے و دیما سر بیج کت کنت۔ وک یعنی ہما جنس آدمان کہ گون آئی نہ و نیاد کنت بشرطیکہ نکیس کر دارانی خدا بند بہ بنت بدر اہیں جنس آدمانی دیما و تی زینت
 ظاہر کنت۔ و چہ بازیں سلف و روایت انت کہ چریشاں مسلمانیں جنس آدم مراد انت کافر س زانگ اجنبی مردیں و حکم انت۔ وک یعنی و تی بنگان و بہتیں سلف و قول
 رو و مملو کیں غلام ہم بہ ہے حکم و ادارنت و بر ظاہر و قرآن ہم اشانی و تا مید کنت بلہ جہور ائمہ و سلف و مذہب اسے پیمانہ انت وک یعنی ہنیں کار و بار کونکیں خدمتگار کہ آیای محض گون
 و تی کار و کار بدارنت دورگ و نوشگ گلا میش بہ بنت یعنی داروک مبت یا فائر العقل کنگ کہ آیای و تی جذبہ ہوش نیست ایو کا بہ ورگ و چرگ لوگ و رونت و کایت۔
 وک یاہا بچکان کہ دیکہ آیای چہ جنس آدمانی رازاں نا واقف انت و نہ نفسانی واہگ دارک انت وک یعنی رفتار ش اسے ڈول مسیت کہ چہ زیور وغیرہ و توار و اجنبی مرد و خیال

آنکو بہ ننگیت باز بر آئے پیا تو ارچہ صورت بگنڈا زیات انسان و نفسانی داپہگان و جاہ سترینیت ۔ وک یعنی چہ پیشی کاراں تو بہ کن بات و پیا آنگ و مردوخنی آدم و چہ خدای ترسان ماں وتی تمام سرسراں و فقاہ و تقوی و امانت الی اللہ و راہ و اختیار بکنیت ماں ہمیشی و دارین و کامیابی انت ۔
 وک برزا استیذان ، غرض بصر و تشریح و غیرہ و احکام بیان بوئنگ انتت تاکہ بے حیائی و بدکاری چہ بچ و بچ و ہلاکس بہ بیت ۔ مرے آیت و اے حکم دات کہ ہر کس و نکاح نہ بوئنگ یا بوگ چہ بد آجوزام و سرورام بوئنگت تو مناسب و ہدے آبیانی نکاح و بجا بنین ات ۔ ماں حدیث و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و فرمائینگ اے علی ماں سے کاراں دیر ممکن : ۱- فرضیں نماز و ہدیہ وقت داخل بہ بیت ۲- جنازہ و ہدیہ موجود بہ بیت ۳- جنوزام و ہدیہ آئی و کفو بہ بیت ۔ ہما تو ماں کہ چوزامانی نکاح و بد برنت آیاں زانگ لوٹیت کہ آبیانی ایمان سلامت نہ انت ۔ وک یعنی بٹینگ و غلام و تو کا اگر اے

لائی و گندرات کہ زوجیت و حقوق ادا کنگ تو ننت و نکاح و پیدمخرو و روان دست و چہ تہی خدمت و نہ کشت تو گرا ایشانی نکاح و ہم بکن ات ۔
 وک لہتیں مردم ماں نکاح و پیش کا حجت کنت کہ نکاح و پیدمخرو و چکانی بار باریں چون حجت کنگ بیت مرے آیت و آیان و سر پید کنگ بوئنگ کہ چوشیں ہم پید کنو کس گیاں و ماں دل و میار ات روزی تہی جن و چکانی اللہ باک و دست و انت کئے بزانت کہ اگر خدا بلوٹیت تو چہ ہمایانی قسمت و ذریعہ ماں شے رزق و زیادہ بیاریت نہ مجر دوگ غنا و مال داری کاریت و و نکاح کنگ فقیری و تنگی و گون و ت لازم داریت اے خبرانی تعلق گون حق تعالی و مشیت و انت ۔
 چوش کہ دگہ جاگے فرمائینتی و لان خفتہ عیلة فسوف یغنیکم اللہ من فضله ان شاء (تورہ) و چہ ظاہری سببانی رو و ہم اے چہ معقول انت کہ چہ نکاح کنگ و یا چہ نکاح کنگ و ارادہ و انسان و سر و زور بہ بیت و آچہ پیش گیشتر بہ کمائی و نیگا دست یاد جنت چانگو لوگ باک و اولاد بہ بیت تو آیاں و ت بلکس باز و قتال لوگ و خاندان و مرد ماں ہم بہ روزگار و آئی و مدد و کنت ۔ بہر حال روزی و تنگی یا کتادگی بہ نکاح یا لنگڑی و سرانموقوف نہ انت گد اچوشیں خیال چہ نکاح و پر چاکس و منخ کنو کس بہ بیت وک ہر کس و حق و مناسب زانت روزی و زیات کنت وک یعنی کسے و فی الحال اینک ہم قدرت نیست کہ یک زانگے و و تی نکاح و آورت بکنت تو داکہ خداوند تعالی اگر قدرت بدنت باید انت کہ آہ و تی نفس و سر قابو بکنت و تی پاکد امنی و نفس و دارگ و چہ بکنت چہ مشکل نہ انت کہ چہ ہے پاکد امنی و نفس و دارگ و ذریعہ و حق تھا آیان و غنی بکنت و نکاح و بہتری مواقع پیدا بکنت ۔

ہے صفحہ و فوائد : وک یعنی کسے و غلام یا بٹینگ بگوشت یا بہ گیشیں تاکیر و خاطر و نیسا بٹینگ لوٹیت کہ من ماں اینک مدت و اینک مال کما بنیان و ترا دیاں تو منارا آز او کن تو مالک را باید انت کہ قبول دار بہ بیت و بنشہ بکنت (اے معاملہ و مکاتبہ) گوشت و اے غلامانی آزاد کنا بٹینگ و

ان علمتم فیہم خیرا و اتوہم من مال اللہ الذی اگر شما ماں آبیانی تہا خیر گندرات و بدستیں چہ اللہ مال و ہماک اتکم و لا شکرہ و افتیتکم علی البغاء ان اردن تحصنا دانگی شمارا و دوزور مفرمانین ات و تی مولداں چہ بدکاریاں اگر آپا کد امنی لوٹنت لتبتغوا عرض الحیوة الدنیاء و من یکرہن فان اللہ تاکر شما کئی لوٹ ات سامان دنیا و زندگانی و ت و ہر کسیکہ بہ زورش بفرمائیت کرا اللہ من بعد اکر اہمن غفور رحیم و لقد انزلنا الیکم رند چہ آبیانی لاچار بوگ و بختو کنت مہربانت وک و دیمیں دانت بہ شے نیگا ایت مبینت و مثلاً من الذین خلوا من قبلکم و ظاہریں آیات و چیزے حال چہ ہماک کہ گوشتگ شکتنت چہ شہا پیر و موعظۃ للمتقین اللہ نور السموت و الارض مثل نصیحت بہ خدا ترساں و اللہ نور ات و زمین و آئی و نورہ کیشکوۃ فیہا مصباح الی صباح فی زجاجة نور و مثال ہنچو کہ یک دریچے ماں آئی و تہا یک چراغے ، ہما چراغ ماں یک شیشکے و تہا ننت الزجاجۃ کانتھا کوکب درمی یوقد من شجرة مبارکۃ ہما شیشک گوشتے یک ستارے تر بوکس رو کنت ہما چراغ چہ یک مبارکس درختے و تیل زیتونۃ لا شرقیۃ و لا غربیۃ لا یقاد زیتھا یضی و کہ آزیتون انت ، نہ روچ ٹیک و نیگا انت نہ روچ ایرشت و نہ نیکنت کہ آئی و تیل و تاوت روک بہت لوکم تبسسہ نار نور علی نور یددی اللہ لنورہ من اگر چہ کہ مر لگیت آئی و رائے (دقیقہ آسے بلگیت) گرا و روشنی بہ روشنائی چکانت ۔ اللہ پیش داریت تی نور یشاء و یضرب اللہ الامثال للناس و اللہ بکل شیء ہر کس و لوٹیت ۔ و بیان کنت اللہ اے مثالوں پہ مردماں ۔ و اللہ ہر چیزے شر

مزل ۳
 یک خاصیں صورت ایت) بلے مالک اے خبر ہما و ہدیہ قبول کنگ لوٹیت کہ آچوش بھمیت کہ حقیقہ غلام یا بٹینگ و حق و آزادی بہتر انت چہ غلامی و قد ۔ آزاد بوان و کڑی یا بدکاری یادگہ ڈونیں بد معاشی و تو اگر فقاہ نہ بیت اگر چوشیں دل جمعی و گندیت تو بٹینگ آیان و آزادی و موقع دیگ بہ بیت تاکہ آزاد بوان و تی فلاح و میدان و شتر تر بودناک بہ بیت و جاہے کہ نکاح کنگ بہ لوٹیت تو و تی جرند و اختیار و نکاح بکنت غلامی و سبب پرانی و میدان ننگ بہیت ۔ وک اے اشارہ زرداریں و اچہائی نیگا انت کہ چوشیں غلام و بٹینگ و مالی امداد بکن ات توری چہ زکات و مال و یا چہ عام صدقات و خیرات وغیرہ تاکہ آزوت آزادی حاصل کنت و آگن آئی و واجہ بدل کتابت و یک و نڈے معاف بکنت اے مزین امداد ایت ۔
 قتبلیہ : مال زکوٰۃ و مصرفاں چیزیکہ و فی الرقاب و یک مددے ایر کنگ بوئنگ آہے غلامانی آزاد کنا بٹینگ و فندہ انت ۔ ماں خلفاء و راشدین و

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

عَلَيْهِمْ ۝ فِي بَيْوتِ اٰذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ ۝

زانت و ماں ہا لوگاں (یعنی سینٹاں) کلا اللہ حکم دانگ کر ایانی عزت کنگ بیت و ویا کنگ بیت ال ایانی تہا آئی دنا

يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ

آئی و پے پاکی یاد کنت صباح و بیگاہ و فل ایڈولیس مرد کہ بے خیال نکنت آیان و

تِجَارَةً وَلَا بَيْعًا ۝ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيتَاءِ السَّرٰكَةِ ۝

سوداگری و بہا چہ اللہ یاد و نماز و قائم کنگ و زکات و دیگا و

يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۝ لِيَجْزِيَهم

ترسنت چہ ہاروچ و کہ ٹگل و رنت ماں آئی و تہا دلاں و چھاں و تاکہ جزا بدنت آیان

اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۝ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ

اللہ آیانی شہتریں کارانی و گنیش بدنت چہ و تی ہر بانی وک و اللہ رزق دنت

مَنْ يَّشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَعْبَالُهُمْ كَسَرَابٍ

ہر کسے و را کہ بلوٹیت بے حساب و و سما کہ کافرنت آیانی عمل پنچوش کر ترپو کیں ریکا بیت

بَقِيْعَةٍ يَّحْسِبُهُ الظَّانُّ مَاءً ۝ حَتّٰى اِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا

ماں یکٹیں زینے و کہ گمان کنت آئی و ٹنیکیں مردم آپے - تا حدیکہ و حدے ریت آئی و کہ از دیتی چیزے

وَوَجَدَ اللّٰهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابًا ۝ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝

و دیتی اللہ و تی گورا پدا پورنی کنت آئی و حساب، واللہ زوت گریت حساب و

اَوْ كَظَلَمْتُمْ فِي بَحْرِ لَبِيٍّ يَّغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ

یا پنچوش کہ تہا ماں چھلیں دریلے و کہ ما پنوشیت آئی و لاجول پے آئی و چک و گرچول پے آئی و

فَوْقِهِ سَحَابٌ ۝ ظَلَمْتُمْ بَعْضُهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ اِذَا خَرَجْتُمْ

چک و جنبرنت یکے پے دگر و چک و - تہاری انت یکے پے دگر و چک و فنا و تیکہ در کنت تی دست

لَمْ يَكُنْ يَرِيْهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّوْرِ ۝

نزیک نہ انت کہ گنڈیت آئی و را و ہر کسیکہ نزل اللہ و روشنی گرا چہ پنچونیکا نیستیں پے آئی و روشنی و

۵۵۳

دورہ چہ بیت المال و پے چوشیں غلاماں امداد رستگات فل ماں جاہلیت و زمانگ لہتیں مردماں چہ و تی ٹینگاں بدکاری و ذریعہ و زیکا ٹینگ ات - عبد اللہ بن ابی ریس المنافقین و گورہ بازس ٹینگ انت کہ آیان و بدکاری فرما ٹنگی و زری کتا ٹینگت چرایاں لہتیں مسلمان بو نتنت و آیان چوشیں بد فعل و کنگ و انکار کنت ہمیشہ کا آملعون و اشان و جتگت، اے آیت ہم پے قصہ و نازل بوت و گوں پے شان نزول و رعایت و زیات گندگی ظاہر کنگ و ردا « اِنْ اَمَرَدَنْ تَخَصَّنَا وَكَلْبَتْنَا غَوَا عَرْضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا » و بندش گیش کر نتنت و اگر نہ چہ ٹینگاں بدکاری کینا ٹینگ بہر جاوہر و حرام انت و اے ڈول ہرچ کمائی ٹے بیت آکل نایا کنت توری ٹینگ اے کار و گوں رضا و دل کشتی و بکننت یا بہ زبردستی و نادل کشتی - البت اگر ٹینگ ملوٹنت و اشان محض پے دنیا و ادنائیں فاندگ زبردستی بکنا ٹیننت تو سہنگت اے زیات و بال و وزن بے شرمی و دسیل انت - خدا چہ بدکاری و بے شرمی و ہر کس بر گنیت

فل یعنی زنا پنچوش بد انت کہ جبر و اکراہ و بعد ہم بد مانیت بے حق تعالی محض چہ و تی رحمتاں « مکرہہ » و بے دسی و بڑگی و گندان و درگزر فرما ٹیننت - مرے جاوہر و زبردستی کنگ سکس عذاب دیگ بیت و زبردستی کنگیں و سر ارحم کنگ بیت -

وہ یعنی ماں قرآن نصیحت، احکام و پیشی قومانی عبرت ناکیں داستان بیان کنگ بو ٹنگت تاکہ چہ خدایا تر سوکیں مردم اشان اشکان و عبرت حاصل کنت بکننت و و تی انجام و بابت و فکر بکننت یا چہ مثلاً

مِنَ الَّذِيْنَ خَلَقُوْا « و مراد چوش بہ بیت کہ پیشی امتانی سر ارحم بے ڈول و حد و دو احکام جاری کنگ بو ٹنگت کہ آیان بے رنگ و مذکور بو نتنت و لہتے قصہ ہم چہ « افک » و قصہ و ڈول و پیشی اہنتنت کہ امرے سورت و بیان کنگ بو ٹنگ

گرا چوشکہ اللہ تعالی و حضرت مریم صدیقہ و حضرت یوسف صدیق و دشمنانی بھتان و برات ظاہر فرما ٹیننت عائشہ صدیقہ بنت الصدیق و برات و زرگی ہم داں قیامت و قائمی و صادقان و قلوب و تو کا نقش فی الحجر فرما ٹیننت و دشمنان سیاہ و روکت

فل یعنی چہ اللہ ذات و زمین و آسمان و رزق و آبادی انت آئی و مدد بیت تو کمل ویران بنت (نوح) درست مخلوق و نور چہ ہائی و وجود و رستگ ماں ماہ روچ استاراں، فرشتگان، بنیاں و ولید ہرج

سرفا ہری یا باطنی روشنی بہت انت اشان چہ ہا نور و منبع و استفادہ کر تگ، ہدایت و معرفت و ہرچ روشنی یکسے و سر بیت چہ ہما بالا بن بارگاہ و سر بیت تمام علویات و سفلیات چہ ہائی آیات

تکوینیہ و تنزیلیہ و منور انت - حسن و جمال یا خوبی و کمال و چیزے جلوہ جاسے اگر بہ نظر کیت آہائی نورانی دیم و مبارکیں ذات و جمال و کمال و شہمیت ماں سیرت ابن اسحق و نسبتہ انت کہ ماں طائف و ہدیگہ مردماں و اجہیں نبی سوکی کنت تو واجہ و زبان و سر اے دعائے « اَعُوْذُ بِنُوْرِ وَجْهِكَ الَّذِيْ اَشْرَقَتْ لَهُ الظُّلُمٰتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ اَمْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَنْ يَّجْعَلَ لِيْ عَضْبِكَ اَوْ يَنْزِلَ بِيْ سَخَطُكَ لَكَ الْعُقْبٰى حَتّٰى تَرْضٰى وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ »

الآبادتہ - ماں تہا ریں شہاں واجہ و تی رب « اَنْتَ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ » گوشان و توار پر چنگ ات و و تی گوش چم و دل ہر ہر عضو بلکیں ماں مود و جراثی ذات و نور طلب فرما ٹیننگ - و آخر و بطور خلاصہ فرما ٹیننگی « وَاَجْعَلْ لِيْ نُورًا » یا « وَاَعْظِمْ لِيْ نُورًا » یعنی منی نور و زیات کن بلکیں منارا نور در نور جوڑ کن - و ماں یک حدیث و ہست « اِنَّ اللّٰهَ خَلَقَ خَلْقًا فِيْ ظَلَمَةٍ ثُمَّ اَلْفَقِيَ عَلَيْهِمْ مِّنْ نُورِهِ فَسَمِنَ اَصَابَهُ مِنْ نُورِهِ يَوْمَئِذٍ اَهْتَدٰى وَمِنْ اَخْطَاہُ ضَلَّ » (فتح الباری ص ۱۶۳) یعنی ہر کس آوہد چہ اللہ نور (توفیق) و بہرے رست آئی و ہدایت رست و ہر کس رد کیت اگر اہ بوت معلوم بہ بیت کہ چوشکہ اللہ تعالی و دگر صفات مثلاً سمع، بصر وغیرہ و چیزے کیفیت و کس بیان کنت نہ کنت بے ہما آئی و نور و صفات انت، ممکنات و نور و سر اقیاس کنگ مہبت - پے زیاتیں گیش و گیوار و امام غزالی و رسالہ « مشکوٰۃ الانوار » چارگ و وانگ بہ بیت -

ہے صفحہ و فوائد : فل یعنی چونا ئی و چہ اللہ پاک و نور و تمام موجودات و وجود قائم انت بے ہما مومناں کہ ہدایت و کنگ و سر انت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ایاں چہ خداوندی نور ہدایت و عرفان و ہرچ خاصین و نڈیں رست آئی مثال اے ڈول و بغہمت چو شک کہ یک مومن قانت و ہم چو یک طاقے بہا انت کہ آئی تو کا یک استارے ترپوکیں ماں قذیل (شیشگ) و ایرانت، اے شیشگ آئی و قلب (دل) بوت کہ آئی و تعلق گوں عالم بالا انت ماں آقذیل (شیشگ) و معرفت و ہدایت و چراغ روشن انت، اے روشنی چہ ہنچیں صاف و صفائیں و لطیفیں تیل و حاصل بوگائنت کہ آچہ مزین مبارکین درخت (زیتون) و درکیان انت۔ زیتون ہم ہما کہ چہ کتام مجاہے و نہ مشرق و انت نہ مغرب یعنی ہج طرف و روتا پ و رکاوٹ نیست ماں سرہنچیں میدانے و اوشتوک انت کہ آئی و سر اصحاب و بیگاہ ہر دونیں و ہداں روچ و شہم کپنت۔ چہ تجربہ و معلوم بوگائنت کہ اے ڈول زیتون تیل بہنگت زیات لطیف و سنا بیت۔ الغرض آئی و تیل اینکر صاف و ترپوک انت کہ چاس و پیش دارگ و ہنچوش معلوم بیت کہ و تاوت روشن بیت۔ اے تیل منی خیال ہما حسن استعداد و توفیق و نور انت کہ آچہ مبارکین نور و القاء چہ بد و فطرت مومن و دست کپت چو شک کہ برز و ماں فائدہ و گوست و چو شک کہ شجرہ مبارکہ را "لَا شَرَّ قِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ" فرمائینگت ات۔ آریانی نور ہم چہ بہت قید و آزاد انت۔ خلاصہ چو شش بوت کہ مومن و دل شیشگ باز صاف بیت و چہ خدا و توفیق و ماں آئی و حق و قبولیت و یک ہنچیں قابلیتے پدرا بیت کہ باکس و ڈیل و پیش دارگ ابیدہ روک بوگت تیار بیت یوں جاہیکہ کمیں اس ظاہر بیت یعنی وحی و قرآن و تیزس روشنی و آئرا مسکت ہما دماں آئی و فطری روشنی شہم گریٹ ہمیشی و را نور علی نور فرمائینگت۔ باقی اے کل اللہ تعالیٰ قبضہ انت ہر کس و بواہیت و تی روشنی و بدنت و آوت شہر زانت کہ کیا اے روشنی سر بوگ لوٹیت کیا سر بوگ نہ لوٹیت۔ اے عجیب و غریب مثالانی بیان کنگ و مقصد ہم ہمیش انت کہ قابلیت داروکیں مردماں و بصیرت و یک روشنی اے دست بکپیت حق تعالیٰ و تمثیل و مناسب موقع و محل و بخوبی زانت دگر کتام کسے و چو شش قدرت حاصل بیت کنت کہ اے ہمیں موزون و جامعین مثال پیش کت کپنت و میتر فرمائینگت کہ آروشنی دست کپیت چریشی کہ ماں ہما مسیتاں کا ملیں مردم صحت بیگاہ عبادت و بندگی کنت اودا دگوش گور کپنت۔ (تنبیہ) مفتران اے تشبیہ و تقریر باز پیا گرتگ۔ حضرت شاہ صاحب و ماں موضح القرآن مزین عمیق و لطیفین تقریرے کنگ مگر بندہ و خیال ہرچ توجیہ اہت آئنتہ کنگ بوت و للناس فیما یعشقون مذاہب۔ واضح بہ بیت کہ ماں "یوقد" و "وَلَوْلَا تَمَسُّهُ نَارٌ" و ہرچ تشبیہ و طرف و اشارہ انت من ماں مشبہ و آئی و جاگہ و وحی و قرآن گرتگ۔ آئی و ماخذ ہما فائدہ انت کہ آئرا و اچہ شاہ صاحب و ماں مثلہم کمثل الذی استوقد ناراً، و کرتگ و آئی و تائید چہ صحیحین و یک حدیثے بیت کہ آئی و الفاظ و اچہ و چوش فرمان کنت انما مثلی و مثل الناس کہ جبل استوقد ناراً فلما اضاءت ما حوله جعل الفرائش وهذه الدواب التي يقعون فيها الخ و آئیانی تعظیم و تطہیر و حکمی بیان کت یعنی آیانی حال شونی کنگ لوٹیت و چہ ہر قسم و گندگی و چہ نا ہودگیں کار باراں و در دارگ لوٹیت ماں مسیتانی تعظیم اے ہم داخل انت کہ اودا سر بوگ و دور کعت تحیۃ المسجد بوانیت و تسبیح و تہلیل، تلاوت قرآن وغیرہ گلیں ذکر مریشی شامل انت وک یعنی ماں تمام مناسب و ہداں خدا و یاد کنت بہتیں مفتران کوشنگ کہ چہ "غدق" و صحب و نماز مراد انت و چہ "اصال" و باقی چادیں و ہدائی نماز مراد انت چیکہ اصیل و لفظ چہ روچ و زوال بگر دانکہ دومی صحت و گوشگ بیت و یعنی روزگار و گرو چیل آیانی چہ خدا و ذکر و غافل کت نہ کنت و نہ آیانی بچکا خداوندی و سر عمل کنگ جان و دزنت۔ مزین چہ مزین سوداگری یا ادنائیں خرید و فروخت چہ چیز آیانی چہ خدا و ذکر و دور داشت کت نہ کنت۔ حضرت صحابہ و نشان ہمیش ات وک یعنی آریچ و دل ہما خبر ان زانت کہ چہ پیش آیانی نہ زانتگ۔ چہ ہم ہما ہینا کمیں چیزاں گندنت کہ اشانی سر چہم ہجر نہ کپنتگ، ماں قلوب برے نجات و توقع پیدا بیت و برے ہلاکت و خوف پیدا بیت، چہ برے راستیں نیگا دبرے چتیں نیگا چارنت کہ باریں چو زکائی مارا دنگر کنت یا چہ کجام نیگا اعمال نامہ دست و دیگ بیت۔ وک یعنی نیکی کرائی واسطہ ہرچ دادے مقرر انت آرسیت و چہ حق تعالیٰ و فضل و بہنگت زیات دیگ بیت کہ آئی و گیش و گوار و حد بندی ہنوں بیت نہ کنت وک یعنی آئی گوارا چہ کی نیست انت اگ جنتیان بے حد و حساب عنایت کنت ہج مشکل نہ انت وک کافر و دو قسمی کنت یکے ہمایاں کہ وکی عقیدہ و خیال و رو و آیانی جو انہں کار کنت و ہنچوش فہمت کہ چہ مرگ پیدا اے آیانی کار و کایت حالانکہ سر ظاہر و یک کارے خوبیں ہم بہ بیت بلے چہ کفر و شومی و سبب اللہ و گور و مقبول و معتبر نہ بیت اے و کپتگیں کافرانی مثال اے ڈول انت کہ نیر وچ و ماں یک پٹے و چہ دور و یک تنگیں مردے و آپ را دست کہ در حقیقت و آہا پٹے ترپوکیں ریکے ات تنگیں مردے چہ جن و ہلا ہوشی و تارا پاپ رستیت تو گندنت کہ اودا آپ ہج نیست البت نون پرانی و ہلاکت و ساعت سر بوگت و اللہ تعالیٰ تمام عمر و حساب و داد و واسطہ آئی و دیا موجودات چنانچہ حشر و ارمانانی و ہدا اللہ پاک آئی و تمام زندہ حساب ماں دمانے و گیش و گوار کت چیا کہ آئی و گور و حساب و داد ویر نہ بیت۔ ہما دماں و تہا میں عمر و غفلت و ناشریانی حساب و آئی چک جنگ بوت۔ دومی قسم ہما انت کہ آچہ سر بوگت دان پاد و پینزک و دنیا و لذتانی تو کا غرق و جہل و کفر و ظلم و نافرمانی و تہار و کیانی تہا بگ و رکائنت آیانی مثال و دیم تر و بیان فرمائینگت۔ آیانی گور و روشنی و اینکر ہم شہم نیست ہمینکر کہ سراب سر و زد دروک و نظر آتکنت۔ اے مردم خالص تہار و کیانی و تن ماں تلبس لجنانی تو کا بند انت چہ ہج جانب روشنی و شہم داں اشاں سر نہ بیت۔ وک یعنی زرد و تو کا رت دریا و تہاری پرانی سر طوفانی موجاں کر یکے آدگر و سر سرکیان بنت۔ پدا اے درستی سر نہ و سیاہیں جہر و شپ و و ہد فرض کنگ بہ بیت گرتاں اے تہاریاں اصناف بیت وک یعنی وکی دست و چست کناں وکی چٹائی و دیماداریت تو تہار وکی و سبب آوتی جہر نہ دست و دیت کت نہ کنت۔ وک بزماں مومنانی ذکر کہ "يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ" فرمائینگت اے جملہ ہائی مقابلہ و بوت یعنی ہر کس خدا تعالیٰ توفیق نور نہ دنت آئرا دگہ کتام کس روشنی سر کت کنت۔ اشانی استعداد بدات توفیق اس نہ بوت دماں زرد و گنجاں کپان و اشاں روشنی و تہا میں دروازگان و دپ پر و تا بند کتنت نون روشنی و نور بیت توجہ کجا است۔

الْمُتَرَانِ اللَّهُ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ
 تو نہایت ہے کہ پر پاکی اللہ یاد کنند ہرچیکہ ماں آسمان و زمینینت و ہالی مرغ
 صَفَّتِ كُلُّ قَدْرٍ عِلْمَ صَلَاتِهِ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
 کہ بالمش پشانتگنت و ہرچیکہ عزانتگ و فی عبادت و اللہ شزانت ہرچیکہ
 يَفْعَلُونَ ۝ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝
 آکنت و اللہ بادشاہی انت ماں آسمان و زمین۔ و اللہ نیمکا پختہ گی انت
 الْمُتَرَانِ اللَّهُ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رِجَالًا
 تو نہایت ہے کہ اللہ ہکلیت جنہ پدا آیان و ہور بندیت پداکنت آیان چک پہ چک
 فَذَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ
 گڑا تو گندے ہورے کہ در کسیت چہ آئی و تہا وک و ایردنت چہ بڑا چہ کوهان
 فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ
 کہ ماں آئی و تہا نیت چہ ترونکل و پدا دوی دنت بہ ہرکے سرکہ بلوٹیت و وہ۔ پچینیت چہ ہرکے
 يَشَاءُ يُكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۝ يُلْقِي اللَّهُ الرِّجَالَ
 کہ بلوٹیت، کے منتگ کہ آئی و گروک و شہم ببارت چانی بینائی وک بدل کنت اللہ شپ و
 وَالتَّهَارَاتِ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ
 وروج وک ماں اشی و تہا گوش گرگ و جاگ انت پہ چم پچاں و اللہ پیداکنگ ہر
 ذَاتَةٍ مِّنْ نَّارٍ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ
 سزہے چہ آپ وک لہتے چہ آیان ہاٹنت کہ پہ لاپ روت وک و لہتے چہ آیان
 يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا
 پہ دوپاد روت وک و لہتے چہ آیان پہ چار پاد روت وک پیداکنت اللہ ہرچیکہ
 يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ
 بلوٹیت۔ بیشک اللہ پہ ہرچیزہ قادرنت وک پہ تحقیق دیمیں دانتگنت آیات روشنیں۔

مذلل ۳

و شاید باری مرغانی ذکر جدا ہمیشہ کا فرمائیت کہ اے ماں ہا و ہدے ماں زمین و آسمان و میانجی و مخلوق سنت و ارشانی اے داب ماں گوات و بال کنگ
 قدرت و یک مزین نشانی آیت وک یعنی حق تعالیٰ و ہر یک چیزے آئی و جاوے و مناسب ہر ج دستورے انابت و بندگی و تسبیح خوانی و الہام
 فرمائیت آڑا سرید لو ان آیات و فی وظیفہ و ورد کونک انت بلے افسوس و ارمانی کپ ایش انت کہ بازی انسانے غرور و غفلت و ظلمت و تہا روکیاں
 عرق لو ان و حقیقی مالک و یاد و غلامی و وظیفہ و ادا کنگ از بہر انت۔ (تنبیہ) مخلوقات و تسبیح و ردا ماں پانزدہمی جزو ریح و قریب و چیزے
 مضمون گوہر سنگ باید انت کہ ہمودا چارگ بہ بیت۔

ماں یک حدیثے ہست کہ حضرت نوح علیہ السلام و
 و فی چکان و تسبیح وانگ و بارو و وصیت کت فرمائیت
 « و انھا الصلوة الخلق » ہمیش انت اے دگ
 مخلوق و نماز وک یعنی آیانی بندگی و تسبیح و توری
 شما سرید بیت۔ لیکن حق تعالیٰ و درست معلوم
 انت کہ کئے چے کنت وک یعنی بخوش کہ آئی و علم
 ہر چیزہ احاطہ کونکنت آئی و حکومت ہم تمام
 علویات و سفلیات و سرا حاوی انت و کلان و
 آخر کار بہ ہائی گورا و اتزی کنگی انت۔ دیم ترا آوی
 حاکمانہ و قادرانہ کار گزاریاں بیان کنت
 وک یعنی اول سرا جبرانی کسانیں کسانیں ٹکر چست
 بنت پدا اشاں کجا لو ان و مزین جبر بنت۔ پدا جبرانی
 تل و سراتل یک جاہ کنت۔

وک یعنی جوش کہ ماں سر زمین و سنگ و ڈوکانی
 کوہ انت نہتیں سلف و قول انت کہ ہے ڈول و
 ماں آسمان و ترونکلانی کوہ انت و اجہیں مترجم و بہ
 ہے روج ترجمہ کنگ لیکن زیات راج و قوی قول ایش
 انت کہ ہے «سما» و جہر مراد انت۔ مطلب جوش
 بوت کہ چہ جہراں کہ آجو کوہاں کشف و گران انت
 ترونکلان گوار نیت کہ چہ آیاں باز کس و جانی و
 مالی تاوان بیت و باز کس سلامت دارگ بنت۔
 وک یعنی گروک و روشنی انکر تیز بیت کہ چم خیرہ
 بنت قریب انت کہ چانی روک ہلاک بہ بیت
 وک یعنی روج و پد شپ و شپ پد روج بہ ہائی
 قدرت و کیت ہائی و فی جند کدی شپ کدی
 روج و کم یا کیش کنان بیت و آیانی گرمی و چہ سردی
 و سارنی و چہ گرمی و بدل کنت

وک یعنی باید انت کہ قدرت و چوشیں مزین شانیں
 نشانیان و گندان انسان بصیرت و عبرت حاصل
 بکنت و بہ ہا شہنشاہ حقیقی و نیمکا گوں راستیں
 دل و رجوع بکنت کہ ماں ہائی و قبضہ اے تمام
 تصرفات و سر و چہرے کارانی مہار انت۔
 وک اے ردا سفد ہمی چیز و سیومی رکوش و آیت
 وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ وَفَاذْكَرْ
 چارگ بہ بیت۔ وک چوشکہ مار و ماہیگ۔

وکل جوشکہ انسان و ہالی مرغ وک چو کہ گوک و گا میش وک یعنی کتام جانورے و چہ چار و زیات پاد بدنت تویج بعید نہر انت آئی و لا محدود
 قدرت و مشیت و کس محسوس کنت۔

دل تکوینی و تنزیلی نشانیاں اینکری صیاف و ظاہر انت کہ آیات گذران و اشکناں و باید انت کہ حج کس رد میکست لیکن تجکیں راہ و ہا کس قدم جنت کہ آتزا
 خدا تعالیٰ و ہدایت و توفیق دائمی لکھانی حساب مردم اے سرچیں نشانیاں گندیت بے انجام و اعتبار آیاتی گذرگ نہ گذرگ برابر انت۔ فل اے منافقانی
 ذکر انت کہ آیات گوں زبان و ایمان و اطاعت و دعویٰ ظاہر کنوک انت و وہدیکہ عمل و وقت آملکت تو بد انکارش کنگت حقیقت الش انت
 کہ ماں آیاتی دل و چہ شروع و ایمان و انقیاد موجود انت سر زبان چہر یکہ دعویٰ اش کنگت آئی و حقیقت ہما و ہدہ معلوم بوتگت کہ آیات چکاس و
 امتحان گرگ ہوتیں فل یعنی اگر آیاتی جیڑہ گوں کسے و بوت و چوش فہنت کہ مانا حقین، ہا و ہد اگس دوی فریق بگوشیت کہ بیا برویں و اجہ پیغمبر صلی اللہ
 علیہ وسلم و خدمت و اے معاملہ و فیصلہ و کنس تو

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ

والله هدايت دنت ہر کسے و کہ بلوٹیت پہ چکیں راہ و فل و گوشتت کہ

أَمْثَلًا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقًا مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ

ما ایمان آرت پہ اللہ و بہ رسول و حکمیں من ات رند اپشت ماندت روت یک جاعتے چہ آیات رند چہ

ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

خبر و۔ و اشان مؤمن فہنت و وقتیکہ تو ار جنگ بنت پہ اللہ رسول و نیگا

لِيُحْكَمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فُرِقَ مِّنْهُمْ مَّرْضُونَ ۝ وَإِن يَكُنْ لَهُم

تا کہ آیاتی در میان و فیصلہ بکنت ناگہاں بچارے یک جاعتے چہ آیات سر ردی کنت۔ و ان آیات و چیزے

الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِمْ مُدْعِينَ ۝ إِنِّي وَلِيُّ مَنِ اسْتَأْذَنَ

حق برسیت گڑا کانت آئی و نیگا گردن چہل کنا۔ ماں آیاتی دلاں بیماری انت کی چہ یا ماں شک کنگت

أَمْ يَخَافُونَ أَنُ يُخَيِّفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُم

یا ترسنت چہ اے خبر و کہ نا انصافی کنت پہ آیاتی سر اللہ و آئی رسول بلکہ ہما و تننت

الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَ

نا انصاف و بیشک مؤمنانی خبر فہشتت وقتیکہ تو ار جنگ بوتنت پہ اللہ

رَسُولِهِ لِيُحْكَمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُم

و رسول و نیگا تا فیصلہ بکنت ماں آیاتی در میان ہمیشش گوشتت کہ اشکتی و حکمیں منت و فہشتت

الْمُقَلِّبُونَ ۝ وَمَنْ يَطْعَمِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ

کامیابنت۔ و ہر کسے حکم و بہنیت اللہ و آئی رسول و تبرسیت چہ اللہ و رد بدنت و تا را چہ آئی و نا فرانی و گڑا

هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ

فہشتت پہ مراد و رسنت و اللہ قسم و درنت پہ محکیں سوگند و کہ اگر تو آیات و حکم بکنے

لِيَخْرُجْنَ قُلْ لَا تَقْسِمُوا طَاعَةً مَّعْرُوفَةً ۝ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا

یکدم در کپنت (چوتی جاگہ) بگوش قسم مورت۔ فرمانبرداری کنگت سچو کہ دستورت۔ بیشک اللہ خبر دانت چہ

اے منافق بریشی رضامند نہ بنت چیا کہ اشان
 زانتت کہ و اجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم رو رعایت و
 بغیر حقین فیصلہ کنت کہ مرشی و آیات تا وان
 بیت حالانکہ چہ پیش دعویٰ کنگت کنت کہ ما اللہ
 و رسول و سر ایمان آرگ و آئی و حکم و منگ و
 تیاریں۔ نوں آد دعویٰ کجاشت۔ البت بند جبر و ان
 کتام یک معاملہ و حق اشانی جانب و بہ بیت
 تو وقت و گوں اشتانی گردن چہل کنا و واجہ
 پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و بارگاہ و حاضر بنت و
 فیصلہ و دار و مدار واجہ ذات و سر اگر کنت
 چیا کہ آلم و زانتت کہ چہ عدالت و فیصلہ بہ منے حق
 بوگی انت گڑا اے چو نیں ایمان و سلامے بوت
 اے و محض ہو اپوستی و یک رنگے بوت۔
 فل مرض اشنتت کہ خدا و رسول و راست اش
 منت لیکن حرص اش نیلیت کہ حکم و رو و عمل
 بکنتت چوش کہ نادراہ لوٹیت کہ پاد بخت بے
 پاد چست نہ بنت۔

ف یعنی خدا و رسول و بابت اشان رد و ارتگ
 دو اجہ نبی و صداقت یا اللہ و وعدہ و وعید و
 تو کا اشان و شک و شبہ انت یا چوش گان دانت
 کہ اللہ و آئی و رسول آیاتی معاملات و انصاف و
 برخلاف فیصلہ کنتت ہمیشکا ماں آئی و عدالت و
 جیڑہ و برگ و تیار نہ بنت۔ نوں باید انت کہ اشان
 یا د بدارنت ادا و ظلم و بے انصافی و احتمال چچ
 نیست البت اشان اوت ظلم کنگ و سرالانگ
 بستگ دل مانگ انت کہ و تی حق و سرجمی و
 وصول بکنتت و دگران و یک پیسہ ہم مدینت
 ہمیشکا چوشیں معا ملہان و ماں خدائی عدالت و
 برگ و چہ ترس و لرزنت کہ ماں اے ردا آیات الم
 زانتت کہ رسول و فیصلہ مے برخلاف
 بیت۔ اے احوال منافقان و بار و آت دیم تر و
 اشانی مقابلہ و مخلصین مردمانی اطاعت و فرمانبرداری
 بیان فرمائینت۔ فل یعنی راستیں مسلمان و کار
 چوش انت و باید انت کہ ہمچوش بہ بیت کہ ہر وقت
 کہ بہ کتام کارے و برد آیات خدا و رسول و طرف

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

تو ار جنگ بہ بیت توری سر ظاہر مریشی و آیات نفع برسیت یا نقصان یک زمانے ہم دیر نہ کنتت ہما ساعت و «سمعا و طاعة» گوشان خبر و منگ
 بنت ماں عیثی و آیاتی صلی غیر و حقیقی نجات و راز پوشیدہ انت و یعنی ہر کسے اے ساعت و فرمانبردار بہ بیت گوستکیں رد کار یا
 سر ایشومان ہوان و وہیہ خدا و ترسان و توبہ بکنتت و آئندہ چہ بدیں راہ و یک گور ہوان و کام بختت پہ ہمانی و دنیا و آخرت سوب مندی انت۔

تَعْمَلُونَ ﴿۵۶﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
 كَرِهَ اللَّهُ مُطَاعًا وَعَدَّ عَذَابًا لِّمَن كَرِهَ اللَّهُ عَذَابًا يُذَمَّرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۵۷﴾ وَعَلَيْكُمْ مَّا حُمِلْتُمْ ۖ وَإِن تَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ
 لَنَجِّنَنَّكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ ۖ وَمَا أَلْمَنَّا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالصَّالِحِينَ ۖ وَ
 مَّا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۵۸﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ ۖ كَمَا اسْتَخْلَفَ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ
 وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
 بِي شَيْئًا ۚ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۵۹﴾ وَ
 أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۶۰﴾
 لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا هُم بِالنَّارِ
 وَلَيْسَ الْبَصِيرُ ﴿۶۱﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ
 أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ
 مَوْلَاتِكُمْ وَهِيَ لَكُمْ فِي بِلَاغِكُمْ ۖ وَلَئِن كُنْتُمْ فِي حَيْضٍ فَلَا تَحْسَبَنَّ
 عَلَيْكُمْ تِلْكَ مُطَاعًا ۖ هَلْ تَحْسَبُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
 أَذْهَبًا ۚ وَاللَّهُ يَخْفَىٰ عَلَى الَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْغَيْبَ مِنكُمْ وَيَسْتَفْتُونَ
 الْكُهَنَاءَ ۚ وَمَا تَشَاءُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿۶۲﴾

ول یعنی منافقان گیس ترندیں سوگندوران ترا تعین یا ینگ لو طنت کہ ماراشما حکم کن ات تو کلتیس لوگ جاگهان میل کنان ماخذاء راه و در کنگ بالکل تیار ہیں، کس و اہم
 اشارہ بکنت تو کلتیس مال و زراں اللہ و راہ و خراج کنان یک گور نہیں اسے رد اہستہ دیکت بوت کہ ایچکس نہیں پڑیں پاروران مفتیں قسم و رگ و ہج حاجت نیست شے فرمانبرداری و حقیقت
 معلوم بوت کہ سرزبانی دعویٰ کن ات و عمل و وقت و ہدے بیئت تو نرم نرم و کزنگ بنا کنت باید انت کہ شمار استیں سلمانانی داب حکم برداری کنان پیش بدارات زبانی سوگند
 بیچ در دن و رت بند خبر و کہ شماسوگندوران آید کہ بندیاں فی خبر بابت و یقین بدیا بنین ات لیکن اللہ پاک و گور اسے و جالاک و ذریب کاری در دن و رت آوتما ظاہری و چہری
 خبرانی احوال و زانت۔ دیم ترہ شے لے مکاری و منافقی و پردگ پاشک کنت فل یعنی پیغمبر و ذمہ تبلیغ و بار لڈگ بوٹگ لول آئی گون سرجمی و تی حق ادا کت شے
 ذمہ ہرچ بارے لڈگ بوٹگ آتصدیق و حق و قبولیت و بار انت و ایک آئی و فرمان و ردا گام بجن ات اگر شواقی ذمہ اری ماران آئی و حکمانی رند گیری کن ات
 تو دارین و سوب مندی کشک حاصل کن ات و ماں دنیا و آخرت و شونو بیئت و اگن نہ پیغمبر بیچ تاوان نہ سیت شے ناشری و سرکشی و تاوان بہ شے چک و کپیت پیغمبر
 و تی فرض ادا کنان و عند اللہ چو تی ذمہ داری و آرات بوت

دیم تر رسول و فرمانبرداری و چیزے قرہ و فوائد و بیان
 فرمانینیت کہ آیانی سلسلہ چہ دنیا و بیچ بیت
 فل اسے دیم گوری (خطاب) و اجہیں نبی صلی اللہ علیہ
 وسلم و وقت و مردمان و فرمانینیت۔ یعنی خریاں ہر کس
 اعلیٰ میں درجہ و نیک و رسول صلی اللہ علیہ وسلم و کالمیں
 رند گیری کنوگ انت چہ رسول و رنداشان زمین و
 حکومت دنت و ہرچ ذہن اسلام خدائے دوست بیت چہ
 ہمایانی دست ماں دنیا آرا قائم کنت۔ چویش بگوش کہ
 ہنجوش ماں اختلاف و لفظ اشارہ انت کہ امر ماں
 محض دنیاوی بادشاہانی ڈول و نہ بنت بلکس و اجہیں
 صلی اللہ علیہ وسلم و جانشین ہوان و آسمانی بادشاہت
 اعلان کنت و برحقین دین و بنیاد ان مضبوط و محکم کنت
 و خشکی و تری و ہائی و ہشت و ہرچم دارانت
 آوقت و سلیمان کافرانی خوف مرعوب کت نہ کنت
 آگون سرجمی و لجمی و امن و امنی بہ و تی پروردگار و
 عبادت و گلایش بنت و ماں دنیا امن و امنی و
 دور دورہ بیت۔ شرف مند و مقبول بندیاں
 ممتازی شان اسے بیت کہ آخالص یکتائیں خدائے
 بندگی و کنت کہ ماں آئی قد ذرہ ٹے ہم شرک آوار
 نہ بیت، شرک جلی و دل شرک خنی و گوات ہم آیانی
 گور و نہ گوزیت۔ ایوک یکیں خدائے غلام بنت، چہ
 ہمائی و ترسنت، چہ ہمائی و ذات و امید کش انت
 بہ ہمائی و سر بھر و کنت، آیانی زند و مرگ بہ ہمائی
 رضا انت کتام دگہ ہستی و خوف و ترس آیانی گور و
 چہ ہم نہ جنت و نہ کتام دگہ کسے و وشی و ناوشی و
 غرض و دارنت۔ الحمد للہ کہ پاکس رب و اسے وعدہ
 چاریں خلفاء رضی اللہ عنہم و دست و سرجم بوت
 و دنیا اسے عظیم الشانیں پیشین گوئی و یک یک حرف
 مصداق جان و ت دلست۔ چہ چاریں خلفاء و پدیم
 چند اسلامی بادشاہان وقتا فوقتا اسے ہمیں ماں دنیا
 آیان بوتنت و ہدیہ اللہ پاک بلوٹیت دیمتر ہم آیان بنت
 چہ احادیث و معلوم بوت کہ آخری خلیفہ امام مہدی
 بیت کہ در بابت و آئی عجب بشارت بیان کنگ بوٹگت
 آخدا و سر زمین و کون عدل و انصاف و پر کنت خارق
 عادت جہادنی سبیل اللہ و رھبند و اسلام و کلہ بالا
 (تنبیہ) چہ استخلاف و آیت و خلفاء اربعہ و

ع ۱۳

مزل

کنت اللہم احشرنا فی زمرتہ و ارزقنا شہادۃ فی سبیلک انتک واسع المغفرۃ و ذوالفضل العظیم۔ (تنبیہ) چہ استخلاف و آیت و خلفاء اربعہ و
 بز ن شاندریں فضیلت و منصب ظاہر بیت۔ ابن کثیر و اسے ردا چہ نبوت و دور و باری و بگرداں کہ عثمانی عہد و باری و فتوحات و درجہ بدرجہ بیان کنگ و آخر و اسے
 الفاظ نبوتہ کر تک و جیبی الخراج من المشارق و المغارب المحضۃ امیر المؤمنین عثمان بن عفان و ذلک ببرکۃ تلاوتہ و دراستہ و جمعہ الامتہ
 علی حفظ القرآن و لہذا اثبت فی الصحیح ان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم قال: ان اللہ زوی الارض فرأیت مشارقہا و مغاربہا و یسبلغ ملک امتی
 ما زوی لی منها فما عن تقلب فیما وعدنا اللہ و ہرولہ و صدق اللہ و ہرولہ۔ فنسأل الایمان بہ و ہرولہ و القیام بشلکہ علی الوجہ الذی یرضیہ عنا
 فل یعنی چویش مز شانیں انامانی ناشکری ظاہر کنگ سکس زمزمی فرمان و کار انت حضرت شاہ صاحب فرمانینت کہ سرکسے خلفاء اربعہ و خلاف و آئیانی فضل و شرف و منکر بوت۔ چہ
 لفظان آئی و احوال فہم بوت زینا اغفر لنا و لاخواننا الذین سبقتنا بالایمان و لا تجعل فی قلوبنا غلا للذین امنوا ربنا انتک رؤوف رحیم۔ یعنی چہ خدائے رحمت و

وڈگرگ لوٹ ات۔ تو شام ہم سے دوستنا کیں بندیا نی راہ، اختیار کن رات و آراہ ہمیش انت نماز قائم کنگ، زکوٰۃ و ادانگ ماں زندگی و تہا میں راہبندان اجنبی و حکمانی سرگام جنگ اللہمہ اردقنا متابعا رسولک صلی اللہ علیہ وسلم و توقنا علیہ و الحقتنا بالصالحین آمین و اے نیکیں بنیانی بالمقابل مضروب و رد کاریں مردمانی انجام و آخرانت۔ یعنی و ہدیہ نیکان ملک حکومت و زمین و خلافت عطا کنگ بیت کا فر و بدکاری نام مکرو و تہا بیر برشت و بروش بنت اللہ ارادہ و کس نگینت کت نکنت۔ اگر ماں تمام خدائی و اینگر و آنکر تجائی سرگردان بہ بنت پدایم آو تارا چہ خدایہ منراہ رکھینت کت نکنت یقیناً اگر ماں جہنم و بندہ خاندہ و روگی بیت و ک یعنی مولد و غلام۔ چار رکوع ساری و استیزان و مسئلہ و ذکر ات، اے ہمانی و آخرانت ماں میانجی و خاص خاصیں جاورانی رداد کہ دگر مضمون بیان پوتنت۔

ہے صفحہ و فوائد: و یعنی اے شی و ہداں عموماً زاندریں گد کنگ بنت یا و پسگ و آگاہی و لباس تبدیل کنگ بنت و گون لوگ بانک و مخالفت ہم کیشتر ہے و ہداں بیت، کدی چہ فجر پیش یا نیم روج و ہدے مردم غسل کنگ و ارادہ کنت و لوٹیت کہ کسے بریشی معلوم دارمبیت ہمشکا حکم دیگ بوت کہ ماں اے سٹیں و ہداں نابالغیں بجک مولد و غلام ہم اجازت گرگ و آیک لوٹیت۔ اے دگر و قتال آیاں مثل اجنبیاں اجازت گرگ و حاجت نیست البت اے دگر گت ایت کہ کرام شخصے و قی مصلحت و روء ایگہ و ہداں ہم اجازت حال کنگ و چارہ بخت و یعنی برز ابیان بوٹگن و قتال چہ بنیر ایگہ باقی و ہداں عاڈہ مردم یکدگر و گور و روء آ کنت چرایاں نابالغیں بجک یا ٹینگ غلام و ہر و ہدے اجازت گرگ و حاجت نیست انت چیا کہ اے میا پابندی جنگ باز تنگی و کار و بار باز مہتل بیت کنت کہ چوشیں گپ حق تعالی و مصلحت و برخلان انت۔

و یعنی بجک دانکہ نابالغ انت اے سٹیں و قتال چہ ابید باقی و قتال اجازت و بغیر و وا کت کنت ہر وقتیکہ بلوغت و سچ سر بوت گد آئی و حکم بالغیں مردمانی ہیا انت کہ آئی حکم ماں ساری و آیت و چوش اہتگ یا یٰ ہا الذین امنوا لا تذکروا انبوتاً غیر بیوتکم حتی تستانسوا و تسکوا علی اہلہا۔

و یعنی حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت یعنی پزلاں ماں لوگ و تو کا تمیں گد پوشنت تور و انت و پورا پردہ داری بکنت تو بہتر انت و چہ لوگ و آیک و ہدے ہم زیاتیں گداں مثلاً برقع وغیرہ و بکشت تو ہج بلکہ نیست بشرطیکہ ہا زینت ظاہر کنگ مہبت کہ آئی سر پوشی و حکم ماں آیت "و لا یبدین زینتھن" و آیک بوتگ۔ چریشی و اندازہ جنگ بیت کہ ورنائیں جنینانی پردہ داری و خیال و اسلام چکر دار کا انت۔

و یعنی اے وقتنہ و گرو دار و ظاہری بست و بند انت باقی پردہ توک و تلاں ہرچ گتے جنگ بیت و ہرچ ڈولیں فتنہ بر بانگ بنت یا دد ارگ لوٹیت کہ خداتاکہ آدرستاں شر آشکنت و زانت ہمانی روء گوں ہر کس حساب داد کنت و یعنی ہر کارے کہ زحمت ٹینگت آیاں معاف انت (پہل انت) مثلاً جہاد، حج، جمعہ و جماعت و دگر ہے ڈولیں چیزاں (کذافی الموضع) یا مطلب ایش کہ اے محذور و محتا جس مردمانی گوں سلامتیں مردماں ہور و رگ چہ و تارا و دردا شنگ ات ایشاں ہے ماں دل و آرتگت کہ بلکیں چہ مٹے ہور و رگ مردماں بد بئیت و چہ مٹے لہتیں حرکت (سرسراں) و شکل و صورت و ایشاں و ایذا بہر بیت و اے راست ات کہ لیتے کس و

وحشت و نفرت بوتگت اے گت ہم مہبت کہ لہتیں مومنین مردمان و چہ و قوی داری و سبب دل اے خیال پیدا بوت کہ چوشیں محذور و مرض دار و کیں مردماں گوں ورگ و رگ شاید عدل و مساوات و اصول قائم دارگ مہبت، کور تمام ورگاں دیست نکنت، لنگیں مردم بلکیں دیر و سر بیت و شتریں جاگے دست گرگ نتونیت، نادراہیں مردم و حال چا و بدتر انت ہمشکا ایشاں و ہور و ارینگ و تو کا احتیاط ایش کر تگت تاکہ ایشاں حق جنگ مہبت۔ دگر ہم یک جاورے پیش اہتگت کہ اے محذور و بیوس یک مردے و گولاشنگنت آ مرد و ایشاں و ورگ و ارینگ و توفیق نہ داشت چہ بے تکلفی و رہبندہ ایشاں بہ و قی بیت، برات، گوہار، ناگو وغیرہ کلام یک سیادے و لوگ و برتنی بریشی و اے محذور و بے وسان و خیال کنگت کہ ما اہتیں اے مرد و گور و بے ایشی و مارا بہ دگرانی گور و رت چہ مہبت کہ آٹھے ورگ و ارینگ دل و گران و ناوشس انت۔ اے تمام احوالانی اصلاح مرے آیت و بیان پوتنت کہ چوشیں مفتیں خیالانی تو کا و تا گرفتار منکن انت اللہ تعالیٰ ماں اے معاملہ و آسانی کنگ گد ایشاں پروتا پرچا تنگی کن ات۔

صلوٰۃ الفجر و حین تضعون ثیابکم من الظہیرۃ و من بعد صبح و نماز و وقتیکہ کش ات ایر کن ات و قی پچان و ماں نیم روج و ورنہ چہ صلوٰۃ العشاء ثلاث عورت لکم لیس علیکم ولا علیہم جناح و عشاء نماز۔ اے سٹیں وقت جاندرینیکنت و چہ گد نیستیں بہ شے سراوندہ پہ آسانی سرا بعدھن طوفون علیکم بعضکم علی بعض کذلک یبین اللہ رند چہ اے و قتال شتر پتہر کنت شے گور اگوں یکدگر و و ہمید و ل و شتر بیان کنت اللہ لکم الایات و اللہ علیکم حکیم و اذا بلغ الاطفال منکم الحلم و قی آیتاں ماں شے دیم و اللہ شتر زانت بختہ کار انت۔ و وقتیکہ برسنت نابالغاں چہ شاپہ بلوغت و فلیستادنوا کما استاذن الذین من قبلہم کذلک یبین اللہ و گڑا آیتاں اجازت گرگ لوٹیت ہنچو کہ اجازت گتے ہیاں کہ چہ آیاں پیش بوتگت و ہمید و ل و شتر بیان کنت اللہ لکم آیت و اللہ علیکم حکیم و القواعد من النساء الاتی لایرجون گون و قی آیتاں و اللہ شتر زانت بختہ کار انت۔ و ہا جنیناں کہ لوگ و نشکنت ہیاں کہ نکاح و امید شس نکاحا فلیس علیہن جناح ان یضعن ثیابہن غیر متبرجات نیستیں گد اپہ آسانی سرانگاہ نہ انت بہ اے خبر کہ بکشت ایر بکنت قی گیشیں سچاں، چہ مہبت کہ و قی و گوں بزینتہ و ان یستعففن خیر لھن و اللہ سمیع علیم و لیس زینت و ظاہر بہنت و چہ اے خبر ہم بہر بکنت گد اپہ آیاں شتر زانت و اللہ اشکون الذکرت نہت علی الاعمی حرج و لا علی الاعرج حرج و لا علی المریض حرج پہ کور و سر و تنگی و نہ پہ لنگ و سر و تنگی و نہ پہ نادراہ و سر و تنگی و لا علی انفسکم ان تاکلوا من بیوتکم او بیوت ابائکم او و نہ بہ شے جنڈانی سر تنگی پہ اے خبر کہ بورت چہ و قی لوگاں یا چہ و قی پتانی لوگ و یا بیوت امہتکم او بیوت اخوانکم او بیوت اخواتکم چہ و قی ماتانی لوگاں یا براتانی لوگاں یا و قی گوہارانی لوگاں یا چہ و قی پت و براتانی لوگاں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اَوْ يُوْتِ عَمَلِكُمْ اَوْ يُوْتِ اٰخْوَالِكُمْ اَوْ يُوْتِ خَلِيْكُمْ اَوْ يَأْتِيَكُمُ
 بِرَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ بِعَيْنِنَا ۚ
 اَوْ يُوْتِ عَمَلِكُمْ اَوْ يُوْتِ اٰخْوَالِكُمْ اَوْ يُوْتِ خَلِيْكُمْ اَوْ يَأْتِيَكُمُ
 بِرَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ بِعَيْنِنَا ۚ

یا چہتی پتہ گوہارانی لوگاں یا چہتی مات و براتی لوگاں یا چہتی مات و گوہارانی لوگاں یا چہتی مات و گوہارانی لوگاں کرمانی کلینیانی
 مفاہمہ اوصد یقلم لیس علیکم حناہ ان تا کلوا جمیعاً و
 واہدیت و یا چہتی دوستانی لوگاں۔ نیتیں پہ شے سرگناہ پہ اے خبر کہ بورت یکجا ہو۔ یا
 اشتا تا فاذا دخلتم بیوتا فسلو علی انفسکم تحیة من عند
 جدا جدا پدا وقتیکہ گوزت ماں لوگاں گڑا اسلام بدیث پہ وتی مردماں شتریں دعائے حبہ اللہ
 اللہ مبارکہ طیبہ کذک یبین اللہ لکم الایات لعلکم
 طرف برکت داریں و شیں۔ ہمیدول و بیان کنت اللہ پر شنا و تی آیتاں تاکہ شنا
 تعقلون ﴿۱۶﴾ اِنَّا الْبُؤْمِنُونَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ۚ وَاِذَا
 سر پر بہت و بیشک مومن ہمانت کہ ایمانش آرنگ پہ اللہ و آئی و رسول و وقتیکہ
 کَانُوْا مَعَهُ عَلٰی اٰمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰی يَسْتَاْذِنُوْهُ ۚ اِنْ
 گوں آئی و گوں بہت پہ یکا رس و کہ پڑی و جمع کنگ بوگنت گڑا آنرونت و وقتیکہ چہ آیاں اجازت گرت۔ بیشک
 الَّذِیْنَ يَسْتَاْذِنُوْكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ۚ وَاِذَا
 ہا کساں کہ اجازت گرت چہ تو گڑا آہمشت کہ منت اللہ و آئی و رسول و وقتیکہ
 اَسْتَاْذِنُوْكَ لِبَعْضِ شَاۡئِهِمْ فَاذِنْ لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاَسْتَغْفِرْ
 اجازت گرت چہ تو پہ و تی کارے و گڑا اجازت دے چہ آیاں ہر کسے کہ تو بلوٹے و معافی بلوٹ
 لَہُمْ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۱۷﴾ لَا تَجْعَلُوْا دَعَاۗءَ الرَّسُوْلِ بَیْنِكُمْ
 پرایا چہ اللہ۔ بیشک اللہ بخشو کنت مہربان انت و مکن ات رسول و تواریج و ماں و تی در میان
 کَدٰۤءٍ یَّعْضُکُمْ بَعْضًا لَّمَّا یَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِیْنَ یَتَسَلَّلُوْنَ مِنْکُمْ
 ہنجو تواریج و تیگ و گوں یکد گڑا بیشک اللہ ذات ہا کساں کہ در کشت و تارا چہ شنا
 لَوْ اِذَا فَلَیْحْزِرَ الَّذِیْنَ یُخَالِفُوْنَ عَنْ اٰمِرٍ اَنْ تُصِیْبَهُمْ
 پہ چم دو چم کنگ و نون بایزت کہ بترسنت ہا کساں کہ انی حکم و نافذانی و کنت پر خبر کہ بکسیت پرایانی سر

منزل ۳

و یعنی شے زیر تصرف و دیگر بوتگ مثلاً کسے و تی چیز و کیل یا نگران جو رکنت و بقدر معروف ترا چہ آئی و رگ و اجازت دات
 و یعنی چہ و تی مردمانی جا کہاں پہ و رگ و چیزاں ہر وہد و جت کنگ حاجت نیست نہ و رگ شرم و حجاب بکنت و نہ لوگ و واہد در بیخ
 بکنت۔ البت اگر لوگ جنیں آدم و مرد نیگنت گڑا آئی و رضا حاصل کنگ الہی انت، ہور بو ان و رگ بوراں یا جدا جدا لوان۔ اگر یک شخصے و
 مرضی مہیت تو گڑا چوشیں شخصے و و رگ ہرگز روانہ انت۔ و وہد یکہ دو چار بکپ ات تو دومی و سلام بکوش ات چیا کہ چریشی و شتریں
 دعائیت کسے کہ اے لفظیل دیان و دگہ لفظ و تکررین ظاہر کنت چہ اللہ و رہبند و آئی و رہبند بہتر بوت نہ کنت۔
 تنبیہ: چہ آیت و تہنا و رگ و جواز ہم پدرا بوت، لہتیں و اجہانی بابت ہشتہ کنگ بوتگ کہ داں مہانے بہ آئیانی گورہ میا تکیں و رگش
 نہ وارنگ معلوم بوت کہ اے غلوایت۔ البت اگر
 و رگ بازنت و یکجا بورت تو اے حالت برکت
 آروک انت، کہا و رد فی الحدیث۔

و ماں ہرزہ آیتاں آیک و وہد استیزان و
 ذکرات، ادا و رگ و وہد استیزان و ضرورت
 بیان کت، یعنی پورہ تیں ایما نذر ہا کس انت کہ
 آیاں رسول صلی اللہ علیہ وسلم و لوٹا ننگ حاضر
 بنت و وہد یکہ اجتماعی کارے و شریک بنت
 مثلاً جمعہ، عیدین، جہاد و شور و مصلحت و دیوان
 وغیرہ تو بے اجازت و آیاں نہ رونت ہے مردم
 انت کہ کامل و راستیں ہما اللہ و رسول و متوکنت
 و یعنی غور و فکر و بعد ہر کس مناسب زانے
 اجازت دے۔ چونکہ اے اجازت و سر عمل کنگ و
 تھا چہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و صحبت و زہری
 و تقدیم الدنیا علی الدین و شائتہ موجود انت
 ہمیشہ کاستیں نبی (صلی اللہ علیہ وسلم) چوشیں مخلصین
 بند یا نی حق و استغفار طلب کن تاکہ چہ تہی استغفار
 برکت و اے کمزوری و تلافی بہ بیت و حساب برابر
 بہ بیت۔ و یعنی واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و توار
 سر حاضر لوگ فرض بیت، واجہ و توار مثل اے
 دگہ مردمان و ڈول و نہایت کہ بلوٹ ات بتیک
 بکن ات یا مکن ات۔ اگر واجہ نبی و توار و سرا
 کسے حاضر مہیت تو باید انت کہ چہ آئی بد دعائی و
 ترسگ بہ بیت چیا کہ واجہ و رعب و عظمت و سرجمی
 خیال دارگ بہ بیت چہ عام مردماں «یا محمد»
 وغیرہ کنگ مہیت بلکیں یا نبی اللہ و یا رسول اللہ
 تعظیمی لقبیاں توار جنگ بہ بیت۔
 حضرت شاہ صاحب ہشتہ کنت کہ واجہ و توار
 جنگ و سر حاضر بوگ فرض بوگنت توری پہ
 ہرج کلرے و۔ پدا اے خبر ہم الہی ات کہ چہ اودا
 بے اجازت و کسے پاد مہیت و مروت۔ نون ہم تمام
 مسلماناں باید انت کہ گوں و تی مستر و برادران ہے
 داب و بکنت۔

و اے منافقانی احوال انت کہ اشان و واجہ
 نبی و دیوان و زندگ و وعظ و نصیحت و گوشہ دارگ
 بازگران محسوس کرتگت آیاں زیات تر ہو ہے و رگ
 و چم دو چم کنان و بے اجازت و چہ دیوان و در سپر تگنت مثلاً ایک سلمانی جت گران پاد اہت اشی ہم بہ ہے مردے و پناہ گران و در شگت ہے ردا
 فرمائیت کہ شنا چہ پیغمبر و چہ چیر دیت اللہ تعالیٰ و شے کل احوال معلوم انت۔

فل یعنی اللہ ورسول ونا فرمانی کنو کاں ٹرسگ لوٹیت جو بیت کرماں اشانی دل و کفر و نفاق وغیرہ و فتنہ ہمیشہ و واسطہ جو ہندال حکم بہ بیت و اے
 ڈول و ماں دنیا و یک سکیں مصیبتے و تا قیامت و دردناکیں عذاب و گرفتار بنت العیاذ باللہ۔ فل یعنی چوش بیت کنت کہ چہ مرد ماں چم دو چم کناں
 شما کارے کن ات لیکن چہ حق قلے اے شے حج حله چیر بوت نہ کنت و نہ چہ آئی و زمین و آسمان و در کیت کن ات۔ آہنجوش کہ شے سہوگیں احوال و سر پد
 انت ہیہ ہما آ ہماروچ و حساب و اد و احوال و سرچی و معلوم دار انت و بدیکہ تمام دنیا بہ حساب داد و آئی طرف و اتر کنا ٹینگ بیت و ہریجے و دیما
 آئی ذرہ ذرہ حساب داد سرچ کناں و پیش کنگ بیت۔ اے ہمیں علم الکمل و مالک الکمل و سزاء چہ گنہگار جو نکائی و تارا رڈے پدے کت کنت۔
 و فل «فرقان» (فیصلہ کنو کیں کتاب) اے اشارہ بہ قرآن کریم و طرف و انت کہ آحق و باطل و فیصلہ کنو کیں آخری کتاب انت و ہم حلال و حرام و صفا
 صاف و یکے چہ دومی و جد کنت ہیہ کتاب انت

فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۰ الْإِنَّا لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 یک مصیبتے یا برسیت آیان یک عذابے دردناکیں فل و لگوش کن ات بیشک اللہ و تیکنت ہر جیکہ ماں آسمان انت
 وَالْأَرْضِ ۝۱۱ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ ۝۱۲ وَيَوْمَ يَرْجِعُونَ إِلَيْهِ
 و ماں زمین و انت۔ پی یقین آتیا را معلوم انت بہر حالے کہ تھا آئی و سر اہست۔ و آرجی شاکر دنگ بیت ہماں زمین کا
 فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۝۱۳ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۴
 گروا خبر و ارس کنت بہ ہر کاریکہ کنگش۔ و اللہ بہ ہر چیزے زانتیں فل
 سُوْرَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ مَثْوًى فِي الْوَادِعِ الْمَشْرِقِيِّ أَيْ فِي مَكَّةَ
 سورہ فرقان ماں مکہ و ایر ہتگ و آئی و ہفتاد و ہفت آیات و شش رکوعت
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شروع کناں اللہ نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحم کنوے
 تَبٰرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰی عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ۝۱
 مزن برکت انت ہما ذابیکہ ایری گیتک قرآن قلیہ و تی بند و سر فک تا کہ آپہ تاہیں جہاں و مرد ماں یک ترسینو کے بیت و
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۝۲ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا ۝۳ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 ہا کہ آسمانیک و زمین و بادشاہی ہما ٹینگنت و نامزدی کنگ پروت مجھے و حج کسے آئی و
 شَرِيْكَ فِي الْمَلِكِ ۝۴ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۝۵ فَقَدَرَهُ تَقْدِيْرًا ۝۶ وَاَتَّخِذُهَا
 شریک انت ماں بادشاہی و پیداگے کت ہر چیز پد ابرہری کت بہ اندازہ فل ظاہینگ مرد ماں
 مِنْ دُوْنِهٖ ۝۷ اِلٰهًا ۝۸ لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْئًا ۝۹ وَهُمْ يُخْلَقُوْنَ ۝۱۰ وَلَا يَمْلِكُوْنَ
 پروت بغیر چہ آئی و دگہ معبود ایڈولیں کہ پیداگ کنت ہیہ چیزے و را و ات پیداگ کنگ ٹنگنت و قدرش
 لَا اَنْفُسِهِمْ ۝۱۱ ضَرًا ۝۱۲ وَلَا نَفْعًا ۝۱۳ وَلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا ۝۱۴ وَاَلْحَيٰوةَ ۝۱۵ وَلَا النُّوْرًا ۝۱۶
 نیستیں پروت نقصان و نہ فائدہ و قدرش نیستیں بہ مرگ و زندہ لوگ و بہ دوبارہ چیت بوگا
 وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَفْكٌ ۝۱۷ اَفْتَرٰهٗ وَاَعٰنٰهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ
 و گو شگ لگنت کافراں کہ نہ انت اسے مگروت گڑھی یے کہ آڈی کنگ و مدت تک آئی و اڈنگ دگہ

کرا آئی و وقتی نازل کنو ک و شان و عظمت عالی
 صفقان و اعلا میں درجہ و حکمت و رافت و مزن
 جوانیں شکلے و پیش کرتگ و تمام جہاں و ہدایت
 و اصلاح و ذمہ و آیان و خیر کثیر و نہ سد و کیں برکت
 عطا کنگ و سامان و دلچیت کرتگ۔
 فل یعنی وقی ہما کامل و اکملیں بندہ (محمد رسول اللہ
 صلے اللہ علیہ وسلم) و سر آک آئی و ممتازیں لقب چہ
 کمال عبودیت و برکت و «عبداللہ» بوت۔
 صلوات اللہ و سلامہ علیہ۔
 و فل یعنی قرآن کریم کہ تمام جہاں چہ کفر و عصیان
 بدس انجام و آگاہ کنو ک انت چونکہ مرے سورت و
 مکذہبن و معاندین و ذکر زیات بوتگ شاید ہتکا
 ادا «نذیر» و صفت بیان کت «بشیر» و ذکر نکت
 و چہ للعالمین و لفظ و پیش داشت کہ اے قرآن
 تہنا بہ عرب و امتیاں نہ انت بلکیں بہ تمامیں جن
 و انس و ہدایت و بردا ہتگ۔
 فل یعنی ہر چیزتی بہ یک خاصیں حسابے و داشت
 کہ چرالی و ہا خواص و افعال ظاہر بنت کہ پرایاں
 و دلچیت کنگ بوتگ چہ وقتی دائرہ و دن قدم ایرکت
 نہ کنت و نہ چہ حدود و عمل و کار کنگ عا جزمانیت
 غرض ہر چیز بہ ہما کیلو و ماپ و اڈکت چہ آئی و
 فطری موزونیت و لحاظ و مکے ہم کی بشی بالنگ
 ایرکتک و گنجائش ہم نہ مننت و آخر کار آجے گوشنت
 صُنِعَ اللّٰهُ الَّذِيْ اَنْفَعَنَ كُلَّ شَيْءٍ و «فَبَرَكَ اللّٰهُ
 اَحْسَنَ الْخٰلِقِيْنَ»
 فل یعنی چن کر ظلم و تعجب و گت ایت کہ چوشیں
 قادر مطلق مالک الملک حکیم علی الاطلاق و زبردستیں
 ہستی و کافی نہ زاناں و دگہ معبود و حاکماں شوبازا
 انت کہ آیاں گویا ماں خدا و حکومت شریک انت
 حالانکہ آبرکاری وقتی وجود ہم وقتی لوگ و نہ انت
 نہ آیاں یک ذرہ ہے و پیدا کنگ و توفیق دارنت نہ
 مرگ و نہ حیاتی بہ آسانی دست و انت و نہ چہ وقتی
 خود سری و کسے و ادا ناہیں نفع و نقصانے
 دات کت کنت بلکیں وقتی جنڈے ہم قدر ہے
 فائدہ حاصل کنگ یا چہ نقصانے و محفوظ دادگ و
 قدرت نہ دارنت۔ اے ڈولیں عاجز و بڑگیں ہستیاں و خدا و شریک قرار دیک چنکر احمقی و بے حیاتی ایت۔

۹
۱۵

منزل ۳

رابطہ : اے قرآن نازل کنو ک و صفات و احوال و ذکرات و آئی و بابت و مشرکاں ہرچ بے تمیزی کنگ انت آئی ردنگ بوت۔ دیما
 و قرآن و حامل قرآن و بابت و احمقانہ ایرادانی جواب انت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اَخْرُوجْ فَتَجَدُّكَ يَوْمَ تَوَارَا ۚ وَاذْكُرْ اِلٰهَ الَّذِي اَخْرَجَكَ مِنْ بَدْنِكَ ۚ وَارْتَبِعْ صِرَاطَ الْوَالِدِ الَّذِي اَخْرَجَكَ مِنْ بَدْنِكَ ۚ ذٰلِكَ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۙ

یک قومی و ط لگنت پہنا انصافی کنگ و دروغ و بزدلی و گونگ لگنت کہ پیشگی درانی قضاوت اکتبہا فی تملی علیہ بکرۃ و اصیلا ۵ قل انزلہ الذی یعلم السر

کہ نبشتہ ای لگنت۔ نون ہائیت کہ انک نبشتہ ہی ہما صباح و بیکہ تو بگوش ایرکتگ اگھا ذات کہ زانت پوشیدن فی السموت و الارض ۶ انہ کان غفورا رحیما ۷ و قالوا مال هذا

راز مال آسمان و زمین و بیشک کہ آبخسوت مہربانت و گونگ لگنت کہ چونیں الرسول یأکل الطعام و یمشی فی الأسواق ۸ لولا انزل الیہ

پیغمبر کہ و رگ وارت و بازاراں تربیت و پر جی ایرکتگ نہ توگ پہ آئی و نینگ و ملک فیکون معہ نذیرا ۹ او یلقى الیہ کنز او تکون له جنة ۱۰

یک فرشتہ تے تاکہ گون آئی و گون بوتیں بہ ترسینگ یاد و ریک بوتیں آئی و دیما خزانہ یا آئی و یک باغے بوتیں یأکل منها ۱۱ و قال الظالمون ان تتبعون الا رجلا مسحورا ۱۲

کہ بواتینی چہ ہائی و گونک و گونک ظالماں کہ شہا (مسلماناں) پیروی و نکس ات مکرک جا و رگس مردے و انظر کیف ضربواک الامثال فضلو ا فلا یستطیعون سبیلا ۱۳

بچار کہ چہ ہیم و مثال جنت پہ تہی سرا نون آگار بوتنت پداراہ و در گیت نہ کننت و تبرک الذی ان شاء جعل لك خیرا من ذلک جدت تجری من

مزن برکت دار ہی ہما ذاتیکہ اگر بلوطیت اگنت پہ توجہ اشیا شتر ترن ہخشی باغے کہ نہ نبت چہ تحتہا الاقر و یجعل لك قسورا ۱۴ بل کذبوا بالساعة واعتمادنا

آیانی چیرا جو و اڈ کنت پہ تو محفل بلکیں آقیامت و نہ منت و ماتیا رنگ لمن کذب بالساعة سعیرا ۱۵ اذ ارتعد من مکان بعید سمعوا

پہما کس و کہ قیامت و نہ منیت جہنم و وقتیکہ گذریش چہ دوریں جاگاہے و اشکننت لها تعیظا و زفیرا ۱۶ و اذا القوا منها مکانا ضیقا مقرنین دعوا

آئی و زہر گرگ و جوش و رگ و لا و وقتیکہ دور گیت ماں آئی و تہا تنکین جاگہے دست پادش بستگت تو از جنت منزل ۴

ف یعنی اے درست مفتیں خبر انت کہ قرآن اللہ کتاب انت، محاذ اللہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم، چہ ہدیانی مدد ایک کلام تیار کرتگ و اگر یہ دروغ الزام جناب خدایہ کلام گوشتیت، پدا آئی و ہمراہ بر آئی و تالانی و گلانیش انت و بس جد آدمیچ نیست وک یعنی چریشی، مسترس ظلم و دروغ چہ بیت کنت کہ چوشیں بے مٹیں کلام و حکمت دار و کس کتاب گہ آئی و عظمت صدقت چہ ریح و زبات روشن انت دروغ و ونگرں گوشگ بیت۔ آیا چہ چند ہودی غلابانی مدد اے ہمیں کلام اڈ کنگ بیت کہ بہ آئی مقابلہ کنگ تمام دنیا و صیح و بیغ، عالم حکم بلکیں حق و انس پہ مداسگی عاجز باننت و آئی و علوم و معارف و ادنائیں شہے مزن مزین ماع دار و کس مقل مند و دانایانی چمان و روک و بارت۔ وک یعنی محمد صلی اللہ علیہ وسلم چہ اہل کتاب چہ چیزے قضہ و داستان اشکنان و نبشتہ کت کنت یا چہ دکہ کسے و نبشتہ کنا سینگنت ہمشان و شب و ریح آیانی دیم و و انیت و رطیت، نوکیں رہبند و اشان و جہل برز کنت دکہ چہ ہم نیست۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ اول سر و نماز و دو وقت مقرر انت صحت بیکہ مسلمان واجہ و گور و بچ بوتنت و ہرج نوکیں قرآن کہ ایراھت آٹش نبشتہ پہ یاد کنگ و۔ کافران ہچے گپ بہ وتی رنگ ظاہر کنت۔ وک یعنی کتاب و ت پیش

دارت کہ کت یک انسان یا کت ام ایچنے و جوڑ کر تھیں نہ انت بلکیں ہما خدایہ نازل کر تگین انت کہ چہ آئی و علم چاگر دی و زمین و آسمان و یک ادنائیں چیزے در بیت نہ کنت۔ اے کلام و معجزانہ فصاحت و بلاغت، علوم و معارف، اخبار غیبیہ، احکام و قانونا ہما سر بستگین رازاں کہ بہ آیانی من و بغیر چہ خدایہ توفیق و کسے و عقول و افہام رست نہ کننت، صاف صاف ظاہر کننت کہ اے یک محدود علم دار و کس شخص یا سازشی جامعے و کار نہ انت۔ وک یعنی چہ وتی بخشش و مہر و اے قرآنی ایرکتگ (موضح القرآن) گڑا ہما کس بہ چوشیں حقیقت و انکار کنت، باوجود آہانی گناہاں و تفصیلی علم دارگ و آیان فوراً سزا نہ دنت اے ہم آئی و بخشش و مہر و یک جلوہ آیت وک یعنی و ہدے چومے ڈول و و رگ وارت و چو مے ہیم و پست و سودائی باراں ترو تاب کنت تو مے و آئی و درمیان و دکہ چوین فرق و تفاوتے بوت اگس حقیقتا آرسولے ات تو باید ات کہ چو فرشتگاناں پیما چہ ورد و نوش و چہ زندگی و ایدگہ اڈ و جنجالاں آزاد ہوتیں۔ وک یعنی اگس واجہ و گور و فرشتگاناں فوجے نیست انت تو کم از کم خدایہ یک فرشتہ گون بہوتیں تاکہ آرا راست ثابت بکنت و چیزے رعب و اب بہ بیت کہ چہ آئی و گنگنا کام و مردماں آنگود لگوش گور کرتگت۔ اے چوینیں بزگیں جاوے و تہنا دعوت دیان و ترو تاب کنت۔ یا اگس فرشتہ تے ہیم ہمراہ مہیت تو کم از کم چہ آسمان و سہر و نقرہ و یک غیبی خزانہ تے واجہ و دست و بکتیں کہ مردمان زردیان و وتی نیمگالیٹ ہداتیں و خیر اگر چوش نیست تو کم از کم ادنائیں زمیندارانی ڈولا آٹرا انگور و چٹانی باغے بہوتیں کہ حرائی و درگان و بل وتی جنبدی سیرلاپ بوتگت و ہدیچہ اے خبر ہم نیست تو کسے چون یقین کننت کہ اللہ تعالی رسالت و مزن شانیں درجہ بر سر (معاذ اللہ) چوشیں ادنائیں مردے و رامقرر کرتگ وک یعنی واجہ و اے جاوے پدا اینکر مزین دعوی، ابید چریشی و دکہ چہ گوشگ بیت کنت کہ واجہ و سر ہوش شنگ یا چہ کسے سچہ زور و واجہ و دماغ خراب بوتگ کہ چوشیں ستر اترائیں

گیاں کنت (الوما ذب اللہ) وک یعنی کدی گوشنت کہ اشی و کل خیراں ونگرں انت، کدی دعوی کننت کہ اے واجہ و اے گیاں چہ درگراں در بر تگنت ہدماں وتی سنکے ساز تگنتی کدی گوشنت کہ واجہ و سر اسحر و اثرات پیشکا عجب عجیب گیاں بیان کنت، کدی واجہ و ساحر، کدی نجومی، کدی شاعر، کدی مجنون گوشنت۔ اے ہمیں پریشانی و ت ظاہر کنت کہ چریشاں یک خبر ہم پہ واجہ و چہان نہ بیت پیشکا اشان بہ یک خبرے و سرانہ اوشتنت و الزام جنگ و راہ اشان و دست نہ دنت۔ ہر کس نیسانی بارگاہ و اے ڈولیں گستاخی وے ادنی کنان بدراہ و گراہ بنت آیایاں ہجر بہ راستیں راہ و گلاگیجوک نہنت۔ وک یعنی ماں اللہ و خزانگے چہ کمی انت اگر بلوطیت تو یک باغیچے ایت بازیں باغ چریشی شتر ترن دات کنت کہ آئی و اشان لوٹکا مینت۔ بلکیں اثر قدرت حاصل انت کہ ماں آخرت بہرچ باغ، جو انیں حور و قصور واجہ رسو کانت آکلاں واجہ و ہنوں ماں دنیا بدنت لیکن خداوندی حکمت فی الحال اے چیزے نہ لوٹیت معاندین و اگر تمام تقاضا و مطالبہاں ہنوں سرچم کنگ بہ بنت پدا ہم اشان حق و صدقت و مٹوک انت واجہ و بغیر علیہ السلام و صدقت و ثابت کنگ و واسطہ ہرج دلیل و معجزے بطور ثبوت پیش کنگ بوگنت آیایاں بہ عقلمندان بس انت بلکیں باز نہ انت وک یعنی آ

مردمان ہر چیز کے لئے لوگ کائنات درحقیقت اشان حق و طلب و نیت نداشت محض و نافرمانی ظاہر کنت اشانی ناشری و سبب ایشنت کہ اشان دنیا کی قیامت و حزاو سزایقین نیست بمشکایا دادرگ لو طیت کہ حرثانی دروغ بند کنگ حج نہ بیت، قیامت الم و کیت و پرے دروغ بند کنگواں آس و بند ی خانہ جوڑ کنگ بوتگ ماں آئی اشان و ضرورتی انت و ل یعنی دوزخ و آس ماں محشر و جہنمیان چہ دورہ گندان چہ مستی و جوش و ران بیت و چہ آئی و غضبناکین توار و خوفناکین چہ ماں مزین و کس و لیرانی زهرگ ترکیت۔ **ہے صفحہ و فوائد:** قل یعنی ماں دوزخ و پھر ہر یک گنہگار و خاصیں جاگے بیت کہ چہ اودا آئی حج شرت نہ کنت و کس و لیرانی گنہگار ماں یکس زنجیر و بند کنگ بنت آساعت و چہ مصیبت و شزار و بیزار بوان و موت و راتوار پر حننت کہ در سحیا موت بلیت مئے اے در دنیا کس مصیبتان و بلاس بکنت۔ قل یعنی یک نذہ بمرس تو مئے جند بچیت ماں روچے چہ ہزار رند و مرگ جا ورننگت بد تربیت (موضح القرآن) قل یعنی دروغ بند کنگواں انجام اشکت نون و ت فیصلہ کن ات کہ اے دوست بیت یا ہاک آئی و وعدہ گون تقوی دار و کس مومناں کنگ بوتگ۔ قل و لو طنت

ہا چیزے کہ آیانی شان و مناسب بیت و چہ وعدہ مسئلہ و مرادیکائیں وعدہ انت کہ آرا خداوندتہ محض چہ وقی فضل و کرم بہ و تی ذمہ و زرنگ یا مطلب جوش انت کہ اے وعدہ و سرجمی و بار و تقوی دارس مومناں سوال کنت کہ آیقینا پورا کنگ بیت چوشکے ماں دعاء ہم ہست ربنا و اتنا ما وعدتکنا علی مرسلک و ل یعنی عبادت گزاران اشکانینا چہ معبودان جنت کنگ بیت کہ زانا شام اشان و شرک و وقی پرستش کنا بنگ و ترغیب انگت یا اشان چہ وقی جہالت و احمق و کوتاہی و چہ راہ و کرد بوتنت و ک یعنی مارا چہ مجال ہست ات کہ ترایل دیان و کتام دگر کسے و وقی رفیق و دوزواہ برانیں گرو اودھیکر ماہ و تی نفس نیکی ابید چہ تو دگر کسے نداشت بگتیں گروا دگراں چون حکم دات بگتیں کہ مارا معبود و حاجت روا قرار بدے ات۔ و یعنی اصل ایش انت کہ اے بے نصیب چہ وقی بدیں کرداران و ت بہ تباہ بوک سوزانت ہلاکت اشانی مقدر و الی ات ظاہری سوب جوش بوت کہ اشان ماں عیش و آرام و کبان ماں غفلت و نشہ و سرمست بوان ترا شوشکار بوتنت کسے و نصیحت و سرعالمش نہ کت چہ پیغمبرانی ہدایت و وعظ و نیگا و تی چپانش نز آورنت و دنیاوی جاہ و جلال و سر مغرور بوتنت تئیں اجہ و چہ تی مہربانی و ہر قدر اشان و اشانی بت پیرکان ماں و متاع دات اشان ہما قدر ماں غفلت و کوتاہی و بگ ران بوتنت باید و ہمیش انت کہ خداوندی انعام و اکرام و گندان و وقی حقیقی واجہ و بندگی و شکرگزاری اش ظاہر بگتیں، چپکائی مغرور بوان کفر و نافرمانی و سرسریں اش بست و دوتا را جنہی جوش کت۔ و اے چہ حق تعالی و نیگا فرمان بیت کہ ہلکے و اعانت و مدد و سر اشا بھروسہ داشتگت آیات و ت شے خزان و رد کنگانت و چہ شے کاراں جار جان و وقی شزاری و بیزاری ظاہر کنگانت و ل یعنی نون نہ خداوندی عذاب و بدل کت کن ات نہ و تی خبر و تربیت گون شتابیت کنت و نہ یک دگرے و مدد کت کن ات ہر سزائے پر شتا مقدر بوتگ نون ہمانی و بچش ات۔ و ک شاید ادا چہ ظلم و مراد شرک بہ بیت و ممکن انت ہر قسم و ظلم و گناہ مراد بہ بیت و ل اے پتہ بوت ما لہذا الرسول یا کل الطعام الخ یعنی چہ شتا ساری

هٰذَا لِكِ تَبْوَرًا ۝ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۝ هود و مرگ و ل توار مجن ات مروچی یک مرگے و ل توار مجن ات بازین مرگے و ل قل اذک خیر ام رجۃ الخلد الی و وعد المتقون کانت اہم بگوش کہ سبے شر تر انت یا ہمیشگی و بہشت ہاک پر ہیزگار اں دیگ بوگنت و ل و اے آیانی جزاء و مصیبا ۝ لہم فیہا ما یشاءون و خلدین کان علی جزائنت و ننگ و جاہنت۔ پے آیای اودا ہست ہر چیکہ بوگنت ہمیشہ ماننت ماں اودا۔ بوت پے ربک وعد المسؤلوا ۝ و یوم یحشرہم و ما یعبدون من دون اللہ فیقول اے انتم اضللتہم عبادی ہولاء ام ہم ضلوا السبیل اللہ پدا جتس کنت کہ شامگرہ کنگنت مئی لے بندہ یان یا آیای و ت راہ گار کنگ و قالوا سبحناک ما کان ینبغی لنا ان نتخذ من دونک من اولیاء جواب دینت کہ تو بلکے لے مئے لائق نبوتگ کہ بغیر چہ تو دگر کسے و دوست بگس و لکن متعتہم و اباہم حتی نسوا الذکر و کانوا قوم ابورا ۝ لیکن تو آسودہ حال کنت آ و آیانی بت پیرکان تاکہ چہی یادے بے خیال بوتنت و بر بادیں توے بوتنت و فقد کذبوکم بما تقولون فباستطیعون صرفا و لا نصرا و نون دروغ بندش کت شمارا پے شے خبراں و ل نون شمارا دورگت نہ کن ات (عذاب و) و مدت کت نمن ات و من یظلم منکم ندقہ عذابا کبیرا ۝ و ما ارسلنا قبک من المرسلین الا انہم لیاکلون الطعام و یمشون فی الأسواق پیغمبر مگر کہ آدرستان و رگ ہم وارنگ و تر گرو شس ہم کنگ ماں بازاراں و ل وجعلنا بعضکم لبعض فتنۃ تصدرون و کان ربک بصیرا ۝ کنگیں شمارا یکے پے دگرے و آزمائشے، باری صبر کن ات؟ و تی پروردگا ہر چیزے گذرت و ل

ہرچ پیغمبرے ماں دنیا آنگل کل انسان بوگنت، مثل مردمان اشان و ارتگ و نوشتگ و پے وقی جند و سوت و سودائے ماں بازاراں شتگنت۔ ما آیانی جوڑ کنگان و دیم نہ دانگت کہ آیای چہ ورگ و نوشتگ و انسانی کاراں مستغنی بہ بنت۔ چہریشی و معلوم بوت کہ پے ضرورت و کاراں بازاراں رو و آنگت تقدس و بزرگی و شان و برخلاف نہ انت بلکیں اگر بازاراں تر و تاب و مقصد کبر و خود بینی بہ بیت تو اے البت بزرگی و برخلاف انت و ل یعنی پیغمبرانی وجود پے ہمیشی انت کہ کافراں چپکسگ بہ بنت و کافرانی وجود پے ہمیشی انت کہ پیغمبرانی صبر چپکسگ بہ بیت نون چارگی خبر ایش انت کہ شتا کافرانی احمق و نا ہود کس بوک ٹالیاں اشکنان و شتا داں کتام حد و صبر و استقلال پیش دارت و ل یعنی کافرانی کفر و ایذا دیگ و صابرانی صبر و تحمل کلاں ہمانی و نظرانی چیرا انت، ہر کس آئی و کتگیں کارانی برورد دست کپیت۔

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أُنزِلْ عَلَيْنَا

وگوشت ہمایاں کے ملاقاتیہ اُمیتا نکشتت کہ پرچے ایرگیج نہ بوتت سے سرا

الْمَلِكَةِ أَوْ تَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا

فرشتہ یا بدتینیں ہوتی پروردگار بازمزن زاننت وتارا ماں وقی دلان و سرکشی کنت پزندیں

كِبْرًا ۱۱ يَوْمَ يَرُونَ الْمَلِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْجَرِيمِينَ

سرکشیہ ہماروچی کہ گدنت فرشتیان حج و شدلی نبیت آروچی پز گنہگار ان و

يَقُولُونَ جِئْنَا جُجُورًا ۱۲ وَقَدْ مَنَّا إِلَىٰ مَا عَمَلُوا مِن عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ

گوشت کجاچیک بندہ ویمان بیت و ما آنک رتیں پز آیانی کتگیں کارانی سرا پدا کتہنیں آ

هَبَاءً مَّنثُورًا ۱۳ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ

دزشتگ کتگیں و بہشتیان آروچی جاگاہش و شر ترانت و آراگاہش

مَقِيلًا ۱۴ وَيَوْمَ تَشْقَىٰ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلِكَةُ تَنْزِيلًا ۱۵

شر ترانت و ہماروچی کہ ترکیت آسمان چر جنبرا ایرگیج بنت ملائکہ قطار و قطار و

الْمَلِكِ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ ۱۶ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۱۷

حقیقی بادشاہی آروچی رحمان یکنگت و پز کافرانی سرا اگر انیں روچے بیت و

وَيَوْمَ يَعْزُضُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ

و آروچی گٹ پاچیت ظالم وقی دستان گوشتت در پختیں بگتینوں گوں پیغمبرا

سَبِيلًا ۱۸ يَوْمَئِذٍ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ۱۹ لَقَدْ أَضَلَّنِي

راہ و اوہ من بات در پختیں کوقی دوستوں مگتیں فلانی و آییا منا گراہ گت

عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۲۰ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا ۲۱

چر نصیحتا رند چر اے خبر کہ منارست و شیطان گوں انسان و غنا گنوک انت و

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۲۲

و گوشت رسول و کرای منی رب منی قوم و اے قرآن انکار گت و

منزل ۴

و یعنی ہر کس و اے اُمیت نیست کہ یک روچے مے روبرو و حاضر یوان و حساب کتاب دینی انت آیان چر سزا و خوف و بالکل بے تم یوان و معاندانہ و دستاخانہ جبران و چہ دپ و ظاہر کنت مثل گوشتت کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و قول و مے سرفرشتہ وحی و زوران و پز چا ایر نہ کبیت یا خدا تعالیٰ مے دیا آیان و پز چا گوں ماہمکلام نبوت کام ناکام و فرشتے بیاتگیں پز تی تصدیق و یا خدا و ندر کریم و جنہ ماہرستیں کہ آ مے دیماشے دعویٰ و تائید و تصدیق و کنگاشت کما فی موضع آخر و قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ (انعام رکوع ۱۵) و فی سورة الاسری و اوتانی باللہ و الملائکة قبیلہ (اسری رکوع ۱) و یعنی آیان و تارا ماں دل و مزنیں شمار کنگ کہ وحی و فرشتگانی آیک و واہگ دارنت اشانی ناشری و سرکشی چر مدہ گوشتگ کہ باوجود اے پیس سیاہ کاریانی باوجود گوں اے چماں خداوند قدوس و گندگ و بمکلامی و تقاضا کنت و یعنی پریشان بیت آروچہ پیداک انت و بدیکہ شے چماں پز فرشتگانی سرا کبنت بے خرا آیان گندگ و شے پیس گنہ گاران و حج راحت حاصل نہ بیت بلکیں گوت سکیں ہولناکیں مصیبتان دوچار کپ ات کہ ہمار دم مروچی فرشتگانی نزول و تقاضا کنگاشت آوہدہ و رجحان مجبوراً گوشتان و پناہ لوئنت و دل مانگ بنت کہ آیانی و فرشتگانی در میان و یک پردگے قائم بہ بیت کہ آیانی دست گوں اشان مرسیت لیکن خدای فیصلہ و گوں کدی جنگ بیت کنت فرشتہ ہم ججرا محجوراً گوشتان و اشان و پیش دارنت کہ مروچی وحی و شاد کما بیہ ملامیگی چر دور دارگ بوت (تنبیہ) ممکن انت کہ اے تذکرہ احتضار (برگ) و ہدے بہ بیت کما قال تعالیٰ و کوشی اذیتوقی الذین کفروا الملائکة یضربون وجوههم و اذبارهم (انفال رکوع ۴) و قال تعالیٰ و کوشی اذ الظالمون فی عقرات الموت و الملائکة باسطق الایدیہم و اخرجوا انفسکم الیوم یخزون عذاب الهون (انعام رکوع ۱۱) چوش جوش اے کیفیت آنی بالمقابل بیت کہ درگے جاے بہ مؤمنانی حق و بیان بوت ان الذین قالوا ربنا اللہ ثم استقاموا انتزل علیہم الملائکة ان لا تخافوا و لا تحزنوا و ابشروا بالجنۃ التی کنتن وعدون الہ (حجہ رکوع) و جوش ہم بیت کنت کہ ادا قیامت و ذکر مراد بہ بیت و اللہ سبحانہ و تعالیٰ اعلم و یعنی آیان مارا توار پر جنگ ات تو ماہم مروچی سر بوتگیں بے آیانی عزت و گیش کنگ و واسطہ آتا، بلکیں پشکا کہ آیان بہ وقی رزس گمان و بردا ہرچ نیکیں کارے کر تگت کہ بریشانی سرا آیان مزن فر بستگت ما اشانی اے عملان و بلکل سرو چر بکنیں و اے بیما اشان بے حقیقت ظاہر کنان پز جوش بال بدیں جوشکہ خاک و ذرات ماں گوات و بال کنان بنت چیا کہ اے عملان چر اخلاص و ایمان و روح و یکسر ہورک و خالی انت یا جحقین رہندہ و بلکل متضاد انت قال تعالیٰ مثل الذین کفروا بہم یسألونہم عن ما کرم مادہ اشتدت بہ الریح و فی قور عاصیف (ابراہیم رکوع ۴) و غیر ذلک من الایات و یعنی اے مردمان و آروچ و ماں اے مصیبت و گرفتار بنت و ہما کسان و اشان پز کلاگ زر تگت آیان ماں جنت و شر عیش و آرام کنت و قیامت و روح و آسمانی تر گگ و پد چر برزا چو جنہ و یک چیزے ایر کبان بہ نظر کبیت کہ ماں آنی و حق تعالیٰ و یک خاصین تجلی بے بیت کہ بندہ خبر ما آنی و بادشاہی چتر و نام دات کت کنیں شاید اے ہما چیز بہ بیت کہ آرا ماں ابو زین و حدیث و چہ عماء و ماں نسائی و یک حدیثے و کہ آگوں معراج و تعلق داریت چر و غیاہ و تعبیر کر تگ و اللہ اعلم

گوں آنی بے شمار فرشتگانی ہجوم بیت و آسمانی فرشتگان آروچ و رند بہ رند بہ مقام محشر و نزول فرما یبنتت۔ دوی جزہ و نصف و قریب ماں آیت در ہکل ینظر و ان الا ان یأتیہم اللہ فی ظلمل من الغمام و الملائکة الہ و ہوں ہے پیس مضمونے گوشتگ و یعنی ظاہر او باطناً صورتہ و معنی بہ ہر داب و تہنار رحمان و بادشاہت و ایوک و بہمانی حکم جاری بیت لمن الملائکة الیوم اللہ الواحد القہار (مؤمن رکوع ۲) گرا و بدیکہ رحمان و حکومت بوت تو ہر کسے کہ رحمت مستحق بنت پز آیان رحمت و چہ کئی اشان گوں بے حساب رحمتان و شند کنگ بنت مگر اینکر لا محذور رحمتانی باوجود پز کافران آروچ سکت مشکل و گرا نیں روچے بیت سہ کہ باز اچندان کہ آگندہ تر بہی دست رادل پز آگندہ تر۔ و یعنی چر زیادہیں پشومانی و سوب و وقی دست و جاہلیت و افسوس و ارت کہ من پز چا ماں دنیا و خدا و رسول و رہبند اختیار نہگت و چیا کہ من جن و انسان و شیطانانی راہ و گران و زرد و ارتوں کہ مروچی چوشیں بدیں روح و منی چر گندگانیت و یعنی چہ ہر کس و دوستی و اغوا و گراہ بوتگتاں یا ماں گراہی و دیماشگتاں آوہدہ پشومان بیت کہ افسوس چوشیں مردمان و من پز چا وقی دوزواہ فہمنتت در پختا منی و آیانی میاخی و کدی دوتی و ہما ہی متویں۔

..... (تنبیہ) مفسران و ادا عقبہ بن ابی معیط و ابی بن خلف ہر جہر داستانے بیان کرتے ہیں کہ ان کے لئے آیت مدلول ہے برائی قصر کنگ بہ بیت البت ہر جہر تقریرے ما کنگ ماں آئی ہے آہم شامل و داخل انت و یعنی و اچھے پیغمبر نصیحت منار سر بوتگ آت کہ آپ ہدایت ہے بس آت و ممکن آت کہ آن نصیحت منی دل و سر اثر بکنت مگر اسے بد نصیب ہو دوستی و منار بر باد گت و دل و ہشتی کہ آن گور دل گوش گور بکنت بے شک شیطان مزین دغا باز انت مردم و عین وقت و فریب دنت و مزین رسوا کنت۔ دل یعنی کنت دار و کیں دشمنان و و ہدے ہی ڈول بہ نصیحت اشکنگ و دلگوش گور نہ کت گڑا و اچھے پیغمبر ماں بارگاد و خداوندی و شکایت کت کہ خداوند! منی قوم نہ اشکنت آیان و قرآن و ہمیں عظیم الشان کتاب (العیاذ باللہ) ناہودگیں کپ قرار دات و ہر یکہ قرآن و انک بیت تو ملک و یہ سر زورنت بک و دپ ڈری کنت تاکہ کسے ہم اشکت مکنت و سر پد بیت اسے ڈول اسے بے نصیبان و قرآن و ہمیں قدر و لائق کتاب و بالکل ترک دانگ و چہ و تاسستگ (تنبیہ) ماں آیت و آگن چہ مذکور ہنہا کافر انت پد اسم قرآن و تصدیق نہ کنگ ماں آئی و تدر نہ کنگ آئی تلاوت نہ کنگ آئی قرأت و تصحیح و نیمگ و دلگوش گور نہ کنگ چہ آئی دیماتاب دیان و آیدگہ ناہودگیں کاران یا ادنائیں جزائی نیمگ و دلگوش گور کنگ

وَكذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هٰدِيًا
 وَنَصِيْرًا ۗ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نَزَّلَ عَلَيْنَا الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 ویکاد مرت کنگاٹ و گوشت کافر ان کہ پر چے ایرگیجگ نہ بوت ہے آئی و سر قرآن درست
 وَ اَحَدَةٌ ۗ كَذٰلِكَ لَنُنَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۗ وَرَتَّلْنٰهٗ تَرْتِيْلًا ۗ وَ
 یہ بیکارگی و ہمید و لا کم کتیں دیم دات تاکہ مضبوط کتیں یہ آیت ہی دل و و متیرا ویر دیرا و
 لَا يٰٓاَتُوْنٰكَ بِمِثْلِ الْاٰجُنَّتِكَ بِالْحَقِّ ۗ وَاَحْسَنَ تَفْسِيْرًا ۗ الَّذِيْنَ
 بیان کنتت یہ تہی سر امثالے مگر کہ ما کارین ہی گور و حقیق جوابے و بیانے تہیں و ہما کہ
 يُحْشِرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ ۗ اُولٰٓئِكَ شَرُّ مَّكَانٍ ۗ وَاَصْلُ
 کنگ برگ بنت دیم پر جیرا یہ جہنم نیمگا۔ آہشنت کہ جاگا ہش خراب تر انت و راہش
 سَبِيْلًا ۗ وَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ اَخَاهُ هٰرُونَ
 گار تر انت و و داتیں موسیٰ را کتاب و کتیں گوں آیتا آتے براتنا ہارون و را
 وَزِيْرًا ۗ فَقُلْنَا اذْهَبْ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا ۗ فَدَقَّرْنٰهُمْ
 مردگارے پدا گوشتیں کہ بروت شمار دو پہ ہما قوے و نیمگا کہ دروغ بندش کنتت آیات پر اچھیں کنتت
 تَدْمِيْرًا ۗ وَقَوْمٌ نُّوْحٍ لَّمَّا كَذَّبُوْا الرَّسُوْلَ ۗ اَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ
 یہ تہا کنگ و نوح قوم و وقتیکہ دروغ بندش کنتت پیغمبر غرق کنتت و کنتتیں
 لِلنَّاسِ اِيْتًا ۗ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ۗ وَعٰدًا ۗ وَنَمُوْدًا
 یہ مردمان یک نشانے و تیاریں کنگ یہ ظالماں دردناک عذاب و عاڈ و نمود و
 وَاَصْحٰبَ السَّرِيْسِ ۗ وَقُرُوْنَا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيْرًا ۗ وَكُلًّا خَرَبْنٰهٗ
 وجات و مردمان و ف و دگہ باز سے قوے اسے درمیان و و یہ درستاں بیانیں کنگ
 الْاَمْثَالَ ۗ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيْرًا ۗ وَقَدْ اَتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي
 قصہ و درتیں چٹ کنتت پر غارت کنگ ف و اسے مردمان شتکنت ہما میتلیے گور و

اسے کل جاوران درجہ بدرجہ بہ قرآن و ترک و یک و تہا
 بیت کنتت فَ نَسْأَلُ اللّٰهَ الْكَرِيْمَ الْمَنَّانَ الْقَادِرَ عَلٰى
 مَا يَشَاءُ اِنْ يَخْلَصْنَا مِمَّا يَسْخَطُهٗ وَيَسْتَعْمَلُنَا فِيْمَا
 يَرْضٰهٖ مِنْ حِفْظِ كِتٰبِهٖ وَفَهْمِهٖ وَالْقِيَامِ بِمَقْتَضٰهٖ
 اَنَاءَ اللَّيْلِ وَاَطْرَافِ النَّهَارِ عَلٰى الْوَجْهِ الَّذِي
 يَجِبُهٗ وَيَرْضٰهٗ اِنَّهٗ كَرِيْمٌ وَّهٰبٌ۔
 ہمے صفحہ و فوائد و ہر کسے ماں نبی و خبر و گور گور
 اڑ و جنجال پیدا کنتت و مردمان و یہ حق و قبول کنگ
 منع کنتت و یعنی کافر بلی مردمان و بدرہا کنتت
 ہر کس و اللہ و اہیت بہ چکیں راہ و سر گام گچی کنتت یا
 مطلبی جوش انت کہ اللہ ہر کس و بلوٹیت آتزا ہدایت
 دنت و ہر کس و ہدایت نصیب نہ بیت آکلانی مقابلہ و
 تہی مدد و کنان و تر تہی منزل و سر کنتت و ہج اڑ و
 جنجالے دیمانے کت یعنی نبی و دشمن یہ مردمان
 مگر اسی و جوشیں ایرادان و دیم کارنت کہ و اچھو اچھو
 کتابان تمام قرآن یکبارگی پر چا نازل کنگ نہ بوت
 ماں چنت سالان کم کم و نازل بوت زانا و اچھ خدا و
 چیزے فکر کنگ کنتت آت چریشی و ہمے شبہ بیت کہ
 و ت و اچھ محمد صلی اللہ علیہ وسلم فکر جنان و اسے کبان و
 ظاہر کنتت پدا و ہدے مطابق و موہ و گندان و کنتے
 مخلوق و اشکنائینیت و یعنی زانا اے الہی انت
 کہ کم کم قرآن و نازل کنگ و سوب ہما بیت کہ شہما
 فہمتگ۔ آگن شہما کتیں فکر کتیں ات تو ماں اسے ڈول و
 نازل کنگ و مزین فائزگ ہست انت کہ بہ یکبارگی
 نازل کنگ و جاوڑ و سر جی و اسے حاصل نہ بوت کنتت
 مثلاً ماں اسے حالت قرآن و حفظ کنگ سک آسان بوت
 ماں فہمگ و سہل بوت، کلام سر جی و نبیسگ
 ہوان بوت و بہ ہر جہر مصلحت و حکمتانی رعایت ماں
 آئی و دارگ بوتگت مردمان و ہد بہ و ہد اشانی سر جیں
 احوالان و معلوم دار و سر پد ہوان بوتنت، ہر یک
 آیت و جدا جدا تیں شان نزول و زانان و آئی راستیں
 مطلب و بیان کنگ و کار مزین آسان بوت ہما کہ
 ضرورت و ہدے ہر یک خبر و بروقت جواب سر بوتگ
 چہ پیغمبر و ایدگہ مسلمانانی قلوب و تسلا رسان بوت و
 ہر یک آیت و نزول و سر جوش گوش قرآن و اعجاز و

مجمع
۳
ع
۱

دعویٰ و تجرید و تواتر ہوان بوت۔ اسے ردا و اچھ جبرئیل و ہما دمان وساعت و رو و آبوت کہ آتی جاگہ و مزین برکت دار و کیں عملے ات و دگہ بازیں فوائد مریشی و
 پوشیدہ انت کہ چرایا ہتے ہر زابیان بوت و یعنی کافر و ہدیکہ یک ایرادے بہ قرآن و ہدایت و ظاہر کنتت یا یک مثالے بہ تہی ذات و سر اچھساں کنگ لوٹنت تو
 اسے بات و قرآن پاک آتی پستہ و راست راست و ت دیان کنتت کہ ماں آئی و ہج ڈولیں سر و جیر نہ بیت بلکیں صافیں گیشتگیں و تو کی راہ و بے جہل و ہر زانہ خبر و
 گیش و گیکوار کنگ بیت البت ہر کس و عقل چپ ترنگ آچکیں و صافیں خبر و ہم چوٹ قرار دنت، اسے جدا تیں گپ ایت، جوشیں مردمانی انجام و احوال ماں دیمی
 آیت و ظاہر کنگ بوتگت و اسے ہما مردم انت کہ اشانی عقل چپ ترنگ و علویات و یل دیان و سفلی و اہنگانی سر اچھ کنتت انت اسے ہمیں ہتیں قومانی
 ہر جہر احوالے بوت پر عبرت و خاطر و آتزا دیمایمان فرمائینیت و یعنی تکوینی آیاتان و کہ اللہ پاک و توحید و سر ادالت کتوک انت و پیشی نبیانی متفقیں بیانان
 کہ آیانی کتے باز ڈا شور چہ پیش و موجودات اشان دروغ بند کنان و خدائی داعویٰ اش کرتگ آت و یک پیغمبرے و دروغ بند کنگ درتیں پیغمبران و.....

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... دروغ بند کنگ انت چیا کہ ماں دینی بنیادیں گیان درستی نبی متفق ویک راہ آنت وک اصحاب الرس چات ، خدا بند کئے اتنت مریشی ، سکین اختلاف بیت ماں روح المعافی ، ہاں قولان ، نقل کنان ، نبشتہ کرتگ ، و ملخص الاقوال انھم اھلکمھو اللہ بتکذیب من ارسل الیھم (یعنی خلاصہ جوش بیت کہ ایک قوی آت کہ آہ و تی پیغمبر تکذیب ، پاداش ، ہلاک بوت ، حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت ، یک آتے ، و تی رسول ماں چات ، بندگت پدا اشانی سرا عذاب آہت گڑ آرسول آرات بوت فل یعنی ساری ، درستان ، بہ تری ، سرانہ پدی دات و ہدیہ کیج قبول دارنہ بوتنت تو اسے قوم ہلاکت ، غار ، تھلاک دیگ بوت ۱۲ ہے صفحہ ، فوائد ، فل یعنی لوط ، قوم ، میتگ ، و بازاران کہ آیانی ذمبانی سرانکہ ، مردم شام ، سفر ، دوران ، گوستگ انتت فل یعنی آیان اے ڈمبان ، بہ عبرت ، چمان نہ چارات فل یعنی عبرت اش چہ کجا بوتیں و ہدیہ کیج اشانی نزدیک ، اسے احتمال نیست آت کہ چہ مرگ ، پد دوبارہ زندگ بوتگ انت و خدا ، روبرو ، حاضر بوتگی انت ، عبرت ہما کس حاصل کت کنت کہ ماں آئی دل ، مکتیں باز ترس بہ بیت و چہ و تی عاقبت ، بالکل بے فکرہ بیت وک یعنی عبرت حاصل کنگ ،

بدل ، آیانی کارایش آت کہ پیغمبر ، کلاگ بگہ کنت چنانچہ ترا گردان ، گوشتگ آتش زانا اے ہما واجہ انت کہ ایشرا اللہ ، رسول جوڑ کنان ، دیم دانگ ، مرد ، اسے حیثیت کجا و پیغمبر ، منصب کجا ، زانا ماں تمام خدائی ، بہ رسولی ، واسطہ ہے واجہ نبشت کیتگ آت ، الم ادا خبرے ہست انت کہ آئی کفتارانی توگ جادو ، اثر ماں انت چہ و تی فصاحت ، قوت و تام داریں گیانی برکت ، اسے واجہ ، یک ، پنچیں فضائے قائم کرتگ آت کہ مزین ہوشیاریں مردمانی قدمان لغزش بوار تیرے قریب آت کہ چریشی ، گیان ماچہ و تی معبوداں برگشتہ بیوتینیں بلے ماہم پنچتہ اس مردم آتیں کہ و تی دین ، سرا پادان ، محکم داشتیں و چہ آئی گیان ماچہ اثر قبول نہ کرتیں واگن نہ اسے واجہ ، دیرانت کہ مارا گمراہ بکرتیں (العیاذ باللہ) یعنی خدائی عذاب ، گوں و تی چمان گذرت گڑ ازان انت کہ در حقیقت ، کئے گمراہی ، سرآت فل یعنی شہا جوشیں ہوا دار و کان ، چونکائی ہاں بہ ہدایت ، کشک ، سرا یارگ ، ذمہ زورات کہ آیانی معبود ایوک ، واہگ بہ بیت کہ ہرچ طرف ، واہگ ، اشانی ، کشات ، ہما طرف ، لیٹ و ارتش ہرچ گیتے بہ اشانی واہگ ، ذک وارت آتہ قبول اش کرت و ہرچے مخالف بوت آتہ زد کرتش ، مروچی سنگے اشانی دوست بوت بہ ہمانی بندگ ، گلایش بوتنت باندا دگہ خوبصورتینے دست ، کیتش بہ ہمانی عبادت ، لگنت۔ فل یعنی ہر ہمیں نصیحت تو اشان بکن اسے مثل چار پادیاں دلوت ، آنت بلکیں چرایان ہم بدتر آنت اشانی ، گوں اشکنگ یا گوں زانگ ، چے تعلق ، چار پادان و ہر چار و تی رودنیو کیں خدا بندہ دیما و تی گردن ، جہل ، برنت و تی محسن ، جاہ کارنت نفع دیوک یا نقصان دیوک ، بابت ، سر پدی ہم دارنت ہنجوش کہ اسے دلو تان ، و بل بکن ات تو و تی کدیم ، بجاہ و آب ، ورگ ، جاگہ ، و تارا سر کنت بلے اسے بے بختانی احوال ایش انت کہ نہ و تی خالق و رازق ، حق اش جاہ یارت و نہ آئی احسانات ، سر بد بوتنت نہ یک و بد ، فرق اش زانت نہ ماں دوست و دشمن ، فرق اش جاہ یارت و نہ روحانی غذا و ہدایت ، چنگ ، نیگ ، اشانی پادان چست بوتنت بلکیں چرائی ، باز دور و تارا داشت اش

أَمْ طَرْتُ مَطَرَ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنها بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نَشُورًا ۚ وَإِذَا سَأوْكَ أَنْ يَتَّخِذُوكَ إِلَّا هُزُوًا هَذَا الَّذِي أُمِيتَا كُنْتُمْ وَوَقْتِكُمْ تَرَكَدْتُمْ وَكَمْ كَرِهْتُمُوهُ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۚ

کہ گوارگ بوتگ پہ آئی ، سرابیں ہورٹ اپہ نہ پتگش چے فل جونیں بلکیں دوبارہ زندگ بوتگ ، اشانی نبشتہ کنت ، و وقتیکہ ترا گذرت و گہ کارش نیست گوں تو مگر کلاگ گرگ۔ آیانی ہست مردانت کہ بعث اللہ رسولاً ۱۹ ان کا دلیضنا عن الہتنا لولا ان صبرنا اللہ رسول کنگ دیم دانگ کئے نمنگت کہ مارا برگشتہ کنت چہ و تی خدایان گردن پادیاں سک مکتینت علیہا ۲۰ و سوف یعلمون حین یرون العذاب من اضل سبیل ۲۱ یہ آیانی سرفا ، وز و تارا زانت و وقتیکہ گذرت عذاب ، کہ گتر زوانت چہ راہ ، فل ارعیت من اتخذ الہا ہوہ اف انت تکون علیہ وکیل ۲۲ ام شتریں تو بچار ہما ٹیا کہ و تی نفس ، پرستی اختیار کنگ۔ نوں چے تو آئی ، سراز و دار بوت کئے فل یا تحسب ان اکثرھم یسمعون او یعقلون ان ہم الا کالانعام گمان کئے کہ گیشتر آیانی اشکنت یا سر پدیبت۔ نھنت آ مگر جانورانی ڈولا بل ہم اضل سبیل ۲۳ الہ ترالی ربک کیف مد الظل و لو شاء بلکیں آ گتر زانت چہ راہاٹ۔ آیانی توندیت و تی پروردگار ، نیگاکہ چہ پیا در اجرت ساتگ ، و اگر بوتینی لجعلہ ساکناً ثم جعلنا الشمس علیہ دلیل ۲۴ ثم قبضہ گڑ اپہ ہست حالت و اشکنتی۔ رندا کتیں روج پہ آئے سر ایک نشانے۔ رندا زرتیں چت الینا قبضنا سیدرا ۲۵ و هو الذی جعل لکم الیل لباساً و النوم پہ و تی نیگاکہ کتیں تر چکے ، و چاوت انت کہ کتی پر شہا اشپار ایک پوشاکے ڈوا بارا سبانا و جعل النهار نشورا ۲۶ و هو الذی ارسل الیہ ریشرا یک آتے ڈرو چارا پاد آئیے و چاوت انت دیمی و انتت گوات پہ خوشخبری دیا بین یدی رحمتہ و انزلنا من السماء ماء طهورا ۲۷ لئن فی بہ و تی رحمت ، پیش پیش ، ڈو ایریں گیت چہ آسمان ، آب پاک کنویں۔ تاکہ زندگ بلکیں چہ آتیا

داشان ، ہرچ قوتے خدا و ند کریم ، دانگت چرایان کارش نہ گیت بلکیں اشانی ، ہنجوش بیاد دات ، اگن اشان مکتیں گوں عقل ، کار بگپتیں تو ماں قدرت ، کارخانہ ، بے شمار نشانیاں موجود انتت کہ آیان ، صافیں رھندہ ، اللہ تعالیٰ ، توحید و تنزیہ و دین ، اصولانی صداقت و حقانیت ، طرف ، راہ در بری کنوک انت کہ چرایان لھتینانی ذکر ماں دیم ، آیات کنگ بوگنت و چہ صبح ، بگہ داں روج ، طلوع بوگ ، ہر جاگہ ، ساہگ ساہیل کنان بیت اگن حق تعالیٰ روج ، طلوع بوگ ، مثلیت تو ہے ساہگ قائم ہوتیں مگر آذات ، چہ و تی قدرت ، روج درگت کہ چرائی ، روتا پ تالان بوگ ، گت ات و ساہگ کم کم ، یک طرفے ، نر آیان بوت اگن روتا پ میا کیں تو ساہگ ما زانت ہم کت نہ گت چیا کہ چہ یک ضد سے ، وجود ، دومی ضد زانگ بیت۔ قل ارا ایتسوان جعل اللہ علیکم اللیل سو مدانی یوفہ القیامۃ من اللہ غیر اللہ یا تیکو بضیاء (۱) (قصص رکوع ۷) حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ اول سر ، ہم چہ ساہگ درج بیت گڑا ہرنیکے ، روج روان بیت آئی مقابل ساہگ نہ بوان بیت دانگہ و تی ہنڈالان ، برسیت ، و تی نیگک کشیت ، مطلب ایش انت کہ و تی اصل ، .....

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

سربیت درستانی اصل (بن مال) اللہ انت (موضح القرآن) پدا چہ زوال و زند چہ یک طرفے و روح نربوان بیت و چہ دومی طرف و ساہگ دراج بو ان بیت داں کہ ماں روح و آخر و روتا پ غائب بیت ہے مثال انت دنیا ہستی و بیسرا عدم آت پدا نور بہ وجود و آہت پدا آخر کار ماں عدم و کتم و رو پوش بیت و ہستے جسمانی نور و ظل و دراز و جانی نور و ظلمت و قیاس یکن اکن کفر و عصیان و جہل و طغیان و ظلمات و نبوت و روح و روشنی اللہ پاک و دیم مداتیں تو ہج کسے و راستیں معرفت و کشک دست و نہ کنگ آت و ک یعنی شب و تہار و کی چو چادر و درستان و مانیوشیت کہ آتی و مردم کار و بار و ویل کنان و آرام کننت، پدا و روح و روشنی و چہ و اب و یاد کابنت و اینگو آنکو تر و تاب و بنا کننت، ہستے پیماموت و اب و چہ زند قیامت و صبح کیت کہ ماں آتی و در اہیں جہان پاد کیت اوشتیت و ہستے جاور ہما و ہد و پیش کیت و ہدیکہ انبیاء علیہم السلام چہ روحی و الہام و روشنی و دنیا و روشنی و تالان کننت۔ تو جابل و غفلت و اب و و پتگیں مخلوق یکدم چان اتاران و جاہ سیر آنت۔

بلدہ ممتا و نسقیہ مما خلقنا انعاما و اناسی کثیرا ۵۶ و لقد مرتگیں شہر و ویراب بکنیں و فی بازیں مخلوقیا چہ جانوران و بازیں انسانان و ک و پ و صرفنہ بینہم لید ک و و فابی اکثر الناس الا کفوراً ۵۷ و لو قسم قسما بہرین کہتے ہما آب آبی و دریا تا تا کہ شرفیال کننت۔ پدا ہم کیشتریں مردم نمکتت بغیر چہ ناشکری کہ کاف و اگر ما شئنا لبعثنا فی کل قریۃ نذیراً ۵۸ فلا تطع الکفرین و جاہدہم بلو کتیں و ہمیں و انت ماں ہر یک شہر ایک تر سینو کے۔ نوں تو لکر کافرانی خبرا و مقابلہ کن گون آیا بہ جہاد اکبیرا ۵۹ و هو الذی مرہج البحرین ہذا عذب فراک پد ہستیا پد زندیں مقابلہ و آہما انت کہ ہوری کننت دوئیں دریا و ش انت تباہ و شیت و ہذا ایلح اجاج و جعل بینہما بئر خا و حجرا فحجورا ۶۰ و هو و اسے سورانت نکاز ہر کننت و ایری کت آیانی در میان و پردہ و بستگیں بندے ک و آہما الذی خلق من الماء بشرا فجعلہ نسبا و صہرا و کان ربک انت کہ پیدارگی کت چہ آپ انسان پدا ایراتی پد آتیا سیاد و ما کنندی۔ و تہی پروردگار پد ہر چیز و قدیرا ۶۱ و یعبدون من دون اللہ ما لا ینفعہم و لا یضرہم و کان قادر انت۔ و عبادت کننت بغیر چہ اللہ و ہما چیز کہ نہ آیان و فائدہ و ات کننت و نہ نقصان۔ و الکافر علی ربہ ظہیرا ۶۲ و ما ارسلناک الا مبشرا و نذیرا ۶۳ کافر چہ و تی رب و نیم کاپشت گر دینتگ و دیمیں ندا تک ترا مگر یہ خوشخبری دیکھا و تر سینگ و قل ما اسئکم علیہ من اجر الا من شاء ان یتخذ الی ربہ بگوش کہ من نلوٹاں چہ شہا بہ اشی و سرامزد مگر ہر کسیکہ بلوٹیت بگوتیت پد رب و نیم کایک سبیلا ۶۴ و توکل علی المحی الذی لا یموت و سبہ مجتہدہ و کفی راہے ک و توکل کنن پد ہما زند گینتے سہرا کہ ہج غمیت ک و آئی و خوبیاں یاد و بکن و ادت بہن بہ بذنوب عبادہ خیرا ۶۵ الذی خلق السموت و الارض انت پد و تی بندگانی گناہانی خبر واری و ک ہما کہ پیدارگی کننت آسمانان و زمین

سربوگ و مرتگیں زمینان و ساہ کبیت و کشار سربز بننت جاہیکہ خاک و دنز چست بوگا نکتت اودا سبگ تالان بیت و چنکر جانور و انسان چہ آب و وقار سیر کننت ہے داب و قیامت و روح و چہ یک غیبی ہور و ذریعہ و مرتگیں جسمان کہ آگوں خاک و اوار تو اربو تک آنت زندگ کنگ بنت و ماں دنیا و ہم ہے ہم ہے ہم ہے ہر ج دے چہ جاہلی و عصیان و مرک و بیران بو تکنتت خداوندی و حی و آسمانی ہور آیان و زندگ کننت ہر ج روحیکہ ماں بلیتی و گر قنار بو تکنتت چہ روحانی ہور و آپ و شو دان و پاک و صاف بنت و معرفت و وصول الی اللہ طلب داروک ہمیشی نوش جان کنان و دتا سیر لاپ کننت و ک یعنی ہور و آپ تمام زمینان و مردمان و یکیں حساب و سربہ بیت بلکیں جاہے کم و جاہے زیات، جاہے اشتاپی و جاہے دیر و ہر ڈول کہ اللہ حکمت بلوٹیت سربوان بیت تا کہ مردم بزاننت کہ اشی و ہر و بانگ یک قادر مختار و حکیم و دست و انت لیکن باز کس پدا ہم سربہ بنت و خداوندی نعمتانی شکر و نہ کننت چپکانی سربہ کفر و ناشکری و کشتت ہے جا و رنت روحانی ہور کہ ہر کس و فی استعداد و طرف و رد و ہر قدر بہر سبگی آت آتار رسات و باز کسان اسے عظمت دارو کیں نعمت و ناشکری کنان بو نتت و ک یعنی نبی و ایک حیران کنوکیں گپے نہ انت اللہ بلوٹیت تو ہنو ہم بازیں نیبان جمع کننت کہ ہر مینگ و نبی جہا بہ بیت مگر آتار منظور رہے داب و بوت کہ نوں یہ تمام عالم و لوک و واجہ پیغمبر محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و نبی جوڑ کنان دیم بدنت پمشکا اجمعی، لوک و ٹالیں و ناہو دگیں امیدانی طرف و دنگوش گور مکن ات و تی کار و گوں مزن جوش و جذبگ و انجام دیان پے ات و قرآن و بدست و داران و اسے منکرانی مقابلہ و گوں ترندی کنان بے ات اللہ تعالیٰ شمارا مراد و سربوگ انت و ک ماں بیان القرآن و دو معتبریں بنگالی عالمانی شہادت نقل انت کہ چہ ارکان و دانکہ چا کلام و دریا و شان جوش انت کہ آتی دوئیں جانب و بالکل جدا جدا قسم و دو دریا گندگ بنت کچے و آپ اسپیت انت و دومی و آپ سیاہ انت ماں سیاہیں و سوریں دریا و ڈول و طوفانی چول و موج چست بنت و اسپیت بالکل ساکن مانتت بوجیک

ماں اسپیت و رونت و ہر دوئینیانی میا جی و یک لیکائے گندگ بیت کہ ہر دوئیمان و آوار کننت مردم گوشنت کہ اسپیت و آپ شیر کن انت و سیاہین سور و تہل انت اہ و گوں من بارسیال و دو کوران کہ چہ ایان یکے و نام مبشر انت چہ یکیں دریا و در کابنت یکے و آپ سور و بالکل تہل انت و یکے و آپ باز شیرین و لذت انت۔ ادا ماں کجرات کہ راقم و حروف مروچاں جاہ مندر انت (ڈا بھیل سملک صلح سورت) دریا و دو وازدہ میل دو رانت ادر کورانی تہا متد و جزر ہم بیت معتبریں بازیں مردمانی بیان انت کہ متد و ہد و ہدیکہ سوریں دریا و آپ ماں کور و کیت تو شیر کنیں آپ و سطح و سہرا سوریں آپ گوں ترندی و سربکیت لیکن اسے جا و رہے ہم ہر دوئیں آپ و ت ماں و تا اور نہ بنت بزر سوریں آپ اوشتیت و جہل و شیر کنیں آپ، جزر و و ہد و بزر و (سوریں) آپ ایر کبیت و شیر کنیں آپ و تی جاگہ و باقی مانتت و اللہ اعلم۔ چہ گہانی اظہار آیت و مقصد و مراد صاف ظاہر انت یعنی خدا و قدرت و بگند کہ سوریں و دوئیں دریا یا بی آپ کجام نہ کجام جاگے و ہور بوگ و باوجود چونکاتی چہ یک و گے و جدا جدا انت یا مطلب جوش بہ بیت کہ اللہ تعالیٰ و ہر دوئیں دریا یاں و جدا جدا بوقی و تی ر مگ و جاہ و ہور و کننت و ماں ہر دوئیمان میا جی و باز جاگہ و زمین چو پدوگ بگ کت اشان و اسے پیمای آزاد ویل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ذکت کہ ہر دوئیں زور جنان پر میاں بچی زمین پر ٹھیکینت و آئی وجود و گار و گسار بکننت پدماں ہر دوئیں ان ہریکے ہر بچے ہرگزے ہست انت آپہ ہمانی لازم انت
چوش نہ انت کہ وشن دریا سور و سوریں دریاوش بہ بیت جوش بگوش کہ بروقی وصف و اعتبار ہریکے چہ دومی و بالکل و تاجدارک لوٹیت و قیل غیر ذالک والراجح
عندی ہوا اول واللہ اعلم وھم بکنند! چونکائی چہ وئی سرجمیں قدرت و ایک آپے و ترنپ و عاقل و کامل انسان جوڑکت پدا دیم تراجرائی انسانی نسل و تالان
کت درامانی و ناگو و وسوگ و رشک قائم داشت یک ادنائیں ترنپ و چہ کجا کجا بگرت و سرکت بلے اسے و ابھراسان و بیاد و بجا کہ ماں کتیں دیر و وئی و شمشو شکار کت
و قدرت دار و کیں ربیل کنان و عاجزی مخلوق و خدا گوشتش و وئی پروردگار و حق آیان چون بزائیں چرائی و دیم و تاب دیان و پشت و ترنپان و ماں شیطان و فوج
شت و شامل کتنت تا کہ بہ اغواء و گمراہی و آئی راستیں دست ثابت بہ بنت نعوذ باللہ من شر فور أنفسنا و من سببنا و عمالنا و یعنی شے کار خدا تعالیٰ و
و فاداری و سرآمزہ و دستاگ اشکنا ینگ و غداران و چہ حراب و بدیں انجام و آگاہ کنگ انت دیم ترے کسے ہمیت یا مہ منیت شمارا ہج تاوان نہ انت شمار چیشان چیزے
فیس یا مژدزا ناطلب کنگایت کہ اشانی نہ منگ و

شمارا اسے زرنہ رسنت شمار چیشان ایوک و این کر
طلبگارت کہ ہر کسے کہ چریشان بلوٹیت خدا و توفیق و
حاصل کنان و وئی رب و کیشک و گام بخت نون شما
تب و ارات ہمیشی و فیس بگوشات یا مژد و یعنی
شما بہ خدا ذات و سرا بھر و سہ کنان و وئی فرض (تبلیغ
دعوت و غیرہ) و ادا کتوک بے ات کسے و مخالفت یا
موافقت و پرواہ و مدارت فانی چیران ہج درد نہ ورت
کار و ہا ذات کیت کہ آمدام زندگی بمانیت کدی مہریت
و یعنی ہا ذات و سرا تو کل بکن ات و ہمانی عبادت و
حمد و ثنا کنان بے ات۔ اسے گناہ گاران و آوت جنت
کت ہمے صفحہ و فوائد و اشی و بیان ماں سورہ
اعراف و گوشت و یعنی اللہ تعالیٰ و شان و رحمتانی
بابت و چہ کجام زانوگرے و بپرس۔ اسے جاہلیں مشرک آئی
بابت و چے زانت کنتت۔ و ما قدر اللہ حق قدرہ
وئی شان و کمالات و بابت و سرجم و علم و داروک
خداوت انت کما ثبت علی نفسک۔ لیکن ماں
مخلوق و چہ درستان زیات زانوگر و ابہ محمد صلی اللہ
علیہ و کم انت کہ اللہ رسول انت و ماں ہمانی مزین
شانیں ذات و حق تعالیٰ و اولین و آخرین و تمام
علوم جمع کنگ انت خدا تعالیٰ و شانانی بابت و کسے چہ
ہمانی و جنت بکنت و یعنی اسے جاہلیں مشرک
رحمان و بزرگین شان و بارہ و چے زانت کنتت
کہ آیان و یہ اسے نام و کنتت انت و ہدیہ اسے نام و
اشکنتت تو مزین جاہلی و بے غیرتی و ضد و چے و تانا سرید
کنان و پپرس انت کہ رحمان کتے انت کہ ماں آرائی سجدہ
کنگ و سوچ دیگ بیت زانا ایوک و پتھی گوشتک و ما
تھی کت و سرا عمل کنیں و بس تو یک نامے کت و ما پرائی
سجدہ و سر و جہل بگرت غرض ہما قدر اشانی و لگوش و
رحمان و اطاعت و فرمانبرداری و نیک و کنگ بہ بیت
آہما قدر ست کنان و در رونت و ک یعنی مزین
استاران یا آسمانی قلات کہ ماں آیان فرشتہ جو کیداری
یا پاسبانی جنت یا ممکن انت کہ روح و دو وازدہ
منزل مراد بہ بنت کہ علم ہیئت و زانوگران بیاض
کنگنت حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت کہ آسمان و
دوازدہ بہر انت ہریکے و بچے گوشتت ہریکے و سرا

وَابَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمٰنُ فَسَلَّ
و ہر چیکہ ماں آیان در میان انت شش روج و تہا پدا قائم بوت بہ (بادشاہی) تحت و سرا اول آمزین ہر بانے نون
بہ خبیثاً ۵۹ وَاذْ قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ
تو آئی شان و چر یک علی و جنت کین و و وقتیکہ گوشتک بنت کہ سجدہ بکن ات پر سخن و گوشتت کہ انت رحمن
الْسَّجِدُ لَهَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ۶۰ تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِی السَّمٰوٰتِ
چہ ماسجدہ بکنیں ہر چیا کہ تو فرمائیں مارا و گیش بیت آیان ترشیج و مزین برکت دارے ہما کہ آئی کنتت ماں آسمان
رُجُوْا وَجَعَلَ فِیْهَا سِرٰجًا وَقَمَرًا مُّنِیْرًا ۶۱ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ
بُرج و ک و آیری کت ماں آئی و تہا چراغ و ماہ روشنائیں و آہمائنت کہ کنتت
اللَّیْلِ وَالنَّهَارِ خَلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّدْکُرَ اَوْ اَسْرٰدَ شُكُوْرًا ۶۲ وَ
شب و روج باری باری و پہا کس کہ لوٹیت خیال کنگ یا لوٹیت شکر گریگ و ک
عِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلٰی الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ
رحمان و بندہ ہمانیت کہ رونت زمین و سرا پہ نرمی و و وقتیکہ خبر کنتت گویاں
الْجَاهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمٌ ۶۳ وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّاقِيَامًا ۶۴
جاہل گوا گوشتت کہ ماں اسلام انت و ہما ک شپا گوا زینتت بروقی پروردگار و سجدہ کنگ و قیام کنگ و
وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۶۵ اِنَّ عَذَابَهَا
و ہما کہ گوشتت ای رب تیرین چہ ما دوزخ و عذاب و بیشک آئی عذاب
كَانَ غَرَامًا ۶۶ اِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّ مُقَامًا ۶۷ وَالَّذِيْنَ اِذَا
یک چٹے آبدیں جاگے پیرام کنگ و نند گادک و ہما کہ وقتیکہ
اَنْفَقُوْا الْمٰیْسِرُوْا وَاَلْمُیْقَرُوْا وَاَلْمُتَّقُوْا وَاَلْمُتَّقُوْا ۶۸
خرچ کنتت نہ فضول خرچ کنتت و نہ تنگی کنتت و ہستیں بے در میان و یک سادہ گزرنے و
الَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَاَلَّذِيْنَ لَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِي
ہما کہ تو انجنت گوی اللہ دگر یک معبود یا و نکشتت ہمانفیا کہ

استارانی نام و نشان انت، اسے حدائی گیش و گوار کنگ بونگ بہ حساب واد و غرض و ہ یعنی روج، شاید و حرارت و جمع بونگ و سوچک و صفت دارگ و سوب و
آرا چراغ فرمائیت و و جَعَلَ الْقَمَرَ فِیْہِمْ نُوْرًا و جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا و ک و گیش بونگ و یا ایک و روگ و بدل وادل فرمائیت یا مطلب چوش انت
کہ یکے و رادومی و بدل جوڑ گرت مثلاً روج و چہ جزے کار پشت کیت آرا ماں شب و تمام کت چوشک ماں حدیث و وارد بونگ و ک یعنی ماں روج و غیرہ و سر و چیری و شب و
روج و بدلی اول پمشکا انت کہ مریشی و خیال گور کنان و مردم قدرت دار و کین خداوند و معرفت و شوہازہ بہ بنت کہ اسے کتیں عظمت دار و کیں سر و چیری و بدلی ادلی ہمانی
دست قدرت و قصہ و کار انت و شب و روج و فاندک و انعام و گندان و بہ آئی شکر و گریگ و نیک و و لگوش گور بکننت چنا چہ رحمان و مخلصین بندگان کہ آییانی ذکر
نوی کیت بے ڈول کنتت و یعنی چو مشرکان رحمان و نام و اشکنان و دیم و تریش و تہار نہ کنتت بلکین چہ وئی ہریک قول و فعل و بندگی و غلامی ظاہر کنتت چہ آییانی چال و
رفتار و تواضع و سنگینی و خاکساری و بے شانی ظاہر بیت مثل متکبران بہ زمین و سرا گوں گھرقی و تر و تاب نہ کنتت اسے مطلب نہ انت کہ چہ ریا و بناوٹ و چونادراہاں.....

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... گامان و گنجنت۔ چیکر واجر ہر رفتارے ماں احادیث و منقول انت اشیء تا بد نہ کنت و یعنی کم عقل و بے ادبیں مردمانی جبرہ جواب و گون عفو و بخشش و دینت ہر وہدہ کے جہالت و گفتگو و لگیت تو و شین گپ و وادہ سلامت ہاتے اے ہمیں لفظان گوشان و یک گوری اختیار کنت گون چوشیں کساں و پ ڈری نہ کنت نہ گون آیاں او اربنت نہ گون آیان جنگ و بیڑہ بنا کنت آیان دستوراً ڈول نہ انت کہ ماں جاہلیت و دورہ کسے و گوشنگ ات ہ الا لا یجھلن احد علینا: فجھل فوق جھل الجاھلینا۔ اے احوال و رحمان و مخلصین بندگانی روح و بابت و ات، دیم تر آیان شب و حالت و بابت و فرمائینت و یعنی شب و و ہدیگر غافلین بندہ و اب و آرام و لذت و گزرت اشانے خدایہ دیم اوشتان و و ماں سجدہ و کمان بنت و گوازیں انت۔ رکوع چونکہ قیام و سجود و درمیان و کیت شاید ہمیشہ آتہ اجد بیان نہ کنت چوش گوش کہ امرے ہر دو مینانی توک آتک و ک یعنی اینکر بندگی و غلامی و باوجود اینکر زیات ترس ہم ماں دل و دانت جوش نہ انت کہ تہجد و ہشت رکعت و انان و خدایہ عذاب و قہر و بے غم بنت و ک یعنی موقع و شری چاران و گون میانہ روی و خرچ درج کنت نہ مال و محبت و ظاہر کنت و نہ آئی برابری و گلایش انت۔ کما قال تعالیٰ «وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْ مِثْلَ الْبَسُطِ» (بنی اسرائیل رکوع ۳)۔

حَرَّمَ اللَّهُ الْإِبْرَاطِيَّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝
 حرام کنگ اللہ مگر یہ حق و بدکاری کنت۔ و ہر کسی کو چو کنت گڑا ایک دانت گون یک زندی گناہیا
 يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ۝
 دو چنڈ بیت آیا عذاب قیامت و روح و پشت کیت ہمیشہ ماں آئی و تہا خوار و گڑا ہر کسی کو تہی کت
 وَأَمِنْ وَعَمَلٍ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَ
 و یقین کت و نیکیں کاری کت گڑا ہمیشہ کت بدل کنت اللہ آیان بدیان پر نیکی و
 كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝
 اللہ غفور رحیم انت و ہر کسی کو تہ بکنت و نیکیں کاری کت گڑا رجوع کنت
 إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝
 اللہ ہمیں رجوع و ہما گون بنت پر دروغیے کاران و وقتیکہ گوزنت پر یہود و کفار لانی
 مَرُّوا كِرَامًا ۝
 گڑا گوزنت پر عزت و ہما کو وقتیکہ نصیحت کنگ بنت پر وئی پروردگار و حکمان گڑا نہ کنت آیان سرا
 صَمًّا وَعُمْيَانًا ۝
 کت و کور و ہما کو گوشت اے رب بدے مارا چہ منے وئی جنانی نیگا
 وَذُرِّيَّتًا قَرَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝
 و ذہرات و نیگا جتانی ساری و کت و کت مارا پر ہیز گارانی پیشو کت آیان
 يَجْزُونَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلْقُونَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝
 جزا آیان و بادگیر بیت ہے سبب کہ صبر کت آیان پیش وازی کنگ بیت ماں او واپہ دعا و سلام و
 خَلِدِينَ فِيهَا حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا أَوْ مَقَامًا ۝
 ہمیشہ ماننت ماں او واد۔ شتریں جلگے پر آرام کنگ و پرن گار و کت شے پرواہی نیستیں
 رَبِّي لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝
 منی رب اگر آیتا تو ا پر مدد کت فلون شما و دروغ بند کت نون عنقریب شے گت و کوپ بیت و

ھے صفحه و فوائد و مثلاً قتل عمد و بدل و قتل کنگ یا ماں بدکاری و سزا و زانی محسن و سنگسار کنگ یا ہر کسے کہ دین و میل دیان و چہ جماعت و راج و کت بیت آتہ کنگ، اے کل صورتان ماں «الایا الحق» شامل انت۔ کما و زنی الحدیث و ک یعنی سکین مزین گناہی کت کہ آئی سزا اللہ و یک بیت چہ ہتیں روایتان معلوم بیت کہ آتام جہنم و یک شیبہ و نام انت کہ آئی و مزین ہینا کیں عذاب بیان کنگ بو تک انت اعاذنا اللہ منہا و ک یعنی چہ و ک گناہانی مقابلہ و اے مسترین گناہ انت اشانی و عذاب ہم سکین بیت و ساعت بہ ساعت زیات بوان بیت و ک یعنی گناہانی بدل و نیکیانی توفیق دنت و کفر و گناہان و معافی کنت۔ یا ایک بدیان و دور کتان و توبہ و نیکیں عمل و برکت و چہ ہمایا شمار و مناسب و نیکی و ننت کما یظہر من بعض الاحادیث و ساری و کافر و گناہانی بیان ات کہ زندہ و مسلمان بوت۔ اے بیان ماں اسلام و گناہ کنگ و و اہم و ہدیگر توبہ بکنت یعنی چہ بدیں کاران و تارا دور بداریت تو اللہ و گور و جاگہ حاصل کت کنت معلوم بوت کہ ماں سورۃ نساء و چیزیکہ فرمائینت «وَمَنْ يَفْعَلْ مُؤْمِنًا مَّتَعَدًّا فَجَزَاءُ هُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا» (نساء رکوع ۱۳) اے آیت بہ ہما کس و حق و انت کہ آتوہ کار نہ انت و اللہ اعلم و ک یعنی نہ دروغ بندنت و نہ دروغیے گواہی دینت و نہ ماں باطلین کاران و گناہانی مجلسان حاضر بنت و ک حضرت شاہ صاحب نبشہ کنت یعنی ماں گناہ و شامل نہ انت و لیب و لباء و نیگا و لگوش گور نہ کنت نہ ماں آیاں شامل بنت و نہ چیرہ کنت و ک بلکس گون مزین تدبیر و خیال داری و گوش دانت و پدا اشکنان و آخر ہم قبول کنت مثل مشرکان سنگ و بت جوڑ نہ بنت و ک یعنی جن و چک و ہنچیں عنایت کتن چرایانی گندگ و چجان سارت و دل و شنود بہ بیت و ظاہر انت کالیں مؤمن و دل ہما و ہدی سارت بیت و ہدیگر آوقی اہل و عیال و خداوندی فرمان برواری و کشک و گام جنوک و نفع دیو کیں علم و حاصل کنگ و ردا کلا نیش بہ گندایت۔ دنیا و تمام و شنودیان و تمام نعمتان چہ اشان رند انت و ک یعنی اشان ہینچوش کتن کہ مردمان منے رندگیری کنان و متقی جوڑ بہ بنت حاصل ایش انت کہ ماوت نہ ایوک و ہدایت و کشک و گام بچین بلکس بہ اید گران ہادی یعنی ہدایت و سوج دیوک بیتیں و منے خاندان ماں تقوی و لہارت و ہدایت و منے رندگیری کنوک بہ بیت و ک یعنی ماں جنت و اشان و بالا خانہ دیگ بیت و فرشتہ دعا و سلام گوشان و اشانی استقبال کنت و وت ماں و قی دو چار کنگ و و ہدیگر کلمات سلام و دعا بریشانی تکریم و عزت و ظاہر کنگ و ردا کار مرز کنگ بنت و ک یعنی بہ چوشیں جاگہ و کسے کتیں ویر بحلیت تو ہم غنیمت زانگ بہ بیت اشانی و آلوگ بنت و ک یعنی شے نفع و نقصان و خبران و شمارا پیش بداریت۔ بندہ و لازم انت کہ مغرور و لا غرض مہبت خدایہ پرانی ہج غرض نیست، البتہ آئی و زبندی و سرار جم وارت، نہ در بندگی کن ات و و تا مزین حساب کن ات تو گون آئی بہ مقابلہ و تارا تیار کتن ات کہ زوت ہمار و ج آیوک انت۔ ک یعنی کافران کہ آیان حق و ا قبول دار نہ بوتنت۔ اے تکذیب زوت اشانی گت و ہار جوڑ بیت، چریشی سزا و اشان ہج ہر تکار نہ بنت۔ آخری و ابدی ہلاکت پر اشان و ہمت انت ماں دنیا و ہم زوت گون اشان و یک دیگ بیت۔ یعنی جہاد و جنگ۔ چنانچہ ماں غزوہ « بدر » اے و یک و انجام اشان و ت دیست۔ تمت سورۃ الفرقان و لله الحمد والمنة

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

سورة الشعراء مكيه اير آيتك و آيتي دوصد و بيست هفت آيات و يازده ركوع آنت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گون اللہ نام ہما کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحم کنو کے

طسّم ۱ تِلْكَ اَيُّ الْكُتُبِ الْمُبِينِ ۲ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسًا اَلَا

طسم اے آیت آنت روشن کتاب و شاید کہ تو دل لاپ بکنے و تارا یہ اے خیرا

يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۳ اِنْ تَشَاءْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ اَيَّةٌ فَظَلَّتْ

کہ آ ایمان نیارنت و اگر ما بلوئیں ایر گیجیں یہ آیانی سرا چہ آسمان یک نشانے گڑا آیانی

اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خُضَعِينَ ۴ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرِ مِّنَ الرَّحْمٰنِ

گردن ہمانے دیا جہل بنت و نیت آیانی گور و حج نصیحتے چہ رحمان و نینگ و

مُحَدَّثِ اِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۵ فَقَدْ كَذَّبُوْا فِیْ سَیِّئَاتِهِمْ اَنْبِیَآءًا

نوکیں مگر کہ چہ آئیاد دیا گردیننت و نون دروغ بندشکت نون زوتار سیت آیانا

مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۶ اَوْ لَمْ يَرَوْا اِلَّا الْاَرْضَ كَمَا اَنْبَتْنَا فِیْهَا

ہما خزانہ حقیقت کہ یہ آئی و سرا کلا گش زرت و ننگدنت چہ زمین و نینگ و کہ رو دینتگیں ماں آئی و سرا

مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ۷ اِنْ فِیْ ذٰلِكَ لَآیَةٌ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

چنکر چہ ہر قسم شتر شتریں چیز بیشک ماں ایشیا نشانی ہستیں و گیشتر چہ آیات

مُؤْمِنِيْنَ ۸ وَاِنْ رَبُّكَ لَهٗوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ۹ وَاذْ نَادَى رَبُّكَ

ایمان نیارنت و تھی رب بہاوت آنت رحم کنوک و وقتیکہ تو ارجت تھی ربا

مُوسٰی اِنْ اَنْتَ اِلَّا قَوْمٌ ظٰلِمِيْنَ ۱۰ قَوْمٌ فَرَعَوْنَ اِلَّا یَتَّقُوْنَ ۱۱

موسی کہ برو ہما گنہگارین قوم و نینگا فرعون و قوم و گور و آتر سنت چہ و

قَالَ رَبِّ اِنِّیْ اَخَافُ اَنْ یُّكْذِبُوْنَ ۱۲ وَیَضِیْقُ صَدْرِیْ وَا

گوشتی ای رب من ترساں کہ مناد روغ بند کننت و منی دل تنگ بیت و

منزل ۵

وَل یعنی اے کتاب و معجزہ بالکل ظاہر آنت اشی و احکام صافی آنت کہ اشان و چہ باطل و جدا کنوک آنت و یعنی یہ اے بد بختان تیں و ابراہیم کنکناک مہو، تو و تارا زانا یہ اشان ہلاک کنے۔ دوزواری و شفقت و آخر کار یک حدے ہست و یعنی اے دنیا چکاس و جاگہ آنت کہ اودا بندگانی فرمان برداری و تسلیم و سرکشی چکاسگ بیت ہمشکا خداوندی حکمت ایشرا نہ بوٹیت کہ اشانی

اختیار بالکل سلب کنگ بہ بیت و اگن نہ خدا و بلوٹیتیں تو یک ہیچیں آسمانی نشانے پیشی برداشتیں کہ آئی دیماز بردستی درستانی گردن جہل بوٹگنتت مزین مزیں سرداران و ہم انکار یا گردن تاب دیکہ قدرت نہ بوٹگت اللہ تعالیٰ و چوش و نہ کت بے البت ہما نشان دانتت کہ چرا یا فانی گندگ و مردم حق و جاہ یارگ بلوٹیت تو گڑا گون آسانی و سر پر بہ بیت و کوری مغلوب بو ان و چہ گردن و جہلی و دگر و ابے پروتا مہ گندیت و یعنی شہا بہ ہر کس و غمناک ات آیانی احوال ایش آنت کہ رحمان و ہرے چہ وقتی مہربان و شفقت و پیرایان بنت و نصیحتے دیم دنت اشان بہ آجانہ و لگو ش گور نہ کننت بلکیں دیم و تاب دیان و در رونت گوشیکاں یک سکیں بدیں چیزے آیانی دیم آہنگ۔ و یعنی ایوک و دیم و تاب نہ دینت بلکیں تکذیب و استہزاء ہم کننت نون زوت ماں دنیا و آخرت وونی کرگیں کارانی سزا و چشتت گڑا ہما چیز و حقیقت و سر پر بنت کہ آئی و ہمنوں پہ کلاگ و زور گانت۔ و یعنی آگن اشان بہ یک خشکا و گیں زمین و احوال و فکر کبہ تیں تو پہ مبد و معاد و معرفت و حاصل کنگ و بس بوٹگت۔ زانا اشان نہ گندنت کہ چہ ہے تل تلیں و ادنائیں خاک و چونیں عجب عجیب رنگ بزگیں پل و نینگ و قسم و قسم و غلہ و میوہ یک مضبوطیں تکوینی نظام و چیر و پیداک بنت زانا ایش اے خبر و دلیل نہ آنت کہ لا محدود قدرت دار و کیں و حکمت دار و کیں کار کیر و اے رونق داریں چمن سر سبز و آباد گڑگ کہ بہ آئی قبضہ و اے ہستی و لگام آنت و ہما و ہدیہ بلوٹیت آتر اوران گت گنت و چہ ویرانی و پد و بارہ آتر آباد و سر سبز گت گنت گڑا اے تکوینی نشانیانی سر پدی و رند بہ ایر گتگیں نشانیانی تصدیق و بابت و تجام اشکال باقی مانیت البت آگن چہ بن و منگ و نام منظور آنت تو گڑا اے دگر گت آیت و یعنی زبردست و ہمنکر آنت کہ نہ منگ و ردا عذاب فی فوراً دیم دات گڑگ آت مگر رحم و ران و تاخیر گنت کہ ممکن آنت نون اشان ایمان بیارنت و خیر و بہ من آنت۔ دیم ترے پہ عبرت و خاطر و مکذبان لہتیں قصہان بیان فرمائینیت کہ چرایاں

ظاہر بیت کہ خدایاں و چنکر مہلت داتگ و ہدیہ بیچ رنگ و قبول دار نہ بوٹگنت تو گڑا اشان چونکائی تباہ کنگ بوٹگنت چرایاں اولی قصہ و فرعون و قوم نیگنت کہ آساری و ماں سورہ اعراف و سورہ رطلہ و بالتفصیل گوٹگ اود و فوائد چارگ بہ بنت و یعنی شہا برو ات و آیانی و چہ خدای غیظ و غضب و بر سین ات۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی چہرہ میں خبر اشکنگ و پیش دروغ بند کنت و ماں دیوانہ کے تائید کنوک ہم نہ بیت ممکن انت چوشیں و ہدء دل گران و غمناک بو ان تب و بے وس و بے واک بہ بیت، دل و ہیما ت بہیت و بہ زبان و کنت چہ پیش و موجود انت تنگ دل بو ان و ماں گپ و رب و بے تائی پیدامبیت ہمشکا منی دل بڈی و تائید و اگن ہارون و کہ آچہ من زبان فصاحت دارو کین زبان و خدا بند انت منی شریک بہ بیت تو مزن مہربانی بیت فل یک قبلی نے خون و دعویٰ کہ آئی گیش و گوارماں سورۃ قصص و بیداک انت فل یعنی چہ دعوت و تبلیغ و پیش منارا مکشنت کہ اسے ہما شخص انت کہ چہ مئے مردم و کشگ و بد درشتگ آت، بہ چوشیں جاوے و تبلیغ و فرض چون ادابت کنت فل یعنی چہ مجال انت کہ کسے ترا دست بخت برونی دست بندی و رو و وئی برات ہارون و ہم گوں و ہمراہ بکن و گوں مئے داتگیں نشانان و معجزہ بان ہمو داسر بہیت، اسے نشانان کہ گوں تو ہستنت تو ہج مٹرس و نشان چہ انت منی ذات و ت ہر و ہد و ہر جا کہ گوں تو ہمراہ انت ہر دو تیں فریقائی گفتگو و گوش داروک انت و فل یعنی بنی اسرائیل و وطن چہ حضرت ابراہیم و زماگ و ملک شام آت چہ حضرت یوسف علیہ السلام سو ب و اشانی سر مصر و کبت او د ایشان دان مدتے جلالت نون حق تعالیٰ و ایشان و شام و ملک دیگ لوہیت۔

لَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ ۱۳ وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَخَافُ
 مَنِي زَبَانِ رَوَانِ نَهْ اَنْت اچہ وحی دیم بدے ہارون و نیگا ہم فل و آیان پنی سرا یک جرمیے دعویٰ ہستیں نون
 اَنْ يَقْتُلُونَ ۱۴ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بَايْتَنَا اِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۱۵
 ترساں مناکشنت فل گوشتی ترا کنت مکنت نون زوت بروت شما ہر دو گوں مے نشانان ماہم گوں شما گوشاریں
 فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا اِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۶ اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا
 نون بروت فرعون و گورا و بگوشنت کہ مارب العلمین و قاصدین اسے کہ دیم بدے گوں ما
 بَنِي إِسْرَائِيلَ ۱۷ قَالَ الْمَنْزُوكِ فِينَا وَلَيْدًا اُولَيْدًا فَبَدَّتْ فِينَا مِنْ
 بنی اسرائیل و فل گوشتی چہ نرود بینگیں ترا ماں وئی تہا ماں بجکیا فل و نشنگ مے تہا چہ وئی
 عَمْرٍۭا جِنْتِ سَالِكٌ ۱۸ وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنْ
 عمر چنتے سالک و کنت وئی ہما کار کہ کنت و فل و تو
 الْكٰفِرِيْنَ ۱۹ قَالَ فَعَلْتَهَا اِذَا وَاَنْتَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۲۰ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ
 ناشکر بیٹے و فل گوشتی من ہما کار کہ کنت آوقتی من بے علم جاہل اٹوں فل پدا جھتاں چہ شما
 لَهَا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الرّٰسُلِيْنَ ۲۱ وَتِلْكَ
 وقتیکہ ترستوں چہ شما پدا جھشت پین منی رب حکم دیگ رسولے کئی من فل و اسے یک
 نِعْمَةٌ لِّمَنۢ عَلِيَ اَنْ عَبَدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۲۲ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا
 احسانے ایرکنے پنی سرا کہ بنی اسرائیل وئی غلام کنگ فل گوشت فرعون و کہ
 رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۲۳ قَالَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اِنۢ كُنْتُ
 رب العلمین چہ مے فل گوشتی پروردگار آسمانانگ و زمین و آ چیزیکہ ماں اشانی در میان انت اگن شما
 مُوقِنِيْنَ ۲۴ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ اَلَا سَتَمِعُونَ ۲۵ قَالَ رَبِّكُمْ وَاَنْتَ
 باور کن انت فل گوشتی گوں وئی کہ و گوش ہر مردمان کہ شما نشکنت چہ و فل گوشتی کہ شے پروردگار و شے پیشگیں
 اَبَاكُمْ الْاَوَّلِيْنَ ۲۶ قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمْ الَّذِيۡ اَرْسَلۡ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ۲۷
 پت و پیرکانی پروردگار انت فل گوشتی شے ہے رسول کہ پشے نیمگا دیم ویک بو تک پہا گوں انت کا

فرعون ایشان یل دیوک نہ آت چیا کہ چرایان مثل غلام
 بیگار و دول و کاری گیتگ آت، حضرت موسیٰ علیہ السلام
 آیائی آزادی و مطالبہ پیش کت فل یعنی تو ہما کس نے
 کہ آت ما گوں مزن ناز و شان رو دینت و پرورش
 کنان اینکر مزن بالادگت نون ہی دماغ و پشوش برزشتگ
 کہ چہ ما مطالبات کنان و وئی بزرگی و ظاہر کنگ لوٹے
 فل ایک سال کو سنتت تو چوشیں دعویٰ نے نہ کت نون
 چہ ادا دیکگ و شرط و رسول جوڑ بوتے و فل یعنی ہرچ
 کارے کنان و تو درشتگ (قبیلے و خون) آت ما نہ تو شنگ
 فل یعنی مے درستیں نیکیان و شو شان و پیغمبر
 دعویٰ کنگائے آو بدے تویم (العیاذ باللہ) چہ ہما کسان
 بیچے آتے کہ نون تو آیان و کا فر قرار دتے فل یعنی قبیلے
 خون من زانت کاری و نہ کرنگتوں چہ منی دست و بس
 خطائے بوت منارا چہ معلوم آت کہ بیک مشے و جنگ
 مرد و ساہ در کبیت و آمریت و اسے مشت ہم بہ ادب و
 خاطر و آتراجتوں فوگن کا موسیٰ فقضی عدلیہ
 (قصص رکوع ۲) و فل یعنی بے شک من چہ ترس و چہ ادا
 درشتنا بل اللہ تعالیٰ و منظور بوت کہ منارا نبوت و
 حکمت عطا و بکنت آئی و چہ وئی فضل و کرم و منارا
 چوشیں عزتے بخش ات و رسول جوڑ کنان و تھی گور و دیم
 داتی اسے گپ بہ وئی جا کہ و منی صداقت و یک دلیل ایت
 کہ ہر کس چہ تو ترساں و بخت پدا لے ڈول بے خوف و
 خطر تہنا تھی دیا بنیت و بوشیت فل یعنی بہ خوردی و
 منی رو دینگ و شکان جنگ ترا زبے نہ ذنت آیا چہ
 یک اسرائیلی زبگ و تربیت و آئی جواب ہمیش بیت کنت
 کہ تو تمام بنی اسرائیل و قوم و وئی غلام جوڑ کینے خصوصاً
 و ہدیگ چک و تربیت ہم چہ تھی ناہو دگیں ظلم و زورانی
 ذریعہ و واقع بو تک۔ نہ تو بنی اسرائیل و زبگان ذبح
 بکرتیں نہ چہ ترس و سو ب و منی مات و ماں تابوت و
 بند کنان و منارا ماں دریا و چکل بدایت، و نہ من تا قلات
 سر بوگتاں، اسے جا ورائی یاد و کپان و ترا چوشیں شکان
 جنگ و و بدے شرم باید انت، بیباکیں و صافیں خبر
 ایش انت کہ ہما پروردگار و تھی ہمیں زمین و لوگ و
 منی پرورش کر تک ہمانی و مروچی پتھی دوز و اسی و منارا
 رسول گت دیم دات فل یعنی موسیٰ علیہ السلام و
 فَقُولَا اِنَّا رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ و زندگیری و

وتارا رب العلمین، پیغمبر ظاہر گت بریشی، فرعون و چہ جو د، ہٹ و کنت و رو گوشت (العیاذ باللہ) رب العلمین چہ چیز ایت؟ منی موجودگی و کجام دگر رب و نام
 گرگ چہ معنی داریت چیا کہ آزی شقی و دعویٰ برونی قوم و پروردگار ایش ات ما علمت لکم من اللہ غیری (من ابید چہ و تا پ شہادہ کہ معبود کس و نزا انان) و انا
 ربکم و الاغلی (شے مٹرس پروردگار من و تان) چنا چہ آئی قوم و ہتیں مردمان چہ جاہلی و کنت ذہنی و ہتیں و چہ ترس یا طبع و بندگی کرگت اگن چہ ماں دل و آملعون و ہم
 خداوند کریم و ہستی و یقین ات چو شکہ ماں لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا اَنْزَلۡ هٰؤُلَاءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ بَصٰتًا ۱۱ (بنی اسرائیل رکوع ۱۲) و فل یعنی آسمان
 و زمین و کل چیزان ہر کس و تربیت و چہ انت ہمارب العلمین انت اگن ماں شے قلوب و کجام چیز و سرا یقین کنگ و قابلیت موجود بہ بیت تو انسان فطرت چہ درستان و
 پیش اسے چیز و یقین دیا بینگ و بس انت و فل فرعون و پزانت خبر ٹالینگ لوٹنگ آت وئی چہ و جاگر دہ مردمان و سکین دیگ و موسیٰ علیہ السلام و کپ و سبک کنگ و
 را گوشت و لگات، اشکنگات موسیٰ چو منی ناہو دگیں کپان و جنگا انت آیا چہ شما کسے باور کنت کہ ابید چہ منارا آسمان و زمین و دگر یک ربے ہست انت؟

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۵۷﴾
 گوشتی مشرق و مغرب پروردگار و آنچه یک ما ایشانی در میان است اگر شما سر پرست و گوشتی
 لَنْ اتَّخَذَتِ الْهَآغِيرَى لَاجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُودِينَ ﴿۵۸﴾ قَالَ اَوْ
 کہ اگر تو تا ہیئت یک و گد خدائے بغیرین کٹر افرور بندگن ترا ماں یک جیلے بہا و گوشتی اگر چه
 لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿۵۹﴾ قَالَ فَاتِّبِعْهُ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿۶۰﴾
 پیش بکنناں ترا چیزے ظاہری و گوشتی پیشی بکن اگر تو راست گوشتے
 فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿۶۱﴾ وَنَزَعْنَا مِنَّا آيَاتِنَا فَتَوَّأْنَا
 پداوری دات و قی عصانوں ہما دمان یک از دیا بوت ظاہری و گوشتی (بجیلے پیرا) و قی دست نون یک ناگ اسپت
 لِلظّٰلِمِينَ ﴿۶۲﴾ قَالَ لِلْهٰكِلِ اٰحْوٰلُهُ اِنَّ هٰذَا سِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿۶۳﴾ يٰرَبِّدُّ اَنْ
 بوت پر چارو کانی نظرا گوشتی گون وقی کر ہمدان اسے و یک جادو گرے وانندیں لوٹیت کہ
 يُخْرِجُكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَاِذَا تَاْمُرُونَ ﴿۶۴﴾ قَالُوْا اَرْجِهْ وَا
 بگینیت شمارا چه شے ملکا چوقی سحر زورا نون شما چے حکم دیت و گوشتش بدار آئی و آئی
 اٰخَاهُ وَاَبْعَثْ فِي الْمَدٰٓئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿۶۵﴾ يٰتُوْكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿۶۶﴾
 برات و ویم بدے ماں شہران قاصدان کہ کارت حافر کنت تی ویا ہر یک بر سوتیں ملوہا وانندیں
 فَمَجْمَعُ السّٰحِرٰتِ لِيَبْقٰتِ يَوْمٍ مّٰعْلُومٍ ﴿۶۷﴾ وَقِيْلَ لِلنّٰسِ هَلْ اَنْتُمْ
 پدا چ کنگ بوتنت ساجر ماں یک مقریں وقی و گوشتک بوت مردماں کہ شاہم
 مُّجْتَمِعُونَ ﴿۶۸﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السّٰحِرَةَ اِنْ كَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۶۹﴾ فَلَمَّا
 سچ بت تاکہ پہ جادو گرانی راہ ہر ویں اگر ہما گیش بنت و پدا ہر تیکہ
 جَاءَ السّٰحِرَةُ قَالُوْا الْفِرْعَوْنُ اَيْنَ لَنَا لَاجِرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۷۰﴾
 آسکنت جادو گر گوشتش گون فرعون کہ شرانت مارا مزدوری رسیت اگر ما گیش ببیں
 قَالَ نَعْمَ وَاَنْتُمْ اِذَا لِمَنِ الْمَقْرَبِيْنَ ﴿۷۱﴾ قَالَ لَهُمْ مُّوسٰى الْقَوْمَآءَ
 گوشتی ہو (مزدوری رسیت) و شما اوقتی چو دیا ترین رومان بت و گوشت گون آیاں موسی یا کہ دور بدیت ہر چیکہ

منزل ۵

..... فل یعنی اواحق من ہرچ رب العالمین و ذکرہ کنگا و اہماذات انت کہ آئی و تراوتی بت و پیرکان و پیداکت و ہدیکہ تی تخم ہم تیار نہ بوتکت ہما و ہدے زمین
 و آسمان و تدبیر و تربیت و کنگات فل یعنی (العیاذ باللہ) چونیں گنو کے رسول ٹی جوڑ کترنگ و ویم و اتک کہ آسے و سنے بت و پیرکانی بابت و کپ جنت و سنے شان و
 شوکت و گنران و کمیں ہنپہ (خفہ) نہ بیت چوش زانگ
 بیت کہ مرد و دماغ چہ عقل و بالکل ہورک انت۔
 ہے صفحہ و فوائد فل حضرت موسی یا پدا یک
 خبرے گوشت ہما پیماکہ حضرت ابراہیم و نمرود و دیسا
 گوشتک ات یعنی رب العالمین ہماذات انت کہ آ
 مشرق و مغرب و خدا بند و تمام سیارات (تو تاب کنوکیں
 استاران) طلوع و غروب و تدبیر و یک محکمیں نظام و
 روع و انجام دلوک انت، انگن شما کمیں ہم عقل داروک
 ات تو شما گوشت کت کن ات کہ اسے عظیم نظام و قائم
 داروک ابید چو خدائے دگہ کئے بیت کنت آیا کسے و قدرت
 ہست کہ آئی قائم کر تگیں نظام و پیک دمانے و پیر و نہیت
 تبدیل بکنت، اسے گڈی خبر و اشکنگ و چہ فرعون ہیکہ
 بوت و چہ بحث و تکرار و سرگوزان و ہم تراپ شروع کتی
 چوشک دیم ترے پیداک انت۔ حضرت شاہ صاحب نشہ
 کنت کہ حضرت موسی گوشتان و روان ات اللہ قدرتانی
 ظاہر کنگ و فرعون در میان و وقی سرداران و سکین
 دیکات کہ آسے مرد و گپانی سراقین مکنت۔
 فل چہ فرعون و وقی مطلب صاف بیان کت کہ
 ادا ماں «مصر» و دگہ ہج خدا نیست ان چہ من و ابید دگہ
 کجام ہم معبودے و حکومت و قبول و اسے تو گر تیا د
 بکن کہ پیر تو بندی خانہ تیار انت فل یعنی اشتا چے و
 فیصلہ مکن اسے و تسی خیرانی پستوات نون بلے کمیں ہما
 سر چیں نشانیاں و ہم بگند کہ چرایان اللہ تعالیٰ و قدرت
 و منی صداقت ہر دو کیں و تاد و ظاہر ہیئت انگن من
 تر اسے ڈولیں نشانانی شون و بدیان تو گر باریں تسی
 فیصلہ ہنگت ہے بیت و یا و فرعون خدائی و دعوی
 دار ات یا جو زوت بد حواس تریت کہ وقی غلام و پرستاری
 حکمانی سرا عمل کنگ و واسطہ آمادہ بوت و ہ یعنی
 عید و روح و چاشت و ہدے و فل یعنی درستان و
 جمع بوگ لوٹیت پکا ائیت انت کہ سنے جادو گر غلبہ
 حاصل کنت او ہدے ما موسی و شکست و ناتوانی و
 پیش دارگ و خاطر و وقی ساحرانی راہ و گام گجیں۔
 چوش بگوش کہ چوش ظاہر کنگ مقصود ات کہ مریشی و ما
 پوتا ہج غرض و مطلبے نداریں۔ و ہدیکہ بہ مقابلہ و ما
 سرا فضل ہیں تو انصافا کسے و را چہ سنے رہبندے
 ویم ترینگ و گنجائش ہم پشت نہ کپیت و یعنی
 نہ تہنا شمارا مالی انعام و اکرام رسیت بلکیں شما چہ منی خاص و ناسیں درباری ہم سنے ات اسے آیتانی زیات گیش و کیوار ماں «اعراف» و «طہ» و گوشتک۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی وہدیکہ ساحران گون موسیٰ ؑ گوشت کہ شماساری ؑ و قی لٹ چکل دے ات یا ماچکل بد نہیں، آئی ؑ پستہ دات کہ شماسیرا و قی زور ؑ بچکاس ات فل بہتین ؑ

بعزۃ فرعون ؑ بہ قسم ؑ معنی ؑ زر تک یعنی فرعون ؑ سر ؑ
قسم انت کہ ماسرا فضل نہیں فل شیخ اکبر ؑ نبشتہ
کنگ کہ اشان تہناساد و لٹانی دار دک اتنت کہ اشان
وقی جادو ؑ زور ؑ آیان ؑ جو مارا کنگتنت
حضرت موسیٰ ؑ عصا ؑ آدرست ایر برتنت۔

دک یعنی موسیٰ شیخ مستریں استاذ انت شہاوت ماں
دتا ساز باز کر تک و استنگی کہ تو جوش بکن و ما جوش
کشیں و حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کشتے مستریں
رب ؑ گوشت یعنی موسیٰ و شمایکین استاذ ؑ ات و لٹا علم
فل یعنی ہر جادو ؑ مرگ ؑ پد مارا خدا ؑ گور ؑ روگی انت

چہ اسے ڈولیں مرگ ؑ مارا شہادت ؑ درجہ نصیب بیت
اسے درست مضامین سورۃ اعراف وغیرہ ؑ گوشتنت
ہمو د اچارگ بہ بنت ول یعنی موسیٰ علیہ السلام ؑ دعوت
و تبلیغ ؑ پد ماں پتیں مچی ؑ ظالم فرعون ؑ رو برو ؑ چہ
درستان پیش ماحق ؑ قبول کنگ ؑ جار جتیں چریشی ؑ

ما اُمیت داریں کہ حق تعالیٰ مے پیشی خطایان ؑ معاف
کنت وک یعنی دان یک دراجیں مرتے ؑ سر پدی
دیگ نشانیانی پیش دارگ ؑ باوجود ہم فرعون ؑ حق ؑ را
قبول نہ کت و بنی اسرائیل ؑ سر جوشیں ظلم و زور کنان ؑ

اشان ؑ سوگی کت تو گرا ما موسیٰ ؑ حکم دات کہ قوی قوم ؑ
زوران ؑ شب ؑ چہ اسے ملک ؑ ہجرت بکن و برو و بگند
کہ اسے فرعون فی راج و مردم شے پشت ؑ ارش کنتت بل
سچ مترس ات فل تا نکہ تمام قبطنیان ؑ مچ کنان ؑ بنی
اسرائیل ؑ دمب ؑ بکیت فل یعنی اسے مکس مردمان ؑ

شمارا جوش و سیاہ کہ تک حالانکہ اشانی ہشتی ہج
نہ انت کہ بہ شے مقابلہ ؑ پاوان ؑ داشت کت بلکنت
اسے خبران ؑ ہمشکاجت تا نکہ اقوم ؑ جوش بنت و آ
غیرت بکنت فل یا مے زہر ؑ جست کنگ لوٹنت
معلوم بیت کہ اشانی کم بختی ؑ اشان ؑ ما نیوشتگ
فل تو اسے روچی خطرہ ؑ چہ بز ؑ بیخ ؑ گوجگ

مناسب انت۔ بہتین مفسران ؑ اشی ؑ ترجمہ جوش
کر تک کہ مے جمعیت مترانت کہ آہوشیار یا سلاح بند
انت تو اسے لفظان ؑ آئی ؑ پہ قی مخلوق ؑ دل بڑی ؑ
واسط کار مرز کنگتت فل یعنی مے ڈول ؑ قبطنیان
لوگ جاگہ ؑ مال و دولت ؑ باغ و کشاران ؑ میل کنان ؑ
بنی اسرائیل ؑ دمب ؑ یکبارگی رعبش کت کہ اشان ؑ

دوبارہ و اتری ہم نصیب نہ ہو ت بز ان چہ سے تدبیر ؑ اللہ تعالیٰ ؑ آ در ؑ چکل دانتت۔

انتم لاقون ﴿۳۶﴾ فالتوا حبالہم و عصیہم و قالوا بعزۃ فرعون اننا

شمارا دو دیگی انت فل پدا در دانتت آیان و قی سادان و لٹان ؑ گوشتت کہ بہ فرعون ؑ شرف ؑ برو ؑ قسم نہت کہ

لنخن الغلبون ﴿۳۷﴾ فالتی موسیٰ عصاہ فاذا ہی تلقف یا فکون ﴿۳۸﴾ فالتی

ضرور ماگیش نہیں فل پدا در دات موسیٰ یا قی عصا پد ایک انا کہ ایر برگا لٹت ہر کیے کہ آیان ؑ لٹتت پدا ہم چہ

السحرۃ سجدین ﴿۳۹﴾ قالوا امنا بر رب العلمین ﴿۴۰﴾ رب موسیٰ و ہرون ﴿۴۱﴾

کنتت ساحر ماں سجدا یا گوشتت کہ ایمانیں آت بہ جہان رب ؑ سرا ؑ جا کہ موسیٰ ؑ ہارون ؑ رب انت

قال امتم لہ قبل ان اذن لکم انہ لکبیرکم الذی علیکم السحر

گوشتی کہ شمایمان آت برا نیاپیش چہ اسے خبر کہ من شمارا اجازت پد بیان اچہ بز ان آتے مترانت ہما کہ پیشی داشتگ شمارا جادو

فلسوف تعلمون ﴿۴۲﴾ لا قطعن ایدیکم وارجلکم من خلاف و

نوں زوت زانتت شمارا۔ ضرور گدا ان شے دستان و دو می نیمگ ؑ پاوان

لا و صلیبکم اجمعین ﴿۴۳﴾ قالوا الاضیر لنا الی ربنا منقلبون ﴿۴۴﴾

پہ دار کشاں شمارا درستان۔ گوشتت ہج پرواہ نیست مارا ہم یہ قی پروردگار ؑ ہمکاروگی انت فل

انا انظیرون ان یغفر لنا ربنا خطینا ان کننا اول الیومین ﴿۴۵﴾ و

ما اُمیت کشیں کہ بہ بخشیت مارا مے پروردگار مے گناہان بہ مے سببا کہ ما چہ درستان پیشا مسلمان ہویں فل

او حینا الی موسیٰ ان اسرعبادی انکم متبعون ﴿۴۶﴾ فارسل

حکس دیدات بہ موسیٰ ؑ نیسگا کہ ماں شپاشپ زور پر مٹی بندیان البتہ مے زندا بنیتت فل پدا ہم دانتت

فرعون فی المدائن حشرین ﴿۴۷﴾ ان ہولاء لشر ذمہ قلیلون ﴿۴۸﴾

فرعون ؑ ماں شہران قاصد فل کہ اسے مردمان یک مکس ٹولی مے بنت و

وانہم لنا الغایظون ﴿۴۹﴾ وانا لجمع حذر و ن فاخرجنا ہم من

و آیان مارا باز زہر برا نیسگت فل دما درست خطرہ کنیں فل پدا کشتت ماو دریں کنتت اچہ

جدت و عیون ﴿۵۰﴾ وکنوز و مقام کریم ﴿۵۱﴾ کذالک واورثنا

باغان و چنگان و خزانیان و شیریں جاگہاں فل ہمیدولا۔ و اسے چیزانی وارثیں کنتت

منزل

بَنِي إِسْرَائِيلَ ۚ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٥٦﴾ فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَ قَالُوا

بني اسرائیل و رُبعیتش با آبیان رندا ماں روجہ پکارتا ہوا وقتیکہ مقابل بوتنت ہر دو کس فوج گوشکا

أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأُ لَكُنُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَزِيدُنِي

لگنتت موسیٰ مردم کہ ما و گرگ بوتیں و گوشتی ہرگز نہ گوں مین منی رب آمانا ہونوگ راہ پیش داریت و

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَخَذْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ

پدا حکمیں و میدات موسیٰ بیٹکا کہ بجن پہ وئی لٹ و دریا یا دریا بوت دریا پدا بوت

كُلَّ فِرْقٍ كَالطُّورِ الْعَظِيمِ ﴿٥٨﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ

ہر یک تلے مثال زندیں کو ہے و نریکا رسینتتیں ہما جا با آدگران و رستگاریں کنتت موسیٰ

وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ ثُمَّ أَخْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَ

وہر کسیک گوں آئی گوں ات درستان رندا غریق کنتت آدگر (فرعون ہر دم) بیشک نا اشی ہما نشانی انت و

مَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ مَوْمِنِينَ ﴿٦١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٢﴾

نھنتت گیشتر آبیانی باور کنوک و بیشک تی رب ہما و ات زورا ک مہربان و

وَأَنْتُمْ عَلَيْهِمْ بِآبْرَاهِيمَ ۖ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾

وہاں آبیانی ویم ابراہیم و نصیبا وقتیکہ گوشتی گوں وئی بت و گوں آئی و قوما کہ شملہ جو نہیں بزرگیا کن ات

قَالُوا نَعْبُدُ آبَاءَنَا فَمَا نَفْظَلُ لَهَا عَاقِبِينَ ﴿٦٤﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ

گوشتر کہ ماتبانی بندگیا کنیں پدا رستیں روجا آبیانی سرا مجبیریں نزدیں و گوشتی شرا بت چیزے اشکننت

إِذْ تَدْعُونَ ﴿٦٥﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضْرَبُونَ ﴿٦٦﴾ قَالُوا بَلَىٰ وَجَدْنَا آبَاءَنَا

وقتیکہ شرا تا تا اور جز ات یا فائدہ یا نقصان دینت شمارا و گوشتر ناں بلے ما وینکنت و تہرت و پیکر

كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٦٨﴾ أَنْتُمْ وَ

کہ ہر گوشش کنگ و گوشتی شرن اچہ شرا گندت ہما چیز یا کہ عبادت کنگا بوتگت شرا و

آبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٦٩﴾ فَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهِ الْذَمُّ

شے پت و پیرکان پیشگیں وک اچہ آ منی دشمن انت مگر پروردگا عالم ہما کہ

منزل ۵

ول یا و چریشی پدا ہے چیزان بنی اسرائیل و دست و کیتنت و یا یک مدتی پدا ماں سلیمان علیہ السلام و ہدیہ ملک مصر ہم ہا آئی حکومت و شامل بوت
و اللہ اعلم، پیش و اسے رد اختلاف و بیان گوستگ و یعنی بحر قلزم و کنارہ و سر یوان و بنی اسرائیل دوی کنارہ و روگ و فکر کنگا کنتت کہ چہ پشت و فرعون و
لشکر و سراچہ کیتنت پریشان ہوان و گوں موسیٰ و درائنت ایش کہ نوں چریشانی دست و ما چونکا کئی رستگاریہیں ویمادریا راہ ندنت و چہ پشت و دشمن سر و کپان
انت وک یعنی مترس ات بہ اللہ و وعدہانی سرا دل ہم ہے ات آئی مدد و نصرت گوں من انت آلم و پماراھے در گنجیت کدی بیت کنتت کہ دشمن مارا دزگیر بکنت
وکی آپ سکت بچہل ات چہ دو از دہ جاگہ و ترکت و خوشگیں راہ جوڑ بوتنت، دو از دہ تک و قبیلہ بنی اسرائیل و جدا جدا چہھے راہان گوستنت و میا بچی و آپ و
کودہ اوشتا تک اتنت (کذا فی الموضع القرآن)

و یعنی فرعونی لشکر ہم نزدیک و اہت و ماں دریا و
تیاریں راہان و گندان و فکر و تدبیر و بغیر بنی اسرائیل و
رند و کپت و ہدیہ تمام لشکر بہ دریا و گیر و اہت فوراً
چہ خدا و حکم و آپ و کویہ گوں یکدگر و آوار بوتنت۔
اسے قصہ ساری و ہم گوستگ وک یعنی و ہدیہ اکثر
مردم حق و قبول دارنہ بوتنت تو آخرت قدرت و اسے
نشان پیش داشت کہ جرائی صادق و مکذب و انجام و
ماں اسے دنیا و جدا جدا گت و پیش داشت وک اسے
اشکننا نینت منے و اجہیں پیغمبر کہ مکہ و فرعون ہم
بہ مسلمانا تی دُوب و رُوب بندنت پہ جنگ و گرا چہ
وئی و وطن و دور تباہ بنت ماں بدر و روج و ہنجوشک
فرعون تباہ بوت (موضع القرآن) وک یعنی اسے چیز چی
ایت کہ شرا اشی و بندگی و کن ات وک یعنی شرا منے
معبودان و نزان ات کہ گوں چوشیں حقارت و جنت
کنگائے ما اسے بتانی پرستش و کنیں و اینکر قدر و
عقیدت ہرا شانی بابت و منے دل و انت کہ تمامیں
روج و ہرا شانی گور و امیت و داران و نیندیں۔
وک یعنی اینکر توار پر جنگ و سرا کدی شے خسرو
اشکننت و اگن نہ اشکننت (چوشکہ چہ اشانی جواد بوگ
ظاہر انت تو توار پر جنگ فضول انت وک یعنی آیا
بندگی و ہدیہ چیزے نفع و بندگی نہ کنگ و سرا چیزے
نقصان دات کنتت و ظاہر انت و ہدیہ ایشاں
چہ وئی دست و مکسکے مال دات نہ کنتت آدگران
چہ نفع یا نقصان دات گت کنتت و پدا چوشیں عاجز
و بے عقلیں چیزے معبود جوڑ کنگ کے عقل مندی بت
وک یعنی چوشیں منطقی بحث و نا ہودگیں گیان و ما
نزانیں نہ منے عقیدت و پرستش و دار و مدار اسے
گیانی سرا انت بس صد جرائی یک جبرے ایش انت کہ
منے بزرگان ہے داب و کنان و پیدا ک انت آیا نوں
آدستان و ما احمق حساب کنیں وک یعنی اشانی
پرستش یک کو نہیں احمق ایت و اگن نہ ہر کس و
اختیار و قبضہ قدرتے نفع و نقصان مہبت آتے
عبادت چہ معنی داریت وک یعنی دلگوش گور کن ات
کہ من بے خوف و خطر و اعلان کنان کہ منی گوں شے
اسے معبودان جنگ انت من آلم و پدا شراں راھے

روان۔ «وَتَاللَّهِ لَا كَيْدَ لَنَا أَصْنَامُكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ» (انبیاء رکوع ۵) اگر ایشاں طاقت دارنت تو جی منارا تا وان بار بکنتت باریں! کما
قال تعالیٰ فی موضع آخر۔ «وَلَا آخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهٖ اَلَا اَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا، الْآیة (انعام رکوع ۹) وقال نوح علیہ السلام «فَاَجْمَعُوا
اَصْرَکُمْ وَاَنْتُمْ شُرَکَآءُکُمْ» (یونس رکوع ۸) وقال هو علیہ السلام «فَلْيُكْفِدُوا فِي جَمِيعًا تَوَلَّوْا تَتَضَلُّوْنَ» (هود رکوع ۵) و ہتیں مفسران گوشنگ کہ
اسے جو ایشاں اثر دارو کیں رہبند و بہ مشرکانی سرا ایراد انت یعنی ہر کس و شرا بندگی و کن ات من آیان و وئی دشمن قرار دیاں اگن نعوذ باللہ من اشانی پرستش
کنان تو سرا سرا تا وان انت۔ چریشی و بزان ات کہ شرا ہم اشانی عبادت کنان و تا وان بار بوگا ات وک کہ ہما منی معبود، دوست و مددکنوک انت۔

ول یعنی دارین و فلاح و کشف و پیش دارنت و اعلیٰ و بالائیں درجہ و فائدگان و وسیت و نیمگ و راہشونی کننت و یعنی وارینگ پوشائینگ کنگ زندہ دارگ و چہ نادراہی و ذراہ کنگ کل بہ ہمائی قدرت و قبضہ و انت وگ یعنی ماں کجام معاملہ و ردکاری و شمشکاری یا قدرتی درجہ و کوتاہی و غلطی نے بہ بیت تو چہ آئی مہربانی و معافی و اُمیت و کسے داشت گت کننت کجام دگہ کسے معاف گت نہ کننت۔ دیم ترہ حق تعالیٰ و کمالات و مہربانیان ذکر کنان و حضرت ابراہیم و چہ زیادہیں شوق و روادعا شروع گت کہ آچہ عبدیت و کمال و نشانیاں انت وگ یعنی زیات علم و حکمت و قرب قبولیت و درجہ بہ بخش و ماں اعلیٰ درجہ و نیکیں مردمان یعنی ماں نبیانی گت و شامل بدار کما قالَ نَبِيِّنا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى

خَلَقَنِي فَهوَ يَهْدِينُ ۝ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينُ ۝ وَإِذَا بَعِدَ أَلْيَسُ عَنِّي فَأَسْتَبْشِرُ بِاللَّهِ فَخَلَا ۝
 پیدائی کنگ مناوون ہماوت راہ پیش داریت منائی۔ ڈہا کہ مناوارینیت ڈہمانا آپ دنت و وقتیکہ
 مَرَضْتُ فَهوَ يَشْفِينُ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينُ ۝ وَالَّذِي إِذْ يَدْعُو بِهِ كَأَن يَصْرُوهُ أَفَلَا يَسْمَعُ ۝
 نادراہ ہاں گڑا ہماوت مناشفادنت ڈہما کہ مناشفیت رندازندگ کننت و ڈہما کہ
 أَطْعَمَ أُنْثَىٰ فَكَافِرًا ۝ وَالَّذِي كَفَّرَ عَنْ يَدَايَ الرِّجْزَ إِذْ يَدْعُو بِهِ كَأَن يَصْرُوهُ أَفَلَا يَرَىٰ أَنَّهُ يَكْفُرًا ۝
 من اُمیت کشاں کہ مئی گناہان بخشیت قیامت روچا وگ۔ او منی ربت بدے مناشفیت و شامل بہن
 بِالصَّالِحِينَ ۝ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝ وَاجْعَلْنِي
 گوں نیکیاں وگ و بکن پرین نیکیاں می ماں گڈ یگینا فی تہا وگ ڈ بکن منا
 مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝ وَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝
 چہ وارشان بہشت و نعمت وگ ڈ بخش منی بیت وگ کہ آچہ گمراہاں یکے وگ
 وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝ يُومَرُ لَا يُنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝ إِلَّا مَنْ
 ڈرہواکن منا بہا روچی کہ دوبارہ زندگ کنگ بنت مخلوق بہا روچی کہ کارانیانیت مال و اولاد مگر بہا کہ
 آتَى اللَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ وَأَزَلَفْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَبَسْرَتِ
 ذُرَّتِ أَرْتَى اللَّهُ كَوْرًا يَكِي دَلِي پائیگن ڈے فونزیک کنگ بیت بہشت پر بہرہیز کاران و ظاہر کنگ بیت
 الْجَحِيمِ لِلْغَوِينَ ۝ وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 دوزخ پر گمراہاں وگ و گونگ بیت آیان وگ کہ کجایت بہا کہ شہا آیان عبادت کنگ بغیر چہ
 إِلَهٍ هَلْ يُنصَرُونَ ۝ أَوْ يَدْعُرُونَ قُلُوبَهُمْ حَتَّى تَصُورَ مِنْ هَاهُمْ
 اللہ شے مدت و کننت یا بیراگت کننت چے ف پدایم بہرہیز دردیگ بنت ماں جہنم آدستیں گمراہ
 وَجُنُودِ إبْلِيسَ أجمعون ۝ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝ قَالَ اللَّهُ
 ڈشطان و شکر درست بہتر۔ گوشتت در آنجا لیکہ ماں آئی تہا جہنم کنگا کننت کہ قسم بخدا
 إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ إِذْ نَسَوْنَكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَمَا أَضَلُّنَا
 ما ماں ظاہر و ظاہر مگر اہی تہا بولیں، وقتیکہ ماشمارا گوں پروردگار عالم بہ برابر کنگ، گمراہ کنگ مارا

مازلد

چہ دعاء و حق کامل احتیاج و حق تعالیٰ و غنار و انہما مقصود انت۔ یعنی نبی نے بہ بیت یا ولی سے حق تعالیٰ کسے و معاملہ و لاچار و بے وس نہ انت، مدام و ہر دمان و چہ آئی فضل و رحمت و تمام کار بہ انعام و سر بہ بنت وگ یعنی ہنچیں جو انیں عملان و نیکیں کارانی توفیق منابدے کہ زندگی نسل و مردم مدام منی ذکر و گوں شہری و بکننت و منی کشف و سرار وگ و داہگ بدارنت۔ و اشی و معنی چوش ہم بیت کننت کہ گڈی زمانگ و چہ منی خانان و نبی بہ بیت و امت بہ بیت، و اشان منی دین و نوک بکننت چنا چہ بوت ہم ہنچوش کہ حق تعالیٰ و ابراہیم ماں دنیا و عام قبولیت و شرف دات و چہ آئی نسل و خاتم الانبیاء صلی اللہ علیہ وسلم راہی گت کہ آئی ابراہیمی ملت و نوکیں زندمانی نے بخش ات و فرمائینیت کہ من ابراہیم و دعاؤں مروچی ہم ابراہیم و ذکر غیر مذہبی مردمانی زبان و سر اجاری انت و اُمیت محمدیہ ماں ہر نماز وگ «کَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ اِبْرَاهِيمَ» و «کَمَا بَارَكْتَ عَلَيَّ اِبْرَاهِيمَ» و انیت وگ یعنی جنت و کہ آدم و میراث انت۔ وگ چہ ترجمہ و ظاہر بیت کہ اے دعائی پت و مرگ و بدگت۔ مگر دگہ جاھے گیش و گوار بوت کہ و دے آئی و خدا دشمنی ظاہر بوت تو جرائی برات بزار می ظاہر گتی کما قالَ تَعَالَى وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرَاهِيمَ لَآبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا اِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّءَ مِنْهُ» (توبہ رکوع ۱۳) و اگن ماں «اِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ» و «كَانَ» ترجمہ «آت» بدل و چہ درہست وگ کنگ بہ بیت تو اے جاوڑ و گ اشکالے نیست، چہا کہ ماں زندگی و ایمان آرگ و امکان ہست آت و تو دعاء حاصل اے بوت کہ یا الہی اشی و گوں ایمان و شرف دیان و کفر و دور و خطایان و بہ بخش۔ اشی و چہرے زیادہیں تفصیل پیش و گوشتت ہمودا بدارنت کہ چارگ بہ بیت وگ یعنی خویش و سلامتیں دل کہ آچہ کفر و نفاق و گندگیں عقیدہاں پاک و صاف بہ بیت ہما اود و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کار دات کننت۔ خشکیں مال و اولاد و حج کار و نیانیت اگن کافر بوٹیت کہ ماں قیامت و مال و اولاد و فدہ دیان و وتی جندہ رستگار بکننت تو ممکن نہ انت۔ ادر صدقات و خیرات و چہ نیکیں اولاد و چیزے نفع و اُمیت ہما و ہدے بیت کننت و ہدیگہ و تی دل چہ کفر و پلید (پلیتی) و پاک بہ بیت وگ یعنی ماں محشر و جنت گوں وتی جو انیں آرائش و ڈولداری و متقی مردمان نزدیک نظر کیت آئی و گندان و داخل بوگ و پیر و شہنود بیت ہے ڈول و دوزخ و گنگ کارانی گور و کاریں ناکہ چہ آئی و داخل بوگ و پیر شہر ترسان و لرزگ و بکننت وگ یعنی ہما نقلی معبود کجاشنت کہ نہ شے مدد کنان و چہرے عذاب و نجات دات کننت و نہ بدلہ گیت کننت بلکیں وتی جندہ مدد و ہم کت نہ کننت۔

إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿۹۹﴾ فَمَا لَنَا مِنَ شَافِعِينَ ﴿۱۰۰﴾ وَلَا صِدْقٍ حَمِيمٍ ﴿۱۰۱﴾

مگر ہے گنہگاروں نون نیستیں مارا ایک سفارش کنو کے ڈونہ دوستے غمواہیں و

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۲﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا

نون در بختیں کہ مارا دوبارہ گردے بوتیں (دیم بہ دنیا یا) گڑا ما پڑو منان بوتیں ماں اے جو صورت نشانی ہستیں و گیشیز

كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۳﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۴﴾

آیا نی نمندت فل فریغک تہی رب ہماوت انت زور آور مہربان

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الرُّسُلِينَ ﴿۱۰۵﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۰۶﴾

دروغ بند کنتت نوح قوم و پیغمبران وقتیکہ گوشت آیان براتانوح و کہ شمارتیں نیستیں جے

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۰۷﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۰۸﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

من پر شمایک پیغمبروں امانت داریں نون برس ات چہ اللہ و منی خبر بکرات فل ڈمن نہ لوٹاں چہ شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰۹﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ

بہ اے خبر و سر امدے نہ انت منی مزد مگر عالمانی پروردگار و سرا نون برس چہ اللہ

وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۱۰﴾ قَالُوا أَنْوَعُ مِنْكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿۱۱۱﴾ وَقَالَ وَمَا

ڈ منی خبر بکرات و گوشتیں جے ما پر تو ایمان بیاریں و تی زندا کنتت کنداتیں مردم فل گوشتی من جے

عَلَيْهِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۲﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوِ

زاناں ہما کارے کہ کنگایت آیان حساب واد بھنت مگر منی رب و گور و اگر

تَشْعُرُونَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَا أَنْبَأُ بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۴﴾ إِنْ أَنْبَأُ الْآذِينَ مِيمِينَ ﴿۱۱۵﴾

شما سر دیت ڈ من گیشوگ تھاے مومنانی فل تھا من مگر تریسینو کے ظاہر اظاہریش

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿۱۱۶﴾ قَالَ رَبِّ

گوشتش کہ اگر تو بس نکنے او نوح گڑ اتوضور سنگسار کنگ بے فل گوشتی ای رب

إِنَّ قَوْمِي كَذِبُونَ ﴿۱۱۷﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ

منی تو ما و مناد روغ بندگت نون تو فیصلہ کن منیگ و آیان در میان اپیک فیصلے فل و سگار کن مناؤ

مَنْ تَقِيهِمْ يَكُنْ مِمَّنْ يَكْفُرُ بِآيَاتِي وَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱۸﴾

مناؤ تو ما و مناد روغ بندگت نون تو فیصلہ کن منیگ و آیان در میان اپیک فیصلے فل و سگار کن مناؤ

مازلہ

فل یعنی بت دبت پرست و ابلیس و تمایں لشکر درست ماں دوزخ و دیم بہ پیر چکل دیگ بنت اودا سر ہوان و وت ماں و تاجیڑہ کنتت یکے دوئی الزام دنت و آخر کار

وقتی گمراہی و اعتراف و کنتت کہ چہ ما مزین ردکاری

بوتنگ کہ شمارا (یعنی بتان و یا ایدگہ چیزان و کہ آیان ما

خدائی حقوق و اختیارات و اکتنتت) گوں رب العالمین

ہمسرکت۔ چونکائی بگوشیں کہ اے ردکاری مارا اے مزین

شیطانان فرمائینگ، نون مامرے مصیبت و

گر قاریں نہ بت درد ورننت و نہ شیطان پر ما چیزے

کت کنت۔ آیان و تی جاگہ دوزخ انت کسے ہم نیست

کہ بہ خدای گور و کتیں سفارش بکنت یا کم و پد کم مرے

جخال و و پد و کجام یک ہیلے غم واری و ہدر دیئے

ظاہر بکنت راست انت اآخلاق و یومین بعضو

لبعض عدو الا المتقین (زخرف رکوع ۶)

فل یعنی اکن یک برسے پدا مارا ماں دنیا و نیگ و واتری و

موہ دیگ بہ بیت تونوں چہ اودا یکائیں ایمان دار جوڑ

ہوان و واتر بیٹیں، بلے جوش گوشگ ہم دروغ انت

و لورڈ فالعاد و الیما لثمو اعنتہ و انھم

لکا ذبون (انعام رکوع ۳) فل یعنی ابراہیم و

ماں اتے قصہ و توحید و غیرہ و دلیلان و مشرکان

عبرتناکیں انجام پیش دارگ بوتنگ مگر مردم قبول دار

نہ بنت فل یعنی گوں مزین راستی و امانت و ڈول و

حق تعالی و پیغام و چہ کمی و بیشی و اید شمارا سرکنان

پشکا المی انت کہ خدا و ندی پیغام و اشکنان و چہ آئی

برس ات۔ و منی زندگیری و بکن ات و فل یعنی یک

بے طمعیں مردے و خبر اشکنگ بہ بیت فل یعنی لھتے

(کے) کمینہ و کم ذاتیں مردم بہ و تی پیش دارگ و گوں تو

ہمراہ بوتنگت گوں اشان جو اینس کار چونکا کتے

بوت کنت و مارا متے شرف و عزت چونکائی اجازت

دنت کہ گوں کمینہ و کم ذاتیں مردماں کش پرکش بنزدیں

پیسرا تو اشان و چہ و تا و و رکن گڑا گوں ماگپ و تران

بکن فل یعنی منارا اشانی صدق و ایمان قبول

انت آیان پیشہ و کسب و کار یا نیت و دل و کاران چہ

منا ہج مطلب نیست۔ اشی و فیصلہ و حساب داد و

پروردگار و گور و باقی پر شے خاطر و من اے غریب

ایمانداران چہ و تا و و رکت نہ کنان و فل یعنی منی

فرض ہمیش ات کہ شمارا آگاہ بکنان نون من و تی

فرض پورہ کت شے ناہودگیں فرمائشان و سرچ کنگ

منی کار نہ انت فل یعنی نون چہ ہمیدا ابدار ہمارا

منی کار نہ انت فل یعنی منی و اشانی میانجی و عملاً فیصلہ بکن۔ نون اشان ہجر راستیں راہ و

قبول نہ کنتت۔

۵۷۵

۱۱۸

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۹ وَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ الْمُشْحُونَ ۲۰
 بر کسیک گون من گون انت چه منان فل پدارت نگارن کت او بر کسیک گون آتیا گون ات ماں پڑیں بوجیک تہا
 ثُمَّ اغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ۲۱ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 پداغرقین کنتت رندہ اشیا ہما پست کپنگینا فل بیشک ماں اشیہ تہا نشانی انت۔ وچہ آیاں باز کس
 مُؤْمِنِينَ ۲۲ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۲۳ كَذَبَتْ عَادٌ
 ایمان دار نہنت ویشک تہی پروردگار ہماوت انت زوراک مہربانخ دروغ بندکت عاد قوم
 الْمُرْسَلِينَ ۲۴ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۲۵ إِنِّي لَكُمْ
 پیغمبران۔ وقتیکہ گوشت گون آیاں آیانی برات ہود کہ شمار تریں نیستیں چے من پریشما یک
 رَسُولٌ آمِينٌ ۲۶ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۲۷ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
 پیغمبر یاں امانت داریں۔ نوں ترس ات چہ اللہ وئی خبرا بگرات۔ و من نلوٹاں چہ شما پہ اے جبرہ سرا
 أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲۸ أَتَبْنُونَ بُكُلَّ رِيحٍ آيَةً
 مزدے نہیں مہی مزد ہمگر پروردگار جہاں ہر سرا شما اڈکن ات چے ماں ہر یک بزرگے سرا یک
 تَعْبَثُونَ ۲۹ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۳۰ وَإِذَا بَطِشْتُمْ
 نشانیے پرگوازی ننگا۔ و اڈکن ات کاری گریے مکان گوشے شما ہمیشہ پشت کپ ات قتا و وقتیکہ دست جنت
 بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۳۱ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۳۲ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ
 دست جنت چہ رحمی۔ نوں ترس ات چہ اللہ وئی خبرا بگرات۔ نوں ترس ات چہ ہا فایا کہ مدتی و ات شما
 بِمَا تَعْمَلُونَ ۳۳ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۳۴ وَجَدَّتْ وَعْيُونَ ۳۵ إِنِّي
 پہما چہ کہ شما معلوم انت مدتی و ات شما پہ ولوت و اولاد و باغ و چشمہ
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۳۶ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ
 ترساں پہ شے ہر چہ یک زندگی روچہ عذاب و کت گوشے برابر انت پہ ہر سرا کہ تو نصیحت بکنے
 أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَعَّظِينَ ۳۷ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۳۸ وَمَا
 یا بے تو چہ نصیحت کنوکان ترانت اے (وعظ و نصیحت) مگر پیشگیں ہوائی عادت و نما

فل یعنی متارا و منی ہما ہاں ہر جدا کنان و اشان و ماں
 زرہ غرق بکن فل اے قصہ و گیش و گوار پیرا باز ہر
 گوشتک فل اشان و مزین شوق اہت کہ ہر زور
 منسوب طیں متارہ اڈکنگ و کہ چرائی ہج کار شہر بیت
 البت نام دتوارش جکسینت وھے داب و اشان و قی
 نندگ و لوگ و جاگہاں و گون مزین سہلے و بستگ ات
 پہ مال و بر باد کنگ و قی ہنرمندی و کاریگری ہر تمام
 زور و قوتش ہمیشانی توک و ظاہر اشان
 ہنچوش فہمتگ ات کہ مارا پہ مدامیگی ماں ہے
 جاگہاں نندگی انت راے یاد گاراں و ماٹیاں ہر
 بر باد نہ بنت لیکن مروچی بگندرت تو آیانی ڈمبانی
 نام و نشان ہم باقی نہ مننگ فل یعنی ہر قی علم و
 زوراک و شما بزرگ و نر و زورانی زہر باد کمرنگ چوش
 بگوش کہ شما انصاف و رحمدلی و سہن ہم کدی
 نہ و ننگ گون خدا و ضعیف و کمزوریں مخلوق و
 مدام ترندی و گہر قی پیش کائت باید کہ شما چہ اللہ
 ترس ات چہ ظلم و غرور ناکیں کاران دست و بکش ات
 و منی رند گیری و بکن ات و یعنی اینکر فکر بکن ات
 کہ آخر اے ساز و سامان شمارا کے و اٹکنٹ آیا
 حقیقی و اہر و شے ذمہ و ہج حق نیست۔ اگن شما چہ
 قی ناشریں کاران دست نہ کش ات تو منارا ترس
 انت کہ جو پیشی تو مان شما ہم ماں مزین آفے و گرفتار
 مبتت بگندرت من شمارا پنت و نصیحت کت
 نوں شمارا لازم انت کہ قی انجام و بابت و قی
 فکر بکن ات۔

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

نَحْنُ بَعْدَ بَيْنٍ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ نَحْمُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
 كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ
 آيَاں باز کس ایمان دار نہ تھی و بیشک تھی پروردگار بہاوت انت زوراک مہربان۔ دروغ بندگنت
 نَسُوهُ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي
 ثمود قوم پر پیغمبران وقتیکہ گوشت گون آیاں آیاں برات اصلاح کہ شمارتس آچے؟ من
 لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 پر شما یک رسولیاں امانت داریں۔ نون بتس ات چہ اللہ مونی خبر بگرت و من نلوٹاں چہ شما
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَتَذْكُرُونَ فِي
 یہ اے خبر سرآمدے نہیں مئی مزد مگر پروردگار جہان سرا شاید کنگ بت چہاں
 مَا هَهُنَا مِنْ بَيْنٍ ۝ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا
 ہمہے چیزانی تہا پے فکریا۔ ماں باغان نو چشمیان و کشاران و تجان کہ خوشگش
 هَضِيمٌ ۝ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
 نازک انت۔ و تراش ات اڈکن ات چہ کوہاں لوگ پہ آسودہ حالی نون بتس چہ اللہ و
 أَطِيعُونَ ۝ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۝ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ
 مئی خبر بزورات کا و نافرمانی حکم و نمندت جہاکہ کار خرابی کنتت
 فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَالِحُونَ ۝ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝
 ماں ملک و کار شکر کنتت و گوشتش کہ تو و جادو کنگ بوستے
 مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝
 تو ت یک مردیے پے ہمیں و نون بزور بیا ریک نشانیے اگر تو چہ راست گو شوکانے و
 قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ وَ
 گوشتی اے یک ڈاچی پے پراٹیا آپ و رگ یک بارے و پر شما بارے یک مقررین روچے و و

منزل ۵

۱۱

دل یعنی تھی نصیحت بیکار انت تھی جادوئے سراکار نہ کنت چہ بن قدیم اے و دستور پیداک انت کہ ہمتیں مردم نبی جوڑ لو ان، مخلوق، چہ عذاب،
 تر سیننت مرگ و زندہ اے سلسلہ چہ بندر، جاری
 انت تو چہ لشی، مارا چونیں ترس ماں دل، اندیت
 پشت کپت مئے رہبندھے رہبندھے گوستگیں پت
 و پیرکانی بوتنگ۔ چہ رہبندھے ماہجر دست،
 نہ کتس و نہ ما عذاب، ترس، ماں دل، دات
 کت کنیں و یعنی ترندیں گواتے دیم دیان،
 اشانی قصہ ہم ساری، ماں اعراف و غیرہ، مفصل
 گوشتگ و یعنی آیا شے مے خیال انت کہ مدام
 ماں عیش و عشرت، کپان چہ دنیا، لذتاں بہرے
 گرات و کوہاں تراشان، ہرج ڈول داریں
 جاگے تیار کن ات چرائی، نرانا ہجر در نہ کپ ات؟
 یا اے مضبوط و مہربان شمارا چہ خدا، عذاب،
 رستگار کنتت، اے حامگیں خیال، چہ دل،
 در بکن ات و چہ خداوند کریم، ترسان، مئی خبر،
 گوشتس بداریں ات مئی پے شے دوزو اہی، اے
 گپان، جنان وک اے دیم گوری یہ بہر کس، انت
 کہ شما اے ناشرین لعینیں شیطاناں دمب، کپان،
 و تا برباد ممکن ات اے اشانی کار انت ماں زمین،
 فساد شنگ و تالان کنگ، اصلاح کنوک یا نیکیں
 سرو سوچ کنوک اے نھنت و یعنی مئی مقابل،
 ترا چوشیں چو نیں خوبی مے ہست کہ و تارا نبی کنتے
 معلوم بیت کہ ترا کسے، جادو کنگ کہ چوشیں
 ناہودگیں گپان، جنے (العیاذ باللہ) و یعنی اگن تو
 راستکان نبی مے و چہ ماتئی در جہ مزن انت تو
 چہ اللہ، دز بندی کنان مارا یک ہنجیں نشانے پیش
 و اے کہ ماہم آتیا قبول دار بیٹیں پدا فرمائش کتس
 کہ شتر چنے سنگ، یک ما دگیں ہشتہرے در بکن کہ
 آتی رنگ و روغن و قد و صورت چوش چوش پر بیت۔
 حضرت صالح علیہ السلام، دعا فرمائنت حق
 تعالیٰ، چہ وئی سر جیں قدرت، اے اشانی
 پیدا فرمائنت وک، حضرت شاہ صاحب، ہشتہ کنت
 و ما دگیں ہشتہ پیدا بوت چہ سنگ، و گوں اللہ
 قدرت، حضرت صالح، دعا، برکت، آتی ماں
 ہرج جھگٹے، تر و گرو کنت یا ہرج گولم (تالاب)،
 سرا پہ آپ، و رگ، شنگ ات و رستیں دلوتان
 و رگ زوران چہ آتی یک گور بوتنت ہمشکا فیصلہ

چوش بوت کہ یک روچے ہشتہر آپ بوارت و یک روچے اے دگہ دولت آپ بوزنت۔

لَا تَسْؤُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵﴾ فَعَقَرُوهَا
 دستی پر ممکن ات پہ بدی گڑا اگر نیت شمارا عذاب یک مزین رو چیتے ول پدا کرتش ہما ڈاچی
 فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿۱۶﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
 گڑا صبح و سراجوتت لپشومان پدا رست پہ آیانی سراجذاب البتہ ماں اے خبرانشاانتہ و
 كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۷﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۸﴾
 بازی کسے و چہ آیای ایمان نیا ورت و بیشک تہی پروردگار ہماوت انت زوراک مہربان
 كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۹﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا
 دروغ بند کنت لوط و قوم و پیغمبران وقتیکہ گوشت گوی آیای آیانی رات و لوط و کہ شما
 تَتَّقُونَ ﴿۲۰﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۲۱﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ترست چہ؟ من پر شمایک پیغمبر یاں امانت داریں نوں ترست چہ اللہ و منی خبر و بزورات
 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۲﴾
 و من نلوٹاں چہ شما پہ اے خبر و سراجوزے نہیں منی مزد مگر پروردگار جہان و سر
 أَنَا تَوَنُّونَ الذِّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۳﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ
 ہیں شما کانت مردعیانی گور و (پہ فعلی کنگا) چہ درتیں جہان و مردمان و انکار کن ات ہمایان کہ پیداک کنگت شے
 رَبِّكُمْ مِنْ أَنْزِلِ وَأَجْزَلٌ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۲۴﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمْ
 پروردگار پر شما چہ شے جنیان بلکین شما پچوشیں توے ات کہ چہ مردہ گوسکت کی گوسکت کہ اگر تو بس
 تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَارجِينَ ﴿۲۵﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِّنْ
 نکلے اولوط گڑا تو ضرور گلینگ بے و گوسکتی کہ چہ شے کار البتہ من
 الْقَالِينَ ﴿۲۶﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
 بیزاراں و ای پروردگار سگایکن مناوینی لوگ مردمان چہ شے کار کہ کنتش پدا رستگاریں کنت او آئیے
 أَجْمَعِينَ ﴿۲۸﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِ ﴿۲۹﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿۳۰﴾ وَ
 لوگ و مردم ورت مگر یک پرزالے کہ کنت ماں پشتکپو کانی تہاف رندا تہا ہیں کنت آدگر ان و

۱۹

ول یعنی گوی ہشتترے بدی ممکن ات واگن نہ ماں
 سکتیں مصیبتے و گرفتار بے ات ول یک بدکاریے
 زالکے و گووے دولت باز انتت کاہ و قدیم و تکلیف و
 سو ب و ہے زالکے و وقی یک آیشناے و سکتیں
 دات پشکا آئی و ہشتترے پدا گڈرات انت (بورات
 انت) چریشی و سہ روج و پدا عذاب آہت (موضع
 القرآن) اے ہم ساری و مفصل گوشتک ول یعنی
 ماں گلین جہان و ابوک و مردین پشے شہوت و تمام
 کنگ و ماننگ انت یا کہ چہ گلین جہان و شما ماننگ
 پہ اے سلیں کار و کنگ و ول یعنی فطرت و
 خلاف چرے کار و کنگ و شما چہ مردم گری و حد و
 سرگوشتک ات و یعنی اے بنت و نصیحتان و
 گوی و ت بدار و آگن دیم ترا تو مارا شزار و بیزار کنت
 گڑا اما ترا چہ وقی مینگ و ہم در کنتیں ول پشکامن
 الم و آئی سراوقی نفرت و ظاہر کتان و چہ نصیحت و
 دست و نہ کنتاں و یعنی مارا چریشانی شومے و
 دیال و نجات بدے و اشان و تباہ و برباد بکن
 و اے زالکے آئی لوگ بانگ ات کہ گوی آ
 بد کرداران ہم شور ات و بدیکہ عذاب آہت تو اے
 ہم ہلاک بوت۔

منزل ۵

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ﴿۵۷﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
 گوارینتیں پہ آبیان سرا ایک گوار گے نون چونیں بدیں گوار گیت ہمارے سنکلیاں فاشک ماں ہے خبرا
 لآیۃٌ وَا مَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۵۸﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ
 نشانی انت۔ و بازیں کسے، چہ آبیان ایمان نیادرت و بیشک تہی پرے رذکار بہاوت انت زوراک
 الرَّحِيْمُ ﴿۵۹﴾ كَذَّبَ اَصْحٰبُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۶۰﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ
 مہربان دروغ بند کنت ایک، مروماں پیغمبر و وقتیکہ گوشتنت شعیب کہ
 اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۶۱﴾ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اٰمِيْنَ ﴿۶۲﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنَ
 شہا ترست جے من پر شہا پیغمبر یوں امانت داریں نون برست چہ اللہ و منی خبرا بزورات
 وَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلٰی رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۳﴾ اَوْفُوا
 و من نلو توں چہ شہا پہ اسے جہرہ سرامز دے نہیں منی مزد مگر پروردگار جہاں سے سرا پورہ
 الْكَيْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۶۴﴾ وَرٰنُوْا بِالْقِسْطِ اِلَى الْمُسْتَقِيْمِ
 کیل کن ات بدے ات و مت چہ نقصان دیوکان و کشت ات بدے ات پر استیں شاہیمیا و
 وَلَا تَبْخَسُوْا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْنُوْا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۶۵﴾
 و کم ممکن ات مدے ات مروماں آبیان چیزان و مگروت ماں ملکاں پر خراب کاری و
 وَاتَّقُوا الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالْجِبَلَةَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۶۶﴾ قَالُوْا اِنَّمَا اَنْتَ مِنْ
 و ترس ات چہ ہا ذاتیا کہ پیدائی کنگ شمارا و پیشگیں مخلوقات و گوشتش کہ تو و
 الْمَسْحُوْرِيْنَ ﴿۶۷﴾ وَمَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَاِنْ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۶۸﴾
 جاد و کنگ بوتگے و نیے تو مگر یک مردے ہے ہمیں تو پہے خیال و تو و دروغ بندے و
 فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۶۹﴾
 نون دور بدے پہے سرا ایک کنگرے چہ آسمان و اگر تو جہ راست گوشوکانے و
 قَالَ رَبِّيْ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۷۰﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ
 گوشتی منی رب شہا زانت ہما کاریا کہ شہا تہی کن ات و پدا دروغ بندش کہ آرنہ گبتنت ہور سائیں روچے

مذللہ

و یعنی آبیان میتگ جہی کنگ بوتنت و چہ آسمان و
 سنگانی ہور گوار گیت بوت اسے ڈول اشان
 جو چہیے و سر سر بوتنت اشانی قصہ ہم گوں گیش
 و گیوارے ماں اعراف وغیرہ و بیان بوتگ و ابن
 کثیر و نبشہ کنگ کہ «اصحاب ایک» ہاوت
 مدین و قوم و راج انت «ایک» یک درختے ات کہ
 اشان آئی پرشتش کنگت چہ ہمے نسبت و اشان
 «اصحاب الایک» گوشک بوت و ہمیشکا شعیب و
 ذکرہ راجہ «اخوہم» بغیرکت چیا کہ بیانی اخوت
 محض بہ قومی و نسبی تعلقانی سرا قائم ات۔ اگر
 «مدین» بگوشتیں تو گڑا «اخوہم» گوشک موزدن
 ات و بدے اصحاب الایک «گوشان» گوں یک
 مذہبی رشتگ و ذکر کی گت تو بہ اسے حساب و
 «اخوہم» فرمان کنگ حضرت شعیب و شان و
 مناسب نہ ات بہر جاوے «مدین» و «اصحاب
 ایک» یکیں قوم انت و واجہ شعیب علیہ السلام
 بہ ہمے قوم و نیمگ و دیم دیگ بوتگت، ساری و
 ہم اسے ردا چیزے بحث گوشگ و یعنی ماں
 کار و باران خیانت و بے انصافی ممکن ات چوشکہ
 شہا زورگ و بدے گوں پورہ ہیں ماپ و تور و
 چیزان و وصول کن ات ہمے ڈول و دیگ و
 و ہرے ماپ و تور و پورہ پورہ دیان بے ات۔
 و یعنی ماں ملک و ریزی ممکن ات و مردمانی
 حقان و جمن ات و یعنی ماں نبوت و دعویٰ
 و ماں عذاب وغیرہ و ہم و تراب و اول اگرے تو
 برحقین پیغمبرے و تو آسمان و یا جبرانی یک چنڈے
 چکل دیان و پیر چا مارا ہلاک نہ کنے و یعنی ہا
 و ت زانت کہ کجام جرم و سر اکجام و بدے و چنکر
 سزار سگ لوٹیت عذاب دیگ مینے کار نہ انت
 مینے کار ات ہوشیار کنگ و آکار ما انجام دات۔

دل مثل ساہیل، چہ چست بوت و چرائی آس گورت چہ چرگ، زمین چند بوت و یک سکین ترندیں چہ ہالے اہت اے ڈول، تمام قوم تباہ بوت، اشانی قصہ ہن ساری گوستگ یک نگاہ اور فوائد، شنگ دیک بیت فلک ماں سورت، ابتداء قرآن کریم، ذکر آت و بر آئی تکذیب، رواہیم تراپ ہم دیک بوتگ ات ماں میاخی، حتیٰ مکذبان داستان بوتنت چہ ادا پد اپیشی سر حال، نیگ و اتری بوتگ یعنی قرآن کریم ہمارکت دار و کس و مزین شانیں کتاب انت کہ آتارت العالمین، ایر گہنگ جبریل امین آئی آروک انت و تہی پاک و صافین قلب، سر آ ایر گہنگ بوت چیا کہ اے ہما قلب ات کہ بہ اللہ علم و روء آ اے گرانیں امانت، چست کنگ و حفاظت کنگ، قابل ات چنا پخ و حی قرآنی اہت و چکا تھک ناں تہی دل، ایر کبان بوت تو ہم ایتر اگوں و تی دل، اشکت و فہمت و پدا محفوظ داشت شاید بہ «علیٰ قلبک» لفظ اے ہن اشارہ بہ بیت کہ وحی نزول بہ ہر ج دو جاورانی بیان ماں صحیح حدیثان اہتگ (یعنی کہ می جو «صلصلہ الجرس»، «ڈول» آیک و کدی فرشتہ جو مردم و شکی، «دیم» آیک و کپ جنگ، چریشان قرآن و وحی اغلبا گوں اولی جاوے اہتگ، چیا کہ ماں ہر دو میں جاوران بہ محققان نزدیک، فرق اینکرات کہ ماں پیشی جاوے چہ بشریت، در کبان، ملکیت، و روگ کپنتگ چوش بگوش اے ساعت، جسری جان، بہک مہتل

داران، ایوک، گوں روحی قوتان و قلبی احساساں کا رمے کپنتگ، چہ دل و گوشان وحی، تو اراشکتگی و چہ دل و چجان فرشتہ، دیکتگی و چہ دل و خداوندی بخشاگلیں قوتان بہ معلوم نقش کنان، محفوظا و اشکتگی بخلاف دومی جاوے کہ ماں آئی، فرشتہ چہ ملکیت، ایر کبان، بشریت، نیگ، «آٹکلت آساعت» پیغمبر چہ ہے ظاہری چہاں فرشتہ دیکتگی و چہ ہے ظاہری گوشانی تو اراشکتگی ہے سو ب انت کہ وحی و اولی قسم، ماں حدیثان چوش ظاہرکت کہ «ہو اشد علی» (آمنی سرا مزین گران بوتگت) چیا کہ بہ آ جاوے و اجہ چہ بشریت، در کبان ملکیت، نیگ، ایک بوگ کپنتگ واللہ تعالیٰ علم فل یعنی نازل کت ما من فصیح، صافیں و تاملداریں عربی زبان، چہ ادا معلوم بوت کہ چہ «علیٰ قلبک»، «مراد اے نہ انت کہ ایوک، قرآن، مضمونان بہ شے دل، سرانازل کتنت پدا اشان، شہابہ و تی لفظان ادا کتنت بلکین لفظان و مضمونان تمام چہ وحی ربانی مبارکیں قلب، سر القاء کنگ بوت فل یعنی قرآن و آئی آروک، احوال ماں پیشی آسمانی کتابان موجود انت پیشی تمام نبیان اسی پیشین گونی، کنان بوتگت چنا پخ ہا زین تحریف و تبدیلی، باوجود داں ہنوگ، ہم یک انبارے اے ڈولیں پیشین گویانی و ست کپیت و اے ہم مطلب بیت کنت کہ اے قرآن، زبات ترمضابین اجمالاً یا تفصیلاً ماں پیشی کتابا دست کپنت خصوصاً قصص توجید رسالت معاد و غیرہ مضمونان کہ بر آئیانی سر تمام آسمانی کتاب و انبیاء و مرسلین اتفاق دارنت و ہے یعنی بنی اسرائیل، علماء شہزانت کہ اے ہما کتاب و پیغمبر انت کہ آئی خبر ماں پیشی آسمانی کتابان موجود ات چنا پخ چرائان بہتین، علانیہ و لہتین، ماں خاصیں دیوانان حقیق کت، اقرار کنگ و لہتین انصاف پسندیں مردم ہے علم و برکت، مسلمان بوتنت مثلاً عبداللہ بن سلام و غیرہ غرض بہ یک ہمیدہ این انصاف دوستے، کہ آئی دل حق و طلب داروک و چہ خدایا تر سوک انت، ماں اشیا مزین نشانی انت کہ دومی مذہب، عالمان ہم ماں و تی دلان قرآن، حقانیت، شہری، سر پد بینت اگر چہ بہ کجام سو بے، باز بہ اعلان و اقرار، جرات کت نہ کنت فل یعنی تہیں و اجہ چہ ربانی فصیحان یکے ات ممکن انت کہ مکہ، مشرک چوش بگوشنت کہ قرآن، تودت تصنیف کر تگ (حالانکہ قرآن بہ و تی معجزہ، رواہ ہما حدیث سر بوتگ کہ آئی مثل، تمام جن وانس

۱۰
۱۱
۱۲

الظِّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا عَذَابًا - بیشک آعذابے ات مزین رو چیسے فل البتہ ماں اے خرائشانی آت و با زین کان اکثرہم مؤمنین ۱۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۲ وَ كَسَىٰ جِبْرَائِيلُ إِيمَانَ نِيَارِيت فَبِشْكَ تَي رَبِّ سَمَوَاتِ اِنْت زَبْرُوسْت مَهْرَبَان - وَ إِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۳ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۱۴ عَلَىٰ قَلْبِكَ اے قرآن دیکد اتلگین انت پروردگار عالمانی، زرتنگ ایر کپنگ امانتداریں فرشتیا، ماں تہی دل، لَتَكُونُ مِنَ الْمُنذِرِينَ ۱۵ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ۱۶ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۱۷ أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَنْ يُعَلِّمَهُ عُلُوقَ ابْنِي إِسْرَائِيلَ ۱۸ تہا ہستیں فل ایانستیں بر آیان یک نشانے اے خبر کہ زانت آتیا راجی اسرائیل، عالم و لَوَنَزَلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۱۹ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ دَاكِرًا ۲۰ وَ اَتَمَّ اَمْرًا ۲۱ اے کتاب بہ یک عجیے (غیر عجیے) سرا، پدا بوتنتینی بہ آئیانی دیا تا ہم ایمانش مؤمنین ۲۲ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْجَبْرِيِّينَ ۲۳ لَآيُؤْمِنُوْنَ بِه نيارت بہ آتیا فہمیدول و گوازیں تہنگیں ہے نمنگ ماں نافرمانانی دل، ایمان نیارت بہ اشیا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۲۴ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۲۵ تہا کہ نگندنت دردناکیں عذاب، ک پدا کت بہ آئیانی سرا انانگہ و آئیانا خبر ہم نکپیت فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۲۶ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۲۷ افرؤیت پدا گوشنت کہ مارا چہرے مہلت دیک بیت، اے عذابا زوت لوٹت چے؟ شرانت تو چار کہ اِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۲۸ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۲۹ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ آيَاتِنَا مِنْ قَبْلِهِمْ ۳۰ وَمَا أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا هَلَاكًا ۳۱ آئیانی ہما عیشے کہ دیک بوتگت و ما غارت ننگ، چ شہرے مگر کہ پر آتیا

مذلل ۵

ہم جو کت نہ کنت پدا ہم بہ گوشگ، روا اے احتمال پدا بیت کنت لیکن اشانی ضد، شقاوت و بے نصیبی، احوال ایش انت کہ اگن اے قرآن بہ بند و خبر، ما بہ کجام عممی انسان، سرانازل بگوتیں کہ آ عربی زبان، یک حرفے، گوشگ، سرا ہم قدا و موتیں بلکین بفرض محال کجام حیوان لا یعقل، سرانازل ہوتیں پدا ہم اشان منوک نہ انت آو ہر، چیزے دگہ احتمال و شبہ اش کتگ ات، حضرت شاہ صاحب نشہ کنت کا فران گوشگت کہ قرآن نازل بوت ماں عربی زبان، اے نبی، زبان ہم عربی انت شاید و ت اشے، جو کت کنت اگن غیر زبان زانو کے، سرا عربی قرآن نازل ہوتیں گوا ما یقین کنگ ات، فرمائنت کہ فریبی، دل، قرار کدی حاصل نہ بیت گوا ادا کہ شبہ اش در کتگت کہ دگہ کیے اے و اجہ، شون دنت (موضع القرآن) ک یعنی ہر مردے و نارا جرم و گناہانی عادت دنت و تی دست و پادان، بہ ناشیں و نا جانزین کاران کار مرز کنت تو اللہ تعالیٰ ہن بہ و تی عادت، روء آئی و اگ، شکل کنت و بہ آئی دل، انکار و تکذیب، اثران جاگہ دنت، اے تقریر ترجمہ، روا بوت لیکن باز مفسران، «سلکناہ» و ضمیر، قرآن، طرف، راجع کنگ یعنی قرآن، ما بہ اے رنگ، گنہ کارانی دل و داخل کنگ کہ آماں و تی دل، شہزانت کہ اے بشری کلام بیت نہ کنت پدا ہم چہ و تی ضد و کنت، ایمان آرت نہ کنت...

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... وکذیب و سرافش کنگ تا نکه ماں دنیا یا آخرت و درونائیں عذاب و پیمان و ت بگندنت آوہد قبول داربنت کہ بے پیغمبر راستی و سرآت و ہرچ کتابے آورتکتی آہم برحق ات مگر آوہد و متنگ ہیج درد نہ وارت و یعنی خداوندی عذاب و ہرے یکدم سر بان و سر بیت آوہد و گوشتن آیا مارا کتیں مہلت دیگ بیت کہ نون توبہ کنان و وقتی رفتار و جوان بکنیں و پیغمبرانی رفیکری کنان و پیش بداریں ماں دنیا و عذاب و آیک و اشتیاقی انتت نون مہلت لوٹ انت و یعنی سالانی سال و مہلت کہ دیگ بوتنگ ات آوہد و ہیج درد نہ وارت آوہد و اے چندہا سالانی مہلت ہیچوش معلوم بیت کہ بز ان ہیج مہلت دیگ نہ بوتنگ و ہیچوش معلوم داربنت کہ زوت گرگ بوتیں کا تم یوم یوم و کما لم یلبثوا الا عشیة او صحاها (انازعات رکوع ۲۴)۔

ہمے صفحہ و فوائد و یعنی کجام قوے و تختہ ہیچوشکانی یک دم چیتی کنگ نہ بوتنگ و ہر عذاب و سر بوتگ و پیش باز مہلت دیگ بوتنگ و آگاہ کنوکیں پیغمبر روان دیگ بوتنگت تا نکه مردم بے خبربنت و ہر یکہ ہیج ڈول و سر پند بوتنت آخر اشان تباہ کنگ بوتنت (العیاذ باللہ) و ماں میانی و مکذبانی احوال و بیان کنان و ہر اصل مضمون و آیتہ کت نزل رب العلمین نزل

یہ التورح الایمین و تکمیل و آخر بیان فرمائینت۔ یعنی اے کتاب چہ خدا تعالیٰ و جانب و جبریل امین و آورتنگ شیطانانی سوچ و انگلیں چیز قرآن نہ انت بار ہیچ شیطانان چون ممکن انت کہ چوشیں کتابے جوڑکت بکننت آیاتی تب و خاصیت تو گمراہی فساد و تہار و نکی ماں شانگ انت و اے کتاب چہ اول بکرہ داں آخرہ چہ رشد و صلاح و ہدایت و نور پیر انت کہ چہ آئی تعلیم و برکت و ہما جماعت تیار بوت کہ چرائی زیات بہ آسمان و چہرہ بیان چہ ابید و گ پاک باز صادق خدا ترس و خدا پرست جماعت نیست تو اے کتاب و علومان و شیطانانی تب و ہیچ مناسبت نیست نہ اشان بریشی و لائق انت کہ اے عظیم الشانین امانت و بارہ چست کت بکننت لقا انزلنا ہذا القرآن علی جہل لک آیتہ خاشعاً متصد عامت و خشیتہ اللہ (حشر رکوع ۳) ماں روایتان انت کہ بہتیں مشرکانی خیال ات کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و گورہ کجام یک جتنیت و اے قرآن و آرتا تعلیم دنت ماں بخاری و انت کہ یک برسہ بروحی و آیک و دیر بوت تو یک زلزلے و گوں و اجہ نبی و گوشت کہ تھی شیطان و ترارایل دانگ (نوربانش) ماں اے آیتان ہی خیالاتی تردید انت کہ چوشیں خیال ہامگین و باطل انت و یعنی قرآن و نزول و دوران و ہیچ آئی حفاظت و ہیچیں نبی جو کیدار نندینگ بوتنگت کہ شیطان اودا ہیج رفت نہ کنت و نہ یک حرفے چلانیت کت کنت کما قال تعالیٰ و انا کنا نفعد منہما مقاعد للسمع فمن یسمع الان یجد لہ شیہا یا رصدا (جن رکوع ۱) و قال تعالیٰ فانتہ یسئلک من بین یدیه و من خلفہ رصدا (جن رکوع ۲) و قال تعالیٰ لا یاتینہ الباطل من بین یدیه و لا من خلفہ تنزیل من حکیم حمید (حم السعدہ رکوع ۵۴) (تنبیہ) شیاطین و غیبی خبران اشنگ و کوشستان زد او ناکام بوگ و بابت و ماں سورہ حجر و ابتداء تفصیل و اربیان گوشتگ اودا مطالعہ کنگ لازمی انت۔ و اے فرمائینت رسول و بے اشکنا ینت دگران و یعنی و ہرے اے کتاب بلا شک و شبہ خدا ویم دانگین انت شیاطین و مریشی و تدیک لٹے ہم و دخل نیست انت تو لازم انت کہ اشی و تعلیم و سر عمل بہ بیت کہ ماں آئی و اصل

قال الذین ۱۹

۵۸۱

الشعر آ۲۱

منذرون ذکریت و ما کتا ظلمین و ما تزلت بہ الشیطین

وما ینبغی لہم و ما یستطیعون انہم عن السمع لبعزولون

فلا تدع مع اللہ الہا اخرتکون من البعدین و انذر

عشیرتک الاقربین و اخفض جناحک لمن اتبعک من

المومنین فان عصوک فقل انی بری و عما تعملون و توکل

علی العزیز الرحیم الذی یریک حین تقوم و تقبک فی

السجدین انہ ہو السميع العليم هل انبئکم علی من

تنزل الشیطین تنزل علی کل افک اثیم یلقون السع

واکثرہم کذبون و الشعراء یبعثہم الغاوان المتر

انہم فی کل واد یھیمون و انہم یقولون ما لا یفعلون الا

الذین امنوا و عملوا الصالحات و ذکر و اللہ کثیرا و انتصروا من

منزل ۵

توحیدانت شرک و کفر و کذیب و شیطانانی راہندان و اختیار کن ات و ان نہ چہ خداوندی عذاب و ہر رسنگار بوت نہ کن ات و یعنی چہ دگران و پیسروقی سیاد و ارشان و سرزنش کن ات کہ دوز و اسی و روا آیاتی حق گیشتر انت و چونانی و ہم مردم و صداقت (راستی) و حقاقت چہ سیاد و ارشانی معاملہ و چکاسگ بنت حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ و ہرے اے آیت نازل بوت و اجہ ہی تمام قریش و اعلان کنان و اشکنا ینت و داں وقتی و خستروقی ناگوہ اشکنا ینت کہ اللہ و گورہ وقتی فکر و کن ات بہ خدا و گورہ شے بابت و من ہیج کت نہ کنان و یعنی دوز و اسی کن در حق و مٹومانی وقتی بہ بنت یا کہ در آمد و یعنی خدا و حکم و ہر خلاف کیے عمل بکننت چرائی و تو وقتی بیزاری و شتراری و ظاہر کن وقتی بہ بیت یا کہ در آمدے بہ بیت (موضع) و یعنی نافرمانی کنوک ہر کس بہ بنت و ہر قدر بہ بنت ترا ہیج تا و ان دات کت نہ کنت، چہ کلان بیزاری بو ان و بکنیں خدا و سر بھر و سہ بکن آئی مقابلہ و کسی زور نہ روت ہمے ہم و آ مہربانی کنوک انت ہم، چنانچہ آچہ وقتی مہربانی و مدام ہی حال و سر اعنایت و نظر و داران انت و یعنی تو و ہرے پہ تہجد و پاد کائے و متوسلین و حال شونی و کئے کہ اشان خدا و یاد و گلا ییش انت یا کہ غافل انت (موضع) یا و ہرے توبہ نماز و ...

..... اوشتے و ماں جماعت ۽ نماز ۽ نقل و حرکت (رکوع و سجود وغیرہ) کئے و مقتدیانی سرانگاہ دارے۔ و لہتین ۽ گوشنگ کہ چہ ساجدین ۽ واجہ نبی ۽ پت و پیرک مراد آنت یعنی واجہ ۽ نور ۽ چہ یک نبی ۽ پشت ۽ داں دومی نبی ۽ پشت ۽ منتقل بوگ و آخر واجہ ۽ نبی بوگ آیک بلکین ہتین مفسران چہ لفظ واجہ نبی ۽ والدین ۽ ایمان ۽ سراسر استدلال کنگ و اللہ اعلم فل اد اذ قرآن ۽ صدق و بزرگی شان ۽ رد اتنبیہ فرمائیت یعنی چوشین ساجدین و تہجد گزارانی امام ۽ کہ آماں دستپاک ۽ معاملہ ۽ وقی و در آمدے ۽ ہج پر و امداریت و چہ گلین جہان ۽ سردان ۽ یکس خدا ۽ سراسر بدایت آپوش گوشنگ بوت کنت کہ (معاذ اللہ) شیطان ۽ آئی ۽ وحی آورنگت ۽ بیارات من شمارا پیش داران کہ شیطان وحی چونیں کسان سرکیت، اکیت دروغ بندانی سراسر معاشان و بدکارانی سراسر چہ شیطان و ت چہ راستیں مردمان بیزارانت کہ اشان آتر ابد حساب کنت چہ دروغ بند و دعا بازان رضامندانت کہ اشان بہمائی تب ۽ زندگی گوازیمنت۔ خوب! چہ گلین راستان زیات راست باز و چہ تمام نیکان گیشتر نیکیں انسان ۽ گون شیطان وحی ۽ چہ نسبت ہست؟ واجہ ۽ صدق و امانت، تقویٰ پاکبازی خدا ترسی و ہما وصف آنت کہ آیان چہ حوردی ۽ بگرداش نبوت ۽ دعویٰ ۽ واجہ ۽ گلین قوم ۽ تسلیم کنگنت و انکہ الصادق الامین ۽ لقب ۽ واجہ نامدراہم بوتگت و یعنی شیطانان کجام یک کپی چندی گپے غیبی خبرانی بابت ۽ ہرچیکہ اشکننت ماں آئی ۽ دگہ صد دروغیں گپت او ارکنان ۽ وقی و تی کاہنیں دوستان ۽ سرکنت آیانی وحی حقیقت ہمیش انت۔ برخلاف اشی ۽ کہ بیانی وحی ۽ یک حرفے و یک نقطے ہم دروغ بیت نہ کنت۔ لہتین یلقون السمح ۽ معنی چوش کرنگ کہ شیطان ملائے اعلیٰ ۽ نیگ ۽ گوشان ۽ دارنت کہ کجام غیبی توارے بہ اشانی گوشان بگپیت یا دروغ بندیں گنہ گار شیطانانی طرف ۽ گوشان ۽ سکت کنت کہ یک چیزے چہ آنکو دست ۽ دست ۽ بگپیت کہ آتر اذیم تر ۽ رھا دگ بکننت وکال کا فران برے واجہ نبی ۽ کاہن گوشنگت برے شاعر پمشکا فرمائیت کہ شاعری گپت خشکیں خیالات بنت گون حقیقت ۽ آہج تعلق ندرانت پمشکا چہ شاعر ۽ گپان بجز محفل ۽ گرمی یا وقتی جوش و واہ واہ ۽ کس ۽ را پکائیں ہدایت نہ بیت حالانکہ اسے یک حقیقت ایت کہ ماں اسے پیغمبر ۽ مجلس ۽ چہ قرآن ۽ اشکنگ ۽ ہزاران مردمان بہ نیکی و پرہیزگاری ۽ راہ ۽ کپنگت وکال یعنی ہرچ مضمونے کہ دست جنت آتر اذیم اشان ۽ بارت کسے ۽ توسیپ ۽ بنا کنت آتر ا توسیپ دیان ۽ بہ آسمان ۽ سرکنت یا کسے ۽ مذمت و خرابی ۽ بیان کنت تو گلین جہان ۽ عیبان ماں آئی ذات ۽ جمع کنت ہست ۽ نیست و نیست ۽ ہست ثابت کنگ پر ایان ہج مشکل نہ انت غرض دروغ مبالغہ و خیالات ۽ ہرچ جنگلے ۽ درکپنت پداچک جنان ۽ نہ چارنت پمشکا شعر ۽ نسبت ۽ مشہور انت کہ «اکذب او احسن او» وکال یعنی شعر ۽ بو ان تو معلوم بیت کہ چہ رسم ۽ زیات بہادر و وجہ شیر ۽ گیشتر دلیرانت و وہدیکہ آتر اذیم و چار بکے تو مزن درجہ ۽ تر سوک و نامردانت کدی بچارش تو چو گاؤ میش ۽ چند انت و شعران ۽ بو ان ۽ تو خیال بیت کہ نبضان ساہ ماں نہ انت روح ۽ قبض بوگ ۽ انتظار (راہ چاری) انت واجہ حالی ۽ ماں و تی مسدس نامی کتاب ۽ اشانی نقشہ ۽ خوب گیش و گیوار کرنگ الغرض یک خدا ۽ پیغمبر و آہم خاتم الانبیاء ۽ را گون اسے جماعت ۽ چہ رشتگ پمشکا فرمان گت و ما علمت اہ الشعرو ما یتبعی لہ، واجہ ۽ ہرچ خبرے ہست ات راست پختہ۔ تور کنگیں (کش انگیں) تحقیق ۽ شاہیم ۽ وزن کنگیں ۽ ڈول ات پدا ہرچ گپے چہ واجہ ۽ زبان ۽ مردمان اشکنگت ہما گپ ماں عمل ۽ مردمان گون و تی چمان دیگت نون باریں شاعر ہنچوش بنت ۽ ہمیشی ۽ نام شاعری انت حاشا تم حاشا۔

ف مگر کسے ماں شعراء اللہ پاک و حمد بیان بکنت یا نیکی و نیگ و ترغیب بدت یا کفر و مذمت یا گناہ و بدی و ظاہر بکنت یا کفر اسلام و نام و یہ سبکی بگر بیت
 نے آئی و پستہ بدت یا کسے و آتزا ایذا دات آتی جواب بہ میا نہ روی و دات اسے ہمیں شعر عیب نہ انت چنانچہ حضرت حستان بن شامت رضی اللہ
 عنہ وغیرہ و ہنچیں شعر پر بکنت و مشکا و اجہ نبی و فرمائیت کہ اے کافران و جواب بدے روح القدس گوں تو ہمراہ انت فل اے گوں "من بعد
 م ظلّموا" و مناسبت و فرمائیت کہ ظالمان و زوت و فی کتگیں کارانی انجام معلوم بیت کہ ہر شتر کجام کش و نذیت۔ چہ درستان مسترس ظلم ایش انت
 کسے اللہ و کتابان و پیغیران و کاهن و شاعر گوشان و دروغ بند بکنت و یعنی ہر کس و فی عاقبت و ہج فکرے و مستقبل و مہیت آھے فانی دنیا و
 فرے کار و گسار ماننت آیانی تمام کوشستانی بن جاہ ہے چنت روچی زندمانی انت ہر ج کتابے یا پیغیرے چریشی و دل و نگلینان و عاقبت و نیگ و

دگوش و گور بکنت این بیت آنکو پر چا گوشاں پاک
 بکنت آہ دنیا و عشق و سرستی کنان و راہ شونی
 دیوکان و بہ کلاگان زورنت آسمانی صحیفہ و
 کتابانی ردا ٹوک و ٹالی کنت پیغیرانی سر اسخرہ
 کنت وھے کارانت کہ اشان و آشرزانت و
 دتار اماں گمراہی و کورچات و غرق کنت۔

(تنبیہ) تزیین و نسبت حق تعالیٰ و نیگ برے
 حیثیت و انت کہ ہر چیز و دی کنوک ہماوت انت
 کجام سبب و ردا مسبب و ترتیب ابید چہ آتی ارادہ
 و مشیت و بیت نہ کنت چوشک ماں دگہ جا کہاں
 اضلال و ختم طبع وغیرہ و نسبت بہ معانی نیگ و بوتگ
 سورہ نمل و اے آیتانی مضمون گوں سورہ بقرہ و
 ابتدائی آیاتان باز مشابہت دارنت آیان و یک
 پرے پدا چارگ لوٹیت وھ یعنی اسے بد بختان زمان

ضلالت و میدان و بہ سرگردانی و ویل بکن ات
 و ہدیگہ اشان صاف صاف و بیان کنوکس قرآن و
 قدر نزانت و چہ آتی ہدایات و بشارت و فانگ
 نذرت تو گڑا اشان وھے ہمارا سو ابوگی ات۔ شما
 و خدا و شکر و بکرات کہ آعلیم و حکیم و چہ درستان
 زیات عظیم الشان کتاب شمار دیگ بوت کہ چرائی و
 برکت و ہر دمان و ہر ساعت و تازہ بتازہ فوائد
 حاصل ہو گانت کہ ماں آتی و بہ مؤمنان مستاک

ماں انت و دروغ بند کنوکان و عبرت ناکس قصہ
 و داستان اشکنا ٹینگ بوٹکنت تانکہ راستیں مردمان
 دل مضبوط و محکم بہ بیت و دروغ و پلہ دارک و فی
 بدیں انجام و آگاہ بہ بنت چنانچہ پرھے مقصد و مردان
 دیماحضرت موسیٰ علیہ السلام و فرعون و قصہ بیان
 بیت و اے چہ مدین و سرگردان و بہ وادی و طوبی و
 گرو گور و سر بوگ و وھد و گوشتی و ہدیگہ ماں سکس
 ساتیں تہار و کسین شب و راہ شمشوٹکنتی۔ زیات بیان
 ماں سورہ "طہ" و فوائد و گوشتگ ہمو د چارگ بہ بیت
 و یعنی راہ و بابت و جھست باواست کنان اگن

آس و گور و کسے موجود بوت و اگن نہ کم چہ کم بہ دستانی
 تاگ و یک اشکرے کاران و او داسر بوانے و
 معلوم دار بوت کہ اے دنیائی آسے نہ انت بلکس غیبی
 و نورانی آس انت کہ چرائی توک و خدائی نور ظاہر

بو گانت یا آئی تجلی شہم دیگانت شاید ہما بہ بیت کہ آتزا ماں حدیث و فرمائیت "رجاء النار" یا رجاء النور، پدا چہ غیب و توار اہم "ان بقرک من فی
 النار و من حولها" یعنی زمین و اے جنت مبارک، ماں آس و ہر ج تجلی ہے ہست آہم مبارک، و آئی توک و یا آئی کش و گور و ہر کسے موجود انت مثلاً
 فرشتہ یاوت موسیٰ علیہ السلام اکل مبارک انت۔ اے غالباً موسیٰ علیہ السلام و بہ دل بڈی دیگ و بہ عزت و شرف و خاطر و فرمائیت و فی یعنی مکان
 طرف، جسم، صورت و رنگ وغیرہ چہ سمتان (طرفان) بیان و اللہ ذات پاک انت۔ ماں آس و آئی تجلی و معنی جوش نہ انت کہ معاذ اللہ آئی پاکسے
 ذات و ماں آس و حلول گت و آفتاب (روح) کہ گلیں جہان و روشنی دنت اگن ہے آفتاب ماں قلعی دار و کسین آدینک و تجلی بکنت گڑا کجام احمق
 گوشت کنت کہ اینکے مزین شمس کترہ و گونڈ کسین آدینک و جاگہ کنگ و۔ و یعنی اودا چہ درستان زیات خسارہ و توک و ہے ہر دم بہنت۔

بَعْدَ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مَنقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿۱۵﴾
 خبر کہ یہ آیانی سر ظلم بوت و زوت زانت ظالمان کہ آپہ کجام نیگ گرونٹ و
 سَوْءَ الْعَمَلِ بَكِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ تَسْعُونَ آيَةً وَسَبْعٌ رُكُوعًا
 سورہ نمل ماں مکیا ایرا ہنگ و آتے تہا نود و سہ آیات و ہفت رکوع انت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کنان گوں اللہ نام و ہما کہے اندازہ ہر بان باز رحم کنوک انت
 طَسَّ تِلْكَ آيَةُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿۱۵﴾ هُدًى وَبُشْرَى
 اے آیات انت قرآن و روشن کتاب و ہدایت کنوک و بشار دیوکت
 لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۵﴾ الَّذِينَ يقيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 پرمومنان ہما کہ قائم دارنت نماز و دینت زکاتا و ہمشنت
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿۱۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا
 کہ بہ آخرت و یقین کنت ہما کسان کہ نمنت آخرت و ذوالارین کنت
 لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۵﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
 یہ آیانی نظر آیانی کار زون آسرگردان انت کہ اے ہما کس انت کہ پرایان سلسیں عذاب انت
 وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ ﴿۱۵﴾ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ
 و ہما بنت کہ ماں آخرت و خراب حال ترنت و بیشک ترارگی انت قرآن چہ ہما ذاتے نیگاکہ آ
 حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿۱۵﴾ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَأَتِيكُمْ فِيهَا
 وانا انت خبر دارنت و وقتیکہ گوشت موسا یا گوں وئی لوگیا کہ من آسے دیت و زوت کاران چہ اودا
 بِخَبْرٍ أُوْتِيَكُمْ بِشَهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿۱۵﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا
 خبرے یازوراں کاران گنتے روکس ہما کہ شمار تارا بتاپت و پدا وقتیکہ رست آئی و گورا
 نُودَىٰ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۵﴾
 توار جنگ بوت کہ برکت انت پرمایان کہ ماں آس و تہایت ہما یا کہ آتے تو کوشانت و پاک نہت اللہ ہما کہ ہمیں چہ
 پروردگار ہیں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی اے ساعت، گون تو کلام کنوک من و تاں اے گل والا گون گیش گیوار ماں سورہ رط، گو سنگ فل شاید اول سر بارگ بو تک یا حرکت بہ تیزی، تشبیہ دیگ بو تک جون بہ خور دی مراد نہ انت فل اے طبعی ترس ات کہ نبوت بہ منافی (برخلاف) نہ انت فل یعنی جو نہیں جاگہ، سر بوان، پھر جو نہیں چیز ان ترسگ چی مطلب داریت رسولان، لائق نہ انت کہ متے قرب بہ بارگاہ، سر بوان، پھر عصا یا چہ مار یا چہ دگہ مخلوقے بہ ترسنت باید انت کہ اول اول، مزین سکون و قرار حاصل بہ بیت فل اے استثناء منقطع انت۔ یعنی خدایہ دربار سر بوان، خوف و ترس ایوک، ہمانی، بہ بیت کہ آئی، زیادتی و خطائے و گناھے زرتنگ و آہنگ۔ آئی بہ بابت، ہم متے گور، اے دستور انت کہ بدی، پھر بعد اللہ کسے گون دل، توبہ بکنت ووقی راہ، راست بکنت و نیکی کنان بدی، نشانان گار بکنت تو گوا حق تعالیٰ چہ وقی رحمت، معاف کنوک انت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت «موسیٰ علیہ السلام، زردوران یک کافرے گشت، آئی، ترس ات موسیٰ، دل، اللہ تعالیٰ، آ معاف کت فل کہ نشانیان بیان سورہ بنی اسرائیل، آیت «وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْتَكْبَرَ تَوْبَىٰ» استرا ایل اذ جاء هؤلا، پھر چیرگ، بجات آئے نشانان ایش انت (۱) ید برضا (۲) عصا (۳) قحط (۴) نقص ثمرات (۵) طوفان (۶) جلا و ف (۷) قتل (۸) ضفادع (۹) دم۔

ک یعنی وہدیکہ برے برے یہ اشانی چٹانی پیگے آ نشان پیش دارگ بو گنت تو ذرا ایندنتش کہ اے گل جادو انت حالانکہ آماں دل، صدق انت کہ موسیٰ علیہ السلام برحقین پیغیے و ہر نشانے کہ پیش دارگانت یقیناً خدای نشان انت۔ جادو ٹھکی ویم بندی نہ انت مگر تہنا گون بے انصافی و غرور و تکبر، بہ زانت کاری، وقی ضمیر، برخلاف حق، تکذیب راستی، انکارش کر گنت زناچی بو ت چنت روج، پھر معلوم بو ت کہ چوین کنتی مفسدانی انجام جون بیت درستان، پھر قلم، پھر مویجان دتی دیار گنت کسے، گور و کفن ہم نصیب نہ بو ت کنت حضرت سلیمان حضرت داؤد علیہ السلام، صا جزادہ انت چہ بیت و چک، پھر یکے، راقداقی شان، اللہ تعالیٰ، علم، خاصین پھر بخشانگ ات شرانح و احکام و سیاسی اصول و حکمرانی وغیرہ، علوم گل اے لفظ، چیرگ، داخل بو تنت فل حق تعالیٰ، پھر علی داؤد و سلیمان علیہما السلام، و انتگ آئی، اثر ہمیش ات کہ حق تعالیٰ، نعمتانی شکرش گنتگت کجام نعمت خداوندی، پھر شکر ادا کنگ چہ اصل نعمت، ہر سرین نعمت ایت فل کثیر، لفظ پیشکا گوشت کہ خدایہ بازین بندگان، اشانی سرافضیلت دیگ بو تک باقی تمام مخلوق، سرافضیلت ماں کلین جہان، یکس بندہ، حاصل بو تک کہ آئی مبارکین نام انت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، یعنی چہ داؤد و چچگان آئی، اصل جانشین حضرت سلیمان علیہ السلام بو ت کہ ماں آئی ذات، اللہ تعالیٰ، نبوت و بادشاہت ہر دو جمع کنت و ہما ملک بخش ات کہ چہ آئی پیش یارندہ کس، نہ رس ات، جن، گوات و بالی مرغان، پیرانی مسوکت چوشکے ماں سبائ کیت فل چہ خبر، انکار سرفظاہرین خبر، انکار کنگ انت کہ مرغ ہر چ بولی، گوشت ماں آیان دال یک خاصین ہتے، افہام و تفہیم، شان پدرا بیت یک مرغ ہر و بدیکہ وقی جٹ (جوڑی)، تو ار کنت یا پہ دان و رگ، وقی چچگان، آواز دنت یا چہ کجام چیزے، ترسان، اشان، خبر دار کنت ماں اے تمام جاوران آئی بولی و لب و لہجہ یک پیمانہ بیت چنانچہ آئی مخاطب اے فرق، شری، مارنت، چریشی، مارانت کت کنین کہ ایگہ جاوران و حاجتانی و ہدے ہم ما اشانی صوتان (اگن چہ اشان بہ معنی خیال، منشا بہ و چہ یک دومی، قریب قریب انت) پھیں لطیف و سبکس تفاوت درایت کہ آترا اشان و ت ماں و ت، سر پد بیت کنت تو کدی یک پستی دفرے، برد و تار، مشابہت کت کت، تو ار، چہ دیران باشکن بہ تہی گور، ایوک، لہتین بے معنی و بے مقصدین

۱۰۰
يٰۤاٰمُوْسٰى اِنَّ اللّٰهَ الْعَزِيْزَ الْحَكِيْمَ ۝۱۰ **وَالْق عَصَاكَ فَلَمَّا رَاَهَا**
 او موسیٰ اے (کہ خبر کنگی انت) مناں اللہ زبردست حکمتانی و اجر و و در برے وقی نشا۔ پراوتیکہ وقی آ
تَهْتَرُ كَاٰتِهَا جَانٌّ وَّلٰى مَدْبُرًا وَّلَمْ يَعْقِبْ مُوسٰى لَآخْفَ اِنِّىْ
 سرت گوشتے کہ آمارے فل پشتی دات تجا ناؤ چکی پرا نگر و نیت فل او موسیٰ مترس۔ من کہ ہستیاں
لَا يَخَافُ لَدَيْ الْمُرْسَلُوْنَ ۝۱۱ **اَلَا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسًا بَعْدَ**
 چہ منی گور، ترسنت پیغبراں فل مگر ہما کیکہ ظلمی کت پرا آئی، بدل، نیکی کت زرد چہ
سُوِّ فَا نِيْ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝۱۲ **وَاَدْخَلَ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا**
 بدی، گرا من بخشو کون مہربانان و ڈگوا زین وقی دستا ماں وقی جیبکا در کیت اسپت استیا
مِنْ غَيْرِ سُوِّ فَا نِيْ تَسْعَ اَيْتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا
 بغیر چہ عیبیا۔ اے دوینانی ہو ریا نہ نشانی انت زورش بر زور نیک آئی قوم، نیک، بیشک آنا فرمانین
فَسٰقِيْنَ ۝۱۳ **فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ اٰتِنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۱۴**
 مردم انت فل پرا وقتیکہ رسنت آیان گور اے آیات و نشانین گوشتش اے ظاہرین سحرے۔ و
بِحُدُوْبِهَا وَاَسْتَيَقِنْتَهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
 منتنتش آچہ ظالمی، و گہرتی، حالانکہ یقینش زانتت آماں وقی دلاں۔ نوں پچا کہ چہ پیا بو ت
عٰقِبَةُ الْمَفْسِدِيْنَ ۝۱۵ **وَلَقَدْ اَتَيْنٰدَاوُدَ وَ سُلَيْمٰنَ عَلَمًا وَقَالَ الْحَمْدُ**
 انجام مفسدانی کت و دات ما داؤد و سلیمان علم و گوشتش شکر
لِلّٰهِ الَّذِيْ فَضَّلْنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهٖ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۶ **وَوَرَّثَ**
 اللہ ہما کہ بزرگ، دانگ ماراں، وقی بازین ایماندارین بندیان سراف و جانشین بو ت
سُلَيْمٰنَ دَاوُدَ وَقَالَ يَا اَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَاَوْتَيْنَا
 سلیمان داؤد و فل و گوشتی او مردماں پیش دارگ بو تک مارا مرغانی زبان فل و دیگ بو تین
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّ هٰذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ ۝۱۷ **وَحٰشِرٌ لِّسُلَيْمٰنَ جُنُوْدًا**
 چہ ہر چیز یا فل بیشک ہمشت ظاہرین بزرگی و چچ کنگ بو تنت سلیمان کہ آئی لشکر

مزل ۵

حرکات و تواران چہ زبات دگہ ہیج نہ انت لیکن تلغراف، استاد ہما دماں، گوشت کنت کہ چہ فلان جاگہ، فلان مردم اے کپ، جنگانت یا فلان استاذ تقریر چہ ہیج تلغراف، کت کٹا ہٹ، صاف صاف اشکنگ بیت چیا کہ اے تلغرافی فقرات، جوڑ کنگین رھنڈان بخوبی معلوم دار انت علی ہذا القیاس چہ بعید بیت کنت کہ حقیقی جوڑ کنگین کار کیکہ، مرغانی صوتان، ہم پھر جدا جدا معنی و مطلبانی ظاہر کنگ، جوڑ کنگت۔ و چوشکہ انسانی چچہ چوقی مات و پت، زبان، آہستہ آہستہ واقف بو ان بیت، بالی مرغانی چک ہم چوقی فطری استعداد، وقی بنی نوع، بولیاں فہمت کت کن انت و بہ نونگ، یک پیغبری معجزہ، حق تعالیٰ کجام وقی نبی، اشانی علم، عطا، بکنت، بہ حیوانان جزئی ادراک، حصول چہ ساری، ہر کس، متنگ ات لیکن یورپ، نو کین تحقیقات نوں حیوانانی عقل مندی، چہ انسانانی سرحد، قریب کنگ، گلا بیش انت، دانگہ حیوانانی لفظ و بولیاں، «اجد» تیار بو گانت۔ قرآن کہیم، خبر داتگت کہ، ہر چیز وقی پروردگار، تسبیح و تحمید، کنت کہ شہا آراہمت، نکذات و ہر یک مرغ چہ وقی صلوة و تسبیح، راھنڈان واقف انت، ماں صحیح حدیثان حیوانانی خبر و حال بلیکین جمادات، چہ جبر و حال کنگ و تسبیح و انگ ثابت انت، چریشی، ظاہر بو ت کہ وقی خالق، اجمالی مگر راستین معرفت ماں حکم چیز، فطرت، نندارنگ بو تک نوں آیانی تسبیح و۔

جبریت کہ من ہدیہ (مخبر سلیمان) نہ ننگ گایاں، آیا مرغانی محی و توک منی ہم پرانی نہ کپیت یاد حقیقت، آ غیر حاضر انت؟ (تنبیہ) چہ مرغان حضرت سلیمان، باز رنگ، کار کنگت مثلاً ماں ہوائی سفر، آیان و بی بازلان، ہر ساہگ، خاطر، و کنگت یا وقت حاجت آپ، شوہار، اشان دیم دیک بو کنگت یا نامہ بری کنگ، کہ کاگدے بہرنت و سر کنگت وغیرہ۔ ممکن انت کہ آساعت و پید ہدیہ خاصین کار سے پیش آہنگتی۔ مشہور انت کہ ہر جاہیکہ ماں زمین، آپ ہدیہ محسوس بیت و اسے چوہین مزین کنگے نہ انت کہ حق تعالیٰ کجام یک جانور سے، کجام یک قوت حاستہ انسان و دیگر جانوران تیز تر عطا بفرمائینت۔ ہدیہ ہدیہ بار و مزین معتبریں مردمانی بیان انت کہ ماں زمین، ہر جگہ، کچھ ایک کرے، نام انت) بہر بیت آترا محسوس کنان، فوراً در کنگت دانکہ برے برے یک دو بچیل زمین، پشکو نڈیت گڑا آترا در کنگت و مثلاً آئی پٹ و بازلان، دور کنان و یعنی و تی غیر حاضری و ردا صافیں عذر سے پیش کنگت و حضرت سلیمان، آ ملک و زیاتیں احوال سر نہ بو کنگت۔ نوں آترا حال، کت سبایک قوتے، نام انت آیان و وطن ماں عرب، آت «یمن» طرف، (موضع القرآن) جوش بگوش چہ ہدیہ ذریعہ، حق تعالیٰ، متنبہ کت کہ متر چہ سترین انسان، ہم محیط علم حاصل بیت نہ کنگت و آترا علم غیب حاصل بیت کنگت بچار آئی بابت، آوت فرمان کنگت و لَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا آتَىٰ ذِكْرَهُمْ فِيهِمْ حُجُوجَ الْجَبَلِ سَازُ و سامان حسن و جمال کل مریشی، شامل انت وک یعنی ملکہ و ننگ و تخت، چویش مکلف مرصع و بیش قیمت آت کہ آوہد و کجام باد شاہی، و گور، چویش تخت نیست آت مفسران، ملکہ نام بلقیس بنشتہ کت آت و اللہ اعلم۔

ہے صفحہ، فوائد وک یعنی اقوام مشرک و آفتاب پرست انت شیطان، آیان، چہ راہ، و رد و آنگ و مشرکانہ راہ و رہندان و رسیمان، بہ آیان نگاہ، و ڈولدار پیش و اشتکنت پشکا آدایت، راہ، نہ کنگت ہدیہ، اسے ڈولیں خبر کنان، جوش بگوش کہ سلیمان، سکینی دات تا مکہ گوں اسے قوم، جہاد کنگت وک غالباً اسے ہدیہ کڈی خبرات معلوم بیت کہ جانور و تی خالق، راستیں معرفت از روئے فطرت و انت یا باخرق عادت، ہدیہ، اسے رنگ، تفصیلی معرفت عطاء کنگ بو کنگ خداوند و ذوالجلال بلوئیت تو چویش معرفت ماں یک خشکی دارے، ہم پیدا کنگت باقی ماں جانوران، فطرۃ اسے قسم، عقل و معرفت، موجود بوگ کہ آترا صد شیرازی ماں «اسفار ربیع»، چہ «علم حضوری» یا «شعور بسیط»، تعبیر کنگ البشرا مستلزم نہ انت کہ بہ آیان نیمگ، انبیاء مبعوث بہرنت چہا کہ اسے فطری کسی نہ انت جبلی انت و نبیانی بعثت و تعلق گوں کسبیا انت و ہم اسے صحیح نہ انت کہ ماں ہر چیز، کجام درجہ، عقل و شعور بہر بیت مکلف ہم بہر بیت مثلاً شریعت، صبی، رامکلف قرار نہ داتگ حالانکہ چہ بلوغ، پیش ماں آئی، جو انیں درجے، عقل موجود انت چہ ہمیشی، حیوانانی عقل مندی، اندازہ، بجنات۔

(تنبیہ) حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنگت کہ ہدیہ روزی انت کہ چہ ریکان کرم و کشک و ورگ، نہ دان و ارت و نہ نیبگے۔ آترا چہ اللہ پاک، ہدیہ قدرت، کار انت، شاید پشکا بخرج الخب و خاص رنگ، ذکر کت و اللہ اعلم وک یعنی آتی عرش عظیم، گوں بلقیس، تخت، و چہ نسبت بہرنت وک یعنی راست و دروغ، امتحان، ہمنوں من کنان وک یعنی سلیمان یک کاگدے بنشتہ کت و ہدیہ، رادات کہ البشرا، ملکہ سب، ہر سر کنگت و جواب، بیاریت و بچار و ہدیہ کہ کاگدے دتے تو پدیک کرت ہو۔ چہا کہ قاصد، ہمداسر، بان، آوتنگ شاہانہ آداب، برخلاف انت، حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنگت یعنی و تارا چہ ہدیہ، اودے احوال، ہر سر نگاہ بار۔

أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۝۱۴۰
 آیانی عمل نوں بندہ کی کنگت چہ راہا، نوں آرا ہا کنگت وک پر چہ سجدہ کنگت
 لِلّٰهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ
 پہ اللہ، ہما کہ در کنگت پوشیدیں چیز ماں آسمانان و ماں زمین، و زانت ہما چہ باک چہری و بیت
 وَتَاعَلَمُونَ ۝۱۴۱
 و نظا ہری کنت شہاد اللہ بہا ذات انت کہ نیست چہ معبود بغیر چہ ہما یا ک عظیمین عرش، و اجرت وک گوشت سلیمان
 اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝۱۴۲
 ہنوں ما چاریں باریں کہ تو راست گوشت یا تو دروغ بندے وک بزور بر منی اسے خطا، و دوری بدے
 اَلَيْسَ لَهُمْ تَمَتُّوْلٌ عَنْهُمْ فَاَنْظُرْ مَا ذٰلِكَ اَيْرِجِعُونَ ۝۱۴۳
 آیانی نیگا رندا تو کت کن چہ آیان پد بچار کہ آترا چہ جواب دینت وک گوشت بلقیس، کہ اود بار بار مردمان
 اِنِّيْ اُلْقِيْتُ الْاِلٰهَ الْاِسْمٰتِ مِنْ نٰوِيْ اِيْنِمْ اِنَّمَا سُلِيْمٰنٌ وَاِنَّهُ لَبِسْمِ اللّٰهِ
 و در دیک بو کنگ منی نیگا یک عزت داریں خطا۔ اسے خطا چہ سلیمان، طرفنا انت وک و آراش انت کہ بسم اللہ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱۴۴
 الرحمن الرحیم (دگر اسے کہ کرشی ممکن ات ہمنی مقابلہ و بیارت ہنوں پد بار بار دربار، گوشتی اود بار بار
 اَلَمْ لَوْ اَفْتَوٰنِيْ فِيْ اَمْرِيْ مَا كُنْتُ قٰطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْا ۝۱۴۵
 مردمان مشورہ بدے ات منا پر منی کارا، ہماں من فیصلہ کنوں چہ کارے، تاکہ شما حاضر بیت وک
 قَالُوْا لَنْحْنُ اَوْلُوْا قُوَّةً وَاَوْلُوْا اَبٰسٍ شَدِيْدٍ وَاَلَمْ نُرِيْكَ فَاَنْظُرِيْ
 گوشت ہما در باربان کہ ما زور آوری و سکتیں جنگجوئیں مرد میں و کار، اختیار تیکنگت نوں تو بچار
 مَا ذٰلِكَ اَمْرِيْنَ ۝۱۴۶
 ہر چہ کہ حکم تو دے وک گوشتی کہ بیشک بادشاہ وقتیکہ داخل بیت ماں یک ہرے خواب کنگت آیا و
 جَعَلُوْا اَعْرَظَةً اَهْلًا اِذْلَةً وَاَنْتَ كٰذِبٌ ۝۱۴۷
 اودے عزت داریں مردمان بہ عزت کنگت۔ و اشان ہم ہیڈ و لا کنگت و من دیم دیوں آیانی نیگا

ہدیہ کاگدے بہرنت بلقیس کہ ہمداد ایوک و پنگت چہ درجہ، روزن، شت و کاگدے بہ آئی سینگ، ہر سر ایرکتی (موضع) وک بلقیس کاگدے و انت ووق مشیر و درباریان، جمع کت و گوشتی کہ منی گور، اسے خط عجیب رہندہ، سر بو کنگ کہ چہ یک مزین عزت مندیں و شرفداریں بادشاہ (سلیمان) و نیمگے آہنگ۔ غالباً آئی، حضرت سلیمان، نام و آئی بے میں حکومت و نام آوری و داستان پیش، اشکنگت وک چویش گوندیں سرچیں و عظمت دار و کیں خط شاہد ماں دنیا، کسے، بنشتہ کنگت مطلب چویش آت کہ گوں مقابلہ، بہ زور آزمائی، تر، تراج حاصل نہ بیت، خیریت ہمیشہ انت پر تو کہ اسلام، قبول دار ہو و حکم دار بو ان مثل مردمان تجک، چک کہ منی دربار، حاضر ہو۔ تنی شان و شوکت و کتبر منی مقابلہ، پر تو سود مند نہ بیت وک نوں بگوش ات کہ شے شور و مصلحت جی انت و چہ کاروانی کنگ بہر بیت شامتری، زان ات کہ من ابیدہ شے صلاح و مشورہ، ہج کار گوں و تی مرضی نہ کنان وک یعنی بہرنت گور، زور و طاقت و جنگی سامان، ہج کی نیست نہ کجام بادشاہ، و دیما عاجزی، ضرورت انت تو حکم کن ماگوں سلیمان، جنگ کنگ تیاریں دیما تی مرضی و ت فکر جنان، حکم کن منے گردن تنی حکم، دیما جہل بیت معلوم چویش بیت کہ درباریان پہ جنگ کنگ، آرا اصلاح دات مگر ملکہ، اسے رد اشناپ نہ کت و یک تو کی راہے اختیار کتی کہ آئی ذکر دیما پیداک انت۔

بِهَدْيَةٍ فَانظُرُوا بِمِزْجِ الْهَرَسَلُونَ ﴿٥٨﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ
 چيزے تحفہ پداچاراں کہ جے جواب زورنت کارنت قاصدان ول پدا وقتیکہ ایک (قاصد) سلیمان کو گورہ گوشت
 اَمْدُونِ بِمَالٍ فَمَا اتِنَ اللَّهُ خَيْرًا مِّمَّا اتَكُمُ بَلْ اَنْتُمْ مَهْدِيَّتَكُمْ
 سلیمان کے شہانہ مال امداد دیت ہے ہون ہما کہ من اللہ و اتک شہرت زنت جہا جہا کوشماراں و اتک بلکہ شہا پہ وق تحفہ
 تَفْرَحُونَ ﴿٥٩﴾ اَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا اتَيْتَهُمْ بِمِجْوَدٍ لَّا قَبْلَ لَهُمْ بِهَا وَ
 گل کنرات ول پچتر برو آیانی نیمگانوں مازوریں کاریں پہ آیانی سر ایک پچتر شکرے کہ آئیے مقابلیا کت ککنت
 لَخُرْجَتُمْ مِنْهَا اِذْ لَمْ تَكُنْ لَكُمْ قُوَّةٌ وَ هُمْ صَغِيرُونَ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَيْكُمُ
 ودرش کنیں چاودا پہ بے عزتی و آوار بنت ول گوشتی اودر بارہ مردماں چہ شہا کے
 يَا تِبْنِي بَعْرِشَمَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٦١﴾ قَالَ عَفْرَيْتُ مَنْ
 کاریت منی گورہ بلقیس و تحت پیش چہ اے جہرا کہ مسلمان بنت بیانیت باگ منی ول گوشت یک دیکھے چہ
 الْحَيُّ اَنَا اَتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ وَاِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
 جتاں کہ منی زوراں کاراں پیش چہ اشیا کہ نوپا داتے چہ ونی جا ہا ول۔ و منی پہ آیازور منداں
 اَمِيْنٌ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ اَنَا اَتِيكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ
 امانت داراں ول گوشت ہما کسیا کہ آیازور علم ہست چہ کتاب ول کہ منی زوراں کاراں پیسیر چہ اے جہرا
 يَرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاَهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ
 نظرے شاکہ دیکھا چہ زندہ چماچ کتے پدا وقتے دینی کہ تحت آئیے دیمایا ایرانت گوشتی اے چہ منی رب مہربانیا
 رَبِّي لَيَبْلُوْنِي ؕ اَشْكُرُوْا اَمْ اَكْفُرُوْا وَمَنْ شَكَرْ فَاَنْبَا شُكْرُهٗ لِنَفْسِهٖ
 انت ول شاکہ منی آزمائشا کنت کہ من شکر گراں یا نا شکر گراں۔ و ہر کسیا کہ شکر کت آپہ وقی ذات ول شکر گریت
 وَمَنْ كَفَرَ فَاَنْ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿٦٣﴾ قَالَ نَكَرُوا لِهَا عَرْشَهَا اَنْظُرُوْا
 و ہر کسیا کہ شکر گری کنت گرا منی رب بے حاجت انت بزرت انت ول گوشتی کہ شکر گریت پیش بدارت آئیے تحت بگوریں باہیں
 اَقْتَدِيْ اُمَّتْ كُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٦٤﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
 پچاہ کاریت یا چہ ہما کناں بیت کہ پچاہ نیاریت ول پدا وقتیکہ اتک رت یکتا گوشت

منزل ۵

والمعلوم بیت کہ کا گورہ مضمون و عظمت و شوکت و داروکیں بادشاہان جنگ کنگ بیت نہ کنت الکن آج جنگ باج بیارت (چوشک قوی امکان انت) تو لوگ سلطانی عام دستور و شہر و بازار
 زیر زبرکت و ایک پیچس انقلابی بیت کہ ماں آئی و مزین عزت داروکیں سرداران و رسوا و ذلیل بوگ کپیت ہمشکا منی نرہ بہر و شہر تھیش انت کہ ماہ جنگ اشتاپ مکنیں۔ بلکہ آیاتی طاقت
 طبعی و اھاگ، بادشاہی داب و اے خبر و شوہار و بہنیں کہ آئی ہم تر پانی پشت و کجام طاقت کار کنگ انت و اے ہم کہ واقعہ آچہ ماچے چیز لوٹیت الکن چیزے سوغات و تحفہ دیان و ماہ لوکیں مصیبت
 چہ وقی سر و دور بداریں تو چریشی شہرتیں و گورہ سو داچ نہ انت و اکن ہر پیس رہندے پدرا بیت ہما فی مناسب کار وانی کنیں۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت بلقیس لوٹت کہ بادشاہ و شوق معلوم
 یکنت کہ گون کجام چیز انت۔ مال خوبصورتیں مردم یابے میں ازباب ہما ڈولیں چیزماں سوغات و دیمی دانگت ول یعنی اے تحفہ و سوغات ترا مبارک بہا تان زانا تو منا محض یک دنیاوی
 بادشاہ حساب کنگ کہ متار مال و متاع و لالچ دے تر معلوم بوگ لوٹیت کہ حق تعالیٰ منہرچ روحانی و مادی مال و دولت دانگ آچہ ہی ملک و دولت باز زیات تر انت پرے ازبابان

ماہی غرض نداریں ول یعنی قیدی بنت جلا وطن بنت و گون و گون و
 خواری چہ دولت و بادشاہت و دست بردارنت۔ حضرت شاہ
 صاحب نبشتہ کنت "کجام پیغیب و اے ڈولیں گپ زکت و اچہ
 سلیمان و حق تعالیٰ و زور و قوت گون ات ہمشکا رے داب گپی
 جت" ول قاصد و انر کنگاں و جنگ پیغام سرگت بلقیس و
 یقین بوت کہ اے یک ادنائیں بادشاہے نہ انت آرا خداقی قوت
 گون انت چہ جلال و قتال و ہج سیت نہ سیت نہ کجام حید یازور
 بہ آئی ویمانفع دات کت کنت آخر پہ فرمانبرداری و پدرا فی خاطر
 گون مزین ساز و سامان و چہ وقی ملک حضرت سلیمان و طرف
 رھاگ بوت، و ہر یک ملک شام و نزدیک رت ات، حضرت سلیمان
 گون وقی درباریاں گوشت کسے ہست کہ بلقیس و شاہی تخت
 چہ آئی و رگت چہ پیس منی دیمایا کنت۔ چہ اشیا ہن حضرت
 سلیمان و بلقیس و سراوق خداداد عظمت و قوت و پیشدارک
 (ظاہر کنگ) مقصودات۔ تاکہ آبرانت کہ اے تہنا یک بادشاہ
 نہ انت بلکہین و گیک فوق العادت و باطنی قوتے ہم گون و
 داریت (تنبیہ) "قَبْلَ اَنْ يَأْتُوْنِي مُسْلِمِيْنَ" و چہ معلوم
 بوت کہ اسلام و انقیاد و چہ پیس حربی و مال مباح انت۔
 و حضرت سلیمان و دربار ہما روج داں یک مقررین و ہر
 و ہرے و ہر جم بوگت مطلب چوش انت کہ چریشی پیش کہ توجہ
 اے دربار و پادیاے بروے من تحت حاضر کت کناں۔ مگر
 اشیا کت ت پکارا ات و حضرت سلیمان و لوٹ ات کہ اے
 کارہنگت زوت تر بہ بیت ول "زور اور، آن یعنی چہ وقی
 باز و قوت و باز زوت آرا زوران و سرکت کناں اللہ منا
 قدرت دانگ و معتبران ہم یعنی مریشی بخیاں نہ کناں۔ گوشت
 کہ تحت باز مزین قیمتی ات طلا و لقرہ و لعل و جواہر ماں آئی
 جو ٹینگ بوگتنت وک راج ہیش انت کہ اے شخص حضرت
 سلیمان و صحابی و وزیر آصف بن برخیا انت کہ اے آسمانی کتابانی
 علم ات و چہ اللہ اسماء و آئی کلام و تاثیر و واقف ات آئی
 و زائنت کہ ہمچو کہ نبی جم بخت من تحت و حاضر کت کناں تیں
 و اچہ یک نیچک چہ شاکہ برے پیش چریشی کہ تو ونی نگاہ
 چہ اینمگ تہرینے تحت تھی دیمایا بیت ول یعنی چہ ظاہر
 ازبابان اے نیابنگ، اللہ فضل انت کہ منی ہبل برے
 و رچہ و سر بوگت کہ چرائی و چوشیں کہ امانت ظاہر بہ بیت۔ و چونکہ
 ولی و خصوصاً صحابی و کرامت آئی نبی و معجورہ و آئی زندگی و
 بر و بیت ہمشکا حضرت سلیمان و سر اہم آئی شکر گذاری لازم
 کپیت (تنبیہ) معلوم بوت کہ معجورہ و کرامت در حقیقت و

خداوند قدریہ فعل انت کہ چہ ولی یا نبی و دست و معمول و برخلاف ظاہر کنگ بیت نوں چہ ہر کس قدرت و روج یازمین و گورہ ماں یک دمانے ہزارانی میل و فاصلہ بڑیت پرائی چہ
 مشکل انت کہ بلقیس و تحت چتانی بند و ہج کنگ سراچہ و مارب و چہ "شام" و سر کنت حالانکہ بلقیس و تحت چہ روج وزمین و ذرہ و کوہ و نسبت انت ول حضرت سلیمان و ہر ہر
 قدم و سراحتی تعالیٰ و نعمتان و جاہ یارنگتی و مدام پہ شکر گذاری و تیار بوگت چوش بگوش "اَسْمَلُوا اِلَآءَ دَاوُدَ شُكْرًا" و حکم و تعمیل ات ول یعنی شکر گذاری و نفع شاکر و جندہ رسیت
 کہ ماں دنیا و آخرت و زیات انعامات و یک بنت ناشکری کنت تو خدایا چہ نقصان دنت آچہ منے شکر ان پہک بے نیاز انت و آبدات خود کامل الصفات و منبع الکمالات
 انت۔ چہ منے کفران نعمت و ماں آئی کما لیبہ صفتان ہج کمی نہ بیت اے ہم ہماں کرم انت کہ ناشکران و فوراً سزا نہ دنت چوشیں کریم و ناشکری کنگ مزین درجہ و احمق
 و بے شرم انت ول یعنی تحت و رنگ و شکل و تبدیل کنرات کہ چہ آئی گندگ و بلقیس باسانی زانت کتی مکت۔ چریشی و بلقیس و عقل و فہم و چکا سگ مقصود
 ات کہ ماں آئی و ہدایت حاصل کنگ و قابلیت چنکہ ہست انت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل جوش ز گوشتی که هائی انت و نه بلکل نفی کتی چیزیکه حقیقت آت هائی و راراست بیان کنی که تحت همانت مگر آئی وصفانی توک و چیزے فرق مارگ بیت و فرق چونک زیا
 نہ انت پیشکا گوشت کنیں کہ بزانت انت فل یعنی اے مجوزہ و حاجت نہ ات مارا چہ پیشا و یقین بوتگت کہ سلیمان یوک و بادشاہ نہ انت اللہ مقرب بندہ ہم ہست انت و
 پیشکا فرمانبرداری و تسلیم و راہ و اختیار کتیں و یعنی حق تعالیٰ و یا سلیمان علیہ السلام و حق تعالیٰ و حکم و ملکہ بلقیس و آفتاب و غیرہ و پرستش مہن کرت کہ ماں آئی و گون
 و تی قوم و گرفتار ات۔ یا اے مطلب انت دان سلیمان علیہ السلام و خدمت و حاضر بوگ آئی سرظاہر و اسلام و اعلان نہ گت آئی سوب ایش ات کہ دروغیں معبودانی
 خیال و کافرین قوم و تقلید و ہمراہی و چہ اسلام و تارا دور داشتگ ات۔ ماں پیغمبر و صحبت و سر یوان و آدوری نوں پشت نہ کیت و ان سلیمان علیہ السلام و صداقت و
 اجمالی علم از ساری و سر بوتگت و یعنی ماں آپ و ماں دیگ و واسط شلوار تی لا پخت چوشکہ عام دستور انت کہ آپ و جہلی بہتری و خوبی معلوم مہیت گزماں آپ و ماں دیوک

پیسرا شلوار لا پخت و حضرت سلیمان علیہ السلام ماں
 دیوان جاہ و نندوک ات ماں آئی و ڈوکانی بدلے و
 شیشگ و فرش ات صافین شیشگ چہ دور و پیچوش
 تربیت کہ گوشتے آپ چول جنگ انت و ممکن انت کہ
 شیشگانی چیرہ حقیقت آپ بہ بیت، یعنی حوض و دپ
 گوی شیشگ جو رنگ بوتگ آئی ماں آپ و ماں دیگ و
 واسط کونڈان و دراکت و اجہ سلیمان و توار پردات کہ
 اے شیشگ و فرش انت ادا آپ نیست چریشی و آرا
 و تی عقل و تصور و آئی عقل و کمال و انراہ معلوم بوت
 نوں زانتی کہ ماں دین و ہرچیکہ اے سر پد بوتگ ہما صحیح
 بیت۔ و اشی ہم زانت کہ بہ ہرچیزے و آئی قوم و راج و ناز
 کرتگ ات ادا چرایان زیا ت ساز و سامان موجود انت۔
 چوش بگوش کہ واجہ سلیمان علیہ السلام و آرا ہوشیار گت کہ
 آفتاب و استارانی چمک و دیوانہ یوان و آیان و خدا قرار
 دیگ ہوش و دکاری ایت ہوش کہ انسان شیشہ و چمک و
 گندان و آپ و گمان و کنت و یعنی اے پروردگار!
 من تئی حکم بردار یوان سلیمان و راہندہ اختیار کنان دانکہ
 ہونگ و من و تی نفس و سرا باز ظلم کنگ کہ تارا ماں شرک و
 کفر و گرفتار کنگتوں نوں چرائی و توبہ کنان و تئی بارگاہ و
 رجوع کنان و تارا و تی رب قبول کنان و یعنی یکے
 ایمان داروک و یکے دین و مکر، چوشکہ مکہ و مردم کہ پیغمبر
 ایک و سراوت ماں و تاجیرہ کنگ و کنگت۔ "ثمود" و
 قوم و جیڑہ و قدرے تفصیل ماں سورہ اعراف و مرے
 آیتان گوشت قال الملائکۃ الذین استکبروا من
 قومہ للذین استضعفوا لمن امن منہم
 الخ (اعراف رکوع ۱۰) و حضرت صالح علیہ السلام و آباہ
 سر پد کنت و آخر عذاب و ہم تراب و ات۔ بریشی و
 آیان درائنت۔ یا صالح ائنت بما تعدنا ان
 کنت من المرسلین (اعراف رکوع ۱۰) یعنی تو
 راستے گزرا خدا و زری عذاب و مے سرا بیار و پرچیا
 مہتلے۔ حضرت صالح و پتہ و ات کہ بے بختان ایمان
 و توبہ و نیکی و راہ قبول دارینے کہ آشمارا ماں دنیا و
 آخرت و کار دنت چیکائی و تی بدی و شوہاز و اشتاپ
 کنگاٹت بدیں ساعت کیت گزرا شے تمام مزنی بال کنت
 نوں ہنگت شمارا مومہ ہست انت کہ چہ گناہان توبہ کنان
 و تارا چہ عذاب و سلامت مدارات شما توبہ و استغفار

اھکذا عرشک قالت کانتہ ہو و اوتینا العلم من قبلہا و کتا
 کتئی تحت ہمید لا انت؛ جوابی دات کہ گوشتے اے ہمانت و ماں معلوم بوتگ (تئی پیغمبر) پیشا اے مجوزا و ما
 مسلمین و صدہا ما کانت تعبد من دون اللہ انما کانت

مسلمان بوتگت و بندگی کت بلقیس چہ ہما چیزیکہ عبادتی کنگت بغیر چہ اللہ و ہرچیکہ آچہ
 من قوم کفرین قیل لھا ادخلی الصرح فلما راتہ حسبت
 کافرین قوم و بوتگت و گوشت بوت بلقیس کہ بگوزماں بنگلیا پدا و فتیکہ دیتی خیالی کت آ
 لجت و کشفتم عن سابقہا قال انہ صرح مہر د من قواریرہ

جہلیں آپ و لا پختی چہ و تی ہر دو کین ماں گان و گوشت سیمان و اے بنگلے شیشہ بندیں و
 قالت رب انی ظلمت نفسی و اسلمت مع سلیمن للہ رب
 العالین و لقد ارسلنا الی ثمود اخاھم صالحا ان عبدوا اللہ

جہان و رب انت و دیہیں و ائنت ثمود و نیکا آیان (تومی) برات صالح کہ اللہ بند گیا بکن ات
 فاذا هم قریقن یختمون قال یقوم لم تستعجلون بالسیئۃ
 پدا آد و فرقت بوتت جیڑہ کنگا کنگت و گوشتی او قوم پرچہ اشتاپ کن ات یہ بدی و لوطکا
 قبل الحسنۃ لولا تستغفرون اللہ لعلکم ترحمون قالوا اطینا

پیشا چہ نیکیا پرچہ توبہ کن ات اللہ گورہ تاکہ شے سراجم کنگ بیت و گوشتش ماشوم
 بک و بمن معک قال طیرکم عند اللہ بل انتم قوم تفتنون
 ترا زانیں و ہمایاں کہ گون انت گون توبہ گوشتی شے شوم قال اللہ گورہ انت فل بلکین شما مردم بہ عذاب گرفتاریت و
 و کان فی المدینتہ تسعة رھط یفسدون فی الارض و
 و ہست ماں آشہرہ تہا نہ کس کہ خرابی اشکت ماں ملک و

لا یصلحون قالوا اتقا سوا اللہ لنبیتتہ و اھلہ ثم لنقولن
 شری اش (ہج) کنگت و گوشتش گون یکد گزہ کہ شیخو کنیں آتیا و آئی و لوگ و مردمانی سرا و البتہ فرور گزہیں

۱۸

منزل ۵

پرچان کن ات کہ حق تعالیٰ عذاب و بدلے و تی رحمان و پریشان ازل بکنت و یعنی دان روچہ کہ تئی شو میں قدم ادا کیتگت و اے گپان شروع بوتگت مے سرا ڈکال وغیرہ
 جہاں روچہ پر روچہ گیش یوان انت و ماں ہر یک لوگے و جنگ و جیڑہ شروع بوتگت و یعنی اے سکیاں یا خرابیاں چہ منی سوب و نہ انت چہ شے بد بختی و انت کہ
 اشان و اللہ تعالیٰ و چہ شے ناشرین کاران و بدیں عملانی سوب و شے مقدرہ کہ کنگت و یعنی چہ کفر گزرائی و شے سرا سکیاں کیتگت کہ باریں شما سر پد بیتے ات یا نہ بہ
 گناہان و نافرمانیانی سرا ہٹ کن ات و اے نہ شخص شاید نہ جماعتانی سردار انت کہ اشان کی کارا بید چریشی و دگہ ہج نیست ات کہ ماں ملک و فساد و جنگ و جیڑہ و
 آس روک ببیت اصلاح و تبری و طرف و اشان قدم کدی ہم چست نہ بوتگتت ماں مکہ و کافرانی ہم سردار انت کہ اے ہم مدام اسلام و شمنی و پیغمبر و دلسیہ کنگ و
 گلا شیش انت لہتیں مفسران و اشان نام ہم بنشتہ کہ کنگت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَلِیَعْنی دت ماں دتا قول و قرار و سوگند واری اش کت کہ دست ہور بڑاں ء شیب ء حضرت صالح ء لوگ ء سر آرش بکنیں و کس ء سلامت پشت میگیں گہ اہر وقت اشانی خون ء دعوی دارے در یکیت تو گوشگ بہ بیت کہ ما ہج نرائیں و ماراست راست ء بیان کنیں کہ آئی لوگ ء تباہی ء ماہ و فی جمان نہ دیستگس جوش گوش مادت جوشین ناشریں کارکنوکیں و پدا آساعت ء ما موجود ہم نہ آتیں چہ اے ڈول متفقہ سازش و دروغ ء چہ ما کے ملزم قرار دیگ نہ بیت کہ چرایان خون بہا و وصول کنگ بہ بیت و آئیانی مکر و ہماروین سازش ات و خدایہ مکر ات کہ اشانی واگ ء سست بدایت تا نکہ اشان زیات ناشریں کار بکننت و سکیں عذاب ء گرفتار کنگ ء رد ابریشان ہج عذرے یا حجے پشت یکیت آیاں ہج خیال داشتگت کہما حضرت صالح ء نام و نشان ء چہ دنیا ء گار کنگائیں آیاں ء اے خبر نآت کہ قدرت توک و تل ء اشانی ہندال ء بڑگ ء بند و بست کنگانت و ہمیشانی چند ء نام و نشان چہ دنیا ء ہلاس بوگانتت . حضرت شاہ صاحب ء بنشتہ کنت کہ اشانی ہلاکت ء تمام از باب سرجم بوگنتت ناشریں کار واکہ چہ حد ء سر مگوزنت عذاب نہ بیت وک ہمانہ کسان یک شور بڑاں ء اول سر ء ہما ہنترش گشت . حضرت صالح ء فرماینت کہ نوں چہ سہ روح ء زیات مہلت دیگ نہ بیت عذاب اتم ء کیت . و ت ماں و تاشور اش

کت کہ ما خیر چہ سہ روح ء پدا ہلاک کنگ بسش اشانی ء کار ء چہ سہ روح ء پیش تمام بکنیں چنانچہ شیب ء حضرت صالح ء لوگ ء سر آرش کنگ و آئی ء گوں جن و چکان کشگ ء ارادہ اش کت اے نہ ایں مردم قتل کنگ ء ارادہ ء تیار ہوان ء در یکیت باقی کافر اشانی زندگی گیری کنوک یا لگ کار انت حق تعالی ء حضرت صالح ء حفاظت کت اودا فشتگان بہرہ جت آخر ہما تھیں مردم چہ خدایہ عذاب ء ہلاک ہوتنت و گوں و تی قوم ء راہم ہلاک و بر باد کت وک مکر ء مردم شام ء سفر ء ہر وہدیکہ شگنتت توراہ ء سرا ماں وادی القری ء نمود و مدینگان فی ذب اش و بستگ انت ماں " فیتلک بیوتکھو خاویۃ " الخ ء بر ہجے طرف ء اشارہ انت و یعنی زانوگران ء باید انت کہ چہرے ہلاک کنوکنیں داستان عبرت حاصل بکننت و یعنی حضرت صالح ء ہما رہاں کہ آیاں ایمان یارت و چہ کفر و عصیان ء سلامت ہوتنت ما آیاں ء چہ عذاب و جملہ رستگار کت خدایہ قدرت ء سیل بکن مؤمن و کافر ہورماں یکیں بازار ء نندوک انت مگر وہدے عذاب کیت تو آ کافران ء بچین کتان ء یک یک ء موت ء دپاسر کنت مؤمن ء دست نہ جنت وک یعنی گندرات کہ چوینیں سہل و بدیں کار انت و یعنی شانز ان ات کہ چوینیں بے حیاتی سر ء کجاکشیت ، زندیں احمق و جاہل معلوم بے ات . وک یعنی و تارا پاک و صاف و مزن لیکھت گواہی ڈولیں ناپاکیں مردمانی توک ء آیاں چہ عرض دارنت وک یعنی آیاں تباہ و بر باد کتان اشان مارستگار کتیں وک یعنی حضرت لوط علیہ السلام ء لوگ بانگ کہ آبد معاشانی مدد گارات آہم گوں ایدگران ہلاک ہوت وک یعنی چہ آسمان ء سنگانی ہور ء گورت و شہر ء تختہ چپ کنگ ہوت . حضرت شاہ صاحب ء اے ستیں قصہبانی سر تبصرہ کنان بنشتہ کنت کہ ماں حضرت سلیمان ء قصہ ء فرماینت کہ مالشکرے کاری کہ آئی تقابلہ کت نہ کن انت ، ہما خبر ہوت ماں رسول و مکہ ء مردمانی میانجی ء ء حضرت صالح سرانہ کس ہم شور ہوتنت کہ شجون بجننت اللہ ء آجات دات و اشان ء ہلاک کت . مکر ء مردمان ہم ہجے لوٹ ات لیکن آیاں دست ء ہج نہ ہوت ہما شیب ء کہ وادہ ء ہجرت فرماینت جنکر کافران و اجنبی ء لوگ دورہ کتکت کہ صحت تہاروکی در یکیت تو درست آوار بڑاں ء وادہ ء کشیں (کسے ء راخون بہادیک نہ یکیت)

۵۸۹

قال الذین

الغل ۲۴

مائل

لَوْلِيهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّ الْأَبْدَانُ لَمَكْرًا
 ۵۸۹ گوں آئی و ارشان کہما حاضر ہو گئیں آئی ء لوگ ء تباہی ء وقتا ما بیشک راست گوشیں و آیاں اڈکت یک مکر
 وَمَكْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۵۹۰ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْرِمِ
 ۵۸۹ و ماد ہم اڈکت یک مکر ء و آیاں ء خبر یکیت وک نوں بچار کہ چہ بیابوت آیاںی مکر ء انجام
 أَنْ أَدْمُرُنَّهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۵۹۱ فِتْلِكَ بِبُيُوتِهِمْ خَاوِيَةً بِمَا
 کہ تباہیں کنتت آ و آیاںی قوم دست وک نوں اے لوگنت کہ کیتہ پر شگنتت پر آیاںی
 ظلم و سبب وک بیشک ماں اشانی انت پہ ہما مردمان کہ زانتت و رستگاریں کنتت ہما کہ ایمان آرتگت
 ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۵۹۲ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ أَنْجَلْنَا
 وک سبب وک بیشک ماں اشانی انت پہ ہما مردمان کہ زانتت و رستگاریں کنتت ہما کہ ایمان آرتگت
 وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۵۹۳ وَلَوْ طَآءُ أَذْ قَال لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ
 وپہر سیز گاریں کنگت وک ڈلو طء و قتیکہ گوشیں گوں و تی قوم ء کہ چہ شما بد کاری کن ات حالانکہ شما
 تَبْصُرُونَ ۵۹۴ أَيْتَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ
 گندگائیت وک چہ شما پرور کت مردینانی سر پر شہوت رانی بغیر چہ جنینان .
 بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۵۹۵ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
 بلکیں شما جاہلیں مردم ات وک پدا دگ جواب نیست ات آئیے قوم ء مگر ہجے کہ گوشنش
 أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ۵۹۶ فَانجَيْنَاهُ
 در کن ات لوط ء لوگ ء مردمان چہ و تی شہر ء کہ اے ہمیں مردم انت کہ پارسائی لوٹتت پدا رستگاریں کنتت
 وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۵۹۷ وَأَمْطَرْنَا
 و آئیے لوگ ء مردم ما مگر آئیے جن مقررین کت آیارا چہ پشت کتگینان وک و گواریں تیں
 عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ۵۹۸ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ
 پہ آیاںی سر ایک گوارگے . پدا چوینیں بدیں گوارگے ات اے سر سبتگینانی وک بگوش ثنا صفت اللہ ء و
 سَلِّمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اللَّهُ خَيْرًا مَّا يَشْرُكُونَ ۵۹۹
 و سلامتی پہ آئیے ہما بندیاںی سرا کہ بچیں کنگنت وک . شریں اللہ شر ترانت یا ہما کہ آشریک کنتت

و اج صاف در کیت وشت و آیاں ء خبر ہم نہ ہوت و لوط ء قوم ء لوٹ ات کہ پیغمبر ء چہ شہر ء در بکنیں مکر ء مردمان ہم ہجے لوٹگنت اللہ ء اشان ء پیش داشت کہ در یکگ جوش انت چہ و تی اختیار ء چہ شہر ء در یک و ہر و ہجے ڈول کار ہوت وک چہ قصہبانی یارگ پدا و ہم تر ء چہ " اللہ خیر ائنا بشر کون " ء توحید بیان ء فرماینت اے لفظان ء بطور خطبہ تعلیم دات کہ چہ بیان ء شروع کنگ ء پیش اتم ء لوگ لوطیت . حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت کہ " اللہ ء توسیب و پیغمبر ء سر اسلام راہ دیان ء دیم ء کپ ء سر و سوجی مردمان ء کت (مصحح) و ہتین مفسر گوشنت کہ اللہ تعالیٰ ہر نما ہر کمالات و احسانات قصہبانی رد آیاں ہوتنت بہ آیاںی سر پیغمبر ء حکم ہوت کہ اللہ ء حمد و ثنا بکننت و شکر و منتت بگریت و آئی مقبولیں بندگانی سرا کہ ہتیں کسان نام بندا اگرگ ہوتنت سلام دیم بہ ات وک چہ ادا توحید و عطا ء بیان شروع انت یعنی بزر آیاںی بوئیں قصہبان ء اشکنان ء و ماں تکوینیہ و تنزیلیہ دلیلان غور و فکر کنان ء شما دت بگوش ات کہ یکیں خدایہ و وحدہ لا شریک لہ ء منگ بہر و نافع انت یا ماں اے خدایہ ء آئی عاجز تریں مخلوق ء آئی شریک قرار دیگ ء اے مسئلہ نوں چندان مشکل نہ مانگ کہ بہ آئی فیصلہ کنگ چہرے مدت پکار بہ بیت . پدا ہم زیاتیں و عطا و نیت و ہم تراپی بردار و ما اللہ تعالیٰ بچنت صفات و احوال بیان بنت کہ آہ آئی

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

فل چه اصل و درختانی رو دینگ کشمے اختیاری نہ انت چه جاہیکہ آبرو ثمرہ بدینت وک یعنی تمام دنیا زانت ووت اے مشرک ہم اقرار کنت کہ زمین و آسمان و پیداکنگ ہور
 گوارینگ، در چکانی رو دینگ ابید چه اللہ دگہ کسی کار نہ انت چنانچہ ماں قرآن و دگہ جاہے آیانی اقرار و اعتراف مذکور انت کہ ظاواں ادا سر بٹوان و چیا چه راہ ووقی سر
 تاب دنت و ہدیہ چه اللہ بغیر دگہ چوشیں ہستی نے نیست کہ آخلق و تدبیر کت بکنت یا کجام چیزے مستقل اختیار بداریت تو ماں آئی الوہیت و معبودیت و آجون شریک بہت
 عبادت مزین ذلت و بزرگی و ظاہر کنت پیشکا اے ہماں و کنگ بہ بیت کہ آہ انتہائی درجہ و کامل و با اختیار بہ بیت کجام یک ناقص یا عاجزین مخلوق و را ماں معبودیت و خالق
 ہمسر کنگ سک ظلم و ہٹ کنگ انت وک یعنی انسان و جانورانی قیام جاہ انت گوں آرام و آئی سرزند و گوازی ننت و چه آئی حاصلاتان نفع زورنت وک یعنی کوہ ایر کنت
 تاکہ قرار بگیت و محبتیت وک اے رد و تحقیق ماں سورہ فرقان و گوست آیت و ہوا گدی مخرج البحرین لہذا عذب فرات و لہذا مملح اجاج و جعل
 بینہما بئر زحوا و حجرا و حجورا و فائدہ چارگ بہ بیت وک یعنی دگہ چوشیں اختیار دارو کیں ہستی کہ آئی اے کاران و کت بکنت و ہرے رد و آئی معبود جوڑ بوگ و

قابل بہ بیت و ہدیہ چوشیں کس نیست انت تو معلوم بیت
 اے مشرک محض چه جہالت و نادانی شرک و مخلوق پرستی
 چہلیں غار و تارا چکل دیان انت وک یعنی اللہ
 و ہدیہ بو اہیت و ہم مناسب بزانت تو بے وس و بے
 قرار و فریاد و اشکناں و سستی و دور کنت جو شکہ دگہ چاہے
 فرماینگ فیکشف ما کدعون الیہ ان شاء
 (الانعام رکوع ۴) چوش گوش ہماں و دعاء راہم چه
 سببان یک سببے جوڑ کنگ کہ چریشی و مستبب و تریب
 خداوندی مشیت و روء شرطانی جمع آوری و رکاوٹانی
 (بندانی) دوری و بعدیت و علامہ طبیی وغیرہ کوننگ
 کہ مرے آیت و مشرکان و تنبیہ کنگ بو تگ کہ سکینے
 مصیبتاں و جلالانی و ہدے و شام بے وس بوان و
 ہماں و توار پر جن ات و ایدر کہ معبودان و شمشوش ات
 گرا فطرت و ضمیر اے شہادت و امن و ایمنی و ہدیہ
 پر چایا نہ کن ات وک یعنی قوم و نسل و چست
 کنت و آئی جاگہ و دومی و آباد کنت کہ آماں زمین و
 مالکانہ و بادشاہانہ تصرف (سرچیری) کنت وک یعنی
 شتری و سر و غور و فکرش بکرتیں تو دور چارگ و
 حاجت نہ بو تگت ہے و قی حاجت و دز گتیاں و قوم
 و راجانی مط بدل و گندان و سر کج اش و ارتگت کہ
 ہما کس کہ بر آئی دست و اشانی و اگ انت تہنا ہماں و
 عبادت کنگ لوٹیت وک یعنی ماں خشکی و دریا و ہماں کیان
 استانی ذریعہ شمارا ہشونی کنت توری بلا واسطہ یا
 بواسطہ قطب نما وغیرہ از بابانی وک یعنی چه باران
 رحمت و پیش گوات و دیم دنت کہ آہور و آیک و
 متاگ دنت وک یعنی کجا آ قدرت دارو کیں و اہمند
 و برحقین کار ساز و کجا عاجز و نوزوریں مخلوق کہ آترا
 خدا و شریک جوڑ کنت وک ابتداء پیدا کنگ و
 دست قبول دارنت کہ اللہ و کارنت چه موت و بعد
 پیدا کنگ ہم چه ہماں و بزانت ات بعث بعد الموت و
 منکران ہم اینکر زانشگت کہ اگن بند خبر و دوبارہ
 پیدا کنگ بہ بنت تو گرا اے کار و ایوک و ہما
 کنت کنت کہ آئی و اول سر و پیدا کنگت وک یعنی
 کتے انت کہ آسمانی وزیمینی از بابانی ذریعہ و ہر وقی
 حکمت و روء شمارا دزی سر کنت وک یعنی اگن
 اینکر صافین نشانان و سر چکیں دیلانی اشکنگ و

۱۰
 اَمِّنْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
 شَرِيْنَ كَيْفَ يَدَاكُ كَتَتِ اَسْمَانِ و زِيْنِ و دِيْحِي دَاتِ پَر شَمَا چہ آسْمَانِ و
 مَاءً فَاَنْتَبٰ بِهٖ حَدَ اَيُّ ذَاتٍ بَهَجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تَنْتَبُوْا شَجْرَهَا
 آپ پدار و دینتیں چه آیتاباغ رونق داریں گتے طانت نہت کہ ہر و دینت آیانی درختان
 و اِلٰهٍ مَّعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُوْنَ ۝۱۰ اَمِّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ
 نوں دگہ معبود ہستیں گوں اللہ و دگہ کس نیست بلے اے مردمان چہ راہ و روائت شرن کیا کت زمین
 قَرَارًا وَّجَعَلَ خَلْفَهَا اَنْهَارًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيْ وَّجَعَلَ بَيْنَ
 قرار جاہے وک و اڈی کنت ماں آئی تہا کور و کئی کنت یہ آئی و سر اکوہ وک و ایری کت ماں
 الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا وَّاللّٰهُ مَعَ اللّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۱۱ اَمِّنْ
 دو دریا و درمیان و پردہ و نوں دگہ معبود ہستیں گوں اللہ و دگہ کس نیست بلے گیشرت آیانی کہ آنت انت شرن
 يَجِيْبُ الْمَضْرَآءَ اِذَا دَعَا وَّيَكْشِفُ السُّوْءَ وَّيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
 کے گوش و ایت عاجز و فریاد و وقتیکہ آیتاں تو اکت و دور کنت سختیاں و کنت شمارا پیشگینانی جانشین
 الْاَرْضِ مَعَ اللّٰهِ قَلِيْلًا فَاَتَذَكَّرُوْنَ ۝۱۲ اَمِّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِي
 ماں زمین وک نوں دگہ معبود ہستیں گوں اللہ و شہا باکل کم خیال کن ات و شرن کے شمارا راہ سوچ دنت ماں
 ظَلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَّمَنْ يُرْسِلِ الرِّيْحَ بِشَرِّ اَيْدِيْ رَحْمَتِهٖ
 تہا ریان خشکی و دریا وک وک دیم دنت گواتاں خوشخبری دیو کیں آئی و رحمت و دیم وک
 وَاِلٰهٍ مَّعَ اللّٰهِ تَعَالٰى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝۱۳ اَمِّنْ يَّبْدُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 نوں دگہ معبود ہستیں گوں اللہ و اللہ باز بلند انت چه ہا چیز یا کہ شریک کنت شرتی کے اولی ہر اپیدا کت مخلوق پدا
 يَبْعِدُهُ وَّمَنْ يُرْسِقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ مَعَ اللّٰهِ ۝۱۴
 کے دوبارہ پیدا کنت آیتاں اکتا وکے رزی دنت شمارا چہ آسمانان و زمین وک نوں دگہ معبود ہستیں گوں اللہ و
 قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۱۵ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي
 تو بگوش کہ بیارت و قی ثبوت و اگر شمارا راست گوش ات و ہا بگوش کہ نزانت ہر سیکہ ماں

منزل ۵

پدھن شامخدا تعالیٰ و وحدانیت و شرک و خرابی و قبول دار نہ بت گرا اشما ہرج دلیلہ یہ وقی باطلین دعویٰ و ثبوت و دارات آترا بیارات و پیش کن
 ات ہنوں شے دروغ راست ظاہر بیت مگر بہ اشانی گور و دلیل و برہان چه کجا کیت اشان ایوک کور کانی سر جنان انت و مَن يَدْعُ
 مَعَ اللّٰهِ الْهٰٓخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ فَاِنَّمَا حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ (مؤمنون رکوع ۲)

فل مرے آیت و پیش گوئیوں میں مضمون و سرجمی و ایوکیں مضمون و تمہید انت پر جزو شروع و بگرداں ادا حق تعالیٰ کا ملیں قدرت عمومی رحمت و سرجمیں ربوبیت و بیان ات یعنی وہدیکہ آماں اے صفیان و احوال ان ایوک انت تو لازم کہ آماں الوہیت و معبودیت و ایوک بہ بیت ماں اے آیت و آئی الوہیت و ردا چہ دیگر حینے استدلال بواکانت یعنی معبود ہما ذات بیت کہ آگوں کا ملیں قدرت و سرجمیں و احاطہ کنوکیں علم و واہر بہ بیت و اے ہما صفت انت کہ ماں زمین و آسمان و کجام مخلوق و حاصل نہ انت گوں ہمارت العزت و خاص انت ہمشکا ہر اے اعتبار و ہم معبود بواک و ہقدار ہما ہائی ذات بواک (تنبیہ) کل غائبین چیزانی علم بجز خدا و دگ کس و حاصل نہ انت نہ کجام یک غیبی چیزے و علم کجام شخصے و بالذات ابید ہر خدا فی عطاء بیت کنت و نہ غیب و کلیتاں (مفتاح) کہ آبیانی ذکر ماں سورۃ انعام و گورنگ اللہ پاک و کجام یک مخلوقے و راد انکنت البت ہتیں چیزانی علم بہ وقی اختیار و عطا کنت کہ چرائی سو ب و جوش گوشگ بیت کنت کہ فلان کس و حق تعالیٰ و غیب و خبر داتگ یا غیب و احوال و چہ آثر معلوم دار کنگ بلے بچوش گپ و سو ب و قرآن و سنت و بہ کجام جاھے بہ چوش کس

«عالم الغیب» یا «فلان یعلم الغیب» اطلاق نہ کر تگ بلکین حدیثانی نوک و اے ردا انکار کنگ نوک چیا کہ سر ظاہر و اے لفظ مردم و ماں و ہم و چکل دینت کہ علم غیب و اختصاص گوں باری تعالیٰ بذات و نہ انت ہمشکا محققین عالم اجازت نہ دینت کہ اے ہمیں لفظ بہ یک بندھے و بابت و کنگ بہ بنت اکن چہ باعتبار لغت صحیح بہ بنت چوشکے بچوشیت کہ «ان الله لا یعلم الغیب» (اللہ و علم غیب نیست) بلے توری آئی مراد چوش بہ بیت کہ چہ اللہ تعالیٰ و اعتبار و ہج چیزے غیب نہ انت اے ہمیں لفظانی اظہار نار و او مزن بے ادبی انت یا کسے و چہ حق و چہ موت و فتنہ و چہ اولاد و رحمت و بہور (باران) مراد کہ ان چوش گوشگ «انی اکرہ الحق و احب الفتنۃ و افر من الرجمۃ» (من حق و بدزاناں و فتنہ و دوست داران و چہ رحمت و دور تجان) سگ مکروہ و قبیح انت حالانکہ بہ نیت و اعتبار و قبیح نہ ات ہے ذول فلان یعلم الغیب وغیرہ لفظان و بفہم ات و سر پد بی ات کہ چہ غیب علم و مے مراد ایوک ظنون و تخمینات مراد نہ انت و نہ آعلم کہ قرآن و دلیلان حاصل کنگ بہ بیت بلکین ہما کہ پرانی دلیل و قرینہ موجود بیت ہما مراد بہ بیت ماں سورۃ اعراف و انعام و اے ردا چیزے نبشہ کنگ بو تگنت اودا چارگ بہ بیت و یعنی قیامت کہ دے بیت کہ چرائی و بعد مرگ دوبارہ زندگی کنگ بہ نیت اے خبر و کس نہ انت چہ پیش و مبر و ذکر ات چہ ردا معاد و بیان شروع بواک و یعنی عقل و طو و تا چینیان و زند و پند بو تگنت آخرت و رازش نہ انت برے شک یار نہ برے انکار کنت (موضع) و ہتیں مفسران چوش تقریر کنگ کہ داں آخرت و ادراک و آبیانی علم و نتون ات کہ رسائی حاصل بکنت و علم نہ بواک و سو ب و ایوک و اشان خالی الذہن بو تگنت بلکین اے بابت و اشان شک و تردد و نوک و کینت نہ ہما شک و تردد بلکین چہ ہما دلیلان ہم چانش نہ اور تگنت کہ ماں آیان اکن اشان چیزے غور و فکر بچوش بلکین اشانی شک چہ دل و در کینت ات و یعنی ساری و گوں مے مسترس مردمان ہے وعدہ کنگ

۵۹۱
من خلق ۲۰
الفصل ۲۴
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿۱۵﴾
آسمانان و ماں زمین و انت پوشیدہیں کاران مگر اللہ و آیان و خبر نہ انت کہ کدی
بَعَثْتُمْ ﴿۱۶﴾ بَلْ أَذْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ تَفْ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
زندگ کنگ بہ نیت بلکین عا جز بوت کیت آبیانی فکر ماں آخرت و بار و بلکین ماں شک و تہا نیت
مَنْ يَأْتِ بِبَلٍّ بَلَّيْنَاكُمْ آيَاتِنَا أَنْتُمْ كُفِرْتُمْ وَ أَذْرَكَ تَفْ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
چہ آیتاں بلکین آچہ آیتاں کورنت و گوشت ہمایان کہ منکرت چہ وقتیکہ ماٹاک بییں
وَ آيَاتُنَا إِنَّا الْمَخْرُجُونَ ﴿۱۷﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَ آيَاتُنَا
وے پت پیرکان ہم چہ ماں زمین و در کنگ بییں؟ اے خبر و وعدہ دیگر بو تگ مارا وے پت پیرکان
مَنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۸﴾ قُلْ سِيرُوا فِي
چہ پیش و دگ و خبر نیست اے پیشگینانی قدسیت و بس و تو بگوش کہ بگردت ماں
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۹﴾ وَلَا تَحْزَنْ
ملکا گڑا بگندت چہ ہما بو تگ انجم گنہگارانی و غم مور
عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿۲۰﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى
پہ آیان و تگ دل مبو چہ آبیانی مکاریاں و گوشت کہ کدیگ بیت
هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۱﴾ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ
اے وعدہ اگر شمارا است گوش ات و تو بگوش کہ چہ بچیں کہ شے
رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۲۲﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ
پشتا رستگ چیزے چہ ہما عذاب کہ تھا آیتاں زوت لو توک ات و تہی پروردگار باز مہربان انت
عَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۲۳﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ
پہ مردمانی سرا لیکن گیشتریں آیان شکر نہ گرت و تہی پروردگار فرور زانت
مَا تَكُنُّ صَدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَنُونَ ﴿۲۴﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ
ہما چیزیکہ پوشیدہیں ماں آبیانی سینیان و ہما چیزیکہ ظاہر کنت و ہج چوش پوشیدہیں چیزے نیست ماں آسمان

بوتگت ہرچ دانکے پیشی مردمان در شان کنگت اے پیغمبر ہم ہمایانی نقل کنگانت و لیکن چکر قرن و زمانگ گوشگ کہ ماں روح مروچی و نہ دیستگس و نہ اشکلتگس کہ کجام مردگے گوں خاک و اوار بوگ و پد دوبارہ زندگی بو تگ و آثر اسرار سنگ و ہ یعنی چکر مردمان و ماں دنیا و عبرتناکس سزار سنگت و پیغمبرانی گپ پورہ بو تگ بہ ہمیشی و قیاس بکن ات کہ بعث بعد الموت و آخروی عذاب و ردا ہرچ احوالے نبیان بیان کنان ایکائنت یقینا سرچ بہ نیت اے کار جاہ و بچوش مفقین نہ انت کہ خدا بندے مداریت اخرا بند و تی رعیتان و ہجوشکائی ویل نہ کنت و ہدے ادا کل مجربان سرجمیں سزا نہ رسیت نو جز ما دگہ یک زندمانی بے بیت کہ اودا ہر کس وئی کنگس کارانی مزد و گندیت اکن شے تکذیب ہے و ڈول ظاہر بو تگ تو گرا ماں دنیا ہرچ بدیں انجماے مکذباتی بو تگ شے انجام ہم جو ہمایانی پیما بیت و یعنی آیان سوچ و سرکنان و ویدکاری و انجام و بار و ہم تراپ دیان و یک گور بہ بنیت اکن اے مردم تہی سرو سوچ و نگرنت تو شاپریشی و سزایات ریح و عم مکن ات و نہ چہ اشانی مکر و فریب و چہ اشانی حق و بر خلاف سازشان سنگدل و دل تہر بہ ات شتا و تی فرض سزا انجام دات اللہ تعالیٰ گوں چوشیں

..... ہرٹ کنوین گناہ کاران ووت حساب وادکنت وپنوش کرساری، مجرمان سزا دیگ بوگ اشان، ہم دنت وک یعنی آخر قیامت کدی کیت ۹ بہ ہرچ عذابے وکم بہم تراب دیگ بیت آکدی نازل بیت ۹ وک یعنی پریشان بیے ات وعدہ الم، سرجم بیت وپنوش حساب بکن کہ وعدہ ۹ چیز کے بہر نہ یک، تمام بیت (چنانچہ زیا نہ گوشتنت کہ مان «بدر» میدان ۹ سزایک قسطے سر بوت باقی پشت کیت قیامت کبری آئی ہم ہمتیں آثار وعلامتان ظاہر بوگ شروع بوگنت۔

۹ یعنی حق تعالیٰ اگن چہ وتی مہربانی ۹ عذاب ۹ چیزے روج ہمتل بکنت تو ایشرا غنیمت راہمک بیت و آئی اے مہربانی ۹ شکر ۹ ادا کنان ۹ ایمان و نیکی کاران گلابیش بہوتین انت لیکن اشان دستور ۹ برخلاف ناشکری ۹ گلابیش بنت و دپانے ووت عذاب ۹ لوٹنت۔

ہمے صفحہ ۹ فوائد: وک یعنی شے ظاہرین وچیریں علمان، دلانی راز، نیت و ارادہ و ہم زمین و آسمان ۹ سرستکیں اسرا گل مان خدا ۹ علم ۹ حاضر و ماں آئی و فرے ۹ نشہ انت ہر یک خبرے بہمانی رو ۹ وتی وتی و بد ۹ ظاہر بنت اشتاپ کنگ یا چہ دیر بوگ ۹ ہج حاصل نہ بیت و ہر چیزیکہ ماں خدائے پاک ۹ علم ۹ فیصلہ بوگ زوت یادیر ۹ و ہد ۹ سراطا ہر بیت و ہر کس ۹ آئی عمل و نیت و ارادہ ۹ رو ۹ نمبر (برورد) الم ۹ رسیت۔

وَالْأَرْضِ الْأَقْفَىٰ كِتَابٌ مُّبِينٌ ۝۵۹ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ
 وَرِثِينَ ۹ کہ آماں لوح محفوظہ تہا مہبت وک بے شک اسے قرآن بیان کنت
 بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۶۰ وَإِنَّ لَهُدًى
 بنی اسرائیل زیادہ ہما خبران کہ ماں آیات اختلاف کنت توبے بیشک آہدیت انت
 وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝۶۱ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَهُوَ
 ذُرِّمْت انت بہ ایمانداران وک بے شک تہی رب ماں آیات فیصلہ کنت چہ وتی حکم ۹ و ہما انت
 الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝۶۲ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝۶۳
 زبر دست ہک چیزے رانوک فت گڑا تو اللہ ۹ سراجہ و سہ بکن بیشک توبے راستیں سرچیں کشک ۹ سرائی
 إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا كَانُوا بِرِئْسِ
 ابت نومرگان ۹ اشکنا نیت نکتے ۹ نہ تو کتر ان ۹ اشکنا نیت کنتے وکی توار ۹ و ہدیکہ آپشت مان دیت
 وَأَنْتَ بِهَدْيِ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَّتِمْ أَنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
 نہ تو پیش داشت کت کتے کوران ۹ و ہدیکہ آچہ راہ ۹ سر سندر بہنت وک توبہمانی ۹ اشکنا نیتے کہ آیقین وارت
 بآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝۶۴ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ
 مے خبرانی سرگڑا ہما انت فرمان بردار وک ۹ و ہدیکہ بہ کیت خبر آییانی سرا ۹ ماورکنیں آیاتی دہا
 دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ يَكَلِّمُهُم أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝۶۵
 یک جناورے چہ زمین ۹ گوں آیات خبر کنت پیشکا کہ مردم مے نشانیاں سرا یقین دار وک نہ انت وک
 وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
 دہمار روج ۹ کہ ماچ کنیں چہ ہر یک اتمے (ٹولی) ۹ یک فوج ۹ چہ ہمایان کہ دروغ بندش کت مے نشانیاں گڑا
 يُوزَعُونَ ۝۶۶ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ وَقَالُوا كَذَّبْتُم بِآيَاتِنَا وَلَمْ نَحْطُوا
 آمان ٹولیاں ہر کنگ بنت ۹ تا و ہدیکہ حاضر بنت فرمانیت پر جا وروغ بندکت شامتی خبران ۹ و سر کچ نہ وارت
 بِهَا عِلْمًا أَمْذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۶۷ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا
 شے فہم ۹ یا جگوش ات کہ شہاچہ کر تکت وک و آیاتی چکا کپنتت خبر پر چکا کہ آیات کیش کنت

قول و عمل ۹ فیصلہ ۹ واسطہ آتنگ ۹ آوہد ۹ سماوی علوم و مذہبی چیزانی چہ درستان مستریں عالم «بنی اسرائیل» زانگ بوگنتنت مگر عقائد و احکام و قصص و روایاتی بابت ۹ آیاتی سکتیں اختلافات ۹ فیصلہ ۹ ظاہر کنوک ہم قرآن انت۔ درحقیقت ۹ قرآن ہما کتاب انت کہ آئی ۹ دنیا ۹ خداوند قدوس ۹ گڈی پیغام سرکت و ایمان یار و کان ۹ راہ پیش داشت تانکہ مردم ہمار روج ۹ تیاری ۹ بکنت و ہدیکہ ہر یک معاملہ ۹ کیش و گیموار بیت۔ وک یعنی قرآن و آتنگ بہ سر و سوج کنگ ۹ و آگاہ کنگ ۹ باقی تمامیں معاملہمانی حکیمانہ و حاکمانہ فیصلہ خدائے قادر و توانا و ت کنت وک یعنی شہاچہ کسے ۹ تکذیب یا اختلاف دارگ ۹ پرواہ ۹ ممکن ات خدا ۹ سر بر و سہ کنان وکی کار ۹ بکن بہ ہرچ صاف و چکیں راہ ۹ سر شمار وگ ۹ ات آئی ۹ ہج چوٹی مان نیست انسان و ہدے بہ چکیں راہ ۹ سرار وگ ۹ انت و خدی ۹ واحد سر بر و سہ ہم بکنت گڑا آیر چانم بکنت وک یعنی چوشکہ یک مردگے ۹ دیم گور کنگ یا کجام کتے ۹ توار پر جنگ خصوصاً ہما و ہدے کہ آئی ۹ پشت ماندا تگ روگانت و توار ہر جنوک ۹ نیمگا ہج د لگوش گور مکت بر آیاتی حق ۹ ہج سود مند نہ انت ہے احوال انت ہما دروغ بند کنوکالی کہ آیاتی دل مرگنت و دل ۹ گوشانش کتے بوگنت و اشکنگ ۹ ارادہ ہم نہارنت کہ بہ آیاتی حق ۹ ہج نصیحت نفع دیوک نہ انت۔ یک شو میں کورے ۹ دان کہ آتی چمان ۹ شرمکنت شہاچہ نکالی آتہ راہ ۹ سوج وات کن ات یا آتہ چیزے پیش داشت کن ات اشانی دل کورانہ و نہ ہم لوٹنت کہ چہ کوری ۹ آزاد بیٹیں گڑا چہ تہی ہشونی ۹ آچارت تو چونکالی بچارت۔ وک یعنی نصیحت کنگ بہ ہمایانی حق ۹ نفع دیوک انت کہ چہ اشکنگ ۹ آتہ قبول بکنت و اثر قبول کنگ ہمیش انت کہ خدا ۹ گفتارانی سرا یقین داران ۹ فرمان بردار بہنت وک حضرت شاہ صاحب ۹ نشہ کنت «چہ قیامت ۹ پیش مکہ ۹ کوہ صفا ترکیت چرائے ۹ یک جانورے در کیت کہ آگوں مردمان خبر کنت کہ نوں قیامت

۶۲

نزدیک انت و راستیں ایمانداران وچیریں منکرانی نشان ۹ دیان ۹ جڈا کنت، (موضح) چہ روایتاں پدرا بیت کہ واقعہ بلکل ماں آخری زمانگ ۹ طلوع الشمس من المغرب ۹ روج ۹ بیت، قیامت و ہمے چیزے نام انت کہ عالم ۹ تمامیں موجودیں نظام درہم برہم کنگ بہ بیت لہذا اے ڈولیں خوارق ۹ رد امروم تعجب مکتت کہ قیامت بہ تریخی علامتان وچہ آئی ۹ سر بہوکیں نشانیاں پیمان ظاہر کنگ بنت شاید چہ دابۃ الارض ۹ ذریعہ ۹ اے پیش دارگ مقصود بہ بیت کہ ہما کت کہ شہا بہ پیغمبران گوشگ ۹ قبول نہکت مروچی ہما کپ چہ یک جانورے ۹ زبانی ۹ قبول کنگ کیت مگر آوہد ۹ قبول کنگ نافع نہ انت چہ لیشی ۹ ایوک ۹ مکذبان جاہلی و احمق مقصود انت قبول داری ۹ وقت پیش ۹ گوشت و شت (تنبیہ) دابۃ الارض ۹ بابت ۹ بازیں خشک و ترا قوال و روایت ماں تفسیر ۹ کتابان نشہ انت مگر چہ معتبر روایتاں ایوک ۹ ہنکر ثابت انت کہ حضرت شاہ صاحب ۹ نشہ کر تگ و اللہ اعلم وک ہر گناہ گارانی ٹولی و جماعت جڈا جڈا بنت (تنبیہ) عموماً مفسران «فہو یوزعون» ۹ معنی دوردارگ ۹ نہ تگ یعنی ہر یک اتمے ۹ مکذبان ۹ بہ محشر ۹ نیمگا برنت و آ ہنکر زیات بنت کہ پشت روکان دیمار وک ۹ ہمتل کنت و دوردارنت چوشکہ ماں «انہوہ کثیر» ۹ انتظام قائم دارگ کنگ بیت.....

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

وہ یعنی سرجی، فہمک وچپ و راست، نظر دور دیکھ، ہمہ دم نہکت پیسرا دروغ بند کنگ شروع کرت یا بگوش ات گپ چوش ذات گڑا شہاچے کرنگت یعنی ابید چریشی، شہے کار دگر چہ ات۔ وگن انت مطلب چوش نہ بیت کہ بے ترانگ و بے فکر، شہا بیغیران دروغ بند کرنگت یا بگوش ات اشی، ابید دگر گناہ پرو تا کنگت ات۔
 ہے صفحہ فوائد و یعنی آیانی رد کاربانی یقینی ثبوت ذرکت و غذا، تحت تمام ثبوت، نون دیم ترے آچے گوشت کنگت، باقی ماں چنت آیتان آیانی عذر پیش کنگ، بابت ہرچیکہ مذکور انت شاید چریشی، پیش بہ بیت و یعنی چوین صاف و سرچسپ نشان اللہ تعالیٰ، ماں دنیا، پیش داشت پریشی، سرانٹے غور فکر ہم اشان نہکت یک شب و روح، ہمک روح ادل بدل، دروغ و فکرش بکرتیں تو اللہ، توحید، بیغیرانی ضرورت و بعث بعد الموت ہر یک چیزے، راہ شری سر پد بوگتنت آخر ہما کجام ہستی انت کہ آچوشیں مضبوط و محکمیں انتظام، برابر روح، پد شپ و شپ، پد روح در کنگت و آئی، پد شہ ظاہری گنگدگ، شپ، ہما ہری، بعد روح و روشانی جو گت آیا آئی، پد مئے باطنی بصیرت (گنگدگ)، اوہام و اہواء، ہما روکیان معرفت و ہدایت، روشنی دیم مداتیں۔ پد شپ چہ چیز ات؟ اب و ہدایت کہ آتاما موت، ایک نمونے قرار دات کت کنیں چرائی، پد

روح در کت پد اجمان، کنگ کنان انگو آنکو آنکو تر و تاب شروع کت ہے ڈول، اگن حق تعالیٰ، پد مئے سراموت، بیارت و ہر موت، پد دوبارہ زندگی کنان پد اچست بکنت تو مریشی چہ استحالہ انت الغرض پد یقین دار و کنان ماں ہے یکیں نشان، تمام ضروری چیزانی حل (گیش و گیوار) موجودت و صورت موکین فرشتہ اسرافیل انت کہ آہ خدا، حکم، راہ جاری، صورت زوران، اوشتا کنگ و کماں لہتیں روایتان انت کہ اللہ شاء اللہ، چہ مراد جبرئیل، میکائیل اسرافیل و ملک الموت انت و لہتیں، شہیدان، اشی، مصداق قرار داتگ واللہ اعلم و حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت، ایک برے صورت دیت کہ چرائی، مخلوق مریت دومی، دیت تو زندگی بنت چرائی، پد دیت تو پریشان ترنت پد ادیتی گڑا بے ہوش بنت دگر برے دیتی تو ہوشیار بنت، صورت گ چنت برے، انت، (موضح) و باز عالم دو صورت گ بیان کنگت یعنی کل دو برے صورت دیت و کل احوال، ماں ہے دو کیناں اوکینت واللہ اعلم و یعنی ہرچ مزین مزین کو بان، شہا، و ہدے گندان، خیال کن ات کہ پد مدامیکی پد زمین، سر ایرانت کدی ہم چہ وئی جاگے، اے سرات نہ کنگت قیامت روح، اشان چو کر پاس، پٹاں ماں گوات (فضا) بال کنان بنت و جو تیرے رفتار، تیز بنت و کست الجمال کتہا، کانت ہبآء منکبتا (واقعہ کوچ) و تکتون الجبال کالعھن المنفوش (القارعة کوچ) فقل ینسفھا رقی بقسا (طہ رکوع ۲) (تنبیہ) اے آیت، گوں زمین، حرکت و سکون، ہرچ علاقہ نیست چوشکہ لہتیں زانکاران فہمتگ و یعنی ہما ذات، کہ آئی ہمک چیز، گوں وئی حکمت، جوڑ کرنگ ہما، مروچی اے کو بان، اینقدر گران و مضبوط اڈ کرنگت و ہما یک روح آیان، ریزہ ریزہ کنان، بال دنت آبال دیک الوک، بہ تباہ کنگ، غرض، نہ بیت بلکس عالم، چنڈ چنڈ کنان، ہما حد، سرکنگی انت کہ بہ اودے سرکنگ، آت پد اکرنگ، اے ہما حقیقی کاریگر، کاریگری بوت کہ آئی، ہر یک سر دیرے چہ حکمت، خالی نہ انت و پد شت و پرورش و عظیم القلا بعد بندگانی حساب کتاب شروع بیت و چونکہ حق

۵۹۳

من خلق ۲

الغزل ۲۷

فہم لا یطقون الم یروا انّا جعلنا اللیل لیسکنوا فیہ و نون آخرت نہ کنگت و چون آنگذرت کہ بے شک ما اڈکت شپ، را کہ ماں آئی، آرام بکنت و التھار مبصر ایلان فی ذلک لایت لقوم یؤمنون و یوم ینفخ روح اڈکت بہ چارگ، بے شک ماں ایشی، البت نشانی انت پد ہما کسان کہ یقین دار و ک انت و ہما روح فی الصور ففرع من فی السموت و من فی الارض الامن شاء کہ صورت گ بہت قاتو گڈا ہم زدہ بنت ہر کسے کہ ماں آسمانان انت و ہر کسے کہ ماں زمین، انت مگر ہر کسے کہ اللہ و کل اتوہ دخرین و تری الجبال تحسبھا جامدۃ خدا بولت، کل کایت آئی، گور گوں، عابزی، و تو گندے کوہان، پد بیخیال، آوشتوگ انت و ہی تہم مر السحاب صنع اللہ الذی اتقن کل شیء ایتہ و آرونت جو جنبہ، روگ، و کاریگری اللہ بکنت کہ آئی، ہرک چیز پد رھند شرکنگ و بے شک آ خیر بما تفعلون من جاء بالحسنۃ فله خیر مینھا و خبر دار و ک انت شہے کاربانی ہر کس آتک گون نیکی، تو آت را سیت چرائی، شر تر و، و ہر من فرع یومید امنون و من جاء بالسیتۃ فکت و اچہ بیسناکی، آ روح، سلامت بنت و ہر کس آتک گوں بدی، تو دیم بہ چیر و جو ہم فی النار هل تجزون الا ما کنتم تعملون انما مان کنگ بنت ماں آس، ہما جزا دیک بنت ہرچ شہا کرنگت و منا امرت ان اعبد رب هذه البلدة الذی حرّمها وله کل شیء و امرت ان اکون من المسلمین و ان اتلوا القرآن ہر چیز و منا احکم دیک بوتگ کہ بیان من چہ فرمان برداران، و ایک بو انان قرآن، و فمن اھتدی فانہا یھتدی لنفسیہ و من ضل فقل پد ہر کس پد راہ، آتک، تو گڈا پد راہ، کیت پد وئی جنڈ، خیر، و ہر کس گراہ بوت، تو بگوش

منزل ۶

تعالیٰ چہ بندگانی ذرہ ذرہ عمل، معلوم دار انت تو ہر یکے، راست راست، آئی گتلیں عملانی جزا و سزا دیک بیت نہ گوں اشان ظلم بیت و نہ اشانی حق جنگ بیت۔ دیم ترے ہے گپ، چیرے زیات تفصیل انت و یعنی یک نیکی، بدلہ کم از کم بہ ذہ نیکیانی حساب، دیک بیت کہ اشان کدی ہم ہلاک نہ بنت و یعنی چہ مزین پریشانی، کما قال تعالیٰ، لا یحزّنہم الفرع الا کبر (انبیاء رکوع ۷۷) اگن کم درجہ، پریشانی بیت تو اے آیت، بر خلاف نہ انت و یعنی چہ اللہ تعالیٰ، ہرچ ہمیں ناحقی نہ بیت ہرچے کن ات شمار پیش آچی انت خود کردہ راہ علاج و ک چہ شہر، مراد مکہ معظمہ انت کہ آت را اللہ تعالیٰ، معظم و محترم جوڑ کت ہے تخصیص و شرف، ردارت، اضافت، ہر طرف، کنگ بوتگ و چونانی، آہمک چیز، رب و مالک انت و یعنی من گوں ہما کسان نند و نیاد بکنان کہ آحق تعالیٰ، کامل فرمان برداری کنوک و ہر بابت، و تارا بر آئی سپارت کنوک انت و یعنی بذات و اللہ، بندگی و فرمان برداری کنوک بیان و اید گران، قرآن اشکنا نینان، اللہ، راہ، پیش دار و ک بیان۔

وَلِیَعْنی من نصیحت کنان ء چہ وقتی کارء سبکدوش بوتان شماسریدر نہت تو تارا تاوان بار کنرت وک یعنی اللہ ہزار ہزار شکر و منت کہ آئی ء منارا ہادی و ہمدی جو طرکت در حقیقت ء تعریف و توصیف ء لائق ہمانی ذات انت؄ ہر کس خوشی یا کمال حاصل ہوے چہ ہمانی ذات ء حاصل ہوے وک یعنی دیم تر ء حق تعالیٰ شے تو کہ یا چہ شہادہ روقی قدرت ء ہمانونگ و منی صداقت ء ہنچیں نشان ظاہر کننت کہ چہ آئیائی گندگ ء شہاوت زان ات کہ بے شک اے اللہ ء ہمانت کہ آئیائی خبر پیغمبر ء داہکت باقی آوہد ء زانگ شمارا نفع بدنت یا مدنت اے جدائیں کپ ایت قیامت ء علامات وغیرہ درست ماں اشی ء شامل انت وک یعنی ہر ج عمل و معاملہ سے شہا کن ات کل بہ آئی نظر ء دیا انت ہمانی مطابق ء آخر کار بدلہ رسیت اکن سزا وغیرہ ء چیزے تاخیر بہ بیت تو چوش مزان ات کہ اللہ تعالیٰ چہ سے کار پدان معلوم دار نہ انت ۔ تم سورۃ النمل و اللہ الحمد والمہ وک یعنی مسلمانیں مردم وقی احوال ء قیاس بکننت بہ نظامیں مردمانی مقابلہ ء (موضح) ہنچوش چہ حضرت موسیٰ علیہ السلام ء ذریعہ ء اللہ تعالیٰ ء بنی اسرائیل ء کمزوری ء باوجود فرعونیاں طاقت ء مقابلہ ء سود مند و کامیاب گت؄ ہنچیم ء مسلمان کہ اشان اے وقت ء ماں مکہ ء بہ حساب ء کم و پداضعیف و ناتوان نظر ء کابنت و قی بازیعہ زبردستیں دشمنانی مقابلہ ء کامیاب و سوب مند بہنت ۔

إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ آيَاتِهِ
 من و ہمشان ترسیونک وک ء بگوش توصیف کل بہ اللہ انت وک زوت پشدارت شمارا و قی
 فَتَعْرِفُونَهَا ۝ وَمَا رَّبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝
 نشانیاں ء گلہ اشما آیان ء جاہ کارت وک ء شے رب غافل نہ انت چہ سما کاران کہ شہا کن ات وک
 وَسُورَةُ الْقَصَصِ هِيَ تَرْثِي تَمَانَ وَتَمَانُونَ آيَاتُ تَسْعَرُ كَوْنَهُ
 سورہ قصص ماں مکہ ء نازل ہوت و آئی ء ہشتاد و ہشت آیات انت و نہ رکوع انت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کنان گون اللہ ء نام ء ہما کہ بے اندازہ مہربان باز رحم کنوک انت
 طَسَمَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَّبَأِ مَوْسَى
 اے آیات انت ظاہرین کتاب ء ما شکتا نہیں تارا کنک احوال موسیٰ
 وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ
 و فرعون ء راست راست بہ ہما قوم ء کہ قین دار وک انت وک بے شک فرعون بزر و گانت ماں ملک ء
 وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّنَّ طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَهُمْ
 و کنگتی اور ہ مردمان ء ٹولی ٹولی ء کمزور کنگتی چرایان یک ٹولی ء ک کنگتی آئیائی چکان ء
 وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ إِنَّكَ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ
 و زندگ پشٹ کنگتی آئیائی جنینان ء بے شک آہستہ چہ فسا و کنوکان وک ء ما ٹولیں کہ احسان بکنیں
 عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلُهُمْ آيَةً وَنَجْعَلَهُمْ آيَةً وَنَجْعَلَهُمْ
 کمزوریں مردمانے سراسر ماں ملک ء و بکنیں آیان ء امام (سردار) و بکنیں آیان ء
 الْوَارِثِينَ ۝ وَنَمُكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
 وارث و محکم ہداریں آیان ء ماں ملک ء وک ء پیش ہداریں فرعون و ہامان ء وک
 وَجَنُودَهُمْ مِّنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مَرْيَمَ
 و آدوینانی لشکران ء چہ یابی دست ء ہما چیز ء کہ چرائی ء آیان ء خطرہ ات وک ء ما حکم دیم دات بہ موسیٰ ء مات ء

وکل یعنی ماں مصر ء قبلی ہم آباد انت کہ اشان چہ فرعون ء قوم ء انت و سبکی ہم کہ ہمیشہ ان ء بنی اسرائیل ء ہم گوشگتتش لیکن فرعون ء چہ وقتی ظلم و زورائی ء رھبندان نہ ہشتکت کہ بنی اسرائیل بودناک و زور مند ہوتیں انت چوش بگوش کہ قبلی داہ و سردار انت و پیغمبرانی اولاد بنی اسرائیل ء را و قی غلام جوڑ کر تگت چریشان سلیں کار بیگار ش کپتگت و بچ ڈول اشان ء چوشیں موہ اشن نداہکت کہ اشان سر بکشتت یا زور و قوت حاصل گت بکننت وک گوشنت کہ فرعون ء و ابے دیستگت کہ آئی تعبیر زوگران چوش گت کہ چہ یک اسرائیلی ء دست ء تہتی ہا دشاہت ء تاوان رسیت ۔ ہمشکا پیش بندی ء رد اے احمقانہ و ظالمانہ تدبیری گت کہ بنی اسرائیل مدام کمزور و ناتوان بمانت آیان ء چوشیں ہمتے مہبت کہ آ حکومت ء مقابلہ ء بکننت و دیمتر آئیائی ہر ج مردین اولادے پیدا بہ بیت آیان ء ذبح کنگ بہ بیت کہ چہ رھبند ء آیوکیں مہبت و تاوت کارگسار بیت ء البت چہ جنیں چکان چو کہ بچ ترسین نیست آیان زندگ بہ بیت تا کہ مزن ہوان ء چرایان ٹینگانی ڈول ء کارگرگ بہ بیت ء و ابن کثیر نشہ کنت کہ بنی اسرائیل ء و ت ماں و تا حضرت ابراہیم خلیل ء یک پیشین گوئی ء تذکرہ اش کہ تگت کہ ماں آئی ء چوش خبر دیگ ہوتگت کہ یک اسرائیلی ورنائے دست ء مصر ء سلطنت تباہ و برباد بیت کم ء تالان ہوان ء اے تذکرہ ماں فرعون ء گوش ء کیت آ احمق ء قدرت ء قضا و قدر ء دارگ ء خاطر ء ظلم و ستم اے رھبند ء اختیار گت وک یعنی آئی کار ات ماں زمین ء فسق و فساد تالان کنگ ہمشکا بہ چوشیں ناروائیں کار ء کنگ ء چہ آرا کئے ء داشت نہ گت بس ہر جی آئی دل ء گوشگت ات بہ وقت غور ناکی ء رد ابغیر چہ غور و فکر ء آکار ء را کتی ۔ وک یعنی آملعون ء بند و بست آوڑ ء انت و منے ایش ات کہ نزدوران ء قوی و کبتگینان ء بالاکنگ بہ بیت ہما قوم ء کہ فرعون وائی را ء غلام ء پیچ ذلیل کر تگت بہ ہمایانی سر ء سرادین ء امامت و دنیا ء سرداری ء تاج ء ایر بکنیں چہ ظالم و متکبران جاگہ ء خالی کنان ء چہ ہما مظلوم و مہبت زدہ قوم ء اے سر زمین ء آباد

بکنیں و دینی سروکی ء ہمراہی ء اشان دنیوی حکومت ء ہم بہ اے مظلوم و بزرگیس قوم ء بدتیں وک ہامان فرعون ء وزیر ء نام ات کہ بہ ناحقیں ظلم و زوران گون آئی شریک و ہمنوا ات وک یعنی چہ خطرہ ء رد کہ آئی ء بنی اسرائیل ء ہزاران چکان ء ذبح کر تگت مالوٹ ات کہ ہما خطرہ بہ آئیائی دیا بہنت فرعون ء و قی زور ء سر جی ء خرچ گت و مزن گوشست گتی کہ ہر ج پیچ مانگ آئی اسرائیل ء چہ سے چکت ء ایمن بہ بیت کہ بہ آئی دست ء فرعون ء تباہی مقدر ات لیکن خداوندی تقدیر چونکائی تکلیت خداوند قدیر ء ہما چکت ء را ماں ہمانی کت ء بہ ہمانی نپادائی سرا ہمانی قلات و ماڑی ء توک ء چو پادشاہی و اب ء رو دینت و پیش داشت کہ خدا ہر ج انتظامے کنگ لویتت ہج طاقت ء آئی دارگ ء مجال نیست ۔

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

ان ارضیہ فاذا اخفت علیہ فالقیہ فی الیم ولا تخافی

کہ آئی شیر بمچین پیدا وہدیکہ ترا یہ آئی ترس پیدا بوت تو گڑا آڑا ماں دریا دور بہک ڈ مترس

ولا تخزنی انا رادوہ الیک وجاعلوہ من المرسلین

ڈ غم نور، ما آڑا پدا ترا و ترس تھی ننگ، و جوڑ کنیز آڑا چہ پیغمبران و

فالتقطہ ال فرعون لیكون لہم عدو و احزنا ان فرعون

پدا چست کت آڑا فرعون لوگ و مردمان تاکہ بہت بہ آبان درمن و غم آروک، بے شک فرعون

وہامن و جنودہما کانوا خطین و قالت امرات فرعون

ڈھان و آدوینانی لشکر خطا کارانت و گوشت فرعون و لوگ و

قرت عین لی وک لا تقتلوہ عسی ان ینفعنا او نتخذہ

اے منی جان سارت گنوک انت و تھی منی، ایشرا مکشرات، بلکیں منے کار بہت یا ما آڑا کنیز

و لداوہم لا یشرعون و اصبح فواد ام موسی فرغان

چک و آیان و شعور نیست ات و صبح و سراموسی و مات و دل بے قرار بوت، نزدیک

کادت لتبدی بہ لولا ان ربنا علی قلبہا لتکون من

ات کہ آوق بے قراری ظاہر ہکت اگر گریج مکتیں ما آئی و دل و سرا تاکہ آ بہت چہ

المؤمنین و قالت لاختہ قصیہ فبصرت بہ عن جنب

یقین داروکان و گوشتی بہ آئی گوہار کہ آئی و زندگی کن گڑا آئی و چاران کت اجنبی بوان و

وہم لا یشرعون و حرمناعلیہ المراضع من قبل فقالت

و آیان و خبر جن نہ بوت و حرام کت ماہ آئی و شیر بمچینوکان و چہ پیسرا پدا گوشتی

هل اذکم علی اهل بیت یگفلونکم و ہم لہ نصون

من پیش بداراں شمار یک لوگ مردے کہ آڑا برو دینیت یہ سنا و انت یہ آئی و زواہ و

فرددہ الی امہ کی تقرعینہا ولا تحزن ولتعلم ان

پدا ما سرکت آڑا آئی و مات و گورہ تاکہ آئی چہ سارت بہت و غم مکت و تاکہ بزانت کہ

منزل ۵

ول آئی مات و الہام بوت یا و اب دستی یا چہ دگر رھبندے، آیتا معلوم دارکنگ بوت کہ دانکہ چک و قتل و ترس نیست برابر چک و شیر بمچین و ہدیکہ ترس مارتے تو چک و ماں پیٹی و ماں کنان و آیتا ماں نیل و دریا و یل و بکن ماں سورہ طہ، اے قصہ گو تنگ و مات اے ڈول و تہلا دیک بوت کہ حج مترس دل و پڑکنان و زہگ و ماں دریا و ویل بکن چک و ہجر بر باد نہ بیت و چہ زہگ و جہا تیا غم ہم مکن ما زوت ایشیا بہ تھی ماتی شفقت و آغوش و سرکنیں چرے زہگ و خدا مزن کارگرگ لوٹیت آڑا پیغمبری و منصب و سرفا تر کنگ بیت حج طاقتے بہ خدا و ندر کیم و ارادہ و آڑا و جحالی مان کنگ و ہیما ت ندر بیت تمام اطو و جحالیان و دور کنان و ہما مقصد و سرجم گنگی انت کہ آئی گوں اے عزت مندیں چک و تعلق داریت و آخر مات و چک ماں دارے پیٹی و ماں کنان و دریا و ویل کت پیٹی آپ و برت بہ ہما جاگہ و سرکت کہ چہ اودا آئی بہ فرعون و لوگ بانک حضرت آسیہ و دست و کیت آڑا اے دوستنا کیں چک و دوستنا کیں صورت سگ خوب معلوم بوت چہ آئی صورت و شرافت و بزرگی و آثار پیدا و انتت پر و دینگ و اُمیت و چک و لڑتی مگر اے زورگ و انجام چوش در کپگی ات کہ اے چک مزن بوان و

بہ فرعون و آئی ران و دشمن ثابت بہ بیت و آیاتی حق و رون و سوهان جوڑ بہ بیت پشکا اللہ تعالیٰ و آڑا زورگ و سواہ دات فرعون لعین و چے خیرات کہ بہ ہما دشمن و ترس و من ہزارانی حساب و چک کشتگنتت آچک ہمیش انت کہ آڑا گوں مزن دوز و اہی و خیر خواہی و چہ منے دست و رو دینگ و بند و بست بوگانتت در حقیقت و فرعون و آئی وزیر و شیران چہ و فی ناپا کیں مقصد و اعتبار و رد اسک رد کینتت کہ بے شمار اسرائیلی چکان و بہ یک شبہ و سرا قتل کنگ و باوجود موسی و رازندگ یل و دالتش لیکن رد موزنت تو دگر چے کت کنتت زانا اشان خدا و تقدیر بدل کنتت یا مشیت ایزدی و چک گوں اشان بوتگت اشانی مترس رد کاری ایش ات کہ قضا و قدر و فیصلیا بہ خوش نہمتش کہ بزبان اشان گوں انسانی تدبیر بدل بہت کنتت وک یعنی دوستنا کیں چک ایت ما را چک نیست انت بیبا گوں ہمیشی و فی دلتا آدیں و وونی چکان و سارت کنیں۔ ماں اہتیں روایتاں ہست انت کہ فرعون و درایتت و لک لا لی، یعنی تھی چکان سارت کنوک بہت بر من نہ بیت) ازلی تقدیر اے لفظان و چہ ہما ملعون و زبان و درکنکایت آخر بوت ہم خوش و یعنی کم از کم مزن بوان و منے کار و کیت یا مناسب بوت و فی نام گپتیں چک فی جوڑ کنیں وک یعنی اشان و چوش خبر نرات کہ مزن بوان و جو نیس کار سازی کنتت فہمتش کہ چہ بنی اسرائیل و یکے و چہ ترس و ماں دریا و چک دانگ یکے کشگ نہ بوت تو چے بوت آیا فروری ہت کہ اے ہما چک بہ بیت کہ چرائی ماں ترس انت پدا و ہدیکہ ما آڑا پرورش کنیں آوت چہ ماشرم و جیا کنت چون ممکن انت کہ گوں ما دشمنی بنا و بکت۔ آیان و چے معلوم ات کہ اے ہما و دوست بہت کہ آتیا من جہان و پرورش کنوک انت و تو جو کہ آئی دشمن نے پشکا مجبور بہت کہ چہ حقیقی پروردگار و حکم و تھی مخالفت و بکتت تو بہ و فی ظاہری تربیت و رد و چوشیں جو این اُمیت دارے بے تراشرم نہتت کہ حقیقی رب و مقابلہ و انا انکوم الاعلیٰ، تو ارکنے و موسی علیہ السلام و مہربانیرے مات و چک ماں دریا و ویل کت و لوگ و اہت مگر مات و ماتی دوز و اہی و آیتا بے قرار کت۔ ساعت پہ دمان موسی و تما نگ و کینتت چہ دل و قرار و بال

کت موسی و یاد و بغیر دگر چہ چیز بہ آئی خیال و نہ بہتگت قریب ات کہ صبر و ضبط و رشتگ چہ دست و بہ لکشیت و جار و بخت کہ من و فی چک ماں دریا و چک داتگوں کسے و معلوم بہت گڑا منی چک و بیاریت لیکن خدائی الہام و انا رادوہ الیک وجاعلوہ من المرسلین، و یاد کنان و دل و راتسلدا آگتی اے خدا و فی کارات کہ آئی دل فی جو مہر گنکت کہ خدائی راز چہ و ہد و پیش ظاہر بہت و کمیں دیر و پدموسی و مات و عین الیقین حاصل بہت کہ اللہ و وعدہ الہام سرجم بہت و یعنی و ہدیکہ ماں فرعون و محلات و پیٹی بیچ بوت و چک چہ آئی و در کپت تو ماں شہر و ہے خبر تالان بوت، موسی و مات و و فی چک (موسی و گہار) حکم دات کہ چک و حال و احوال و معلوم کنگ و واسط ماں محلات و برو ویک گورہ اوستان و بچار کہ چک و چون کنتت، چنک چالا کے ات ہمو داکہ مردم چک و چت و جاگر دے چ انتت چہ اودا و تار بے تعلق پیش داران جو اجنبی و تماشا چاران بوت کس و چون زانت کہ اے چک و گہار انت و یعنی فرعون و لوگ بانک و ملعون ہم بہ چک و پرورش کنگ و ردار اضی کت تو آڑا شیر بمچینوک و فکر بوت و شیر بمچینوکس دانی طلب کنگ بوتنت مگر قدرت و چہ پیش و بندستگ ات کہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... موسیٰ ابید چوتھی مات و دگر کس پر شیر و نہ وارت سکت حیران بو تبت کہ نون شیر میچینوک چہ کجا بیارنت کہ چکت ہمانی شیر و وہ ب بخت موسیٰ و اید کہ جنینانی شیر نہ چکت ات فرعون و مردم ہے کہ و چیل و شوہاز و اتنت کہ موسیٰ و گہار و گوشت کہ من شمار ایک خاندانے نام و نشان و سوچ و دیان کہ اہمیت انت اشان چکت و رو دینت و ودان حدیکہ اے مردمانی ذیل ڈول و اندازہ انت اشان چکت و گون مزین خیال داری و دوز و اسی رو دینت چیا کہ اے خاندان و مردم خانوادہ انت و پدا اشان و چہ بادشاہ و بیگ و ہم مزین انعام و داد وے و دلمانگ بنت گڑہ اماں تربیت و چون سستی کفنت و آخر چہ ہم جنکت و مشورہ و حضرت موسیٰ و مات طلب کنگ بو ت بس مات و چکت و قی سینک و سرالبرکت کہ آئی و شیر و رگ شروع گت فرعون و مردم پرے خبر و سکت و نس بو ت انت کہ چکت آخر کار یک جنین آدے و شیر و چکت و لکت اے ردا ساد کا می کنگ بو ت و مزین داد و بخشے دیک بو ت شیر میچینوکس دانی و عزت کہ من ادا داشت گت کنان من اے چکت و قی لوگ و بران و رو دینان چنانچہ موسیٰ علیہ السلام گون امن و ایمنی و پدا و قی مہربانی مات و آخوش بو ت و چہ فرعون و جانب و پے آئی مات و ہر چ روزینہ مے مقرر بو ت آفت رسات۔

ہے صفحہ فوائد یعنی ماں «انار اذوہ الیک و

جاعلوه من المرسلین» و ہر چ دو وعدہ کنگ بو ت کفنت چرایان یکے چم بو ت دیستی کہ چونکائی یک

عجیب رنگے و آ وعدہ سرچم بو ت و دومی و پے ہمیشی و سرا قیاس کنگ و موہ رستی کہ بے شک آہم بروقی و ہدے سرچم

پورہ بیت و یعنی اللہ و وعدہ بروقی و ہدے سرچم چیت البت ماں میا بجی و مزین گروش پدا بیت کفنت کہ چریشی

باز کسان یقین سستی تربیت (موضوع) و کل یعنی موسیٰ علیہ السلام و ہدیہ و قی تندی و زمانی و سر بو ت تو ما آترا حکمت و بازیں خبر پیش داشتنت و خاصین علم و فہم ہم

عطاء گت چیا کہ چہ خوردی و آئیکیں ہیل و عادتانی خدا بند ات چوشین قابلیں چکت و ماہے ڈول و داد و بخشش دین و کل یعنی حضرت موسیٰ و زمانا بو ان یک روچے

ماں شہر و شت کہ آوہد شہر مردم غافل و ویتگ انت شاید شب و ہدات یا نیم روچ و حضرت موسیٰ علیہ السلام و ہدے و زمانا بو ت چہ فرعون و راج و قوم

بہ سوب آئیانی ظلم و زورانی چرایان تنزاری ات البت بنی اسرائیل و گون ہمانی و نند و نیا دگت آئی مات و لوگ ہم چہ شہر و دورات حضرت موسیٰ برے ماں و قی مات و

لوگ و رنگ ات و کدی فرعون و محلات و فرعون قوم (قبلی) آئی دشمن ات کہ آچہ غیر قوم و ات چو مہبت کہ باندا ایشراز و رو قوت حاصل بہ بیت یک روچے حضرت موسیٰ و دیست کہ دو کس و ت ماں و تاجنگ انت

چرایاں یکے اسرائیلی ات و دومی قبلی اسرائیلی و موسیٰ کہ دیست فریادی گت کہ منا چہ سے قبلی و ظلم و آزاد کن گوشتت کہ قبلی چہ فرعون و نمان پچو کانے

انت موسیٰ چہ پیش و قبلیانی ظلم و زورانی و معلوم دارات آساعت و بہ و قی جان آئی زیادتی و گندان و آئی زہرگ و جاہ جت ممکن انت کہ سر پد کنگ و

و ہدے قبلی و موسیٰ علیہ السلام بدیں لفظ گوشتنگ و پنچو شکہ ماں تفسیر ان بنشنت انت الغرض موسیٰ علیہ السلام بہ آئی تادیب و گوشمالی و یک مشتے آرا جتی ماشاء اللہ

مزن طاقت دار و کیں و زمانے ات گون یکیں مشت و آہمو و اسر و بو ت موسیٰ علیہ السلام و قی جنہ اے اندازہ نہ ات کہ گون یکیں مشت و اے مرد و کار چو تمام

بیت پشومان بو ت کہ ناحق و چہ آئی دست و خون بو ت، بے شک قبلی کا فر حربی ات ظالم ات و موسیٰ علیہ السلام بہ نیت محض ادب دیک ات کشتگ نہ ات مگر ظاہر انت اے ساعت جہاد و جنگ و ہم نہ ات موسیٰ علیہ السلام و قبلی راج و قوم و ہم و تراپ ہم نہ دانگ ات بلکس ماں مہر و واجہ موسیٰ و نند و نیا دچہ شروع و ہمے ہمے ات کہ مخلوق چہ آئی ذات و امین و دل حم انت کہ اے واجہ و مغف و کس تاوان و نقصان

دیو کے نہ انت پدا ممکن انت ماں غیظ و غضب و جوش و ساعت و معاملہ و تحقیق سر سری بو تگ و مشت جنگ و وعدہ پوزہ اندازہ نہ بو تگ کہ چنکر ضرب پہ تادیب و لبس بیت کفنت آنگو چہ سے بلا ارادہ قتل و ترس ات کہ فرق واری اشتعال پدا بو ان و دگر اثر و ججالانی واسطہ راہے ہیچ مہبت پمشکا واجہ موسیٰ علیہ السلام پشومان بو ت و

زمانتی کہ مریشی و داں یک درجے شیطان و دخل انت نبیانی فطرت ہمنکر پاک و صاف و آئیانی قابلیت ہمنکر اعلیٰ بیت کہ چہ نموت و سر آوقی ذرہ ذرہ عمل و حساب دار و کفنت و چہ ادنائیں روی یا اجتہادی خطا و راہیم چہ حق تعالیٰ و گریوان و معافی بو تنت چنانچہ موسیٰ علیہ السلام و چہ اللہ تعالیٰ و قی کوتاہی یا قی اعتراف کنان معافی طلب گت کہ آدیک بو ت و غالب گمان ہمیش انت کہ اے معافی و علم آترا بندریم الہام و غیرہ بو تگ آخر میغیرانی ذات چہ نموت و پیش چو ولی و بنت و یعنی ہی ذات

بے شک قبلی کا فر حربی ات ظالم ات و موسیٰ علیہ السلام بہ نیت محض ادب دیک ات کشتگ نہ ات مگر ظاہر انت اے ساعت جہاد و جنگ و ہم نہ ات موسیٰ علیہ السلام و قبلی راج و قوم و ہم و تراپ ہم نہ دانگ ات بلکس ماں مہر و واجہ موسیٰ و نند و نیا دچہ شروع و ہمے ہمے ات کہ مخلوق چہ آئی ذات و امین و دل حم انت کہ اے واجہ و مغف و کس تاوان و نقصان

دیو کے نہ انت پدا ممکن انت ماں غیظ و غضب و جوش و ساعت و معاملہ و تحقیق سر سری بو تگ و مشت جنگ و وعدہ پوزہ اندازہ نہ بو تگ کہ چنکر ضرب پہ تادیب و لبس بیت کفنت آنگو چہ سے بلا ارادہ قتل و ترس ات کہ فرق واری اشتعال پدا بو ان و دگر اثر و ججالانی واسطہ راہے ہیچ مہبت پمشکا واجہ موسیٰ علیہ السلام پشومان بو ت و

زمانتی کہ مریشی و داں یک درجے شیطان و دخل انت نبیانی فطرت ہمنکر پاک و صاف و آئیانی قابلیت ہمنکر اعلیٰ بیت کہ چہ نموت و سر آوقی ذرہ ذرہ عمل و حساب دار و کفنت و چہ ادنائیں روی یا اجتہادی خطا و راہیم چہ حق تعالیٰ و گریوان و معافی بو تنت چنانچہ موسیٰ علیہ السلام و چہ اللہ تعالیٰ و قی کوتاہی یا قی اعتراف کنان معافی طلب گت کہ آدیک بو ت و غالب گمان ہمیش انت کہ اے معافی و علم آترا بندریم الہام و غیرہ بو تگ آخر میغیرانی ذات چہ نموت و پیش چو ولی و بنت و یعنی ہی ذات

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾ وَاٰبَاغِ الشَّدَّةِ وَ

اللَّهِ وَعَدَّه رَاسَتْ اِنْت مَلْ دَلِي آيَانِي كِشْتَر مَرْدَم نَزَانْت و فُو ہدیہ رست و قی جوانی و و

اَسْتَوَى اَتِيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا و كَذٰلِكَ نَجْزِي الْحُسَيْنِ ﴿۱۴﴾ و

رِدْم و تمام بو ت و ات ما آرا حکمت و فہم و ہمد و لا ما عوض و میں نیوک کاران و و

دَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنٍ غَفَلَتْ مِنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيْهَا جُلِيْنَ

آ داغل بو ت ماں شہر و پنچیں و ہدے کہ بے خبر انت اد و مردم و گدا و لیت ماں آئی و دوم و

يَقْتُلِيْنَ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهِ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي

جنگ کتان و اے یک چہ آئی شک و ات و اے دوم چہ آئی دشمن و گدا و لیت چرائی ہا کس و

مِنْ شِيْعَتِهِ عَلٰى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ

کہ چہ آئی شک و ات ہمانی سدا کہ چہ آئی دشمن و ات گدا و مشتے جت آرا موسیٰ و آئی کاری تمام کت

قَالَ هٰذَا مِنْ عِبَلِ الشَّيْطٰنِ اِنَّكَ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾ قَالَ

گوشتت موسیٰ و اے شیطان کارے بے شک آدشمن انت گراہ کنوک ظاہرین آئی و گوشت

رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَغَفَرَ لَهُ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُوْرُ

ای ہی رب من بدگت گون و قی جان و منارا بہ بخشش گدا آئی و بخشش آ بے شک آ بخشوک و

الرَّحِيْمُ ﴿۱۶﴾ قَالَ رَبِّ بِنَا اَنْعَمْتَ عَلٰى فَلَئِنْ اَكُوْنَ ظٰهِرًا

مزن رحم کنوکے و گوشتت موسیٰ ای ہی رب چوش کہ توفیق کرت منی سرا گدا من ہجر نہ بان مدد کار

لِلْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۷﴾ فَاَصْبَحَ فِي الْبَدِيْنَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِي

پہ گناہ کاران و پدا صاحب پدا اتک ماں شہر و تزیان و راہ چاران و گدا ناگانی ہا کس کہ

اَسْتَنْصَرُهُ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسٰى اِنَّكَ لَغَوِيٌّ

آئی مدت ای لوہیت زری گون آئی و پدا فریادی کت چہ آئی و گوشتت موسیٰ و بے شک تو نے بے راہ

مُبِيْنٌ ﴿۱۸﴾ فَلَمَّا اَنَّ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لِّهٖ اِلَّا

سر ظاہرین و گدا و ہدیہ ارادہ گتی کہ دست بخت ہم کس و کہ دشمن ات آدو مینانی،

.....چونکہ وہ وقتی فضل و کرم، منارا عزت، راحت، قوت عطا کنگ و منی کوتاہیان، درگذرگت آئی شکرانہ ہمیشہ انت کہ من دیم تر، ہجر مجرمانی مددگار نہ بیان۔ شاید اسے فریادی (اسرائیلی) چیزے تقصیر بلکہ معلوم ہوگے، چہ مجرم، مراد ہما بہ بیت۔ یا چہ مجرم، کافر و ظالم مراد بہ بنت۔ یعنی تھی داتکیں قوت و طاقت، دیم تر، کدی ہم آسانی حمایت و اعانت، خرچ نہ کنان۔ یا چہ مجرم، شیاطین مراد بہ بنت یعنی بہ شیطانی کارانی رو آسانی مدد، نہ کنان آسان و سوسرماں دل، چکل دیان، چہ منا ہنجیں کار۔ بلکہ اینت کہ رند منارا بشومانی حاصل بہ بیت۔ یا اسرائیلی، مجرم ہشکا گوشت کہ آجرم، سوٹ جوڑ بوت، واللہ تعالیٰ اعلم کہ یعنی راہ چارأت کہ مقتول، وارثان، فرعون، گور، وقتی فریاد بڑنگ بچاریں باریں جرم بہ کئی سرانامت بہ بیت و اشان گومن چونیں سلوک روادارنت ف یعنی ہما اسرائیلی مروچی گوں دگہ کسے، جنگ گلا نیش ات۔ و یعنی ہر روح گوں ظالمان سر و چہرے و منارا گوں مردماں جنگ دیتے۔

ھے صفحہ و فوائد دستی چست کرتنت بر آظالم، مظلوم، فریادگت زانتی کہ چہ زبان، منی سرانہ ہر گپنگ داستان، ہم کار بندیت آئی زکیں خون، احوال،

چہ دیگت کہ کئے کہ تک مروچی چہ آئی زبان، مشہور
 بوت (موضع) و یعنی گوں زور زبردستی، قتل کنگ
 زانے چوش گت نہ کئے کہ دوئیں ٹولیان سر و سوچ کنان،
 صلح کنائینے و یعنی کشک (خون)، احوال فرعون، سر
 بوت، اورامشورہ بوت کہ غیر قوم، مردے، چوش
 جرات گت کہ شاہی قوم، مردمان و سرکاری نوکران،
 قتل بگنت۔ سپاہی تاجدینگ بوتنت کہ موسیٰ، بگنت
 و بیارنت۔ اگن دستش بگنتیں بلکہ گتگتس، ہما چھی،
 توک، چہ یک نیکیں مردے، دل، اللہ تعالیٰ، حضرت
 موسیٰ، و وزوایہ، جذبہ پیداگت آئی، اشتاپ اشتاپ
 و تارا موسیٰ، گور، رسیدت و حضرت موسیٰ، تمام قہقہ،
 حالی دات و آرا و سوچی گت کہ چہ شہر، زوت
 در بگیت و روت۔ حضرت شاہ صاحب نشہ گنت کہ
 اسے اشکنا نینت مع واجہیں پیغمبر، کہ مردم آئی، ساہ،
 رندا گنت و آہم چہ وطن، در بگیت، چنا چہ درستیں
 کافر یکجا بوتگتنت کہ اسے در اہیں ہو رہ بہ بنت، واجہ
 سرا حملہ بگنت و بگنتت، چنا چہ ہما شپ، واجہ،
 ہجرت گت و چہ مکتہ، در بگیت و مدینہ، شت۔
 و حضرت موسیٰ چہ مہر، در بگیت راہ رھبذاتی زانت
 چہ اللہ، در بندگی گت کہ منارا بچکیں راہ، سر اھدایت
 بکن آئی، بر، مدین، بچکیں راہ، سر اھدائی گت
 کہ اودا سر کنان، آرا گوں امن و ایمنی، عیال دار
 جوڑ کنگی ات۔ ایوک اسے نہ بلکہیں داں باز دور دور
 آرا بچکیں راہ، سر اھدائی کنگی ات۔
 و "مدین" چہ مہر، ہشت و دہ روح، راہ رانت
 اودا سر بوت بہ شد و تن، جاوے، دستی کہ مردمان
 وقتی دوتان، چہ چات، آپ و اربینگاننت
 و آدوئیناں و فی پسان، زوران، گوں شرم و
 حیاء، یک گور، ادرشتاگ انتت اینکہ قوتش نیست
 ات کہ بچی، دور کنان، وقتی پسان، آپش بدایتیں۔
 بیت گنت کہ اید گرائی سر آتگیں آپ وقتی پسان
 و اربینگتس و یعنی مہر پت و رندا و زور مند
 بہ بوتیں تو مارا ایک نہ کتگت آئی، ووت گوں اسے
 مخلوق، وقتی حساب داد کہ گت و پیغمبران
 فطری جذبہ و ملکوتی صفت ہیچوش انت۔ رند و
 بند و گوں شد و تن ات مگر غیرت ہی بوت کہ معنی

قَالَ يٰمُوسٰى اَتَرِيْدُ اَنْ تَقْتُلِنِيْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ اِنَّ
 گوشتی آے موسیٰ! آیا تو لوٹے کہ منارا بگتے ہیچوش کہ تو گتت یک جانے زی و تھی
 تَرِيْدُ اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًا فِى الْاَرْضِ وَمَا تَرِيْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنْ
 دل کش ہیشتت کہ تو زور اکی بکنے ماں ملک، و ڈنلوٹے تو کہ بے تو چہ
 الْمُصْلِحِيْنَ ۱۸ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ يَسْعٰى اِذْ
 صلح کنوکان و آتک یک مردے چہ یک کرے، شہر، میدان کنان، گوشتی آے موسیٰ
 اِنَّ الْمَلٰٓئِكَةَ يٰتُرُوْنَكَ لِيَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّىْ لَكُ مِنَ
 در بار، مردم شور و تران انت ہی بابت، تاکہ ترار بگنتت گڈ ادرا مسنے پہ تو چہ
 النَّصِيْحِيْنَ ۱۹ فَخَرَجَ مِنْهَا خَافِيًا يَتَرَقَّبُ ۚ قَالَ رَبِّ نَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ
 خیر لوٹوکان و پدا و آتک چہ اودا گوں ترس و لرز، راہ، چاران، گوشت (موسیٰ) آے منی رب بگتکار بکن
 الظّٰلِمِيْنَ ۲۰ وَلَمَّا تُوِّجِّهَ تَلَقَّاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيْ اَنْ يُّهْدِيَنِيْ
 منا چہ قوم، نا انصافیں، و وہدیکہ دیگت کہ پمدین، کشک، طرف، گوشتی ایت انت کہ منی رب ببارت منارا
 سَوَاءَ السَّبِيْلِ ۲۱ وَلَمَّا وُرِدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِّنَ النَّاسِ
 بہ بچکیں کشک، سراف۔ و ہدیکہ سر بوت مدین، آپ، دستی اودا یک جماعتے چہ مردمان
 يَسْقُوْنَ ۲۲ وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمْ اِمْرًا ثِيْنًا تَدُوْنَ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ
 آپ دیان، و دستی چہ آسان دو جنین آدمان، کوئی پسانش نزاد گتنت، گوشتی شے حال چھی انت
 قَالْنَا لَا نَسْقِيْ حَتّٰى يَصُدَّ الرَّعْدُ ۚ وَابْنُ شَيْخٍ كَبِيْرٌ ۲۳ فَسَقٰى
 آسان گوشتت کہ ماں آپ نہ وارنیں دانکہ یک کہ مہنت پشانگ، و مہنت بہ مردانت مزمن، گڈ آتیا آپ
 لَهَا ثُمَّ تَوَلّٰى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّىْ لَمِا اَنْزَلْتَ اِلَىَّ مِنْ
 و اربت آسانی جنادوان، رندا گتت بوت ساہگ، بنگ، گوشتی آے رب تو ہر چیز یکدیم بدے، پین جو انیں
 خَيْرٍ فَقِيْرٌ ۲۴ فَجَاءَتْهُ اِحْدٰى مِمَّا تَمْشٰى عَلٰى اسْتِحْيَاۗءٍ ۚ قَالَتْ اِنَّ
 من آئی، محتاجان و گڈ آتک آئی، گور، چہ آدوئیناں یکے کہ راہ، شت گوں شرم، و گوشتی معنی

۲۰
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴

موجودگی، اسے نازکیں انسانی جنس چہ منی ہمدردی، زہر بہ بنت، چست بوت و چھی، دور کنان، یا چہ ایانی روگ، پد چہ چات، تازگیں آپ کشان،
 جنکائی دوتان، وارنیت و یعنی آے اللہ کجام عمل، مزد و چہ مخلوق، نہ لوٹان البت اگن چہ تھی نیک، نیکی کے سر بہ بیت من ہر دم ہما ہی محتاج آئے۔
 حضرت شاہ صاحب نشہ گنت جنکان فہمت کہ ساہگ، جلوک یک مسافر ایت چہ دور، اہتگ الم، شدیک و تنیک بیت۔ شت انت وقت پت اش حال
 دات (حضرت شعیب علیہ السلام ات بہ مشہوریں قول، رو، آئی، در کار ات کہ یک مردے آئی دست، بگیت نیک بختیں کہ پسان، چار و گند بگنت و
 جنک، ہم گوں آئی، آروس بگنت (موضع) و چوش کہ شریف و پاکبازیں جنین آدمانی دستور انت گوشتت کہ چہ حیاء، سو ب، وقتی دیگی چہ دیان، گتت جت۔

فل حضرت موسیٰ پر اللہ تعالیٰ نے خیر طلب کنگاری آئی ہے جو وہ فی فضل و نانا میدری، جاوڑ، خیر ویم دات تو قبول پر چا کر تیں، چست بوت گوں جنیں آدم عار ہا دگ بوت۔

نشستہ کننت کہ سر گرگ، و ہدے ہدایت کنت کہ من دیا
روان بیان تو پشت آیان ہو مبادا در آمدین جنین سرا
پزانت چم بکیت۔ چنانچہ آپشت، پشت، راہ
شون دیان آراہ و فی نوگ، سرگت و موسیٰ
حضرت شعیب، و فی تمامیں سرگذشت اشکنا اینت
آئی، ت لادات و فرمائینی کہ نوں تو چرے ظالم
قوم و پنجگ، در شنگے انشاء اللہ ترا نوں ہجے تاوانے
دات نہ کننت، مدین چہ فرعون، سلطنت
درات و فی یعنی ماں موسیٰ، ہر دو میں خبر موجود انت
زور و قوت ہما و ہدی دیتش کہ چچی، یک کر کنان
چہ چات آئی کشات و امانت دار زانیش چہ آئی
بے طبعی و پاکرامنی، و شاید ہمے خدمت جنک
حق مہرات، مے خفیانی گور، ہنوں ہم اکن بالغہ
راضی بہ بیت تو اے ڈول، سیاد و ارتانی خدمت
حق مہر بوت کنت (کذا نقله الشيخ الانور) ابوک
ادانکاح، ابتدائی گفتگو بیان ہو چک۔ ظاہر میں گب
ایت حضرت شعیب، نکاح و یک، و ہدی، یک چنے
گچین کر تک و ہم آئی رضا مندی گپتکتی و فی یعنی
کم چہ کم ہشت سال ترا سنی خدمت، جگ ضروری
انت اکن دو سال زیات ہدے کر ایزاں تو گوں
من نیکی کنت و فی یعنی من چہ ترا تر ندیں کار نہ گران
تو منی گور، داران انشاء اللہ و تجر بہ کہنے کہ من
بدیں تب، مردے نہاں بلکیں چہ خدا، فضل و
کریم، نیک بختیں مرد میان بہ منی صحبت، تو دل تنگ
بننے بلکیں جوانیں تب، برکت، دوز و اہی گندے۔
یعنی منارا اختیار بیت کہ ہشت سال بندان یادہ
سال بہر جاوڑ، ہرچ قول و قرارے بو تک خدا، سرا
منارا منظور انت اللہ، گواہ جو کر کنان خبر، چہ ہمیدا
کینان۔ ماں حدیثان انت کہ حضرت موسیٰ، زیاتیں
مدت بزبان دہ سال سرچم کر نت حضرت شاہ صاحب
نشستہ کنت دے دے پیغمبر، چہ یک، و در کیت پدا
ہشت سال، پدا یان، مکہ فتح کنت اکن بلویتی ہما
و ہدی، چہ شہر، کافران، در کتگی لیکن چہ و فی مرضی
دہ سال، پدا ملک، چہ کافران پاک و صاف کنت
و اے ہما درخت ات کہ آئی سرا آس چست
بوان، دیتی۔

أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ
بِت تَرَارًا لَوْ بِيَّت كَرِ عَوْضًا بَدَنَتِ حَقِّي هَمَانِي بِرَأْيِ كَأَبٍ وَارِبِنْتِ تَوْ مَسَّ جَوَارِيَهُ فَكَوْطُوهَا رَسَتْ آتِي تَوْرُو
الْقَصَصُ قَالَ لَا تَخَفْ مَجُوتٌ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝۱۵۰ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
وہ بیان کئی گوں آئی احوال، گوشتی مترس۔ رستگار بوتے تو چہ نا انصافی قوم، و گوشت چہ او وہ بیان
يَا بَتِ اسْتَأْجِرِيهِ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ۝۱۵۱ قَالَتْ
آے ابا پر مزدوری جو ایشر ا البت شتریں کس کہ تو آٹرا نو کر ہدے ہمانت کہ زور مند و امانت دار بہ بیت و گوشتی
أَرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِيبٍ
لوٹاں کہ نکاح ہدیاں ترا گوں کے، چہ اسے دو میں و فی جنکان یہاں شراطہ کہ تو منی من ضروری بکن ہشت سال
فَإِنْ أَمْسَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أَرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ
گڈا اکن تو تمام کرتے دہ سال تو آچہ تی جانے انت و من نہ لوٹاں کہ ترا دل سیاہ بکناں، تو زور و منا گڈے
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝۱۵۲ قَالَتْ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيُّهَا
اکن خدا، لوٹت چہ نی کو کاراں و گوشت موسیٰ، ہمیشہ انت عہد میانی، منی توئی، ہر چہ چنے
الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَإِنَّ عَلَى اللَّهِ وَعَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۝۱۵۳
دو میں مدتان من تمام بکناں، گڈا اریا و فی نہ بیت بہی سرا، و اللہ، سر ابھر و سر آچہ، کر ماگوشتیں و
فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
و گڈا او ہدی تمام کنت موسیٰ، آمدت دروان بوت گوں و فی لوگی، دیتی چہ کو و طور، بو نینگ
نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا الْعَلِيِّ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَائِبِينَ
آسے، گوشت موسیٰ، گوں و فی لوگی، بجلت بے شک من دیتوں آسے بلکیں من چہ او دا پہ شما حالے بیاران
أَوْجَدُوهُ مِنْ نَارٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۝۱۵۴ فَلَمَّا أَنَّهُ نُودِيَ مِنْ
یا اشکرے چہ آسے، تاکہ شما و تارا بتا پت گڈا او ہدی کہ بوت آسے تو اے رست چہ
شَاهِطِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوَسَى
میدان، راستی گور، ماں برکت داریں جاگے، چہ یک درخت، آسے موسیٰ!

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلْيَأْرَاهَا كَهَيْئَةِ
 بے شک مناں اللہ عالم پروردگار ء ایک دوبرے وتی لٹ ء گدا دیکر آئیادیت کر لٹ حرکت
 كَانَهَا جَانٌّ وَلِي مُدَبَّرًا ۝ وَلَمْ يُعِقِّبْ يَمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ
 کنت کہ گوٹھے آمارے دیہی تربیت پشت دیان ء و پراچکی نرخت ء آے موسیٰ بیادیا و مترس
 إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ۝ أَسَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بِيضًا
 بے شک ترا سچ ترس نیست مان بکن وتی دست ء مان وتی جیب ء آدر بیت اسپت بوان ء
 مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ وَأَضْمُرُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُنُوكَ
 بغیر چہ خرابی ء و تو ہور بکن وتی بگ وتی باسک ء چہ ترس ء و گدا اے دوئی
 بِرَهَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ۝
 نشانی آنت چہ تی پروردگار پر فرعون و آئی جماعت ء و بے شک بوگنت اقوم بدکاریں
 قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝
 گوٹ موسیٰ ء آے تی پروردگار من چہ آیاں یک نخصے کشک گدا من ترساں کہ آ من ء بکشتت و
 أَخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۝
 منی برات ہارون کہ آئی زبان زیات فصیح تر انت چمن گدا آرا ایم بدے گون پر مرد کہ منی تصدیق بکنت
 إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝ قَالَ سَنُنْشِدُ عُصْدَكَ بِأَخِيكَ
 منا ترسنت کہ آمانا دروغ بند بکنت و گوٹت خدا محکم کنیں ماتمی باسک ء گون تی برات ء
 وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ ۝ بِأَيِّتِنَا أَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ
 و ما کنیں شمارا ستر افضل گدا انتون انت کہ برسنت اہر ارادہ ء ایذا ہر شے بگ سبب ء نشانیاں مے ہما و
 مَنْ اتَّبَعَكُمُ الْغٰلِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ
 شے رند گیری کنوک ستر افضل بیت و گدا و پریہ آتک آیانی گورہ موسیٰ گون مے ظاہرین نشانیاں
 قَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي آبَائِنَا
 گوٹتس اے سچ نہ انت مگر جادو ووت گڑھیں و نہ اشکک ما ایشرا مان وتی اولگین پت و

و لچہ رکوع شروع ء بگردان ادو گیش و گیوار ماں
 سورہ "ظہ" وغیرہ بیان بوگنت ہمو دا چارگ بہ بنت
 و یعنی وتی باسک ء گون وتی بہنات ء ہور بکن مار
 وغیرہ ء ترس چہ دل ء در کپیت شاید یہ دیکتر اہم خوف
 دور کنگ ء رد اے رہبند سوج دیگ بوگنت و یعنی
 معجزہ "عصا" و "ید بیضا" بطور سند نبوت ء ردا
 دیگ بوگنت تا نکہ فرعون و آئی راج ء سرائی حجت ء
 قائم کت بکنت و یعنی گون منی سر بوگ ء و ہدے
 منا بگریت و بکش ایت گرا من تی دعوت ء چوش
 سرکت کنان و یعنی کسے بہ تصدیق و پلہ داری ء منی
 ہمراہ بہ بیت تو فطرۃ دل قوی و مطبوط مانیت و آیانی
 دروغ بند کنگ ء سماعت ء اگن بحث و مناظرہ ء
 نوبت بکپیت تو منی زبان ء ملل ممکن انت گت رب
 و ہدے کار دات کت ممکن گرا چوشیں و ہدے ہارون ء
 ہمراہی فائدہ مند بیت چیا کہ آئی زبان زیات صاف
 و تیز انت و یعنی تی ہر دوئیں درخواست منظور
 انت ہارون تی قوت و باسک انت و فرعونیاں ء
 ہیما ت بیت کہ دست ء پر تی بنگ ء دراج بکنت
 چہ مے نشانیاں برکت ء تو وتی ہمراہ غالب و منصور
 بیت و یعنی معجزہ ہان ء گداں ء گوشتی کہ اے
 جادو گرا ایت و ہرج خبرے کہ آیان ء بہ خدا طرف ء
 منسوب کنان ء گوشتیت آہم جادوی گپ و رب انت
 کہ آئی ء رو بند و انگنت و آرتگنت و دعویٰ کنت کہ
 خدا ء بہ منی سراجی کہ تک در حقیقت ء وحی وغیرہ
 ادا سچ نیست فقط ساحرانہ خیالات ووت گڑھیں
 گپ انت۔

عقوبت

فل یعنی ہر جگہ اے در شان کنت (مثلاً یکتی خدا) اے کل دنیا پیدا کت ویک و ہدے درستان ء فنا کنان ء دوبارہ زندگ کنت پدا حساب کتاب بیت و منارا آئی ء پیغمبر جوڑ کنگ و دیم دانگ و غیرہ وغیرہ) چہ وئی پیشی بزرگان چوشیں گپ ماہج برنہ اشکتگ فل یعنی خدا شزانت کہ من ماں وئی دعویٰ ء

الْأُولَئِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِ

پیر کاں فل ء گوشت موسیٰ ء منی رب شتر زانت ہر کس ء کہ آوری ہدایت چہ آئی ء گوڑ

وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ

ڈہر کسے ء کہ یہ آئی انت آخرت ء لوگ۔ بے شک رستگار نہ بنت نا انصاف فل ء گوشت

فِرْعَوْنَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنَ الْغَيْبِ فَأَوْقِدْ لِي

فرعون ء آے در بارہ مردان! من سر پہ نہاں یہ شما معبودے ابید چہ وتا، گڈ آس روک کن یہ شنگ

يَهَامُنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِّي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى اللَّهِ مَوْسَىٰ

آے ہاں خشت اڈ بکن پدا بند پن یک قلاتے تاکہ من سرک بکناں و بچاراں موسیٰ ء خدا

وَرَأَىٰ لَآظِنَةً مِنَ الْكٰذِبِينَ ۝ وَاسْتَكْبَرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي

دمن گمان کنان کہ آدروغ بندے فل ء تکبر کت آئی ء و آئی ء لشکر ء ماں

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمُ النَّبَالُ يَرْجِعُونَ ۝ فَأَخَذْنَا

روئے زمین ء ناحق ء و گمانش کت کہ آستے ننگ ء گردینگ نہ بنت۔ گڈ اکت ما آرا

وَجُنُودَهُ فَبَدَّلْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝

و آئی لشکر ء را پدا و روات ما آیان ء ماں دریا ء ماں بچار چوں بوت انجام نظامانی فل

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَنْصُرُونَ ۝

ڈ اڈ کت ما آیان ء پیشوا کہ دعوت دینت مخلوق ء آس ء ننگ ء و قیامت ء روج ء آمد و دیک نہ بنت۔ فل

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةُ الدُّنْيَا وَالْقِيَامَةِ هُمْ مِّنْ

ورنداکت ما آیان سر ماں اے دنیا ء لعنت، ء قیامت ء روج ء آچہ وار و

الْمَقْبُوحِينَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا

بزرگان نہنت فل ء تحقیق مادات موسیٰ ء را کتاب رند چریشی ء کہ ما آو لگیں

الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَآئِرٍ لِلنَّاسِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم

جماعتان ء را ہلاک کت فل پہ مردمانی فہما شس ء و راہ سونج دیوک ڈ رحمت تاکہ آ

راستان و چہ ہمانی ء ہدایت آوری گوں ہشکا آسہر
منی اُمیت انت کہ خوب بیت ہما مردمان کہ اللہ تعالیٰ
سرچیں نشانان گندان ء و صداقت ء دلیلات
اشکنان ء گوں نا انصافی ء حق ء دروغ کنت آ
سؤب مندی نہ کنت آخر ء آیان ناکام و نامراد بنت
فل یعنی گوں وئی وزیر ہا ماں ء گوشتی کہ شتر
خشتان ء آتش کدہ ء ماں بکن تاکہ بہتگیں خشتانی
یک بزرگیں بانے بادگیرے بندان ء و آسمان ء نزدیک
بوان ء من موسیٰ ء خدا ء سرک کنان بگندان کہ باری
بجائنت و چونین انت چیا کہ بہ سر زمین ء من چہ وئی
جذہء بغیر و کہ خدا نہ گندان بہ منی خیال آسمان ء ہم
خدائے نہ بیت پدا ہم اے ڈول ء موسیٰ بہت رسیت اے
بیرملعون ء پہ کلاگ و مسخرہ کت و ممکن انت کہ اینکہ
بد جو اس و بدر ماغ بو ننگ کہ چوشیں نا ہو و گیں گیاں
چہ وئی پد ء در کنگ بنا رکتی فل یعنی چہ وئی
عاقبت ء بے خبر بوان ء تکبر کئی چوش گمان نہ کرفی
کہ آئی گردن ء پر و شوک و سر ء پر و شوک ہم موجود انت
آخر خداوند قہار ء آرا گوں وئی لشکر و سازمان ء
ماں بحر قلزم ء غرق کت تاکہ یادگار پشت بکسیت کہ
بد بختی نظامانی عاقبت چوش بد و خراب بیت۔ غرق
وغیرہ ء بیان چہ و پیش بو ننگ فل یعنی اے ادا
ماں گرہی و سرکشی ء پیش پیش آت و مردمان ء دوزخ ء
ننگا دعوت دا کتی اودا ہم آرا دوزخیانی سرک
جوڑ کنگ بیت کہ چہ درستان دیمابہ بیت و یقظم
قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأُورِدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ
الْوَرْدُ الصُّورُ ۝ (سورة هود ۹)

فل یعنی ادا ء فوج و لشکر اود ء دروزنہ و رنت نہ
کجام یک ننگ ء مددے کیت گوں وئی لشکر و
ساز و سامان ماں جہنم ء چکل دیک بنت اودا
کسے پہ اشان در نبیت فل یعنی آخرت ء
گندگی و بدا بخامی وئی جاگہ ء انت ماں دنیا ء دانکہ
دنیا ہست بیت بریشان ہر کس لعنت دیم دیوک
بیت فل تورات ء نزول ء پدا ماں دنیا ء اے
ڈول بر باد کنوکیں عذاب کم اہنتنت سماوی ہلاکت
بدل ء شریعت ء جہاد دستوروات چیا کہ بہتیں
مردمان شریعت ء حکمانی سر اوتارا قائم داشت
و عملش کت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

يَتَذَكَّرُونَ ﴿۱۰﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
 نَصِيحَتَنَا حَاصِل بکننت۔ تو نے آتے روج ایرشتی پہنات۔ و ہدیکہ مادیم دات حکم
 الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا
 پہ موسیٰ ؑ وک و نہ آتے توجہ گندوکاں۔ لیکن ما پیداکت بازین جماعتے
 فَتَطَاوَلُ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو
 گذاراج کش بوت آیانی سرادت وک و توندوک نہ آتے ماں مدین و مردماں، کہ تو بوتنتیں
 عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۱۲﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ
 آیانی سرایتے آیتان، بے ماوتی رسولان، دیم دیان کت وک و نہ آتے تو کوه طور و کرتے۔
 إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمْنَا مَن رَّبِّكَ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّنْ
 و ہدیکہ ما توار پرات لیکن اے انعام انت ہی رب وک تا کہ تو بتیر سینے ہما مخلوق و کہ آیانی گورہ نہ یاتک
 نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۱۳﴾ وَلَوْلَا أَن تَصِيبَهُم
 تیر سینوک چد و پیش تا کہ آیت حاصل بکننت وک و اگر اے بوتیں کہ بستیں آیان و
 مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ
 آفتے بسبب ہما چیز و کہ دیمادیم دات آیانی دستان، اگر ابگوشنت ای مئے رب پر چا تو دیم نہ داتے
 إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۴﴾ فَلَمَّا
 پیغمبرے مئے نیگ و تا کہ مارندگیری بکنیں ہی آیتانی و بوتینیں ما چہ مومنان وک گذار و ہدیکہ
 جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
 سر بوت آیان حقین خبر چہ مئے گورہ گوشنتش پر چا دیگ نہ بوتگ اے پیغمبر و چونکہ دیگ بوتگات موسیٰ ؑ
 أَوْلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَان تَظَاهَرَا ﴿۱۵﴾
 آیا انکارش نہ کنگ چیزیکہ دیگ بوت موسیٰ ؑ چد و پیش وک گوشنتش دو ہیں سحرانت وک ماں و تاک و دیہا
 وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ
 و گوشنتش ماہر و دینان و نہ متیں وک بگوشن تو نون شما بیارات کتابے چہ اللہ گورہ کہ آ

مازلہ

دل یعنی تورات کہ موسیٰ علیہ السلام، دیگ بوتگت مزین فہم و بصیرت عطاء کنوک مردمان، ہدایت، کشک و سر ابرہنوک و رحمت، مستحق جوڑ کنوکیں کتابے ات۔ تاکہ آتی،
 براننت، اللہ یاد بکننت، احکام خداوندی، در برنت و پنت و نصیحت حاصل کنوک بہ بنت، راستیں گپ ہمیش انت کہ چہ قرآن کریم، ہدایت، ردا تورات، درجہ انت
 و مروی و ہدیکہ آتی رندگیری کنوکاں، آتراضاح کرنگ ایوک، قرآن آتی ضروری علوم و ہدایتانی حفاظت کنوک انت وک یعنی کوه طور، روج ایرشتی جانب، کہ او دا
 داہر موسیٰ، نبوت و تورات دیگ بوتنت وک یعنی تو اودہ، داستاناں، کون ہنچیں گیش و گپوارے، راست راست بیان کنکائے گوشیکا، تو بوت کوه طور، کش
 اوش عاتک و گندگاتے حالانکہ ظاہرین گپ ایت کہ تو موجود نہ آتے و چو و ہر کس زانت کہ تو آتی نے کجام یک عالمے و صحبت ہم ترار انصیب نہ بوتگ نہ چوشیں
 داستاناں راست راست، زانوکیں جید علمے ماں مکہ، موجودات، پداغور کنگ، گپ ایش انت کہ اے علم چہ کجا بہت حقیقت ایش انت کہ دنیا، قومانی سرا
 ممدت و قرن گوشک شگنت و چہ دراجیں وقت و گوزگ، ہما علم ہم کم کم، اول بدل بوگا کنتت و ہما ہدایتان ہم بے گواہ بو ان انتت ہمشکا علم و خبر
 خدا و ارادہ بوت کہ چہ یک آتی نے زبان، شمشو شتگیں
 سبق یاد دیا نینگ بہ بنت و ہما ہر تناکیں سر و سونج
 دیوکیں پنت و نصیحتانی یک ہنچیں راستیں علمے بہ دنیا
 و دیم پیش کنگ بہ بیت کہ آتی سرانظر و دور دیان و
 بے اختیار منگ بہ کپیت کہ اشی و پیش کنوک آدمان و
 ہر وقت موجودات گون و تی چمان ہر یک چیز، چہ اول
 تاں آخر، گندوک ات بے سر ظاہرین گپ ایت کہ تو اودا
 موجود نہ آتے اید چریش، دگچہ گوشک بیت کہ ہما خدا نے
 کہ چہ ہی زبان، گپ جنکانت و ہما ذات کہ آتی دیماتم
 غائب ہم حاضر انت اے ہما خدا، بیان گوشک بیت۔
 وک یعنی موسیٰ علیہ السلام، مدین، روگ، حالت
 ہرچ نقشے دیم آتک آیان گون چوشیں خوبی و راست
 بیانی بیان کنت کہ گوشیکاں آساعت، شہا گون پیغمبری
 شان و شوکت، ہمدواندوک اتے و چوشک مروی ماں
 و تی ماتیں وطن مکہ، اللہ آیتان، واناں، مخلوق و
 اشکنائے۔ آوہد، مدین، نندوکان، اشکنائینگ و
 گلا ایش بوتگے حالانکہ اے چیز صاف صاف، حقیقت و
 نفی کنت خبر ایوک ہمشک انت کہ مادم پیغمبران، دیم دیان
 بوتگیں کہ آیان دنیا، مردمان، چہ داب و آگاہ کرنگ و
 گوشکیں ہر تناکیں نقشہان، مخلوق و یاد دیا نینگ
 ہسے عام دستور، رد امارا ہم رسول کت و دیم دات کہ
 مخلوق و پیشی قصہانی یاد و پیرین و چہ غفلت، داب و
 مردمان، ہوشیار کن ہمشکافوری بوت کہ راست راستیں
 قصہانی صحیح علم ترار دیگ بیت و اشان، چہ ہی دپا بیان
 کنا نینگ بہ بیت وک یعنی موسیٰ علیہ السلام، راتوار پر جت
 "إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ" تو اودا اوشناسے و
 نہ اشکنگاتے اے حق تعالیٰ و انعام انت کہ ترا برس
 احوال و جاوران معلوم دار کت و گون شما ہما ہمیں سلوک
 رواداشت ہما کہ گون موسیٰ علیہ السلام، کنگ بوتگ ات
 چوش بزبان "جبل نور" (کہ اودا غار حرا انت) و ماں "مکہ
 و مدینہ" و جبل طور، "مدین" و تاریخ، پداکرار کنگ
 بوت وک یعنی عرب و مردمان، اے چیزان، پیش داران
 آیان، چہ ترسناکیں انجام، آگاہ کن ممکن انت کہ اشان
 اشکنان، یادش بکننت و نصیحت بگنت (تنبیہ) چہ
 "مَا أَنْذَرْنَا آبَاؤَهُمْ" مراد شاید آباے اقربین مراد
 بہ بیت و اللہ اعلم وک یعنی پیغمبران، اشانی نیگ و دیم

دیگ نیک سختی ایت اکن پیغمبر دیم دیگ، بغیر اللہ تعالیٰ آیانی ظاہرین کم عقلمان و بے ایمانی سر اسرا دیگ، ہلکتیں پدا ہم ظلمے نہ بوتگت لیکن آتی، احسان کت و کجام قسم و
 معقولیں عذر داری رہندان، ترک نہ دات ممکن انت سر او دیگ و و ہدہ، بگوشنتیں اش کہ و اہر، مئے گورہ پیغمبرے دیم دیگ نہ بوت کہ آتی، ہر مئے رڈیں کارانی سر مارا ہم
 تراپہ بدایتیں یکبارگی مارا گیت و جہنم، چکل داتہ اکن یک پیغمبرے بیایگیں تو گورہ اوتوت دیستگت کہ ماچو نہیں نیکیں کرنگت وک یعنی رسول اکن دیم داتیں تو گورہ گوشک گشت
 کہ رسول پر چا دیم دیگ نہ بوت نون و ہدے رسول آہنگ کہ ماں شان و مرتبہ، چہ گلیں رسولان اعلیٰ و افضل تر انت تو گوشنت و اہر ماہما و ہدہ، قبول دار بوتگیں و ہدیکہ ما
 بدستیں کہ چرائی، چہ موسیٰ علیہ السلام، ہما "عصا" و "مجرات پدا رہ بنت و بہ آتی گورا تورات، ڈول، یکدم یک کتابے نازل ہوتیں اے چہ کہ دو دو چار چار
 آیتان پیش کنت وک یعنی موسیٰ، "مجرات و کتاب بجا درست قبول دار بوتگت شبہ کنوکاں ہم آرا "مجرعتی" و نام دا کنگ چوشک ہنوں یک دور کوع ساری، گوشنت۔
 بس ہر کس و قبول داری منظوری نہ بیت آتی ماں ہر یک خبر، چیز عیب کشیت و پشت، چہ کنگ ہدایت و حضرت صاحب نشہ کنت "مکہ" کا قرآن حضرت موسیٰ ؑ۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... معجزان اشکنگ و پدگو شک بنا کت کہ اے ہمیں مجھوہ اگن اے نبی و بیوتین تو ماہم قبول دار بوتگتیں، و ہرے چہ ہودہ جنت بیت و تورات و کت برے۔ نبی و موافق و وقی مرضی و برخلاف اشکنت مثلاً ایک بت پرستی کفرانت آخرت و زندگی برحق انت و ہرچ جانورے بخدا نام و ذبح بیت تو امر دار انت (ماں عرب و سرزمین و یک ہی آخر الزمان کے کیت و آئی نشانی ایش بنت و غیرہ وغیرہ) گڑا ہر دوینان و جواب دیک بناش کت کہ تورات و قرآن ہر دوین جاد و انت و وحی و محمد (علیہما الصلوٰۃ والسلام) دوین جاد و گرا انت (العیاذ باللہ) کہ اشان یکدگرے و تصدیق و کنت۔

ہے صفحہ و فوائد و یعنی چہ آسمانی کتابان نامداریں و مزین کتابھے دوین انت کہ اشانی ہمسری و ہج کتے کت نہ کنت اگن اے ہر دوین کتاب جاد و انت گڑا بشما یک خداوندی کتابے پیش ہدایت کہ آپریشان بہتر و چریشان زیات ہدایت دیوک بر بیت، بندہ خبر و اگن چوشین کتابے آورش تو من آئی و پیروی کنگ و بناہ کنان و لیکن شہادان قیامت و اے ڈولیں کتاب آورت کت نہ کن ات، چریشی و زیات بر بختی چہ بیت کنت کہ شہادت چہ ربانی ہدایت و جز ما زہر ات دہدایت و ہرچ کتابے

کیت آینا جاد و گوشان و رد قرار دے ات و ہدیکہ اے یک انسانے و جور کتگیں جاد و ایت تو شمار لازم ات کہ شما کل جہان و جاد و گران جمع بکرتیں و چریشی و یک مسترس جاد و سے بیارتیں آخر جاد و چوشین چیزے نہ انت کہ آئی مقابلہ کنگ مسیت و یعنی و ہدیکہ نہ اشان ہدایت و قبول کنت و نہ بہ آئی مقابلہ و کجام یک چیزے پیش کت نہ کن انت تو ہے اے خبر و دلیل انت کہ اشان و بہ ہدایت و راہ و سرار و گن نہ انت اشان ایوک و وقی جندہ و اہمگانی دُوب و کپوک انت دل و ہر چیزے لوٹ ات آرت قبول کت و ہر چیزے وقی مرضی و واہگ و برخلاف دیست آرت کت گڑا اے ڈولیں واہگ و دُوب و کپوکان و چونکائی ہدایت حاصل بیت کنت، اللہ عادت ہما قوم و ہدایت و نعمت و دنت کہ آ ارادہ پہ ہدایت و ہدایت و ہنما ہوا و ہوس و حق و معیار کنت و یعنی منے وحی و سلسلہ چہ پیش و جاری انت بر یک وحی و تصدیق و پلہ داری و وحی و جی و ہر ہر دیم دیان بوتگیں و قرآن و ہم ما کم کم نازل کتگیں یک آیتے و زنداد وحی آیت ایوک و تو تک چہ رہندہ مقصد اے تو تک کہ پے غور و فکر و زانگ و ترانگ و واسطہ شری و موہ بر سیت و بہ یاد کنگ و ہم آسانی بہ بیت و یعنی جاہل مشرکانی احوال ایش انت کہ نہ پیشی کتابان من انت و نہ زندگینان۔ و اشانی مقابلہ انصاف دار و کیں کتابانی و اہندان و سچا رات کہ آیان ہر دوینان و تسلیم کنوک و متوک انت، ساری تورات و انجیل و سرائقین ایش و اشکنت و ہدیکہ قرآن آہنگ تو و آئینتش کہ بے شک اے کتاب برحق انت منے رب و دیم دانگیں کتاب انت ما بریشی و سراقی یقین و اعتقاد و جار جنیں ما و پیش و ہم اللہ کلامانی متوک بوتگیں مروچی ہم آئی کلام و قبول کنیں در حقیقت و ما چہ مروچی و مسلمان نہیں بلکیں ما باز ساری و مسلمانیں چہا کہ پیشی کتابانی سر منے ایمان ہست ات کہ ماں آیان پیغمبر آخر الزمان و قرآن کریم و بابت و صاف صاف و بشارت و مستگی موجود انت پشکا آپیشین گوئیانی سراسر ہم ما چہ پیش و اجمال ایمان داشت کہ مروچی آئی تفصیل و گون وقی چہا گندگائیں و یعنی مغرور و بے غرض ہوان و چہ حق و قبولی و ما سرتاب نہ تیں بلکہ ہر دین ہر ہمیں حق و

أَهْدِي مِنْهُمَ مَا اتَّبَعُوا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ زِيَات ہدایت دیوک انت چہرے دوینان کہ من آئی و زندگیکر کنان اگن شمار استگوات و گڑا اگن تہی خبر و مہ من انت فاعلم انہما يتبعون اہواہم و من أضل ممن اتبعہ ہوہ گڑا تو بزبان کہ آ زندگیکر کنت وقی و اہمگانی۔ و کتے انت زیات گراہ تر چہ آئی و کہ زندگیکر کتہی وقی و اہگ و بغير ہدی من اللہ ان اللہ لا یہدی القوم الظالمین ﴿٧٠﴾ و ابید چہ ہدایت و اللہ۔ بے شک اللہ راہ پیش ہدایت نا انصافیں قوم و لک و لقد وصلنا الہم القول لعلہم يتذکرون ﴿٧١﴾ الذین اتینہم تحقیق ما زندہ زندیم دیان کت وقی کلام پہ آیان تاکہ آیت حاصل کنت و ہما کسان کہ ما آیان و و انک الکتاب من قبلہ ہم بیوفون ﴿٧٢﴾ و اذ ایئلی علیہم قالوا کتاب پیسر چہ قرآن و آہن پریشی و متوک انت۔ و ہدیکہ قرآن و انک بیت آیان ہر گونشت امنا بربنا انہ الحق من ربنا انکنا من قبلہ مسلمین ﴿٧٣﴾ ما ایمان آرت پہ آئی و بے شک آحقین کتاب انت چہ منے رب ما چہ قرآن و نزول و پیش من فرمان ہر دار آتیں و اولیک یوتون اجرہم مرتین بما صبروا و اودعون آیان وقی ثواب دیک بیت دوسر بہ سبب آیان صبر و و دفع کنت بالحسنۃ السیئۃ و میما رزقنہم ینفقون ﴿٧٤﴾ و اذ اسمعوا ہدی و گون نیکی و و چہ منے و انگلیں روزی و خرچ کنوک انت و و ہدیکہ اشکننت اللغو اعرضوا عنہ و قالوا لانا اعمالنا و لکم اعمالکم سلام ناشرین گپان و چہ آیان دیا ترینت و گونشت پمانت منے کردار و پشمانت شیعہ کردار سلامت علیکم لا تبغی الجہلین ﴿٧٥﴾ انک لا تہدی من احببت ہاتے، مارا درکار نہ انت ناشر پد و توراہ و سرت آرت نہ کنے ہر کس و کہ بلوٹے و لکن اللہ یہدی من یشاء و هو اعلم بالہمتدین ﴿٧٦﴾ و لیکن اللہ راہ و سرتا ریت ہر کسا بلوٹیت و و آشر تر زانت راہ و سرتا ایوکان و و

منزل ۵

گت سر بوت چہ تامل کنگ و بغیر ما آیتا قبول دار بوتیں (تنبیہ) شیخ اکبر و مافتوحات و بنشہ کر تک کہ اے اہل کتاب و ایمان بہ وقی پیغمبر و دوبر و بوت اولے ہرے بالاستقلال ایمانش آورت و دومی برے ہر نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و سرتا ایمان آرگ و روا چہا کہ و اہمیں نبی صلی اللہ علیہ وسلم تمام پیشی نبیانی تصدیق کنوک انت و آیان سرتا ایمان آرگ و فروری قرار دیوک انت و و اہمیں نبی و سرتا اشانی ایمان دوبر و بوت یکے ہنوں بالذات و بالاستقلال و دومی بہ وقی پیغمبر و سرتا ایمان آرگ و روا چہا کہ ہر یک پیغمبرے و و اہمیں نبی و بشارت دانگ و پیشگی تصدیق ہم کر تک ات پشکا اشان و ہم اجر و ثواب دورندہ رسیت باقی ماں حدیث شریفہ ہر چہ کہ در تلاث یوتون اجرہم مرتین، آہنگ آئی گیش و گیوار و اے موقع نہ انت ماں صحیح مسلم و شریعہ اے رد امزن تفصیل و بحث کر تک تمام اشکالان و رفع کنگ و جہد کر تک فلتہ الخد و المتہ و جبہ التوفیق و العصمتہ۔

و یعنی کجام و کہ کسے گون آیتا ہدی بکنت تو اے کس بہ آئی جواب و مروت و شرافت و کار بندان و نیکی و احسان کنت یا مطلب ایش انت کہ کدی چریشان.....

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... کجام بدیں کارے بہ بیت تو آئی تدارک گوں نیکیں کارے کنت تا نکه حسنت و بارچہ سُمیات و گران تر بہ بیت و یعنی اللہ تعالیٰ و ہرچ مالے دانگ چرائی زکوٰۃ
ادا کنت صدقہ خیرات و نیت و سیاد و ارشانی ہم خیال داری و کنت غرضیکہ حقوق العباد و بباد ندینت و یعنی اگن جاہلیں مردے ناہو و گیں گپے درشان بکنت
تو آئی کارے کارندارنت بس چوش گوشنت کہ واجہ تہی گپان و ماچہ دور و سلام کنیں اسے جاہلی و بیباک تہی نصیب بیات چہ مئے سرا بکپ ماوتی کارے و ت
شتر تر زانیں تہی کہ نگیں کار تہی دیما و مئے کہ نگیں کار مئے دیما کایت ماچہ غرض نداریں کہ گوں تہی ہمیں نادان و کار بداریں۔ محمد بن اسحاق و ماں سیرت و
نہشتہ کہ تک کہ مکہ و قیام و دوران و تقریباً بیست نفر چہ ہشتہ و واجہیں نبی و احوال و اشکناں و مکہ و اہتنت تا نکه پٹ و پول بکنت کہ واجہ
چونیں کس ایت، گوں واجہ و گپ و تران اش کنت، واجہ و اشان و قرآن پاک اشکنا نینت چہ رایانی چمان ارس رُمبگ و لگنت و گوں زور و قوت
واجہ اش پیغمبر زانت و ہدیہ اشان مسلمان و و اتر بونت تو ابو جہل و غیر ذالک و مشرکان آیان و پہ کلاگ زرت و شور ش کت کہ چوشیں احمقانی
قافلہ ماچہ جاگہ و ندیستگ کہ اشان یک مردے و پٹ و پول و واسطہ اہتنت و آئی غلام جوڑ بوان و ووقی دین و یل دیان پدا و اتر کنگ کانت
آیان پستہ دات «سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا بُحَاهِكُمْ لَنَا مَا نَحْنُ عَلَيْكُمْ وَكَلِمًا اَنْتُمْ عَلَيْكُمْ لَمَّا نَالُ اَنْفُسَنَا خَيْرًا» (بس ما شمار اسلام کنیں
پہل کن ات! ما شے جہالت و پستہ و گوں جہالت و دیگر نہ لوئیں ما و شما ہر کس بہ ہر جاور و سرا انت آئی نصیب ہما انت ماچہ ووقی جند و شری و رد و اچ
کو تاہی نہ گت) سے بابت و اسے آیتان نازل بونت و اللہ تعالیٰ اعلم۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ ہما جاہل کہ سر پد کنگ و رد و اچرائی و اچ
خیر نہ گندے چرائی کنارہ کشی بہتر انت و حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ واجہیں پیغمبر ووقی نا کو (ابوطالب) و مزن کوشست کت کہ مرگ و ساعت
کلمہ بو ایت آئی و قبول نہ گت برے رد و اسے آیت نازل بوت (موضح) یعنی گوں ہر کس و تہی محبت بہ دل و تب و بہ بیت یا کہ تہی دل بکشیت کہ فلاس
کس و ہدایت بہ بیت لازم نہ انت کہ ہنچوش بہ بیت شے کار ایوک و راہ سوچ دیگر انت دیم تر و کئے راہ و سرا کپان بہ ووقی منزل مقصود و
سر بہ بیت و کئے سر نہ بیت اسے گت چہ تہی اختیار و خارج انت اللہ پاک اختیار داریت کہ ہر کس و لبوا ہیت آیتا حق و قبول کنگ و و اصول
الی المطلوب و توفیق بدنت (تنبیہ) چیزیکہ حضرت شاہ صاحب و فرمان کنگ آماں صحیح حدیثان موجود انت چہ ریشی و زیات ماں اسے مسئلہ
کلام کنگ و ابوطالب و ایمان و کفر و خاص بنگپ (موضوع) پہ بحث و جوڑ کنگ غیر ضروری انت۔ بہتر ہمیش انت کہ اسے ہمیں غیر ضروری و چہ خطرہ
پہرین بحثانی رد و از بان بند کنگ بہ بنت و ل یعنی کسے و را بہ کجام شخصے و راہ و سرا یارگ و اختیار چہ بیت کنت آیتا را اسے رد و اعلم ہم نیست
کہ کجام کس بہ ہدایت و راہ و سرا ایوک انت یا آیک و قابلیت و لیاقت داروک انت بہر حال مرے آیت و واجہیں نبی و تسللا دیگر بوت
کہ شما جاہلانی ناہو و گیں گپان و دشمنانی شور و شاران یا ووقی خاص و ناسیں سیاد و ارشانی ایمان نہ یارگ و رد و اعنناک مئے ات ہر قدر شے سرا
فرض انت اتر سرا انجام بدے ات مردمانی استعداد و قابلیت ہر یکے بہ ووقی حساب و رد و انت اسے گت بہ اللہ و اختیار و زانگ و انت کہ
چہ اشان کجام کس و ہدایت و راہ نصیب بہ بیت۔

ول انسان چہ ہدایت و دور دارو کیس چیز باز آنت مثلا نقصان جان و مال و خوف، چنانچہ مکہ بہتیں مشرکان و گوں و اجر پیغمبر، گوشت کہ بیشک ماسر بد نہیں کہ شمایہ حق و سرات لیکن ما اسلام و دین و قبول کنان و تہی ہمراہ بیٹیں تو کل عرب سے دشمن بیت چپ و چاگرد و تمام ملک و راج سے سر ارض کننت و آوار بوان و مارا و تی دیار جوڑ کننت نہ سے جان سلامت مانیت و نہ سے مال۔ اسی و جواب دیا پیدا کہ انت و حضرت شاہ صاحب نبشہ کننت کہ مکہ و مردمان درایتت کہ ان ماسلمانی و قبول کننیں تو کل عرب بہ سے دشمنی و لاکہ بندنت، اللہ و پستہ دات ہنوں چرایاں و دشمنی و بہ کئی و پناہ و نندوک ات۔ ہمے حرم و ادب مانع (داروک) انت کہ و ت مان و تی سکتیں و دشمنی و باوجود در آمد بہ سے سر حملہ نہ کننت و شمارا چہ مکہ و در نہ کننت ہما اللہ کہ آتی و اسے جا کہ حرمت داروک جوڑ کرنگ پدا ہم شمارا پناہ دیوک انت (موضع) آیا شرک و کفر و سر شمارا پناہ داتی کہ ایمان و تقوی اختیار کنگ و سر شمارا پناہ نندنت۔ البت بہ ایمان و تقوی چکا سگ و ردا بہ چنت روج امتحان و طور و کجام خبر سے پیش بنیت تو پریشان بوگ نہ لویت و فان العاقبة للمتقين و یعنی چہ عرب و دشمنی و پر چا ترس ات، شمارا باید انت کہ

چہ اللہ عذاب و بجز ات شمارا کننت چکر قوم گو سگنت کہ اشان بہ و تی عیش و عشرت و دشمنی و مغرور اتنت و ہدے اشان تکبر و سرکشی و راہ اختیار کنت اللہ تعالیٰ اشان چونکائی تباہ و بربارت و پیش داشت کہ مرو جی بہ روستے زمین و اشانی نام و نشان ہم پست نہ کنت بلے اسے ڈمب آیانے میتگانی کپنگ انت کہ اشانی توک و کس نندوک ہم نیست ابید چہ اسی و کہ یک مسافر سے و سر ادا بکپیت ویک دور و ج برداریت یا خدا و قدرتان و بہ عبرت و خاطر و ندرارگ کنگ و ردا ادا بکلیت و یعنی کل مرتت و بے گواہ بوتنت، ہمے ڈول و کسے و پشید اوارتے نہ مانے بس اللہ نام باقی مانوک انت و یعنی اللہ تعالیٰ دان ہما و ہدے میتگان و گارگسار نہ کننت و انکہ اودے مستریں جاگہ (صدر مقام) و یک آگاہ کنوکیں پیغمبر سے روان نہ کننت (صدر مقام) و نام پمشکا گرگ بوت کہ اودے اثر دان دور و روت و سر بیت و پدا شہرستان و مردم اید گرائی نسبت و زیات ہمیدہ و خبر و گوشداروک انت تمام روستے زمین و آبادیانی صدر مقام مکہ معظمہ ات لشدرا اقر القرای و من حولہا (شوری رکوع ۱) ہمے سوب انت کہ اودا چہ درستان مستریں پیغمبر و گڈی نبی دیم دیک بوت و یعنی ہوشیار کنگ و سر ہم مردم دست نہ کننت برابر مان ظلم و سرکشی و ہنگت زیات ناشری کنوک بنت گڑا اللہ پاک اشان و بگیر آران و ہلاک کننت۔ یعنی یہ انسان و لازم انت کہ چہ و تی عقل و کار گران و اینکہ نہ انت کہ آتر ماں دنیا و چنت روج زندگوانی بنگی انت واد و راحت و آرام یا بہسارانی لذت چنگی انت فرض بکن کہ ماں دنیا و عذاب ہم منیت پدا ہم موت و دراجیں دست چہ ترا سے تمام ساز و سامان و جدا کننت پدا ترا خدا و روبرو حاضر بوگی انت ذرہ ذرہ عمل و حساب واد گیشینی انت ان ترا اود و عیش و آرام دست کپت تو ادا و عیش بہ آتی مقابلہ و حج ارزشے یا قیمتے ندرایت کجام عقل مند چو شینے بیت کننت کہ یک تنگ تریشیں زندہ

وَقَالُوا إِنَّا تَتَّبِعُ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِظُكَ مِنَ الضُّلَّالِ
گوشت آیان ان ما ہدایت و زندگی و بکنیں گوں تو ما پنگ بیٹیں چہ و تی زمین و ول
أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُحِبُّ إِلَيْهِ تُجْرَتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا
آیا جاگہ نذات ما آیان و ماں حرم و گوں امن و کشتان و کاینت آتی و ہنگ و ہنگ بہک چیز و روزی
مِّنْ لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۸﴾ و کہ اہلکنا من
چہ ہمے ہنگ و لیکن چرایاں گیشتر نذانت و و چنکیاں میتگ ماہر باد کننت کہ
قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فِتْلِكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِّنْ
حد اگو سگنتت ماں و تی گزران و، نون ایشت آیان لوگ و جاگہ کہ آباد نبوتنت چہ آیان
بَعْدَهُمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿۵۹﴾ و ما کان ربک
پد مگر کتیں و ما بوتیں بہت و آروک آیان میراں و فک و تہی رب نذانت
مُهْلِكِ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهِمْ رَسُولًا لِّتَلُو عَلَيْهِمُ
میتگان بر باد کنوک تاکہ دیم مدننت آ مستریں میتگ و طرف و پیغامبر سے بو اینت آیان سرا
الْبَيْتِ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿۶۰﴾ و ما
میت آیان و ماں نہیں بر باد کنوک میتگان و مگر ہا و ہدے کہ اودے مخلوق گڈا رہنت و چیزیکہ
أَوْتَيْتُم مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرِزْقِنَهَا وَمَا عِنْدَ
شمارا دیک بوتگ مگر افا ندرہ زورگی انت ماں دنیا و زندہ و آتی و رزقت انت و ہر چہ خدا و
اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۶۱﴾ افسن و وعدنہ و وعدا
گور و انت آتر و پدا تر انت۔ آیا شمارا پد نہ بیت و آیا گڈا کسے کہ قول دات ما قولے
حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَسَنٌ مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ
شتریں گڈا آگڈو کہ انت آتر، آ مثل ہما کس انت کہ آتر ما فاندہ دات دنیا و زندہ و رند
هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿۶۲﴾ و یومر ینادیہم فیقول
آماں قیامت و روج و حاضر کنگ بنت و و رو چیکہ تو ار جنگ بت آ گڈا فرمان

مازلہ

بہ یک صافی و لستیں زندہ و سر اواقص و فانی لذتان و کامل و باقی پشت کپوکیں نعمانی سر اتر حج دنت۔ و یعنی مؤمن و کافر بہ و تی انجام و راج چونکائی و برا بہ بیت کننت۔ بہ یکے و دائمی عیش و راحت و وعدہ کہ آیقینا سر جم بیت و بہ دومی و چنت روج و عیش و پدگر فقاری و پروانہ و دائمی بندری خانہ (جیل خانہ، زندان) العیاذ باللہ! یک مرد سے و اب و بگندیت کہ منی سر با و شاہی تاج ایر انت خدام و چاکر قطار و اوشتا گنت و ہمک رنگ و نعمت (ورد و وراک) و ستر خوان (سفرہ) و سر اہ ڈولے و ایر انت کہ چہ اشان من و رگا قوں و شری و لذت حاصل کنگا و، چمانی و حج بوتنت تو دیتی پولیس افسر گوں گرفتاری و پروانہ و وزہر زبان اوشتوک انت بس آیان آتیا کپت گوں و تبا برتش و فوراً پیش بوان و عمر قید و سزا و شت نون و ت بگوش ات کہ آتر ا پادشاہی و داب و بریانی و گوشتانی لذت چونکائی یاد بیت۔

اِنَّ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَرْعَمُونَ ﴿۱۶﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ اَغْوَيْنَا اَغْوَيْنَهُمُ كَمَا اَغْوَيْنَا تَبَرَّأْنَا اِلَيْكَ مَا كَانُوا اِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿۱۷﴾ وَقِيلَ مَا وَاوَدَّعْتُمْ اِيَّانَا وَمَا نَسَبْتُمْ اِلَيْهِمْ مِنْ شَرِكٍ لَّا يَدْعُوهُمْ فَادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَاوُا الْعَذَابَ لَئِن كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۸﴾ وَيَوْمَ نُبَادِيهِمْ قَوْلُ مَا ذَا اَجَبْتُمْ فِيهِ مِنِّي اَيُّهَا الَّذِي يَدْعُوَنِي لَئِن كُنْتُ رَبًّا لَآتِيَنَّكُم بِالسَّمِيعِ وَالْغَيْبِ لَئِن كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۹﴾ وَتِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ لَئِن كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ لَآتِيَنَّكُم بِالسَّمِيعِ وَالْغَيْبِ لَئِن كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿۲۰﴾ وَتِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ لَئِن كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ لَآتِيَنَّكُم بِالسَّمِيعِ وَالْغَيْبِ لَئِن كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿۲۱﴾ وَتِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ لَئِن كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ لَآتِيَنَّكُم بِالسَّمِيعِ وَالْغَيْبِ لَئِن كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿۲۲﴾

فل یعنی ہما خدا و شریکان کجا آنت کتین اشان ء پہ وقی مہدو نہرت ء بیارات فل یعنی سوال و چہ مشرکان ء ات مگر گمراہ کنوکیں شریکان بزانتت کہ درحقیقت مارا ہم ہم تراپ دیگ بو تگ ہمشکا پیش گپیان ء پستہ دینت کہ خداوند! بیشک اشان ء ما گمراہ کت و اسے گمراہ کنگ ہنوش ات چوش بزانتت کہ ماوت گمراہ بو تیں و زور و ارتیں یعنی ہرچہ سرپا دے کہ رو دیگ ء وہد ء ماوارت آئی سرچی ما اسے ڈول کت کہ دگران ء گمراہ کتیں چاکہ دگران ء گمراہ کنگ و زور دیگ گمراہ بوگ و زور دیگ ء آخری منزل انت چرے رھند ء اشان مے پرستش نہ کتکت بلکین اشان وقی و اہگ و دل ء بستگن تمنا نانی پرستش کر تکت ما چریشانی عبادت ء مروچی شے روبر ء وقی بیزاری ء ظاہر کنیں، کذا قال بعض المفسرین۔ و حضرت شاہ صاحبؒ نشتہ کنت کہ ء اشی ء شیطان گوشت۔ گمراہ کنگ اشی ء وت لیکن نام ء گریت نیکیں مردمانی ہمشکا گوشتش کہ اشان مے بندگی نہ کر تگ و اللہ اعلم (تنبیہ) چہ سق علیہم القول ء مراد انت ء لا ملئ جھنم من الجنة و الناس اجمعین۔ فل یعنی نوں گوشتک بیت کہ پہ مدد ء توار پر جن ات مگر آیان چون مدد کت کنت آیان وت بروقی مصیبت ء اگر فاربنت کذا قال المفسرون۔ و حضرت شاہ صاحبؒ

نشتانک ء حاصل چوش انت کہ شیاطین و ہدے نیکانی نام ء گرتت تو گوں مشرکان گوشتک بیت کہ ہمانیکان ء توار پر جن ات آیان ہچ پستہ نہ دینت چیا کہ آیان وت چرے مشرکانہ کاران رضامند نہ انتت یا بخش نہ داشتکت۔ فل یعنی اودھ ء عذاب ء گندان ء و اہگ کنت کہ در پچتا ماں دنیا ء چچکیں راہ ء سرا گام گچوگ ہوتینیں تو مصیبت ء اگر فاربنت بو تکتیں و ساری ء سوالان توجید ء بابت ء انتت اسے سوال رسالت ء رد اوت یعنی چہ وقی عقل ء شہا گن حق ء زانت کت نہ کت تو کم از کم چہ پیغمبرانی پیش دارگ ء شہا سر پد بوتین ات بگوش ات بلریں شہا گوں پیغمبران چونیں سلوک کت آ ساعت ء کس جواب دات نہ کنت و گپ و رپ ء تمام راہان بندہنت فل یعنی اود ء کامیابی و سوب مندی ایوک ء گوں ایمان و عمل صالح ء تعلق داریت ہنوں ہم ہر کسے ء چہ کفر و شرک ء توبہ کنان ء ایمان اورت و نیکی و راہ فی اختیار کت حق تعالی آئی پیشی خطایان ء معاف کنان آترا سوب مندی عطا کنت (تنبیہ) عسی ان یتکون من المفلیحین ء شہنشاہانہ رھند ء وعدہ انت۔ یعنی سوب مندی ء اہمیت آئی ء دارگ لو شیت اگر چہ مے سرا کسے ء ظلم و زور نیست انت کہ گوں لا چاری ء چوش بکنیں، محض چہ فضل و کرم ء چوشیں وعدہ بوگ ء بانت ک یعنی چیز ء پیدا کنگ ہم بہمانی مشیت و اختیار ء انت و کجام چیزے ء پسند کنگ یا در چنان ء بچین کنگ ء حق ہم بہمانی ء حاصل انت ہرچی آئی مرضی بہ بیت ہمار ھند ء حکمان ء دیم بندت ہر شخص ء مناسب بزانت آترا خاصین منصب و عہدہ ء سرافا تر بکت، ماں ہر کس ء استعداد و ہائی بگندیت آتیا ہدایت ء کشف ء رہمانی کنان ء سوب مند بکت و چہ مخلوقات ء ہمک جنس ء ہر نوع ء یا چہ ہمانوع ء ہر فردے ء بلو شیت بروقی حکمت ء رور ء چہ ایدگہ انواع و فردان اعلیٰ و بالا بکت ابید چرائی ڈگہ ہچ کس ء چوشیں اختیارات حاصل نہ انت۔ حافظ ابن القیم ء ماں زاد المعاد ء اوائل ء اسے بابت ء شر گیش و گمراہ کر تگ۔ فلیراجح و ش یعنی ماں تخلیق و تشریح و بیان بو تکیں اختیار ء رد احق تعالی ء کس شریک نہ انت مردمان ء چہ وقی دستور و چین کاری ء ہرچہ شرک

قرار و انگنت کل باطل و بے دلیل انت فل یعنی ماں دل ء توک ء ہرچہ فاسد عقیدہ یا بدیں نیٹے دارنت و چہ زبان، دست و پا دان و غیرہ ء ہرچہ کارے انجام دینت آکل بہ خدا ء علم ء ہست انت و عبادت چہ ہر یک شخصے ء چیریں استعداد و قابلیت ء معلوم دارنت ہمانی رور آئی معاملہ ء گیش و گمراہ کنت فل یعنی ہنوشکہ بہ تخلیق و اختیار و احاطہ کنوکیں علم ء آوقی منک وت انت ماں الوہیت ء ہم ایک و یکتا انت بجز آئی ڈگہ کسے ء بندگی بیت نہ کنت پر چاکہ ہمانی ذات کہ کمالات ء سرچک انت تمام خوبیان جمع انت۔ ماں دنیا و آخرت ء ہرچہ ہمیں توسیب و تعریف بہ بیت بے توری آپہ بہ ہر کسے ء نام ء ہندان کنگ بہ بیت درحقیقت آخدا ء تعریف انت ہمانی حکم جاری انت آئی فیصلہ قائم بیوک انت ہمانی و تارا کملی اقتدار و زوراکی حاصل انت و آخر ء دستیں عالم ء بہ ہمانی دیم حاضر بوگی انت۔ دیم تر ء بیان کنت کہ شب و رور ء ہر قدر نعمت و خیر تر ارا سر بندت اسے گل چہ ہمانی جانب ء انعام و اکرام و آئی فضل و کرم انت بلکین شب و روجان ادلی بدلی اسے ہم آئی یک زندگی احسان ایت۔

منزل ۵

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل مثلًا روج و در کنگ و میلیت یا آئی روشنی و سلب بکنت تو گزاشماہ وتی کار و بار و پوشش روشنی چه کجا کارات و ل یعنی خبر و خوش روشن و صاف انت کہ گوں اشکنگ و فہم کیت تو زانا شمانہ اشکن ات فل یعنی آگن آفتاب (روج) و ایر روگ (غروب بوگ) و میلیت مدام بہ شے سر آترا بہ او شتارینیت تو ہر ج راحت و آرامے و دگہ ہتیں فائدہ شامشب و ذریعہ حاصل کنگت آیانی بست و بندہ دگر کجام طاقے کت کنت۔ آیا پوشش روشنی حقیقت ہم شمارا نظرینیت (تنبیہ) اَفَلَا تَبْصُرُونَ۔

”ان جعل اللہ علیکم الکتھار سز مدکا۔“ مناسب انت جیا کہ گوں چہ گندگ و دار و مدار عادیہ روشنی و سر انت آمان روج و ہر شری و پورہ بیت۔ ماں شپ و تہار و کی و چونکہ ہج گندگ نہ بیت، البت اشکنگ ممکن انت ہشکا گوں ان جعل اللہ علیکم الکتھار سز مدکا۔“ اَفَلَا تَسْمَعُونَ۔ زیات موزون ات واللہ اعلم وک یعنی شپ و روج و سر و چیر کنت ماں شپ و تہار و کی و خنکی و سکون و راحت ہم حاصل بکن ات و پورہ روج و روزناتی و وتی روزگار و ایر گہ کاران و ہم بکن ات و روج و شپ و قسما قسمیں نعمتانی رواجی تعالیٰ و شکر و ہم بگرات و احوال بیان کنو کیں پیغمبر یا آئی نائب یا ہر یک نیک بختے کہ ہست ات (موضح) آپیش دارنت کہ مردمان و گوں آسانی شریعت و خداوندی حکمان چونیں سلوک رواداشت و ل یعنی خدا تعالیٰ و شریک بہ کجام سند و دلیل و قرار دات ات و حلال و حرام وغیرہ و حکمان چه کجا راستیں ماخذہ و زرت ات شما و پیغمبران و قبول دار نہ بوت ات گزاشما شمارا کتے و سر حال کت کہ اسے خدا و حکم انت و اسے نہ انت وک یعنی ہما و ہدے شمارا بہ نظر و کیت کہ حقیق خبر اللہ نیکنگت و معبودیت ابوگ و ہمانی و حق انت ہج کس آئی شریک نہ انت ماں دنیا و پیغمبران ہر چه گوشتکگت ہمارا ست انت مشرکان و ہر ج عقیدے و ت گزاشما انت و ہر ج خبرے جو و قی دل و جو طرش کتکگت آروج و درست کافور بنت و ماں پیشی رکوع و آغاز و دنیا و بے ثباتی و بہ آخرت و مقابل و بیان کنگ بو تگ ات چرائی و بعد چہ آخرت و ذکر و مناسبت و چیزے احوال عالم آخرت و بیان بو ت ات ماں اسے رکوع و دوبارہ اصل مضمون و طرف و دیم ترینگ بو ت و بہ ہمانی دعویٰ و ثبوت و قارون و قصہ اشکنائینگ بیت گوشتت کہ قارون حضرت موسیٰ علیہ السلام و ناکوزات ات و مدام فرعون و دربار و نندوک ات چوشک ظالمیں حکومتانی دستور انت کہ بہ کجام راج و قوم و خون و چوشک و ہم ہمایان ہتیں نفر و وتی کارندہ جوڑ کنت فرعون و چہ بنی اسرائیل و ہمے ملعون گزاشما ات، قارون و آوہدے یک بے زانان و گوں دو تیں دستاں مال جمع کنگ شروع کت و دنیا دار بو ت و ہدے بنی اسرائیل و سرو کی حضرت موسیٰ و دست و ہمت و فرعون ماں دریا و عرق بو ت تو آئی مالی دیر و بی راہان بند بو تنت و سرداری ہم چہ دست و شت بہ حسد و کینگ و سوب و پیر حضرت موسیٰ نیگی آئی دل صاف نہ ات پلا ہم سر ظاہر و تارا چو مؤمن و پیش داشتگتی تو دات و باز زیات داشتگتی و علم حاصل کنگ و زیات گلانی شت مگر دل و دعات حضرت موسیٰ و بارون و خدا داد آگیں عزت و منصب و گندان و زہری آہنگت و گوشتگتی کہ آخر من ہم اشانی ناکو و زہگان اسے چونیں کپ ایت کہ اسے ہر دو تیں کس بنی و مذہبی سردار جوڑ بہ بنت و منارا ہج بگیر منیت برے برے بٹاک جنگتی کہ آگن

قُلْ اَرۡءَیْتُمْ اِنۡ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَیْکُمُ الۡیَلَّ سُرۡدًا اِلٰی یَوْمِ الْقِیۡمَةِ ۗ تَوْبٰکُوش بچارت آگن بکنت خدا شے سر ا شب و پیر مدامیگی داں قیامت و روج و روج

مَنْ اِلَٰهَ غَیْرِ اللّٰهِ یَاۡتِیْکُمْ بِضِیَآءٍ اَفَلَا تَشْعُرُوْنَ ۙ قُلْ اَرۡءَیْتُمْ ۙ کتے انت ہما حکم ابید چه خدا کہ بیارت بہ شما روشنی، آیا گزاشما نہ اشکن ات و توبگوش بچارت

اِنۡ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَیْکُمُ النَّهَارَ سُرۡدًا اِلٰی یَوْمِ الْقِیۡمَةِ ۗ مَنْ اِلَٰهَ غَیْرِ اللّٰهِ یَاۡتِیْکُمْ بِلَیْلِ تَسْکُنُوْنَ فِیۡہِۙ اَفَلَا تَبْصُرُوْنَ ۙ وَمِنْ اَبِیۡدٍ چہ خدا کہ بیارت بہ شما شپ کہ آرام بکن ات ماں آئی و تہا، آیا گزاشما نہ گندرات و وتی

رَحْمَتِہٖۙ جَعَلَ لَکُمُ الۡیَلَّ وَ النَّهَارَ لِتَسْکُنُوۡا فِیۡہِۙ وَ لِتَسْتَغُوۡا مِنْ ہَرَبَانِیۡ ۙ جوڑ کت بہ شما شپ و روج و رات تاکہ شما ماں آئی و آرام بکن ات و تاکہ شما شو بازن ات

فَضْلِہٗ وَّلَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ ۙ وَ یَوْمَ یُنَادِیۡہِمۡ فِیۡ قَوْلٍ اٰیۡنَ رُوزی ہر آئی فضل و تاکہ شما شکر و بگرات وک و روجیکہ تو اہر جنت آیان و گوا گوشتیت کجا بیت

شُرَکَآءِیۡ الَّذِیۡنَ کُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۙ وَ نَزَعْنَا مِنْ کُلِّ اُمَّۃٍ مِّنۡ شَرِیۡکٍ کہ بہ آیان شما گمان داشتگت ات و جدا کنیں ماچہ ہر امتے و یک

شَہِیۡدًا ۙ فَعَلَّمَاہَا تُوۡا بِرَہَانَکُمْ فَعَلِمُوۡا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَ ضَلَّ ۙ گواہے و گوا گوشتیں بیارت و تی دلیل و ط نون سر کج و رنت کہ حق بہ خدا انت و گوار گسار

عَنۡہُمۡ مَّا کَانُوۡا یَفْتُرُوْنَ ۙ اِنۡ قَارُوۡنَ کَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسٰی ۙ بیت چرایان آیانی و ت گزاشما خبر کت بے شک قارون چہ موسیٰ و قوم و ات

فَبَعَثۡنَا عَلَیۡہِمۡ وَاٰتِیۡنَہُۙ مِنَ الْکُنُوۡزِ مَا اِنۡ مَفَاتِحَہٗ لَکُنُوۡا ۙ گزاشما کت آیانی ہر ما و دانگت ما اثر ہر منقدر خزانہ کہ چرائی کلیمتانی زورگ و آدم بارت

بِالْعَصَبِۙ اُولٰٓئِکَ الْقُوۡۃُ اِذۡ قَالَ لَہٗ قَوْمُہٗ لَا تَفْرَحُوۡا اِنَّ اللّٰہَ ۙ ٹولی زور مندیں و ہدیکہ گوشت آئی و قوم و غور و نکی ممکن کہ خدا

خداوندی حکمان چونیں سلوک رواداشت و ل یعنی خدا تعالیٰ و شریک بہ کجام سند و دلیل و قرار دات ات و حلال و حرام وغیرہ و حکمان چه کجا راستیں ماخذہ و زرت ات شما و پیغمبران و قبول دار نہ بوت ات گزاشما شمارا کتے و سر حال کت کہ اسے خدا و حکم انت و اسے نہ انت وک یعنی ہما و ہدے شمارا بہ نظر و کیت کہ حقیق خبر اللہ نیکنگت و معبودیت ابوگ و ہمانی و حق انت ہج کس آئی شریک نہ انت ماں دنیا و پیغمبران ہر چه گوشتکگت ہمارا ست انت مشرکان و ہر ج عقیدے و ت گزاشما انت و ہر ج خبرے جو و قی دل و جو طرش کتکگت آروج و درست کافور بنت و ماں پیشی رکوع و آغاز و دنیا و بے ثباتی و بہ آخرت و مقابل و بیان کنگ بو تگ ات چرائی و بعد چہ آخرت و ذکر و مناسبت و چیزے احوال عالم آخرت و بیان بو ت ات ماں اسے رکوع و دوبارہ اصل مضمون و طرف و دیم ترینگ بو ت و بہ ہمانی دعویٰ و ثبوت و قارون و قصہ اشکنائینگ بیت گوشتت کہ قارون حضرت موسیٰ علیہ السلام و ناکوزات ات و مدام فرعون و دربار و نندوک ات چوشک ظالمیں حکومتانی دستور انت کہ بہ کجام راج و قوم و خون و چوشک و ہم ہمایان ہتیں نفر و وتی کارندہ جوڑ کنت فرعون و چہ بنی اسرائیل و ہمے ملعون گزاشما ات، قارون و آوہدے یک بے زانان و گوں دو تیں دستاں مال جمع کنگ شروع کت و دنیا دار بو ت و ہدے بنی اسرائیل و سرو کی حضرت موسیٰ و دست و ہمت و فرعون ماں دریا و عرق بو ت تو آئی مالی دیر و بی راہان بند بو تنت و سرداری ہم چہ دست و شت بہ حسد و کینگ و سوب و پیر حضرت موسیٰ نیگی آئی دل صاف نہ ات پلا ہم سر ظاہر و تارا چو مؤمن و پیش داشتگتی تو دات و باز زیات داشتگتی و علم حاصل کنگ و زیات گلانی شت مگر دل و دعات حضرت موسیٰ و بارون و خدا داد آگیں عزت و منصب و گندان و زہری آہنگت و گوشتگتی کہ آخر من ہم اشانی ناکو و زہگان اسے چونیں کپ ایت کہ اسے ہر دو تیں کس بنی و مذہبی سردار جوڑ بہ بنت و منارا ہج بگیر منیت برے برے بٹاک جنگتی کہ آگن

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

منزل ۵

اشان و نبوت دست کنگت تو چے بو ت۔ منی گور و مال و دولت و ہمنکر انبار انت کہ کسی گور و مال و اینکر انبار نیست، حضرت موسیٰ علیہ السلام و یک برسے اشیء زکاۃ ادا کنگ و حکم دات تو گوں مردمان گوشتی کہ دان ہمنوگ و واج و موسیٰ و ہر ج حکمے اورنگ ماوشما آیان و قبول کت مگر باریں شما اشیاء ہم قبول کن ات کہ آستے مال و ہم چہ شما وصول بکنت، ہتیں مردمان و آئی پلہ داری کنان و درایت اتا ما برداشت کت نہ کنیں آ خر ملعون و حضرت موسیٰ بید نام کنگ و یک سلسیں تجویزے ماں دل و جوڑ کت، یک جنین آدمے و رد دیان و سکین دات کہ پڑیں چچی و توک و و ہدے موسیٰ علیہ السلام زنا و ہدے بیان کنت تو آخر و گوں و ت و آئی پونلنگ بکن چنانچہ اسے جنین آدم و ماں چچی و توک و ہمے گپے و درشان کنان و حضرت موسیٰ علیہ السلام و سر اہمت جت و ہدے حضرت موسیٰ و آئی تریزیں سوگند دات و آئی چہ اندر و تہر و تریسنت تو آئی و ماں دل و ترس پیدا بو ت گزاشما آئی و صاف صاف و گوشت کہ قارون و منارا پوش گوشتگ و رد اسکین دانگ ات، ہما و ہدے چہ حضرت موسیٰ و بددعا و آئی اہل و عیال و خزانہ و ماں زمین و ایر بکان شت و ل ہتیں سلف و ”مفاح“ و تفسیر گوں خزانگان گزاشما یعنی آئی گور و ہمنکر کلد ارہست ات کہ...

..... طاقت دار و کس مردانی یک جماعتی ہم آرا بمشکل چست کت بکنت لیکن گیشتر مفسران، مفتح، تفسیر گوں کجیاں کنگ۔ یعنی مالانی صندوق (پتی) ہمیں پوز با اتنت کہ آیانی کجیاں چست کنگ، بازی زور و توت دار و کس مردمان دم بزن۔ و اے چندان مشکل نہ انت چوشکہ ماں اپنی تفسیر ان گیش و گیوار بوتگ ۱۲ ہے صفحہ فوائد فل یعنی پے اے فانی زوال ہو کس مال و دولت، سر اچیا ہل کئے کہ اشیء قدر و قیمت اللہ گور، پشگ (شاشک) بے با نزل، قدر، ہم نہ انت، شریان کہ خدا تعالیٰ پہل و ناز کنو کس بندہ شرن لگنت و ہر چیزیکہ آماک، شرمگیت آئی انجام ابید چہ تباہی و بربادی، دگہ ہج نہ انت فل یعنی خدا و انگلیں مال پشکا انت کہ انسان آرا آخرت، تو شگ جوڑ بکنت نہ ایک غفلت، نشہ، بد مست بو ان، تکبر و غرور ناگی، راہ، گام گچو ک بہ بیت فل یعنی وقتی بہرے بہ حساب، رو، پوز و پوش بے زیاتیں مال، پے آخرت، تو شگ جوڑ بکن و گوں مخلوق، نیکیں سلوک، بکن فل یعنی ماں دل، بہ حضرت موسیٰ، بغض و کینگ مدار بہ خدا،

سر زمین، تجلیں رہ بند، زندہ، بگوا زین! مفت ناحق، ماں ملک، فساد کنگ و آس روک کنگ خوب نہ انت وہ یعنی منی گور، ہنر بست ات مال کنگ، دستور من زانگتوں بہ وقتی لیاقت و قابلیت یا چہ کام خاصیں علمی دستورے، منارا اے دولت حاصل بوت اللہ، ہم منی قابلیت، گندان منارا لائق زانان، اے مالان، منارا دات زانا ہجوش مفت، نشگیں جاگہ و تاوت اے مال منارا رستگنت کہ موسیٰ، حکم و شے مشورہ، برد اشان، خدا، نام، خرچ بکنان۔ فل یعنی دولت کنگ، لیاقت کئے، دات، افسوس انت کہ نعمتانی خدا بند، شمشان، بے آئی، دانگیں مال دولت، سر مغروری ظاہر کت، زانا ہمے دولت آئی وقتی نجات، ضامن زانگ۔ آیتا معلوم نہ انت چکر راج و جماعتان وقتی ناشری و سرکشی، ذریعہ ساری، تباہ و برباد بوتگنت کہ آیانی گور، بادشاہی ات و ہر اے ملعون، زیادتیں مال و دولت، خدا بند انت آیانی انجام، معلوم دار بو ان، آئی، عبرت حاصل نہ بوت وک یعنی جست کنگ، حاجت چونکائی بیت، اللہ پاک، اشانی یک گناہے معلوم انت گوں فرشتگان درست بنشہ و ایرنت، البت یہ ہکل و ہم تپ، رد الکن کجام و ہدے سوال بکنت تو آدگہ گپ ایت، یا اے کنا یہ انت کہ گناہ باز زیات انت یعنی اشانی شمار ہمنکر بیت کہ یک یک خبرے، جست و باواست، فردرت باقی پشت نہ کپیت و حضرت شاہ صاحب بنشہ کنت کہ جست نبیت گناہانی، یعنی گناہ گار، عقل راست بہ بیت تو گناہ پر جا بکنت۔ و ہدے عقل چپ بہ بیت تو الزام جنگ مفتیں خبر ایت کہ اے بدیں کار، پر جا کئے کہ آئی، خرابی، زانت کت نہ کنت (موضع) وہ یعنی مزین قیمتی پوشاک پوشان، گوں بازی نوکر و جا کران گوں مزین شان و شوکت و پہل، در کپیت کہ آئی، گندان، زر لوٹو کانی چمان، کوراسخی، گپت درائینتیش در پچتا مارا ہم ماں دنیا، چورے واجہ، بود ناگی و مزنی حاصل ہو تیں بے شک اے واجہ مزینختاور و مزنی جوانیں قسمت، خدا بند انت۔ و یعنی زانوگر و علم دار و کس مردمان گوشت کہ

لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۝۱۰۰ وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّلَالَ الْآخِرَةَ ۝۱۰۱
غور ناگ، دوست ندرایت و چیزیکہ ترا خدا و انگ چرائی، گدی لوگ، شو باز، بہرے
وَلَا تَتَسَّنَّ نَصِيبِكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
و شمشوقی بہرے چہ دنیا، و شری بکن چوشکہ اللہ گوں تو

إِلَيْكَ ۝۱۰۲ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۝۱۰۳ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
کت و ماں زمین، خرابی ملوٹ، بے شک اللہ خرابی کنوکان

الْمُفْسِدِينَ ۝۱۰۴ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمُوا
دوست ندرایت و گوشتی منارا مال دیک بوتگ دانائی، بکت، گور من انت و۔ آیتا انت آیتا

أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
کہ خدا، ہلاک کنت چہ آیتا پیش چکر جماعتان، کہ چرائی، زیات

وَمِنْهُ قُوَّةٌ وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۝۱۰۵
زور مند و قوت دار و ک انت مال، جی و جست کنگ نہ بنت گناہار چہ وقتی گناہان و

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي بُرَيْتِهِ ۝۱۰۶ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
گڈا در آتک وقتی قوم، بدیم، گوں نش و پیش، گوشت، ہما کسان کہ لوٹو ک انت

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتُ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ
دنیا، زندہ، در پچتا مارا ہو تیں ہما چیزیکہ قارون، دیک بوتگ، آ

لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝۱۰۷ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُم تَوَابٌ
مزین، بختاورے و گوشت، زانوگریں مردمان و اے پے شما اللہ و انگیں

اللَّهُ خَيْرٌ لِّمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا
تو اب شرن انت پے ہمایان کہ ایسا نش آورت و کارش کت خوبیں و، و اے خبر ماں ہمایانی دل و داخل

الصَّابِرُونَ ۝۱۰۸ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ
بیت کہ بہرے خدا بندانت فل پدا ما آرا و آئی، لوگ، ماں زمین، ایر کینتنت، گڈا آرا چشیں

بے بختان! اے زوال ہو کس چک دگ کجام درد، ورنٹ کہ شے دپ آیت دینت نیکو کاریں مؤمنان، بہ اللہ، گور، ہرج دولتے رسوک انت بہ آئی مقابلہ، اے مزین شانی و براہداری، جج ارزشے ندرایت اینکر ہم نسبت ندرایت کہ یک ذرے، گوں روح (آفتاب)، بست، انت فل یعنی دنیا، مقابلہ، آخرت، ہما کس بہتر زانت کہ اشان محنت، برداشت کنو ک انت۔ و بے خبریں مردم چہ لالچ، زور، دنیا، چک کپنت۔ نادانیں مردم دنیا، آسودگی، گندان، فہمت کہ اشیء مزین قسمت، خدا بند انت آئی شب و روح، فکر و پریشانی درد سری آخرت، رسوائی و بزرگی و صد جاگہانی چاہلوسی، دیست نہ کنت و پدا چو پچارتیت کہ ماں دنیا، چیز کے آرام ہست انت تو آیو ک، ذہ و بیست سال، آرام انت و ہر مرگ، پد عذاب کشگی انت ہزارانی ہزار سال (موضع بتعیریں)۔

وای یعنی نہ کجاں کہے بہ آئی مدد، آہستہ و نہ کہے، تواریہ جنت کئی نہ وئی جند، قوت آئیاد زگیر بوت نہ اید گرا فی وک یعنی ہما کسان کہ زکیں روح، قارون، عظمت و مال و دولت، گنڈان، ماں دل، آرزو داشتگش کہ در پختا مارا ہم جو آئی، بزرگی حاصل ہو تیں مروچی آئی چوشیں بدیں انجام، گنڈان، وئی گوش اش گینتت نوں آیان زانت کہ چوشیں زرو مال در حقیقت، ایک خوبصورتیں مارایت کہ آئی، ہلاک کنو کیں زہرمان انت، ایک شخصے، دنیاوی مزنی و بزرگی، گنڈان مارا، بجز چوشیں فیصلہ کنگ باید نہ انت کہ بہ اللہ پاک، گوڑ، آجیزے عزت و شرف داروک انت، اسے چیزیک بندھے، مقبول یامرود و بونگ، ذریعہ بیت نہ کنت اللہ پاک، حکمت انت کہ بہرکے، سربلوٹیت روزی، دروازگان، بیچ بکنت و ہرکس، سربلوٹیت تنگ بکنت مال و زر، بازی مقبولیت، دلیل نہ انت بلکیں باز رہے آئی نتیجہ تباہی و بربادی صورت، پدرا بیت راست گوشگ کہے، کوعاقیل عاقیل اعیت مڈاھبہ، وکوعاقیل جاھل جاھل تلقاہ مزر وقتاً ہذا اللدی ترک الآفہام حائزہ، وصیر العالموا لبحریر زیندیقاً

وای یعنی خدا تعالیٰ، مزین احسان انت کہ آئی، مارا چوقارون، جوڑ نہ کنت و ان نہ ماچو ہائی، سربلوٹیتیں جو وئی جانب، ماہ لالچ نیکی، ہریالیت کتا مثل ما اوت قارون، داہگ کہ تکیں خدایہ خیرکت کہ مئے واہگی سرجم نہ کنت و نہ مئے حرص، سراسزادات بلکیں قارون، انجام، مارا گوں وئی چمان پیش داران، ہوشیارکت نوں بہتری، سربلوٹیتیں کہ ایوک، مال و زر، بازی، حقیقی سوب مندی حاصل بیت نہ کنت و ایکہ بہ ناشکر گذاریں منکران چہ خداوندی عذاب، دستکاری نیست وای یعنی قارون، مال ززان، گنڈان، مردمان، درائیت کہ اشی مزنی قسمت، واجہ انت، مزین قسمت اشیانہ گوشنت آخرت، دست کنگ، مزین قسمتی انت پشکا اسے بہ ہمایان انت کہ آیان ماں اللہ، سرزمین، ناشری کنگ و فساد تالان کنگ نہ لوٹنت و اسے شو باز، نہ انت کہ وئی جند، چہ درستان مستر و بالا بکنت بلکیں اشان تواضع، عاجزی و پیرہیزگاری، راہ اختیار کنت وئی جند، برز و بالا کنگ، بدل، اشان جہد و کوششت ہمیش بیت کہ وئی دین، اعلیٰ و بالا جوڑ بکنت حق، سربلندی حاصل بہ بیت و وئی مسلمانیں قوم، راسکیں دیگ و آتر بلندی، معراج، سرکنگ، بردا وئی تمامیں زور، کار بندت آیان بہ دنیا، حرص نہارنت بلکیں آخرت، عاشق و لوٹوک انت دنیاوت بہ آیان قدمانی سرا کپیت، نوں و ت فکر کن ات کہ آیا دنیا، مطلوب چہ دنیا، طالب، شتر نہ انت، صحابہ رضی اللہ تعالیٰ عنہم، بچاریت کہ آچہ درستان گیشتر تارک الدنیا انت مگر متروک الدنیا نہ انت بہر جاور، مؤمن، اصلی مطلوب آخرت انت دنیا، بہرے اسے مقصد، ذریعہ جوڑ بہ بیت بس ہما مبارک انت و ان نہ ہیج انت وای یعنی ہرچ نیکیں کارے ادا کنت چرائی باز زیات نیکی ادا کنگ بیت، یک نیکی، بدل، کم از کم چرائی ذہ سر ثواب دیگ بیت وک حضرت شاہ صاحب، بنشتہ کنت نیکی، سرائیکی، وعدہ دیگ بوت آیقینا، سگی انت و بدی، سربدی، وعدہ نہ فرمائیت کہ الم، رسیت چیا بیت کنت کہ پہل کنگ بہ بیت، البت چوش فرمائیت کہ چہ وئی کتلیں، زیات سزا دیگ نہ بیت وک ساری، فرمائینگ، و

مَنْ فَعَلَتْ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ جَمَاعَةٍ نِيست انت کہ آئی، مردگار ہوتیں ابید چہ خدایہ، و نہ تون ات آئی کہ بہ وٹ المنتصرین، واصبح الذین تمکونامکانہ بالامس موت بیاریت وک، و صبح کنت ہما کسان کہ بہ آئی، و ڈولیں و اہگش داشت زی یقولون ویکان اللہ یبسط الرزق لمن یشاء من جوش گوشان اسے عجب کہ خدا کشادہ کنت روزی بہ ہرکس، سربلوٹیت چہ وئی عبادہ و یقدر لولا ان من اللہ علینا الخسف بناط بندگان و تنگ کنت وک، ان خدایہ مئے سراسحسان مکنتیں تو مارا من ایری بلکینگ ات ویکانہ لایعلم الکفرون، تلک الدار الاخرہ اسے عجب کہ کافر سنگار نہ بنت وک، آخرت، لوگ، نجعلها للذین لا یریدون علوا فی الارض ولا فسادا ما بہ ہمایان اڈکنیں کہ آمان زمیں، نہ لوٹنت مزنی، و نہ فساد و العاقبۃ للمتقین، من جاء بالحسنۃ فله خیر مہماہ و عاقبت، خوب بہ ہر ہیزگار ان انت وک، ہرکس بیاریت نیکی، و گڈا بہ ہائی انت شتر چہ آئیات و من جاء بالسئعۃ فلا یجزی الذین عملوا السیات و ہرکے بیاریت بدی، گڈا جزا دیگ نہ بنت ہماں کہ بدیں عمل کرینگش الا ما کانوا یعملون، ان الذی فرض علیک القرآن مگر ہمیںچ کہ آیان کرینگ وک، بے شک ہما خدایہ کہ وئی دات بہ تہی سراقان لرادک الی معاد، قل ربی اعلم من جاء بالہدی البت کہ وینوک انت ترا آخرت، نیگ وک، گوش تو منی پروردگار شتر زانت ہما کس، کہ آئی ہدایت و من هو فی ضلل مبین، و ما کنت ترجوا ان یتلقى و ہما کس، کہ ماں ظاہریں گرا ہی، انت وک، تو ایت نہ داشتگ ات کہ ایرارگ بہ بیت

منزل ۵

العاقبۃ للمتقین، کہ عاقبت بہر ہیزگاری شتر بیت یعنی ماں آخرت، جوش کہ برز معلوم بوت نوں فرمان کنت کہ ماں دنیا، گڈی فتح و سوب مندی ہمایانی بیت کہ بچاریت مروچی چہ کافرائی ظلم و زوراک، تنگ، بوان شہما مکہ یل کنگ مگر بہ خدایہ، کہ ترار جوڑی کنت و قرآن، و ڈولیں کتابے دات آیقینا گوں فتح و سوب مندی ترا پدا ہما جاگہ، بارت و سرکنت، حضرت شاہ صاحب، بنشتہ کنت اسے آیت نازل بوت بہ ہجرت، و ہدے، واجہ نبی، و اتسلا، دیگ بوت کہ تو دوبارہ ماں مکہ، کاتے پمشکا و اجہ بہ شعی، و ایس بوت سرافضل و غالب بوان، بہتین مفسران، چہ معاد، و مراد موت زرنگ، بہتین، آخرت بہتین، جنت بہتین، شام، ملک، سرزمین کہ او داپسرا واجہ، معراج، شب، سربگتگی، حافظ عماد الدین ابن کثیر، ماں اسے قولانی رد اباز جوانیں جہلیں و بارگس تطبیق دانگ یعنی چہ معاد، مراد اسے جاگہ، مکہ معظمہ انت (کافی البخاری) مگر مکہ فتح علامت ات مرگ، نرسکی، چوشکہ ابن عباس و عمر رضی اللہ عنہما، اذ جاء نصر اللہ و الفتح، تفسیر کنان، فرمائیت، دیم تر، مرگ، بعد حشر، و حشر، بعد آخرت، گڈی منزل جنت انت، مطلب چوش بوت کہ اللہ تعالیٰ گوں مزین شان و شوکت، تبار دوبارہ مکہ، کاریت.....

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

... چرائی بعد اجل کیت پداشام، سرزمین، طرف، حضرت بیت (چوشکہ ماں حدیثان ثابت انت) پدا ماں آخرت، گوں مزن شان و شرف، تشریف آوری کنت و آخری، ماں جنت، چہ درستان اعلیٰ و بالا تیں مقام، سر بیت وک یعنی حق تعالیٰ منی ہدایت و دروغ بندو کافی و بدوا ہانی گمراہی، خوب زانت یقیناً آگوں ہریکے، یہ آیان احوال، بروء، معاملہ کنت چوش بیت نہ کنت کہ منی محنت و کوشستان، بر باد بکنت یا گمراہان، رسوا و ذلیل مکننت۔

ہمے صفحہ، فوائد وک یعنی پیغمبری، راہ چار نہ آتے، ایوک، رحمت و خداوندی واد و بخشش انت کہ حق تعالیٰ، گوں پیغمبری و وحی، ترا شرفدار کنت، ہماوت ترا چہ وئی مہربانی و رحمت، ماں دنیا و آخرت، سو ب مندی دنت لہذا مدام ہمانی، امداد، سر بھر و سد بدارت وک حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت یعنی وئی قوم، وئی مزان کہ آئی، گوں تو اسے بدی کنت (کہ ترا الا چار ش کنت کہ تو وئی وطن، ویل بکنے) نون ہر کس تی ہما ہی، بکنت ہمانی، وئی قوم و راج بزانت وک یعنی ماں دین، کاران وئی قوم، خاطر داری و لحاظ داری، ممکن ات و نہ و تارا گوں

ہمایان حساب بکن ات بلی توری وئی نزدیکس مردم بہ بیت البت آیان، وئی رب، نینگ، دعوت ضرور بدے ات ووت خدا، حکمانی سر اثابت قدم سے ات وک اسے واجہ بنی، ویم گورد کنان، اید گران، اشکنا نینگ بوت ماں برز، آیتانی بار و، ہم لھنتین مفسران، ہمے توجیہ کنگ وک یعنی ہمک چیز چہ وئی ذات، معدوم انت تقریباً تمام چیزان فنا ہوگی انت توری ہر دین بہ بیت۔ مگر آئی ویم یعنی آئی وئی جند نہ کدی معدوم ات نہ کدی فنا بیت کنت راست انت، الا کل شئی، ما خلا اللہ باطل، قال تعالیٰ: "کل من علیہا فان و یبقی وجہہ ربک ذو الجلال و الاکرام"۔ و ہتیں سلف، اشی معنی چوش کینگ کہ کلین کار و بار تمام بیوک و فنا بیوک انت بجز ہما کار، کہ آخا لصدہ لوجه اللہ کنگ بہ بیت و اللہ تعالیٰ اعلم وک یعنی درستان، بہ ہمانی عدالت، حاضر ہوگی انت کہ اودا تہنا ہمانی حکم جاری بیت صورت و ظاہر، اھن کسے، حکم و اقتدار باقی نہ مانیت۔ آی اللہ او ہدے، اے گناہ گاریں بندہ، سر رجم بفرمانین و چہ وئی قہر و غضب، پناہ بدے۔ قصت سورة القصص و لله الحمد و المنة۔

وک یعنی گوں زبان، ایمان، دعویٰ کنگ چوار زبان نہ انت ہر کسے دعویٰ کنت آپہ امتحان و چکاسگ، تیار بہ بیت اے ہما کسوٹی (سنگ) انت کہ گوں اشی، اصلی و نقلی جاہ یارگ (معلوم دار) بنت۔ ماں حدیث، انت کہ چہ درستان سکین امتحان نبیانی بیت چرا یاں بعد صالحین، پدا درجہ بدرجہ ہما مردمانی کہ گوں آیان مشابہت دار وک انت وہم مردم، امتحان آئی وینی حیثیت، بروء بیت ہر قدر مردم ماں دین، مضبوط و پختہ بیت ہما قدر ماں امتحان، ترندی کنگ بیت وک یعنی نبیانی زندگی کنوک ماں مزن مزین چکاساں (امتحانان) چکل دیگ بوتگنت، ماں بخاری، انت کہ صحابہ، یک رندے واجہ بنی، خدمت، فریاد کنت کہ واجہ! یہ متیگی چہ اللہ، مدد و بطوٹ و دعا بکن۔ اے ہما زمانگ ات کہ مکہ، مشرکان، مسلمانانی سرا ترندی

إِلَيْكَ الْكِتَابُ الْأَرْحَمَةُ مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا
 لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ
 إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَّبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
 وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَدْ كَلَّمَ
 هَٰلِكَ إِلَّا وَجْهَهُ لَه الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝
 سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْتِ بِكَيْتٍ مَّا وَهِيَ تَسْعَةٌ وَسِتُّونَ آيَةً وَسَبْعٌ رُّكُوْعًا
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 اَلَمْۤ اَحْسِبِ النَّاسَ اَنْ يَّتَذَكَّرُوْا اَنْ یَّقُوْلُوْا اٰمَنَّا وَّ
 هُمْ لَا یُفْتَنُوْنَ ۝ وَاَقْرَبُ سِتِّیْنَ اٰیٰتٍ مِّنْ قَبْلِہِمُ
 فَلَیَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا وَّلَیَعْلَمَنَّ الْکٰذِبِیْنَ ۝
 اَمْ حَسِبَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ السَّیِّئٰتِ اَنْ یَّسْبِقُوْنَہَا
 اَیَا گمان کنتت مردمان کہ یدہ کنگ بنت، چہ جو گوشتگ، کہ ما ایمان آرت و
 آیان چکاسگ نہ بنت وک ما چکاسگ ہمایان، کہ چہ آیان پیش بوتگنت وک
 پدا البت اللہ معلوم کنت راست گو شوکان، و البت معلوم کنت دروغ بندان، وک
 آیا گمان کنتت ہمایان کہ خطا کار انت، ایکہ پیش کینت مے سرا۔

منزل ۵

ظلم و زور اکی چہ حد زبانت کنگ ات۔ واجہ، پستہ وات کہ چہ شماساری، یک (زندگیں) مردے ماں زمین، کل کنان اوشتکانی بار ویک بوتگت پدا آئی سرے گوں ہرگ، بران دو جاگہ گتگتیش ماں ہتین، بدن آسن، شکان داخل کنان پوست و گوشتش جدا جدا کر تگت پدا ہم اے ہمیں سکینانی باوجود آچہ وئی دین، نہ کنتزنت وک یعنی اللہ تعالیٰ علانیہ ظاہر کنت و چار بیت کہ بہ ایمان، دعویٰ، کئے ثابت قدم بیت وکے دروغ بند بیت، ہما حساب، ہریکے، جزا دیگ بیت۔ (تنبیہ) چہ فَلَیَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الخ، ہاری تعالیٰ، علم، ہر دہرچ حدوت، شبہ بیت آئی مزن محققانہ جواب مترجم علامہ قدس سرہ، وک اتگ اے رواجارگ بہ بیت دومی جزو اولی رکوع، الا لَنُخَلِّوْا مِنْ یَّتَّبِعِ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ یَّنْقَلِبْ عَلٰی عَقْبِیْہِ، چہرہ، ما اے جاگہ، توجیہات، بروء اشارہ کر تگت چیزیکہ مفسران، قلم بند کر تگنت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول حضرت شاہ صاحبؒ نبشتہ کنت کہ پیشی دو آیتان ماں ہما مسلمانان بابت ء انت کہ کافران آہانی سرانظم کنگ ات وائے آیت ہما کافران بارہ ء انت کہ اسے کلیفان دیوک انت (موضع) یعنی مؤمنانی امتحانات ء گندان ء جوش مزانت کہ ماگوں مڑاہ داری ء ظلم کنان بیس ووت چہ سکیاں دورمانیں۔ آچہ منے گیر ء درنگشان ء گجا پناہ زرت کنت چیزے ترندیں سزا کہ آیان رسگی انت آئی مقابل ء مسلمانانی امتحان ء سستی حج حقیقتے ندرایت۔ آگن چہ ہنوں گیں ہدار کی مہمت ء آیان چیزے فکر جنگ کہ ما مرام گوں امن ء جاہ منڈ بیس و سزا ء و ہد ء بہ خدا ء گیر ء نیامیں تو در حقیقت ء اشان مزین بدیں فیصلہ کر تگ۔ چوشیں احمقانہ فیصلہ آ یوکیں مصیبت ء چہ اشان دورگت نہ کنت ء یعنی ہر شخصے برائے اُمیت ء سکیاں برداشت کنت کہ یک روچے منارابہ اللہ ء دیمما حاضر ہوگی انت کہ او دا خبر خبر ء سرا گرفت بیت ناکامیاب بوتان تو چہ اسے سکیاں باز گرانیں سکیاں برداشت کنگی بنت و سوب مند بوتان تو تمام دروور رخ شودگ بنت۔ اللہ ء دشنودی و آئی ء و دیدار نصیب بیت۔ اللہ ء وعدہ آیک ء انت حج طائفے آرتا تریت نہ کنت آئی جوانیں و اہگان سرچ کنگ بنت و آئی چجان پکاسارتی حاصل بیت اللہ کلانی خبران ء اشکنت معلوم دار انت حج کسے ء محنت ء بباد نہ رنت ء یعنی اللہ تعالیٰ کسے ء اطاعت ء بچے نفع و چہ کسے ء مصیبت ء بچے نقصان آ تو ہر رنگ ء بے نیاز انت البت بندہ بہ و تی پروردگار ء طاعت ء ہر قدر محنت کنت آئی پرورد آیتا ماں دنیا و آخرت ء ریت پیشکا جبارہ کنوک کدی چوشیں خیال ماں دل ء میارنت کہ ما خدا ء راہ ء اینکر محنت کنان ء بہ آئی سرا احسان لڈ گائیں (العیاذ باللہ) بلکیں اسے ہمائی احسان انت کہ آئی ء یہ تھی جند ء فائدہ ء طاعت و ریاضت ء توفیق برنت ہ

من نکر دم خلق تا سودی کنم: بلکہ تا بر بندگان خودی کنم۔
 ء یعنی چہ جہان ء بے نیاز و لاغرض ہوگ ء باوجود چہ و تی رحمت و شفقت ء شے محنت ء ہر جادارت حضرت شاہ صاحبؒ نبشتہ کنت ”یعنی چہ ایمان ء برکت ء نیکیان دست کنت و ہریان معاف بنت (موضع القرآن) ء یعنی ماں تمام کائنات ء ہنیں حج چیزے ء وجود نیست انت کہ آ خدا ء شریک بوت بکنت گوا چوشیں حال کسے ء چہ گجا سر بوتیں۔ ہر کس گوں خدا ء شریک سازنت اشان ہن محض جاہلانہ اوہام و بے بنیادیں خیالات ء رند گیری ء کنگا کنت حقیقت ء خبر اشان حج نہ وارنت ء ماں دنیا ء چہ مات و پت ء کسے ء حق زیات نہ انت۔ مگر اللہ حق چہ اشان ہن زیات تر انت۔ پر ایانی خاطر داری ء و تی دین یل مکنت (موضع) ماں حدیث ء انت کہ حضرت سعد بن ابی وقاص ء مات ء کہ آ مشر کہتے ات جگ ء اسلام آرگ احوال ء اشکنان ء قول کت کہ ورد ورگ حج نہ چشان نہ بان ء چیر ء آرام کنان داں و ہدیکہ سعد (معاذ اللہ) چہ اسلام ء و اتز مکنت چنا چہ آئی ء ورد ورگ یل و انتت و بالکل کمزور بوت مردمان پر زور آئی دپ حج کنگت ء نان آب دا کنگت۔ بریشی ء اے آیتان نازل بوتنت۔ چوش بگوش کہ پیش داشت کہ والدین ء اے ڈول ء حق ء بر خلاف مجبور کنگ اے ہن یک چکاس و امتحان ایت بایدانت کہ اے ردا مؤمن ہاد لغزش مورنت ء یعنی درستان ء معنی عدالت ء حاضر ہوگی انت ہما و ہد ء پیش دارگ بیت کہ چہ اولاد و مات و پت ء کئے ناحق ات و کئے حق ء سرات ء یعنی ہر کس اے ہمیں زبردست اڈو ججالان باوجود ہن بہ ایمان و نیکی ء کشک ء سراقا تم بمانیت حق تعالیٰ آئی حشر ء ماں و تی خاصیں نیکیں بندگان ء

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۵۰﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ
 بَدَأَتْ آيَاتِهِ أَنْفُسَهُمْ لَكِنْتُمْ كَانُوا عَمَلًا بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۵۱﴾
 وَأَجَلٌ لِلَّهِ آيَاتٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵۲﴾ وَمَنْ جَاهَدَ
 وَعَدَّ الْبَيْتَ آيُوكَ اِنْتِ ۖ وَبِهَانَتِ اشْكُنُوكَ زَانُوكَ وَبِهَرِ كَسَبِ جِهَادِ كَتِ
 فَإِنَّمَا يَجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۵۳﴾
 كَذَّبَ بِتِلْكَ الْآيَاتِ الْكُبْرَىٰ ۖ فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذِبًا كَبِيرًا ﴿۵۴﴾
 وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾
 آيَاتی بدیاں ء و البت ماجزار دین آیان ء شتریں پر آیان کاران ء
 وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِنْ جَاهَدَاكَ
 وَوَالِدَاكَ كُفْرًا ۖ فَمَا يَكُنْ لَكَ بِهِ جَاهِدٌ ۚ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ
 فَلْيُحَرِّمُوا بَيْنَهُمَا الْبَغْيَ وَالْعَدْوٰۤى ۚ وَاصْبِرْ صَبْرًا جَدِيدًا ﴿۵۶﴾
 لَتَشْرِكَنَّ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ
 كَذَّبْتُمْ عَنْ آيَاتِنَا كِذِبًا كَبِيرًا ﴿۵۷﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿۵۸﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً
 لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ
 وَجُنُودٌ غَيْرُ مَكْنُونَةٍ ﴿۵۹﴾

منزل ۵

کنت۔ ابن کثیرؒ نبشتہ کنت یعنی اولاد ء آگن ماں ناحقیں خبر ء مات پت ء خبر نہ گبت ء والدین بہ ناحق ء سراقا تم بماننت تو اولاد ء حشر ماں صالحین ء زمرہ ء بیت۔ ماں ہما مات و پت ء زمرہ ء نہ بیت آگن چہ طبعی و نسبی رشتگانی ردا آچہ آیان باز زیات نزدیک ات۔ معلوم بوت کہ ماں ”الْمَرْءُ بِمَعْرِفَةِ مَنْ أَحَبَّ“ ء حب دینی مراد انت ء اے ہما مردمانی ذکر انت کہ گوں دپ ء و تاراموں درشان اش کنگت۔ ماں اشان دلانی توک ء پکائیں ایمان موجود نہ ات۔ آیان ء ماں اللہ ء راہ ء کجام در دے رسات یادین ء خاطر ء اشان دل سیاہ کنگ بوتنت تو چوشیں امتحان ء اشان خدا ء عذاب قرار دات۔ چوشکہ انسان چہ خداوندی عذاب ء ترس ء و تی جان ء رکھینگ لوٹیت و چہ و تی پیشی دعویان ء دست برداری درشان کنت و گوں لاچاری ء قبول کنت کہ من بہ رو دین راہ ء اتان ء ہے احوال ہما کمزور و دلیر مردمان نیگ انت کہ ہر وقتیکہ اشان ء دین ء راہ ء کیس سکتی پیش اہت بس پریشان ہوان چہ ایمان ء دست کشگ ء بنا ء کنت و گوں زبان یا عمل ء ہزاں اقرار کنگ ء لگنت کہ ما بہ چوشیں دعوی ء غلطی کر تگ یا ما چوشیں دعویٰ بجز نہ کر تگیں۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ

الْبُت كوشنت بیشک ماگوں شمائیں و آیا اللہ زیات زانوگ نرانت چیزیکہ ماں مخلوق

الْعَالِيَيْنَ ۝ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ۝

سیگان انت و ابنت معلوم کنت اللہ ہما کسان و ایمان آتش و ابنت معلوم کنت منافقان و

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا سَبِيلَنَا وَلِنَحْمِلُ

وگوشت کافران پہ مسلمانان کہ میںے کشک زندگی بکن ات و ما بار زوری

خَطِيئَتِكُمْ وَمَا هُمْ بِمُحِبِّينَ مِنْ خَلْقِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۝

شے گناہانی و آ بار و زورنت آیانی گناہانی چیزکے ہن بے شک آ

لَكِذِبُونَ ۝ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ ۝

دروع بندانت و ابنت زورنت و تی بار و ڈوگہ باران و گوں و تی بار و و

لَيْسَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَلَقَدْ

ابنت ضرور سوال کنگ بنت قیامت وروج و چیزیکہ و ت گڑھنت و بے شک

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ

ما دیم دات نوح پہ آتی قوم و نیک گدا جلتی ماں آیای ہزار سال

إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝

مگر پنجاہ سال گدا گیت آیای طوفان و و ظلم کنوک انت و

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝

رندا ما نوح رستگار کت و بوجیک و مردمان و و ما بوجیک را جوڑ کت نشان پہ مخلوق و

وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ

و ما دیم دات ابرہیم و ہدیہ آتی و تی قوم و را گوشت خدا بندگی و بکن دات و جہ ہمانی و ترس ات را

خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

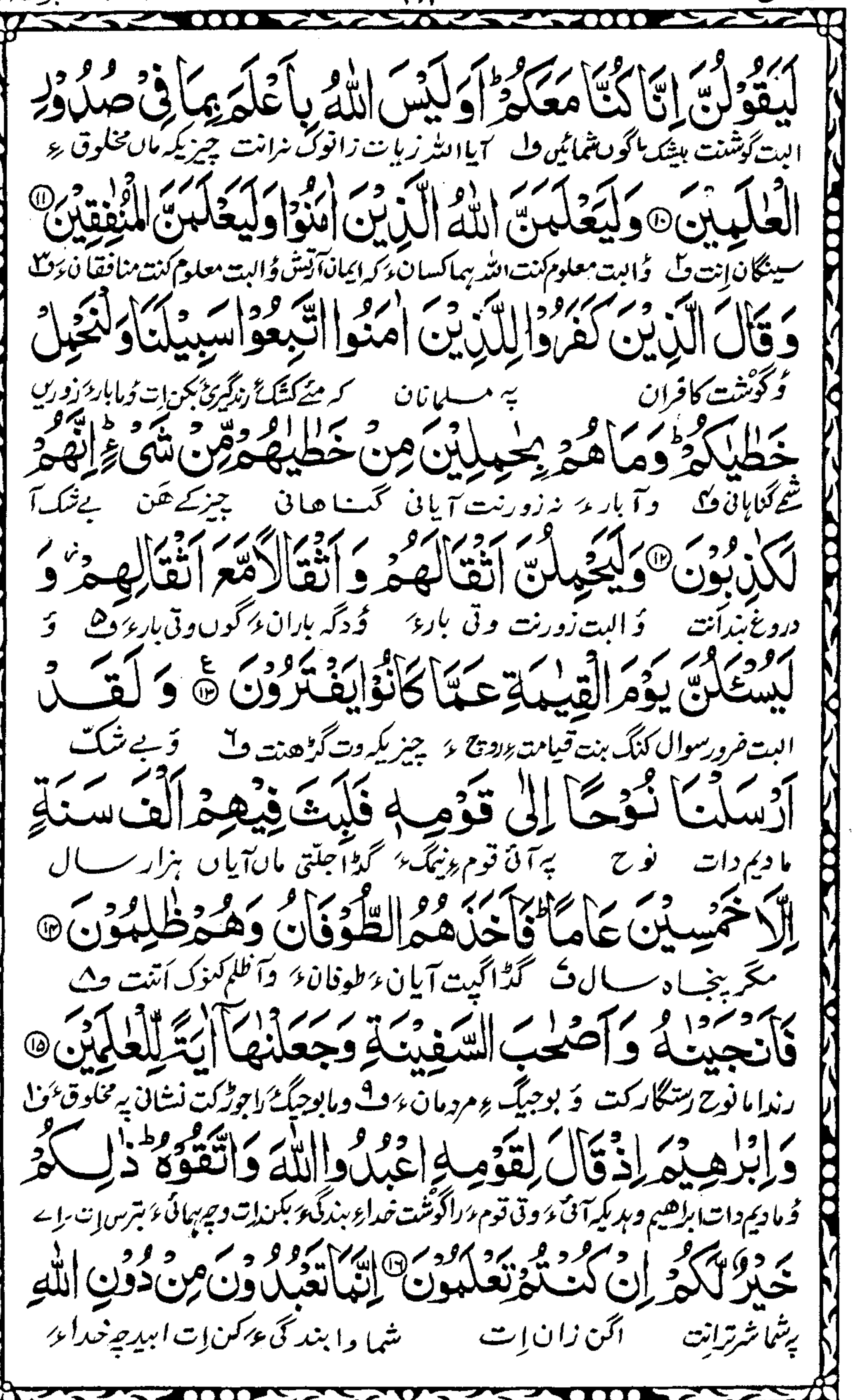
پہ شمشیر تانت اگن زان ات شما و ابندگی و کن ات ابید چہ خدای

منزل ۵

ول یعنی اگر کجمنت کہ مسلمانان و سوب و کامیابی دست کپت تو گدا اجران و بند دینت کہ ما ہم گوں شہا بو تگیں و ہنوں شے مسلمانیں برات این خصوصاً اگن مسلمانان و
 ماں جنگ و فتح حاصل بہ بیت و بندے خبر و بے مردمان کافران و مرد کنان و مسلمانانی دست و بندی بہ بنت گدا اشانی منافقی و چا پلوسی چہ حد و در بہیت
 و یعنی گوں ہر دلبے و اشان گوں مسلمانان گون انت اللہ و کل احوال معلوم انت زانا زبانی دعویٰ کنان و اشان چہ اللہ و تی دل و حال و چیر دات کت کذنت
 و یعنی آتی چہ پیش و ہر چیز معلوم انت بے نون شے اعمال و افعال و ہم چاربت باریں کتے و تارا راستیں مؤمن ثابت کت کنت و کتے دروغ بند دغا بازیں
 منافق انت (تنبیہ) ماں اے ہمیں جاگہاں لَعَلَّكُمْ اللَّهُ، یعنی در لیبین اللہ، گزگ چہ ابن عباس و منقول انت کما فی تفسیر ابن کثیر۔
 و یعنی مسلمان و بادی انت کہ بہ و تی ایمان و سرا مضبوط بہ بیت نہ کجام درد و رنجے آتہا چہ استقامت و رہبندان دور بہداریت و نہ چہ کافرانی دل بدیالیے
 اثر بگریت مثلاً کافر گوں مسلمانان چوش بگوشت کہ شہا اسلام و میل کنان و پدا بہ و تی در زبرداری و بیارات و بہ میںے کشک و رتوک بے ات شہا چہ
 کلیں درد و دوران و پیریشانیں رستگار بے ات
 مفت و پرجا و تارا اینکہ جنالی کر تگو۔ و اگن شہا
 اے ڈول کنگ و گناہ زان ات و چہ باندا تگیں
 گرو دار و ترس ات تو خدا و گور، میںے نام و بگریت
 کہ اشان مارا چوشیں سوج و سر کنگ اگن اے ہمیں
 صورتے پیش آہت تو کل جواب داری و زورگ و
 ما و شتا تگیں و شے گناہانی بار و بہ و تی گردے و
 زور و کیں کما قال الشاعر۔
 و موشق ناز کر خون دو عالم میری گردن پر
 و یعنی اے دروغ بند انت شے بار و اے ڈوٹھے
 ہم سب کت نہ کنت البت و تی بار و گران کنگ لوٹنت
 کے آیانی و تی جذبہ گناہانی بار ات نون اید گران اغوار
 و گمراہ کنگ و بار و آتہا گران تر کت۔ حضرت شاہ
 صاحب بنشہ کنت کہ کجام کسے بلوطیت کہ ہمراہ ہوان و
 کسے و گناہان و بہ و تی سر و بزوریت چوش نہ بیت۔
 مگر ہر کس و گمراہی کت و چہ آتی گمراہی و چرائی دست و
 گناہے بوت تو گناہ کار اے ہم بوت (کذا فی الموضع)
 چوشکے ماں حدیث و انت کہ ماں دنیا کسے یکے و
 (بہ ناحق و) قتل بکنت آتی گناہ و یک بہرے آدم و
 اولی مچک قابیل و سر بہیت کہ درستان پیش ہمانی و
 اے بدیں کار بٹلیج کت و یعنی دروغیں خبر جوڑ
 کنت کہ ماشے بار و چست کنیں اے خبروت مستقل
 گناہ ایت کہ بریشی و آجواب دار بنت۔ دیم تر و
 لہتیں قصہ ہانی رد اہیم تر اپ دیگ بر حقیں
 مردمانی مقابلہ و چہ مدامیگی دروغ بند و کیں مردم
 اغوا و ناشری کنان و پیداک انت و راستیں مردمان
 دان دراجیں مدتے و چہ چکاس و امتحان و دور و
 گوٹ کنت مگر آخر انجام ہمایانی حق و بہتر بونگ
 منکر و ناشریں مردم مدام ناکام و نامراد بوت کنت راستیں
 مردم بہ سوب مندی و کامرانی و رستنت بد بختانی تمام
 مگر و فریب چو موکو و کدرا م (تار) و بے گواہ بوتنت۔
 و چہ ابن عباس و منقول انت کہ حضرت نوح چہل
 سال و عمر و نبی جوڑ بوت نہ صد و پنجاہ سال و دعوت،
 تبلیغ و اصلاح احوال و کار و گلا نیش بوت پدا طوفان
 اہت۔ طوفان و رند و گڑھنت سال زندگ مانت۔
 اے ہم و آتی عمریکہ ہزار پنجاہ سال بوت و یعنی و بہ
 چہ گناہان و ناشریں کاران و تی دستش نہ کشات تو کلان و طوفان و بہ و تی گڑھ آورت بجز چند نفران اید کہ کل ہلاک بوتنت و یعنی ہرچ مردے یا جانورے بوجیک (جہاز) و
 سوار انت ما آیای و گوں نوح علیہ السلام ہمراہی و رستگار کت ماں سورہ ہود و اے قصہ گوں زیاتیں گیش و گوار و گوٹنگ و گوٹنت حضرت نوح و بوجیک
 (جہاز) دان دراجیں مدتے و جودی و سرا و شتوک ات تا نکہ گند و کان و عبرت حاصل بہ بیت و مرد و جی ہرچ جہاز و بوجیکے موجود انت اے ہم یک نشانی انت
 کہ آتہا گندان و واجہ نوح و یاد نوک بیت و قدرت خداوندی و نمونگ چمان و بہ نظر و کیت یا شاید مراد بہ بیت کہ بوجیک و اے داستان و ماہ مردم مدامیگی
 عبرت و نشان جوڑ کت، حضرت شاہ صاحب بنشہ کنت ہر و ہدیہ اے سورہ نازل بوت و واجہ پیغمبر و اصحاب چہ کافرانی دل سیاہی و تنگ ہوان و بوجیک و
 سوار ہوان ملک حبشہ و نیک و ربادگ بوتنت و ہدیہ و واجہ پیغمبر ہجرت کنان و مدینہ و سر بوت گدا ہما بوجیک و صحابہان ہم گوں سلامتی و واجہ و آوار
 بوتنت (موضع بتغیر لیسیر) چوش بکوش نوح و بوجیک و تاریخ اے رنگ و منکر اید کنگ بوت۔

اے ڈول کنگ و گناہ زان ات و چہ باندا تگیں
 گرو دار و ترس ات تو خدا و گور، میںے نام و بگریت
 کہ اشان مارا چوشیں سوج و سر کنگ اگن اے ہمیں
 صورتے پیش آہت تو کل جواب داری و زورگ و
 ما و شتا تگیں و شے گناہانی بار و بہ و تی گردے و
 زور و کیں کما قال الشاعر۔
 و موشق ناز کر خون دو عالم میری گردن پر
 و یعنی اے دروغ بند انت شے بار و اے ڈوٹھے
 ہم سب کت نہ کنت البت و تی بار و گران کنگ لوٹنت
 کے آیانی و تی جذبہ گناہانی بار ات نون اید گران اغوار
 و گمراہ کنگ و بار و آتہا گران تر کت۔ حضرت شاہ
 صاحب بنشہ کنت کہ کجام کسے بلوطیت کہ ہمراہ ہوان و
 کسے و گناہان و بہ و تی سر و بزوریت چوش نہ بیت۔
 مگر ہر کس و گمراہی کت و چہ آتی گمراہی و چرائی دست و
 گناہے بوت تو گناہ کار اے ہم بوت (کذا فی الموضع)
 چوشکے ماں حدیث و انت کہ ماں دنیا کسے یکے و
 (بہ ناحق و) قتل بکنت آتی گناہ و یک بہرے آدم و
 اولی مچک قابیل و سر بہیت کہ درستان پیش ہمانی و
 اے بدیں کار بٹلیج کت و یعنی دروغیں خبر جوڑ
 کنت کہ ماشے بار و چست کنیں اے خبروت مستقل
 گناہ ایت کہ بریشی و آجواب دار بنت۔ دیم تر و
 لہتیں قصہ ہانی رد اہیم تر اپ دیگ بر حقیں
 مردمانی مقابلہ و چہ مدامیگی دروغ بند و کیں مردم
 اغوا و ناشری کنان و پیداک انت و راستیں مردمان
 دان دراجیں مدتے و چہ چکاس و امتحان و دور و
 گوٹ کنت مگر آخر انجام ہمایانی حق و بہتر بونگ
 منکر و ناشریں مردم مدام ناکام و نامراد بوت کنت راستیں
 مردم بہ سوب مندی و کامرانی و رستنت بد بختانی تمام
 مگر و فریب چو موکو و کدرا م (تار) و بے گواہ بوتنت۔
 و چہ ابن عباس و منقول انت کہ حضرت نوح چہل
 سال و عمر و نبی جوڑ بوت نہ صد و پنجاہ سال و دعوت،
 تبلیغ و اصلاح احوال و کار و گلا نیش بوت پدا طوفان
 اہت۔ طوفان و رند و گڑھنت سال زندگ مانت۔
 اے ہم و آتی عمریکہ ہزار پنجاہ سال بوت و یعنی و بہ

۱۳
 ۱۳

فل یعنی دروغیں خیال و وہمانی زندگی و کن ات چنانچہ گوں وقتی دستاں اے بتان اڈکنان اوشنارین ات کہ آیان ا دروغ مروغیں خدازان ات

فل حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت در اکثر مخلوق پر روزی
 پشت ا ایمان ا بباد دنت نون یاد کن ات کہ جب اللہ
 ابیدرگہ کس روزی نذنت ہماوت دنت بہ وقتی مرضی ا
 سراپمشکا ہمانی شکر ا بگر ات وہمانی بندگی ا بکن ات
 شمارا دوبارہ ہمانی دیما حاضر لوگی ات آوہد ا ہرچہ ہیا
 وقتی دیم ا پیش داشت کت کن ات فل یعنی چہ
 دروغ بندکنگ ا منارا ہیچ تاوان نہ رسیت منے
 صاف صاف ا تبلیغ و نصیحت کنان ا وقتی فرض
 سرانجام دات نیک و بد شمارا پیش داشت اکن
 قبول نہ کن ات گڈ اتاوان ا دیم گوں شماوت ات
 چوشکہ قوم عاد و ثمود چہ شمارا پیش تاوان بار بوتنت
 فل یعنی بہ وقتی ذات ا سرا فکر بجن ات ساری ا شمارا
 ہیچ نہ اتے اللہ پاک ا شمارا پیدا کت ہیچ ہیا چہ مرگ ا
 بد شمارا دوبارہ پیدا کت حضرت شاہ صاحب نبشتہ
 کنت شروعات ا وقتی بگڈ ات بگر ا ہرچہ ہیا داب ا
 بزانت ا ہی یعنی اللہ ا گور ا ہیچ چیز متکل
 نہ ات البت شے فہمگ و ترانگ ا کپ ات کہ ہر کس
 اول سر ا نمونگ ا چہ بغیریک چیزے پیدا کت نمونگ
 قائم ہوگ ا پد جوڑ کنگ و ہنکت آسان ہوگ لوٹیت
 فل یعنی وقتی ذات ا یل کنان ا ماں ایدگہ چیزان
 پیدائش ا ہن غور و فکر بکن ات وتر و تاب
 کنان ا وت بگڈ ات کہ چون چون نیسے مخلوق
 خداوند کریم ا پیدا کت گنت ہیے داب ا دوحی
 زند ا بارو ا قیاس بکن ات آنی قدرت نوس
 چیزے محدود نہ ہوگ ک یعنی دوبارہ پیدا کنان
 ہر کس ا بہ وقتی حکمت ا رو ا لوٹیت سزا دنت و
 ہر کس ا لوٹیت چہ وقتی فضل و کرم ا آنی ا سرا
 مہربانی کنت ا یعنی ہر کس ا اللہ تعالیٰ سزا
 دیگہ ہواہیت آنہ ماں زمین ا ہونڈان ا داخل
 ہوان ا چہ سزا ا سلامت بیت کنت نہ ماں
 آسمان ا بال کنان ا کجام بلندی و سچی خدا ا
 بجرم ا پناہ کت نہ کنت نہ کجام طاقتے برائی حمایت
 و مدد ا درائینیت۔

اَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ اِفْكَاطًا ۱۱۱ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ
 بتانی ڈبند ات دروغ فل بیشک ہماکسان ا کہ شمارا بندگی ا کن ات ابیدرچہ
 اللہ لایئدکون لکم رزقا فابتغوا عند اللہ الرزق
 خدا ا مالک نہ ینت شے روزی ا گڈ ا شمارا ہونہا ز بکن ات اللہ ا گور ا وقتی روزی
 و اعبدوہ و اشکروا لہ الیہ ترجعون ۱۱۲ و ان تکذبوا
 ہمانی ا غلامی ا بکن ات و آنی ا منت ا بگر ات شمارا ہمانی ہرچہ ہیا
 کت کذب امم من قبلکم و ما علی الرسول
 گڈ ا دروغ بندکت بازیں جماعتان ا چہ شمارا پیش ا نیست ات پیغمبر ا سرا
 الا البلغ المبین ۱۱۳ اوکم یروا کیف یبدی اللہ
 مگر پیغام رسنگ ظاہری فل آیان دیتش چہ ہیا شروع کنت اللہ پیدائش ا
 الخلق ثم یعیده ان ذلک علی اللہ یسیر ۱۱۴ قل
 پدا تکرار کنت آنی ا فل بیشک اے پد خدا ا ارزان ات و تو بگوش
 یسروا فی الارض فانظروا کیف بدأ الخلق ثم
 تروتاب بکن ات ماں ملک ا گڈ ا بچاریت چہ ہیا شروع کنگی پیدائش پدا
 اللہ ینشئ النشاء الاخرہ ان اللہ علی کل شیء
 خدا پیدا کنت گڈ ہی پیدائش ا بے شک خدا ہر چیزے سرا قدرت داروک
 قدیر ۱۱۵ یعذب من یشاء و یرحم من یشاء و الیہ
 انت عذاب دنت ہر کسا بلوٹیت و رحم کنت ہر کس ا کہ لوٹیت و وہمانی ہنمگ ا
 تقلبون ۱۱۶ و ما انتم بمعجزین فی الارض و لا فی
 پدا گورینگ ہیبت ا شمارا عاجز کنوک نہ ات ماں زمین ا و نہ ماں
 السماء و ما لکم من دون اللہ من ولی ولا نصیر ۱۱۷
 آسمان ا نیست شمارا بغیر خدائے ہیچ دوستے و نہ مددگارے و

منزل ۵

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و یعنی ہر کس اللہ نے خیراتی منکر بوت و گون آئیاد و چار کبک و حج امیرے نہ دار بیت (جیسا کہ آبعث بعد الموت و منوک نہ انت) آیان و چونکائی خدائی رحمت و اُمتیت بیت کنت پمشکا آماں آخرت و تہن نہ بہر و نا اُبتیت ماننت چوش بگوش اسے «مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ» و عکس بُوت و یعنی ابراہیم و تمام خیران و دلیلان و اشکنان و و ہدیہ آئی ہم قوم و راج چہ جواب دیگ و عاجز ماننت تو گڑا اشان چہ وقتی قوت و کارگرگ و واسطہ لانگ بست و دوت ماں و تاشور و مصلحتش گت یا و ایشراقتل کنان یکبارگی اشی و قصہ و چہ تہن و ہلاس بکن ات یا ایشرا ماں آس و چگل دیان سوچ ات۔ شاید چیزے تکلیف و ماژان و چہ وقتی جبران دست و بکشیت گڑا اشی و چہ آس و درکنیں و اگن نہ دوت ماں آس و سچان و پُرانی جیچے جوڑ بیت و یعنی آیان مشورہ کنان و حضرت ابراہیم ماں آس و چگل دات مگر حق تعالیٰ و چہ وقتی مہربانی و آس گلزار جوڑ کت چوشک ماں سورۃ انبیاء و گون تفصیل و بیان گوشت و گ یعنی چہ رے داستان و سر پد کنا نینت کہ اللہ تعالیٰ وقتی راستیں بندگان و چونکائی سلامت و آحق و مخالفان و چونکائی ناکام و نامراد جوڑ کنت و ہم اے معلوم بوت کہ ہر چیز و تاثیر گون آئی حکم و تعلق داریت۔ و ہدیہ

و اچہ خدایہ حکم نہ بوت تو آس و ہمیں چیز و ہم سوچ نہ کت و ہا یعنی چہ آس و درکیان و پدا و عظ و نصیحت و کار شروع کتی و یعنی بت پرستی و بگام عقل مند جائز قرار دات کنت و بت پرستان ماں دل و شرزانت کہ اسے یک ناہو دگین کارایت مگر وقتی قومی جمعیت و شیرازہ و نزارگ و رد ایک مذہبے جوڑش کنگ کہ بہ آئی نام و تمام قوم متفق و متحد ہمانیت و گون یک دگرے و دوز و اہی ظاہر بکننت، چوشک مروچی مایور پی عیسائی قومانی نہ ہبند و گند گائیں۔ یا اے مطلب انت کہ بت پرستی و رواج پمشکاراہ نہ کبت کہ ایک جو انیں (معقول) چیزایت بلکیں کورانہ تقلید و قومی لحاظ داری و دت ماں وقتی رشتہ داری و زوران سری اشی و مستریج سوچ انت۔ یا غرض چوش بہ بیت کہ بت پرستی و ہنڈال دت ماں وقتی دوستی و خیر خواہی ات ماں قومے و چنت نیکیں مردم کہ مخلوق و اشان و دوست داشتگ اشان بران بوتنت مردمان و چہ زیاتیں دوستی و آیانی تصویران و بہ یادگار و صورت و جوڑ کنان و ایرکت پدا تصویران (عکسان) و مردمان و تعظیم دات ہما تعظیم کم و زیات ہوان و سر بہ بت پرستی و کش ات اسے کلین احتمالان و مفسران بیان کہ گنت و ممکن انت چہ «مَوَدَّةٌ بَيْنَكُمْ» و بت پرستانی گون وقتی بتاں ہرج و مرج دولیں محبت ہست ہما مراد بہ بیت چوشک ماں دگرے جاھے و «أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ» کحیت اللہ، فرمائینگ و اللہ اعلم و گ یعنی اسے کلین دوستی چنت روح نیگنت ماں قیامت و روح و یک دگرے و دشمن جوڑ بیت ات و ہتین ہتینے و لعنت و ملامت کن ات۔ حضرت شاہ صاحب ہشتہ کنت «یعنی ہما شیطان کہ ہمایانی نام و بت انت اللہ و رور و منکر ہنت کہ ما شمارا نگوشنگ کہ معن عبادت و بکن ات گڑا اسے عبادت کنوک آیانی سرا لعنت کنت کہ معن نذرو نیازان و زوران و سکی و ہدے دیم و تاب دے ات (موضح) و گ کہ آچہ دوزخ و آس و شمارا برکیننت چوشک منی پروردگار و چہ شے آس و منارا رکینت و حضرت لوط حضرت

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكْسِبُونَ
 وہما کسان کہ کافر بوتنت بہ خدایہ آیتان و پد آئی دوچار کبک ہمانا اُمتیت بوتنت
 مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۶۱﴾ فَمَا كَانَ
 چہ منی رحمت و گ و پد ہمایان انت دردناک عذاب گڑا ات ابراہیم و
 جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ
 قوم و جواب مگر ایک گوشتش کہ آڑا بکش ات یا آڑا بسوج ات و گڑا آتیا
 اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۶۲﴾
 خدایہ چہ آس و نجات دات و۔ بیشک ماں اشی و مزین نشانی انت بہ ہما مردمان کہ ایمان کارنت و
 وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ
 و گوشت ابراہیم و شہادتان بہ بوت گنتگ ابید چہ خدا بہ دوستی و خاطر و
 بَيْنَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُوا
 شے میانجی و ماں دنیا و زندگانی و رندا قیامت و روح منکر بیت
 بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ
 ہتیں چہ شما گون ہتیں و لعنت کنت کتے دومی و را و و شے جاگاہ
 النَّارِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿۶۳﴾ فَمَنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ
 دوزخ انت و کس نہ بیت شے مددگار گڑا اُمتیت لوط و ابراہیم و را و گوشتی
 إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۴﴾ وَوَهَبْنَا
 کہ من ملک و پد دیوک آن بہ وقتی رب و ہمگ بے شک از برد دست و حکمت و خدایت و دات
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَ
 ما آڑا اسحق و یعقوب و ایرکت ما آئی اولادانی ہما پیغمبری و
 الْكِتَابَ وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
 کتاب و دات ما آڑا آئی ثواب ماں دنیا و آماں آخرت و انت

منزل ۶

ابراہیم و ہراز بہت ات۔ ابراہیم اقوم و یک مردے و ہم نہ من ات البت لوط و ہما دمان و توقف نہ کنان و تصدیق کت۔ ہر دوینیانی وطن ماں عراق و شہر بابل ات۔ خدایہ توکل و سرا چہ وطن و درکبت اللہ پاک و ماں شام و سرزمین و سرکنان و آباد گت (تنبیہ) «وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ» و احتمال ہست انت قائل ابراہیم بہ بیت یا لوط علیہما السلام و یعنی اسحاق چک و یعقوب نامسگ دات کہ آئی نسل و نام بنی اسرائیل کبت و یعنی حضرت ابراہیم و پد ابید چہ آئی اولادان دگرے کس و آسمانی کتاب و پیغمبری و منصب نہ رس ات چنانچہ ہرج نبی چہ جراتی بعد ماں دنیا و اہتگنت آکل چہ ہمانی اولادان بوتگنت پمشکا حضرت ابراہیم و «ابوالانبیاء» و لقب ہم دیگ بوتگ۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی ماں دنیا، حق تعالیٰ مال اولاد، عزت و چہرہ میگی نیکیں نام دات و شام و ملک پہ ہمیشہ آئی اولاد و بخشش ات (کذا فی الموضع) و ماں آخرت و اعلائیں درجہ و صالحین و جماعت (کہ آمزن شائیں نبیانی جماعت انت) و شامل کت و یعنی اے بدیں فعل چہ شام ساری کس و نہ کتک ات ہمے بریشی و دلیل انت کہ انسانی فطرت چہے کار و سٹ نہ انت چوشیں فطرت و شریعت و برخلاف کار و بنیاد اول سر و شمایر کت و براہ جنگ و چہ مراد ممکن انت جو دژان پل و پانچ کنگ انت اے کار ہم ماں ہمایاں جاری بیت یا چہ ہے بد کاری و مسافران و جنگلش کہ چہ ترس و آراہ و پل بکننت۔ یا چہ "تَقَطَّعُونَ السَّبِيلَ" و مقصد چوش بیت کہ فطری و راستیں راہ و ویل کنان و توالد و تناسل و رہبند و بزرگ انت و ک شاید ہمے بد کاری سر ظاہر و مردمانی دیماکر جنگلش کہ چہے کار و شرم اش ہم و بیاد دات کت یا بے شرمی و گپ و رپ جنگلش و سازش کت کت و یعنی اگن تو بر حقیق نبی و حقیقہ راست گوشتے کہ مئے اے کار خراب و عذاب و لائق انت تو گڈا پر چاہتے سمع عذاب و بیار۔ دگہ چاہے فرمائینت "وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

أَخْرَجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ لَمَّا تَمَثَّلُوا لَكُمْ
يَتَطَهَّرُونَ" (اعراف رکوع ۱۰۷) یعنی آئی قوم و جواب ہمیشہ ات کہ لوط و اہل خانہ و چہ و قی میتگ و درکن انت اے و تارا مزین پاک باز ظاہر کنگ لوٹنت شاید چہ قوم و بہتین و اے جواب و بہتین و آجواب بلکیں داتگ یا یک وقتے یک خبر و دومی بر و دومی جرش کتنگ مثلاً ساری و عذاب و ترسینگ و رد مسخرہ اش کت پدا لڈی فیصلہ چوش کتنگ کہ اشان و چہ و قی میتگ و بازار و بکننت بہر جا و ر و ثابت بوٹ کہ اقوم نہ ایوک و اے بدیں کار و کنوک و سروک ات بلکیں پہ آئی جاری دارگ و رد ہم اینکہ مرگ اش من اتگ ات کہ نصیحت کنوکیں پیغمبر و چہ و قی میتگ و درکنگ و واسطہ تیار انت آئیانی فطرت و طبیعت ہمکنہ مسخ بوٹگ انت کہ خدا و ترس و یک ذرہ مے ماں اشانی ولان کشت نہ کپتگ ات، عذاب و بیم تراب و سرا مسخرہ کہ جنگلش و پیغمبر و مقابلہ و سراتیار انت۔ جرم و تہنہاے نوعیت پہ اشانی ہلاکت و کافی بزاں بس ات و چہے قوم و نا اہمیت بوان چوش گوشعی۔ شاید ہمتگی کہ اشانی آیوکیں نسل ہم بدایت و راہ و نہ نیت آہم ہمشانی پیمارے بدیں فعل و جاری دانت چوشکہ نوح علیہ السلام و فرمائینتگ "إِنَّكَ أَنْتَ تَذَرُهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا" (نوح رکوع ۲) کذا قال النیشابوری فی تفسیرہ وک و اجمہ لوط علیہ السلام و دعاء و روا فرشتگان و ہما میتگ و تباہ کنگ و حکم بوٹ، فرشتہ اول سر و حضرت ابراہیم و گور و شنتت آترا پیران سری و چکت و پیدائش و بشارت دات و حال اش دات کہ پہ اے میتگ (سڈوم) و تباہ کنگ و روگائیں چیا کہ او و مردوم چچ ڈول و چہ و قی گندگیں کاران دست نہ کشتت۔ اے داستان و زیارتیں گیش و کیوار سورہ اعراف ہود و حجر و غیرہ و گوٹگنت (تنبیہ) شاید گوں ہلاکت چکت و پیدائش و خبر دیگ و مطلب چوش بہ بیت کہ چہ یک قوسے و اگن خدا و زمین خالی کنگ بوگی انت تو دومی طرف و حق تعالیٰ یک عظیم الشائیں قوم "بنی اسرائیل" و بنیاد و ایرکنوک انت۔ نبتہ علیہ النیشابوری فی تفسیرہ و یعنی آیا لوط و موجودگی و میتگ تباہ کنگ

۳۸
۱۵

لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۱۵ وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأْتُونَ

چہ نیکیں بندگان و ول و دیم دات لوط و را و ہدیکہ آئیانی قوم و را گوشت بیشک کہ شام ات ایوک ات

الْفَاحِشَةَ مَأْسَبَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ۱۶

پہ بے حیائی و کار و پیش نہ کپتگ چہ شمایر اے بابت و کسے چہ جہان و کت

أَيُّكُمْ لَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۱۷ وَ

آئیاشما درکان زورات مردینانی سرا و راہ و پل و پانچ کت ات و

تَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرُ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا

کن ات ماں و قی دیوان و ستیں کار وک ہچ پستہ نہ ات آئی قوم و اید چریشی

أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۱۸

کہ گوشتش اللہ و عذاب و بیارات اگن تو راست گوشتو کے و

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ۱۹ وَلَمَّا

گوشتی اے منی رب منارا فساد کنوکیں قوم و سر آمد دے و و ہدیکہ

جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا إِنَّا مَهْلِكُوا

آہنتت مئے قاصد پہ ابراہیم و رستاگی، گوشتش بے شک ماہلاک کنوکیں

أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنْ أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۲۰

اے میتگ و مردمان و بیشک آئی و نندوک ظلم کنوک بوٹگنت و

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۲۱

گوشتی ماں او و لوط ہن بہت انت و گوشت آیان ماں شراہیں آکس و کرا و دانت

لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۲۲ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۲۳

بنت ضرور راستگار کنیں آترا و آئی و عیال و مگر آئی و لوگی و کہ بیت چہ پشت کپوکاں و

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ

و ہدیکہ آہنتت مئے قاصد لوط و گور و غمناک کنگ بوٹ آئیانی سبب و ماں دل و کتگ

منزل ۵

بیت و یا آئی و چہ او و اجداد کنان و تعذیب و کاروائی برجم کنگ بیت و غالباً حضرت ابراہیم و بشفقت نیگی خیال آہنت کہ اگن حضرت لوط و چٹانی دیمارے عذاب نازل بوٹ تو عجب نہ انت کہ چہ عذاب و ہولناکیں ندرارگانی گندگ و بہ آئی سرا و حشت و پریشانی جاری بہ بیت، فرشتگان و ماں و قی جواب و چچ استثناء نہ کتگ چہ اشعی و ماں آئی دل و ہمے خبر چست بوٹ کہ لوط و موجودگی و اے کاروائی و سرا عمل بیت و اللہ اعلم و یعنی فرشتگان و و اجمہ تسللاً دات کہ ما او و نندوکان درستان زاین و ماں آیان ہر کس خدا و مجرم انت تہنا لوط نہ بلکیں آئی لوگ و مردمان ہم چچ تاوان نہ رسیت کلان و عذاب ساعت و یک گور و کنگ بیت ایوک و آئی یک جنیں آدمے ہمود باقی مانیت چیا کہ بہ آئی سرا ہم عذاب آئیگی انت۔

ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَ
 بُوْتِ وَ دُكُوْثِ آيَانِ مَرْسِ وَ نَهْ غَمِ بَكْنِ مَاتِرَارِ سَتَا كَرَكُنُو كِيَسِ وَ
 أَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَاتِكَ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِينَ ۝ إِنَّا مُنْزِلُونَ
 تَجِيَّالٍ مَكْرَتِي لُوْكَى كَرِ بِيْتِ چَرِ پِشْتِ كِيُو كَانِ بِيْشَكِ مَا اِيْرَارُو كِيَسِ
 عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
 اِيْ مِيْتِكِ اِيْ مَرْدَمَانِي سِرَا اَفْتِي چَرِ اَسْمَانِ اِيْ سَبَبِ كَرِ آيَانِ
 يَفْسُقُونَ ۝ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ
 بَدَكَرَاتِنْتِ وَ دُوْشْتِ كِيْتِكِ مَا چَرِ اَمِيْتِكِ نَشَانِي سَرَفَا هِرِي بِرِ قَوْمِ اِيْ
 يَعْقِلُونَ ۝ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ
 عَا قَلِيَسِ وَ دُوْمِيْمِ دَاتِ مَا مَدِيْنِ اِيْ نِيْمِكِ اِيْ آيَانِي بَرَاتِ شُعَيْبِ اِيْ كَرِ اَكُوْشْتِي اِيْ سَبِي قَوْمِ
 اَعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلا تَعْثَوْا فِي
 خَدَا اِيْ عِبَادَتِ اِيْ بَكْنِ رَاتِ وَ اَمِيْتِ اِيْ بَدَارَاتِ كَرِي رُوْجِ اِيْ وَ تَرُوْرُ كَرِ مَكْنِ اِيْ مَانِ
 الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ فَكَذَّبُوْهُ وَ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
 مَلِكِ اِيْ فُسَادِ كَنَانِ اِيْ وَ كَرِ اِيْ آيَانِ شُعَيْبِ رُوْجِ بِنَدَكْتِ كَرِ اَكُوْشْتِي اِيْ آيَانِ اِيْ زَمِيْنِ چِنْدِي اِيْ
 فَاصْبِحُوا فِي دَارِهِمْ جَثَمِينَ ۝ وَعَادًا وَثَمُوْدًا وَ
 كَرِ اَصْحَابِشِ كَرِ مَانِ وَ قِي لُوْكَانِ دِيْمِ چَرِ چِيْرِ وَ هَلَاكِ كَرِ عَادِ وَ ثَمُوْدِ اِيْ
 قَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ
 تَحْتِيْقِ بِرِ تُوْ اَشَانِي حَالِ ظَا هِرِ بُوْتِكِ چَرِ آيَانِي لُوْكَانِ وَ دُوْ دَلَارِ كَرِ اِيْ آيَانِ شَيْطَانِ اِيْ
 اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّ هُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝
 آيَانِي كَارَانِ اِيْ كَرِ اِيْ دُوْرِ اَشْتِي آيَانِ اِيْ چَرِ رَا هِ اِيْ وَ آيَانِ بِيْنَا اِنْتِ وَ
 وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنُ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ
 وَ هَلَاكِ كَرِ مَا قَارُوْنِ وَ فِرْعُوْنِ وَ هَامَانِ اِيْ وَ بِرِ تَحْتِيْقِ اُوْرْتِ مُوسَىٰ اِيْ ظَا هِرِي

منزل ۵

وہ فرشتہ سکت حسین و جمیل ماں لوک درنایا فی
 صورت و اودا امر بو تننت حضرت لوط و اول سر و
 اے جاہ نیارنتت۔ زیات تنگدل و ناراحت بوت کہ
 نوں اے مہمانانی عزت و چہ قوم و دست و چونکائی
 من سلامت داشت کت کنان۔ آگن اشان و بروئی
 جاگہ و مداران کڈا اے اخلاق، مڑاہ دارحس و
 مہمان داری و برخلاف انت و آگن دارانش تو
 چرے بدکاریں قوم و آبر و چونکائی سلامت مانیت،
 وک یعنی چہ وئی قوم و ناشری و مترس اشانی دست و
 حج بیت نہ کنت و پے مینگی حج غم ہم مکن ما مردم
 نہیں ما فرشتگیں ما اہتگیں کہ ترا تھی اہل خانہ و تھی
 ایڈر کہ پروکاران و سلامت داران و باقی منتگیں
 قوم و کار و گسار بکنیں۔ اے قصہ چہ و پیش باز
 جاگہاں بیان بو تگ وک یعنی چہ کتگیں آئیانی
 میتگانی نشانان مکہ و مردم ملک شام و سفر و
 دست کنت وک یعنی چہ آخرت و نیگ و غافل
 مہبت۔ تہنا کیس خدای عبادت و بکنے ات۔
 وک چہ فساد کنگ و شاید مراد انت ماں گرو و
 دغا بازی کنگ، سو دورگ چوشکہ آئیانی ہیل و
 عادت ات و بیت کنت رہزنی ہم اشانی پیشگ
 بہ بیت و قیل غیب ذلک وک یعنی آئیانی
 میتگانی ڈمب شما گوں وئی چماں دیستگنت۔
 چرایان عبرت حاصل بکن ات وک یعنی ماں
 دنیا داری و چالاک آنتت و بروئی خیال و
 عقل مندانتت بلے چہ شیطان و زود و یگ و تارا
 رکینت اش نہ کت۔

فل یعنی سرظا ہرین نشانیاں، گندگ، باوجود حق و مقابل، ایردستی قبول، اش نکت وک یعنی چرایان ہریکے، بہ آیانی جرم، رد، سزا دیگ بوت وک ابے لوط، قوم انت و ہتین، عادی، ہم مریشی، داخل کنگ وک اے نمود انت و اهل مدین ہم وک یعنی قارون، چوشکہ ماں سورہ قصص، بیان بوت وک اے فرعون و ہامان بوت و ہتین، نوح، قوم ہم مریشی، داخل کنگ وک یعنی اللہ تعالیٰ، شان چوش نہ انت کہ کجام نا انصافی یا کارے، بے و ہدے، بکنت آتی بارگاہ، نقص و عیب، بگلی پاک و منترہ انت او داظم، شینگ ہم روانہ انت البت بندہ بہ وقی جانانی سراوت ظلم کنت یعنی ہنچیں کاران گلائیش بنت کہ آیانی نتیجہ پہ اشانی حق، لا محالہ خراب بیت۔

بِالْبَيْتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿۲۹﴾
 نشانیاں، گدا مزی کرش ماں روئے زمین، و نہ بوتنت پیش دست کنوکان و
 فکلاً اخذنا بذبذبہ فینہم من ارسلنا علیہ حاصبا
 گدا ہریکے، رگرفارکتیں مابسیب آیانی گدا، چرایان ہتین، سرادیم دات ماڈوکانی گوات وک
 ومنہم من اخذتہ الصیحة ومنہم من خسفنا بہ
 و ہتین، گیت جیہال، و ہتین، ما ایر بکنت ماں
 الأرض ومنہم من اغرقنا وما کان اللہ لیظلمہم
 زمین، و ہتین، ما غرق کت وک، و ہجر خدایا آیانی سراظم نکت
 ولكن كانوا انفسهم یظلمون ﴿۳۰﴾ مثل الذین اتخذوا من
 و لیکن آیان وک وک جانانی سراظم کت وک، مثال ہما کسانیکہ گیت اش
 دون اللہ اولیاء کمثل العنکبوت اتخذت بیتا وان
 ابیدہ اللہ دوست چوشکہ موکو، مثال انت کہ آتی، او کت یک لوگے، و بیشک
 اوھن البیوت لبیت العنکبوت لو كانوا یعلمون ﴿۳۱﴾
 چہ نزور ترین لوگان، موکو، لوگ انت، اگر آیان بزانتیں وک
 ان اللہ یعلم ما یدعون من دونه من شیء و هو
 بیشک خدا زانت ہر کس، کہ آتو پر جنت ابید چہ آتی، ہر چہ بیت وک و آ
 العزیز الحکیم ﴿۳۲﴾ وتلك الامثال نضربھا للکاس
 زبردست حکمتانی خدایندانت وک، و اے مثالان، ما بیان کنیں نہ مردمان،
 وما یعقلھا الا العلیون ﴿۳۳﴾ خلق اللہ السموات
 و نہ فہمت اشان مگردانا وک، خدا، پیداکت آسمانان،
 و الأرض بالحق ان فی ذلک لآیة للؤمنین ﴿۳۴﴾
 و زمین، گوں حقین رہ بندہ وک بیشک ماں اشی، نشانیاں انت پہ مؤمنان وک

یا کارے، بے و ہدے، بکنت آتی بارگاہ، نقص و عیب، بگلی پاک و منترہ انت او داظم، شینگ ہم روانہ انت البت بندہ بہ وقی جانانی سراوت ظلم کنت یعنی ہنچیں کاران گلائیش بنت کہ آیانی نتیجہ پہ اشانی حق، لا محالہ خراب بیت۔
 وک یعنی لوگ پمشکا انت کہ چرائی و ہجہ جانے و مال و حفاظت بہ بیت نہ کہ موکو، لوگ کہ چہ دامن، چند گ، پیر شیت ہے مثال ہما کس سینگت کہ اللہ تعالیٰ، ابید کسے، و وقی رستگار کنوک یا محافظ قرار بدنت چہ خداوندی مشیت، بغیر ہج کس رستگار بوت نہ کنت وک یعنی ممکن ات کہ اشکنوک تعجب بکنت کہ درستان، یکین رو پوست جنگ بوت کسے، رامستثنی نہ کرت لہتیں مردم بت، بندگی، کنت لہتیں آس و آپ، لہتیں و لیانی لہتیں نبیانی یا فرشتگانے پمشکا اللہ پاک، فرمان کت کہ اللہ، کل معلوم انت اگن چریشان یکے، ہم مستقل قدرت و اختیار برداشتیں تو اللہ تعالیٰ، بہ یک جنبش قلم درستانی نعی نہ کنگ ات وک یعنی اللہ تعالیٰ کسی ہمراہی، حاجت نہ داریت آوت زبردست و زوراک انت و نہ ہم آتو مشورہ پکار انت چیا کہ آوت مطلقا حکمت، خدا بندانت واکت، مشرکان گوشنگ ات کہ اللہ تعالیٰ، موکو، و پشگ، وغیرہ ادناییں چیزانی مثالان پر جا بیان کنت کہ اشان آتی عظمت، برخلاف انت آتی پستہ دات کہ مثالان بہ وقی جاگہ، حساب، مزین زیات موزون انت و بہ مثال دانگین، حق، چہ بیان بنت مگر زانوگہ ایوک، چہ چوشیں مثالان راستگانی سر پربت کنت جاہلیں بے وقوف چہ زانت کنت، مثال، چہانی، گوں مثال دیوک، حیثیت، چارگ مہیت بلکیں ہر چیز، مثال دیگ بوتگ ہمانی حیثیت، چارگ بہ بیت اگن آحقیر و کم و زانت تو تمیل ہم ہنچیں حقیر و کم و زین چیزانی دیگ بیت گوں مثال دیوک، عظمت، اے خبر چہ تعلق داریت وک یعنی گوں مزین حکمت،

۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴

منزل ۵

جو کت مفت، پیدانہ کت وک یعنی آسمان و زمین و ہدے آتی، تہنا پیداکرنتت تو ماں حور دیں کارانی جو کنگ، رد آتیا شریک یا مددگارے، حاجت چو نگیانی بیت کنت اگن آتیا حاجت ہو تیں تو ماں مزین کارانی و ہدے، ہوتیں۔

اتل ما اوحی الیک من الکتب و اقم الصلوة ط ان
 بوان (اے محمد) چیزیکہ وحی کنگ بوت تھی تمک چہ کتاب و قائم ہمار نمازہ بیشک
 الصلوة تنہی عن الفحشاء و المنکر ط و لکن کو اللہ اکبر ط
 نماز منع کنت چہ بے حیائی و بدین کاران و البت اللہ یا وجہ درستان مترانت
 و اللہ یعلم ما تصنعون ﴿۲۹﴾ و لا تجادلوا اهل الکتب الا بالتی
 تو خدا زانت ہرچہ شما کن ات وک و جیڑہ ممکن ات گوں کتابیاں مگر یہ دستورے
 ہی احسن الا الذین ظلموا منهم و قولوا امنا بالذمی
 کہ شتر انت ابید چہ ہما کسان کہ شے سرا بے انصاف انت و چوش بگوش ات کہ ماٹیں چیریکہ
 انزل الینا و انزل الیکم و الینا و الیکم واحد و نحن لہ
 مے سرانازل کنگ بوت و چیزیکہ شے سرانازل کنگ بوت مے و شے معبود یکین انت و ماہانی حکمان
 مسلمون ﴿۳۰﴾ و کذلک انزلنا الیک الکتب ط فالذین اتینہم
 قبول داریں و ڈھے ڈول ما کتاب تھی سرادیم دات و گڈا ہر کس و ما کتاب دات
 الکتب یؤمنون بہ و من ہولاء من یؤمن بہ و ما یجحد
 آئی و را متوک انت و چہ مکہ و مردمان بہتیں ایشرا متوک انت و انکار نہ کنت
 بائنا الا الکفرون ﴿۳۱﴾ و ما کنت تتلوا من قبلہ من کتب
 کتے آیتان مگر نافرمان وک و نہ ونگ تو پیش چہ قرآن و نزول و ہج کتابے
 و لا تخطفہ بيمينک اذا الارتاب البطلون ﴿۳۲﴾ بل هو ایت
 و زنبشہ کت آڑا بہ و قی راستیں دست و آوہدی البت شکلی بوت انت اے دروغ بند بلکین اے قرآن و آیات
 بیئت فی صدور الذین اوتوا العلم و ما یجحد بائنا الا
 الظلمون ﴿۳۳﴾ و قالوا لولا انزل علیہ ایت من ربہ ط قل انما
 لانصاف وک و گوشتیں پر چانازل نہ بوت یہ آئی و سرا چیرے نشانی چہ آئی و پروردگار تمک، تو بگوش

مزل ۵

ف یعنی قرآن پاک و تلاوت و نارا دلگوش بکن تا نکلہ دل مضبوط و محکم بہ بیت و تلاوت و اجر و ثواب جدا حاصل بہ بیت آئی معرفت و حقیقتانی پدرا نی زیات
 یہ زیات معلوم بہ بیت اید کہ مردمان ہم اشکنان و جراتی و عظم و برکتان و علم و سیت گروک بہ بنت و ہر کسے کہ نہ منیت بر آئی سرا خدا و حجت تمام
 بہ بیت و دعوت و تبلیغ و فرض گوں جوانی و و قی آخرت بر سیت و نمازہ چہ بدیاں دور جنگ و معنی دو بیت کنت یکے چہ تسبب بزاں سبب بوگ و
 رہندہ یعنی اللہ تعالیٰ و ماں نمازہ اے تاثیر و خاصیت ایر کنگ کہ آزمازی و چہ گناہان و بدیں کاران مہن بکنت چو شکہ کجام یک در مانے و کار مرزی
 تپہ و غیرہ مرض ہلاک بیت۔ مرے صورت و یاد دارگ لوٹیت کہ یہ در مان اے ضروری نہ انت کہ چہ آئی یکیں خوراک و مرض ہلاک بہ بیت لھتیں در مان
 ماں خاصیں مقدار و داں مدتے و گوں التزام و
 و رگ بہ بیت گڈا آیانی اثر ظاہر بہ بیت بلے شرط
 ہمیش انت کہ مریض چوشیں چیزے کار مرز مکنت
 کہ آئی در مان و خاصیت و بے کار بکنت ہمشکا
 نماز ہن بلا شبہ مزن اثر دار و کیں در مان و
 مثال و انت کہ آروحانی رمضان و دور دارگ و
 ردا اکسیر و حکم داریت البت اے خبر ضروری و
 انت کہ ماں راستیں مقدار و گوں احتیاط و
 خیال داری و بہ روحانی طبییاتی سر و سوج و رڈ و
 ادا کنگ بہ بیت و داں یک خاصیں مدتے و اے
 رہندہ و محکم بداریت جراتی و بعد مریض و ت
 ماریت کہ نماز چو نکاتی آئی کوہیں نادرا ہیماں و
 دراج کشیں علت و دور کنت دومی معنی اے ہم
 بیت کنت کہ نمازہ چہ بدیاں دور دارگ بہ اقتضای
 رہندہ و بہ بیت یعنی نمازہ ہر یک کارے و آئی
 ہر یک ذکرے و انگ و ظاہر کنوک بہ بیت کہ ہر چ
 انسانے ہتوں ہتوں ماں خدا و بارگاہ و وقے
 بندگی، فرمانبرداری، بڑگی و عاجزی و حق تعالیٰ و
 ربوبیت و حکومت و شہنشاہی و اقرار و
 کنان اہتگ چہ مسجد و در بڑان ہن بد عہدی و
 ناشری مکنت و چہ آ شہنشاہ مطلق و حکمان
 دیم و تاب مدنت چوش بگوش کہ نمازہ ہر یک
 ادائے نمازی و بیچ وقت و حکم دنت کہ او
 بندگی و غلامی و دعویٰ و کنوک حقیقتہ تو چو
 غلام و نوکران زندہ بگوا زین و گوں زبان و
 حال تقاضا کنت کہ چہ بے حیائی، شرارت و ناشری و
 کاران دست و بکش! نون کسے دست بکشیت
 یا مکشیت مگر نماز بلا شبہ آڑا مہن کنت و چہ
 سلیں کاران آڑا دور داریت چو شکہ اللہ تعالیٰ
 و ت مہن کنت و دور داریت کما قال تعالیٰ
 ” ان الله يامر بالعدل والاحسان و
 ابتاء ذی القربی و یتھنی عن الفحشاء
 و المنکر ” (نحلہ رکوع ۱۳) گڈا ہر چ بد بختے چہ
 اللہ پاک و مہن کنگ و دور دارگ و باوجود چہ
 بدی و دست نہ کشتیت نمازہ دور دارگ و سرا
 آئی دست و نہ کشتگ جبران کنو کیں گتے نہ انت

البت اے زانگ بہ بیت کہ ہر یک نمازہ دور دارگ و مہن کنگ داں ہما درجہ و اثر داروک بیت داں حدیکہ ماں آئی ادا کنگ و خدا و یاد و عظمت و
 سستی بہیت چیا کہ نمازہ تہنا چند برے پاد آیک و بندگ و نام نہ انت چہ درستان مسترین چیزیاں نمازہ و خدا و یاد انت نمازی صلوة و گنکاران و ادا
 کنگ و و ہدے و قرآن و قرأت یا ماں دعا و تسبیح و وانگ و جاوہر ہر قدر حق تعالیٰ و عظمت و مزنی و دیا کاریت و زبان و دل و یک قرار و
 داریت ہما قدر و آئی دل نمازہ مہن کنگ و نوار و اشکنت و ہما قدر و آئی نمازہ چہ گندگیں کاران رستگار کنگ و ردا اثر کنوک ثابت بہیت و
 اگن نہ ہر چ نمازہ کہ گوں غافلین دل و وانگ بہ بیت آ نمازہ منافق و نمازہ بیما بہیت کہ آئی بابت و ماں حدیث و اہتگ ” لا یدک کو اللہ فیہا
 الا قلبہ ” ہم نمازہ بار و ” لفرین ذبہا من اللہ الا بعدا ” و وعید اہتگ و یعنی نمازہ چہ سلیں کاران پر چا مہن مکنت و ہر یکہ

..... آ اللہ تعالیٰ یاد کنگ و شہرتیں صورت ایت کما قال تعالیٰ اَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (طہ رکوع ۱) واللہ یاد سک مزین چیز ایت اے ہما چیز ایت کہ آیتا نماز و جہاد وغیرہ تمام عبادتانی روح گوشگ بیت، اے مہیت تو عبادت یک جسدے کہ روحی مان نیست ویک لفظے کہ سچ معنائے ندر ایت حضرت ابو درار وغیرہ حدیثانی وانگ و پد عالمان ہے فیصلہ دانگ کہ چہ ذکر اللہ مسترس عبادت سچ نیست انت، اصلی فضیلت ہمیشی و حاصل انت۔ چونائی و ہداری و وقتی طور و کجام یک عملے چہ ذکر اللہ پیش دستی (سبقت) حاصل بکنت آد کہ خبر ایت لیکن فکر جنگ بہ بیت تو متنگ کبیت کہ مرے عمل و ہم فضیلت ہے ذکر اللہ برکت و آہنگ بہر جا و رے ذکر اللہ چہ تہا میں عملان افضل انت و وہدیکہ آماں نماز و ضمن و بہر بیت تو بہنگت افضل تر شمار بیت، پمشکا بہ بندہ و لازم انت کہ کجام ہم وقت و چہ خدای ذکر و غافل مہیت خصوصاً ہما و ہدے کہ کجام سلیں کار و طرف و میل ہداریت ہما و مان و خدا تعالیٰ و عظمت و جلال و یاد کنان و چرائی و دست و بکشیت ماں قرآن و حدیث و انت کہ بندہ و ہدے اللہ تعالیٰ و یاد کنت اللہ تعالیٰ آرا یاد کنت۔ لہتیں چہ سلف و آیت و مطلب ہے گیتگ اش کہ ماں نماز و بندہ اینگو خدا و یاد کنت پمشکا نماز مزین چہ حساب بوت لیکن ماں اشی و جواب و چہ آنگو اللہ تعالیٰ و تی بندہ و یاد کنت اے چہ درستان مسترس چیز ایت کہ اشی و قدر سک زیات کنگ لوٹیت و اے شرف و کرامت و ماران و ہنگت زیات تر بہ ذکر اللہ و ننگ و ہد و ناک بوگ لوٹیت۔ یک شخصے و گوں و اجہ پیغمبر و عرض کت کہ اسلام و احکام چونائی و باز انت منار تو یک چیزے کہ کلان جمع کنوک بہر بیت سوچ بدے۔ واجہ و فرمائیت «لَا يَذَّالُ لِسَانَكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ» (تہی زبان مدام گوں اللہ و ذکر و تر بمانیت)۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت و ہر قدر ماں نماز و دیر کنت ہما قدر آ و الم و چہ گناہان رستگار بیت امیت انت کہ دیم تر و ہم بہر بیت و اللہ یاد و بریشی و زیات اثر انت یعنی چہ گناہان بہر بہر بیت و اعلا تیں در جہانی سرا سر بہ بیت (موضح) اے «لَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ» ویک و گہ خوبیں تفسیرے بوت وک یعنی ہر انسانے ہر قدر خدا و ندر کریم و یاد کنت یا یاد کنت خدا تعالیٰ کلا معلوم دارنت پمشکا چہ ذکر و غافل گوں ہر یکے و آئی معاملہ یا حساب و اد جہا گانہ بیت وک یعنی مشرکانی دین بنیاد و روانت و اہل کتاب و دین و اصل و برحق ات تو گوں اشان آیانی پیما جیڑہ کن کہ اشانی خبر چہ ہندال و گوجے بلکس گوں نرمی، دوز و اہی و صبر و تحمل و واجبی گت سر پد کن البت چہ ایان ہر کسے صافی نالضافی کنت و ضد و ظاہر بکنت گوں آئی مناسب تر ندی و گوں کار گرگ بہر بیت و دیم تر بہ و ہد و سر و چوشیں مردمان و سزا دیک بہر بیت (تنبیہ) پیسہ قرآن و تلاوت و حکم ات زیات گمان ہمیش انت کہ چرائی اشکنگ و منکرانی بخت جاہ بجننت، تو سوچ دات کہ بحث و وقت و دوی فرقی و علمی و دینی حیثیت و خیال و ہم ہداریت ماں مناظرہ و دوران و چہ جوش و سوب و چہ حد و سر مگوزات ہر جا گاہے راستیں گپے کنگ بہر بیت آیتا قبول دار بے اے وک یعنی متے ایمان ہنچوش بہ قرآن و سر انت ما اے ہم ایمان داریں کہ اللہ بہ شے ہدایت و حضرت موسیٰ و مسیح علیہما الصلوٰۃ والسلام و ایدر گہ بنیانی سرا ہر چ کتابے کہ نازل کر تگ ات بیشک آبر حق انت آیانی یک حرفے رونہ ات (اگر چہ آسمانی کتاب ماں و تی اصلی صورت و جاوے باقی پشت نہ کنتگت) وک یعنی اصلی معبود متنگ و شیمگ یک ایت۔ فرق ہنکر انت کہ ماہنا بہ ہمانی حکم و سرار و کس، شما چہ ار ہند و کنزان و ایدر گران و ہن خدائی حقوق و اختیار دا کنت مثلاً حضرت مسیح یا حضرت عزیر علیہما السلام و یا اجار ورجان و۔ و ہم ما آئی کلین حکمان و قبول دار بوتیں، درستیں پیغمبرانی تصدیقیں کت، درستیں کتاب برحقین زانتت آئی گڈی حکم و دیم و تی سریں جہل کت۔ شما لہتے من ات و لہتے نہ من ات و چہ آخری پیغمبر و صداقت و متنگ و پیک و منکر بوت۔ وک یعنی ماں اے کتاب و آخر چہ شے کتابان کجام خبر کم تر انت کہ بہ آئی قبول کنگ و شے دل جنت چوشک پیشی بنیانی سرا کتاب و صحیفہ یکے و دومی رندا ایرکیان بو کنت گڈی نبی و سرا اے بے درویریں کتاب نازل بوت بہ آئی متنگ و آخر شما ہر جا انکار کنگات وک یعنی چہ اہل کتابان ہما کسان و کہ و تی کتاب و برحقیش زانت آ اے کتاب و ہن منتت و انصافاً آیان و متنگ لوٹیت چنا پچہ ایان ہر کسے انصاف پسند انت آیان اشی صداقت و گوں دل و قبول دار انت و نہ ایوک و اہل کتاب بلکس لہتیں عرب ہن کہ آیان پیشی کتابانی بابت و سچ زانتت برے قرآن و سرا و تی ایمان و ظاہر کنان انت۔ و حقیقت و قرآن کریم صداقت و دیلان ہنکر صاف و روشن انت کہ ابید چہ مزین حق و پیر دیوکیں نافرمان و گہ سچ کس چہ آئی قبول کنگ انکار کت نہ کنت وک چہ قرآن و نزول پیش چہل سال واجہ و زندمان و گوں ہے مکہ و مردمان گوست اشان شہر زانتت کہ ماں اے مدت و نہ واجہ کجام یک استاذے و گور و نشت و نہ یک کتابے و درس گیت و نہ کدی واجہ و قلم ماں دست و کت چوش بہوتیں تو گڈا اے باطل و دمب و کپوکان و شہ کنگ و موہ رستگت کہ شاید واجہ و پیشی کتابانی وانگ و چہ اے گپان و قلم بند کہ کنت ہمایان و نون کم کم و ماں و تی لفظان ترینان و مارا اشکنائیں ایت اگر چہ آساعت و چوش گوشگ ہم رد بوگت چیا کہ کجام یک و اندھیں انسان بلکس دنیا و کل و اندھیں مردم ہمشور بوان و کل مخلوقات و طاقت و گوں و شامل کنان و ہن چوشیں بے مقس کتاب تیار کنگ نتونتش پدا ہم دروغ بندان و خبر ریس دیک و یک موہے دست و کنتگ لیکن و ہدے واجہ و آئی بوگ و ہر کس قبول دارنت تو چوشیں ادنائیں شہ و ہندال ہم و لگوچ بوت و چونائی و ہٹ کنوکیں مردمان چوش ہم گوشگ ات «اساطیر الاولین اکتبھا فصی تمصلی علیہم بکرة و اصیلاد (فرقان رکوع ۱) وک یعنی واجہ پیغمبر و چہ سچ کس و درس نہ گیت بلکس اے وحی کہ برائی سرا نازل بوت بہ مداریگی و ابید چہ نبیسگ و سینہ بہ سینہ جاری بیت گوں اللہ فضل و کرم و علماء و حفاظ و قاریان سینگ اشی و لفظان و معنایان حفاظت کنوک بیت ایدر گہ آسمانی کتاب سر زبان یاد کنگ نہوتگت اے کتاب چہ حفظ و برکت و باقی انت۔ نبیسگ اے روزایاتیں کار واتی انت (موضح گوں کلین گیشی) وک یعنی نالضافی و علاج چہ بوت کنت یک مردے ماں دل وک فیصلہ بکنت کہ من کدی ہم راستیں گپ قبول دار نہ بان گڈا آروشن و چہ روشن ترین چیز و ہم انکار کنت۔

الآیة عند اللہ وانیما ان نذیر مبین ۵۰ اولم یرکفہم

نشانیان و خدا اختیار انت، ومن ایوک و ترسیونکان ظاہرین و آیابس نہ انت آیان

انما انزلنا علیک الکتب یتلی علیہم ان فی ذلک لرحمة

چیزیکہ مانزل کتک تھی سہرا کتاب کہ آیان سہرا ننگ بیت، بیشک ماں آئی و البت رحمت انت

و ذکر ی لقوم یؤمنون ۵۱ قل کفی باللہ بینی و بینکم شہیدا

و پنت انت پہ ہما کسان کہ متوک انت و تو بگوش کہ بس انت اللہ منے و منے در میان و گواہ

یعلم ما فی السموات و الارض و الذین امنوا بالباطل و کفروا

آزانت چیزیکہ ماں آسمانان و ماں زمین و انت و کسانیکہ متوک انت دروغ و و منکر بوتنت

باللہ اولیک ہم الخسرون ۵۲ و یتعجلونک بالعذاب و لو لا اجل

خدا و ہماینت تاوان بارک و زوت طلب کنوک انت چہ تو عذاب و و ان مہوتیں تہتے

مستی لجا ہم العذاب و لیاتینہم بغتہ و ہم لا یستعجلون

مقررین البت بیائکس عذاب پہ آیان و البت کیت پہ آیان آنگتی و آیان خبر نہ بیت و

یتعجلونک بالعذاب و ان جہنم ل محیطہ بالکفرین ۵۳ یوم

زوت طلب کنتت چہ تو عذاب و و بے شک جہنم چپ و جاگر و کنوک انت کافران و و ہمارو و

یغشہم العذاب من فوقہم و من تحت ارجلہم و یقول

کہ آیان و ماں پوشیت عذاب چہ بڑا و چہ آیان پادانی چیرا و گوشتیت خدا

ذوقوا ما کنتم تعملون ۵۴ یعبادی الذین امنوا ان ارضی

پیشات جزاء و تی کتگیں کارانی و اسے بندگان منی مسلمانیں، بیشک منی زمین

واسعة فایای فاعبدون ۵۵ کل نفس ذایقۃ الموت ثم

پراہ انت گڈا مخصوصا منی عبادت و کن ات فل۔ ہر جاندار مرگ و چشموک انت پرا

الینا ترجعون ۵۶ و الذین امنوا و عملوا الصالحات لنبوئنہم

منے ننگ و گردینگ بیت شہاد و ہما کسان کہ ایمان آرت و خوبیں کارش کت، البت ما آیان و جاگر و

منزل ۵

و یعنی من چوش اختیار نہ داراں کہ ہرچ نشانے شما طلب کن ات ہمانی و من پیش داراں نہ کجام نبی و تصدیق و دار و مدار پریشی و بیت کنت، منی کار و ایش انت کہ چہ گندگیں کارانی انجام و شمارا آگاہ بکناں باقی حق تعالی اختیار داروک انت کہ پہ منی تصدیق و ہر نشانے بلوٹیت پیش اسے خبر و اختیار داروک آوت انت فل یعنی آیان اسے نشانی بس نہ انت ہرچ کتا بے کہ شب و روج و انان و آیان و اشکنا ٹینگ بیت چرائی و مسترس نشان دگہ چے بیت کنت کمیں و ت بچار کہ اسے کتاب و متوکاں چونکائی فہم و زانگ و خدا بند بوان انت و چہ اللہ و رحمتان و تی نصیب و حاصل کنکا انت -

فل یعنی خدا و زمین و سہرا و آئی آسمان و چیر و من سرظاہر و پیغمبری و دعویٰ کنکایان کہ ایشرا اشکنت و گندیت پدارو و چہ روج منار و منی ہر اہان

بہ خاصیں داب و گیش کنان انت اسے چیز برابر منی

دعویٰ و فعلا تصدیق کنت بہ منی زبان و سہرا و چہ

منی دستاں قدرت و ہما نشان ظاہر کنگ بوان انت

کہ چہ آئی مثال و پیش کنگ و تمام جن و انس عاجز

انت زانا بہ منی صداقت و اللہ اسے گواہی بس نہ

انت و انسان و مسترس بدبختی و تادان ایش

انت کہ دروغیں خبر و توری سرظاہر و ہر قدر رد بہ بیت

آیا فوراً قبول بکنت و چہ راستیں خبر و اگن چہ من

روشن بہ بیت انکار بکنت و یعنی اگن ماہہ حق و

سرا نہیں تو گڈا ماں دنیا پر چاہتے سرا عذاب

نہ بیت و یعنی ہر چیز بہ و تی مقررین و ہدے

کیت و ظاہر بیت، سر سر منج انت عذاب ہم الم و

کیت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ اسے

امت و عذاب ہمیشہ ات کہ چہ مسلمانانی دست و

کشک بہ بنت یاگر فتار کنگ بہ بنت ہمشکا مکہ و

فتح و ہدے مکہ و مردم بے خبر انت کہ واجبہ

بھی و لشکر سر بان و اہت و اوشتات۔

و ادا چہ عذاب و شاید آخرت و عذاب مراد

بہ بیت چوش کہ جواب و ظاہر کنتت و یعنی

اشان آخرت و عذاب و نزول و لوٹنت ماں آ

عذاب و آگر فتار انت اسے کفر و بدیں کار و دوزخ

نہ انت تو گڈا چے انت کہ چہ ہر ننگ و اشان و

پتا تگش چہ موت و رند حقیقت و دیما کیت

کہ دوزخ چون سوچیت و ہدیکہ ہے اعمال

جہنم و آس مار و زوم جوڑ بوان و اشان و بہ و تی

گیر و کارنت و اسے گفتار اللہ تعالیٰ و تی کنت

یا ہما عذاب و ت گوشتیت چوشک زکوٰۃ زدیوک و

بار و ماں حدیث و کیت کہ آئی مال سیاہ مار بوان و

ماں انسان و گٹ و لوپ بیت جاگ جنان و

گشتیت کہ من تھی و تی مالوں تھی خزانوں و یعنی

اسے مکہ و کافر ترا دل سیاہ کنتت تو خدا و زمین

تنگ نہ انت دگہ جاہے سرگردان و خدا و عبادت و

گلا ایش بے ات و حضرت شاہ صاحب نبشتہ

کنت و ہدے کافران مکہ و زیارت زور اکی کنت تو

گڈا مسلمانان و ہجرت و حکم بوت چنانچہ قد

ہشتاد لوگ و مرد ماں حبشہ و ہجرت کنت۔ ہمانی

فرمان کت کہ چند روج و زندمانی انت ہر جاگہ و موہ گندرات ہمو ازندہ بگوا زین ات پرا منے گورا شما کل جمع کنگ بہ ات مریشی و مہاجران و تسلا دیگ

بوت تا نکر وطن و یل دیگ و چہ و اہم نبی و خدا بڑگ ماں اشانی دل و اگر ان محسوس مہیت چوش بگوش اشان پیش دارگ بوتنت کہ وطن سیاہ و وارث

ہمراہ و خورد و مزین مروچی نہ تو بانزا ویل کنگ کہنت بند خبر اس وقت و شما چہ مکہ و ہجرت نہ کت تو یک رو چے کیت کہ شما الم و چہ دنیا و ہجرت

کن ات مگر آہ شے اختیار و نہ بیت بندگی بے چیز و نام انت کہ چہ و تی ضا و و شی و ہما چیزان و ویل بدنت کہ آیان بہ حقیقی پروردگار و بندگی و

اڑ و جنجال ثابت بنت۔

و یعنی ہر کس گون صبر و دلجمعی، اسلام و ایمان پر راہ، گام جان بوتنت و خدایا اعتماد، سراسر اوقی لوگ و جاگانش اشت آنت و چرتی وطن، در کینتت آیان، اے وطن، بدل، ہما وطن رست و چاد، لوگ و جاگمان، شتر ترین لوگ و جاگہ دیگ بیت فل اے در بابت، روزی، دلجمعی دیگ بوت کہ اکثر جانورانی ہنکین، پہ آیو کین روج، روزی موجود نہ بیت پہ نو کین روج، خدا نو کین روزی دنت (موضح) گڈا ہما خدا کہ جانوران، روزی سرکت گڈا انا آوقی و فادارین عاشقان، روزی سر نہ کنت۔ شتر سر پد بی ات حقیقی روزی رسان ہما ذات انت کہ آدرستانی جران اشکت و دلافی اخلاص، معلوم دار انت ہر کسی ظاہر و باطن آتی، دیما انت، کسی محنت اودا ہما درفت نہ کنت گون و تا ورد و وراک برگ، حاجت نیست انت، اینکر جانور انت کہ آوقی روزی، اوقی بد، سر، ایر نہ کنت بل تر و گڈا کنت اے ہما حقیقی رزاق اشان، روزی سرکت فل یعنی رزق، تمام رہندگان (سماویہ و ارضیہ)، ہما و ددی کنت تمام زانت بد اہم بہ آتی سرا برو نہ دارنت کہ آ روزی، سر ہم کنت مگر روزی ہما قدر رست کہ آ بلو طیت نہ ہر قدر کہ شما و بلو طات، اے خبر ماں دیجی آیت، پیش درگ بو تگ فل بہ تور حساب، روزی دنت، چوش نہ انت کہ حج مذنت و یعنی اے خبر ووت زانت کہ چکر دیگ بہ بیت فل یعنی ہور ہم ہر کس، سرا نہ گواریت و ہمی ہما بہ احوالانی منق و عوض، یا منق و سٹ، دیر نہ بیت، ماں یکس و ماں، یک غریب، مالدار بکنت وک یعنی مردم، ہا بایر انت کہ ادر چنت روجی زندمانی بدل، آخرت، فکر، گیشتر بکنت کہ اصلی و دائمی زندمانی ہما ہی انت ماں دنیا، لیب و تماشا یان مست ہوان، چروقی عاقبت، شمشو شکار مہبت بلکس ادا جلان، اود، تیاری وہ آخرت، سفر، تو شگ نہ بیاریت۔

مَنْ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ

ماں جنت، بزرگ محلات، رنبتت جو چہ آیان، چیرا مدامیگی بنت ماں اودا، خوب انت

أَجْرًا لِلْعَمَلِ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۵۹﴾ وَكَأَيِّن

مزد کار کنوکانی کہ آیان صبرکت و بہ و تی پروردگار سراسر توکل کنت فل و چنکر

مَنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ

جانورانت کہ چست نہ کنت و تی روزی، خدا روزی دنت آیان، و شمارا ہن، و ہما انت اشکنوک

الْعَلِيمُ ﴿۶۰﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

زانوگر فل و اگن تو آیان پرسی کہ کیا پیداکنگ آسمانان و زمین، و

سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ فَمَنْ يَؤْفَكُونَ ﴿۶۱﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ

و کار مر کنت روج و ماہ، را تو البت گوشتت خدا، گڈا کجا آسر گردان بت فل خدا پر اہ کنت

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

روزی پہ ہر کس کہ بلو طیت چروقی بندیاں و تنگ کنت پہ ہر کس کہ بلو طیت گڈا بیشک خدا ہر چیز

عَلِيمٌ ﴿۶۲﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ

زانوگر انت فل و اگن تو پرسی چہ آیان کنت ایردات چہ آسمان، آب، پر از نرگ کت چہ آیا

الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

زمین، رند چہ آتی، مرگ، تو البت گوشتت کہ خدا، تو کون کل توصیف بہ خدا انت بلہ نیا ت مردم

لَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾ وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ

سر پد نہ بنت فل و اے دنیا، زند و بس دل، ساوینگ و لیب کنگ انت، و بیشک گڈا ہی

الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾ فَإِذَا رَكبُوا فِي

لوگ البت ہما انت دوبارہ زندگانی، اگن آیان بزانئیں وک پیدا و ہر کہ سوار بوتنت ماں

الْفُلْكِ دَعَا اللَّهُ هٰؤُلَاءِ لِيُخْلِصَ لَهُمُ الْدِينَ فَمَا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ

بوجیگ، تو ادر چنت خدا، خالص کنان، پہ ہما ہی عبادت، گڈا اوقیتک ما نجات دات آیا خشکی، نیک

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَلَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مَا يَفْعَلُونَ بِالْحَقِّ وَلَا يَخِفُّ عَلَيْكَ عِتْرٌ وَلَا حِيَلٌ ۗ وَاللَّهُ يَخَذُ الْحَسَابَ ۗ وَرَبُّكَ يُدْعِي إِلَىٰ دِينِهِ بِالْحَقِّ ۖ وَإِنَّ دِينَهُ لَأَكْبَرُ ۚ وَكَانَ مَدِينَةً تَنَزَّلَتْ فِيهَا الصُّرُوفُ ۗ ۚ

کہ اللہ شریک کسی را قرار بدنت یا بے آتی نیمگ و
 ہماجران و نظاہر بکنت کہ آیان خدا و شان و
 لائق نہ انت یا پیغمبر ہرج حقین پیغامے بیان
 بکنت اثر دروغ بند بکنت نہانا اے طالبان
 نہ انت کہ منکرانی ہنکین دوزخ انت کہ اشان
 بر اے رنگ و گوں بے جہانی و بے شرمی و عقل و
 انصاف و گٹ و سراسر کار بج تریگ و تیار بونگت
 وک یعنی ہر کس پہ اللہ ہیگی محنت کنت و سکبان و
 برداشت کنت و قسما قسمیں مجاہدہ و گلایہ انت
 اللہ تعالیٰ آیان و یک خاصیں بصیرت و نور عطا
 کنت و آیان و بہ جنت و کشک و پرنیت ہر قدر
 آیان بہ وقتی ریاضت و مجاہدہ و دیار وان بنت
 آیبانی معرفت و انکشاف و درجہ ہالاروان بت و
 آیبان و ہماجرانی ترانگ حاصل بیت کہ اے دیگران
 آخیران ماریات نہ کنت وک یعنی اللہ نصرت و
 مدد گوں نیکو کاران انت۔ کَمَتْ سُوْرَةُ
 الْعَنْكَبُوتِ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ وَالْمِثْرُ
 وَلَا چہ آذنی الارض (نزدیک یا کش و اداریں
 ملک) و مراد "اذرعات" و "بقری" و درمیانی
 علاقہ انت کہ آتی شام و سرحد و سراسر گوں "حجاز" و
 اوار یونان و مکہ و نزدیک و واقع انت یا پرنشی و
 فلسطین مراد بہ بیت کہ آتی رومیانی ملک و نزدیک
 آت یا جزیرہ ابن عمر کہ آچہ فارس و زیات قریب
 انت۔ ابن حجر و اولی قول و را راست قرار داتگ
 وک یعنی نہ سالانی توک و رومی غلبہ حاصل
 کنت چیا کہ ما لغت و حدیث و "بضع" بلفظ
 چہ سہ و بگرداں نہ و گوشک بیت ما اے آیتان
 قرآن و یک عجیب پیشگوئی بے کرنگ کہ اے بر آتی
 صداقت و مسترس دلیل انت، قصہ جوش انت کہ
 ہما دور و باری و دو سلطنت فارس (کہ آڑام و چاہا
 ایران گوشنت) و "روم" چہ در اجس مدتے و
 وت ما و تا مدام جنگ و جوب بوتگت چہ لہ
 و تا اللہ و پد آیبانی مخالفانہ جنگانی رد جاری
 مانت۔ چوشکہ چہ انسا ٹیکلو پیڈ یا برطانیہ و گیش و
 گیواران ظاہر بیت ما سہ و نبی کریم صلی اللہ
 علیہ وسلم و ولادت و چہل سال و پد ما سن اللہ و

اِذَا هُمْ يَشْرِكُونَ ﴿١٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَتُّوا فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اُولَٰئِكَ يَرْوٰۤا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِّنَّا وَيَتَحَفَّنُ الْبَٰسُ
 زَانِتًا ۖ وَآيَاتِنَا كُنْتُمْ كَمَا اُذِكْتُمْ حَرَمٌ مِّنْ اَمْنٍ ۚ وَجَنَاحٌ مِّنْ رِّمَّةٍ مِّنْ
 مِّنْ جَوْلِهِمْ ۖ اَفِی الْبَاطِلِ يُؤْتِنُوْنَ وَيَنْعَمُ اللّٰهُ بِكُفْرٰوْنَ ﴿١٧﴾ وَ مَن
 اٰذٰى اٰیٰتِیْ چپ و جاگرد و آیبانہ دروغ و سرایقین دارنت و خدا و احسان و نہ منت و ک ذبح آتی و

اِذَا هُمْ يَشْرِكُونَ ﴿١٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَتُّوا فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ اُولَٰئِكَ يَرْوٰۤا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِّنَّا وَيَتَحَفَّنُ الْبَٰسُ
 زَانِتًا ۚ وَآيَاتِنَا كُنْتُمْ كَمَا اُذِكْتُمْ حَرَمٌ مِّنْ اَمْنٍ ۚ وَجَنَاحٌ مِّنْ رِّمَّةٍ مِّنْ
 مِّنْ جَوْلِهِمْ ۖ اَفِی الْبَاطِلِ يُؤْتِنُوْنَ وَيَنْعَمُ اللّٰهُ بِكُفْرٰوْنَ ﴿١٧﴾ وَ مَن
 اٰذٰى اٰیٰتِیْ چپ و جاگرد و آیبانہ دروغ و سرایقین دارنت و خدا و احسان و نہ منت و ک ذبح آتی و
 اٰذٰى اٰیٰتِیْ چپ و جاگرد و آیبانہ دروغ و سرایقین دارنت و خدا و احسان و نہ منت و ک ذبح آتی و
 اٰذٰى اٰیٰتِیْ چپ و جاگرد و آیبانہ دروغ و سرایقین دارنت و خدا و احسان و نہ منت و ک ذبح آتی و

لِنَهْدِيْكُمْ سُبْحٰنًا ۚ وَ اِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٨﴾
 پیش داریں آیان و وقتی راہان وک و بیشک خدا گوں نیکو کنو کا انت وک

سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ ﴿١﴾ الَّذِيْ تَرَىٰ سُبْحٰنَ الَّذِيْ سَبَّحْتَ
 سوره روم ماں مکہ و نازل بوت و آتی و شضت آیات و شش رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 شروع کننا گوں اللہ نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان زبیریں رحمت کنو کے

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ وَالْجُبْنِ وَالْجُبْنِ وَالْجُبْنِ
 ایر دست کنگ بوتنت رومی ماں نزدیک ترین زمین وک و آچہ وقتی ایر دست و

غَلِبَتْ عَلَيْهِمْ سَابِقَاتُهُمْ فِي الْاَمْرِ ۗ وَلَٰكِنْ نَّصَرُّوْهُمْ
 پد بلا دست بنت ماں چنت سالان وک حکم و واجہ خداوت انت چہ و پیش

وَمَنْ يُّدْعِ اِلٰى الظُّلُمِ اَتِهَا ۗ وَ اِنِّىْ اَنَا مِنَ الْغٰلِبِيْنَ ۗ
 وچہ و زندہ ن و آروچ و گل و شادان بنت مسلمان، بہ خدا و مدد و ک خدا و رکنت

منزل ۵

واجہ و بعثت بوت مکہ و مرد ماں روم و فارس و جنگ و احوال برے برے سر بوتگت۔ سہ میا بنی و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و نبوت و دعویٰ و اسلامی
 تحریک و پد اے مرد ماں مرے جنگی احوالان یک خاصیں و چسپی بے پیدارگت فارس و آتش پرست مجوس و رامکہ و مشرکان و مذہب باچہ و تا نزدیک تر
 ہمتگت و روم و نصاریٰ اہل کتاب بوگ و سوب و مسلمانانی براس یا کم از کم آیبانی قریبی دوست زانگ بو نلنت و ہدیکہ فارس و غلبہ و احوال
 سر بوت مکہ و مشرکان مزین گل بوتنت و چرائی و قال اش زرت کہ اشان ہم مسلمانانی سر غلبہ حاصل کنت و بہ وت نیکیں اُمت اش بستگت
 اے خبر بہ مسلمانانی جانب و دش بوتگت کہ عیسائی اہل کتاب چہ مجوسی آتش پرستانی مقابلہ و مغلوب بہ بنت و آنکو آیان مکہ و مشرکانی شکانیان و عیسائی
 بہ بنت آخر کار اللہ و بعد (و ہدیکہ پیغمبر و پیدائش چہ قمری حساب ۶۵۰ وچہل و پنج) و پیغمبری و پیچ سال گوشنت (ماں خسرو پرویز و کجمنرو ثانی) و

.... عہدہ فارس و روم و یک تباہ کنوکیں و زوراکیں شکست دات شام، مصر، ایشیائے کوچک و غیرہ کل علاقہاں چہ رومیانی دست و در کپنتت بہر قل روم و
قیصر و را ایرانی لشکر و ہمنکر لاچار کت کہ آن و ماں قسطنطنیہ و پناہ گپت و رومیانی دارالسلطنت ہن ماں خطرہ و کپت مزین مزین پادری (عیسائیانی
ملا و عالم) قتل یا قید کنگ بو تبت۔ چہ بیت المقدس و عیسائیانی چہ کلاں ستریں صلیب ہن ایرانی فاتحین و گون و تابرت۔ قیصر روم و زور پھیک
پرشت و پرورش بوت سز ظاہر و ہج چوشیں صورتے پشت نہ کپت کہ روم پداچست بہر بیت و چہ فارس و تسلط و آزات بہر بیت اے جاوران و گندان
مکہ و مشرکان و مزین بغلک جت و مسلمانان و دسیاہ کنگ بنا کت مزین مزین بناک و اُمیتانی قلات و بندگ و گلاییش بوتنت و انکہ ہتہیں
مشرکان و گون ابو بکر رضی اللہ عنہ و گوشت کہ مروچی مئے ایرانی براتان و شمنے رومی براتان و نیست و نا بود کت۔ اُمیت انت باندا شہام چہ مئی دست و
ہے پیہم و نیست و نا بود بیت ہما وقت و قرآن و ظاہری سببانی برخلاف عام جارحت کہ بے شک اے ساعت و رومی چہ فارس و بالکل مغلوب بو تکت
لیکن نہ سالانی مدت و توک و آیان و دوبارہ غالب و منصور بنت ہے پیشگوئی و سراحضرت ابو بکر صدیق و گون ہتہیں مشرکان شرط ہن بست (آوہر و دو طرفہ
شرط جنگ حرام نہ بو تکت) کہ اگن داں اینکر سال و رومی غالب نہ بو تنت تو من ترا یک صد اشتر دیان و اگن نہ ہمنکر اشتر تو منادے۔ ماں شروعات و
حضرت ابو بکر و چہ وقت خیال و «بضع سنین» و میعاد چیز کے کم ایر کتہ تکت۔ زندر و نہی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و فرمان و روم و بضع لغوی معنی یعنی نہ سال و
مذت و سرامعاہرہ بوت چانگو ہر قل قیصر روم و وقت رنگیں اقتدار و دوبارہ حاصل کنگ و فیصلہ کت و قول فی کت کہ اگن اللہ تعالیٰ و منافاس و سرافتج
نصیب کت تو حصص و پادان سرگران و ایلیا بیت المقدس) و سرباں۔ امر الہی قرآن و پیشگوئی و روم و برابر نہ سال و مدت و تہا یعنی چہ ہجرت و یک
سالے بعد خاص بدر و جنگ و روم و ہدیہ مسلمانان چہ اللہ و فضل و کرم و مشرکانی سرافتج حاصل کنگ و ردا شادھی ظاہر کنگ و اتنت چہ اے
حال و اشکنگ و زیات و شنود بوتنت کہ رومی اہل کتاب و را خدا تعالیٰ و ایران و مجوسیان سرافتج دات و اے ردا مکہ و مشرکان و زیات خجالت و
شرمندگی رسات۔ قرآن و اے عظیم الشان و عقل حیران کنوکیں پیشگوئی و صداقت و گندان و باز مرواں اسلام قبول کت و حضرت ابو بکر و چہ مکہ و مشرکان
یک صد اشتر وصول کت کہ اشانی بابت و واجہ پیغمبر و صدقہ کنگ و حکم دات۔ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ وَالْمِنَّةُ عَلٰی نِعْمَاتِہِ الظَّاهِرَةِ وَالْاٰثِرَةِ الْبَاطِنَةِ
وے یعنی ساری و فارس و غلبہ دیگ، روم و مغلوب کنگ و زندر و احوالان و چپکا کنگ کل بہ اللہ قبضہ انت ابوک و بہ چوشیں خبرے و کجام یک قوے و
مقبول و مردود بوگ و فیصلہ بیت نہ کنت و «وَتِلْكَ الْاٰیَاتُ مُنْذِرًا وَلِقَابًا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُوْنَ اِلَّا وَجْہًا وَّوْتٰی نَج و شاد کامی و بآئی س
زیات و شنودی اے حاصل بوت کہ رومی اہل کتاب (کہ اشان نسبت گون مسلمانان زیات نزدیک اتنت) و فارس و مجوسیان سرافتج حاصل کت
قرآن و پیشگوئی و راستی و رادمان دیست و اے ڈول و مکہ و کافران و ذلت و رسوائی نصیب بوت۔

مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ
 ہر کس کہ بخواہد و وہمانت زبردست مہربان و اے خدا و وعدہ انت، خدا خلاق نہ کنت
 وَعَدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا
 وقتی وعدہ، بلے زیات تر مردم نہ زاننت و زان انت سر ظاہری
 مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ۝
 دنیا و زندہ را و آنچه آخرت و بے خبر انت و
 أَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 آیا آفکر نہ کنت ماں وقتی دلان، پیدا نہ کنت خدا آسمان و زمین و
 وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
 و چیزیکہ اشانی در میان انت مگر راستی رہ بندہ و پیدت مقررین و بیشک گیشتر مردم
 بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكْفُرُونَ ۝ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
 بہ وقتی رب و ملاقات و البت منوک نہ انت و آیا تر و گردش نہ کنت آیاں ماں زمین گڑا بگندنت
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ
 چہ بیم بوت عاقبت پیشی مردمانی آزر مند انت چہ آیاں
 قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَ
 بہ طاقت و سنگارش کت زمین و آبادش کت اثر زیات تر چہ آیانی آباد کتگیں زمین و
 جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن
 آ کنت آیانی گورہ آیانی رسول گوں مجرہ یان و گڑا نہ انت خدا کہ بہ آ یا ظلم کنت ولیکن
 كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا
 آیاں گوں وقتی جنداں ظلم کنت و پدا بوت عاقبت بدی کنو کافے
 السُّوْاۤیِ اَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ۝
 بدی بہ سبب ایک دروغ بندش کت خدا آیتان و آیان و گلا گیش گیت و

منزل ۵

و یعنی خدا ہر کس و مغلوب کنگ بلوٹیت تو کسے زبردستی کنان آ یا مہن کت نہ کنت و ہر کس و سر مہربانی کنگ بلوٹیت آ یا ہما دمان و غالب کنت و یعنی باز
 مردم سر پید نہ بنت کہ ماں غالب یا مغلوب کنگ و اللہ تعالیٰ و چے چے حکمت پوشیدہ انت و ایک ہر وقتیکہ قدرت یک کارے کنگ بو اہیت تو کل ظاہری بندان و تاوت
 پریشان بنت پیشکازیات تر ظاہر و چار و کیں مردم ظاہری سو بان و ابید خدا و ذات و سر ابروسہ نہ کنت و کسے و ہدار کی (عارضی) غلبہ و گندان ہے فہمت کہ ہے
 اللہ و گورہ مقبول بیت و یعنی اے مردماں دنیاوی زندمانی و ظاہری کشک و رازاننت اد و آرام و راحت و رگ و نوشک پوشک و پر دیگ - کشک و رنگ

ز جمع کنگ - عیش و عشرت و گلا نیش بوگ - بس
 ہمے آیانی علم و تحقیق و گڑی جہلی انت - اے خبر
 زاننت کہ مرے زندہ تل و تو کاں یک دگہ زندمانی و
 راز پوشیدہ انت کہ گوں او دے سر بوگ و اے دنیاوی
 زندہ نیک و بد و نتیجہ جو آدینک و ہر کسے دیم موجود
 بیت - الہی نہ انت کہ ہر کس ادا و شحال گذرگ بیت
 ادا ہم و شحال بہ بیت - آخرت و معاملہ و دوران
 ہمد بکندات کہ یک شخصے یا یک قومے کدی ماں
 دنیا و عروج حاصل کنت لیکن آئی گڑی انجام ابید
 چہ ذلت و رسوائی دگہ بچ نہ بیت وک یعنی عالم و
 اینک زبردستی نظام اللہ تعالیٰ و بیکار پیدا نہ کنگ
 الم و چریشی و چیزے مقصد حاصل کنگی انت و آ
 ماں آخرت و ظاہر بیت البت آگن اے رفتار بہ
 مدامیگی روان و ودوان بہ بوتیں تو گڑا دگہ گے ات
 لیکن ایشی و جاورانی تبدیلی و سر و چیزے رد اخور و
 فکر کنگ و اے خبر الہی انت کہ اشی و تمام یک حد
 و گڑی روح ضرور مقرر انت - پیشک ایک مقرر ہے
 وعدہ و روء اے عالم فنا بیت و دومی عالمے اشی و
 بدل و بہ وجود کیت و آ پنخوش خیال دانت
 کدی خدا و دیار و گی نہ انت کہ ادا کسے چہ شمس
 حساب داہے بکنت وک یعنی مزین مزین طاقتورین
 قومان (مثلاً عاد و ثمود) کہ آیاں و زمین کشار کنان و
 گل و گلزار کت آئی سینگ و دران چمگ و معدن
 اش در کنت چرے منکر ان اشان زیات تمدن و
 بود ناکی کت، دراج کشیں زندش گوازینت و زمین
 چریشان زیات تر آبادش کت مروجی آیاں کجا انت
 و ہدے اللہ پیغمبر و سر ظاہری نشان و احکام
 آورنت و آیاں و دروغ بندش کت تو گڑا اشانی
 بدی انجام و احوال و اشان معلوم دار نہ انت کہ
 چونکائی تباہ و برباد کنگ بوتنت اشانی ویرانیں
 ڈمب مروجی ہم بہ تر و تاب کنگ و گذرگ بنت زانا
 مرے جبران بہ اے بے فکران چھ عبرت و گنجائش
 نیست و اللہ تعالیٰ و بارگاہ و ظلم و امکان
 نیست انت البت اشان درستان و دوت و دت
 منڈال و تیر جنگا منت و ہما کاران گلا نیش انت
 کہ آیانی بربادی انت تو چوش بگوش کہ اشان وقتی

جانانی سراوت ظلم کت و ان نہ اللہ تعالیٰ و عدل و رحم و جاور اے ڈول انت کہ رسول دیم دیگ و بغیر ہوشیار کنگ و بغیر کس و ماں عذاب و گرفتار نہ کنت
 و آ نتیجہ و ماں دنیا و ظاہر بوتگت پدا ماں آخرت و تکذیب و کلاگ گرگ و ہر ج سزائے ہست انت آجا ایر انت - موجودیں قومان و باید انت
 کہ گوستگیں قومانی احوال و عبرت حاصل بکنت چیکہ یک قومے و ہر ج کارے و سزار سیت درستان و ہما سزالم و رسیت کلائی فنا ہم چو یکے
 فنا زانگ بہ بیت و ہے پید درستانی سزا ہم چہ پیچ و سزا زانگ بہ بیت -

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی ہماکسان اللہ شریک جو پرش کرتی تھی وہ دیکھ اٹھان سکتی ہے وہ بدکار نہ دینت تو منکر ہونے اور در ایدنت کہ « وَاللّٰهُ رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ » (قسم بخدا
 نامشک نہ اتیں) ول یعنی نیک و بد ہمک ڈولیں مردم جدا جدا کنگ بنت و ہر یکے پہ دنی جاگہاں سر کنگ بنت کہ آئی تفصیل ماں دینی آیت ہے پیداک انت
 ول یعنی اٹھان انعام و اکرام دیک بیت و چہرہ قسم لذت و خوشنودی و فی نصیب و گرہ ک بنت اسے نیکیں مردمانی جاگہ و ہنکین بوت و دیما بکین مردمانی جاگہ شون
 دیک بوت مطلب چوش بوت کہ ماں ہر دو بینان ہنک فرقی و جدائی کنگ بیت کہ چرائی و مسترس جدائی ہج بیت نکنت وک یعنی جنت لوٹات تو اللہ پاک ہے
 تران و بنگ ات کہ آچر دل زبان و اعضا کلاں بیت ماں نماز اسے سہ اس قسم باد (تران) جمع کنگ بوت نکنت و فرض نماز و اوقات ہمیش ائت کہ ماں آیت
 بیان بوتنت یعنی صبح و بیگاہ (کہ مریشی و مغرب و عشاء ہور بنت) روج و گڑی وقت و (عصر و نیم روج و پد ظہر) نماز انت ماں اسے وقتاں حق تعالیٰ ہے

رحمت یا قدرت و بزرگی و آثار و علامات باز شظاہر
 بنت روج ماں جسم دار و کیں عالم ہے درستان مزین
 روشنیں کڑہ انت کہ چہ آئی بلا واسطہ یا بالواسطہ فیض
 و تاثیر ماں اسبابانی دنیا و شاید کجام یک مادہ
 مخلوق مستثنی بہ بیت (چوش کہ ارض النجوم مصنف ہے
 گوں جو انیس گیش و گوار ہے اسے چیز ثابت کنگ) ہے
 بنا و سر استارہ پرستان آئی و فی مسترس معبود
 قرار دانت کہ بہ آئی نینگ ماں حضرت ابراہیم
 علیہ السلام قول « هَذَا رَأْيِيْ هَذَا الْكَبْرُ »
 اشارہ موجود انت آئی ہے و سی و بزرگی و آفتاب
 پرستانی چہ آئی فیض و زہری (مخومی) سر بچیں
 ندرگ ہن ماں ہے وقتاں در بیت صبح و دانکہ
 روج طلوع نہ بوتگ و نیم روج و پد و دیکہ ماں آئی
 عروج و کمی آئی شرو ع بیت و عصر وقت و دیکہ
 ماں آئی حرارت و روشنی و صافیں نزدی پدرا بیت
 و چہ غروب و رند و دیکہ چہ آئی نورانی شہمانی سر بوتگ
 آئی پرستار زہرمانتنت پد و دیکہ عشاء وقت
 آسمان و سہری ہن اندیم بوت و روشنی و ادنی ترین
 علامات ماں آسمان و ہن پشت نکنت ماں ہے
 وقت و موحدان و حکم بوت کہ خدائے اکبر و بندگی
 بکنت و ماں نماز و شروعات « اللہ اکبر گوشان
 ہما مسترس موحد (ابراہیم خلیل اللہ) رند گیری
 کنان بیات کہ آئی « هَذَا رَأْيِيْ هَذَا الْكَبْرُ »
 اکبر « پد فرمائنگ « اِنِّیْ وَجَّهْتُ
 وَجْهِيَ لِلَّذِیْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 حَنِیْفًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ » (انعام رکوع ۹)
 شاید ماں اسے آیت « وَلِیْلِ الْحَمْدِ فِی
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ » فرمان کنان ہے یاد
 دیا نینگ بوتگ کہ تسبیح و تنزیہ و یاد و لائق ہنا
 ہابیت کنت کہ آئی توسیپ و آسمان و زمین و کل
 کائنات بہ زبان حال و قال بیان کنگ کائنات کجام
 عاجز و بے وسبیں مخلوق اسے استحقاق ندرایت توری
 گندگ و آسک مزین نظر و بلیت دیمرا ہما خدائے
 اکبر ہبتیں مزین شانیں جاوران و کاملین و صفائی
 بیان انت تا ننگ معبودیت و استحقاق ہنگت زیات
 صاف بہ بیت ہے رواج بعد الموت و مسئلہ سرا
 ہن بہ شری و گیش و گوار کنگ بوتگ ول یعنی انسان
 چہ نطفہ و نطفہ چہ انسان و جانور چہ ہیک و ہیک
 چہ جانور و چہ جانور و پدرا نور و پدرا کنت ہے
 بیما مؤمن و چہ کافر و کافر چہ مؤمن و پدرا کنت و وہدیکہ
 زمین خشک تران مردگ بیت تو آترا چہ رحمت و آب
 و پدرا زندہ کنان سر سبز و شاداب کنت الغرض
 موت و حیات حقیقی بہ بیت یا مجازی جستی بہ بیت
 یا معنوی درستانی مہار ہمانی دست و انت گڈا شمار
 زندہ کنان چہ قرآن و کنگ بہ آتی گوراجون
 مشکل بیت ول یعنی انسان چہ خاک و جوڑ کنت
 پدرا بچار قدرت و آترا چنگر تالان کنت کہ کلین
 زمین و سرا آئی ذرات سنگ بوتنت و ماں زمین
 تالان ہوان چونیں چونیں عجیب و حیران کنو کیں
 ہشیاریان و اسے انسانی قالب و پیش داشتنت۔

اللّٰهُ یَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُهُ ثُمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝۱۱ وَیَوْمَ
 خدانوک پیداکنت مخلوق پدرا ترا ترا کنت پدرا ہمانی و نینگ و شمار کونگ بیت و روجیکہ
 تَقُوْمُ السَّاعَةُ ۝۱۲ وَیَوْمَ یَكْفُرُ الْمُنٰکِرُونَ ۝۱۳ وَیَوْمَ یَقُوْمُ السَّاعَةُ
 برپابیت قیامت دل پرورش بنت کنگ کار و نبیت پدرا آیاں چہ آیاتی شریکان
 شَفَعُوْا وَاَوْکُنُوْا لِشُرَکَآئِهِمْ کُفْرٰیۙ ۝۱۴ وَیَوْمَ یَقُوْمُ السَّاعَةُ
 سفارش کنوک و نون بنت گوں و فی شریکان انکار کنوک و۔ و ہماروج و کہ قیامت بیت
 یَوْمَ یَدْعُوْنَ لِتَفْرِقُوْنَ ۝۱۵ فَاَمَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
 آروچ و مخلوق بنت ٹولی ٹولی کڈا ہماکسان کہ ایمانش آرت و کتس خوبیں کار
 فَهُمْ فِی رَوْضَةٍ یُّحْبَرُوْنَ ۝۱۶ وَاَمَّا الَّذِیْنَ کَفَرُوْا وَکَذَّبُوْا
 آماں باغ و وش اہت کنگ بنت و ہماکسان کہ منکر بوتنت و دروغ بندش کت
 بِاٰیٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓئِکَ فِی الْعَذَابِ مُحَضَّرُوْنَ ۝۱۷
 مے آیاتان و آخرت و ملاقات و گڈا آماں عذاب حاضر کنگ بنت
 فَسَبْحٰنَ اللّٰهِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تُمْضُوْنَ ۝۱۸ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ فِی
 پمشکا پاکیں خدایہ یاد و کن ات و ہدیکہ شام بیگاہ کن ات و وہدیکہ شام کنت ات و پدرا ہمانی انت توصیف ما
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ ۝۱۹ یُخْرِجُ الْحَیَّ
 آسمانان و زمین و شب و وہدیکہ بہ بیت نیم روج وک در کنت زندگ و
 مِنَ الْمِیْتِ وَیُخْرِجُ الْمِیْتِ مِنَ الْحَیِّ وَیُحْیِی الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 چہ مردگ و در کنت مردگ و چہ زندگ و نوزندگ کنت زمین و رند چہ آئی مردگ
 وَكَذٰلِکَ نَخْرِجُوْنَ ۝۲۰ وَمِنْ اٰیٰتِہٖ اَنْ خَلَقَ کُم مِّنْ تُرَابٍ
 وہے پمشاد رنگ بیت و چہ ہمانی و نشانیاں انت ایک شمار چہ خاک و پیداکنت
 ثُمَّ اِذَا اَنْتُمْ لَشُرٌّ تَنْتَشِرُوْنَ ۝۲۱ وَمِنْ اٰیٰتِہٖ اَنْ خَلَقَ لَکُمْ مِنْ
 رندانون شب انسان ات تالان بت و چہ ہمانی و نشانیاں انت کہ اڈی کت بہ شام

مذلل
 ہن بہ شری و گیش و گوار کنگ بوتگ ول یعنی انسان
 چہ نطفہ و نطفہ چہ انسان و جانور چہ ہیک و ہیک
 چہ جانور و چہ جانور و پدرا نور و پدرا کنت ہے
 بیما مؤمن و چہ کافر و کافر چہ مؤمن و پدرا کنت و وہدیکہ
 زمین خشک تران مردگ بیت تو آترا چہ رحمت و آب
 و پدرا زندہ کنان سر سبز و شاداب کنت الغرض
 موت و حیات حقیقی بہ بیت یا مجازی جستی بہ بیت
 یا معنوی درستانی مہار ہمانی دست و انت گڈا شمار
 زندہ کنان چہ قرآن و کنگ بہ آتی گوراجون
 مشکل بیت ول یعنی انسان چہ خاک و جوڑ کنت
 پدرا بچار قدرت و آترا چنگر تالان کنت کہ کلین
 زمین و سرا آئی ذرات سنگ بوتنت و ماں زمین
 تالان ہوان چونیں چونیں عجیب و حیران کنو کیں
 ہشیاریان و اسے انسانی قالب و پیش داشتنت۔

ول یعنی اول سرور چرخ خاک و آدم و پیداکت پداجہ ہمانی آئی جفت درکت تا نگر جہانی انس و سکون حاصل بکنت و پیدائشی رھبند و روع بہ ہر دو میں صنفان (مردین و جنین) و میاخی و خاصین قسم و محبت و مہر ابرکت تاکہ از دواجی مقصود ہر ہم بہ بیت چنانچہ ہر دو میںانی جفتی و انسانی نسل ماں دنیا تالان بوت سما قال تعالیٰ "يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَكُمْ وَابْتِئَانًا لَكُمْ كَثِيرًا مِّنْ نِّسَاءٍ" (نساء رکوع ۱) ول کل انسان چہ یک مات و پت و جوڑ کنت اور تواری بان و آباد کنت پدا کل روعے زمین و آئی تالان کنت۔ درستانی بولیان و ہن جدا جدا کت یک یک و مردم ماں دومی ملک و روان و چہ زبان و اعتبار و بہک اجنبی حساب بوت پدا سیدل بکن کہ چہ دنیا و شروعات و بگردان مردوجی و چنکر بے شمار مردم پیدابوتنت مگر چوشیں دو کس تو پیش داشت کت نہ کنے کہ آیانی لب و لہجہ، لفظانی ادائیگی یا گفتگو و رھبند یک ڈول بیت ہنچوش ہر مردے و شکل و صورت و رنگت و غیرہ چہ دومی و جدا انت تو اور جہن بہک گستا انت۔ ترا دو کس اے قسمیں نظر و نیت کہ ماں آیانی آواز رنگ و صورت و چہ چیز نہ چیزے

اختلاف موجود مہبت چہ عالم و اول سرور بگردان روح مردوجی و برابر نوکیں صورت و گپ و رب و نوکیں نمونہ و میاظاہر بوزان انت۔ ماں اے خزانه ہجر نقصان نیاہتگ در حقیقت و اے چکر مزین شانداریں نشان انت حق تعالیٰ و مرآہ داریں قدرت و حضرت شاہ صاحب بنشہ کنت کہ انسان و دو جاور مٹ سٹ بنت، و اب کیت تو آچوڑوک و بے خبریت و روزی و شوہازہ و رکیت تو آئی کس ہوشیار نہ کندے۔ اصل و شب انت بہ و اب و روح انت نان و شوہازہ پدا ہر دو میں و قتان ہر دو میں کار بنت و گ یعنی خیران و اشکنان و آیانی ماں دل و جاگہ و نیت۔ کافی تفسیر ابن کثیر حضرت شاہ صاحب بنشہ کنت کہ وقتی و اب و احوال کندگ نہ بیت البت البشر اچہ مردمانی زبان و اشکننت (موضح) و ہر گروک و شہم و گذران و مردم ترسنت کہ کسے و سرور مکیت یا مور و باران زیات مہبت کہ جہانی جان و مال و تاوان بہ بیت و اتمیت ہن دارنت کہ ہور بگواریت تو دنیا و کار و بار و مہار و نیت، مسافر ترے ترے ماں تہار و کی و آئی شہم و پلے غنیمت از انت کہ داں کے دور و گندیت و ترے ترے ترسان و پریشان بیت ول یعنی چہ ہمیشہ و سرکچ بوارت کہ مرگ و پد شہے پیداکنگ چون مشکل انت و ساری آسمان و زمین و پیداکنگ و احوال بیان بوت ادا آیانی بقا و قائم وارگ و بیان کت کہ اے ہن چہ ہمانی حکم و قائم انت مجال نیست کہ یکے چہ وقتے نقل و مرکزہ و نگل بوارت یا یکے بہ دومی و چھت و کیان و کائنات و نظام و تباہ و برباد بکنت۔ ول یعنی زمین و آسمان دا نکر ہمانی حکم بیت قائم ماننت گدا و ہدیکہ دنیا و مدت ہلا س بیت چہ اللہ تعالیٰ و یکیں تو اور و شہا درست چہ قبران چہ سران و بہ مجشر میدان و نیمگ رھاگ بنیت و یعنی آسمان و زمین و نندوک کل ہمانی مملوک بند و انت و ہمانی رعیت انت کسی طاقت انت کہ چہ آئی حکم و سرور تباہ بدنت ول یعنی خداوندی قدرت و دیما کل برابر انت لیکن شہے ترانگ و مارگ

انفسکم از واج التسنوا الیہا وجعل بینکم مودۃ و رحمة شہ جندان جفتے کہ قرار حاصل بکن از شہائی و گور و ایرکتی شہے در میان و دوستی و مہر بانی ان فی ذلک لایت لقوم یتفکرون ۲۱) ومن ایتہ خلق السموات و الارض و اختلاف الستیکم و الوانکم ان فی ذلک لایت وزمین و قسما قسمیں شہے زبانانی و رنگانی بیشک ماں اشی و بازی نشانین انت للعلیین ۲۲) ومن ایتہ منامکم باللیل و النهار و ابتغواکم من یز انوکران و چہ ہمانی نشانین انت شہے و بیک ماں شب و روج و شوہاز کنگ روزی و چہ فضله ان فی ذلک لایت لقوم یسمعون ۲۳) ومن ایتہ یریکم آئی و فضل و کت بے شک ماں اشی البت نشانین انت چہ ہمانی نشانین انت کہ پیشہ نارت البرق خوفًا و طبعًا و ینزل من السماء ماء فیحیی بہ الارض شمار گروک و ترسینگ و پامیت و ایر ریجیت چہ آسمان و آب و پدا زندگی کنت جہانی زمین و بعد موتہما ان فی ذلک لایت لقوم یعقلون ۲۴) ومن ایتہ ان رندر آئی مرگ و بے شک ماں اشی البت نشانین انت بہ قومیکہ فہم دارنت و چہ ہمانی نشانین انت تقوم السماء و الارض بامرہ ثم اذا دعاکم دعوة من الارض ایکرا و شتاگ آسمان و زمین گون آئی و حکم و کت پدا و ہدیکہ تو رکنت شمار ایک برے چہ زمین و اذا انتم تخرجون ۲۵) وله من فی السموات و الارض کل لہ شہا ہما و ہدی و رکایت و چہا نیکنت چیزیکہ ماں آسمانان و زمین و انت کل آئی و قنتون ۲۶) وهو الذی یبدؤ الخلق ثم یعیده و هو اھون علیہ فرمان بردارت و آہما انت کہ اول سرور پیداک کنت مخلوق و پدا دوبارہ اوی کنت فل و ازان ترانت و آئی و له المثل الاعلیٰ فی السموات و الارض و هو العزیز الحکیم ۲۷) و ہمانی نشان چہ درستان بالانت ماں آسمانان و زمین و ہمانی زبردست دانان و

حساب چہ اولی بر پیداکنگ و دومی بر پیداکنگ آسان تر بہ بیت بے اے مزین حیران کنوکیں کت ایت کہ اولی پیدائشی و ردا آقا قادر بزبان ات و دومی بر پیداکنگ مشکل بزبان ات ول یعنی اعلیٰ چہ اعلیٰ صفات و بالا و چہ بالاتر آئی شان انت آسمان و زمین و کجام چہ ماں و قی حسن و خوبی و آئی شان و صفت و دپ ماں دپ بیت نہ کنت مساوی بوگ تو کجا آوری ہم بالا و اعلیٰ ترانت داں حدیکہ مخلوق آئی جلال و جمال و تعویذ کت کنت بلکیں ہرج خوبی تے بہ ہر جاگے موجود انت آہمانی کمالات و ادنی ترین عکس ایت۔ حضرت شاہ صاحب بنشہ کنت و آسمان و فرشتہ نہ درنت و نہ نوشتنت نہ انسانی حاجت دارنت۔ ابید چہ بندگی و آیانی دگہج کارندارنت و زمین و مردم ماں کلکیں حیران گرفتار انت لیکن اللہ تعالیٰ و صفت نہ گون آیانی ڈک و ارت و نہ گون اشان آئی ذات پاک انت (موضح) ہ اے برتر از خیال و قیاس و گمان و ہم و و زہر چہ گفتہ ایم شنیدیم و خواندہ ایم بہ منزل تمام گشت و بسا پاں رسید عمر و ماہم چچان در اول و صف تو مانده ایم۔ و دگر و اچھے و سگ خوب گوشنگ ہ اے بردن از وہم و قال و قیل من و خاک برفرق من و تمثیل من۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی شرک و خرابی و ناشریء سر پد کنگ و رد اللہ تعالیٰ و ت چو قی احوال ان یک مثالے پیش داران و بیان فرمائینیت آپوش کہ شمسے مال (یعنی ٹینگ و غلام) کہ آیانی شمار ظاہری و مجازی خدا بندت آیاشماں و تی روزی و مال و متاع و کہ آہن اللہ تعالیٰ و دانگنت شما آیان برابر و شرک قبول کت کن ات چوشکہ ماں ہووین اموال و جاندار و ت برات و کس حصہ دار بندت و ہر وقت ہمتے ترس بیت کہ ماں ہووین چیز و دست اندازی کنگ و رد از ہر بگرنیت یا مال و بہر و بانگ بکننت یا کم از کم اے جسٹ و بگرنیت کہ منے جسٹ و مرضی و ابید فلان کار پر چاکت و چون ہمتے ہمیں ترس یک خدا بندے و چو و تی نو کر یا غلام و طرف و بیت و آگن نہ تو زانگ لوٹیت کہ وہدے یک دروغی مالکے و احوال چوش انت آ بر حقیق مالک و و تی غلام و چونکافی پرواہ بیت کنت کہ آتہ شما گوں و تی اجمعی و آتی و شریدار شمار کن ات یک غلامے ماں و اجہ و ملک و شرک بیت نہ کنت حالانکہ دوویں خدا و مخلوق آنت و ہمانی دانگیں روزی و رنت مگر یک مخلوق بلکیں مخلوق در مخلوق ماں خالق و خدائی و شریدار بہ بیت چوشیں نا ہو دگیں کپ ہج عقل مند قبول کت نہ کنت فل یعنی اسے نا انصافیں مردم چوشیں صافیں و چکیں خبران و چونکافی

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

بیان کتی پر شمایک مثالے چہ شمسے جندان بچار چیزیکہ شمسے دستانی مال ات مان آیان

مِّنْ شُرَكَاءٍ فِيْ مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيْهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ

ہست انت کتے شرک شمسے ماں مے دانگیں روزی کہ شما کل ماں آتی و برابر بیت ترس ات شما چہ آیان چوشکہ شرک

أَنْفُسِكُمْ كَذَلِكَ نَفِصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝۱۸ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ

شمسے چہ و تیگان ہمتے ہما مانگیں و گیوار کنیں نشانیاں پر تو میکہ عقل دارنت و بلکیں زندگیری کنتت

ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِيْ مِنْ أَصْلَابِهِمُ

اسے بے انصافی و تی واہگانی ابید چہ زانگ و کڈا کتے انت سوج دیوک ہما کہ آتہ خدا و گمراہ کنگ و کتے نرانت

مِّنْ تَصْرِيْنٍ ۝۱۹ فَأَقْرِبْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي

آیانی مردگار و تی نون تو چک بدر و تی دیم و پد دین و سرایک کر توان و ک ہما انت تراش خدا

فِطْرَتِ النَّاسِ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمُ

کہ آتی و سر تراشی مخلوق و ک بدگ نیست چہ خدا و سازنگین و ک ہمیش انت دین چکیں

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۰ مَنِيبِينَ إِلَيْهِ وَتَقْوَاهُ وَأَقِيمُوا

لیکن زیات تر مردم سر پد نہ بنت و کل رجوع کنوک انت پر ہمانی ٹینگ و ہمانی و بترس ات و قائم ہر بیت

الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۲۱ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ

نماز و مبیت چہ مشرکان ہما کسان کہ تش تش کت و تی دین

وَكَانُوا شِبَعًا كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝۲۲ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ

و بونتت فرقہ فرقہ ہک فرقہ چیزیکہ آتی و گور و انت پر آتی و نازان انت و و ہد کہ بر بیت مرد ماں و

خَرَدَعُوا رَبَّهُمْ مَنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِّنْهُ رَحِمَهُ إِذَا

فرر تو ارجنت و تی رب رجوع کنان پر آتی ٹینگ و پدا و ہدیکہ چاشنیت آیان و چہ و تی ٹینگ گین مہربانی ہما

فَرِيقٍ مِّنْهُمْ يَهْتُمُّونَ بِاللَّيْثِ كَفَرُوا ۝۲۳ إِنِّي أَنْزَلْنَاهُ فَرَقًا وَقَدِ افْتَقَفْنَا

و ہدی چہ آیان یک جماعتے گوں و تی رب شرک بنا کنتت تاکر ناشگری بکننت مے دانگیں چیزانی نون عیش کن ات

نرانتت آدر اصل و زانگ نہ لوٹنت بلکیں چہ جاہلی و ہوا پرستی و محض و اہشانی زندگیری و گلا نیش انت و یعنی ہر کس و اللہ تعالیٰ و آتی بے انصافی جاہلی و ہوا پرستی و رد احقیق راہ و سرار وگ یا سر پد بوگ و توفیق نہ دات نون ہما کجام طاقت انت کہ آتہ سر پد کنان و حق و کنگ و سر اگام کچ بکنت یا آتی و مدد کنان و چہ گمراہی و و تباہی و بر کینیت پر چوشیں کسان غم کنگ و افسوس و رگ و ہج ضرورت نہ انت و چریشان دیم و تاب و یان و تو گوں و لجمی و بروتی پروردگار و نیمگ و دلگوش و گور بکن و فطرت و دین و سرا و تار قائم مدار و ک یعنی ہر کس چہ گمراہی و ہج ہم و در کپ نہ لوٹیت آتیا و یل بکن کہ ماں شرک و چندان مین بہ بیت و تو بہ نیمگ و دیم و ترینان و دلے و بیکیں خدا و ذات و بہ بند و آتی بر حقیق دین و گوں مرن و دلگوشی و محکم مدار و اللہ تعالیٰ و چہ شروعات انسان و تراش و فطرت و ہمتے رنگ و چوڑ کنگ کہ آگن آحق و ہمگ و قبول کنگ بلوٹیت تو آتیا کت بکنت ابتداء چہ فطرت و و تی اجمالی معرفت و یک شمسے ماں آتی دل و بہ ہدایت و تخم و ڈول و ماں کنگ کہ آگن گرد و پیش و احوال و چہ چپ و چاگرد و خرابیں کاران اثر مگر بیت و و تی اصلی تب و رد ایل کنگ بہ بیت تو آتیا یقیناً حقیق دین و اختیار کنت دگ و ہج نیمگ و دلگوش نذنت ماں و عہد الست و قصہ و ہمتے طرف اشارہ انت ماں صحیحین حدیثان بیان انت کہ ہر یک چکے فطرہ (اسلام) و سرا پد ابیت زند تر و مات پت آتہ اہودی نصرانی و مجوسی چوڑ کنتت ماں یک قدسی حدیث و انت کہ من و تی بندھان و حنفاء پیدا کت پدا شیطان و آیان و بدراہ کت بہر جا و دین حنیفین و دین چکیں ہما انت کہ آگن انسان و آتی فطرت و ردا خالی الذہن یل و یک بہ بیت پدا و تی تب و ہما نیمگ و لیٹیت تمام انسانی فطرت و اللہ تعالیٰ و ہمتے داب و سازتگ کہ ماں آتی ہج فرق و تفاوتے نیست انت پر بند خیر و آگن ماں فرعون یا ابوجہل و اصلی فطرت و اسے صلاحیت مہوتیں تو آیان و حق و قبول داری و مکلف

چوڑ کنگ صحیح نہ بو تگ ات چوشکہ خشت و وک و جانوران و شریعتانی مکلف سازگ بنو تگ، انسانی فطرت و ہمتے یکسانیت و اثر انت کہ دین و بازی مرنیں اصولاً کجام نہ کجام رنگ و تقریباً کل انسان تسلیم کنتت آجدا یں کپ ایت کہ آتی و سر اہر راستی قائم نہ بنت حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت یعنی اللہ کلانی مالک حاکم، چہ کلان بے درور، ہج کس آتی مٹ نہ انت کتے و زور بہ آتی سرانہ انت، اے گیان و کل ز انتت بریشانی سرا عمل بوگ لوٹیت مے داب و کسے و جان و مال و دست جنگ ناموس و عیب دار کنگ، ہر کس خراب ز انتت ہمتے داب و اللہ و یاد کنگ، عزیز و سر اہم و رگ، ہر کس و حق و پورہ و یک، دغانہ کنگ و ہر کس شرگوشیتت ہمتے کشک و سرا عمل کنگ و نام دین انت بر حقیق (اے کار فطری انت مگر) اشانی بند و بست چہ پیغمبرانی زبان و اللہ تعالیٰ و سوج دانتت و یعنی چہ اصل پیدا نش و اعتبار و ہج فرق و تبدیلی نیست ہر یک انسانے فطرت پر حق و قبول کنگ و تیار و جریدہ کنگ بو تگ یا مطلب چوش کہ اللہ و بہ ہر ج فطرت و سرا پد اکت آتہ شما بہ و تی مرضی و بدل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

Handwritten text at the top of the page, likely a preface or introductory section, written in a cursive script.

Vertical column of handwritten text on the right side of the page, continuing the narrative or providing commentary.

Small handwritten text or marker located between the main text columns.

Main body of handwritten text enclosed in a decorative rectangular border, containing the primary content of the page.

Handwritten text at the bottom of the page, below the main text block, possibly a continuation or a separate note.

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

Handwritten text at the top of the page, likely a preface or introductory section, written in a cursive script.

Vertical column of handwritten text on the left side of the page, continuing the narrative or providing commentary.

Main body of handwritten text enclosed in a decorative rectangular border, containing the primary content of the document.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a concluding section or a separate note.

أَجْرُمُوا ط وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۰﴾ اللَّهُ الَّذِي

آگنہ گارانتت ؤ حق انت پ مئے سرا مدد ایماندارانی ط خدا ہمانت کہ

يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِئُ سَحَابًا فَيُبْسِطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ ط

روان کنت گواتاں پدا آجست کنتت جبران ؤ پدا تالان کنت آرا ماں آسمان ؤ ہریم کہ بلوٹیت

وَيَجْعَلُهُ كَسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ

ؤ اؤ کنت آرا تل ماں تل پدا تو گدے ہورہ کہ درکت چہ آتی ؤ درمیان ؤ گڈا ویدیکہ کنت آتیارا

مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۳۱﴾ وَإِنْ كَانُوا

ہر کس کہ بلوٹیت چہ وقی بندیان گڈا آوہدی آوشیان درشان کنتت ؤ ؤ حالانکہ آیایں چہ

مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لِبُلْسِيقٍ ﴿۳۲﴾ فَانظُرْ إِلَى

آئیے ایر گجگ ؤ پیش البتہ نا امیدانت ط نوں ندرارگ کنتت

أَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ

خڈا ؤ رحمت ؤ نشانیان چون زندگ کنتت زمین ؤ زند چہ آتی مرگ ؤ کٹ بیشک ہمانت

لِنَحْيِ الْبُوتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۳﴾ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا

البتہ زندگ کنوک مردگان ؤ ؤ آہمک چیزہ سراقدرت داروک انت ؤ ؤ اگن مادیم بد نہیں گواتے

فَرَاوَهُ مُصْفَرًّا الظُّلُمَاتِ مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿۳۴﴾ فَإِنَّكَ

پدا بگدنت آکشار ؤ کزردونگ البتہ آبتت چہ آتی زندنا شکری کنوک ؤ بیشک تو

لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَوْ أَدْبُرِينَ ﴿۳۵﴾

اشکناٹیت کنتے مردگان ؤ ؤ اشکناٹیت نکتے کزان ؤ توار ویدیکہ آبتت پشت دیان ؤ

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ سَمِعُوا مِنْ يُومِنُ

وہ توراہ سوج دات کنتے کوران ؤ چہ آیانی گراہی ؤ تو ؤ اشکناٹیتے ہما کس ؤ کہ ایمان کاریت

بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۳۶﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ

مئے آیتانی سرا پیشکا ہمانت مسلمان ؤ خدا ہمانت کہ پیدا کتی شمارا چہ کمزوری ؤ پدا

منزل ۵

وہ ساری ؤ فرمائینگ کہ مقبول و مردود جدا کنگ بنت منکرانی چک ؤ آیانی انکار ؤ وبال کیت اللہ آیان ؤ دوست نہ داریت نوں پیش داریت کہ اسی ؤ ظاہری ماں دنیا ؤ کنگ بیت چیا کہ اللہ ؤ دستور و وعدہ انت کہ چہ جبران و مکذبان انتقام بگریت و کاملین مؤمنان ؤ چہ وقی امداد و اعانت ؤ دشمنانی سرا غالب بکنت میا بنی ؤ گوات ؤ ذکر پیشکا آہت کہ چہ رحمت ؤ ہوران پیش گوات کشتتھے پیمانہ ؤ سرفضلی و غلبہ ؤ نشانی روشن ہوان بنت وک یعنی ساری ؤ چہ یک نیگے و پدا چہ دگہ نیگے ؤ مے داب ؤ دین ؤ ہن شنگ کنت چنا چہ شنگ ہم بوت وک مے پیا ہر کس چہ ایمانی و روحانی ہوران نفع و سیت گدنت آوشنودی ظاہر کنتت فک یعنی چہ ہورہ ؤ پیش مردم نا امیت بوگا کنتت دانکہ چہ ہورہ ؤ گوارگ ؤ کتیں ساری ؤ ہن آمیتش نداشت کہ ہورہ گواران ؤ دنیا ؤ شاد کام کنت۔ انسان ؤ احوال ہم عجیب انت۔ ماں کتیں دیر ؤ نا امیت بیت ؤ نندیت پدا ساعے نہ گوزیت کہ چہ گل ؤ بال کنگ ؤ لکیت۔ وک یعنی چنت ساعت پیر ؤ ہرنیک ؤ خاک و دزنجست بوگا کنتت وزمین خشک بے رونق و مردگ ؤ ڈول ؤ ات ناگت ؤ چہ اللہ مہربانی ؤ زندہ ہوان ؤ

سر سبز بوت ہورہ ؤ آتی پوشیدہ این قوتان ؤ چنگر زوت تچ دات و درہ درکت مے جاور روحانی ہورہ نیگتت چرائی برکت ؤ مرگیں دلانی توک ؤ ساہ ماں بیت و خدا ؤ سر زمین ظہر الفساد فی البین ؤ البحر ؤ داہیں مرگ ؤ بعد دوبارہ زندگ بیت چارین نیگ ؤ خداوندی رحمت ؤ نشان و دین ؤ علامات نظر ؤ کانتت ہرچ ردومی قابلیت چہ دراہین مدتے ؤ ماں خاک ؤ ہورہ ہورہ انتت رحمتی ہورانی یک تر مے ؤ تچ دیان ؤ آت کر کنتت چنا چہ حق تعالی ؤ بعثت محمدی ؤ برکت ؤ اے جلوہ ؤ دنیا ؤ را پیش داشت و دین نی تالان کت ؤ یعنی ادا مرگیں دلانہ روحانی زند عطا کنتت و قیامت ؤ روح ؤ ماں مرگیں لاشان دوبارہ ساہ ماں گجیت۔ آتی کاملین قدرت ؤ دیما چہ کار مشکل نہ انت وک یعنی ساری ؤ نا امیت انتت ہورہ ؤ گورت زمین ؤ زندگی حاصل بوت و شنودی ؤ کت نوں اگن مایک گواتے دم بد نہیں کہ چرائی ؤ کشار خشک ہوان ؤ زرد بترنت تو اے مردمان ہما ساعت ؤ پدا بد دل بہ بنت و اللہ ؤ تمام احسانا فراموش کنان ؤ ناشکری بکنتت الغرض اشانی شکر و ناشکری کل دنیاوی مطلب ؤ واسطہ انت و ادا مے ردا فرمائین ایت کہ چہ اللہ پاک ؤ مہربانی ؤ وقی مراد ؤ سر ہوان بندہ کرشی مکتت آتی قدرت ہمک رنگ ؤ زوراک انت معلوم نہ انت کہ داہگیں نعمت ؤ باریں کدی تچ بگریت و شاید اے ہم اشارہ بہ بیت کہ دین ؤ کشار ماں دنیا ؤ سر سبز بوگ ؤ پدا مخالف گوات ؤ کشگ ؤ سوب ؤ دوبارہ گیمران ؤ زرد تریت آساعت ؤ نا امیت ہوان ؤ انسان دلپروش مہبت وک یعنی اللہ کامل قدرت داروک انت مردگ زندہ بکنتت شمارا اے قدرت نیست کہ چہ مردگان وقی وقی جہر ؤ بمنائینے یا کزان ؤ باشکناٹینے یا کوران ؤ پیش بدارتے خصوصاً ہما ویدہ کہ آیایں بہ اشکنگ و گدگ ؤ تیار ہن مہبت نوں ترا بایرنہ انت کہ چہ پیشانی کفر و ناشکر گزاری ؤ غمناک و بلور بیئے۔ حتی کار تہنا دعوت و تبلیغ انت یک بد بختے اگن نہ منیت ترا چے تاوان انت تھی گیان ؤ ہما کس گوش دارنت کہ آیایں مئے گیانی سرا یقین دارانے ؤ

فرمان برداری و قبول داری ؤ رھبند ؤ اختیار کنتت (تنبیہ) مے قسم ؤ آیتے ماں سورہ ؤ نمل ؤ آخر ؤ گوستگ باید انت کہ آتی سرا چشانکے دیگ بہ بیت مفسران ؤ بہ اے موقع ؤ ردا ؤ سماع موتی ؤ بخت ؤ سر یننگ ماں اے مسئلہ ؤ چہ صحابہانی عہد ؤ اختلاف ہوان و پیداک انت و چہ ہر دوہیں جانبان نصوص قرآن و حدیث پیش کنگ بو تگنتت ادا یک خبرے زانگ بوٹیت کہ چوناٹی ؤ ماں دنیا ؤ مچ کارے چہ اللہ ؤ مرضی و ارادہ ؤ بغیریت نہ کنتت مگر انسان ہرچ کارے ماں عادیہ ؤ سوبانی دائرہ ؤ و تارا داران ؤ گوں وقی مرضی ؤ اختیار بکنتت ہما کار بہ ہمانی نیگک ؤ منسوب بیت و ہرچ کارے عام ؤ برخلاف بہ خاصیں رھبندے ؤ قرار بگریت آتیا براہ راست حق تعالی ؤ طرف ؤ نسبت دینت مثلاً کسے ؤ تیر جنان ؤ یک مردے ؤ راکشت اے ہما قائل ؤ فعل شمار بیت و فرض بکن یک نمشتے ڈل (سشن) چکل و انتت کہ چرائی ؤ لشکر تباہ بوت آتیا گوستت کہ اللہ پاک ؤ چہ قدرت ؤ تباہ کنتت باوجودیکہ چہ تیر ہلاک کنگ ہن ہمانی قدرت ؤ کار انت و اگن نہ چہ آتی مرضی ؤ بغیر تیر یا گولہ مچ آتھن نہ کنت۔ ماں قرآن کریم ؤ دگہ جاھے فرمائینیت : فَكَلِمَةُ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

تَقْتُلُوهُمُ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَاللَّهُ رَهِيمٌ (انفال رکوع ۲) ادا عادت جاریہ بر خلاف بوگہ سوبہ ہر پینچر و مسلمانان قتل و رمی و نعی کنان ہر براہ راست اللہ تعالیٰ طرف نسبت دیگ بوگہ بلکل ہے دابہ "اِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتِي" مطلب ہر سرج بورات یعنی شما ایشراکت نہ کن ات کہ چیزے سخن بکشت ات و و تواری توارہ مرگہ باشکنا این ات چیا کہ اے چیز ظاہری و عادی سوبانی بر خلاف انت البتہ چہ حق تعالیٰ قدرت ہر ظاہری سوبانی بر خلاف شے یک خبرے مردہ بشکنت آئی انکار ہر یک مؤمنین مردے گت نہ کنت نون چہ نصوص ہر سرج خبرے چہ خاصین رھندہ اشکنگ ثابت بیت دان ہما حدہ مارا سماع مونی قائل بوگی انت محص قیاس کنان ہر اید کہ گیان ہر ماں سماع ہر چیرہ یارت نہ کنیں ہر جاوہر ہر ماں آیت ہر سماع ہر نعی ہر مطلقا سماع ہر نعی نہ بیت۔ واللہ اعلم۔

ہے صفحہ ہر فوائد: ول یعنی چک ابتدا پیدا نش ہر وقت ہر سکت کمزور و ناتوان بیت پدا کم ہر قوت گران بیت دانکہ و تو ورنائی ہر وقت ہر آئی ہر زور و

قوت ہر عروج ہر سر بیت و تمام قوتان و تاراجوان مارت پدا عمر ٹنگ شروع کنت و زور و قوت ہر پدا کمزوری و ناتوانی ہر آثار و علامات سرکشان بنت کہ آئی آخری حد پیری انت آوہر ہر تمام انسانی اعضا ہر سست و نرور ترزیت و قوی ہر شکل ہر وقت کارہ انجام دات کنت کنت قوت و کمزوری ہر سرج ہر تمام اللہ دست ہر انت آہر ہر بلوٹیت یک چیزے ہر جوڑ کنت و قوت و ضعف ہر مختلف دوران تھا آتیا بوگہ ازینیت ہمانی ہر قوت حاصل انت ہر آوت زانت کہ کجام چیزے دان کجام و ہدہ ہر ماں چوین جاوران دارگ مناسب انت ہر بشکا ہما حدہ و آئی پیغمبرانی گیان ہر مارا گوشتارگ لوٹیت شاید مریشی ہر ہن اشارہ ہوت کہ ہر سرج شمار کمزوری ہر پدا قوت دات مسلمانان ہر ہن کمزوری ہر پدا قوت عطار کنت و ہمدین کہ مروچی سر ظاہر ہر اے و ہدہ کمزور گندگ ہر کیت لھتہ روچان زند زور گریت و و تو شباب و عروج ہر سیت پدا بیت کنت کہ یک زمانے مسلمانانی کمزوری ہر بنیت، نون یاد دارگ لوٹیت کہ قادر و توانائیں خدا ہر دم ضعف ہر چہ قوت ہر بدل کنت کنت البت ہر چوشیں جاوران خاصین صورت ہر سوبانی بوگہ الٹی انت۔ واللہ اعلم ول یعنی ماں قبرہ یا ماں دنیا ہر دارگ آبان کم معلوم بیت پدا و ہدہ مصیبت ہر و تو سر ہر گندنت تو در اٹیننت کہ ہائے افسوس بانہ زوت دنیا و برزخ ہر زندگی ہلا س ہوت چیزے ہم مہلت مارا دیگ نہ ہوت کہ یہ کہیں و ہدہ ہر چہ در دنیا کہیں عذاب ہر ما آذات بوٹکتیں یا ماں دنیا ہر چیزے زیات مدت دارگ نصیب ہوتیں تو پیرے روح ہر ماچیرے تیاری بگرتیں اے و یکبارگی رنج و غم ہر ساعت دیم ہر ادشتات کت یعنی چوشکہ آوہر ہر گوشگ دروغ و رد بیت ہر داب ہر بز ان کہ ماں دنیا ہر ہن اے مردمان غلط وردی این خیال داروک انت و دمام جبران چپکائی در شاننش کتکت کت یعنی مومنان و فرشتگان آساعت ہر آسانی تردیدہ کنت کہ شما دروغ بندرات یاز و کتکت ات کہ ماں قبرہ یا ماں دنیا ہر چہ یک دمانے ہر گیش ہر دارگ نہ بوٹکت شما بلکل راست ہر راست (تجک) ہر اللہ علم و آئی حکم

جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضِعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضِعْفًا كَثِيرًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿۵۸﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ لَمَّا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿۵۹﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۰﴾ كَيْومَ مِذَّ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا عِذْرًا لَهُمْ وَأَلَمْ يَسْتَعْتَبُونَ ﴿۶۱﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَكِنْ جِئْتُم بِآيَةٍ يُقُولُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطَلُونَ ﴿۶۲﴾ كَذَلِكَ يُطْعِمُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶۳﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخْفَنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿۶۴﴾

ہر منزل ۵

و لوح محفوظ ہر بنشتہ ہر روہ دان قیامت ہر عروج ہر داشتگ یک دقیقہ ہے ہم کہ نہ بوٹکت مروچیں خاصین وعدہ ہر روہ ہر ہماروچ سر بوٹ نون بجارات آانت ہر چیز کہ آتہ نہ شمار انگت و نہ اقرار کتکت اگر چہ ساری ہر شما اے روح ہر بابت ہر یقین برداشتیں و تیاری کنان بیاتکین ات واد ہر وشیان ہر گنڈان ہر بوٹکتیں کہ اے روح ہر ماں آیک ہر باز دیر بوٹکت مزین راہ جاری و واہگانی پدا اے روح آہنگ چوشکہ ہر رنگ ہر مومن خیال و انت کت یعنی نہ چوشیں زور اکیں عذریے پیش کت کنت کہ درد بوارت و نہ آیان ہر چوش گوشگ بیت کہ شر! نون چہ تو بہ و فرما ہر داری ہر و تو رت ہر راضی بکن ات چیا کہ آئی وقت گوست نون دگہ ہر راہ بند نیست ایند چہ سزا ہر برداشت کتکت ہر ول یعنی آساعت ہر پشومان بنت و مروچی و ہدی کہ خدا ہر و شنودی حاصل کتکت ہر موقع انت قرآن کہ ہم چوین عجیب مثال و دیلان بیان کنان ہر ہرک ڈول گیش و گیوار کنت بلے اشان ہر سرج نہ ورنت ہر ہمیں آیتان و انان ہر اشان ہر سر بد کتکت ہر بیت یا صاف صاف معجزہ اشان ہر پیش دارگ ہر بیت اشان ہر اشکنان ہر آیان ہر گوشنت کہ شما (پیغمبر و مسلمانان) کت ہر ہور ہوان ہر دروغ ٹا ہینتگ و آوتگ ات

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... یکے چنت آیت اذ کنت و دومی ء آئی ء تصدیق کت یکے ء جادوئے پیش داشت اید گران آئی ء سر ایمان آرگ ء تیار بوتنت و ایے ڈول ساز باز کنان کنان و فی منیب ء تالان کنگ لوئنت و ک یعنی ہر کس نہ سرید بہ بیت و نہ سر پد بوگ ء کوشست بکنت و گوں ضد و گنت ء ہر یک خبرے ء انکار بکنت ہے داب ء کم کم ء آئی دل ء سر امر لگیت و آخر کار چہ ضد و گنت ء دل ہمگر سنگ بیت کہ حق ء قبول کت نہ کنت ء العیاذ باللہ! یعنی وہدیکہ ایے بے نصیبانی ضد و گنت بر ایے درجہ ء سر بوت گڈا تیں و اجم پیغمبر بہ اشانی ناشریانی رد اول ء ملور نمبو بللیس گوں پیغمبرانہ صبر و تحمل ء بے وقوفی دعوت ء کار ء گل تیش بو، اللہ ء گوں تو چیزیکہ فتح و نصرت ء وعدہ کنگ آیقینا سر جم بیت ماں آئی ء یک ذرے ہم فرق و تفاوت بیت نہ کنت و فی کارانی سراپادان ء محکم بدر بد عقیدہ و بے ایمانیں مردم شمار چہ و فی مقام ء حج شریعت نہ کن انت. کنت سورۃ الرود و اللہ الحمد والمنة.

ھے صفحه ء فوائد فل ایے کتاب خاص پنیکھی اختیار کنو کال سرمایہ رحمت و ہدایت انت جیاکہ ہمیشاں ماں ایسی ء سیت گروک انت و اگن نہ نفس نصیحت و فہمائش ء رد ایے کتاب بہ تمام جن وانس ء حق ء

ہدایت حجت ء جوڑ بوتنگ و آہنگ و فل ماں سورۃ بقرہ ء ابتداء ھے قسم ء آیات گو سنگنت اود ء فوائد چارگ لوئنت و فل فلاح و نجات حاصل کنو کیں نیک بختانی مقابلہ ء ایے ہما بد بختانی احوال ء ذکر انت کہ آیان چہ و فی جہالت و نا عاقبت اندیشی ء رد قرآن کریم ء میل دیان ء ناچ و دوگانہ لیب و لہا یا اید گے نا ہو دگیں کاران گل تیش انت کہ اید گران ء هن ھے کاران مشغول کنان ء چہ اللہ دین آئی یاد ء برگشتہ بکنت و دین ء خیرانی سر اشتری ء کلاگ و مسخرہ بکنت حضرت حسن «لہو الحدیث» ء بابت ء فرمائینت «کل ما شغلك عن عبادۃ اللہ و ذکرہ من السم و الاضاحیک و الخرافات و الغناء و نحوھا» (روح المعانی) یعنی «لہو الحدیث» ہر ہما چیز انت کہ آچہ اللہ عبادت و ذکر ء انسان ء نادنگوش کنوک انت. مثلاً فضولیں قصہ کنگ، کندگ و مسخرہ ء ڈولیں گپ و پ نا ہو دگیں کار شعر و شاعری و ساز و زیملائی تہا سر و پیر بوگ وغیرہ ماں روایتان انت کہ نضر بن حارث کہ چہ کافر اسے سروکے ات بہ تجارت ء فارس ء تنگ ات توجہ اودا عجم ء بادشاہانی قصص و تواریخ بہ بہا زوران ء گوں وت آورنگ ات و گوں قریشی ء گوشتنگ ات کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم شمارا عاد و نمود ء قصہ اس ء اشکنا تین ایت بیات من شمارا ستم و اسفندیار و ایران ء شاہانی قصہان ء اشکنا تیناں، بہتیں مردم آیان دچسب زانان ء آنگو دلگوش بوتنگت و هن آئی ء صوت جنو کیں یک مولدے بہ بہا رنگ ات کہ ہر کس دیستنگی کہ دلی نرم ترنگ و بہ اسلام نہینگ ء میل داروک انت ہمانی ء مولد ماں آئی ء لوگ ء برنگ و گوشتنگی کہ ایشانان بوارین و صوت باشکن پدا گوں اشخص گوشتنگی بجارے چرائی بہتر انت کہ آنگو محمد صلی اللہ علیہ وسلم دعوت دنت کہ نماز بو ان ات زوجک بدارات و قتل مکن ات بریشی ء ایے آیت نازل بوت (تنبیہ) شان نزول توری خاص بہت مگر لفظانی عمومیت ء سؤب ء حکم عام بیت ہر ج شغلہ چہ دین اسلام ء برینیت یا ترینگ ء سبب

سُورَةُ الْقَمَنِ بَيِّنَةٌ وَ هِيَ اَرْبَعٌ وَ ثَلَاثُونَ اَيَاتًا وَ اَرْبَعٌ وَ ثَلَاثُونَ حُرُوفًا

سورۃ لقمان ماں مک نازل بوت و اشعی ء سسی و چہا آیات انت و چار رکوعات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گوں نام ء اللہ ء ہما کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحیم کنوکے

۱ **الَّذِي هُوَ يُدْعَىٰ بِهِ الْمَلَأُكُ وَ هُوَ الْكَلِيمُ** ۲ **الَّذِي هُوَ يُدْعَىٰ بِهِ الْمَلَأُكُ وَ هُوَ الْكَلِيمُ** ۳ **الَّذِي هُوَ يُدْعَىٰ بِهِ الْمَلَأُكُ وَ هُوَ الْكَلِيمُ** ۴ **الَّذِي هُوَ يُدْعَىٰ بِهِ الْمَلَأُكُ وَ هُوَ الْكَلِيمُ**

اے خیر انت کتاب ء ہر حکمتیں سر و سوج انت و مہربانی انت بہ نکو کاران و

الَّذِينَ يَتْلُونَ الصَّلَاةَ وَ يَتَذَكَّرُونَ فِيهَا وَ هُم بِالْآخِرَةِ

ہما کہ قائم دارنت نماز ء و دینت زکوٰۃ و آنت بہ آخرت ء

۵ **الَّذِينَ يَتْلُونَ الصَّلَاةَ وَ يَتَذَكَّرُونَ فِيهَا وَ هُم بِالْآخِرَةِ** ۶ **الَّذِينَ يَتْلُونَ الصَّلَاةَ وَ يَتَذَكَّرُونَ فِيهَا وَ هُم بِالْآخِرَةِ**

ہم یوقنون ۷ **الَّذِينَ يَتْلُونَ الصَّلَاةَ وَ يَتَذَكَّرُونَ فِيهَا وَ هُم بِالْآخِرَةِ** ۸ **الَّذِينَ يَتْلُونَ الصَّلَاةَ وَ يَتَذَكَّرُونَ فِيهَا وَ هُم بِالْآخِرَةِ**

یقین داروک، آیان سر و سوج کینگ چہ و فی رب ء و ہمانیت بہ و فی

۹ **الَّذِينَ يَتْلُونَ الصَّلَاةَ وَ يَتَذَكَّرُونَ فِيهَا وَ هُم بِالْآخِرَةِ** ۱۰ **الَّذِينَ يَتْلُونَ الصَّلَاةَ وَ يَتَذَكَّرُونَ فِيهَا وَ هُم بِالْآخِرَةِ**

مرا دے رسوک فل۔ ء بہتیں ہما مردم انت کہ خریدار انت لیب ء گیبانی تاکہ گراہ بکنت

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ

چہ خدا راہ ء چہ نازانتی و بگنت آرا گوں مسخرہ بہ ہمایان انت عذاب

۱۱ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ** ۱۲ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

رسوا کنو کیں فل و دیکہ اشکنا تینگ بیت آرا منے آیتان پشت ء تربیت گوں غرور ء گوشتک آرا نہ اشکتی

۱۳ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ** ۱۴ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

گان فی اذنیہ و قرأ قبشرہ بعذاب الیم ۱۵ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

گوشتے کہ آئی ہر دین گوشتان ڈاک است۔ گرا مزودہ برے آرا درونکس عذاب ء وقت بیشک ہما کسان کہ

۱۶ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ** ۱۷ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

امنوا و عملوا الصلحت لهم جنت التعمیر ۱۸ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

ایمان آرت و نیکیں عملش کت بہ ہمایان انت باغ نعمتانی بہ ہدایگی مانت ماں ہمانی ء

۱۹ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ** ۲۰ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

وعد اللہ حقاً و هو العزیز الحکیم ۲۱ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

اللہ قول انت برحق و ہمانت زبردست حکمتانی خدا بندک پیدا کت انت آسمانان ابید چہ

۲۲ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

۲۳ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

۲۴ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

۲۵ **عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذُوا هَٰؤُلَاءِ اَوْلِيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ**

نزل ۵

بہت حرام بلکیں کفرانت و ہر ج کارے چہ شریعت ء ضروری حکمان مردم ء دور بداریت یا معصیت ء سؤب جوڑ بہ بیت آمعصیت انت البت ہر ج کارے کجام و اجمیں علیے فوت کنگ ء سؤب جوڑ نہ بیت و کجام شرعی غرض و مصلحت ہن ماں آئی تہا مہبت آماج انت لایعنی بوگ ء سؤب ء خلاف اولی انت اسپ تاچی یا تیر اندازی و نشانہ بازی و جن و مرد و ملاعبت (کہ ماں شریعت ء حد ء بنت) چو شکزیات تر شرعی غرض و مصلحتانی داروک انت پمشکا اشان ء چہ لہو باطل ء مستثنی قرار دیک بوتنگ باقی پشت کپت صوت و سماع ء مسئلہ آئی گیش و گیوار ماں فقہ ء کتاباں چارگ بہ بیت۔ مزایم (ساز و سرود) و ملا ہی ء حرمت ء رد ماں صحیح بخاری ء حدیث موجود انت البت صوت ء جند ء تا یک حد سے ء مباح بنشہ کنت آئی بابت ء ماں کتاباں چارگ بہ بیت۔ روح المعانی ء واہرہ غناء و سماع ء تحقیق ء بابت ء مزنی گیش و گیوارے کنگ باید انت کہ ہمو در جوع کنگ بہ بیت و فی یعنی چہ غرور و کبر ء سؤب ء مے آیتان ء اشکنگ نہ لوئنت پہک و تارا کتہ کنت و ہ یعنی کجام طاقے آرا بہ و فی وعدہ ء وفا کنگ ء دور داشت کت نہ کنت و نہ گوں کسے ء بے موقع وعدہ کنت۔

..... پیش داریت بر آئی گور، دگہ دلیل بیت کنت، جمہور گور، شیر چنگ کنگ، مدت ہے دو سال انت واللہ اعلم وال حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت کہ
 شریک مہ من کہ آتر معلوم نہ انت یعنی ماں شہبہ، ہم مکب و یقین، سر عمل کن و یقین، جادو جبر پر شرک، قبول دار ہو و لا یعنی دین، برخلاف مات پتہ
 خبر، ہم مگر البت ماں دنیاوی کار و باران گوں آیان نیکی و جوانی سلوک رو ابدار ہے مضمون، آیت ماں سورۃ عنکبوت، گوستگ اود، فائدہ چارگ بہ بیت
 و لا دین، برخلاف مات پتہ، زندگیری یا فرما بر واری، ممکن۔

ہے صفحہ، فوائد و یعنی خدا، گور، سر بان، اولاد و مات بیتان درستان معلوم دار بنت کہ کئے، ناحق یا کوتاہی کنگت (تنبیہ) و وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
 دَانِ إِذْ أَحَقَّ تَعَالَىٰ بِكَلَامِ آنتِ سَارِي، لقمان، وصیت پہ وقتی چک، آت و دم تر، ہن چہ یا مینی، اِنْتَهَانِ تَكُ الْجَذَاءُ بِهٖ هَادِصِيَّتْ، ہمگر، آنت ماں مینا نی،
 اللہ تعالیٰ، یک فردی سرزنش فرمائیت یعنی شرک اینکہ بدیں چیز است کہ مات پتہ، مجبور کنگ، ہن اختیار کنگ نہ بیت حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت، لقمان
 چک، راپت، حق پیش ندا شکت کہ چرائی، وقتی مطلع
 در اب تو کنت اللہ تعالیٰ، چہ توحید، نصیحت، بعد
 و چہ ایدگہ نصیحتان، پیش مات پتہ، حق، راپا
 فرمائیت کہ بعد چہ اللہ تعالیٰ، حق، مات پتہ،
 حق، آنت، بیت، اللہ، حق پیش داشت اللہ
 بیت حق، باقی پیغمبر یا مرشد یا ہادی، حق، ہن
 حق اللہ، ذیل، بنان ات کہ اشان ہمائی، نانہ
 بیت (موضع بتغیر بیس) و لا یعنی کجام چیزے یا کجا
 خصلتے شریں یا بدیں آگن قد کنجتے، دانگ، شوا
 بہ بیت و فرض کن کہ سنگ، کجام سکتیں گوسے
 توک، یا ماں آسمانی بلندی، سر یا ماں زمین،
 تہا ریں جہلا کیانی توک، ایر بہ بیت آہم چہ اللہ
 چہر بیت نہ کنت و ہدیہ آئی و ہدایت چہ ہمو
 کاران، حاضر کنتی، شکا انسان، لازم انت کہ
 عمل، و ہدے، اے خیال، بداریت کہ ماں ہزاران
 پردگانی توک، چہر کائی ہرچ کارے کنت، آکارہ
 اللہ معلوم دار بنت چنانچہ نیکی یا بدی ہنچو ہن چہر کائی
 کنگ بہ بیت آئی اثر الم، ظاہر، گنگ بیت کہ آتر
 اہل نظر بخوبی محسوس کنت و لا یعنی و ت اللہ
 توحید و بندگی، سراقا تم بدار و اے دگران، ہن
 نصیحت کن کہ نیکیں خبر در برنت و چہ بدیں خبران
 و تاراد و در بدارت و لا یعنی ماں دنیا، ہرچ سکتی
 دینا بیت کہ آیان زیات تر چہ امر بالمعروف و نہی
 عن المنکر، کارانی ردا پیش کانت آیان گوں تحمل
 و گوں محکمیں ارادہاں برداشت کن چہ سکتیاں پریشان
 بوان، دل، و در و یک بہادری کار نہ انت و لا یعنی
 گوں غرور ناکی، چہار و مردمان، حقیر حساب کتان،
 چو غرور ناکیں مردمان خبر کن بلکیں گو مردمان و تے
 رو، ہنچ کن و لا یعنی چہ خبر کنگ و بٹاک جنگ،
 مردم، عزت زیات نہ بیت بلکیں ذلیل و رسوا بیت
 دینا بلکیں مردم ہنچ مگوشنت بے با پشت، خرابی
 گوشنت و لا یعنی تواضع، جوان مودی و در میانہ
 رفتار، ہنچے ضرورت، گپ و تران ممکن، خبر حال،
 و ہدے گوں تندی، آواز، مکش آگن چہ تندی
 آواز کنگ، کجام شرفے بداشتیں تو خیال، خبر
 آواز، نیگ، ہر آگوں مزن تندی، آواز، کشتیت

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾ يٰبَنِي آدَمَ
 اے چک مینی آگن کجام
 تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ
 چیزے بہر بیت برابر کنجتے دانگ، گڈا بہ بیت ماں یک ڈوکے، یا ماں آسمان،
 اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰآيْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۱۶﴾ يٰبَنِي آدَمَ
 یا ماں زمین، حاضر کنت آتر خدا، بے شک اللہ چہر چیزان نا توک خبر دار انت و لا مینی چک قائم بدار
 الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰى مَا
 نماز، و حکم کن پہ کاراں خوبیں و مہن کن چہ کاران بدیں و لا و صبر کن ہر چک تہی سرا
 اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۷﴾ وَلَا تَصْعَقْ خَدًا
 بہر بیت، بے شک ہمیشہ انت ہیما تہ کار و لا و تاب مدے وقتی رو، چہ مردمانی
 لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرْحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
 نیگ، و لا مرو ماں زمین، ملان، بے شک اللہ دوست نہاریت ہر یک نا توک
 فَخُوْرٍ ﴿۱۸﴾ وَاَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنْ
 و پھر بندوگ و لا در میانہ چال، بگر ماں وقتی رفتار، و جہل بکنے وقتی دپ، توار، بے شک
 اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿۱۹﴾ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مٰلَ فِي
 بدترین آواز اف البت آواز انت خیر و لا آیشا تا گندت کہ اللہ، بہ شما کارمز کنگت ہر چک تہا
 السَّمٰوٰتِ وَّمٰلَ فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً ظٰهِرَةً وَّ بَاطِنَةً
 آسمانان انت و آیزیکہ ماں زمین، انت و لا تمام کنتی بہ شے سرا و فی نعمان ظاہری و چہریرے و لا
 وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّ لَاهُدٰى وَّ لَا كِتٰبٍ
 و بہتیں چہ مردمان ہنچیں انت کہ چہر کنت خدا، بارو، بے زانگ، ابید چہ دانش، و ابید چہ کتاب،
 مُنِيْرٍ ﴿۲۰﴾ وَاِذْ اَقْبَلُ لَهُمْ اَنْبِعُوْا مَا اَنْزَلُ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَّجَدْنَا
 روشنیں و لا، و وہدیکہ کوشک بیت آیان، زندگیری بکن ات چیزیکہ نازل کت خدا، گوشت، اتا بلکیں بارنگیری نہیں

منزل ۵

مگر آپنکر دل خراب و ترند بیت، گوں سکے، خبر کنگ، چہ باز برے، انسان، آواز ہن ہنچوش بے تام و بے سرتیت۔ (ربط) و اوجہ لقمان، کلام دان اداہلاس
 بوت دم ترا پدا اصل مضمون، نیگ، و اتر کنگ، بوتگ یعنی حق تعالیٰ، عظمت و جلال و احسان و داد و دہش، یاد دیا، نینان، توحید و غیرہ، نیگ،
 و لگوش گور کنا نیگ، بوتگ و لا یعنی آسمان و زمین، سرچہر مخلوق بہ تہا کار مشغول کنگت گڈا تو پر چاہہ آئی کار، گلایش نیجے و لا سرچہر نعمت ہما انت کہ
 آچہ حواس، محسوس بنت یا بغیر محنت، فہمگ بنت، پوشیدہ ہما انت کہ چہ عقل و فکر، فریہ، زانگ بہر بنت یا چہ سرچہر، ماہی و معاشی و چہ باطنی، روحانی
 معادی نعمتان مراد و مقصود بہر بنت ہی توری پیغمبر و یک کتاب نازل کنگ نیکی، توفیق و یک کل باطنی نعمت حساب بنت، واللہ اعلم بالصواب و لا یعنی چویش
 سرچہر انعام و احسان، باوجود بہتیں مردم چتان، نہ زیاران، ماں اللہ، یک، و وحدانیت، یا ماں آئی شتون و صفات، یا ماں آئی حکم و شریعتان، چیزہ کنت
 و باکل بے ثبوت، چیزہ بنا کنت نہ کجام علمی و عقلی اصول، آیان گور، ہست انت نہ کجام برحقیں ہادی و شوکارے، ہدایت و نہ کجام معتبر و روشنیں کتاب

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... حوالہ دارنت محض وقتی بہت و پیر کافی کورا سکی، زندگی، کننت و بس کہ آئی ذکر ماں دہمی آیت، پیداک انت (تنبیہ) پیر ترجمہ، چوش معلوم بہت چہ علم، چہ عقل، فہمگ مراد گرگ بوتگ و چہ ہدی، بلفظ، ایک ڈولیں بصیرت، مراد گرگ بوتگ کہ اشان چہ ذوق، سلامتی و چہ عقل و فکر، وجدان، پیدابینت مطلب چوش و راست کہ اسے مردمان نہ اذنائیں فہم دارنت و ذاشان و جدانی بصیرت، خدا بندانت نہ روشنیں کتاب، یعنی نہ نقلی دلیل بہ اشانی گور، بہست۔

ہے صفحہ، فوائد و یعنی اگن شیطان شے بہت و پیرکان، دوزخ، نینگ، بگریت بیاریت، پدایم شہا آئی، دہب، داران بنیت و جاہے کہ آکنت شہا ہن بہ ہودا کپات و یعنی ہر کس، گوں راستی، نیکی، کشک گیت و دوتا رخدا، حوالہ آئی کت گزرازان کہ آئی، یک ٹھکس کنڈی شے دست جت داں و ہدیکہ اسے کنڈی داران بیت کپک یا پپی بوگ، ہج تری بہت و یعنی ہر کس، اسے کنڈی حکم داشت آخر بہ ہمیشی، مدد، آخدا و زندگرم، سر بہت و خدا آئی عاقبت، شتر کنت و یعنی تودوق دشتگ، گوں خدا، قائم بدار، کجام کسے، انکار یا کنڈیب، پرواہ، مدار، منکران، ہن آخر کار بہتے گور، آئی انت آساعت، تمام کر تگیں کار و میا موجود بہت کجام

یک جرمے، چہ خدا و زندگرم، چہ و ات نہ کننت، آد لانی رازان ہم زانت، ذرہ ذرہ، گیش و گوار کنت و یعنی کتیں رو چانی عیش و آرام انت مہلت ہلاس بوگ، پد سکت ترس نہزادیک بہت کہ چرائی و تارارستگار کنت نہ کن انت و یعنی الحمد للہ چہ زبان، اینکر قبول دارت کہ زمین و آسمان، پیداکنوک بغیر چہ خدا، دگر کس نہ انت پدانوں کجام توسیب پشت کیت کہ آماں خدا، ذات، موجود نہ انت آماں سے چیزانی پیداکنگ و یک خاصیں نظلمے جاری کنگ بغیر چہ اعلیٰ درجہ علم و حکمت و زور و قوت، ممکن انت ہ لا محالہ ماں «خالق السموات و الارض»، تمام شرف و کمالات متگ کینت و اسے ہم آئی قدرت، یک نمونے کہ شے ہمیں منکران چہ وقتی عظمت و قدرت، اقرار، کنائیں ایت کہ چرائی، پد شہا ملزم و گناہ کار قرار گرات کہ و ہدیے بہ شے گور، خالق تہنا آوت انت تو اید کہ چطور موجود چور بوتنت، خبر و صاف انت و لیکن باز کس سر بہت نہ بنت و اد، سر بوان، انت و ک یعنی چوشک، آسمان و زمین، پیداکنوک اللہ انت ہے داب، ہر چیکہ ماں آسمان و زمین، موجود انت کل بغیر چہ دومی، شراکت، ہمان مخلوق و مملوک و ہمانی احتیاج داروک انت آتہ کسے، احتیاج نیست، وجود و وجود توابع یعنی شرافت، جملہ صفاتی خزن و چنگ ہما و انت آئی کجام کمال و شرافت چہ دگر کسے و حاصل کنگ بہتگ انت، آبالذات تمام عزت و خوبیانی خدا بندانت گڈ آئی، کسے، چہ پرواہ ہوتیں و یعنی اگن تمام دنیا، درختان، تراشان، قلم جوڑ کنگ بہ بہت و ہنو گیش سوریں دریا، مس (سیاہی) تیار کنگ بہ بہت پدا گڈ ترے، ہفت دریا دگر بہ ملک، بیانیت و ہدیہ خبر، تمام مخلوق وقتی وقتی طاقت، رور و نیسیگ شروع بکنت پدایم آتمام خبران، نوشت کت نہ کننت کہ آحتی تعالیٰ و شرافت و عظمت و جلال، بیان کنوک انت نیسیو کافی عمر تمام بہنت، قلم چوکان، پیرشت، پروش بہنت مس کنت بلے اللہ، توسیب و آئی خوبیاں کدی ہم تمام بہت نہ کننت، کدی چہ محدود و متناہی قوتان لا محدود و لا متناہی ذات، کار سر انجام گیت کنت، اللہم لا اخصی نساء علیک انت کما اثبتت علی نفسک، و یعنی تمام جہان، پیداکنگ و یک مردے، پیداکنگ خدا، گور، ہر دو ہیں برابر انت نہ مریشی، چہ ذرے وقت بلگیت و نہ ماں آئی، چیزے محنت چہ یک لفظ، کن، ہر چہ بلوٹیت کت کنت و لفظ کن، سر ہم دار و مدار نہ انت اسے مارا سر پد کنگ، یک رھبندایت پس جانگوارادہ بوت ادا آچیز موجود، فلا یعنی چوشکہ یک توارے، اشکنگ و پیکس وقت، تمام توارانی اشکنگ یا یک چیزے، گندگ و پیکس وقت، جہان، تمام چیزانی گندگ پرائی، برابر انت ہے داب، یک مردے، مرگ دیگ یا زندہ دارگ و تمام جہان، موت دیگ یا زندگی دیگ بہ آئی قدرت، و میا یکسان انت پدا دوبارہ زندگی دیگ، پد بہ پیکس وقت، تمام اول و گڈی مردمانی پیشی یا زندگی عملانی ذرہ ذرہ حساب و ادگر گے آتراجھ مشکل دیما نہ تیت چیا کہ آستے تمام گفاران، اشکنت و تمام کاران، گندیت کجام سر چیں یا چیریں خبر چہ آئی پوشیدہ بہت نہ کننت۔

عَلَيْهِ اَبَاءُ نَاهِ اَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ اِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿۱۶﴾
 ہمارہ بندانی کآئی سرائے بہت و پیرک ہو گنت آیا زندگی کننت اگر چہ شیطان دعوت نہت آیان دوزخ، عذاب، نینگ، کت

وَمَنْ يَسْلَمْ وَجْهَهُ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
 و ہر کس بہ ساریت و تی دیم خدا، نینگ، و آربیت پرنیکیا، گڈایشک دتی جنگ گوں مضبوطیں

الْوُثْقٰى وَ اِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ﴿۱۷﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنُكَ كُفْرُهُ
 کڑی و ک و خدا، نینگ، انت کارانی عاقبت و کسے، انکار کت تو تراغ نامک مکت آئی، انکار۔

الَّذِي اٰمَرْتُمْ بِمَنْعِهِمْ فَنَبَيْتُمْهُمْ بِمَا عَصَوْا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۸﴾
 مے نینگ، انت آیان و اتزی گڈ آما آیان، حال دتیں چہ کیا ان گل کنگ، بے شک خدا زانو ک انت دلانی خبر و کت

نَسْتَعْمُرُكُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضُرُّكُمْ اِلَى عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿۱۹﴾ وَلٰكِنْ سَأَلْتُمْ
 ہر گزگ، ہوش دتیں بہ ہمیں و ہدیے پدا گوں بڑگی بریں آیان، ترو و بریں عذاب، نینگ، کت و اگن تو جست کتے آیان

مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لِيَقُوْلَنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ
 کتے انت کہ پیدائی کنت آسمان و زمین، البتہ ضرور گوننت اللہ، تو جو کت کل توصیف بہ خدا انت، بلے

اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۰﴾ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
 گیشتر چہ آیان نہ انت و خدا، نینگ، ہر چیکہ ماں آسمان و زمین، انت، بیشک خدا ہما انت

الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۱﴾ وَلَوْ اَنَّ مَا فِى الْاَرْضِ مِنْ شَجْرَةٍ اَوْ قَلَمٍ اَوْ
 بے نیاز کل خوبیانی داروک، و اگر ہر چیکہ ماں زمین، انت چہ درختان بہ بہت قلم و

الْبَحْرِ مِثْلًا مِّنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَمْحُرٍ تَانْفِثْنَ كَلِمَتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
 دریا بہت پد آئی مس (سیاہی) چہ آئی، زند بہت ہفت دریا، نون ہلاس نہ بہت خدا، خبر، بیشک خدا انت

عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۲﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَاَلْبَعَثَكُمْ اِلَّا كُنُفُسًا وَّ اَحْدَاةً اِنَّ اللّٰهَ
 زبردست حکمانی خدا بندت نہ انت شے پیدائش و شے مرگ، پد زندگ بوگ مگر پیدائش و مرگ پد زندگ بوگ یک جا، بیشک اللہ

سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿۲۳﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوَلِّجُ الْبَلَّ فِى النَّهْرِ وَيُوَلِّجُ النَّهْرَ
 ہر چہ اشکنگ و گڈ و کت، آما تو نہت کہ بیشک اللہ داخل کنت شپ، ماں روج، و داخل کنت روج،

لفظ "کن" ہر چہ بلوٹیت کت کنت و لفظ کن، سر ہم دار و مدار نہ انت اسے مارا سر پد کنگ، یک رھبندایت پس جانگوارادہ بوت ادا آچیز موجود، فلا یعنی چوشکہ یک توارے، اشکنگ و پیکس وقت، تمام توارانی اشکنگ یا یک چیزے، گندگ و پیکس وقت، جہان، تمام چیزانی گندگ پرائی، برابر انت ہے داب، یک مردے، مرگ دیگ یا زندہ دارگ و تمام جہان، موت دیگ یا زندگی دیگ بہ آئی قدرت، و میا یکسان انت پدا دوبارہ زندگی دیگ، پد بہ پیکس وقت، تمام اول و گڈی مردمانی پیشی یا زندگی عملانی ذرہ ذرہ حساب و ادگر گے آتراجھ مشکل دیما نہ تیت چیا کہ آستے تمام گفاران، اشکنت و تمام کاران، گندیت کجام سر چیں یا چیریں خبر چہ آئی پوشیدہ بہت نہ کننت۔

ول پر نام گیتگیں وقت ء مراد قیامت ء روح انت یا چہ ماہ و روح ہر یکے ء دورہ و گردش مراد انت چیا کہ یک دورہ ء سرچم بوگ ء پدچوش بزبان اشان از سر نہ
 دتی رفتار ء شروع کنت فل یعنی ہرچ طلعتے شب ء روح و روح ء شب جوڑ کنت و ماہ روح ء ڈولیں مزنیں کرات ء جو ادنائیں مزدور ء کارگرت یہ آتی
 شمار چہ مرگ ء پدزندہ کنگ چونکائی گران بیت و و ہدے چہ ہر یک خوردیں و مزنیں عمل ء سرچی خبردارک انت تو گڈ اپرائی حساب دا و چون مشکل بیت فل یعنی
 حق تعالی ء اے شانداریں کار و زور اکیں صفات پمشکا ذکر کنگ بوتنت کہ اشکنوک بزانت کہ یکیں خدء منگ و ایوک ء ہمائی عبادت کنگ تجکیں راہ انت آتی
 بر خلاف ہرچیکہ گو شگ بر بیت یا کنگ بر بیت باطل و دروغ انت یا مطلب چوش بیت کہ اللہ تعالیٰ ء بالذات موجودگی و واجب الوجود بوگ کہ آپوہ بان اللہ ھو
 الحق ء مان فہم ء کیت اید گران باطل ھا لک الذات بوگ آتر مستلزم انت ہننا پد خدء شتون و صفات ثابت بر بنت گڈ اپر ہر کس ء اے شتون صفات بنت ہمائی
 معبود بوگ ء مستحق بیت فل پمشکا بندہ ء مسترس بزگی و ذلیل بوگ (کہ آتی نام عبادت انت) پد ہمائی بوگ لو بیت و یعنی جہاز (میل) گران گرانیں سامانان ء زوران
 چہ خدء و رحمتان چونکائی دریا ء موجان ء دوران ء روت۔

فل یعنی مرے دریائی سفر ء احوال و جاوران غور و فکر
 جنگ انسان ء صبر و شکر ء راہ ء پر نیت و ہدے
 طرفانی گوات چست بوان انت و جہاز ماں آب ء چولانی
 گیر ء بر بیت آساعت ء مزن صبر و تحمل بکار انت و و ہدے
 اللہ ء موت و زندہ چرے گر و چیل ء گون سلامتی ء درکت تو
 الی انت کہ آتی احسان ء قبول دار بر بیت فل برزا گون
 دلیل و ثبوت ء سر پدی دانگت کہ یکیں اللہ ء منگ
 برحق انت اشی ء بر خلاف تمام گپ دروغ انت ادا
 پیش داشت کہ ماں طوفانی موجان کبان ء سک ء چہ
 سک ترین مشرکے ہن گون مزن عقیدت مندی و اخلاقی
 اللہ ء توار پر جنگ ء لکیت معلوم بوت کہ انسانی
 ضمیر و فطرت ء اصلی توار ہمیش انت باقی کل ٹھکی و
 وت گڑھیں دروغیں داستان انت و یعنی و ہدے
 خدا تعالیٰ ء چہ طوفان ء و کنان ء بر خشکی ء سرکت تو چوش
 مردم باز کم انت کہ آدمیانی و توکی راہ ء بگرت و اگن نہ
 اکثر مردم ہیچین انت کہ چہ دریا ء پادان ء بر خشکی ء سرا ابر
 کنان ء ناشریں کاران ء کلا نیش بنت پمشکا ء فہم ھو
 مقصد ء ترجمہ چوش کنگ بوتگ ء تو کسے بیت انت
 ماں آیان توکی راہ ء سرا ء حضرت شاہ صاحب ہشتہ
 کنت یعنی ترس ء جاور ء ہرچ حالتے ہست ات آ
 و اماں کسے ء باقی نہمانت ء مگر بہک شمشک باید انت
 چو مردم ہم کم انت اگن نہ اکثر قدرت ء متوک نہ انت و
 رستگاری ء و تیر ء زیر منت کنت یا کجام ارواح
 وغیرہ ء امید دار بنت و یعنی ہنوں کیں دیر ساری ء
 ماں طوفان ء کبان ء ہرچ قول و قرارے گون اللہ پاک
 کرکتش ماں آتی ء کل دروغ بند بوتنت ء جنت روحان
 ہم بہ آتی احسان و انعام ء حق ء قبول دار نہ بوتنت و اینکو
 زوت وت چہ قدرت ء نشانیاں منکر بوتنت فل طوفان
 جاور ء ماں آپی جہاز ء مسافران سک گنوک ترنت ہر
 یکے و تیساہ ء رکننگ ء فکر ء بیت پد اہم مات پت چہ
 اولاد ء اولاد چہ مات پت ء پھک غافل بر بیت یک
 دگرے ء رکننگ ء تدبیر کنت بلکیں باز بر والدین ء
 دوز و اہی و اگ کنت کہ چک ء مصیبت ء بروقی سر
 زوران ء آتر بر کینیت لیکن قیامت ء خطر ناکیں و ہوش
 ماش ء کار کنوکیں روح آبوک انت و ہدے چساریں

لقن ۳۱

۶۳۵

اتل ما اوحی ۲۱

فِي الْيَلِّ وَسُخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
 ماں شب ء و کار مزن کنگی روح ء ماہ ء را ہر یکے روان انت تاں مدت نام گیتگیں و
 وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۱۹ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا
 و بے شک خدا خبر دار انت بر شے کنگیں کاران فل ء پمشکا انت کہ خدوات انت برحق و ہر کس
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝۲۰
 کہ تو ارجنت چہ آتی ء امید آے اصل انت فل و بے شک اللہوت بلند مرتبہ و مزن قدر انت و
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيكَ مِنْ آيَاتِهِ
 آیا تو ندیت بے شک بوچیک روان بیت ماں دریا ء گون خدء مہربانی ء تاکہ پیش بدارت شمارا چہ وقت نشانی
 إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝۲۱ وَإِذَا غَشِيَهمْ مَوْجٌ
 بے شک ماں اشی ء البت نشانی انت پد ہر کس صبر کنوک شکر گوک فل و و ہر یکہ پوشیت آیانی سر اموج
 كَالظَّلْمِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الدِّرِّ
 مثل جبیر ء توار کنت خدء خالص کنان ء پد آتی عبادت ء کڈا و ہر یکہ نجات و اتی آیان پخشکی
 فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۝۲۲
 ہتیں چہ آیان بنت درمیانی رفتار ء و انکار کنت مے آیتان ء مگر جھاکہ و توی قول و شوک و ناشکر انت و
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدُ عَنْ
 اسی مردمان ! بر ترس ات چہ توی رب ء و بر ترس ات چہ جاور ء کہ کار نہ دنت سیتے پد و توی
 وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارِعٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْءًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 چک بدل ء و نہ یک چکے کہ کار نہ دنت و توی پت بدل ء ہر کسے فل بیتک اللہ ء وعدہ
 حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝۲۳
 برحق انت گڈا و وعدنت شمار از زندمانی دنیا ء و غریب مدنت شمارا گون خدء نام ء دعا باز و
 إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
 بے شک خدء گور ء انت علم قیامت ء و نازل کنت ہور ء و زانت ہرچیکہ ہست انت ماں

۳۱

منزل ۵

کڈان نفسی نفسی ء توار چست بیت او دچہ اولاد و والدین ء ہر کس یک دگرے ء مصیبت ء زورگ ء واسط تیار نہ بیت و تیار ہن بہ بیت تو اے خبر گوش دارگ نہ بیت
 باید انت کہ انسان چہ جاور ء ترسان ء چہ خداوندی غضب ء رستگار بوگ ء روا بند و بست بکنت مروچی اگن چہ دریا ء موجاں رکننگ بوت ات تو باندا چونکائی
 و تار رستگار کنت کن ات فل یعنی آروچ اہم ء کیت اے اللہ پاک ء وعدہ انت آتر اگلاک نیست پمشکا دنیا ء جنت روچی عیش و بہار ء گندان ء رد مکب ات کہ اے مدام بہ
 ھے داب ء مانیت واد گون آرام ء نند و نیا و کن ات اودا اہم آرام ء گندرات ہ و ہم چہ اودا بازیں شیطان ء اغواء ہوشیار بہ بیت کہ اللہ ء نام ء گران ء فریب دنت آ
 گوشیت کہ و اجکار اللہ غفور رحیم ایت شرگنا ہی کاران بکن عیش بکن و ہرے پیر ترنتے تو آساعت ء پکارگی تو بہ بکن اللہ درستان ء معاف کنت ماں تقدیر ء اگن
 جنت ہست انت تو بے توری گناہ باز بہ بنت تو ضرور بہ اودا سر بیتے و اگن دوزخ بتی نصیب ء ہشتہ انت تو گڈا پرتو چہ پیمارستگاری بیت نہ کنت گڈا چونکائی
 دنیا ء عیش ء یلہ سنے۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

حل یعنی قیامت کیت بلے کدی کیت آئی علم خدا ۽ گورۂ انت نہ معلوم کدی اے دنیا ۽ کارخانہ توش توش کنان ۽ یک پیمانگ بر بیت۔ انسان دنیا ۽ باغ و بہار و وقتی عیش ۽ سرگنوک تربیت آیا آنہ زانت کہ ابید چہ فنا بوگ ۽ اے دمان ۽ ہن اے چیز و آئی اسباب کل خدا ۽ قبضہ ۽ انت زمین ۽ تمام رونق و مادی برکت (کہ برائی ۽ تہی و شغوی ۽ دار و مدار انت) آسمانی ہور ۽ سر موقوف انت۔ سال دو سال ۽ ہور مگوار بیت تو چارین کنڈان دنز چست لوان بیت۔ نہ معیشت ۽ چیزان بمانت نہ راحت ۽ سامان دز کینت، پدا تعجب انت کہ انسان دنیا ۽ زینت و سر سبزی ۽ سر فریب و ران ۽ ہما ہستی ۽ شمو شکار بیت کہ آئی ۽ چہ رحمت ۽ ہوران آتزا سر سبز و رونق دار کزنگ ابید چریشی و گمروے ۽ چے معلوم انت کہ ماں دنیا ۽ عیش و عشرت ۽ آئی بہر چنگر ہست انت۔ باز کس دست و پاد جان ۽ کوشست کنان ۽ مرگ ۽ انباز کینت لیکن زندہ ۽ اشان دلجمعی و سکون حاصل نہ بیت باز کس ہنچیں ہست انت کہ آیان ۽ بے محنت ۽ دولت دست کپیت، اشی ۽ گندان ۽ ہن یک مردے کہ آماں دین ۽ معاملہ ۽ خداوندی تقدیر ۽ سر بر و سر کنوک انت ماں دنیاوی جد و جہد ۽ رد تقدیر ۽ سراقاعت کنان ۽ ہج بر ۽ سستی نہ کنت آچوش فہمیت کہ انسان ۽ تدبیر کنگ بایدا انت چہاکہ خوبیں تقدیر عموماً ماں کامیا ہیں تدبیر ۽ حاصل بیت

اے علم خدا ۽ ہست انت کہ در حقیقت ۽ منے تقدیر چو نہیں بیت و راستیں تدبیر کارگر بیت یا کہ نہ بیت ہنے خیر ۽ اگن ماں دین ۽ معاملہ ۽ بفہمیں تو شیطان ۽ فریب ۽ ما کدی آیت نہ کینیں بے شک جنت دوزخ ہر چے رسگی انت آماں تقدیر ۽ نشستہ انت کہ آئی علم ایوک ۽ خدا ۽ ہست انت مگر عموماً خوبیں یا بدیں تقدیر ۽ چہرہ ماں خوبیں یا بدیں تدبیر ۽ آدینک ۽ نظر ۽ کیت ہمشکا تقدیر ۽ حوالہ دیان ۽ ماتدبیر ۽ ترک دات کت نہ کینیں جیا کہ اے حال کس معلوم نہ انت کہ ماں اللہ پاک ۽ علم ۽ آسعدانت یا شقی جنتی انت یاد و زخی، مفلس انت یا غنی ہمشکا ظاہری عمل و تدبیر ہما چیز لوت کہ چرائی ۽ عادۂ مارا تقدیر ۽ نوعیت ۽ رد چیزے احوال معلوم بیت و اگن اے علم ایوک ۽ حق تعالیٰ ۽ حاصل انت ماں جنین چک لاپ ۽ بچک ایت یا جنک ایت و پیدا بوگ ۽ بد آئی عمر چنگر بیت روزی چنگر وارت سعید بیت یا شقی ہمیشی ۽ نیک ۽ ماں «و یعلم ما فی الارحام» ۽ اشارہ کنگ پشت کیت شیطان ۽ اے فریب کہ فی الحال تو ماں دنیا ۽ عیش بکن پدا توبہ کنان ۽ نیک ہو آئی پتہ ماں «و ما قدری نفسی ما ذا اتکسب عدا ۽ دیگر بو تگ یعنی ہج کس معلوم دار نہ انت کہ باندا آچے کنت؟ و چیزے کنگ ۽ واسطہ زندہ ہمانیت؟ کدی موت کیت و کجا کیت؟ پدا اے یقین چون بیت کنت کہ مر و چگیں بدی ۽ رد ا باندا ضرور نیکیں کار انجام دیگ بیت و توبہ ۽ توفیق آتزا الم ۽ حاصل بیت؟ اے چیزانی خبر تمنا ہما علیم و خیر ۽ انت۔ (تنبیہ) زانگ لوٹیت کہ مغیبات چہ احکام جنس یا اکوان ۽ جنس ۽ پدا اکوان غیبیہ زمانی انت یا مکانی انت، و زمانی ۽ باعتبار ماضی، حال، مستقبل ۽ کس قسم کنگ بو تگنت ماں چریشان احکام غیبیہ ۽ کلی علم و جہ پیغمبر علیہ السلام ۽ عطا کنگ بو تگ فلا یظہر علی غیبہ احدًا الا من ارضی من رسول الی اخر الایۃ (جن رکوع ۲۴) آئی جزئیات گیش و گوار و ابواب بندی ۽ کار ۽ اہمت ۽ ذکی الذہن و اروس و اوجان ۽ انجام دات و اکوان غیبیہ ۽ کلیات و اصول ۽ علم ۽ حق تعالیٰ ۽ خاص گون و ت

۲۱

الارحام و ما قدری نفسی ما ذا اتکسب عدا و ما قدری

ماں لاپ ۽، ۽ نہ معلوم دارنت یک نفسی کہ باندا چے کنت ۽ نوز زانت

نفسی ما یا ارض تموت ان اللہ علیہ خیر

ہج کسے کہ ماں کجا م یک سر زمین ۽ مریت۔ بے شک خدا دانا و خبروار انت و

سورة السجدة مکیہ و ہر شکتون ایت و ثلث رکوع

سورة سجده ماں مکہ نازل بوت ایشی ۽ سہی آیت انت و سہ رکوع انت

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شروع کنان گون اللہ نام ۽ ہما کہ بے اندازہ مہربان زبیریں رحم کنوکے

تذیل الکتب لاریب فیہ من رب العلمین

نازل کنگ کت ب ۽ ماں اشی ۽ ہج شبہ نیست چہ کل عالم ۽ پروردگار ۽ نیک انت ۽ آیا

یقولون افتربه بل هو الحق من ربک لتنذر قومًا اثمہ

گوشتت کہ اے و ت گڑھنگ آئی (انا) بلکین آبر حق انت چہ تہی پروردگار طرف ۽ تاکہ تو بتربینے ہما قوم ۽ نہ نیا ہنگ

من نذیر من قبلك لعلہم یهدون

آیانی گوڑیک ترسیونکے چہ توبیش ۽ تاکہ آہ کشک ۽ سر بایانت و خدا ہما انت کہ پیدا گی کت

السموات و الارض و باینہما فی ستۃ ایام ثم استوی علی

آسمانان و زمین ۽ ۽ چیزیکہ ماں ہر دو مینانی میانجی انت ماں شش روز ۽ پدا قلم بوت ۽

العرش ما لکم من دونه من ولی و لا شفیع افلا تنذرون

عرش ۽ سراف ۽ ہج کس نہ انت یہ شتا ابید چہ آئی ۽ دوستے ۽ نہ سفارشی ۽ آیا شہادت حاصل زکنت ۽

یدبر الامر من السماء الی الارض ثم یعرہم اللہ فی یوم کان

گون تدبیر ایرکارت کار ۽ چہ آسمان ۽ پر زمین ۽ نیک ۽ پدا نیکیت آکار آئی نیک ۽ ماں یک روچہ کہ

مقدارہ الف سنۃ ثم تعدون

آئی ۽ مقدار انت ہزار سال چہ ہما حساب ۽ کہ شامشاکر انت و ایشنت صفت زانکر ۽ چیر و سر ظاہر ۽

مازل

داشت البت شنگ و تالانین جزئیات ۽ چہ باز کسان ۽ حسب استعداد معلوم دار کت و واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ۽ چریشی ۽ ہن اینکہ زیات و عظیم الشانیں بہر دز کیت کہ کسے آئی ۽ اندازہ ۽ جت کت نہ کنت۔ پدا ہم اکوان غیبیہ ۽ کلی علم و ت گون رب العزت ۽ خاص انت مرے آیات ۽ ہر چہ بیچ چیزانی بیان انت ماں حدیثان ۽ آیان مفاہج الغیب فرمائینگ کہ آیانی کلی علم بجز جہ اللہ ۽ کس نیست انت۔ در حقیقت ۽ ہر چہ چیزان ۽ کل اکوان غیبیہ ۽ قسمانی طرف ۽ اشارہ بوت ماں «یا ارض تموت» ۽ غیبوب مکانیہ ماں «ما ذا اتکسب عدا» ۽ زمانیہ مستقبلیہ ماں «ما فی الارحام» ۽ زمانیہ حالیہ ماں «یکزل العت» ۽ غالباً زمانیہ ماضیہ ۽ سرتنبیہ انت یعنی ہور آیان ۽ معلوم بیت لیکن کسے ۽ اے معلوم نہ انت کہ چہ پیر ۽ آیا چوشیں اسباب ظاہر بو کانتنت کہ راستگانی ہے دمان ۽ وبے جاگہ ۽ ہر مے مقدار ۽ ہور بوت۔ مات چک ۽ ماں و تی لاپ ۽ زوران ۽ ترو تاب کنت لیکن آزاننت کت نہ کنت کہ ماں لاپ ۽ چک ایت یا جنک ایت۔ انسان لوٹیت کہ گون آیوکیں جاوران و تارا معلوم دار بکنت مگر اے۔

..... نزالت کہ باند امن و تہ ہے کارکنان منی موت کجام جاگہ، کیت اسے جاہلی و بزدگی، باوجود تعجب انت کہ بہ دنیاوی زندہ سرانگنوگ ہوان، حقیقی خالق، و ہماروچ، شمشکار بہ بیت و ہدیہ پروردگار، دربارہ، کشان کشان، حاضرکنگ بیت، بہر جاوہر، چہرے پنچیں چیزانی ذکر، تمام اکوان غیبیہ، کئی علم، طرف، اشارہ کنگ مقصود و مراد انت حصرکنگ مقصود نہ انت و غالباً ماں ذکر، اسے پنچیں چیزانی تخصیص بہرے روا انت کہ یک سوالیہ، ہے پنچیں چیزانی بابت، سوال گرتگت کہ بہ آئی جواب، اسے آیت نازل بوت کماورد فی الحدیث، چہرہ پیش ماں سورہ انعام و سورہ نمل، ہم در بابت، علم غیب چیزے بنیسگ بوتگ باید انت کہ اوداد و بارہ نظرشانگ دیگ بہ بیت۔ تَعَمَّتْ سُبْحَانَكَ بِمَنِّهِمْ وَ كِرْمِهِمْ۔

ک بلاشبہ اسے مقدسین کتاب رب العالمین، نازل کنگ نہ ماں ایسی، چیزے فریب ہست انت و نہ ماں اسی، شک و شبہ، چیزے کپ و رب ماں انت ک یعنی ہرچ کتاب، بے مٹی و چہ خدا، بوتگ اینکر ظاہر انت کہ شک و شبہ، ہجر گنجائش نیست آیا ہمانی، بابت، کفار گوشنت کہ پیغمبر، چہ و ت سازتگ و اوترتگ و معاذ اللہ اسے دروغ بہ خدا، طرف، نسبت دینت۔ واقعہ اشان چہ حد، سرگوزوک انت کہ وہدے چوشیں روشنیں چیزے، ہم شہادت کنت اشان کمیں غور و فکر بکتیں تو معلوم اش بوتگت کہ اسے کتاب راست راست، چہ پروردگار، نینگ، آہنگ تاکہ شہاچریشی، برکت، اسے قوم، ہموہین ات و تچکین راہ، سر یارگ، جہد، بکن ات کہ چہ قرانی قرن اشانی ہج ٹوہینویں پیغمبر نیاتہنگ۔ چارگی کپ اش انت کہ انسان چہ و تی جانب، ہما چیزے، جوڑ کنت و کاریت کہ آئی کجام نظیرے یا نور اکیں واہگے برائی چپ و چاگرد (ماحول)، موجود بہ بیت ماں کجام ملکہ، یکپارگی چہ پ، پنچیں خبرے، کنگ کہ آ آیانی صدہا سالانی پولگیں تب و ذہنیت، بالکل برخلاف بہ بیت و سر ظاہر، آئی قبول کنگ، ادنائیں استعداد یا صلاحیتے ہم گندگ مہبت چوشیں کار، ہج عقل مند کت نہ کنت البت اللہ پاک، نور اکیں قدرت کسے، را بہ اسے کار، مقرر بکنت آدگہ کپ ایت ہمشکا بنی امی صلی اللہ علیہ وسلم کہ آئی و زیات عقل مند بوگ، آ کافران ہم تسلیم کنگ کہ شمارا اشان (معاذ اللہ) افترا ککنوک قرار دینت اگن و اجہ، چہ و تی جانب، یک خبرے و ت گڑھیں بگرتیں تو یقیناً واجہ، پنچیں خبرے بجوڑ پنتیں و بیارتیں کہ آ خبر عرب، ہما فضاء سازگار مناسب ہوتیں کہ آئی نمونگ ہم بہ آیانی چپ و چاگرد، گندگ، بیاتکیں۔ ہے یکنیں خبریک انصاف دوسے، یقین دات کت کنت کہ آوت بہ و تی ذاتی واہگ، رد ابرے کار، نہ اوشانگ و نہ ہرچ پیغامے واجہ پیغمبر، آوزگ آپیغام ہمانی و تی تصنیف کہ نگین ات۔ ک اشی، بیان ماں سورہ اعراف، ہشتمی پارہ، آخر، گوستگ ہودا چارگ بہ بیت و یعنی فکر نہ کنت کہ آئی پیغام و پیغامبری، دروغ کنان، کجارات تمام زمین چہ عرش، بگہر دانگہ فرش، اللہ حکومت انت اگن گرفتار کنگ بوت ات تو آئی اجازت و رضاء، بغیر شمارا کسے حمایتی و سفارشی ہم دست نہ کپیت و مزین کار و اہمیت دار و کیں انتظامات، بابت چہ عرش عظیم، مقرر ہوان، جہل، حکم نازل بیت کل اسباب حسی و معنوی و ظاہری و باطنی چہ آسمان و زمین، جمع ہوان، ماں بست بند، گلا ییش بنت آخر ہما کار و انتظام چہ اللہ، مشیت و حکمت، مدتانی مدت جاری بیت پداد را جیں زمانگ، بعد ہلاس ترتیت آوت چہ اللہ طرف، و گہ ڈولیں حکم نازل بیت۔ چوشکہ مزین مزین پیغمبر کہ آیانی اثر قرانی قرن پشت کپت یا ماں مزین قومے، سرداری کہ آداں باز نسل، جاری بوت آہزار سال اللہ، گور، یک روچ انت (موضع بہ کموکیں تبدیلی)، مجاہد فرمائینت کہ اللہ تعالیٰ ہزار سال، انتظامات و دستوران، بہ فرشتگان القار فرمائینت اسے سلسلہ داں قیامت، جاری بیت ہتیں مفسر آیت، مطلب، چوش گرت کہ اللہ حکم چہ آسمانی بڑی، داں زمین، سر بیت پدا ہرچ کار گزار ی ہے اسے رد ابر سر زمین، بینت آماں عملانی و فر، بنیسگ، خاطر، بالا سر کپنت کہ دنیاوی آسمان، محدث، سرا واقع انت و چہ زمین، بگہر دانگہ ہود، فاصلہ انسان، درمیانی رفتار، حساب، یک ہزار سال نیگنت کہ آخدا، گور، یک روچ قرار دیگ بوتگ۔ فاصلہ و ہنکر انت بے اسے جدائیں کپ ایت کہ فرشتہ یک کلا کے یا چریشی، ہم کتر و ہد، اسے فاصلہ، برتریت۔ ہتیں مفسر چوش معنی کنت کہ یک کارے اللہ تعالیٰ، کنگی انت تو آئی مبادی و اسبابانی سلسلہ (رد)، چہ ہزار سال، ساری شروع کنت پدا آ کاملیں حکمت، رو، ماں مختلف دوراں گوزان، و مختلف صورتان اختیار کنان، کم کم، و تی کمال، آخر، سر بیت آوت، ہرچ نتیجہ و علامات آئی، سرکشوک بینت ماں خداوند کریم، بارگاہ، پیش بوگ، رد بالا رونت۔ ہتین، نزدیک، چہ یوم، مراد یوم القیامت انت یعنی اللہ تعالیٰ چہ آسمان دان زمین، تمام دنیا، بند و بست، کنت پدا یک وقتے کیت و ہدیہ اسے تمام قصہ ہلاس ہوان، اللہ طرف و تری کنت و آخری فیصلہ، پیش بیت ہمانی، را قیامت گوشنت قیامت، روچ ہزار سال، برابر انت بہر جاوہر، "فِي يَوْمٍ" ہتین، "يَذُوبُ" و ہتیں، "يَعْرُجُ" متعلق قرار داتگ و اللہ اعلم بالصواب۔

دل یعنی اے پیس اعلیٰ و مزین شانیں انتظام و تدبیر و قائم دارگ ہما پاکیں ہستی و کارانت کہ آہر یک ظاہر و پوشیدہ و احوال معلوم و اذیت زبرد و منت و مہربان بہ بیت و لک یعنی لطفہ کہ آبازیں خورا کاں پر بچک بوتگ و لک یعنی شکل صورت اعضا یان و موزون و برابر جوڑ کنت و حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ مخلوق ہر جی ہست انت ہمانی مال ملکیت انت مگر ہر کس و عزت دات آرا و تیگ فرمائینیت چوشکہ فرمائینیت «ان عبادی لیس لک علیہم سلطان» حالانکہ کل خدا بندہ انت کما قال ان کل من فی السموات والارض الا انی الرحمن عبدہ، ہمشکا انسان و ارواح چہ غیب و عالم و آہنگ آچہ خاک و آب و جوڑ نہ بوتگ آرا و تی فرمائینیت و اگن نہ اللہ و ارواح و اگن ہما مطلب زورگ بہ بیت کہ آمثلا انسان و ارواح و گریگ بیت تو بایدر انت کہ روح ماں کجام بدن و بہ بیت بدن بوت تو ترکیب است و قتیکہ ترکیب است تو حدوث کیت گواذات پاک

چون بوت (موضح بہ کموکیں تبدیلی) و ۵۱ اے نعمتانی شکرانہ ایش ات کہ گوں چماں آئی تکوینی آیتان بہ جہلیں نگلھے بچارتیں گوں گوشاں تنزیلی آیتان و بہ شوق و دل گور کنگ و باشکتیں و بہ دل و یقین و اے ہر دو نینان و راست راست قہمگ و کوشست بکرتیں۔ پیداسر پدیوان و بہ آئی سرا عمل بکتیں مگر شمشکر گورگ باز کم ات۔ و لک یعنی بریشی و غور و فکر نہ کت کہ اللہ اول سر و آیان و چہ خاک و پیداکنگ چیکائی شبہ ظاہر کنگ و لگنت کہ ماں خاک و اوار بوگ و پید ما چونکائی دوبارہ جوڑ کنگ بین اشاں ایوک و شبہ نہ کت بلکیں چہ بعث بعد الموت و بہک منکر بوتنت و حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت یعنی شما و تارا ایوک بدن و جون چون زانت کہ ماں خاک و ہو پور ہوان برابر بوت ات چوش نہ انت شما در حقیقت و جان (ساہ) ات کہ آرا فرشتہ گوں و ت و بارت بہک فنا ہے ات (موضح) لک یعنی چہ ذلت و پشومانی و سوب و ماں محشر و روح و لک یعنی مروچی مے گوش و چیم بچ بوتنت پیچھے ہرچے گوشگت نون مارا یقین بوت بلکیں ماہ و تی چماں و حقیقت دیتیں ایمان و نیکیں عمل بہ خدا و گور و کار دینت یک برے پید مارا بہ دنیا و دیم برے بچا کہ چون نیکیں کاران کنیں و لک دگہ جاھے فرمائینیت «ولوارڈوا لعاذوا لمانہم عنہ» (انعام رکوع ۳) یعنی دروغ بندنت اگن اشان بہ دنیا و طرف و دیم دیگر بہ بنت پداہم ہمانا شرین کاران گلا نیش بنت آیانی تب و تہاھے نزوری ہست انت کہ شیطان و اغواء قبول بکنذت و چہ اللہ رحمت و تادور بدارنت بے شک مارا قدرت ہست ات مابلوٹتیں تو چہ یک طرف و تمام مردمان و زبردستی بہ ہما ہدایت و سرا قائم برداشتیں کہ بہ آئی نینگ و انسان و دل فطرہ راہ شونی کنت لیکن اے ڈولا درستان و یہ یکیں رہبند و دستور اختیار کنگ و بے وس کنگ حکمت خداوندی و بہ خلاف ات کہ آئی بیان باز جاگہ و ساری (پیسر و) و گوشگت ہذا ہما گپ سرچم بوگی ات کہ آابلیس و دعوی لاغویہم اجمعیں

العزیز الرحیم ۱ الذی احسن کل شیء خلق وید خلق بہما کہ زبردست مہربان انت و بہما کہ شر پیداکتی ہر چیزیکہ پیداکتی و بچیک کتی انسان

الانسان من طین ۲ ثم جعل نسلہ من سلۃ من ماء مہین ۳ پیدائش چہ گل و پیداکتی آئی و نسل و راجہ چکتگیں بے قدریں آب و ط

ثم سوو و نفخ فیہ من روحہ و جعل لکم السمع و الابصار ۴ پیدائی و تو کساں برابر کت و بہت کتی ماں آئی و تی یک جانے و او کنتی بہ شما گوش و چشم

والا فیدۃ قلبا لا تشکرون ۵ وقالوا ان اذا ضلکنا فی الارض انانا لفی خلق جدید ۶ بل ہم یلقای ربہم کفرون ۷ قل یتوقکم ملک الموت الذی وکل یکم ثم الی ربکم ترجعون ۸ ولوتری فرشتہ موت بہما کہ مقررانت شے سرا پدا و تی رب و نینگ گورینگ بیت و اگن تو بگندے

اذ المجرمون ناکسوار و وسیم عند ربہم ربنا ابصرنا و سمعنا و ہر یکہ گنہ کار جہل کنوک و تی سرات و تی رب و دیماٹ اے مے رب ماوت و ما اشکت

فارجعنا نعمل صالحا ان موقنون ۹ ولوشننا لا تبنا کل نفس نون مارا پدا و اتر کمن ما خوبیں عمل کنیں بے شک یقین دار و کیں و اگن مابلوٹتیں تو البت ما پیش برداشتیں ہر شخص را

هدما و لکن حق القول منی لاملن جہنم من الجنۃ و الناس آئی و کتک لیکن ثابت بوتگ وعدہ چہ منی نینگ و البت من ضرور ہر کنان دوزخ و چہ جنان و مردمان

اجمعین ۱۰ فذوقوا ما نسیتم لقاء یوکم ہذا ان انسیتم و کلان و یک جاگہ و ہمشکا نون برچیش ات نام و چوشکہ فرموش کت شما راجہ و ملاقات و ماہن شمارا فرموش کت و

ذوقوا عذاب الخلد بہا کنتم تعملون ۱۱ انبا یوم من بالین الذین بہ چیش ات داعی عذاب و و تی کتگیں کارانی بدل و مے آیتان و ہما کس من انت کہ

مازل ۵

الاعباد لک منہم المخلصین (ص رکوع ۵) و جواب و فرمائینتگ ات فالحق و الحق اقول لا ملکن جہنم منک و ممکن تبعدک منہم اجمعین (ص رکوع ۵) معلوم بوت کہ ادا چہ جن و انس و مراد ہما شیاطین و آیانی زندگی کی کنوک مراد انت و ماہم شمارا شمشکر بوتیں یعنی ہجر گوں گوں رحمت و یاد کنگ نہ بیت و دیم تر و ہجر مانی مقابلہ و مومنانی احوال و انجام و بیان فرمائینیت۔

اِذْ كَرِهَ الْغَافِقُونَ اَوْ سَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكُمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝۱۵

وہدیکہ بنت دیکہ برآئی، کینت سجدہ کنان، وہر پاکیا کوننت توسیب وقرتہ، وآنکب رذکننت فل
تجافی جنوبہم عن المضاجع يدعون رنکم خوفًا وطمعًا ورميا
دورمانت آیانی کش وپہنات چہرہ اب جاہاں فل تو ارکننت وقرتہ ترسان، وامید داران، وچہرہ منے
رضقہم یفقون ۱۵ فل اتعلم نفس ما اخفی لہم من قرۃ اعین
دائگیں مال، وخرچ کننت، پدانہ زانت کسے چیزیکہ پوشیدہ ایرکنگ بوتگہ پریا چمان ساری۔

جزاء مما كانوا يعملون ۱۶ افسن کان مؤمنًا کن کان فایسقاء
بدلہ آیانی کتگیں کارانی فل آیاکسے کہ بہ بیت مؤمن مثل ہماکس بیت کہ نافرمان ہت

لا یستون ۱۷ اما الذین امنوا و عملوا الصالحات فلہم جنت المآوی
برابر نہ بنت وک نون ہماکسان کہ ایمان آرت وجرانیں کارش کت گڈا پہمایان انت باغ دارگہ جاگہ

نزل الیہا كانوا یعملون ۱۸ واما الذین فسقوا فلہم النار کلبا
مہمانی انت چیزہ کہ آیانی عمل کرکننت فل وہماکسان کہ نافرمان آنت گڈا آیانی جاگہ دوزخ انت۔ ہر وہدے کہ

ارادوا ان ینخرجوا منها اعیید وافیہا وقیل لہم ذوقوا عذاب النار
چہہ آئی در آئیگ لوشنت پدا تریک بنت ماں آئی، و آیانی گوتنگ بیت کہ پچش ات دوزخ، و عذاب

الذی کنتم بہ تکذبون ۱۹ وکنذ یقنہم من العذاب الاذنی
کہ آراشمار ووز بندگت فل و البت ماضور چاشینیں آیانی و نرکیں عذاب ماں و نیار

دون العذاب الا کبر لعلہم یرجعون ۲۰ ومن اظلم ممن ذکر
ابیر چہرہ مسترین عذاب، تاکہ پدا آواتر کننت وک، وکئے انت زیان نا انصافہ آیانی کہنت ویکہ پو

بایت ربہ ثم اعرض عنہا ان من الجرین منتقبون ۲۱ ولقد
پہرہ وقرتہ برآستان پدا ہم تاب بنت چہ آیانی۔ بے شک ماہر گنہ گاران بدلہ کر وکیں فل و البتہ

اتینا موسیٰ الکتب فلا تکن فی مریۃ من لقاہ وجعلنہ ہدی
دانگہ موسیٰ، کتاب گڈا امبو ماں شکلیا چہ آئی، و دوچار کپک، و فلا وادکت موسیٰ را راخون دیو

منزل

فل یعنی چہ خوف و خشیت و خشوع و خضوع، ماں سجدہ، کینت گوں زبان، اللہ تسبیح و تہجد، کننت ماں دل، کبر و مزنی، کیت، جاگہ نہ دینت کہ آیات
اللہ، و دیما سجدہ کنگ، ہمہ کنوک بہ بیت فل یعنی و شیخ و اب و نر میں گنلان، و یل کنان، بہ اللہ، و ربو، و اوشتنت مراد تہجد، نماز، ادا کننت چہ شکہ
ماں حدیث، انت، و لہتین، فجر، یا عشا، نماز یا مغرب و عشا، در میان، نفل مراد گیتگ انت اگر چہ ماں لفظان اشی، گنجائش بہست انت لیکن راج
پہا پیشی تفسیر انت واللہ اعلم فل حضرت شاہ صاحب نبشتہ کننت، چہ اللہ، طمع و خوف بدنہ انت دنیا، بہ بیت یا آخرت، و بہ ہسے حساب، بندگی بکننت تو
قبول انت البت اگن چہرہ گسے، نرس و اُمیت، بندگی بکننت تو ریاء حساب بیت اے بندگی قبول نہ بیت فل ہنجوش ماں تہباریں شپاں چہ مخلوق، چہاں و تا
اندریم کنان، آیانی بے ریاء عبادت کت بہ آئی عوض، اللہ پاک، ہرچ نعتے پوشیدہ ایر کننت آیانی کیفیت، کس نہ انت ہر وہدیکہ اشان، گننت چہائش سرد

بنت ماں حدیث، انت کہ من پہرہ وئی نیکیں بندگان
ماں جنت، ہما چیز چیرہ واکننت کہ نہ چمان، و یسکننت
وز گوشان اشکننت و نہ کجام بشر، دل، آیانی خیال
انتگت (تنبیہ) سرسید وغیرہ، چہ اے حدیث،
جنت گران، جنت، نعمتانی جسمانی وجود، منکر
بوتکننت منی (یعنی مولانا شبیر احمد عثمانی) یک مضمون
”ہدیۃ سنیہ“، نام، چہاں بوتگہ باید انت کہ آرا
وانگ بہ بیت چہ آئی، جواب، سر پدی حاصل کنگ
بہ بیت وک اگن یک ایماندار و بے ایمانے، انجام
برابر بہ بیت چون نران کہ بہ خدا، بلکل کوراسکی
انت (العیاذ باللہ) فل یعنی چہ اللہ تعالیٰ فضل
و کرم، آیانی عمل جنت، ہمانی، سبب چہرہ بنت
وک کدی کدی آس، شمالہ (شعلہ) جہنمیان،
دروازہ، نیمگ، چکل دینت آوقت،
شاید اشان بہ درکنگ، دل مانگ بنت فرشتہ
اشان، ہمانگو تہلانگ دینت کہ کجا نگو روگ
لوٹ ات چیزیکہ شمار ووز زانگ ات آئی تام،
شری، و پچش ات (اللہم اعذنی من النار و
اجرنی من عذابک) وک یعنی چہ آخرت،
مزنیں عذاب، پیش ماں دنیا، کتیں کم درجہ، عذاب
دیم و تیں تاکہ ہر کس، رجوع کنگ، توفیق بہ بیت ترمان
بہ خدا، طرف، رجوع کنوک بہ بیت کم درجہ، عذاب،
مراد ہے دنیا، و جنجالان بیماری، دکال، قتل، قید
ماں و اولاد وغیرہ تنہا ہی دہرادی مراد انت اعرض
عنہا وک سر پدیوگ، رند دیم، تاب و ننت۔

فل وہدے چہ تمام گناہ گاران و ظالمیں مجرمان بدلہ
گرگی انت تو اے مسترین ظالم چونکائی رستگار
بوت کننت، دیم تر، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم،
تسللا و ننت کہ شما چریشانی ظلم و اعراض، دل،
تنگ مہبت، پیر، موسیٰ، کتاب دانگ ات
کہ چرائی، برکت، بنی اسرائیل، ہدایت نصیب
بوت، دماں آئی رندگیری کنوکاں مزین مزین دینی
پیشوا و امام گوتنگ انت، شمار، ہم چہ اللہ فضل
و کرم، بلا شبہ مزین شائیں کتاب رستگ کہ چرائی،
برکت، بازیں مخلوق، ہدایت نصیب بیت و چہ
بنی اسرائیل، گیشتر ماں شے اُمت، امام و سردار

جاہ یارگ بنت باقی ماننت منکران آیانی فیصلہ، حق تعالیٰ و ت کننت فل اے ماں میانجی، جملہ معترضہ انت یعنی بے شک و شبہ و اجہ موسیٰ، کتاب دیگ
بوت و شمارا ہن ہسے داب کتاب دست کپت ماں اشی، وچ ٹنگی یا فریب کاری نیست انت یا موسیٰ، ذکر، رد افرمائینت کہ شما گوں موسیٰ، ماں معراج،
شب و پ کپت ات آراستیں حقیقت، ایت اے کجام فریب یا نظر بند یسے نہ انت۔

فل انشان دنيا سگی و سوریان و منکرانی ظلم و زور کیانی سرا صبرش کنگ آت و ل یعنی مسلمان اللہ و وعدہ و سرایقین و محکم بدانت و سکیانی رد اصبر کنان و قی کار و گلا نیش بہ بنت تو گون آیان هن خدا و معاملہ بہ سے پیا بیت چنا پنچہ ہنجوش بوت و سکت بوت و ل یعنی اہل حق و منکرانی میانجی و عملی و برحقین فیصلہ ماں قیامت و روج و بیت البت ماں دنیا و چوشین بازیں مثال پیش و ارگ بنت کہ انسان آیان و گندان و عبرت و ترانگ حاصل کت کنت زانا عا د و نمود و میٹکانی تباہ بوٹگیں ڈمب و نشان اے منکران و ندیتگ انت کہ شام و سفر و ہد و آیان سرا اشانی رو و آنت و زانا آیان ہلاک بوگ و داستا اشانی گوشاں نہ کیتگ انت عجب حیرانی کپ ایت کہ اے چیزانی گندگ و داستانی اشکنگ و پدم اشان گوشالی نہ بوت و سجات و سوب مندی و کشک نظر نہ بہت و ل یعنی کورانی، دریایانی آب یا ہور و باران و آب و ہرچہ ارض جزر و ہر ہما خشکیں زمین کہ آچہ نباتات و ہورک بہ بیت مراد انت ہتین خاص مصر و سرزمین و اشی و مصداق قرار داتگ و ہر "سوق الماء" و دریا و نیل و آپ مراد زرنگ اے تخصیص و حاجت نیست انت چوشک ابن کثیر رحمہ اللہ اے ہابت و تنبہ کنگ و ل یعنی اے نشانان و گندان و بایدات کہ حق تعالی و قدرت و رحمت و حکمت و قائل ہوتین انت و سرکچش بواریں کہ ہے داب و ماں مژگیں لاشان و دوبارہ ساہ مان کنگ ہم پرائی گران نہت و ہم اللہ تعالی و نعمتانی گون دل و جان و قدرت و ہوتین انت و پیش و فرمائینتگ آت کہ اشانی فیصلہ قیامت و روج و بیت بریشی و منکران گوشنت کہ قیامت قیامت اینکریہ چا کنتے اگن تو برحق و تو بگوش کہ آروچ کدی کیت مطلب ایش انت کہ اے خشکیں ہم و تراب انت قیامت و غیرہ ہج نیست انت و ل یعنی ہنگت موقع ہست انت کہ اللہ و رسول و گوشگ و سرا یقین کنن ات و چہ ہمار و ج و عذاب و رکینگ تیاری و گلا نیش جے ات و اگن نہ بہ آتی سر بوگ ردانہ ایمان یارگ کاروات کنت نہ ماں سزاویگ مہلت رسیت کہ دیم و و قی ہیل و عادت و جوان کنان و حاضر ہو و اے و بد و مہلت و غنیمت بزان ایشرا ماں استہزار و تکذیب و ہر باد ممکن ہر ساعت آئیگی انت آلم و کیت کے ٹکلینگ و آنہ شکلیت گدا اے گوشگ فضول انت کہ کدی کیت و فیصلہ چہ و ہد و بیت و ل یعنی ہرکے کہ اے ڈول و بے زانگ و بے فکر بہ بیت کہ مسترس گنہ کار بوگ و سزا و حقدار بوگ و باوجود سزا و روج و پے کلاگ و مسخرہ بزورنت اشان چونکان پے راستیں راہ و آتک کنت کنت ہذا شاد عوت و تبلیغ و فرض و ادا کنگ و پدا اشانی خیال و چہ

اشانی گوشاں نہ کیتگ انت عجب حیرانی کپ ایت کہ اے چیزانی گندگ و داستانی اشکنگ و پدم اشان گوشالی نہ بوت و سجات و سوب مندی و کشک نظر نہ بہت و ل یعنی کورانی، دریایانی آب یا ہور و باران و آب و ہرچہ ارض جزر و ہر ہما خشکیں زمین کہ آچہ نباتات و ہورک بہ بیت مراد انت ہتین خاص مصر و سرزمین و اشی و مصداق قرار داتگ و ہر "سوق الماء" و دریا و نیل و آپ مراد زرنگ اے تخصیص و حاجت نیست انت چوشک ابن کثیر رحمہ اللہ اے ہابت و تنبہ کنگ و ل یعنی اے نشانان و گندان و بایدات کہ حق تعالی و قدرت و رحمت و حکمت و قائل ہوتین انت و سرکچش بواریں کہ ہے داب و ماں مژگیں لاشان و دوبارہ ساہ مان کنگ ہم پرائی گران نہت و ہم اللہ تعالی و نعمتانی گون دل و جان و قدرت و ہوتین انت و پیش و فرمائینتگ آت کہ اشانی فیصلہ قیامت و روج و بیت بریشی و منکران گوشنت کہ قیامت قیامت اینکریہ چا کنتے اگن تو برحق و تو بگوش کہ آروچ کدی کیت مطلب ایش انت کہ اے خشکیں ہم و تراب انت قیامت و غیرہ ہج نیست انت و ل یعنی ہنگت موقع ہست انت کہ اللہ و رسول و گوشگ و سرا یقین کنن ات و چہ ہمار و ج و عذاب و رکینگ تیاری و گلا نیش جے ات و اگن نہ بہ آتی سر بوگ ردانہ ایمان یارگ کاروات کنت نہ ماں سزاویگ مہلت رسیت کہ دیم و و قی ہیل و عادت و جوان کنان و حاضر ہو و اے و بد و مہلت و غنیمت بزان ایشرا ماں استہزار و تکذیب و ہر باد ممکن ہر ساعت آئیگی انت آلم و کیت کے ٹکلینگ و آنہ شکلیت گدا اے گوشگ فضول انت کہ کدی کیت و فیصلہ چہ و ہد و بیت و ل یعنی ہرکے کہ اے ڈول و بے زانگ و بے فکر بہ بیت کہ مسترس گنہ کار بوگ و سزا و حقدار بوگ و باوجود سزا و روج و پے کلاگ و مسخرہ بزورنت اشان چونکان پے راستیں راہ و آتک کنت کنت ہذا شاد عوت و تبلیغ و فرض و ادا کنگ و پدا اشانی خیال و چہ

لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ إِبْرَاهِيمَ يَهُدُونَ وَبِأَمْرِنَا لِتَابِعِ بْنِ مَرْيَمَ نَحْنُ مُبْتَلُونَ ۗ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ أُولَئِكَ يَهْدِي اللَّهُ كَمَا أَهْلَكْنَا مَنْ قَبْلَهُمْ مِمَّنِ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفْلا يَسْمَعُونَ ۗ أُولَئِكَ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفْلا يَسْمَعُونَ ۗ أُولَئِكَ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفْلا يَسْمَعُونَ ۗ أُولَئِكَ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفْلا يَسْمَعُونَ ۗ أُولَئِكَ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفْلا يَسْمَعُونَ ۗ

منزل

دل و بکش ات و اشانی تباہی و راہ چاروک جے ات چوشکہ معاذ اللہ اشان بہ تہی تباہی و راہ چاروک انت۔ تَمَّتْ سُوْرَةُ السَّجْدَةِ وَبِاللّٰهِ الْحَمْدُ وَالْمِنَّةُ۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

ہست داننا حکمت و خدا بند، ورنہ گیری بکن چیز کہ وحی دیم دیگ بوگ شئی نیگ چوئی تے۔ بے شک اللہ

يَسْتَعْمَلُونَ خَيْرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ مَعًا

کئے کاران خیر داروک انت و توکل بکن یہ خدا سرا۔ و بس انت اللہ یہ کار سازی اول اللہ

جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ وَجَعَلَ اَزْوَاجَكُمْ اِلَيْ

نہ کنگ یہ ہج مردے دو دل مان آتی لاپ و نہ کنگی شے ہالوگ بانکات

تُظْهِرُونَ مِنْهُمْ اُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاءَكُمْ اَبْنَاءَكُمْ ذٰلِكُمْ

کہ شما آیان و مات قرار دیت حقیق مات و نہ کنگی شے نام گپتیں چکان شے چکت۔ اے

قَوْلَكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝

شے و ت گڑھیں قولیں پشے دیانے۔ و اللہ گوشت حقیق و ہما پیش داریت راہ و فل

اَدْعُوهُمْ لَا بِاَبْهَمَ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ اِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْا اَبَاءَهُمْ

توارجن ات و قی نام گپتیں چکان آیانی تانی نسبت ہمیش پوئیں افتخار گوروی گڈا اگن شما زمان ات آیانی بتان

فَاخْوَانِكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ

گڈا ایس انت شے ہرات مان دین و وہیل انت شے آزارت گپتیں و نہ انت شے سرانگاہ مان ہما لفظ کہ چہ شما خطاے

بِهٖۤ وَّلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝

بوگن لیکن آگناہ انت کہ پزانت گت شے دلان۔ و ہست انت خدا بخشوک و مہربانے و نبی

اَوَّلِيّٰ بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَاَوْلِيَ الْاَرْحَامِ

زیات حق دارانت ہرق مسلمانان کارانی چایان جنڈ و آئی لوگ بانک آیانی مات حسانت و قرابت داروک

بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِى كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّا

بتیں چہ آیان نزدیک تر انت چہ بتیں مان خدا حکم و زیات ترجمہ درستی مومنان و ہجرت نہوکان گڈا ایک

اَنْ تَفْعَلُوْا اِلٰى اَوْلِيَٰكُمْ مَّعْرُوْفًا كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ۝

شما کنگ لوئے بہ وقت رفقان احسان و۔ اے ہست انت مان لوح محفوظ و نوشتہ بوگ و

مزل ۵

فل یعنی چو پیشی داب و آندہ ہم چہ یکیں اللہ پترس ات و کافران و منافقان جبران و ہجیر گوش مدارات اے گل یک جا بوان توری ہر قدر ستریں چو بیہ بکننت سازش بکننت دروغیں مطالبات و پزور منینگ بلوئنت مشورہ پزریک و ہنر بہ دینت، لوئنت کہ مردمان بہ آیانی نیگ و میل بدانت شما اصلاً عرض ایرمکن ات و چہ خدا و ابید گہ چہ ہج کس و مترس ات ہمایکس پرور و کار و خبر و ہجرات ہمانی دیما سر و بہ سجدہ و ہرات توری کل مخلوق جاہ جناب بہ مقابلہ و بتیت آتی برخلاف ہجیر کسے و گت و گوش مدارات اللہ تعالیٰ کل احوالاتی زانوگرات آہر و ہدہ ہر ج پیمیں حکم دنت گوں مزن دانائی و خرداری و دنت مان ہمانی و پز شما بہتری بیت و ہدے بہ ہمانی حکم و سرار ووک بیت و بہ ہمانی سرار ووسہ کن ات گڈا آپہ وقتی قدرت و شے کل کارانے و سرانجام دنت تہنا ہمانی ذات بروسہ کنگ و لائق انت ہر کسے گوں حق و دل ہمانی بہ بیت گڈا آتی دل و گہ نیگ و شکل نہ وارت دومی دل اگن کسے و بہ بیت تو دومی نیگ و آمیل بداریت لیکن کسے و

سینگ و دو دل نہ بنت، حضرت شاہ صاحب نشہ کنت کافران لوئنت بہ وقتی نیگ و نرم کنگ و منافقان و اہگ داشتگت وقتی رفتار و سرا ماتل کنگ و واہر پیغمبر ابوک و خدا ذات و سرا بروسہ کنت چرائی و زیات تر دانائے بیت و فل ہنچوش کہ مان یک کسے و سینگ و دو دل نہ بنت ہے داب و یک شخصے و حقیقہ دو مات یا یک پشے و دو بیت نہ بنت، مان جاہلیت و دورہ کسے و وقتی لوگی و مات بگوشتیں تو پیمیں عمر و پہ آتی جدا بوئگت چوش بگوشت کہ چرے لفظ و گوشت و آ حقیقی مات جوڑ بوئت و کسے و بہ دپ درشان کنگیں چکت جوڑ بکتیں تو راستکانی آپ چکت ہمگ بوئگت و کل احکام بہ آتی سرانجام و جاری بوئگت قرآن کریم و اے لفظی ووت گڑھیں شنگ و چہ حقیقی و قدرتی رشتگ و جدا کنگ و خاطر اے رسما ووت سازنگیں جبرانی مزن تردید فرمائینت آتی و پیش داشت کہ لوگی و مات گوشت و اگن واقعہ مات جوڑ بوئیں تو زانا آپہ دو ماتانی شکم و پیدا بوئگت یکے ہما کہ چہ آتیا اول سرابیدا بوئگت و دومی ایک ہما کسے و مات گوشان و تواریہ جنت ہے ڈول و کسے و زید و را وقتی چکت جوڑ کت، پتے چہ ساری و آتراہست ات کہ چہ ہمانی لفظ و آپیدا بوئگت زانا واقعہ نوں اے منگی گت ایت کہ اے چہ دو جدا ہیں پتاں پیدا بوئگت و ہدیہ چوش نہ انت تو حقیقی مات پت و اولاد و حکم ایشان سر جاری بیت نہ کنت چنا چہ لوگی و مات گوشت و حکم سورہ مجادلہ و کیت ووت رو دینتگیں چکت و حکم دیما پیدا کت انت گوں اے دو گیاں ہور سیمی گت (بطور تمہید و تشریح) اے ہم اشکنائینت کہ چوشیں خبر کہ پز زبان و در کنگ بنت بازین انت کہ آیانی حقیقت دراصل و آ نہ انت کہ آماں لفظاں ادا کنگ بیت چوش کہ کجام یک شخصے کہ از روئے مزاج غیر مستحکم بہ بیت یا دوتل دو پوئیں مردے و یا کجام قوی الحفظ و قوی القلب و یا ایک ہنجیں مردے و کہ بہ یکیں و ہدہ دو جدا ہیں چیزانی

طرف و دگوش گور بکننت گڑا چوشیں کسے و بابت و گوشت بہ بیت کہ آتی و دو دل انت حالانکہ اگن سینگ و چاک جنان و کسے بچاریت تو او دا دل یکین انت و بس۔ ہے داب و مات و چہ ابید کسے و مات یا پت و چہ ابید کسے و چکت گوشت و چہ دراصل و آ نسبت ثابت نہ بیت کہ چہ زبان و درشانی و بغیر قدرت و قائم کرینگ پیشکات سازنگیں (مصنوعی) و حقیقی تعلقانی توک و خلط ملط (ہور تہوری) نباید کنگ بہ بیت فل یعنی بہ راستکانی انصاف و گت ایشان انت کہ ہر شخص و نسبت گوں آتی حقیقی پت و کنگ و بہ بیت کسے و را رو دینت و چکت جوڑ کت تو گڈا آ اصلی پت جوڑ بوئت نہ کنت چونکانی کسے گوں شفقت و محبت و کسے و را مجازی چکت یا پت گوشان بکننت تو آد گہ گت ایت مطلب ایشان انت کہ مانسی رشتگ و آئی حکمانی توک و ہج ڈولیں اشتباہ و التباس واقع مہیت مان اسلام و شروعات و واہر نبی کریم صلی اللہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... علیہ وسلم، زید بن حارثہ، آزاد کنان و قی متبنی (نام گپتگیں زہگ) جوڑ کر تگ آت چنانچہ دستور، رو، مردمان آئی زید بن محمد (ص) اللہ علیہ وسلم، نام، تو ارکنگ شروع کرت دھڑے اسے آیت نازل بوت درستان آئی، زید بن حارثہ گوشگ، لگنتت فک یعنی اگن پت معلوم نہرانت تو بہر جا و آیان شے دینی برات و بیل و ہمیل انت گوں ہے لقب، اشان، تو ار پر بجن ات چنانچہ واجہیں نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، زید بن حارثہ، را گوشگ، "انت اخونا و مہولانا"، وک یعنی شموشان، یا پہ زانت کاری اگن غلط گوشان، فلاں چک فلاں کس، چک انت آمعاف انت شموشکاری، ورواچ گناہ پر نہ بیت البت بہ ارادہ و زانتکاری، گوشگ، وراھن اگن اللہ پاک بواھیت تو بخشیت و لا مؤمن، ایمان اگن گوں فکر و ہوش، چارگ بہ بیت تو ایک شہم ایت ہما نور اعظم، کہ چہ نبوت، روح، شنگ و تالان بیت نبوت، روح پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام بوت پیشکا مؤمن (من حیث ہو مؤمن) اگن بروقی حقیقت، جاہ یارگ، واسطہ فکری حرکت، کار بہ بندیت تو قی ایمان، چہ پیشتر آئی واجہ پیغمبر علیہ السلام، معرفت حاصل کنگ کپیت بہ اسے اعتبار، چوش گوشگ بیت کنت کہ نبی، سعیدیں وجود چہ مئے قی جرنند، ہستی، ہم چہ مازیات نزدیک انت و اگن اسے روحانی رشتگ، ورا چوش گوشگ کہ نبی مومنانی روحانی پت انت بلکیں ہر تہہ، حساب، چہ پت، ہم دیما تر انت تو اسے کپ بالکل برحق انت چنانچہ ماں سنن ابو داؤد، "انما انالکو بمنزلۃ الوالد" ابو ابی بن کعب وغیرہ، قرأت، رو، "ہذا السبیُّ اولىٰ بالمؤمنین، وگوں وھو ابٌ لھو" جملہ ہے حقیقت، ظاہر کنت ماں پت چک، رشتگ، ورا اگن چہ فکر و ہوش، کارگرگ بہ بیت تو معلوم ہے بیت کہ چک، جسمانی وجود چہ پت، جسم، در کپنگ و پت، تربیت و طبعی شفقت بہ دیگرانی مقابلہ، زیات تر انت لیکن نبی و امتی، رشتگ زانا چہ اشی، کم تر انت، یقینا امتی، ایمانی و روحانی وجود نبی، روحانیت کبری، یک شہم و ساہگ حساب انت و ہر ج شفقت و تربیت چہ نبی، طرف، ظاہر بیت مات پت، و بل ماں تمامیں مخلوق، آئی مثال دست نہ کپیت چہ پت، ذریعہ، اللہ، مارا دنیا، عارضی زند عطا فرمائیت

..... نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم مئے ہما اندازہ، ہمدردی و دوزواہی دار و کس شفقت و تربیت کنت کہ آ اندازہ، مئے قی جرنند ہم پر و تا کت نہ کنت پیشکا واجہ پیغمبر، ماں مئے جان و مال، تھرف کنگ، ہما حق حاصل انت کہ آماں دنیا، کس، را حاصل نہرانت۔ حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت کہ "نبی اللہ پاک، نائب انت ماں قی جان و مال، قی تھرف اینکر کار کت نہ کنت ہمکر کہ نبی، تھرف کار کنت قی جان، ماں جن بلاسیں آس، چکل دیگر روانہر انت و اگن نبی حکم بکنت تو فرض بیت، ہے حقیقتان، دیما داران، ماں حدیث، فرمائیت کہ چہ شما چ کس مؤمن بیت نہ کنت دانکہ من بہ آئی گور، چہ پت و چک و کلیں فرمان بلکیں چہ آئی جان، زیات محبوب مہاں۔

ک یعنی دینی مات انت ماں تعظیم و احترام، و ماں ہمتیں حکمان کہ پرایاں چہ شریعت، ثابت بہ بنت نہ کہ ماں کلیں حکمان و گوں واجہ، ہر کس، قی لوگ و جاگمان، یل دات و تارا چہ سیاد وارثان رست واجہ نبی، چہ ہما جرو انصار، و کس، و ت ماں و تا برات جوڑ کنگ ات۔ زند تر، ہما جرائی اے دگ سیاد وارث مسلمان بوتنت نون واجہ، فرمان کت کہ قدرتی رشتگ چہ براتی، دیما تر انت میراث، بہر و بانگ رشتگ، حساب، تقسیم بیت البت خوبی و احسان گوں اے بیل و ہمبلاں کنگ امتی انت و یعنی ماں قرآن، اے حکم بہ ملائی بوت یا ماں تورات، ہم بہ بیت یا چہ کتاب، "مراد" لوح محفوظہ بہ بیت:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ۗ لَيْسَ لَكَ مِنَ الصِّدْقِينَ عَن صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ تَوَدُّونَ أَنَّ نِعْمَ اللَّهِ بِالَّذِينَ إِذْ

تو دیکھو ماگیت چہ نبیان و عہد آسانی قچہ تو وچہ نوح و ابراہیم و موسیٰ و عیسیٰ مچک مریم و وگیت ماچہ آیان عہد

غَلِيظًا ۗ لَيْسَ لَكَ مِنَ الصِّدْقِينَ عَن صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ

تو دیکھو عذاب الی ایسا نداران یاد کن ات احسان و خدایہ و تو سرا و دیکھ

جَاءَ تَكُمْ جُنُودًا فَارْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۗ إِذْ جَاءَ وَكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ أَنَّ نِعْمَ اللَّهِ بِالَّذِينَ إِذْ جَاءَ تَكُمْ جُنُودًا فَارْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۗ

خدا پشیمے کنگیں کاران گندوک وک و دیکھ اورش کت چہ برزی نیگ شے وچہ جھلی نیگ

بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۗ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَشُرُكُؤُا زَلُّوا ۗ لَآ أَكْفِيكَم مِّنْهُمْ يَٰ أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۗ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُ إِنَّ النَّبِيَّ جَاهِلٌ أَعَزَّ مَقَامُكُم مِّنْ مَّقَامِ اللَّهِ وَتُرَىٰ جَنَّتِ الْبَابُ يُخْرَجُونَ مِنْهُ يُرَىٰ جَنَّتِ الْبَابُ يُخْرَجُونَ مِنْهُ يُرَىٰ جَنَّتِ الْبَابُ يُخْرَجُونَ مِنْهُ

خدا بابت و قسمیں گمان اودا چکا سک بوتنت ایمانداران و جنبینگ بوتنت آیان سکیں

شَدِيدًا ۗ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۗ وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۗ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُ إِنَّ النَّبِيَّ جَاهِلٌ أَعَزَّ مَقَامُكُم مِّنْ مَّقَامِ اللَّهِ وَتُرَىٰ جَنَّتِ الْبَابُ يُخْرَجُونَ مِنْهُ يُرَىٰ جَنَّتِ الْبَابُ يُخْرَجُونَ مِنْهُ

ہرچ تو لیکہ کنگت گوں ما اللہ و آئی رسول و کل فریب ات فل و دیکھ گوشت جماعتے

منزل ۵

فل یعنی اے قول و قرار کہ یک دومی و تائید و تصدیق و کنت و بہ دین و قائم دارگ و حق تعالیٰ و پیغام و سرکنگ و رواج ہمیں کوتاہی نہ کنت ماں ال عمران و اے میثاق و بیان گوشتگ حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت و بر زمان پیغمبر و حق و فرمائینتگ کہ بہ مؤمنانی سرا چہ آیات زیات تصرف داریت ادا اشارہ کت کہ اے شرف نبیان و پیشکا حاصل بوت کہ بر آسانی سرا محنت (و ذمہ داری ہم) چہ کلاں گیشتر انت تہنا گوں تمام مخلوق و مقابل بوگ و چہ ہیج کس و ترس و اُمیت نہ دارگ اہد چہ پیغمبران دگہ کئے کت کنت، اے ہیج پیغمبران کہ آسانی نام ادا گوں خصوصیت و گرگ بوتگنت مزین اولوالعزم پیغمبر گوشگ بنت آسانی ہدایت و اثر تاں ہزاران سال ماننت و دانکہ دنیا ہست انت و مانیت چہ آریان ساری و مئے پیغمبر نام گرگ بوت حالانکہ ماں شہادت و عالم و واجہ و ظاہری چہ درستان و پد بوتگ مگر ماں شرف و واجہ چہ درستان پیسر ترانت و واجہ و وجود ہم ماں عالم غیب و چہ کلاں مقدم ترانت کما ثبت فی الحدیث فل یعنی قول و قرار و رواج چہ ہیما پیغمبرانی زبان و چہ ہیما و قی بہ مخلوق و سرکنگ و حجت و تمام بکنت پدا چہ ہریکے و جست کنت تا نکر راستیں مردمانی راستی و قائم دارگ ظاہر بہ بیت و منکران و چہ راستی و دیم تاب دیک و سرا سزا برسیت۔ دیم احزاب و جنگ و واقعہ و یاد دیا نینان و برحقین پیغمبر و مؤمنان و آسانی مقابل و دروغ بندیں منافقان و منکرانی چیزے احوال و آسانی ظاہری شمرہ داخام و ذکر انت و یعنی فرشتگان لشکر کہ بہ کافرانی دل و رعب و بیم مان کنگا کنت وک ہجرت و چارمی پنجی سال و بنی نصیر یہودی کہ چہ مدینہ و درکنگ بوتگنت (اشی و بیان ماں سورہ حشر انشا اللہ کت) ماں ہرچ قومے و شنتت و اشان و مزین سکین و حشو دیان و مکہ و قریش بنی فزارہ و عطفان و غیرہ عرب قبیلہا فی متحدہ طاقت و یارگ و مدینہ و سرا ارش کنگ و رواج سوب مند بوتنت تقریباً دوازده ہزار و تتراریں لشکر گوں و قی ساز و سامان ماں و قی طاقت و نشہ و مدہوشی غرق ات، یہود و بنی قریظہ کہ آسانی یک مضبوطیں قلاتے مدینہ و رواج بہت نیگ و ات اشان چہ پیسر و گوں مسلماناں عہد و پیمان ات بنی نصیر یہودیانی ترغیب و ہشو دیک و آخر کار اشان ہم تمام عہد و پیمان و پشت و چکل دیان و ارش کنوکانی مدت و یک بوتنت۔ مسلمانانی کل جمعیت ۳ ہزار ات کہ ماں آیان مزین تعداد و منافق ہم ہور اتنت کہ سکی و و ہدے و دروغیں نیون کنان و چہ جنگ و میدان و کنگزگ و گنتت و اجہ بنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و گوں صحابہ و مشورہ فرمائینت آخر چہ حضرت سلمان فارسی و مشورہ و شہر و ہما حصہ کہ چہ او و دشمن و حملہ کنگ و ترس ہست ات خندق جنگ بوت زور اکیں سردی و ہم موسم ات غلہ ہم سک گران ات

ع ۱۴

چہ شد و سوب و صحابہ رضی اللہ عنہم ووت سردار و دو عالم صلی اللہ علیہ وسلم و لاب و ڈوک بندوک انتت مگر خداوندی عشق و توک و مستیں سپاہی و آسانی سالار اعظم آ زمین و کل جنگ و گوں مزین بہادری و ہیما ت و گلا تیش انتت مجاہدینگ دار و کیں زمین و زمین و سرا و قی و حکم و جنگا کنتت و گوشگا کنتت یحییٰ الذین یأبئوا عہدا علی الجہاد ما بقینا ابدا۔ چانگو چہ واجہ محمد و دبار و پستہ چوش اہتگت اللہ لا عیش الا عیش الاخیرة ۗ فاعف فی الانصاف والمہاجرة۔ خندق تیار بوت اسلامی لشکر بہ دشمن و مقابلہ و قی ستگراں سر بوتنت ہاندازہ بیست یا بیست و ہیج رواج و ہر دو میں فوج دیم بہ دیم بوتنت مباحی و خندق ات و بس۔ زیات تعداد و باوجود کافران و چوشیں توفیق نہ بوت کہ شہر و سرا ارشے بکنتت البت چہ دور و تیر ازی بوتگ ات و برے برے چہ دو میں طرفاں خاص خاصیں۔۔۔

بہادران و تادود بد و جنگش کرتگت۔ مشرکان و یہودی قریظہ و درمیان و مسلمانانی جمعیت محصورات پداشان و کلبیں زالبولان و خوردین چکان و شہر و مضبوطیں و محفوظیں جاگہاں سرکنان و تگوں جو انمردی و بہادری و دشمن و مقابلہ و میدان و اوشتانت۔ آخر کار نعیم ابن المسعود الاحمسی و یک عقل مندانہ تدبیرے و چہ مشرکان و یہودی قریظہ و میابخی و نا اتفاقی و سرکش ات چانگو ماں کافرانی دلان خدا و اندیم بوتگیں لشکر و ہم جاگہ کنگانت ہے دوران و یک شے یک مزین طوفانیں گواتے خدا و دیم دات کہ چہ گوات و ترندی و ریک و سنگریزہ کافرانی دیسا لگنت آیانی آس جاہ سرد بوتنت و رگانی دیگر زمین و سر اکتنت و رگ گرا دگ و ہج صورتے پشت نہ کپت چہ ترندی گوات و سبب و تنبو (گوان) دیم پہ چیر کپنت اسبانی ساد بست انت و اسپ سروت تچگ و لگنت کہ چہ جاوران لشکر پریشان بوت، سردی و تہاری و ناقابل برداشت حد و اشان و ما پووش ات آخر ابو سفیان و کہ ماں تھائی دست و مستری ات کوچ و طبل فی جت ہے پیما بے وس بو ان و ناکام و نامراد بو ان و اشان و اتز بوت انت و کفخی اللہ المؤمنین القتال و کات اللہ قویاً عزیزاً ہے جنگ و نام جنگ احزاب انت و ایشر اخذق و جنگ ہم گوشنت۔ سکین سردی و موسم و شد لاپی و حالت و خندق و کوچگ و اینکہ با زین دشمنانی توک و بند بو ان و جنگ کنگ اسے ہما احوال انت کہ ماں چوشیں و ہد و منافقان و تی دل و جہر چہ دپ و کشتنت و مؤمنان و تی پادان محکم داشت ماں ہے جنگ و اہ و جار جت کہ نوں حدود میرے و ما کافرانی سر ارض کنیں اشان نتوننت کہ منے سرا یلغار بکنت چنا پخہ ہے پیما ہم بوت و ہا یعنی چہ مدینہ و دور اتکی جانب و کہ آبر زانت و روا یرشت و جانب و کہ آجہلگ انت و یعنی چہ وحشت و ترس و پچانش و تترنت و مردمانے پیشانی کر چک بوتنت (یعنی مجتنت) دوستی ظاہر کنوکان ہم و تی دیم تاب دات و کی یعنی چہ ہم و ترس و دلان و درہگ و لہرزگے پرات ہنجوش بز ان کہ چہ و تی جاگہ و ٹنگل و ران بہ گت و رستگ انت و یعنی مردمان قسما قسمیں گت جت لہتیں مردمان یک رنگے و فہمائنت لہتیں دگر رنگے و اٹکلان جنگا کنت۔ مسلمانان ماں و تی دل و ہے زانت کہ چیرا منے چکامس سک ترند ات بگندیں باریں اشی و انجام چون بیت کمزور ایمان داران ہے خیال گت کہ چیرا ما سلامت پشت نہ کپیں، منافقان حال و اسکت بد ات چنا پخہ ہیشانی بیان پیداگ انت و حضرت حذیفہ و اہ پیغمبر و دیم دات کہ برو دشمن و خبر و بیار کہ باریں چون انت۔ آئی تفصیلی داستان ماں حدیث انت تا مکہ اے رنگ و لا چاری و بے وسی و کیفیت و چیزے اندازہ جنگ بہ بیت و لہتیں منافق گوشگ و لگنت کہ پیغمبر صاحب و گوشگ کہ منی دین مشرق و مغرب و تالان بیت و فارس، روم و صنعا و قلات و بان و باد گیر منادیک بوتگنت ادا و مسلمان لانگ بو ج و ہن رفت گت نہ کنت ہما و عدہ چون بوتنت۔ حضرت شاہ صاحب فرمائینت مسلمان و لازم انت ہنوں ہم نا امید و جاوے بے ایمانی و گت و چہ زبان و مکش انت و واک یثرب مدینہ طیبہ و کہنیں نام ات چہ و اہ نبی و تشریف آوری و اسے شہر مدینہ البنی گوشگ بوت۔

ول یعنی اگن تمام عرب سے دشمن بوتنت تو مارا حج جاگہ ہنکین نصیب نہ بیت چہ درستی لشکر، جدا بوزان، لوگ، و اتہ کنگ بہ بیت۔ و واہ
 بنی لشکر ہمراہی، ڈن، اوشتانگ ات، ماں شہر، محکمیں لوگانی تہا جنین آدم جاگہ دیگ بوتنت۔ ایشان نیون، لگنتت کہ سے لوگ
 سرچ آنت ڈزے میت و سے کلین اردان، مہارت و اے محض دروغیں گپہ اشان جو ٹینتگ ات غرض ایشان کہ نیون کنان، پم میدان،
 پخت چنانچہ ہر کسے اجازت۔ لوگ، آہت و اجہ نبی، آٹرا اجازت دات دشمن، لشکر زیادتی، حج پرواہ نہ گتی۔ چہ ہتیں روایتاں معلوم بیت
 کہ آخر، ایوک، سکہ صد جان نثار گوں و اہد، باقی ماندت وک یعنی دروغیں نیون جو ٹینتگانت۔ اگن بندہ خبر، اشان ماں شہر، بہ بت و کجام
 دشمنے ماں شہر، چہ اینگو یا چہ آنگو داخل بہ بیت پدرا چریشان تقاضا بکنت کہ دین اسلام، یل بدے ات۔ کہ سر ظاہر، اشان بہ ہے دین، سر انت،

یا بلوشیت کہ گوں مسلماناں جنگ بکن ات و فتنہ
 و فسادن کاران گلابیش بے ات۔ آوہد، آیانی
 دروغ صاف ظاہر بیت۔ ہما دمان، ہے جہانی
 تائید کنان، چہ لوگان در کینت نہ لوگانی سرچی
 عذر، بیارنت نہ ذری، نیون، پیش کنت بس
 ہمینچہ دیر بیت کہ لوگ، مردمان، حال بدینت و
 وسلاحان، زوران، چہ لوگ، در کینت۔ اسے
 ڈول، اشان چہ اسلام، ظاہری دعوی، ہم
 دست، چند ان، ماں فتنہ و فساد، آس، دور کنگ
 تیار بیت و حضرت شاہ صاحب نشستہ کنت کہ
 "اھد، جنگ، چہ پدرا اشان اقرار کنگ ات کہ دیم
 تیر، ماچوشیں ناہود گیں حرکت نہ کنیں، نور
 اللہ چریشان، جنت کنت کہ شے آقول و قرار
 کجا شنتت وک یعنی بہر کس، قسمت، موت
 ہست انت آتجان، و تارا حج جاگہ، چہ دات
 نہ کنت قضائے الہی ہر جاگہ و تارینیت و اگن ہنوں
 موت، و ہد نہ انت تو چہ میدان جنگ، چگ
 بے سیت انت۔ کہ ماں جنگ، میدان، زانان
 درست (تمایں) کنگ بنت و بالفرض اگن تجگ
 چہ تسی جان رکنگ بوت تو دگہ جنت روح تو زندگ
 مانے آخر موت کدی نہ کدی کیت و پدرا چہ معلوم
 نہ انت کہ موت چونکائی بیت گوں سکی،
 بیت یا گوں ذلت و رسوائی، بیت وک یعنی
 اللہ پاک، ارادہ، حج طاقتے داشت کت نہ
 کنت و نہ کجام حیلہ یا نیونے آئی مقابلہ، کار دات
 کت کنت۔ انسان، باید انت کہ خدایہ سرا
 تو کل بکنت و بہر جا و رے آئی، مرضی،
 طلب کار بہ بیت۔ و اگن نہ دنیا، خبر و بدیاسکی
 و نرمی و اتم کیت و سر بیت۔ گڈا بہ آئی راہ نزدی
 پیش دارگ چہ معنی داریت و کار، ساعت،
 جان، پر پے بڈر بیت کہ عاقبت خراب بہ بیت
 و دنیا، درد و رنج و تی جاگہ، انت وک یعنی
 چہ عرب، مخالفت، ترس ات اگن اللہ حکم
 بکنت تو مسلمان نوں شمارا قتل بکنت
 وک یعنی ظاہری ڈول داری، قائم داران، و
 پیش دارگ، ظاہر، شرما شرمی، بہ جنگ،

۲۲۵ الاحزاب ۳۳ اقل ما اوسی ۲۱

مَنْهُمْ النَّبِيُّ يَقُولُونَ اِنَّ بَيوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ
 چہ آیان نبی، گوشتت کہ بے شک سے لوگ و جاگہ سرچ آنت، و زانت آس، حج آیان
 يُرِيدُونَ الْاِفْرَارًا ۱۳ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ
 حج عرض نیست ابید جگ، و اگن ماں بہ بیت آیانی سرچ آئی، کزان پدرا
 سَلُّوا الْفِتْنَةَ لَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّتْهُنَّ اَبْهَامُ الْاَيْسِرِ ۱۴ وَلَقَدْ
 طلب کنگ بیت چہ آیان خانہ جنگی تو البت قبول دارنت و دیر کنتت مگر کتیں وک و البت
 كَانُوا عَاهِدُوا لِلّٰهِ مِنْ قَبْلِ اَلْيَوْمِ الْاَدْبَارِ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ
 قول اش کنگ گوں اللہ، چہ و پیش کہ نہ ترینت پشت، و اللہ و عہدہ باروہ
 مَسْئُولًا ۱۵ قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ
 جنت بیت وک، تو گوش حج فائدگ نہ دنت شمارا جگ اگن جہت شمارا موت، یا چہ کنگ
 وَاِذْ اَلَا تَمْتَعُونَ الْاَقْلِيَا ۱۶ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ
 و پدرا ہن آوہد، تہ نہ کنتت مگر پخت روح وک تو گوش کتے انت کہ رکنیت شمارا چہ خدایہ اگن
 اَرَادَ بِكُمْ سُوْءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۱۷ وَلَا يَجِدُونَ لَهْمٍ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ
 آبلوٹیت بہ شمارا، یا بلوٹیت بہ شمارا، وک و نہ کنتت بہ و تہا بغیر چہ خدایہ
 وَلِيًّا ۱۸ وَلَا نَصِيْرًا ۱۹ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعْوِقِيْنَ مِمَّنْكُمْ وَالْقَائِلِيْنَ
 دوست و نہ مرد و گار وک بے شک خدازانت مہن کنوکان چہ شمارا و گوشوکان
 لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۲۰ وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ الْاَقْلِيَا ۲۱ اِنَّ
 بہر و تی براتان، کہ بیانت بہ مہن کنگ و حاضر نہنت جنگ، مگر کتیں وک، بخل کنان
 عَلَيْكُمْ فَاِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ تَدُوْرًا عَيْنِهِمْ
 در بابت شے پدرا و ہدے بیت ترس تو کندے آیان، نگاہان، سک کنتت تہی کنگ، گردش کنتت چہ آیان
 كَالَّذِي يَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْكُمْ
 چو شک کسے، سرابے ہوشی بیت موت، گڈا و ہدے بروت ترس زبان درازی کنتت پدرا شمارا

منزل ۵

میدان، کابنت و اوشتنت و اگن نہ عمو ماں لوگان نندان، و تی عیش و آرام، مست آنت و تی و تی برادری، مردمان، ہم کہ راستیں
 مسلمان آنت ماں جہاد، شامل بوگ، مہن اش کنتت وک یعنی مسلمانانی ہمراہی، و تارا دور دارنت و بہ ہر قسم، ہمدردی و دوزواہی،
 روا گوں بخیلی، کار گزرت البت مال غنیمت، تقسیم کنگ، و ہدے اشان ہنکر حرص دارنت کہ حج کس، دانگے ہم مر سیت و تمامیں
 مال غنیمت ہمیشانی دست، سر بہ بیت و ہے اُمتیت، سرابے برے ماں جنگ، شرکت ہن کنتت۔

وہ یعنی سکتی ہے و بدرہم ہمراہ نہ بنت چہ ترس و اشانی ساہ در کپیت و جنگ و فتح و بعد آیان و لاف زنی کننت و بناک جننت و مردانگی و جوہر زبانت
ظاہر کنوک و تارا فہمنت و جہ و قی حریسی و سوہ و غنیمت و مال و سر اکنت یا مطلب جوش انت کہ اسلام و مسلمانانی بابت و ٹوک و ٹالی
کنان زبانت درازی کننت وک یعنی و بد اشان بہ اللہ و رسول و سر ایمان ندرنت تو گدا اشانی ہج عمل مقبول بیت نہ کننت۔ حضرت شاہ صاحب
نہشتہ کننت "جاہیکہ عملانی حبط و ذکر انت تو فرمائینت کہ اسے کار بہ اللہ پاک و آسان انت یعنی سر ظاہر اللہ تعالیٰ و عدل و حکمت و گندان تعجب
بیت و اسے خبر گران معلوم بیت کہ آکسے و محنت و بر باد بکنت لیکن پیشکار گران زانگ نہ بیت کہ عمل و قی جند و تہا یک ہنچیں خرابی بے پوشیدہ
انت کہ چرائی و آئی عمل راست بیت نہ کننت چوشکہ بے ایمان و عمل کہ ایمان شرط و روح انت ہر یک عمل و۔ اید چہ ایمان و عمل مردہ حساب

بِالسَّنَةِ جِدَادِ الشَّجَةِ عَلَى الْخَيْرِ أَوْلِيكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاحْبِطِ اللَّهُ
گوں زبانت تیزیں جگت کچان و سال و سر اول آیان ایمان تیار تک پیشکار نابودکت خدای
عَمَّا لَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۱۵ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ
آیانی عملان و ہست انت اسے بہ خدای سر آسان وک گمان کننت کہ کافرانی فوج
لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْنَ أَلَّا يُلَاقُوا فِي
نہ رفتگت و ان بیانت آفوجہ تو واہگ وارنت در پختا بہ بنت ندروک مان
الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ يَتَأْتَلُوا أَلْقِيَا ۱۶
جنگلان سوال کننت شہ خرابی بار و وک و ان بہ بنت شہ در میان جنگ کننت مگر کہیں وک
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
بے شک ہست انت بہ شما بہ خدای پیغمبر و رند گیری نیکیں بہ ہما کس کہ امت و واربت
اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا ۱۷ وَلَبَّ أَلْبُومِنُونَ
خدای قیامت و روح و یاد گتی خدای سکت باز وک و وہدیکہ دیت مسلمانان
الْأَحْزَابِ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ
فوجان و گوشتش اسے ہما انت کہ قول و انگات ما افندای و آئی رسول و راست گوشت خدای
وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۱۸ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
و آئی رسول و ڈیادتی نہ کننت اسے خبر بیانی حق و مگر یقین کننگ اطاعت کننگ چہ مومنان
رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ فِيهِمْ مَنْ قَضَىٰ نَجْبًا
باز مرد ہنچیں انت کہ راست کننت و پیش داشتش چہ کہ آیان گون خدای قول کننگ گدا چہ آیان باز ہمانت کہ تماش کننت قول
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا بَدِيلًا ۱۹ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ
و چہ آیان ہما کس انت کہ انتظار کننت و بدیش نہ کننت ہج بدل کننگ و تاکہ بدل بہ بنت خدای راست گو شوکان
بِصَدَقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ
آیانی راستی و تاکہ عذاب بہ بنت دعا بازان و ان بلوئیت یا توبہ مان بچہ بیت بیانی دل

انت گدا قبول چون بیت کافر ہمنکر بہ نیکیں کار و
محنت بکنت درست بے کار بنت وک یعنی کافرانی
فوج ناکام بو ان و واپس بوئنت لیکن اسے
بزدلیں منافقان و یقین نہ بیت کہ کافرانی لشکر
جداد رکیتگ و شگنت و بالفرض ان کافرانی
لشکر و اثر کنان و حملہ بکننت تو اشان اسے
واہگ کننت کہ نون اشان مان شہر و ہم بجانت
دانکہ جنگ جاری بیت اشان چہ شہرستان و دور
یک کسانیں میتگ و جاہ مند بہ بنت و ہمودا
دورندان و رووک و آیوکان و چہ معلوم بکننت
کہ مسلمانانی احوال چون انت و جنگ و نقشہ چہ پیمیا
انت وک یعنی مان خبر و حال و گون تو دور و واہی
ظاہر کننت و مان جنگ و ساعت و ہج درد
مہ و رنت ایوک و بے وس بو ان مان جنگ و
شریک بنت وک یعنی و اجہ پیغمبر و بگنرات بہ سکتی
و سوری و و ہدے چون استقلال ظاہر کننت
حالانکہ چہ درستان زبانت فکر و غم و بوجہ بہ ہمانی سرا
انت مگر مجال انت کہ چیز کے نزوری چہ آئی عمل و
ظاہر بہ بیت کسانیکہ گون اللہ پاک و دوچار کبگ و
آخرت و ثواب و طلبکار انت و گون کثرت و
اللہ پاک و ذکر و گلانیش انت پر ایمان رسول اللہ
ذات برکاتی جنگ بہترین نمونہ انت باید انت کہ
مان ہمک معاملہ ہر یک کار و بارے و ترو تاب و
زندگ و یاد آگ و واجہ و نقش قدم سر گام گچ
بہیں و مان ہمت و جوان مردی و رد آئی رفتار و
کردار و معلوم دار بہیں وک یعنی پختہ نہیں
مسلمانان و وہدیکہ دیت کہ کافرانی لشکر یک جا
بو ان چہ چاریں کنڈاں یلغار کننگ انت تو مذہب
و پریشان بوک و بدل و آیان اطاعت شعاری و
جذبہ و آیان یقین اللہ و رسول و وعدہ ہانی سرا
زیادہ محکم بوت آیان جوش ظاہر کننت کہ اسے و
ہما منظر انت کہ آئی خبر اللہ و رسول و چہ ساری
دانگت و بہ آئی بابت و آیان وعدہ سر جم بوتگ
ات چوشکہ مان سورہ بقرہ و فرمائینت آم
حَسْبُنَا أَنْ تَدَّخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ
الْبِئْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَرَزِلْوْا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصُرُ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ (بقرہ رکوع ۲۶)

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

... ماں شہرء موجود بہ بنت کٹی پہ تئیکگی غنیمت ء مال قرار دیگ بنت، اے فیصلہ ء رو ء صدہانی حساب ء یہودی ورنہ قتل انگ بوتنت و صدہانی حساب ء جنین آدم وزہگ قیدی جوڑ کنگ بوتنت و آیانی مال و ملکستانی سر مسلمانان قبضہ کت ف اے زمین کہ چہ مدینہ ء کلا یک انت مسلمانان دست کپت و ابونبی ء اے زمین مہاجرانی سراہرو بانگ کت کہ چرے دستور آیان ء گزران ء موہ دست کپت و انصار ء سرا آیانی خرچ ء بارہم مسبک بوت و دومی زمین ء مراد خیر ء زمین انت کہ چہ دو سال ء پد مسلمانانی دست ء کپت چرائی ء و ابونبی ء کل اصحاب آسودہ حال بوتنت، ہتیں گوشت اے دومی زمین مکہ ٹیک انت ہتیں ء فارس و روم ء زمینانان ء مراد گپنگ کہ چہ و ابونبی ء پد چہ آئی خلیفہانی دست ء فتح بوتنت و ہتیں گوشت کہ داں قیامت ء ہرز مینے کہ فتح کنگ بہ بیت اگل ماں اشی ء شامل انت و اللہ اعلم و ابونبی ء لوگ بانکان گوں و ابونبی ء گفتگو کت کہ مارا ہم قدرے زیات نان و نفقہ دیگ لوٹات کہ ماں مئے لوگان ہم آسودگی ووشنودی بیت چہ اشان ہتیں لوگ بانکان گوں و ابونبی ء گفتگو کت کہ مارا ہم قدرے زیات نان و نفقہ دیگ بہ بیت تاکہ ماہم قدرے وش حال بہتیں۔ و ابونبی ء چرے جبر ء گہانی محسوس کت۔ سو گند وارتی کہ داں یک ماہے ماں لوگ ء نہ روان۔ مسیت ء نثریک ء ماں یک بالا خانہ ء جاہ میندہ بوت، و ابونبی ء اصحاب پریشان بوتنت۔ ابونبی ء عمر ء فکر دامنگیر بوت کہ ہر پیمانہ کت اے مشکلیں اڑے فیصلہ بہ بیت اشان ء گیشتر فکر و قی چکا فے۔ (عائشہ و حفصہ) ٹیکت کہ و ابونبی ء دل بہر کنان ء و قی عاقبت ء خراب مکننت ہر دو تینان آہر دو تینان ء ہم تریپ و سرپدی و ات پدا و ابونبی ء خدمت ء حاضر ہوان ء چیزے وش گپیان ء درشانش کنت کہ چہ گپیان و ابونبی ء ہم کمیں روشن تر بوت چہ یک ماہے ء پداے اختیار دیوکیں آیت نازل بوت یعنی قی لوگ بانکان ء صاف صاف ء بگوش کہ آچہ دوراہ ء یک راہے پروتا گپین بکننت اگن دنیا ء عیش و بہار و امیرانہ زندہ لوٹت تو شما اشان بگوش ات کہ منی گوں شما گزران بیت نہ کنت بیارات من شمارا چیزے سامان (یعنی پوشاکی جوڑی تے کہ مطلقہ ء دیگ بیت) حوالہ کنان ء شمارا گوں شری ء رخصت بکنان (یعنی بشرعی دستور ء طلاق بدیان) و اگن شمارا اللہ و رسول ء و شنودی و آخرت ء مزین شائیں شرفانی طلب ہست انت تو بہ پیغمبر ء گورے و تارا بدارت۔ ہر کس و اجہ ء خدمت ء گوں شری ء بجلت گڈا بہ اللہ ء گورے پد آئی ء مزین اجرتی انت چہ زیات تر دگہے لوٹت کہ ماں جنت ء اعلا تیں جاہانی لوگ ء گوں و ابونبی ء جاہ مننت بہ بنت، چہ آیت ء نزول ء پدا و ابونبی ء صلی اللہ علیہ وسلم ماں قی لوگ ء شت اول ء عائشہ ء اللہ حکم و ش اشکنا تینت آئی ء اللہ و رسول ء مرضی ء را پسند کت پداے و گہ لوگ بانکان ء ہم ہے دستور پسند کت، اشان دنیا ء عیش و عشرت ء شبینگ ء چہ قی و قی دلان در کت، و ابونبی ء لوگ ء چہ و بعد اختیار ی فقر و فاقہ ء زند شروع بوت ہر چیکہ رنگت آرا اشتاپ اشتاپ ء خرچ و درجش کنگت پدا قرض زوران ء قی زندش گوازی ننگت بہ ہے زندہانی ء سرا و ابونبی ء ازواج مطہرات راضی انت و اے گوشتگ کہ ہر کس بہ نیکی ء سر ء زندہ بگوازی نیت پداے ثواب انت ء و ابونبی ء کل نیک انت ء الطیبات للطیبین، مگر حق تعالیٰ ماں قرآن ء صافیں بشارت کس ء راندت تاکہ چہ ترس ء بے بیعت، دان گوئی ساعت ء خدا ء ترس ماں دل ء پشت بکپیت، اے داب بہتر و شتر تر انت۔ دیم ترے گوں ہما جنین آدم ء دلگوش گور کنگ بوتگ کہ آنہی ء ہما ہی ء لوٹوک انت کہ آیانی درجہ چہ اے نسبت ء حساب ء باز بلند و بالا انت باید انت کہ آیانی اخلاقی و روحانی زندگی ء معیار بہ ہما حد ء بہ بیت کہ آ اے پمیرے اعلا تیں جاگے ء مناسب انت چیا کہ چہ آیانی ذاتی بزرگی ء اید آ اہمات المؤمنین ہم ہست انت، ماتان داں یک حدے ء قی اولاد ء ہن ذمہ وار قرار دیگ بنت۔ پمشکا لازم انت کہ آیانی اعمال و جوانیں ہیل و عادت پر اہمت ء اسوہ حسنہ جوڑ بہ بنت و ک مزینے ء روکاری ہم مزین شمار کنگ بیت اگن بند خیر ء چہ شاکسے ء دست ء یک روکاری یا بد اخلاقی ءے کاری سزود بہ بیت تو ہر چ سزائے اید گران پر اے کار ء بہستین تو گڈا آئیاد و سر سزا دیگ بیت و اللہ ء واسطہ اے کار آسان انت، یعنی وجاہت و گوں و ابونبی ء زوجیت ء نسبت ء شما و تارا چہ اللہ ء سزا ء رکینت کت نہ کن ات۔

..... حاصل بہ بیت بہر جا و ہر قسم مسلمانان کہ (اشان بہ اللہ راہ شہید بوتنت یا بہ شہادت و شوق راہ چاروک آنت) اشان وتی قول و قرار و سرجمی و حفاظت کت و چہ وتی جبر و یک تھے ہم بدل نہ بوتنت (فائدہ) ماں حدیث و ابہر بنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و گوں حضرت طلحہ و فرمان کت ہذا محنت قضی نخبہ (اے چہ ہاکسان انت کہ آئی و وتی ذمہ و سرجم کت) چوش رکوش کہ آتیرا ماں ہے زندہ شہید قرار دات۔ اے ابہر ہما بزرگ انت کہ آئی و ماں اُحدہ جنگ و پیر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و حفاظت و رداوتی دست فی تیرانی دیمان کت دانکہ آئی دست شل و بیکار بوت (رضی اللہ تعالیٰ عنہ وارضاه)۔

ہے صفحہ و فوائد و یعنی ہما کہ وتی عہد و سر او قول و قرار و سر راستگی قائم ماننت آیان و راست و سر ابرحم بوگ و ردا بدلہ بر سیت و بد عہد و غا بازین منافقان و توری سزا بدنت و توری توبہ و توفیق دیان و معافش بکنت چہ آئی و مہربانی و حج بعید نہ انت و ک یعنی کافرانی لشکر گوں ذلت و رسوائی و بیچ و تاب و ران و چہ زہر کنگی و

إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغِيظِهِمْ

بیشک خدا ہست انت بخشوک مہربان و ورد کت اللہ کافران و پیر آیاتہ نہ ہر پیرسی

لَمُبِينًا لُؤَاخِيراً ۝ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۝ وَكَانَ اللَّهُ

نہ رستش حج خیر و ووتی سر ازرت اللہ مسلمانانی جنگ و ہست انت اللہ

قَوِيًّا عَزِيزًا ۝ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكُتَيْبِ

زور مندر بردست وک دایر گت انت ہما کسان کہ آیانی پشت پناہ انتت چہ اہل کتیب

مَنْ صَبَّأ إِلَيْهِمْ وَقَدْ فِى قُلُوبِهِمُ الرَّعْبُ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ

چہ آیانی قلاتان و دور دات ماں آیانی دلان تریس یک ٹولی تھے شما کتیب

وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

و دگر جماعت و شما قیدی کرتے دات شمارا آیانی سر زمین و آیانی لوگ جاگہ و آیانی مال

وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّهَا ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا

و یک ہمیں زمین کت نہ کنگ تھے قدر انٹرا و ہست انت خدا بہ ہر چیز قدرت دار وک وک اے

النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَرُدُّنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا

نبی تو بگوش و تی لوگ بانکان اگن شما لوگو کت دنیا و زینت و آئی زینت

فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعَنَّكُمْ وَأُسْرُحَكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝ وَإِنْ كُنْتُمْ

گڈ ایمانیت چیزے فائدہ بدیان شمارا و رخصت بننا شمارا رخصت خوبیں و اگن شما

تُرَدُّنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَالذَّارِ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ

لوگو ات اللہ و آئی رسول و آخرت و لوگ جاگہ گڈا بہ شک خدا تیار کت بہ نیکو کارین جنینا

مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ يٰۤأَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ

چہ شما مزین ثواب و اے نبی لوگ بانکان ہر کس کارے کت چہ شما بد کاری ظاہر ہے

يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۝ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

دو چنت کنگ بیت پہ آئی و عذاب دوسری و ہست انت اے بہ خدا و سر آسان وک

ذلت و رسوائی و بیچ و تاب و ران و چہ زہر کنگی و دتنا ان در شان و میدان و یل دیان و وا تر بوت نہ سو ب مند بوتنت نہ چیزے سامان بہ اشانی دست و کت البت عمر بن عبدود و ہمیں نامدارین سوار کہ مردمان آتیرا ایک ہزار سوارانی برابر حساب کرتے گت ماں اے جنگ و چہ حضرت علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ و دست و کشک بوت مشرکان عرض کت کہ ذہ ہزار بدل و آئی لاش مالا دیک بہ بیت و اہر نبی و پست دات کہ لاش و بزورات مام و کافی زہر بہا و و روک نصین وک یعنی مسلمانان و عام جنگ و جدل و نوبت سر و نہ کت اللہ تعالیٰ و چہ وتی قدرت و طونانیں گوتے و فرشتگان لشکرے دیم ویان و ہما اشر پیداکت کہ کافر و تاوت بد حال و پریشان بو ان چہ میدان و درشتنت اللہ پاک و زبردست قوت و دیمائے اوشتات کت وک اے یہود و بنی قریظہ ات کہ مدینہ و مشرقے جانب و اشانی حکمیں قلات ات و چہ پیر و گوں مسلمانان اشان صلح و معاہدہ کنگت احزاب و جنگ و موقع و چہ ختی ابن اخطب و اغواء و تمام معاہدات پشت و کنان و اشان مشرکان و مدد دات و چریشان بہتین و مسلمانین زالیہ و لانی سر ابر و دلانہ حملہ کنگ ہم لوٹ ات کہ آئی جواب و حضرت صفیہ رضی اللہ عنہا و گوں مزین بہادری و دات و ہرے کافران قریش و غیرہ بے وس بو ان و درشتنت تو و بنو قریظہ ماں حکمیں قلات و داخل بوتنت نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم چہ احزاب و جنگ و دست و چہ بو ان و غسل و غیرہ و مشغول ات کہ حضرت جبریل آہت کہ آئی چہرہ و دنزہ اتر ہست گوتشتی پیر رسول اللہ شمارا ناسلا حان و بو کنگت حالانکہ فرشتگان ہنگت گوں سلا حان اوشتا کنگت اللہ پاک و حکم دات کہ بنو قریظہ و سر حملہ کنگ بہ بیت ہما دمان و جنگ و جار جنگ بوت کہ بنو قریظہ و بد عہد یہودیانی سر حملہ کنگی گوں مزین اشانی و اسلامی فوج و آیانی قلاتانی محاصرہ کت بیست و چار و بیست و بیچ روج و حساب و محاصرہ جاری بوت آخر کار محاصرہ کنگیں مردم بے وس بوتنت و اہمیں نبی و خدمت و قاصدیم دیگ شروع کت گڈ سر و چہ آیانی ننگ و اے خبر و سر فیصلہ بوت کہ ماچہ قلاتاں در کہیں و قبیلہ اوس و سر دار حضرت سعد بن معاذ و حکم قرار دتیں (چیا کہ آ اشانی حلیف ات) ہر چ فیصلہ بے بر مئے حق و حضرت سعد کنت مارا منظور انت و اہمیں نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و ہم قبول کت قصہ مختصر حضرت سعد و تشریف آورت و بر حیثیت و یک حکم و فیصلہ کت کہ بنی قریظہ و تمام و رناقتل کنگ بہ بنت و جنین بچکان و بہ قید غلامی آرگ بہ بنت و آیانی جائداد و مالانی خدا بندر مہاجر بہ بنت خدا و آئی رسول و مرضی و آیانی بد عہدی و سزا ہمیش ات و اے فیصلہ بلکل آیانی من اتگیں آسمانی کتاب و تورات و اے چنا نچہ تورات ماں کتاب اصلاح بیست آیت ذہ و انت و ہرے کجام شہر و سر حملہ کنگ و ارادہ و توبہ و صلح و پیغام و بدت و اگن آیان صلح و تسلیم کنتت و بہ بیگی دروازگ و بیچ بکنتت نو ہر قدر مردم بہ بنت درستان و قتل بکن ات باقی زہگ و جنین آدمیان و جانور و ہر قدر چیز

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی نیکی و اطاعت و دہر قدر جزا ایدر گران و رسیت چربی و دوسراجر مستحق جو طہیت و چریشی زیات آرا ایک خاص و ناسین روزی عزت و عطا بیت۔ حضرت شاہ صاحب نے بتہ کنت اے مزین درجہ و لار نہ انت کہ نیکی و ثواب دوسر ویدی و عذاب دوسر۔ و ت پیغمبر اللہ صلی اللہ علیہ وسلم گوشتک بوت اذ الاذقناک یضعف الحیوة و یضعف السمات (اسراء دکی ۸۶) فل یعنی شے شرف و درجہ جو ہمک کسے نہ انت آخر اللہ تعالیٰ شمارا سید المرسلین و لوگ بانگ و حساب و کچین فرمائینگ و اقبات المؤمنین جو کنگ پمشکا اگر تقویٰ و طہارت و بہترین نمونہ پیش کن ات چوش کہ ہم شامی امیت دارگی انت، آئی و وزن اللہ و گور و زیات بیت و بند خبر اگر بدیں کارے چہ شے دست و سرزد بیت تو بے نسبت و ہم زیات گران و بد حساب کنگ بیت۔ خلاصہ چوش بوت کہ نیکی و جانب بہ بیت یا بدی و چہ عام مومناناں شے حیثیت جدا گانہ انت فل یعنی اگر شما ماں دل و تقویٰ و غدا ترس دارات تو گران غیراں گپ و رب و و ہدے کہ اقبات المؤمنین و خصوصاً

اشی و ضرورت پیش اہتگت و شیں و چہرین توارے و خرمکن ات۔ بے شک ماں جنیں آدم و شان و چوش لوگ کو طیت کہ حتی المقدور گوں غیر مرداں خبر کنگ و ساعت و بہ تکلف توارے و چوش در ملکنت کہ آئی و تو کا ترندی و بے غرضی ظاہر بہ بیت و کتام کور باطنے و دل و میل و وئی جانب و مکشیت۔ اقبات المؤمنین اے ردا وئی برز و بالائیں منصب و ہنگت زیات تر خیال داری کنگ باید انت تا نیک کتام بیماریاں دل و خرابیہ بالکل وئی عاقبت و بر باد ملکنت۔ حضرت شاہ صاحب نے بتہ کنت کہ اے تک ادب و درس انت کہ کتام مردیں آدم و گپ کنگ و ساعت خبر و چوش ظاہر کن کہ مات گوں وئی چکت و گپ بخت و خبر ہم خوبیں و معقولیں بہ بنت۔ فل یعنی چہ اسلام و پیش ماں جہالت و دورے زالبولالے پے روگ و ترو تاب کتگت و وئی بدن و پوشاک و دلکشی و نظاہر اذارگش پیش داشتگت و چوشین بد اخلاقی و بے حیائی و رہبند جو کنگانی اسلام و برداشت بختیں آئی و جنیں آدماں و حکم دات کہ ماں وئی لوگاں جاہ منند بہ بیت و چہ جاہلیت و دورے جنیں آدماں وئی حسن و جمال و ہر کس پیش مدارات اقبات المؤمنین و فرض اے بابت و ہن چہ ایدر گران زیات تربیت چوش کہ ماں «لستین کاحد من النساء» و ذیل ساری و گوست۔ باقی کتام شرعی یا طبعی ضرورتے بردازیب زینت و ظاہر کنگ بغیر ستر قائم داراں و برے برے درے دریک بشلطیکہ ماحول و اعتبار و فتنہ و گمان مبیت بلاشبہ اشی و اجازت چہ قرآنی نص و ظاہر بیت و خاص ازواج مطہرات و بابت و اشی و مانعت ثابت نہ بیت بلکہیں چہ بازین قصہاں اے ڈول دریک و ثبوت در کسیت لیکن چہ شریعت و یاروک و گیاں سر ظاہر ہے معلوم بیت کہ آرا ہے گپ دوست انت کہ یک لمانیں جنیں آدمے ہر داب منتگ وئی لوگ و زیب و زینت جو بہ بیت و در کیاں شیطان و چارگ و سرک کنگ و موہنت اے بار و زیات تفصیل ماں رسالہ «حجائ شرعی» و وانگ بہ بیت۔ باقی ستر بابت و زیات کش و گیوار ماں سورہ نور و گوستگ۔

۶۴۹ الاحزاب ۳۳

ومن یقنت ۲۲

وَمَنْ یَقْنِتْ مِنْکُمْ لِلّٰہِ وَرَسُوْلِہِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

وہر کس فرمانبرداری کنت چہ شما جنیماں اللہ و آئی و رسول و عمد کنت خوبیں

تُوْتِہَا اَجْرَہَا مَرَّتَیْنِ وَاَعْتَدْنَا لَہَا رِزْقًا کَرِیْمًا ۝۳۱

آرا ما دیں آئی ثواب و دو برے و تیار کنگ ما پے آئی روزی خوبیں فل اے نبی و لوگ بانگ

النَّبِیِّ لَسْتُنَّ کَاٰحِدٍ مِّنَ النِّسَاءِ اِنْ اَتَّقِیْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ

نہ انت شما مثل یکے چہ ایدر گ جنیماں فل اگر شما پرہیزگاری دارات گد اماں و از و نرمی شان کن ات

بِالْقَوْلِ فِیْطَمَعُ الَّذِیْ فِیْ قَلْبِہِ مَرَضٌ وَّوَقَلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۝۳۲

پہ خبر کنگ و پداطم کنت ہما کس کہ آئی و دل و ہما مرض انت، و بگوش ات شما خبر نیکیں و

وَقَرْنَ فِیْ بُیُوْتِکُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاہِلِیَّةِ الْاُولٰٓئِ

و بجلت شما ماں لوگاں و پیش مدارات چوش کہ پیش دارگ و دستورات پیش جہالت و وہدے و

وَاقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاَتِیْنَ الزَّکٰوةَ وَاَطَعْنَ اللّٰہَ وَرَسُوْلَہٗ

و قائم مدارات نماز و بدیت زکوٰۃ و فرمانبرداری کن ات اللہ و آئی و رسول و

اِنَّمَا یُرِیْدُ اللّٰہُ لِيُذْہِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَہْلِ الْبَیْتِ وَا

ابید چہ اشی ہج نیست کہ خدا الویت تا نیک دور بخت چہ شما پیتی و آے نبی لوگ و مرد ماں و

یُطَهِّرْکُمْ تَطْہِیْرًا ۝۳۳ وَاذْکُرْنَ مَا یَتْلٰی فِیْ بُیُوْتِکُنَّ مِنْ اٰیٰتِ

تا نیک پاک بخت شمارا پاک کنگے و یاہ مدارات چیزیکہ وانگ بیت ماں شے لوگاں چہ خدائ آیتاں

اللّٰہِ وَالحِکْمَۃِ اِنَّ اللّٰہَ کَانَ لَطِیْفًا خَبِیْرًا ۝۳۴ اِنَّ الْمُسْلِمِیْنَ

و حکمتاں و بیشک خدا ہست انت لطف کنوک خبر دار و بے شک مردیں مسلمان

وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَالْقٰنِتِیْنَ وَالْقٰنِتٰتِ

و جنیں مسلمان و مردیں مؤمن و جنیں مؤمن و مردیں فرمانبرداری کنوکاں و جنیں فرمانبرداری کنوکاں

وَالصّٰدِقِیْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَالصّٰبِرِیْنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْحٰشِیِیْنَ

و مریاں راست گوشوکیں و جنیں راست گوشوکیں و مردیں صبر کنوکیں و جنیں صبر کنوکیں و مردیں عاجزی کنوکیں

منزل د

تنبیہ: ہر حکمے کہ مرے آیتاں بیان بو تگنت ایشاں پہ تمام جنیں آدماں انت، ازواج مطہرات و حق و چونکہ تاکید و اہتمام گیشتر مقصودات پمشکا ماں لفظاں گوں خصوصیت و آیان و دیم گور (خطاب) کنگ بوتگ۔ منی خیال و چہ «یلساء النبی منی ثبات منکون ہفا حشہ مقبیتہ» و بگرداں «لستین کاحد من النساء» اے حکمانی تمہدات ماں تمہید و دو خبر بیان کنگ بوتگ یکے بے حیائی و خبر کنگ و آئی و گرو دار۔ چہ فلا تخضعن بالقول و بگردان «تبرج الجاہلیۃ الاولی» کنگ بوت۔ دومی گپ اللہ و رسول و اطاعت و عملی صالح دیم ترا چہ «واقمن الصلوٰۃ» و بگرداں «اجرا عظیمًا» و اشی ردا بوتگ۔ خلاصہ چوش بوت کہ چہ سبکس موقعاں پرہیزگ و بے نیکی و کاراں پیش کنگ پہ گلاں ضروری انت مگر پہ ازواج مطہرات و اے و گہ کلانی مقابل و زیات ضروری انت آیانی ہر یک نیکی یا بدی ماں وزن و دوسر قرار دیگ بوتگ۔ اے تقسیر و روء

« فَأَحْسِرَ مُبَيِّنَةً » و تفسیر ہم شری و فہمگ بیت ۔ و معنی چہ دگرانی مقابل و اے چیزانی سرزایات دلگوش گور کنن ات برچیا کہ چہ نبی زیات و بہ امت و نمونہ ات ۔ و معنی اللہ و ارادہ ہمیش انت کہ نبی و لوگ و مردمان و پے اے حکمانی ساعمل کنان خوب پاک و صاف بکنت و آسانی درجہ و موافق و ہنچیں تلبی صفائی و اخلاقی پاکیزگی عطا بکنت کہ چہ دگران زیات ممتاز و بالا بہ بیت (کہ بہ آئی و طرف و چہ لُطْفُكُمْ و بعد تَطْهِيرًا « زیات کنان و اشارہ کت) اے پاکیزگی و پلیدی و دورکنگ ہمارنگ نہ انت کہ اماں وَلَکِنْ يَرْيَدُ لِيُطَهِّرْكُمْ وَلِيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ (انعام رکوع ۱) و مراد انت ، بلکین ادا چہ تطہیر مراد نفس و تھذیب ، تصفیہ قلب و باطن و پاکیزگی و ہما اعلامیں درجہ انت کہ آکا ملیں اولیاء اللہ حاصل و چہ آئی و حصول و بعد آچونبساں معصوم بیت نہ کنت البت محفوظ گوشگ بنت ۔ چنانچہ چہ یُرِيدُ اللَّهُ الْخَيْرَ لِقَوْمٍ اهل بیت و پاکیزگی و باطنی طہارت مراد انت ، معصوم بوگ چہ انبیاء علیہم السلام و ابیدہ دگہ ہج کس ثابت نہ انت ۔ (تنبیہ) ماں قرآن و نظم و ترتیب پہ فک و تدبیر کنوک و یک مانے و مریشی و شک و شبہ بیت نہ کنت کہ ادا ماں اہل بیت و مدلول و ازواج مطہرات یقیناً داخل انت چیا کہ چہ آیت و پیش و رند ترا ماں تمام رکوع و تمام تر دیم گوری (خطاب) گوں ہمایاں بوگ انت و « بیوت » و نسبت پسران ماں « وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ » و و دیم ترا ماں « وَادْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ » و ہمایاں طرف و کنگ بوگ ۔ چریشی و ابید ماں قرآن و اے لفظ عموماً ماں ہے سیاق و کار مرز بوگ ۔ حضرت ابراہیم و لوگی سارہ و دیم گور (خطاب) کنان ملائکہ فرمائنت اَلْعَجَبِينَ مِنَ اَمْرِ اللّٰهِ رَحِمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ (ہود۔ رکوع ۷) مطلقہ میں جنس آدم ، باوجودیکہ نکاح و درکتگ مگر چہ عدت و ہلاسی و پیش بیوت و نسبت بہ ہماں طرف و کنگ بوگ ، چنانچہ فرمائنت وَلَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ (طلاق رکوع ۱) ماں حضرت یوسف علیہ السلام و قصہ « بیت » و را بہ زلیخا و نیمکا منسوب کت ۔ « وَادْوَدْتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا » (یوسف رکوع ۳) بہر جا و ر و ماں اہل بیت و اے جاگہ و اہل بیت و داخل بوگ لیتینی انت بلکین آیت و دیم گوری اولاً بہ ہمایاں انت ۔ لیکن چونکہ اولاد و زامات ہم و تی جاہ و ماں اہل بیت و شامل انت بلکین چہ لیتے حیثیت و اے لفظ و زیادہ مستحق انت چوش کہ چہ مسند امام احمد و ایک روایت و چہ احنی و لفظ ظاہر بیت پیشکا و اجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و حضرت فاطمہ ، علی ، حسن و حسین رضی اللہ تعالیٰ عنہم و ماں یک چادرے و زوران و اللہم ہؤلاء اہل بیتی وغیرہ و فرمائینگ یا حضرت فاطمہ و لوگ و نزدیک و گوزاں چہ « الصَّلَاةُ اَهْلَ الْبَيْتِ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الْخَبَرِ » و خطاب کنگ اے حقیقت و اظہار ات کہ اگر چہ آیت و نزول ، سرظاہر بہ ازواج و حق و ات و دیم گوری گوں ہمایاں بوگ کانت مگر اے حضرت ہم شر تر اے لقب و مستحق و فضیلت تطہیر و اہل انت ۔ باقی ازواج مطہرات چونکہ قرآنی خطاب (دیم گوری) و ردا و اولی دیم گور کتگین انت پیشکانی بہ آیانی نسبت و اے قسم و اظہار و تصریح و ضرورت زانگ نہ بوت ۔ واللہ اعلم بالصواب و معنی ماں قرآن و سنت و اللہ ہرچ احکام و دانائی و کپ و تران انت آیایاں در برات یا دیش بکرت دگران و ہم پیش بدارت و اللہ و عظیمیں احسان و شکر و بکرات کہ شمارا ماں یک ہنچیں لوگے و جاگہ دات کہ آحکمت و خزانہ و ہدایت و سرچنگ انت ۔

۵ ماں آئی و آیات مزں بارگین اسرار و معلوماتی کت انت و ہماوت زانت کہ کتام کس اے امانت و بار و چست کنگ و توفیق داریت آئی و محض چہ و تی مہربانی و محمد صلی اللہ علیہ وسلم و پے وحی نیگی و شمارا پے آئی زوجیت و گچین کرتیک چیا کہ آذات ہر کس و احوال و آئی و استعداد و زانت آ سچ کارے و بے ربط و بے مقصد نہ کنت ۔ و معنی تکلیفان و برداشت کنان و سکیان و بے گٹ و لوپ کنان و شریعت و حکمانی سروا تاقام داروک

فل یعنی تواضع و خاکساری اختیار کنو کہ نماز، گون خستوع و خصوصاً ادا کنو کہ

فل یعنی واجبہ لہتے لوگ بانکاں گوشت گت کہ ماں قرآن، اکثر و گیشتر مردنیانی ذکر انت مٹے جنیں آدمانی ذکر نیست انت و لہتے نجاوریں جنینان و دل و خیال پیدا بوت کہ ماں پیشی آیتاں ازواج نبی و ذکر بوت و لیکن عام جنینانی بار و ہج بیانی نہ بوت اے بار و ہج آیت نازل بوت تاکلاشا سلا حاصل بہ بیت کہ جنینے بہ بیت توری مردینے ہج کس و محنت و اللہ تعالیٰ بہر ہاد نہ کنت و ہجوش کہ مردینان روحانی و اخلاقی بود ناکی و وسائل وارنت بہ جنیں آدمان ہم اے میدان پراہ انت ایشراپہ زالبولانی طبقہ و دلجمعی و گیش گوارکت، ورنہ ہا احکامے کہ پیردینان قرآن پاک احکام بیان کنت ہما احکام بہ جنین آدمان ہم بنت جداگانہ نام گرگ و حاجت نہ انت البت خصوصی احکام جبرائیلینک بوت گنت فل حضرت زینب رضی اللہ تعالیٰ عنہا امیمہ

بنت عبدالمطلب و دختر، واجبہ کریم صلی اللہ علیہ وسلم و تروزیاتکیں گوہار و جہ قریش و اعلا میں خاندانے و ات۔ واجبہ لوٹت کہ آئی نکاح و گون زید بن حارثہ و بکنت۔ اے زید دراصل و جہ عرب و شریفین مردمان انت لیکن ایشراظالمیں مردے و ماں حوردی و وتی قابو و آورت و غلام جوڑکنان و آراہ مکہ و بار بار و بہاگت۔ حضرت خدیجہ آئی بہ بہاگت و چیزے مدت پید آئی بہ واجبہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و بہر تکت و وھدے کہ اے قدرے ہوش یار بوت تو یک تجارتی سفرے و دوران آئی جہ وطن و کر و گور و گوست، اودا آئی و عزیزان اشی و حال سربوت۔ آئی و پت نا کو و برات واجبہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و خدمت و سر بوتنت کہ واجبہ زنیانی بدل و زوران و زید و حوالہ بکنت واجبہ فرمائینت زنیانی بدل و میل دیت اگر زید گون شہا آئیگ لوٹیت تو ابید جہ معاوضہ شہا آراہرت کن ات جہ منی طرف و اجازت انت، آیاں جہ زید جنت گیت، حضرت زید و پت دات کہ من واجبہ و میل دات نہ کناں منی واجبہ من و راجہ اولاد و گیشتر دوست داریت و چہ مات و پت زنیات محبت درشان کنت۔ واجبہ زید آزادکت و وتی نام کہتیں چک جوڑکت چنانچہ مخلوق و آزمانہ و رواج و روء آئی زید بن محمد و نام و توار پر جنگت تاکہ آیت «ادعوہم لابائہم ہوا قسط عند اللہ» نازل بوت۔ جہ آوھدہ زید بن محمد و بدل و آئی مردمان گون زید بن حارثہ و نام و توار پر دیگ بناکت چونکہ قرآن و حکم و روء جہ آئی و نام و اے مزین نسبت و شرف جداکنگ بوتگت شاید بہ ہمیشی و تلافی و مردمان تمایں صحابیان مچی و ایوک ہے واجبہ اے شرف حاصل بوت کہ آئی و نام ماں قرآن و تصحیح اگرگ بوت چونکہ دیما آیت پیداگنت فلنتا قضی زید و منہا و طرا۔ بہر جاور و چونکہ حضرت زینب خاندانی درجہ چونکہ باز بلندات و زید بن حارثہ و سر ظاہر و غلامی و داغ پرات، آزاد بوتگت پمشکا آئی و ہم آئی و برات و مرضی نہ انت کہ حضرت زینب و نکاح گون زید و بیت لیکن اللہ و رسول و مرضی ہمیش ات کہ اے و ر و موبہ میں فرق و تفاوت بہ نکاح و راہ و اڑ و

وَالشَّعْتِ وَالْمُتَصِدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّابِغِينَ
 و جنین عاجزی کنو کین و مردیں صدقہ دیو کین و جنیں صدقہ دیو کین و مردیں روچک دارو کین
 وَالصَّنِیْتِ وَالْحَفِیْطِیْنَ فِرْوَجَهُمْ وَالْحَفِیْطِیْنَ وَالذَّکْرِیْنَ
 و جنین روچک دارو کین و مردیں حفاظت کنو کین و شرم جابانی و جنین آدم حفاظت کنو کین و مردیں یاد کنو کین
 اللہ کثیراً و الذکرت اعد اللہ لہم مغفرة و اجرا عظیماً
 خدائے سکت باز و جنین یاد کنو کین، تیارکنگ اللہ بہ آیاں بخشک و ثواب مزین و
 و ما کان لہ من و لا مؤمنہ اذ افضی اللہ و رسوله اقران
 و کار نہ انت کتاب ایمانداریں مردیں نہ ایمانداریں جنین و ویدیکہ فیصلہ بکنت اللہ و آئی و رسول یکا لے ایک
 یكون لہم الخیرة من امرہم و من یعص اللہ و رسوله فقد
 بہ بیت آیاں اختیار ماں وتی کار و و برکے نافرمانی کنت اللہ و آئی رسول و گد تحقیق
 ضللاً مبیناً و اذ تقول للذی انعم اللہ علیہ و انعمت
 اگر گراہ بوت گراہی ظاہریں و یاد بگر و ویدیکہ تو گوشت ہا شحف کہ انعام کنگ اللہ و آئی و سر اوانام
 علیہ امسک علیک زوجک و اتق اللہ و تخفی فی نفسک
 تو بہ آئی سر بلار وتی گور و وتی لوگ بانک و و برتس جہ خدائے و ویرداتے تو ماں وتی دل و
 ما اللہ مبدیہ و تخشی الناس و اللہ احق ان تخشہ فلما
 ہا چیزے کہ اللہ آراہا ہر کنگ لوٹیت و تو ترے جہ مردمان و اللہ زنیات حق دار انت ایک تو ترے چہائی گد و ویدیکہ
 قضی زید منہا و طرا و وجنکھا لکی لا یكون علی المؤمنین
 تمام گت زید و جہ اجین (زینب) و وتی حاجت، ما آرا ماں تہی نکاح و دات تاکہ بیت مومنانی سرا
 حرج فی ازواج ادعیاءہم اذ اقصوا منہن و طرا و کان افر
 ہج تنگی ماں نکاح کنگ جنینانی وتی نام کہتیں چکانی، و ویدیکہ تمام بکنت جہ آیاں وتی حاجت و بہ سنت حکم
 اللہ مفعولاً ما کان علی النبی من حرج فیما فرض اللہ لہ
 خدائے بوگ۔ نیست انت بہ نبی و سر ہج تنگی ماں ہا چیزے کہ مقررکنگ اللہ بہ آئی و

جنجال ثابت مبت پمشکا واجبہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و زینب و آئی و برات و سر از و پت دات کہ آیاں اے نکاح و قبول دار بہ بنت ہما دمان و اے آیت ایر کپت و آیاں اللہ و رسول و مرضی و مقابل و وتی مرضی قربان کت و زینب و نکاح گون زید بن حارثہ و بوت۔

فل یعنی زید و طلاق دات و عدت ہم گوست، گون زینب و گہ غرض و مطلب باقی نہ منت۔ فل حضرت زینب، زید و نکاح و اھت تو زینب و آ گون حقات و چار تگت، مزاج و ہم رنگی نہ بوت، وھدے و ت ماں و تاکدی جنگ کنتت تو زید و گون واجبہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و شکایت کر تگت و گوشت تگتی کہ من اے زال و میل دیاں، واجبہ منع کنت کہ منی خاطر و وجہ اللہ و رسول و حکم آئی و وتی مرضی و برخلاف ترار قبول کت نوں یل دیگ آ و ایدگ وارث ایشراپہ و ت و دومی رسوائی زانت پمشکا جہ خدائے بہتر و بہ ادائیں نبرانی سر از ہر مگر و ہر قدر تو بوتونے روچان و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

تہلانیک دیگ ۽ جہد ۽ بکن۔ وھدے معاملہ ہیج رنگ شتر نہ بوت وھک روچ ۽ تکرار و جبرہ سرکشان بوت انت تو ممکن انت کہ واجہ ۽ ماں وتی دل ۽ سوڑگ کُرت کہ اگس لاچار بوان ۽ زید زینب ۽ طلاق بدنت تو اے ردا زینب ۽ خاطر داری دلجوئی ہجبر بیت نہ گنت دانکہ من وت گوں آئی نکاح مکنان لیکن واجہ چہ جاھل و منافقانی بدگوئی ۽ ترستگت کہ مبادا بگوشنت کہ واجہ نبی ۽ وتی نشار ماں لوگ ۽ داشتگ۔ حالانکہ چہ پیش ۽ معلوم بوتگ کہ اللہ پاک ۽ گورۂ نام گپتگیں چک ۽ حکم چوتی صلی حجک ۽ حکم ۽ ڈول ۽ نہ انت۔ چانگو اللہ ہم ہی منظورات کہ اے جاھلانہ خیال ۽ چہ وتی پیغمبر ۽ ذریعہ ۽ عملاً پرشت و پرورش بکنت تا کہ دیمتر مسلمانان اے ردا چہ پیس و حشت وتر سے ماں دل ۽ پیدا امیت۔ اللہ ۽ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم معلوم دارگت کہ من زینب تہی نکاح دیگاؤں، پرچا ۹۔ ایسی وت قرآن ۽ الفاظ «لِكَيْلًا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَنْزَاجِ أَدْعِيَابِهِمْ» صان صان گیش و گوار کنت یعنی آرا ماں تہی نکاح ۽ یارگ ۽ غرض و مطلب ہمیش ات کہ چہ دلاں دور جاھلیت ۽ ہما باطلین خیال ۽ چہ ہن ڈال ۽ گو جگ و چکل دیگی انت کہ دیمتر چہ رنگ ۽ تنگی وار ڈو چنچالے اے ردا باقی پشت مکیت و شاید ہی بوتگ کہ اول سر زینب ۽ نکاح گوں زید ۽ کنگ ۽ سر زور پر دیگ بوت چیا کہ اللہ معلوم ات کہ اے نکاح داں باز روچاں پشت کپوک نہ انت۔ چند ضروری مصلحتانی ردا اے عقد کنگ بوت۔ خلاصہ چوش بوت کہ واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم وت گوں وتی ذاتی خیال و چرے آسمانی پیش گوئی ۽ عام مخلوق ۽ ٹوک ۽ ٹالیاں خیال ۽ آران ۽ میاری کرت و زید ۽ لاطلاق دیگ ۽ سوچ دیگ ۽ ردا ہم جیا دامن گیر بوتگت لیکن خدایہ خبر راست بوگی ات و ضروری ات کہ آئی ۽ تکوینی و تشریحی حکم نافذ العمل یا کار مرز بہ بیت آخر کار واجہ زید ۽ طلاق دات و عدت ۽ سرجمی پد اللہ پاک ۽ زینب ۽ نکاح ۽ پیشین گوئی و ہی و اگت کہ رند ترا اللہ پاک ایشرا ظاہر فرمائینت چوش کہ چہ نَزَّ وَجَّحْنَاكَهَا ۽ لفظ معلوم بیت۔ و اے ردا ترس ایشنت کہ لھتے مردم پرے جبر ۽ سر ایدگمانی یا بدگوئی کسان ۽ وتی عاقبت ۽ برباد مکننت، یا ماں گمراھی ۽ زیات مکنت چونکہ شریعت ۽ مہتیں مصلحتانی مقابلہ ۽ اے ہمیں سرو چیری ہم واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ۽ مزن شانی ۽ ردا مناسب نہ ات پمشکا پد دستور حسنات الابرار استیئات الملقہ بین آسماں عتاب آمیزیں رنگ ۽ گوں گرائی ۽ ظاہر فرمائینگ بوتگ چوش کہ عموماً انبیاء علیہم السلام ۽ لغزشانی ذکر واقع بوتگ۔ (تنبیہ) اے بارو ۽ ماچیزے نبشتہ کرتگ کہ اللہ تعالیٰ ۽ واجہ ۽ نکاح ۽ احوال چہ پیش ۽ دانگت آئی روایات ماں فتح الباری سورہ احزاب ۽ تفسیر موجود انت۔ باقی ہرچ ناہودگیں و نابکاریں داستان کہ اے ردا لہتے مفتراں مورخاں درج کرتگت آیانی بابت ۽ حافظ ابن حجر نبشتہ کنت: لا ینبغی التشاغل بہا۔ ابن کثیر نبشتہ کنت احببنا ان نضرب عنہا صفحاً لعدم صحتها فلا نوردها۔

سِنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا

مثل دستور خدا ہاں ہاں کہ گوسنگت چہ پیش - و ہست انت خدای امر اندازہ مقرر ہوئیں

مَقْدُورًا ۱۷۰ الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَ وَلَا يَخْشَوْنَ

(چہ وجود پیش) ہاں کہ سرگنت خدای پیغام آئی و چہ آئی و ترسنت و ترسنت

أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكُفِيَ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۱۷۱ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ

چہ بچ کسی اسید چہ اللہ، و بس انت خدا حساب کنوں واجب محمد (صلی علیہ وسلم) نہ انت پت کسے چہ

رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ

شمار دنیاں لیکن اللہ رسول انت و مہر انت کلیں نبیانی سراق و ہستنت خدا بہ ہر

شَيْءٍ عَالِمًا ۱۷۲ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۱۷۳

چیز دانانک اے ایمانداراں یاد بگرات خدای باز یادکنگ و

سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۱۷۴ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَيُلَاقِيكُمْ

پاکی یادکن انت آئی و صحب و بیگاہ و آہادات انت کہ رحمت دیم دنت شے سرا و آئی و فرشتہ

لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۱۷۵

تا نکہ در بگنت شمارا چہ ہاری و بہ نور و نیگ و ہست انت گوں مومناں بہر بان و

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَ سَلَامًا ۱۷۶ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۱۷۷ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

دعا آئی ہمار وچ و کہ گوں آئی و دوچار کینت، سلام انت و تیار کنگ آیان ثواب عزت وک اے نبی

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۱۷۸ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ

ما بیشک دیم دات ترا گواہی دیوک و دمرزدہ دیوک و ترسینوک و دعوت دیوک اللہ و نیگا چہ آئی حکم و

وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۱۷۹ وَبَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا

دچار و روشن و دمرزدہ بدے مومناں و ایک بہ آیان انت چہ خدا و نیگا بخشش

كَبِيرًا ۱۸۰ وَلَا تَطِعِ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعَا أَذْهَبَهُمْ

مزین و درندگیری مکن کافرانی و منافقانہ وک و انکار کن آیان دل سیاہیان و

وَمَنْ يَفْعَلْ يَفْعَلْ لِنَفْسِهِ عَذَابًا يُدْرِكُهُ ۱۸۱

و من یفعل یفعل ل نفسہ عذابا یدرکہ

منزل ۵

و اللہ پاک و حکم محکم انت ہر حکم و فیصلہ بگنت آجر الم و بیت - گدا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و بہ چویشیں کار و انجام دیگر و مضائقہ
(تاوان) چہ انت کہ آماں شریعت و روا انت - نبیاں و پیغمبران اللہ پاک و پیغام و کلمہ سرکنگ ابد چہ ہمانی و دگر چہ بچ کس و نہ ترسگنت
چنانچہ مٹے واجہ نبی و ہم ماں کلوانی سرکنگ و داں مروچی بچ چیز و غرض نہ داشت نہ چہ کسی بدگوشگ و اشکنگ و خیال و کدی بہ دل و جاگہ
دات گروا برے نکاح و معاملہ و ارد و ججال پر چاہ بہ بیت - حضرت داؤد علیہ السلام و لوگ بانکا لیک صد انت ہے داب و سلیمان علیہ السلام و
بار و مشہور انت کہ آئی و لوگ بانگ باز زیات انت احمقیں مردم ہرچ الزامے کہ واجہ دات کننت ماں پیشی نبیانی زندہ چریشی و مسترس نظر
(مثال) موجود انت - لہذا بہ اے رنگ جاہلانہ و احمقانہ ایرادانی سرا دلگوش نباید کنگ بہ بیت - دیمتر اپیش داربت کہ زید بن حارثہ واجہ نام گپت گیں
چک جوڑ کر تگت آواہ و حقین چک نہ ات کہ
گوں آئی و مطلقہ و واجہ و نکاح روانہ ات -
دگر یک زیدے و خبر اینکہ نہ انت - واجہ چہ مردیں
آدماں کسے و بیت نہ انت پر چاہ کہ واجہ و اولادان
یا و بچک پیدا بوتنت بلے ماں خوردی و سراں بوتنت
دلہتے اے آیت و نزول و و ہدا پیدا نہ بوتگنت
یا و اولاد واجہ و جنیں چک انت کہ چرایاں حضرت
فاطمہ الزہراء رضی اللہ تعالیٰ عنہا و اولاد ماں دنیا و
تالاں بوت .
و یعنی کسے و آئی و چک حساب مکن ات ،
البت اللہ و رسول انت ، اے حساب کل آئی و
روحانی چک انت چو شک ماں "النبی اولى
بالمؤمنین من انفسہم" و حاشیہ و
نہشتہ کر تگیں .
و یعنی چہ واجہ و شریف آوری و نبیانی
رد و سرا مہر جنگ بوت ، لوں کس و نبوت و
منصب نہ ہست ہر کس و رگی ات آتیا
رس ات پمشکا واجہ و نبوت و دور و چہ تمام
نبیان و پد ایرکت کہ آداں قیامت و جاری بیت
حضرت مسیح علیہ السلام ہم اخیر زمانہ و بہ نبی و
امتی و حساب و کیت و ت آئی و نبوت و رسالت و
عمل او ہدا جاری نہ بیت چو شک مروچی تمام نبیاں
و تی و تی جاگہاں موجود انت مگر ماں شنش جہت و
عمل الیوکانیوت محمدیہ و جاری انت -
ماں حدیث و ہست کہ اگی مروچی حضرت موسی علیہ السلام
(زمین و سرا) زندگ بہوتیں تو آتیا دگر چہ راہ نیست
ات بجز لے خبر و کہ آئی و منی پیروی بگریں -
بلکیں لہتے محققانی نزدیک و پیشی نبیاں ماں و تی
و تی دور و ہم چہ خاتم الانبیا و مزین شائیں روحانیت
مستفید بوتگنت چو شک شب و ماہ و اشارہ چہ
روح و نور و مستفید بینت جالا نکہ روح آوقت
گندگ نہ بیت ہنجوت کہ روشنی و تمام درجہ ماں
عالم اسباب و بہ آفتاب و سراہلاس بنت
ہے داب و نبوت و رسالت و تمام درجات و
کمالات و رہم بہ روح محمدی صلی اللہ علیہ وسلم و
سرا کابنت و ہلاس بنت کہ واجہ رہی و زمانی

ہک حساب و خاتم النبیین انت و ہر کس نبوت حاصل بوتگ واجہ و مہر بہ آئی سرالگان و حاصل بوتگ - واللہ اعلم بالصواب -
(تنبیہ) ختم نبوت و ردا چہ قرآن و حدیث و اجتماع وغیرہ و صد ہا دلیلان جمع کنان و لہتے موجودہ دور و عالماں مستقل کتاب نہشتہ کنگ اشانی مطا
پد تھے ہم تردباتی نمائیت کہ اے عقیدہ و عین کہ قطعاً کافر وچہ سلام و ملت و خارج انت - وک یعنی ہاوت زانت کہ رسالت یا ختم نبوت و بہ
کتاب محمل و ایرکنگ بہ بیت - و یعنی حق تعالی و اینکہ مزین احسان فرمائیت کہ چویشیں مزین شائیں پیغمبر و پیغمبرانی سردار محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
پہ شے ہدایت و دیم دات پریشی و آئی منت و ارجبے ات و برحقین نعمتانی دیوک و ہم شمشوکار میبے ات زندگ و پاد آگ ترقاب کنگ و و ہدا
شب و روح ، صباح و بیگاہ و ہک ساعت و آئی و یاد کن انت و یعنی اللہ زیات یادکنگ و نتیجہ چویش بیت کہ اللہ و تی رحمت و تی سرا

نازل کنت کہ فرشتگان ذریعہٴ تزار اسریت اے ہمارا رحمت و برکت انت کہ تہی دست ء محکم داران چہ جہالت و ضلالت ء
تہارو کیان ء علم و تقویٰ ء روشنی تزار اسر کنت ۔ اگر اللہ تعالیٰ ء خاصیں رحمت و مہربانی مؤمنانی سر امبیت تو دولت ایمان
مومنان چطور رسیت و چطور محفوظ بنت چہ ہائی ء مہربانی ء مومنان رشد و ہدایت ، ایمان و احسان ء راہاں دیمروی (ترقی)
کنت ۔ اے شرف و عزت ء احوال دنیا ء حساب ء بوت ، آخرت ء شرف و عزت ء احوال ہم لوک بیان بوگا انت یعنی
اللہ تعالیٰ اشانی سر اسلام دیم دنت و فرشتہٴ سلام کنان آیانی گورا کائیت و مومنانی وت ماں و تاسہی دعا بیت چوشکہ
ماں دنیا ء انت ۔ و یعنی اللہ ء توحید ء پیش داران آئی ء راہ ء سوج ء دینت ، ہرچے گوشت چہ دل ء
گوشت و چہ عمل ء آئی ء سدا گواہ انت و محشر ء ہم امت ء نسبت ء گواہی دینت کہ خدا ء پیغام کئے ء چکر قبول کنگ ۔
۹ یعنی نافرمانان تر سینت و فرمانبرداران ستاگی دینت ۔ فل پیسر ء چیزیکہ گوشگ بوتگت کہ اللہ پاک ء رحمت مومنان چہ تہارو کیا
درکنان ء ماں روشنائی ء کاریت ادا پیش داشت کہ آروشنائی چرے روشنائیں چراغ ء تالان بوتگ ۔ شاید چراغ ء لفظ اے جاگہ ء
بہما معنی ء بہ بیت کہ ماں سورہٴ نوح ء فرمائیت وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا (اللہ ء ماہ ء را
نور و روج ء چراغ جوڑکت) یعنی واجہ نبوت و ہدایت ء آفتاب انت کہ چہ آئی ء طلوع بیگ ء پد کتام دگر روشنائی ء
حاجت پشت نہ کپت تمام روشنائیاں ماں ہامسترین نور ء شامل ہوان ء یک جا بوتنت فل یعنی ماں دنیا و آخرت ء اللہ تعالیٰ
اے امت ء را واجہ نبی ء برکت ء بہ کل امتانی سر ابرگی دبرتری دات فل یعنی و ہدے اللہ ء شمارا چوشیں کمالات و اے ہمیں درچگیں
جماعتے کنگ تو شمارا باید انت کہ چوپیشی ڈول ء فریضہٴ دعوت و اصلاح ء گوں دلچھی سر انجام دیاں بے ات واللہ ہرچ حکے
بدنت آئی ء سر انجام دیگ ء رد اکتام کافر و منافق ء نامہودگیں خبرانی پرواہ ء مدارات ۔

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۶۵۵﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

بروسہ کین پہ خدایہ سراوس انت خدایہ کار ساری اے ایمانداران وہ رہیجہ

نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ

ماں نکاح ۽ بیارات شما مسلمان جنیں آدمان ۽ پدا آیایاں طلاق بدیت پیش چہ دست جنگ آیایاں پدا

عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَيُتَعَوَّهِنَّ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَنكِحُوهُنَّ

آجینانی سراج عتے نیست کہ شائی ۽ حساب بدارت، گڈاچرے بدیت آیایاں رخصت کین ات آیایاں رخصت کینگے خوبے

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَ

اے نبی بے شک ما حلال کنگ یہ توتی ہا لوگ بانکان ۽ کہ تو ادا کنگ آیایاں مہر،

مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ

ہا خادماں کہ مالک بوتنگ آیایاں توتی راستی دست کہ آٹرا خدایہ توتی دست ۽ دانگ قی و جنگاں توتی ناکو ۽ جنگاں

عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلِيكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ

توتی تروانی و جنگاں توتی ناکو ۽ جنگاں توتی تروانی ہمایاں کہ ہجرتش کت توتی ہراہی ۽

وَأُمَّرَاتٍ مَوْتَمِرَاتٍ إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهُنَّ لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ

و حلالنت پہ توجینے مسلمانیں اگر بہ بخشیت وتی خدایہ را پہ نبی ۽ اگر نبی بلوٹیت کہ

يَسْتَنْكِحَهَا فَخَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا

آٹرا نکاح بکنت خاص پہ تنگی اسید چہ مسلماناں - مارا معلومت چینیجہ

فَرَضْنَا عَلَيْهِنَّ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ

ما مقرر کنگ آیایاں سرا ماں آیایاں لوگ بانکانی حق ۽ وہمال کران آیایاں دست انت تاکہ بکنت پہ توتی سرا

حَرْجٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۶۵۶﴾ تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّ

تنگی و ہست انت اللہ بخشوک مہربان قی پشت ۽ تیلانک بدے تو ہر کس بلوٹے چہ آیایاں جاگد بدے تو

تُؤَيِّدُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ فَارْتَدِدْ إِلَى اللَّهِ فَقَدِ اسْتَمَرَّتْ

وتی کرا ہر کس بلوٹے و ہر کس ۽ کہ توتی دل کشت چرائی ۽ تو یک کر ابوتے تو گڈا نہ انت گناہ پہ توتی سرا

عَلَيْكَ ط

منزل ۵

ف یعنی اگر اے بے نصیب گوں زبان و عمل ۽ ترار دل سیاہ بکنت تو اثنائی خیال ۽ چہ دل ۽ کشتان ۽ تو خدایہ ذات ۽ سرا بھر و سبکین، آجہ وتی قدرت و رحمت ۽ کل کاراں شرکاناں منکران ۽ ہدایت دیگ یا سزا دیگ کل بہ ہائی ۽ احتیاط ۽ انت تو بریشی ۽ نہ غم کین و نہ پریشاں بہو آیایاں نقطہ پہ مطلب دارنت کہ چہ بازیں ٹوک و طالیایاں پریشان ہوان ۽ وتی کار ۽ یل بدے ات بند خبر ۽ شام جوش کین ات توجوش بگوش کہ شامہایاںی مطلب ۽ پورہ کن ات و ہایاںی خبر ۽ گرات (العیاذ باللہ) ف ہر مردینے بغیر چہ صحبت ۽ وتی لوگی ۽ طلاق بدنت اگر آتی ۽ مہری بستگ تو آٹیا نصف مہر دیگ کپیت و اگر چیزے فائدہ سرکان ۽ (یعنی عرف و وتی حیثیت ۽ رو ۽ یک جوڑی گڈ پوشاک دیان ۽ گوں شہری ۽ رخصت بکنت و جنین ہا وقت ۽ بلوٹیت نکاح کت کت مرے صورت ۽ عدت واجب نہ انت (حنفیہ ۽ نزدیک ۽ صحیحین خلوت ہم ماں صحبت ۽ داخل انت گیش و گوار ماں فقہ ۽ کتاباں چارگ بہ بیت) اے مسئلہ ادا بیان فرمائیت واجہ ۽ ازواج ۽ ذکر ۽ تو کا کہ آتی ۽

سلسلہ چہ دور ۽ جاری ات ماں میاںچی ۽ چند

آیات ضمنی مناسبت ۽ بیان بوتنت چہ ادا پدا پیش مضمون

۽ طرف ۽ واتر کنگ بوتنگ - ماں روایتاں ہست

کہ واجہ ۽ گوں یک جنیں آدمے ۽ نکاح کت و ہر

واجہ آتی ۽ گور ۽ شت آتی ۽ درائیت اللہ چہ ترانہ

بدنت واجہ ۽ پستودات کہ توسک مزینے ۽ پناہ گیت

بریشی ۽ ہر حکم سر بوت و دیم گور (خطاب) ایمان

داران ۽ کت تاکہ معلوم بہ بیت کہ اے حکم خاص بہ

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ۽ نہ انت پہ کلین مسلماناں چہ

حکم انت چہ حکم ۽ رو ۽ واجہ ۽ آٹیا جوڑی ۽ پوشاک

دات و رخصت کت - پدا آٹیا بہ وتی زہری (مخرومی) ۽

سرا تمام عمر ۽ افسوس وارت -

ف یعنی غلام و کینز کاں کہ آماں غنیمت ۽ حساب ۽

در بکنت -

فک شیخ لوگ بانکان کہ آیایاں مہر تو ادا کنگ یعنی آیایاں کہ

ہنوں ماں توتی نکاح ۽ بنت چہ قریش ۽ بنت، مہاجر

بنت یا مہنت کل حلال انت، چہ اشاں یکے ہم ویل

کنگ ضروری نہ انت - ناکو، ترو، مات ۽ برات،

مات ۽ گوہار ۽ جنگاں یعنی چہ قریش ۽ کہ آیایاں چہ پت

یا مات ۽ طرف ۽ سیاد وارت بہ بنت بشر طہرت

حلال انت، گوں آیایاں نکاح کت کن ات - و ہر زالے

کہ وتی جان ۽ پہ نبی ۽ بہ بخشیت یعنی بے مہر ۽ نکاح

ایک لوٹیت آہم حلال انت بشرطیکہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم

رنگ ۽ بہ نکاح ۽ یارگ ۽ دوست بدارت - اے

اجازت خاص بہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ۽ انت،

بے واجہ پیغمبر ۽ کدی ہم اشہ ۽ سرا عمل نہ کت -

(کمانی لفتح) شاید چہ ان اراد الستی ۽ شرط ۽

اباحت مرجوحہ فہمگ بوتنگ - بہر جاو ۽ بہ اے دگ

مسلماناں ہما حکم انت کہ معلوم بوت ان تبتغوا

بأموالکم (نساء دکنج ۴) یعنی بغیر مہر ۽ نکاح

نہ بیت توری عقد ۽ و ہر ۽ ذکر کنگ بہ بیت یا زند ترا

مقرر کنگ بہ بیت - یا مقرر کنگ نہ بوت تو اے

صورتاں ہر مثل (ہر چہ آتی ۽ قوم ۽ مہر بہ بیت)

واجب بیت - چہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ۽ سرا

اللہ تعالیٰ ۽ اے ہر ۽ قید چست کنگ، مؤمنانی

برخلاف کہ آیایاں نہ جار ۽ زیات نکاح کت کنت و نہ مہر ۽ امید آیایاں نکاح صحیح بیت کنت (تنبیہ) واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بیست پنج سال ۽ عمر ۽

کہ آورناتی ۽ اومانانی اصلی روج بنت ایو کا گوازینتت پدا سیادانی زور پر دیگ ۽ ودومی جانب ۽ درخواست ۽ سرا حضرت خدیجہ رضی اللہ عنہا ۽

گوں (کہ آتی عمر ۽ نیم ذات بوتنگ و دورند اجوزام بوتنگ) نکاح کت داں پنجاہ و سہ سال ۽ عمر ۽ گوں دلچی ۽ گوں اے پاکد امنیں لوگی ۽ وتی زند

گوازینت - اے ہما زمانہ ات کہ واجہ چہ کلین دنیا ۽ تا سندان ۽ ماں غار و کوہاں روان خدے واحد ۽ عبادت ۽ غلاٹیش بوتنگ و اے اللہ ۽ نیکیں انسان

پہ واجہ ۽ توشہ تیار کنگ و ماں خداوندی عبادت و قہلبی سکون ۽ حصول ۽ ردا واجہ اعانت و امداد کنگ زندمانی ۽ اے دراج کتیں مدت ۽ کہ آ

پہ دگ مرد ماں عموماً نفسانی جذبات ۽ زور داریں سر و چیراں چست ہوان ۽ سارت لوگ ۽ زمانہ بیت کد ام مسترس دشمن، ناہودگ ۽ چہ ناہودگ تریں متعصب

بدخواہ ہم ایک حرفے، یک نقطہ ٹے و یک شوشہ ٹے واجہ پیغمبرانہ عصمت و خرق عادت پاکبازی و خلاف نقل کنگ نتونیت۔ و شر معلومدار
 بے ات کہ اے ہما کامل ترین بشر و عیال و عادت و ذکر انت کہ آوت و تی بابت و گوشت کہ منارہ ہرج جسمانی قوت دیگر بوتگ آچہ حبت و مرداں
 چہل مردینانی برابرت کہ چرایاں یک مردے و قوت صدکس و برابر بیت۔ چوش بگوش کہ چہ اے حساب و دنیا و چار ہزار مردانی برابر قوت سے
 واجہ و عطا کنگ بوتگت و بے شک دنیا کامل ترین بشر تمام روحانی و جسمانی قوتتاں ہے داب و اعلیٰ و اکمل اندازہ و بوگ لوتنت۔
 چہ حساب اگر بند خبر و چار ہزار لوگ بانکاں ماں واجہ و نکاح و بتدینتت تو واجہ و قوت و اعتبار ہے ہم ات کہ یک مردینے و گوں یک جنینے و
 ساک بکتیں لیکن اللہ اکبر! اے ترندی ریاضت و نفس و سراقا بودارگ و اندازہ کے بخت کہ پنجاہ و سے سال و عمر و یہ اے تجرد و زہد و جاوہ
 گوازینت پدا حضرت غدیر و وفات بعد گوں و قی متریں دوزواہ و وفاداریں رسیق و دختر حضرت عائشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا (۶) حضرت ام حبیبہ
 ابیدہ گہشت جنوزام واجہ و نکاح و اہنتت، چہ وفات و پد چریشاں نہ کس موجود اتنت کہ آیانی نام چوش انت: (۱) حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا
 (۲) حضرت حفصہ رضی اللہ عنہا (۳) حضرت سودہ رضی اللہ عنہا (۴) حضرت ام سلمہ رضی اللہ عنہا (۵) حضرت زینب رضی اللہ عنہا (۶) حضرت ام حبیبہ
 رضی اللہ عنہا (۷) حضرت جویریہ رضی اللہ عنہا (۸) حضرت صفیہ رضی اللہ عنہا (۹) حضرت میمونہ رضی اللہ عنہا (چہریشاں آخری سہ کس قریشی نہ انت) دنیا
 چہ درستاں اعلیٰ و بے مثالیں انسان کہ آوتی فطری قوتانی حساب و کم از کم چار ہزار لوگ بانکاں و دارگ و حقدار بہ بیت آیانی و عدد گنران و
 کتام انصاف پسند آئی سرکثرت ازدواج و الزام و جت کنت! پدا وقتے ما یک طرفے چادیں کہ واجہ و عمر چہ ۵۳ سال و گو سنگ ات۔ با وجود
 عظیم الشان فتوحات و یک روچے ہم لاپ و سیری و ورگی نہ وارت ہرچیکہ اہتگت خدا و راہ و ادانگتی، گوں اختیاری فقر و فاقہ و لاپ و سراسنگی
 بستگت، ما مانی ماہ گوستگنت بلے واجہ و لوگ بانکانی لوگاں چہ آس و دوت درانہ بوت۔ واجہ و زیات تر آب و خرماگ و سراسگرارہ کہ تگت، روچگ و
 سراسروچگ و اشتگتی و پدا روحانی روح گوستگت کہ واجہ و افطار نہ کنگ ات، شب اللہ و عبادت و خاطر و ہمنکر اوشتا تگت کہ پادانی گوات
 گیتگ و گز تگتت کہ و ہدے مردمان و چم بریشاں کپتگت تو آیانی دل و رحم و ارتگت۔ عیش و عشرت و سامان کجا، واجہ گوں تمام لوگیاں صاف صاف
 گوشتگت کہ ہر کس و آخرت و زند بکار انت آگوں من جامند بیت ہر کس دنیا و عیش لوطیت آرخصت بیت۔ اے جاوہرانی باوجود دومی طرف و
 اگر دلوگوش گور کنگ بیت کہ تمام لوگ بانکانی حقوق بہ ہنچیں خوبیں پیچے و ادا کنگت کہ چوشیں تحتل حج اعلا و بالاہیں مرد و ہم نہ بوتگ و جنگ و میدان و
 دشمن و لشکر و مقابلہ و و ہد و ہدیہ مزین جوان مرد و بہادر ہم دل پر و شوش بوتگتت واجہ جو کوہ و اوشتوک بوتگت گوستگت «المت
 عباد اللہ! انا رسول اللہ» «انا الشکی لا کذب انا ابن عبدالمطلب» لوگ بانکانی تعلق و ماں عبودیت و رسالت و فرائض
 پورا کنگا یک ذرہ ٹے و برابر ہم فرق دور نہ داتگ، نہ ماں کتام گران و چہ گران تریں کار و یہ یک ساعت و ہم سستی و زندگی لاجی بوتگت۔ آیانی ڈولیں
 خارق العادتی عادت و احوال اہل بصیرت و نزدیک چہ معجزہ و کم تر انت۔ در حقیقت و ہنچوش کہ واجہ و جوانی یک معجزہ ٹے ات پلہی ہم یک معجزہ ٹے
 حقیق خبر و ایشنت کہ حق تھا و اے واجہ و پاکیں زندگی و ہر دورے و تہا پاکبازی متقیانی واسطہ چیندے نمونگ پشت گیتگت انت کہ آیانی ما
 انسانی زند و ہر شعبہ آیانی رہبری و عملگت بکننت۔ ازواج مطہرات و آنام نہادیں کثرت و سراسخالفاں ایراد گرتت ہماوت پہ امت مرحومہ و
 آئی درلیع جوڑ بوت کہ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و زندگی کنو کاں مردیں توری جنسین آدمیاں چہ ہما حکماں و نمونیاں بہ آسانی واقف و معلوم دار
 بہ بنت کہ آیانی خصوصاً بہ باطنی احوال و خانگی زند و تعلق دارنت چوش بگوش کہ ماں کثرت ازدواج و یک مصلحتی ایش بوت کہ خانگی معاشرت و
 نسوانی مسئلہانی ردا واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و احکام و اسوہ حسنہ و سنگ تالانی بخوبیں حدے و بہ شری و انجام بگرتت و ہم مختلف قبائل
 و طبقات و جنس آدمانی واجہ و خدمت و جنگ و سبب آقبائل و جماعتاں واجہ و زماناتی و شرف حاصل بوت و لے ڈولا آیا چہ اسلام و
 نفرت و بیزاری ہم کم بوت و پدا انسانی رغبت زیات بوت، شیطانی شکوک و ہم و بدگمانی دور بوتت و اے حساب و خدا و عاشقاں واجہ و
 فداکاراں و دنیا و امامانی ہما عظیم الشان جماعت تیار بوت کہ چریشاں زیادہ پر ہنچار و پاکباز کتام یک جامعے (چہ انبیاء و بغیر) آسمان و
 جبر و ہر گندگ نہ بوت کہ چیشیں جماعتی یک بد کرداریں شخصے و تربیت و تیار بوگت محال ات۔

ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ تَقْرٰى اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا

اے قریب ترانت ایک سر دہنت آسانی چم و نہ عم بورت و دشمنوہ بنت پہ ہا چیز

اتيتهن كلهن ط والله يعلم ما في قلوبكم وكان الله

کہ دات تو آیان و درستان۔ و خدا زانت ہر چیکہ ماں شے دلاں ہستیں۔ و ہست انت اللہ

علیما حلیمًا ۵ لَا يَجِلُّ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ

نہ لوگر بربار و حلل نہ انت پہ تو جنین چد و بعد نہ حلال انت ایک تو بدل بکنے

بهن من أنروا و لو أعجبتك حسنهن إلا ما ملكت يمينك

آیان و گون دگر جنیناں، اگر چہ شہر بگیت تر آسانی حسن و مگر ہا کہ مالک بیت دست آتی و

وكان الله على كل شيء رقيبًا ۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

و ہست انت خدا ہر چیز و سرانجامان و آے ایمان داران

لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ

مروت ماں پیغمبر لوگاں اسی چریشی و کہ شمارا اذن دیگ بہ بیت پہ ورگ و ورگ نہ

نظرين إنه ولكن إذا دعيت فادخلوا فإذا طعمتم فانتشروا

راہ چاروگ آتی ایراناں و لیکن ہدیکہ شالوٹا نینگ بہ بیت نہ گدرا بروات و پدا و ہدیکہ شالوٹا نینگ

و لا مستأنين لحديث إن ذلكم كان يؤذي النبي

بروت و نہ آرام گران بندت پہ گپ و رہے و بیشک آ تکلیف دنت نبی و را

فيسئخ منكم والله لا يستخ من الحق ۷ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ

پدا جیا گریت چہ شتا و خدا جیا گریت بیت چہ حق و گوشتک و و ہدیکہ شتا بلوٹ ات چہ بیسیان

مَتَاعًا فَسَأَلْتُمُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَ

سامانے گدرا بلوٹ چہ آیان چہ پردہ و پشت و، اے ہیل زیاں پاک انت پہ شے دلاں و

قُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا

پہ آسانی دلاں و و باید نہ انت پہ شتا ایکہ برنجین ات خدا رسول و و نہ ایکہ نکاح بکن ات

منزل ۵

دل یعنی واہبہ النفس و بابت و اختیار انت کہ قبول کیے یا مکنے و چہ لوگ بانکاں ہر کس بولہے ہدراے یا طلاق بدے، و ہم ہر چہ لوگ بانکے گون تو و تادارگ لوٹت
تجی سرالازم انت کہ اشانی باری حساب و ہدراے ہر کس و اجہ بلوٹت ماں باری و پشت دیم کنت و ہر کس کہ یکہ کونگ آتیا دوبارہ زورگ و واجہ اختیار
داریت۔ اے تمام حقوق و اختیار واجہ و دیگ بونگنت مگر واجہ پیغمبر و تمام زندہ و اشاں کار نہ گت۔ واجہ معاملات و رد اہمت کردل و مساوات و
رعایت داشتگت کہ مستر و چہ مسترین احتیاط دارو کس مردے چوش کنگ نونیت پریشی و سرہم اگر کسے و نیکہ قلبی میل و جاہ جنگت تو واجہ و
فرمائینگت اللہم هذا قسمی فیما املك فلا تلمنی فیما تمکک ولا املك (اے اللہ اے منی تقسیم انت ماں ہما چیزاں کہ منی اختیار و
انت ہر چیزیکہ ایو کاتمی قبضہ انت بہ منی اختیار نہ انت برائی سرانما ملامت مکن شایداں و اللہ یعلم ما فی قلوبکم و کان اللہ علیہم

حلیما و بہ ہے نیمکا اشارہ بہ بیت۔ حضرت

شاہ صاحب نہشت کنت یک مردے و لوگ بانکا

باز بہنت تو آتی و سر و اجب انت کہ ہر یکے و گورا

باری باری و بروت مالبت اے جہرہ واجہ نبی و

واجب نہ ات پہ ہمیشی و کہ جنیں آدمیاں ایشرا و تی

حق مزانتت ہر چیزیکہ بدنت پرانی رضامندی ظاہر

بکننت (و اگر نہ ہتگ روح گرو چیل پاد اہتگت کہ

چریشی و ماں دین و کاراں خلل پیدا بونگت و

لوگ بانکانی نظر چہ دنیا و بالکل یک کر بوان و اصلی

مقصود و نیمکا پشت نہ کپتگت۔ ماں ہے فکر و غم و مبتلا

بونگت) بے واجہ و چہ و تی طرف و تفاوت نہ

کت، درستانی باری برابر برابر مقرر کت بچیں حضرت

سوڈہ و و ہدیکہ آتی و عمر زیاں بوت و تی باری حضرت

عائشہ و بخشت۔ و یعنی ہر قدر قسم کہ ماں ایشا

أحللنا لك أزواجك اللاتي إلا فرمائینت،

چرائی و زیاں حلال نہ انت و ہر چیکہ ہنوں موجودت

آیان و بدل کنگ حلال نہ انت یعنی چوش چریشاں یکے

بہ ہے واسطہ یل دیگ بہ بیت کہ آتی و جاگہ و من دگرے

کاراں۔ چہ حضرت عائشہ و ام سلمہ و روایت انت کہ

اے ممانعت آخر و پشت نہ کت مگر حقیقت حال ایش

انت کہ واجہ نبی و نہ چریشی پدسا ننگے کت و نہ کسے و را

بدل کت واجہ و وفات و وقت و تمام لوگ بانکاں برابر

موجوداتنت و یعنی غلام و کنیز۔ حضرت و دو

حرم مشہورنت یکے ماریہ قبطیہ کہ چرائی و شکم صاحبزادہ

ابراہیم پیدا بونگت ماں خودی و آتی بران بوت، دومی

ریحانہ انت رضی اللہ تعالیٰ عنہا و یعنی ماں اللہ و نگاہ و

انت کہ کئے آتی و حدود و احکام و پابندی و کنت یا کنت

ہے خیال داران و کار کنگ بہ بیت و یعنی چہ اجازت

و حکم و بغیر ماں دعوت و شامل ہے ات و داندک لوٹاں پر

مجننت پسر اپیش کپان و منندت کہ اود اندان و

انتظار کنگ بکسیت و لوگ و مردمانی کار و بار و تہا

نقصان بہیت و یعنی چہ ورگ فارغ بوان و دنی و تی

لوگانی راہ گرگ بیت اودا دیوان جاہ جوڑ کنگ چہ ہماندہ

(میزبان) و ایدگہ لوگ و مردمان تکلیف بہیت۔ اے

خبران اگر چہ واجہ نبی و لوگانی بابت و فرمائینگت بونگنت

چیا کت شان نزول و تعلق گون ہمانی و ات مگرے دعوت

کتہم کسے و گور و پہ ورگ و نیت و روگ و ننگ یا طفیلی جوڑ بوان ماں ورگ شامل بوگ یا چہ ورگ پیش مہنت و دیوان بریا کنگ یا چہ ورگ فارغ بوان گشت

جنگ روانہ انت۔ و یعنی واجہ نبی جیا سبب و تی نفس و سر تکلیف برداشت کنت لحاظ و سبب کس و گوشت نہ کنت کہ چر دا پاد بیارات و بروات

کہ منارا تکلیف بہیت۔ اے واجہ و اخلاق و مروت و جہر بوننت مگر اللہ تعالیٰ و شے تادیب و اصلاح منظورات پیش کا آتی و حقیقت خبران و بیان فرمائینت

و چہ واجہ پیغمبر زبان و تی احکام اشکنا سینت و حضرت شاہ صاحب نہشت کنت اے اللہ تعالیٰ مسلمانان و ادب سوچ دات۔ کہ ی بہ مبارک ماں

واجہ و لوگ و جمع بونگنت تو ماں گپ و شب و کل پیش بونگنت۔ واجہ و آرام کنگ و لوگ ہمانی ات چہ شرم و نہ گوشتگت کہ یاد ات۔ پر ایان اللہ و حکم دات و

مرے آیت و پردہ و حکم آہت کہ مردیں آدم واجہ و لوگانی دیم و بکپنت اگر آیان چیزے لوٹکی بہ بیت تو چہ پردہ و پشت و طلب بکننت مرے رہبندہ و ہر دو جانب

۶

۷

۸

۹

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

فل یعنی کا فرومنافق ہرچے بلوشت ناہودگیں گپان، تا لان بکنتت و ایذا رسانی بکنتت۔ مومنات کے آدیل و شہوتانی روشنی و آیان پیغمبر علیہ السلام و مزین پاکبازی و راستبازی و معلوم دار بو تگنت۔ نباید کہ آیان ماں و اجہ و زنیہ چہ مرگ و پد کتام یک ہیچیں گپے بکنتت یا کارے بکنتت کہ ماں ادنیٰ چہ اذاتریں در جہ و اجہ و ایذا و سبب جوڑ بہ بیت لازم انت کہ مومنان و قی دوستناکیں و پاکبازیں پیغمبر و مزین شانی و خیال و مدام بدانت مبادا چہ مستی یا لاپرواہی و کتام درد یار و کیں جہرے بکنتت و دنیا و آخرت و تاوان برداشت کنگ بہ بیت، چہرے تکلیف دیو کیں حرکتاں یکے مزین گران و گناہ و کارے ایشنت کہ کتام کسے گون ازواج مطہرات و چہ تور زنیہ نکاح بلوشت یا چوشیں نالائقیں ارادہ و بہ و اجہ و موجودگی و ظاہر بکنتت۔ ظاہر گپت ایت کہ ازواج مطہرات و خاصیں عظمت چہ پیغمبر علیہ السلام و تعلق و سبب قائم بو تگ کہ روحانی اعتبار و آیان تمام مومناتی مات قرار دیگ بو تگنت آیا کتام امتی و نکاح و

ازواجه من بعدہ ابدان ذلکم کان عند اللہ عظیمًا
 گون آئی و جنیناں چہ آیتا رند ہجیر، البت اے شے خبر خدا و گور و مستریں گناہ انت فل
 ان تبدوا شیئا او تخفوه فان اللہ کان بكل شیء علیما
 اگن ظاہر بکن ات شتا چیز و رایا کہ پوشیدہ بدارات آرا، گڈ بیشک خدا انت بہ ہر چیز و زانوگروا
 لا جناح علیہن فی ابائہن ولا ابناہن ولا اخوانہن
 گناہ نہ انت جنینانی سرادیم و کپک و قی پتانی و نہ و قی چٹکانی و نہ و قی براتانی
 ولا ابناہن ولا اخوانہن ولا ابناہن ولا اخواتہن ولا نسائہن ولا ما
 و نہ و قی برات زانتکانی و نہ و قی گہار زانتکانی و نہ چہ و قی وڑیں جنینانی و نہ
 ملکات ایماھن و اتقین اللہ ان اللہ کان علی کل شیء
 و قی دست و مالانی فل و تبرس ات اے جنیں آدمانی چہ خدا بیشک خدا انت بہ ہر چیز و سرا
 شہیدا ان اللہ و ملککۃ یصلون علی النبی یا ایہا
 گواہ فل بیشک خدا و آئی فرشتہ رحمت دیم دینت نبی و سرا۔ اے
 الذین امنوا صلوا علیہ وسلموا تسلیا ان الذین
 ایسا نذراں شاد و دیم بدیت آئی سرا و سلام دیم بدیت سلام گوشان و وف ہما کسانے کہ
 یؤذون اللہ و رسولہ لعنہم اللہ فی الدنیا و الآخرۃ و
 رنجینت خدا و آئی و پیغمبر لعنت آیان و خدا و ماں دنیا و آخرت و
 عدلہم عذابا مہینا و الذین یؤذون المؤمنین و
 تیارکت پہ آیان اللہ و عذاب رسوا کنوکیں فل و ہما کساں کہ رنجینت مومنین مردنیان و
 المؤمنین بغیر ما کتسبوا فقد احتبلوا بہتاناً و اثماً
 مومنین جنیں آدمان ابید چہ گناہے سرزد بو تگیں گڈ آیان قی چٹ و زرت بار بہتان و پدراہیں
 یا ایہا النبی قل لا زواجک و بنتک و نسائ المؤمنین
 گناہ و قی اے نبی بگوش پہ و قی لوگ بار نکاں و قی جنکاں و بہ مسلمانانی جنینان و

آیک و بعد آیان موجودیں احترام و لحاظ کا حق منت
 کنت و یا چہ و اجہ و بعد آماں لوگی اڑ و جنجالاں کپا
 دین و تسلیم و تلقین و ہما اعلانیں کارے گون
 آزادی و سرجم کنت کنتت کہ پرانی در حقیقت و بہ نبی
 زوجیت و آیتا گپیں کرتگ و ایشی و مستریں درجہ و
 بے حس و بے شعوریں انسانے ہم باور کنت کہ تید البشر،
 امام استقین و خلق عظیم و خدا بید و خدمت و عسر
 گوازیں نوکیں خاتون بہ دمانے و کتام جاگے نندان قلبی
 مسرت و وشنودی حال کنگ و امیت و داشت
 کرت بکنتت و خصوصاً و ہدیہ معلوم بو تگ کہ اسال ہما
 گپیں کتگیں خاتون انتت کہ آیان دنیا و آخرت و
 چہ دورا ہاں یک راہے یہ گپیں کنگ پیش کنگ
 بوت تو آیان گون مزین و وشنودی و آزادی و دنیا و
 عیش و بہار لگت جان اللہ و رسول و وشنودی و
 آخرت و راہ و اختیار کنگ و جارجت۔ چنانچہ
 تاریخ پیش داریت کہ واجہ و وفات و پد چو نہیں بے
 مثالیں زہد و ورع و صبر گون اے پاکبازیں جیتی
 خاتونان ماں خداوندی عبادت و قی زمانہ ایش
 گوازیںت و دینی حکمانی اشاعت و سلام و زور کیں
 خدمت و واسطہ و قی جندش و قف کنگت و کسے ہم
 دنائے لذتان ماں دل و جاگ نہ دات و جاگہ خوش
 بداتیں و ہدیہ چہ پیغمبر حق تعالیٰ و "یرید اللہ
 لیذہب عنکم الرجز من اهل البیت ویطہرکم
 تطہیرا" فرمان کنان و آیان تزیکیہ و تطہیر و ردا
 کفالت فرمائینگ ات فرض اللہ عنہم
 و ارضاہن و جعلنا منہن لعظمتھن حق
 تعظیمن فوق ما نعظمن امہاتنا التي ولدتنا
 آمین۔ اے مسند و گیش و گوار مولانا محمد قاسم
 نانوتوی ماں و قی کتاب (آب حیات) و کرتگ
 باید انت کہ اودار جوہ کنگ بہ بیت۔
 فل یعنی گون زبان و گوشگ و بل ماں دل و ہن
 چوشیں و سوسہ یارگ نہ لوشت۔ اللہ و دیمانظاہر و
 باطن کل یک حساب انت صح رازے چرائی چہ نہ انت
 فل برزا ازواج مطہرات و گوشگ بوت کہ مردنیان
 دیمانکینت، نون پیش داشت کہ جنیں آدم و قی محرمانی
 دیما کیت کنت۔ اے بار و ہرچ حکمے عام مستورات و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ماں سورہ نور و گوست ہما ازواج مطہرات بار و ہم ہست انت ولا نسائہن ولا ما ملکک ایماھن و تفسیر ماں سورہ نور و گوستگت اودا مطالعہ کنگ
 بیت فل پردہ و بابت و ہرچ احکامے بیان بو تگت و اے ردا ہرچ استثنائے کنگ بو تگ آئی و خیال داری و برابر بکن ات کمیں گڈ بڑ اے بابت ہرچ کنگ
 مہیت ماں ظاہر و باطن و حدود اللہ یاد دارگ لوشتت چہ اللہ پاک و شے ہیچ احوال پوشیدہ نہ انت
 و صلوا علی النبی و مطلب انت نبی و شتا و تعظیم گون رحمت و مہربانی و پد ہر کس و طرف و صلوة منسوب بیت ہمانی و شان و مرتبہ و لائق ثنا و تعظیم، رحمت
 و عطاوت مراد گریں۔ چوشگ گوشنت بت چک و ہر، چک و قی پت و سرا، برات و قی برات و سرا مہربان انت یا ہر یکے گون دومی و محبت کنت تو ظاہر
 انت ہما ڈوسے محبت و مہربانی پت و پچک و سرا انت ہارنگ و چک و محبت و مہربانی پت و سرا نہ انت۔ و برات و گون برات و محبت چہ ہر دو بیناں جدا

رنگ بیت ہے رنگ ادا بفہم۔ اللہ ہم پر نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ءِ صلوة دیم دنت یعنی گوں رحمت و شفقت واجبہ و ثنا۔ و اعزاز و اکرام ءِ کنت۔ و فرشتہ ہم صلوة دیم دنت مگر ہر یکے ءِ صلوة و رحمت و تکریم و تثنیہ و درجہ و موافق ءِ بیت۔ دیمتر مومنان ءِ حکم انت کہ شامہ صلوة و رحمت دیم بدے ات آئی ءِ حیثیت چہا ہر دو میناں جدا ہوگ لوٹیت۔ عالمانی گوشگ انت کہ اللہ ءِ صلوة ءِ معنی رحمت دیم دیگ انت و فرشتگان صلوة استغفار کنگ انت و مومنانی صلوة دعا کنگ انت۔ ماں حدیث ءِ ہست کہ و ہرے اے آیت نازل بوت صحابہ رضی اللہ عنہم ءِ عرض کت یا رسول اللہ اسلام ءِ طریقہ و رہبند مار معلوما

بوتگ (یعنی نماز ءِ تشہد ءِ چیزیکہ وانگ بیت السلاط علیک ایھا النبی ورحمۃ اللہ وبرکاتہ۔ صلوة ءِ رہبند ءِ ہم مارا سوچ بدے کہ آیا ماں نمازاں بوائیں، واجب ءِ اے ہم ءِ در و تلقین کت : اللہم صل علی محمد و علی آل محمد کما صلیت علی ابراہیم و علی آل ابراہیم انت حمید حمید اللہم بارک علی محمد و علی آل محمد کما بارکت علی ابراہیم و علی آل ابراہیم انت حمید حمید۔ غرض ایشنت کہ اللہ تعالیٰ ءِ مومنان ءِ حکم دات کہ شامہ صلوة (رحمت) دیم بدے ات اے نبی ءِ سوچ دات کہ شے در و دیم دیگ ءِ مطالب چوش انت کہ چہ اللہ ءِ در بندہ یکن ات کہ زیات ءِ زیات و تی رحمتاں داں اید الابد نبی ءِ سرادیم دیان بہ بیت چیا کہ آئی ءِ رحمتانی حد و حساب نیست انت، اے ہن اللہ ءِ رحمت انت کہ پہ اے در بندہ ءِ سر ہر گچہ گمش رحمت دیم بدنت آچو مٹے پیمیں عاجز و نا بودیں بندگانی طرف ءِ منسوب کنگ بہ بیت۔ چوش بگوش کہ آیا ن ما دیم دانت حالانکہ ہر جا و رہا و رحمتانی دیم دیوک آذات یوکا دت انت۔ یک بندہ تے چہ طاقت داریت کہ ماں سید الانبیاء ءِ بارگاہ ءِ آئی ءِ شان ءِ قابل تحفہ پیش کت بکنت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ فرمائینت کہ چہ اللہ ءِ رحمت طلب کنگ پہ واجبہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و آئی ءِ خاندان ءِ واسطہ من قبولیت داریت آئی ءِ سر آئی ءِ شان ءِ قابل رحمت نازل بیت ویک برے لوٹگ ءِ دہ رحمت نازل بنت لوٹوک ءِ سرا، نوں ہر کسے ءِ ہر قدر دل بواہیت ہما قدر حاصل بکنت۔

تنبیہ: صلوة علی انسبی ءِ بابت ءِ گیشیں گیش و گیوار ماں اے مختصرین فوائد جاگہ کت نہ کنت حدیث ءِ شرحانی توکا باید انت کہ مطالعہ کنگ بہ بیت۔ و اے ردایخ شمس الدین سخاوی ءِ رسالہ "القول البدیع فی الصلوة علی المجیب الشفیع" وانگ ءِ قابل انت۔ اے بابت ءِ شرح صحیح مسلم ءِ چیندے گیش گیوار گرتگ، علم دوستان لازم انت کہ آئی ءِ ہم بچارنت فالحممد للہ علی کل حین و ان۔

و بجز احکامات بہ مسلماناں کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ءِ ایذا دیگ ءِ سبب جوڑ مبنت بلکس آئی ءِ مزہ تکریم و ادب بکنت کہ آئی ءِ یک صورتے صلوة و سلام ءِ دیم دیگ انت نوں پیش داشت کہ اللہ و رسول ءِ ایذا۔ دیوک ماں دنیا و آخرت ءِ ملعون و ماں سک تر ندیں عذاب ءِ گرفتار بنت یا ماں آئی ءِ بارگاہ ءِ نالائقیں گیان ظاہر بکنت۔

و اے منافق انت کہ با پشت ءِ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ءِ بدرد گوشتش یا واجہ ءِ ازواج مطہرات ءِ بابت دروغ طوفان اش تالان کر تگت چوشکہ ماں سورہ نور ءِ بیان بوت۔ دیمتر لھتیں ایذا یاں گر و دار ءِ در ابست و بند کنگ بوتگ کہ مسلمانیں جنیں آدمان چہ اشانی طرف ءِ پیش اہنگت۔ ماں روایتاں ہست کہ مسلمانیں جنیں آدم و ہرے بہ یک حاجتے ءِ در اماں پٹے ءِ شتگنتت بد معاشیں منافق اشانی چاروک بوتگنتت و گوں اشان دست دلہی کوشش اش کنگت پدا و ہرے گرگ بوت انت گر گوشتش کہ ماں زانتگ، ماگوشتہ زاناں مولد انت۔

فل یعنی گوں بدن ما پھوشگ چیز کے بہر چہ سر، جہل چہرہ و سر اہم لوجان بکن ات۔ ماں روایتاں ہست کہ اے آیت و نزول و پیدائش میں جنیں آدمی بدن دیم چیر دیان و پھوش چہ لوگ در کسپ گنتت کہ ایوک یک چے پہ چارگ بیچ منگت چریشی و ثابت بوت کہ فتنہ و زمانگ آزا تین جنیں آدمی باید انت کہ وئی دیم و چیر بدنت مولد سکین ضرورت و سوب اشی و مکلف کنگ نہ بوتگ کہ ماں کار و بار و مزین نقصان واقع بیت۔ فل حضرت شاہ صاحب نشہ گنت یعنی جاہ یارگ بہ بنت کہ مولد نہ انت بی بی انت و عزت مندے بد کردارے نہ انت بختاور و نیک نخت انت تو بدیں نیت داروکیں مردم گوں آئی کارمدارنت اے بہتری و حکم انت دیمتر فرمان کت کہ اللہ ہست انت بختوک مہربان، یعنی اہتمام و باوجود اگر چیزے کوتاہی بہ بیت توجہ اللہ و مہربانیت مغفرت و امید دارگ بہ بیت (تکلیل) اے آزا تین جنیں آدمی متعلق و انتظام ات کہ آیان جاہ یاران ہر کس دست درازی و بہت مہبت و دروغیں نیون و عذر لپشت مکیت دیمتر عام دست دراجی و ردایم تراپ دیگ بوتگ کہ توری آزا دین جنیں آدمی و دست درازی بہ بیت یا گوں مولد و

فل یعنی آکسے و کہ بد نظری و شہوت برتی و مرض گنتگ فل اے غالباً یہود انت کہ اکثر دروغیں خبرن تالان کنان اسلام و بدنامی و شوہار و انت و ممکن انت کہ منافق مراد بہ بنت و فل یعنی اگر اشاں چہ وئی اے بدیں کاراں ست نہ کش ات تو ماترا اشانی سر اسلط کتیں تاکہ ماں چنت روج و اشاں چہ مدینہ و درنگ بہ بنت و ہمہ کر روج پشت بکینت ماں ترس و لرز و بہ بنت چنانچہ یہود چہ مدینہ کنگ بوتنت و منافقان چہ بیم تراپ و اشک گنا شایقی رہندش بدل کنگت پیش کا چہ سزا و رستگار بوتنت حضرت شاہ صاحب نشہ گنت ہما مرد ماں کہ بد نیت انت ماں مدینہ و زالبولان و دست اندازی کنگت شگال پگان کنگت و دروغیں خبرن شگش کنگت کہ مخالفان زور مندنت و سلمان کمزورنت اے ہمایانی بابت انت فل یعنی عادت اللہ ہمیش ہوان پیدا کنت کہ ماں پیغمبرانی مقابلہ ہما کساں کہ ناشی کت و فتنہ و فساد تالانش کرت ہے طول و وار و ذلیل یا ہلاک کنگ بوتنت، یا مطلب چوش انت کہ مفسدان و چہ وئی میاخی و بکش ات و دور چکش بدنت چوش کہ حضرت شاہ صاحب چہ تورات و نقل کنت و اگر چہ قیامت و ہد و متعین کنان اللہ پاک و کس و لا حال نہ کنگت مگر ادا اشارہ کنگ بوتگ کہ آقرب انت۔ حدیث و ہست کہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم وئی شہادت و توکی ننگ و برز کنان و فرمائینت انا و الساعۃ کھاتین (من و قیامت اے دوئیں ننگ کانی پماتیں یعنی توکی ننگ ہر قدر دیمانہ من چہ قیامت و بس ہمہ کسیر تر بہتنگ قیامت باز نزدیک ہوان و پیدا کنت حضرت شاہ صاحب نشہ گنت شاید اے ہم منافقان یک سر و سازے جوڑ کنگت کہ ہما چیزے ماں دنیا کسے و گورا جواب مہبت ہما سوال ہنگ برے کنگ بہ بیت بریشی رد ادا و کرت و ممکن انت ساری چیزے کہ فرمائینتگ "لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا" بریشی و سراستہرا و تکذیب و وڑا درت نش کنگت کہ آقامت و آخرت کدی کیت کہ آئی و ترس مارا پیشدراگائت و آخر آئی و وقت و بار و چیزے ماہم بزائیں۔ فل اے ہے لعنت و اثر انت کہ ناہودگیں سوالاں کنگائت وئی عاقبت و بار و بیج فکر نہ کنت فل یعنی دیم پہ چیر چکل دیان و آیبانی چہرہ ماں آس اے دیم آدمی کنگ بیت۔ فل آساعت و حسرت کنت کہ در بچما ماں دنیا و رسول و خبر بگتیں تو مروچی اے بدیں روح ماندیستگت۔

يُدْرِينَ عَلَيْهِمْ مِنْ جَلَّابٍ يَدِينُ ذَلِكَ ادنى ان يعرفن لوجان بکنت وئی سراچہ وئی چہ دران فل آ نزیک تر انت ایک آجاہ یارگ بہ بنت فلا یوذین و کان اللہ غفوراً رحیماً ۵۹ لین لم ینتہ السفقون گڈ ایادیک نہ بنت، و ہست اللہ بختوک مہربان فل البت اگن باز نہ اہنتت متفق والذین فی قلوبهم مرض والمرجفون فی الہدینہ لکنغریبتک و ہما کساں کہ ماں آیبانی دلاں مرض انت فل و بدیں خرابی کتو کساں ماں مدینہ و کتو ماضور و اسلط کتیں بہم تملک لا یجاورونک فیہا الا قلیلاً ۶۰ ملعونین انما ثقوا اخذوا وقتلوا تقتیلاً ۶۱ سئۃ اللہ فی الذین دست بکینت گرفتار کنگ بنت و کنگ بنت مزین کنگت و مثل سنت و خدایاں ہما کساں کہ خلوا من قبل و لن تجد لسنۃ اللہ تبدیلاً ۶۲ یسئک گوشتگت چہ و پیش و۔ و ہجر نہ کنتے پہ خدایاں سنت تبدیلی و سوال کنت چہ تو الناس عن الساعۃ قل اتباعہم عند اللہ و ما یدریک مردم چہ قیامت و، تو بگوش کہ آئی علم انت خدایاں گور و۔ و تو چہ زانے لعل الساعۃ تکون قریباً ۶۳ ان اللہ لعن الکفرین و شاید قیامت ہست انت قریب و بیشک خدایاں لعنت گرفتار کافران و اعد لهم سعيراً ۶۴ خلدین فیہا ابداً لا یجدون ولیاً جوڑ کنگت پہ آیاں دپ جو کتیں آس ملائیک بنت ماں آئی و مدام، نہ گزنت دوستے و لا نصیراً ۶۵ یوم تقلب وجوہهم فی النار یقولون و نہ مددگارے روچیکہ گردینگ بنت آیبانی دیم ماں آس و فل گوشتت یلینا اطعنا اللہ و اطعنا الرسول ۶۶ وقالوا ربنا انسا اے در بچما کہ ماں بزداری بکتیں خدایاں و فرمانبرداری بکتیں رسول و فل و گوشتت اے مئے رب بیشک منزل ۵

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اطعنا سادتنا وکبرائنا فاضلونا السبیل ۱۵ رَبَّنَا

مارندگیری گت دتی سردارانی و کدخدایانی گڈ آیان مارا گمراہ کت چہ راہ ء، اے مئے رب

اتھم ضعفین من العذاب والعنہم لغنا کبیرا ۱۶ یَا أَيُّهَا

بدے آیان ء دوسر چہ عذاب ء ولعنت آیان ء مسترس لعنت و اے

الذین امنوا لاتکونوا کالذین اذوا موسیٰ فبذآہ اللہ ہما

ایسا نذاراں شتا مہبت چوہا کساں کہ آیان رجینت موسیٰ ء گڈا بے عیب کت اللہ ء آ

قالوا وکان عند اللہ وجیہا ۱۷ یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا

چہ آیان گوتگیں خیراں، و ہست ات خدا ء گور ء عزت دار و اے ایما نذاراں چہ خدا ء ترس

اللہ و قولوا قولا سدیداً ۱۸ یُصِدِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَ

ات و بگوش ات خبر ء تجکیں تاکہ ڈو کدار بکنت شے کاراں و

یغفر لکم ذنوبکم و من یطع اللہ ورسولہ فقد فاز فوزا

تاکہ بہ بخشیت پہ شتا شے گناہاں ء و بہر کس رندگیری کنت خدا ء و آئی ء رسول گڈ اتحقق سرت

عظیماً ۱۹ اِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَ

مسترس مراد و کت بے شک ما پیش کت امانت ء آسمانا و زمین و

الجبال فابین ان یمحلنہا و اشفقن منہا و حملہا الانسان

کوہاںی سر ء گڈ اقبولدار نبوتنن ایک آڑا چست بکنت و ترستنت چرائی ء و چست کت آڑا انسان

انہ کان ظلوماً جہولاً ۲۰ لِعَذَابِ اللہِ الْمُنْفِقِیْنَ وَ

بیشک آہستنت مزن ظالم نادان و تاکہ عذاب بکنت خدا منافق مردینان ء و

المنفقۃ و المشرکین و المشرکۃ و یتوب اللہ علی المؤمنین

منافق جنیں آماں و شرک کتوگیں مردیں شرک کتوگیں جنیں آماں و پہل بکنت خدا ایماندار و کیں مردیں

و المؤمنات و کان اللہ غفوراً رحیماً ۲۱

آدماں ء و ایماندار و کیں جنیں آدماں ء و ہستنت خدا بخشوک مہربان و

منزل ۵

فل اے لفظان ء زیادہیں زہر ء گوشت کہ مئے اے دنیاوی سرداراں و مذہبی سردکاں فریب دیان ء و دروغ کاٹی رد دیان مارا ماں چوشیں گچیل ء دوردات ہمشانی اغوا ء ردا ما چہ حقین راہ ء سستگیں اگر مارا سزا دیگ بیت تو اشان ء دوسر سزا بدے و ہرج لعنت ء تو کا ماگر فٹا ریں مسترس لعنت بر شان چکل دیگ بہ بیت چوش بگوش آیان ء دوسر سزا دیا مینان ء و قتی دل ء سرد کنگ لوٹنت ہے مضمون ء یک آیتے سورہ اعراف ء ماں چار قی رکوع ء گوشتگ ہودا اشانی فریاد ء پستہ ہم دیگ بوتگ ہودا چارگ بہ بیت ۔ فل یعنی شتا چوشیں کت کام کارے یا خبرے مکن ات کہ چریشی ء شے نبی ء ایذا برسیت، نبی ء حج تاوان بیت چیا کہ اللہ ء گورا آئی ء مزن آبروانت آکل نقصان دیوکیں خبران رد کنت البت شے عاقبت برباد بیت بچارت حضرت موسیٰ علیہ السلام ء بابت ء مردماں چونیں ایذا دیوکیں خبر کت مگر اللہ تعالیٰ ء آئی و جاہت و مقبولیت ء سببے درستیں گپان ء باطل قراردات و موسیٰ ء بے خطا و بے داعی ثابت کت و پیشداشت

ماں روایتاں ہست کہ لیتے مفسدیں مردماں حضرت موسیٰ ء سر اٹھت جت کہ حضرت ہارون جبگل ء برنگ دکتنگی اللہ تعالیٰ ء یک دستوری رھبند ء خلاف آئی تردید کت ۔ و ماں صحیحین ہست کہ حضرت موسیٰ ء چہ جیا سببے دستور ء بزخلاف چیر کاٹی غسل کتنگت مردماں گوشت کہ واجہ موسیٰ ء بدن ء عیبے ماں انت، برص ء دلغ انت یا خصیہ گوات انت یک روچے حضرت موسیٰ ایو کا غسل کنگت گت گدان ء زرت بہ یک سنے ء سر ابر کتنت، آسنگ گدان زرت و حجک لکت حضرت موسیٰ عصا زرت آئی ء دمب کت کہ اودا درستیں مردماں نذارگ چارگا کتنت سنگ اوشتات کلاں آڑا برھنگت ذلیست و معلومدار بوتنت کہ واجہ بدن بے عیب انت ۔ شاعر ء باز خوب گوشتگ ۔

پوشاند لباس ہر کہ را عیبے دید بے عیبان را لباس عریانی داد لہتے مفسدان نبشتہ کنگ کہ قارون ء یک فاحشہ میں زالے ء چہرے زر دیان ء ماں تھی ء چرائی گوتاشینتی کہ موسیٰ علیہ السلام ء (نعوذ باللہ) گوں من مبتلا انت حق تعالیٰ ء آخر کار قارون ایمان زمین ء ایر برت و چہ ہا زال ء اے تمہت ء تردید کنا ثبنت چوشکہ ماں سورہ قصص گوشت تنبیر : موسیٰ علیہ السلام ء سنگ ء برہنہ تجگ چہ مجبوری ء سبب ء ات و شاید اے خیال نی ہم نہ ات کہ سنگ جمع ء تو کاروت و اوشتیت ۔ بشت کپت سنگ ء اے حرکت آبطور خرق عادت ات خرق عادت ء سر عالماں مستقل مضمون نبشتہ کتنگ کہ آئی ء وانگت پد باید نہ انت کہ مردماں ماں چوشیں جزئی خبرانی تو کا مبتلا مبتنت ۔ بہر جاورد چہ قصہ معلوم بیت کہ اللہ تعالیٰ ء گور ء انبیا علیہم السلام ء جسمانی و روحانی عیبانی پاک کنگ ء چنکر اہتمام ہست تاکہ مردمانی دل ء آیان بابت ء نفرت و سبکی ء جذبات جاہ جان ماں حق ء قبولداری ء اڑو و خیال ثابت مبتنت فل یعنی چہ اللہ ء ترسان راستیں و تجکیں خبر گوشوک خوبیں و مقبولیں عملانی توفیق بیت و تقصیر کوتاہیانش درگذر کنگ بنت دراصل ماں اللہ و رسول ء اطاعت

حقیقی کامیابی ء راز پوشیدہ انت ہر کس اے راہ گیت دتی منزل مراد سربوت ۔ فل یعنی ظلم بہ کنت ۔ آبارے کہ گوں آسمان زمین و کوہاں چست کنگ نہ بوت اے نادان ء بہ قتی کوپگانی سرازرت سے آسمان بار امانت نتوانست کشید : قرعہ فال بہ نام من دیوانہ زدند ۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت یعنی بہ قتی جان ء سرازرتگی نہ بوت ۔ امانت چہ چیزایت دگرے ء چیز ء اے داب ء نگہدارگ و خیال کنگ کہ قتی واہگ یک گور بہ بیت ماں آسمان و زمین وغیرہ ء قتی واہگ حج نیست انت یا ہست انت تو بس ہم نکر انت کہ آیان بہ قتی جاہ ء قائم انت ۔ ماں انسان واہگ و جذبات ہست انت و آئی ء برخلاف ہم کت کنت ۔ آدگر ء چیز (یعنی حکم) ء و قتی مرضی ء برخلاف دارگ مزن زور نوٹیت ۔ نول آئی ء عاقبت چوش انت کہ منکران ء گناہ ء سر اگرگ بہ بیت و و متوکاتی قصور محاف کنگ بہ بیت، ہوں ہم ہم ہم حکم انت کہ کسے ء امانت کسے پہ زانت ضائع بکنت تو بدلا (ہمان) دیگ کپیت و بے اختیار ء ضائع بہ بیت تو

بدلہ دیگر نہ لوٹیت (موضح) اصل گپ چوش انت کہ حق تعالیٰ وئی یک خاصیں امانتے، ماں مخلوق ہر ایک نوعے ایر کنگ و ارادہ کت کہ آہے امانتے
 اگر بلوٹیت تو چہ وئی کوشست و محنت و وئی با سکانی قوت و محفوظ داشت کنت بلکین آئیآزیات دیما برگ ہم تو نیت تاکہ ماں اے ردا اللہ پاک و
 ہمک ڈولیں شتون و صفات ظاہر بہ بنت مثلاً ہے قسم و مردماں کہ اے امانت و شتری و محفوظ بدارنت و دیما بیرنت آیان و انعام و اکرام کنگ
 بہ بیت و ہما مردماں کہ اے بابت و چہ غفلت یا چہ شرارت و آئیآضائع بکنت آیان سزا دیگ بہ بیت و ہما مردماں کہ اے بابت و قدرے سستی و کوتاہی
 بکنت گوں آیان عفو و درگذر کنگ بہ بیت۔ منی خیال و اے امانت ایمان و ہدایت و یک تخے کہ ماں بنی آدم و قلوب و سنگ و تالان کنگ بوتگ
 کہ آرا «ما بہ التکلیف» ہم گوشت کنیں «لا ایمان لمن لا امانۃ لہ» چہ ہمیشی نگہداشت و گردار و ایمان و درخت رُدیٹ گویا کہ بنی آدم و
 قلوب چہ اللہ و زمینان انت تخم ہائی و ت مان کنگ بہ ہور و گوارگا رحمت و جبران ہم و ت دیم دنت کہ چہ ایابی سینگ خدا دندی و می و ہور گوارگا
 انسان و فرض ایشنت کہ ایمان و اے تخم و اللہ امانت انت ضائع و برباد کنت بلکین گوں مزین جہد و کوشست، گردار و خیال داری و آئی و پرورش
 بکنت مبادا چہ غلطی یا چہ غفلت و درخت رُدوم و بدل و تخم ہم بسچیت برباد بہ بیت بہ ہے طرف و اشارہ انت ماں حدیقہ و حدیث و ان الامانۃ نزلت
 من السماء فی جذر قلب الرجال ثم عملوا من القرآن (الحديث) اے امانت ہما ہدایت و تخم انت کہ آچہ اللہ طرف و ماں مردمانی دلاں جاگہ دیگ
 بوتگ پدا قرآن و حدیث و علوم و ہور و باران بوت کہ اگر چہ پرائی و بہ شتری نفع زورگ بہ بیت تو ایمان و درخت رُدیٹ و مزین بیت زور اور و ورق اور
 و انسان و چرائی و شیر کنیں ثمرہ و لذت گرگ و موہ دست کپیت و اگر چہ نفع گرگ و کوتاہی بکنت تو ہما اندازہ و ماں درخت و رُدوم و مزین بوگ و نقصان پیرا
 بیت یا بالکل چہ غفلت و کار گرگ بہ بیت تو گرگ تخم ہم برباد و بیگواہ بیت اے امانتے ات کہ آرا اللہ تعالیٰ زمین، آسمان و کولمان و پیش کت مگر کئے
 چوشیں استعداد و قابلیت ہست ات کہ اے امانت عظیم و چست کنگ و ہریجے و بہ لسان مال یا بزبان قال چہ ناقابل برداشت ذمہ داریاں ترسان
 انکار کت کہ گوں ما اے بار زورگ نہ بیت، ہر کس باید انت کہ و ت بچاریت کہ بجز انسان و گہ کتام مخلوق انت کہ آچہ وئی کسب و محنت و ایمان و تخم و
 حفاظت و پرورش کتان و ایمان و درخت و چہ ثمرہ حاصل کت بکنت۔ در حقیقت اے مزین شانیں امانت و حق و ادا کنگ ہے علوم و جہول انسان و
 کار بیت کنت کہ آئی و گور و ملکین و کار موجود ہست، محنت و غم زوران و کتام چیزے و دیما برگ و قدرت خداوند تعالیٰ و آرا عطا فرمائینگ «ظلم و
 و» جہول و جاہل و اسم مبالغہ انت۔ ظالم و جاہل ہما کس انت کہ آبا لفضل چہ عدل و علم و ہورک (خال) نہ بیت مگر اے صفاتی
 حاصل کنگ و صلاحیت داریت۔ گڈا ہرچ مخلوق چہ وئی فطرت و اول سر و گوں علم و عدل و صفتاں متصف انت و یک دمانے ہم صفات چہ آئی و
 جدا نہ بنت، مثلاً ملائکہ اللہ یا ہرچ مخلوق اے چیزانی حصول و صلاحیت و ذاریت مثلاً زمین، آسمان، کوہ و غیر ذلک۔ ظاہر ہں گپے کہ اے ہر دوئی
 امانت خداوندی و بار و چست کنگ و نوزت۔ بیشک انسان و چہ ابید «جن» یک نوعے و مخلوقے کہ ماں آئی و فی الجملہ اشی و تحمل و استعداد ہست
 پیشکاماں و ما خلقت الجن و الانس الا لیعبدون و ہر دوئیماں یک جامع کنگ بوتگ لیکن انصاف ایشنت کہ امانت و ادا کنگ و
 حق ماں اے مخلوق و ہمذکر ضعیف و نزورات کہ امانت و بار و چست کنگ و ہدے زیات قابل ذکر نہ ہگ نہ بوت چوش بگوش کہ اے باب و جن،
 ان و تابع قرار دیگ بوت کہ جدا گانہ حیثیت و اشانی نام و گرگ و حاجت پشت نہ کپت۔ واللہ تعالیٰ اعلم بالصواب۔

و منی خیال و اے جاگہ و ویتوب اللہ علی المؤمنین الخ و معنی معاف کنگ و زورگ مناسب انت بلکین بہ آیانی جاوہر و سراد لگوش گور
 کنگ و مہربانی کنگ و کنیں تو بہتر انت چوش کہ ماں لَعَدَّ ثَابَ اللّٰهُ عَلٰی السَّجِي وَالْمُهْجِرِيْنَ و گرگ بوتگت۔ اے و کاملین مومنانی
 بیان بوت و ماں «كَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا» و قاصرس و مقصرین و جاوہر و طرف و اشارہ فرمائیت، واللہ تعالیٰ اعلم
 سَأَلَ اللّٰهُ تَعَالَى أَنْ يَسْتَوْبَ عَلَيْنَا وَيَغْفِرَ لَنَا وَيُثَبِّتَنَا بِالْفَوْزِ الْعَظِيمِ إِنَّهُ حَبْلُ جَلَالِهِ وَعَمْرُوَالهِ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 سَمَتْ سُورَةُ الْأَحْزَابِ وَاللّٰهُ الْمَجْدُ وَالْمَلِكَةُ

فل یعنی تمام تعریف و توصیف پہ ہا خدا انت کہ آہنا بغیر گوں کسے و شریاری تمام آسمانی وزیننی چیزانی خدا بند و خالق انت، آگوں من حکمت و خبر داری پہ آیانی تدبیر و ملاحظہ انت آئی اے سلسلہ مفت و پیدائہ کنگ اے و طری حکیم و داناء بابت و جوشیں گمان ہم بیت نہ کنت۔ لازم انت کہ اے تمہیں نظام گذ سرے بہ جو انہیں نتیجے و منتہی بیت ہائی و آخرت گشت و چو شک ماں دنیا و آذات تنہا تما تو صیف و تعریفان کر زیت ماں آخرت و ہم ایو کا ہائی و تعریف بیت کنت بلکہ ادا و سر ظاہر و دکے و ہم تعریف پہ زبان و کنگ بیت چاک مخلوق و فعل خالق و فعل و عکس و آئی و کمال آئی حقیقی کمال و عکس انت و لیکن اودا تمام پوش و پردہ چست کنگ بنت ہر چیکہ بیت آئی و کل بہ شری و گندنت کہ تمام کار و بار بہ ہائی و جانب انجام گر گانت پمشکا صورہ و حقیقہ چہ ہر حساب و تھنا ہائے حساب خوب بیانی دار و کیں ذات پہ توصیف و کشت کسیت۔ فل یعنی آسمان و زمین و یک ادنا تریں چیزے ہم جراتی علم و در نہ انت ہر چیزے کہ ماں زمین و تو کا

روت مثلاً جانور، کرم، لوگ، نباتات و تخم، ہور و باران و آب، مردگ و لاش و ہر چیزیکہ چہ آئی و تو کا در کسیت مثلاً کشار، بہتریں کاہ، معدنیات وغیرہ و ہر چیزے کہ چہ آسمان و طرف و نازل بیت مثلاً باران، وحی، تقدیر، فرشتہ وغیرہ و ہر چیزیکہ بالا کسیت مثلاً روح، دعا، عمل و ملائکہ وغیرہ اے تمام انواع و جزئیات و سر اللہ و علم چاکر دگنوک انت۔

فل یعنی اے تمام بیگ و رونق داری چہ ہائی رحمت و داد دہشانی برکت و انت و اگر نہ چہ بند گانی ناشکری و حق ناشناسی و بردا اگر ہادمان و لوپ ماں گرت و دور دیگ بہ بیت تو تمام رونق ہادمان و بگواہ بیت و کویو اخذ اللہ الناس بہما کسبو اما ترک علی ظہرہا من ذآبۃ (فاطر۔ ۵۷)

کی یعنی قیامت پر جانہ بیت آئی متشا دیما بیان لو گانت اذ امرتکم کل ممزق انکم لکن خلقن جدید۔ یعنی ہا معصوم و مقدسین انسان کہ آئی و صدق و امانت و اقرار۔ در ستاں چہ ساری کر تگت و ہنوں گوں حکمیں شہوتاں آئی و صداقت سرجی و روشن بوتگ بہ کون سو گندوران و چہ اندر و جانب خبر دنت کہ قیامت ضرور کیت پدات لیم نہ کنگ و سبب چہ انت البت اگر کتام محال یا حکمت و برخلاف گئی۔ جتیں تو لے صورت و انکار و گنجائش بوتگت لیکن نہ اے محال انت و نہ حکمت و برخلاف انت گڈ انکار کنگ و معنی ہٹ کنگ انت۔ فل یعنی ہا عالم الغیب و قسم کہ چہ آئی و محیط علم و زمین و آسمان و حج ذرہ ٹے یا چہ ذرہ و کستر یا کتام مستریں چہ ہم غائب بیت نہ کنت۔ شاید جوش ہمیشہ کا فرامینت کہ قیامت و وقت تعین ما کنگ نتوئیں، آئی ہا انت کہ چہ آئی و علم و حج چیز در نہ انت مارا ہر قدر خبر دیگ بوت ما آئی و کئی و کیشی بغیر سرت و الیشی و جواب ہم بوت کہ آیا جوش گوشگت اذ ااضلنا فی الارض الخ یعنی و ہرے مٹے بدن و ذرات شنگ شانگ

بوان و ماں خاک و آوار بوتنت گڈ احوں کانی دوبارہ پیدا کنگ بیں تو پیشین داشت کہ حج ذرہ ٹے چہ آئی علم و غائب نہ انت و ساری و پیش دارگ بوتگ کہ آسمان و زمین و ہمک چیز و سراقضہ ہائی و

روت مثلاً جانور، کرم، لوگ، نباتات و تخم، ہور و باران و آب، مردگ و لاش و ہر چیزیکہ چہ آئی و تو کا در کسیت مثلاً کشار، بہتریں کاہ، معدنیات وغیرہ و ہر چیزے کہ چہ آسمان و طرف و نازل بیت مثلاً باران، وحی، تقدیر، فرشتہ وغیرہ و ہر چیزیکہ بالا کسیت مثلاً روح، دعا، عمل و ملائکہ وغیرہ اے تمام انواع و جزئیات و سر اللہ و علم چاکر دگنوک انت۔

کی یعنی قیامت پر جانہ بیت آئی متشا دیما بیان لو گانت اذ امرتکم کل ممزق انکم لکن خلقن جدید۔ یعنی ہا معصوم و مقدسین انسان کہ آئی و صدق و امانت و اقرار۔ در ستاں چہ ساری کر تگت و ہنوں گوں حکمیں شہوتاں آئی و صداقت سرجی و روشن بوتگ بہ کون سو گندوران و چہ اندر و جانب خبر دنت کہ قیامت ضرور کیت پدات لیم نہ کنگ و سبب چہ انت البت اگر کتام محال یا حکمت و برخلاف گئی۔ جتیں تو لے صورت و انکار و گنجائش بوتگت لیکن نہ اے محال انت و نہ حکمت و برخلاف انت گڈ انکار کنگ و معنی ہٹ کنگ انت۔ فل یعنی ہا عالم الغیب و قسم کہ چہ آئی و محیط علم و زمین و آسمان و حج ذرہ ٹے یا چہ ذرہ و کستر یا کتام مستریں چہ ہم غائب بیت نہ کنت۔ شاید جوش ہمیشہ کا فرامینت کہ قیامت و وقت تعین ما کنگ نتوئیں، آئی ہا انت کہ چہ آئی و علم و حج چیز در نہ انت مارا ہر قدر خبر دیگ بوت ما آئی و کئی و کیشی بغیر سرت و الیشی و جواب ہم بوت کہ آیا جوش گوشگت اذ ااضلنا فی الارض الخ یعنی و ہرے مٹے بدن و ذرات شنگ شانگ

بوان و ماں خاک و آوار بوتنت گڈ احوں کانی دوبارہ پیدا کنگ بیں تو پیشین داشت کہ حج ذرہ ٹے چہ آئی علم و غائب نہ انت و ساری و پیش دارگ بوتگ کہ آسمان و زمین و ہمک چیز و سراقضہ ہائی و

سورة سبأ کیت وھی اربع و خمسون آیت و سبت کون و سورہ سبأ ماں مکہ و نازل بوت و اے پنجاہ و چار آیت انت و شش رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کتاں گوں اللہ نام و ہما کہ بے اندازہ مہرباں ز بریں ہم کونکے

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَلَهٗ تَوْصِیْفٌ بِهٖ خَدٰثَتٌ کَہٰئِیْنَتٌ ہر چیکہ بہت ماں آسمانان و زمین و وہائی ٹیگت

الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ وَہُوَ الْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ ۝۱ یَعْلَمُ مَا یَلْجِیْ فِی تَوْصِیْفِ مَاں آخرت و دہانت حکمت و خدا بند ہر چیز و زانوٹ ذات ہر چیکہ داخل بیت ماں

الْاَرْضِ وَمَا یَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمٰوٰتِ وَمَا یَعْرُبُ زَمِیْنٌ و ہر چیکہ در کیت چہ آئی و ہر چیکہ ایر کسیت چہ آسمان و ہر چیکہ سر کسیت

فِیْہَا وَہُوَ الرَّحِیْمُ الْغَفُوْرُ ۝۲ وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا مَاں آئی وک و دہانت رحم کونک بخشوک وک و گوشت کا سراں

لَا تَأْتِیْنَا السَّاعَةُ ۝۳ قُلْ بَلٰی وَرَبِّیْ لَتَأْتِیَنَّکُمْ عَلِیْمُ الْغَیْبِ نہ بیت مٹے سراقیامت کی تو بگوش بے سو گندران مٹی رت و البت کیت شے سرا ہمار کہ زانوگت

لَا یَعْرِیْبُ عَنْہٗ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی الْاَرْضِ غَیْبٌ وک غائب نہ بیت چہ آئی و ہم وزن ذرہ بے ما آسمانان و نہ ماں زمین و

وَلَا اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِکَ وَلَا الْاَکْبَرُ ۝۴ فِیْ کِتٰبٍ مُّبِیْنٍ ۝۵ و نہ کستر چہ آئی و نہ مستریں مگر درج انت ماں کتاب و ظاہریں وک

لِیَجْزِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۝۶ اُولٰٓئِکَ لَهُمْ تَا کہ بدل بدنت ہا کساں و کہ ایمانش آرت و خوبیں عملش گت پہ ہمشان انت

مَغْفِرَةٌ ۝۷ وَرِزْقٌ کَرِیْمٌ ۝۸ وَالَّذِیْنَ سَعَوْا فِیْ اٰیٰتِنَا مُعْجِزِیْنَ بختش و روزی عزت داریں، و ہا کساں کہ گوشست گت مٹے آیتانی تہا عاجزی و لوٹان

و تیگت لہذا آئی و چون شکل بیت کہ شے شہگ و تالاین ذرات و ماں یک دما ٹے جمع کبنت (تنبیہ) چہ سچیں کتاب مراد لوح محفوظ انت کہ ماں آئی و ہمک چیز اللہ و علم و مطابق و ثبت ہنت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی قیامت و ایک پیشکش ضروری انت کہ مردمان آبیانی نیکی و بدی و بروردیگ بیت و حق تعالیٰ و جملہ صفاتی اظہار بہ بیت (تنبیہ) ہمارا
 کہ درکش رُرتت بہ مئے آیتانی شکست دیگ یعنی مئے آیتانی ابطال و مردمان و قولاً و عملاً چرایاں دوردارگا گلانیٹش انت و ہنجوش نہمت کہ ما آئی و دست
 نہ کہیں۔ فل یعنی پیشکش قیامت آئی انت کہ ہر کسے کہ یقین انت آئی و عین یقین حاصل بیت و چنان و ت بگذنت کہ قرآن کریم و خبراں بالکل صحیح و برحق
 انت و بیشک قرآن ہما کتاب انت کہ آہما زبردست خوبانی داروکیں خدائے سر لوگ و راستیں راہ و سوچ و دنت۔ لیتے مفسراں «وَيُورِي الَّذِينَ» الخ
 مطلب خوش گیتنگ کہ «وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ» و برخلاف ہما کساں کہ اہل علم انت (توری مسلمان یا اہل کتاب) آزاننت و دست
 گندنت کہ قیامت وغیرہ و بابت قرآن کریم و بیان بالکل صحیح انت و آدمدم و را و صول الی اللہ و تجکیں راہ و سراگا سنج کنت

فل قریشی کافراں واجہنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم
 شان چوش گستاخی کتگتشی یعنی بیات شمار ایک
 مردے و شون دین کہ آگوشیت کہ شئے جون گلان
 و سٹراں و ریزہ ریزہ بوان و و ہدے کہ بہ خاک
 ادار بیت گدا شمارا دوبارہ دراہ و سلامت جوڑ کتا
 اوشتارینگ بت۔ چوش بے کاریں خبر کئے قبولدار
 بیت کنت۔ اے گپ کہ دو حالت و خالی نہ انت یا
 ہمشکہ اے شخص بہ زانت اللہ و سرادروغ
 بندیت کہ آئی و چوش حال داتگ، اگن نہ الما
 سودائی ایت، واجکار و دماغ کار نہ کنت پیشکش
 گنوکان ناہودگیں گیاں درشان کنت (العیاذ باللہ)
 فل یعنی نہ دروغ ایت نہ جون، البت اے مردمان
 چ عقل و دانش و راستیں راہ و ٹنگل و ران و باز دور
 شتگ و کتگتنت و ناہودگیں گیاں کتاں و تارا ماں
 بلاہ و گر قمار کتگتنت۔ در حقیقت و اے یک
 مزین عذابے کہ انسان و دماغ چوشینگ بہ بیت
 کہ خدائے پیغمبران مفری یا مجنون بگوشنت (خدا
 پناہ بدنت) و یعنی زانا اے مردم کوڑ بوگتنت کہ
 اشان آسمان وزمین ہم نہ گندنت کہ اے دیم آدمیم ہک
 طرف و چہ نظر شاک دیگ گندگ بنت اشان و
 آہم منتت کہ خدائے جوڑ کتگتنت۔ گداھا ذات کہ
 اشان و جوڑ کت کنت، اشانی پرشت پرورش کنگ
 چہ شکل انت؟ آذاتے کہ چوشیں عظیم الشانیں جہان
 جوڑ کنت وہم اشان پر وشت کنت پرائی و انسان
 جسم و سارٹینگ و اڈنگ جو نکائی مشکل بیت!
 اے مردمان نہ ترسنت کہ ہائی و آسمان و چیرگ و
 وزمین و سرانندان چوشیں گستاخانہ کلمات
 چہ زبان و در بکنتت! حالانکہ اگر خدا بلوٹیت تو ہوں
 اشان ماں زمین و ایر مجتبیان یا چہ آسمان و یک چٹے
 چگل دیان و نیست و نا بود کنت و قیامت و یک
 گوڈیں نمونگے پیش بداریت و یعنی آہند گائے
 کہ چہ عقل و انصاف و کار کتنت و اللہ پاک و طرف و
 رجوع کنتت ماں ہے آسمان و زمین و پرایاں مزین قیمتی
 نشان موجود انت آراے خوبیں نظم و برکتیں نظام و
 گندان و بہ شتدی نہمت کہ ضرور اے نظام یک
 روچے بہ کتاں اعلیٰ و بالا نتیجے ٹے و سرکشوک بیت کہ آئی و

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ۝ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا
 العلم الذی أنزل الیک من ربک هو الحق ویهدی
 الی صراط العزیز الحمید ۝ وقال الذین کفروا هل
 ندکم علی رجل ینبئکم إذا مرقتم کل صبرق انکم
 لغی خلق جدید ۝ أفتری علی اللہ کذبا أم یہ جنة
 بل الذین لا یؤمنون بالآخرۃ فی العذاب والصلل
 البعید ۝ أفکم یروا الی ما بین یدیہم وما خلفہم
 من السماء والأرض ان نشا نخسف بہم الأرض أو
 نسقط علیہم کسفا من السماء ان فی ذلک لآیة لکل
 عبد منیب ۝ ولقد اتینا داود مٹا فضلا یجبال اوبی
 معہ والطیر والتالہ الحدید ۝ ان عمل سبغت و

منزل ۵
 «دار الآخرة» گوشنت۔ اے شینگ داران آزیات و چہ زیات بہ وتی و اھند و طرف و جگتت و ہر جنت آسمانی و زمینی نعمت بہ اشان سر بیت گوں دل و
 چہ لاکلی آئی و شکر و منت و گرتت کہ جرایاں لیتے بندگانی ذکر دیما پیدا کنت۔ و یعنی گوں نبوت و ہر راہ و یک جو انیں سلطنتے بخشی۔ وہ حضرت داود
 علیہ السلام برے برے دیم بہ جنگل و درانگتت، خدائے ذکر و گلانیٹش بوگتت و چہ خداوندی خوف و گرتتگی ماں تسبیح و تھلیل و مشغول بوگتت و گوں
 وتی ضرب المثل و ش الحانی و زبور و انتگتگی کہ چہ آئی و عجیب تاثیر و کوہ ہم گوں آئی تسبیح و انگ و لگتگتت و مرغان آئی و چہ و چاگرد و جمع بوان ہما
 پیمانہ توارش کتگتت۔ حق تعالیٰ و محض چہ وتی فضل و کرم و آرا خاصیں بزرگی عطا فرمائینگتت۔ یا جبال اوبی معہ و حکم تکوننی انت۔

قَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑩
 پہ اندازہ بجن و کن ات خوبیں کار، بے شک من بہا کہ شما عمل کن ات کندوگان و
 وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غَدَوَهَا شَهْرًا وَرَوَّاحَهَا شَهْرًا وَأَسْلَمْنَا لَهُ
 و مسخرکت ما پہ سلیمان ؑ گوات ؑ را آئی ؑ صاحب ؑ منزل یک ماھے را ہیگنت آئی بگاھ ؑ منزل یک ماھے را ہیگنت
 عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجَنِّ مَنْ يَعْمَلْ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ
 و رنبنیت ما پہ آئی ؑ چگ آپ بوئگیں رود ؑ و مسخرکت ما چہ جتاں بازینے کہ کارش کت آئی ؑ دیم اگوں حکم آئی رب
 وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑪
 و ہر کسے سرتابی بگنت چہ ایماں چہ منے حکم ؑ بجا شینیں ما آٹرا آس ؑ عذاب ؑ و ک
 يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَبَائِلٍ وَجَفَّانٍ كَأَلْبَابٍ
 تیار کگنت پہ آئی ہر چیکہ بوٹیت چہ قلاتاں و عکساں و کاسگاں چو تالاب ؑ ہیم ؑ
 وَقَدْ وَرَّسَ سَيِّدٌ أَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ
 و دیزاں کہ حکم انت آسمانی سراف کار کن ات اے داؤد ؑ لوگ ؑ مرد ما شکر گراں و کم انت چہ
 عِبَادِي الشُّكْرُ ⑫ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْبُوتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى
 منی بندیاں شکر گروک و کڈ او ہدیہ مقررکت ما پہ آئی سرموت ؑ، نہ راہ بری کت آیان پہ آئی ؑ
 مَوْتَهُ إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ
 موت ؑ سر ماگر زمین ؑ کرم ؑ کہ وارتی سلیمان ؑ عصا ؑ را، کڈ او ہدیہ آگت تو معلوم بوئت
 الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ
 دیہاں کہ آس آیاں بزانتیں غیب ؑ را نہ جلت اشسوت ؑ را ماں عذاب ؑ
 الْمُهَيَّنِ ⑬ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جِئْتَنَ عَنْ
 رسوا کنوکیں و بیشک ہستت پہ سبہ قوم ؑ ماں آیاتی منگ ؑ نشانی ہست انتت دو باغ یکے
 يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ
 راستی منگ ؑ ہ دومی چتی منگ ؑ بوراں روزی ؑ ورتی رب ؑ و آئی شکر ؑ بگرات - شہرے

منزل ۵

فل یطنی حضرت داؤد علیہ السلام ؑ حق ؑ ما آسن جو موم ؑ نرم کت کہ بغیر چہ آس ؑ و کار گیری ؑ ساز و ساماں آسن ئی ہر ڈول بلوٹتیں گوں دست ؑ تاب و بیچ
 و انگلط و چہ آئی (آسن) ؑ آہنی پوشاک تیار کنان بہائی کت تاکہ چہ وقتی باسکانی قوت ؑ وقتی روزی ؑ حاصل بگنت - گوشتنت کہ کڑیانی زرہ چہ درستاں پیش
 چہ ہائی ؑ دست ؑ جوڑ بوت کہ کشادہ بہ بنت، حق تعالی ؑ آٹیا ہدایت داتگت کہ پراہیں و کشادہیں زرہ تیار بگنت و آیانی حلقہ و کڑیاں تہہ شتریں
 اندازے ؑ دپ ماں دپ بدے کہ آمزن و کسان و زنڈی و بارگی ؑ رد امتناسب (براہ دار) بہ بنت وک یعنی ماں اے صنعت و ہنراں کیاں ؑ چہ وقتی حقیقی
 نعمتانی دیوکیں و اجہ ؑ شمشو شکار مسو، ہمیشہ نیکیں کاراں گلا تیش ہوو اے خبر ؑ یاد بگر کہ خدا درستیں کاراں گزندت - فل حضرت سلیمان ؑ تخت ماں آسمان ؑ
 بال کتگت، ہنجوش کہ مروچاں بالی گراب ماں فضا ؑ بال کتگت - گوات ؑ آئی چہ شام ؑ بہ بین و چہ میں ؑ پدا بہ شام ؑ سر کتگت، اللہ تعالی ؑ چہ وقتی قدرت ؑ گوات ؑ را
 پرائی مسخر کتگت، یک ماھے ؑ مسافت آئی ؑ گوات ؑ
 ذریعہ ؑ ماں نیم روح ؑ بگنت - ماں سورہ انبیاء و
 سورہ نحل ؑ اے بابت ؑ چہ بے بیان گوشتگت و
 چہ بے ماں سورہ صں ؑ سید اکتت - و آپ بوئگیں رود ؑ
 چگت گوشتنت کہ اللہ تعالی ؑ ؑ میں ؑ پہنات ؑ کتگت
 آٹرا ماں سا بچواں جاگہ دیاں جتاں مزن و لوہیں ہنراں و
 دیگ تیار کتگت کہ آیانی تو کا یک لشکرے ؑ و وگ گرا دگ
 بوگت کہ مخلوق ؑ وارتگت وک یعنی چہ جتاں بازینے -
 کہ آیایں دگہ جاہے گوں شیا طین ؑ تعبیر کنگ بوئگ چہ
 ادنا میں قلی و خدمت گاراں آئی ؑ کاراں مشغول بوئگت
 اشان اللہ ؑ حکم ات کہ حضرت سلیمان ؑ فرما بوزاری
 بگنت، کیس سر کتگی بگنت تو آیایں ؑ ماں آس ؑ چکل
 دیگ بیت وک یعنی مزن مزین محلات، مینگ قلات
 جتاں بگنت و جسم دار وکیں تصویرش تیار کتگت
 کہ اشان چہ وقتی جاگہ ؑ سر بنگ ہم نہ بوئگت بلکیں
 بچیں جاگہ ؑ ایر بوئگتنت وک یعنی اے ڈولیں مزن
 شانیں انعاما و احسانات ؑ شکر و منت ؑ بگرات ایو کا
 گوں زبان نہ بلکیں عملاً ہا کا لاں بکن ات کہ چہ ایماں
 حق نقلے ؑ شکر گزاری معلوم بہ بیت خبر دراصل ؑ
 جوش انت کہ احسان و خدا کم و گیش بہ درستانی سراف
 کنت لیکن سرجی ؑ شکر گزاریں بندہ باز کم انت و ہدیہ
 کمین انت تو قدر زیات بیت لہذا کا ملیں شکر گرا جوڑ
 بو ان ؑ وقتی قدر و شرف ؑ زیاد بکن - اے دیم گور کڈ خطا
 پہ حضرت داؤد ؑ خاندان و طہک ؑ انت چہ اکہ ابید
 چہ مستقلیں احسان داؤد علیہ السلام ؑ سراف احسان
 من و چہ بہ درستانی سراف احسان انت - گوشتنت کہ
 داؤد علیہ السلام ؑ تمام لوگ ؑ مردمان ؑ سراف اوقات
 تقسیم کتگت ات ؑ ماں روح و شب و بیست و چار
 ساعتاں چو شیں و قتے اے داب ؑ نہ ات کہ واجہ ؑ
 لوگ ؑ کتام شخصے ماں عبادت ؑ مشغول بیت
 وک حضرت سلیمان چہ جتاں دست ؑ مسجد بیت
 المقدس ؑ نوک بندگا نت و ہدیہ معلوم بوئی کہ منی مرگ
 ساعت اہتگت تو جتاں ؑ نقشہ پیش داراں وک
 ماں یک شیشگ ؑ لوگے ؑ دروازگ ؑ بند کنان ماں
 عبادت خداوندی ؑ مشغول بوت چو شکہ آئی ؑ
 عادت ات کہ ماہانی ماہ ماں خلوت ؑ نندان ؑ عبادت

کتگتی ماں ہے جاوڑ ؑ فرشتہ ؑ روح قبض کت و آئی ؑ نعش مبارک دار ؑ ذریعہ ؑ اوشتوک ات کسے ؑ احساس نہ بوت کہ واجہ سلیمان علیہ السلام
 بیاں بوئگ - آئی ؑ وفات ؑ پد جتاں داں مزین متے ؑ ماں کار ؑ گلا تیش انتت و ہدیہ تعبیر ؑ کار ہلا س بوت کہ عصا ؑ ذریعہ ؑ واجہ ؑ تیکہ داتگت
 چہ ورتگیں کرم ؑ ورتگ ؑ عصا کت و اجہ ؑ لاشس ہم کیت، کڈا درستاں ؑ معلوم بوت کہ واجہ سلیمان ؑ وفات کتگت چو شیشی ؑ جتاں ؑ وقتی
 غیب دانی معلوم بوت و آیانی معتقد انساناں ہم خبر کت کہ اگر اشان ؑ غیب ؑ خبر معلوم بہوتیں تو کڈا اشان ماں رسوا کنوکیں تکلیف ؑ گرا نہ بوئگتنت
 حضرت سلیمان ؑ وفات ؑ محسوس کنان ؑ دستش چہ کار ؑ کتگت - چو شیشی ؑ اے ہم ظاہر بوت کہ شیا طین غیرہ ؑ تسخیر حضرت سلیمان ؑ کسب کمال
 نہ ات اے ایو کا خداوند کریم ؑ فضل و کرم ات کہ و ہدیہ اللہ بواہیت تو موت ؑ پدا ماں یک لاشے ؑ حق ؑ ہم قائم دارگ تونیت و ہم سلیمان علیہ السلام ؑ
 سراف ماں آئی ؑ زندمانی ؑ ہرچ انعامات بوئگتنت اے انعمانی تکمیل و سرجی بوت کہ چہ موت ؑ بعد ہم داں یک ضروری میں حدے ؑ آیایں ؑ جاری

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دارگ بولت و پیش داشت کہ پیغمبرانی بنا کر تکیں کاران و اللہ تعالیٰ گوں چونیں تدبیرے و سرجم و تمام کنت۔ (ربط) داں ادا لھتے نیکیں و شکر گرویں بندھانی ذکرآت دیمایک شکرین و شکر نہ گرویں قورے (سبا) و ذکر کنگ بیت کہ آمزین عیش و عشرت، و شحالی و دلچی و پیدماں کز و ناشکری و پاداش و تباہ کنگ بولت اے قوم میں و مزین دولت مند و منصب داریں قورے ات کہ داں صدائی سال گوں مزین دغدغہ ملک و سزا حکومت کنان بولت چہ ہمیشاں یکے ہما ملکہ (بلقیس) ات کہ آئی و حضرت سلیمان و دربارہ و حاضر لوگ و داستان ماں سورہ نمل و گوستگ۔ شاید ادا سلیمان پید "سبا" و ذکر یہ ہے مناسبت ہم بولتگ۔ و یعنی باغانی دو دراجیں قطار راستیں و چپیں پہنات و داں باز میلاں شدکت اگر سر بدیں مردم ہوتینت تو خدا رحمت و قدرت و ہے نشانی یہ ایمان آرگ و شکر گز جوڑ لوگ و بس ات و چوش بچوش آشنائی گوں زبان حال و گوشگانتنت کہ چہ و فی رب

دا تکیں نعمتاں و تی بھر و بکرات و آحقیقی نعمتانی واجب و شکر گراں بے ات، کفر و عصیان اختیار کنان ناشکر مہبت یا چوش کہ لہتے سلف و قول انت۔ نبیانی زبانی اللہ تعالیٰ اے اے ہدایت ایشان و سر کنگ گوشتت کہ سیزدہ نبی برے قوم و نیمگادیم دیگ بولتگنت اگر اے صبیح انت تو بلکیں چہ حضرت و پیش زانا دم دیگ بولتگنت و آیانی و ارثاں رند ترے ہم داں اے قوم و بربادی و ایشان و سر بد کنان بولتگنت۔ واللہ اعلم

ہے صفحہ و فوائد : ط ارض القرآن مصنف «سبا» و عمارتان (لوگ و جاگہان) و ذکر کنان و نبشہ کنت کہ ماں ہما عمارت و قطار و یک چیزے بند آب انت کہ آٹیا حجاز و عرب «سد»، یمن و عرب «عرم»، گوشتت۔ ماں عرب و ملک و دائمی دریانیست، آپ چہ کوہاں رحان ماں ریگستان و خشک و بے گواہ بیت اے آپ یہ کشار و چھ درد و وارت «سبا» و جدا گانہ مناسبتن موقعاں ماں کوہاں و شیبانی میانجی و مزین مزین بند بستگت کہ آپ دارگ بہ بیت و بقدر ضرورت کشاراں کارہیز بہ بیت۔ ماں «سبا» و حکومت اے ڈولیں صدائی حساب موجود اتنت چریشاں زیات نامداریں بند «بند مارب» انت کہ ماں آیانی دار الحکومت «مارب» و واقع ات۔ شہر مارب و جنوب، راست و چپے دو کوہ انت کہ آیانی نام کوہ ابلق انت۔ سبہا ماں اے دوہیں کوہانی میانجی و تقریباً ۱۰۰۰ م و سد مارب و تعمیر (بندگ) بناؤکت اے بند تقریباً صد و پنجاہ فٹ درلج و پنجاہ فٹ بھضات یک دیوار ایت اشی و زیادہیں بھرہنوں کسنگ و پرشتگ پیدہم یک سد یک دیوار ہنگت ہم باقی انت۔ «ارناڈ» یک یورپین سیاح (جہاں گولے و) اشی و ہونگیں موجودیاں احوالاتی بابت و یک نبشہ تانکے ماں فرج ایشیا یک سوسائٹی و عبد و نبشہ کنگ آئی و موجودہیں نقشہ گوں مزین جوانی تیار کنگ۔ اے دیوار و سر اجاگہ جاگہ کتبات ہست آیایں ہم وانگ بولتگنت ماں سد و بزر و جہلا باز در بچہ انت کہ ضرورت و و ہدا ایشاں بچ یا بند بولتگنت۔ سد و راست و چپ ماں مشرق و مغرب دو مزین دروازگ بولتگنت کہ چرایاں آپ تقسیم ہواں چپ و راست و اے زمیناں سیراب کنگ چرے آپ رسائی نظام و چپ راست ہر دوہیں جانبے اے ریگستانی و شوریں ملک و تو کا سد مد مرچ میل و داں صدائی کوس بہشت ڈولیں سر سبزی جوڑ بولتگنت کہ ماں ایشاں رنگ برنگ میوہ و و شہوداں درخت اوارتنت۔ قرآن کریم بختی عن یتیمین و شمال فرمان کنان و بہ ہے باغانی طرف و اشارہ کنت۔ یونانی مورخ «اکا تھر شیدس» کہ ماں ۱۰۰۰ ق م و «سبا» و ہمعمرات آئی بیان کنت : سبا ماں عرب و سر سبز و آبادیں حصہ و نندوک انت کہ اودا باز خوبیں و بیشمار میوہ جاہل بینت ماں دریا و کتاہ ہرچ زمینے ہست انت ماں آئی و باز ڈولداریں درخت انت ماں ملک و تو کا دار چینی، بخورات و ہارگ و باز بزرین درخت بزرین جنگل انت و چرے درختاں مزین شیرکین و شہوتالان بیت درختانی قسانی کثرت و قسا قسیم بوگ و سبا چہ ہک قسم و نام و وصف مشکل انت ہرچ و شہوتے کہ چریشاں در آیایں بیت آچہ

طِبَّةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ۱۵ فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلًا يَّكْبَسُ وَرَبَّ اَنْتَ كُنَّا لَهَا نِي خَشُوكَ كَ اَدَمِش تَرَسِيت، گڈا مادیم دات آیانی سراترندیں الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ اُكُلِ خَبْطٍ وَ طوفان و عوض دات ما آیایں و بہ آیانی دوہیں باغاں کہ آیانی نیبگ بے تاہیں و اَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ۱۶ ذَلِكْ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا ط لہتیں گز و درج و چہ کنتراں کے ط اے سزادات ما آیایں و بہ سوب ناشکری و وَهَلْ نُجْزِيْ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ۱۷ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ بَرَكْنَا فِيْهَا قَرْيَةً ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيْهَا الشَّهْرَ سَيْدُوا کہ ما اودا برکت کنگ، ہنپیں میبگ کہ راہ و سر اظاہر اتنت، و منزلیں مقررکت ماں یان تہو تا ب۔ تہر گز دکن فِيْهَا لِيَالِيْ وَ اَيَّامًا اَمِيْنًا ۱۸ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ اَسْفَارِنَا ایت ماں آیایں شہاں و روحاں و گوں امینی و ک پدا گوشتت اے مے رب وری بکن میانجی و مے سفرانی و ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَرْقَمًا كُلَّ مَرْقَطٍ و ظلمتکت بہ و تی جانانی سدا گڈا جوڑکت ما آیایں و دانسان و چنڈ چنڈ گڈا ما آیایں و سر چہیں چنڈ کنگ و اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَايَةً لِّكُلِّ صَبَّارٍ شٰكُوْرٍ ۱۹ وَ لَقَدْ صَدَقَ بيشک مریشی و البت نشانی انت بہ ہر یک مبر کنوگیں شکر گروگ و و بيشک استکت و پیش داشت عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوْهُ الْاَفْرِيقَا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۲۰ آیانی سر شیطاں و و تی اٹکل و گڈا رند گری کنتش آئی و مگر یک جاعنے چہ مسلماناں و مَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ وَنَا اْت شیطاں و را آیانی سراچ مستری ہے مگر تا کہ ما معلوم بکنیں ہما کس کرایاں کارت بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِيْ شٰكٍ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ بِه آخرت و چہ ہما کس و کہ آماں شبہ و انت۔ و تی رب بہ ہر چیز و سرا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

تو چہرے و سبوء لذت گزنت آياں چوش بگوش کہ آب حیات لذت، گزنت و اے تشبیہ ہم آئی و قوت و لطافت و مقابل و ناقص انت۔ آری میدوس کہ کہ سبب عہد و آخر موجودات نبشتہ کنت کہ سبب بادشاہ وائل و قلات ماں مآرب انت کہ چہ درختاں پُر یک کو ہے و سرعیش ووشنودی (جنتی شادکامی) و واقع انت خلاصہ ہمیش انت کہ سرسبزی، و شش حالی، عیش و شادکامی و آب ہوا و ردا "مآرب" و قی مط و ات کِلْدَة طَيِّبَة و کِبْرَی عَفْوَرَة۔ چہ "رَبِّ عَفْوَر" و اے نیمکا اشارہ کت کہ چہ قی جانب شکر گروک جوڑ بیے ات اگر بشری تقاضا و روء چیز کے کو تاہی پشت بکیت تو اللہ تعالیٰ بہ حور دین جبرانی سراسر کت نہ کنت چہ قی ہر بانی و پیل کنت آئی نعمتانی شکر و کما حقہ کے ادا کت کنت۔

و ک یعنی اشان نصیحان و پشت گوشاں کت و پہ حقیقی نعمتانی و اجہ و دیم اش تاب دیان کت، گڈ اما اشانی سراپ و عذاب دیم دات ہما بند پُشت، تمام باغان و زمیناں ماں آب و عرق بوتنت و ہما اعلیٰ درجہ و جوانین نیبگانی بروردانی بدل و بے کارین درخت گز و پیش باقی منتنت، چاہیکہ اودا ہارگ و قسم قسم و نعمت پیدا بوگنتنت لوں اودا بے کارین کبتر و ترپش شردگ و گڈ گ و وریں بے تائیں بر یار و کین درختاں ابید گہ صحیح نیست ات۔ آیانی بہتریں چیز لبتے بتیائیں گز انت۔ اے قصہ حضرت سح و واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و درمیان و دور نیگنت۔ آثار قدیمہ و محققان و ابرہہ الاثرم و زمانگ و یک مزین کتے سدر عم باقی منتگیں دیواراں چہ دست کپنگ ماں آئی ہم اے بند و پُشتگ و احوال ماننت مگر اے غالباً چہ ہوا واقعہ و رند بوگت کہ آئی و بیان ماں قرآن پاک موجود انت، واللہ اعلم۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت و ہدے اللہ پاک و اہت کہ عذاب ہم بدنت تو ہما آب و بندہ کا ہے ہمیں پیدا آئی کت کہ چرائی آئی ہنٹ ڈال کروگک بوتنت یکبارگی آب و زور بست بندی پروشت آ آب عذاب گنت۔ ہر جا ہے کہ ہے آب شت آ زمین بیکار بوت۔ گوشت کہ بندہ پُشتگ و پیش گوئی یک نجومی ہے و ہم کنگت کہ چریشی و اش کنگا باز کسان و قی وطن یل دیان و دگہ جاہاں شتنت ہر کس پشت کپنت آیاں باغانی بدل و اے بے کارین زہریں و زہریں ترپشک دست کپنت۔ واللہ اعلم۔

و ک اے ڈولس ترندین عذاب ناشکران و دیگر بیت۔ چہ کفر و مسترین ناش کری دگہ چہ بیت کنت۔ ماں سورہ نمل، گوشت و جَدُّ نھا و قومھا یبجدون للشمس الخ (نمل ۲۷) سرظاہر و اے رنگ و شرک مرے قوم و چہ بلیقے پدیم بلیکین باقی منتگت۔

و ک برکت دار و کین میتگ شام و ملک نیگنت یعنی چہ آیانی ملک بگ دانگ شام و ملک و راہ و امن و امینی ات، راہانی گز و گوراں ڈیچہ میتگانی قطار بہ ہنچیں دابے بستگنت کہ مسافراں ہک منزل و ورگ، آب و آرام کنگ و موہ دست کپنتگنت چہ آبادیانی قریب بوگا و زوتا زوت اشانی سراپم کپگا مسافر و ماں دل و پچ ترس پیدا بوگت و نہ دزو و ڈنگانی خوفے و ماں دل و جاہ جگت۔ ہنچوش بزراں کہ کسے پسیل و تر و تاب و در کپنگت۔ ارض القرآن و مصنف نبشتہ کنت؛ سبب دولت و وزرائی بازی و بنیاد تیو کا سوداگری ات۔ مین یک نیمگے و ہندوستان و تیاب و بالمقابل واقع انت و دومی طرف و افریقہ و تیاب و پ و طلا و قیمتی سنگ، مسالہ و شبویاں و پیل و دثان و غیرہ چیزاں چہ حبش و ہندوستان و چچکا تچک بزمین سر بوگنتنت، چہ اودا سبب و مردماں اشان تہ اشتران بار کنان و بحر احمر و کنارہ کنارہ و چہ خشکی و راہ و حجاز و سرگوز کنان شام و مصر و سرنگت۔ قرآن مجید ہے راہ "امام مین" (پچیں راہ) و ہے سفر نامہ رِحْلَةُ الشَّامِ وَالصَّيْفِ بَنگ کہ قریش و اے راہ جاری کنگت اے تجارتی کار و انانی رو و آء سبب چہ مین و داں شام و آبادیانی یک قطارے گندگا اہنگت کہ اودا ہر کس و بے ترس و خطر سفر کنگت۔ یونانی مورخ اراؤستہنس ۱۹۲ ق م بیان کنت کہ چہ حضرموت و داں سبب و ملک چیل روج و راہ انت و چہ مین و سوداگریاں ہفتاد روج و ایلہ عقہ) و سرینت و بلیکین گوں زبان حال و گوشتگش و مکن انت گوں زبان قال و در شانش کنگت کہ اے اللہ! اے سفر و لطف نیست، بایدنت کہ منزلاں دور دور و بنت کز و گوراں مخلوقانی ہم مبت تن و شہدے و س بکنت گڈ اسفرتا مدار بیت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت آرام و گندان و شوخی و دل و جاگت پمشکا تکلیف و لوگت لگنت کہ ہنچوش مادگہ ملکا نی خبراں اشکنین کہ اشان و آب دست نہ کپیت، پہ آبادی و چم نہ کپیت ہے داب و گوں ماہم بیت۔ اے مزین ناشکری یے اشان کت چوش کہ نبی اسرائیل و چہ من و سلوی نیرار بوان و چہ خدائے پیماز و سیرک و سوال کت۔

و ک یعنی آیانی شیرازہ و ما منتشرکت و آیانی وجود چنڈ چنڈ کت گیت تر خاندان اینگ و آننگر یک یک بوتنت، یچہ و دیم بہ یک نیمگے و دومی و دیم بہ دگہ دیے دات، آبادیانی نام و نشان چہ دور و ہم نظر نہ کپت البت لوں آیانی داستان کپنگت تاکہ مخلوق بشکنت و عبرت حاصل بکنت آیانی ہما مزین شائیں تمدن (شہری زندمانی) شان و شوکت پہک بے گواہ بوت۔ ارض القرآن و خدا بند آیانی زوال و بربادی و توجیل و چوش بیان کنت کہ یونانی دور و میاں مصر و شام و سر قبضہ کنان و ہندوستان و افریقہ و تجارت و چہ خشکی و راہ و بدل و دریائی راہ بدل کت و تمام مال چہ بوجیگانی ذریعہ و بحر احمر و راہ و مصر و شام و تیاباں ایریک بنا و کت۔ اے سفر و رھبند و چہ مین و داں شام و تجارت و بدل و دنز و لوڑ و بال کت، سبب و نو آبادیاں تباہ و برباد بوتنت۔ اے کتاب و واجہ و اے توجیہ چہ مولر ناہیں مردے و نبشتہ تاک و زرنگ۔ ممکن انت تباہی و بربادی و ظاہری یک سبب ہمیش بیت مگر بریشی و سرا حصر کنگ صحیح نہ انت۔ و ک یعنی اے احوال اشکان و باید انت کہ عقلمند عبرت حاصل بکنت۔ و ہدے اللہ فراوانی و عیش بدنت تو شہری و سرا آئی و شکر و منت گز لوٹیت و تکلیف و مصیبت و جاو و صبر و تحمل پشداران و چہ اللہ پاک مدد حاصل کنگ بیت و اولی روج و ابلیس اندازہ جان و گوشتگت لَا حَتْبَكَ ذَرْبَتَهُ إِلَّا قَلِيلًا (اسراء ۷) ثُمَّ لَا يَبْقِيَهُمْ مِنْ كَبِيرٍ اَيْدِيَهُمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا يَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ (اعراف ۲۷) اشان ہے داب و قی پڈرائی کت۔

وَلِیَعْنِ شَیْطَانٌ ءَ اَسَی قَدْرَتِ حَاصِلِ نَدَاتِ کَلِّ لَقَّ ءَ دَسْتِ ءَ کَنَانَ ءَ زَوْرَکَانِی آیَانِ ءَ چَرَحِی ءَ دَوْرِ بَدَارِیْتِ اَلْبِتِ اَیَاں رَدَدَاتِ کُنْتِ کُنْتِ وَاِیْکَرِ قَدْرَتِ پَرِ حَسَابِ
 دِیْکِ بُوْتِیْکِ کِ خَدَا تَعَالٰی وَتِی بِنْدَهَانِی اَمْتَحَانِ گَرِکِ لَوِیْتِ وِجَارِکِ لَوِیْتِ کِ کُنْتِ اَخْرَجْتِ بِرَسْرِ اَلْقِیْنِ دَارَانَ ءَ خَدَا ءَ یَا دِکُنْتِ وِکُنْتِ بِه دِنِیَا ءَ کَرَفَتَارِ لَوَانَ ءَ چَرِ وَتِ
 اَنْجَامِ ءَ غَافِلِ وَاِحْمَقِ لَوَانَ مَآں شَکِ یَا فَرِیْبِ وَاِتَارِ اِحْجَلِ دِنْتِ اَللّٰهُ حَکْمَتِ ءَ تَقَاضَا ءَ هَمِیْشِ اَتِ کِ مَآں دِنِیَا ءَ پَرِ اَنَسَانَ ءَ سِرْدُو مِیْنِ طَرَفَانِی رَاہَاں بِیْجِ کَنَکِ بِه بِنْتِ
 چَوَشِ کِ پِیْسَرِ بَا زِ جَاگَ ءَ اَسَی رِدَا نِیْسِکِ بُوْتِیْکِ ۔ چَوَشِ نَدَانْتِ کِ (مَعَاذِ اللّٰهِ) خَدَا ءَ رَاخْبِرِ نَدَانْتِ مَآں بَے خَبْرِی ءَ جَاوَرِ ءَ شَیْطَانِ کِتَامِ یَکِ بِنْدَهِ ءَ رَا بِجَلَا نِیْتِ
 شَرِ بَرَانَ اَتِ کِ بِہِکِ چِزِ اَللّٰهُ نِگَاہِ ءَ اَنْتِ وَتَامِ اَحْوَالِ وِجَاوَرَانِی چَاوَرِ وِگَنَدَ ءَ ہَاوَتِ ہَرِ وَتِ وِہَرِمَانَ ءَ کُنْتِ ۔ ہَرِ کَسِ ءَ ہَرِ قَدْرِ اَنَزَادِی دَا تَلِکِ اَچِہِے وَ سِی وَ نَزْوِی ءَ
 سَبِیْبِ نَدَانْتِ بَلْکِیْنِ حَکْمَتِ وِ مَصْلُحَتِ ءَ رَدَا اَنْتِ ۔ کَلِّ چَرِ اَدَامِکَ ءَ مَرْدَمَانَ دِیْمِ گُورِ (خَطَابِ) کَنَکِ بُوْتِیْکُنْتِ پَرِ ہَا یَا نِی سَرِزَنَشِ ءَ "سَبَا" ءَ دَا سْتَانَ اَشْکَنَا نِیْتِ

یعنی چہ اللہ ابیدھا چیزانی سرکہ شمارا خدائی گمان
 انت کردی جیجال و مصیبت و ساعت و آیان تو ار پر
 بجن ات و بچار ات کہ آیان شمشے کتام در دوزنت و
 ک یعنی اے بزرگار چہ در دوزنت کہ اشان مآں زمین و
 آسمان و یک ذرہ سے مستقل اختیار حاصل نہ انت
 (بلکیں بتان و غیر مستقل ہم نیست) نہ ماں زمین و
 نہ ماں آسمان آیبی ہرے گون انت نہ خدای اشانی مد
 بیکار انت کہ اشان آئی و معین و مددگار لوان چیزے
 حقوق ظاہر ش بجز تیں ۔ آئی و بارگاہ و ہما انت کہ اودا
 مزین زمین مقربان ہم اے طاقت نیست کہ چہ اذن و
 رضاء ابید کسے و بابت و یک حرفے سفارش و چہ زبان
 درکت بکننت ۔ انبیاء و اولیاء و ملائکۃ اللہ شفاعت
 ہم تیوگا بہ ہما کسان حق و نفع دیوگ بیت کہ پرایاں چہ ہما
 جانب سفارش و اذن حاصل بہ بیت و ک اے فرشتیانی
 حالت بیان بوت کہ ہمہ وقت بہ ہمانی و دربارہ حاضری
 دیوگنت و ہدے چہ بالا اللہ حکم کیت ، یک سنجس توارے
 کیت چو شکہ صافیں لٹہیں سنگے و سراز بجرے کشک
 بہ بیت شاید اتصال و بساطت فہم و نتر یارک و بردا
 اے تشبیہ کنگ بوت ۔ فرشتہ چہ ترس و بیم و رعب و
 لرزگ لگنت و تسبیح و انان و سر و بہ سجده و برنت ۔
 و ہدے اے حالت دور لوان بیت ، دل و تسکین بیت
 و کلام نازل بوت نوں چہ یک دگر و جت گنت کہ چہ
 حکم بوت ۔ بالا و فرشتہ جہل و فرشتگان در جہ بدر جہ
 شون دینت کہ ہر چیکہ اللہ حکمت و موافق انت و چہ
 پیسرا دستور معلوم انت ہما حکم بوت ۔ ظاہر س گت
 ایت کہ چہ آئی و بارگاہ و معقول و واجبی گت و ابید
 دگہ چہ بیت کنت ۔ نوں آذاتے و مزین شانی و وزیری
 کیفیت اے ڈول بہ بیت کہ و ہدے ا حکم بکننت تو
 مقربانی چہ ترس و جلال و اے جاوہر بیت ، اودائی
 ہمت انت کہ چہ وت پرسی و سفارش و یاد بیت
 تشبیہ : آیت و تفسیر دگہ ہم کنگ بونگ کہ آیبانی
 نسبت و حافظ ابن حجر بنشہ کنت و جمیع ذلک
 مخالف لہذا الحدیث الصحیح الذی فی البخاری
 والاحادیث کثیرہ توییدہ (فتح الباری ص ۲۸۱)

و یعنی چہ آسمان و زمین و روزی و از بابانی سرکنگ
 تیوگا اللہ پاک و دست و انت پریشی و مشرکان ہم
 متو کنت لہذا شما اشان بگوشت کہ ایش شما ہم متوکت پدماں الوہیت و لے دگہ چونکائی مشرک بوتنت و یعنی ہر دو میں فریق راست نہ گشت اور نہ ضیق
 اجتماع لازم کیت) یقیناً چہ دو میںاں یکے راست انت و دومی دروغ انت تو لازم انت کہ شما اے بابت و فکر بجن ات و راستی و اختیار بجن ات مرشی ہمایانی جواب انت
 کہ چہ پیشاں لٹے گوشت کہ و اجکار! اے ہر دو میں فرقہ چہ ہندو ہستنت ، زانا جڑوہ کنگ لئی انت ۔ پمشکا صاف صاف ء بیان کت کہ چہ اے دو میںاں یکے یقیناً
 خطا کار و گمراہ انت ۔ باقی ادا ماں تعین نہ کنگ حکیمانہ حسن خطاب انت یعنی بگند کہ اے برداما چہ وتی جانب ء بیج نہ گوشتیں بہر جاوہر یکے و ائم و غلطی و
 سرابیت نوں بزر و دلیلان و اشکنان شما و فیصلہ بکن ات کہ کتے ردکار انت چوش بران کہ مخالف ء گون نرمی و جبر کنان ء اثر امان وتی دل و غور و فکر کنگ
 موہ دیگ بہ بیت ۔ و یعنی ہر یکے و وتی انجام و فکر دارگ لوہیت بیج کس بہ دومی و گناہ و ردکاری و جواب دار نہ بیت ۔ اگر اینکے صافیں خبرانی اشکنگ پدھن شما چہ وتی

۲۸

حَفِیْظٌ ۴۶۰ قُلْ اَدْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ لَا یَمْلِكُوْنَ

تنگہبان و تو بگوش توار پر کن ات ہما کسان و کنگمان کن ات ابید چہ خدای و آخدا بندہ انت

مِنْ ثَمَّالِ ذَرَّةٍ فِی السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَمَا لَہُمْ فِیْہَا

ہموزن یک ذرہ و ماں آسمان و نہ ماں زمین و نیست آیان و رماں آسمان و زمین و

مِنْ شَرِّکٍ وَّمَا لَہُمْ مِنْ ظَہِیْرٍ ۴۶۱ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ

ہج شریکے و نہ انت چہ آیان کسے خدای مددگار ۔ و نہ فائدگ دنت سفارش

عِنْدَکَ اِلَّا بِاِذْنِکَ ۴۶۲ اِذَا فَرَّعَنْ قُلُوْبِہُمْ قَالُوْا

آئی و گور و گور ہما کس ء حکم بکنت اثرات داند و بدیکہ دورنگ بہ بیت تلوگ چہ آیبی دلاں گوشت

مَا ذَا قَالِ رَبُّکُمْ قَالُوْا الْحَقُّ وَہُوَ الْعَلِیُّ الْکَبِیْرُ ۴۶۳ قُلْ

چہ فرمان کت شے رب ء ۔ آگوشت حقیق ء ۔ و ہما انت چہ درستاں بزر مستر و تو بگوش

مَنْ یَّرْتَفِکُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ وَاِنَّا

کتے روزی دنت شما راجہ آسمان و جب زمین و تو بگوش پد اکر اللہ و بیشک ما

اَوْ اِنَّا کُمْ لَعَلٰی ہُدٰی اَوْ فِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۴۶۴ قُلْ لَا تَسْئَلُوْنَ

یا کہ شما البت بہ ہدایت و سرارات یا ماں گراہی و ظاہر س و تو بگوش چہ شما جت نبیت

عَنَّا اَجْرَمْنَا وَاَلَسْئَلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۴۶۵ قُلْ یَجْمَعُ بَیْنَنا

چہ مے گناہاں و نہ مارا جت کنگ بیت چیزیکہ شما کن ات ۔ تو بگوش جم کنت ما درستاں و

رَبُّنَا ثُمَّ یَفْتَحُ بَیْنَنا بِالْحَقِّ وَہُوَ الْفَتْحُ الْعَلِیْمُ ۴۶۶ قُلْ اَرُوْنِی

مے رب پد فیصلہ کنت مے میانجی و بہ انصاف و ۔ و ہما انت فیصلہ کنوگ زانوگرت بگوش منارا پیش بدات

الَّذِیْنَ اَلْحَقْتُمْ بِہِ شُرَکَآءَ کَلَّا بَلْ ہُوَ اللّٰهُ الْعَزِیْزُ

ہما کسان ء کہ اوار ایش کن ات شریک قرار دیان و ہجرنا ۔ بلکیں ہما انت خدا زبردست

الْحٰکِمِ ۴۶۷ وَمَا اَرْسَلْنَاکَ اِلَّا کَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِیْرًا وَّ

حکمانی خدا بندہ و دیم نہ دات ماترارا مگہ بکل مردمان و مزودہ دیوگ و

منزل ۵

حالت فکر جنگ و تیار نہ بہت تو گڈ ایاد بدارت ماجت سرجم کت و کلمہ حق شمار سرت لوں شامتی عملانی جواب ۽ دیوک مت ات، مئے سرائوں پچ ڈولیں ذمہ داری پشت نہ کیت، نہ بہ چوشیں جاورد مئے و شے میا سچی ۽ واسطہ باقی مانیت۔ خدایہ دربارہ حاضری دیگ ۽ ہر کس وتی فکر و مت بکنت، آذات وت درستان ۽ مچ کنان برحقین فیصلہ و مت کنت و آٹرا کتیں پیش بدارت کہ آکتم ہستی انت کہ ماں آئی ۽ خدائی شریکی ۽ دلمانگ انت ماہم آئی ۽ چمان وت بگندیں کہ آئی چنکر اختیاری داروک انت۔ زانا اے سنگ ۽ بے جانیں ووت تراش تگیں بتان ۽ پیش کن ات! و یعنی پھر نون ات کہ اے ہمیں ہستی شے پیش ہمیں ات او تہنا یکیں خدایہ انت کہ از بردست زور اک اعلا میں درجہ ۽ حکمت و دانائی ۽ واجہ انت، کل آئی ۽ دیا مغلوب و بے وس انت۔

ھے صفحہ ۽ فوائد : و ادالوں توحید رسالت ۽ ذکر بولت یعنی شے فرض و شے بعثت ۽ غرض ہمیشہ انت کہ نہ تو گاعرب بلکیں دنیا ۽ مردماں چرانی نیک و بد ۽ آگاہ بکن ات نون شامتی کار کت، ہر کس سرید نہ بیت وت و تیک وت بزانت پھر ایں مردم و وتی نفع و نقصان ۽ سرید لو ان تخی خبر ۽ ضرور کت بیت البت ماں دنیا گیش تر مردم جاہل و ناسریدانت، ماں آیانی دماغاں اینکر گنجائش کجا انت کہ کارمدی خبرانی قدر ۽ بکنت

و ک یعنی چہ ہما ساعت ۽ کہ مارا تر سینے آکدی کیت اگر راست گوشے تو مہتل موزوت بیار و پیشی بدار و ک یعنی پریشان مبعات کہ آروح الم ۽ کیت بہ آئی آگیک ۽ وعدہ کنگ بو تگ و ہدے کیت تو یک دمانے ۽ مہلت کس نہ رسیت اشتاپ کنگ ۽ بدل ۽ ضرورت اے خبر بکنت کہ چہ آئی ۽ آگیک پیش چیزے تیاری بکنت۔ و ک یعنی ما نہ قرآن قبول کنیں نہ پیشی کتابان کہ آیای تو آسمانی کتاب فرار دئے مثلاً تورات انجیل وغیرہ اے کلانی حساب کتاب یک ڈول انت ہر جاگے بچار ہے حساب داد و نیت ۽ مضمون انت پشکا اے چیزان ہجر قبول نہ کنیں و ک یعنی چو شکہ ناکامیابی ۽ سبب ظاہر کنت، ماں محشر ۽ دومی ۽ رانا کامیابی ۽ سبب ظاہر کنت، ماں محشر ۽ ہن کافراں یک دگر ۽ رامیار بار کنت کہ آئی ۽ گیش و گیوار دیا پیدا کنت۔ و ک ماں دنیا ہر کس کہ نزور و جہل ۽ طبقہ شمار بو تگنت و آیای دگرانی د مب ۽ رووک بو تگنت آیای وتی مزنیں سرداران میار بار کنت کہ شامار مروچی ماں اے مصیبت ۽ چکل دا تگ اگ شے مہن کنگ مہوتیں تو مالہ ۽ نبی ۽ خبران ۽ گیش و اے بدیں روح ماندی تگنت و ک گڈ امزنیں مردم گوشنت کہ زانا ما زبردستی شاماراجہ ایمان و یقین ۽ دور داشتگت! یعنی و ہدے شامار حقین خبر سر بولت و پدانتا آٹرا سرید مہن بو تگت پر چاقول نہ کت۔ باید ہمیشہ ات کہ بچ کسے ۽ غرض نہ داران ۽ حتی ۽ راقبول بکتیں۔ نون وتی گناہ ۽ دگرانی سر ۽ پر چالڈرات۔

و ک یعنی چہ ہما ساعت ۽ کہ مارا تر سینے آکدی کیت اگر راست گوشے تو مہتل موزوت بیار و پیشی بدار

و ک یعنی پریشان مبعات کہ آروح الم ۽ کیت بہ آئی آگیک ۽ وعدہ کنگ بو تگ و ہدے کیت تو یک

دمانے ۽ مہلت کس نہ رسیت اشتاپ کنگ ۽ بدل ۽ ضرورت اے خبر بکنت کہ چہ آئی ۽ آگیک پیش چیزے

تیاری بکنت۔ و ک یعنی ما نہ قرآن قبول کنیں نہ پیشی کتابان کہ آیای تو آسمانی کتاب فرار دئے

مثلاً تورات انجیل وغیرہ اے کلانی حساب کتاب یک ڈول انت ہر جاگے بچار ہے حساب داد و نیت ۽

مضمون انت پشکا اے چیزان ہجر قبول نہ کنیں و ک یعنی چو شکہ ناکامیابی ۽ سبب ظاہر کنت، ماں محشر ۽

دومی ۽ رانا کامیابی ۽ سبب ظاہر کنت، ماں محشر ۽ ہن کافراں یک دگر ۽ رامیار بار کنت کہ آئی ۽ گیش و

گیوار دیا پیدا کنت۔ و ک ماں دنیا ہر کس کہ نزور و جہل ۽ طبقہ شمار بو تگنت و آیای دگرانی

د مب ۽ رووک بو تگنت آیای وتی مزنیں سرداران میار بار کنت کہ شامار مروچی ماں اے مصیبت ۽

چکل دا تگ اگ شے مہن کنگ مہوتیں تو مالہ ۽ نبی ۽ خبران ۽ گیش و اے بدیں روح ماندی تگنت

و ک گڈ امزنیں مردم گوشنت کہ زانا ما زبردستی شاماراجہ ایمان و یقین ۽ دور داشتگت! یعنی و ہدے

شامار حقین خبر سر بولت و پدانتا آٹرا سرید مہن بو تگت پر چاقول نہ کت۔ باید ہمیشہ ات کہ بچ کسے ۽ غرض

نہ داران ۽ حتی ۽ راقبول بکتیں۔ نون وتی گناہ ۽ دگرانی سر ۽ پر چالڈرات۔

و ک یعنی بیشک شاماراپہ زبردستی مجبور نہ کنگت مگر شپ و روح چہ مکر و فریب و مغویا نہ تدبران مارا

ردودات و ہر و ہد کہ گول شامار یک و ارتگت شامارا ہے سر و سوج کت کہ ما پتیرانی گوشگ ۽ روع

خدا یک مہ متیں بلکیں مخلوق ۽ آئی ۽ درور و برابر ۽ شریک بزانیں، آخر شے شپ و روح ۽ کڈن و سکیناں داں چینیگ اثر مکر تیں۔

نَذِيرًا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾ وَيَقُولُونَ
ترسینوک لیکن زیات تر مردم سرید نہ بنت و گوشت
مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۹﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعٰدُ
کدی انت اے وعدہ اگ شماراست گوشگ ات و تو گیش بہ شانت وعدہ
يَوْمٍ لَا تَسْتَاخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَاَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿۴۰﴾ و
یک روچے ۽ نہ تاخیر کن ات چہ آئی ۽ یک دمانے و نہ پیش کپ ات و
قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِيْ بَيْنَ
گوشت کافراں ہجر ایمان نیاریں بہ اے قرآن ۽ نہ بہ آکتاب ۽ کہ پیش
يَدِيْهِ وَاَلَوْ تَرَىٰ اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ
چہ آئی ۽ ات و اگ تو بگندے و ہدیگ گنہگار او شتار بنگ بنت وتی رب ۽ گور ۽
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلُ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوْا
گرمنیت بہتیں چہ آیای دگرانی سرا خبر ۽ و گوشت ہما کس کہ ناتوان زانگ بوتنت
لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۱﴾ قَالَ
بہ ہما کس کہ سرکشی کنوک انت اگ مہوتیں ات شامالبت ما ایماندار بو تگتیں و گوشت
الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوْا اِنْ حٰنْ صَدَدُكُمْ
سرکشاں گول ہما ہاں کہ کمزور شے زانتنت زانا ما دور داشت شمارا
عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ وَاَنْتُمْ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۴۲﴾ وَقَالَ
چہ ہدایت ۽ رند ۽ و ہدیگ آتگ شے گور ۽ بلکیں شامالبت گناہ گار و گوشت
الَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الْيَلِّ وَالنَّهَارِ
ناتواناں گول سرکشاں انا بلکیں دور داشت مارا فریب شپ و روح
اِذْ تَامَرُوْنَ نَا اِنْ تَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلْ لَّهٗ اَنْدَادًا وَاَسْرُوْا
و ہدیگ شامارا حکم کنگت ایک ماکفر بکنیں بہ خدا و سازیں بہ آئی شریدارت و بدل دانت آیای

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ہر وہ دیکھ ہولناکیں عذاب دیمائیت، تابعین (زندگیری کنواں) و متبوعین (زندگیری کتکیناں) ہر دو تیناں ماں وتی دل پشومان بنت ہریکے ماریت کہ واقعہ من مجرم و گناہگاراں دسیکن چہ شرمندگیء بہ یک دگرے ہر سزا ظاہر کنتت۔ و زیادہیں ترس و بیم ہر سبب شاید گوشتگ و قدرت ہم بیت فل ماں اشانی گردناں طوق و ماں دست و پاواں زنجیران بیت فل یعنی ہرچ عملے کنگش مروجی آیاں اے سزائے شکلء ظاہر لوگا کنتت۔ ہرچی کتے ہمانی رون موشء کتے فل اے دلبدی ات یہ و اجم پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ء کہ شما چہ مکہ ء امیر و سردارانی کرکشی و کجروی ء غم مکن ات۔ ماں ہر دورء پیغمبرانی مقابلہ گوں اے رنگیں بے بختیں سرداراں بوتگ۔ زر و مال ء نشہ و دوت و اجمی ء جذبہ انسان ء کور کنت۔ آکسے ء دیمہ گردن ء جہل کنگ و ادنائیں مردمانی کتس ء نند کا قبولدار نہ بیت پمش کا بیانی اول سرء زندگیری کنوکیں مردم عموماً ضعیف و مسکینیں مردم بوتگت کما ورد فی حدیث ہر قل فل یعنی معلوم بوت کہ خدا چہ ماوش و راضی انت مارا ہج ترس و خطرہ نیست انت شامفت ء مارا عذاب ء بیم تراب دثیت۔ فل یعنی روزی ء فرولانی یاتنگی اللہ ء یا نہ وش لوگ ء دلیل نہ انت۔ زانا نہ گندے کہ ماں دنیا ء چکر بد معاش، ناشر و مملد (بے دین) عیش و عشرت ء زندگی گوازیں گانت حالانکہ اشان ء کتام ہم مذہب شرنہ گوشتیت و باز چہ خدا ء دوستان، پرہیزگار و نیکیں بندھاں نظر اہرء فاقہ (شد) ء زند گوازیں گانت تو معلوم بوت کہ زر و دولت و افلاس (بے زر) یاتنگی و فراوانی عند اللہ مقبول لوگ ء دلیل نہ انت اے معاملات دراصل ء دگر مصلحت و حکمتانی سر امینی انت کہ اشان اللہ پاک وت شرتر و بہتر زانت مگر باز مردم اے نکتہ ء سر پد نہ بنت

ومن الدلیل علی القضاء و حکمہ بوس اللیب و طیب عیش الاحق وک یعنی ماں وزر ء گیشی نہ خداوندی قرب ء علامت انت چوش کہ ماں برز ء آیت ء بیان بوت و نہ قرب حاصل کنگ ء ذریعہ انت بلکین اشیء برعکس کافر ء حق ء زیات بر بادی ء سبب جوڑ بیت البت ثومن اگر مال و زر ء ماں شرس کاراں کار مرز بکنت و اولاد ء جوانیں تسلیم و تربیت دیان ء نیک و جوان اڈ بکنت گڈ اچوشیں مال و اولاد بہ یک حسابے ء خداوندی قرب ء سبب جوڑ بیت بہ جاور اودا مال و اولاد ء جست و با واست نہ بیت تیو کا ایمان و صالحیں عمل ء جست بیت۔ فل یعنی کار ء رد اہر قدر اجر ء حقدار بیت چرائی ء گیش بدلہ رسیت کم از کم دہ سر و زیات بیت تو ہفتصد سر بلکین اللہ پاک بواہیت تو جہشتی ء ہم زیات کہ آئی ء تیج حد نیست انت۔ واللہ یمضعف لمن یشاء (بقرہ رکوع ۳۶)

اد اچہ ضعف ء مطلقاً زیادتی مراد انت۔ فل یعنی آبد بختے کہ اللہ ء آیتان رد کنتت و رایا لوک ٹالی کنان مردمان چرایاں دور دارنت چوشیں بگوش کہ اشان وتی دل ء اللہ و رسول ء عاجز و بے وس کنگ لوٹنت آکل بہ عذاب ء گرفتار بوان ء دربار ء حاضر کنگ بنت چرایاں یک کسے ہم وتی جند ء کسان جھگ نتونیت۔

النَّامَةُ لَبَّارًا وَالْعَذَابُ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ

پشومانی ء وہر کیہ گزندت عذاب ء فل دور دارتگت ماطوقاں ماں گردناں

الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۶﴾ وَمَا

کافرانی فل نہ سزا دیک بنت مگر بہ موافق ء وتی عملانی فل و دیم نجات

أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ تَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا

ماں یک مینگے ء یک ترسینو کے مگر گوشت اود ء آسودہ حالیں مردمان بیشک چیزیکہ

أَرْسَلْتُمْ بِهِ كَفْرًا ۖ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا

پہ شے دستاں دیم دیک بوت ما ء آئے نہ متیں فل و گوشتش مازیات ترسیں بہ ماں و اولاداں

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿۳۷﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن

و مارا عذاب دیک نہ بیت فل تو بگوش بے شک منی رب پراہ کنت روزی ء بہ ہر کسے ء کہ

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ

بلوٹیت و تنگ کنت و لیکن زیات تر مردم سر پد نہ بنت فل و نہ شے ماں

وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنِ امْنٌ

و نہ شے اولاد ہا چیزت کہ نزدیک بکنتت مئے گور ء شے درجہ ء مگر ہا کسے کہ یقین آرت

وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ ذَلِكُمْ أَهْلًا لِّكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا

و خوبیں کاری کت فل گڈا آہائنت کہ بہ آیاں جزاء دور انت بہ عوض آیاں عملانی فل و

هُم فِي الْغُرُفِ آمِنُونَ ﴿۳۹﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُجْرِبِينَ

آمان برزیں ماٹیاں دل جمع بنت۔ و ہا کسے کہ کنتت کوشش مئے آیتانی رد کنگ ء ہا مقابلہ کنان ء

أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿۴۰﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ

ہا انت ماں عذاب ء حاضر کنگ بنت فل تو بگوش بے شک منی رب پراہ کنت روزی ء

لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ

پہ ہر کسے کہ بلوٹیت چہ وتی بندیاں و تنگ کنت بہ ہر کسے کہ بلوٹیت۔ و ہر چہ کج خرچ کنت شما چہ چیزیا

فَهُوَ خَلْفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿۳۶﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا
 کہ اندھوں کو جمع کر کے آئی ہے، وہاں ان شر ترین روزی رسان و دروچے کو جمع کر کے آئی ہیں۔

ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾ وَالْوَالِدَاتُ
 پہلے کہوشت فرشتیاں آئی ہیں ان سے عبادت کتگ و۔ آگوشنت

سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مَنْ دُونَهُمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ
 تھی ذات پاک انت توئے سے کار ساز ابیدہ آئی ہیں، بلکہ آئی ہیں عبادت کتگ جتنی

اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿۳۸﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
 زیاد تر آئی ہیں جتنے اعتقاد داروں کے انت کی نون مروچی شامک نہ ات نفع و نہ زیان

نَفَعًا وَلَا ضَرًّا ۗ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
 پر یک دگر آئی و ماگوشتیں ہمارا ہاں کہ ظلمت کت بچش ات عذاب ہا آس و کہ

كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿۳۹﴾ وَإِذْ اتُّلِيَ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
 آرا شہا دروغ دانستگ۔ و وہدیکہ وانگ بئیت آئی سرامے آیات سرفا ہر س گوشنت

مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنَّا كَأَنَّ آبَاءَكُمْ
 نہ انت اے پیغا مبر مگر مردے کہ لوٹیت ایک دور بجلت شمارا چہ ہا یاں کہ آئی عبادت کتگ شہت پیر کا

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَكٌ مُّفْتَرٍ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وگوشنت اے حج نہ انت مگر یک دروغ و۔ وگوشنت کانہ

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۗ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۴۰﴾ وَمَا آتَيْنَاهُمْ
 حقیق کت و را وہدیکہ سہریت بہ آئی ہیں، کہ نہ انت اے مگر جادو سرفا ہر س و نہ ذات ماعرب و مشرکان

مِّنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيرٍ ﴿۴۱﴾
 چہ کتاب کہ دانست آئی و را ہونہ دیم ذات ما آئی نیگ و چہ تو پیش ہج سرفا ہر س و

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ
 و دروغ بند کتگ ہا کساں کہ چہ آئی پیش انت و نہ اے مشرکان سرفا ہر س بہدیکہ آخیر یکہ دانست پیشی مردان

و یعنی اے خبر مسلمانان گوش جنگ بوت کہ ستا بہ خیر کاراں خرچ کتگ و و ہدے دل تنگ مے ات کہ چہ خرچ کتگ رزق کم نہ تریت ہر جیکہ تھی نصیب ہست
 آلم و دست کسیت، اللہ پاک چہ و تی حکمت و ہر قدر دیک بواہیت ماں آئی و چہ خرچ کتگ یا نہ کتگ فرقے پیداگ نہ بہت بلکہ ماں خیر کاراں خرچ
 کتگ و برکت حاصل بہت و حق تعالیٰ آئی بدل و ہم دنت توری ماں مال و شکل یا ماں قناعت و غنا قلبی و شکل و وید اماں آخرت و بدل رسگ و
 یقینی انت۔ خلاصہ ہمیش انت کہ ماں آئی خزانگاں حج قسم و کتہ نیست مسلمان و لازم انت کہ گوں اللہ پاک و نیکیں گمان بہ بندیت و آئی و مرضی و
 مقابلہ و فقر و فاقہ و ترس و ماں دل و جاگہ مدنت و لاکتخت من ذی العرش اقلاد۔ تنبیہ: ماں آیت و جوش بگوش کہ اے طرف و
 ہم اشارہ فرمائیت کہ ہجوش ماں دنیا و تنگی و فراوانی و اعتبار و مردمانی احوال و توک و فرق و تفاوت ہست ماں آخرت و ہم بہ ثواب و اعتبار و ثواب
 و عذاب و برداہم فرق و تفاوت بہت۔

وَلِ بَارِئِ مَشْرَکِ الْفَرِشْتَاکِ ۗ خَلْفَهُ جِنٌّ
 قرار دانست بارئ و آئی ہیگی (شکل و صورت)

اِذْ کَانَ عَسَدًا مِّنْ دُونِ الْبَشَرِ ۗ لَکِن لَّمْ یَلْمِ
 انت کہ اصنام پرستی و بیگبی چہ ملائکہ پرستی و لوتگ
 عمرو بن لُحی و اے بدیں رسم چہ شام و ماں حجاز و اورت

بہر جا و قیامت و روح و کافرانی گوشاں جنگ و روا
 چہ فرشتگاں سوال کتگ بہت کہ آیا اشاں شہ پرستش
 کتگ و شاید جیشی و مطلب جوش بہت کہ شہا

و اشاں و جوش نہ فرمائیتگ یا شہا چریشانی اے
 عمل و راضی و نہ اے جوش کہ چہ حضرت عیسیٰ و ہم
 سوال کتگ بہت انت و انت قلت للناس اتخذونی

و اُمّی الہین من دون اللہ (مائدہ رکوع ۶)
 و ماں سورہ فرقان انت و انت من اصنلتکم
 عبادتی ہولاء (فرقان رکوع ۲)

و یعنی تھی ذات چہ خیر پاک انت کہ کسے بہ کام
 درجہ آئی و شریک بہت (العیاذ باللہ) ما
 چونکائی گوں اشاں اے خبر بگوشیں یا بہ چوشیں

ناہود گیں حرکت و راضی بہتین اتیں سے رضا تھی رضا
 تابع و غلام انت پیدا اے بے بختان در حقیقت و سے
 ہم پرستش نہ کتگ دراصل و اشانی عقیدتندی

گوں ہمشاں و انت شیطاناں اشاں و بہ ہرچ
 طرفے و تیلانگ دیک لوٹت آئی و تی دم و ہاگو
 تریتگ توری فرشتگان نام و گران و یا کتہ نبی و

ولی و، بلکہ لہتے و سرفا ہر شیطان و جند و
 عبادت و کتگ، جوش ساری و غالباً ماں سورہ
 النعام و مفضل نبیسگ بوتگ۔

و یعنی مردچی عابد و معبود ہر دو مینانی بڑگی ضامعلوم
 بوت کہ ہج کسے دومی و قدر سے و تاوان ذات نہ کت
 ہا معبوداں کہ اشاں آئی و پروتایک ڈیکے زانتگ

آئی و اے رنگ و اے و ہدے و تی بزاری ظاہر کت
 و اے رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم و بابت و وت
 ماں و تاگو ستگش کہ اے شخص رسول نبی ہج نہ انت

بس اے واجہ و مطلب ہمیش انت کہ مارا چہ سے و تی
 بت و پیرکانی رہبند و سندان (کہ الشرا ما چہ بن
 قدیم و حق زانان و بہ اے رہبند و سرا عمل کتگ)

بہ و تی راہ و بیاریت و وت حاکم و سرفا ہر جوت بہ بیت جوش بگوش کہ اے واجہ حکومت و سرداری پکار انت (العیاذ باللہ) و یعنی قرآن چہ ایت
 (العیاذ باللہ) چنت دروغیں خبرنت کہ اشانی نسبت خدا طرف و کتگ بوتگ انت۔ و یعنی اے نبوت و دعویٰ کہ گوں آئی چند معجزات و خلاف عادت
 ہیل و عاداتی ظاہری انت یا اسلام و مذہب کہ آئی و سرکشان و لوگ واجہ چہ لوگ بانگ و وت چہ چک و حداکت یا قرآن کہ آئی اثر بہ مردمانی دلانی سرا
 غیر معمولی بہت اے کل صاف ضامین جادوگری انت و بس (العیاذ باللہ) و یعنی بعضی اتی انت نہ آسمانی کتابے آئی دست و ہست ات و نہ چہ
 اینچکیں دراجیں مدتے و آئی گورا کتہ نبی اے آتگت، اللہ تعالیٰ و چوشیں عظیم الشانیں پیغمبرے و چوشیں شانداریں کتابے ذات باید انت کہ اشاں غنیمت
 حساب بکننت و خداوندی نعمت و قدر و بزاننت خصوصاً و ہدیکہ چہ و پیسہ اشاں و تہے گوشنت کہ اگر سے میناچی و کت پیغمبرے یا کتہ کتابے سے سرا
 نال بہتیں تو گدا چہ اے دگران ماگیشتر فرمانبرداری کتگ نون و ہدے کہ ہا چیز سرفا ہر س بوت تو کتگت انکار و تکبر کتگ۔ یا اے مطلب انت کہ ما اشانی گور و چوشیں

بہ و تی راہ و بیاریت و وت حاکم و سرفا ہر جوت بہ بیت جوش بگوش کہ اے واجہ حکومت و سرداری پکار انت (العیاذ باللہ) و یعنی قرآن چہ ایت
 (العیاذ باللہ) چنت دروغیں خبرنت کہ اشانی نسبت خدا طرف و کتگ بوتگ انت۔ و یعنی اے نبوت و دعویٰ کہ گوں آئی چند معجزات و خلاف عادت
 ہیل و عاداتی ظاہری انت یا اسلام و مذہب کہ آئی و سرکشان و لوگ واجہ چہ لوگ بانگ و وت چہ چک و حداکت یا قرآن کہ آئی اثر بہ مردمانی دلانی سرا
 غیر معمولی بہت اے کل صاف ضامین جادوگری انت و بس (العیاذ باللہ) و یعنی بعضی اتی انت نہ آسمانی کتابے آئی دست و ہست ات و نہ چہ
 اینچکیں دراجیں مدتے و آئی گورا کتہ نبی اے آتگت، اللہ تعالیٰ و چوشیں عظیم الشانیں پیغمبرے و چوشیں شانداریں کتابے ذات باید انت کہ اشاں غنیمت
 حساب بکننت و خداوندی نعمت و قدر و بزاننت خصوصاً و ہدیکہ چہ و پیسہ اشاں و تہے گوشنت کہ اگر سے میناچی و کت پیغمبرے یا کتہ کتابے سے سرا
 نال بہتیں تو گدا چہ اے دگران ماگیشتر فرمانبرداری کتگ نون و ہدے کہ ہا چیز سرفا ہر س بوت تو کتگت انکار و تکبر کتگ۔ یا اے مطلب انت کہ ما اشانی گور و چوشیں

بہ و تی راہ و بیاریت و وت حاکم و سرفا ہر جوت بہ بیت جوش بگوش کہ اے واجہ حکومت و سرداری پکار انت (العیاذ باللہ) و یعنی قرآن چہ ایت
 (العیاذ باللہ) چنت دروغیں خبرنت کہ اشانی نسبت خدا طرف و کتگ بوتگ انت۔ و یعنی اے نبوت و دعویٰ کہ گوں آئی چند معجزات و خلاف عادت
 ہیل و عاداتی ظاہری انت یا اسلام و مذہب کہ آئی و سرکشان و لوگ واجہ چہ لوگ بانگ و وت چہ چک و حداکت یا قرآن کہ آئی اثر بہ مردمانی دلانی سرا
 غیر معمولی بہت اے کل صاف ضامین جادوگری انت و بس (العیاذ باللہ) و یعنی بعضی اتی انت نہ آسمانی کتابے آئی دست و ہست ات و نہ چہ
 اینچکیں دراجیں مدتے و آئی گورا کتہ نبی اے آتگت، اللہ تعالیٰ و چوشیں عظیم الشانیں پیغمبرے و چوشیں شانداریں کتابے ذات باید انت کہ اشاں غنیمت
 حساب بکننت و خداوندی نعمت و قدر و بزاننت خصوصاً و ہدیکہ چہ و پیسہ اشاں و تہے گوشنت کہ اگر سے میناچی و کت پیغمبرے یا کتہ کتابے سے سرا
 نال بہتیں تو گدا چہ اے دگران ماگیشتر فرمانبرداری کتگ نون و ہدے کہ ہا چیز سرفا ہر س بوت تو کتگت انکار و تکبر کتگ۔ یا اے مطلب انت کہ ما اشانی گور و چوشیں

ول چوشیں دراجیں عمر، جسمانی قوت، مال و زر ووشالی کہ آیاں دیگ بوت شمار آئی، دہمی وندیم دیگ نہ بوت لیکن وھدے اشان پیغمبران دروغ بند
کنان اشانی مخالفت کت بجا رات کہ اشانی انجام چطور بد بوت۔ تمام سازوسامان اشانی ہمدانشت کپتت یک دمانے ہم اشان خداوندی عذاب دُور
داشت کت نکت کہ اپر چا این کمزینیں پھل کن رات۔ اے پیہیں نزوری و پدا چوشیں مزنی، اے چونیں احمقی ایت وک یعنی ضد و گنتت اے مل کنان اے گون
انصاف و اخلاص اے اللہ پاک اے نام اے سر ایا دییات و باز کس یک جانندان اے گپ و ٹال و شور و صلاح بکن رات و جدا جدا ماں تہنائی اے خیال کنان اے فکر بکن رات
کہ شے اے بیل (محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم) کہ چہ چیل سال اے زیات بہ شے چائی دیا بوتگ کہ چہ آئی اے حوردی اے بگرداں پیراں سالی اے ذرہ ذرہ احوالان اے سما
وت دیگنت کہ آئی اے امانت و دیانت، راستی پاکدامنی و زانت و فہم اے شامل متوکت کہی ہم شمار اے آئی سر اکتام یک معا ملہ اے تو کا نفس پرستی یا خود غرضی
الزام نہ جت آیا شما چوشیں گمان داشت کت کت کہ
کہ العیاذ باللہ آئی اے نندان اے سر بہ گنوی اے کشت کہ
مغت ناحق اے کل راجی و تی دشمن جوڑ کت یا کدی گنوک
چوشیں حکمت و دانائی اے گپ اے جت کت کت یا
کت مکنو کے و تی قوم اے اینکر دوز و اھی و آیانی اخروی
سوپ مندی و دنیاوی دیمروی اے ردا چوشیں زبردستی
دستور تون دات کت آشمارا سکیں ہلاک کنوئیں
جا وراں ویر باد بیوئیں مستقبل اے آگاہ کنگا کت
شمارا پیشی راج و قومانی تاریخ اے اشکنا ٹینیت گون
دلیلان و مثالان شمارا شے نیک و بد اے سر پد کت
اے کار گنوکانی نہ انت، ہا اولوالعزم پیغمبرانی بنت
کہ آیان اے احمق و ناشیرین کسا مدام دیوانہ کتنگ
وک یعنی من چہ شتا و تی محنت اے مزد اے نہ توٹاں اگر شے
خیال اے چیزے مزد طلب کر توگن آکل اے شتاوت بدارت
منارا ریکار نہ انت منی مزد منی خدا اے گور اے انت چہ شتا
چیزے کہ من طلب کنان یعنی ایمان و اسلام آدرست
پہ شے جذب اے نفع اے خاطر اے چریشی اے آدم منی غرض
ہج نہ انت وک یعنی منی راستی و نیت خدا اے دیا
ظاہر انت وک یعنی چہ برزا و تی ایر کپکا انت و دین اے
ہور و باران بوگا انت چوشیں موہ اے چہ دست اے مدکات
جرائی اے فائدہ بگرات۔ گون ہا زور و ترندی اے کہ اللہ کتا
حق اے راباطل اے سر اے چکل دیان اے جنگا انت چرائی
اندازہ بکن ات کہ باطل پاداں کجا داشت کت۔ ائی
انت کہ آفنا و کار گم بیت و ماں عالم اے دین اے غلبہ
بہ بیت اے علام الغیوب شر چار گند کنان خاص موقع اے
سرا حق اے راباطل اے سر اے گاری اے دیم داتگ۔
بل نفذت بالحق علی الباطل فیذ مغه فاذا
هو زاہق۔
وک یعنی حقیق دین سر بوتگ نون آئی زور دارگ
نہ بیت بہ کلانی سرا غالب یوان اے و باطل اے زیر
کنان اے قرار گریٹ دروغ اے کدی پاد پر نبیت کہ حق اے
مقابلہ اے بوشتیت چوش بگوش کہ نون حق اے میدان گپت
و مکہ اے فتح اے رومج اے اے آیت و اچہ پیغمبر صلی اللہ علیہ
وسلم اے زبان اے سر ارات۔ وک یعنی اگر اے ہنر من
وت پاد کتگ تو اے داں چینجو روح اے قائم مانیت،
مریشی اے آخر منا و تا نقصان انت دنیا اے دشمنی اے بہا

ومن یقنت ۲۲

۶۷۲

سبأ ۳۳

فَكَذَّبُوا رَسُولِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ

کہ آیاں دروغ بند کت منی پیغامبران واک گدا چون بوت منی انکار تو بگوش من شمارا نصیحت اے

بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا

یک گپ کنان آ ایک شمارا بدبا اے بو شے بہ خدا ٹیگی دو دو ویک یک پدا شتا فکر بکن ات کہ نیست انت

بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابِ

شے اے ہراہ و جنونے۔ نہ انت آ مگر ترسیونے کہ شتا، پیش چہ آیک ترندس عذاب اے

شَدِيدٍ ۝ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا

تو بگوش ہر جیکہ من لوٹنگ چہ شمارا مزد اے گدا اے شکینت۔ نہ انت منی مزد مگر

عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ

بہ خدا اے سراف و ہر چیز بہ ہائی دیمانت وک تو بگوش بیشک منی پروردگور دنت

بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ۝ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُدْرِي الْبَاطِلُ

تجکس دین اے، زانو گر غیبانی وک تو بگوش آنگ دین راستیں و پیداک نہ کت باطل چیز یارا

وَمَا يُعِيدُ ۝ قُلْ إِنْ ضَلَّكَ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِن

دناں دوبارہ پیداک کت کت وک تو بگوش اگس گمراہ بوتوں تو من گمراہ باں بہ و تی چند اے تاوان اے و اگن

أَهْتَدَيْتُ فَمَا يُوجِي إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ

من بہ کیشک اے سر بوتوں گدا بہ سبب کہ وحی دیم دنت بہ منی رب، بیشک اشکونکت نزدیک، و تو بگندے

إِذْ قَرَعُوا فَلَا قُوَّةَ وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝ وَقَالُوا

وہدیکہ اے تلوسنت گدا رستگار نہ بنت تچان اے و گرفتار کنگ بنت چہ نزدیک جاگ اے وک و گوش تشش

أَمْثَلَهُ وَأَنْتَ لَهُمُ التَّنَاوُسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝ وَقَدْ كَفَرُوا

ایمان آوردت ماہ قرآن اے نون چہ بیم بیت بہ آیاں دست آرگ ایمان اے چہ دوریں جاگ اے وک و حالانکہ کفر کنوکت انتت

بِهِ مِنْ قَبْلِ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝ وَجِئِلْ

بہ قرآن اے چہ و پیش۔ و دور دیانت کت اید چہ گندگ اے چہ دوریں جاگ اے وک و جدائی پیداک بوت

منزل ۵

زورگ، واری چست کنگ آخرت اے رسوائی اے قبول کنگ (العیاذ باللہ) لیکن اگر بہ تجکس راہ اے سرایاں چوشکہ واقعی ہستماں تو بزانت کہ اے کل چہ اللہ اے
مدد و خدائی وحی اے برکت و ہدایت انت کہ ہجر منارا و ایل دیوک نہ انت منی خدا ہک چیز اے اشکنت و باطل نیکنت آدم منی دزگیری اے کت و تی پیغام اے ماں دنیا
روشن کت شتا قبولداریبے ات یا مے ات وک یعنی اے کافراں ادا شاک جننت مگر ہما ساعت عجب ندرگ اے قابل بیت و ہدیکہ اے مردماں محشر اے ہینا کس احوالان
گندان اے پریشان بنت و ہج نیگا اشان تچگ اے موہ نہ رسیت، آدقت اے پیر گرفتاری اے آہان اے چہ دور دزگیر کنگ اے حاجت نبیت بلکس گون مزن آسانی اے ہادمان اے گرفتار کنگ بنت
وک یعنی آساعت اے گنتت کہ مارا پیغمبر اے جبرانی سرا یقین انت نوما ایمان یاریں، حالانکہ نون ایمان یارگ کتام درد اے وارت آموقع بااد دیگ بوت و ہدیکہ ایمان قبول کنان و تارا چہ
عذاب اے رستگار کنگ تون ات۔ نون آیانی دست اینکر دور کجا رست کت کہ چہ اودا ایمان اے چست کنان بیارنت مطلب چوش بوت کہ ایمان مقبول ہانت کہ آرا چہ
موت اے پیش مرے دنیا اے حال کنگ بہ بیت و ماں آخرت اے ہر چیز گون چمان وت گندان ہر کس یعین بیت کت، اے کمال اے گپے نہ انت وک یعنی پیسرو ہدیکہ ایمان آرگ اے
و قنات انکار اے سرا ضد کت و مغت اے کل اے کل دیان کت ماں دنیا اے حالانکہ مدام اے تختہ گت کت انت ہر کس یعین بیت کت قبول نہ کت نون پشومانی درد نہ وارت۔

فل یعنی ہرچیکہ واہگ دارنت مثلاً مقبولیں ایمان یا نجات یا بہ دنیا طرف ء واپس روگ یا دنیاوی عیش ولذتیں اے چیزانی دکافرائی میاںجی ء نون بچیں رکاوٹ قائم کنگ بوتگ کدی بہ آباں دست کت کننت۔ فل یعنی پیسنہ ہے ہمیں مردم ہر قدر گوسنگ انت ہرج ہمیں معاملہ گوں آباں کنگ نوکنت گوں اٹاں ہم بوت چیا کہ مردم ہم ماں بچیں ناہودگیں شہبات و بے کاریں شکوگاں گرفتار انتنت کہ حج داب ء اشان ء یہ قرار گرگ ء نہ ہشتگنتش کمت سورة السبا بحمد الله و عونه

فل یعنی آسمان وزمین سب در ء ہم عدم ء درکنان باوجود ء آورت اے رداچہ پسر اکتام یک نمونہ و تخلیق (سیدالش) ء قانونے ہم موجود نہ انت۔

فلک یعنی لہتے فرشتہ نبیانی گور ء اللہ سیغام ء سر کننت ولہتے ایگہ جسمانی روحانی نظام ء تدبیر جوڑینگ سرامقررت فالمدتوت امر۱۔

فل یعنی لہتے فرشتگان دو بانزل انت لہتیں ء سہ لہتیں ء چارچار انت۔ اے بانزلانی کیفیت اللہ پاک و شرتزانت یا پداہرکس اشان ء دیسنگ آچیزے گوشت کننت۔ فل یعنی اللہ تعالیٰ ماں ہرج مخلوق ہرج عضو ء صفیہ کہ بلوطیت بہ وئی حکمت ء روء

گیش کت کننت چنانچہ ماں حدیث ء ہست کہ حضرت جبریل ء شش صد بانزل یا بازوانت وچہ بجاعل الملککة رسلاً ء جو مفہمت کہ اللہ تعالیٰ اے وسیلہانی احتیاج داریت ہرگز چوش نہ انت، آئی ء ذات و ت بہ ہر چیز ء سراقا درانت محض حکمت ء روء آ ازباب و وسیلہانی سلسلہ قائم داشتگ۔

فل رحمت جسمانی بہ بیت چوہور و باران، روزی وغیرہ یا روحانی چوش کہ کتابانی نزول یا رسولانی ارسال۔ خلاصہ ہمیش انت و ہدے اللہ ہر مدانی سرا و تی رحمتانی دروازگ بیچ بکت گڈ اکتے آٹرا بندکنگ تو نیت۔

فل یعنی وئی کاملین حکمت ء روء ہرچیکہ بلوطیت ہما دمان ء آٹیا بکت، ہے اندازہ ء آ زوراک و زبردست انت کہ آئی ء کسے مہن کت نہ کننت۔

فل یعنی چوش قبول کن انت کہ سیدالنگ روزی ء ازباہان ء سرکنگ زندہ دارگ کل بہ اللہ قبضہ و اختیاریہ انت گڈ امبودیت ء حقدار دگ کسے چونکائی بوت کننت۔ ہا ذات کہ حقیقی خالق و رازق انت یا پداہر انت کہ معبود ہائی بیت۔

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ
میاںجی ء آیانی و میاںجی ء آیانی واہگانی فل بچوش کہ کنگ بوت بہ آیانی ہمیں مردمانی گوں ء چوہر پیش

اللَّهُمَّ كَانُوا فِي شَكِّ قُرْبٍ

بیشک آ انتت ماں شک ء مبتلا فل

سورة فاطر مکیک تا وہی خمس ء اربعون آیتا و خمس و رکعت

سورہ فاطر ماں مکہ ء نازل بوت و آئی ء چل و بیچ آیت و بیچ رکوعنت۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کنناں گوں اللہ ء نام ء ہما کہ بے اندازہ مہربان زہریں رحم کنوے

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلِكَةِ رُسُلًا
تائیں توصیف بہ خدائے انت کہ پیدا کنوکت آسمانی وزمین ء فل جوڑ کنوکت فرشتیانی بہ قاصر ی ء فل

أُولَىٰ أَجْنَعَةٍ مَّقْتَنَىٰ وَثَلَّثَ وَرَبَعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ
کہ آیانی خدائے انت بانزلانی دودو، سہسہ و چارچار ء فل زیاد کننت ماں پیداکنگ ء ہرچیکہ بلوطیت

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ مَا يَفْتَرِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ
بیشک خداہمک چیز ء سراقدرت داروکننت فل ہرچیکہ بیچ بکت خدا بہ مردماں چہ

رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ
رحمت ء گڈ اکتے انت آئی ء داروک فل و ہرچیکہ بداربت گڈ انت انت آئی ء ویم دیوک

بَعْدِهِ ۝ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ
ابید چہ آئی ء، دھما انت غالب حکمتانی خدائے بندہ او مردماں یا بکت نعتاں

اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْمِقُكُمْ مِّن السَّمَاءِ
نداء و تی بند ء سرا۔ آیا ہست پیداکنوے ابید چہ خدا روزی دنت شہلا چہ آسمان ء

وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَنى تَوْفِكُونَ ۝ وَإِنْ يَكْذِبُونَكَ
وچہ زمین ء۔ نیست بیچ معبودے ابید چہ آئی، گڈ اکتے شہسہ گردان بیت فل و اکتے ترادریغ بند بکننت

و یعنی اینک سریدکنگ و حجت و سرجم کنگ پدھم اے مردم ترارا دروغ بند بکننت تو شام مکن ات گوں پیشی نبیاں ہم ہے داب مردان پیش اہنگنت اے یک نوکس گپے نہ انت، تعصبی و ضدی مردم کدی ہم چہ وقی ہٹ کنگ دست نہ کشت اے ہمیں مردمانی معاملہ خدا و حوالہ بکن، ہمداسر بلوان کل خبرانی کیش و گوار بیت و یعنی قیامت آگی انت و یقیناً درستال اللہ تعالیٰ و مستری عدالت حاضر لوگی انت اے دنیا و زیب و زینت و فنا بویکین عیش و بہارانی وجہ و نامی میں دعا باز شیطان و فریب و ملک ات آشتے ازلی دشمن انت کدی ہم شمارا نیکیں سر و سوج نہ دنت آئی و کوشست ہمیش انت کہ گوں و تاہور شمارا ہم بہ دوزخ و سر بکننت، تہر تہر خبر جوڑیان و چہ خدا و آخرت و نیگا غافل کنان بیت، بایدنت کہ شام و قی دشمن و قی دشمن حساب بکن آ و آئی و خبر مگر آئی سر اتا بت بکن ات کہ تہیں شیطان مارا چہ وقی مکاری و لوپ و چکل دات کت نہ کتے، ما خوب زانیں کہ تو ماں دوستی و جاگت ہم دشمنی کتے و یعنی شیطان ماں ہر کس و نکاہ و بدی کا ر و

شترس کارکت و پیش داشت آیا آ شخص ہا کس و برابر بیت کنت کہ آچہ خدا و فضل و کرم و نیک و بد و میا سنجی و فرق و تفاوت و زانت آ نیکی رانیک و بدی را بد زانت۔ و ہدے ہر دو برابر بیت نہ کنت تو لے ہر دو تمانی انجام جو نکائی بحساں بیت کنت و جو خیال مکن ات کہ کتام مردے گوں گند و کس چاں بدی رانیک کی جو نکائی بھیت اللہ ہر کس کہ آئی و بدی استعدا و سوء اختیار و سبب و بدراہ کنگ بلوٹیت آئی و عقل ہے پیا چپ بیت دہر کس نیکیں استعدا و نیکیں اختیار و سبب و ہدایت و سرا گامی کج بکننت گدا بچ شیطان و طاقت نیست انت کہ آئی و بدی کس کشتا ببارت، یا چپیں خبر آٹیا سوج بدنت۔ بہر جا و ہر شخصے چہ اغواء شیطانی و نیکی و را بدی و بدی و رانیک و زہرہ تر یاق بھیت آئی و راستیں راہ و سرا آگ و امید ہست؟ و بدے کہ نیست و ہدایت و ضلالت و سلسلہ تمام اللہ پاک و مشیت و حکمت و تابع انت گدا تہیں نبی اشانی غم و تا را پر چا پریشان کتے، ماں اے افسوس و کہ اے بد بخت و قی فائدہ و گپے پر چا قبولدار نہ بنت زانا تو پہ اشان و قی جان و قربان کنگ لوٹے۔ تو اشانی داستان و یک کرا ایریکن اللہ اے درستانی کاریدان و شتر زانت آوت اشانی فیصلہ کنت و گوا زینت شام دلگیر و ملور مہبت و کج چہ اللہ پاک و حکم و گوات جنبران چیت کنان کارنت و آنکے و علاقہ کہ کشت گا وگ ات یعنی اودا کشار و سہزی نیست ات چاریں گنداں دزبال کنگا ست چہ ہور و آب و ماں آئی و زندگی کیت ہے پیا بھیت کہ اللہ تعالیٰ شمارا ہم چہ مرگ و پید زندگی کنت۔ ماں روایتاں ہست کہ و ہدے اللہ پاک مردگان زندگ کنگ لوٹیت چہ عرش و چہ کنگ خاصیں قسم و ہورے بیت کہ چہ آ آپ و ریچک و مردگ زندگ بنت چو شکظا ہریں ہور و باران و برکت و چہ زمین و دانگ ردوم زیر بیت زیاتیں تقضیل ماں حدیثاں چارگ بیت۔

ع ۱۳

فَقَدْ كَذَبْتَ رَسُولًا مِّنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تَرْجَعُ الْأُمُورُ ۚ يَا أَيُّهَا

گدا تحقیق دروغ بند کنگ بو کنت پیغامبر چہ تو پیش و بہ خدا و نیک و گردنگ بنت تمامیں کار اے

النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَ

مردمان! بیشک خدا و وعدہ برحق انت گدا فریب بدنت شمارا زندمانی دنیا و

لَا يَغُرُّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ

و غاندنت شمارا بہ خدا و نام و دعا باز۔ تحقیق شیطان انت پہ شمارا دشمن

فَاتَّخِذُوا لَهُ عَدُوًّا وَإِنَّا لَنُؤَيِّدُكُم بِذُنُوبِكُمْ إِن كُنْتُمْ

گدا بھیت آرا دشمن۔ آ و تو را پر جنت و قی جماعت و تا نکہ بہ بنت چہ دوزخیاں

الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ عَذَابُ الشَّدِيدِ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا

و ہا کساں کہ کافر بو تنت پہ آیان انت عذاب سکتیں۔ و ہا یاں کہ یقین اش آرت

وَعَبِلُوا الصَّالِحِينَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ أَفَبِنِ زِينِ

دخویں کارش کت پہ آیاں انت بختش و مزین مزرد آیا کتے کہ ڈولدار کنگ بو تگ

لَهُ سُوءُ عَمَلٍ فَرَأَوْهُ حَسَنًا فَإِن لَّمْ يَضِلُّوا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

پرائی و آئی و بدی عمل پرا گندیت آرا جوان، گدا بیشک خدا گمراہ کنت ہر کس و کلوٹیت و

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ ۚ

راہ سوج دنت ہر کس و کلوٹیت۔ گدا اباید انت کہ ہلاک ہیت تہی جان پہ آیاں سر افسوس دوران

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۚ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ

بیشک خدا زانو گرت ہر چہ چیزیکہ آ کنت و خدا ہما انت و ہی دات گوا تان و

فَتَثِيرُ سَحابًا فَيَسْقِنَهُ إِلَىٰ أَرْضٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَاهُ فِيهَا ۚ وَاللَّهُ

گدا آچست کنت جمبر و گدا آرا عجلت و ہرت ما بہ نیک و مرنگیں شہر و گدا زندگ کت ماہ آئی زمین و

بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَلِكَ النُّشُورُ ۚ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ

پد چہ آئی مرگ و، ہے ڈول ماں مردگان چست کتیں ہر کس کہ واہگ اربیت شرف و گدا پہ خدا واسطہ ہست

و کافران و کعبه پرست کائنات کہ اللہ پاک و گورائش عزت دار و ک بنت و اخذوا من دون اللہ الہدٰی لیکونوا الضالین (مریم) باز کس مسلماناں کیل کائنات
 گوں کافران دوستی کتلتش کہ چریشاں آیانی عزت سرجم بیت الذین یتخذون الکفرین اولیاء من دون المؤمنین یتتبعون عندہم العزۃ فان العزۃ
 اللہ جمیعاً (نساء ۲۰۶) ایڈولیس مردمان سروسج کرت کہ ہر کسے دنیا و آخرت و عزت و طلبگارت باید انت کہ آیشراچہ اللہ پاک طلب بکنت کہ عزت مطلق ہا
 وت انت چرہائی فرمانبرداری و یادگاری و اصل عزت حال بیت تمام عزتانی مالک تھا آوت انت عزت رست یا نہ رست چرہائی و نیمگا، دگر چس و نہ رست .
 و ک پاکیزہ کلام، اللہ پاک و ذکر، تلاوت قرآن علم و فصیح و گپ انت اے کل چیزاں خداوند کریم و بارگاہ و نیگا سرکینت و قبول و دلگوش و عزت حاصل کنت
 و ک پاک و صاف کلام (ذکر اللہ وغیرہ) و ذاتی تقاضا ہمیش انت برزاسرکینت، دوی گوں آییا صالحین عملانی تو شگ گوں کینت تو آئی و چست کائنات زیات برزا و

بالا بران بنت - جوانیں کلام و ابید چرہ جوانیں کاراں سرجم
 بلند و شان حال بیت نکنت - لہتیں مفسران و العمل
 الصالح برقعہ و ضمیرانی مرجع و بدل کائنات اے معنی
 گپتگنت کہ پاکیزہ بین کلام خوبیں کار و بلند و بالا کنت اے
 ہم راست انت و دگر لہتیں و برفع و ضمیر اللہ پاک و
 طرف و تاب و اتک یعنی اللہ پاک عمل صالح و بالا
 کنت و قبولیت و معراج و سرکنت - بہر جا و رے
 خلاصہ ہمیش انت کہ جوانیں کار و خوبیں کلام ہر دویں
 بلندی و رفعت و لوگو کنت لہذا ہر شخصے کہ چہ اللہ پاک
 عزت لو طیت آییا باید انت کہ اے چیزانی ذریعہ و
 حاصل بکنت - حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت
 و یعنی عزت اللہ و دست و انت ، تیغ ذکر و خوبیں کار
 بالا روان بنت و بدے و تی حد و سرکنت گڑ ابدی و
 سرا اشاں (سرجمی) غلبہ (حاصل) کنت، کفر
 تکلیت اسلام و عزت بیت تکارانی کل مکرو فریب
 بے کار بے سوت ثابت بنت - وک یعنی ہماکساں
 یہ بدیں تدبیر و کاراں گلایش لوان حق و برخلاف فریب
 کاری کنت آخر نام اد لوان تادان بار بیت - بکنڈہ
 قریش مان " دار الندوہ " و مجلس کائنات و واجہ پیغمبر
 قید کنگ یا قتل کنگ یا چہ وطن و کنگ و شور کنت
 نتیجہ اے بوت کہ جنگ بدر و و ہد و اشاں چہ وطن
 در کینت و بہر مسلمانانی دست و کنگ و قید کنگ
 بوتنت و یعنی واجہ آدم و چر خاک پدا آئی و اولاد
 چہ آب و ترمیم پیداکت پدا آمدیں و جنین و جنت
 سازت کہ چرائی و انسانی نسل شگ و تالان بوت مر
 میاچی و چہ حمل و قرار گنگ بگر دانگ کنگ و پیدائش و
 ہر ہمیں دور و جاوے گوست آکل و خبر خدا و ہست
 انت مات بہت ہم نرانت کہ توک و تل و چوہن صورت
 پیش اہنت - وک یعنی ہر کس و ہر قدر کہ عزت ماں
 لوح محفوظ و نوشتہ انت و ہرچ از بابے عمر و کمی باکشی ٹینگت
 یا کہ کئے طبع عمر و سر بیت کئے سر نہ بیت کل ماں اللہ پاک و
 علم و ہستنت و پیر اللہ پاک اے جزئیات و ردا چہ جاگرد
 (احاطہ) کنگ چہ ہنرہاں ہج مشکل نہ انت آئی و تمام
 ماکان و مایکون جزئی، کلی، غیب حاضر و علم ہر ازل و حال
 انت آذات و بہر ذی سراقیاس مکن ات - حضرت شاہ صاحب
 نوشتہ کنت ہر کارے کم کم بہ وجود و کیت چوہن کہ مریم و

ومن یقنت ۲۲ ۶۷۵ فاطر ۲۵

العزۃ جمیعاً الیہ یصعد الکلم الطیب و العمل الصالح
 خاص شرف تمامیں و بہرہائی نیمگ بالا روت خبر پاکیں و نیکیں کار
 یزفعہ و الذین ینکرون السیات لہم عذاب شدید و مکرو
 آثر بالا بارت و ہماکساں کہ مکرو کنت یہ بدیں کاراں پر آیان انت عذاب تر ندیں - وٹھگی
 اولیک ہو یبور ۱۰ و اللہ خلقکم من تراب ثم من نطفۃ
 آیانی ہانا بود بیت و اللہ پیداکت شمارا چہ خاک و پدا چہ آب و پٹہ
 ثم جعلکم ازواجاً و ما تمیل من انثی و لا تضع الا
 پدا چو کت شمارا جنت (مرد و جن) و ماں شکم و نہ زوریت ہج ماد گینے و نہ زائیت مکرو
 بعلیہ و ما یعبر من معبر و لا ینقص من عمرہ الا فی
 بہ خدا و علم و ک و عمر دیگر نہ بیت ہج مزین عمر و نہ کم بیت چہ آئی و عمر و مگر نوشتہ
 کتب ان ذلک علی اللہ یسیر ۱۱ و ما یتوی البحران هذا
 انت ماں کتاب بیشک اے بہ خدا و سر از ان انت و برابرہ انت دو دریا - اے یک
 عذب فراک سابع شرابہ و هذا ملاح اجاج و من کل
 شیر کن انت ، تن پر و شوک انت ، دل کش انت آئی آپ و اے سورہ انت تہل انت - و چہ ہر دو کاں
 تا کلون لحطاطریا و تستخرجون حلیۃ تلبسونہا و تری
 در ات گوشت تاز گیں و در کن ات شہت و زبور کہ پوش ات آثر وک و تو گندے
 الفلک فیہ مواخر لتبتغوا من فضلہ و لعلکم تشکرون ۱۲
 بوجہ کائنات و ماں آئی و ک آپ و در ان و تاکر روزی شوہاز کین ات چہ آئی ہرانی و تاکر شاکر گبر ات
 یورج الیل فی النهار و یولج النهار فی الیل و سخر الشمس
 ماں کنت شب و ماں روج و و داخل کنت روج و ماں شب و و رام کت روج و
 و القمر کل یجرئی لاجل مسمی ذلکم اللہ ربکم لہ
 و ماہ ہر یکے روان بیت بہ مت و نام گپتیں وک اے اللہ انت شے پروردگار چہ ہائی انت

منزلہ

چوڑ لوگ و تی مقدر کت گیں عمر و سر لوگ ہمے دات بزراں کہ اسلام ہم کم کم و بودناک بیت و آخر کار کفر و مغلوب و زیر کائنات ہلتیت وک چہ برزا تو حید و دلائل و قدرت و
 کارانی بیان پیداکت ہے بابت و توک و تل و اسلام و بر فضل و ردا الطیف اشارہ ہم لوان انت - حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت یعنی کفر و اسلام ہر دو
 ہمسرنہ انت خدا کفر و مغلوب (زیر) کنت اگر چہ ترا چہ ہر دو بیناں فائدہ رست ، چہ مسلماناں دین و قوت حاصل بیت و چہ کافراں جزیرہ و خراج ، و گوشت چوہن دریا
 و چہ سوریں دریا و دست کپیت یعنی ماہیک و بہت و زبور یعنی مرورد گوہر قیمتی اکثر چہ سوریں آپ و دست کپیت وک اکثر مزین تجارت گوں آئی جہازاں انجام
 گرت چرایاں ہرچ نفعے حال بہ بیت آبراں چہ اللہ پاک و ہر بانی و انت - اے تمام انسانی سراسر انسان لازم انت کہ تی و اہند و شکر ادا بکنت .
 وک اے بیان پیراں باز جاگ و گوشتگ - حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت یعنی چوہن و روج و پیماکدی کفر غالب انت کدی اسلام و روج و ماہ و پیماک
 ہر چیز مدت مقرر انت ، دیر و زوت و گپ نہ انت - بہر حال حق نظر و سوب مند بیت -

فل یعنی آذاتے و صفات و احوال کہ برزایان بونت در حقیقت و ہمیشہ انت شے برحقیں پروردگار و کل زمین و آسمان و بادشاہ، باقی شما ہما کس خدا قرار دیان و توار پرچن ات آسکین بادشاہ چہ ہم بیت، خرماء گدگ و سراتنگیں پوشے ہست آئی و مالک ہم نہ انت فل یعنی ہما مہبودانی کہ شما چہ آیاں مدت لوٹ ات آیاں شے توار نہ اشکنت و دلگوش گورکت ہم نکنت تویح در دوارت کت نکنت بلکین قیامت و روج و چہ شے مشرکانہ حرکتان صاف بزاری و اظہار کنت و مددگار جوڑ لوگ و بدل و دشمن ثابت بنیت۔ فل یعنی چہ اللہ پاک و گیشتر احوال کئے زانت۔ ہمانی و فرمان انت کہ آپہ کس احتیاج ندریت چیا کہ تمام کمالات و خوبیاں ماں ہما ذات و جمع انت بس ہمانی و عبادت و استعانت و مستحق بوت۔

فل یعنی شما قبولدار نہ بنیت تو آذات بریشی و قادر انت کہ شما را دور کنان و دگہ خلقے آباد بکنت کہ آہ بہک داب آئی و فرمانبردار و اطاعت گزار بہ بیت جوش کہ فرشتہ ماں آسمان جوش کنگ یہ اللہ پاک و مشکل نہ انت لیکن آئی و حکمت و تقاضا ہمیشہ انت کہ زمین و سرائے تمام کار و بار جاری بنیت آخر ہرچی و تی عمل و بد و بدل بکنت تاکہ رنگ آئی تمامی صفاتی اظہار بہ بیت فل یعنی نہ کسے و تاوت کسے و بارہ بہ و تی سرائے کنت کہ آئی گناہان بہ و تی سرائے بزدیت و نہ یہ دگہ و توار و چیز کے مدت کنت بلی توری آکسے و وارث ہم بہ بیت ہر کس نفسی نفسی و توار کنت تیو کا چہ اللہ پاک و ہر بانی و مشکل آسان بیت۔

فل یعنی چہ تھی ترسینگا ہما کس راستیں راہ و زوران سیت حاصل کنت کہ خدا و گندگا ابید چہ خدا ترسیت و ترسان بہ آئی و بندگی و کلایش بیت۔ ماں ہر کس و دل و خدا و خوف بیت آچرہ ہم تراپاں چہ اثر کنت و فل یعنی چہ تھی نصیحت و کسے بہ راہ و بکیت و و تی احوال و راست بکنت تو تھی سرائے خدا و سراج احسان نہ کنت بلکین برس رہندہ آئی و و تی فائدہ انت و اسے فائدہ سرجی و ہما و ہدے ظاہر بیت و ہدے درست بہ اللہ و گورا و اپس جمع بہ بنت فل یعنی مومن کہ اللہ پاک دل و ایم و اتکنت بہ حق و روشنائی و خداوندی و حی و برکت و بے ترس رہے و بر ان ماں جنت و باغان و خداوندی رحمتانی ساہگ سر بیت آیانی برابری و آکافرکت کنت کہ کور دل، ماں واہگ و دہمانی تہا روکیاں سرگردان ہوان جہنم و آس آئی و سوچو کیں برانزانی طرف و درگان و روت با ہجر بیت نہ کنت۔ در حقیقت ماں مومن و کافر و چریشی ہم زیات فرق و تفاوت ہست انت ہنجوش کہ ماں یک زندگی سلامتہ مردے مرتگیں لاش و میاچی و انت۔ اصلی و دائمی زندمانی چہ ایمان و روح و حاصل بیت ابید چریشی و انسان و راچہ ہزار مرتگیں ہدتر مردہ زانگ لوٹیت

الْبُلْکِ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ
 بادشاہی۔ و ہا کسان و شما توار پرچن ات ابید چہ آئی و مالک نہ انت بہ مقدار ناہ گدگ
 قَطِيرٍ ۱۳ اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعْوَاكُمْ وَلَا يَسْمَعُوا مَا اسْتَجَابُوا
 سرے پوشش و فل اگن شما آیاں توار پرچن ات آسے توار نہ اشکنت و اگن آباشکنت قبولدار نہ بنت شے
 لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ
 دعایانی۔ و قیامت و روج و منکر بنت بہ شے مشرک کنگ و کج و خبر نہ دنت ترا چوش کہ
 خَبِيرٍ ۱۴ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
 خبر دنت خبر دار و ک فل او مرد ماں! شما ات محتاج بہ نیک اللہ۔ واللہ ہما انت
 الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۱۵ اِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۱۶ وَكَانَ
 غنی کل توصیفانی خدا بخت انت فل اگن بلوٹیت بارت شمارا و کاریت نو کیں خلقے۔ و ذانت
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَعْزِيزُ ۱۷ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۱۸ وَاِنْ
 اسے کار بہ خدا و گران و و ہدے نہ کنت بار بڈ کونک دگر و بارہ۔ و اگن
 تَدْعُ مَثْقَلَةً ۱۹ اِلَىٰ جِهَالًا لَا يُجَلُّ مِنْهُ شَيْءٌ وَاَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۲۰ اِنَّمَا
 توار پرچنت گران بارک و را بہ و تی بار و نیکاپہ مدد دگلا چست کنگ نہ بیت چرائی و بیچ چیز اگر چہ بہ بنت سیاد وارث
 تَنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلَاةَ ۲۱ وَمَنْ
 تو ترسینے ہا کسان و کہ آترسنت چہ و تی رب و ابید گنگ و وقائم دارنت نماز، و ہر کس
 تَزَكَّىٰ فَاِنَّهَا تَزْكِي لِنَفْسِهِ ۲۲ وَاِلَى اللَّهِ الْبَصِيرُ ۲۳ وَمَا يَسْتَوِي
 کہ پاک بوت گد آ پاک بیت بہ و تی جزہ و فاندگ و وہ اللہ و نیک انت کلانی و تری و ذانت برابر
 الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۲۴ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۲۵ وَلَا الظُّلُمَاتُ
 کور و چمچ، و نہ تہاری و روزنائی و زساہگ و
 لَا الْحُرُورُ ۲۶ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْواتُ ۲۷ اِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
 نہ لوار و نہ برابر انت زندگ و نہ مردگ و بیشک خدا اشکنا بنیت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۚ إِنَّ أَنْتَ الْكَانِزُ ۙ

ہر کس کے بلوٹیت و نہتے تو اشکنا ٹینوک ہا کساں کہاں قبران آنت۔ تو دوس ترسینوک کے بے دل

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا

بیشک ما دیم دات ترا گون حقین دین، مزوہ دیوک و ترسینوک۔ ونیست بچ امتے مگر گوسنگ ماں آئی

نَذِيرٌ ۚ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ

ترسینوک فل۔ واگن آیاں ترا دروغ بند کبنت، گدا تحقیق دروغ بند کنگ ہما کہ پیش چہ آیان آنت، انکنت پڑیاں

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۚ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۚ ثُمَّ أَخَذْتُ

پیغام آیاں گون سرچیں دلیلاں و گون صحیفہاں و گون کتابان روشنیں فل پداسن کبیت

الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

کافران ء گدا چون بوت منی انکار آیا تو ندیت کہ بیشک خدا ایر کیتنگ چہ آسمان ء

مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ شَجَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ

آپ، پداما درکت چریشی ء نیگ، تہر تہرین آنت رنگ آیاں فل و ماں کوباں کشک آنت

بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۚ وَمِنَ النَّاسِ

اسپیتیں و شہرین تہر تہرین آنت آیاں رنگ و سگیں سیاہیں کوہ آنت فل و چہ مردماں

وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ

و جانوراں و ددوتاں جدا جدا آنت رنگ آئی ہے بیم ء فل نیست ابید چریشی ء کر ترست چہ خدا ء

عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ

علم چہ آئی ء بندیاں۔ تحقیق اللہ زبردست آنت بخشوک فل بیشک ہما کساں کو دانست

كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً

خدا ء کتاب ء و قائم دارنت نماز ء و خرچ کننت چہ منے دا نگیں روزی ء چیر کا نی و سر ظاہر ء

يُحْسِنُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ۚ لِيُوفِّيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيُزِيدَهُمْ مِنْ

امیت دارنت یک تجارت ء کہ بے تاوان آنت فل تا نکہ بہ تہا می ء بدنت مزد ء آیاں و زیاد بدنت آیان ء چہ

منزل ۵

فل یعنی اللہ پاک اگر بلوٹیت تو مردگان ہم بہ اشکنا ٹینت، چوشیں قدرت دگران نذرنت ہے داب بزان ات کہ پیغمبر ء کار خیر ء سر کنگ و چہ بدونیک ء ہوشیار کنگ انت کتام یک مردہ دلیں کافرے آئی ء خبر ء ماہ اشکنت تو بے خبر چہ آئی ء وس دُر انت۔ حضرت شاہ صاحب نشہ کنت، یعنی کل مخلوق برابر نہ انت ہر کس ء نصیب ء ایمان بیت آئی ء الم ء ایمان رست۔ تو اگر زیاد ہیں آرزو یکنے تو چے بیت کنت۔ و ایک فرما ٹینتج « نہ تہاری نہ روشنائی » یعنی نہ تہارو کی برابر انت روشنائی ء نہ روشنائی برابر انت تہارو کی ء (اے « لا » ء تکرار ء فائدہ بوت) پدا فرما ٹینت « تو ماں قبر ء کپتگینان ء اشکنا ٹینت کت نہ کنتے » ماں حدیث ء اہنگ کہ گون مردگان سلام علیک بکن ات و باز جاگہاں مردگان ء دیم گور کنگ بوتگ، آئی ء حقیقت اے داب ء انت کہ مردگ ء روح اشکنت و ماں قبر ء چون کپتگ کہ آنت اشکنت اے بحث پیسر ء ماں سورہ نمل ء آخر ء گوسنگ، باید انت کہ اودا چارگ بہ بیت۔ فل ترسینوک دت نبی بہ بیت یا نبی ء

قائم مقام کہ بہ آئی ء راہ ء طرف ء دعوت بدنت اے رد اماں سورہ نمل ء چہا می رکوع ء چیز کے نیسگ بوتگ فل یعنی روشنائی تعلیمات یا سرچیں معجزات زوران اہنگنت و ہم چہا یاں لہتین مختصر کسا نین صحیفہ دیگ بوتگنت یا لہتین ء مزن کیش و گوار کنوکیں کتاب۔ فل یعنی وہدے چہ کذیب ء دستش نہ کش ات تو بچارات اشائی انجام چون خراب بوت ہما بدیں انجام شے ہم بیت کنت وہی یعنی قسم قسم ء نیسگاں (میوہ) پدا ماں ہک قسم ء ہما رنگ ء میوہ پیدا کت، چہ یکس زمین ء چہ یکس آب ء یا چہ یکس گوات ء ایکر مختلفیں چیزان ء پیدا کنگ عجیب و غریب قدرت ظاہر کنت۔ فل یعنی اسپیتیں ہم ہمک درجہ ء (لہتے سک باز اسپیت لہتے کم اسپیتیں لہتے چرائی ء ہم کم تر اسپیتیں) و شہرین ہم باز درجہ ء و سیاہیں ہم باز بزیں سیاہیں گوراگ ء بانزل ء پیمیا۔ فل اے کل قدرت ء نیرنگیانی بیان انت بس نچوشگہ ماں نباتات و حیوانات ء رنگ برنگ ء مخلوق ہستنت ماں انساناں ہم ہر یک ء نمونہ جدا جدا انت، مومن کافر یک پیمیا بہ بنت و کل انان یکس رنگ ء اختیار کبنت اے چون بیت کنت مریشی ء واجہ نبی ء تسلا دیگ بوت کہ چہ مردمانی اختلاف دارگ ء غم مکن۔

فل یعنی ماں بندھاں گہرتی گنوک ہم ہست انت و چہ اللہ ء ترسوک ہم مگر ترست ہما کس کہ اللہ پاک ء عظمت ء جلال و آخرت ء بقار و دوام و دنیا ء بے شبائی ء زاننت و دتی پروردگار ء احکام و ہدایتانی علم حاصل کناں آوکیں زند ء بارو ء فکر مند آنت ماں ہر کس ء اے علم و زانگ ہر درجہ بے بیت بہ ہا درجہ آچہ خدا ترسیت، ماں ہر کس خدا ء خوف مہبت آ در حقیقت ء عالم (زانوگرم) گوشگ ء مستحق نہ انت حضرت شاہ صاحب نشہ کنت « یعنی کل مردم ترس نہ دارنت، چہ اللہ پاک ترسگ اے زانگ داریں مردمانی صفت انت و اللہ ء معاملہ ہم بہ دو پیمانہ آ زبردست ہم ہستنت کہ ہک خطا ء سر گرفت کبنت و غفور ہم کہ گناہ گار ء بہ بخشیت بس بہ ہر دو میں حساب بندہ ء ترسگ باید انت چہا کہ نفع و ضرر ہر دو میں ماں ہما نی ء اختیار ء انت۔ تو ہر وہد ء بلوٹیت

نفع ء بداریت و ضرر ء راہ بدنت فل یعنی ہر کس چہ اللہ پاک ترسان آئی ء خبران ء قبولدار بیت و آئی ء کتا بے گون عقیدت و انیت و ہم ماں بدنی و ملی عبادت ء کوتاہی نہ کنت آدر حقیقت ء یک سچیں زبردستیں با پارے ء امید دارنت کہ ماں آئی ء بچ نقصان و تاوان ء شبہہ بے نیست انت۔ بلاشبہ وہدے خداوت آیاں عملانی خریدار بہ بیت تو ماں اے امیت ء آیقہ ناسحق ء سر انت نقصان ء ترس چہ بچ جانب بیت نہ کنت پرچا کہ سر تا پا داتمام نفع انت۔

و یعنی بازیس گناہان و معاف کنت و کمیتیں طاعت و قدر و کنت و دستور و روء ہرچ تولے رگی انت بطور بخشش چرائی و زیاد تر دنت ۔
 وک یعنی بندہانی احوال و شہزانت ، خوبس موقعے و اسے کتاب نازل کت ۔ وک یعنی چہ پیغمبر و پد اسے کتاب و وارث ہما امت و راجڑ کت کہ مجموعی حساب

چہ تمام امتاں بہتر و شہتر انت البت امت و تمام
 افراد یکساں نہ انت ماں اشاں ہما کس ہم گون انت
 کہ صحیح ایمان و باوجود ماں گناہاں گرفتار بنت (اشاں
 ظالم لنفسہ بوتنت) و ہماہن ادارنت کہ توکی راہ
 گرت نہ ماں گناہاں سر و چہرت نہ مزینیں بزرگ ولی
 (اشاں و مقتصد فرمائنت و بتے ہما کالمیں بندہ
 انت کہ آیاں چہ اللہ پاک و فضل و کرم و دیمہ قدم خبا
 نیکیاں حاصل کنگ و کماں و درجہ و سر بوگ و واسطہ
 چہ مقتصدین و دیمہ در کنت و سختیں چیزان ہم مل نہ
 کنت و چہ گناہ و ترس و مکروہ تنزیہی بلکیں داں
 انچک کہ چہ مباحاں ہم پھین کنت ۔ اعلیٰ و بالا درجہ و
 فضیلت و اشاں حاصل انت چونا فی و ماں در چٹکیں
 بندہاں یہ یک حسابے درستانی شہرت چہا کہ درجہ
 بدرجہ کل ہشتی انت ، گنگا کہ ہم اگر مومن انت تو بہر
 جا و ر و کتہ نہ کتہ و بد و ضرور ماں جنت و داخل بیت
 ماں حدیث و فرمان کت کہ مے گنگا کہ معاف انت یعنی
 آخر کار معافی حاصل بیت و میانجی و واجہاں سلامت
 انت و کسے روت گڈا چہ در ستاں دیمہ بیروت ،
 اللہ پاک کریم انت ۔ آئی و گورا بخیلی نیست ۔

وکل طلار و ریشم پہ مسلمانیں مردیناں اودا (ماں
 جنت و) ہست ۔ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و فرمان کت
 ہرچ مردیں آدمے ریشمی گڈ پوشیت ماں دنیا و
 نپوشیت ماں آخرت و ۔
 وک یعنی دنیا و محشر و غم دور کت و گناہان بخشش
 و از روئے قدر دانی طاعتی قبول کت ۔

و حضرت شاہ صاحب نشہ کنت مندر جاہ
 چرائی پیش ہیچ نیست ات ہر جا کہ کار و دیمہ دیگی ات ۔
 و روزی و فکریہ دشمنانی ترس و رنج و درد اودا
 رسگ و شرط و کل کار بوتنت
 وک نہ کافران و ماں جہنم و موت کیت کہ چرائی و
 تکلیف و ہلاکت بہ بنت و نہ عذاب و تکلیف کدی ہم
 کم بیت ۔ اسے قسمیں ناشکرانی سزا مے گورا ہمیش انت

فَضْلُهُ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ۱۰ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ

وکی مہربانی و ، تحقیق ہما انت بخشوک قدر دان و و چیزیکہ ماوحی کت پہ تنی نیک کتاب

هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ

ابرق انت تصدیق کنوک انت عما چیزیکہ پیش چرائی و انت ۔ بیشک خدا وکی بندیاں خبر دار انت

بَصِيرٌ ۱۱ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ

گندوک انت وک ۔ پد اما کتاب و وارث کنت ہما کساں کہ آیاں و درجت ماچہ وکی بندیاں پد الہی چرایاں

ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ

بد کنوکنت پہ وکی جانان و ، ولتے چرایاں میانہ رفتار انت ۔ ولتے چرایاں پیش کنوکنت گون نیکیاں

بِإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۱۲ جَدَّتْ عَدْنٌ يَدُّ خُلُوقَهَا

پہ حکم و خدا و ، ہمیش انت ستریں شرف وک باغ انت مدلیگی کہ داخل بنت ماں آئی و

يُحَلِّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا

سہت و زیور پوش تینگ بنت آیاں آئی و چہ سنگیاں طلا و در وارد و ۔ و لباس آیاں اودا

حَرِيرٍ ۱۳ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ

ابریشم انت وک و گوشتنت شکر انت خدا و کہ آئی و دور کت چہ ما غم ۔ بے شک

رَبَّنَا الْغَفُورُ شَكُورٌ ۱۴ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ

مے رب البت بخشوکنت قدر دان وک کہ آئی و سر کتا نینگ مارا بھنکین و اتمی جنگ و چہ وکی فضل و

لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ ۱۵ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

نہ رسیت مارا اودا ہیچ رنج و نہ رسیت مارا اودا اثر ندی وک و ہما کساں کہ کافر بوتنت

لَهُمْ نَارٌ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ

پہ آیاں انت آس دوزخ و ۔ آہاں سراموت و فیصلہ کنگ نہ بیت کہ بہرت و نہ سبک کنگ بیت پہ آیاں

مِّنْ عَذَابٍ كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ۱۶ وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ

دوزخ و عذاب ، ہجے ڈول و ما سزا دہیں ہر یک ناشکرے و راف و آفریاد کنتنت

فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

اور اے میرے رب! ہمیں جو ہم نے کیا ہے اسے نکال دے اور ہمیں ایسا کام چھڑا دے جس سے ہم نے کفر کیا ہے۔

أَوْ لِمَ نَعْمَرُكُمْ مَا تَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمْ التَّذِيرُ

آیا ہم تم کو اس لئے کھڑا کرتے ہیں کہ تم اس پر توجہ دے لو جو تم کو یاد دلا رہا ہے؟

فَذُوقُوا فَلِلظَّالِمِينَ مِنْ تَصِيرَةٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ الْغَيْبِ

تو ذوق لو! ظالموں کے لئے یہ ہے۔ خدا تعالیٰ ہی جانتا ہے اسرار اور

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۗ هُوَ الَّذِي

آسمانوں اور زمینوں کا۔ بیشک ہمارا دل اور ہمارے دل کے اندر جو کچھ ہے اس کا علم ہے۔

جَعَلَكُمْ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يُزِيدُ

کئی شمار خلیفہ تم کو زمین پر کیا ہے۔ اگر کفر کرے گا تو اس کا کفر اس کو بڑھائے گا۔

الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يُزِيدُ الْكَافِرِينَ

کافروں کو کفر آسانی اور آسانی سے مگر سزا نہیں دے گا۔ کفر ان کے لئے بڑھاتا ہے۔

كَفْرَهُمُ إِلَّا خَسَارًا ۚ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ

کفر آسانی مگر تاروانی ہے۔ تو بگوشی شریکوں کو جن کو تم دعاؤں سے پکارتے ہو؟

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَمْ وَنِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ

ابیدہ خدا سے، یا ان کے لئے زمین سے کیا چیز پیدا کی ہے؟ یا ان کے لئے

شُرَكَاءُ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ

شریکاری ہے آسمانوں میں؟ یا ان کے لئے کتاب آئی ہے اور ان کو اس سے بے شک ہے۔

إِنَّ يَعِدُّ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا الْأَغْرُورًا ۚ إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ

وعدہ ٹکنٹ ظالموں کے لئے گھٹیاں لہتیں اور مگر سرسبز دیکھ رہے ہیں۔

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا

آسمانوں اور زمینوں کا ایک ٹکنٹ آدوس۔ لیکن آدوس ٹکنٹ نہیں آسانی نگاہ داروں

منزل

وہ یعنی آوہد ہائیں شرزانتت بلے نون آکاراں نہ کنیں یک برے مارا چہ دوزخ ء در بکن تو ما خوب نیکی جمع کنان و فرمانبردار لبوان تی خدمت ء حاضر نہیں
وہ اے جواب دوزخیان ء دیگ بیت یعنی مایشار عقل و ہوش دانگت کہ جرائی ء شامیک وید ء پوہ بوتگت و شمارا دراجیں عمرے دات کہ ماں اے عمر ء اگر
شما بلوشتیں تو کل نیک و بد ء سراف کر جان ء چکیں راہ ء سراسر دوک بوتگتے حتی کہ چہ شما باز کس شخصت و ہفتاد سال ء عمر ء سر لبوان ء زند ء چہ دنیا ء کہ تو
پدا چہ سربراہ چوشیں مردماں و جاوراں گون شما ڈیک و ارتگت کہ آیاں شما چہ بدیں انجام ء بابت ء مزین تر سینگت ۔ نون مزین عذاب ء تا م بحیثیت و چہ ہیج کس
پہ مدد نیکی دلمانگ مبعات ۔

وہ یعنی آثرابندھانی کل ظاہریں چہیں احوال و
کاراں و دلانی اسرار معلوم انت دانگت ہیج کس ء نیت
واہگ جرائی ء یوسیدہ نہ انت ہائی ء روء ء معاملہ
کنت و آثر اے ہم معلومنت ہاں کساں کہ دیش ہیج گوتگت
کہ مارا بل بکن پدا چوشیں ردکاری نہ کنیں آیاں ماں و تی
دعوی ء دروغ بندوک انت ۔ اگں اشاں ہفتاد زند ء
ہم واپس کنگ بہ بنت پدا ہم چہ و تی ناشیں کاراں
دست کشوک نہ بنت آیاں چہ و تی عادت ء مجبورنت
و کوسر ڈووا کعادو لمانگھوا عندہ و انتھم
لکذیبون (انعام رکوع ۳)

وہ یعنی پیشی امتانی جاگہ ء شمارا بہ زمین ء سر آبادگت
و پدا سرداری دات باہدنت کہ نون آئی ء حق ء ادا
کنتیں و یعنی چہ کفر و ناشکری و چہ اللہ پاک ء
آیاتی انکار ء خدا ہیج کار خراب نہ بیت آذات چہ
منے توسید و شکر ء بے عرض انت البت ناشکری
کنوکانی سرناشکری ء وبال الم ء کسبت کفر ء انجام
چہ شمشئ ابیدرگ ہیج نہ انت کہ چہ اللہ پاک ء جانب ء
برابر نا راضی و بیزاری زیات لبوان بہ بیت و ماں کافر ء
نقصان و تاوان پدا ہیج گیشی آیاں بہ بیت ۔

وہ یعنی ماں و تی محبوبدانی احوال ء فکر جان ء منا
را بگوش ات کہ زمین ء کتام بھراشاں جوڑگت یا ماں
آسمانی جوڑگت و دارگ آچہ قدر ء شریدارنت ،
اگں اشانی ہیج و ندے گون نہ انت تو آخر اشاں چونکائی
خدا جوڑ بوتنت باہدنت کہ شما کے عقل و ہوش ء کار
بگرات ۔

وہ یعنی عقلی دلیل نداشت تو گڈ انقلی معتبریں
دلیل بیارات کہ ہما دلیل ء روء شما اے ہمیں
مشرکانہ دعوی کن ات ۔

وہ یعنی شے گورا عقلی یا نقلی دلیل ہیج نیست
قصہ تیو کا ہمہ کرا انت کہ اشانی مسترس مردماں و تی
کستریادان ء و پیشی مردماں گڈی مردماں ء شیطان
اغوار ء اے وعدہ کنان ء پدا کنت کہ ہتھو لاء
شفعاء ء تا عند اللہ (اے بت وغیرہ اللہ پاک ء
گورا منے سفارشی انت) و مارا آئی ء قرب عطا کنوک انت
حالانکہ اے پہک فریب و ردکاری ایت ، اشاں چوںے

سفارش کت کنت من ء چہ مسترس مقرب ہم اودا نوننت کہ پہ کافرانی سفارش ء و تی زبان بسرینت ۔

و یعنی اے ہائی قدرت و دست انت کہ آئینک مزین ٹوہین گرات و چہ وقتی مرکزہ کینزگ و چہ جاگہ و انگر و آنکر سرگ نیلیت، و انگ بند خیر و اے چیزاں چہ وقتی جاگہ و نہ ٹگنت توگہ ابخیر چہ خدائے دگہ کئی طاقت انت کہ اشان و ماں قابو و بداریت چنانچہ ماں قیامت و و ہدے کہ اللہ تعالیٰ اے تمامین نظام و سر چیر کنت توچ طایفے آڑا داشت کت نہ کنت - و یعنی مخلوق و کفر و عصیان و لوط ہمیش انت کہ اے تمام نظام ماں یک دمانے و سر چیر کنگ بہ بیت لیکن بہ آئی تحمل و بردباری و برکت و اے نظام پشت کپنگ آئی و ہر بانی مہبت تو تمام دنیا و ایران بیت - و عرب و مخلوق و و ہدے اشکتگت کہ بیحد و غیرہ اید کہ قومان و وقتی نبیانی اے داب و نافرمانی کنگ تو اشان گشتگت کہ کدی مئے میانشی یک نبی بے بیت

تو ماچہ آقواں شر تر نبی و اطاعت و ہر اہی و کنیں، و ہدے اللہ پاک نبی دیم دات کہ آچہ کلیں نییاں ماں عظمت و شان و زیات ترانت تو اشان جہ حق و راہ و گیشتر دور بوتنت - اشانی غرور و تکبر و اشان و چونکائی اجازت بداتیں کہ نبی و دیما وقتی گردن و جبل بختنت - اطاعت و ہر اہی و بدل و اشان بہ دشمنی و سرالانگ بست و قسا قسہیں سلیں تدبیر و ردکاری و فریب دیگہ لگنت مگر یاد کنگ بہ بیت کہ بدیں تدبیر چپکائی بدیں تدبیر کنوکائی چک و کسیت بے توری چنت روج ہداری ماں وقتی دل و وقتی مکر و فریب و سرا و شتو بہ بنت کہ ماتدبیر کنان و اے رنگ و مسلمانان و نقصان دات لیکن انجام کا اشان معلوم بیت کہ حقیقہ مسترین تاوان کجام کسان و چست کنگ کسیت - بالفرض اگر اے تاوان ماں دنیا و ہم ٹگل ات تو ماں آخرت و یقینا اے تاوان و چجان و ت گندنت - وک یعنی اشان بہ ہے خبر و راہی چارت کہ ہر چیکہ گوں گوستگیں گناہ گاراں معاملہ (حساب دادے) بوت گوں ہمیشاں ہم بہ بیت نول اگں اشان چہ وقتی ناشرین کاراں دست نہ کشتت تو گوں اشان ہم چو ہایاں حساب داد بیت - اللہ و دستور مجرمانی سزا دیگہ و یابت و ہر داب و لبوان و پیدا کنت آنہ بدل بوگی انت کہ سزا و بدل و پر چویش گناہ گاراں انعام و اگر اے بہ بیت و نہ ٹگلنگ انت کہ چہ مجرم و سزا ٹکلینان غیر مجرم و سزا دیگہ بہ بیت وک یعنی مزین مزین زوراکیں مدعیان چہ اللہ پاک و گرفت و و تارا رستگار کت نہ کت مثلاً عاد و ثمود وغیرہ - اے بزرگ چہ چیز انت، شرفہم ات کہ آسمان و زمین و چچ طاقت اللہ پاک و عاجز کت نہ کنت آئی و علم جاگرد کنوک و قدرت آئی و کامل انت کہ لامعاذ اللہ عاجز بہ بیت توچہ کجام بہنات و وک یعنی مردم ہر چ گناہے پر دتا کسیت اگر چیشاں ہر ہر جزئی و سزا گرگ شروع بکنت تو بیج ساہ دار روئے زمین و سرا باقی نہ مانیت نافرمان چہ وقتی نافرمانی و برد اتباہ کنگ بنیت و کاملین فرمان بردار کہ آ عاڈہ باز کم مردم بنت بہ سبب قلت و چست کنگ بہ بنت چیا کہ عالم و نظام بہ بنیچیں دابے و قائم کنگ بوئگ کہ تیو کا حسابی چنت انسانی ادا آباد بوگ خداوندی حکمت و برخلاف انت پدا و ہدیہ انسان آباد مہنت تو گدا حیوانات بہ کسگی دارگ بہ بنت آیانی وجود بلکیں تمام عالم و وجود پہ ہے و اجکاریں انسان و قائم انت -

مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ جَلِيلًا غَفُورًا ۝۱۱۱

کسے اسید چہ آئی وک حمانت تحمل و خدا بند بخشوک وک و سوگند

بِاللَّهِ جَهْدًا أَيْبَانَهُمْ لِيَنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لِيَكُونُنَّ أَهْدَى

بہ خدا بش وارت و وقتی تر ندیں سوگند کہ انگ بنیت آیانی گور و تر سینوک البت ضرورت شر تر راہ کپوک

مِنْ أَحَدٍ مِّنْ الْأُمَّمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا

چہ ہر یک امتے و - گدا و ہدیہ آتم آیانی گور و تر سینوک زیات نکنت آیان مگر

نُفُورًا ۝۱۱۲ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ

بیزاری، بہ سبب و سرکششی ماں زمین وک و زیات نکنت مگر ٹھگی بہ بدیں کار و نہ کسیت و بان

الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأُولِينَ

مکر و بدیں کار و مگر آیانی جند و سرا وک گدا نیست انت رہ چاروک مگر رہ بند و پیشی مردانی

فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝۱۱۳ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ

گدا و جبر تو نگندے بہ رہ بند و اللہ و تب بدیلی، و تو و جبر نہ گندے بہ رہ بند و خدائے

تَحْوِيلًا ۝۱۱۴ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

ٹگل وک آیات و تواب اش نہ کت آیان ماں زمین و سرا تا کہ چجان و ت بگندنت کہ چون انجام بوت

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ

ہما کسانی کہ آچرایاں پیش انت و بہست انت زیات تر چرایاں زور مند - و نہ انت خدا کہ

لِيُعْزِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ

عاجز بکنت آڑا یک چیزے ماں آسماناں و نہ ماں زمین وک - ہما بہست انت

عَلِيمًا قَدِيرًا ۝۱۱۵ وَلَوْ يُوَأْخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ

زانوگر، قدرتانی داروک وک و اگر گرفتار بکنت خدا مردمان و بہ سزا و آیانی کنگیں کارانی یل نہ کنت

عَلَى ظَهْرِهِمْ مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۝۱۱۶

ماں زمین و پشت و چچ سزندھے وک و لیکن مہلت دنت آیان و بہ مقررین مدتے وک

فل یعنی داں یک مقررین مدتی و گیشینگیں حدیء اللہ مست داشتگ، کہ ہر یک گناھے و ردا ہادمان نہ گرت و ہدے کہ وعدہ کتگیں وقت کیت تو یاد بدارت کل بندہ بہ آن گاہ و چیرہ انت کتام کسے و یک ذتبے نیکیں یا بدیں عمل چہ آئی و علم و در نہ انت بس ہر یک کسے و بہ و تی احاطہ کنویں علم و روء و راست فیصلہ فرما بیئت نہ گناہ گار جاہے و تا چہ رات کت کنت و نہ فرما نبرد دار و حق جنگ بیت۔ **اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ ذُنُوبِنَا أَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ**۔ تمت سورۃ الفاطر بفضل اللہ و رحمته۔

فل یعنی قرآن کریم و تی معجزانہ شان، پر حکمتیں تعلیم و بختہ اس مضمونانی حساب زبردست گواہ برے خبر انت کہ آئی و نبی امی و آورتگ یقیناً اللہ پاک و دیم داتگیں و بے شک و شبہ بچگیں راہ و سر انت آئی و رندگی سہی کنوکان پچ تر سے نہ بیت کہ آرد و ران و چہ و تی منزل و مقصد و دور بیت۔

فل یعنی اے دین و تجکیں راہ یا قرآن حکیم ہما خدایہ نازل کتگیں انت کہ آرد دست ہم ہست انت کہ منکرہ بغیر چہ سزا و پل ندرت و رحم کنوک ہم ہست انت کہ ایمان آروکان و چہ داد و بخشش و مال مال کنت ہشتکا ماں قرآنی آیتاں ہتے آیتاں لطف و شان و ولہتے غضب و ہر و شان و ظاہر کنوک انت۔

فل یعنی مزین گرائیں کارے تہی حوالہ کنگ بوجگ کہ آ قوم (عرب) و تہیں واجہ قرآن و معرفت و ہشتیار و آگاہ یکنے کہ آئی گورہ چہ صدہا سالان کس ٹوہینو کے دیم نہ داتگ ات آجاہل و عافلیں قوم کہ آذ خدایہ بار و زانت و نہ آخرت و نہ چہ ماضی و عبرت حاصل کنوکنت و نہ مستقبل و فکر و داریت نہ و تی ہنجر و سزا نظر داریت و نہ انجام و بار و فکر جنوکنت، نہ نیک و بد و بیانی فرق و تفاوت و زانت و نہ شرو کنگ و برداشور داریت آیتاں اینکر دراج کشیں جہالت و غفلت و تہار و کیاں درکنان رتشد و ہدایت و تجکیں راہ و سزا آرگ و اوشتا رینگ ارزانیں کارے نہ انت، بلاشبہ شاگوں سرجمیں قوت و طاقت و آیتاں چرے ترستاکیں انجاماں و بیماکیں استقبال خوف دیان و فلاح و سوب مندی و بالائیں درجاتاں سرکنگ و ردا جہد و کوششت کن آت تاکہ اے قوم چہ و تی اعلا تیں کامیابی و یہ کلیں جہان کامیابی و دروازگ و بچ بکت لیکن باز کس تراہا ڈولیں دوچار کینت کہ آیتاں بچ رنگ و نصیحت و سزا دلگوش گور کنت پیشکا آیتاں سر اشطان پورہ پورہ و تی قبضہ محکم کنگ کہ آشنانی ناہودگیں و ناشریں کاران و ڈولہ رکنت و اشانی دیمایر کنت و پیشی و رندی احوال و توری ہر قدر رسل بہ بنت آیتانی دیمایر خوبصورت کنت و پیش داریت، نتیجہ چوش بیت کہ مردماں چہ آیکو کیں زندگی و بھک متکربوان و و تی فانی و اسگاں و تی قبلہ مقصد قرار دینت آساعت و یک نیمکے شیطان و قول **لَاَعُوذُ بِهِمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ** (ابید چہ مخلصیں مردماں من درستاں بدر راہ کتاں) راست بیت و دومی نیمکاحی تعالیٰ و قول **لَا مُلْكَ لَهُمْ مِنْكَ وَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ** (چہ ترا و چہ تہی رندگی کنوکان دوزخ و پُر کتاں) ثابت بیت۔ باقی ماں خلدون کا علم و چہ ازل و ثابت انت کہ فلاں قوم و فلاں فلاں مردم

۶۸۱

۳۶

۲۲

۵

۱۴

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۝

گدا و ہدیہ کیت ہا وقت و مدت گدا بیشک خدا ہست انت و تی ہدیائی گندوک و

لَيْسَ لَكَ لِيْسَ يَكْتُمُوهَا هِيَ كَلِمَاتُ الَّذِينَ لَا يَتَذَكَّرُونَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝

سورہ یس ماں مکہ و نازل بوت و آئی و ہشتاد و سے آیت و پنج رکوع انت۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کتاں گوں نام و اللہ ہما کہ بے اندازہ مہربان، زبریں رحم کنوکے۔

يَس ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ كَثِيرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَخْلاَقًا فِيهَا إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ وَسَاءَ عَلَيْهِمْ أُنذُرَتْهُمْ أَمْ لَمْ يُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِرَحْمَتِي هَا كَسَّ و کہ رندگی سہی بکت نصیحت و دترسیت چہ رحمان و بے گندگ۔ گدا اثر دہدہ آیتا

منزل ۵

چہ و تی بدر اہی و لا پر اہی و ماں شیطان و دام و گرفتار لبوان خداوندی عذاب و سختی و ارگرت چہ اے ہمیں مردماں و راہ راست و سزا آیک و چطور توقع کنگ بیت پس شمار اور بابت و انداز و اصلاح و اگر کتام ڈولیں دل پر دوش و واقعات دیمایر بیت تو ماں دل و ملور و غمناک مہو، شاد و تی فرض و سزا انجام بدے ات و انجام و بہ خدایہ بسپاریں۔ برزی تقریر و پورہ لوگ و ردا اے آیتاں بہ و تی نگاہ و چیرہ دارگ بہ بنت (۱) **وَمَنْ يَعْتَشِ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۝ وَهُمْ كَيْفَ يَصْذَقُونَ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۝** (زخون رکوع ۴) معلوم بوت کہ شیطان ہنجر و کسے و سراسلٹ کنگ نہ بیت بلکہ کور لبوان و چہ بیت و نصیحت و دیمایر ترینگ و اثر چوش بیت کہ آخر کار شیطان انسان و سراسلٹ بیت چوش کہ اگر کسے چہ دست و پا داں دراجیں مدتی و کار مگریت تو اعضاء بے کار کنگ بیت۔ قال تعالیٰ: **فَلَمَّا نَزَعُوا أَدْعَى اللَّهُ قُلُوبَهُمْ (الصف رکوع ۱) وَتَقَلَّبَ أَعْيُنَهُمْ**

وَابْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَ مَرَّةٍ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (العام رکوع ۱۳)

(ب) وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ (محمد السجدة رکوع ۳)
 تسلط رند شیطان اے کار، کنت آئی نتیجہ «حق علیہم القول» انت (ج) وَالَّذِي قَالَ لِيَا لَيْدِيهِ أَفْت لَكُمْ مَا اتَّعَدَانِي أَنْ
 أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمْ مَا يَسْتَعْتَبُونَ اللَّهَ وَتِلْكَ أَمْرٌ إِنَّ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا يَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
 أُولَئِكَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ (الاحقاف رکوع ۲) ہمارے دماغ و سر اصادق بیت کا آج موت بعد کہ زندگی و یقین نداشت۔ آہدی
 بدی فہمیت بلکہ چہ اغوائے شیطانی و قوی بدیان نیکی و گمراہی و ہدایت فہمیت اشان ہر ڈولیں جوانیں دلائل پیش کیے واضح نشان پیش بدار
 کلان و دروغ کنت و ناہودگیں دلیل بازی کنت بظاہر اشان ہادیانی و پیغمبرانی طرف و گوشان جہل کنت مگر کیے صرفی و پوہ بوگ و جہد و نہ کنت
 تیوگ و ہوا و ہوس و قوی معبود و خدا سازنت نہ عقل و کار بندنت و نہ چجان و۔ اشان چہ ہاک ان انت کہ اشان اعراض و بغض و نتیجہ آخر کار خداوند کریم
 :ایشانی دلائل ہر امر جنت کہ نون ما آیاں خیر و داخل بوگ و گنجائش باقی پشت نہ کپیت چوش کہ کسی و قوی سرار و شنی و تہا میں دروازگان بند کنت تو اللہ تعالیٰ
 ہم آشیاماں تہا روکی و ویل کنت یا ایک مریضیہ درمان و رگ و برد اسوگت و آرت بلے گون حکیم و دشمنی داریت و ہمک ڈولیں بد پرہیزی کنت تو اللہ تعالیٰ
 آئی و مرض و مہلک جوڑ کنت و نا اُمیتی و جہلیں چات و دوری دنت۔ فرمان کنت «تِلْكَ الْقُرَى نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَانَ اللَّهُ مُرْسِلَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ (اعراف رکوع ۱۶) ثُمَّ بَعَثْنَا
 مِنْ بَعْدِهِ مُرْسَلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ وَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ
 الْمُتَعَدِينَ (يونس رکوع ۸) وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَكِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
 الْمُبْطِلُونَ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا (مرور رکوع ۶)
 كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝ (مومن رکوع ۴) وَمِنْهُمْ مَنْ نَسِيَ الْآيَاتِ الَّتِي كُنَتْ عَلَيْهِمْ لِيَكْفُرُوا بِهَا لَكُمْ وَبِحُرْمَتِهَا
 أُوتُوا الْعِلْمَ مَا ذَا قَالَ أَنْفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ (محمد رکوع ۱) بَلْ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَيْهَا لِيُكْفِرَهُمْ فَلَا
 يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا (نساء رکوع ۲۲) كَذَلِكَ رَأَى عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (مطففين رکوع ۱) أَفَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ
 إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَشَارَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ (الجماعۃ)
 وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
 أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلَّغْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ الْوَعْدَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَافُونَ (اعراف رکوع ۲۲) يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَفُوتُونَ إِنْ
 أُوْتِيَتْهُمْ هَذَا فَخَذُّوهُمْ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فَاخَذُوا مِنْ يَدَيْهِمْ فَتَنَّنَاهُ فَلَنْ نَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ
 لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهَرِ قُلُوبَهُمْ (المائدہ رکوع ۶)

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

۵ اے ہمارے دماغی حق و انت کہ آیانی ذکر ماں گوستگیں فائدہ و بیان بوت۔ اے رسم و رواج، حُب جاہ و مال و پت و پیر کا فی تقلید و طوق انت کہ
 اشانی گٹ گون ترندی و پر نچتگت و مزین شانی و تکبر و سبب آیانی سر جہل نہ جکتنت و ک نبی و دشمنی و آیانی و ہدایت و قبول کنگ و میا جی
 دیوار میگ کر تگت۔ ماں جاہلانہ رسم و رواج و دلی و اہگ و ہوا و سلیں خیالانی تہا روکیاں اشان اے داب و گرفتار انت کہ پشت و دیم و بد
 و نیک اشان حج نظر نہ کپتگت نہ اشانی نظریہ ماضی و سرآت و نہ مستقبل و سرا۔ باقی اے افعال و نسبت پیشکا حق تعالیٰ طرف و کنگ بوتگ کہ خیر
 و شر و خالق آوت انت و اسبابانی سر اسبابانی ترش چہ ہائی و مشیت و بیت۔ اما رازی فرمائینت کہ چہ آیت و ماں آفاقی دلیلاں غور و فکر
 کنگ و نفی بوت چوشکماں «فَهُمْ مُقْتَمِحُونَ» و دلائل النفسیہ و طرف و التفات نہ کنگ و ردا اشارہ ات چیا کہ وقتیکہ سرگ برز درنگ
 بہ بیت و جکت مکتنت تو قوی بدن دیست کت نہ کن ات۔ و یعنی پرایاں برابر انت لیکن تمی حق و برابر نہ انت بلکہیں چوشیں مزین دشمن و سرکش
 قوم و نصیحت کنگ و اصلاح و شوہار و بوگ مزین درجات و حصول و سبب انت و برے اے خوبیں ہیل و عادت دگرانی ہدایت و سبب جوڑ
 بیت۔ ہے ڈولیں سورہ بقرہ و مشروعات و گوستگت۔

و یعنی ترسینگ و فائدہ ہائی و حق و ظاہر بیت کہ آنصیحت قبول کنان آئی و عمل بکنت و ہم چہ اللہ پاک بترسیت، کسے کہ چہ خدا ترسیت و نہ نصیحت و پرواہ و داریت آچہ نبی و ہم تراپ و وعظ و چون فائدہ زرت کنت۔ چوشیں مردم مغفرت و عزت و بدل و سزا و سوائی و مستحق جو بکنت و ہم ترا اشارہ کنت کہ دو تیں ٹولیا نی اے عزت و ذلت و سر جیں اظہار ماں زندگی و دومی دور بیت کہ آئی و بنگیجی چہ مرک و بعد شروع بیت۔
 وک یعنی چہ مرک و بعد دومی زندگی یقینی انت کہ اودا کلان و قی کنتیں کارانی بدلتہ زسیت و شاید چوش اشارہ ہم بیت کہ لے قوم (عرب) کہ آئی و روحانی قوت پیک مردگ یونکت حق تعالیٰ قدرت داریت کہ دوبارہ ماں اشان زندگی و روح ماں بکنت کہ آماں دنیا و مزین مزین کارن و انجام بدنت و سپہ آیکس نسل و قی عظیم الشان نشانان و یل بدنت و بمریت۔

و یعنی نیک و بدی اعمال ہرچیکہ دیمادیم دانت و بہتیں عملانی نیک و بدی اثرات یا نشان ہرچیکہ پشت گیجیت مثلاً کتاب کتا بے تصنیف کت یا کسے علم و اندیت یا حکائے بندائیت یا کتا م رسمے جاری کت خوہیں یا بدی، کل مریشی و داخل انت۔
 بلکیں ماں لفظانی عموم و پارانی ہما پد (نشان) ہم شامل بیت کنت کہ بہ کتا م عبادتے و روگ و و ہد ز زمین و سر البکنت چنانچہ ماں لیتے صحیحیں حدیثاں گیش و گیوارہست انت دیار کمر تکتب آثار کم وک یعنی ہما ہم کہ تمام اعمال و آثار سرزد بوگا بعدہ دستور و مطابق نبیسگ بنت چہ سرزدی و پیش ہم یک یک چیزے ماں لوح محفوظ و نبشتہ انت و آن نبیسگ ہم محض انتظامی دستور و مصلحتانی برد انت و اگس نہ اللہ پاک و علم قدیم و ہر ہمیں حوریں و مزین چہ ساری و موجود و حاضر انت بہ ہائی روء و ماں لوح محفوظ و نقل کنگ بوگنت۔
 و اے میتگ، گیشتر مردمانی گوشگ و روء انطاکہ انت۔ و ماں با نبیل و کتاب الاعمال و ہستی و یا زدہمی باب و یک قصہ ہے قصہ و ہم رنگیں گوں چیزے تفاد انطاکہ شہر بیان بوگ۔ لیکن ابن کثیر و چہ توارخی حیثیت و قرآن و سیاق و روء ایشی و سراجہ اعتراضات کرتگ اگس اے صحیح بدنت تو گدا دگہ میتگ کت کپیت۔ واللہ اعلم۔

اے قصہ و ذکر یہ مومناں بشارت و یہ مکذباں عبرتے وک اشانی نامانی صحیح نہیں بوت کنت و نہ یقیناً چوش گوشگ بیت کنت کہ اشان بلا واسطہ اللہ پاک و دیم و دانگیں پیغمبر انت، شاید چہ حضرت مسیح علیہ السلام پیش دیم دیگ بوگنت کہ آئی و نائب لوان و فلان میتگ بروات ہر دو تیں احتمال ہست انت اگر چہ زیات ہے فہمگ بیت کہ اشان پیغمبر انت۔ شاید چہ حضرت مسیح علیہ السلام و پیش دیم دیگ بوگنت۔
 وک یعنی اول سر و دو کس شقنت پدا بہ آیانی مکہ و سومی کس دیم دیگ بوت، سنیان یک زبان لوان گوشگ کہ ماوت نیا نگیں مارا اللہ پاک و دیم دیگ ہمیشکا ماہرچیکہ بگوشیں بز ان آہانی و پیغام انت وک یعنی شمارا سرخاب و بانزل نہ لنگ کہ ما الم و

بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَخَشَبُوا ۝ وَثَوَابٌ عَرْضٌ ۝ وَإِن يَكُن لَّآيَاتٌ لِّكُلِّ أَهْلٍ ۝ وَإِن يَكُن لَّآيَاتٌ لِّكُلِّ أَهْلٍ ۝ وَإِن يَكُن لَّآيَاتٌ لِّكُلِّ أَهْلٍ ۝ وَإِن يَكُن لَّآيَاتٌ لِّكُلِّ أَهْلٍ ۝
 و انارہم و کل شیء احصینہ فی امام قبین و اخبرب پداں و ہر چیزے ما حساب داشتگ ماں پچیں کتاب و بیان بہن لہم مثلاً اصحاب القریہ ما اذ جاءها المرسلون ۝ اذو بہ آیان مثال میتگ و نند و کیس مردمانی و و ہدیہ آتکت میتگ و پیغام برو و ہرے ارسلا الیہم اثین فکذبوہما فعزنا بثالث فقالوا ما دیم دات آیانی نیک و دو کس، گدا آیان و دروغ بندش کنت پدا ماتوت دات بہر سوئی گدا گوشگ انا الیکم مرسلون ۝ قالوا ما انتم الا بشر مثلنا و ما انزل الیہ من شیء نیک دیم دیگ بوگیں۔ میتگ و مردمان گوشگ کہ نیت شمار کسے وڑیں مردم و نہ دیم دانگ الرحمن من شیء ان انتم الا تکذبون ۝ قالوا ربنا علمو خدایہ چیزے، نہ ات شمار دروغ بندوک وک جوابش دات مے رب زانت انا الیکم مرسلون ۝ و ما علینا الا البلیغ البین ۝ کہ ما بیشک بہ شے نیک البت دیم دیگ بوگیں و نیست بہ منے سرا ابید چہ پیغام رسینگ و ظاہرین و قالوا انا تطیرنا بکم لکن لم تذبحوا الذبائح و لم یسئلکم گوشگش بیشک ما بدفالی کریں چہ شمارا گس دست نہ کشات البت ما شمارا سنگسار کنیں و البت بہت شمارا متاعذاب الیم ۝ قالوا طیرکم معکم این ذکرتم بل انتم چہ ما دردناکیں عذاب وک گوشگش شے بدفالی گوں شمارا انت اگس بہت دیگ بہت شمارا شمارا ابدالی بہت قوم مسرفون ۝ و جاء من اقصى البدینہ رجل یسعی قال بلکیں شمارا یکھے چہ ہد و سرگوزد کس کل و آنک چہ آخری سرود شہر و یک مردے چہان و وک آئی گوشگ یقوم اتبعوا المرسلین ۝ اتبعوا من لا یسئلکم اجرا و هم یفتنون ۝ اومی قوم رندگری کن ات پیغامبرانی۔ رندگری کن ات ہا کس کہ نہ لویت چہ شمارا و آ نگیں راہ و سرانت کتا

بزارن شمارا خدایہ دیم دانگ، چہ ما زانا شمارا کتا خبر و دیماترات، بس خبر و چہ ہد ابدار ات مفت و خدایہ نام و تو کامیارات، آئی و ہیچ چیز نازل نہ کتگ شمارا سنیان ساز باز کنان یک دروغ سازتگ و آتیا بہ خدایہ طرف و نسبت دات۔
 وک یعنی اگس ما خدایہ سردار دروغ بندگاتیں تو آوت گندا گانت زانا آچہ و قی فعل و برابر دروغ بندانی تصدیق کنان بیت، چوش بیت نہ کنت نون شمارا معلوم ہے ات یا معلوم ہے ات اللہ تعالیٰ شہزانت کہ ما بہ و قی دعویٰ و بردار است گوشگاتیں و کتا م خبرے چہ و قی جانب گوشگانیں ہمیشکا آذات فعلاً یعنی تصدیق و کنت گانت۔
 وک یعنی ما و قی فرض انجام دات خدایہ پیغام شرواض کنان صاف و جوانیں راہ بندے و شمارا سرکت نون حجت و سرجم بوگ و بعد و فکر بجن ات

کہ تکذیب و عداوت و انجامِ چون بیت وک شاید پیغمبرانی تکذیب و رد و ہم چہ کفر و شامت و ملک قحط (ڈکال) کپتنگ یا پیغمبرانی سریدی و بعد و ما و تا اختلاف کنگت، لہتین و قبول کت و لہتین قبول نہ کت۔ ہمیشی و را «نامبارک»، گوشتش۔ یعنی چہ شے پادانی قدم و ناتپاتی و بلاہ مئے سراکت اے کل شے شومی انت (العیاذ باللہ) و اگر نہ ساری و ماجوانین و تامداریں زندے گون آرام و دلجی و گوازیں گاتیں بس شما چہ وتی و عظ نصیحت مارا پہل بکن ات۔ و اگر نہ چرے کارا دست نہ کش ات تو ماسک ترندیں تکلیف و عذاب شمارا دیں و شمارا سنگار (ڈوک چین) کنیں۔

۱۲ یعنی چہ شے کفر و تکذیب و سبب عذاب اہت، اگر حق و صداقت درستاں ہور بوان و قبول بکتیں نہ چوشیں مذہبیں اختلاف و سرکشنگ و نہ چوماں آفتاں گرفت اربوت ات۔ بس نامبارکی و نحوست و ازباب و ت شے تو کا موجودات گڈا ابہمن کریں خبرے و سراکہ شمارا چیز کے خوب نصیحت کت و پاد تراپ دات و نیک و بد و نیگا شمارا رہنمائی کت شما چپکا وتی شومی و مئے سراچکل دیگ لوٹت و مارا قتل و ہم تراپ ہم دیگ لوٹت۔ حقیقت چوش انت کہ شما چہ عقل و مردم گری و حد و درکپتنگ نہ چہ عقل و کارگرات و نہ انسانی گپ شے وجود و جاگہ کنت۔

۱۳ بیان کنوک گوشتت کہ اے نیکیں مرد و نام حبیب ات، میتگ و یک کرتے و ماں عبادت و گلاٹیش ات و چہ حلالیں کسب و نانی و ارتنگ۔ فطری صلاحیت و مرد پر ننگا نہ ہشت ہے قہ و ہشکنگارندہ قاصدانہ دزکسکی و مکذبان و سر و سوج کنگ و نیت و درکپت و وتاری بہ ہمایانی گور و سرکت کہ مبادا اے بے بختاں اے نیکیں مردان و ڈوک چین بکننت یادگہ تاوانے بدینت۔ چریشی و معلوم بیت کہ قاصدانہ آواز تاں دور دور و تالان بوتنگت۔

۱۴ یعنی پاکیں پروردگار و دیم دانگین انت، آئی و پیغام اشس گون انت۔ ہرچ نصیحت کنت بہ آئی سداوت ہم عمل کنوکت۔ اشانی اخلاق و اعمال و عادات و کار پدکل شتر انت۔ بے لالچ و خیر خواہی کنت، چہ شما چہ مزدے طلب نہ کنت گڈا چوشیں بے طمعیں بزرگانی زندگی پر چا کنگ مسیت و اللہ پاک چہ اشانی ذریعہ ہرچ پیغامے راہی بکت آپر چا قبول کنگ مسیت!

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۱۷﴾ وَأَتَّخِذُ
 مِنْ دُونِهِ إِلَهَاتٍ لِيُحْضِرُنَّ الرِّزْقَ لِي وَإِنِّي لَأَشْكُرُ مَا كَفَرْتُ بِهِنَّ إِنِّي كَافِرٌ ﴿۱۸﴾
 شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُون ﴿۱۹﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲۰﴾ إِنِّي آمَنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿۲۱﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ
 بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۲﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى
 قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿۲۳﴾ إِنَّ
 كَانَتْ إِلَّا صِخْرَةً وَوَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَبِدُونَ ﴿۲۴﴾ يُحْسِرُونَ عَلَى الْعِبَادِ مَا
 يَأْتِيهِمْ مِّنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۲۵﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ
 أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۲۶﴾ وَإِن
 كُنَّا لَلْجَامِعِ لَدِينَا مُحْضِرُونَ ﴿۲۷﴾ وَإِذْ أَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَبَيْنَهُ أَلْوَانٌ وَجَعَلْنَا فِيهَا
 رِيشًا وَجَعَلْنَا فِيهَا جِبَالًا سَّامِيَةً وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا نَخْلًا لِّمَنْ يَشَاءُ
 اللَّهُ الشَّيْءَ لِيُذِيقَهُمْ قُدْرَتَهُ وَأَنَّ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْعَذَابُ أَلِيمٌ ﴿۲۸﴾

منزل ۵

ط اے خیر وئی سرے ایر کنان و ایدگ مردمان و اشکنا نینت یعنی آخر شمارا چون انت کہ ہا ذات و کہ شمارا پیدا کت آئی و شتابندی و نہ کن ات .
 فل یعنی چوش گمان مدارات کہ پیدا کنان شمارا ویل کنگ نون پہ آئی و حج مطلب مدارات ، درستان چہ مرک بعد ہائی و دربارہ حاضر ہوگی انت ہماست و
 فکری کن ات فل یعنی چینیکن صافیں گراھی انت کہ آمہربان وقادریں پروردگار و ویل کنان سچیں چیزانی پرستش کنگ بہ بیت کہ آچہ خدا و دیم داتگیں عذاب
 رستگار کت مکنت نہ سفارش کنان آزاد کنگ تواننت . فل یعنی ماں مچی و بے ترس و خطر اعلان کنان کہ من بہ خدائے واحد و سرا ایمان آورد ایشا بایدنت کہ ہر کس
 بہ اشکنت شاید مرسلین و پیشکا گوشاں جت کہ باندا خدا و دربارہ گواھی بدینت وقوم وراج پیشکا اشکنا نینت کہ بلیکیں چیزے اثر زوران ایمان بیارنت یا کم از
 کم دنیا یک مومنے و ایمانی قوت و گون چماں گذان و
 چیزے دلگوش گور بکننت .

وہ یعنی فوراً بہشت و راہداری دست کیت ، دیم ترا
 نقل کننت کہ قوم و گون مزن بے دردی آتیا شہید
 کت اینگو شہادت واقع بوت چانگو حکم رس انت کہ
 فوراً ماں بہشت و داخل ہو سچوش کہ بہ شہیدانی
 ارواحانی نسبت و ماں حدیثاں ثابت انت کہ آیاں چہ
 محشر و پیش ماں جنت و داخل ننت .
 فل قوم و گون آئی دشمنی کت کہ گشتش آتیا ماں
 بہشت و سر بوان و ہم قوم و دوزاھی و خیال
 دل و جاہ جت کہ اگر اشاں منی احوال و ہرچ انعام و
 اکرامے کہ حق تعالیٰ بہ من کنگ آثر انزانت تو کل ایما
 بیارنت وک یعنی چرائی و بعد آئی و قوم کفر و ظلم و
 مرسلین و تکذیب و پاداش و ہلاک کنگ بوت
 و پرے ہلاک کنگ زیادہیں بست و بندے کنگ
 نہ بوت کہ چہ آسمان و فرشتگانیک شکرے دیم
 دیگر ہوتیں و نہ حق تعالیٰ و اے دستور انت کہ چہ
 قومانی ہلاکت و مزن مزین شکران دیم بدنت
 (حونا ئی و تمام خاصیں موقعے و بہ خاص مصلحتے و سببے
 فرشتگانیک شکر دیم بدنت تو اذ کہ خبرایت) اودا تو
 مزن مزین دعوی داران و سرد کنگ و واسطہ یک
 ہلکے بس انت . چنانچہ اے قوم و احوال ہم سچوش
 بوت کہ فرشتگانیک چہ ہلکے کش انت آکلانی کل
 ہما دمان و مرت و شنت .
 وک یعنی گندنت و اشکنت کہ ماں دنیا و چنکر
 اقوام پیسرا گون پیغمبرانی کلاک گرگ برباد بوتگنت
 کہ آیانی نام و نشان ہم پشت نہ کیتگ چرایاں کسے
 و اثر بوان و پدا ہم نیاہت ، ماں عذاب و جبر و کل
 درشگ بوتنت کہ بریشی و ہم اشان و عبرت
 نہ بیت و ہدے یک نوکیں رسولے کیت پدا ہما
 مسخرہ و کلاک گرگ و شروع کننت کہ آپیشی کافرانی
 عادت ات . چنانچہ مروچی گون خاتم الانبیا صلی اللہ
 علیہ وسلم و ہمراہی و مکہ و کافرانی ہے معاملہ انت .
 وک یعنی آو دنیا و عذاب ات ، آخرت و عذاب
 پریشی و جد انت . چوش گمان کن ات کہ ہلاکت
 بعد آنکو و اتری نہ بیت تو بس قصہ چہ ہما کیت

انتا چوش نہ انت بلیکیں درستاں یک روچے خداوند کریم و دربارہ حاضر ہوگی انت کہ اودا ابید چہ استثناء کل گنہگار بوان و کایننت .

ول یعنی شاید شب بہ بہ بیت کہ مرگ بعد پدا چونکائی زندہ ہوان ء حاضرتنگ بنت ایشراچوش سریدکنائنت کہ زمین خشک و مژدہ کتنگ پدا خدا زندہ کنت کہ یکدم سرسبز بیت چونیں باغ و بہار، عکد و میوہ چرائی پدا بیت کہ آیان ء کارمرزکن ات ہے حساب ء خیال کن ات کہ ماں مرتگیں بدن حیات ء روح مان گیجگ بیت ۔ بہر جاور مرتگیں زمین پرایاں یک نشانی ات کہ ماں آئی فکرجنگ ء چہ بعث بعد الموت و حق تعالیٰ ء وحدانیت و عظمت و آئی ء انعام و احسان ء مسلماناں بخوبی فہمگ بنت ۔

تندیہ : ماں برزی آیتاں ترہیب (ترسینگ) بہ پہلو نمایان ات کہ چہ خدائی عذاب ء ترسان بدایت ء راہ ء اختیار بکننت ، ماں اے آیتاں ترغیب ء صورت اختیار فرمائینگ ۔ یعنی اللہ تعالیٰ ء نعمتان ء جاہ یاران ء شکر گزار ء طرف ء دلگوش گور بکننت و ایشراجم معلوم بہ بنت کہ ہما خدایاں مرتگیں زمین ء زندگی دات کنت ۔ آیاتی حیثیت ء یک مرتگیں قوم ء زندہ بکننت اے چون مشکل انت ۔

جَنَّتِ مِّنْ مَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعَيْنِ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۶﴾ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ آتِي وَنَيْبِگَاں و اڈ نہ کتنگ میوہ ء آیی دستاں آیا کڈ اشکر گرت و پاک انت ہا ذات کائی ء اڈکت الاثر و اجر کلہا مما تَنْتَبِتُ الْاَرْضُ وَمِنَ انْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يُعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾ وَايَةٌ لَهُمُ الْيَلُّ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَارِقَاتِ فَاذِ انْهَمُ مُظْلِمُونَ ﴿۳۸﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۳۹﴾ وَالْقَمَرَ دُرُج ربا دگ بیت بہ وتی مقررین کشک ء فک ایشنت اندازہ خدا ء زبردست زانوکیں ء و ماہ ء قَدْ رَزَقْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿۴۰﴾ لَا الشَّمْسُ ما اندازہ کتنگ بہ آئی ء منزل تا آنکہ پدا و تر بکننت مثل کا بزنگ ء کہیں و نہ روح ء یَبْتَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْيَلُّ سَابِقُ الْبَارِقَاتِ ﴿۴۱﴾ باید انت بہ آئی ء کہ بگرت ماہ ء ر و نہ شب پیش دستی کنوننت چہ روح ۔ و ہر یکے ماں فَالِكُ يُسْبِحُونَ ﴿۴۲﴾ وَايَةٌ لَهُمُ أَنْ أَجْمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكَ الشَّوْنِ ﴿۴۳﴾ دنی چکر ء گردش کنت و یک نشانی بہ آیان کہ چست کتنگ آیان نسل ء ماں بوجیگاں پرتکتگیں ، وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿۴۴﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا وَرْءَ لَكَ بِهِمْ وَلَا نُعْذِرُكَ لَهُمْ وَلَا لَهُمْ يَنْقُدُونَ ﴿۴۵﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۴۶﴾ نہ بیت بہ آیان و آیان رستگار کتنگ بنت ۔ لیکن رحمت کت ماچر وتی نیگ ء وہ آیان کارانی در برکت تا یک موقعے ۔ اِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۷﴾ دھریکہ گوشگ بہ بنت کہ ترسبت چہ ہائی ء کر شتمے دیا آ یو کنت و چہ ہائی کہ شاپشت یلد ایتک شاید بہ شمار جم کتنگ بیت ۔

فک یعنی اے عمرہ و میوہ چہ خدائی قدرت ء پیدا بنت ، آیی دست ء اے طاقت نیست کہ یک انگور یا خرماء دانگے پیدا بکننت ہرچ محنت و دسیاہی بہ باغ چنگ و ماں آئی ء پرورش ء برداورگ بیت آتیا حاصلات دیگ تیوگا اللہ ء قبضہ قدرت ء انت و گول فک ء چارگ تو سر نظر ہرچ کابے چہ آیی دست ء سرزد بیت آہم در حقیقت ء حق تعالیٰ ء عطا کتگیں قدرت و طاقت و چہ ہائی مرضی و ارادہ ء بیت ہمشکا بہ ہمک بابت ء انسان ء سرا آئی ء شکر گزاری و احسان شناسی واجب بوت ۔ اکثر ترجمہ کنونیں اچھاں وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ء " ما " ء رانا فیہ ء معنی زرنگ ہنچو شکہ متاخرینانی داب انت لیکن چہ سلف ء عموما " ما " ء موصولہ لوگ منقول انت و آئی ء تا ئید چہ ابن مسعود ء قرأت وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ء بیت ۔ فک یعنی ماں نباتات ء ماں انساناں و ماں ایڈر مخلوقاں کہ اشاں آیی سرچھی علم ہم نہ انت اللہ تعالیٰ جوڑی (جنت) جوڑ کتنگت توری تقابل ء حساب ء چوشکہ زال و مرد ، نرو مادہ ، ترپش ووش ، سیاہ اسپت روح شب ، تہار وکی ، روشنائی یا چہ تماثل ء حساب چوشکہ یک رنگ و مزہ ء عمرہ کیں شکل و صورت ء دو جانور ۔ ماں مخلوقات ء ہج چوشیں مخلوقے نیست کہ آئی ء مماشل یا مقابل بیت اے فقط خدا ء ذات انت کہ آئی ء نہ مماشل ہست و نہ مقابل پر چیکہ ماملت یا مقابلہ ماں ہما چیزاں بوت کنت کہ ماں کت یک در جہیے ء فی الجملہ اشتراک دارنت خالق و مخلوق ء ماں ہج حقیقتے ء اشتراک نیست ۔ فک سلخ ء معنی انت جانور ء پوست ء جنگ بزاں آئی ء پوست ء کشگ ء ماں عربی ء سلخ گوشنت کہ چرائی ء کشگ ء جانور ء گوشت ظاہر بیت ہے داب ء بزبان ات شب ء تہار وکی سرا روح ء چادر ء پوستگ و ہدے اے نور ء چادر برزادور کتنگ بیت ، مخلوق ماں تہار وکی ء کنت ، چرائی ء بعد روح گول وتی مقررین رفتار ء بستگیں قتا آیان عالم ء روشنا کنت شب و روح ء اے ادلی بدلی

ردا قیاس بکن ات چوش بھجم ات کہ ہے داب ء اللہ تعالیٰ عالم ء رافنا کنان دوبارہ زندہ کت کنت و بے شک ہما کیں خدا سجدہ ء قابل انت کہ ماں ہائی ء دست اے عظیم الشانیں تبدیلیانی واگ انت کہ چرے رھبند ء مارا مختلف قسم ء فوائد حاصل بنت و ہم ہما قدرت دار وکیں ذات شب ء را بہ روح ء بدل کنت ہے مشکل انت کہ پیغمبری روح ء برکت ء چہ و نیا ء جہالت ء تہار وکیان ء کار و گسار بکننت ۔ لیکن شب و روح و ماہ و روح ء طلوع و غروب ء ڈول ء ہمک کار وتی و ہدء انجام گرت ۔ فک روح ء رفتار و راہ مقررنت بہ ہائی ء سرا رواننت یک اچ یا دقیقہیے ایٹگو آنکو ۔ بیت نہ کنت ۔ بہ ہرچ کارے ء مقرر کتنگ بوگ ہر وقت بہ ہائی ء مغلاییش انت ساعتے قرار نہ گرت ، شب روح ء گردش و تمام سال ء چکر ء برد آتیا ہر جاگہ رگی انت اودا و تارا سینیت پدا چہ اودا چہ خدا ء اذن ء نوکیں دورہ ء شروع کنت ، داں قیامت ء نزیکی ء ہے داب ء گردش کنان بیت تا آنکہ یک وقتے کیت کہ آتیا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

حکم دیگ بیت کہ چہ ہمواد عروب بوتگئے چہ ہمواد چیتکائی واتر لیکن ۔ اے ہا وقت انت کہ توبہ ۽ دروازگ ہند بیت ۔ کما ورد فی الحدیث الصبح ۔
 اصل خبر ایشنت کہ آئی ۽ طلوع وغروب ۽ اے کل نظام ہماز بردست وزور اکین ہستی ۽ قائم کرتگین انت کہ آئی ۽ انتظام ۽ کتام دگر کسے
 پرشت پرورش کت نہ کنت و نہ آئی حکمت ودانائی ۽ سہرا کتام قسے ۽ حرف گیری کت کنت ، آوت ہر و ہد ۽ بلوطیت و ہر داب ۽ بلوطیت اے دیم پرادیم بکنت
 کس را مجال انکار نیست ۔ فتبہ ہا ہا ماں اے آیت ۽ تفسیر ۽ یک حدیث ۽ اہتگ کہ ماں آئی ۽ شمس ۽ عرش ۽ چیر ۽ سجدہ کنگ ۽ ذکر انت ادا ایشی ۽
 گیش و گیوار ۽ موقع نہ انت اے رد استقل نشانکے «سجود شمس» ۽ نام ۽ چھاپ بوتگ ، بادیانت چارگ بہ بیت ۔
 وک چور وچ ۽ ماہ مدام یک پیہ ۽ نہ مانیت بلکہ حکم روح کم و گیش تریت ، اللہ پاک ۽ آئی ۽ بیت و ہشت منزل سازتگنت آیان ۽ گوں یک بستگیں
 نظامے درجہ بدرجہ بران ۽ دیما روت ۔ ماں پیشی آیت ۽ شپ روح ۽ بیان ات پدار وچ ۽ ذکر کت کہ چرائی ۽ ذریعہ ۽ سال و موسم تشکیل بنت یعنی جوڑ بنت
 نوں ماہ ۽ ذکر انت کہ چرائی ۽ رفتار قمری ماہانی وجود و ابنت انت ۔ ماہ و روح ماں ماہ ۽ آخر ۽ دچار کپنت تو ماہ چہ تریت ۔ وہ کس دیمتر ۽ کنزیت تو
 گندگ پدا منزل بہ منزل دیما روان بیت و چہار دہمی شپ ۽ پورہ ڈرنداکم لوگ بنا کنت آخر کم ۽ ہما پیش حالت کیت و سہر بیت و چ ۽ کوہنیں کا ننگ ۽
 ڈول ۽ بارگ خمدار (چوٹ) و بے رونق پشت کپیت ۔

وک روح ۽ بادشاہی ماں روح ۽ انت و ماہ ۽ بادشاہی ماں شپ انت ۔ چوش بیت نہ کنت کہ ماہ ۽ روشنائی ۽ و ہد ۽ روح آرا لگتال بکنت یعنی روح دیم
 کنزان ۽ شپ ۽ یک و نڈے ۽ سراقبندہ بکنت یا شپ پیش دستی کنان ۽ چہ روح ۽ ہسلاس بوگ ساری ۽ بیت ، ماں ہرز مانگ و ہر ملک ہرچ انداز
 شپ روح ۽ مقرر کنگ ہے کرات ۽ مجال نہ انت کہ یک و قیقہ ۽ بدو پیش بنت ۔ ہر یک ستارہ ۽ ماں و تی مدار ۽ گرش کنان و تی کار ۽ انجام دنت چرائی ۽
 یک قدرے اینگو آنگو کنزگ نتونیت و اینگر گوں تیزی ۽ حرکت کنگ و پراہیں فضا ۽ باوجود اشان نہ گوں یک دگر ۽ دروچ و رنت و نہ چہ مقرر حساب ۽ زیات
 تیز یا سست رفتار کنت آیا اے گپ بریشی صاف صاف ۽ نشان نہ دنت کہ اے کل عظیم الشان مشیناں و آیانی تام پرزہ ماں یک زور اکین مدبر و دانائیں
 ہستی ۽ قبضہ اقتدار و تی و تی کار ۽ سر انجام دیگانت ۔ پدا ہما ہستی کہ شپ و روح و ماہ روح ۽ ارا دل بدل کنت آتھے فنا کنگ و چہ فنا کنگ ۽ بعد
 دوبارہ پیدا کنگ عاجز مانیت ۽ (العیاذ باللہ) (فتبہ) حضرت شاہ صاحب لا الشمس یبغی لہا ان تدرک القمر ۽ تعبیر ۽ رد ایک نکتہ ۽
 بیان فرمائینیت کہ روح و ماہ ماں ماہ ۽ آخر ۽ و تاد و چار کپنت تو ماہ روح ۽ دست جنت گریت ، روح ماہ ۽ نہ گریت پیشکا لا القمر ۽ یبغی لہا
 ان تدرک الشمس نہ کنت و اللہ اعلم و یعنی حضرت نوح علیہ السلام ۽ زمانہ ۽ و ہر یکہ طوفان اہت تو آدم ۽ نسل ہما پڑیں بوجیک ۽ سوار کت
 کہ آئی کہ حضرت نوح علیہ السلام ۽ جوڑ کر تکت و اگ نہ انسانی تخم پہک گار و گمسار بوتگت ۔ پدا ہما بوجیک ۽ نمونہ ۽ دگر بوجیک و آپی گراب بہ شے کار مرزی ۽
 جوڑ کنگ بوتگنت کہ مروچ شہا آیانی سراوت سوار بیٹ و و تی ماں و از باباں ہم لڈرات یا چو بوجیکان دگر سواریاں پیدا کت کہ بر آیاں شہا سوار کن ات
 مثلاً اشتر کہ اشان ۽ عرب سفائن البر (خشکی ۽ بوجیک) ۽ نام بستگت ۔ وک یعنی اے چنکے ہڈانی انسان ، بچا چو نہیں ترسنا کیں دریابان ۽
 بوجیکانی ذریعہ ۽ عبور کنت کہ اودامزن مزینں جہازانی حقیقت قدیک لڈے ۽ برابر نہ انت ۔ اگر اللہ آساعت ۽ غرق کنگ بلوطیت تو گڈا کئے رکینت کنت
 و کئے انت کہ فریاد ۽ و ہد ۽ حاضر بہ بیت گمراے ہائی ۽ و تی مہربانی و مصلحت انت کہ اے قسم ۽ کل بحری سواریاں ۽ غرق نہ کنت چیا کہ آئی ۽ حکمت و
 رحمت ۽ تقاضا ہمیش انت کہ داں یک مقرر یں و ہدے ۽ دنیا ۽ کار جاری بہ بیت ۔ افسوس انت کہ باز مردم اے نشانیاں ۽ سر پد ہم نہ بنت و نہ آئی ۽
 لغمانی قدر دانی ۽ کنت ۔

فل دیمائیت انت جزاء روح و پشت پیل دانتت و قی اعمال یعنی و هدے گوشک بیت کہ چه قیامت و سزا بدیں عملانی شومی و رستگار بوگ و ردا فکر کن انت تاکه خداوند کریم و رحمت شے نیمگا دلگوش گور بکننت تو نصیحت و هیچ نہ اشکننت مدام چه خدائی حکمان دیماتا ب دینت۔ وک یعنی خداوندی دگر حکمان چونکای قبولدار بوتین انت۔ فقیران و مسکینانی سراخرج کنگ تو آیانی گورا ہم ثواب انت لیکن ہے قبول کت گیس گیت و هدے پیغمبر و مومن بجننت تو مزین نا هود گیس ره بندے و مسخره کنان چوش گوشان و انکار کننت کہ آکسے و واجه خدای و ت به ورگ و ندانگ ما آیان و بر جا ورگ بواریسین، ما خداوند کریم و مرضی و برخلاف کارکنگ لوٹیں۔ اگس آئی و رضا بوتیں تو آیان و فقیر و محتاج و مارا غنی و مالدار جوڑ نہکت، چارگ لوٹیت کہ اے چنکر بے حیائی و بے شرمی و گپتے کہ اسٹال در شانش کنگا شنت۔ زانا خدا کسے و چیزے دیگ بلوٹیت تو آئی و دیگ و فقط ہے یکیں صورت انت کہ روزی و بلا

واسطه آئی و سرا ایر بکننت و اگر واسطیانی ذریعہ و ہم دیگ چه آئی و مشیت و انت گدا شتا اے فیصلہ و چونکائی کن انت کہ اللہ اشان و نان یہ ورگ و دیگ نہ لوٹیت۔ اے و آئی و چکاسگ انت کہ مالدار و حکم دنت کہ محتاج و مدد و بکننت و چه همشانی وسیلہ و رزق سرکنگ و از باب پیدا کت ہر کس ماں اے چکاس و نا کام بوت گدا باید انت آپہ و قی بد بخنی و شومی و سرا چار تر مپ ار سس بہ بچیت۔
(تنبیہ) چه لہتے سلف و اقوال و معلوم بیت کہ اے قول مسخرہ زانگ مہیت بلکین حقیقت فہنگ بیت۔ وک اگر اے جملہ کافرائی گدی گپت انت تو مطلب چوش بیت کہ اے مومنانی جماعت! شتا صاف گراھی و تو کا کتگے کہ شتا ہنچیں کساننی لاپ پُر کنگ لوٹ انت کہ خدا آیانی لاپ و پُر کنگ نہ لوٹیت لیکن ظاہر چوش انت کہ اے چه حق تعالی و جانب پے کافراں خطاب انت کہ نا ہود گیس گپان و جننت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کننت کہ اے گراھی انت کہ ماں نیکیں کاران تقدیر و حوالہ کنگ و بہ و قی مزہ و گرگ و پے لالچ و طرف و تھجک۔ وک یعنی اے قیامت و عذاب و ہم تراپیاں کدی سرجم بنت و اگن تو راست گوشے گدا ہمتل مہو بیار عذاب و مارا پیش بدار وک یعنی قیامت و و ہدیگہ اولی صور دیمیت، کلیں ہوش و ماش در سپرنت و آخر موت و انبار کنان و لاش سر بہ سر بنت، ہمہ کار اشان و مہو نبیت کہ بند خبرا کہ چه مرگ و پیش چیزے وصیت کنگ بلوٹنت تو آسرا گوشنت مکنتت یا ہر کسے چه لوگ در اہت آئی و ہمہ کر مود دیگ ببیت کہ و تارا بہ لوگ و سر بکننت۔
وک یعنی دومی رند و و ہدیگہ صور دیمیت تو تہا میں مردگ زندگ لبوان و چه و قی قبران پاد کائنت و فرشتہ آیان و زوت زوت تہلانک دیان و بہ محشر و میدان جمع کننت وک شاید ماں اولی صور دمگ و دومی صور دمگ و میا سچی و آیانی سرا و اب و حالت جاری بیت یا قیامت و گرانیں ندرگان و گندان و قبر و عذاب سست تر خیال کننت و آسرا گوں و اب و تشبیہ دینت یا مرقد و معنی بہ بیت مضحک کہ و اب و جاوڑ و پیش داروک بہ بیت و اللہ اعلم وک اے جواب چه اللہ پاک و طرف و ہما و ہدیگہ دیگ بیت یا مستقبل و حاضر قرار دیان و نون جواب دیگا شنت۔ یعنی چه جنت کن انت کتے و شتا اچہ و اب و گڑ بیت ممکن انت و قی چمان پچ کن انت اے ہما چست کننت کہ آئی و وعدہ چه خدائے رحمان و طرف و کنگ بوٹگت و پدا پیغمبران مدام آئی خبر دیان بوٹگنت۔ وک یعنی مروچی نہ صح ساہ دارے چھت کننت و نہ روپوش بوت کننت وک یعنی نہ کسے و نیکی منافع بیت، نہ جرم و حساب و زیات سزا دیگ بیت، راست راست و معاملہ بیت و ہر چہیکہ ماں دنیا و نیک و بدیش کر تگت در حقیقت و ہما ماں ثواب و عذاب و صورت و دیمائیت۔

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۲۱﴾
و نہ بیت آیانی گور و هیچ حکے چه آیانی رب و حکمان مگر چه آئی و دیم تر بیت وک

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
و و ہدیگہ گوشک بہنت کہ خرج بکن انت چیزے چه خدای داتگیں روزی و گوشنت کانس

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ نَطْعَمَ مِنْ لَوْثِ شَاءَ اللَّهُ اطْعَمْنَا إِنَّ آتِنَا لَافِي
ایمانداران و آیا ما بواریسین ہا کسے کہ اگر خدای بلوٹیں تو آسرا واریشنگتی وک نہ ات شتا مگر ماں

ضَلَّلٌ مُبِينٌ ﴿۲۲﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۲﴾
گراھی و ظاہر س وک گوشنت کدی کیت اے وعدہ اگر شتا راست گوشک انت وک

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّسُونَ ﴿۲۳﴾
اے و راہ چار و کننت یک چہیلے و کہ گریٹ آیان و و حالانکہ آوت ماں و تاجیرہ کنوک بنت۔

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۴﴾ وَنُفِخَ
گدا آنتوننت بہ یک وصیتہ و نہ و قی لوگ و مردمانی نیک و بچترنت وک و دنگ بیت

فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿۲۵﴾ قَالُوا
ماں صور و گدا اناگت و چه قسماں پہ و قی رب و نیک و ذرگاں زورنت وک گوشنت

يَوْمَئِذٍ نَسُوا مَنْ كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۲۶﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ لِلْبَيْتِ
اے و یل ہما کتے و چست گت مارا چہٹے و ابجاہاں وک اے ہما انت کہ وعدہ کنگت رحمان و راست گوشنگ

الرُّسُلُونَ ﴿۲۷﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعًا لَدَيْنَا
ات پیغمبران وک بس یک چہیلے، گدا اناگت و آنگل مٹے گورا

مُحْضَرُونَ ﴿۲۸﴾ فَالْيَوْمَ لَا تظلم نفسٌ شَيْئًا وَلَا تَبْجُزُونَ إِلَّا مَا
حاضرنگ بنت وک نون مروچی ظلم نہ بیت هیچ جان و سرا کتیں و ہما جزا دیگ بیت کہ آئی

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۲۹﴾ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِون ﴿۳۰﴾
شما کنگت وک بیشک جنت و مردم مروچی ماں یک کارے و شادان انت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

هُمُ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَاكِ مُتَّكِنُونَ ﴿۵۶﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ
 آیات و آیاتی جنیناں مان ساہگان تختانی سرانندوک بنت تکہ دیان پہ آیات مان اوداننگ انت
 وَلَهُمْ تَايِدٌ عُونٌ ﴿۵۷﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿۵۸﴾ وَأَمَّا زُورًا
 وہ آیات انت ہرچیکہ طلب بکننت سلام گوشگ بیت چرت ہر بانہیں و دشماک گور بیت
 الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿۵۹﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا
 مروچی آے گناہ گاران ک آیات مان دیم نہ دانگت من بہ شے نیگہ او آدم و اولادان ایک عبادت کن انت
 الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۶۰﴾ وَإِنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ
 شیطان بے شک آتھے دشمن انت ظاہر ہس ، و ایک عبادت بکن انت منی ۔ اے راہ انت
 مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۱﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا
 تجکیں و تحقیق آئی ہر گراہ گت چر شہا بازس مخلوقے ہرا ، گڈاچوں شمارا
 تَعْقِلُونَ ﴿۶۲﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۳﴾ أَصْلُوهَا الْيَوْمَ
 عقل نیست انت ، اے ہما دوزخ انت کہ آئی ہر وعدہ دیگ بویت شہا ۔ ہر بگب ات مان آئی ہر مروچی
 بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۶۴﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ
 بہ سبب و تی کفر کنگ ہر مروچی ماہر جنین بہ آیاتی دیانی سر او خبر کنت گوں ما آیاتی دست
 وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۶۵﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ
 و گواہی دینت آیاتی پاد چیزے کہ آیات کنگ ات و اگر ما بلوئیں گڈا مانا بود کسین
 أَعْيُنَهُمْ فَاصْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿۶۶﴾ وَلَوْ نَشَاءُ
 آیاتی چنان پدا بہ پخت بہ راہیگی بلے نون کجا کنت ۔ و اگس ما بلوئیں
 لَسَخْنَهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿۶۷﴾
 صورت ہر سخ بکنین آیاتی ہمشانی جاگھانی سر گڈا شت نہ کنت آ دیما و نہ پخت ہر واترکت کنت
 وَمَنْ نَعْمَرَهُ نَكَسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۸﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
 و ہر کس ما ہر مرد بکنین ہرچ تر نہیں ما آئی ہر ماں پیدائش ہر گڈاچوں انہم نہ دانگت و سوچ نہ دانگت آئی ہر خبر نہ

مذللہ

ف ماں بہشت ہر قسم ہر عیش و شادکامی ہر اذیاب جریدہ بنت ۔ چہ دنیا ہر مکروہات ہر آزاد بوان ہر مروچی اشانی شغل ہمیش بیت ، آوت و آیاتی لوگ باکلا
 و ت ماں و تاہور تہور بوان ہر اعلائیں درجہ ہر ماں دل تبس ساہگان بکنگانی سر آرام کنگانت ، ہر قسم ہر میوہ و ثمرہ و غیرہ پر ایان حاضر کنگ بنت ۔
 بس خلاصہ چوش انت کہ ہر چیزے جتنی طلب بکننت و آیاتی دل بکشیت ہما چیز آیات دیگ بیت و ہرچیکہ چہ دپ ہر بلوٹنت ہما شس سر بیت
 اے و جہانی نعمتانی احوال بوت دیم ترار و جانی نعمتانی طرف سلام قولاً مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ۵۸ مکتیں اشارہ بوت و یعنی چہ آہر بانہیں پروردگار ہر
 طرف ہر جنتیان سلام گوشگ بیت توری چہ فرشتگان ذریعہ ہر چوش کہ ماں ابن ماجہ ہر روایت ہر انت بلا واسطہ و ت رب تعالی سلام ارشاد
 فرمائینت ، آسامت ہر عزت و لذت و تی مس و ت انت اللہم ارزقنا هذه النعمة العظيمة بکرمک و افضلك و یعنی ماں جنتیان عیش و آرام
 شمارا ہر بھرے نیست شے منند جاہ دگرے کہ اود اشارا
 جلگی انت وک یعنی بہ ہرے روچیکگی شمارا چہ انبیاء
 علیہم السلام ہر زبانی چند ہا ہر ہر سرید کنگ بوتگت کہ
 لعین کس شیطان ہر زندگوری ہر ممکن ات کہ آتھے صافس
 دشمن انت آتھے دمب و میل نہ کنت دانگہ شمارا مان
 جہنم ہر سر مکننت ۔ اگس شمارا ابدی و دائمی نجات
 پکارنت تولاے تجکیں راہ انت آئی ہر سرا بروت و
 تہنایکس خدای عبادت ہر بکن ات وک یعنی افسوس
 کہ اینکے نصیحت و بیم ترانی ہر سر ہم شہا ہوش و ماش
 نہ کن ات و املعون ہر مزین خلقتے گمراہ و ہر بادگت
 شمارا اینکے عقل نیست ات کہ و تی دوست و دشمن ہر
 جاہ بیار ات و و تی نفع و نقصان ہر ان ات ۔ مان نیانی
 کاراں شمارا من عقل مندی و ہوشیاری ظاہر کنگت
 آخرت ہر معاملہ ہر شے ذہن کنت انت کہ زندگتیں
 خبران ہر سرید نہ بت ۔ نون و تی احمقین کاراں نتیجہ ہر
 بخش ات اے دوزخ ہر شمارا انت کہ گوں شمارا قول
 و قرار کنگ بوتگت کہ کفر ہر راہ بند ہر اختیار کنگ چہ
 شے منند جاہ دوزخ بیت ، کفر ہر ہنکس ہمیش انت
 بایدس کہ بہ و تی ہنکین ہر سر بیے ات ۔
 وک یعنی مروچی اگس اے مردمان و تی گناہان ہر چہ
 زبان ہر اقرار ہم مکننت تو چہ بیت ما اشانی دپ ہر
 سر ہر جنین و دست پاد ، گوش جم دانگہ بدن ہر پست
 حکم دیگ بیت کہ ہر ایانی ذریعہ ہرچ ہرچ گناہ کنگت
 بیان بکن ات چنانچہ ہر عضوے چہ اللہ پاک ہر قدرت ہر
 گویا بیت و آیاتی گناہانی شہادت ہر دینت ۔
 حکما قال تعالیٰ : حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَهَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ
 سَمِعَهُمْ وَآبَصَأْتَهُمْ وَجَلَدَهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ۵ (حم السجدہ ۳۶)
 وقال تعالیٰ فی موضع آخر قَالَ لَئِن لَّمْ يَظْهَرِ لَنَا
 الْبُحْرَانُ لَظَهَرْنَا لَكُمْ وَنَحْنُ نَعْلَمُ مَا نَفْسُكُمْ
 وَكَيْفَ تَعْمَلُونَ ۵ (حم السجدہ ۳۶)
 وک ہرچوش کہ اشان چہ مئے آیتاں چہ نہ کنگت
 ما بلوئیں تو ماں دنیا ہر بطور سزا آیاتی ظاہر ہر جہانی
 بینانی ہرچ گران ہر پیک گوش بکنین کہ ایگوا آنگور و گ
 راہ ہر ہم مکننت چوش کہ اشان چہ شیطانی راہاں
 یک کہ بوان ہر اللہ ہر راہ ہر وگ نہ لوٹ ات مارا قدرت
 حاصل انت کہ اشانی صورتان ہر خراب کنان ہر بالکل

نگش بکنین کہ اشان ہر نہ موہے دیم بیت و نہ موہے پدسکن ماچوش نہ لوٹت و اشان ہر چہرے دست و پادان زہر نہ کنت ۔ اے چہ مئے جانب اشان مملت
 ات مروچی ہما دست و پاد و گوش و ہم گواہی دینت کہ اے ناہودگان مارا کتام ناقابلین کاراں کار مرز کنگت ۔ وک یعنی چہانی بیچ گرگ و صورت ہر ترینان ہر
 خراب کنگ ہر مشکل میزان ات زانا شہانہ گندرات یک جان سلامتیں و مضبوطیں مردے زیات ہر بوان ہر چونکائی چہ گندگ ، اشکنگ و تروتاب ہر بے وس
 کنگ بیت ۔ چوش گوش چوش کہ ماں کسان ہر کمزور و ناتوان و دگہ مردمانی دز کمکی ہر محتاج ات ماں پیراں سالی ہر پدا بہ ہما حالت ہر طرف و اگ ترینگ بیت
 تو زانا خداے کہ ماں پیراں سالی ہر آیاتی قوتاں سلب کنت (پچ گرت) ماں ورنائی ہر پچ گیت نہ کنت ؟

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی برزہا ہرچیکہ بیان بولت آحقائق واقعیہ انت شاعری گب وتران نہ انت۔ لے پیغمبر ما قرآن دانگ کہ آچہ نصیحتاں و روشنیاں تعلیمات دیا دپ انت کتام شعر و شاعری و دیوان ما آثر اندانگ کہ ماں آئی ہٹھکس تب و چٹا سگ و خیالی ٹنگ بندی بہ بنت بلکیں واجہ نبی و مبارکیں تب فطرۃ حریے شاعری و فنق و ہمنکر دور دارگ بوتگ کہ واجہ چہ فریش ہما اعلیٰ ترین خاندان و بوگ و باوجود کہ آئی و ادنائیں درجہ و ٹینگاں ہم آوقت و شعر بندگ و طبعی سلیقہ داشتگت واجہ و داں مزین مدتے ہیج شعرے پر نہ بست۔ چونائی و رجز وغیرہ و موقع و کدی یک دو برہ و چہ مبارکیں زبان و مقفی عبارت چہ دپ و تاوت شعر و قالب و در کب تک آجدا میں گپے آثر شاعری یا شعر و پر بندگ کس نہ گوشت۔ واجہ و ت شعر چے بہ بست کتام دگر شاعرے و شعریا پر بند (مصرع) و ہم تمام زندگی و چہ دو چار برہ زیات نہ وانت و پدا وانگ و ویدہ آتیا ہنجوش تبدیلی یاران و نت کہ آتشر باقی پشت نہ کپت۔ تیوک و

شاعر و مقصد سرجم بہ بیت۔ خلاصہ ہمیش انت کہ واجہ و شریفیں تب و گوں شاعری و ہیج مناسبت دیگ نبوتگت چیا کہ اے چیز واجہ و مزین شائیں منصب و برخلاف ات۔ واجہ و کار حقیقت و ترجائی کنگت و واجہ و بعثت و مقصد دنیا و را گوں اعلا میں حقیقتاں، اسید چہ ادنیٰ ترین کذب و غلو و معرفتی کنگ ات ظاہر انت کہ اے کار یک شاعرے و کار بیت نہ کنت چیا کہ شاعری و حسن و کمال دروغ و مبالغہ، خیالی بلند پروازی و وتکڑیں نکتہ و اظہارائی و دگر ہیج نہ انت۔ ماں شعری اگس توصیفی چیزے موجود انت تو آتا شیر و دل نشینی بیت کنت و اے چیز ماں قرآن پاک و شری ہما درجہ و موجود انت کہ تمام دنیا و شاعر متحد ہوان و ہم جوشیں گفتار در شان کت نکنت۔ قرآن کریم و رنگ رنگی رہینداں گندان و ماگوشت کنیں کہ بزماں نظم و اصل روح و در کنان و ماں شری یارگ بوتگ۔ شاید ہیج سبب انت کہ مزین مزین فصیح و عاقل ماں حیرت و کیان و قرآن و شعر یا سحر گوشت تکش حالانکہ قرآن و گوں شعر و سحر و ہیج نسبت بہت۔ زماں شاعری و جادوگری و بنیاد و سرا ماں سر زمین و کدی قومیت و روحیات و عظیم الشان و زوال نہ ہوکیں عمارت او شتاریگ بوتگنت کہ آیات قرآن و تعلیم و اساس و سرا داں مروجی و قائم گندرات اے کار شاعرانی کار نہ انت اے خدا و پیغمبرانی کار انت کہ چہ خدا و حکم و مرتگیں دلاں ابدی زند عطا کنت۔ حق تعالیٰ و عرب و جوش گوشتگ و موہ ندات کہ تئیں واجہ چہ پیش و شاعرے آتے، چہ شاعری و دیمروی کنان و نبی جوڑ بوتگے۔

فل یعنی زندہ دلین مردم قرآن و اشکان و چہ خدای بر سیت و منکرانی سراجت سرجم بیت یعنی نیکیں اثر گروک بیت بہ آئی فائدہ و منکرانی سر الزام دور کنگ و ردا۔

فل چہ تنزیلیہ آیاتاں بعد پدا تگونی آیتانی طرف و دلگوش گور کنت یعنی یک طرفے قرآن پاک و بیت و نصیحتاں گوش بدارت و دومی طرف و گوں فکر و بچارت کہ اللہ پاک و چونیں چونیں احسان و انعام بہ شے سرا بوتگنت اشتر، گوک، پس، اسب، کاتل و نجر و غیرہ جانوران و شتا پیدائہ کر تگنت اللہ و ہیج و تی قدرت و دست و اشان و بہ وجود و آورتگ، پدا شمارا تیوگا چہ و تی فضل و آیاتی خدا بند سازتگ کہ ہر جا ہے بلوت کہ آیات و بہا بکن ات و ہر پیچے کہ بلوت آیات و کار بند ات۔ فل بچارت کہ چونیں چونیں پروریں، قوت داروکیں و قوی ہیکلیں جانوران و کمزوریں بند و بوگ داروکیں انسان و دیما عاجز و بزرگ کتگنت۔ ہزارانی اشتر و قطار و یک خورد سا لیں زہکے مہسار و گران و ہر جا ہیج کہ بلوت بیت بارت ہیج گوشان ہم نہ سرینت۔ چونیں چونیں زور داروکیں جانورانی سرا مردم سواری کنت و لہتیں و چنڈ چنڈ کنان و و تی غذا جوڑ کنت۔ گوشت و رگ و چہ اسید چہ آیاتی پوست، ہڈ، پشم وغیرہ و چنکر فوائد حاصل کنگ بنت آیاتی ما یگ چے انت گوشے شیر و چنگ انت، چہ ہیج شیر و چنگاں چنکر مردم سیر لاپ بینت

وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ هُوَ الَّذِي ذَكَرُوا وَقُرْآنُ مَبِينٌ ۚ لِيُنذِرَ مَنْ
 دنہ اے لائق انت پہ آئی و نیست انت اے مگر ہیجے و قرآنے ظاہر ہوا تاکہ بتدریس انت ہا کس و
 كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ اَوْلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ
 کہ ساہ دار انت و ثابت بہ بیت الزام پہ کافری سرفا آیا کنگنت آکر ما پیداکت پہ آیات
 مَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ۙ وَذَلَّلْنَا لَهُمْ
 چہ ہمایاں کہ ادکت مئے دستاں دلو تان گڈا آیاتی خدا بند انت و عاجزگت ما ہمایاں آیاتی دیا
 فَيَنْهَارُكُمْ فِيْهَا يٰۤاَكْلُوْنَ ۙ وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ۙ
 گڈا لہتے آیاتی سواری انت و طہتیں و رنت۔ وہ آیات ماں دلو تان فائدہ انت و نوشگ و جاگہ
 اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ۙ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِلٰهَةً لَّعَلَّهُمْ
 گڈا پر چا شکر نہ گرت و گپتیں اسید چہ خدای اید گران معبود تاکہ آ
 يَنْصُرُوْنَ ۙ اَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَمْ يَجِدُوْا لِحُضْرُوْهِ
 مدت کنگ بہ بنت۔ نتونزت کہ آیاتی مدت و بکنت۔ و آیتاں چو فوج و حاضر کنگ بنت و
 فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ ۗ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يَسْرُوْنَ وَ مَا يَعْلَنُوْنَ ۙ اَوْلَمْ يَرِ
 ترا عم و توکا دور مدت آیاتی خبر۔ بیشک زماں ہرچیکہ آچہ دینت و ہرچیکہ ظاہر نہنت۔ آیات کنت
 الْاِنْسَانَ اِنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاذْهُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ۙ وَ
 ان کہ بیشک پیداکت آتیا چہ یک ہیجے آپ و گڈا انانگت و آجیرہ کنگ انت ظاہر۔ و
 ضَرَبَ لَنَا مِثْلًا ۙ وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۙ قَالَ مَنْ نُّحِي الْعِظَامُ وَهِيَ رَمِيْمٌ ۙ
 بیان کتی پہ ما داستاں و شمشو شکار بوت و تی پیدائش و۔ و گوشت کتے بزرگ کنت تہاں و ہرچیکہ زندہ نہنت
 قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْ اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ ۙ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ ۙ
 تو بگوش زندگ کنت آیات ہا ذات کہ آئی ادکت آبان اولی برہ و آہر و ولین پیدائش و زانو گرت و
 الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاذْاَنْتُمْ مِنْهُ تُوْقَدُوْنَ ۙ
 ہا ذات کہ آئی ادکت پہ شتا چہ درخت و سبز و آس و گڈا انانگت شتا چہ آئی و آس و ک کس انت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

لیکن شکر گرو کیس بندہ باز کم انت وک یعنی ہا خدا تک اے نعت دانست آتی و شکر بہ اے داب و گیت کہ آئی و مقابل و دگر معبود و حاکم جو حرکت کہ اشانی بابت و سبب خیال دارا ت کہ گرانہ و ہدے اشان شمارا دزگیر بنت و کار دینت بس یاد بن ات ! آشارا چے مدد بکننت و تی چند و ہم مدد و کت نکننت البت و ہدے شمارا مدد بکار بیت آساعت و شمارا ضرور گرفتار کن ٹینت ، گڈ اشارا معلوم بیت کہ آکسے و حمایت و ماں تمام زندگی و جنگ و شدت کت مروچی آچونکائی ٹینگاں پیش دارگاٹنت !
 وک دھدے گوں ما اشانی معاملہ اے داب و انت تیں پیغمبر حریشانی خبراں غمناک مبر و تی فرض و انجام دیان و اشان و سٹے حوالہ و بکن ماچہ اشانی ظاہری و باطنی احوال و شہر معلوم داریں ، شہری و سدا گوں اشان جنت و با و است کنیں ۔

وک یعنی و تی اصل و یاد نہ کنت کہ ایک ادنا تیں آب و تر میے ات خدا و آرا چہ و تی قدرت و چہ رنگ ظاہر کت ہے آپ و پٹ ہما زور و گویائی و قوت دات کہ خبر خبر و سراجت و مباحثہ و جنگ و جبرہ بنا و کنت ، دانکہ مروچی چہ و تی حد و سرگوزان و گوں و تی خالی و ہم مقابل و سر پہ سر انت ۔

وک یعنی بچا رات ابداء و سرچونیں دپاران و در شان کنت بگوش کہ آقدرت دار و کیں واجہ عاجزین مخلوق و ڈول و حساب کنت ویدا گوشتت کہ آخر ویدے بدن سٹران و تیوگ و ہڈ بکشت کینت آہم بوہٹکیں و کونہیں و ریزہ ریزہ بوتکیں تو فون آیان و دوبارہ کئے پیدا کت کنت ۔ چوشیں سوال کنگ و ساعت و آئی و تی پیدا کتس یاد نیاتک و اگس نہ اے ادنا تیں آپ و قطرہ و چوشیں الفاظ گوشگ و ہیما ت نبوتک ات ، ضرور و تی اصل و سرانگاہ داران و کتس میاری بوتکت و چیزے چہ عقل و کارگران و تی سوال جواب و ہم گپ تنگت کہ آماں دیبی آیت و پیدا کت انت وک یعنی ہا ذات و کہ اول اول سدا ماں اے ہڈاں ساہ مان کت پہ آئی و دوبارہ ساہ مان گیمگ چونکائی مشکل بیت بلکین چہ پیش و ہنگت آسان تر بہ بیت (وہو آہون و علیہ) و بہ آقدرت دار و کیں واجہ و ہمک چیز اوزان انت ، ادلی بر بہ بیت یا دومی بر بہ بیت آہمک ڈول و اڈکنگ تونیت وید و اجزاء و ہڈان و رزگ ہر جا گئے شنگ و تالان بہ بنت آسانی یک یک ذرہ ماں آئی و علم و انت ۔

وک یعنی اول سدا چہ آپ و ذریعہ و سبز شادابیں درخت تیار کت پدا ہا تر و تازہ تیں درخت و خشک جوڑ کنان و سوچی دارا و کت کہ جرائی و نون شتا آس درکنگات ، بس ہا خدا کہ چوشیں متضاد صفتاں و ادل بدل کنگ تونیت ، زانا ایک چیزے و موت و حیات و ردا چہل برز کنگا قادر نہ انت ؟
 تنبیہ : لہتے سلف و چہ شجر اخضر (سبز درخت) و خاص ہا درخت مراد زرنگ کہ چہ آسانی شاخان و ت مان و نا لگا شگا آس در کپیت چوشکہ بنو و درخت انت یا ماں عرب تان و مرغ و عفار انتت

اَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 آیا نہ انت ہا ذات کہ آئی و پیدا کنت آسمان و زمین قادر بہ اشانی و کہ پیدا کنت ہما یانی ڈولیں

بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۚ اِنَّمَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 بلے و آنت اصل پیدا کنوک ، زانوگرت بہ تحقیق آئی و حکم ہمیش انت و بہر کجا ارادہ کنت بہ چیزے و کنگا ایک بگوشتت پرائی بیوگڈ آجیزان موجود کنت ، ہمشکا پاکت ہا ذات کہ آئی دست انت حکومت بہر چیز و بہ ہائی نیکاشا کوڈنگ بیت وک
 سُورَةُ الصَّفَاتِ مَكِّيَّةٌ نَازِلَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 سورہ صافات ماں مکہ و نازل بوت و آئی و ۱۸۲ آیات انت و پنج رکوع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شروع کناں گوں اللہ و نام و ہما کہ بے اندازہ مہرباں ز بریں رحم کنوکے ۔

وَالصَّفَاتِ صَفَاتٌ فَالزُّجْرَاتُ زَجْرًا ۚ فَالتَّلِيَّتِ ذِكْرًا ۚ اِنَّ
 قسم صف بند و کانی صف بندان و کت گڈ اقسام انت پہل دیو کانی پہل دیان و کت گڈ اقسام انت و انوکانی یاد کنوکے

الْهَكْمُ لَوْ اِحْدٌ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
 بیشک عالم شے ورتانی تیکے وک کہ رب انت آسمانی و زمین و وہر جہہ کہ ماں آسانی میاچی و انت و آرت انت

المَشَارِقِ ۚ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكُوْكِبِ ۚ وَحَفْظًا
 مشرقانی وک (رودرہستانی) بیشک ما زبیدار کت دنیا و آسمان و بہ زینت استارانی وک ونگاہ دارگ و

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۚ لَا يَسْتَمْعُونَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ اَعْلَىٰ وَيُقَدِّفُونَ
 چہ ہر یک شیطان و سرکش وک گوشان سنگت نہ کنت بہ نیمکا برزین مجلس و وک گڈنگ بنت

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۚ دَحْوَرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ۚ اَلَا مَنْ خُفِيَ
 چہ ہر نیگا چہ تاچینگ وک وہ آیان انت عذاب دائمی وک مگر کسے کہ بجا نپیت

الْخُفْيَةَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۚ فَاسْتَفْتَمَهُمْ اَهُمْ اَشَدُّ خُلُقًا اَمْ مَنْ
 چانگے گڈ ارندا بکپیت آئی و کٹتے ہر مشور کتا نون تو جنت کین چہ آیان آیا آسان انت ماں پیدا کتس وکے

واللہ اعلم ۔ ہم صفحہ و فوائد : یعنی ہا کس و کہ آئی و آسمان و زمین و پیمیں مزین چیزاں پیدا کنت آرا چہ اے کافرانی پیمیں گونڈیں چیزانی پیدا کنگ چون گران انت وک یعنی کتا م کسانی یا مزین چیزے و اول سدا یا دوبارہ پیدا کنگ و ردا پہ آئی و چونکائی مشکل بیت ، آئی و بس ارادہ کت و گوشتی ہو فوراً ہا چیز دیا ایر بیت ، یک دمانے و تاخیر بیت نہ کنت ۔
 تنبیہ : بہ سنی خیال و اے آیت و گوں اولی آیت و ہوا رکنان و چوش ہم گوشگ بہت کہ ساری و بدن و خلق کنگ و ذکر ات ادار و روح و نفع کنگ و مطلب سر پد کنا ٹینت و اللہ اعلم ۔ ماں سورہ الاسراء و روح و بحث و ردا چارگ لوٹیت ۔
 وک یعنی ہا اعلیٰ ترین ہستی کہ فی الحال ہم ماں ہائی دست و چہ بالا داں جہلا تمام مخلوقات و حکومت و واگ انت و دیم تر و ہم بہ ہائی طرف و درستان و وا ترنگی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

انت آذات چہ ہر قسم و بڑگی نوری، عیب و نقص و پاک انت۔ تمت سورہ یس و الحمد والمنہ۔
 وک یعنی ہما کہ صف بندان و قطاد در قطار اوشتنت توری فرشتہ بہ بنت کہ آخداوندی حکم و اشکنگ و بہ وتی جاگ و سرادر جہ بہ درج
 اوشتنت یا عبادت کنوکیں ان کہ آماں نماز و جہاد وغیرہ و صف بندی کنت۔

قنبیہ : ماں محاورا تاں سوگند و رگ پہ تاکید (کڈن) و انت کہ اکثر منکر و مقابل و کار مرزکنگ بیت لیکن باز بہ تیوگا یک مضمونے و
 شان و زور کی و ظاہر کنگا کار مرز بیت و قرآن کریم و قسمانی تنج (پٹ و پاس) و چہ ظاہر بیت کہ عموماً مقسم بہ پ مقسم علیہ و یک شاہد یا دلیل و
 ڈول و بیت، واللہ اعلم۔ وک یعنی ہما فرشتیاں کہ شیطان و ہکل دیان و گلینت تاکہ ماں خبرانی اشکنگ و ارادہ و کامیاب مبت
 یا بندہاں و نیکی و خبران و سر پکنان و چہ گناہاں دوردارنت یا ہما نیکیں مردم کہ آوتی نفس چہ بدی و دوردارنت و اے دگراں ہم
 بہ ناشریں کارانی رداہکل و ہوکل کنت خصوصاً ماں جہاد و میدان و کافرانی مقابلہ و وید و آیانی ہکل ہوکل باز ترند بیت۔

وک یعنی ہما فرشتگان یا مردماں کہ آ اللہ پاک و احکام و اشکنگا بعد داننت و یاد کنت، یک دومی و پیش دارگ و واسطہ۔
 وک بیشک آسمان و فرشتہ زمین و سراخدا و نیکیں بندہ ماں ہر زمان و قولاً و عملاً شہادت دیان بوتگت کہ کلانی مالک و معبودیکے
 و ما تمام ہائی و رعیت ایں۔ وک چہ شمال و داں جنوب یک طرف و مشرقین انت روح و ہر روح جدا، و ہر ستارے و جدا۔ یعنی ہما
 نقطہ کہ چہ او داطلوع کنت و دومی طرف و ہمیں چو مغربین انت۔ شاید ادا مغارب و ذکر ہمیشہ کا نہکت کہ مشرق و بطور مقابلہ و تاوت ماں فہم و
 کیت و چہ حسابے و شمس کو اکب و طلوع و ماں حق تک و حکومت و عظمت و شان و ثابت کنگ بہ نسبت غروب و گیشتر دخل ہست۔ واللہ اعلم
 وک یعنی ماں تہا بریں شپاں اے آسمان گوں بے حسابیں استارانی ترپگ و پگند دکان چوں خوبصورت، ڈولدار معلوم بیت۔

وک یعنی چہ استاراں آسمان براہنک و ڈولدارنت و چہ ہمتیں استارانی ذریعہ کہ آسدت بہ شیطانانی دوردارگا و چرایان گلینگ و کار ہم گرگ بیت
 اے سدوکیں استارچے انت آیا چہ نوریہ کو اکب و علاوہ دگر استارانی مستقل نوع ایت یا چہ نوریہ کو اکب و شہماں گوات و صورت گران و
 یک قسمے سوچوکیں آسے بیت یاوت کوکب و اجزاء پرآیانی سراکپنت۔ ماں اشی و علماء و حکما و مختلف اقوال انت بہر جہاد و انسانی حقیقت
 ہرچے بہ بیت شیطانانی رجم و کار ہم چریشاں گرگ بیت۔ اے ردا چیزے تفصیل ماں سورہ "حجر" و فوائد ہم گوستگ ادا چارگ بہ بیت
 وک چہ برز و مجلس و مراد فرشتیانی مجلس انت یعنی شیطانان و اے قدرت دیگ نبوتگ کہ ماں فرشتیانی مجلس (دیوان) و سر پوان و کتاب
 خبرے خداوندی وحی و بہ اشکننت۔ و ہدے چویش ارادہ دالان برزا آسمانی نزدیک و رسگ و جہد و کنت توجہ ہر طرف و اشان رونت
 فرشتہ اشان و تیلانگ دیان و ولٹ کٹ کنان و گلینت وک یعنی ماں دنیا و مدام ہے داب و جنگ بنت و آخرت و دائمی عذاب
 آجدا ایرنت وک ہے تگ و تاج و اشتاپی و کتاب یک نیم بندیں گیتے چلا نپنت اشی سراہم فرشتہ گوں شہاب ثاقب و آئی و
 دُعب و کپنت۔ اشی و گیشتریں تفصیل ماں سورہ حجر و شروعات و گوستگ۔

خَلَقْنَا إِيَّاهُ فَخَلَقْنَا مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۝
 وَإِذْ ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝ وَإِذْ أُرُوا آيَةَ لَيْسَتُ سَخِرُونَ ۝ وَقَالُوا
 إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ وَإِذْ آمَنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ۝ إِنَّا
 لَبَعُوثُونَ ۝ أَوِ ابْنَ آدَمَ الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ نِعْمَ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۝
 فَأْتَابَهُمْ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَقَالُوا يَوْمَئِذٍ هَذَا
 يَوْمُ الدِّينِ ۝ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝
 أَحْشَرُ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَنْزَلْنَا مِنْ سَمَاءٍ مَاءً فَسَاءَ مِنْهُ
 دُونَ اللَّهِ فَأَهُدُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ
 مَسْئُولُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ ۝ بَلْ هُوَ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝
 وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا إِن كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا
 عَنِ الْيَمِينِ ۝ قَالُوا بَلْ تَكُونُوا مَوْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ
 جَهَنَّمُ ۝ قَالُوا بَلْ تَكُونُوا مَوْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ

ول یعنی چہ بعثت و منکران جنت بکن کہ آسمان، زمین، استاراں، فرشتگان، شیاطین وغیرہ مخلوقات و پیدائنگ ماں آیانی خیال و باز مشکلیں کارایت یا آتی و تی چند پیدائنگ و انہم کیرے پیدائنگ بعد، ظاہرانت کہ ہا خداے کہ چوشیں عظیم الشانی مخلوقات و پیدائنگوں پرانی و اشانی دوبارہ پیدائنگ چون شکل بیت ول یعنی آئی و اصل حقیقت کل منا معلوم انت چہ یک لچوکیں چہ آئی و قالب مادت جوڑکت مروچی آچوشیں دعوی کنت کہ آسمان و زمین و سازندہ آثر دوبارہ پیدائنگ و سرقادرنہ انت۔ ہنجوش کہ ترارایسیر (ساری) و چہ خاک جوڑکت دوبارہ ہم تراراجہ خاک و چست کنت۔ ول یعنی تو برآیانی سرالعجب کئے کہ اشانی چوشیں صافیں خبراں پر چاسریدنہ بنت و آسخرہ کنت کہ اے (نبی) چوہیں چہ ہمیں بے سرو پادیں گت جنت (العازباللہ) ول یعنی نصیحت و اشکنان و چیزے غور و فکر نہ جننت و ہرج معجزات و کرامات گذرت آیان و سحر قرار دیان و ہندگ و لگنت۔

پادکنگ نہیں، آیائے پیشیت و پیرکاں ہم و تو بگوش بے و شائبیت ذلیل
 گرا آباد کنگ ہمیش انت یک کھیلے گدا ہا و ہدہ آیان بنا کنت چارگت و گوشت ولے انوس پیاے
 روجنت جزاے ول اے روجنت فیصلہ کہ آئی و شما دروغ بند کنگت و
 مچ بکن ات گناہکاراں و آیانی ہمراہاں و ہرچیکہ آیان عبادت کنگت و ابیچہ
 خدا کڈ استوں دثیت آیان و کشک و دوزخ و فل ادستارین ات آیان و کچر ایان
 جنت پیرس کنگی انت و لچی انت شمارا کہ یک دومی و مدہ نکت ات بلکہ آیان مروچی و تارا پیش کنگت گرفتاری و
 و دیم ترینیت لہتین و پلہتینانی سرا یک ڈرے سوال کناں و گوشتت بیشک استگتے مئے گورا
 چہ رہتیں جانب و کلا گوشتت بلکہ شہادت مسلمان نہ بوتگے۔ و نیست ات ماراشے سرا

مروچی چون انت کہ کسے و تی ہمراہ و مدد نہ کنت بلکہ ہر یک ابید چہ گوشانی سرینگ و گوں رسوائی و گرتار لوان و پیدائنگت۔
 ول ماں "میمین" (راستیں دست) و عموگما زور و قوت گیشتر بیت یعنی شہادت کہ و تی زور و قوت و ظاہر کناں مارا چہ راہ و کردا تلگت یا چہ ہمیں و خیر و برکت و طرف و مراد گرگ بہریت کہ مئے سراشما اورش کنگت کہ مانیکس و خیریں کار مکنیں۔ اے گفنت گو زبردستان و زبردستانی میانجی و بیت کہ اے دنیا و زبردست و زوراک نزوریں مردمان و سرارعب کناں و آیان بہوتی راہبندہ کشتت و برنت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی شہادت ایمان نیارت ویدا مارا میاری کن ات مئے زانا چن جو شے سر زور سہت ات کہ ماں شے دل ۽ ایمان داخل لوگ ۽ مرہشتین ایشاوت
چہ عقل و انصاف ۽ حد ۽ سرگوستگ ات کہ وعظ کنوکانی خبر گوش نداشتنت و مئے رد دیگ ۽ رد کپیت اگں شاگوں عقل و فہم ۽ کاگران و تی عاقبت
اندیشی ظاہر بکرتیں تو تہا ہجر مئے خیرانی سرا دلگوش گور نہ کنگت پشکتیں ما، ظاہر انت کہ ما ووت گمراہ اتیں و چہ گمراہیں مردم ۽ ابید چہ بدراہی
و گمراہی دکہ چہ امید دارگ بیت۔ ماہما کارکت کہ مئے حال ۽ مناسب ات بلے شمارا کتام مصیبت ۽ گپت کہ شہما مئے خدائی زندگیری کت ووتارا بزرگ

مَنْ سُلْطِنٌ بَلْ كُنْتُمْ قَوَّامًا طَغِينٌ ﴿۳۱﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا
لَذَائِقُونَ ﴿۳۲﴾ فَأَعْوَبْنَاكُمْ أَنَّا كُتَّاعُونَ ﴿۳۳﴾ فَأَنهَمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿۳۴﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْبُجْرَمِينَ ﴿۳۵﴾ أَنهُمْ كَانُوا إِذَا
شَرِكُوا نَتَّعَلُ بِسُكِّ مَا جَعَلُوا مِنْكُمْ كُنُوزًا لَكُمْ نَسُوا حَظًّا فَمَا هُمْ بِرِشْكٍ
لَهُمْ لَآ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُسْتَكْبِرُونَ ﴿۳۶﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا
الْهَيْتَانَ الشَّاعِرَ فَيَجْنُونَ ﴿۳۷﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الرَّسُولَ
وَأَنهَمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿۳۸﴾ وَمَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۹﴾
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿۴۰﴾ بِخِضَاءٍ لَّذِي لِّلشَّرِينِ ﴿۴۱﴾
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿۴۲﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ مِّنَ الطَّرَفِ
عَيْنٌ ﴿۴۳﴾ كَأَنهِنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿۴۴﴾ فَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
مِّنْ جَمِّ فَلْغُوشَةٌ كَهَيْكَلٍ مِّنْ سُرُوسٍ مَّكْنُونَةٍ مَّا كَانُوا يَدْعُونَ

کت بہر جا وری ہر چیکہ لوگی ات آتوت، خداوند تعالیٰ
حجت مئے سراقام بوت و آئی ہما کہ لَامَلَكُتُمْ جَهَنَّمَ
مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ الْخِزْيَانُ ثَابِتٌ بُوْتٌ مَّرُوحِيٌّ مَارَا
و تی غلط کاری و بد معاشیانی مزہ چنگی انت۔
ول یعنی کل گناہ کار درجہ بہ درجہ ماں عذاب شریدار
بنت ہنچو شکہ ماں جرم ۽ ہم شریک انت
ول یعنی آیانی کبر و غرور آیانی ۽ مہن کنت کہ چہ نبی ۽
گوشگ ۽ سرا اے کلہ لَدَالَةَ إِلَّا اللَّهُ بہ زبان ۽
سرا بارنت کہ خرائی ۽ آیانی دروغیں معبودانی نفی بیت
توری ماں دل ۽ آئی ۽ راست بزاننت۔
ول یعنی شاعرانی دروغ مشہور انت گڈا آراستازی
ہستی ۽ چونکائی شاعر گوش ات کہ آئی ۽ ماں دنیا ۽ تیوگیں
راستی آورتگ و کلین جہاں ۽ راستیں مردمانی تصدیق
ہم کنت آیا مخنون و کنوکیں مردم چوشیں راستیں
بر حقیق و پختہ این اصول پیش کنت؟
ول یعنی توحید ۽ انکار و اے گستاخیانی مزہ ۽
چش ات کہ ماں رسول ۽ بارو ۽ ظاہر کن ات شہما
ہر چیکہ کنگت یک روچے کل شہادیمیا کیت۔
ول یعنی اشانی ذکر ۽ چہ کئے اشاں و دکہ مردم انت
کہ اشانی سراجی تعالیٰ مہربانی و کرم کنت۔
ول یعنی عجیب و غریب میوہ پورگ ۽ دیگ بنت
کہ آیانی سر جہیں صفت تیوگا اللہ پاک ۽ معلوم انت
البت چیزے مختصر احوال و تی بندیان ۽ پیش داشت
چوشکہ فرما ئینتی لَامَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ
(سورۃ واقعہ رکوع ۱)
ول خداوت شہرتز انت کہ اشان ۽ چونیں عزت و شرف
رسیت۔ ول یعنی مزہ ولذت حاصل بیت و ماں دنیا
شراب ۽ ہرچہ خرابی ۽ ماں انت آیانی نام و نشان
نہ بیت نہ سرگوانی بیت و نہ نہ کنت نہ شہنگ
کیت و نہ پیت وغیرہ خراب بنت و نہ آئی ۽ جو کدی
خشک بنت۔
ول یعنی چہ شرم و ناز ۽ نگاہ ۽ جہل کنوکیں حوراں
کہ اشان بغیر چہ و تی ازواج ۽ دکہ چہ کس ۽ چماں چست
نہ کنت و نہ چارنت۔
ول یعنی صاف و تر پوکیں رنگ بیت مثل ہیک ۽
کہ آئی ۽ مرغ و تی بانز لانی چہرگا چیر دنت کہ نہ داغدار بیت
و نہ دزنی لگیت، یا ہیک ۽ توک ۽ اسپدگ کہ سکتیں پوش ۽ چرگ انت و بیچ ۽ گوشنگ کہ اشتر مرغ ۽ ہیک مراد انت کہ باز شہر رنگ بنت بہر جا ورتشیر ماں
صفائی و شہرتگی ۽ انت ماں اسپیتی ۽ نہ انت چیا کہ دکہ جاے فرمان انت کَأَنهِنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ (الحج ما کوع ۲)

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

يَتَسَاءَلُونَ ۵۰ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۖ يَقُولُ

کہ سوال جواب کنند - گوشت یک گوشو کے چرائیاں منارہستت یک سنگتے گوشو

إِنَّكَ لَبِنَ الْمَصْدِقِينَ ۵۱ إِذْ أَمْتَنَا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا

آیا تو ہم چہ باور کنوگاں ہے آیا وہدیکہ ہمیں وبتیں خاک و بڈ آیا پدما

لَمِدِينُونَ ۵۲ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ۵۳ فَأَطَّلَعُ فَرَأَهُ فِي سَوَاءِ

جزاویک بتیں ہا پدا گوشو شریں شریں سرک کن ات وچار انت - گدا سرک کش کت وچار گدا دستش آڑماں

الْبَحِيمِ ۵۴ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتُ لَأُزِدِّيَنَّ ۵۵ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ

میانجی دوزخ و گوشو قسم بخدا تو گلایش اتے کہ من ہلاک کنجے - واگر منو تیں رحمت منی رب و البتہ بتوں من

مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۵۶ أَفَأَنْخَنُ بِمَيْتَتَيْنِ ۵۷ أَلَمْ يَمُوتْنَا الْأُولَى وَمَا

چہ حاضر کر تگیناں ہا آیا گدا نہیں ما مروتک بغیر اولی تیں موت و نہیں

نَحْنُ بَعْدَ بَيْنٍ ۵۸ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۵۹ لِيُثَلِّ هَذَا

ما چہ عذاب و انگیناں تحقیق اے البتہ کامیابی ہے مزین جوشیں چیزانی واسط

فَلْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ۶۰ أَذْكَ خَيْرٌ نَّزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ إِنَّا

عمل کنند عمل کنوک وک آیا بہتر انت پدہمانی یا درخت زقوم و بیشک ما

جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۶۱ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۶۲

کنگ آئی و آزمائش پد ظالماں - بیشک ایک درختے کہ در کثیت چہ بن دوزخ و

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئَاسُ الشَّيْطَانِ ۶۳ فَإِنَّهُمْ لَأَكَلُونَ مِنْهَا فَأُولَئِكَ

آئی و خوشگ شیطان و سرگ و ڈول و انت و گدا تحقیق آورت چہ آئی و گدا پد کنوک بنت

مِنْهَا الْبُطُونَ ۶۴ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ۶۵ ثُمَّ إِنَّ

چہ آئی و وتی لایاں - پدا تحقیق بیت واسط آیانی یکا واریں شریں چہ گریں آباں و پدا تحقیق

مَرْجِعُهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ۶۶ إِنَّهُمْ أَفْوَا أِبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ۶۷ فَمَنْ عَلَى

واتری آیانی دوزخ و نیمگابیت و تحقیق آیانی بستگ وتی بت پیرکان گراہ - گدا آھایانی

منزل ۶

فل یعنی ماں دیوان و یا روبیل جمع بنت و پاکیں شراب و پیالہ ہر کس و دست و بیت آعیش و عشرت و و ہدے وتی لہتیں گوشو گوسگیں سرگزشت و بیان کنند - یک جتنی بے گوشتیت کہ واجہاں منارا ماں دنیا و سنگتے هست ات کہ منارا مدام ملاستی کنگت کہ تو پد آخرت و سرایقین دارے و گوشو گتگی کہ تو احمق و نادانیں مردے و آئی و نزدیک و اے بالکل یک تا ہودگیں گے ات کہ یک شخصے ماں خاک و ہوار بہ بیت و آئی و گوشت و پوست و ہج باقی مرانت محض سٹگیں ہڈاں پشت بکپنت پدا آٹیا پد حساب داد و بدلہ و واسطہ نوک سر و زندگ کنگ بہ بیت جوشیں بے معنا تیں گپ و شرکے یقین کپنت فل یعنی آسنگت الم و ماں دوزخ و بیت ، بیارات کتیں سرگ کتاں و چاریں باریں چون انت ؟ (اے ہما جنتی و گفتار انت و لہتیں گوشتت کہ

اے اللہ پاک و قول انت یعنی حق تعالی فرمائینت کہ زانا تو سرک کتاں آٹیا گندگ لوٹے ؟)

فل یعنی ہما جنتی و راوتی سنگت و احوال پستارگ

بیت کہ بالکل ماں دوزخ و آس و کپتگ اے احوال

گندان آٹرا عبرت بیت و آہ وتی سر اللہ پاک و فضل

واحسان و یاد کنند و درائینت او کم نجت تو ہما کسے

کہ منارا ہم برباد کنگ لوٹتے ، محض اللہ پاک و احسان

دستگیری کت کہ من چہ عذاب و دستگار بوتوں

دستی قدماں چہ ایمان و عرفان و کشک و نہ لگتنت

و اگر نہ مروچی من ہم چو تو ماں عذاب و گرفتار بوتگتاں

فلک آساعت و چہ زیاتیں دشی و گوشتیت زانا اے

حقیقت کہ چہ آپیشی مرک و ابید کہ آماں دنیا و اہبت

نوں مارا مرک کدی نثیت و نہ چہ عیش و بہار و در

کپان و پدا بہ تکلیف و عذاب و طرف و روگی انت

چہ خداتعالی و فضل و رحمت و برکت نوں ماں ہے

نعمتاں و عیشانی تو کا زندہ گوازیں - بیشک درساں

چہ ستریں سو ب مندی ہمیش انت و ہمیش انت ہما

اعلا تیں مقصد کہ پد آئی و حال کنگ ہمک ڈولیں

قربانی یا محنت برداشت کنگ بہ بیت -

و بالابہشتیانی ہمانی و ذکرات چہ ادا دوزخیانی

ہمانی و احوال بیان بیت " زقوم " درختے نام انت

کہ آسک تہل بے نام بیت جوشک مے گور و جور و پل

انت ماں دوزخ و توک و حق تعالی و دتی قدرت و

یک درختے رو دینتگ آیا ادا شجرۃ الزقوم و نام

دیگ بوتگ آپنظالماں چو بلاہ و انت ماں آخرت و

چیا کہ و ہدے دوزخی چہ شد و بے قرار بنت تو ہے

آیانی و راک بیت و آئی چہ حلق و ایرگیجگ یا ایرکبگا

بعدیک خاصیں اثر پیدا کنگ سکین تکلیف مستقل

عذاب بیت و ماں دنیا و ہم یک قسم و بلاہ و چکاسگ

انت کہ ماں قرآن و آئی ذکر و اشکناں و گمراہ بیت

کسے بگوشتیت کہ سبزیں درخت ماں دوزخ و میا نچ و

چونکائی و دست (حالانکہ ممکن انت کہ آئی و مزاج

ناری بہ بیت جوشک آس و کرم " سمندر " ماں آس

زندگ مانیت - سہار نیور و کپنی باغ و تہا

بعضے درختانی تر بیت ماں آس و بیت -

فل یعنی سک بد نما جوش شیطان و صورت و

یا چہ شیاطین و مراد انت یعنی آیانی خوشگ چو ماہ و سر و انت - ک چہ " زقوم " و نوشگ و گت گتیت تو سکین لہڑ داتگیں آپ آٹیا نوشائینگ

بیت کہ چرائی و روت سٹران کپنت فقط امعاء ہم (سورۃ محمد رکوع ۲) اعادنا اللہ منہا و یعنی شدیک بنت تو چہ آس و یک کہ کتاں و اے

ورگ و آپ واریناں و نوشائیناں و پدا اشاں و ماں آس و چکل دینت -

فل یعنی رندی کافر پیشی کافرانی کو رکائی دمسب کیاں گمراہ بوتنت ہرج رلہے سہرا ایان رووک دیست ہماراہ اشان ہم برادگ بوتنت جات وکڈش ہم نہ چارات فل یعنی ماں ہر دورہ چانجام آگاہ کنوک وچہ آخرت ترسائینوک آیان بوتنت ہر کس کہ نہ اشکت و نہ منق ات بچارات کہ آیانی انجام چون بد بوت بس اللہ ہمارہ چنگیں بندیان سلیمت منتنت کہ آیان خدا ترس و آخرت ہر فکر ہست ات۔ حضرت شاہ صاحب نیشہ کنت: ترس درستان اشکنا ٹینت چرایان نیکیں مردم رگنت و بدوتی تب راہ نہ رونت۔ دیترو لہتے متذیرین (بالکسر) و متذیرین (بالفتح) ہر قصہاں اشکنا ٹینگ بنت پہ مکذبین ہر عبرت پہ مومنانی تسلأ۔ فل تقریباً داں ہزار سال حضرت نوح علیہ السلام وئی قوم ہر سریدکنان و نصیحت دیان بوت مگر آیانی ناشری و اندازسانی گیش یوان بوت آخر حضرت نوح علیہ وسلم یوان وئی دیم دیوک ہر طرف ہر قوم گور کنان عرض کت ریت آئی مغلوب فانتصر (قر کر کو ۱۱) اے پروردگار! من بے وسال تو منی مددہ کن۔ بچار باکہ اللہ پاک آئی ہر توار چون اشکت و مددہ چون سر بوت۔ نوح علیہ السلام گور آئی خاندان ہر شیعہ روج ہر ایذاء رستگار کت پدا ہر بناکیں طوفان ہر وھدہ آئی ہر حفاظت کت و تہنا چہ ہائی ہر اولادہ زمین فی آباد کت و دانکہ دنیا هست آئی ہر نیکیں نام فی پشت گینگ۔ چنانچہ

اِنَّهُمْ يَكْفُرُونَ ۝۱۰۰ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاُولٰٓئِن ۝۱۰۱ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا قَدَمَانِي سِرْمِيدَان كَنُوك بِنْتِ . وَاللَّهٖ لَمَرَّةٌ بَوْتُكُنْت چرایان سیرمیزا و لیکنان . والبتہ ہر دیم دات

فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۝۱۰۲ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ۝۱۰۳ الْاَعْبَادِ آیانی تہا ترسینوک گڈا بچار کہ چہ ڈول ہر بوتہ انجام ترسینگینانی . مگر خدا ہا

اللَّهُ الْمُخْلِصِينَ ۝۱۰۴ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝۱۰۵ وَبِحَبْنِهٖ بِنْدِهٖاں کہ مخلص انت فل و بتحقق توار جت ہر انوح ہر گڈا چون خوجع ہر یو کین ہر توارہ و جادات آئی ہر

وَاَهْلًا مِّنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ۝۱۰۶ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمُ الْبٰقِيْنَ ۝۱۰۷ وَتَرَكْنَا دَآئِي ہر مردمان ہر مزین شدت ہر وکت ما آئی ہر اولادان ہر ہمانیت ہر بانی پشت کپوک و پشت گینگ ما

عَلَيْهِمْ فِي الْاٰخِرِيْنَ ۝۱۰۸ سَلِّمْ عَلٰٓى نُوْحٍ فِي الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۰۹ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْاٰتِي ہر سرہر تو سیرپاں گڈو یگان فل کہ سلام انت نوح ہر سرہر ماں گل عالم ہر بیشک ہر ہمدیوں ہر بدردین

الْحٰسِنِيْنَ ۝۱۱۰ اِنَّهُم مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۱۱ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخِرِيْنَ نکو کاران ہر بے شک انت چہ مئے بندیاں ایمانداریں پدا ما غرق کت اسے دگران ہر

وَاِنَّ مِّنْ شَيْعَتِهٖ لَآِبْرٰهِيْمَ ۝۱۱۲ اِذْ جَآءَ رَبُّهٗ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ۝۱۱۳ اِذْ قَالَ وَبیشک چہ ہائی ہر کت ہر انت ابراہیم فل و ہر ہر کت و قی رب ہر گورہ گورہ گورہ سلا متین دل ہر . و ہر ہر آئی ہر گوشت

لِاٰبِيهٖ وَقُوْبِهٖ مَاذَ تَعْبُدُوْنَ ۝۱۱۴ اِنْفَكَا الْهٖتَدُوْنَ ۝۱۱۵ اَللّٰهُ تَرِيْدُوْنَ ۝۱۱۶ گورہ قیبت و قی قوم ہر چہ چیز عبادت شاکن ات . آیایہ دروغ کر ٹنگیں خدایان ابراہیم اللہ ہر شاکن لوٹوک انت

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۱۷ فَانظُرْ نَظْرَةً فِی الْبُجُوْمِ ۝۱۱۸ فَقَالَ اِنِّي گڈا چہ انت شے گمان ہر پروردگار عالم ہر بارو ہر گڈا نگاہ کتی یک برسے ماں استاراں ، پدا گوشتی من

سَقِيْمٌ ۝۱۱۹ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ۝۱۲۰ فَرَاغَ اِلَى الْهٖتَمِ فَقَالَ اَلَا مریضان ، گڈا ہمیشہ ترسینت چہ آئی پشت دیان ہر گڈا آیانی بتانی طرف ہر دیم دات پدا گوشتی پر چا

تَاْكُلُوْنَ ۝۱۲۱ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ۝۱۲۲ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِيْنِ ۝۱۲۳ شتاہ ورات ہر چوننت شمارا کہ گپ و رپ نہ کن انت پدا گلا شیش بیت آیایان جان ہر راستین ست ہر

داں روح مروی خلقت آئی ہر سراسلام دیم دنت و ماں کلیں جان ہر نوح علیہ السلام گورہ شان ہر یاد کنت اسے و نیکیں بندہاں انجام بوت۔ دومی طرف آئی ہر دشمنانی احوال ہر بچارات کہ کلانی کل زبردستی طوکا ہر خرق کنگ بوتنت مروی دانکہ آیانی نام و نشان ہم باقی نہ منت چہ وئی احمقی و ناشخیں کارانی سببہ دنیا ہر بوجگش ماں آب ہر غرق کت و ہشتیش۔

تنبیہ: اکثر عالمانی قول ہمیشہ انت کہ مروی تمام دنیا ہر مردماں حضرت نوح علیہ السلام ہر سیں چنگاں (سام، حام، یافث) ہر اولاد انت چہ جامع ترمذی ہر لہتے حدیثاں ہم ایشی ہر ثبوت رسیت۔ فل انبیا علیہم السلام ماں دین ہر سلسلہ کل پہ یک راہ ہر انت و ہر یک رندا آیوکیں اولی ہر تصدیق و تائید ہر کنت ہمیشہ کا حضرت ابراہیم علیہ السلام فی چہ نوح علیہ السلام ہر ملک فرمائیت اِنَّ هٰذِهِ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْنَ (مؤمنون رکوع ۴) فل یعنی چہ ہمک قسم ہر اعتقادی و اخلاقی مرض ہر وئی دل ہر پاک صاف کنان ہر چہ دنیاوی ججالاں آزاد یوان ہر گورہ تواضع و برگی ہر وئی ریت ہر طرف ہر جگت و قی قوم فی چہ ربت پرستی ہر دوردارگ ہر ردا نصیحت کت فل یعنی آخر اسے سنگ ہر بتاں چہ عزانت کہ آیان ہر شاکن دوست داراں کہ اللہ پاک ہر یل دیاں

اشانی دمسب ہر کیتگت زماناں حق و دل ماں اشانی دست ہر انت جہان ہر بادشاہی یا اشان خوردیں یا مزین ہر خدا بندت آخر برحقین واجہ ہر یل کنان اسے دروغیں حالکمانی اینکر خوش آمد و حمایت چہ مقصد داریت فل یعنی زماناں راہ آئی ہر وجودہ شک انت یا شاکن اشان ورتہ ہر ہفت کنت نہ کن ات کہ (معاذ اللہ) سنگاں آئی ہر شریک قرار دیاں ات یا شاکن آئی ہر غضب انتقام ہر ردا ہر نزان ات کہ شایہ چوشیں کتانی ہر سرادیری کن ات آخر کار چیزے بگوش ات کہ شاکن عالم ہر پروردگار ہر بارو ہر چہ خیال داراں۔

فل آروچاں ماں آئی ہر قوم ہر نجوم ہر زورات حضرت ابراہیم ہر اشانی پیش دارگ استاراں نیگا نظر شاکن دیاں گوشت کہ منی تب نگیک انت (وچوشیں ہر ماں دنیا ہر کتے انت کہ آئی تب ہر مدام جوان ہر بیت چہرے نہ چہرہ ظاہریں یا چہرے عوارض دمسب ہر گورہ انت ہر شے تکلیف و بے تاملی نا نام ات کہ ہر وقت قوم ہر بدیں جاوہر گڈان ماں دل ہر گرسنگت) یا مطلب چوش انت کہ من بیمار یوکان (بیماری نام) انت کہ تب چہ راستیں راہ ہر بکنزیت تو چہ موت ہر پیش ہر کس ہر اسے صبر دیا کت) ہر جاوہر حضرت ابراہیم ہر مقصد و مراد برحق ات لیکن استاراں نیگا چاں شاکن یاں چہ «اِنِّي سَقِيْمٌ» گوشت ہر مخلوق ہر چوش فہمت کہ واجہ ہر چہ نجوم ہر علم ہر معلوم کرنگ کہ اسے زوتاں نادراہ بیت۔ تنبیہ: چیشی معلوم بیت کہ حضرت ابراہیم علیہ السلام ہر اسے گپ کہ من بیماراں اسے شریعت ہر مطابق ہر «تورہ» ات و اسے جائز انت چوش کہ ہجرت ہر و ہر ہر یکے ہر جنت کت کہ «من الزجل» یعنی اسے مرد کتے انت واجہ ہر جواب دات کہ من الماء یعنی چہ آب ہر انت۔ و ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہم یک سولے ہر جواب فرمائیت رجیل دیھدینی السبیل کہ اسے یک مردے کہ مناراہ سوچ دنت۔ البتہ چونکہ اسے تورہ ہم حضرت ابراہیم علیہ السلام ہر من شائیں رتبہ ہر لحاظ ہر خلاف اولی ات ہر شاکن ہر دستور ہر ماں حسنات الابرار سیئات المقرین ہر حدیث ہر ایتر

مازل ۶

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ذنب قرار دیک بونگ واللہ اعلم ولہ وھدے چہ بتانی جانب در بابت ورگانی ورگ و بچ جوانی نہ رس ات تو فرمائینتی شمار چا خبر نہ کن ات یعنی دست پاد، شکل و صورت شے جو انسان انت لیکن انسانی روح اشال ماں شے تو کامان کت نہ کت بدامجی کت ات کہ دروک نوش جان کنوک وچو بلبل و خبر کنوک انسان چہ وتی بے عقلی و ہما انسان و دیما سر پے سجدہ و بیارت کہ آج نہایت و نہ حرکت کت کت ویداوتی سکی و سوری و ویدہ چرایاں مدد ہم طلب بکنت۔ فل چہ وتی دستانی قوت و تبتان و پر و شگ لکت۔ ساری و غالباً ماں سورۃ انبیاء و اے قصہ گوں تفصیل و بیان بونگ۔

ھے صفحہ و فوائد : فل مرد ماں وھدے چہ میرہ و و اتر بوتنت تو دستش کہ بت پر شگ و جھل کت کنت، ہمتش کہ ابید چہ ابراہیم و اے کار و دگر کس کت نہ کنت۔ چنانچہ دستاں وتی دیم ہائی و طرف و کت فل یعنی تودی ہر کس و پر شگ کت بلے شمارے نادان و کار و چہ انجام دے ات؟ گوشتی زانا سنگ و بے مہمانیں بت کہ آئی و شاد دست وت تراشان و تیار کت

عبادت و لائق بوت کنت؟ و ہما اللہ کہ شمیگ و شے ہر یک کار عمل و ہم اے سنگانی پیدا کنوکنت گوں آئی؟ شتا بچ غرض نہ دار ات ہک چیز پیدا کنوک ہما اللہ انت و بندگی و غلامی دگرانی کنگ بہ بیت بدادگر ہم جنین انت آیماں مخلوق در مخلوق انت۔ آخر اے جنین بے راہ روی و تھرا ہی ات؟ فل ویدے ابراہیم علیہ السلام و وزن داریں گہانی خواب اشان دات کت نہ کت توت ماں و تا شورش کت کہ مزین آتش خانے جو کنگ ابراہیم ماں آئی؟ چکل دیگ بہ بیت۔ جسے تدبیر ماں مردمانی دلاں بتانی بابت و عقیدہ بختہ تر بیت ویدماں مردمانی دل و ہیبت جا کہ کنت کہ اشانی برخلات کنوکانی انجام چوش بد بیت و آئندہ کسے ہم اے ہمیں جرات کت کنت۔ مگر اللہ پاک اشانی جنہ بسیار بارت و پیش داشت کہ ابراہیم علیہ السلام و سرا آس ٹی گلزار کت کہ چریشی ہر کس و سدا اے خبر ثابت بوت کہ شتا و شے دروغین معبود کل مہوار بوان و حدائے واحد و یک مخلصین بندہ وے و تا وان دات کت نہ کنت۔ آس چوشیں مجال نیست ات کہ رب و اذن و بغیر و اجرا ابراہیم و یک ناخنے و سراج بسوجیت فل ویدے چہ قوم و راج و دل پرورش بوت و بیت و ہم ترندی در شان کت تو حضرت ابراہیم و سجت و ارادہ کت اللہ تعالیٰ و واجہ و لا «شام» و راہ پیش داشت۔ وے یعنی خاندان و وطن چہ دست و شت انت تو نیکیں اولاد عطا کن کہ آماں دینی کالاں گوں من ذمک بہ بیت و اے سلسلہ و باقی داشت بکنت فل چہ ادا معلوم بوت کہ حضرت ابراہیم و سدا اولاد و دعا لوٹ ات و خدائے دعا قبول کت و ہما چکل بہ قربانی و پیش کنگ بوت۔ چہ ہونگیں تورات و ثابت انت کہ ہما چکل کہ چہ حضرت ابراہیم و دعا پیدا بوت آسماعیل انت و ہمیشہ کا آئی و نام اسماعیل چہ دو لفظاں مرکب انت «سمع» و «ایل» سمع و معنی انت اشکنگ و «ایل» و معنی انت خدا۔ یعنی واجہ خدائے حضرت ابراہیم و دعا اشکت۔ ماں تورات و انت کہ خدائے گوں ابراہیم و گوشت کہ در بابت و اسماعیل و من تخی دعا اشکت بے بنا و سراجے آیت و آکسے و کہ ذکر انت حضرت اسماعیل انت حضرت اسحق مراد انت۔

فَأَقْبِلُوا إِلَيْهِ بِزُقُوفٍ ۱۷ قَالَ اتَّعِدُونَ مَا تَنْجِتُونَ ۱۸ وَاللَّهُ كَذَّابٌ أَلِيمٌ ۱۹ كَتَبْنَا لَهُ الْكِتَابَ أَنْ يَكُونَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۲۰ وَأَنبَأْنَاهُ أَنَّهُ إِذَا دَخَلَ مَدْيَنَ فَهُوَ فِيهَا بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِقَوَاهِ وَأَنَّهُ إِذَا دَخَلَ إِثْرَهُمْ فَكَانَ فِي الْأَخْتَابِ ۲۱ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِي كِتَابِنَا لَمَقْرُونًا ۲۲ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِي كِتَابِنَا لَمَقْرُونًا ۲۳ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِي كِتَابِنَا لَمَقْرُونًا ۲۴ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِي كِتَابِنَا لَمَقْرُونًا ۲۵ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِي كِتَابِنَا لَمَقْرُونًا ۲۶ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِي كِتَابِنَا لَمَقْرُونًا ۲۷ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِي كِتَابِنَا لَمَقْرُونًا ۲۸ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِي كِتَابِنَا لَمَقْرُونًا ۲۹ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِي كِتَابِنَا لَمَقْرُونًا ۳۰

و جوانی و ہم ذبح وغیرہ و قصہ و ہلاسی و رند حضرت اسحق و بشارت جدا گانہ ذکر کنگ بونگ چوش کہ دیم تر و بیان بونگا انت فَبَشِّرْنَاهُ بِاسْحَاقَ نَبِيًّا الْوَاحِدِ مَعْلُومِ بُولِ كَمَا قَبْلُ بَشِّرْنَاهُ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۱۷ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۱۸ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۱۹ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۰ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۱ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۲ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۳ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۴ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۵ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۶ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۷ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۸ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۲۹ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۳۰

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اولاد (کہ آیات و مسلمان گوشت) آ مقصدیں یادگارانی سرا عمل کنو کنت۔ ماں موجودہ تورات و گیش و گیوار انت کہ قربانی و جاگہ «مورا» یا «مُریا» ات یہود و نصاریٰ اے جاگہ و اصل ڈس و نشان و پیشدارگ و رداگوں بہتیں بیکاریں احتمالات کار کپنگ حالانکہ باز راستیں گپیش انت کہ لے مقام «مروہ» بہ بیت کہ ابالکل خانہ کعبہ و دیما نزدیک واقع انت کہ ہود اسمی بن الصفا و المروہ و ہلا س کنان و معتمرین حلال بنت۔ و ممکن انت کہ ماں «فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيُ» بہ ہے سعی و طرف و اشارہ یہ بیت ماں موطا مالک و روایت و واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و «مروہ» و طرف و اشارہ کنان و گوشت کہ قربانی گاہ ہمیشہ انت غالباً آہے ابراہیم و اسماعیل و قربان گاہ و طرف و اشارہ انت و اگر نہ واجہ نبی و زمانگ و مردماں عموماً چہ مکہ و سٹے میل دور ماں منی و قربانی کنوک انت ہجرت کہ داں روح مروجی و ہم ہودا قربانی بوکا انت، چریشی معلوم بیت کہ واجہ ابراہیم و اصل قربان گاہ «مروہ» ات، پدا حاجیانی و قربانیانی بازی و گندان ایشراداں منی و مقرر کنگ بوت۔ ماں قرآن کریم و ہم «هَذَا بِأَبْلِغِ الْكَعْبَةَ» و «ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ» فرما ٹینگ کہ چریشی و کعبہ و قرب ظاہر بیت۔ واللہ اعلم۔

بہر جا و قرائن و آثار ہے پیش دارنت کہ «ذبح اللہ» اسماعیل و وتی جنادات کہ اہت و ماں مکہ و جاہ منذ بوت و ہودا آئی و نسل تنگ و تالان بوت۔ ماں تورات و اے گیش و گیوار ہم ہست انت کہ حضرت ابراہیم و وتی یعلیں و دوستنا کیں چک و ذبح کنگ و حکم دیگ بوتگ و اے خبر الہی انت کہ حضرت اسماعیل چہ حضرت اسحق و ماں عمر و مسترا انت پدا حضرت اسحق علیہ السلام ماں حضرت اسماعیل و موجودگی و چون تجیں چک بیت کنت عجیب گپیش انت کہ ادا حضرت ابراہیم و دعا و جواب ہمارنگ و بشارت دیگ بوت آرا «غلام حلیم»، گوشگ بوت لیکن حضرت اسحق علیہ السلام و بشارت و ہدیہ فرشتیان شروعات و خد و طرف و ادات تو آئیگوں غلام حلیم و تعبیرکت چہ حق تعالیٰ و طرف و حلیم و لفظ بہ آئی سرا یا کتام دگر نبی و سرا ماں قرآن و حج جاگہ و ظاہر کنگ نہ بوتگ تیو کا بہ ہے رنگ کہ آئی بشارت ادا دیگ بوت و آئی و پت واجہ ابراہیم و اے لقب دیگ بوتگ اِنَّ اِبْرَاهِيْمَ لِحَلِيْمٍ اَوْاهٌ مِّنِيْجٌ (ہود رکوع ۷) و اِنَّ اِبْرَاهِيْمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيْمٌ (توبہ رکوع ۱۳) چریشی و ظاہر بیت کہ ہمے دوہیں پت و چک گوں اے خاصیں لقب و ملقب کنگ و مستحق بوتنت۔ حلیم و صابر و مفہوم قریب قریب انت۔ چہ ہے غلام حلیم و زبان و ادا چو نقل کت سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ہ دگر جاہ و صاف صاف و فرمائنت و اَسْتَعِيْلُ و اَدْرِيْسٌ و ذَا الْكِنْدِ و كُلُّ مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ہ (انبیاء رکوع ۶) شاید پیشکا ماں سورہ مریم و حضرت اسماعیل فی صادق الوعد فرمائنت سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ و وعدہ فی چونکائی راست کت و پیش داشت بہر جا و حلیم، صابر، صادق الوعد و لقبانی مصداق یکی کس معلوم بیت یعنی حضرت اسماعیل علیہ السلام۔ و کان عند سر تیک من جنبتاً۔ ماں سورہ بقرہ و کعبہ و بندگ و و ہد و حضرت ابراہیم و اسماعیل و زبان و ہرچ دعائے کہ نقل فرما ٹینگ ماں آئی و اے الفاظ ہم شامل انت و اَجْعَلْنَا مُسْلِمِيْنَ لَكَ و مِّنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ بعینہ ہا سلم و لفظ و نبشتہ و ادا ماں قربانی و ذکر و فَلَئِمَّا اسْلَمْنَا لَكَ لَفْظًا چہ ادا کت و ہمے ہر دو یمنانی ذریت و بہ خاصیں حسابے و گوں مسلم و لقب و نامزد کت۔ بیشک چریشی و مستری اسلام تفویض و مبر و تحمّل چہ بیت کنت کہ ہر دوہیں پت و چک و ذبح کنگ و ذبح بوگ و ردا کت و پیش داشت۔ اے ہا اسلما و بدلہ انت کہ اللہ تعالیٰ و ہے ہر دو یمنانی ذریت و اُمَّةً مُّسْلِمَةً جُوڑ کت، فللہ الحمد علی ذلک

ت یعنی و ہدے اسماعیل مزن بو ان و اے قابل بوت کہ گوں وتی پت و تنگ بکنت و آئی و کار و بٹیت ہا ساعت واجہ ابراہیم و وتی و اب چک و دیما بیان کت تاکہ آئی و خیال و ارادہ و زانت بکنت کہ بہ وتی مرضی و برے کار و تیار بیت یا چیزے زبردستی کنگ کپیت گوشت کہ سٹے شب پدماں پدا واجہ ابراہیم و ہے و اب دیست سومی روح و وتی ہے و اب و حال فی وتی چک و ادات، چک و تچ تھتل نہ بوت و بریشی و راضی بوت و گوشتی ابا جان! (دیر پرچا کنت) مالک و ہرچ حکمے بہ بیت آئی سرجم کن (ماں چوشیں کار و مشورہ پہ کار نہ انت، خداوندی حکم و پورہ کنگ و بردا بناید کہ پتی دوز و اھی مہن کنوک بہ بیت) پشت کپت منی چند! بس تووت انشاء اللہ گندے کہ چون گوں مبر و تحمّل و اللہ پاک و حکم و سرا عمل کنان۔ ہزاراں ہزار رحمت بہ بنت اے ڈولیں چک و پت

سرا۔ ۷ تا کہ چُک ۽ چہرہ دیما بیت مبادا پدیری دوزواھی جوش بخت۔ گوشتنت کہ اے گپ چُک ۽ گوشت۔ دیم ترۂ اللہ پاک احوال بیان فرمائینت کہ قصہ چونکائی دیماشت یعنی اے احوال بیان کنگ نہ بیت کہ چوہیں احوالے گوست آئی سرا و فرشتہ گانی سرا وک یعنی نون بس کن خبر و تی حدۂ سر بوت تو اب راست کت و پیش داشت، مقصد چُک ۽ ذبح کنا ٹینگ نہ انت فقط تئی چکاسگ مارا منظورات نون تو ماں آئی ۽ سوب مند بوتے۔

وک یعنی چوشیں گرانیں حکم دیان ۽ چکاسیں پدا آیاں ثابت قدم کنیں پدا بلند و بالائیں درجات بخشیں۔ ماں تورات ۽ انت کہ ویدے ابراہیم ۽ چُک قربان کنگ لوٹ ات و فرشتہ ۽ جارجت کہ دست ۽ بجل، تو فرشتہ ۽ چوش گوشت خدا گوشتیت کہ چونکہ تو یک سچیں کارے کت ووتی یکلین چک نہ رکینت من ترا برکت دیاں و تئی نسل ۽ آسمان ۽ استار و تباب دپ ۽ ریکانی ڈول ۽ شنگ و تالان کناں (تورات تلوں اصحاہ ۲۲ آیت ۱۵)

وک مزن شرف داروک کہ آچہ بہشت ۽ دیم دیگ بوتگ یا مزن قیمتی، پزور۔ تیاریں۔ پدا ہے رسم قربانی ۽، اسماعیل علیہ السلام ۽ عظیم الشان یادگار ۽ طور ۽ پمداسیگی قائم دارگ بوت۔ واک داں مروچی ۽ دنیا ابراہیم ۽ کون نیکیں نام ۽ عزت ۽ یاد کنت علی نبینا و علیہ الف الف سلام و تحیۃ وک یعنی ماں میں اعلائیں درجہ ۽ ایمانداریں بندہاں۔

ول چریشیء معلوم ہوت کہ آولی بشارت اسماعیل ٹیگت و تمامیں قصہ ذبح و بابت عہائی ٹیگت ول حضرت شاہ صاحب نیشہ کنت لے دوئیناں چہ مراد دوئیں چک انت، چہ ہر دوئیناں اولاد باز تالان ہوت ماں واجہ اسحاق و اولاد انبیاء و بنی اسرائیل ہوتنت و ماں اسماعیل و اولاد ان عرب انت کہ ماں آیایں پیغمبر مبعوث ہوت۔ یعنی ماں اولاد ان کل یک حساب نہ انت نیکس ہم ہست کہ بزرگانی نام و روشن کنت و بدیں ہم کہ آچہ و قی بدکاریاں و قی خاندان و نام رسوا کنت۔

تنبیہ: مفتران عموماً و من ذریتہما ضمیر ابراہیم و اسحاق و طرف و تریتنگ۔ مگر واجہ شاہ صاحب و اے ضمیر اسماعیل و اسحاق و طرف و تریتناں و ماں مضمون و گیشتر وسعت پیدا کنگ۔
 ول یعنی چہ فرعون و آئی و قوم و ظلم و زور کیاں نجات دات و چہ بحر تلم و گوں مزین آسانی و شمار راہ دات و گوازیت وک یعنی فرعونیاں ماں دریا و غرق کنان و بنی اسرائیل و غلبہ و کامیابی دات و ہلاک ہوکانی ماں و ملکثانی وارث جوڑ کنگ۔
 ول یعنی تورات شریف کہ ماں آئی خداوندی حکام گوں مزین تفصیل و بیان کنگ ہوت کنت۔
 ول یعنی ماں قول و فعل و استقامت بخش و ماں حکم معاملہ و تجکیں راہ و سرگام گچوک کت کہ آچہ عصمت انبیاء و لازمی کاراں یک ایت۔
 ول یعنی چہ مئے کامل ایمان دار و کیں بندھان ات۔
 ول یعنی حضرت الیاس لہتے مفسرانی قول و روع چہ حضرت ہارون و نسل و انت۔ اللہ پاک و آئی و شام و سرزمین و یک شہرستان «بعلبک» و دیم دات کہ اشی و جاہ مندیں مردماں «بعل» نامیں ہتے و پرستش کنگت حضرت الیاس و اشان و چہ خدائے پاک و غضب و بے پرستی و بدیں انجام و ترسینگت۔ ول یعنی چونانی و ماں دنیا و ہر انسانے تحلیل و ترکیب و کارگران و بازیں چہ جوڑ کنت مگر شتریں جوڑ کنگ ہا ذات انت کہ تمام اصول و فروع، جواہر و عوارض و صفات و موضوعات و حقین خالق انت کہ آئی و شماراوشے پت پیرکان و پیدا کت گڈاے چونکانی جائز بیت کہ آحسن الخالقین و یل کنان و «بعل» بت و پرستش و عبادت کنگ بہ بیت کہ ایک ذرہ و پیدا کنگ نتونیت بلکہیں آئی و قی جذب و وجود ہم و قی پرستارانی برکت و انت کہ آیایں ہر داب و کہ لوٹ ات لے بت جوڑ کت۔
 ول یعنی دروغ بند کنگ و سزا الہ و اشان رسیت۔ ول یعنی درستان دروغ بند کت مگر اللہ و گچیں کتگیں بندھاں تکذیب و کت ہمیشہ کاہمشان چہ عذاب و رستگار بنت۔
 ول الیاس و لا الیاسین ہم گوشنت چو شک طور

۳۵

نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى السُّحُطِ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا
 پیغمبر چہ نیک نجان ول و برکت دات ما آئی و واسطی و سرا و چہ آیایں اولادان ہتے
 مُحَمَّدًا وَآلَهُمْ لِنَفْسِهِ مَبِينًا ۝ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
 نیکو کار و لہتے گذارانت پرتی جذبہ سر و ظاہر و ول و تحقیق احسان ہمیں ماہ ہوسنی و ہارون و سرا
 وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَا نَوْمًا فَاَنزَلْنَاهُمْ
 و نجات دات ما آیایں و قوم و آیایں چہ شدت و مزین ول و مدد دات ما آیایں گڈا آیایں ہوتنت
 الْغُلِيِّينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ
 سرافصل ول و دات ما آیایں و کتاب و شن بیانیں ول و سوج داتیں آیایں و راہ
 الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَ
 تجکیں ول و باقی پشت گیتگیں پرتی آیایں توسیب ماں گڈی مردماں سلام بہت ماہ ہوسنی و
 هَارُونَ ۝ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا
 ہارون و سرا بیشک ماہے داب و بدلہ دین نیکو کاران و۔ بیشک آیت چہ مئے ایمانداریں
 الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَاِنَّ اِلٰیَّاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
 بندیاں ول و بے شک الیاس ہست ات چہ پیغمبران۔ و ہدیہ گوشتی قوم و قی
 الْاَتَقُونَ ۝ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ اَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ اللّٰهُ
 آیاستاد ل ترس نذر ات۔ آیاتوار پرچن ات بعل بت و ولہ و بت شتریں پیدا کنگ ول اللہ
 رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَائِكُمُ الْاَوَّلِينَ ۝ فَكذبوه فَاَنهزم لهم لَمُخَضَّرُونَ ۝
 قی رب و رب و قی پرت پرکانی اولیگینانی ول گڈا آیایں دروغ بند کت، گڈا ہشت ک حاضر کنگ بنت
 الْعِبَادِ اللّٰهُ الْمُخْلِصِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمَ عَلَىٰ
 مگر خدائے ہابندہ کہ مخلصین انت ول و باقی پشت گیتگیں ماں آئی و سرا توسیب ماں گڈی مردماں سلام بہت
 اِلٰی يٰسِينَ ۝ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
 الیاس و سرا بے شک ماہے ہم بدلہ دین نیکو کاران۔ بیشک آہست چہ مئے بندیاں

۶۰

سینا و را طور سینین گوشنت یا چہ الیاسین و ہا مردم مراد انت کہ حضرت الیاس و زندگی کنگت و لہتے ایشرا آل یاسین ہم و انتگ۔ تو اے حساب و یاسین آئی و بت و نام بیت یا آئی و قی جذبہ نام یاسین بہ بیت و لفظ آل بہ ہا معنی و زورگ بہ بیت، چو شک ماں کما صلیت علی ال ابراہیم و کرگ ہوتگ یا کہ چوش ماں اللہ صلی علی ال اجد اوفی و مراد زورگ ہوتگ۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و یعنی آئی و لوگ بانک کہ گون عذاب گرفتاریں مردمان ساز باز نکلت و یعنی چہ لو طو آئی لوگ مردمان و امید کہ گلیں مردمانی سرمایہ تک چہ کا کنگ بوت۔ اے قصہ ساری و باز جاگہ گون تفصیل و گوسنگ و اے دیم گوری (خطاب) گون کہ مردمان انت چیا کہ چہ مکہ و شام و ملک ہرج قافلے رو آگنت آیاں لو طو قوم و چہ کستگین میتگان و گون و تی چہاں گندت، یعنی شپ و روح چہ ہے راہ و گوزان و اے جاگہاں گندت بلے افسوس انت کہ اشاں انگت ہم عبرت حاصل نہ کفنت و اینکہ ہم نہ زاننت کہ اے قوم نافرمانی و سبب خدائی غضب و سختی قرار دیگ بوت۔ اگر ما جو ہمایاں خدایہ نافرمانی و بکنیں بلکنیں ما ہم ماں اے عذاب گرفتاریں کتیں و بوجیک یک علاقے سوار انت کہ چہ وتی واجہ و حبست و بغیر چہ تک، درستانی نامانی سرفال جنگ بوت حکم بر ہے واجہ نام و کنگ و اے قصہ ماں سورہ یونس و انبیاء و گون تفصیل و بیان بوتگ ہمو ایشی و تحقیق چارگ بہ بیت و الزام ہمیش انت کہ چہ اجتہادی خطا و خداوندی حکم و دار و بغیر چہ بتیک در کبیت و عذاب آیک و روحی متعین کت و یعنی چونکہ ماں ماہیک و لاپ و ہم و ماہیک و لاپ و روگ و پسریم اللہ پاک و خوب یاد کن گانت ہمیشکا ما اثر اذوت نجات دات و اگر نہ داں روح قیامت چہ آئی و لاپ و در آیک نصیب بوتگت بلکنیں و ماہیک و بوتگت۔

تنبیہ: کلبت فی بطنہ المکنایہ انت کدی در نہ کنگ و۔ اے واقعہ در اے فرات محکمت علامہ محمود اوسوی بغدادی و نشتہ کنگ کہ موت مرے دریا و سک منن فرنین ماہیک دیگنت بریشی و حیران بوگ نہ لویت ساری و گوسنگ کہ ماں ماہیک شک و اے واجہ و تسبیح ایش انت: لا الہ الا انت سبحانک انک کنت من القلیمین۔

کی ماہیک و حکم بوت آئی حضرت یونس چہ وتی شک و کشان و یک میدانے و چکل دات غالباً جو ایں مقدار سے و غذا و گوشت نہ رسک و سبب نادراہ و زور بوت۔ گوشت کہ روح و براز و منسک وغیرہ و بدن و سرانگہ ٹی ہم تو رہتگت۔ چہ اللہ پاک قدرت اودا کو سچ و وے رست آئی و تا کان و واجہ و جسم و سر شاہگ کت و ہے دول و چہ خداوندی قدرت و غذا وغیرہ و بست بند بوت۔

و یعنی اگر تیرا عاقل حساب بہ بنت تو لک (صد ہزار) است و اگر کل خوردی و مزین شامل حساب بکتی استت توزیات است۔ یا چوش بگوش کہ چہ یک تک (صد ہزار) و حساب بکن، و اگر و نڈ و حساب و ادار کئے تو لک و دگر چیزے ہزار حساب بکن، و اللہ اعلم۔

و یعنی ایمان و یقین و برکت و چہ خدائی عذاب استگار بوتنت و داں وتی مقدر بوتگین عمر و چہ دنیا و وتی بہریش گبت۔ حضرت شاہ صاحب و نبیس ایت ہا قوم کہ چہ آئی و ستلگت، نون ایمان کار گانت۔ قوم واجہ و شوہاز کنگانت کہ ہموا شت و سر بوت آئی سگت و شن بوت۔ اے قصہ ساری و گوسنگ۔ ماں سورہ یونس و ماں سورہ انبیاء و چارگ بہ بیت و یعنی نیبانی احوال و اشکت کہ حضرت نوح، ابراہیم، اسماعیل، موسیٰ، ہارون، الیاس، لوط، یونس علیہم السلام کلماتی

وما لہ ۲۲ ۷۱ الصفت ۴

الْمُؤْمِنِينَ وَإِنَّ لوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ
ایمانداریں۔ و بیشک لوط ہستت چہ پیغمبر اس۔ و ہدیچہ نجات دات آئی و آئی و اے اللہ تبارک و تعالیٰ

الْعَجُوزَاتِ فِي الْعَدْرِينَ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرُسَ وَأَنكَمُ لَتَمْرُونَ
مگر پیرانہ کہ ہستت ماں پشت کہوکان و پدا ما ہلاک کت اے دگر ان و ل و بے شک شتا البت گوزات

عَلَيْهِمْ مَصْبِحِينَ وَبِالنَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَإِنَّ يونسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ أَتَى الْفُلَ الْمَشْحُونِ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ يُلِيمُ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ فَنَذَرْنَا بِالْعَدَاءِ وَتَسْبِيحًا وَالْوَكْ بِأَكْبَرِ ذَاتِ الْعِلْمِ بِمَنْتَبِہِ آئی و لاپ و داں ہار و ہدیچہ کنگ و نشتہ کنگ اذوت دات ما اثر امانی

هُوَ سَقِيمٌ وَأَبْتَنَا عَلَيْكَ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ وَأَرْسَلْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ رَسُولًا وَقَد أَخَذْنَاهُ مَدِينًا أَن يُصَلِّ عَلَيْهِمْ إِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ أَن يَتَّبِعُنَا وَنَتَّبِعَهُمْ فَيُوفُوا بِوَعْدِهِمْ فَنَقُولْ لَهُمْ إِنَّا سَخَّرْنَا الْقَحْلِيَّ وَرَأَيْنَاكَ مُطْمَئِنًّا صَادِقًا
خطا کالاں و کڈ ایر برت اثر ماہیک و ہما ات ملامتی۔ کڈ اگاں ہوتیں اے خبر کہ ہستت چہ

مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ فَانْتَوَيْنَا إِلَيْهِمْ إِلَىٰ حِينٍ فَاسْتَغْفِرُهُمْ فَغَفَرْنَا لَهُمْ إِنْ شَاءَ رَبُّنَا وَإِنَّا بِتَعَابِهِمْ أَشِدُّونَ
پے و ہستت نادرہ۔ در و دینت ما آئی و سر و یک در سخ و دل داریں و وادیم دات آئی و بہ

أَلَمْ نَجْعَلِ الْبُنَّاتُ وَاللبناتُ وَلَهُمُ الْبنونُ أَمْ خَلَقْنَا الْبناتُ إِنْ شَاءَ رَبُّنَا وَإِنَّا بِتَعَابِهِمْ أَشِدُّونَ
بکن آیا بہ تی رب جنین چکا انت و یہ آیاں مردی چکا انت، آیا ما پیدا کت فرشتیاں جنین و

لَكذبونَ اصْطَفَىٰ الْبناتُ عَلَى الْبنينَ وَالْكُفْرُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
حاضر انت۔ آگاہ ہو بیشک آیاں بہ دروغ گوشت، کہ براں اللہ تعالیٰ و اولاد بوت و آے شک

دروغ بزندت و آیا آئی پسندت جنکاں بچکانی سرا۔ چہ بوت شمارا، چہ ہمیں فیصلہ شاکن ات

منزل ۶

مشکلین کاراں چہ اللہ پاک و مدد و درگیری و آسان بوتنت کتا م یک مزین و چہ مزین قریب دارو کے کہ چہ آئی و درگیری و بے حاجت نہ بوت۔ نون دیم ترے چیزے احوال فرشتہ و جانی ہم اشکت بہ بیت کہ آبیانی باب و خدا بزانت چوین سلیں و گندھیں عقیدہ تراشان و جوڑ کنگنت۔ چنانچہ عرب و لہتے قبائل و گوسنگت کہ فرشتہ خدایہ جنین چکا انت و ہدیچہ جریاں سوال بوتگت کہ شتہ؛ اشانی مات چوین انت تو مزین لو ہیں جانی جنکاں نامش گبتگت اے داب (العیاذ باللہ) خدایہ سیادی و وارنی گون جن و فرشتیاں جوڑ بتگت۔ دیم ترے ہر دو نیبانی احوال بیان بوگا انت مگر چرائی و پیش بطور تمہید و بنگیچی عرب کا فرانی اے سلیں عقیدہ رد کنگ بوتگ چنانچہ چہ سورت و شروعات و وتی عظمت و وحدانیت و دلائل و قضیہائی منمن و وتی قدرت و علامتاں بیان کنگت کہ نون باریں چہ احمقاں جست کنگ بہ بیت کہ آیا اینکہ من عظمت و قدرت داروکیں خدا (معاذ اللہ) و ہدیچہ بہ و تا اولاد تجویز کنت تو گڈا بہ و تا جنین چکا شت کنت و شمارا مردی چکا عطا کنت؛ یکے و اے گستاخی کہ بہ خداوند قدوس اولاد تجویز کت پدا اولاد ہم کمزور و ادنی ترین و بریشی مستزاد اے کہ فرشتہ ایش مؤث (جنین) تجویز کنت۔ آیا وقتیکہ ما فرشتیاں پیدا کنگا تیں اشاں ہوا حاضر انت و سیل کنگانت کہ اشاں جنین جوڑ کنگ بوتگت لاحول و لا قوۃ الا باللہ۔ واقعی جہالت و حد تمام بوت۔

و یعنی چیزے فکر کن ات۔ عیب جنگ ہم ہنر الی انت یک غلطی عقیدے جو رنگ کی ات تو اے داب پہکین نامہود گیں عقیدے جو رنگ مہوتیں اے کام انصاف
 انت کہہ وتی جذبہ مردی چک شات کن ات وہ خدائے جنس چک شات کنائیں ات فل یعنی اے نامہود گیں و مغتیں خبر شاہ کجا آورت گوں عقل و فہم و
 علی رہبنداں اے گتاں حج تعلقے نیست انت کہ انا ناچرے نقلی ثبوت پہ اے عقیدہ و شادارات؟ اگں ہنوش انت کہ اسم اللہ بیارات پیش بدارتی۔
 و یعنی احمقاں گوں جتاں معاذ اللہ زاماتی و رشتگ قائم کت۔ سبحان اللہ چونیں گپ کنت۔ اگں آماں موہ بر سیت تو کیں چہ آجتاں جسٹ بگرات کہ دربابت
 وتی چہ گوشنت؟ آیاں شر معلوم انت کہ چو اید کہ گناہ گاراں آیاں ہم اللہ و بر و و حاضر رنگ بنت زانا زامات و گوں سا نگبنداں معاملہ ہے داب
 بیت۔ لھتے سلف و چہ نسب و مراد چوش زرتگ کہ آمدماں شیاطین الجن و را اللہ پاک و حریف مقابل زانتگش جو شر محوس بزداں و امہرن و قائل
 (متوک) انت۔ یعنی نیکی و خدا و یجے بدی و خدا۔ فل یعنی چہ جتاں بہ بنت یا چہ مردماں، اللہ پاک و در چتگیں بندگاں چہ اے گرفتاری و آزاد بنت۔
 معلوم بوت کہ اودا کسے و سیار و وارثی نیست انت
 نیوگا اخلص و بندگی و جاست و با و است بیت۔
 و باز کسائی خیال انت کہ ماں جنائی دست و
 بدی و ماں فرشتگانی دست و نیکی و مہار انت۔
 اے ہر کس و بلونت گوں آیاں خیر بکنت و بد اقربیں
 بندہ جو بکنت و آہر کس و بواہنت ماں بدی و تکلیف
 چکل بدیت یا گراہ بکنت۔ شاید ہے وت گڑیں اختیارانی
 ردا آیاں و اولاد یا سنگ بندش جو رنگ۔ آئی و لیتہ
 دیگر بوت کہ ماں سنے و آیاںی دست و حج ہمیں اختیار
 نیست انت شا و ہرچ شیاطین و عبادت و کن ات آ
 کل ہوا بوان و اے قدرت ندرات کہ بغیر چہ خدا و مرضی
 یک سا ہدارے و ہم بہ زبردستی گراہ کت کن ات
 گراہ ہا کس بیت کہ آتیا اللہ پاک و آئی و بدیں استعداد
 بنا و سراد و زخی نبشتہ کزنگ و چہ وتی بدکاری و سبب
 آزوت ماں دوزخ و سر بوت۔
 و اے قول اللہ پاک و چہ فرشتگانی طرف و نزاں
 چہ ہایانی زبان و فرمائیت چوشکہ باز جا کہ چہ مردمانی
 زبان و دعا کنا نیت یعنی ہر یک فرشتے و یک ہتے
 مقرر انت چرائی آدم رفت کت نہ کنت۔ اے سرے
 خبر و فرمائیت کہ کافر گوشنت کہ فرشتیاں اللہ پاک و
 جنیں چک انت چہ جتاں جنیں آدمیاں پیدا بوتگنت
 نون جتاں وتی حال ووت شر تر زانت و فرشتہ چوش
 گوشنت آیاں و ہم چہ خدائی حکم و تے سجا و رنگ
 گناش نیست انت وک یعنی وتی و تے خدائے ہر کس
 پہ اللہ پاک و بندگی و آئی و حکم و اشکنگ اوشتانگ
 مجال نہ انت کہ دیمیا بکنزیت وک داں چہ دافرشتیانی
 کلام ختم بوت دیم تر مگر و جاہ منندیں مردمانی احوال
 بیان بیت وک عرب مخلوق و نبیانی نام اشکنگ ات
 بے چرایانی علم و واقف نہ انت تو اشاں چوش گوشنت
 یعنی اگر مارا چہ پیش و چیزے علم حاصل ہوتیں یا مے گور و
 یک کتابے و نصیحتی گتے نازل ہوتیں تو ماہہ تشری و عمل
 کت و پیش داشت و ماں معرفت و عبادت و دیما
 روان و ماں اللہ و خاص و ناسیں بندیاں و تارا شام
 کت نون و ہدے ماں آیاں نبی اہتگ تو چہ وتی قول و
 دیمش تر نیتگ و چہ وتی قول و قراراں شمش کار بوتگنت
 بس اے انکار و دیم تاب دیگر و انجام و اشاں زوت

اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۹﴾ اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۶۰﴾ فَاتَّوَابِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
 آيا مکتیں فکر کن ات و آیا ہستنت پہ شاہتے ظاہرس، گڈا بیارات وتی کتاب و اگں ہستنت شا
 صٰدِقِيْنَ ﴿۱۶۱﴾ وَجَعَلُوْا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا ﴿۱۶۲﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتِ
 راست گوشک وک و قرار دات کا فران میا نجی و خدائے و جتاںی سیادی۔ و تحقیق جتاں زانت کہ
 الْجَنَّةِ اِنَّهُمْ لَمُحْضِرُوْنَ ﴿۱۶۳﴾ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُوْنَ ﴿۱۶۴﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ
 آ بندیاںی ذول و حاضرنگ بنت۔ پاکنت خدا چہ ہر چیکہ آیاں بیان کنت وک مگر اللہ و ہا بندیاں
 الْمَخْلٰصِيْنَ ﴿۱۶۵﴾ فَانْكُمُ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۶۶﴾ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاعِلِيْنَ ﴿۱۶۷﴾
 کہ مخلص انت وک پیشکانتا و ہر چیکہ شاہتے عبادت کن ات، زبردت کن ات شاہتے خدائے گراہ کنان و
 اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿۱۶۸﴾ وَمَا مِمَّا اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿۱۶۹﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ
 مگر ہا کس کہ داخل بوتنت دوزخ وک و نیست چہ مانسے مگر آرا وتی جا کہ معلومت وک و بے شک ما
 الصّٰفُوْنَ ﴿۱۷۰﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ السّٰبِقُوْنَ ﴿۱۷۱﴾ وَاِن كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۱۷۲﴾
 صف جو رنگ کونیں و بے شک ما پاک بیان کنو کیں و ایک کامراں گوشنتگ
 لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۷۳﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمَخْلٰصِيْنَ ﴿۱۷۴﴾
 اگر تحقیق مے گور و احوال ہوتیں پیشی مردمانی البت ما خدا و چہ یعنی بندہ بوتگتیں۔
 فَكُفِّرُوْا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۷۵﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
 پدا منکر بوتنت آئی و نون زوت معلومدار بنت۔ و تحقیق پیش گوشنتگ مے و عذوب مے وتی ہا بندیاں
 الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۷۶﴾ اِنَّهُمْ لَهَمَّ الْمَنْصُورُوْنَ ﴿۱۷۷﴾ وَاِن جُنْدَنَا لَهَمَّ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۱۷۸﴾
 کہ پیغمبر انت کہ بیشک آیاں ہستنت مردد انگیں۔ و بے شک مے لشکر انت غالب
 فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنَ ﴿۱۷۹﴾ وَابْصُرْهُمْ فِسُوْفَ يَبْصُرُوْنَ ﴿۱۸۰﴾ اَفَبَعْدِ اٰنَا
 گڈا تو دیم بہترین چہ آیاں ان بکنتے و و بگڈا آیاں و گڈا آیاں من زوت گڈنت۔ آیا گڈا مے عذاب و
 يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۱۸۱﴾ فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحِحَتِهِمْ فِسَءٌ صَبَّاحٌ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿۱۸۲﴾ وَتَوَلَّ
 زوت لوٹو کنت۔ پدا و ہدیہ ایک پت عذاب یاں میدان گڈا بنت آصحب ہم داتگینانی۔ و دیم بہترین

معلوم دار بنت فل یعنی اے خبر ماں خدائے علم و اتی انت کہ منکرانی مقابل و خدائے وتی پیغمبرانی مدد و کنت و آخر کار خدائی لشکر غالب و سوب مند
 بیت توری بتی ماں میا نجی و حالات ہر قدر سر و چیر بہ بنت گڈی کٹ و سوب تہنا چہ مخلص بندہ ان انت بہ حساب حجت و دلیل و ہم و بہ حساب ظاہری قبضہ و غلبہ
 ہم، البت شرط ہمیش انت کہ لشکر در حقیقت خدائی لشکر بہ بیت وک یعنی ہون چیزے روح اشاں و مہلت بدے، ہمیش گوش گوں صبر و اشانی احوال و
 سبیل و کن انشاء اللہ اشاں وتی انجام ووت گڈنت چنانچہ اشاں وتی انجام ووت دیست۔ وک شاید فسوف یبصرون اشکان و گوشنگش کہ گڈا
 پر چاہتے ات مارا مے انجام و زوت پیش بدارت آئی و جواب ایشنت کہ بزرا بہ آفت و سر بوگ و ہر قدر شاہتے کت و ہدیہ آسز بیت تو آسکیں بدیں
 ساعتے بیت خدائی عذاب بہ ہے داب و کیت چوشکہ یک دشمنے ماں کمین گاہ و تارا بٹپینیت و صعب و سمرانا کت و میدان و در کپان و دشمن و سر ایفانہ بنت
 عذاب و ایک و و ہدیہ اشانی حشر چہ ہایان و بیت کہ اشاں چہ ساری و ترس پیش داراں آگاہ کنگ بوتگت چنانچہ ماں فرخ مکہ و غرہ و سخنہ اور۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل شاید پہ دنیا و عذاب اولی و عدہ ات و اے آخرت و عذاب بہ بیت - یعنی شاہنوں نڈارگ کبن ات، باریں دیم ترے اے کافراں آخرت و دگہ چے بگدنت و سورہ و آخرت تمام اصولی مضمونانی خلاصہ و را بیان گت۔ یعنی اللہ ذات چہ تمام عیب و نقص و پاک انت و تمام خوبی و کمالات و عزت و آروک و انت، تمام قسم و خوبیاں ماں ہائی و ذات و جمع انت و نبی و رسولانی سراجہ آئی و طرف و سلام سر بہیت۔ اے آیاتی عظمت و عصمت و سلامتی و سرفضلی و دلیل انت۔ (تنبہ) چہ حدیثاں، نماز و بعد و دیوان و چہ یاد آگ و وہدے اے آیتان و وانگ و فضیلت ثابت انت، ہمیشکا اے سورہ و فوائد بہ ہے برکت و ایں آیتان ختم کناں۔ اے اللہ! منی خاتمہ و من بہ ہے محکمیں عقیدہ و سر بہن سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ و سَلَّمَ عَلٰی الْمُرْسَلِيْنَ و الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ و انت یعنی اے مزن شانیں، اعلیٰ درجہ و قرآن کہ آچہ خوبیں نصیحتاں پڑھتاں و جو انیں اندازے و مردمان و

ہدایت و معرفت و راہاں سوچ دنت، گوں بڑیں توارے شہادت دیکھا گنت کہ ہر کس قرآنی صداقت و حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و رسالت و منکر انت آئی و سبب اے نہ انت کہ ماں قرآن و تعلیم و تہذیب و جزے کو تاہی ہست یا واجہ و در داں نیں نبی صلی اللہ علیہ وسلم ماں آئی و تبلیغ کنگ و معاذ اللہ سست کارنت بلکیں انکار و دیم تاب دیگ و اہلی سبب چوش انت کہ اے مردم ماں دروغیں بٹاک، جاہلی غرور ناکی، مزن شانی و دشمنی دارو کیں مخالفتی جذبات و گرفتار انت۔ اگر کئے ہم چہرے چڈ و میناں و تارا بگدنت تو حق و صداقت و صافیں کشک اشاں و ت بگدنت۔ وگ یعنی اشان و زانگ لوٹ ایت کہ چہ ہے غرور ناکی و تکبر و رھبندے گوں اللہ و نبیاں مقابلہ کناں و بازیں جماعتاں ساری و تباہ و برباد تو بگدنت آمدماں ہم مزیں مددے و گوں خدا و پیغمبر اں جنگ قائم داشت بداد و ہدے اشان و بدبختی و گیت و خدائی عذاب چہ چہاں نیگاں اشان و تہ و تی بیچ و آورت تو سرگردان ہواں و آہ و فریادیں کت و خدائے توار جنگ لگنت مگر چوشیں ساعت و چہ فریاد و واویلا و ہج حال بہیت نجات و دستگیری و سوب اشاں چہ دست و بباد دانگت و نون چوشیں موقع پشت نہ کپتگت کہ اشانی فریاد و واویلا و نیگ و دگوش گور کنگ بہ بیت و یعنی چہ آسمان و یک فرشتے بیانیں تو خیریک یک گپے زانگ بیوتیں، چہ ماوت یک مردے پادکیت واد شہیت کہ من نبیاں و شتار اچہ خدائے عذاب و ترسیناں و بگوشیت کہ آسمان و واہند واجہ خدا من و نادیم دانگ اے مزن عجیب گپے کہ مٹے سری پر بنیت۔ نون بس ماہنکر گوشت کہ کت جاوگرے و چیزے و ت گڑیں خبر سازنگت، جادو و زور و چیزے ہنر پیش داراں و آیان و معجزہ و نام دنت و چیزے قصہ و داستان جمع کناں دروغیں دعوئے کنگت کہ اے اللہ و دیم دانگیں علوم انت و من آئی و دیم دانگیں قاصدوں وگ یعنی دگہ نڈارگ کبن ات است کز بے شمار خدایانی در بار و ایلہ دیان و تیوگ یکیں خدائے سر و سوچ و دیگا گنت۔ چوشی و مستر یا حیرانی گپ دگہ چے بیت کنت کہ اینکر ٹوہیں دنیا و

۲۳ مآلی ۲۰۳ ص ۳۸

عَنَّمْ حَتَّىٰ حِينَ ۱۸۱ وَاَبْصُرْ فَسَوْفَ يَجْرُونَ ۱۸۲ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ ۱۸۳ عَمَّا يَصِفُونَ ۱۸۴ وَاَبْصُرْ فَسَوْفَ يَجْرُونَ ۱۸۵ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۸۶

سورہ ص ماں مکہ و نازل بوت۔ آئی و ۸۸ آیات و ۵ رکوعت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کناں گوں اللہ نام و ہما کہ بے اندازہ بہر ماں ز بریں ہم کتوے

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۲

سو گدنت اے پند دیو کیں قرآن و، بلکہ ہا کہ کافر بوتنتان سرکش انت و مقابلہ وگ

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَُوا وَاوَلَاتِ حَيْنٍ مِّنَاصِرٍ ۳

چنکر بار ما ہلاک کت چہ آیاں پیش چہ امتاں، گڈ فریادیں کت و نہ ات آو بد خلاصی و و ہد ک

وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ ۴

و حیران ماننت ایک آتک آبی گور ترسیوں چہ آبی قوم و۔ گوشت کافراں اے جادو گرے

كَذٰبٌ ۵ اجْعَلِ الْاِلٰهَةَ الْهٰوِاِجِدًا اِنَّ هٰذَا الشَّيْءَ عَجَابٌ ۶

دروغ بندیں و آیا گردینتی بازیں خدایان و یک خدائے۔ بیشک ایش انت یک گپے حیران کتو کیں

وَاَنْطَلِقُ الْمَلَائِكَةُ مِنْهُمْ اَنْ اَمْشُوا وَاَصْبِرْ وَاَعْلَى الْاِلٰهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِیْبٌ ۷ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْاٰخِرَةِ ۸ اِنَّ هٰذَا اِلَّا اَخْتِلَاقٌ ۹

ورفتنت معتبر چہ آیاں سرگرات و حکم بہ بیت دتی خدایانی سراف بیشکاں اے

وَتِجْرَتِمْ خَبْرَةٌ ۱۰ اَيٰنَا نَزَلَ كِتٰبٌ بَآئِنٌ مِّنْ سِمْوَٰتٍ ۱۱

گپ و مرادے دارنت و مانرا شکت ایشرا ماں دومی دین و نہ انت اے مگر

وَتِجْرَتِمْ خَبْرَةٌ ۱۲ اَيٰنَا نَزَلَ كِتٰبٌ بَآئِنٌ مِّنْ سِمْوَٰتٍ ۱۳

و ت گڑیں خبر و۔ آیا نازل کنگ بوت بہ آئی و سر قرآن چہ مٹے میا بجی۔ بلکیں چہ آئی و ماں شکہ انت

منزل ۶

انتظام تہنا کیس خدائے سپرد کنگ بہ بیت۔ و جدا جدا کار بارانی و حساب دادانی و ہرچ خدایانی بندگی چہ قرنہا قرن ہوان و پیدا کنت، آکل یکپارگی ہلا س دیگ بہ بنت۔ چوش بگوش کہ مٹے پت و پیریاں پہکیں جاہل و احمق انت کہ آیاں ایش کر بازیں خدایانی دیماسر سجدہ و بربگت۔ اے گپ ماں روایتاں ہست کہ ابوطالب و بیماری و وہد و ابو جہل وغیرہ چند قریشی سرداراں گوں ابوطالب و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و شکایت گت کہ اے (واجہ محمد) مٹے خدایان و بد و زدگو شیت و مارا بہ ہک داب و احمق کنت، شما ایشرا سر پد کبن ات۔ واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و فرمائیت اے منی ناکو! من چہرے و اجہاں توگ یک گپے لوٹاں کہ چرائی و پد تمام عرب و ت اشانی فرما نڈار بیت و عجبی مردم بہ اسانی خدمت و جز یہ پیش کنت، آچہرے گپ و سک نکل بوتنت و گوشتش کہ نون باریں اگپ کت انت تو یک گپے کنگ نوٹے، ماتئی دہ گپانی گوشتارگ و حاضرین! واجہ و فرماں کت زیادہ اتا بس یک

و تینو گامیں گپ کلمہ انت " لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ " اسی و اشکتگ زھر گران و چست بوتنت در ائینتش کہ زانا اینکر خدایان و هلاکس دیان و تہنا
یکتیں خدا! بیاروس، اے شخص چہ وتی شور و ہجر دست و نہ کش ایت اے و مٹے معبودانی پشت و دستی ششتگ و خراب کپتگ شتا ہم گوں مضبوطی و
بہ وتی معبودانی حمایت و عبادت و سر اباداں محکم بدارات۔ مبادانی ایشانی بازیں گوشگ کتام کمزور یقین دار و کیں مردم و پاداں چہ پت پیر کی قدیم رہبند
ٹگلینگ و توکا کامیاب بہ بیت۔ اے واجہ و مزین کوششانی مقابلہ و مارا بیدنت کہ مزین صبر و مضبوطی ظاہر کنیں۔ و یعنی واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم کہ آ
گوں اینکر زور شور و مزین ہیما و مٹے خدایانی برخلاف جہاد کنگ تیار انت ماں اے کار و آئی ضرور مطلبے داریت و آہمیش انت کہ یکیں خدا و نیون و
مارا درستان و وتی غلام و محکوم جوڑ کنگ لوٹیت و دنیا و حکومت و سرداری و دلانگ انت۔ پیشکا لازم انت کہ ما آرا بہ وتی مقصد و مراد و کامیاب
بوگ و مٹیلین۔ لہتے مفتراں و " اِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ " و مطلب چوش بیان کنگ کہ بے شک اے ہما چیز انت کہ آئی ارادہ واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و
کنگت ہج داب و اے شخص گل و گل و قبول نکنت۔ اے چوش گوشگ بیت کہ اے جبر (معلوم بیت) اما بوگی انت، اللہ پاک و ہجے منظور انت کہ ماں دنیا
انقلاب بیٹیت پیشکا داں ہر قدر شاتون ات گوں صبر و تحمل و وتی قدیمی دین و رہبندان و حفاظت و بکن ات یا ممکن انت کہ اے ازراہ تخمیرش
گوشت کہ بے شک محمد صلی اللہ علیہ وسلم و ارادہ باز انت بے ضروری نہ انت کہ انان و ہر یک مراد و مقصدے تمام بیت مارا بید انت کہ اے واجہ و
مقابلہ و پشت و مکنزین۔ و حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت کہ چہ گڈی دین و مراد آیانی پت و پیرکانی دین انت۔ یعنی چہ ساری و اشکتگیں کہ
پیشی مردماں چوش گوشگت بے مٹے بزرگاں چوشیں گپ نہ کنگ۔ و ممکن انت چہ گڈی دین و عیسائی مذہب مراد بہ بیت چوش کہ اکثر سلف و قول
انت۔ یعنی نصاریٰ کہ اہل کتاب انت چہ آیایاں ہم ما نہ اشکتگ کہ درستیں خدایان و یل کنان یکیں خدا و محکم بدارات۔ آخر آیایاں ہم مٹے خدایانی نوکنت
و آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم و رسول قبول نہ کنت اگاں ماں پیشی کتاباں چیزے اصل بہوتیں تو آیایاں اما قبول بکتیں۔ معلوم بوت کہ محض وت گڑیں گپ
انت (العیاذ باللہ) و یعنی چوش بکن ات کہ قرآن و اللہ پاک و کلام بکن ات و اسی و یل بکن ات کہ چہ آسمان و کتام فرشتہ مٹے و نبی جوڑ کنان و دیم بداتیں
مگر اے چوش ظلم و گپے کہ چہ ما کلاں محمد صلی اللہ علیہ وسلم گچین کنگ بوت زاناں ماں تمائیں ملک و ہجے کس بہ اے منصب و پشت کپتگ ات و کتام و گمزین
مالداریں شخصے خدا و دزنہ کپتگت کہ آئی و سر وتی کھماں نازل بکتیں انت۔

و چہ حق تعالیٰ طرفہ آسانی نہ ہو دیکھیں گے پتہ پتہ یعنی آسانی اے نابکار ہیں گت حج ارزشتہ ندرت خیر تو گت ہیکر انت کہ تنگہ مٹے نصیحت و بابت اشارہ دوارنگ اشان یقین ندرت کہ چہ ہا خوفناک مستقبل آگاہ کنگ بوگا سنت آلتا پیش کیت چیا کہ اشان تنگہ خدائی عذاب و تاہ نہ چشتنگ بدے خدائی عذاب سربیت تمام شک و شکوک و درنت فل یعنی رحمت و خزانہا وزمین و آسمان و بادشاہی گل اللہ پاک و قبضہ انت آزر بدست انت و مزین بخشوک انت ہرکس و سراج انعام کنگ بلوٹیت آکت کنت آئی و دست و کتے گت کنت یا ایرادگرگ بتونیت اگرچہ وئی حکمت و دانائی و کتام بشرے و نبوت و سالت و منصب و سربائل کنت تو گڈا تو چون دست توک مان کنان و دخل دات کت کتے کہ واجہ باشی سراج ہر بان بوتے منی سراج چوشتین مہربانی نے نہ کتے۔ زانار حمت و خزانہاں وزمین و آسمان و حکومت و اختیار شے دست انت کہ اے داب و نابکارین اعتراضات دیما کارات۔ اگر اختیار دارات تو گڈا چہ وئی تمام وسائل و رہنماں کارگبرات و سادان سندان و آسمان سربکپ ات تاکہ چہ آنکو محمد صلی اللہ علیہ وسلم و سراج و ایک بند کن انت عالم علیات و سراج قبضہ حکم داران و وئی مرضی و واہگ روع آسمان زمین و انتظام و تدبیر کاران انجام دات کت کن انت اگرچہ کنگ شتا متون انت تو آسمان وزمین و حکومت و رحمت و خزانہاں ملکیت و دعویٰ بے کارانت۔ گڈا ماں خدائی بست و بندان دست مان کنگ یا دخل دیگ سید چہ بے حیائی یا کنوکی و دگہ چے بیت کنت۔ ایاز بایدرانت وئی قدر ووت بزانت۔ فل یعنی اشان بیج بھر نہ بیت، زمین آسمان و حکومت و خزانہاں خدایند اے چہ بوم بہ بنت، چند شکست و ارتگیں مردمانی یک مٹی ایت کہ چو پیشی تباہ و برباد بوٹگیں قومان تا راتباہ و برباد کنگ دلمانگ انت چنانچہ اے ندرگ چہ

ذِكْرِي بَلْ لَبَّيْدُ وَقَوْلَا عَذَابٌ ۝۱۰۰ اَمْرٌ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ
 مان منی بلکین ہنگت آیایں نہ چشتنگ عذاب آیا آسانی گوئے انت خزانہ تھی رب و مہربانی و
 الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ ۝۱۰۱ اَمْ لَهُمْ ثَلَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَ مَا يَتَّبِعُهُمْ
 کہ آزر بدست بخشوک انت۔ یا آسانی بادشاہی انت ماں آسمان ماں زمین و ہر جگہ ماں یا نی نیانی انت
 فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ۝۱۰۲ جُنْدًا قَاهِنًا لَكَ هُمْزُومٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ۝۱۰۳
 گڈا بایدرانت کہ اشان سربکینت سادان داران ویک لشکرے کہ اے من اودا تباہ بوت ماں کیم لشکران و
 كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَ فِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ وَ قَوْمُ
 دروغ بندش کت چہ آیایں پیش نوح و قوم و عاد و فرعون میخانی واجہ و قوم و قوم
 لُوطٍ وَ اَصْحٰبُ لَيْكَةِ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ اِنْ كُنَّا لَكٰذِبِ الرَّسُلِ
 لوط و ایک و مردمان و آزر مزین فوجان نیست حج کس چہ آیایں گردوغ بندش کت غیران
 فَحَقَّ عِقَابٌ ۝۱۰۴ وَ مَا يَنْظُرُوْهُ اِلَّا الصِّحَّةُ وَ اِحْدَاةٌ مَّا لَهَا مِنْ
 گڈا نابت بوت منی نزاق و راہ چار نہ بنت اے مردم مگر یک چہاے و کہ نیست پہ آئی حج
 فَوَاقٍ ۝۱۰۵ وَ قَالُوْا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝۱۰۶ اِصْبِرْ عَلٰی
 تاخیر کت گشتش اے منے رب زوت بدے مارا منے دفتر پیش چہ حساب و روح و تو صبر کن پہ
 مَا يَقُوْلُوْنَ وَ اذْکُرْ عَبْدًا نَّادًا وَ ذَا الَّذِيْ اَنۡذَرۡتَهُ اَوْ اَبًا ۝۱۰۷ اِنَّا نَحْنُ
 آسانی گفتارانی سرا و یاد کن منے بندہ داود و قوت و واجہ و بیشک عات رجوع کنو کت بیشک مانای کت
 الْجِبَالِ مَعًا يُسَبِّحُنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاَشْرَاقِ ۝۱۰۸ وَ الطَّيْرُ مَحْشُوْرَةٌ كُلُّ
 انت کو بان کہ گون آئی تسبیح کت گشتش بیگاہ و صعب و ف و بالی مرغ حج بوان و ہر یکے
 لَهَا اَوْ اَبٌ ۝۱۰۹ وَ شَدَّ دَنَا مَلِكًا وَ اتَّبَنۡهُ الْحِكْمَةُ وَ فَضَّلَ الْخَطَّابُ ۝۱۱۰
 پہ آئی فرزند ارانت و قوت دات ما آئی و بادشاہی و ما آئی و دات ما علم و تدبیر و فیصلہ کنگ خیر و
 وَ هَلْ اَتٰكَ نَبُوٓاُ الْخَصْمِ اِذْ تَسُوْرُ وَ الْمِحْرَابِ ۝۱۱۱ اِذْ دَخَلُوْا عَلٰی
 و آیا سربوگت پہ تو خبر دعوی دارانی و ہدیکہ دیوار کت کنان و آنکلت ماں عبادت خا، و ہدیکہ داود و گور سرتنت

” بدر “ و بگردان ” فسخ کلمہ “ و مردمان و دست حضرت شاہ صاحب نیشہ کنت: ” یعنی پیشی قومان برباد بوت اگر زور کی بکننت تو گون ہمایاں اے ہم برباد بنت چو بگوش کہ آیت و ربط گون وئی ماقبل و بیان کت۔ واللہ اعلم۔ فل یعنی مزین زور و قوت و کت لانی خدایند کت آئی و ماں دنیا و وئی سلطنت و میخ ہر جا کہ کل کنت۔ و لہجہ گوشتنت کہ آئی و مردمانی دستان و میخ جنت، چہ راشی و آئی و نام ذوالاوتاد (میخانی خدایند) کیت واللہ اعلم و یعنی شعیب علیہ السلام کہ بہ آسانی طرف آدیم دیگ بوت و یعنی مزین مزین طاقت دار و کس فوجان ہم رسولان دروغ بند کنان چہ عذاب رستگاری حاصل کت نہ کت کہ آسانی مقابل و شامح ارزش ندرات۔ کت یعنی صور و دگ و راہ چار انت سرجیس سزا اشان و ہا وقت و دیگ بیت د ممکن انت کہ چہ ” صیغہ “ و مراد ہے دنیا و یک ہنگت بہ بیت و یعنی قیامت و وعدہ و بابت و ہدیکہ جزبہ اش کت گشتی تو مسخرہ کنان چو شاش گوشت کہ مارا چہ آ وقت و بہرے ہر چہ رسی انت آئی و مارا ہستون سربکن کہ ہستون ما وئی اعمال نامہ و بکنند و دست بہ دست چہ سزا و جزاء آزات ہمیں و حضرت شاہ صاحب نیشہ کنت اے جاگہ آیان و (داود و قصہ یاد دیا شنیت کر آیان ہم طاوت و حکومت و عہد باری و گون مزین صبر و کار کیت آخر کار حکومت بہ آئی دست کیت و جالوت و غیرہ فافا گون جہاد و ذریعہ و زیر کت۔ نیشہ نقشہ بوت منے واجہیں پیغمبر و۔ تنبیہ: ” ذالائیم “ و ترجمہ حضرت شاہ صاحب و دست و واہند کنگ یعنی سلطنت و قوت۔ یا اے طرف و اشارہ بہ بیت کہ ماں آئی دست آسن نرم بوگت۔ یا دست و واجہ برے مقصد انت کہ آئی و سلطنت و ماں نہ وارنگت چہ وئی دستاں کار

۱۰

۱۱

منزل

کنان نانی وارنگت۔ و ” اواب “ یعنی ماں حکم معاملہ اللہ طرف رجوع کنو کت فل یعنی صبح و بیگاہ و ہد و واجہ داود و تسبیح و انتگت گڈا کو بان ہم بہ آئی ہر اسی و تسبیح و انتگت۔ اے بابت و چہ منوں ماں سو سب و گوشتگ اودا چارگ بیت و یا کل گون آئی و ہوار بوان بہ اللہ طرف رجوع اش کت گت کما قال بعض المفترون۔ فل یعنی ماں آئی دنیا و آئی و سلطنت و رعب ماں مخلوق و دل و جاگہ دات و چہ وئی اعانت و نصرت و جہاد اقسام و کثیر التعداد فوج دیان جوانیں و نوا جہی آئی و داتگیں و یعنی مزین مدبر و دانائیں شخصے ات ہر خبر و فیصلہ گون مزین جوانی و کت گت و و ہدے گت جت گت تو مزین گیش و گوار کنو کت تقرر کت گت بہر جا و وحی تعال و آئی و نبوت، حسن تدبیر، فیصلہ کنگ و قوت و تہر تہر علمی و عملی کمالات بخشا کنتت و لیکن چہ ابتلاء و چکاسگ آئی ہم رستگاری بوت کہ آئی و قصہ دیما پید کنت

فل حضرت داؤد ؑ وئی کار بہ سہ روج اسے رنگ بہر کنگ انت کہ یک روچے دربار کنگ و چیرھانی فیصلہ کنگ، یک روچے وئی اهل و عیال و گورہ دارگ و دیگر یک روچے توگ و خداوند کریم و عبادت کنگ۔ آروچے ماں خلوت و جلوک بوتگت دربان و کس و اجازت پر کنگ و نہ دانگت، یک روچے عبادت و مشغول ات کہ ناگت چند مردم پر دیواران سرگوزان و بہ آئی دیما اوشتانت داؤد علیہ السلام وئی قوت و شوکت و باوجود اسے ناگتیں قصہ و گندان و حیران و پریشان بوت کہ اسے انسان انت یا کجام دگ مخلوق ایت، انسان انت تو ایشان و چون ہمت بوت کہ ناوقت و بیانت و دربانان اسے پرچانہ داشت انت و ان اسے چہ دروازگان نیاہنگت تو اینکہ برزو بالائیں دیواران و سرگوزگ و رواج کار سازگ، خدا بزانت جوشیں داب و بہ کجام غرض و نیت و قرار اد و سرش کنگ، خلاصہ ہمیش انت کہ جوشیں عجیب و بیجا کیں واقعہ و گندان و خیال و بہ دگ نیمگے شکل و ارت و ماں عبادت و جوشگہ گوں یکسوئی و گلایش ات آقام پشت نہ کپت و آلو کیں مرد ماں گوشت

کہ و اجہ تو پریشان مہو و چہ ماہم مترس، ما تو فریق وئی یک جیرھے و رواجہ تہی گورہ فیصلہ و واسطہ آہنگیں شما گوں انصاف و منے جیرھے و فیصلہ و بکن ات، کجام بے راہی یا خبر و سرگوزاننگ و کپ مہیت ماہ عدل و انصاف و چکیں راہ و شو باز و تارا پر تو رسینتگ (شاید گفتگو و چہ اسے سر حال و کنگ و حضرت داؤد ہنگت زیات حیران و پریشان توگ و کپ یعنی جیرھے جوش انت کہ منی اسے برات و نود و نہ ہمیش انت وئی گورہ تہنا یک مہیتے ہست اسے دل مانگ انت کہ آرا چہ من تیج بگرت و وئی صد و حساب و سرچم بکت و دوئی گرانیں کپ ایش انت کہ جوشگہ اسے ماں مال و چہ من گیش انت مہوش ماں کپ و چہ من و گیش انت و ہرے خبر کنت تو مناچ موہ (وار) نہ دنت و مردم ہم گوں ہمانی ہو کنگ و ہو کنت، مطلب ہمیش انت کہ منی حق و پل و پاچ کنگ و گوں من زبردستی کنگ لوٹت۔ فل حضرت داؤد و بہ شریعت و رہبند و رواجہ نبوت و غیرہ طلب کنگت و آخر و فرمائینگی کہ بیشک (انگن تنی اسے برات ہے داب و کنگ لوٹت) اگر اسے گوں تو گیشی و نا انصافی کنت۔ لوٹت کہ اسے ڈول وئی غریب برات و مال و ہضم بکنت۔ مطلب ایش انت کہ ما جوش بوگ و نیلیں و یعنی شریکانی کار ہمیش انت کہ یک دگرے و سر ظلم بکنت، زور اکیں شریدار زور دیر و شریدار و بہرے و ورگ لوٹت، ایوک و اللہ پاک و ایماندار و نیکیں بندہ جوشیں ناروائیں کاران و تارا دور دانت مگر جوشیں بندہ حسابی کنگ انت۔ فل یعنی اسے قصہ و پد و اجہ داؤد و آگاہی حاصل بوت کہ اسے قصہ بہ منی حق و فتنہ و چکات سے ات بہ اسے خیال و آیک و بہ وئی خطا و معاف کنگ و سرسجدہ برقی آخر خداوند کریم و آئی و اسے خطا و معاف کت۔ داؤد علیہ السلام و آخطا کجام ات کہ بہ آئی نیمگ و مرے آیتان اشارہ انت اسے بابت و مفسران و باز و راج کشیں قصہ بیان کنگت مگر حافظ عماد الدین ابن کثیر و آیانی بابت و ہشتہ کنت و قد ذکر المفسرون ہننا قصہ اکثرھا ما خود من الاسرائیلیات و کم یثبت فیھا عن المعصوم حدیث یجب اتباعہ و

داؤد ففرع منہم قالوا لا تخف خصمنا بغی بعضنا علی بعض گدا اترست چہ آییاں و گوشتش مترس مادود وئی داریں زیادتی کنگ یکے دومی دومی را
 فاحکم بیننا بالحق ولا تشطط واهدنا الی سوا الصراط ان هذا نون تو منے میاچی و فیصلہ بن گوں انصاف و زیادتی ممکن خبر و وسوج بہ مارا بچکیں راہ طرفی کپ بیشک اسے
 انخی لک تسع و تسعون نجتہ ولی نجتہ واحدہ فقال اکلینہا و منی برات انت پر ایش نود و نہ ہمیش انت و منی یک مہیتے پدا گوشت حوالہ بن آرا منی و
 عزنی فی الخطاب قال لقد ظلمک بسؤال نجتک الی نعاجم و ان زبردستی کنت گوں من کپ مثال کت۔ گوشتی تحقیق نا انصافی کت آئی پر تو پتہ ہمیش و لوگ و پدا و ار کنگ ماں وئی میشا کت و بیشک
 کثیرا من الخطاء لیبغی بعضہم علی بعض الا الذین انوا و علوا گیشتر شریک البت زیادتی کنت پہ یکے دومی و سارا مگر ہما کسان کہ ایمان و یقین ایش
 الصلحت و قلیل ماہم و ظن داؤد اما فتنہ فاستغفر ربہ و خزرت کارش کت جو این دم انت جیش مردم و گمان برت داؤد کہ آرا چکاستگ گدا بخشش لوٹی چہ وئی رب و کپت
 را کعوا و اناب فغفرنا لہ ذلک و ان لہ عندنا لزی و حسن باب سجدہ کنان و نو وازی کت بر خدا و گدا بخشت ما آرا ہما کار، بے شک بہ آئی منے گورہ شرف انت و شرف اتزی جاگت
 ید اود ان اجعلناک خلیفۃ فی الارض فاحکم بین الناس بالحق اسے داؤد بے شک ما جوڑ کت ترابا و شاہ ماں سرزمین و گدا حکم بکن میاچی مردمانی گوں راستی و
 ولا تتبعہم الہوی فیضک عن سبیل اللہ ان الذین یضلون عن سبیل اللہ لہم عذاب شدید بما نسوا یوم الحساب و ما خلقنا
 خدا و راہ و بہ آییاں انت ترندی عذاب و بہ اسے سبب کہ آییاں بہ خیال کت حساب و روج و پدا و کنگ
 السماء و الارض و ما بینہما باطلا ذلک ظن الذین کفروا فویل آسمان و زمین و وہر جیکہ ماں آییاں میاچی انت بہ کار، اسے گمان انت کافرانی، گدا و اسے

حافظ ابو محمد ابن حزم و ماں کتاب الفصل و گوں ترندی و اسے تمام قصہ ہان و رد قرار داتگ۔ باقی ابو حیمان و غیرہ و چہ قصہ ہان و گستا بان و آیتانی ہرچ بنیادے بیان کنگ آہم چہ تکلف و ہو رک نہ انت بہ منے خیال و اصل خبر ہا انت کہ آچہ و اجہ ابن عباس و نقل انت یعنی و اجہ داؤد علیہ السلام و اسے چکاس یک ڈولے مزنی بیان کنگ و سر اپیش اہت آئی داستان جوش انت کہ داؤد علیہ السلام و ماں خداوندی بارگاہ و عرض کت کہ اسے پروردگار! شپ و روج و جوشیں ساعت نیست انت ماں آئی و چہ داؤد و خاندان و کسے نہ کسے بہ تہی عبادت (یعنی نماز، تسبیح و تکبیر) و مشغول مہیت (اسے کپت ہمشکاجت کہ آئی و شپ و روج و بیست و چار کلا کان بروقی لوگ و مردمان و نوبت بہ نوبت (باری باری) مہوش بہر کنگت تا نہ کہ آئی عبادت خانہ چہ عبادت و خالی مہیت) و دگہ ہمھے داب و چیزان و عرض کت شاید وئی انتظام و خوبی و بابت و گیتی جنگ اللہ تعالیٰ و اسے کپ پسند نہ بوت

... ارشاد بوقت کہ آے داؤد اے کل بہ منی توفیق ء ترا حاصل انت اگن منی مدد سر بیت تو بریشی ء قدرت حاصل کت نہ کنے (ہزار کوشست بکنے اشان کت نہ کنے) قسم انت منی جلال ء من ترار ایک روپے بہ تی نفس ء حوالہ ء کنان (یعنی وتی مدد و توفیق ء دور کنان چاریں باریں آساعت ء تو واں کجا حد ء بہ وتی عبادت ء مشغول بوت کتے و وتی نظام ء قائم داشت کت کنے) داؤد علیہ السلام ء عرض کت کہ اے پروردگار منا ہمارو بیج ء خیر ء بدے۔ بس ہما روج ء ماں فتنہ ء گھر قنار بوت (اخرچ ہذا الاثر الحاکم فی الملستدرک وقال صحیح الاسناد واقربہ الذہبی فی التلخیص) اے روایت پیش داریت کہ فتنہ ء نوعیت ایوک ء ہما قدر بوک لویت کہ آساعت ء داؤد ماں عبادت ء مشغول بہ بیت تمام کوشست ء باوجود آہ عبادت ء مشغول بوت مکنت و وتی انتظام ء قائم داشت مکنت چنانچہ ہنوں شہادت کہ گوں چونیں بے قاعدگی و خاصیں رہندے ء لہتیں مردمان اناکت ء ماں عبادت خانہ ء داخل ہوان ء حضرت داؤد اش حیران و پریشان کت و آتیا چہ آتی خاصیں شغل ء مہتل کنان ء ماں وتی چیرہ ء نیمگ ء دلگوش گور کتا ینتس منز مزینں چوکیدار و انتظامان ء آیان ء چہ داؤد ء گور ء روگ ء داشت کت نہ کت۔ گداؤد ء خیال پیدا بوت اللہ پاک ء چہ منی ہما دعویٰ ء سوب ء منار ماں اے فتنہ ء گھر قنار کت۔ لفظ ”فتنہ“ ء اے جاگہ ء کار مزی ء بہ ہما داب ء بزماں ہنجوشکہ ماں حدیث ء انت کہ حضرت حسن حین رضی اللہ عنہما ماں خوردی ء پشک ء گور کنان ء کیاں اہنتت و اجہ بنی ء چہ مبر ء اشان ء دیست و خطبہ ء وانگ فی بندکت آیانی چست کت و فرمائنت ”صَدَقَ اللَّهُ اَلْمَا اَمْوَالُکُمْ وَاَوْلَادُکُمْ فِئْتَنَةً“ ماں لہتیں آثار ء انت کہ بندہ کجام نیکیں کارے ء کنان ء گوشیت کہ ”اے پروردگار من اے کارکت، من صدقہ کت، من نماز و انت، من ورگ و ارینت تو اللہ تعالیٰ فرمان کنت کہ ”من تبتی مردکت و من ترا توفیق دات“ و وہدے بندہ گوشیت کہ ”ای پروردگار تو من ء مددکت تو من ء توفیق دات و تو منی سرا احسان کت“ تو اللہ فرمان کنت و تو عمل کت تو ارادہ کت تو اے نیکی پر دت ء کت رات“ (مہاراجہ السالکین ص ۹۹) چہ ہمیشی ء بزماں ات کہ حضرت داؤد علیہ السلام ء ہمیں جلیل القدر پیغمبر ء وتی جو این انتظام ء ظاہر کنان ء اے گوشک کہ اے پروردگار! ماں شب و روج ء جتیں ساعتے نیست کہ من یا منی متعلقین تبتی عبادت ء مشغول مہتیں، چطور دوست بوتگ ات۔ مزینانی کسانیں کسانیں خبرانی سر گرفت بیت۔ پشکا ماں یک آزمائشے ء دور دیگ بوت تاکہ متنبہ بہ بیت و وتی غلطی ء تدارک ء بکنت۔ چنانچہ تدارک کی کت بے خوبی کت۔ منی نزدیک ء آیت ء بے تکلفیں تقریر ہمیش انت باقی حضرت شاہ صاحب ء ہما مشہوریں قصہ دیما ایرکتگ و ہر چیکہ نبشتہ کتگی آماں موضح القرآن ء چارگ بہ بنت۔ وک یعنی چو پیشی دستور ء خداوند کریم ء بار گاہ ء قرب اشان ء حاصل انت چہ غلطی ء ماں تقرب و مرتبہ ء ہج فرق و تفاوت نہ بیت ایوک ء کیں تنبیہ کنگ بوتگ چیا کہ دربار ء خاصیں مردمانی ادنائیں روکاری ہم مزماں شمار کنگ بیت حسنات الابرار سیئات المقربین ء

سے گر چہ یک مو بدگنہ کو جتہ بود؛ لیک آن مودرد و دیدہ رستہ بود؛ بود آدم دیدہ نور قدیم؛ موی در دیدہ بود کوہ عظیم۔

و یعنی خداوند کریم ء ترار ماں سر زمین ء وتی نائب کت پمشکا پر تو المی انت کہ بہ ہمائی حکم ء سرا عمل بکن و معاملیانی فیصلہ ء گوں عدل انصاف ء خداوندی شریعت ء موافق ء انجام بدے کردی بہ کجام معاملہ ء وتی نفس ء واہگ ء نزدیک ء آیک ء میل۔ چیا کہ اے چیز مردم ء چہ اللہ ء راہ ء گسر کنت۔ و پیدا و ہدیہ ان چہ اللہ ء راہ ء گسر بوت آتی ء ٹھکانہ کجا بیت۔ وک یعنی عموماً انسانی و اہلگانی زندگی پمشکا کنگ بیت کہ انسان ء حساب داد ء روج یاد نہ بیت، یعنی اگن ہمے گپ آرا یاد بہ بیت کہ یک روپے خدا ء گور ء روگ و ذرہ ذرہ ء حساب دیگی انت تو انسان کردی ہم بر اللہ پاک ء مرضی ء مقابل ء وتی واہگ ء دیم تر (پیسر تر) نہ کنت (تنبیہ) ممکن انت کہ ”یوم الحساب“ ء تعلق گوں ”لکھو عذاب شدید“ ء بہ بیت گوں ”نسو“ ء

بیت۔ یعنی چہ اللہ ء حکمانی شہوشکاری ء بر آسانی سرا سکیں عذاب بیت حساب داد ء روج ۶۔

فل یعنی دیا آئی نتیجہ ہج درمیکسیت بلکہیں اسے دنیا سے نتیجہ آخرت انت۔ ہمشکا ماں ادے زندہ پہ اودنیگی چیزے عمل کنگ بہ بیت و آ عمل ہمیش انت کہ انسان وتی و اھگانی زندگیری عریل کنان ع بہ حق و عدل ع اصولاتی سرا کار بند بہ بیت۔ وگوں خالق و مخلوق ع وتی معاملہ ع راست بکننت چوش گمان مکنت کہ بس دنیا ع زندگی انت ایشرگوں ورد و نوش ع تمام کنیں۔ دیم ترے حساب کتاب ہج نیست۔ اسے خیالات و ہماکسانی ٹیگنت کہ آیان ع مرگ ع پد دومی زندہ یقین مہیت بزبان آدومی زندہ منکر انت۔ بس پہ چوشیں منکران جہنم ع آس تیار انت فل مئے عدل و حکمت ع تقاضا چوش نہ انت کہ نیک و ایمانداریں بندیان ع ناشروید کاریں مردمانی برابر و ہمسر کنیں، یاگوں متقی این مردمان ہما معاملہ ع بکنیں کہ آگوں ہٹ کموکان و بے دینیں مردمان رو دارگ بیت ہمشکا ضروری بوت کہ یک وقت پہ حساب داد ع و جزاء سزاء ایر کنگ بہ بیت، بلے ماں دنیا ع ماگندی کہ باز نیکیں و ایمانداریں مردم ماں قسم قسم ع درد و رنجان گرفتار انت و چنگر ناشریں و بد معاشیں مردم عیش و عشرت کفنت، لازماً مارا متگ کسیت کہ مرگ ع پد دومی زندگی ع ہرج احوالے راست گوشیں مجرے دانگ آبالکل حکمت ع روبرو برحق انت بس ہودا ہرنیک و بدلہ آئی نیکیں یا بدیں کار ع بدلہ رسیت گڑا "یوم الحساب" ع احوال ع انکار چون صحیح بیت کنت فل یعنی و بدے نیک و بد ع انجام یک ہم بیت نہ کنت تو الی آت کہ یک کتابے ہدایت دیو کنیں ہر اللہ پاک ع طرف ع بیاتیں کہ آمدمان ع بہ جوانیں رھبند ع آیانی انجام ع ردا احوال ع بیان بکننت، چنانچہ ہے زوتان اسے کتاب نازل بوتگ کہ آیتا قرآن مسبین گوشنت کہ آئی لفظان، حرفان، نقشہان و معنایان و بنشتانکان ماں ہر ہر چیز ع برکت انت و آپہ ہے مطلب ع دیم دیگ بوتگ کہ مردم بہ آئی آیتانی سرا فکر بجن انت و عقل مندیں مردم جہ آئی نصیحتاں سیت حاصل بکننت، چنانچہ جہ آیت ع پیش آ یو کنیں آیت ع چنگر صاف، فطری و جوانیں دستور ع معاد (واتری) ع مسئلہ ع گیش و گیوار کنگ بوتگ کہ کنیں عقل دارو کنیں مردم اگن فکر بجننت تو راستیں نتیجہ سربیت کنت (تنبیہ) شاید جہ "تدبیر" ع قوت علمیه ع وچہ تذکرہ ع قوت ع عملیہ ع نیمگ ع اشارہ بہ بیت۔ اسے کل احوال حضرت داؤد ع بیان ذیل ع گوشگ بوتگنت، دیم پدا ہمانی قصہ ع گڈی بہر بیان بیت فل یعنی سلیمان نامیں یک چنگے آترو ات کہ مثل ہمانی نبی و ہم بادشاہ بوت و فل یعنی اصلیں شریں و تیزریں و سبک رفتاریں اسپ کہ جہاد ع خاطر ع رودینگ بوتگنت آئی دیم پیش کنگ بوتنت آیانی چارگ و چکا سگ ع ردا ویر بوت دانگم روح ایر شت۔ شاید ماں اسے کار ع کلانیسی ع سوٹ ع عصر ع وقت ع وظیفہ و نت نہ کت، بریشی ع فرمائینتی ہج حرج نیست اگن یک نیمگ جہ ذکر اللہ ع سرظاہر ع زہر بوت تو دومی نیمگ ع جہاد ع اسپانی محبت و چارگندھن گوں ہمانی یاد ع وابستہ انت و بدیکہ جہاد ع مقصد کلمہ اللہ ع بالا برگ انت توبہ آئی تیاری و بیگیجی کارانی خبرگری چونکائی ذکر اللہ ع جہاد ع اہت نہ کنت آخر اللہ تعالیٰ ع جہاد ع اسبابانی تیاری ع ترغیب مداتیں توگوں اسے نیکیں مال ع مارا پرچا ایگر

لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۗ أَمْ يُجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 یہ کافران انت جہ آس دوزخ ع آیا مانیں ہماکسان ع کہ ایمان ش آرت و نیکیں کارش کت
 كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يُجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۗ كَتَبَ أَنْزَلَهُ
 برابر ہماکسانی کہ فساد کنوں کنت ماں زمین ع سرا یا کہ ماہمسر کنیں خدا ترسان ہر کارانی فل یک کتابے کہ ما دیم دانگ
 إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۗ وَوَهَبْنَا
 آترو تہی طرف برکت داریں تاکہ مردم فکر بکننت ماں آئی آیتان و تاکہ بیت حاصل بکننت عقلمند و بخشات ما
 لِدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۗ اِذْ عَرَّضَ عَلَيْكَ بِالْعِشِيِّ
 یہ داؤد ع سلیمان، باز جوان انت آندہ بے شک رجوع کنوں انت، یادگ و بدے کہ پیش کنگ بوتنت آئی دیم پدا
 الصَّفِينَةِ الْجِيَادِ ۗ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
 اسپ تیز رفتاریں و شریں پدا گوئی بے شک من دوست داشت اسے اسپان ہر مال ہر دوستگی چو قوت رب ع یاد ع
 حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۗ رَدَّوَهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَ
 دانگم روح ایرشت ماں بر دگ ع بترینت بیارت اسپان منی گوڑ، گڈا شروع کتی دست لگاشان ہر کوٹوان
 الْأَعْنَاقِ ۗ وَلَقَدْ قَتَلْنَا سُلَيْمَانَ وَالْقَبِيحَا عَلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ
 گردنان ع و تحقیق ما چکا ست سلیمان دوردات ما آئی ع کرسی ع سرا چون ع پدا
 أَنْابَ ۗ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ
 کتی و اترو گوشنت سلیمان ع آئی منی رب بخش پین و بدے فنا را یک بادشاہ ہمانے مناسب مہیت ہر گے چرمن
 بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۗ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً
 کند بے شک تو سے بخشو و پدا تابع کت ماہ آئی ع گوات ع کہ روان آت یہ آئی حکم روش و شہ
 حَيْثُ أَصَابَ ۗ وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعُجُوٍّ ۗ وَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ
 دہر جا گاہے کہ آترو گئی ات، و تابع کت ماشیطان ہر بان بندو ک و ہر آپہ کج و رو ک و و دگہ بازی کہ دست و پادش
 فِي الْأَصْفَادِ ۗ هَذَا عَطَاؤُنَا وَمَنْ كَانَ بَدَارًا حَسَابًا ۗ وَإِنَّ
 ماں زمزیلاں بستگنت، اشنت مئے بخشش نوں احسان بکن یا نگاہ ہدار بے حساب ع فل، بے شک پہ

مردم عیش و عشرت کفنت، لازماً مارا متگ کسیت کہ مرگ ع پد دومی زندگی ع ہرج احوالے راست گوشیں مجرے دانگ آبالکل حکمت ع روبرو برحق انت بس ہودا ہرنیک و بدلہ آئی نیکیں یا بدیں کار ع بدلہ رسیت گڑا "یوم الحساب" ع احوال ع انکار چون صحیح بیت کنت فل یعنی و بدے نیک و بد ع انجام یک ہم بیت نہ کنت تو الی آت کہ یک کتابے ہدایت دیو کنیں ہر اللہ پاک ع طرف ع بیاتیں کہ آمدمان ع بہ جوانیں رھبند ع آیانی انجام ع ردا احوال ع بیان بکننت، چنانچہ ہے زوتان اسے کتاب نازل بوتگ کہ آیتا قرآن مسبین گوشنت کہ آئی لفظان، حرفان، نقشہان و معنایان و بنشتانکان ماں ہر ہر چیز ع برکت انت و آپہ ہے مطلب ع دیم دیگ بوتگ کہ مردم بہ آئی آیتانی سرا فکر بجن انت و عقل مندیں مردم جہ آئی نصیحتاں سیت حاصل بکننت، چنانچہ جہ آیت ع پیش آ یو کنیں آیت ع چنگر صاف، فطری و جوانیں دستور ع معاد (واتری) ع مسئلہ ع گیش و گیوار کنگ بوتگ کہ کنیں عقل دارو کنیں مردم اگن فکر بجننت تو راستیں نتیجہ سربیت کنت (تنبیہ) شاید جہ "تدبیر" ع قوت علمیه ع وچہ تذکرہ ع قوت ع عملیہ ع نیمگ ع اشارہ بہ بیت۔ اسے کل احوال حضرت داؤد ع بیان ذیل ع گوشگ بوتگنت، دیم پدا ہمانی قصہ ع گڈی بہر بیان بیت فل یعنی سلیمان نامیں یک چنگے آترو ات کہ مثل ہمانی نبی و ہم بادشاہ بوت و فل یعنی اصلیں شریں و تیزریں و سبک رفتاریں اسپ کہ جہاد ع خاطر ع رودینگ بوتگنت آئی دیم پیش کنگ بوتنت آیانی چارگ و چکا سگ ع ردا ویر بوت دانگم روح ایر شت۔ شاید ماں اسے کار ع کلانیسی ع سوٹ ع عصر ع وقت ع وظیفہ و نت نہ کت، بریشی ع فرمائینتی ہج حرج نیست اگن یک نیمگ جہ ذکر اللہ ع سرظاہر ع زہر بوت تو دومی نیمگ ع جہاد ع اسپانی محبت و چارگندھن گوں ہمانی یاد ع وابستہ انت و بدیکہ جہاد ع مقصد کلمہ اللہ ع بالا برگ انت توبہ آئی تیاری و بیگیجی کارانی خبرگری چونکائی ذکر اللہ ع جہاد ع اہت نہ کنت آخر اللہ تعالیٰ ع جہاد ع اسبابانی تیاری ع ترغیب مداتیں توگوں اسے نیکیں مال ع مارا پرچا ایگر

زیات دوستی بوتگ ات، ماں ہجے جہاد ع جذبہ ع جوش و آئی بازی ع ردا حکم دات کہ اسے اسپان ع پدا و بارہ حاضر بکن ات چنانچہ اشان حاضر کنگ بوتنت و حضرت گوں زیادہیں دوستی و اکرام ع آیانی گردنان و کونڈان مشگ و صاف کنگ ع نکنت، آیت ع اسے تقریر لہتیں مفسران کنگ، و چہ لفظ "حب الخیر" ع آئی تا بتد بیت جوش بگوش خیر لفظ ہما مضمون ع نیمگ ع اشارہ کنگ انت کہ آئی بابت ع و اہر نبی صلی اللہ علیہ وسلم ماں حدیث فرمائنت الْخَيْلُ مَعْقُودَةٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لیکن ایگر عالمان ع اشی ع مطلب جوش گیتگ کہ حضرت سلیمان اسپانی چار و گزار ع مشغول بؤان ع چہ ہما وقت ع نماز یا چہ وظیفہ ذہول بوت (ذہول و شموشگ بہ نیتانی حق ع محال نہ انت) فرمائینتی کہ بگدات مال ع دوستی ع منارہ خدا ع یاد ع غافل کت دانگم روح ایر روگ ع من وتی وظیفہ ہم ادا کت نہ کت۔۔۔۔۔

مازل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... اے خبر راست انت کہ ماں اے مال و محبت و ہم بہ یک حسابے عبادت و خدا یاد و ہست ات مگر خاصین و مقربین بندھان و اے فکر بیت کہ ہرچ عبادتے و ہرچ و ہرے مقرر انت کہ او ہر مٹگلیت ان مٹگلیت تو چہ صدمہ و رنج و بے قرار بنت (توری گوں عذر و بہ بیت) گرز باغ دل خلا لے کم بود ہر دل سالک ہزاران غم بود۔ ماں غزوہ خندق و واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و بازیں نماز قضا و بوتنت با وجود واجہ ماں خاص جہاد و مشغول ات و ہرچ قسم و گناہ واجہ و سرانہ ات بے چہ ہرچ کافرانی سوب و چوش پیش آہت واجہ و بہ آیانی حق و ملائکہ اللہ بیوئنتھم و قبورھم فارا، وغیرہ لفظان گوں بدو عادیگانت، حضرت سلیمان ہم چہ یک مقررین و ہرے عبادت و فوت بوگ و بی قرار بوت۔ حکم ذاتی کہ اے اسپان و پدا حاضر کین ات (کہ اشان خداوندی یاد و فوت بوگ و سوب جوڑ بوتگنت) و ہرے کہ اے اسپ آرگ بوتنت ماں غیرت و بازی و حب خداوندی و غلبہ و ردا تلوار و دست و گران آیانی گردان و گونڈان و بڑگ شروع کت تا نہ غفلت و سوب و چہ و تا ہنجوش دور بکت کہ فی الجملہ اے غفلت و کفارہ جوڑ بہ بیت شاید بہ آیانی شریعت و اسپ و قربانی روا بیت و آیانی گور و اسپ و غیرہ ہمنکر زیات بنت کہ چرے چنت اسپانی قربان کنگ و ماں جہاد و کاران ہرچ تاوانے نہ بوتگنت و لفظ "فَطْفِقَ مَسْحًا" و اے ہم لازم نہ بیت کہ درستین اسپان و قتل کرگنتی، محض ہمنکر انت کہ اے کار و شروع کت و اللہ اعلم۔ اے تقریر و تائید چہ یک مرفوع حدیثے و بیت کہ آرا طبرانی و گوں خوبیں سندان چہ واجہ ابی بن کعب و روایت کنگ (راجع روح المعانی وغیرہ) و ماں حدیث صحیح و انت کہ حضرت سلیمان و یک روچے سوگند و ارت کہ انشی من و تی تمام لوگ یا نکافی گور و روان (کہ آہمفناد یا نوڈ یا صدمہ نزدیک و انت) و ہر یک جنینے یک بچے کا ریت کہ اللہ و راہ و آجہاد کنت، فرشتہ و القاء ہم کت کہ انشاء اللہ بگوش! مگر ماں دل و موجود بوگ و باوجود) چہ زبان و درشان نہ کتی، خدا و شان و بچارات کہ ماں اے و بیت و اسپ (مباشرت) و نتیجہ و یک زائکے و ہم چک نہ بوت تیوگ و چہ یک جنین آدمے و یک ناتماہیں چکے پیدا بوت۔ لہتیں مفسر گوشت کہ دینبوگ ہمانا تماہیں چک آورت آئی تخت و سرا ایرکت کہ بزور! اے تئی سوگند و برورد انت (آرا ادا گوں جسد جون) و تعبیر کنگ) اے ندرگ و گندان حضرت سلیمان و گوں شومانی و بہ اللہ یک و طرف و رجوع کت، و انشاء اللہ نہ گوشگ و ردا تو بہ و استغفار کت، نزدیکان رابیش بود حیرانی۔ ماں حدیث و انت کہ ان و واجہ انشاء اللہ بگوشتین تو بے شک قدرت دار و کیں اللہ و ہما ہم بکتیں ہنجوشکہ آئی دل و واہگ و مرادات۔ (تنبیہ) اکثر مفسران و آیت و تفسیر یک دگہ ڈولے ہم کنگ و اے درکت و بے سرد پادین قصہ سلیمان علیہ السلام و مندریک و جنانی قصہ نقل کتگنت ہر کس شوق دار بیت ماں تفسیر و کتابان بچاریت ابن کثیر اے بابت و نبشہ کنت و قدر و بیت ہذہ القصۃ مطولۃ عن جماعۃ من السلف رضی اللہ عنہم و کلاھا متلقاۃ من قصص اہل الکتاب۔ واللہ سبحانہ تعالیٰ اعلم بالصواب۔

وکی یعنی ہمنکر مزین شانیں حکومتے ہرے کہ آ ابید چہ من دگہ کس و مرسیت و نہ دگہ کسے آئی اہل ثابت بہ بیت یا مطلبی چوش انت کہ کسے و چوشیں ہیما تے بیت کہ حکومت و چہ من بیچ گیت کت بکنت (تنبیہ) ماں حدیثان انت کہ ہرنی و یک دعائے ہست کہ آئی بابت و اللہ تعالیٰ و اجابت و وعدہ کنگ یعنی آدعاء ضرور اللہ پاک قبول کنت شاید حضرت سلیمان و اے دعا ہما بہ بیت آخر نبی زاوہ و ہم بادشاہ زاوہ ات ماں آئی دعاء ہمے رنگ ہم موجود بوت کہ بادشاہی برسیت و بہ ہما داب و برسیت کہ تمام دنیا و حکومت بہ آئی دیما عاجز بہاننت۔ آزمانہ ملوک و زور آوریں مردمانیک ات چرے حساب و ہم اے دعا جہاد و رزوق و شوق و روء ات و ظاہر انت کہ انبیاء علیہم السلام و مقصد ملکاتی گرگ و چہ و تی شوکت و حشمت و پیشدارگ نہ انت۔ بلکین ہما دین و ظاہر و غالب کنگ و آسمانی قانونانی شنگ و تالانی انت کہ آہمے بار و خاطر و نبی جوڑ کنگ و دیم دیک بنت، پمشکا باید نہ انت ایشرا گوں دنیا دارانی دعا و سراقیاس کنگ بہ بیت و یعنی جنناں چہ آئی حکم و مزین نہیں عمارت و جاگہ اش جوڑ کت و مردار و وغیرہ درکنگ و ردا مادریایان بکش و ارتگنت۔ گوات و جنانی تابعداری و بابت و پیسرا ماں سورہ "سبا" وغیرہ و چیزے تفصیل گوشتگ و یعنی لہتیں دگہ بازیں جنات انت کہ آیان و سرکشی و گہرتی و سوب و ماں زنجراں (زمزیلاں) قید کنگ بوتگنت و ل یعنی کسے و بخشش بدے یا مدے مستروتے، اینکر بے حساب دات و حساب داد و ردا جسٹ و باو است ہم نہ بیت۔ حضرت شاہ صاحب نبشہ کنت "اے دگہ مہربانی کتی کہ اینکر دنیا دات و مختار کت۔ حساب داد و معاف کنان بے آئی و نان و ارتگنت چہ و تی دست و کتے و پات گوپان و"۔

والمعنى بادشاہت و باوجود آرزو روحانی تقرب و درجے بہ منے گورہ حاصل انت و مان نزدوس و برین و ہرچ علی و علیٰ علیٰ ترین ہنکین تیار انت آ
 ہنکت براتی جدا ایرانت و چہ قرآن کریم و پٹ و لوٹ و معلوم بیت کہ ہا کاران کہ ماں آیان کجام حسابے ناشری یا ایزاریا کجام راستن مقصد و فوت
 یوگی بہ بیت آیان و شیطان و طرف و نسبت دیگر بیت چوشک ماں موسیٰ علیہ السلام و قصہ و آہت "وَمَا أَسْأَلُكَ إِلَّا الشَّيْطَانَ أَنْ أَذْكَرَ لَكَ"
 (کہف دکو ع ۹۳) چیا کہ اکثرے قسم و چیزانی سوٹب نزدیک یا دور بہ کجام درجہ و شیطان بیت چہ ہمے دستور و حضرت ایوب و وقی نادرا ہی یا تکلیف و رنج
 نسبت شیطان و نیمگ و کت چوش بگوش کہ تواضع کنان و ادب کنان و اے ظاہرکت کہ الما چہ منی طرف و چیزے کوتاہی یا کجام ردکاری تے بہ وقی درجہ و رنج
 سرزد و توگ کہ بہ آئی نتیجہ ماں چوشیں آزاران کہ فتار بوتان یا مان مرض و جاور و شیطان و وسوسہ بان و کار مرز کنگ و کوشست بلکین کنگ و اے واجہ و
 ماں شکینگ و دل سیاہی و دردان و برداشت کنگ آراگوں نصب و عذاب و تعبیرکت، واللہ اعلم (تنبیہ) حضرت ایوب و قصہ ماں سورہ "انبیاء" و

گوشتگ اودا چارگ بہ بیت مگر معلوم بہ بیت کہ قصہ
 یاروکان و حضرت ایوب و نادرا ہی و بابت و ہرچ
 داستاے بیان کنگ ماں آئی و مبالغہ زیات انت
 چوشیں مرض کہ عمومی رہبند و ماں مردمانی حق و نفرت
 و شزاری و موجب بہ بیت انبیاء علیہم السلام و شان
 برخلاف انت کما قال تعالیٰ: وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ قَبْرًا ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا قَالُوا
 وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا (احزاب دکو ع ۹۳)
 ہمشکا لازم انت کہ بیان و ہما اندازہ و قبول کنگ
 بہ بیت کہ آنہوت و منصب و برخلاف مہبت
 فل و ہرے اللہ پاک و لوٹ انت کہ آرا اندرستی عطاء
 بکنت حکمی دات کہ وقی پادان زمین و بخت و یاد و
 جنگ ات کہ قدرت و چہ اودا سارتن آپ چہ
 درکت چہ ہمانی و جان تی ششکتگ و آپ تی وارکت
 و ہمانی آئی و شفاء سوٹب جوڑ بوت و آئی خاندان و
 مردمان کہ چہ بان و کنگ و سوٹب و مہرکتنت اللہ و
 چہ وقی مہربانی و جرایان دوسر (دو چند) عطاء فرمائنت
 تا کہ عقل مندیں مردم اے ہمیں داستانان و گندان
 بغہمت کہ ہرچ بندھے ماں رنج و دروان گرفتار
 ہوان و صبرکنت و خدا و واحد و طرف و رجوع کنت
 حق تعالیٰ چونیں پیے و آئی و کفالت و اعانتہ کنت
 فل حضرت ایوب و بہ مرض و جاور و بہ کجام جہے و
 نہ ہر گران سوگند و ارت کہ اکن آوش (تندرست) بوت
 تو وقی لوگی و صد در جنت آبی بی آئی و ہما جاور و
 ہمراہ ات و زیات میار بارہم نہ ات اللہ تعالیٰ و چہ وقی
 مہربانی و سوگند و راست کنگ و آرا ایک حیلے
 سوچ دات کہ اے تہنا بہ ہمانی و مخصوص ات مروجی
 اکن کجام کہے اے دابیں سوگند و بوارت تو بہ آئی و
 راست کنگ و اینکہ خبر بس نہ بیت (تنبیہ) چہ ہرچ
 داب و حیلہ و کجام شرعی حکم یا دینی مقصد و باطل
 کنگ مراد بہ بیت آروا انت چوشکہ بہ زکوٰۃ و اسقاط
 رد امر مان حیلہ کشتگنت البت ہرچ حیلے شرعی
 حکم و باطل مکت بلکین کجام معروف کارے و ذریعہ
 جوڑ بیت براتی اجازت انت و التفصیل یطلب
 من مظانہ و یعنی عمل و معروف و واہند
 کہ آگوں دست و پادان بندگ بکنت و گوں چمان

۲۳ دعائی
 ۷۱
 ۳۸ ص
 لَهُ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ وَحَسَنَ نَّابٍ ۖ وَادْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ
 آئی منے گورہ شرف انت و شری جاگہ و یاد کن منے بندہ ایوب را و ہرکے تو اے رجت آئی و وقی
 اِنِّي مَسْنِي الشَّيْطَانَ بِنَصْبٍ وَعَذَابٍ ۖ اِرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ
 بے شک چہ شیطان و دست و منارست رنج و درد و لکت بجن زمین و گوں و وقی پاوے اے ہر جان شود
 بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۖ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَ
 سردیں آپ انت و بہ نوشک و فحشانت ما آرا آئی و لوگ و مردمان و مثل آیان ہر ای و آسانی چہ وقی رحمت و
 ذِكْرَىٰ لِأُولَى الْأَلْبَابِ ۖ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَخْنُثْ
 و پنتے بہ عقل مندان و و ماگویش کہ بگماں و وقی دست و مالانی بندل و گدا بجن بہ آید و وقی سوگند
 اِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّا اَوَّابٌ ۖ وَادْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرَاهِيمَ وَ
 در من بندے بہ شک ماہرت آئی و صبر کنوک جو این بندے ات ایوب بیشک ارجو کنوک ات و یاد کن منے بندگان و ابراہم و
 اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولَى الْاَيْدِي وَالْاَبْصَارِ ۖ اِنَّا اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ
 اسحاق و یعقوب و کہ خدا بندانت دستانی و چمانی و بیشک ما درجت آیان و بہ چنگیں خبرے کہ
 ذِكْرَى الدَّارِ ۖ وَانْتُمْ عِنْدَنَا مِنَ الْبَصِطِيْنَ الْاٰخِيَارِ ۖ وَادْكُرْ
 یاد کن گیں آخرت و لوگ و فل و البتہ آ منے گورہ در چنگیں نیکیں کس انت یاد کن
 اِسْمَاعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْاٰخِيَارِ ۖ هٰذَا ذِكْرٌ
 اسماعیل و یسع و ذوالکفل و ہرکے چہ نیکان انت و اے قرآن پنت انت و
 اِنَّا لِلْمُتَّقِيْنَ لِحَسَنِ نَّابٍ ۖ جَدَّتْ عَدْنٌ مَّفْتَحَةً لِّهَمُّ الْاَنْوَابِ ۖ
 بیشک بہ ہر ہر کاران البت جو این جاگہ انت و اتزی با غنت و نامی چچ انت بہ آیان دروازہ و
 مُتَّكِيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِفَاكِهِتْ كَثِيْرَةً وَشَرَابٍ ۖ وَعِنْدَهُمْ قَهْرٌ
 تکر دیان و نشکنت ماں آئی و طلب کنت ماں آئی نیک بازن و نوشکی چیز و آسانی گورہ انت جنین آدم
 الطَّرْفِ اَتْرَابٍ ۖ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۖ اِنَّا هٰذَا
 چمان بہ چل کنوک انت ہر ہر ہر ہمیشنت ہر چیکہ وعدہ دیگر بوتگ و شہابہ حسا و رچ و تحقیق ایشنت

منزل ۶

خداوند کریم و قدرتان و گندان و وقی یقین بصیرت و زیات کنت و نبیانی شان اے داب و سہر بیت کہ آیان برابری و کہے خدا و آخرت و یاد کنوک
 نہ بیت، چہ ہمے خصوصیت و ذریعہ بہ اللہ پاک و گورہ آیان چہ درستان زیات اعلایں مرتبہ حاصل انت و حضرت اسماعیل و ذوالکفل و ذکر ساری و گوشتگ
 و ایسع گوشتگ کہ حضرت ایاس و خلیفات انبیاء اللہ پاک و نبوت و منصب عطاء فرمائنت و یعنی اے بیان و نبیانی نیکت و ہم تر و عام متقی این
 مردمانی انجام و گوش بدارات و حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت و ہرے ماں بہشت و داخل بیت ہر یکے شون دیگر و بغیر وقی لوگ و رونت، تو اے
 کنان و دروازگ و چچ کنگ و حاجت نہ بیت فل یعنی قسم قسم و نیگ، ثمرہ و نوشک و چیزان دل و تب و غلمان حاضر کنت و لک یعنی کل
 جنین آدم و رنا و یک عمر و بنت یا ماں شکل و صورت و ہیل و تب و وقی لوگ و اجہانی ہم عمر معلوم بنت۔

ول یعنی جنت و نعمتانی سلسلہ ہلا س بنت و نہ کنت رزقنا اللہ منها بفضله و کرمہ فانہ اکرم الا کرمین و ارحم الراحمین و یعنی تقوی دارانی عاقبت و احوال و معلوم دار بوقت ات توں ویم ترے ناسر و بدکاری انجم و احوال و گوش بدارات و یعنی بزور! ایش انت حاضر انت توں آتی تمام و پیش ات وک چہ غساق و لہتیں مردمانی گوشگ و رو و دوزخیانی بیانی ریم و آیانی گند و گسر مراد انت کہ مال آیان ماروز و مانی زہرا و بیت و لہتیں و نریک چہ جزو زیات ساریں آپ و گوشنت کہ چہ آتی ورگ (نوشگ) و سگ اذیت رسیت چوش گوش کہ غساق بالکل ہمیم و چپ انت و اللہ اعلم و اے گفتگو و دوزخی و ت ماں و ت و کنت، ہر و بدیکہ فرشتہ آیان و یک و یک و یاران و دوزخ و کناہ و جمع کنت او لی جماعت سردارانی بیت، چہ آیان بد آیانی زندہ رو و کاش و دینب و کیو کانی جماعت بیت۔ آرا چہ دور و آیان و کنت اول سر و آیو کیں مردم گوشنت کہ ایش انت اے یک دگہ فوج کمان و پریشان گوشنت ہر اسی ماں دوزخ و کپک و واسطہ سری کپنگ و پیدا ک انت، خدا و عذاب بریشانی سر و بکیات! اشان و ہم ہمد ایک و مرگی ات۔ خدا بکنت کہ اشان و دگہ ہج جاگے کشادہیں دست

مکیات بریشی و سر آپسہ دینت کہ کم بختان خدا و عذاب شے سر و بکیات، خدا ہج جاگے آرام شے نصیب و مکانات! شہا بہارات کہ شے انخوار و مگر اسی و سبب و مروچی ما، ماں چوشیں عذاب و گر فاریں، نوں شہا و ت بگوش ات کہ ما کجا برویں ہر چے ہست مے جلگ و دارگ و جاگے ہمیش ہر ہم ماننگ ما درست ہمد یکد گرے و سر و کپیں و غرق بییں و یعنی و ت ماں و تاہٹ و پٹ کنان و پدا گوں حق تعالی و دوزخی کنت کہ ای پروردگار ہر کس چہ وقتی شوی و اے بلاہ و مصیبت مے گت و لوپ کنگ آرا ماں دوزخ و دوسر عذاب ہرے، شاید ہے فہمنت کہ آیانی دوسر عذاب و گندان کمیں دل مے سارت بیت حالانکہ او دا دل و سارتی و سامان کجا دست کپیت و یک دگرے و ملامت کنگ و بہت پٹ کنگ ہن او دا یک مستقل عذاب بیت و ک او دا گندنت کہ کل و ت ماں و تا یک دگرے و جاہ یار کپیں مردم اوئی و اعلا یں ماں دوزخ و روگ و واسطہ جمع بو گنت۔ مگر ہما مسلمانان کہ اشان آیان و جاہ آو رنگ ات و چہ درستان زیات آیان و بہ کلاگ و مسخرہ زرتگ ات اے جاگے و نظر و نہ کپنت تو حیران بو ان و گوشنت کہ زانا مار و کمان و آیان و بہ کلاگ و زرتگ ات اے قابل نہ انتت کہ مروچی دوزخ و نریک و بہ بنت یا ہمد ابہ دگہ جاگے و انت کہ پرا یان مے چہ نہ کپنت و یعنی سر ظاہر اے خیر قیاس و برخلاف انت کہ ماں آگ و چیل و گوں یک دگرے و بیڑہ بکنت، عذاب و ہینا کیں ندرگ چوں دگہ دیکے و دلگوش گور کنگ و کلنت۔ بلے یاد کپن ات! چوش الم و بوگی انت۔ اے بانکل یقینی کپ ایت کہ مریشی و ہج شک و شبہ نیست۔ و در حقیقت و اے ہم آیانی عذاب و تکمیل و سرچی انت وک منی کار تو بس ہینا کنت کہ ترار چہ آیو کیں ہینا کیں ساعت و ردا ہستار کنان و ہرچ ترسنا کیں آیو کیں دورے پیدا ک انت باید انت کہ چہ آیان شمارا معلوم دار کنان، باقی شمارا گوں ہما حاکم و کار کپیت آتو بس یکیں خدا انت کہ آتی دیماکام خورد و مزین ہج کس ساہ کش ات کت نہ کنت ہمک چیز آتی و دیماپہ ترس و لرز بیت آسمان

۴۸ ص ۷۱۱ دمالی ۲۳

لِرِزْقِنَا مَالَهُ مِنْ نَفَادٍ هَذَا وَإِنَّ لِلطَّغِينِ لَشَرَّ مَا بَ ۵۵ جَهَنَّمَ ۵۶

روزی مے و انگیں ہج نیست انت آرا زوال و ہمیش انت جزا وک و بے شک خدا سرگوز و کافی بدانت جاگے و اتری و دوزخ انت

يَصَلُّونَهَا فَيَسُّ الِهَادِ ۵۷ هَذَا فَيَلِدُ وَقُوَّةَ حَيْمِرٍ وَغَسَّاقٍ ۵۸ وَ

کہ ماں آتی آیان ماں بنت گدا بدین آرام و جاہ انت۔ اے عذاب ہر دایم آپ و دیم گدا بایزنت کہ کشت و

اٰخِرُ مِنْ شَكْلِهِ اَزْوَاجٍ ۵۹ هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا مَرْجَا بَهُمْ ۶۰

دگر عذاب ہست انت ہے شکل و تہ نہیں۔ اے یک فوج کہ ایردوان انت گوں شہا، زمین پراہ مبات بہ آیان

اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارَ ۶۱ قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْجَا بَكُمْ اَنْتُمْ قَدْ مَتَمَّوْا

بیشگ آمان آس و داخل بو و ک انت، آگوشنت بلکین شہا کہ زمین پراہ مبات بہ شہا، شہا ساری ویم داگ آرا

لَنَا فَيَسُّ الْقَرَارِ ۶۲ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا

پہ ماگدا سلیں جاگے دوزخ و گوشنت اے مے رت ہر کس کہ ساری و آرت بہ مایشرا گدا زیات کپن آرا عذاب

ضِعْفًا فِي النَّارِ ۶۳ قَالُوا مَا لَنَا لَنْزِي رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ۶۴

دوسری ماں آس وک و گوشنت چون انت مارا کہ ہما مردمان گندیں کہ حساب کنگت ما آیان چہ بدیں مردمان۔

اَتَخَنُّهُمْ سِحْرًا كَمَا مَزَّغَتْ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ ۶۵ اِنَّ ذٰلِكَ لِحَقُّ تَخَاوُفٍ

آیان و کپت بہ مسخرہ یا شکنتت ہم چہ آیان وک بہ شک اے حقیق کپ ایت کہ جنگ و بیڑہ

اَهْلِ النَّارِ قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ

کنت و ت ماں تا دوزخی و گوش من و ترسیو کپیاں و نیست ہج خدا اید چہ یکیں خدا و

الْقَهَّارِ ۶۶ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۶۷ قُلْ هُوَ

زور اکین و رب انت آسمان و زمین و ہر چہ آیان میا جی انت زبردت گناہ بشوک وک، تو گوش

نَبُوْا عَظِيْمًا ۶۸ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ۶۹ مَا كَانَ لِيْ مِنْ عِلْمٍ بِاللّٰلِ

اے مزین جہ انت شہا چہ آتی ویم ترسنا ک ات وک من نیست انت ہج علم بہ دیوان و

الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۷۰ اِنَّ يُّوْحٰى اِلَيْكَ اِنَّمَا اَنْزٰى نَزِيْرًا مُّبِيْنًا ۷۱ اِذْ

بہ ترس آسمان و ہر چہ آیان جہ گوشنت و کپ کنگ نہ بیت منی ننگ و مگر اید ترسیو کپیاں سر ظاہر یں وک، و ہر کہ

منزل ۶

وزمین و آیانی میا جی و چوشیں چیز نیست کہ بہ آتی تصرف و چہرہ و مبیعت، داں ہر و ہر و بواہیت آیان و قائم پشت بگیبیت و ہر و ہرے بواہیت آیان پرشت و پرورش کنان برابر سر بر بکنت آو راگ و زبردست و دست و تھے گپت کنت، چہ آتی زبردستیں قبضہ و کجام کس انت کہ تجان و در کپیت کت بکنت و گوں اشی و ہر و آتی و بے حساب و بے حدیں رحمتان و بختشان کجام کس و مجال انت کہ محدود بکنت یا کم اش بکنت و یعنی قیامت و آتی احوال کجام ادنائیں گپے نہ انت مزین گراہیں و المی خبر ایت کہ من بہ شمارا سر کپیاں۔ عَوْدٌ يَنْتَسَاءُ لَوْنٍ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ الَّذِيْ هُوَ فِيْهِ مَخْتَلِفُوْنَ (بناء د کو ۱۰) مگر بدوری کپ ہمیش انت شہا بالکل چہ آتی طرف و بے فکر ات ہرچ کپے کہ بہ شے دوز و اسی و بیان کنگ بیت آتی و ماں دل و جاگے ندرے ات بلکین چہ چکانی کلاگ گمرگ شروع کن ات کہ قیامت کدی کیت ہونکانی کیت و ایدیکہ دیر چہ ابو گانت آرا پر چازوت تر حاضرنہ کن ات و غیر ذاک وک «ملا اعلیٰ» (بہر و مجلس) مقرہیں ملائکہ و غیر ہم و مجلس انت کہ چہ آیانی ذریعہ و خدائی ترا بیرو عالم و تصریفات کو نیہ ظاہر بنت یعنی ماں ملا اعلیٰ و عالم و نظام و بقاء و بابت و ہرچ تدبیر یا بحث و قیل قال بنت منارا آیانی بابت و چہ خبر ات

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

..... کہ گوں شمایان بکتیں اللہ تعالیٰ ہر چیز سے بابت و منارا معلوم دارکت ہمایان و من بیان کنت و ہرچیکہ من گوشان چہ ہائی وحی و احوال دیگر بیان کنان، منارا ہے حکم سر بوتگ کہ درستان و چہ ہما آیکس خوفناکین مستقبل و شری و بیان کنان و آگاہ کنان باقی پشت کیت ہے کپ کہ آوقت کدی کیت و قیامت کدی قائم بیت ہے نہ یہ اندازہ اشی ضرورت انت ناشی احوال کسے و راسرکنگ بوتگ، ماں یک حدیثے انت کہ ماں لھتے نبیانی (علیہم السلام) اجتماع و قیامت و ذکر جاری بوت کہ کدی کیت کلان و بہ حضرت ابراہیم و حوالہ دات آتی و فرمائینت کہ منارا معلوم نہ انت پدا کلان و حضرت موسیٰ و سراحوالہ کت چہائی طرف ہے ہم ہے جواب بوت آخر درستان و حضرت مسیح علیہ السلام و نیمگ و رجوع کت آتی و فرمائینت «وجه الساعة» (عین قیامت و وقوع و ساعت) تو منارا ہم معلوم نہ انت البت حق تعالیٰ و گوں من اسے وعدہ کفک الخ و ماں دیگر حدیثے انت کہ حضرت مسیح و حضرت جبرئیل و قیامت و ایک و وقت و بابت و جست کیت فرمائینتی و ماں المستول عنہا یا علمو من السائل، من چہ تو گیشتر معلوم دار نیان، معلوم بوت کہ ماں ملأ اعلیٰ و قیامت و بابت و

قال ربك المليك انا خالق البشر امن طين فاذا اسويت ونفخت فيهم من روحي ففعلوا لسجدين فبعد المليك كلهم اجمعون
 ماں آتی چہ وقتی روح و فک گوا کت آپ آتی و ہم سجدہ کنان پدا سجدہ کت فرشتیان درستی ہوری و
 الا ابليس استكبر وكان من الكافرين قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت امرنت من العالين
 ابید ابلیس کت و سرکشئی کت و بوت چہ کافران و کت گوشت خدای آئی ابلیس کجما چیز و دور داشت
 ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت امرنت من العالين
 ترا ایک سجدہ کتے ہما چیز کہ من جو کت گوں تو دین مشتائی آیا تو کت یا تو ہستے در حقیقت چہ مزین شانان و
 قال انا خير منه خلقتني من نار و خلقته من طين قال
 گوشت شیطان و من شتران چہ آتی، شما پیداکت منارا چہ آس و پیداکت آسرا چہ گلے و کت گوشت خدای
 فاخرج منها فانك رجيم و ان عليك لعنتي الى يوم الدين
 تو در کپ چہ ادا کہ تو مرد و بوتے و کت، و تحقیق تھی سرانہ منی لعنت دان روح و جزا و کت
 قال رب فانظرني الى يوم يبعثون قال فانك من اللذين
 گوشت ابلیس اے منی رت گوا انارا امہلت بد دان ہمار و کت کہ دم و کت با و کت بنت و کت گوشت خدای تحقیق تو بہت دانتے
 الى يوم الوقت المعلوم قال فبعزتك لا غوبهم اجمعين الا
 دان ہمار و کت کہ آتی و ہر معلوم انت و کت گوشت ابلیس تھی عوت و سوگند انت البت من گراہ کنان درستان و مگر
 عبادك منهم المخلصين قال فالحق والحق اقول لا ملئك
 تھی ہما بندیان و کہ مخلص انت۔ گوشتی گوا ہمیشہ انت حق کت، من تعین کت گوشان، البت من فرد و نور
 جهنم منك ومن تبعك منهم اجمعين قل ما اسئلكم
 پرنکان دوزخ و چہ تو و چہ تھی تابعداری کنوکان، درستان و۔ تو گوش من نزلوٹاں چہ ہما
 عليه من اجر وما انا من المتكلفين ان هو الا ذكروا
 بر آتی و سر اچ عوض و نیات منے چہ ہنر سازان، نہ انت آ (قرآن) مگر بہت

اسے ہمیں چیز سے بحث و تکرار برے برے بیت و چریشی و
 ابید دیگر باز مسائل انت کہ آیا ان یک دابے و تکرار و
 قیل و قال بیت۔ چوشکہ ماں یک حدیثے اللہ تعالیٰ و
 چہ و ابہ و چہ ذم تہ سوال کنگ «فیسو یختصو
 الملأ الاعلیٰ» و دوا چہ جواب دیگر ہم مذکور انت
 مگر او در مباحثات و علم ابید چہ وحی الہی و دیکہ کجما
 رہبندہ بیت کنت ہے یکیں رہبند انت کہ جرائی و اہل
 القار و جڑھے ترا معلوم دارکنگ بوت چہ ہمیشہ ملأ
 اعلیٰ و اختصام و حال معلوم بوت و ہما جڑھے کہ ابلیس و
 گوں آدم و معاملہ و بابت و بوت کہ آتی ذکر دیم ترا
 پیداکت انت آہم چہ ہے رہبندہ معلوم بوت ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد و حضرت شاہ صاحب
 بنشتہ کنت کہ اسے ہم یک تکرارے ات فرشتگان بابت و
 فرمائینت و یعنی قالب و شریار کنان و چہ وقتی طرف و
 یک روح ہتے بلکان، حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت کہ
 «روحی» (و تو سہ) پمشکا فرمائینت کہ آچہ آپ و خاک و
 جوڑنہ بوت چہ عالم غیب و آہت۔ چیزے مضمون روح و
 بابت و ماں سورہ نبی اسرائیل و گوشتگ او دار روح و
 اسے اضافت و سرا قدرے روشنی دیگر بوتگ باید انت
 کہ چارگ بہ بیت و اسے قصہ ماں «سورہ بقرہ» و ہم
 ماں «اعراف» و غیرہ سورتان و گوشتگ ماں اعراف و
 فوائد و مفصل بحث کنگ بوتگ آسرا یک برے پدا
 چارگ بہ بیت و کت حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت
 اسے (ابلیس چہ بندہ) یک جتنے ات کہ اشان اکثر چہ
 خدا و حکم و منکر انت بلے ہنوں (چہ وقتی عبادت و غیرہ
 کثرت سوب و) ماں فرشتگان آتی مند و نیاد بوت و
 و حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت «یعنی بدن و گوں
 سر ظاہری دست و روح و را چہ غیب (باطن) دست و
 اللہ پاک غیب و چیزان بہ یک دابے و قدرت و و
 ظاہری چیزان گوں دومی داب و قدرت و جوڑ کنت
 ماں اسے انسان و دو ہیں ہمیں قدرت تی خری کت و
 (ماں «سورہ مائزہ» و چہ ششم و ختم و نزیک و «بیل
 ید اہ مہتسو طتان یففق کیف کتشاء» و
 فوائد چارگ بہ بیت) بہ منے گور و ماں اللہ تعالیٰ و نعت

وصفات و سلف و مسلک زیات قوی و زیات احتیاط و ادوک انت و یا یہ زانت و تارا منن جوڑ کنگ لوٹات یا حقیقتہ تو دتی مرتبہ و برزو بالا فہم ات
 و ماں سورہ اعراف و اشی و بیان گوشتگ۔ حضرت شاہ صاحب بنشتہ کہ «آس انت گرم و پیر جوش و خاک سردانت و خاموش۔ ابلیس آس بہتر زانت اللہ پاک
 اسے خاک پسند کت و یعنی ماں بہشت و فرشتگان دیوان و رنگ ات نوں چہ او دارکنگ بوتگ و یعنی دان ہما و بد و تھی علمانی ذریعہ و لعنت کیش بو ان
 بیت۔ آتی و رند چہ بیت؟ آتی و جست و مکن۔ و ہم تر و کیت لا ملئک جھنم منک و من تبعک منہم اجمعین و او دابہ رچ لعنتے بیت
 او و لعنت آتی مقابلہ و دوزخ و دول و بنت و یعنی صور و دان دومی دمگ و کت یعنی دان اوئی دمگ و نزیک و۔ نہ جرائی و بعد و کت یعنی منی کل
 خبر برحق و راست بہت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

۵
۱۴۲

لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ وَّلَتَعَلَّمْنَ نَبَاۤءَ بَعْدِ حِيْنٍ ۝
 دوسوچہ کلین عالم ء والبت شما معلوم دارینت چہ آقا احوال ء کلین زمانگ ء زندول ۔
 سُوْرَةُ الزَّمْرِ مَات مَكَّة ۝ نَازِل بُوْت وَاَقْرَبُ هَفْتَا وُوِيْحِجْ اَبَاَت اِنْت وِهَشْت رَكُوْع
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کنان گون اللہ نام ء ہما کہ بے اندازہ مہربان زبیریں رحم کنو گئے
 تَنْزِیْلُ الْکِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَکِیْمِ ۝ اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَیْکَ الْکِتٰبَ
 نازل کنگ ایت کتاب ء چہ اللہ کہ آندہ دست ایت حکمتانی داروک ء ۔ بیشک ما نازل کتہ تہی طرف ء کتاب
 بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لِلدِّیْنِ ۝ اِلَّا اللّٰهُ الدِّیْنُ الْخَالِصُ وُ
 بہ راستی ء گولا عبادت کن خدایہ خالص کنوک بیٹے بہ ہمائی عبادت ء آگاہ ہو کہ بندگی خالص بہ خدا انت ء
 الَّذِیْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِہٖ اَوْلِیَآءَ مَا نَعْبُدُھُمْ اِلَّا لِقُرْبُوْنَا اِلٰی اللّٰهِ
 ہما کسان کہ گیتش ابد چہ خدایہ دوست گوشتش ما آیانی عبادت ء کنیں مگر ء اے سبب کہ نزدیکت ما
 زَلْفٰی اِنَّ اللّٰهَ یَحْکُمُ بَیْنِھُمْ فِیْ مَاھُمْ فِیْہِ یَخْتَلِفُوْنَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ
 گون خدایہ بر تہہ ء بے شک خدا فیصلہ کننت آیانی میا بجی ء ماں ہر جیکہ آجیڑہ کننت ء بیشک اللہ
 لَا یُھْدِیْ مَنْ هُوَ کٰذِبٌ کَفّٰرٌ ۝ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ یَّتَّخِذَ وَلَدًا
 راہ زدنت ہما کس کہ آدروغ بند روک انت ء اگن خدایہ بلوشتیں ایکہ بگر بیت چک
 لَا صُطْفٰی مِمَّا یَخْلُقُ مَا یَشَآءُ ۝ لَسْبِحَہٗ ۝ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝
 البت در چنگتی چہ ونی مخلوق ہر کس بلوشتیں ء پاک ایت آذات ء آخدا تہنار انت زورا کیں ء
 خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ یُکُوِّرُ الْیَلَّ عَلٰی النَّہَارِ وِیُکُوِّرُ
 پیدا کرتنت آسمانان وزمینہ ء بہ راستیں رہنڈر بتائیت شب ء را بہ روح ء سراسر و بتائیت
 النَّہَارَ عَلٰی الْیَلِّ ۝ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۝ کُلٌّ یَّجْرٰی لِجَلِّ قَسَمٰتِیْ ۝
 روح ء بہ شب ء سراسر ء و تاج کنگی روح ء و ماہ ء ہر یکے روان بیت بہ مدت ء مقرریں

منزل ۶

ول یعنی چہ نصیحت ء غرض ہمیش انت کہ وقی دوست دشمن ء مباحی ء فرق و تفاوت ء جاہ بیارات ۔ شیطان لعین کہ آزلنی دشمن انت آتی راہ ء
 مرویات ۔ نبیانی خبر ء بکرات کہ آپہ شے دوزوا ہی ء دیم دیگ بو گنت ۔ من پرے نصیحت ء چہ شما ہیچ مزدے یا عوفیے ء دلمانگ نیان نہ چہ وقی
 طرف ء من وت گڑھیں خبر (خود ساختہ) کنان ء اللہ پاک ء یک بیم و تر اے کتہ آیتا بہ شما سر کنوں کیں مدت ء چہ بعد شمار معلوم بیت کہ ہر چ احوالے
 شمار سر کنگ بو تک ات آدان کجا حد ء راست انت ۔ و ہر چ نصیحتے کنگ بو تکت چون راست وفائدہ مندات ۔ تمت سورۃ ص بعون اللہ وحسدہ توفیقہ و اللہ العزیز
 فل چونکہ زبردست انت ہمشکا اے کتاب ء حکم الم ء تالان و کار مرز کنگ بنت ہیچ مقابلہ کنو کے آتی شنگ و تالانی یا کار مرزی ء بندگت نہ کننت ء وحکیم انت
 ہمشکا دنیا ء ہیچ کتابے آتی خوبیاں و حکمتانی مقابلہ ء کتہ نہ کننت فل یعنی چو پیش ء و تارا بہ اللہ پاک ء بندگی ء مشغول ہدار کہ آچہ شبہ و شرک و ریا

و غیرہ ء پاک بہ بیت بہ ہیے طرف ء مردمان ء قولاً و
 فعلاً دعوت ہم بدے و جار بجن کہ اللہ ہما بندگی ء
 قبول کننت کہ خالص بہ ہمائی ذات ء کنگ بہ بیت
 عملے کہ چہ اخلاص ء ہورک انت اللہ ء گور ء آتی ء
 ہیچ قدرے نیست فل چونائی ء مشرکیں مردمانی قول
 ایش انت کہ ما اے خوردیں خدایان و بتانی پرستش
 کنان ء گون مزین خدایہ قریب بتیں ء و گڑہ آمتے
 سرا مہربان بیت کہ چرائی برکت ء مے کار شریعت
 ہیے گپ ء جواب دات کہ شما اے نابکاریں حیلیمان
 ماں خالصیں توحید ء ہر چ جیڑے مان کنگ
 لوٹات و گون اهل حق ء اختلاف داران ء
 شرک و بت پرستی ء دیما آرگ ء واہگ دارات
 آتی عملی فیصلہ چہ اللہ پاک ء طرف ء دیم تہہ کنگ
 بیت و یعنی ہر کس ء ماں دل ء پکارا دہ کنگ
 کہ ہجر راستیں گت ء قبول دارنباں ء مدام دروغ
 و ناحقی ء سرا تہمت کنان حقیقی نعمتانی دیوکیں
 و اہم ء یل کنان ء دروغیں محسنانی بندگی کنان ء
 اللہ پاک ء عادت انت کہ اے ہمیں کورولانے ء
 فوز و کامیابی راہ ء نہ پر بندیت فل چہ ادا آیانی
 رد انت ہر کس بہ اللہ پاک ء اولاد جو بزکنت چوشک
 نصاری ء حضرت مسیح خدایہ چک قرار دات و گون
 ایشی ء ہور چہ سہ خدایان ہیچے ہمائی ء منوک
 انت یا عرب ء لہتیں قبائل ء فرشتگان ء خدایہ
 جنین چک کنگت مطلب ہمیش انت کہ اگرے
 بندے ہر اللہ پاک ء ہیے ارادہ بکتیں کہ آیتا اولاد
 بہ بیت تو ظاہر انت آتی ء چہ مخلوق ء کسے ء پرے
 مطلب ء گچین کنگت چیا کہ چہ دیبلان اے ثابت
 بو تک کہ ابد چہ یکتیں خدایہ ء کتہ کل چیز آتی مخلوق
 انت نون ظاہر انت کہ ماں خالق و مخلوق ء کجام
 درجہ نوعی یا جنسی اشتراک نیست گڈ ایک دگرے ء
 بت یا چک چون بو ت کننت و دھرے ماں خالق
 و مخلوق ء اے شنگ ء بوگ محال انت تو اللہ پاک ء
 طرف ء چہ چوشیں ارادہ ہم محال بیت ۔ ابد چریشی ء
 فرض بکن اے چیز محال مہوتیں پدا ہم فرشتگان ء
 جنین چک قرار دیک تو ہجر ماں فہم ء ہم نہ بہتگات
 و ہرے چہ مخلوق ء گچین کنگی ات تو اشی ء مطلب

چی انت کہ خدا پروتا ادنائیں چیز ء انتخاب ء بکنت و اعلا تیں اولاد ء یک یک ء گچین کنان شمار بدننت فل یعنی ہمک چیز آتی دیما مغلوب و زبردست
 انت ء چہ آتی ء ہیچ کس زبردست تر نہ انت نہ آپہ یک چیز ء حاجت داریت آخر اولاد پہ کجام مطلب ء پروتا جوڑ بکنت و مغرب ء و ہرے
 دیم ء مشرق ء بکن تو معلوم ہنجوش بیت کہ چہ افق ء تہارو کی ء یک چادرے چست بوان ء پیدا ک انت چہ وقی دیما روچ ء روشنی ء مغرب ء
 نیمگ ء چوصف ء بیجان ء روان انت ہیے داب ء بہ گور بام ء و ہرے نظر ء کیت کہ روح ء روشنائی شب ء تہاری ء چہ مشرق ء تہلانک
 دیان ء پیدا ک انت ۔

فل یعنی چہ ہے زبردستیں قدرت، اسے بست و بندہ قائم کنگ و داشتگی مردمانی گستاخان و ناشترین کاران و پینوش انت کر اے کل نظام در ہم بر ہم کنگ بہ بیت لیکن آمون بخشوک و در گذر کنگ انت چہ وقی عفو و مغفرت، شان برکت، یکیں دمان، اے دنیا، پرشت و پرورش نہ کنت فل یعنی آدم علیہ السلام و آئی ہمسر جو علیہا السلام فل یعنی بہ شے نفع نیکی چہ دولتان ہشت نر و مادہ پیدا کنت آشر، گوک، میش و پس، کہ آیائی ذکر ماں

سورہ انعام، گو سنگ فل یعنی درجہ بدرجہ کم کم پیدا کنت مثلاً چہ نطفہ، علقہ جوڑ کنت چہ علقہ، مضغہ اڈ کنت پیدا ہڈ جوڑ کنت و آیائی سر گوشت پوش ات آخر، روحی ماں کنت وہ یکے لاب دومی رحم سیمی ہما نیکیں پوش کہ ماں آئی، چکت بیت۔ ہے پوش گون چکت، ہور در کسبت۔ فل یعنی و ہرے خالق، رب، مالک، حاکم ہما وت انت تو معبود چہ آئی، ابید دگہ کئے بیت کنت بہ خدائے واحد، اے صفتانی اقرار کنگ، پید دومی بندگی چہ معنا داریت مقصد، اینک نزدیک سر توان، کجا نگو دیم، تاب و یگات و ک یعنی کافر بوان چہ آئی انعامات و حقوق، انکار کنت ات تو تاوان پر شتاوت انت آترا، ہج نقصان نہ بیت البت اے ضرورت انت کہ آچہ کفر، راضی نہ بیت چہ وقی بندھانی کافر و منکر جوڑ بوگ، وش نہ بیت و اے چیز، پر آیان ناپسند کنت فل یعنی بہ بندھان لازم انت کہ آئی حق، جاہ یاران، مطیع و فرمان گزار بہ بت اے خبر آرا پسند بیت کہ آئی نفع ہمایان، و تار سیت فل یعنی ناشکری یکے بکنت و گرفتار دگہ کئے بہ بیت چوشیں کو راستی بہ آئی گورائیت انت ہر چیکہ گندھیں کنت، جواب داروت بیت۔ فل یعنی اودا سر بوان، کلائی نیکیں و بدیں عمل دیم ایر کنگ بنت کجام خوردیں و مزینں کارگار نہ بیت چیا کہ چہ خدای علم، ہج چیز در نہ انت ماں دلانی بن تل، ہر خبرے پوشیدہ بہ بیت آترا ہم زانت فل یعنی انسان عجیبں جاوڑ خدای بند انت، مصیبت بہ آئی سرا بکسبت تو مارا یاد کنت چیا کہ وت گندیت کہ ہج کئے مصیبت، نہ نکلینیت پیدا جا ہیکہ اودا اللہ مہربانی، چہ ذرہ آرام و دلجمعی نصیب بوت ہما دمان، گون اشی، ہور آوقی اولی جاوڑ، شمشوش کار سیت کہ پرا نیکی ہنوں ہنوں مارا توار پر جنکانت عیش و عشرت، نشہ، ہمنکر مست و غافل تریت چوش گوش کہ کردی ہم مارا جا ہی نیا ورتگت، اللہ پاک، دانگیں نعمتان، دومی دروغیں و وت گریں خدایائی طرف، منسوب کنگ، لکنت و گون ہمایان ہما معاملہ،

الاهو العزيز الغفار ۱۰ خلقکم من نفسٍ واحدة ۱۱ ثم جعل منہا زوجہا وانزل لکم من الانعام ثمنیۃ ۱۲ ازواجٍ مخلوقات فی بطون لوگی، راف و ایر گسگی بہ شما چہ دولتان ہشت جفت فل اڈ کنت شمارا ماں شکم، امہتکم خلقا من بعد خلق فی ظلمت ثلاث ذلکم اللہ ربکم لہ شے ماتائی یکے سیمی پیدا کنگ، نر دگہ پیدا کنگ فل ماں سکہ تہاریائی توک، آخرا بیت شے بہ جاتی انت الملک لا الہ الا هو فانی تصرفون ۱۳ ان تکفروا فان اللہ بادشاہی، نیست ہج حاکم ابید چہ آئی، گدا شمار گردان بیت فل اکن شما منکر بیت گدا تحقیق خدای غنی عنکم ولا یرضی لعبادہ الکفر ۱۴ وان تشکروا یرضہ حاجت نیست انت شے، و پسند کنت بہ وقی بندیاں انکار، و اکن شما آئی حق، جاہ یاران تو آرا پسند لکم ولا تزر وازرۃ و نر اخری ثم الی ربکم فرجعکم فینبئکم داریت پر شتاوت و بڈر کنت بڈر کنگ بارے دگرے، فل پداوقی رب، نیگ شے و اتری انت گدا حال ذنت شمارا بیا کنتم تعملون ۱۵ ان علیم بذات الصدور ۱۶ و اذ امس الانسان ہر چیکہ شما کنگ۔ تحقیق آرا نوک انت دلانی خبران، فل و و ہدیہ بہ سیت انسان، خرد عاریب منیب الیہ ۱۷ ثم اذا حوٰلہ نعمۃ منہ نسی ما کان رنج دعا کنت ماں بارگاہ، وقی رب، رجوع کمان، آئی نیگ پیدا ہدیہ عطا کنت آرا نفع چہ وقی بہتاء، آشوشیت ہر چیکہ یدعوا الیہ من قبل و جعل للہ انداد الیضل عن سبیلہ دعاوتی بہ آئی نیگ کجا جد و پیش و کئی بہ خدای ہمسران، تاکہ گمراہ بکنت چہ خدائی راہ، فل قل تمتع بکفرک قليلا ۱۸ انک من اصحاب النار ۱۹ امن هو کانت تو بگوش سیت حاصل کن بروقی کفر، کیں نہ مانگ، تحقیق توے چہ دوزخیاں فل آیا کسیکہ آعمادت کنگوت اناء الیل ساجدا و اوقا ما یحذر الاخرة و یرجو رحمة ربہ قل ساعتان شب، سجدہ کنان و اوشتان، ترسیت چہ آخرت، و امیت داریت بہ وقی رب، در شتا، تو بگوش

کنت کہ آگون خدائے واحد، کنگ لوٹگت اسے رنگ، وت ہم گمراہ و بدر راہ بیت و چہ وقی قول و فعل، اے گمراہ کہ مخلوق، گمراہ و بدر راہ کنت فل یعنی خوب انت کفر، زندہ گوازیان، ادا چنت روج، عیش کن و خدای داں ہما و ہد، ترا مہلت داتگ چہ دنیا، نعمتان وقی بہر، پد بجن و عیش کن چرائی بعدتی جاہ منند دوزخ انت کہ چہ اودا کردی رستگاری نصیب نہ بیت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ

چون برائت ہم اکس کہ زبان انت ڈہماکس کہ نزان انت، خبر ہمیش انت کہ پنت ڈ

أُولُو الْأَلْبَابِ ۞ قُلْ يَعْبَادُ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِينَ

عقل مند گنت و تو بگوش اے منی ہما بندیان و ک یقین دارت بزس ات چر و قی رب ہر ہما کسان کہ

أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ۞ إِنَّمَا

آیان نی گت ماے دنیا پے آیان انت خوبیں جزا و خدا زمین پراہ انت - بیشک تہا

يُوقَى الصَّبْرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ

دیگ بیت صبر کنوکان آتافے مزد بے حساب و تو بگوش! من حکم بوتگا ایکہ من بندگی کننا

اللَّهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۞ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۞

اللہ خالص کنوکان بیان پے ہما فی عبادت و من حکم انت ایکہ بیان اولی فرمان بردار و

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ

تو بگوش من ترساں اگن نافرمانی کننا و قی رب ہر چہ عذاب و من زمین و حج و تو بگوش حدیث عبادت

مُخْلِصًا لِدِينِي ۞ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ

کنان گون اخلاص پے ہما فی انت ہی عبادت - نون عبادت کنن ات ہر چہ کشتہ دل کشتہ ایدہ خدا و تو بگوش بے شک تاوان بار بخت

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ہماکس کہ وقی جنڈیش تاوان دات و وقی لوگ و مردمان قیامت و روج و - آگاد ہو ہمیش انت سر ظاہریں

الْبَاطِنِينَ ۞ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلْمٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلْمٌ ۗ ذَٰلِكَ

تاوان و پے آیان چہ بزرے جبر انت آس و وجہ جہل و آیان جبر انت و اے عذاب

يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُ فَاتَّقُونَ ۞ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ

ترسینت خدا و قی بندیان و اومنی بندیان گدا چمن بزس آقی و ہما کسان کہ پیریز کشش چر شیطان و

أَنْ يَّعْبُدُوا هَا وَأَنْ يُّوَالِيَ اللَّهُ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادَ ۗ الَّذِينَ

عبادت و روج کشش بے خدا نیمگ پے آیان مشرہ انت و گدا تو مشرہ بدہ منی ہما بندیان کہ

منزل ۶

دل یعنی ہر بندھے کہ شپ و اب و آرام و میل کنان و اللہ عبادت و لگت کردی آئی دیمان دست بندان و اوشتات کردی سری بہ سجدہ و بخت یک نیمگے آخرت و خوف و آئی دل و بے یقینار کنگ و دوومی نیمگے اللہ رحمت و دل ڈڈی دانگ آیا اے سعیدیں بندہ و آبد بخت انسان کہ آئی ذکر بزرے

گوست کہ سکی و وہد و خدا تواریہ جنت و پیریں سکی و ساعت شکل ات خدا و میل و آئی اے دووین بر و بر بیت کنت، ہجر نہ بنت چوش بہ بیت تو چوش بگوش کہ ماں یک عالم و جاہل یا فہمیدہ و بے وقوف و بچ فرق و تفاوت نہ بوت مگر اے خبر ہم ہما کس فکر کنت کہ آیان و اللہ پاک و عقل دانگ و ک یعنی چہ اللہ پاک و طرف اے کلہو و سر کن ات و ک یعنی ہر کس و ماں دنیا و نیکی گت ماں آخرت و پرافت خیر انت یا مطلب چوش انت کہ ہر کس و نیکی گت آتر اچہ آخرت و پیش ماں بے دنیا و دست کبیت ظاہری یا باطنی و ک یعنی اگن ماں یک ملکہ و مردم بر نیکیں راہ و روگ و مہن کنوکان بہ بنت تو خدا و سرزمین مزین پراہ انت ماں دوومی ملک و بروات کہ اودا گون آذاتی و آئی حکمان و سرجم گت کن ات بیشک ماں اے داب و وطن و ترک دیک بازیں جنجال برداشت کنگ بنت قسما قسما عادت و برخلاف کارانی سرا صبر کنگ کبیت بے یاد دارگ لوٹیت کہ بے شمار ثواب ہم برسیت تو توگ صبر کنوکان رسیت ماں آئی مقابلہ و دنیا و تمام سکیاں و قولنجان حج ارزشے ندرت و چنانچہ واجہ نبی ماں عالم شہادت و ہر اے امت و لحاظ و ماں عالم غیب و چہ تمام اولین و آخرین و اعتبار اللہ پاک چہ درستان اولی حکم برداریں بندہ انت صلی اللہ علیہ وسلم و ک یعنی چو منی ہمیں مقرب و معصوم ہم اگن بفرض محال نافرمانی بکنت تو چہ آ روج و عذاب و ایمن نہ بیت گدا اگر انی احوال چون بیت و آیان و چے رسیت و ک یعنی من و خدا و حکم و روج گون مزین اخلاص و ہما یکیں ذات و بندگی و کنان شمار اختیار انت ہر کس و لوٹے آئی پرستش و کنان بے ات البت اینکر و ت بچار ات کہ آئی انجام چون بیت - دیم تر و ت گیش و گیوار کنت و ک یعنی مشرکان نہ وقی جان و چہ خداوندی عذاب رستگار کنگ تو نش نہ وقی لوگ و مردمان و کلا آن ماں جہنم و شعلہاں دیمپان گت چریشی و مستری خسارہ چے بیت کنت و ک یعنی چہ ہمک نیمگ و آس چپ و چاگرد

کنوکان بیت چو شکہ جنبر مانپوشنت و ک یعنی شرزان ات کہ اے چیز ترسگ و قابل انت یا کہ نہ اگن قابل انت تو مردام چہ اللہ پاک و غضب و ترسگ لوٹیت و ک یعنی ہما کس کہ آیان چہ شیطان و تارا دور داشت و آئی گفت و سر عملش نہ کت و چہ تمام شرکیان دیم و تاب دیان و بہ اللہ نیمگ و رجوع بوتنت پرایان مزین شانداریں مشرہ انت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ہرچ ہمیں جبران اشکنت پدا ماں آیان ہرچ خبرے کہ خوب بیت آئی ہر عمل کنت یا چوش مطلب انت کہ خدا خبرہ گوش دارنت و ماں آیان ہرچ علی و چہ اعلیٰ تر انت
 آیانی سر عمل کنت مثلاً آیانی بابت و معلوم اش کت کہ اشیء کار مرزی اجازت انت و اذبح انت ، و دومی عزیمت و اشکت تو عزیمت و نیکم در گانش زرت اجازت و زحمت و
 زندگی اش زرت ۔ یا ترجمہ چوش کنگ بہ بیت کہ اللہ کلام و اشکنت و آئی بہترین خبرانی اتباع و کنت چیا کہ آئی کل خبران بہتر انت کذا قال المفسرون الکرام ۔ و اوج شاہ صاحب بہ یک و کہ
 دابہ و مطلب کنگ در وقت آئی نیکی ہر سرا ۔ یعنی حکم ہر سرا روگ کہ آثر انجام دینت ۔ و مہن ہر سرا روگ کہ آثر انجام نہ دینت ۔ آئی و کنگ نیک انت اشیء نہ کنگ نیک انت فل یعنی
 کامیابی و مراد ہر بوتنت چیا کہ آیان چہ عقل و کارگران و خالص توحید و انابت الی اللہ راہ و اختیار کت و فل یعنی ہمائی سرا کہ آیانی ضد و عناد و بد اعمالیانی سبب و عذاب و
 حکم ثابت بوت ۔ چہ آ کامیابی راہ ہر سرا بوت کنت ۔ نو چشین بد بختان کہ چہ شقاوت ازلی سبب ماں آس کنگت ، کجام مردے اشان راہ ہر پترینت کنت و کتے اشان چہ آس
 کش انت کنت و اے جنت و درجات و طرف ہر اشارہ بوت و ایکہ آ کل تیار انت چوش نہر انت کہ آہ قیامت ہر روچ و اذ کنگ بنت و یعنی ہر و باران ہر آپ ماں کوہ وزین ہر مسام

جذب ہوان و چنگانی صورت و در رجیت باقی آگن چنگانی
 حدوث و دنگہ یک سبب ہم بہ بیت تو کڈا چرے آیت و آئی نفی
 نہ بیت و یا مختلف قسم و کشاران مثلاً غلہ ، برنج و غیرہ
 و ک یعنی عقل مندیں مردم کشار و حال و گندان و نصیحت
 حاصل کنت کہ ہنجوش آئی رونق و سرسبزی بہ چنت روح و
 ات پداش کش کنگ بوت ہے حال دنیا و رونق و بہار
 نیگنت باید انت کہ مردم اشیء ہداری بہار ہر سرا کنگو
 بوان و چہ دوی انجام و غافل مہبت ہنجوش کہ کشار بازی
 اجزاء و مرکب انت مثلاً ماں آئی و دانہ ہست انت کہ
 آمد دانی غذا جوڑ بیت بگ ہم ہست انت کہ آدوتانی
 و رد و راک انت و چہ ہر یک جزے سبت گرگ بغیر
 چریشی و ممکن نہ انت کہ چہ دومی جزہ آثر اجدا بکنیں و
 پونی و قی جاگہاں آیان ہر سبکین ، ہے دابہ دنیا و مثال
 انت کہ ماں اشیء نیکی ہدی راحت ، ناراحتی و غیرہ کل آوار
 تو انت ۔ یک و ہرے کیت کہ اے کشار رون موش بہ بیت
 و خوب چورا چورا کنگ بہ بیت پدا چرائی ہر یک جزے و
 آئی مناسبین جاگہ ہر کنگ بہ بیت ، نیکی و راحت و قی
 مستقر ہر بہ بیت و ہدی و ناراحتی ماں وقت جہاہ و
 ہر دہور بہ بیت ، الغرض کشار و طر و طر و احوالان و
 گندان و عقل مندیں مردم باز خوبیں سبق حاصل کت کنت ۔
 و ہم ماں آیت و مضمون و اے ہم اشارہ بوت کہ ہما خدا و کہ
 چہ آسمانی ہر و باران و ماں زمین و چنگان و زمینیت
 ہما ذات ماں جنت و محلات و گون جوانیں دابہ و
 نہرائی رود (سلسلہ) جاری کنت و یعنی ہر دویں چون
 برابر بوت کنت یکے ہما انت کہ آئی سینگ اللہ یکہ و
 پہ اسلام قبول کنگ چہ کنگ نہ آثر ادربابت اسلام و
 چیزے شک و شبہ ہست انت نہ اسلام و حکمانی قبول
 داری و رد آئی دل تنگ تر بیت حق تعالیٰ و آثر اتوفیق
 و بصیرت دات عجیب چرائے بخشاک کہ ماں آئی روشنی و
 گون مزین سکون و دلچسپی و اللہ پاک راہ و درک درک و
 گام جنوک انت و دومی ہما بد بخت انت کہ آئی و دل
 چوسنگ و سگ بہ بیت نہ کجام نصیحت بہ آئی دل و اثر
 بکنت نہ خیرہ کجام یک تر ہے ماں آئی دل و داخل بیت
 کدی ہم آئی و خدا یاد و توفیق مہبت بس ہنجوش
 مفت و ماں و ہم و داہگ و رسم و رواج و بیت و
 پیر کی کوراندہ تقلید ہر سرگردان و بہ بیت و یعنی ماں

يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ
 کہ آ اشکنت خبرہ گڈا زندگی کنت چہ آئی شرتین ہر اے ہما کس انت کہ راہ سوچ دات آیان و
 اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأَوْلَىٰ ۝۱۶ ۱۶ اَفَنُ حَقِّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
 خدا و ہم سبب عقل مند و گڈا کہ کنت ثابت بوت پہ آئی سرا و عدہ عذاب و
 أَفَأَنْتَ تُنذِرُ مَن فِي النَّارِ ۝۱۷ لَكِنَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ
 گڈا تو نے کہ بھلاں کتے ہما کس کہ آس انت و ۔ لیکن ہما کس کہ ترسنت چہ وقت رب و یہ آیان
 غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرْفٌ مَّبْنِيَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ
 ہر زیں ماڑی انت کہ بالاے اشان دگر ہر زیں ماڑی انت بھلاں کتے کہ گڈا آیان چہ راہ سوچ ۔ وعدہ کرنگ
 اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۝۱۸ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 خدا و خلاف کنت خدا وعدہ و آیا تو نہ گڈا کہ بیشک خدا نازل کت چہ آسمان و آپ و
 فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زُرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانًا ثُمَّ
 پدا کنت آب و ماں چکان زمین و اے پدا کنت چہ آئی و کشار تہترین رنگانی تہا و پدا
 يَخْرُجُ مِنْهَا نَهْرٌ مُّصَفًّوًا تَجْرِي فِي سِحْرِ الْحَدِيدِ ۝۱۹ أَلَمْ تَرَ أَنَّا
 تر تازو بیت پدا تو گڈا آئی و رنگ زرد پدا کنت آئی و راتش کش ۔ بیشک ماں اشیء البت بہنت انت
 لِأُولَى الْأَلْبَابِ ۝۲۰ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ صَدَرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ
 پہ عقل مندان و ۔ آیا پدا کتے کہ کنگ خدا آئی سینگ و راہ اسلام و دین و گڈا ہما انت
 نُورٍ مِّن رَّبِّهِ قَوْلٌ لِّلْقَسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
 ہر روشی ہر سرا چو قی رب گڈا و اے افسوس انت یہ ہما کسان کہ سخت دل انت چہ خدا یاد و ہمیشہ انت
 فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۲۱ اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي
 ماں گمراہی و سر ظاہر و اللہ نازل کت و ش گپیں کتابے و کہ بہتین گون بہتین ہم و ترنت آیات انت ہر وہ و گپیں
 تَقْشَعُرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ
 مود لگ بنت چہ آئی و پوست ہر سرا ہما کسان کہ ترسنت چہ وقت ہر و گڈا پدا نرم ترنت پوست آیان

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دینا و ہج خبرے چرے کتاب و جبران بہتر نہ انت و یعنی ماں صحیح ، صادق ، مضبوط ، نافع ، جوان و فصیح و بلیغ ہوگ ایک آیت کم نہ انت ۔ گون یک دگرے و مشابہت دارنت
 ماں مضمونان و تاہج اختلاف و تعارض ہم نیست انت بلکین باز آیتانی مضمونان ہمنگر گون یکدگرے و مشابہت انت کہ ایک آیت و را گون دوی آیت و رجوع کنگ و
 و ہدی تفسیر صحیح معلوم بیت القرآن يَفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا و مثالی تکرار کنگین و مطلب ایش انت کہ بازی احکام و مواظظ و قصص را ماں جدا جدا ہند ان تکرار کنگ بوتگ
 تا کہ بخوبی ماں دل و جاگہ کت بکنت و ہم ماں تلاوت و آیتان بار بار و تکرار و صورت و وانگ بنت و بہتین عالمان و «متشابه» و «مثالی» و مطلب چوش کنگ کہ ماں باز آیتان
 یکیں مطلب و مضمون ہر دواں دورہ شتگ آ مشابہ بوتنت و باز جاگہ گون یکیں نوعیت و مضمون ماں دوی جملیان آئی مقابل و نوعیت و مضمون بیان کنگ بیت مثلاً انت
 الْأَبْرَارُ لَفِي نَعِيمٍ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝۲۲ یا «نہی عبادی اِنِّیْ اَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» وَإِنَّ عَذَابَیْ هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۝۲۳ یا «وَيَحْذَرُ كَمَا اللَّهُ نَفْسَهُ
 وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ» اے ہمیں آیت مثالی گوشگ بنت کہ مریشیا و مختلف قسم و مضمون بیان بوتنت ۔

فایق کتاب اللہ اشکانت اللہ خوف و وحہ آئی کلام و عظمت و آیاتی دل لرزانت و جان بے پٹ پاد کانت و بدن و پوست نرم بنت. مطلب چوش انت کہ ترس و لرز و جاوڑ و جاری بوان
 آیانی قلب قالب و ظاہر و باطن بر اللہ یاد و دیما و تاجکینت و اللہ پاک و یاد آیانی بدن و روح ہر دوئیانی سرائیک خاصیں آثرے پیداکنت اے احوال کاملین قوت دار و کیں
 مردمانی بونت. اگن کوری کزوریں و نزوریں مردمانی سرادگہ قسم و کیفیت و احوالے جاری بہ بیت مثلاً غشی یا صعقہ (بے ہوشی) وغیرہ تو آئی نفی چرے آیت و ثابت نہ بیت. و نہ اشاف
 فضیلت بر آیان لازم بیت. بلکیں اے ڈول چدوقی ہست و پست و کپک فے قابو بوک عموماً وارد و قوت و مورد و نزوری و دلیل انت. ماں جامع تر مذی یک حدیثے بیان
 کنگ و ساعت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ سر اسے رنگ و چیزے احوال و جاری بوک و تضرحت (گیش و گیوار کونک) انت. واللہ اعلم وک یعنی پہ کارے و کہ ماں آئی خداوندی
 حکمت و تقاضا بہ بیت پر آئی کامیابی و سوب مندی و راہ ہیچ کنگ بنت و گوں مزن شان و یہ مقصد و مراد و سر کنگ بنت. کسے بدی و استعداد و سوب و خداوند تعالیٰ
 ہدایت و توفیق و ذمت و عمارت گڈا کئے انت کہ پہ آئی ملک وراثیت وک انسان و اے دستور انت کہ وہد پیدیا کسے بر آئی سر اسمل کنت تو آئی و گوں دستاں داریت لیکن ماں

محشر و ظالمانی دست بندگ بنت پمشکا عذاب و چانیٹ
 تچکا تچک دیمال کنت تو اے داب و شخص کہ بدترین عذاب
 بروتی دیماداریت و گوں آئی گوشگ بہ بیت کہ نون ہما کارانی
 نام و بچش کہ تو ماں دنیا و کنگنت. آیا اے شخص ہما مون
 ڈول و بیت کنت کہ آریا ماں آخرت و ہیچ تکلیفے و تاوانے
 رسک و ترس مہیت گوں اللہ پاک و مہربانی و دل جمع و ساکن
 انت اے دوئیں ہجر ہمسریت نہ کنت وک یعنی باز قوم نبیانی
 تکذیب و درماں دنیا و ہلاک و رسوا کنگ بوک انت و
 آخرت و عذاب و تی جاگہ و ایرت تو زانا ہتو گیں تکذیب
 کنوک دل جم انت کہ گوں آیان چوشیں معاملہ نہ بیت البت
 زانگ و ترانگ اش ہوتیں ائم و چیزے فکرش کنگ ات.
 وک یعنی آیانی نہ فہمک و حوتی غفلت و احمقی و سوب انت
 ماں قرآن و فہمائیک ہیچ کوتاہی نیست قرآن کریم تو ہمک
 خبر گوں مثال و دلیلان سر بد کنت تاکہ مردم مریشاں فکر
 کنان و تی عاقبت و شرب کنت قرآن یک صافیں عربی زبان و
 کتاب انت کہ اے ہما اول اول سرادیم گور کنگیں مردمانی
 مادری زبان ات ماں اشی و دگہ ہیچ دابے چپی یا چوٹی
 نیست انت و تچکیں صافیں گپ انت کہ اشان و عقل سلیم
 ہم قبول کنت ہیچ ڈولیں نقص و چوٹی ماں آئی مضمونان و یا
 عبادت و نیست انت. ہما خبرن کہ آیان و منینگ
 و اہیت، نہ آیانی متنگ مشکلیں کا رایت. و ہما کارانی سر اعمل
 کناٹینگ لوٹیت نہ آیانی سر اعمل کنگ گران انت، مطلب
 چوش انت کہ مردم گوں آسانی و چہ آئی استفادہ کت بکنت
 چہ اعتقادی و چہ عملی رد کاریان و تار ابہ ہرینت، و صاف
 صافیں نصیحتان و گوشداران و چہ اللہ پاک و ہر سنت
 وک یعنی باز حضرت دارماں یک غلام یا نوکر شریک انت. و ہر
 حصہ دار اتفاقا بے مروت بد کردار و مزین ضدی انت ہر
 یک حصہ دارے ہیچ لوٹیت کہ غلام تہنابہ ہمانی کار و مشغول
 بہ بیت گوں اے دگہ شریکان حصہ و واسطہ مداریت ظاہر انت
 کہ مرے گر و چیل و غلام سگ پریشان و دل پیردینت بر خلاف
 اشی و کہ یک غلامے کہ سرچی و آئی و اھندیک ایت آئی ایک
 و طے و سکون و دلچمی نصیب بیت و بازی و اھندان و راضی
 کنگ و کشمکش و گرفتار نہ بیت نون ظاہرین گپ ایت کہ اے
 دوئیں غلام برابر بیت نہ کنت ہیچ داب و مشرک موقد و حساب
 انت مشرک و دل باز جاگہاں بہر و بانگ انت و چکر و روغیں
 خدایان و راضی دارگ و فکر و گرفتار انت اشی بر خلاف موقد

۲۲ ممالی ۷۱۷ الزمر ۳۹

وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكِ هُدًى اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ اَفَسَنَ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ
 الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
 فَاذْقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابَ الْاٰخِرَةَ اَكْبَرُ
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۗ وَلَقَدْ خَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ
 كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۗ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي
 عِوَجٍ وَّجَوْنٍ ۗ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۗ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيْهِ شُرَكَاءُ
 مِثْلًا لِّسَوْنٍ وَّرَجُلًا سَلْبًا لِرَجُلٍ ۗ هَلْ يَسْتَوِيْنَ مِثْلًا لِّ
 الْحَمْدِ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۗ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ
 مَيِّتُوْنَ ۗ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

منزل ۶

کل و لگوشی و خیالاتی و درود و درمانی مرکزیک انت آگوں کاملین دلچمی ہمانی راضی و ارگ فکر انت و شرزانت کہ چرائی و شنودی پر مناد و گرس و شنودی بکار نہ انت، اکثر و کیشتر مفسران اے مثال و
 تقریر ہیچے داب کنگ، مگر و اہد شاہ صاحب نشہ کنت کہ دیک غلامے کہ واجبی باز انت ہیچ کس آراوتی مزانت آئی خبرداری سرچی مکنت و دگہ یک غلامے کہ آئی و اہد سرچی یک ایت و پیرا
 آراوتی بزانت و کامل رھبندہ آئی خبر بگریت اے مثال انت ہمایانی کہ آیکیں رب و بندہ انت و آدگہ بازی ربانی بندہ انت وک یعنی تمام خوبی پہ اللہ پاک خاص انت کہ چوین اعلانیں طلبا
 و حقیقتان و چونکائی صاف و دل و اثر کنوگیں مثالان سر بد کنت مگر اشی و سراباز نہ نصیب چھین انت کہ آیان و چوشیں صافیں مثالان و سر بد بوک و توفیق نہ بیت وک یعنی چوشک ماں مشرک و موقد و
 اختلاف انت آئی اثر بہ قیامت و روح و تمام مخلوق و دیمال ظاہر بیت کہ آوہد و پیغمبر و امتی کل جمع کنگ بنت و کافر انبیاء و مؤمنانی مقابلہ و حجت و کتار کنت. حضرت شاہ صاحب نشہ کنت
 و کافر منکر بیت کہ مار کس حکم سر نہ کنگ پدا فرشتگان کی گواہی و زمین و آسمان و دست و پادان گواہی و ثابت بیت، کہ ماں اے دعویٰ اے دروغ ہذانت. ہما داب اے ایڈگہ
 کل پٹھانی فیصلہ ہما روچ و پروردگار و رب و ربوبیت. بہر ہمیش انت کہ اختصاص، و لفظ عام دارگ بہ بیت تاکہ احادیث و آثار ہم بر خلاف مہیت.

فلہ بہ اللہ سر اور دوزخ بست یعنی یہ آئی مشرک جوڑ کنت یا اولاد تجویز کنت یا ہما صفتان، یعنی طرف، منسوب کنت کہ آئی شان، لائق نہ انت نہ دوزخ بند کنت راستیں خبر و ہدیہ کہ سر بوت بہ آئی گور، یعنی انبیاء علیہم السلام، ہر جرح حقین خبر چہ خدا، نیگ، اور تمنت آیان، اشکگ، شرط، دوزخ قرار دانت فکر جنگ و چارگ، بابت، ہجرت جنتش ہم نہ کنت ات بلاشبہ ہر شخصے راستی، اینکر دشمن بہ بیت چہ آئی، مستریں ظالم کئے بیت کنت و چو شیں ظالمیں مردمانی ہنکین ابید چہ دوزخ، دگہ کتام جاگہ بیت کنت عموماً تفسیر کنوکان آیت، تفسیر، بہ ہے داب، کنگ، مگر واجر شاہ صاحب، نبشتہ کنت، یعنی آگن نبی، (معاذ اللہ) بہ دوزخ خدا، نام، کنت توجہ آئی بدیں مرد دگہ کئے انت و آگن آبر حق ات و تو آرا دوزخ بند کنت توجہ ترا دگہ بدیں مرد کئے انت، (چوش بگوش من کذب علی اللہ و کذب بالصدق، مصداق)

جدا جدا قرار دانت ڈھے داب، دیم ترا مال، والذی اجاء بالصدق الخ، اہتگ، فل یعنی چہ خدا، تر سوکانی شان بہ ہے پیہ، بیت کہ راستیں خبر، ہر زورنت و بیارنت، مدام راست بگوشنت و راستیں گپ، تصدیق، بکننت، حضرت شاہ صاحب، نبشتہ کنت، ہر کسے راستیں گپ، اورت ہمانی انت و ہر کس، راست من ات آموں انت (چوش بگوش کہ ہر دوہیں جملہانی مصداق کنت انت، فل یعنی اللہ تعالیٰ تقویٰ دار و نیکو کاران، را آیبانی شرین کارانی مزد، دنت و چہ رد کاری، ہر ج بدیں کارے کنگ آرا معاف کنت (تنبیہ) شاید، "أسوأ" و "احسن" (صیغہ تفضیل) پمشکا اختیار فرما کنت کہ من درجہ داروکانی ادنائیں خیر چہ اے دگرانی خیر، و ادنائیں بدی چہ اے دگرانی بدیان گران زانگ بنت و اللہ اعلم، فل چنت آیات پیسماں "صَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا دَجَلًا فَبَلَ شُرَكَاءُ الخ"، شرک، دوزخ و مشرکانی جاہلی بیان کنگ بونگت نہ اشی، ہر مشرکان و اجہ پیغمبر علیہ السلام چہ بتان، تر سینتگ ات کہ بچار، شما مے خدایان توہین، کنان، آیان، ہر مبرائیں انت چو مہبت شما را (معاذ اللہ) بالکل خبطی و گنوک بکننت بہ ہمالی پسہ دات کہ ہر شخصے یک زبردستیں خدا، بندہ جوڑ بوت آرا چہ اے عاجز دے و سیں خدایان چہ ترس بیت کنت زانما ہما زوراکیں ہر گروکیں ذات، امداد و حمایت آرا بس نہ انت کہ آچہ دگران بتسبت یا دوستی بداریت، اے ہم ہے مشرکانی خبط و بدراہی و منتقل و گمراہی انت کہ خدائے واحد، پرستاران، گول اے داب، ہر وہاہی ہم ترا پاں خوف زدہ کنگ بلونت، جحقین خبر ہمیش انت کہ چکیں راہ، ہر سرتینگ یا نہ برینگ گل بہ اللہ، قبضہ، انت و ہدیے یک کسے، چہ آئی ناہود گیں کارانی رد اللہ پاک آرا کامیابی، راہ، ہر مہرینیت آھے داب، خبطی و گنوک بیت و زنتیں زنتیں خبران، زانگ، قوت ماں آئی، پشت نہ کسبت آیا اے احمقان، اینکر ہم ترا انت کہ ہر ج بندہ ہر خدا، پناہ، شنت آتام طاقت انت کہ آرا نقصان دانت کنت بکننت، ہر ج طاقتے بہ مقابلہ، کنت آوت تش تش کنگ بیت خداوندی غیرت مخلص فادارانی بدلہ کرگ، بغیر ہر کس، راہ نہ کنت - ۱۲

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ الْيُسْرَىٰ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۗ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ سُرُوتًا ۗ آيَاتِنَا فِي مَا لَا يُؤْمِنُونَ ۗ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۗ وَصَدَقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۗ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۗ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۗ وَيَجْزِيهِمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۗ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ حَافِظٍ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۗ وَلَٰئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَأَيْتُمْ كَاتِبُوْنَ ۗ زَبٰنِ وَاَسْمَانِ ۗ كَيْفَ يَخْبُرُوْنَكَ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۗ وَلَٰئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَأَيْتُمْ كَاتِبُوْنَ ۗ زَبٰنِ وَاَسْمَانِ ۗ كَيْفَ يَخْبُرُوْنَكَ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۗ وَلَٰئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَأَيْتُمْ كَاتِبُوْنَ ۗ زَبٰنِ وَاَسْمَانِ ۗ كَيْفَ يَخْبُرُوْنَكَ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۗ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وای یعنی یک نیکے تو خداوند قدوس کہ آہ شے جندہ اقرار فرمادے، تمام زمین و آسمان پیدا کنوک انت و دومی نیکے، ڈوکانی بے ساهیں بتان یا عاجز ہیں مخلوق کہ اکل ہم شور بوان خدا، دیم و انگیں ادنی، چرادی تکلیف مراحت، چرالی جا کہ دروکت نہ کننت نوں شہادت، گوش ات چرے دویناں بہ کئی سرا بھر سہ کنگ بہ بیت و کئے، پیر و تی مدیگی تو ا پر جنگ بہ بیت حضرت ہود علیہ السلام، قوم ہم گوشکت، ان نقول الا اعتراک بعض الہینا بسورہ، کہ آئی، پستہ حضرت ہود، گوش دات، ائی ا شہد اللہ و ا شہد و ائی تری ممتا شکر کون من دویہ فیکر و فی حبیبنا شکرلا نظرون ائی تو کنت علی اللہ دین و دیت کم ما من دانتہ الہو اجد بناصیتہا ان ذی علی صراط مستقیم، (ہود دکی ۵) و حضرت ابراہیم علیہ السلام، گول و تی قوم، گوش فرماینتکت، و لا آخان ما شکر کون بہ الا ان یتشاء دینی شینا و سبغ رتی کل شینی علما اقلہ تندر کرون و کیف آخان ما شکر کنتہ و لا تخافون انکم اشرکتہم باللہ الخ (انعام دکی ۹) و یعنی ہمے زونان حال، و ت معلوم بنت کہ خدا، واحد، بندہ غالب بیت یا صدها درواز گانی بندوک کامیاب بنت، و انعات زوت پیش دارنت کہ ہرچ بندھے مال الشریاک، حمایت و پناہ، داخل بوت آئی مقابلہ کنوک آخر کار کل وار و بزرگ بوتنت (تنبیہ) چہ، عذاب یخزنیہ، دینار عذاب و عذاب مقیم، و آخرت عذاب مرادانت، کل یعنی بہ تہی زبان، سرا چلے کتاب، برکت، راستیں گپ نصیحت گوشکت بوت و دین،

راہ راست راست، پیش دارگ بوت دیم ترے ہر دے وقتی نفع و نقصان، بابت، و ت فکر بخت نصیحت، سرا عمل بہ کنت تو پیرہائی شرانت و ان نہ وقتی عاقبت، بر باد کنت نہیں ہی، سرا چ جواب داری نیست کہ زبردستی آیان، بہ راہ، سرا بیارے، ایوک، حق، پیغام، سر کنگ تی کار ات آکار تو انجام دات، دیم ترے معاملہ خدا، حوالہ، لیکن کہ ماں ہمانی دست، کنگ، زندہ دارگ و واپسنگ آگاہ کنگ کل چیز هست انت، کل حضرت شاہ صاحب، ہشتہ کنت، یعنی ماں داب، ہر روج ساه، و در کنت پراویں دیم دنت ہیے نشان انت آخرت، معلوم بوت کہ ماں و اب ساه در کسبت چوشکہ ماں مرگ، حالت، ان ماں و اب ساه در کپان ہمودا مات، تو بز ان موت انت مگر اے سہمانت آسرا (ظاہر)، ہوش، نام دیگ بیت و دگ یک ساهے ہمانت کہ چر آئی، ساه روت و کبت و نبض حرکت کنت و ورگ ہضم بنت آہما دومی ساه انت آچہ مرگ، پیش کنگ نہ بیت، (موضع القرآن) چہ حضرت علی کرم اللہ وجہہ، بغوی نقل کنگ کہ، ماں و اب، روح در کسبت مگر آئی خاصیں تعلق گول بدن شعایانی ذریعہ باقی مانت کہ چر آئی، حیات باطل نہ بیت (چوشکہ آفتاب دروچ) چہ لکھا میل در بوان زمین، گرم دارنت، چہ اشعی، ظاہر بیت ماں و اب، ہم ہما چیز در کسبت کہ آموت، وقت، در کسبت لیکن تعلق، انقطاع و اب، نہ بیت، چوشکہ موت، و ہدے بیت، و اللہ علم، یعنی بتانی بابت، مشرکان دعوی کنت کہ آرت، اللہ پاک، بارگاہ، آیانی سفارشی انت چہ ہشتانی سفارش، کار شہرنت ہیے سبب، اشانی عبادت کنگ بیت، لے اول و پے شفیع بوگ، معبود بوگ لازم نہ انت دومی شفیع ہما بوت کنت کہ آسرا اللہ پاک، شفاعت، اجازت بدنت و ایوک، بہ ہمانی حق، سفارش کنت کہ اللہ پاک آسرا پسند کنت، خلاصہ گوش بوت کہ یہ شفیع، ضروری انت آما ذون (اجازت داتگیں) بہ بیت و ہیے داب، پے مشفوع، ضروری انت کہ خداوند کریم آسرا پسند کنت و اے جا کہ، ہر دو ہیے گپ موجود نہ انت نہ بتانی ما ذون بوگ ثابت انت نہ کا ذانی مرضی بوگ، ہمشکا آیانی دعوی غلط بوت، یعنی نہ بیت اختیار دارنت

۴۱۹

فن اظلم ۲۳

المرمر ۳۹

عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۚ سَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ ۖ وَمَا آنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ اللَّهُ يَتَوَكَّلُ الْاَنْفُسُ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي نَجْوَىٰ قَلْبِ اللَّهِ كَثِيْرًا سَاهَانِ، آیانی مرگ، و ہدے، و ہما کہ مرگ انت (سایا کشتیت) ماں

مِنَّا مَهَيَّا فِيمَسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاٰخِرَىٰ ۚ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝ اِمَّا تَخَذُوا دَانَ وَهَدَىٰ مَفْرُورِيْنَ ۚ بے شک ماں اشعی، البت نشانی انت یہ قومے کہ فکر کنوک انت کا آبا گنتیش

مِنْ دُونِ اللّٰهِ شَفَعَاءُ ۚ قُلْ اَوْ لَوْ كَانُوْا لَآ يَمْدُكُوْنَ شَيْئًا وَّ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝ قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيْعًا ۗ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝ وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ وُزُوْنُهُ ۚ وَتَوَلَّىٰ وُجُوْهُهُمْ ۚ وَوَهَبِكُمْ يَادُ كَنُكُ بِيْتِ خَدَاتِنَا ۚ تَنُكُ تَرْنَتِ قُلُوْبِ الدِّیْنِ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا ذُكِرَ الدِّیْنُ مِنْ دَوْلِ ہما کسان کہ ایمان نیارنت بہ آخرت، و و ہدیہ یاد کنگ بنت ہما کسان کہ

۶ منزل

نہ عقل۔ گڈ آبان، سفارش کنوک حساب کنگ یک عجیب گپے ک یعنی اے و ہدے ہم ماں زمین و آسمان، ہمانی، حکومت انت و دیم ترے ہیے بہ ہمانی نیکے دکلان، و اتر کنگ دروگی انت تو آئی، اجازت و دشواری، بغیر کئے مجال دار بیت کہ زبان، حرکت بدنت، و اچہ شاہ صاحب ہشتہ کنت، یعنی اللہ، روبرو سفارش هست بلے گول اللہ پاک، حکم، نہ چہ شے گوشکت، و ہدے موت کبت بہ کسے، گوشکت، حضرت عزرائیل آسرا یلہ نہ کنت۔ ۱۲

فل مشرک، اے خاصہ انت کہ توری ملی باز برہ چہ زبان، اشہ پاک، عظمت و محبت، افزار کنت بلے آئی، دل ابوک، چہ خدا، ذکر و حمد و ثناء و شہود نہ بیت البت اید کہ بتیں
 خدایان یا درغین معبودانی توصیف کنگ بہ بیت تو چہ گل، سبیت کسبت کہ آئی، علامت چہ آئی، چہرہ، گندگ بنت، افسوس ارمانی گپتہ کہم و چکیں دور، مسلمانانی ہم ہے

حالت انت کہ خدائے واحد و قدرت و عظمت و آئی بے حد
 و بے حساب علم و ہدیہ بیان بیت تو اشانی دیم و ننگی
 ہمارے مان شائیت مگر و ہدیہ تمام پیر فقیر، نام گنگ
 بہ بیت و دروغ و راستیں کرامات بیان کنگ بہ بیت تو اشانی
 دیم سچ پکنت و مال دلان اش و شہودی و شادمانی و لہر
 جوش و ران بیت بلکیں چند ہار، خالصین توجیدہ بیان
 کنگ اشانی گور و او لیا، مگر زانگ بیت خالی اللہ
 املشتکی و هوالمستعان۔ فل یعنی و ہدیہ کہ مال چشیں
 ز ندبیں خبران ہم جیڑہ یاد بیت و اشہ پاک، ایسک و قار
 و بزرگی ہم مان دلان پشت مکسبت زں چہ تہی جزند
 فریاد انت کہ تودت اے جیڑہانی فیصلہ، عملاً کن
 فل یعنی قیامت، روج و و ہدیہ اے جیڑہانی فیصلہ
 اشکنا ینگ بیت آساعت، ہرچ ظالمے شرک کنان
 خدا تعالیٰ، شان، جہل جنوک انتت آیانی حال سک بد
 بیت اگس آروچ، بند جہر، کل روکے زمین، خزانہ بلکیں چہ
 آیان ہنگت گیشتر بہ آیانی گور، موجود بہ بیت تو ہدیہ واہگ
 دارنت کہ اے کلیں زرو مالان، دیان یک دابے، وئی
 چند، رنگار بکنت، مان دنیا، کتگیں یک یک ناشرین کار
 بہ ہمایانی دیمایش کنگ بنت و اشان ہنجیں قسم قسم
 خطرناک عذابان چشنت کہ کہ ہم اے دابیں عذاب مان
 آیانی و ہم و خیال، ہم نہ اہنگت۔ مطلب چش انت کہ
 اشان خالص توجید و دین، و دابہرچ کلاگ و مسخرے کنگت
 آئی و مال بر اشانی چک، اے کسبت و ہرچ عذابیہ
 کلاگ ز رنگتشی آئی چیکائی ہمایانی سراجنگ بیت فل یعنی چہ
 ہر کس ذکر، کنت بونگت مصیبت، و ہدیہ، ہمانی، و توار
 پر جنت و چہ ہر کس ذکر، و شہود بونگت آیان، شہوشنت۔
 فل یعنی قیاس، تقاضا ہمیش انت کہ اے نعمت منار بہر بیت
 چیا کہ منی نوک، اشہ حاصل کنگ، لیاقت ہست انت و
 آئی کمانی، رہندان منار علم ہست انت و خدا، منی استغداد
 و قابلیت معلوم انت گڈا اے نعمت منار بہر چہ ہمہ رہنیں۔
 مطلب ہمیش انت کہ آئی، وئی لیاقت و عقل، سرانگاہ
 داشت اللہ پاک، فضل قدرت، سراجیال نہ داشت۔
 فل یعنی جوش نہ انت بلکیں اے نعمت چہ خدا، طرف، یک
 امتہانے کہ بندہ آرا دست جنان دان کجام حد، وئی حقیقی
 نعمتانی دیوک، جاہ کار بیت و آئی شکر، ادا کنت۔ اگس
 ناشکری کنگ بوت تو ہدیہ نعمت بہ آئی جان، و وبال ثابت بیت۔

دُونَهُ إِذْ هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۲۳﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 خدا، چہ غیر انت انگت، آشادمان بت فل تو بوش ای اشہ پیدا کنگ آسمانی وز بین
 عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
 زانوک چیریں و سر ظاہرین، تو فیصلہ کنے میا سچی، وئی بند یانی۔ مان ہما شرہ، تہا کہ
 يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۴﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
 آیان جیڑہ کنگت فل و اگر گناہ گاران گور بہ بیت ہر چیکہ مان زمین، ہست درست، و پدا ہنکر و
 مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ اللَّهُ
 گول آئی، البت بہ وئی عوض، و بدنت آرا بہ سبب، اسکی، عذاب، قیامت، روج، و ظاہر بوت بہ آیان
 مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿۲۵﴾ وَبَدَأَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا
 چہ خدا، جانب، کہ آئی، گناہ ہم نہ داشت گنگ۔ و ظاہر بوت بہ آیان جزائے بد، وئی کتگیں کاران
 وَحَاقَ بِهِمْ قَاتِلُهُمْ فَانْتَبَهُوْنَ ﴿۲۶﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ
 و شگون بوت آیانی سر ہما چیز کہ بہ آئی کلاگ اش گنگت کا گڈا و بدیہر بیت انسان، سلی
 دَعَا نُوًّا إِذْ أَخْوَلَهُ نِعْمَةً مَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُ عَلٰی عِلْمٍ بَلٰی هٰی
 مارا توار پر جنت۔ پدا و بدیہر ما آئی، ہنجیں چہ وئی ننگت نعمتے، گوشت کہ منالے نعمت دیگ بوتگ منی علم پر کنت، وئی بلکیں
 فِتْنَةً وَلٰكِن اٰكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 اے نعمت یک چکاسے، لیکن چہ آیان زیات تر ناسر پدا انت فل تحقیق گوشتگ اے کت، چہ آیان پیشی مردمان
 فَاغْنٰی عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۲۸﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
 گڈا سچ فائدہ نوات آیانا ہر چیکہ آیان کمانی کنگت گڈا رت آیان بدیں و بال بہ آیانی کاران و
 وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوا مِنْ هٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَهٰمْ
 و ہما کس کہ گناہ گاران چہ اشان، زون سر بیت آیان، بدیں و بال بہ آیان کتگیں کاران، و نہ انت آ
 بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۲۹﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَ
 عاجز، کنگ و آیان زانتش کہ خدا کثادہ کنت روزی، پہ ہر کس، کہ بلوٹیت، و تنگ کنت بہ

منزل ۶

حضرت شاہ صاحب، بنشہ کنت، اے چکاس انت کہ عقل آئی، ہنجگ، لگیت تانکہ چہ وئی عقل، ذریعہ، و بدیہر بیت۔ ہما عقل آئی، و گون انت کہ آنت بہ آئی، و چکت، اے کسبت گڈا چہ کسے
 ٹکلیت، نہ ٹکلیت، کچنا چہ فارون، ہدیہ داب، گوشتگت۔ آئی، ہرچ بدیں، انجام بوت آئی، بیان پیسرا گوشتگ۔ فل یعنی چوشکہ پیشی مجرمانی سر آیانی ناشریں
 کارانی و بال کپت موجودیں وقت، مشرکالی سر ہمہ و بال کپگی انت ہر و ہدیہ اللہ تعالیٰ اشان سزا دیگ بلوٹیت اے روپوش ہوان، ہا چہ دگ سر و سارے، آرا عاجز کنت نہ کنگت ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

يَقْدِرَانِ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۶﴾ قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ
 اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر
 الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم ﴿۵۷﴾ وَاَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ
 وَأَسْلَبُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿۵۸﴾
 وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 الْعَذَابُ بَغْتَةً وَ أَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۹﴾ اِنْ تَقُولُ نَفْسٌ يَحْسُرُنِي
 عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿۶۰﴾
 اَوْ تَقُولُ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۶۱﴾ اَوْ تَقُولُ
 لِي لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَكُلْتُ مِنْهَا وَاسْتَكْبَرْتُ وَكُنْتُ مِنَ
 الْكٰفِرِينَ ﴿۶۲﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَىٰ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى اللّٰهِ
 كٰفِرًا ۝ وَ قِيَامَتٌ ۝ رُوحٌ ۝ تَوَكَّبَتْ ۝ هٰمًا كٰسًا ۝ كِهْرًا ۝ سَرًّا

۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲

یا یعنی ماں دنیا، محض روزی کشادہ بوگ یا تنگ بوگ کتام شخصے، مقبول یا مردود بوگ، دلیل بوت نہ کنت و نہ روزی، رسگ بہ عقل و ذہانت، علم و لیاقت، سراسر
 موقوف ات۔ بگندرات چنگرے و قوف یا نا شرب مردم عیش آرام، زندہ، گواہین آنت و چنگر عقل مند و نیکی مردم شدلاب، نشتنگ آنت۔ حضرت شاہ صاحب بنشہ
 کنت، یعنی عقل، ناپچینگ و تدبیر کنگ، ہج کونہی نہ کنت پراہم کے، روزی پراہ و کشادہ ات دوملہ روزی تنگ ات اے خبر، شربزان ات کہ توگ، عقل، کار
 نہ ات کہ پروت، روزی، کشادہ بگنت بلکہ روزی، اے تقسیم حقیقی رزاق، حکمت و مصلحت، نال و مال، ہمانی دست، ات۔ اے آیت، ارحم الراحمین، ہ
 بے حسابیں رحمت و عفو و درگذر کنگ، شانداریں اعلان ات و سل، ہ، چہ سہل ترس یا بوس العلاج مریضانی حق، ہ، یک ٹکیں شفا دیوگ ات۔ مشرک، ملحد، زندیق، مرتد،
 یہودی، نصرانی، مجوسی، بدعتی، بدعاش، فاسق، فاجر،

ہر کس بہ بیت چہ اے آیت، اشکک، بعد چہ خدا، رحمت
 بہکے نا اہمیت بوگ، ہج سبب پشت نہ کیت، چیا کہ اللہ تعالیٰ
 ہر کس بلوطیت آئی، ہوتاہیں گناہاں معاف کت کنت
 کسے آئی دست، داشت کت نہ کنت گناہ پر چانا اہمیت
 بہ بیت البت اے ضرورت کہ ماں آئی، ہوگ اعلاناں اے
 صاف صاف، کیشینگ بوگ کہ کفر و شرک، ہجرم، ہجیر
 چہ توبہ، معافی نہ کنت لہذا ان الله يعفو الذنوب
 جميعا، گوں، لمن يتشاء، ہ مقدر ہمگ ضروری ات
 لما قال، ان الله لا يخفر ان يشرك به ويعفو
 ما دون ذلك لمن يشاء، (نسارہ کو ع ۱۸) چہ
 اے قید کنگ اے لازم نیت کہ اہد چہ توبہ، اللہ تعالیٰ
 کتام خوردیں مزین کونہی، معاف کت نہ کنت و نہ
 مطلب چوش بوت کہ یہ کتام خبرے، توبہ، حاجت نیت
 بغیر توبہ، ہر گل گناہ معاف کنگ بنت قید بوگ مشیت بگنت
 و در بابت، مشیت، ماں دومی آیت، پیش دارگ بوگ
 کہ آچہ کفر و شرک، اہد توبہ، ردانہ نیت، چنا پچہ لے آیت،
 شان نزول ہم ہاشی، راہشولی کنت، چوشک مال دمی آیت
 فائدہ، معلوم نیت، ول مغفرت، اہمیت، ہو بان چہ ادا
 توبہ، ہینگ، دلگوش گور کنا نیت، یعنی چہ گوسنگیں دکا بان
 پشومان ہوان، ہوجہ انہ پاک، بے حسابیں داد و کر م، ہ
 پشئل ہوان، کفر و عصیان، کشک، ہ، بلکہ کن ات و ہما
 کریم رب، طرف، ہجوع کنان، ہ، ذنار ہیکہ بہ ہمانی حوالہ
 کن ات آئی، حکمانی دیما گوں مزن بزی و اخلاص گردن
 جمل بکن ات و شتری، ہ سربزان ات کہ در حقیقت، ہ
 رستگاری تہنا چہ ہمانی ہر بانی، ہ حاصل بیت مے جوع
 کنگ و توبہ کنگ ہم بغیر چہ آئی فضل و کر م، دست
 آہنت کت نہ کنت، واجہ شاہ صاحب بنشہ کنت
 و ہدے اللہ تعالیٰ، اسلام غالب کت ہما کافران کہ
 ماں دشمن داری، دیما اتنت زانتش کہ بے شک ہمانیکہ
 اے سرب ہوان، ہ پیہ و تی رد کاری، ہ پشومان بوتنت بے
 چہ خجالتی، ہ سبب، ہ مسلمان نہ بوتنت کہ نون مے مسلمان
 چون قبول بیت ما دشمن داری کت گوں جنگان مقابلہ
 کرتیں و چنگر خدا و ستیان، ہ ماقئل کت، اے روا
 انہ پاک، ہ فرما نیت کہ چشیں ہج گناہے نیت کہ اللہ
 آئی توبہ، ہ قبول مگنت نا اہمیت مہنت توبہ بکن ات

و رجوع بے ات تو اہم، ہج شک بیت مگر و ہدے عذاب سر، بکیت یا موت، ہچمان و بگندرات آو ہدے توبہ قبول نہ نیت نہ آو ہدے کسے ملد دات کنت۔
 کچہ خوبیں گپ، ہ مراد قرآن کریم ات۔ یعنی قرآنی ہدایتانی سر عمل کنان، ہچ عذاب، آہگ، ہ پیش و تی آلو کیں زندہ، گرد دار، ہ گلا نیش بے ات واکن نہ
 عذاب، ہ گندگ، ہ پدا آئی علاج ہج بوت نہ کنت و نہ تدبیران کار دات کنت خداوندی عذاب بہ ہکے داب، ہ یکپارگی کیت و پرنجیت کہ ترار خبر ہم نہ نیت کہ اے
 عذاب چہ کجا آہنت، ہ یعنی ہوا ہوس، رسم و رواج، ہ دہب، ہ پیمان، ہ و دنیا، لذتانی لوگ، ہ گرفتار ہوان، ہ خدا، ہج حساب نہ کت آئی دین، ہ و بغیرانی و
 چہ ہما خوفناں انجام، ہ کہ آیان چہ آئی، ہ ترسینگت مارا، کلان، ہ ماہہ مسخرہ زرنگت اے چیزانی حقیقت، ہ ماسر بہ ہنوتیں۔ افسوس و ارمان کہ ماں خدا، ہ جاہ یارگ

منزل ۶

وماں آئی تھی، زانگ، ماچنکر کوتاہی کُت آئی انجام خوش بوٹ کہ مامروچی ما عذاب، گرفتار ہو گا میں۔ (اے گپ، کافر ماں محشر، کنت و ان آیت، مضمون بہ کافر و نافرمانان عام دارگ بہ بیت نو، "ان کنت لیں الشاخرین"، معنی "عملت عمل ساخر مستہزی"، بیت کما فسر بہ ابن کثیر) وک و ہدے حسرت و ارمانے درد نہ و رانت تو توئی تسللا دیگ، اے لنگیں عذرا، دیما کاریت، چے جو شاں خدا، منارا ہدایت نہ دات اگں آئی، ہدایت کنگ بلوٹیں تو من ہم مروچی تقویٰ داریں مردمانی درجہ، سر بوتگناں (اشی بہ جواب دیما پیداک انت، "بلی قد جاء تک ایاتی الخ) و ممکن انت کہ اے کلام بہ عذر پیش کنگ یا حجت کنگ، رد امبیت، بلکس ایوک، ما یوسی ظاہر کنگ، بارہ، بہ بیت یعنی من چرا استعداد، خرابی و بد تمیزی، سبب، اے لائق نہ اتاں کہ الشرباک منارا راہ، شون دیان داں منزل، سر بکتیں اگں منارا اہلیت و قابلیت بہتیں والشرباک، ہم منی دستگیری بکتیں تو من ہم مروچی ماں تقویٰ داریں مردمانی جماعت، شامل بوتگناں۔ وک و ہدے حسرت و ارمانے کار ثابت بنت و دوزخ،

وَوَجَّهْتُمْ مَسْودَةً اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝۱۵
 دیم اش سیاہ انت ط آیانت انت ماں دوزخ، جاگہ تکبر کنوکانی وک
 وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَسْمَعُ السُّوْءَ وَلَا هُمْ
 و نجات دنت اللہ متقیان، بہ سبب آیانی دستگیری، نہ رسیت آیان، بدی و نہ آ
 يُخْزَنُوْنَ ۝۱۶ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيْلٌ ۝۱۶
 نکلین بنت وک الشرباک کنوک انت ہر چیز، و آہمک چیز، سراخرداروک انت۔
 لَهُ مَقَالِدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ
 ہمائی، گورا انت کلینان آسمانی وزمین، و ہمایاں کہ منکر بوتنت اللہ، آیتانی
 اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝۱۷ قُلْ اَفَغَيْرِ اللّٰهِ تَمْرُوْنِ اَعْبُدُوْا اِيَّهَا
 ہما بنت تاوان بار وک بگوش، آیانوں غیر خدا، شما حکم کن ات منارا کہ من عباد بکنان
 الْجٰهِلُوْنَ ۝۱۸ وَلَقَدْ اَوْحٰى اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ لِيَنْ
 نادانان وک و تحقیق وحی دیم دیگ بوت تھی ننگ، و ہمایاں ننگ، کہ چہ تو پیش انت۔ اگر
 اَشْرَكَتَ لِيُخْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝۱۹ بَلِ اللّٰهُ
 تو شرک کنت البت بر باد بنت تھی عمل والبت توبے، چہ تاوان باران بلکس اللہ
 فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝۲۰ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَتّٰى قَدَرُوْهُ
 عبادت، بکن و پو، چہ شکر گردکان وک و نہ جاہ یارش خدا، بچوش کہ تھی انت جاہ بارگ،
 وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتٌ
 وزمین درستیں یک مشتے آئی، ماں قیامت، و روحا و آسمانان پیچگ بنت
 بِمِيْنَةٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝۲۱ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ
 ماں آئی راستیں دست، پاک انت او برزبالا انت چہ ہا چیزان کہ اشریک کنت، و دمگ بیت صور گڈا بہ پیش بیت
 مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ
 ہر چیکہ ماں آسمانان انت و ہر چیکہ ماں زمین، انت مگر ہر کس، بلوٹیت اللہ پرادمگ بیت ماں آئی،

عذاب، گول و تیچیم، گندیت آساعت، گول بے وی و
 لا چاری، گوشیت کہ یک برسے پدا، یک ڈولے، منارا
 ماں دنیا، دیم دیگ بہ بیت تو بگندرات من نیکی کنان،
 پدا حاضر باں، یعنی تو غلط گوشے زانا اللہ، ترا راہ
 سوچ نہ اتگت، توئی پیغامبران، نشان و احکام دیان،
 دیم نہ دانگت، مگر تو ہما کس، کہ تو چھ چیزے، گوشدارگ،
 تیار نہ آتے، ہر چیزیکہ نزار گوشگ بوت تو چہ غور و فکر،
 آرا و روغ بندگت تھی مزنی، ترا راہ ہشت کہ تو حق، را
 قبول بکنے و دگ گپ ایش انت کہ اللہ، جہا زل، معلوم
 ات کہ تو آئی، آیتانی انکار، کئے و تکبر و سرکشی، پیش
 کاتے تھی مزاج و تب، ساخت ہے داب، ات آگت
 ترا ہزار زند، ماں دنیا، طرف، دیم دیگ بہ بیت
 تو چہ توئی سلکس حرکنان دست، کش ات گت نہ کئے،
 و کورد و العاد و اما نہوا عنہ و انہو لکا کاد بون
 (انعام د کو ع ۳) بچش مردمانی بابت، خدا، عادت
 نہ انت کہ آیان گول کا بیابان، سرفرازی بدنت، ۱۲
 ہمے صفحہ، فو اسد
 وک چہ اللہ، جانب ہر چ راستیں خبرے، بیت آرا
 دروغ کنگ ہمیش انت اللہ، سرادروغ بندگ۔
 پرچاکہ دروغ بند کنوک دعوی کنت کہ اللہ، فلاں گپ
 نہ جنگ حالانکہ در حقیقت، گوشنگی ہمے دروغ،
 سیاہی قیامت، روج، آیانی چہرہ، سراطا بہ بیت۔
 وک پیسر، ماں خاکد بت بہا و استکبرت، کافر،
 دو صفت بیان بوتنت، تکذیب کہ آکذب، شامل انت
 و دوی استکبار و غرور ناکی، ادا پیش داشت کہ چہ کذب
 و دروغ، آیانی دیم سیاہ بنت و غرور ناکی، ہنکلین ابید
 چہ دوزخ، دگ جاگہ نہ انت۔ قل یعنی اللہ تعالیٰ متقیان
 آیانی ازلی سوب مندی و نیک سختی، برکت، کامیابی،
 ہما برز و بلندیں مقام، سرکنت کہ اودا چہ ہک قسم،
 بدیاں محفوظ و چہ ہک ہمیں رنج و غماں آزاد بنت۔
 وک یعنی ہک چیز ہمائی، پیدا کنت و چہ پیداکنگ،
 پدا آئی، بقار و حفاظت، ذمہ دار ہم ہماوت بوت و
 ماں زمین و آسمان، تمام چیزان سروچیر کنگ (نصف)
 و انتداریہم ہمائی، حاصل انت چہا کہ تمام خزانگانہ
 کلیت ہمائی، گور، انت، گڈا پیش خدا، ملہ کنان،
 مردم دیما کجا گوبرنت۔ با بدانت کہ چہ ہمائی، غضب،
 چہ آئی جبران، انکار کنان، مردم، چہ جاہ، لگانہ نہ رسیت۔ ترا نا چہ واجہ خدا، و نارا اسندان، مردم کتام فلاح، اہمیت، داشت کنت
 کنت۔ وک یعنی مسترب نادانی احمقی و جاہلی ایش انت کہ مردم خدا، بلہ دیان دگرانی پرستش، بکنت و چہ خدا، پیغمبر، (معاذ اللہ) اے
 طمع، بداریت کہ آسانی راہ، کیت۔ ماں لہتیں روایتان ہست کہ مشرکان، واجہ نبی، را وئی خدا یانی پرستش، دعوت دانگت بہ ہمیشی، جواب،
 آیتاں نازل بوتنت۔ وک یعنی عقلی حیثیت، چہ چارگ بہ بیت کہ تمام چیزانی پیداکنگ باقی دارگ و ماں آیان ہک رنگ، سروچیر کنگ، ایوک، الشرباک
 وئی کار انت تو عبادت، مستحق ہم بپیر چہ آئی، دگ کہ کس بوت نہ کنت و نقلی حیثیت، بچاریں تو تمام انبیاء اللہ و آسمانی ادیان تو حید، برحق و شرک، نا حقی،

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اٰخِرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُوْنَ ۝۱۸ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورٍ رَبِّهَا ۝۱۹

دوبارہ گڑا انگت اور شوک بنت چاران اور روشن بیت زمین چروٹی پروردگار پر نور و

وَضِعَ الْكِتٰبِ وَجِئْنَا بِالنَّبِيِّْنَ وَالشُّهَدٰٓءِ وَقَضٰى بَيْنَهُم بِالْحَقِّ ۝۲۰

ایر کنگ بنت نامہ اعمال و حاضر کنگ بنت نبی و گواہ و فیصلہ بیت ماں آیاتی میاں حج و گوں الصاف

وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝۲۱ وَقِيَّتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ ۝۲۲

و نہ بیت ظلم آیاتی سراف و سرجمی و دیگر بیت ہر سہاہ دارہ ہر جیکہ آئی و کتقا و آخوب زانت

بِمَا يَفْعَلُوْنَ ۝۲۳ وَسِيقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۝۲۴ اِذَا

ہر جیکہ آکنت و دھکلاک بنت کافر دوزخ ہر نیگ و ہر بڑے دھک داں و ہدیگ

جَاؤْا وَهِيَ اَفْتَحَتْ اَبْوَابَهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَاْتِكُمْ رَسُوْلٌ ۝۲۵

برسنت بہ آئی و سراج کنگ بنت آئی و دروازگی و گوشتیت آیان و دوزخ و دار و نہ آیایا تکنت شہ گوارا ہر نگران

مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ آيٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُوْنَكُمْ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۝۲۶

چہ شہ جنداں و کو نکلتش شہ سرافتیاں شہ رت و و شہ سبت اش شہ لاپہ و دو چار کنگ و اے روج

قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلٰى الْكٰفِرِيْنَ ۝۲۷

گوشت لے و لیکن ثابت بوت عذاب و حکم کافرانی سراف و حکم دیگر بنت

اَدْخَلُوْا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا فَبِئْسَ مَثْوٰى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝۲۸

داخل بہ بنت ماں دروازگان دوزخ و یہ ملائگی ماں آئی و گڑا بدیں جاگہ دوزخ بہ سرکشان و

وَسِيقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۝۲۹ حَتّٰى اِذَا جَاؤْا هَا

و سراج کنگ بنت آئی و دروازگی و گوشتیت آیان جنت و نگہبان سلام بہ شہ سرافتیاں شہ شہا گڑا داخل بہ بنت

وَقِيَّتْ اَبْوَابَهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوْا هٰ

ماں جنت و یہ ملائگی و گوشتیت آیان شکر خدا کہ آئی و راست کت گوں ماوتی و عوہ و کلا و وارث کتئی مارا

مازل ۶

سرا منتق انت بلکین ہر یک نبی و را بذریعہ وحی گوشگ بوتگ کہ (ماں آخرت) مشرک و تمام اعمال برباد بنت و شرک و عاقبت تہنا محرومی و فنا وان و ابد و گہ
ہج نہ انت پیشکا انسان و سرافض انت کہ آچہ ہمک طرف و فنا و دور داران و یگیں خدائے قدوس و بندگی و بکنت و آئی شکر گرو کیس و وفاداری بندہ جوڑ
بریت آئی عظمت و جلال و ماں دل و جاگہ بدنت عاجز و بے وسپس مخلوق و گوں آئی شریک قرار بدنت آترا ہما داب و بزرگ و اعلیٰ قبول بکنت ہنجوشکہ احقیقہ
بزرگ و اعلیٰ انت و ک یعنی مشرکان و آئی عظمت و جلال بزرگی و بزرگی داں ہما حد و نہ ہمت و نہ خیال گورکت داں حد یکیک بندہ و ہمگ و خیال گورکت
لازم آئی بلندیں شان و اعلایں مرتبہ و اجمالی شبینگ داروک زانا عاجز و بے وسپس مخلوق و داں کنگ سنگ و بے ساہیں بنان و آئی شریک بخوڑ کت کنت حاشا
و کلا (ہجر چوش نہ کنت) دیمتر آئی و چیزے عظمت و جلال و بیان پیداک انت و ک یعنی آئی و عظمت و شان و احوال چوش انت کہ ماں قیامت و روج و کل زمین

ماں آئی یک مشتے و وکل آسمان چو کاغذ و پیمان و ماں
آئی راستیں دست و بہت ماں آئی عبادت و بے جانیاں
و بے وسپس مخلوق و شریک کنگ داں کجا حد و رواہت سما
شریکان آئی و قی مشتے و توک و بنت ہر دابے و بلوطیت
آیاتی سرافض کت کنت کہیں ہم گوشان و یا زبان و
سریگ توفیق نہارنت (تنبیہ) مطوویات لبینہ
و بابت و سورہ انبیاء و آیت یوم نطوی السماء الخ
و حاشیہ چارگ بر بیت و یمن و غیرہ لفظان چہ
متشابہات انت کہ اشانی سراف کایف ایمان بارگ و اجب
انت ماں لہتیں حدیثان ہست و کتا بیدیدہ لبین
(آئی و دویمیں دست راستیں انت) چہ اشئی و تجسم و تجر و
جہت و غیرہ نفی بیت ۱۲

ہے صفحہ و فوائد

۱ حضرت شاہ صاحب ہشتہ کنت یک برسہ صور
۲ نفع انت پہ عالم و فنا کنگ و دومی ہر مردگانی زندگ کنگ
۳ انت اے سبھی چہ حشر و بدانت پہ بے ہوشی و مردا و چہاوی
۴ نفع انت پہ خبر دار کنگ و چہ آئی و زند نمایں مردم انبیا کنگ
۵ دیما پیش بنت لیکن اکثر تحقیق کو کس عالمانی نزدیک
۶ صور و نفع و دہنت اولی برہ و درستانی ہوش بال کنت گڑا
۷ زندگ و مردگ بنت و ہر جیکہ مترنگنت آیاتی ارواح
۸ سرافے ہوشی و کیفیت طاری بیت چہ آئی و رند دومی نفع
۹ بیت کہ چہ آئی و مردگانی ارواح بدنانی طرف و وار کنت
۱۰ بے ہوشیں مردماں سار بنت آساعت و حشر و عجب عجب
۱۱ ندرارگ و جیران و چارنت بد خداوند قدوس و در بارہ
۱۲ اشتاب اشتاب و حاضر کنگ بنت (تنبیہ) چہ الہ
۱۳ من نشاء اللہ و لہتیں و جبریل و میکائیل و اسرافیل و
۱۴ ملک الموت مراد گیتگنت لہتیں گوں اشان عرش خداوند
۱۵ حمالان و ہم شامل کنگ لہتیں گوشتت انبیاء و شہدار
۱۶ مراد انت و اللہ اعلم بہر جا و راے استنشا بہما نفع
۱۷ و ہد و بیت چہ آئی و بعد ممکن انت بہ آیاتی سراف ہم فنا
۱۸ طاری کنگ بہ بیت - لَمِنَ الْمَلٰٓئِکَ الْیَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ
۱۹ الْفَقَّارِ (المؤمن رکوع ۲) ک چہ آئی و بعد حق تعالیٰ پہ
۲۰ حساب گرگ و بہ و قی شان و مناسب و جلوہ افروزیت
(کما و رد فی بعض روایات الدر المنثور) ہما سامت و
۲۱ چہ حق تعالیٰ و تجلی و بے کیف نور و حشر و زمین ترپگ و
۲۲ لگیت حساب و دفتر و کنگ بیت کلانی نامہ اعمال
۲۳ ہج کسے و سراج بیہیں زیادتی کنگ نہ بیت (تنبیہ) چہ شہداء و مراد انبیاء علیہم السلام و ابید فرشتہ امت محمدیہ و مردم و انسان و دست و پا و غیرہ کل ہر
۲۴ بیت کنت و حضرت شاہ صاحب و چہ اشئی و ہر یک امت و بیکیں مردم مراد گیتگنت و ک یعنی ماں نیکی و بدکہ و کمی و ماں بدی و بدکہ و گیشی نہ بیت ہر یک
۲۵ ہر قدر نیکی یا بد عمل انت کل ماں خدا و علم و انت سمائی رورہ بدکہ رسبت کہ آئی چیزے تفصیل دیما پیداک انت و ک یعنی گواہ کابنت پہ آیاتی الزام دیگر و واکن
۲۶ چہ اشراپاک و تمام چیز پوشیدہ (چیر) انت (کذانی الموضح) و یعنی تمام کافران و ہتلاک دیان و گوں مزین رسوائی و بزرگی و دوزخ و نیگ و ہکلینگ بنت و چونکہ
۲۷ کفرہ درجہ باز انت پیشکا ہر قسم و ہر درجہ کافرانی ٹولی جدا جدا کنگ بنت و ک چوشکہ ماں دنیا و ہندی خانہ (جیل) و دروازگی ہج نہ مابنت و ہدیگ یک قیدی و ماں

ع ۳

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

آن داخل کنگ بیت آرا بیچ کنتت و پیدائندی کنتت ہے داب اودا ہر وہدیکہ دوزخی دوزخ و کرا سبت دروازگ و بیچ کنان در آرا ماں آئی و تہلا تک دیگ بیت چرائی و نہ دروازگ بند کنگ بیت۔ کما قال تعالیٰ عَلِيَهُمْ نَارٌ مَوْصَدَةٌ (مہرہ) و یعنی ہمارے شنگان کہ دوزخ و محافظت آ کافران ملامت کنتت و گوشتت۔ کس یعنی چرایان شمارا بسبب ہم جنس بوگ و فیض گرگ باز آسان ات۔ وک یعنی پیغمبر چون نہ اہنتت۔ الم و اہنتت آیان مارا اشرا پاک و خبران و اشکنا ٹینت و مرو جیکس روح و بہا بت مارا مزین ترس و بہم دات لیکن مے وئی نالافتی و بد کجی ات کہ آسانی خبران و ماقبول نہ کت۔ آخر خدا و حکمیں تغذیر مے دیم اہت و عذاب و حکم مے کافران سر اثابت و بت خاعتر فوا بد کتہم فسحقا لاصحاب السعیر۔ کس یعنی شامزنی و کبر کنان و اشرا پاک و خبر و کت نون مدام ماں دوزخ و بہ بیت و آئی و نام و پیش ات۔ کس یعنی چرتک ایمان و تقویٰ و در جہاں جدا جدا ات ہر یک در جہے و تقویٰ داریں مومنان جماعت گستا بت و اکل جماعتان و مزین شوق دیا مینان و اشتاپ اشاپ و جنت و طرف و روانہ کنگ بیت۔ کس یعنی چوشک کہ بہمانان چرایانی آیک و

المؤمن

۷۲۲

فن اظلم ۲۳

الارض نتبو امن الجنة حيث نشاء فنعم اجر العاقلين

زمین و کجا گے در گبر بگیں ماں بہشت و ہر جا گے کہ مابلوئیں و خوبیں مزانہ بت بہ محنت کتوان

وترى الملكة حاقين من حول العرش يسبحون

و تو گندے فرشتیان گردا گرد و بان در نزیک و عرش و پاک گوشتت

بحمد ربهم وقضى بينهم بالحق وقيل الحمد لله

وئی رب و تو سبب دیان و فیصلہ بیت ماں آسانی میا جی و کون انصاف و گوشتک بیت تمایں تسیب

رب العالمين

خدایا کہ آرت انت گلے علم و حق

سورة المؤمن بکیت وھی خمس و ثمانون آیت و تسع و ستون

سورة مؤمن ماں مکہ نازل بت اشی و تہا ہشتاد و بیچ آیات و نہ رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گول خدا نام و ہر ما کہ بہ اندازہ ہر بان زبریں رحم کتوے

حم تنزيل الکتب من اللہ العزیز العلیم غافر الذنب و

ایر گیک کتاب و ہر خدا و نیک و انت ہما کہ زبردست انت خبر دانت، بخشوک گناد و

قابل التوب شدید العقاب ذی الطول لا الہ الا هو الیہ

تبول کتوک توبہ و کس سک عذاب دیوک قدر تانی داروک کس نیست حج معبودا بیچ آئی و ہما بیچ

البصیر و ما یجادل فی آیت اللہ الا الذین کفروا فلا یغزک

انت و اتری و جیڑہ نہ کنتت ماں خدا و نشا بیان مگر ہما کس کہ کافر بوتنت کس گد انرا از فریب دنت

تقلبہم فی البلاد کذبت قبلہم قوم نوح و الأحزاب

آیان تر و گرد ماں شہر و بازاران و دروغ بندش کت چرایاں پیش نوح و قوم و ایدگہ کسان

من بعدہم و ہمّت کل امّہ برسولہم لیاخذوہ و جادلوا

چہ آیان پد و ارادہ کت ہر یک امت و بہ وئی رسول ہما کہ آئی و در گبر کنتت و جیڑہ اش بنا کت

منزل ۶

چہ آیان پد و ارادہ کت ہر یک امت و بہ وئی رسول ہما کہ آئی و در گبر کنتت و جیڑہ اش بنا کت

پیش ہمان خانہ در دروازگ بیچ کنگ بیت۔ جنتی اودا سر بان جنت و دروازگان بچی صورت و کنتت مفتحة لہم الالباب (ص رکوع ۴)۔ و خدا و فرشتگان گون مزین مطراہ داری و شرف مندی و کلمات سلام و ثنا و غیرہ گوشان آیان و و ش اہت کنتت و ماں جنت و مقیم بوگ و مسناگ اش دینت۔ کس یعنی خدا و شکر و گرت کہ و اجہ نبیانی زبانی ہرچ وعدہ ماں دنیا و کنگ بوکت مروچی آرا ماگول و تی چماں گند گامیں۔ ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد: کس یعنی جنت و سر زمین و حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت آیان حکمانت ہر جا ہیکہ بوٹنت اودا بجلتت بلے ہر کس ہما جا کہ و لوٹنت کہ آئی چہ پیش بہ ہمانی تیار کنگ بوٹگ و لہتین و گور و مراد البش انت کہ ماں جنت و

پہ سبیل ملاقات روگ آیک و راج و ولین بندش نہ بیت کس یعنی و ہدیکہ حق تقیہ حساب کتاب شاہانہ اندازہ نزول فرمائینت آساعت و فرشتگان عرش چہ چاگرد و حلقہ بندان وئی رب و تسبیح و تمجید و گلایش بنت ماں تمام بندہاں راست راست و انصاف و فیصلہ کنگ بیت کہ بر شی و سرا جہر طرف و گول چوش و ہذبہ و الحمد للرب العالمین و توار جبت بیت

یعنی تمام صفت و ثنا ہما خدا و زیب دینت کہ اکل عالم در و در گاد انت (آئی و بہ تمام جہان و اے ڈولیں خوبیں فیصلہ دانگ) ہے جو انہں لغرہ و سراد بار بر خاست بیت۔ عموما مفسرین آیت و مطلب ہے داب و بیان کنگ۔ بلے حضرت شاہ صاحب آیت را را ہنہ و جا و ر و سرا حمل کنگ و قضی بینہم و ضمیر ملائکہ طرف و راج کنگ آہنتہ کنتت کہ ماں فرشتگان فیصلہ ایچ ہر یک فرشتے (ماں ملائک اعلیٰ و اعلیٰ) چہ وئی دستور و ایک

تذیرے ظاہر کنت (کما یشیر الیہ اختصاص الملاء الاعلیٰ و تفصیلہ فی حجة اللہ البالغہ) پدا اللہ تعالیٰ و خبر کنت ہما خبر انجام گرتت بہ حکمت و روع۔ اے ماجرا ہنوں ہم ہست انت و ماں قیامت و ہم بیت۔ و اللہ تعالیٰ اعلم بالصواب۔

تنت سورة الزمر لعل اللہ تعالیٰ و توفیقہ۔ و اللہ الحمد۔ کس یعنی توبہ و قبول کنان چہ گناہان ہے رنگ و پاک و صاف کنت چوش بزبان کہ کدی ہم گناہ گار نہ بوٹگ۔ و چاشی گیش ایک توبہ و گستا بتیں طاعت قرار دیان و بہ آئی و اجر و ثواب دنت۔ کس یعنی بے حد قدرت و دست بیچ و لا غرضیں و اجہ کہ بندہاں سرا احسان و ہر و باران کنت۔ کس کہ اودا

سر بان ہر یکے و وئی کتلیں گانی بدلہ دست کینت۔ کس یعنی اللہ تعالیٰ خبر و ان عظمت قدرت و نشا چشیں انت کہ ماں آیان جیڑہ کنگ بہ بیت۔ مگر ہما مردما کہ پیغہ ارادہ اش کنگ کہ روشن و چہ روشن صفا صافیں و لیلانی ہم انکار کنگ بہ بیت۔ ہما انت کہ راستیں خبرانی توک و ناحق و جیڑہ کنتت۔ کس یعنی چشیں منکرانی عاقبت تباہی و بر بادی انت بلی توری اے ساعت و آیان ماں شہر و بازاران تر و تاب کنتت عیش و نوش کنتت چہ اشی کسے رو بکپیت اے جہا اللہ پاک طرف ہمہلت دیگ استدر اچ انت کہ چنت روج سیل و گردش کنان دنیا لذت و حاصل بکنتت پدا یک روج ماں غفلت و نشہ و مستی و بے ہوشی و حالت و گرفتار کنگ بنت۔ پیشی تو مانی حالت ہم ہے داب بوٹگ۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهٖ الْحَقَّ فَاحْذَرُوهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمٰتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ

الَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبُّنَا وَسِعَتْ كُلَّ

شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَتَّبِعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمُ

عَذَابَ الْجَحِيْمِ رَبُّنَا وَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنَّٰتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْنَا لَهُمْ

وَقِهِمُ السَّيِّئٰتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئٰتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ

رَحِمْنَاهُ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

يُنَادُوْنَ لِمَقْتِ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ

اِلَى الْاِيْمٰنِ فَتَكْفُرُوْنَ ۝ قَالَوْا رَبَّنَا اٰمَنَّا اِثْنَتَيْنِ وَاٰحِيْتَيْنَا

بِوَتَاكُ اَيُّهَا رَبُّنَا كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ

كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ

كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ

كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ

كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ

كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ

كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ

كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ كَلِمَاتٍ

ول یعنی ہر ایک اُمت نے، ناشہریں مردمان، وہی پیغمبر، گرفتار کنان قتل کنگ یا ستائینگ، ارادہ کت و لوتش کہ دروغیں جیڑھان، طول دیان، راستیں دین، نرور بکننت و حق، توار، سوب مندی مرسیت، لیکن ما اشان، چوشیں سوب نذات کہ اسے وہی مقصد، کامیاب بہ بنت، جاہیکہ اشان پیغمبران، بگرننت ما اشان، ماں ترندیں غذاہاں گرفتار کت گڈا سنے سزاد، انجام چوش بوت کہ اشانی نام دشان ہم باقی پشت نہ کپت، مروچی ہم ہما تباہ و سرباد بوئگیں قومانی چیزے علامت و آثار جاھے جاھے، گندگ بنت ہمایاں گندان، انسان آیانی تباہی، شبینگ، بخوئی، کت کنت، ول یعنی بہ ہما داب، کہ پیشی قومانی سرا عذاب ایک، گپ سرچی نازل بوت، ہینوش بزان کہ ہوئگیں منکرانی سرا ہم پگی انت و چوشکہ پیغمبرانی جار، رد اکفرانی سرا دنیاوی عذاب الہی کپت، چہ تئی رت، طرف، اے ہم یک ثابت بوئگیں حقیقتے کہ ماں

آخرت، اشانی ہنکین دوزخ بیت، (تندیہ) لھتیں اجہان، استھو اصحاب النار، مال، لا تھم، معنی، گران مطلب چوش بیان کت کہ گوئگیں منکرانی پیجا ہنوئگیں منکرانی سرا ہم اشرا پاک، خبر راست انت چیا کہ اے ہم چہ اصحاب النار، انت، ول ماں پیشی آیتان گناہ گارانی و منکرانی بدس احوال بیان بوئنگ انت ادا سربا آیانی مقابل، تو بہ کنوئگیں مومنانی فضل و شرف، بیان کنت یعنی عرش عظیم، چست کنوک والی جیب و چاگر د، طواف کنوئگیں بے شمار فرشتیان کہ آیانی غذا ہنا حق تعالیٰ، تسبیح و تجمیذ انت و دربار، قرب حاصل کنگ، سبب، اعلا میں درجہ، ایمان و یقین داروک انت آبان بروئی پروردگار، دیما یہ مومنان استغفار کنت سبحان اللہ، اے ہمیں عزت افزائی و شرف و مطراہ داری، چہ مقام انت کہ خاکی فرس، سرانندوئگیں مومنان چہ ہرچ خطا و ردکاری بوئنگت ملائکہ کروئیں مال خداوندی بارگاہ، یہ آبان غائبانہ معافی لوئنت و ہدے ماں آیانی تصیف و بیفعلوئ ما یومروئ، اہتگ تو یقینا آیان چہ حق تعالیٰ، بہ اے کار، ما مورانت، ول اے فرشتیان استغفار، صورت پیش دارگ بوت، یعنی فرشتیان بارگاہ احدیت، اے داب عرض کنت کہ اے ہمیں پروردگارتی علم و حکمت ہمک چیز، چاگر د کنوک انت گڈا ہر کسے ماں تئی چاگر د کنوئگیں علم، بدیاں بلکہ دیان، گوں راستیں دل، تئی ہمک زور بکننت و تئی شون داتگیں کشک، سراروگ، کوششت، بکننت اگں النسائی نقاضا، پدا چہ آئی دست، خطائے بوت یا جاہیکہ چہ آئی، کمزوری سرزد بوت نہیں و اجہ چہ وہی فضل و رحمت، آترامعاف بکن انت نہ ماں دنیا، آئی جنجالی بہ بیت و نہ دوزخ، و دجاہر کپیت باقی ہرچ مسلمانے کہ توبہ و انابت، راہ، اختیار کنت آئی، ادا ذکر نیست، اے آیت در بابت اے خبر، ساکت انت، سزاد، عرش، حمالاں ماں آیانی حق، دعا کنت، اللہ گوں آباں چوں معاملہ کنت اے خبر، فیصلہ چہ وگ آیتان کشینگ بہ بیت، ول یعنی اگں چہ ہر کس چہ آئی عملانی برکت، ہمشت دست کپیت

ہاں

۱

(چوشکہ ادا ہم چہ، ومن صلح، یہ فید، ظاہر انت) وہی ایمان و صلاح، چہ ابید لوگ بانک، چک مات و بیت کارند بکننت بل تئی حکمتاں لھتیں ہم ہست انت کہ چہ بکے، سبب، چنکر کسان، چہ آیانی عمل، زبات اعلا میں درجہ، سرکنگ بیت کما قال تعالیٰ، وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاَتَّبَعْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِالْاِحْقٰنِ بِسُوْمٍ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَعْمٰلُھُمْ مِنْ عَمَلِھُمْ مِنْ شَيْءٍ (طور رکوع) وگوں چہلین نگاہ، چارگ بہ بیت تو در حقیقت، اہم ہمانی، کتام قلبی عمل، بدلہ بیت مثلاً، آواہگ دارنت کہ ماہم ہے صلح مرد، رفتار، برویں اے بیت و نیکی، حرص بہ اللہ پاک، گور، مقبول بہ بیت یا ہما مرد صلح، اگر ام و خاطر مدارات، یک شکل سے بہ بیت کہ آئی مات پت و لوگی و چک ہم ماں آئی درجہ، جاگہ دیگر بہ بنت، ول یعنی ماں محشر، حج ہمیں رنج (مثلاً ترس و لرز و پریشان وغیرہ) اشان

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

نگذرت داسے دایمیں عظیم الشان سوب مندی نیوگ، چرتی خاص مہربانی، دست کپت کنت لھتیں مفسران، چہ، سیئات، اعمال، سیدہ مراد گینگنت یعنی دیم ترے آیان، چہ سبیں کاران محفوظ بدایت و اشان، ہیل تب ہیخیں عطا بکن کہ بدی، نیمگ، حج مجازت ظاہریں گپتے کہ ہرچے مروچی ادا چہ بد کاری، کینگ بوت آئی، سرتی فضل و کرم بوت ہما کس باں آخرت، مزین شائیں کامیابی حاصل کنت۔ اے تفسیر، دا، یوہین، ترجمہ، آروچ، بدل، داسے روج بوگ لوٹیت۔ واجر شاہ صاحب، بنشنتہ کنت یعنی تھی مہربانی بہریت کہ چہ بدی، رستگار بیت چرتی عمل، حج کس رستگار بوت نہ کنت کم و باز چہ بدی، کتام کس ہو رک انت۔ اے لفظان بہر دوہیں تفسیر ان چسپان بوت کنتنت۔ فک اے خبر، ماں قیامت، روج، کنتت واجر شاہ صاحب، بنشنتہ کنت، یعنی مروچی شاموٹی، نفس، بیزار و شزارات، وتی جنڈ، ملامت کن ات مال دنیا، و ہرے شما کفر کنتت (آ ساعت)، اشترچہ اشئی، زیات شمار الامت

کنوک ات (وچہ شے حرکتناں بیزارات) ہمائی، بدل، مروچی گندت۔ ولھتیں مفسران، مقبتیں، زمانہ بیکیں مراد گینگنت و معنی، چوش کنگ کہ شمار ماں دنیا، ہمک بر ایمان، نیمگ دعوت دیگ بوتگت و شما ہمک بر، کفر کنتت مروچی آئی، سزا، برداشت کنگ، و ہرے شما ہر قدر چرتی جانائے بیزاری ظاہر کنگائے اشتر پاک چہ آئی، گیش چہ شمار ارت ۲

ہے صفحہ، فوائد

ف حضرت شاہ صاحب، بنشنتہ کنت، پیسے، خاک ات یا لفظ بلے مردگ ات پدا آئی، ساہ ماں بوت ورتنگ بوت پدا مرت، پدا زندگ کنگ و پدا ونگ بوت۔ ہمیش انت دو مرگ و دو حیات قال تعالیٰ کيف تَكْفُرُونَ مَا لِلَّهِ وَ كُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (بقرہ رکوع ۳) وقیل غیر ذلک الا ظہر ہو ہذا۔ ف یعنی انکاش کنتت کہ چہ مرگ، بعد دوبارہ زندگی نیست انت و نہ حساب و کتاب هست و نہ دگ قصہ هست انت ہمیشک چہ گناہاں و دگہ ناشربس کاران سزا دیری در شانش کنتت نون ماوت دیست کہ ہنجوش ادلی مرگ، بعد نہیں واجر، ہا رازندگ کنت و چہ عدم، در کنان، وجود جنتت دوی مرگ، بعد ہم پیغا مبرانی کنت، روج دوبارہ زندگی دات مروچی بعث بعد الموت، آتام ندرگ کہ چہ آیان ما انکار کنتت مے دیم موجود انت و پہ مادگ ہج پشت نہ کینگ ابید چہ اے خبر، کہ ماوتی رد کاریان و غلطیان، قبول بکنیں۔ ف یعنی افسوس نون سر ظاہر، چہ ادا رستگار بوان، پہ در کپگ، حج راہ نظر، نہ نیت۔ البت تہر واجر قدرت دارے کہ جاہیکہ تو دور، موت و حیات داتگ

سیمی بر پدا مارا ماں دنیا، دیم بدے تانکر چیری ماچہ اودا مزین نیکیان، نر کاران، گون و ت بیاریں، فک یعنی بیشک نون دنیا، نیمگ، واتزی، حج صورتے نہ مانگ نون لازما شاموٹی پیشی کنگیں کانی تاوان، بسکت ات پر شما ابدی ہلاکت، اے فیصلہ ہمیشک کنگ بوتگ شمایلیں بر حقین خدایہ توار، سر گوشان، لک نہ کنت مدام ہمائی یا ہمائی و حدایت، انکاری بوت ات، البت کدی دروغیں خدایہ طرف، دعوت دیگ بوت ات تو ہما دماں، اتنا و صدقنا گوشان، آئی دیم، روان بوت انت۔ چہ اشئی، شے ہیل

و تب، نیروی شری، سر پدا ابیت کہ اگن ہزار زندہ، شما واپس کنگ بیے ات پدا ہما کفر و ترک، کمان، پروتا کارات بس مروچی شے جرم، راستین سزا ہمیش حبس دوام (داعی بندی) انت کہ چہ آمزین شائیں خدایہ عدالت، جاری کنگ بوتگ کہ دیم ترے آئی اپیل ہم اشکنگ نہ بیت چہ اشئی، رستگاری، تمنا کنگ مقبتیں گپتے و ہ یعنی آئی، عظمت و وحدانیت، نشانیاں ماں ہر چیز، ظاہر انت۔ بیکیں وتی روزی، مسئلہ، اگن انسان بفرہمیت کہ آئی، بست و بند چہ آسمان، بیت تو ہمک چیز ماں فہم، آہت کنت بلے و ہدیچہ آ طرف، کسے رجوع کنت و چہ غور و فکر، کار مگر بیت تو زانا خاک ماں فہم، کیت۔ فک یعنی بندھان، با بدایت کہ چہ ہوش فہماش، کار مگرنت و یحیی خدایہ طرف، رجوع بکننت و ہمائی، توار پر بجننت، ماں آئی، بندگی، کسے، شرک، ممکنت بیشک چہ مخلصین بندھانی طرز، عمل، کافر و مشرک چہ ہرے

نگذرت داسے دایمیں عظیم الشان سوب مندی نیوگ، چرتی خاص مہربانی، دست کپت کنت لھتیں مفسران، چہ، سیئات، اعمال، سیدہ مراد گینگنت یعنی دیم ترے آیان، چہ سبیں کاران محفوظ بدایت و اشان، ہیل تب ہیخیں عطا بکن کہ بدی، نیمگ، حج مجازت ظاہریں گپتے کہ ہرچے مروچی ادا چہ بد کاری، کینگ بوت آئی، سرتی فضل و کرم بوت ہما کس باں آخرت، مزین شائیں کامیابی حاصل کنت۔ اے تفسیر، دا، یوہین، ترجمہ، آروچ، بدل، داسے روج بوگ لوٹیت۔ واجر شاہ صاحب، بنشنتہ کنت یعنی تھی مہربانی بہریت کہ چہ بدی، رستگار بیت چرتی عمل، حج کس رستگار بوت نہ کنت کم و باز چہ بدی، کتام کس ہو رک انت۔ اے لفظان بہر دوہیں تفسیر ان چسپان بوت کنتنت۔ فک اے خبر، ماں قیامت، روج، کنتت واجر شاہ صاحب، بنشنتہ کنت، یعنی مروچی شاموٹی، نفس، بیزار و شزارات، وتی جنڈ، ملامت کن ات مال دنیا، و ہرے شما کفر کنتت (آ ساعت)، اشترچہ اشئی، زیات شمار الامت

اٰثْنَتَيْنِ فَاَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلَىٰ خُرُوجٍ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿۱۱﴾
 دوبرا فک پدا ما اقرار کنت وتی گناہانی فک آیا گڈادر ایک، ایک راہے هست انت
 ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَاِنْ يُشْرِكْ بِهٖ
 اے عذاب ہمیشک انت کہ وہرے توار جنگ بوت خدا تہنا شما منکر بوتے و اگر توار جنگ بوت گون آئی، شرعیے
 تَوٰمِنُوْا بِالْحٰكِمِ اللّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ﴿۱۲﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ اٰيٰتِهٖ
 تہ شمایقین کزنگت، نون حکم خدا میگنت بلند مرتبہ و مزین شان، فک آہماذات انت کہ پیش دریت شمارا وتی نشانیاں
 وَيُنزِلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا وَّمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَن يَّئِيْبٌ ﴿۱۳﴾
 و دیم دنت پر شما چہ آسمان، روزی تو نصیحت حاصل نہ کنت مگر ہما رجوع کنت
 فَاَدْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُوْنَ ﴿۱۴﴾ رَفِيعٌ
 گڈا توار بکن ات اللہ، گون اخلاص، ہمائی عبادت، کنان، و اگر چہ بد بیزت کافر، ہمائی انت بلند
 الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي السُّوْرَةَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰی مَنْ يَّشَآءُ
 و بالا نہیں مرتبہ ہائی خدا بند عرش، مالک ابر گچیت روح، چہ وتی فرمان، ہر کسے سر کہ بلوٹیت
 مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلٰاقِ ﴿۱۵﴾ يَوْمَ هُمْ بَارِزُوْنَ لَا يَخْفٰی
 چہ وتی بندیاں فک تاکہ تر سینت آئندہ، چہ ملاقات، روج در فک ہماروچ، کہ آیان در جنت، چہر نہ بیت
 عَلٰی اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَن الْمَلٰٓئِكَةُ اللّٰهُ الْوَاحِدَ الْقَهَّارَ ﴿۱۶﴾
 بہ خلدہ سرا چہ آیان حج چہ سزا کئی بادشاہی انت آروچ، پداوت پتوتت، خدا میگنت کہ آہنا انت زوراک
 الْيَوْمَ تَجْزٰی كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظَلْمَ الْيَوْمَ اِنَّ اللّٰهَ
 مروچی بدل دیگ بین ہر ساہ دارے، ہر چیکہ آئی، کمانی کنگ، نیست انت ظلم مروچی بے شک خدا
 سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۱۷﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدٰى
 زوت حساب گروک انت۔ و تر سین آیان چہ قیامت، روج، و ہدیچہ دل ماں گلاں
 الْحٰجِرِ كَاطْمِیْنَ هُم مَّا لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ حَبِيْمٍ وَّلَا شَفِيعَ
 سرت گڈے گبر بوان، فک نیست انت پر گناہ کاران حج دوستے و نہ سفارشیے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت فرعون و گوشت کہ منابل ات شاید آئی حکومت باسکان آرا بہ کشک مشورہ نہ دانگ چیا کہ بوت کنت کہ معجزات ہر گندگ ہر سنت چو بیت و اجر موسی رب چہ باہر بگرتت و فرعون ہر چند ماں دل ہر ترس و لرزات لیکن مردمانی سرا بہ وقتی قوت و بہادری ہر ظاہر کنگ ہر گوں مزین بے حیائی ہر چوش گوشت ہر ات نانکماں مردمانی دل ہر بندیت کہ چہ آئی کشک ہر کس آئی دست ہر داشت گت نہ کنت و آئی ارادہ ہر ہرچ طاقتہ جل ات کت نہ کنت . فل یعنی آرا زندگ بلکہ دیگ بوت تو دینی و دنیاوی ہر دو میں قسم ہر نقصان اندیشہ انت ممکن انت کہ اے شخص چر قوت و عطا و پنت ہر شے مذہبی پیشی رہنمائی توک ہر تندی بہارت یا آبان ہر جمل و بز بگنت یا سازش ہر دام تالان کنان ماں ملک ہر بدامنی پیدا بگنت کہ انجام چوش بہر بیت کہ شے یعنی قبیطیانی بادشاہی ہلا س بہر بیت و ملک حکومت بنی اسرائیل ہر دست ہر بکسیت . فل حضرت موسی علیہ السلام ہر و ہرے آئیانی شور و مصاحتانی احوال سر بوت تو گون وقتی قوم ہر گوشتی کہ من اے ہم نرا پانی غرض ہر نہ داراں فرعون نہ تہناوت بلکس دنیا ہر تمام متکبر و ظالم حج بہر بنت پدا ہم منی شے پروردگار چہ آئیانی ناہود گیس کاراں مے حفاظت ہر کنت من و ناتہنا بہ ہمانی ہر پناہ ہر دانگوں ہر مات منی حامی و مددگار انت مکا قال تعالی قال لا تخافا انی معکم اسمع وادی . (ظہر دوع ۲) چہ الشریاک ہر مدد و حمایت ہر پدک نام یک مغروریں انسان ہر چہ ترسگ نہ لویت . فل حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت کہ ہر کس حساب داد ہر یقین بہر بیت آہر ظلم نہ کنت . فل یعنی یک مومنین مروت ہر کہ آئی ہر دیکہ چہ فرعون و آئی قوم ہر وقتی ایمان مخفی داشتگت ہر ذرونی اقتل موسی ہر جواب گوشت آبا شمایک شخصے ہر ناحق خون کنگ لوٹ ات بلکہ خبر ہر سرکہ آبوک ہر یکیں الشہر وقتی رب پرچا گوشتیت حالانکہ آئی ہر وقتی صداقت ہر درو ظاہرین نشانہاں ہر شمارا پیش داشتگت و شمارا آئی قتل کنگ ہر حاجت ہم ہرچ نہ انت بلکس بوت کنت کہ یہ شمارا داں بہر بیت بند خبر ہر آماں وقتی دعوی ہر دروغ بند ثابت بوت تو ابکہ مزین ہر دروغ ہر سرا الشریاک ضرور آرا ہلاک یا رسوا کنت و بل دنت خدایاے دستور نہ انت کہ اے ڈولیں دروغ بند ہر سرسبز و آباد بگنت دنیا ہر چہ شک و شبہ ہر کینگ ہر واسطہ یقینا یک روچہ آئی ہر راز باشک بیت ہرچیں جا و رسو شاخ کشتت کہ دنیا سر ظاہر ہر آئی ہر رسوائی و نامرادی و کذب ہر دروغ ہر تما شہ ہر گندیت و ترا مفت ہر ماں آئی ہر خون ہر وقتی دستاں رنگ دیگ ہر ضرورت نہ انت و اگں در حقیقت ہر آبرحق انت تو دنیا و آخرت ہر ہرچ عذاب ہر چہ آئی و کذبیاں ہر نہر سینیت یقینا آئی ہر چیزے نہ چیزے بہر شمارا الم ہر رسیت ہمیشہ آئی ہر قتل کنگ ہر اشتاپ ممکن دو می گپ ہر درو آئی قتل کنگ سر سر نقصان و ناوان آروک انت حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت یعنی اگں دروغ بندوک انت تو ہر کس ہر بانہ ہر دروغ بندیت آوت آرا جستان کنت و راست بہر بیت تو شامی فکر ہر وت بکن ات .

(تشبیہ) اے تقریر بہا صورت ہر بیت و ہرے کتام مغتری ہر کذب صریحا ظاہر بہر بیت و اگں بنوت ہر مدعی ہر کذب و انتراز گوں دلائل و براہین ہر ظاہر بہر بیت تو بلا شبہ آواجب القتل انت ماں اے دور و باری ہر و ہر یکہ پیغمبر نبی صلی اللہ علیہ وسلم ہر خاتم النبیین بونگ چہ حکمیں و دلیلان ثابت بوتگ اگں نون کتام یک شخصے دعوی ہر بنوت ہر بگنت تو چونکہ آئی ہر اے دعوی یک پکا نہیں عقیدہ ہر تکذیب ہر کنت لہذا بہر آئی بابت کتام قسم ہر تامل و تردد و ہملت دیگ ہر ہرچ گجائش باقی نہ مانیت . فل یعنی واجہ بالفرض اگں دروغ بندے ہوتیں تو ہر آئی اللہ آرا راہ نہ دانگت کہ آرا ہر چوشین معجزات پیش داراں بہر بیت و سوب مندی ہر دیم تر ہر کام جنان بہر بیت و اگں شہادت دروغ بندت کہ یک راستین ہر دروغ بندکنت ات تو انجام کار اللہ تعالی شمارا ذلیل و نامراد کنت . فل یعنی پروتی ساز و ساماناں فوج

فمن اظلم ۲۳
۴۲۸
المؤمن ۳۰

فِرْعَوْنُ ذُرُوْنِيْ اَقْتُلْ مُوسٰى وَلِيْدُ رَبِّيْهِ اِنِّيْ اَخَافُ اَنْ يُبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُظْهِرَ فِى الْاَرْضِ الْفَسَادَ ۗ وَقَالَ مُوسٰى اَبَدَلْ بَلٰكْتِ شَيْءٍ دِيْنًا ۗ يٰاَكْرَهُ تَالٰنَ بَلٰكْتِ مَا لَ رِيْنِ ۗ فَسَادَ ۗ فَكَوْشَتْ مُوسٰى ۗ كِه

اِنِّيْ عِذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۗ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ اِيْمَانًا ۗ حِسَابَ رُوْحِ ۗ وَكَوْشَتْ يَكْ مَرْدَ ۗ اِيْمَانًا رِيْنِ ۗ فِرْعَوْنَ ۗ سِيَادًا كِه ۗ چِر دِيْكَ اَنْتَ وَتِيْ اِيْمَانًا ۗ

اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اِنْ يَقُوْلُ رَبِّيْ اللّٰهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۗ اِيْاَشْمَا كَشَرَاتِ يَكْ مَرْدَ ۗ كِه ۗ كُوْشِيْتِ كِه اللّٰهُ مَنِيْ ۗ پُرُوْرْدِ گَارِ اَنْتَ وَتَحْقِيْقِ سِرْ كَتِيْ شَيْءِ ۗ كُوْرُوْرْ ظَاهِرِيْنِ نَشَانِيَا ۗ

مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَاِنْ يَكْ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كِذْبُهُ ۗ وَاِنْ يَكْ صٰدِقًا يُصِْبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذٰبٌ ۗ يَقُوْمُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ۗ ظَهْرِيْنِ ۗ ہِمَا كَسْ كِه ۗ پُرُوَاہ ۗ وِدْرُوْغِ بِنْدِ كُوْكَ اَنْتَ ۗ اے مَنی قوم مروچی پشمانت بادشاہی سرکشی کنان ات

فِى الْاَرْضِ ۗ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بٰسِ اللّٰهِ اِنْ جَاءَنَا ۗ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا اُرِيْكُمْ اِلَّا مَا اَرٰى وَمَا اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ الرَّشٰدِ ۗ وَقَالَ الَّذِيْ اٰمَنَ يَقُوْمُ اِنِّيْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ ۗ دُوْرُوَاہِيْ ۗ وَكَوْشَتْ ہِمَا ۗ كِه ۗ اِيْمَانًا اَرْ كَتِيْ اے مَنی قوم تحقیق من ترساں بہر شے سرا

مازل ۶

کتاب مغتری ہر کذب صریحا ظاہر بہر بیت و اگں بنوت ہر مدعی ہر کذب و انتراز گوں دلائل و براہین ہر ظاہر بہر بیت تو بلا شبہ آواجب القتل انت ماں اے دور و باری ہر و ہر یکہ پیغمبر نبی صلی اللہ علیہ وسلم ہر خاتم النبیین بونگ چہ حکمیں و دلیلان ثابت بوتگ اگں نون کتام یک شخصے دعوی ہر بنوت ہر بگنت تو چونکہ آئی ہر اے دعوی یک پکا نہیں عقیدہ ہر تکذیب ہر کنت لہذا بہر آئی بابت کتام قسم ہر تامل و تردد و ہملت دیگ ہر ہرچ گجائش باقی نہ مانیت . فل یعنی واجہ بالفرض اگں دروغ بندے ہوتیں تو ہر آئی اللہ آرا راہ نہ دانگت کہ آرا ہر چوشین معجزات پیش داراں بہر بیت و سوب مندی ہر دیم تر ہر کام جنان بہر بیت و اگں شہادت دروغ بندت کہ یک راستین ہر دروغ بندکنت ات تو انجام کار اللہ تعالی شمارا ذلیل و نامراد کنت . فل یعنی پروتی ساز و ساماناں فوج

دشکر، سراغ خود کن ات مروچی بیشک شمشان وشوکت، واجرات بلے اگن باندا خدا، عذاب، شمارا چپ و چاگر دکت تو شمارا کس رستگار کنوک دست نہ کسبت اے تمام ساز و سامان ہیجوش کائی ہمدامانت کہ ہیج درد نہ درنت۔ فل یعنی پتئی کپیاں منی خیال بدل نہ بنت ہر چیزے توک، من مصلحت گنداں من ترا ہمانی سوچ و سرکناں بہ منی خیال، بہتری، راہ ہمیش انت کہ اے مرد، قصہ بہ اولی قدم، سراختم کنگ بہ بیت۔ ۱۲

ہے صفحہ، فواصل۔ فل یعنی اگن شہابہ کھے داب، گوں تگزیب و عداوت، کارگمراں تو مزین خطہ انت کہ مبادا شمارا ہم ہماروچ گندگ مہیت کہ پیشی تو مال گوں وتی نبیاں مقابلہ کنان، دیستگت یاد دارگ بہ بیت کہ التراباک، گور، بے انصافی نیست، اگن پہ چشیں مزینس جرمانی رد اشارا

یاد کہ فرمان، آئی، تباہ و برباد کت تو بالکل گوں عدل و انصاف، تقاضا، رو، بیت تمام حکومت انت کہ آوتی سفیران قتل و سوزا بوگ، بگندیت و جہنم قائل و دشمنان بدلہ مگریت۔ فل عموماً مفسران چہ «یوم التناد» (ہکل و توار، روح) قیامت، روح مراد گرت و ہدیہ ماں محشر، پہ ہیج بوگ و حساب داد، درست توارجنگ بنت و اہل جنت اہل نار و اہل اعراف یک دگرے، توارجنت و آخر، نراکیت «یا اهل الجنة خلود لا موت و یا اهل النار خلود لا موت» کما ورد فی الحدیث۔

بلے واجہ شاہ صاحب چہ «یوم التناد»، ہماروچ مراد گنتگ کہ فرعونیاں سرا عذاب آہت۔ چنانچہ نبشہ کنت کہ «ہکل و توار پر دیگ، روح پہ آیاں آہت ہماروچ، کہ ماں بحر قلم، غرق بوئت اوقت، بدوران یک دوی، توار رجبت (شاید) اے ہما مہیں مرد، چہ کشف معلوم ہوگ یا چہ قیاس، کہ ہر قوم، سرا عذاب بہ ہے داب، کیت۔ فل یعنی چہ محشر، پشت، تریبان، دوزخ، نیگ، تا چہ نیگ بے ات یا نزول عذاب، ساعت، چہ آئی، ہیج، نام کام گوشت کت ات فل یعنی من شمارا جہل و برزخل بہ شری، سر پد کت۔ پدا ہم اگن شمارا پدیسے ات تو بزانت کہ چہ شے عناد و ہٹ کنگ، شوخی، اللہ تعالیٰ، ارادہ کنگ کہ شمارا ماں شے پسند کرنگیں غلطی دگر آئی، بلہ بدنت گدا چہ چوشیں کس، سر پد بوگ، اہیت دارگ مفتیس گپے، ہیج یعنی شہوت کہ قصہ بلاس بوئت نہ اے رسول ات نہ ہنوں چہ دبوکت نام رسول آبوک انت۔ چوشش بگوش کہ چہ جن، رسالت، انکار بوئت۔ بلے واجہ شاہ صاحب نبشہ کنت، ماں حضرت یوسف، زندگی، مصر، مرد ماں آئی نبوت، منوک نہ بوئت۔ چہ آئی مرگ، پد و ہدیہ مصر، حکومت، بست و بند حراب تراب بوئت گوشتش کہ یوسف، قدم پہ اے ملک باز مبارک اتنت چوشیں نبی (آئندہ) کس نیت یا آنکا یا اے پیسین اقرار، ہمیش اسراف و مفتیس گیانی درشانی انت۔ مرد، مومن، غرض ایش ات کہ نعمت، قدر چہ زوال، بعد بیت فی الحال شمارا سوسی، قدر، نزال ات۔ فل یعنی چہ عقلی و نقلی جحمان، ابید ماں اللہ تعالیٰ، خیران جہرہ کن ات چہ اشی، مسترس زیادتی و بے غرضی دگر چہ بوئت کنت۔

پیشکا اللہ تعالیٰ و آئی، نیکیں بندہ ان چہ اے مرد ماں سک شمارا و بزار انت اے پہ ہے سبب، انت کہ اے مردم اشکان، سر، جہل مبارت آخر کار اللہ تعالیٰ

۲۳ ظلم ۲۹ المؤمن

مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۝ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۝ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۝ وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝ يَوْمَ تَوَلَّوْنَ وَمِنَى قَوْمٍ تَحْقِيقِ مِنْ تَرْسَانَ بِه شے سرا چہ روچ، فریاد و جہیہاں، فل آروچ، چہ بیت

مُذَبِّرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۝ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ وَمَا كُنَّا مِنْهُمْ بِنَاصٍ ۝ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْبَخْسَ مِنْكُمْ فَإِنِ اتَّخَذْتُمُ الْمُشْرِكِينَ حُرًّا وَإِن تَبَدَّلْتُمُوهُم بِبَنِي آدَمَ مَا يَشَاءُونَ لِيُحِبُّوا إِلَهُكُمْ إِذْ لَهُمُ آيَاتُ اللَّهِ وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا أَكْثَرًا فَاسِقِينَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْبَيْتِ الْمَقَامِ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْبَيْتِ الْمَقَامِ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْبَيْتِ الْمَقَامِ ۝

مائل ۶

مزن ملعون انت۔ ک ہر کس چہ غور ناکی، حق، دیا گردن، جہل کنت و پیغمبران خیران، اشکان، سر، جہل مبارت آخر کار اللہ تعالیٰ اشانی دلاں، ہیجیں مہر جنت کہ اشان جہر حق، قبول دار نہ بنت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل اسے ہما ملوں، مزین شرمی دیے شعوری آت، چہ و اجہ موسیٰ علیہ السلام، شاید اللہ تعالیٰ برز و بالا میں توسیپ، اشکنان، آئی، رزانا چوش فہمتگ آت کہ موسیٰ، خدا ماں آسمان، ندرت، پشکا اے ڈولیں مسخرہ و کلاگ گرگ بنا گئی۔ عہدی مردان راست گوشتگ کہ و ہدے مور، موت کیت نوا آئی، بانزل بر بیت ماں سورہ قصص، اے جاگہ، تقریر گوشتگ۔ فل یعنی ماں رسالت، دعویٰ، ہم و ماں اے دعویٰ، ہم کہ کل عالم، موجود گے کس انت، منا تو ابید چہ فنا دگہ کس ماں نظر، نیت

کما قال ما علمت لکم من اللہ غیری (قصص کوع ۴)
 فل بدیں کارکنان، اے ہمے داب، انسان چہ عقل و ہوش، زہریت و ہمے پیس کلاگ حرکتان، کنت کہ آئی، رزند، تجکیں راہ، سر، آئیگ، ہج اُمیت کیت نہ کیت۔ ہمے حال فرعون، بوت، فل یعنی فرعون، ہر قدر فریب کاری، ساز و باز یا شور مصلحت آنت اکل بے حقیقت آنت و ت پہ و تباہی، آئی، اے کاران کنت، واجہ موسیٰ علیہ السلام، ہج تاوانی دات کت نہ کنت، فل چونکہ فرعون، گوشتگ آت، و ما اھدیکم الا سبیل الرشاد، ماں ہائی پتہ، مرد مومن، گوشت گے سبیل الرشاد (خیر و بہتری، راہ) آنت کہ فرعون تجویز کنت بلکیں شمامی راہ، آبان بے ات بہتری، راہ، سرار و گ نصیب بیت۔ فل یعنی ماں فانی و ناپائدارین زندگی و ماں چنت روچی عیش و بہاران کیاں، آخرت، مہ شمش ات دنیا، زندر بہ جاورد، شر یا خراب زوت کیت چہ آئی، بعد ہما زندگی شروع بیت کہ آجھ بھلاس نہ بیت، عقل مند، کارانت کہ ادانان، ہماں، بہتری، شوہاز، بہت و اگن زماں دائمی رنج و تکلیف، گرفتارمانیت۔ فل اے اخروی زندگی، بابت، چہ کیش و گوار کت و پیش داشت از نچونکا جوان بیت کنت معلوم بوت کہ اود ایمان و صالح عمل پکارانت مال و متاع اودا ہج ارزشتے ندرت و اے ہم ظاہر بوت کہ الشراک، رحمت بر آئی غضب، سرا غالب انت عقل مند، باید انت کہ چہ چوشیں سو ب، و تاز بہر مکت۔ فل یعنی مینگ و شمنینگ معاملہ ہم عجیب انت من لوٹاں کہ شمارا بہ ایمان، کشک، گام کچج بکنان تا کہ شما چہ عذاب، رسنگار بے ات و شے گوشت ایش انت کہ گون و تا ہورن، ہم دوزخ، آس، تہلانک بیت چہ یک نیمگے چوشیں شمنی و چہ دومی جانب، اے پیس دوزواہی۔ فل یعنی شے گوشت، مقصد ایش انت کہ من (معاذ اللہ) خداے واحد، منکر بیاں آئی پیغاہران و آیائی گفتاران، قبول دارمبان و چون نادانین جاہلان ہما چیزان، خدا بہ متاں کہ آیائی الوہیت چہ کتام عقلی دلیل و عملی اصول، ثابت نہ انت۔ نہ منارا خبرانت کہ چونکا اے چیزان خدا قرار گیتنت بلکیں من اینگزاناں کہ اشانی برخلاف، مضبوطیں و لیلان موجود انت۔

اَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ رَاہاں آسمانان گڈ اسر و ک بکنان بچاراں موسیٰ، موجود، و بے منی گمان، آ
 كَاذِبًا وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ الدَّرَجِ الَّذِي هُوَ مِنْهُ لَا يَدْرِي و دوزخ بندے، فل و ہمے پھا ڈول دار کنگ، نونت بہ فرعون، آئی، بدیں کار، دوزخ دارگ بوت چہ السَّبِيلِ وَاكَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِي تَبَابٍ وَقَالَ الَّذِي اَمِنَ تجکیں راہ، فل و نہ ات جید سازی فرعون، مگر بہ تباہی، کت و گوشت ہما ایب ندرت، يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ اِهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ يَقَوْمِ اتَّاهِدْهُ اسی منی قوم رند گیری، بکن ات منی براں من شمارا کشک، نیکی، اسی منی قوم، اے الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا مَتَاعًا وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ مَنْ زندگی، دنیا، کیس فائدہ زورگ انت و بے شک آخرت ہما انت لوگ دائمی فل ہر کس، عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰى اِلَّا مِثْلَهَا وَاَمِنْ صَالِحًا مِّنْ كُنْت بدیں کارے مزد دیک نہ بیت مگر ہماں برابر، ہر کس، کہ کت نیکیں کارے چہ ذَكَرْ اَوْ اَنْتٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يَرْزُقُوْنَ مَرْبِيّٰنًا يٰ جَنِيّٰنَ وَاَيُّقِيْنَ دَارُكَ اِنْتَ گڈ آا داخل بنت ماں بہشت، روزیک دیک بنت فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَقَوْمٍ مَّا لِيْ اَدْعُوْكُمْ اِلَى التَّجْوَةِ وَ اودا ابید چہ حساب، کت و اسی منی قوم، چون انت منا کہ من دعوت دیاں شمارا نجات، نیگ، و تَدْعُوْنِيْ اِلَى التَّارِ تَدْعُوْنِيْ لِكُفْرٍ بِاللّٰهِ وَاَشْرٰكٍ بِهٖ شما مناد دعوت دیت آس، نیگ، شما دعوت دیت منا تا کہ من منکر بیاں خدا، و شریک بکنان گون آئی مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ہما چیز، کہ منا آئی، علم نیست انت و من شمارا دعوت دیاں، نیگ، زبردست بخشوک، و لَاجِزْمًا اِنَّهَا تَدْعُوْنِيْ اِلَيْهٖ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا بے شبہ چیزیکہ شما دعوت دیت منارا آئی، نیگ، نیست انت پہ آئی چشیں لوٹگ ماں دنیا،

۴۰
 ۲۳
 ۷۳

منزل ۶

فل یعنی منی مقصد ایش انت کہ تسی سر ہما خداے واحد، دیسا جہل بہت کہ آذات باز زبردست ہم ہست انت و باز زیات خطایان معاف ہم کنوک انت گناہ گارے گرفتار بکنت تو کس نتوینت کہ چہ آئی دست، ہج بگرت و اگن معاف بکنت تو کسے آرا داشت کت نہ کنت، ہماں ایوک پہاشی، استحقاق دارینت کہ مردم چہ آئی، تبرکت و اُمیت داران، سر، سجدہ، بہارت، یاد بدارت کہ من و ت ہما خداے پناہ، جاگہ کنگون پشکا شمارا ہم آئی، نیگ، دعوت دیگایاں - ۱۲

وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَإِنِّي الْمُسْرِفِينَ هُمْ

و نہ ماں آخرت ء ط اوبے شک مے داتری خدایہ بیگہ انت و تحقیق گیش کنوک ہما

أَصْحَابُ النَّارِ ۖ فَسْتَدُكِرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوُضُ أَمْرِي

دوزخی انت و ہمیشکا روت یادکن انت ہرچیکہ من گوشاں پہ شاقہ و من سپرد کنان وقی کار ء

إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ ۖ فَوَقَّهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا كَرُّوا

برخدای بے شک خدا کندوک انت بندھان ء و گدا نگاہ داشت ہوی اللہ بچہ سکیاں ہرچیکہ آیان حرکت

وَحَاقَ بِأَلْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۖ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا

و چچی بوت فرعون ء مردمانی سرا سلیں عذاب ہ آس انت کہ پیش کنگ بنت پہ آئی ء

غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ

صبح و بیگاہ و دہارون ء کہ قائم بیت قیامت (حکم بیت) کہ داخل کنن انت فرعون ء مردمان

أَشَدَّ الْعَذَابِ ۖ وَإِذِيتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفَاءُ

مال سگ ترین عذاب ء و وہدیکہ چڑہ کنت وت مال وت دماں آس ء ہا، گدا گوشتت نزوریں

لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا كُنَّا بِمُعْجِزِينَ

زورا کان ء بے شک ماشے تابع آتیں گدا آیا شتا دورکت کنن انت چہ مے سرا

نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۖ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا فِيهَا

یک بہرے چہ آس ء و گوشتت زورا کان مادرت کپتگیں ماں ہمیشی ء ہا

إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۖ وَالَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

بے شک خدایا فیصلہ کت درمیان ء بندھان و گوشتت ہما کہ آس ء ہا انت

لِخِزْيَتِهِمْ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنْكُمْ مِنَ الْعَذَابِ

گون دوزخ ء نگہپاناں کہ عرض کنن انت گون وقی رب ء کہ سبک بکت چہ مے سرا یک روچے چہ عذاب ء وق

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ الرُّسُلُ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ

آیاں گوشت (گہپاناں) زانا نیا تلگنت شے گوراشے رسول گون ظاہرین نشانیان، گوشتت بلے -

مزل ۶

ف یعنی چہ خدایہ ایدرکہ چوشیں چچ ذاتے ماں دنیا یا ماں آخرت ء نیست انت کہ ادنی ترین نفع و ضرر ء خدا بند بہر بیت ہا ہم آئی بندگی و غلامی ء دعوت دیگ اجمعی و نادانی نہ انت گدا دگرچی انت ء و مَنَ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا لِأَعْدَائِهِمْ كَاذِبِينَ (احقاف رکوع ۱) آخرے ہمیں عاجز و بے وسیلہ چیزانی طرف ء انسان تمام چیزے سرپر بان ء دعوت بدنت و پیداندرگی کپ ایش انت کہ ماں اشان باز چیزان ہما انت کہ وت ہم وقی بیگہ ء دعوت نہ دینت بلکس دعوت دیگ ء قدرت و توفیق ہم ندرت ۔ وک یعنی انجام تروتاب کنان ء مارا ہما خدایہ واحد ء طرف ء روگی انت او داسر بان درستان ء وقی ناجائزیں کارانی نتیجہ معلوم بیت، شرمناوت جو شانت کہ چر اشی ء مسترین ناجائزیں ک نام بیت کنت کہ عاجزین مخلوق ء خالق ء درجہ دیگ بہر بیت ۔ وک یعنی دیمتر ء گام کجمان و ہدیگہ شماوقی ناروا ہیں کارانی نام ء

چش انت آساعت ء منی نصیحت ء شمایا کن انت کہ ہو یک مومنین موصے ء ہرچیکہ مارا سرپر بکتگت آئی ء راست گوشتگت لیکن آوہد ء بشومانی چچ درد زوارت ۔ وک یعنی من خدایہ حجت تمام کت و نصیحت ء کپ ء بیان کت ۔ شمایا قبول نہ کنن انت تو منی گون شمایا چچ دگر مطلب نیست نون من و تارا ہیکہ خدایہ سپرد کنان بہر سمانی ذات ء من بھروسہ کنان ۔ شمایا گن مناد دل سیاہ کنگ لوط ء تو ہما خداوت منی حاجی و ناصر انت کل بندھاں ماں ہمانی نگاہ ء انت آسیتگ شے معاملہ ء کندوک انت کسے ء ک نام سرپرے چہ آئی ء پو شیدہ نہ انت یک مومنین تانت ء کار ہمیش انت کہ امکانی سعی کنگ ء پد نتیجہ ء خدایہ حوالہ ء بکتت وک یعنی حق و باطل ء اے گرجیلے ء گڈسی نتیجہ چوش بوت کہ اللہ تعالیٰ ء واجہ موتسی (و آئی ء ہما ہان ء کہ ماں آیان اے مومنین ال فرعون ہم گون ات) چہ فرعونیاں سازو بازار محفوظ داشت آیان چچ فریب ء کارکت نہ کنت بلکس آیان فریب کاریاں چیکانی ہمایاں وقی حک ء کیتنت کہ ہر کس حق پرستانی تعاقب کت آوت کشتگ بوت و نماہیں قوم ماں بحر قلم ء غرق بوت ۔ وک یعنی دوزخ ء ٹکانہ کہ ماں آئی ء قیامت ء روج ء داخل کنگ بنت ہمک صبح و بیگاہ آیان ء پیش دارگ بیت تاخکہ پہ نمونگی ہما آبو کیں عذاب ء چیز کے تام ء بچشت اے عالم برزخ ء جاو بوت چہ احادیث ء ثابت انت کہ ہمے داب ء کہ ہمک کافر ء و بجا دوزخ ء وہمک مومنین ء دجا جنت ء ٹکانہ ہمک روچ صبح و بیگاہ ء پیش کنگ بنت ۔ (تنبیہ) چہ اے آیت ء ایوک ء فرعونیاں ماں عالم برزخ ء معذب بوگ ثابت بو تگت چہ آئی ء پد واجہ معلوم کنا بیگ بوت کہ جملہ کافراں بلکس گناہگاریں مومنین ہم ماں برزخ ء عذاب دیگ بنت (اعاذا نا اللہ منہ) کہما درد فی الاحادیث الصحیحہ ۔ وچ ہتیں آثار ء ظاہر بیت کہ چوشکہ ماں جنیتان ء شہیدانی روحان ء طپور خضر ء ء خواصل ء داخل بان ء جنت برسیل ء کنت ہمے داب ماں دوزخیاں فرعونیاں ارواح ء طپور سود ء ء حوالہ ء داخل کنان ء صبح ء و بیگاہ دوزخ ء طرف ء برگ بنت (البت ارواح ء گون اجساد ء ماں جنت یاد دوزخ ء

اقامت پذیر بوگ ء اے ماں آخرت ء بیت) اگس اے صحیح بہر بیت توفرعونیاں بابت ء اللہ یعرضون علیہا غدو و اعشیا و عام دوزخیانی بابت ء حدیث عرض علیہ مقعدہ والعداة والعشی لفظانی تفاوت شاید بہرے روا بہرین واللہ تعالیٰ اعلم ۔ وک یعنی ماں دنیا ء چہ ماوتی اطاعت و زندگی کنا بننے کہ چہ ہمیشی سبب ء نامروچی گرگ بو تگیں نون ادا چیز کے مے کار ء بیات آخر مسترینان ء بایدرت کردنی کستریانی چیزے مدد ء بکننت مت بجات کہ ماں چنکر مصیبت ء گرفتاریں، زانا چوش بوت نہ کنت کہ اے مصیبت ء بار ء کیں سبک تر کنن ات ۔ وک یعنی دنیا ء ہما کسان کہ زانا منزن زانگنتش جواب دینت کہ مروچی ماؤ شاکل ماں ہمے مصیبت ء گرفتاریں اللہ تعالیٰ ء چہ ماہرے جرم ء فیصلہ اشکنا یتنگ کہ ابا کل حکم و پکانت نون موہ نہ ماشگ کہ کسے دومی وورد ء کاردات بکت ماوتی مصیبت ء سبک کت نہ کیں تو گدا اتنی مدد ء چون کت کیں ۔ وک یعنی چہ ولی مستر و سرداران طرف ء نا امین بان ء چہ ہما فرشتیاں دز بندی کنت کہ آیان دوزخ ء انتظام ء سرافرا انت کہ شماوت چہ وقی رب ء سفارش کنان ء یک روچے ء بار ء ہما سبک بکننا میں انت ۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی آساعت و شہا آیانی خبر نہ گپت و انجام بہ فکر نہ کنت کہ مروجی چیز کے کار شہر لوگنت نول آموہ چہ دست و در کپت ہج کوشستے، سفار شہ یا خوشامدے کار دات نہ کنت۔ سہرا بر کپ ات و کو کار و جہا ل بکن ات نہ ماچوشیں کاراں سفار شہ گت کنبس و نہ چہ شہ کو کار و جہا لال شمارا فائدہ رسیت۔ واجہ شاہ صاحب ہشتہ کنت۔ دوزخ و فرشتہ کوشنت سفار شہ کنگ مے کار نہ انت ما و اد انشتنگیں بہ نذاب و دیگر، سفار شہ رسولانی کار انت بلے رسولانی شہادت برخلاف بوتگے۔ (فتنبیہ) چہ آے آیت و معلوم بوت کہ ماں آخرت کافرانی دعاء اثر ہج نہ بیت باقی ماں دنیا و کافر و لوگ، سزا اللہ تعالیٰ چیزے بہت تو آد کہ گپے، چوشکہ ابلیس تی داں قیامت و ہمت دات۔ فل یعنی ماں دنیا و آیان و مرن عزت و مرتبہ دنت بہ ہما مقصد و کہ آیان دیم دیگر بہت چہ اللہ مدد و برکت و آ کامیاب مسوب مذہبت حق پرستانی قربانی و محنت ہجر بر باد نہ بنت۔ ماں میاخی بلی ہر قدر جہلگ و

بزرگ دیما بیانت و چو نیں چکا سگ سر و بکپنت مگر آخر کار آیان و وفی مقصد و کامیابی حاصل بیت۔ چہ علم و ادب و جہنت و ماں حجت و برہان و پیش کنگ و تو آیان مدد دیگر بوتگنت لیکن مادی فتح و ظاہری عزت و رفعت ہم آخر کار ہمیشہ ان و حاصل بیت راستی و دشمن کدی ہم سوب مند بوت نہ کنت آیانی مرنی و عروج ایوک و چو دیگر و بگت ان و سوڈ و جوشانی بیجا انت، آخر و قانتیں مومنانی مقابلہ و آیانی نصیب و ذلت و رسوائی انت و اللہ تعالیٰ چہ آیان و تی و دیلانی انتقام گرگ و بغیر بلہ نہ دنت بلے زانگ بہت کہ ماں آیت و بہ ہما مومنان و عدہ کنگ بوتگ شہر ہمیشہ انت آیان خفیہ مومن و رسول و زندگی کونک بہت نہ کہا قال تعالیٰ فی موضع آخر و انتم الاعلون ان کنتم مومنین (ال عمران رکوع ۱۴) مومنانی ہیل و خصلت ماں قرآن و ہجہا بجاہ بیان بوتگنت باید انت کہ مسلمان و تارا بہ ہما حساب و بچکا سنت و حقیقت و معلوم بہت۔ فل یعنی ماں محشر میدان و و ہدیہ اوتی و آخری ایوک کل جمع بہت حق تعالیٰ علی رؤس الاشہاد آیانی سر بلندی و عزت و شان و ظاہر فرمائینت ماں دنیا و تو چیز کے شہد ہم باقی مانیت و شک ہم پیدا بوت کنت بلے اودائے ہم ابہام و شک باقی نہ مانیت فل یعنی آیانی ہج مدد و دستگیری ہم نہ بیت اسے مقبولانے مقابل مدد و ادائیگی انجام بیان بوت۔ فل یعنی ماں دنیا و سیدل سکنات و بچارت کہ فرعون و آئی قوم و اپیکر زبردستیں طاقت و قوت و باوجود حق و دشمنی و چونکاں ہلاک و برباد کنت و ہشت، و چہ موسیٰ علیہ السلام و برکت و سرور کی و بنی اسرائیل و مظلوم و کمزور بن قوم و چونکاں چست کت و شہدار کت و انرا ہما عظیم الشان کتاب (توراة) و وارث جو رکت کہ آپ عقل منداں ہدایت و نور و کار و دیوک ات۔ فل یعنی شہا ہم دل جم ہے ان ہرچ وعدہ کہ گول شہا کنگ بوتگ آتم و سرجم بیت خداوند قدوس ہر دو میں جہاں (دنیا و آخرت) شمارا و چہ شہ ذریعہ شہ اتباع کونکان و سر بلندی کنت۔ ضرورت اے خبر نہ گنت کہ بہ اللہ تعالیٰ و شہودی حاصل کنگ و ہک قسم ہر سگی و سوربانی ردا صبر کنگ بہت و چہ ہر کس ہرچ درجہ و کوتاہی و امکان بہت آئی معانی و چہ خداوند کریم و لو طمان بہت و مدام شہ روح صہب و بیگاہ و تی پروردگار تسبیح و تہجد و قولاً و فعلاً و در بدانت ماں ظاہر و باطن و چہ آئی یاد و غافل بہت

فن اظلم ۲۴
۴۳۲
المؤمن

قَالُوا فادعوا وما دعوا الكافرين الا في ضلل ۵۱
آپدا گوشنت گد اعرض بکن ات۔ و نہ انت عرض و گدز کافرانی ابید چہ سر سر جنگ و گد بلے شک ما

لنصر رسلكم والذين امنوا في الحياة الدنيا ويوم يقوم
مدد کنبس و تی پیغمبرانی و ایسا ندرانی ماں زندمانی و دنیا و کت و ہن ہما روج و ہدیہ کوشنت

الاشهاد ۵۲ يوم لا ينفع الظالمين معذرتهم ولهم اللعنة
شاہداں کت آ روج و فائدگ نہ دنت گناہ گاران و آیانی عذر و معذرت، بہ آیان انت لعنت

ولهم سوء الدار ۵۳ ولقد اتينا موسى الهدى واورثنا
و بہ آیان انت لوگ مہاگہ بدیں کت و تحقیق مادات موسیٰ و راہ و سوج و سر، و ماوارث کت

بنی اسرائیل الكتاب ۵۴ هدى و ذکرى لاولى الاكباب ۵۵
بنی اسرائیل کتاب و بہ راہ پیش دارگ و پنت دیگر و بہ عقلمندان کت

فاصبر ان وعد الله حق و استغفر لذنوبك و استمع بحمد
گد اصبر بکن بلے شک خدا و وعدہ بر حق انت و بخشش بلوٹ بہ و تی گناہاں و دیوکی بیان بکن و تی رب

ربك بالعبثي والابكار ۵۶ ان الذين يجادلون في آيت الله
توسپانی بیگاہ و صہب و واپ بلے شک ہما کس کہ جہتہ کنت ماں خدا و آیتان

بغير سلطان اتهم ان في صدورهم الاكبر و قاتهم بالغيب
ابید چہ حجت و کہ سر بوتگ آیان و نیست انت ماں آیانی دل و ابید چہ مغزوری کہ ہجر بہ آئی و سر نہ بنت کت

فاستعد بالله انه هو السميع البصير ۵۷ لخلق السموات و
گد اپناہ بلوٹ چہ خدا و بلے شک آ اسٹکنوک و گدوگ انت کت البت پیدا کنگ آسمانانی و

الارض اكبر من خلق الناس ولكن اكثر الناس
زمین و مسترات چہ مردمانی پیدا کنگ لیکن گیشتر مردم

لا يعلمون ۵۸ و ما يستوى الاعشى والبصير و الذين امنوا
سر پد نہ بنت کت و برابر نہ انت کور و چم پیچ و نہ ایسا ندر

منزل ۶

گد اللہ تعالیٰ مدد یعنی انت۔ اے حضور و دیم گور کنان و تمام امت و معلوم کنگ بوت واجہ شاہ صاحب ہشتہ کنت کہ واجہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و ماں ایک روچہ و صد صدر و استغفار کر تگ ہر یک بندھے و تقصیر بہ ہمانی درجہ و روء انت ہمشکا بہ ہر کس و استغفار ضروری انت۔ فل یعنی ہر کس ماں اللہ و توجید و ردا دیلان و آسمانی کتاباں و پیغمبرانی معجزات و ہدایات و نا حق و جہتہ کنت و بے بنیادیں گپان و در شان کنان و حق و آواز و زبر کنگ لوٹنت ماں آیانی دست و چیزے محنت و دلیل ہم نیست نہ در حقیقت ماں اے ظاہر میں چیزان و شک و مشہدہ موقع ہست۔ ایوک و اوت سری و مغزوری ہن کونک انت کہ حق و دیما بکنت و پیغمبر و اتباع (زندگیری) و بکنت آ و تارا سک مرن لیکن (حساب کنت)۔ چوش و لما نگ انت کہ چہ پیغمبر و بزرگترین زندگوارینت یا کم از کم آئی و دیما جہلگ و سر جہل کنگ مکپیت۔ بلے باید انت کہ

اشان یاد دہارنت کہ اشان ماں ونی مقصد و مراد ۶۴ ہجر کا مہاب بوت نہ کنتت یا پیغمبر و دیما اشان ۶۴ سر و اطاعت جہل کنگ کپیت واگن نہ سیک ذلیل و رسوا بنت۔
 ف یعنی اشرا پاک ۶ پناہ ۶ بلوٹ کہ ہما ترا چہ اسے جیڑہ کنو کاں نجات بدنت و چہ آبا نی ناشرین کاران و در بداربت۔ و بیتر اھتیں مسئلہا نی تحقیقی بیان انت کہ ماں آیات
 اشان جیڑہ کنگ ات مثلاً بعث بعد الموت (مرگ) پد دوبارہ زندہ لوگ کہ آیات اشیء محال (مشکل) از انکنت یا تو حید باری تعالیٰ کہ آئی ۶ انکار کنوگ اتنت۔ و یعنی سر ظاہر
 مادی حیثیت ۶ آسمان وزمین ۶ عظمت و دراجی ۶ دیما اشان

چہ حقیقت داربت لیکن مشرکان ہم تسلیم کنتت کہ زمین و
 آسمان ۶ پیدا کنوگ ہما خداوند قدوس انت گڈا ہر کسے کہ ایگر
 مزین مخلوق تاتے پیدا کنگ پد آئی ۶ مردمانی اول سرا پادوکی
 بر ۶ پیدا کنگ چونکائی مشکل بیت۔ جیرانی گپے کہ مردمان
 چوشیں زبڈیں پیاں۔ ہم سر پد نہ بنت۔ ۱۲

ھے صفحہ ۶ خواہد

ف یعنی یک کورے کہ آنچلیں راہ ۶ دیست کت نہ کنت
 و یک چم داروکیں مردے کہ آگول مزین بصیرت ۶ صراط مستقیم
 گندبت و نہمیت آیا اسے دو تیں برابر و ہمسرت کنتت یا
 یک نکو کارس مومنے ویک بدکاریں کا فر ۶ انجام یک ڈول
 بوت کنتت انگی چوش بوت نہ کنتت تو آئی انت کہ یک روچے
 بیست و ہدیہ اشانی فرق و تفاوت ظاہر بہ بیت و دیما نی
 علم و عمل ۶ حاصلات ماں وقی کامل تریں صورت ۶ ظاہر
 بہ بنت مگر افسوس کہ شما ایگر ہم فکر نہ کن ات۔ ف یعنی منی
 چند ہندی ۶ کن ات کہ شمارا آئی ۶ جزاء ۶ دیاں و ایوک ۶
 چمن بوٹ ات کہ شے لوگ ہورک نہ بیت۔ ف پد ہندی ۶
 چہ وقی رت ۶ سوال کنگ شرط انت۔ سوال نہ کنگ ضروری
 ظاہر کنت۔ و چہ آیت ۶ معلوم بوت کہ اشروقی بندھانی
 نورا ۶ اشکنت۔ اسے گپ تو بیشک برحق انت مگر آئی ۶ طلب
 چوش نہ انت کہ ہر یک بندہ ۶ ہر یک دعاء قبول کنت یعنی
 ہر چیز کہ بلوٹیت کہ آئی ۶ بدنت چوش نہ انت، آئی اجابت
 (دعاء قبول کنگ ۶ رنگ) ۶ بازنت کہ آیان ماں حدیشان
 بیان کنگ بونگنت یک چیزے ۶ ویک بہ ہمانی مثبت ۶
 سرا موقوف و ہمانی حکمت ۶ تابع انت۔ کما قال فی موضع
 آخر فیکشف ما تَدْعُونَ اِلَيْهِ اِنْ سَأَلْتُمْ (انعام رکوع ۴)
 بہ ہر جا و بندہ ۶ کارانت لوگ و اسے لوگ و ت یک
 عبادتے بلکیں عبادت ۶ مجک انت۔ فک ماں شپ سارتی
 و ہاروکی ۶ چونا ئی ۶ مردم و پسندت و آرام کنتت و ہدے
 روح بیت تو نازہ دم بان ۶ ماں روج ۶ روشنی ۶ وقی کاروبار
 لگنت آوتت ۶ بہ چار و گند و ترنا ب ۶ نقلی روشنی ۶ حاجت
 نہ مانیت۔ یعنی حقیقی نعمانی واجہ ۶ خنی ۶ جاہ یارگ ۶
 رہند چوش ات کہ چہ وقی قول و فعل و چہ جان و دل ۶ آئی ۶
 شکر ادا کنتیں بلے باز مردم شکر بدل ۶ شرک اختیار کنتت۔
 ف یعنی شپ و روح ۶ تمام نعمتانی خدا بند واجہ خدا قبول
 کن ات تو بندگی ہم ایوک ۶ ہمانی بوگ لوٹیت اسے جاگے

۴۳۳ المؤمن ۴۴

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا تُسَبِّحُوا قَلِيلًا قَاتِلًا تَذَكَّرُونَ ۵۸ اِنْ
 کہ کنتت نیکیں کار و نہ بد کار کہیں شہادت حاصل کن ات و تحقیق
 السَّاعَةَ لَاتِيَةً لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۵۹
 قیامت البت آئیگی انت، نیست شک ماں آئی تھا۔ لیکن گیشتر مردم ایمان بنا رنت
 وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
 و گوشت شے رت ۶، تواریکن انت منارا قبول کنان شے تواری فک بے شک ہما کسے نہ کنتت
 عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دُخْرِينَ ۶۰ اَللَّهُ الَّذِي
 چہ منی عبادت ۶ زوت داخل بنت ماں دوزخ ۶ رسوا بیان ۶ خدا ہما ذات انت
 جَعَلَ لَكُمْ اِلَيْهِ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرًا اِنَّ اِلَّهَ
 کہ پیدا کنتی بہ شما شب تا نچہ آرام کن ات ماں آئی ۶، و روجی پیدا کت، یک گرس ۶ گندگ ۶ بے شک اللہ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۶۱
 البت فضل ۶ خدا بند انت بہ سر مردمانی و لیکن زیات تر مردم شکر نہ گرتت وہ
 ذِكُمْ اَللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا اِلَهَ اِلَّا هُوَ فَآتَى
 ہمیش انت خدا شے رت پیدا کنگ ہر چیزے، نیست حجج مہجوبے ایچہ آئی ۶ گلا شما
 تُؤْفَكُونَ ۶۲ كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اَللَّهِ
 کجا گور سر جن ات ف ۶ ہما بر گور دینگ بنت ہما کس کہ خدا آیتانی
 يُجْحَدُونَ ۶۳ اَللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اِلَاضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
 انکارش کت اللہ ہما انت کہ ادھی کت بہ شما زمین قرار ۶ جاگے و آسمان ۶
 بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 بان و صورت بستت شمارا گڈا شری اڈکت شے صورت و روزگی دات شمارا چد کشتیں چیزان۔
 ذِكُمْ اَللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَرَّكُ اَللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۶۴ هُوَ الْحَيُّ الَّذِي
 ہمیش انت خدا شے پروردگار، گڈا باز برکت داروگ انت خدا اکل عالم پروردگار آیت زندگ ۶ نیست حجج مہجوبے

۱۱
 ۱۲
 ۱۳

منزل ۶

باریں شما چونکائیں سرگردان برنت کہ شے حقیقی مالک بچے بہ بیت و عبادت و بندگی دگرے بہ بیت۔ ف یعنی چوتہ ۶ جوڑ کت۔ ف چہ کل جا نوزان انسان بہ صورت بہتر و چہ
 گڈائی روزی ۶ آئی روزی پاک صاف و شتر انت۔ ف آئی ۶ سرا بہ تمام دلبے ۶ فنا و موت طاری۔ بوت دکت و ظاہر انت و ہدے آئی ۶ جہات ذاتی
 بوت توجیات ۶ تمام لوازم ہم ذاتی بنت۔ ۱۳

الْأَهْوَفَادُ عُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۵﴾

ابید چہ آئی۔ گڑا آئی تو اربن ات کون اخلاص، آئی بندگی و کنان، تمام تو سبب اللہ و تیکنت ہمارو دینک کل عالم و
 قُلْ إِنِّي نُهُيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

تو جو کس کہ بے شک من مہن کنگ بو تگاں ابکہ عبادت کنان ہمایانی کہ شمش توار کن ات ابید چہ خدا

لَبَّأَجَاءَنِي الْبَيْتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ

وہدی کہ آکنت مہی گور اظاہرین نشانین چہ منی رب، و مناحکم دیگ بو تگاں ابکہ من تابعداری کنان پہ رب
 الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ

کل عالم و ف اللہ ہما انت کہ پیدا کئی شمارا چہ خاک، کل پدا چہ تر پیے آب
 ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ

پدا چہ بد تگیں خون، کل پدا در کنت شمارا ایک کودک، پدا پدا دنت شمارا تاکہ شمارا بیت بر دلی زو ہدی
 لَتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يَتُوفَى مِنْ قَبْلٍ وَلَتَبْلُغُوا

پدا پدا دنت شمارا تاکہ شمارا بیت بر کلاں۔ و لہتیں چہ شمارا ہما کس انت کہ آیانی روح قبض کنگ بیت چہ پیرا و باقی پدا
 أَجْلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۷﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

تاکہ شمارا بر سات مت و مقررین ہوتا شمارا غور کن ات ف آہما ذات انت کہ زندگی کنت و کشتیت
 فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنبَأْ يَاقُولُ لَهٗ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۸﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ

گڑا و ہدی حکم کنت پہ یک کارے، گڑا تحقیق کوشیت آرا پہو گڑا آ بیت ف آیانی دیت تو ہما
 الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْتِي يُصْرَفُونَ ﴿۱۹﴾ الَّذِينَ

کساں، جیڑہ کنت، ماں خدایا آیتان، کجا گڑ دینگ بنت۔ ہما کساں کہ
 كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أُرْسِلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَتَنُوفُ

دروغ بند کتشر کتاب، دہر چیکہ ما دیم دات گوں و تی پیغبران۔ گڑا زوت
 يَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾ إِذَا الْأَغْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمُ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿۲۱﴾

زانست و حقیقت مہی و ہدی طوق بنت ماں آیانی گردنان و زمزمل ہس و کساں کنگ بنت

و کمالات و خوبی تمام وجود جیات و تابع انت ہما
 ذات کہ علی الاطلاق سخی (زندگ) انت ہمائی و چند
 عبادت و مستحق و تمام کمالات و خوبیاں مالک انت ہما
 چہ ہوا حتی بعد الحمد لله رب العالمین فرماینت
 چونکہ ماں اولی آیت، نعمتانی ذکر و کنان، فبتا رک
 اللہ رب العالمین فرماینتگت۔ چہ لہتیں سلف و منقول
 انت کہ چہ لا اله الا اللہ و پدا الحمد لله رب العالمین،
 گوشگ بہ بیت آئی ماخذ ہے آیت انت و یعنی واضحین و
 ظاہرین نشانین کنگ، بعد کسے چہ حق دارین کہ یکیں خدایا
 دیما سر بسجود و مہارت و خالص ہمائی و حکمانی تابعداری
 ممکنت۔ ف یعنی شے پت آدم، یا شمارا اے داب و کہ
 لطف ہرچ غذا، خلاصہ انت آچہ خاک، چند پدا پدا
 کل یعنی بنی آدم، اصل یک تر پیے آب (منی و قطو) انت
 کہ دیم نرہ، ہماں بنگیں خون جو کنگ بوت۔ یعنی چہ
 چک، و ورنہ و چہ ورنہ پدا پدا پدا پدا پدا پدا پدا پدا
 ورنہ پدا پدا پدا پدا پدا پدا پدا پدا پدا پدا پدا
 یک مقررین متے و نام کتیں و عدسے، و رسی انت چہ موت
 و حشر، کسے ہم مستحق نہ انت۔

ہر آنکہ زاد بنا چار باید شس زوشید
 زجام دهرے کل من علیہا فان
 حضرت شاہ صاحب نشنہ کنت، یعنی فکر کن اینکہ
 احوال (دور) تہی سرا گونستنت بوت کنت کہ تہی سرا
 دگہ یک حالے بگوزیت و ہماں مرگ، پدا زندگی بوگ انت
 آخر آرا پرا چہ مشکل زان ات۔ ف یعنی بر آئی، کا علیہ
 قدرت و شان "کن فیکون" و دیما اے خبر چوں مشکل انت
 کہ موت و بعد دوبارہ شمارا زندگی کنت۔ ف اشی و کتیز
 انجام چوش بیت۔ ف زنجیر، یک سرے گوں طوق و
 بندگ بیت و دومی سرماں فرشتیانی دست، بیت
 اے داب، چہ جبرماں و قیدیان بارگ بہینت - ۱۲

۷۳۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی ماں دوزخ ہے، برے گریں آپ، برے آس، عذاب دیگ بیت (اعاذنا اللہ منہما) فل یعنی اسے وقت چہ آیان کسے، کار، نیت، اگس بوت کنت تو آیان بہ مدوگی
توار پر بجن ات۔ فل چہ مئے دست درشتنت شاید آ وقت، عابدین و معبودین چہ یک دگرے، جداجدا کنگ بر بنت یا ضلوا عتقا، مطلب اسے بہ بیت کہ تہی توری موجود
بہ بنت مگر و ہدے چہ آیان حج قائم ہے نہ رسیت تو آیان

بوگ یا نہ بوگ ہر دو برابر انت۔ فل اکثر مفسران اشیء
مطلب چوش گینگ کہ ماہر کس ماں دینا، تواری پر جنگت
نوں اسے خبر ظاہر بوت کہ در حقیقت، آ حج نہ انت چوش
بگوش کہ آ اشیء بہ حسرت دارمان، ڈول، درشان کنان وئی
رد کاربانی اعتراف، کنت، واجہ شاہ صاحب، کلام، حاصل
چوش انت کہ مشرکان اول سر، منکر، ننگت کہ مکے
شریک جوڑ نہ کنگت نوں جیران بوان، چہ اشانی دپ
دہ کبیت ضلوا عتقا کہ ماں اشیء، شریک قرار دیگ، اعتراف
بوقول انت، بد چیرے خیال کنان، انکار کنت کہ ماہر چہ
خدا، دگر حج کس، تواری پر نہ جنگت۔ حج یعنی چوش کہ ادا
انکار کنان، چہ راہ، رد بوتنت و پدا جیران بوان، اقرارش
گت ہے حال اسے کافران ماں دینا، ات۔ فل یعنی دسیت
شما، تھیں بٹاک و مغز و غور نامی، انجام چوش بیت نوں
آ سنگ و لیگ کجا کوشنت، فل یعنی قہر، مجرم چہ ہمارا واہ
کہ یہ آیان تجویز کنگ بوتگ ماں جہنم، داخل کنگ بنت۔
فل یعنی اللہ پاک، آیان، عذاب دیگ، ہرج و مرج وعدے
فرمائینگ آیقینا سر جم بیت، ممکن انت کہ تمام وعدہ ماں
واجہ نبی، موجودگی، تمام بیت (چوش کہ بدر، فتح مکہ،
بوت) یا واجہ نبی، وفات، پد پیر جاو راشان ردے بدے
کنان، حج جاہ درشتنت نہ کنت کلائی انجام بہ مئے دست
انت چہ اسے زندگی، بعد عذاب، سر جی ماں دومی زندگی
بیت نجات چہ حج داب، نہ بیت۔ فل یعنی طہنتانی تفصیلی
احوال بیان کت لھتین، نہ کت (و ممکن انت کہ چہ اسے
آیت، نزول، زند آیان ہن مفصل احوال بیان کنگ) بہ ہر
جاو ہر کس، نام معلوم انت بہ آیان تفصیلاً و ہر کس، نام
دیگر معلوم نہ انت بہ آیان اجمالی ایمان آرگ المی انت،
لَا تَفْرُقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ۔ فل یعنی اللہ پاک،
دیما کل عاجز انت رسولان، ہم اسے اختیار نیست انت
کہ ہر ج رنگ، معجزے بوٹنت مخلوق، پیش ہدانت
ایوک، ہما نشانیان، پیش داشت کنت کہ آئی اجازت
چہ حق تعالیٰ جانب، بہ بیت، لا ہر و ہدیگ اللہ حکم
سر بیت ماں رسولان و آیبانی قومانی میبانی، گوں حق و
انصاف، فیصلہ کنگ بیت آوہد، رسول شرفدار
وسوب مند بیت و ماں باطل پرستانی نصیب،
ابید چہ ذلت و رسوائی، دگر حج نہ بیت۔ ۱۲

فِي الْحَيَمَةِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا
ماں لہو و انگیں آپ، پدا ماں آس، تا پگ بنت فل پدا آیان، گوشگ بیت کجا بوتنت
كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ۝ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَتَابًا لَمْ
ہر چیکہ شمشریک قرار دانتگ چہ خدا، ابید فل گوشنت کجا بوتنت چہ مئے دیکھا، بلکین ہجر
لَكُنْ تَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۝
ماتوار کنگ پسر ایک چیزے، فل ہے داب، مگر اہ کنت خدا کافران،
ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ
اسے سزا ہے سبب انت شاپہل ترور کنگت ماں زمین، نا حق، وہ ہے سبب انت کہ شما
تَمْرِحُونَ ۝ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ
ناز و خور کنگت فل ماں بہ بنت دروازگان دوزخ، فل پہ ملائکتی ماں آئی، گلا بدیں
مَثْوًى الْمِتَكِبِينَ ۝ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَمَا
جاگے دوزخ پہ تکبر کنو کاں گلا ہر کن تو آئے محمد، بیشک خدا وعدہ راست انت، گلا اگس
نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَقَّيْتُكَ فَالْيَنَّا
پیش ہداریں ترا لھتے ہر چیکہ وعدہ کنیں ماگوں آیان، یا اگس تہی روح، قبض کنیں گلا مئے نیگ،
يَرْجِعُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ
پدا و انز کنگ بنت تحقیق ماہم دات پیغیران، چہ تو پیش چہ آیان لھتیں ہما انت کہ
قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
آیبانی قصہ ما گوشنت ترا و لھتیں ہما انت کہ آیبانی قصہ ما گوشنت گوں تو و باید نہ انت
لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ
پہ یک پیغیرے، کہ بہار بیت یک نشانی ہے مگر بہ خدا، حکم، فل و ہدیگ آنگ اللہ حکم
قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ
فیصلہ بوت گوں انصاف، و ماں ناوان، کپنتت او داروغ بند فل خدا ہما انت کہ آئی، پدا گت

۱۳

مائل

فل مثلًا چه آبیانی پوست، مود و لشم، قسما قسما فانهان حاصل کن ات. فل سواری کنگ ماں وتی جاگہ، یک مقصدے داریت و چه سواری، ذریعہ انسان بازیں دینی و دنیاوی مفصلان حاصل کنت. فل یعنی ماشکی، جہا نورانی پشت، و ماں دریا، بوجیگان سواریان، نتر و گرد کن ات. فل یعنی اینکسر ظاہری نشانیان گندگ، سراسر ہم انسان داں کتام حدہ انکار کمان بیت. (دو دنیاگہ کئے برانت

کہ اشرا پاک دگہ چنکر نشان پیش بدارینت. فل یعنی چد و پیش بازیں قوم گو سنگ و شنگت کہ آیان ماں راج و زور قوت، حساب، چہ اشان با زبایت تراشت آیان چہ اشان باز گیش بزین، سراسر اوتی یاد گاران و نشانیان ہشت و شنگت بلے و ہدے خداوند کریم، عذاب آہت تو آ زور قوت و طاقت یا ساز و سامان، ہج درد و وارث ہنجوش بس تباہ و برباد بوان، بیکواہ بوتنت. فل یعنی روزگار، از باب و مادی ترقیات، ردا آبیانی گور، ہر قدر علم ہست ات و ہر جہ قسم، ریں عقیدہ ہانی سراسر اوتی دلش بستگت بہ ہمان فخرش کزنگت و ٹہل و نازش کنگت و انبیار علیہم السلام، علوم و ہدایات، حقیر و ادنی حساب کمان، کلاگ گرگ بنا کنگت آخریک وقتے آہت و ہدیگہ وتی گندگ (ہندگ) و کلاگ گرگ، حقیقت معلوم بوت و آبیانی کلاگ و مسخرہ چیتکا آیان وتی چکے کنت فل یعنی ہر و ہدیگہ عذاب چمانی دیمان آہت دانی گندگ، موہ رس ات نون اشان، ہوش آہت و ایمان و توبہ، فکر، ماں دل، جاہ جت نون زاننش کہ ابوک، ہر چہ بیکس خدای ذات، کار شربینت، ہر کس ماخذانی درجہ دانگت آیان کل عاجز و بے کار انت. اے مے مزین احمقی و گستاخی ات کہ آچیزان، ما ہنکر بالابرت کہ ما اشان خدائی تخت، سراسر اندارینت. فل یعنی نون چہ پشومانے بوگ و گناہانی اعتراف (متک) کنگ، ہج فائدہ نیست ایمان و توبہ، ساعت گو سنگت و شت بہ عذاب، گندگ، سراسر تو ہر کس بے اختیار بقین و ت کیت مگر اے یقین نجات دیوک بوت نہ کنت، نہ چہ اے یقین، ایک ذریعہ، اہنگس عذاب ٹکیت. قال تعالیٰ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ اِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّي تَبْتُ الْاِيْمَانَ وَلَا اَلَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا. (سناہ د کو ع ۳) وقال فی قصہ فرعون الْاِيْمَانَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ. وفی الحدیث ان الله تعالى يقبل توبتة العبد ما لم يغفر، فل یعنی چہ بندہ، مے داب بوان انت کہ اول سر، گون انکار و کلاگ، کار گرت و ہدیگہ ماں عذاب، گر فبار بہ بینت تو گو آست شور و کو کار کنت وتی روکاریان، بقول کنت.

لَكُمْ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۳۶﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿۳۷﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ قَائِمًا اَيْتِ اللّٰهُ تَتَكَبَّرُونَ ﴿۳۸﴾ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ شَمَّا مَنكَرٌ بَرِيْتُ قَى اَيَا كُذَّآ اَيَان نَرُو كُردن گت ماں سر زمین، گڈا بدینتین اش کہ چون بوت

باز فائدہ ہست انت فل و تاکہ شما سر بہرنت آتی، سراسر سواریان، ہر یک کارے، کہ آماں شے دل ہوت. و دولتان سراسر بوجیگان سراسر باران لذات فل و پیش داریت شمار اوتی قدر زمان، گڈا کتام کتام نشانیان، خدای

شما منکر بریت قی آیا کڈا آیان نر و گردن گت ماں سر زمین، گڈا بدینتین اش کہ چون بوت

انجام چہ آیان پیشی مردمانی آنت گیشتر چہ آیان و زیان ترمان قوت

کار بدلان کہ ہشتت اش ماں زمین، گڈا آنیاتک آیان کارے، ہر چہ کہ آیان کمانی کنگت

گڈا بدینت آنت آیان گور، ہر چہ آیان گون نشانیان ظاہری کل و سادہ بوت انت بہ ہر چہ کہ آیان گور

ہستت چہ علم، ہر چہ کہ آیان ہر چہ کہ آیان گور، ہر چہ کہ آیان گور، ہر چہ کہ آیان گور

گڈا فائدہ ندادت آیان، ایمان، آیان و ہدیگہ دینش مے عذاب، خدای دستور انت کہ

مذلل
قد خلت في عبادة وخير هنالك الكفرون
گو سنگت ماں آتی بندہان و تاوان بار بوتنت اودا کافر ان و

اشرا پاک، عادت چوشش انت کہ آبی وقت، توبہ، قبول نہ کنت. آخر کار منکرین ماں وتی گناہانی پاداش، خراب و برباد بنت. اللہوا حفظنا من الخسرات واحفظنا من غضبك وسخطك في الدنيا والاخرة (مت سورة المؤمن والله الحمد والممنة).

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی اللہ تعالیٰ ہر بانی و رحمت بندگانی سرائت کہ یہ آسانی ہدایت و پرورش عظیم الشان و بے دروہیں کتاب نازل فرمائینت۔ فل لفظی حساب و آبتانی جدا جدا بوج تو ظاہر انت مگر چہ معنوی حیثیت و ہم صدھا قسم و علوم و مضمراتی گیش و گوار ماں مختلف آبتاں کنگ بوتگنت فل یعنی قرآن کریم ماں اعلیٰ درجہ صاف صافی عربی زبان و نازل کنگ بوتنگ کہ آئی اولی مخاطبانی مانی زبان ات نانکہ آمد ماں اشی و سر بوج و رواجحال و مکینت و ت ہم سر پد بہ بنت و ایدہ گران بہ شری و سر و سوچ کت بکننت مگر اشی و باوجود ہم ظاہر ہی گپے کہ ہماکس چہ اشی و نفع گپت کنت کہ سچہ و ارانت نر اظہار جابل اشی و قدر و سچہ زانت کت نہ کنت۔ فل یعنی قرآن و فی متوکان و سجات و فلاح و مزوہ (مستاک) دنت و منکران چہ بدیں انجام و ترسینیت۔ فل یعنی اے کل خیرانی باوجود ہم خیرانی گپے کہ چہ ایشان باز مردم اے کتاب و گیش قیمتی نصیحتاتی طرف دلوگوش گور نہ کنت۔ و وہدے اے طرف و دلوگوشی مدینت تو اشکنگ و سوال پیدانہ بیت و بند خبر و اگں چہ گوشاں گوش ہم بدارت تلے چہ دل و گوشاں نہ اشکننت و قول کنگ و توفیق نہ بوت تو اشکنگ یا نہ اشکنگ برابر انت۔ فل یعنی تیوگ و نہ ہمنکہ نصیحت و طرف و دلگوش گور نہ کنت۔ بلکس ہنجیں گپ جنت کہ تا صبح بالکل دل پرورش بیت و دیم تر و نصیحت کنگ و ہم ترک بدنت مثلاً اشان گوشنت کہ مے دلائی سرا چہ سنی طرف پوش پوشینگ بوتگنت پیشکا اودا ہج خبرے سر نہ بیت و بدے تو گپ جنے تو مے گوشاں سک برزیں توراں اشکنگ و لگنت اشکنگ و گرائی و سبب ہج اشکنگ نہ بیت و مینگ شے میاجی و یک ہنجیں پردھے لوچان انت کہ گوں ایک و گرسے و بہ ملاقات نہ بیت، یعنی دشمنی و عداوت و آویدار کہ در میان و انت آویدار و دور کینت کہ اما گوں یک و گرسے و دوچار کینت کنیں بے خوش بوج ناممکن انت پدانوں نوچیا و فی مفر و نرند پند کتے مارا بے حال و سرا بل بکن تو و تی کارہ کنان ہو، ماگوں و تی کارہ و گلابش میں اے آبت و ہجر مدار کہ تھی خبر مے سرا اثر کنت۔ فل یعنی نہ من خدایان کہ زبردستی شے دلاں برتیاں و نہ من فرشتہ مے آں کہ پر آئی دیم دیگ و شما مدام فرماش کنگانت و نہ من دگہ یک مخلوقے آں بلکس چہ شے جنس و قسم و یک نسلنے آں کہ آئی و خبر و اشکنگ ہم جنسی و سبب و آسان بوج لوٹیت، و من ہما مردماں کہ آرا حق تعالیٰ و تی آخری و پے کامل نری و وحی و در چنگ۔ ہمشکا توری شما ہر قدر و دیا ترین ات و ہر قدر دلپوشیں گپ بکن ات من خدائی پیغام و ضرور شمارا سرکنان۔ منا بروحی و موفت و گوشنگ بوتنگ کہ شے کلانی معبود و حاکم یکے کہ ابید چہ آئی و کسے و بندگی کنگی نہ انت لہذا کلان و لازم انت کہ ماں کل احوالاں و جا و راں تچک و ہما یکس خدایہ تچک و دیمما برتینیں چہ آئی و راہ و شے ہم قدمان و ایگہ یا آنکو مکینیں و پیسرا اگں ماچپ و چوٹ بوتگین نوچو تی پروردگار و معانی بلوٹیں و پیشی و گڈی خطایان بہ بخشائیں۔ فل ہما کسانی معاملہ گوں اللہ پاک و اے داب و انت کہ عاجز و بے وسبب مخلوق و ماں آئی و بزرگی و شریک کنت و گوں بندھاں اشانی معاملہ چوش

سورة حَمَّ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ نَزَلَتْ بِأَيُّهَا بِنَجْمٍ وَجَارِ آيَةٍ وَشَشْ رُكُوعٍ أَنْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱ كِتَابٌ فَصَلَتْ آيَةٌ

۲ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۲ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۳ فَأَعْرَضَ

۴ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۴ وَقَالُوا لَوْ بَنَىٰ فِي آكْثَرِ مَسَا

۵ تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقُرْءَانٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ

۶ فَاعْمَلْ إِنَّا نَاعْمَلُونَ ۶ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ

۷ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَوَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۷

۸ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ۸ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

۹ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۹ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

۱۰ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۱۰ قُلْ أَيُّكُمْ لَكَ فِرْعَوْنُ ۱۰

۱۱ قُلْ أَيُّكُمْ لَكَ فِرْعَوْنُ ۱۱

۱۲ قُلْ أَيُّكُمْ لَكَ فِرْعَوْنُ ۱۲

مَذَل ۶

انت کہ صدق و زکوٰۃ و زراں و بہ تمام محتاج و سکین و سراخج کنگ و روادار ہم نہ انت گوں اشی و ہوراشان چہ و تی انجام و طرف و ہم بہکہ غافل و بے فکر انت چیا کہ اشان تسلیم نہ کنت کہ مرگ و بعد و گ زندگی ہست انت و ہر کس و حساب داد ہم بیت چوشیں مردمانی مستقبل ہلاکت و بر بادی و بغیر و گچے بیت کنت۔ (تفسیر) لھتیں سلف و ادا چہ الزکوٰۃ و مراد کلہ طیبہ زرنک و لھتیں و الزکوٰۃ و معنی پاکیزگی و صفائی کینت، مطلب چوش بیت کہ اے مردماں و تی نفس و چہ فاسدیں عقیدہاں و چہ بدیں کرداراں پاک صاف نہ کنت ماں اشی و کلمہ طیبہ و ترک دیگ و زکوٰۃ و غیرہ و ادا نہ کنگ ہم اھت و ہذا الما قال "قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ" و قال "قَدْ أَفْلَحَ مَنْ ذَكَاهَا" و قال "وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَ زَكَاةً" و غیر ذالک۔ شاید اے معنی پیشکا ادا و زکوٰۃ بوتگنت کہ کافران مخاطب بالفروع نہ انت یا پیشکا کہ آیت مکی بے زکوٰۃ و غیرہ و تشخص ماں مدینہ و بوت و اللہ ظلم۔ فل یعنی آسانی مزد و ردا (سلسلہ) کدی بند نہ بیت داں ابدالآباد و جاری بیت۔ ماں جنت و سر بوان و نہ پے آیان فنا و نہ پے آسانی ثواب و ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و یعنی چکر حیرانی کیے کہ رب العالمین، وحدانیت و صفات کمالہ، انکار کن ات و ایدگہ چیزان، آئی برابر زان ات حالانکہ اسے چیزان یک ذرہ و کد آہم اختیار نہایت۔
 فل دماں آئی، نوک، برکت مان گئی، یعنی قسم قسم، معدن، درجک، میوہ، نیبک، غلہ، و حیوانات چہ زمین، در کینت، و مقدر گت ماں آئی، و خوراک آئی، یعنی ماں سرزمین
 آبادیو کانی ورا کان (خوراکان)، گوں یک خاصیت مقدارے، و حکمت، ماں زمین، نوک، ایر کنتن چنانچہ ماں ہمک اقلیم و ملک، اود، باشندہانی تب و ضروریات، و
 رو، وراک جربدہ کنگ، بونگنت۔ فل اسے گل کار ماں چار روچ، سرجم بوت، ماں دوروچ، زمین پیدا کنگ، بوت و ماں ایدگہ دوروچاں آئی، و متعلقات (تعلق دارو کیں از باب
 و سامان)، و بند و بست بوت ہر کس جسٹ بگریت یا جسٹ کنگ، ارادہ ہدایت آسرا بگوش ات کہ اسے گل آوار بان، سرجمیں چار روچ بوتنت بغیر چہ کپتی چنڈی، و کمی و کیشی، و
 واجر شاہ صاحب بنشہ کنت، یعنی (جسٹ کز کانی) پستہ
 پورا بوت۔ (تنبیہ) ادا چہ، روچان، مراد ظاہر ات
 مئے ہے معروف روچ بیت نہ کنتن چیا کہ چہ زمین و روچ
 وغیرہ، پیدائش، پیش اشانی وجود، شینک ہم نیت ات
 لا محالہ ہے روچانی مقدار مراد بیت یا ہمار روچ مراد بیت
 کہ آئی، بابت، قرآن مجید، فرمائنتک و اب، یومنا
 عند ربک کالف سنۃ ممتا تقدون (حج کوع ۶)
 و اللہ اعلم۔ فل یعنی پرا آسمان، نیبک، و دلگوش گورگت
 کہ آساعت، کل یکے ات چو دو تاں آسرا بہر و بانگ کنان، و
 ہفت و نڈ چو گت کہ ہفت آسمان تیار بوتنت چوشکہ و پتر
 پیداک انت۔ (تنبیہ) بوت کنت کہ چہ، دغان، و
 آسمانی مادہ، نیبک، اشارہ بہ بیت۔ فل یعنی ارادہ گت
 کہ چہ اسے دو مینانی (آسمان و زمین)، و اوار کنگ، و دنیا، و
 آباد کنت نوری اشان چو قوتی تب، و رو، و اوار بہ بنت یا
 پہ زور و بردستی، و اوار بہ بنت (بہر جا و رے ہر دو مینان
 اوار کنان، و یک نظارے چو کنتی ات) آدو مین چہ و قوتی
 تب، و حساب، و یک جاہ بوتنت چہ آسمان، و روچ، و براز
 (شعاع) آتک کواکب، و یک شروع بوت۔ گوات چست بوتنت
 چہ آیات دنزد (گرد و نبار) و صہاب بال بوتنت۔ پیداشان
 آپ، و شکل اختیار گت و ہور گوارگ، و لکت کہ چہ آئی، و
 ذریعہ، ماں زمین، و قسما قسمیں چیز پید بوتنت، و پسر، و
 چیزیکہ گوشکنت کہ، ماں زمین، آئی، و خوراک، ایر کنتن
 یعنی ماں آئی، و قابلیت اسے چیزانی در کنگ، ایر کنتن۔
 و اللہ اعلم۔ فل یعنی آچار روچ انت و ماں دوروچ، و
 آسمان، و چو گت کل شش روچ بوتنت۔ چوشکہ دگہ
 جاہے، سنۃ آیات، و تصریح موجود انت۔
 (تنبیہ) ماں ہرچ احادیث مرفوعہ، کائنات، و
 تخلیق، و در روچانی تعین و ترتیب آہنگ کہ فلاں فلاں
 چیز الشریک، و ہفتک، و فلاں فلاں روچ، و پیداکت
 ماں آیات تمام صحیح حدیث، ہر جگہ چہ نگاہ، و نہ گوشکنت حتی کہ
 ابو ہریرہ، و حدیث، بابت، کہ ماں صحیح مسلم، انت
 ابن کثیر، بنشہ کنت، و ہومون غرائب الصحیح و قد
 عللہ البخاری فی التاریخ فقال رواہ بعضہم
 عن ابی ہریرۃ عن کعب الاحبار و ہوا لاصح،
 و ماں روح المعانی، چہ فقال شافعی، نقل کنگ
 نغرد بہ مسلم، و قد تکلوا علیہ الحفظ علی

۴۳۸
 فمن اظلم
 حیح السیدۃ
 خلق الارض فی یومین و تجعلون لہ اندادا ذلک
 کہ آئی، و پیداکت زمین ماں دوروچ، و ہمسر کن ات گوں آئی، و دگر ان، و آہ سنت
 رب العالمین ۹ وجعل فیہا و اسی من فوقہا و برك
 پروردگار گل عالم، فل و پیداکت ماں زمین، کوہ، آئی، سربرا، و برکت ماں گئی
 فیہا و قد رفیہا اقواتہا فی اربعۃ ایام سوا للساآیلین
 ماں آئی، و ایرکت آئی، و تہا و درو وراک آئی، و فل ماں چار روچ، و بیان گیشینگ بوتن ہر سوال کونان
 ثم استوی الی السماء و ہی دخان فقال لہا و للارض
 پرا دلگوش گورگت، آسمان، نیبک، و آدوت، و بیات فل پرا گوشتی آسرا، و زمین، و
 اتیاطوعا و کرہا قالتا اتینا طاعین ۱۱ فقضہن
 بیات شہر دو مین، و شہر یا پناوشی، گوشت آیان، و ما آتکیں پہوشی، و گد اجور کنتی آیان
 سبع سموت فی یومین و اوحی فی کل سماء افراط
 ہفت آسمان، ماں دوروچ، و فل و وحی یکم دات ماں ہر آسمان، و تدبیر آئی، و
 وزینا السماء الدنیاء بصابیم ۱۲ و حفظا ذلک تقدیر
 و ما سپہ دارکت دنیا، آسمان گوں چراغان، و محفوظ کنت، ہمیش انت تدبیر
 العزیز العلیم ۱۳ فان عرضوا فقل انذرتکم صیقا
 زبردست دانا، و پرا گس روگردانی کنت تو گد اگوش تربیت من شمارا چہ یک ترندیں غزلبے
 مثل صیقا عاد و ثمود ۱۴ اذ جاءہم الرسول من
 مثل ترندیں غزلبے، عاد و ثمود، و ہدیہ آتکنت آیان گوہر پیغمبر چہ
 بین ایدیہم و من خلفہم الا تعبدوا الا اللہ قالوا
 آیان دیم، و آیان پشت، فل ایک شہا عبادت مکن ات مگر خدا، گوشکنتش
 لو شاء ربنا لازلنا نزل مالکۃ فانما ارسلتم بہ کفرون ۱۵
 اگں بوٹیں مئے رب، تو بابت دیم واتی فرشتیان، گد اتی، اور تگین، ہر ما قبول نہ کنیں فل

ابن المدینی و البخاری و غیرہما وجعلوہ من کلام کعب و ان ابا ہریرۃ انما سمعہ منہ و لکن اشتبہ علی بعض الرواۃ فجعلہ
 مرفوعا۔ باقی چہ قرآن کریم، اسے آیت و سورہ بقوہ، آیت شعرا سنوی الی السماء فسواھت سبع سموات، و چہ ہر جیکہ ظاہر بیت کہ ہفت
 آسمان چہ زمین پیدائش، بعد چو کنگ، بوتنت و ماں سورہ، نازعات، و الارض بعد ذلک دحھا، و چہ ظاہر بیت کہ زمین چہ آسمان، و پید
 چیرگیگ بوت اشنی، و جواب باز ڈول، و دیگ بوتگ۔ احقر، ابو جیان، تقریر پسند انت یعنی ضروری نہ انت کہ ماں پیشی آیت، و ماں دومی، و بعد
 فی اللک، تراخی پیرمان، و بہ بیت ممکن انت چہ اسے لفظان تراخی فی الاخبار، یا تراخی رتبی مراد گت کہ بہ بیت چوشکہ ماں، و شعرا کان من الذین امنوا
 منزل ۶

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَلَوْ صَوَّبَا لَصَبُّهُ وَتَوَا صَوَابًا مَّرْحَمَةً ، یاد دمی جاگے ، ماں ، عُنْتَلْ بَعْدَ ذَ الْكَ زَنِيبِ ، اسے معنی مراد گرگ بوتنگت ہر جاورد قرآن کریم ، ترتیب
 زمانی ، گیش و گوار ، کزنک البت ماں نعمتانی تذکرہ ، زمین و عظمت و قدرت ، تذکرہ ، آسمان ، ذکر مقدم کنگ کہ آئی ، نکتہ چہ ادنائیں و معمولی نڈر تر و فکر جنگ
 بعد معلوم بیت کنت زیات تفصیل ، اے موقع نہ انت ۔ اے جنت لفظاں پہ اہل علم ، تنبیہ ، ردائیسک بوتنگت ۔ ک یعنی ہرج حکمے پہ ہرج آسمان ،
 مناسب آنت ، واجہ شاہ صاحب بنشنہ کنت ، اے رب ، معلوم انت کہ اوداکنام مخلوق مقیم انت و آیانی چے چے راہ ورہبند انت ماں ایسکیں زمین ، ہزارانی ہزار کارخان
 انت تو اینکریں مزیں آسمان چون خالی بوت کنت ۔ ک یعنی چہ کنگ ، معلوم بیت کہ گوشے کل استار ماں ہے آسمان ، لچنگ آنت ۔ شب ، و ہد ، چہ اے قدرتی
 چراغاں آسمان چون رونق دار معلوم بیت پدا محفوظ ہمنکر

فَامَّا عَادُ فَاَسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوْا مَنْ
 پدا عاد قوم ، تکبر کت ، ماں زمین ، تا حق ، و گوشنش کے انت

اَشَدُّ مَنَّا قُوَّةً اُولٰٓئِكَ يَرْوُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ
 چہ مازیات زمان قوت ، و آیانی گندنت ، ہما خدا یکہ پیدائی کنت آیانی ، آماں قوت ،

مِّنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوْا بِآيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ۝۱۵ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 گیش انت چہ آیانی ۔ و آیانی مے نشانی منکر انت کت گڑا ما دیم دات آیانی سرا

رِيْحًا صَرْصَرَ فِيْ اَيَّامٍ مَّجْسٰٓتٍ لِّئِنِّيۤ اَقْتُلُوْا عَذَابَ الْخٰزِيْۤ اِيْنَ فِي
 گواتے ترندیں ماں روچاں شوٹیں تاکہ ما پچا شیں آیانی عذاب ، رسوائی ، ماں

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰی وَهُمْ لَا يَنْصُرُوْنَ ۝۱۶
 دنیاء زندگانی ، و البت آخرت ، عذاب زیات رسوا کنک انت و آیانی مدد یک نہ بیت کت

وَالْمَآثِرُودُ فَهٰدِيۡنَهُمْ فَاسْتَجَبُوْا الْعَصٰی عَلٰی الْهُدٰی فَاَخَذْتَهُمْ
 و لیکن نمود ، ماراہ سوچ دات آیانی گڑا آیانی دوست کت کور لوگ چہ ہدایت برارہ ، کنگ گڑا کنت آیانی

صِعْقَةَ الْعَذَابِ الْهَوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۱۷ وَنَجَّيْنَا
 عذاب ، گروگ ، رسوا کنوکیں بہ سبب ، ہر چیکہ کنگتش کت و نجات دات ما

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝۱۸ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ
 ہما کساں کہ ایمانیش آرت و پیریزگار انت کت و ہما روتج ، کہ جمع بنت خدا ، دشمن

اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُوْنَ ۝۱۹ حٰثٰى اِذَا مَا جَآءُ وَهَآءُ الشُّهَدٰٓءِ
 دوزخ ، ہما گڑا آماں ہما کتاں بہر کنگ بنت دات و ہدیکہ بہ آئی ، سر بنت گواہی دینت

عَلَيْهِمْ سَمِعُوْهُمُ وَاَبْصَارُهُمْ وَاَجَلُوْهُمُ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۲۰
 آیانی سرا آیانی گوش و آیانی ہم و آیانی پوست ہر چیکہ آیانی کنگت کت

وَقَالُوْا اِلْجُوْا لِمِمْ لِمِمْ اَلَمْ نَشْهَدْ تَمْرَعَيْنَا قَالُوْا اِنْطَقْنَا اللّٰهُ الَّذِيْ
 و گوشنش گوں و تی بوستاں ، شہا پیرچا گواہی دات مے خلاق کت ، گوشنش کہ خبر ہما اینتک مارا ہما خدا

ع ۱۶

مزل

کنگی کہ کسے ، دست دال اودانہ رسیت ، فرشتہ تانی
 و داز ہر دست پہرہ موجود انت ہج طاقتے ماں اے محکمیں
 نظام ، دست جنی کت نہ کنت چیا کہ آچہ درستاں زبردستیں
 و خبر داریں ہستی ، قائم کنگ ۔ ک یعنی لہ ، کا فرمان اگس
 چوتیں عظیم الشانی آیتانی اشکگ ، پدیم چ نصیحت ،
 قبول کنگ و توجید و اسلام ، راہ ، اختیار کنگ ، دیم ،
 تریتنت ، نورمان بکن کہ من شمارا آگاہ کنان کہ شہے انجام
 ہم چہ عاد و نمود و غیرہ قوماں بدتوں کنت ۔ ک یعنی چہ ہمک
 طرف ، شاید رسول باز اہنگت مگر مشہور رسول ہے
 دو بیباں آنت ۔ حضرت ہود و حضرت صالح علی نبینا و
 علیہما الصلوٰۃ والسلام ، و یا جہ ، من بین ایدیکھم
 و من خلفھم ، ہمارا چوش بہر بیت کہ آیانی ، ماضی
 مستقبل ، خبران ، سرید کنان بوتنگت ۔ کنام یک جنے
 و کنام یک کش و پیناتے و ہمالتے نہ ہشت ۔ ک یعنی
 خدا ، رسول چون بشر توت کنت اگن الشر ، و اتھی رسول
 دیم دچی ات توجہ آسمان ، یک فرشتہ دیم کت بداتیں
 ہر جاورد شادوقی گمان ، ذوق ہرچ گتے کہ چہ خدا ، طرف ،
 پیش کنگاے مابہ آیانی منگ ، تیار نہیں ۔ ۱۲
 ہے صفحہ ، فوائد

کے شایر رسول ، اشان ، عذاب ، ہیم تراپ دانگ
 بہر ہائی ہر پستہ ، چوش گوشنگتش کہ چہ ماد کہ کنام کس نہ زند
 ترانت کہ چہ آئی ، ماہترسیں آیانی ہمیں طاقتوریں
 انسانانی سرا شہے رب طاری بوت کنت ، حضرت شادہ صاحب
 بنشنہ کنت ، آیانی جسم مزن مزیں بوتنگت و تی بدن ، قوت
 سرا مغروری کنتش ۔ مغروری کنوک ، سرا اشراک ، و وبال
 کپیت ۔ ک یعنی ماں دل ، اتم انت کہ اشاں برحق انت
 مگر کنت و ہت کنگ ، سبب ، انکاش و تی دستور جوڑ
 کزنگت ۔ ک حضرت شاہ صاحب بنشنہ کنت ، آیانی مغروری
 پروشگ ، و دچریک کموریں مخلوقے ، آیانی تباہ کنایت
 ہفت شب و ہشت روج مسلسل (بند لوگ ، بغیر گوانت
 طوفان ، کنت ۔ درخت ، مردم ، لوگ جاگہ ، دولت یک
 چیزے ہم پشت نہ کپت ۔ ک یعنی آخرت ، رسوائی تو
 باز گیشترانت چہ ہج کسے کنگیت ، نہ کنگیت ۔ نہ اودا
 کسے تی مدد ، کنت کنت ۔ ہر کس ، و تی جند ، فکر بہت ،
 دوز داہی و ہمدردی ، مزن مزیں دعوی کنوک ہم چان

تاب دینت ۔ ک یعنی نجات ، راہ کسے پیغمبر ، سوچ دانگت چہ آئی ، چمانش بند کتنت و کورا سکی ، دوستش داشت آخرت تعالیٰ ، آیانی ، ماں ہما آیانی پسند
 کنگیں جاورد ، سرا بلہ رات ۔ ک یعنی زمین چند آنک کہ گوں آئی ، ترندیں آوازے ہم ہست ات کہ چہ آئی ، آواز ، جگہ چند چنت بوتنت ۔ ک یعنی ہما کساں کہ
 ایمانیش آورت و چہ ہدی ، کشک ، و نارا دوزش داشت آیانی ، اشراک ، صاف ، رسنگار کت ۔ عذاب ، کنگ ، ساعت ، آیانی ، تاوان یا نقصان نہ بوت
 ک یعنی ہر قسم ، ہرمانی جتا جتا جماعت بیت و اے کل جماعتاں بہر یک دومی ، انتظار ، جہنم ، گورہ ، دارگ بنت ۔ ک ماں دنیا ، گوں گوشاں آیات تنزیلہ ، شکت و گوں
 چاں آیات نکو بینہ دیستش مگر کسے ، قبول دابنوت ، چہ ہرج مودے ، ہوں ، خداوند کریم ، نافرانی کنتش چوش اش ہم نہ زانت کہ گناہانی اے تمام ربکار دماں آئی ،

وقتی جبرند بدن محفوظ است کہ برونی وقت و سرانجام کنگ بیت چہ روایتان معلوم بیت کہ ماں محشر کافران برونی گناہانی بابت و چہ زبان انکار کنت است حکم بیت کہ اشانی عضوانی (اعضای) شہادت پیش کنگ بیت کہ چہ آیانی ذریعہ و گناہ کنگ بوتنگت چنانچہ ہر یک عضوے وت شہادت دنت و اسے ہم زبان دروغ بند بیت لون جبران بیت و وقی اعضا و ہم گور کنان گوشینت کہ (او کم بختان!) نکل ات! چہ منی دیما، پشمیکی من جبر و کنگ اتان (شہادت و قی گناہانی اقرار کنگانت)۔ فل یعنی و ہدے من چہ زبان انکار کنگانتاں کہ ترا کتام در دے کنگ کہ مفت ناحق و تو چیرے راز و پاشک کنت آخر ترا چوش گوشک و سکن کے و دات - ۱۲

ہم صفحہ و فوائد

فل یعنی ہماذات کہ آئی و چہ وقی قدرت و ہر مناطق چیز و گوشک و قوت و انگ مروچی ہمانی و مارا جبر کنگ فرما بیت ما مگوشتیں و پیش مداشتیں تو دگہ ماچے بگرتیں و ہدے آوت و اچہیں قادیں بادشاہ یک چہرے و کپ کنگ بفرما یعنی تو گڈا کئی مجال انت کہ کپ مجنت ہماذات ماں زبان و کپ جنگ و قوت ایر کنگ زانا اماں دست و پاداں اسے قوت و ایر کنت نہ کنت۔ فل اسے قول یا اثر تعالیٰ بیگنت یا جلودیکنت دو میں احتمال بیت کنت۔ فل یعنی چہ غیر چیرہ بان و گناہ کارش کنگت، چوش خورش ذات کہ دست و پاداں وت پیش دارنت بایداکت کہ چہ اشاں ہم پردہ اش کنتیں و اگ اشاں اسے ڈول و کنگ ہم بواہتیں تو چوشین قدرت چہ کجا بیارنت۔ فل یعنی در اصل چہ شے عملانی رہندے و ہنجوش معلوم بیت کہ گوشے شہادتاوند کریم و جاگردکنو کیں علم و بابت و یقین نہداشتنگت شہا ہنجوش فہمگنت کہ ہرچے کنگ لوطات کنان بیتے ات کئے ابگر چار و گذار کنت اگن سرچی و شمارا یقین بیوتیں کہ خداوند کریم چہ مئے تمام حرکتاں خبردار انت و بہ آئی و گوہر مئے تمام کارانی مسل محفوظ انت تو ہجر چوشین ناشرین کارش نہ کنگت۔ و واجر شاہ صاحب ہشتہ کنت یعنی ماں دنیا و لہتیں بلاہ چہ صبرے و سبک بنت اودا صبر کنگ بہ بیت یا مہیت دوزخ اشانی ہنکین بوت (کہ چہ اودا ہجر در کپک نیست) و لہتیں بلاہ چہ منت و خوشامد و لگلیت اودا ہر قدر بلوٹیں کہ منت و سماجت بکنیں کسے ہم گوشدارگ و نیار نہ بیت۔ فل یعنی یہ آیان شیطان مقرر کنگ بو کنگنت کہ آیان بدیں کار کہ آیان پیش و کنگنت یا دیم تر و کنگی انت آیان و ہے کاران براہناک و ڈولدار کنت و پیش بدت و تباہ و برباد کنو کیں ماضی مستقبل و خوب صورت جوڑ کنان و آیانی دیم و پیش بکننت و اسے شیطانانی تقری بہ ہے سبب و ات کہ آیان چہ التریاک و ذکر و دیم تاب دات لکما قال تعالیٰ "وَمَنْ يَعْشِ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ فَقَدْ ضَلَّ سَبِيلًا فَهُوَ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ" (نور فتح) ک یعنی ہما خیر کہ ماں شروعات و گوشک بوتنگت "وَلَا تَمْلِكُنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ" (ہود د کوخ ۱۰)

انطق كل شيء وهو خلقكم اول مرة واليه ترجعون ﴿١٦﴾
 خبر پر مانتنگ آئی و ہر چیز اول و ہمان و پیداکت شمارا اولی برا و ہمانی و نیگ و تریگ بیت فل
 وما كنتم تستترون ان يشهد عليكم سمعكم ولا ابصاركم
 و شہا پردہ نہ کنگت چہ اے خبر کہ گوہی دینت شے سرا شے گوش و نشے چم
 ولاجلودكم ولكن ظننتم ان الله لا يعلم كثير مما
 و شے پوست فل و لیکن شہا گمان داشتنگت کہ خدا نہ زانت بازیں چیزے کہ
 تعملون ﴿١٧﴾ و ذلكم ظنكم الذي ظننتم بربكم امردكم
 شہا ش کن ات فل و اسے شے ہما گمان انت کہ شہا داشتنگت وقی رب و بارہ و ہمانی و شمارا ہلاک
 فاصبحتم من الخسرين ﴿١٨﴾ فان يصبروا فالتار متوى لهم
 کنت گڈا بوتے شہا چہ تاوان باراں۔ پدا آیان اگر صبر کن انت گڈا اس آیان لوگ انت۔
 وان يستعيبوا فاهم من البعبين ﴿١٩﴾ وقبضنا لهم قران
 و اگ منت و سماجت لوطت گڈا کس نہ بیت آیانی منت و سماجت و گوش داروگ۔ و دیم و دات ما آیان و ہر مجلس
 فزيتوا لهم ما بين ايديهم وما خلفهم وحق عليهم
 گڈا ڈولدار کنت آسنگان یہ آیاں ہرچہ آیانی دیما انت و ہرچہ آیانی پشت انت فل و ثابت بوت آیانی سرا
 القول في امر قد خلت من قبلهم من الجن والانس
 قول عذاب و ماں ہما امتاں کہ تحقیق گوشنت چہ آیان پیش چہ جتاں و انسانان فل
 انهم كانوا خسرين ﴿٢٠﴾ وقال الذين كفروا لا سمعوا لهذا
 بے شک آزیان کار انت و گوشنت کافران گوش مدارت اسے
 القرآن والغوا فيه لعلكم تغلبون ﴿٢١﴾ فلنذيقن الذين
 قرآن و ونا ہوگیں کپ بجن ات شے و انگ و دہر تاکہ شہا سرا فضل بیت فل گڈا اماچا شینیں ضرور
 كفروا عذابا شديداً ولنجزينهم اسوأ الذي كانوا يعملون ﴿٢٢﴾
 کافران عذاب ترندیں و آیان و بدلہ دہیں بدترین کارانی کہ آیان کر تگنت فل

مزل

و ہدے انسان و تاوان بیت تو ہے داب و بیت۔ و ہے رنگ و سببان جوڑ بنت۔ و قرآن کریم و توار و جو گروک و ماں اشکنو کافی دل و اثر کنگت ہر کس و با شکتیں فریفتہ بیوتیں چہ آئی (قرآن) و دور جگک و ردا کافران اسے کنت کہ و ہدے قرآن پاک و انگ بہ بیت۔ گوشان آنگو مدارت و ہنگر شور و غل بکن ات کہ دگہ کس ہم اشکت مکنت۔ اسے داب و چہ مئے یک یک (جاک و صلوات) و قرآن و توار چہ تر بیت۔ مروچگیں دور و ہم جاہلیں مرد ماں ہے رنگ و تدبیر و ساز باز کنگنت کہ کار و مقصد خبر چہ جاک و صلوات و لکت مال بہ بیت بلے صداقت و استون چہ شاشک و مکسکانی ہنزارگ و ہجر مغلوب نہ بیت۔ اسے ہمیں کل تدبیر و ساز با زانی با وجود حق و توار داں دلانی جہلا نیکان ابر کبان و وقی اثر و پیش دارنت۔ فل چہ اشے و زیات بدیں کار کجام انت کہ وت ہم نصیحت و خبر و ماہ اشکت و ایدگہ کسان و ہم اشکنگ و میلیت۔ ۱۲

دل یعنی ماں دل، شر فہمگنتش بلے چہ ضد و کنت، انکاری بوتگنت۔ دل یعنی خیر ما و مصیبت، گرفتار بوتیں بلے چہ مرد ماں و جہاں ہمے شیطاناں مارا رد بیان، ماں اے کورجات، چکل و انگ (گفتار کناہینگ)۔ پد مانے آیان، مارا پیش بردار تا کہ ما آیان، وتی یادانی چہرے لگتال بکنیں و گوں مزن ذلت و رسوائی، آیان، ماں جہم، چہل تریں طہن، تہلا تک بدیں، تا کہ پیرگران، مے دل کیس سارت بہ بیت۔ دل یعنی گوں دل، اقرار کناں، بہ آئی قائم ماننت ماں آئی الوہیت و ربوبیت، کسے، را شریک جوڑش نہ کت و نہ چہرے یقین و اقرار، پشت، کنز اننت و نہ جو۔ کھیل، وتی رنگ و شیب اش بدل کت ہر چیکہ چہ زبان، گوشتگنتش آئی، نقاض، سراعقاد داران، و عمل کناں، قائم بوتنت اللہ، ربوبیت کا ملہ، حقیق جہا یارت ہر ج عملش کت خالص

پہ ہائی، و شنودی و شکر گذاری، کت وتی رب، نام گپتیں حقوق و فرضاں، شری، سر پد بوت، آیان، اسجام دات غرض چہ کلان دیم، تریں ان، ایوک، ہما کیس خدای بندگی کت و بہ ہمانی، شون و انگیں راہ، روان، بوت۔ بہ چوشیں مستقیم الحال بندھائی سرا موت، نزدیک، و ماں قبر، سر بان، و چہ آئی، بعد چہ قسراں یاد آگ، و ہد، اللہ فرشتہ، ایر کپنت کہ اشان نسین و دلا سہ دینت و جنت، خردہ (ستاگ) اشکناہینگنت۔ گوشتت کہ نون پرشما ترس و پریشان بوگ، و ہد، ماننت، خانی دنیا، تمام رنج و غم ہلا س بوتنت و کتام آئیو کیس عذاب، ترس ہم پشت نہ کپت۔ نون ہمیشہ، واسطہ ہک قسم، جسمانی و روحانی شاد کانی و عیش پرشما انت و جنت، ہر ج وعدے گوں انبیاء علیہم السلام، ربانی کنگ بوتگنت نون آیان، پورہ کنگ، و ہد، اہنگ، اے ہما دولت انت کہ آئی، دست کپگ، یقین حاصل بوگ، سرا ج غم و فکرے مردم، نزدیک، کپت۔ (تنبیہ) باز ممکن انت کہ تقوی داران و نیکیں بندھائی سرا ماں اے دنیاوی زندہ، ہم یک قسم، نزول فرشتیانی بہ بیت کہ چہ اللہ پاک، حکم، آیبانی دینی و دنیاوی کارانی نوک، خوبیں خبرن، ماں دل، الہام بکنتت کہ چہ اشی، آیان شرح صدر و کپیں قلبی حاصل بہ بیت چوشک، اشانی، بالمقابل یک دو آیت ساری، گوشتنت کہ کافرانی سرا شیطان مسلط کنگ بنت کہ بدیں کاران، پد آیان، ڈول داروزینت دار کناں، آیبانی اغوا و گراہی، سامان تیار کنتت چنانچہ دومی جاگ، ماں شیطانانی حق، ہم لفظ، تنزل، کار مرزنگ، بوتگ، قال تعالیٰ تنزل علی کل آفاک اشیو یلقون السمع و اکثرھم کاذبون (شعراء رکوع ۱۱) بہ جاوہر، ہتیں مفسرانی گور، اے معنی ہم بوت کنتت و بہ اے تقدیر، روادبی آیت، "نَحْنُ أَوْلِيَاءُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا" زیات چسپان بیت و اللہ اعلم۔ وک ہتیں، ایشرا اللہ پاک، کلام گوشتگ یعنی فرشتیانی کلام چہ اشی، پیش ہلا س بوت، واکثر، واجہانی گوشتگ، ر و، اے ہم فرشتیانی گفتار انت

ذٰلِكَ جَزَاءُ اَعْدَاءِ اللّٰهِ النَّارُ لَہُمْ فِيہَا دَارُ الخلدِ جَزَاءُ ہتے آس انت مزد خدای، درمنانی، پد آیان ماں آس، لوگ انت دائمی، اے جزا، پہا گانوا یا تینا بمحدون ۱۵ وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا رَبَّنَا اَرِنَا الَّذِیْنَ اٰخٰذْنَا مِنْ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلُہُمْ اَتَمَّتْ اَقْدَامِنَا ہما دوییناں کہ گمراہ گنتش مارا چہ جنات جنس، و انسانی جنس، لگتال بکنیں آیان، ماں وتی یادانی چہرا لیکوننا من الاسفلین ۱۶ اِنَّ الَّذِیْنَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ تَوَكَّلْنَا عَلٰی الْعِزَّةِ الَّذِیْنَ كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۱۷ نَحْنُ اَوْلِیٰؤُكُمْ وَ مَرَدَدِہٖ بِبیت شمارا ہما جنت، کہ آئی، ہما بن، گوں شما وعدہ ات، ماشے دوستیں فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة و لکم فیہا ما تشتہی انفسکم و لکم فیہا ما تدعون ۱۸ نَزَلْنَا مِنْ غَیْبٍ رَّحِیْمٍ ۱۹ دل بکپتت و ہں بہ شمانت ماں آئی، ہر چیکہ بلوٹ ات، ہمانی انت چہ ہما بخشو کیں مہربان، ہنگ، و من احسن قول امین دعا الی اللہ و عمل صالحا و قال ذکے شتر انت کپت، لحاظ، چہ ہما کس، کہ دعوت واتی خدای ہنگ، و کتی جو انیں کار و گوشتی اتنی من المسلمین ۲۰ و لا تستوی الحسنة و لا السيئة ۲۱ بے شک مناں چہ مسلمان ک و برابر انت نیکی و نہ بدی اذ فعر بالتی ہی احسن فاذا الذی بینک و بیننا عداوة کاتہ، خبر، جواب، ہر بدے ہما ہندے، کہ شتر انت، گدا تو بکند کہ ہما کس میانجی، تھی و آئی، درمنانی ات گوشتگ، آ

چوش بخوش کہ فرشتہ اے قول، ماں ہمایانی دل، الہام کنتت و آیبانی دل، ڈو کنتت ممکن ماں اے زندمانی، گوں ہتیں بندھان مشافہتہ ہم اینکر لفظان گوشتوک بہ بنت و ممکن انت کہ موت، ساعت یا چہ آئی، پد اے لفظان گوشتگ بہ بنت آوقت، "نَحْنُ أَوْلِيَاءُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا" و فی الآخرة، مطلب چوش بیت کہ ماں دنیا، ہم ماشے رفیق بو نیکیں کہ چہ اللہ پاک، حکم، باطنی رہندے، شے امانت کنگتیں و ماں آخرت، ہم شے دوست (رفیق) بییں کہ اودا، یہ شے شفاعت یا اعزاز و اکرام، بند و بست، کپیں۔ وک یعنی ہر چیزے، واہگ و رغبت ماں دل، پد بیت یا ہر چیکہ زبان، چہ طلب کن ات درست رسیت ماں خدای و اندر کیم، خزانگان، ہج کمی نیست انت۔ دل یعنی سر پد بیت ات! آغفور و رحیمیں ذات گوں وتی ہمان،

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

چونیں سلوک کنت و اسے چنگر مزین عزت و شرف دیگ انت کہ یک زوریں بندھے وئی رت بہ ہمان بیت۔ ک پیسہ ماں۔ اِنَّ الْكٰذِبِيْنَ قَالُوْا رَبَّنَا اللّٰهُ
 نَشُوْا اسْتَقَامُوْا، الی ہما خاصین مقبولین بندھانی ذکر آت کہ آیان ء تیوگ (صرف) ء بلیس اشتریاک ء ربوبیت ء سراسر اعتقاد ء محکم داران ء وئی استقامت بہ ثبوت
 دات ادا یہ آیان یک دگہ علائیں مقام ء ذکر ء کنت، یعنی بہترین شخص ہما کس انت کہ آس وئی اللہ ء بیعت ہمانی ء حکم برداری ء اعلان ء بکنت، ہمانی ء پسند
 کرتگیں را ہند ء روک بہ بیت و دنیا ء بہ آئی ء طرف ء آئیگ ء دعوت بدنت آئی ء قول و فعل ء ہما ہمنکاراثر بہ بیت کہ بندھانی دلان بہ وئی رت ء طرف ء گشتگ
 بہ بنت۔ ہرچ نیکیں کارے ء واسطہ ہر کس ء دعوت بدنت۔ پیسراوت آئی ء سراسر عامل بہ بیت۔ خدا ء نسبت ء چہ وئی بندگی و فرماں برداری ء اعلان ء پس و پیش
 کنوک مبیت آئی ء قومیت ء چیدگ تنہا مذہب اسلام

وَلِيٍّ حَمِيمٍ ﴿۳۷﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا

دوستناک انت نزدیک ترین ء و دیکہ نیت لے ڈولیں ہیل عادت اید چہ ہما کسان کہ صبر کنوک انت، و نہ دیکہ بیت اے مگر

ذُوْحٰطٍ عَظِيْمٍ ﴿۳۸﴾ وَمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْعًا فَاسْتَعِذْ

مزن بختاوران ء ک ڈاگں برسیت ترا چہ شیطان ء وسوسے لگا اپناہ طلب

بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۹﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ

یکن چہ خلاء، بے شک ہمانت اشکنوک زانوک کچہ ہمانی ء نشانیان انت شب و روج

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا يَسْجُدَانِ وَالشَّمْسُ وَلَا الْقَمَرُ يَسْجُدَانِ

و روج و ماہ کی سجود ممکن ات بہ روج ء ڈپہ ماہ ء سجود ممکن ات

بِاللّٰهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۴۰﴾ فَاِنْ اسْتَكْبَرُوا

ہما خدا ء کہ آئی ء آیان ء پیداکت اگں شما آئی جند ء عبادت کن ات کچہ اگں مغروری بکنت اگں

فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُوْنَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ

گڈا ہما کس کہ تنی رب ء گور ء انت پاکی ء بیان کنت آئی ء شب و روج و آ

لَا يَسْتَمِعُوْنَ ﴿۴۱﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهِ اَنْ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فاِذَا

دم نہ برنت ء کچہ ہمانی ء نشانیان یکے ایشانت کہ تو گورے زمین ء کہ کپتگ۔ گڈا ویدیکہ

اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰجِيْهَا لَمُحِي

ایرگیت ما آئی ء سراسر آب، نازہ بوت و رُدوی زرت بے شک ہما ذات کہ زندگ کت آرا الہت زندگ

بِالْبُوتِ اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۴۲﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ

کنت مردگان ء، بے شک آہ ہر چیز ء قدرت داروک انت کچہ شک ہما کسان کہ چپ و چوٹ رونت

فِيْ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا اَفَلَا يَلْقٰى فِي الْاٰخِرِ اَمْرًا مِّنْ

ماں مئے خراں چہ ماچیسر نہ انت۔ آیالگا ہر کس کہ کپیت ماں آس ء بہتر انت یکہ ہما کس کہ

يَاْتِيْ اَمِنًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

کیت گوں ایمنی ء ماں قیامت ء روج ء، بکن ات ہرچیکہ لوٹ ات بے شک آسے کاران ء

منزل ۶

زیات صبر و جوان مردی و حسن اخلاق پکارانت۔ یعنی باز مزین جوان مردی پکارانت کہ بریں سخن ء برداشت کنان ء گوں خوبی ء جواب بدنت چو شیں اخلاق
 و علائیں ہیل و عادت اشتریاک ء گور ء مزن قسمت ء واہندان، نیک بخت و بختاوران نصیب بیت۔ دربط) داں ادا گوں ہما حریف و دشمن ء
 معاملہ ء رہند پیش داشتگت کہ چہ حسن معاملہ و شرس ہیل و عادتان متاثر بیت، بے یک دشمنے ہمانت کہ آہ ہج جاوے چہ دشمنی ء دست نہ کشیت
 تو ہر قدر خوش مذاورنی بکن آئی ء لصب العین ہمیش انت کہ ہر پیم مننگ ترا نقصان بدنت چہ اے داہیں شیطان ء ذنار کینگ ء واسطہ رہ بند
 دیم نرے شون دیکہ بیت۔ ک یعنی چو شیں شیطان ء مقابلہ ء چہ نرمی و عفو و در گذر ء کار شرنہ بنت بس چہ آئی ء و تا رکینگ ء رہند کیے کہ خلدوند

بہ بیت و چہ ہمک قسم ء تنگ نظری و چہ فرقہ وارانہ
 رشتگان یکسو بان ء وئی خالص مسلم بوگ ء
 جاوے بخت و بہ ہما علا و بالائیں مقام ء طرف ء مخلوق
 دعوت بدنت کہ بہ آئی دعوت دیکہ مئے واجہ محمد
 رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم چہ اشتریاک ء طرف ء
 ادشتاگت و داہیں صحابہان (رضی اللہ عنہم) ء
 وئی تمام عمر پہ اے کار ء خرچ کنت۔ ۱۲
 ہے صفحہ ء خواہد
 ک ماں اے آیتان یک برحقین داعی الی اللہ
 ہرچ خوبیں اخلاقے پکارنت ہمانی ء تعلیم دیکہ
 بوتگ۔ یعنی شہزبان انت کہ نیکی، بدی ء ویدی، نیکی ء
 ہمسہ بوت نہ کنت ہر دو مینانی تاثیر جدا جدا انت بلکیں
 یک نیکی بے چہ رومی نیکی ء و یک بدی بے چہ رومی
 بدی ء ماں اثر ء گیشتر بیت، پیشکایک عبادت گزاریں
 مورنے و خصوصاً یک داعی الی اللہ راہند جوش بوگت
 لوٹیت کہ بدی ء پستہ ء گوں بدی ء مدنت بلکیں دانکہ
 و سل بہ بیت بدی ء مقابلہ ء گوں نیکی ء پیش بیت
 اگں کسے یکے ء تر نہیں خبرے بگو شیت یا بدیں معاملے
 بکنت تو مال آئی ء مقابلہ ء آئیگ ء ہیچیں طرزے اختیار
 بکنت کہ چہ آئی ء بہتر بہ بیت مثلاً ماں غصتہ ء جواب
 بردباری۔ زاہ ء جواب ء مڑاہ داری و ناشتگی و
 ترندی ء جواب ء گوں نرمی و مہربانی ء پیش بیت
 چہ اے داب ء نتیجہ ء شاموت گندرات کہ سکتیں
 ترندیں دشمن ہم نرم تریت و بلی گوں دل ء دوستی
 توری ممکنت پدا ہم یک و فتنے ہیچیں کیت کہ اس ظاہر ء
 چو یک دلی دوستے ء بیجا گوں تو مگر مجوسی ء خوہیں
 سلوک کنگ ء لگیت بلکیں ممکن انت کہ جند روچا
 بعد گوں راستیں دل ء دوست بہ بیت و دشمنی
 و عداوت ء خیالات بہکے چہ دل ء در بکنت کہا قال
 تعالیٰ عَسَىٰ اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ
 الْكٰذِبِيْنَ عَادٰتِيْنِمِّنْهُمْ مَّوَدَّةً۔ (مجتحدہ ع)
 البت اگں کسے ء دل چو مار و زوم ء بہ بیت کہ کتام
 نرمیں ہیل و تب و تش اخلاقی آئی ء سراسر امر ممکنت
 آجتا ہیں گتے، مگر اے داہیں مردم باز کم بنت
 بہر جاوے دعوت الی اللہ منصب ء داران ء باز

قدوس، پناہ، بیباک، ہما مضبوطین فلات انت کہ اودا شیطان، رسائی نیست اگن تو بہ حق ودل گوں اخلاص وزاری، اللہ پاک، انوار پر جسے آلم، ترارا پناہ دنت چیا کہ آئی، وعدہ انت کہ من ہر کس، انوار، اشکناں، و آئی، شرم معلوم انت کہ تمام کس، گوں چنکر اخلاص وزاری، انوار پر جنگ، حضرت شاہ صاحب، اسے آیت، گوں پیشی آیت، ربط، پیش داران، نرشتہ کنت، یعنی کدی بے اختیار غصہ بیئت تو اسے شیطان، دخل انت آنہ لوٹیت کہ تو حسن اخلاق، سرا کارکنان، ماں دعوت الی اللہ، مقصد، سوب مند ہے، وک گوں دعوت الی اللہ، جنت سماویہ وارضیہ دلیلان، بیان فرما بیئت کہ چہ آسانی برکت، داعی الی اللہ، اللہ تعالیٰ، عظمت و وحدانیت و لبت ہدالموت وغیرہ زندگی مسلمان سرپر لوگ، رد آمد دست بکپیت ماں اسے بابت، ایسگوں

شمارہ بت کہ یک نیلے خدا، خاصیں بندہ چہ وقی قول، عمل خدا، طرف، دعوت دینت و دومی نیلے، ماہ دروچ و آسمان وزمین، عظیم الشان نظم و نسق، ردافکر جنوکان ہما یحیتیں خدا، طرف، رجوع کنگ، دعوت دیگا کنت۔

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهٗ آيَةٌ
تَدُلُّ عَلَىٰ أَنَّهُ وَاحِدٌ

انسان، لازم انت کہ ماں اسے نکوبنی نشانیانے گردویل، و نارا چکل مدنت چوشکہ باز قوماں ماں لے شدت، مسبتلا بونگنت بلکس آئی، بابدانت کہ ہمالا محدود قدرت داروکیں مالک، و ہما سر، بسجود، بارت کہ اسے ہما ذات، نشانیان انت و چہ ہما، حکم، اشانی وجود قائم انت و ممکن انت کہ اشی، ہما ہم تنبیہ کنگ بونگ کہ چپوش شپ و روچ و اسے ہر دو زمینانی نشانیان ماہ و روچ یک دگرے، مقابل انت و اللہ تعالیٰ اشانی توک، تبدیلی مہر و ہد، کنان انت ہے داب، آذات قدرت داریت کہ دعوت الی اللہ، روشنائی و داعی، علو، ہمت و جوان اخلاقی، برکت، محاطاتی جادو، بالکل بدل بکنت و نہا رہیں ماحول، گوں روشنی ماحول (جاگرد)، بدل بکنت، روچ و ماہ وغیرہ، پرستش کونکان ہم چہ زبان، گوستکت کہ سے عرض و مطلب چہ اشانی پرستش، اللہ پرستش انت مگر اللہ پاک، شون دات کہ اسے جیزان عبادت، لائق نہ انت عبادت، مستحق ابوک، بلکس اللہ انت تمام غیر اللہ عبادت کنگ، چہ خدائے واحد، بغاوت کنگ حساب بیئت۔ وک یعنی اگن غرور و تکبر چہ حق، قبول کنگ، ہمن کونک انت و توجید، صاف و گیشٹگیں و لبلائی باوجود خدائے واحد، عبادت کنگ، قبول دار نہ بنت تو قبول مکنت لے و تارا نقصان دینت اللہ پاک، پر اشان عرضے نہ کیننگ، شریعت، ہما ذات کہ آئی، عظمت مجبوت، جاو رجوش بہ بیت کہ بے شمار ملائکہ مقربیں شپ و روچ ماں آئی، تسبیح و تقدیس، مشغول انت نہ کدی دم برنت نہ زند و بند بنت آئی، دیما اسے بزرگان چہ حیثیت دارنت و اشانی غور زانی چہ چیزایت مفت ناحق، دروچیں منزلی، ظاہر کنان، و نارا تاوان بار کنت، وک یعنی زمین، بچارت کہ بچارگ چپ چاپ بزرگ و واریں جاو و ماں باران

ختم السجدة ۴۳۳

فن الظلم ۲۲

بَصِيرٌ ۱۰۱ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّ لَهُمْ لَكِتَابًا

عَزِيزٌ ۱۰۲ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ

تَنْزِيلٌ ۱۰۳ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۱۰۴ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ

لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ ۱۰۵ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۱۰۶

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُ الْعَجَبِ ۱۰۷

وَعَرَبِيٌّ قُلٌ ۱۰۸ هُوَ الَّذِي أَنْوَاهِدِي وَشِفَاءٌ ۱۰۹ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ ۱۱۰ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۱۱۱ أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ

مَنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۱۱۲ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ

فِيهِ ۱۱۳ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ ۱۱۴

إِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۱۱۵ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۱۱۶

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۱۱۷ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۱۱۸

مزل

(بروجھان) لگت مال حشکا وگ، و ہد، ملام ماں دنر و خا کاں نظر، کیت بے و ہدے ہو، یک تر میے اشی، سرا بکپیت گڈ آئی، تر و تازگی، رونق و مستی ندادگ، قابل انت آخر لے انقلاب باروکیں دست کٹیگنت، ہما خدا، اسے داب، اسے مزینگیں زمین، زندگی بخشات زانا آماں مزینگیں انسان، بدن، ساہ ماں کت نکنت و زانا آقا و در مطلق مزینگیں لان، چہ دعوت الی اللہ، تاثیر، نوک مترازہ حیات یا زندمانی عطا کت نہ کنت، بے شک آذات ہر جیکہ ہواہیت ہے آئی، کنگ، مزین قدر دارو ک انت آئی، قدر، دیماجی، اوجھال، ناوشیتیت ۱۲ ہمے صفحہ، فواکد، ک یعنی اللہ پاک، طرف، دعوت دیوکانی زبان، چہ تنزیلی آیتان اشکناں، و دہر، فرطاس، ہما خداوند کریم، کو نیہ آیتان، گندان، ہما کسان چہ وقی چوٹیں کاران دست، نہ کش انت و صاف و چکیں خبران، نابکاریں شبہات کنان چپ و چوٹ کنت باصفت ناحق، خبران، جہل

بُرز کنان و آیانی رویں مطلب گزنت یا ہنچو شکائی دروغیں عذر دیا کاران ماں آبتانی منگ و سر و چیر کنت چوشیں چوٹیں کردار و مردمان و اللہ پاک شہزانت ممکن انت کہ اے مردمان بد وقتی مکاری و چالاکیانی سرا مغرور بہ بنت مگر چہ خدایا اشانی ہیج کردارے چیر نہ انت ہر وقتیکہ دیا پیش بنت و ت گندنت اے ساعت و اللہ پاک و اشانی داگ سست داشتنگ مجرم و بیکارگی گرفتار نہ کنت پمشکا دیم زہر و فرما نینتی "اعملوا ما شئتم انتم بما تعملون بصیر" یعنی خوب انت ہر چیکہ ماں شے فہم و کیت ہمانی و بکن ات، مگر اے خبر و یاد بدارت کہ شے تمام سر و پر ماں آئی و نگاہ و انت یک روچے کیت کہ لے کلائی تاوان و دوقی سر و لذات نون و ت بچارت کہ یک مردے کہ چہ وقتی ناشریں کاراں ماں جنبلہ سین اس و بکپیت دیکے ہما کس انت کہ چہ وقتی شہزانت و سلامت روی و ذریعہ و مدام گول امن و ایمین و زندہ بگوا زین ایت، گڈا چہ ہر دو کیناں کئے بہتر انت۔

۱۱ یعنی آیانا مفت و چہ وقتی چوٹیں رفتار و ماں نصیحتی گبان شہبہ پیدا کنت حالانکہ ماں آئی و دروغ و گنجائش چہ ہیج جانب و نیست انصیحت تمام چیز انت، یک صاف، ظاہر و محکم و مضبوطی کتاب کہ آئی و انکار و ابید چہ یک ناشریں و احمقیں مردے و دگ کس نہ کنت۔
۱۲ یعنی ماں آئی و نازل کتگیں کتاب و دروغ اگس بیت تو چہ کجا بیعت و ہرج کتاب و آوت ذمہ دار بہ بیت تو گڈا باطل و چہ مجال انت کہ آئی و نہ یک و ہم بروت۔

۱۳ یعنی دین منکرانی ہرج حساب دادے گول تیں پیغمبر انت۔ ہے حساب داد اے مخلوق و گول پیشی پیغمبران ہم کنگ ات۔ پیغمبران و مدام دوز و اہی کنگ ات ا مخلوق و دوز و اہی و بدل و مدام نبیان و تکلیف دات و سوکی کنت، گڈا ہما داب و کہ پیغمبران اے تکلیفانی سرا صبر کت بایدانت کہ تیں رسول ہم کافرائی تکلیفانی سرا گول صبر و کار بگر۔ اشی و نتیجہ چوش بیت کہ چیزے مردم تو بہ کنان و راستیں راہ و سرا گام جنوک بنت کہ یہ آیانا خدایا گور و معانی انت و چیزے بہ و تی چوٹ و ہٹ و سرا قائم ماننت کہ اشان آخر کار در دناک سزا و مستحق قرار گزنت۔

۱۴ یعنی و ہدیہ یک جہرے قبول کنگی نہ انت تو انسان ہزاران نیون و بہانہ پیش کنت۔ مکہ و کافران و اے دگ ایرادان و بے چوش گوشگش شروع کت کہ واج! پیغمبر و معجزہ و ماہما و ہدے قبول دار و تکتیں کہ قرآن ابید چہ عربی و ماں دگ زبانی و بیوتیں، لیکن بند جہر و اگس ہے داب بہوتیں تو گڈا پے دروغ بند کنگ و اشان چوش گوشگش کہ شر و اجہ! کدی چوشیں بے ربطیں خبر ہم کسے و دیستگ کہ رسول عربی و آئی و قوم کہ اولی مخاطبین انت آیانا ہم عرب، مگر کتاب دیم دیگ بہ بیت ماں یک ہنچیں زبانی و کہ آئی و یک حرفے و ہم عرب و مخلوق سر پد مینت۔

۱۵ یعنی بے کاریں و ناہو دگیں شہبہات تو کدی ہم خلاص نہ بنت، البت اینکر تجربہ ہر یک انسانے کت کنت کہ اے مقدسین کتاب و تی سرا ایمان آردکان و محل کنوکان و چہ پیغمبر عجبیں ہدایت و بصیرت و زانگ و ترانگ عطا کنت و آیانی قدیمیں د کوہنیں رمضان و گار کنان و چونکائی جان و رہی و راحت دنت۔

۱۶ یعنی ہما داب و کہ چچیل (خفاش) و چیم ماں روح و روشنائی و کور اسک بنت اے منکران ہم باں قرآن پاک و روشنی و ہیج نظر و نہیت ماس اشی و قرآن و مہار چہ انت۔ بایدانت کہ منکران و تی نگاہانی زوری و خرابی و ہمارنت و آیانی علاج و نیگ و دگوش گور بکنت۔
۱۷ یعنی کسے و چہ دور و توار بجن تو آنہ اشکنت و اگس بہ اشکنت تو شری و ہر پد نہ بیت، ہے داب و قرآن و منکر ہم چہ راستی و راستی و چگ و ہمنکر و ورشنگ و کپتنگت کہ حق و توار داں آیانی دل و گوشان نہ روت و سر نہ بیت و اگس کدی سر ہم بہ بیت تو راستکائی آئی و مطلب و سر پد نہ بنت۔

۱۸ یعنی چوشکہ مروچی ماں قرآن و متوکان و نہ متوکان و اختلاف پیدا بوگا سنت، پیسرا تورات و بابت و ہم ہے داہیں اختلاف پیدا بوگ، گڈاوت بچارت اودا بنجام چون بوتنگت۔

۱۹ خبر ہما انت کہ چہ دپ و در کیت کہ فیصلہ ماں آیامت و روح و بیت۔

۲۰ یعنی بے کاریں شک و شہبہات اشان و بہ آرام و نندگ و نیلنت ہر دم ماں دل و جہرنت و وسواس و کپتنگت۔
۲۱ یعنی خدایا گور و ظلم نیست ہر یک انسانے و بایدانت کہ و تی عمل و بچاربت ہر چیکہ کنت ہما عمل آئی و دیا حاضر بیت نہ کسے و نیکی ماں آئی و در بار و بر باد بیت نہ یکے و بدی دگسے و سرا مشگ بیت۔ (در ربط) چونکہ نیکی بدی و پورہ پورہ بدلہ ماں قیامت و روح و رسیت و کافران و گبشتر ہے جسٹ کنگت کہ قیامت کدی کیت پمشکا اے بابت و دیم و ارشاد بیت۔ "رَأَيْتَ كَيْفَ يَكْفُرُ السَّاعَةِ الْخٰ" ۱۲

ف یعنی جاوت زانت کہ قیامت کدی کیت۔ مزن و چہ مزن ترین نبی و فرشتہ ہم آئی وقت و معنی زانت کت نہ کنت۔ چہ ہر کس جنت گرے کہے پسہ و دنت۔
 مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ۔ فل یعنی خداوندی علم بہ ہر چیز چہ و چا گر دکت کلام دانگ خرماء چہ و قی ہوشگ و کتام دانے چہ خوشہ و کتام نیبکے چہ و قی پوٹن
 در نیٹ کہ آئی خبر خدا و بیبت۔ ہم ماں کتام جنس آدم یا ما دگیں جانورے و لاپ و ہر چکے موجود انت و ہر چیزیکہ آئی زانت کل اللہ پاک و معلوم انت ہے داب و بزانت
 کہ موجود ہیں دنیا و نتیجہ بردا آخرت و ہر چہ پیداوری و قیامت و وقوع بوگی انت آئی و وقت ہم خدا و معلوم انت کہ کدی کیت کتام یک انسانے یا فرشتہ
 اے بابت و بیج خبر ندرت و نہ آرا اشی و خبر دارگ و حاجت انت۔ ضرورت و گپ ایش انت کہ انسان قیامت و خبر بار و اللہ پاک و فرمان و روع و قی یقین و بدارت
 و آروح و فکر بکنت و ہر چہ شریدار کار و نہ بیت و حج
 جاہ و ہلاسی دست نہ کپیت و فل یعنی ہا کسان و ماں
 منی خدائی و شمشاد شریک قرار داکنتت نون آیان و توار پر
 بجن ات، نون آیان کجا نگر انت۔ فل یعنی ما گوں تو
 صاف صاف و عرض کت کہ چہ ما کہے ہم ہوتی جرم (شکر)
 قبول دار نہ انت (چوش بگوش آوقت و گوں مزن دلیری و
 دروغ بندان و اے واقف و انکار کنتت) و ہتیں و اچھا
 شہید و شاہد و معناء و رنگ کہ اے ساعت و چہ ما
 کسے آشریکان و را حاضر نہ کنتت۔ و یعنی ماں دنیا و
 ہما کسان و خدا و شریک جو کتاں و توار پر جگت مروجی
 آیان بیگواہ انت و ہر قی پرستارانی مدت و نیابت و
 چہ پرستارانی دلاں ہم ہا توار پر جگت و خیالات نون غائب
 بو کنتت آیان و ہم سر کچ و ارتگت کہ چہ خدائی سزا و رستگار
 بوگ و بردا گرج راہ پشت نہ کپتگ و قی جہد ہلاسی و حج
 وسیلہ ہم نیست آخر نامیت بو ان و ایر بوج کنتت و ہر
 ہمایانی طرفداری و آیان گوں ہنمبر ان جہرہ کتگت مروجی ہر آیان
 پھکے بے تعلق و بیزاری اظہار کنتت۔ فل یعنی انسان عجیب
 تب و خدا بند انت و ہر دنیا و کہیں خبر برستی و چہرے
 عیش و آرام و جان در اھی نصیب بہ بیت نولاج ہنمکر
 کنت کہ ہنگت زیات عیش و آرام و شوہاز و لکیت داں و حج
 حدے ہم آئی و لاجی لاپ پر نہ بیت اگر واک فی بکنت تو کیں
 دنیا و مال و زران و نزاران و ماں و قی لوگ و جمع بکنت۔
 بلے جہے کہ تشہ مصیبت بہ سری بہ کپیت و ظاہری سببان و بہ
 قی برخلاف بکنتت تو کڈانا امیت و دل پر ووش ہم زوت
 بیت۔ آساعت و اشی و دل فورانا امیر بیت چہ کہ آئی و
 نگاہ ایوک و دیم و آیکو کیں از بابانی سزا و دبت آئی بہ
 ہا قار مطلق سببانی پیدا کنوک و سزا بھروسہ ندرت کہ آئی
 بو اصیت تو ماں یک دملے و از بابانی رد و زیر و زبکنت
 چہے نا امیتی و بعد اگر بالفرض اللہ پاک تکلیف و مصیبت
 دور کتاں و چہ و قی مہربانی و دوبارہ عیش و راحت و سامان
 پیدا کت تو نون گوشتیت ”ہذا الی“ یعنی فلاں تدریر کت
 چہ منی تدریر و لقت و فضیلت و ہے داب و باید انت کہ
 ہوتیں۔ نون آرا نہ خدائی مہربانی دیما کنتت و نہ و قی نا امیتی
 یاد کت کنت کہ جنت عت ساری بہ آئی دل و سزا سوارات
 نون بہ عیش و آرام و نشہ و ہنمکر مدہوش بیت کہ دیم تر و
 ہم بہ کلام مصیبت و تکلیف و گرفتار بوگ و ترسی ہم ماں دل

الہدیر ۲۵

۷۴۵

حَمَّ السَّيِّدَاتِ

إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ

الْأَمْهَاتِ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بَعْلِيهِ وَيَوْمَ

يُنَادِيهِمْ أَنِ شُرَكَائِي قَالُوا أِذْكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۗ وَضَلَّ

عَنهُم مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُم مِّن حَافِظٍ ۗ

لَا يَسْمُرُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَعْوَسْ

قَنُوطًا ۗ وَلَئِن آذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ

هَذَا إِلِيَّ وَمَا ظَنُّ السَّاعَةِ قَائِمَةٌ ۗ وَلَئِن رُّجِعْتَ إِلَىٰ رَبِّي

عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُم

مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۗ وَإِذَا نَعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا

بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۗ قُلْ إِيَّاكُمْ أَن

كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرَتْ بِهِ مِّنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ

مزل ۶

نہ مانیت۔ ہے خیال کنت کہ مدام بہ ہے حالت و پکنت کپاں و اگر کدی بہ اے تاثرات و دوران و قیامت و نام بشکنت تو گوشتیت کہ من تو خیال نکناں کہ کدی اشی و نوبت کیت
 و اگر بند خبر چسپن نوبتے اہت و منارا و اثر کتاں و قی رب و دیما پیش کنگ بوت پدا ہم من و یقین انت کہ و دامنہ انجام شر تر بیت۔ اگر من خدا و گور و بدین نالائق مردے ہوتیاں تو
 ماں دنیا و من و را چوشین عیش و آرام و موہ چون رستگت۔ ہمیشکا اودا ہم من امیت داراں کہ گوں من ہے معاملہ بیت۔ و یعنی و مشنود بیے ات کہ اے کفر و غرور و باوجود اودا ہم عیش
 کن ات؟ اودا سربوان و دت معلوم دار بیت کہ منکراں چون ترندیں سزا رسیت و چون کاتی تمایں عمر و کردیما حاضر بنت۔ و یعنی چہ اللہ و نعمتاں نفع زورگ و وقت و نوج و نعمانی دیوک و
 حق شناسی و شکرگزاری و اعراض کنت و بالکل بے عرض بو ان و چہ آنگو و قی پھات و بدل کنت بے و ہدیکہ تکلیف و مصیبت چک و کپنت گڑا ہا خدا و دیما دستاں و دراج کتاں دلچ
 کشیں دعا لوٹگ بنا کنت شرم فی ہم نبیت کہ نون گوں کتام دپ و قی رب و توار پر جنت و تماشاہ ایشنت کہ باز بر و قی چماں و بسببانی سزا شاگ دیان و چہ دل و ہما سالیوس

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بیت ما اے جاوے ہم پریشان و بے سار بوان دعا و دستاں بے اختیار بہ خدائے طرفت چست بنت۔ ماں دل و نا امید ہم بہت و زبان و سرایا اللہ۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت "اے کل بیان انت انسان و نقصان (کو تو ناہی) و نہ سگی و سوری و و ہدے مبرکت و نہ ترقی و و ہدے شکر"

ہم صفحہ و فوائد :- فل برزا انسان و تب و عجب ڈول و نقشہ بیان کنان و بہ آئی و کمزوری و کوتاہیانی رد امزن جو این رہ بندے و دلگوش گورنا نیت۔ نوں ہم تراپ دیگ بیت کہ اے کتاب ہما انت کہ شے کمزوری و کوتاہیانی بابت و شمار آگاہ کنان و انجام و بابت و دلگوش گور کنت اگر لے چہ خدائے طرفت و انت (ہنچوت کہ حقیقت ہم ہمیش انت) پداشا آرا قبولدار نہ ہوتے و چوشیں خوہیں و چہ مزین قیمتی نصیحتاں انکار کنان و وئی عاقبت و فکر نہ کت بلکہیں حق و مخالفت و تا دور شہت تو گدازانا چریشی و مسترس دگسارہ و تاوان بوت کنت۔

فل یعنی قرآن و حقانیت و ایدگہ دلیل و ثبوتان و وئی جاگہ انت نوں ما اے منکران و ووت اشانی جزائی توک و اشانی چپ و چاگردہ تمام عرب بلکہیں ماں کلیں دنیا و وئی قدرت و ہما ہما نمونیاں و پیش داریں کہ چرایانی برکت و قرآن و قرآن و داروکیں واجہ و راستبازی بالکل چوروشنیں ریح و گون چماں گندگ بہ بیت آکتہ نمونگ انت اسلام و ہما عظیم الشان و ہوش و سرگردان کنوکیں فتوحات کہ ظاہری از بابانی روہ پہکہ برخشا قرآنی پیشگوئیانی عین مطابق و بہ وجود اہنت چانچہاں بدر و جنگ و مکہ و کافران و ماں و وئی جانانی نہا و مکہ و فتح و و ہدے عرب و مرکز و تھا و خلفائے راشدین و دور و بارگہ تمام جہان و تھا اے نمونیاں و گون و وئی چماں دیستنت و چوش ہم ممکن انت کہ چہ "آیات" و قدرت و عام نشانیان مراد بہ بنت کہ فکر حوکان و و وئی وجود و درماں تمام دنیا و گندگ کانت کہ چرایان حق تاملے و وحدانیت و عظمت و ثبوت دست کسبت و قرآن و بیانی تصدیق بیت و ہدیکہ آیان خداوندی دستوراں و فطری رہنمائی رو و ثابت بنت کہ آیان ماں تکوینی عالم و وئی کاران و انجام دیوک انت اے قسم و تمام کو نہ حقیقتاں و آفاقہ و انفسیہ نشانیانی ظاہری چونکہ مخلوق و یکبارگی نہ بیت بلکہیں وقتا و وقتا کم و چرایانی دیم و پردہ چست بیت ہمیشہ کا چہ سنوہم ایتنا لفظان اے مقصدی بیان کت۔ فل یعنی قرآن و حقانیت و بند خبر و کس نہ بیت تو ہنا زانا خدائے گواہی کم انت کہ آئی و ذات بہ ہر چیز و سرا گواہ انت و ماں ہک چیز و فکر کنگ و چہ آئی و گواہی و ثبوت دست کسبت۔ فل یعنی اشاں اے داب و ارد و کتگت کہ کدی گون خدائے دوچار کپک و آئی و دیمیا حاضر بوگی نہ انت حالانکہ خدائے تعالیٰ و ہر و ہدے ہمک چیز و چاگردکنوک انت کہ ہم و ہدے ہمک چیز و چہ آئی و قبضہ و چاگردی و دراہت نہ کنت اگر چہ مرگ و پد آیبانی بدن و ذرات ماں خاک و اوار بنت یا ماں آپ و رنبنگ بہ بنت یا ماں گوات و تالان و پد ہم یک ذرہ و سر اسٹاپک و علم و قدرت چپ و چاگردی کنوک انت آیان و جمع کنان و نوک سر و زندہ کنگ ہیج مشکل نہ انت۔

و یعنی ہنچوت کہ اے سورت (کہ آمزن اہل و کامل مضمونانی سر شامل انت) بہ تی طے و وئی کنگ بوگانت ہے داب اللہ پاک و عادت بہ تی طرفت و و اے دگر بیانی طرف ہم و دیم

بَعِيدٌ ۵۷ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَ فِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهَا بَيِّنَاتٌ ۖ وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّورَةَ وَ السُّورَةَ الَّتِي وَرَافَعَهَا وَ تَتَّبِعُوا الْآيَاتِ الَّتِي لَا يَمَسُّكُمْ فِيهَا شَيْءٌ وَ تَذَكَّرُوا ۚ

تہا بئنت و نوں ما آیان پیش داریں و وئی نشانیان ماں دنیا و ہاں آیبانی و وئی جانانی تہا تاکہ اے حقیقت ظاہر بیت لہم انہ الحق اولم یکف بریک انہ علی کل شیء شہید ۵۸ الا یہ آیان کہ اے جو ہر حق انت فل آیا بس انت پتہی ربہ کہ اے ہر چیز و خبر داروک انت و خبر دار

انہم فی فریۃ من لقاہ ربہم الا انہ بکل شیء عظیم ۵۹

کہ بے شک آیان ماں شک تہا انت بہ دوچار کپک و وئی رب و خبر دار ہو ہر چیز و آئی و گواہ انت و سورۃ الشوری فلک ترقی ثلاث و خمسون آیت و خمسین کوعہ

سورۃ الشوری ماں مکیا نازل ہوئگ۔ ماں ایشی و پنجاہ سے آیت و ہیج رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گون خدائے نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحم کنوک

حم ۱ عسق ۲ کذٰلک یوحٰی الیک و الی الذین من قبک ۳

ہے داب و وئی دیم دنت تہی نینگ و چہ تراپیں ریگانی نینگ و

اللہ العزیز الحکیم ۴ لہ ما فی السموت و ما فی الارض و هو

اللہ زبردست حکمانی داروک ہما نینگت ہر چیکہ ماں آسمانان و ہر چیکہ ماں زمین و انت۔ و ہا انت

العلی العظیم ۵ تکاد السموت یتفطرن من فوقہن و الملیکہ

بلند مرتبہ و وزن قدر و نزیک انت کہ آساں بترک انت چہ برز و و فرشتیاں

یسبحون بحمد ربہم و یتستغفرون لمن فی الارض الا ان

تسبیح گونشت و وئی رب و توسیپ دیان و و بخشش طلب کنت بہ ہمایاں کہ ماں زمین و انت و خبر دار ہو بیشک

اللہ هو الغفور الرحیم ۶ و الذین اتخذوا من اولیاء اللہ

خدا انت بخشوک، مہربان و ہا کہ گپتس ابید چہ اللہ و کار ساز، اللہ

حفیظ علیہم و ما انت علیہم بوکیل ۷ و کذٰلک اوجینا

و ت چار و کنت آیبانی سرا۔ و نئے تو آیبانی سرا نگہب و و ہے داب و وئی کت ما

دیگ بوئگ کہ چہ اشی و آئی و حکمت و شان و بادشاہی ظاہر بیت۔ فل یا آسمان بترکنت چہ اللہ پاک و عظمت و آئی و جلال و زور و۔ یا چہ بے شمار فرشتیاں بار و یا چہ آیبانی باز ذکر و خاصیں اثرے پیدا بہ بیت و بترکنت واجہ پیغمبر و فرمائیت کہ ماں آساں و چار لنگ و قدرے جاگہ نیست کہ اودے یک فرشتے سر سجود بیت۔ و لہتین و آیت و مطلب چوش زرننگ کہ وہدے مشرکان پہ خدا تعالیٰ و شریک، زہگ و جنگ قرار دینت تو خداوند قدوس و بارگاہ و اے یک نہیں گتانی بیت کہ چریشی و ہیج بعید نہ انت کہ آسمان و داں سری سطح ہرگان و چہ چند چہ بیت کما قال تعالیٰ فی سورۃ مریم "تکاد السموت یتفطرن منہ و تلتقی الارض و یختر الجبال ہذا ان دعوا للرحمن و کذا۔ مگر چہ اللہ پاک و شان مغفرت و ملاکیانی تسبیح و برکت و اے نظام قائم انت و یعنی اللہ تعالیٰ مومنانی خطا و ردیان و معاف

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

إِيَّاكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ

تھی نینگ قرآن ماں عربی ء تاکہ تو ترسینے مکہ ء مردمان و بھانسا کہ گواگرت آئی ء و تاکہ تو ترسینے

يَوْمَ الْجُمُعَةِ لِأَرْبَبٍ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

جوع بوگ ء روج ء کہ ہج شک نیست ماں آئی ء۔ یک ٹولی ء ماں جنت ء و یک ٹولی ء ماں دوزخ ء و

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنَ الْبَيْنَاءِ

و اگر خدا ء بلو تمہیں کنگی آیان ء یک اتمے و لیکن داخل کنت ہر کس ء کہ لو ٹیت

فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَّالِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

ماں وقی رحمتاں۔ و یہ گنہگاراں نیست انت ہج کس دوست و نہ مددگارے و کیا گپتس

مَنْ دُونَهُ أَوْلِيَاءُ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ

ابید چہ خدا ء کار ساز۔ گڈا اللہوت انت کار ساز و ہما زندگی کنت مردگان ء و آہ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ہر چیز ء سر قدرت دار و کنت کلا و ماں ہرچ خیر ء شہا چیز کن ات

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّيَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

گڈا آئی ء فیصلہ خدا ء ہج ات و

وَالْأَرْضُ جَعَلْ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ

و زمین ء و اڈکت پہ شہا چہ شے جنتاں جنینان ء و چہ دلو تان

أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

جوڑکتی جنت، تالان کنت شہا راہائی تھا ف نیست آئی ہما ہج چیز و ہما انت اشکنوک گندوک و

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ

ہا نیگنت کلستاں آسمانی و زمین ء۔ و کشادہ کنت روزی ء پہ ہر کس ء بلو ٹیت و

يَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و تنگ کنت پہ ہر کس بلو ٹیت۔ بیشک بہ ہر چیز ء انوکرا انت و راہ بنا کرتی پہ شہا مدین ہما خبرائی کہ حکم کتی بہ آئی

مَنْ دُونَهُ أَوْلِيَاءُ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ

ابید چہ خدا ء کار ساز۔ گڈا اللہوت انت کار ساز و ہما زندگی کنت مردگان ء و آہ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ہر چیز ء سر قدرت دار و کنت کلا و ماں ہرچ خیر ء شہا چیز کن ات

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّيَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

گڈا آئی ء فیصلہ خدا ء ہج ات و

وَالْأَرْضُ جَعَلْ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ

و زمین ء و اڈکت پہ شہا چہ شے جنتاں جنینان ء و چہ دلو تان

أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

جوڑکتی جنت، تالان کنت شہا راہائی تھا ف نیست آئی ہما ہج چیز و ہما انت اشکنوک گندوک و

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ

ہا نیگنت کلستاں آسمانی و زمین ء۔ و کشادہ کنت روزی ء پہ ہر کس ء بلو ٹیت و

بکنت و کافران ء ماں دنیا ء گرفتار کنان ء پہ کہ تباہ و برباد مکت و یعنی چہ وقی ہر بانی ء فرشتیانی دعایان ء قبول کنان ء مؤمنانی خطایان ء معاف و کافران ء یک مدت ء مہلت دنت و اگر نہ دنیا ء کلیں نظام چم پہ سری کوس نہ دست کہ در ہا زینہ برہینے۔ فک یعنی ماں دنیا ء مشرکان ء مہلت و عطا کنت، بلے چوش مفہم ات کہ آیاں پہ مدامیگی رستگار بو منت آیاں تمام اعال و احوال بہ خداوند کریم ء گور ء محفوظا نت کہ بہ وقی و ہد ء ہج کنگ بنت۔ تمہیں نبی اے غم ء موز کر اشاں پر چا ایمان نیارنت و ایمان نیارگ ء جاوے فوراً پر ہے تباہ و برباد کنگ نہ بنت، اے تھی جو ابداری نہ انت شہا ایوک ء حقیں بیغام ء سرکنگ ء جو ابداریات۔ دیتیر ء ماہز انیں و منے کار بہ و ہد و موہ ء بردا ما چریشاں کل حساب جنت باو است ء (ہمے صفحہ ء فوائد) و اَمْرَ الْقُرَىٰ (مزنیں میتگ) مکہ معظمہ ء گوشگ بوت کہ کل عرب ء ہج و میری ہوا بیت و ماں تمام دنیا ء اللہ ء لوگ ہوا انت ہما لوگ روز زمین ء

سراجہ درستان ء سراقولی عبادت جاہ قرار گیت بلکیں چہ روایتا معلوم ہیت کہ دنیا ء پیدا تش ء و ہد ء اللہ تعالیٰ ء زمین ء چہ ہے جاگہ تالان کنگ بناکت ہوا کہ خانہ کعبہ انت و ہر مکہ ء چہ جاگہ اول عرب و چرائی ء بعد تمام دنیا مراد انت۔ فک یعنی آگاہ بکن کہ یک روچے پیدا کنت و ہرے تمام پیشی و گڈی مخلوق ماں خدا ء در بارہ پہ حساب ادا ء پیش بہ بنت اے یک یقینی و قرار گپتگیں گپت ایت کہ مٹشی ہج فریب، ہنر و شک شبہ ء گنہاش نیست۔ با بیداریت کہ انسان و نارا پہ ہا روج ء تیار بخت آساعت کل مردم بہ دو فرقاں بہر و بانگ بنت یک فرقی جنتی و یک فرقی دوزخی، نوزت فکر سخن کہ ترا ماں کتام فرقاں شامل بوگی انت و ماں آئی ء شامل بوگ ء در داچے چہ تیار ہی کنگ بیت۔

فک یعنی بیشک آرا قدرت حاصل ات کہ اگر بلو طبعی تو کلاں ء یک بلے جوڑ بکرتیں و بکرتیں کشک بکرتیں بلے آئی ء حکمت ء تقاضا چوش بوت کہ وقی رحمت و غضب دو ہیں قسم ء صفتاں ظاہر بکنت۔ بیشک ماں بند بانی احوال ء اختلاف و فرق و تفاوت ایرکت کئے را بہ آئی ء فرمان برداری ء سبب ء رحمت ء حقدار جوڑکت و کسے را ظلم و عصیان ء بنا ء چہ وقی رحمتاں و درد داشت ہر کسے چہ رحمتاں دور بو ان ء غضب ء حقدار قرار گپتنت و خداوندی حکمت بر ایان سراجہاری کنگ ء مقتضی بوت آیان ء دوار (ٹھکانہ) ہج نہ

بوت نہ کتام رفیق و مددگارے دست بکسیت کہ آیان ء چا اللہ ء عذاب ء رستگار بکنت۔ فک یعنی رفیق و مددگار اگر لوٹے تو اللہ ء بلوٹ کہ تھی تمام گڈے ء گشا و کنگ تو نیت دانکہ مردگان ء زندگی کنگ تو نیت و بہ ہر چیز ء سر قدرت ادرت اے بزکار ہیں عاجز و بے وسیں رفیق شے کتام درد ء نہ ورت و ہے یعنی تمام جیرہانی فیصلہ بہ ہائی ذمہ ء دیگ بہ بنت عقائد بہ بنت یا احکام عبادات بہ بنت یا معاملات ماں ہر چیز ء اختلاف پیدا بہ بیت شہر ترین فیصلہ اللہ پاک ء حوالہ انت

آچہ کو نیدلیلان ء ذریعہ ایمان و قی کتابے یا بہ وقی رسولانی زبان گوں صراحت ء یا اشارہ ء ہرچ مسئلے ء فیصلہ ء بکنت بندہ حق نیست کہ ماں آئی ء دگہ چون و چہا ء بکنت، توحید کہ اصل اصول انت۔ اللہ تعالیٰ و ہدے قولاً و فعلاً برابر آئی حکم بیان کنان انت گڈا چونکائی جائز بیت کہ بندہ ماں اے ہرچ قطعی و پکا تیں فیصلہ ء جیرہ ماں بکنت و ناہو و گین شہا ت پیدا کنائی چرائی ء فیصلہ ء دیم ء تاب بدنت۔ فک یعنی من بہ ہائی ذات ء سرامد ہر وسہ داران ء و ماں ہر یک معاملہ ء ہما ہی طرف ء رجوع کنوک باں۔ فک یعنی چہ دلو تان آیاں جنت نرود مادہ جوڑ

کت چہ آیاں ہم شہا کار گرات۔ فک یعنی مردمانی جدا و دلو تانی جنت جدا جوڑ کنان ء آیاں چکر سلاں ماں عالم ء تالان کت کہ اشاں بہ کل روئے زمین ء سر اماں وقی روزی و روزگار ء فکر ء گلایش بنت۔ فک یعنی نہ ماں ذات ء آئی ء مثل ہست نہ ماں صفات ء نہ جو آئی احکام و فیصلہاں کسے ء حکم و فیصلہ انت نہ جو آئی ء دین ء کسے ء دین انت نہ آرترا جنت ہست نہ ہمسر۔ فک یعنی بیشک ہمک چیز ء گنہایت و اشکنت مگر آئی ء گنہگ و اشکنگ ہم جو مخلوق ء ہم ء نہ انت، کمالات کل ماں آئی ء ذات ء موجود انت بلے کت م کما لے اے ڈول ء نہ انت کہ آئی ء قدرے کیفیت بیان کنگ بہ بیت چیا کہ ہج جاگہ آئی ء نظیر موجود نہ انت آچہ مخلوق ء مٹا بہت و مماثلت پہ کہ پاک و مقدس و صاف انت گڈا آئی صفات ء کیفیت ء کسے چونکائی زانت کت کنت۔ فک تمام خزانگان کیجاں ماں ہما ہی دست ء انت ہما ہی ء اختیار و قبضہ حاصل انت کہ ماں ہرچے خزانہ ء ہر کس ء ہر قدر

۱

مازل ۶

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بلوئیت عطا بکنت تمام جانداران ہماروزی دنت بے کی وگیشی و تعین ہر وہی حکمت ہر وہ کنت ہمائی ہر وہ معلوم انت کہ تم چیز چکر عطا مستحق انت وائی حق ہر وہ قدر دیگ ہر مصلحت بیت ہر حال روزی نیکنت ہماں دومی داد و دھش ہر حساب ہر زانگ ہر بیت ۔

ہمہ صفحہ ہر فوا کد :- ول چہ آدم علیہ السلام ہر بعد چہ کلاں ساری نیں پیغیر واجہ نوح علیہ السلام انت بلکیں چو گو شگ مناسب انت کہ در حقیقت ہر تشریحی حکمان ہر وہ چہ ہے واجہ ہر شرع بوت و آخری نبی مئے واجہیں نبی انت کہ یہ آئی رسالت و نبوت ہر سلسلہ ہلاس بوت ماں میانجی ہر ہرچ نبی و رسولان اکنت حضرت ابراہیم ، حضرت موسیٰ و حضرت عیسیٰ علیہم السلام ایستیں زیات مشہور بوتنت کہ اشانی نام گروک ماں ہر دور ہر باری ہر بکثرت موجود منتگنت ایستیں پچیس کساں اولوالعزم پیغیر شمار بت بہر جاور ہر ہر جاکر ہر حق تعالیٰ ہر صاف صاف ہر پیش داشت کہ اصل دین چہ ہمیشہ ہر عیسیٰ بوتگ پرچہ کہ ماں عقائد ، اخلاق و اصول و دیانات ہر تمام متفق منتگنت البت ماں لھتیں فروعات ہر زمانہ ہر مصلحت ہر روا چیزے تفاوت بوتگ و دین ہر قائم دارگ ہر بابت ہر راہ و رھبندان اللہ تعالیٰ ہر ہر وقت ہر اقرار و انگنت کہ آرا دگر جابہ چوش فرما تینگن لکل جعلنا منکم شریعہ و ہنھا جابہ ۔ ول یعنی تمام نبیاں و آیانی امتان ہر حکم بوت کہ خداوندی دین ہر چہ ہر قول و عمل ہر قائم بدارت و ماں اصل دین ہر ہرچ قسم تفریق و اختلاف ہر روا بدارت ۔ ول یعنی تیں پیغیر ہر ہرچ دین ہر توحید ہر طرف ہر مردمان ہر دعوت دے ہر مشرکانی سرا ایستیں خبر گران گوزیت چوش بگوش شتایک نوکیں و عجیب چیزے پیش کد گانت کہ چہ و پیش ایستیں کس ہر پیش نکت ۔ شریحہ ہر کہ توحید ہر ہمیں صاف و معقول و متفق علیہ چیز ہم ہر مردمانی دل ہر گران گوزیت و ماں اشئی ہر مخلوق اختلاف کنگ ہر چک و پدہ بنت توالم ہر جہالت و بد بختی ہر حد تمام بوت راستیں کپ ہمیشہ انت کہ ہدایت و غیرہ اللہ پاک ہر دست ہر انت ہر کس ہر بلوئیت چہ ہر وہی بندہ ہر کچیں کنان ہر وہی طرف ہر بکثیت و چہ ہر وہی رحمت و داد و دہش ہر برکت ہر وہی قرب و دل پسندیں مقام ہر بائیل بکنت ہر ہر کس چہ ہر وہی استعداد ہر خوبی ہر آئی طرف ہر رجوع کنت و دین ہر سراجنت کنت آیانی محنت ہر قبولیت ہر شرف بختنگ و دستگیری کنان ہر ہر کامیابی ہر سر کنوک ہم ہماوت انت کما قال اللہ تعالیٰ : وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ (القصص رکوع ۷) وقال : اللّٰهُ يُصْطَفِيْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ (حج رکوع ۱۰) وقال : وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوا فِيْنَا لَنَهْدِيْهُمْ سَبِيْلَنَا (عنکبوت ۷) بہر جاور ہر خداوندی حکمت ہر کسے ہدایت ہر لو لوگ بلیت ہمائی ہدایت حاصل کت کنت و سوب مندی ہر دست جنوک بیت ۔ فلک یعنی ہماکان کہ توحید و دین ہر اصولانی توک ہر اختلاف کت و ماں آسمانی کتاباں تحریر ہر (رد و بدل) کتشن یا چیزے غلط نہی یا چہ اشتباہ ہر سبب نہ ات چشیں صافیں و گیش و گیار کتگیں و تسلیم بوتگیں تعلیمات ہر نوک ہر اشتباہ یا شک چہ بیت کنگت ۔ ایوک ہر نفسانیت ۔ ہٹ ۔ دشمنی و ماں ہر لالچ و غیرہ ہما از باب اتنت کہ اشان در حقیقت ہر ایستیں تفریق و بدیں اختلاف سبب جوڑ بوتنت ۔ نشت ترے و ہرے اختلاف قائم بوتنت و ہر اجداد ہماں ہر وہی شکار جانان ہر دور دور ہر شگ کنت تو رندا آیوکیں نسلان ماں عجیب خبط و فریب ہر کپتنت و چہ داہیں شک و شبہات پیدا کنگ بوتنت کہ ہرچ جاور ہر اشان مخلوق ہر ہر گوم و گیک ہر ننگ میلنت مگر ایستیں کار ہمیشہ کابوتنت کہ اللہ پاک ہر چہ ہر وہی حکمت ہر مخلوق ہر واگ سستیلہ دات اگر آئی ہر بلوئیت توکل اختلافات ماں یک دما سئے ہر ختم ہر بوتیننت بلچوش کنگ تکوین ہر اہلی غرض ہر برخلاف انت آئی ہر کامیں نقاضا ہمیشہ ات کہ ایستیں اختلافات ہر عملی نمونہ یک ٹکیں فیصلہ یک مقررین و ہر ہر سرا ماں زندمانی ہر دومی دور کنگ بہر بیت اگن ایستیں خبر چہ ساری ہر قرار دیگ ہر بوتیں توکلیں چہرہ و قصہ ہر ہما دماں دست بدست ہلاس کنگ بوتگنت ۔ ول یعنی و ہرے ہر حقین دین ہر

نُوْحًا وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيسٰى اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ كَبُرَ عَلٰى الْمُشْرِكِيْنَ وَعِيسٰى ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ

نوح و اہرچیکہ حکم دیم دات ماتی نینگ و دہرچیکہ ما حکم کت آئی ہر ابراہیم و موسیٰ و عیسیٰ ؕ ول ایستیں حکم کتن ات دین ہر را و اختلاف کتن ات ماں آئی ؕ فلک گران انت مشرکانی سرا ماتدعوہم الی اللہ و یجتبی الیہ من یشاء و یہدی الیہ من یشاء ؕ ول ایستیں کنت دینی نینگ ۔ اللہ چہین کنت دینی نینگ ۔ بلوئیت دراہ سورہ دنت نبی نینگ ہر ہر کس ؕ

وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيْ الْاٰمِنِ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بِنَبِيِّكُمْ ؕ وَلَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ وَاٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ

وَلَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ وَاٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ

وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ

وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ

وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ

وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ

وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ

وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ وَلِاِنَّكُمْ كُنْتُمْ اٰخِرًا وَاخْتَلَفْتُمْ اِيْتٍ اٰخِرًا ؕ

بلوئیت عطا بکنت تمام جانداران ہماروزی دنت بے کی وگیشی و تعین ہر وہی حکمت ہر وہ کنت ہمائی ہر وہ معلوم انت کہ تم چیز چکر عطا مستحق انت وائی حق ہر وہ قدر دیگ ہر مصلحت بیت ہر حال روزی نیکنت ہماں دومی داد و دھش ہر حساب ہر زانگ ہر بیت ۔

ہمہ صفحہ ہر فوا کد :- ول چہ آدم علیہ السلام ہر بعد چہ کلاں ساری نیں پیغیر واجہ نوح علیہ السلام انت بلکیں چو گو شگ مناسب انت کہ در حقیقت ہر تشریحی حکمان ہر وہ چہ ہے واجہ ہر شرع بوت و آخری نبی مئے واجہیں نبی انت کہ یہ آئی رسالت و نبوت ہر سلسلہ ہلاس بوت ماں میانجی ہر ہرچ نبی و رسولان اکنت حضرت ابراہیم ، حضرت موسیٰ و حضرت عیسیٰ علیہم السلام ایستیں زیات مشہور بوتنت کہ اشانی نام گروک ماں ہر دور ہر باری ہر بکثرت موجود منتگنت ایستیں پچیس کساں اولوالعزم پیغیر شمار بت بہر جاور ہر ہر جاکر ہر حق تعالیٰ ہر صاف صاف ہر پیش داشت کہ اصل دین چہ ہمیشہ ہر عیسیٰ بوتگ پرچہ کہ ماں عقائد ، اخلاق و اصول و دیانات ہر تمام متفق منتگنت البت ماں لھتیں فروعات ہر زمانہ ہر مصلحت ہر روا چیزے تفاوت بوتگ و دین ہر قائم دارگ ہر بابت ہر راہ و رھبندان اللہ تعالیٰ ہر ہر وقت ہر اقرار و انگنت کہ آرا دگر جابہ چوش فرما تینگن لکل جعلنا منکم شریعہ و ہنھا جابہ ۔ ول یعنی تمام نبیاں و آیانی امتان ہر حکم بوت کہ خداوندی دین ہر چہ ہر قول و عمل ہر قائم بدارت و ماں اصل دین ہر ہرچ قسم تفریق و اختلاف ہر روا بدارت ۔ ول یعنی تیں پیغیر ہر ہرچ دین ہر توحید ہر طرف ہر مردمان ہر دعوت دے ہر مشرکانی سرا ایستیں خبر گران گوزیت چوش بگوش شتایک نوکیں و عجیب چیزے پیش کد گانت کہ چہ و پیش ایستیں کس ہر پیش نکت ۔ شریحہ ہر کہ توحید ہر ہمیں صاف و معقول و متفق علیہ چیز ہم ہر مردمانی دل ہر گران گوزیت و ماں اشئی ہر مخلوق اختلاف کنگ ہر چک و پدہ بنت توالم ہر جہالت و بد بختی ہر حد تمام بوت راستیں کپ ہمیشہ انت کہ ہدایت و غیرہ اللہ پاک ہر دست ہر انت ہر کس ہر بلوئیت چہ ہر وہی بندہ ہر کچیں کنان ہر وہی طرف ہر بکثیت و چہ ہر وہی رحمت و داد و دہش ہر برکت ہر وہی قرب و دل پسندیں مقام ہر بائیل بکنت ہر ہر کس چہ ہر وہی استعداد ہر خوبی ہر آئی طرف ہر رجوع کنت و دین ہر سراجنت کنت آیانی محنت ہر قبولیت ہر شرف بختنگ و دستگیری کنان ہر ہر کامیابی ہر سر کنوک ہم ہماوت انت کما قال اللہ تعالیٰ : وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ (القصص رکوع ۷) وقال : اللّٰهُ يُصْطَفِيْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ (حج رکوع ۱۰) وقال : وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوا فِيْنَا لَنَهْدِيْهُمْ سَبِيْلَنَا (عنکبوت ۷) بہر جاور ہر خداوندی حکمت ہر کسے ہدایت ہر لو لوگ بلیت ہمائی ہدایت حاصل کت کنت و سوب مندی ہر دست جنوک بیت ۔ فلک یعنی ہماکان کہ توحید و دین ہر اصولانی توک ہر اختلاف کت و ماں آسمانی کتاباں تحریر ہر (رد و بدل) کتشن یا چیزے غلط نہی یا چہ اشتباہ ہر سبب نہ ات چشیں صافیں و گیش و گیار کتگیں و تسلیم بوتگیں تعلیمات ہر نوک ہر اشتباہ یا شک چہ بیت کنگت ۔ ایوک ہر نفسانیت ۔ ہٹ ۔ دشمنی و ماں ہر لالچ و غیرہ ہما از باب اتنت کہ اشان در حقیقت ہر ایستیں تفریق و بدیں اختلاف سبب جوڑ بوتنت ۔ نشت ترے و ہرے اختلاف قائم بوتنت و ہر اجداد ہماں ہر وہی شکار جانان ہر دور دور ہر شگ کنت تو رندا آیوکیں نسلان ماں عجیب خبط و فریب ہر کپتنت و چہ داہیں شک و شبہات پیدا کنگ بوتنت کہ ہرچ جاور ہر اشان مخلوق ہر ہر گوم و گیک ہر ننگ میلنت مگر ایستیں کار ہمیشہ کابوتنت کہ اللہ پاک ہر چہ ہر وہی حکمت ہر مخلوق ہر واگ سستیلہ دات اگر آئی ہر بلوئیت توکل اختلافات ماں یک دما سئے ہر ختم ہر بوتیننت بلچوش کنگ تکوین ہر اہلی غرض ہر برخلاف انت آئی ہر کامیں نقاضا ہمیشہ ات کہ ایستیں اختلافات ہر عملی نمونہ یک ٹکیں فیصلہ یک مقررین و ہر ہر سرا ماں زندمانی ہر دومی دور کنگ بہر بیت اگن ایستیں خبر چہ ساری ہر قرار دیگ ہر بوتیں توکلیں چہرہ و قصہ ہر ہما دماں دست بدست ہلاس کنگ بوتگنت ۔ ول یعنی و ہرے ہر حقین دین ہر

غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝۱۶ اَللّٰهُ الَّذِيۡ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ

وَالْمِزَانَ ۝۱۷ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبٌ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۝۱۸ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا

اَلْحَقُّ ۝۱۹ اِنَّ الَّذِيْنَ يَمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ۝۲۰

اَللّٰهُ لَطِيْفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۝۲۱ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ۝۲۲

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۝۲۳ وَمَنْ كَانَ يُرِيْدُ

حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ ۝۲۴ اَمْ

لَهُمْ شُرَكَآءُ اشْرَعُوْا لَهُمْ مِنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا

كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ

اَلِيْمٌ ۝۲۵ تَرٰى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاَقْرَبُ بِهِمْ

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِي رَوْحٍ اَلْحَبْتِ لَهُمْ مَا

كُنْتُمْ تَرٰوْنَ ۝۲۶ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۲۷ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ

۝۲۸ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۲۹ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۳۰

۝۳۱ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۳۲ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۳۳

۝۳۴ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۳۵ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۳۶

۝۳۷ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۳۸ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۳۹

۝۴۰ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۴۱ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۴۲

۝۴۳ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۴۴ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۴۵

۝۴۶ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۴۷ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۴۸

۝۴۹ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۵۰ اِنَّ اللّٰهَ لَخَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۝۵۱

بابت وچہ چاروں طرفوں تفریق و اختلاف و طوفان چست بوگ و لگنت تو گدائی فرض ایشتنت کہ گون محلیں غزم و ارادہ و ہمدین و دستور طرف و مردمان و دعوت دیان بلیت کہ آئی و دعوت و واجہ آدم و اجہ نوح و جہریاں بعد اے دگہ نبیاں ہے دعوت و دیان و پیدائنت تو چہ وقتی پروردگار و حکم و آیتیں و انگو و انگوہو، قولاً، فعلاً و عملاً و حالاً برابر ہمارا ہے سہرا کام بجن ات کہ ہائی سرانجام مروجی بوتگے۔ دروغ بندوکان و دشمنانی و اہگانی، سچ غرض مدارات و صاف جار بجن ات کہ من اللہ پاک نازل کتہیں ہر کتابے و سہرا توری آتورات بیت یا انجیل یا قرآن یا دگہ کتہ صحیفے کہ آتہم یک زمانہ ہے و بہ کتہم یک پیغمبر و سرانازل بوتگے، گون راستیں دل و یقین داران۔ منی کار پیشی برحقین خبران و دروغ پیشدارگ نہ انت بلکہ منی کار آکلان و تسلیم کنگ و باقی دارگ انت و منارا اے حکم انت کہ من شے میان جی و گون انصاف و کار بگراں ہر اختلافی خبر کہ شناسید اگر تگہ آیانی فیصلہ و گون انصاف و بکناں ماں شرعی کاراں و دین و حکمانی تسلیغ و یا چترہائی گیش و گوار و ردا عدل و مساوات و اصول و سہرا و تا قائم مداراں، ہر یک ہمارا ستیں رھبند کہ چہ ہر جا ہے و یا ماں کتہم مذہبے و دست بکپیت آئی و بے حجت و تسلیم بکناں۔ سچو شکہ شمارا بہ خدایہ بندگی و فرمان برداری و طرف و دعوت بدیاں چہ شما ساری من و ت خداوند کریم و حکمانی سہرا سرجی و عمل کنوک و آئی و کامل فرمان برداری بندہ و تارا ثابت بجاناں پرچہ کہ من شر زاناں کہ شے و منے کلانی رب یک انت پیشکا باید انت کہ ماکلاں بہ ہائی و و شونودی و کار بکنیں اگر شما چوش کنگ و تیار نہ انت تو گد امارا گون شما سچ تعلقے نیست مادعوت و تسلیغ و فرض و ادا کناں و تارا بے میار کنگ چہ ما کسے دومی کس و عمل و ذمہ دار نہ انت ہر کس و عمل گون ہائی و ت انت ہائی و نگلیں عمل آئی و دیم و پیش کنگ بنت باید انت کہ آئی و ت عملافے نتیجہ برداشت کنگ و واسطہ تیار بہ بیت و تیار امارا گون شما جبرہ و بخت و تکرار و حاجت نیست انت، کلاں ماں خدایہ عدالت و حاضری دیگی انت او دہر کس و سرجی و معلوم بیت کہ آئی و چہ دنیا و چے کٹ کنگ و پر و تاج کنگ و آور تگہ قنلبیہ :- اے آیات منی انت، قال و آیات ماں مدینہ و نازل بوتگنت۔

ہم صفحہ فوائد : یعنی اللہ دین و کتاب و آئی و خبرانی راستی و ہدے سرفا ہر معلوم بوت دانکہ باز فہمیدیں مردمان پر آئی قبولدار ہم بوتنت و باز کس قبول کنگ و باوجود آئی و برحق و اقرار کنگ و لگنتت اینکہ حق و ظاہری و گیش و گوار و بعد ہر کس ناہوگ و جبرہ کنت یا گون مستوکان مانگیشگ لوٹیت آ اللہ تعالیٰ و غضب و سگس عذاب و مستحق انت و آیانی کل خبر دروغ و درستی بخت و تکرار مفتیں و باطل انت۔

و اللہ پاک و مادی شاہیم ہم دیم دات کہ ماں آئی و اجسام کنگ بنت و علی شاہیم ہم کہ آئی عقل سلیم گوشنت و اخلاقی شاہیم ہم کہ آئی صفت عدل و انصاف گوشگ بیت و چہ کلاں مسترین شاہیم دین برحق انت کہ خالق و مخلوق و حقوق و راست راست و فیصلہ کنت کہ ماں آئی خبر پورہ

کشگ بنت نم نہ زیادہ۔ و یعنی و تی عملاں و قصہ کاراں کتاب اللہ و چکاس و ردا کسان و برحقین دین و شاہیم و تور کناں و بچار ات کہ داں کتہم حد بکدیں نقد و حساب و پورہ ات۔ کتہ بزانت کہ قیامت و ساعت بالکل قریب اھتگ گد آ ساعت و سچ بوت نہ کنت ہرچ فکرے کنگی انت چہ آئی آیک و پیش بکن کہ گدی پشونی سچ درد نہ وارت۔ و یعنی ہر کس قیامت و سراقین نیست آپہ کنگ و کلاگ و رھبند و گون من بے فکری و جنت کنت کہ بے واجہ اپنے قیمت کدی کیت و آخر جیاد پر بوگانت۔ آپہ جازوت زوت نہیت۔ بے ہر کس و خداوند کریم و گون ایمان و یقین بہرے دانگ چہے ہینا کس ساھت و شینگ و لرزنت و بچہ رھنت و شری و زانت کہ اے چیز الم و بوگی انت کہے و نگلینگ نہ نگلیت پمیشکا بہ آئی و تیار و مدام گلاش انت چہ ہمیشی و بھم ات کہ اے جبرہ کنو کین منکرانی انجام چے بوگی انت و ہدیک شخصے و قیامت و آیک و یقین مہبت آپریشی چون نیاری کنت۔ البت ہر قدر اے حقیقت و سہرا سخرہ کن ات تو گد آئی ماں گراھی و بدراھی و باز دور روت و کپت۔ یعنی تگہ ب و انکار و باوجود خداوند کریم ہنکر باز مہربان انت کہ کسے

۲۳

منزل ۶

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

روزی بند نہ کنت بلکس بندھانی بارگ ء چہ بارگ ترس احوالانی رعایت کنت و گوں مزنی و لطیفیں تدبیر و آیانی تربیت فرمائینیت ۔ فل ہر کس سہنکر بلوٹیت آرا بدنت ۔
 فل پیک نیکی ء ء دہ سرتواب بدنت بلکس ہفتصد سرتو چو راشی ء ہم گیش بدنت و ماں دنیا ء ایمان و نیکیں کارانی برکت ء ہرچ فراوانی و برکت دست بکیت آرا کنت جدا انت ۔
 فل پیر دنیا نیکی ہر قدر محنت کنت آرا روزی و فی نصیب ء حساب ء رسیت ۔ پدا آمنت ء ظلمہ ماں آخرت ء ہیج نبیت کما قال اللہ تعالیٰ : عَمَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ
 لِمَنْ نَشَاءُ فَمَنْ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ (بنی اسرائیل ۔ رکوع ۲) فل یعنی اللہ تعالیٰ ء چہ نبیانی زبان ء آخرت ء دویں ء راہ سوچ دات زانا چہ آئی ء بغیر وگہ ہنچیں ہستی ء ہست
 کہ آرا دومی راہ مقرر کنگ ء حق و اختیار حاصل انت کہ آرا اللہ ء حرام کتگیں چیزان ء حلال و حلال کتگیں چیزان ء حرام بکنت گدا آخرتے مشرکان اللہ پاک ء ہمارا راہ ء بلہ دیان ء
 کہ آرا انبیاء علیہم السلام ء سوچ دانت دومی راہ چونکائی

شوہازنت ۔ فل یعنی فیصلہ ء وعدہ انت بروقی و ہدء ۔
 فل یعنی چہ و فی بدیں کارانی نتیجہ توری مروچی مترسنت مگر آروچ
 پہ ترس و لرزبت و اے ترس ء آلم ء گندنت ۔ ایشاں پہ
 تچک ء یاوتا آزاد کنگ ء ہیج رہے نہ بیت ۔ ۱۲
 (ہمہ صفحہ ء فوائد)

فل یعنی ماں جنت ء ہک قسم ء جسمانی و روحانی راحت
 ووقی رب ء نترکی ۔ اے مترس فضل انت کہ دنیا ء عیش
 بر اشی ء دیما ہج حقیقت ندریت ۔ فل یعنی اللہ پاک ہرچ
 مستگے بدنت گدا آخر لا محالہ واقع بیت ۔ فل یعنی قرآن ء
 پیسیں دولت شمارا دیگیاں وابدی نجات و سوب مندی ء
 کشک ء شون دیان ء جنت ء مستگ ء اشکنا میناں
 اے کل کاراں ایوک پہ اللہ ء رضا ء کنگیاں پرے دوزوہا
 و احسان ء ردا چہ شنا ہج مزوے ہم نہ لوٹاں البت ایوک ء
 یک خبر ء داہگ داران کہ گوں شامنی ہرچ نسبی و
 خاندانی تعلقات سیادی است انت کم ء چہ کم آیان ء نظر انداز
 مکن ات آخر شے معاملہ گوں سیاد و ارشاں چونکانت ۔

باز بر ء شامنی بے و ہدء (بے موقع) حمایت ہم کن ات منی
 گوشک چوش انت کہ اگر شامنی خبر ء قبول دار بدنت قبول
 مکن ات ، منی دین ء قبول نہ کن ات ، یا منی مدد ء و فی لانگ
 نہ بندرات پرواہ نیست مکن ات بلے کم از کم سیادی و
 ماتی رشتنگ ء خیال ء داران ء چہ ظلم و ستم ء دست ء
 بکش ات و منارا اینکر موہ بدیت کہ من و فی پروردگار ء
 کلوہ ء دنیا ء سر بکناں ، زانا اینکر دوستی و فطرتی
 محبت ء ہم من مستحق نہاں ۔

(تدبیر) آیت ء اے گیش و گیوار چہ حضرت ابن عباس ء
 ماں صحیحین ء منقول انت لہتیں سلف ء الا المودۃ فی القرابی
 ء مطلب چوش زرنگ کہ شماوت ماں و تیاک دگرے ء دست
 بدار ات و سیادی ء حق ء جاہ بیارات و لہتیں چہ قوی ء
 اللہ پاک ء قرب و نترکی مراد کپتگ ۔ یعنی ہما کارانی محبت
 کہ آیان گوں خدا ء نتریک کنوک انت ۔ مگر ستمیں و راجہ تفسیر
 ہما انت کہ ما اول ء بیان کنت ۔ لہتیں عالماں چہ المودۃ فی
 القرابی ء اہل بیت نبوی ء محبت مراد گران ء سعنی چوش
 بیان کتگ کہ من تبلیغ کنگ ء ردا چہ شامی نہ لوٹاں بس
 ہمنکر چہ شامن لوٹاں کہ گوں منی سیاد و وارشاں دوستی کن
 ات ۔ ہیج شک نیست کہ اہل بیت و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ء

يَسْأَلُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۗ ذٰلِكَ الَّذِي
 بَلَّغْتُمْ بِهِ وُقُوتِي رَبِّ عَزَّ وَجَلَّ ۗ هَيْشَ انت مسترین داد دھش فل اے ہا ثواب انت
 و بشارت دنت خدا و فی ہما بندھاں کہ ایمانش آرت و نیکیں کارش کنت فل تو گوش کہ من نہ لوٹاں شامنی
 عَلَيْهِ اجْرًا اِلَّا الْمُوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى ۗ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ
 آئی ء سرا ہج مزوے لیکن دوستی لوٹاں سیادی وارثی ء فل و ہر کس کمائی بخت نیکی ء مازیات کنیں
 لَهُ فِيهَا حَسَنَاتٍ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ۗ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى
 پہ آئی ماں آئی تہا خوبی ء ۔ بیشک اللہ معاف کنوک قدر شناس انت فل آیا آیان گوشت کہ ہستی
 عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ يَشِئِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ
 اللہ سرا دروغ ۔ گدا اگر خدا بلوٹیت مہر بخت تہی دل ء سرا ۔ و نابود کنت خدا باطل ء
 وَيَمْحُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتٍ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰتِ الصُّدُوْرِ ۗ وَهُوَ الَّذِي
 وثابت کنت حق ء گوں و فی خبراں ۔ بیشک آزاننت سیگانہ خبراں فی و آھا انت
 يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا
 کہ قبول کنت توبہ ء لا چہ و فی بندھاں و در گذر کنت چہ بدیاں ۔ و زانت ہر چیکہ
 تَفْعَلُوْنَ ۗ وَيَسْتَجِیْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ وَيَزِدُّهُمْ
 شامن ات ۔ و قبول کنت ہما کساں کہ ایمانش آرت و نیکیں کارش کنت و گیش دنت آیان ء
 مِّنْ فَضْلِهٖ ۗ وَالْكَافِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۗ وَلَوْ سَـَّطَ
 چہ و فی مہربانی ء فل و پہ کافراں ہست عذاب سنگیں و اگر پراہ بختیں
 اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغُوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُنْزِلُ بِقَدْرِ مَا
 خدا ء روزی پہ و فی بندھاں البت فساد اش کت ماں زیمی ء لیکن ایر گیت بہ اندازہ ہمنکر
 يَسْأَلُوْنَ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌ بَصِيْرٌ ۗ وَهُوَ الَّذِيْ يُنْزِلُ الْغَيْثَ
 کہ بلوٹیت ۔ بیشک آپہ و فی بندھاں خبر دار و گند و کنت فل و آھا انت کہ دیم دنت ہوران ء

مزل ۶

سیاد و ارثانی محبت و تحظیم و حقوقانی جاہ یارگ امت ء سر لازم واجب انت و ہم ایمان ء جزہ انت و گوں آیان درجہ بدرجہ محبت و دوستی کنگ در حقیقت ء گوں و اہمیں نبی ء
 دوستی کنگ انت بلے اے آیت ء تفسیر ء اے داب ء کنگ شان نزول ء و ستمیں روایتانی خلاف انت و ہم بہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم ء ہرز بالا تیں شان ء منا سب لوم
 نہ بیت ۔ فل یعنی انسان دوزواہی و نیکی ء کشک ء اختیار بکنت تو اللہ تعالیٰ آئی نیکی ء زیات کنت ماں آخرت ء و اجر و ثواب ء ردد ء ۔ و ماں دنیا ء نیکیں ہیل
 و عادت عطا کتاں ء ، و ہم چوشیں مردمانی خطایان ء معاف کنت بنیاد اے جاگہ ء اے مضمون ء ذکر ہمیشہ کافر مابینت کہ کم ء چہ کم سیادی و وارثی دوستی پکار انت کہ آئی خلاصہ
 چہ ظلم و رنج دیگ ء ہمن کنگ ات ۔ بلے ہر کسیکہ چوشی ء زیات نیکی و دوستی بخت تو آرا اشری ء زانگ لوٹیت کہ خداوند کریم ء گور ء کسے ء نیکی بر باد نہ بیت بلکس ہنگت
 زیات کنگ بیت ۔ فل یعنی بفرض محال اگر یک خبر ہم خدا ء بابت دروغ جوڑ کتاں ء بکنت تو اللہ پاک ء قدرت ہست کہ تہی دل ء سرا مہر بخت پدا فرشتہ اے کلام ء زوران ء

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

پہنچے دل سے سرازل بوگ تو نیت و وجہ سلسلہ بندیت بلکہ ساری دعا تگینان و سلب (تج گرگ) بکنت کما قال وَلَكِنَّ شَيْئًا لَّنَدُهْبَنَ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لَمَّا لَخِدْ
 لَكَ عَلَيْنَا وَكَيْلًا الْأَرْحَمَ مِنْ رَبِّكَ إِنْ فَضَّلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَيْدًا (بنی اسرائیل - رکوچ ۱۰) بلے چونکہ درحقیقت و کذب و افتراء شبہ بہیکہ نیست ہمیشہ کا محض بد بختی
 ناقدر شناسی و شکان و پیکانی روع و اے فیض بند کنگ نہ بیت - بیشک اللہ پاک ایشہ اجاری کنت، راست ثابت کنت و پیش داریت آساعت و کلان و صاف صاف و
 معلوم بیت کہ ماں ہر دو تیناں دروغ بند و افتراء کنگ کے انت و کئی دل سے سرازل بوگ کہ خیر و نازل بوگ و حق و قبول کنگ و ماں آئی و پھک گنجائش نہ منت
 نوں اے سوال پشت کپت کہ ہاگیاں کتم انت کہ چرایانی ذریعہ دروغ بیگواہ و گار بہیت و حق ثابت بہ بیت تو منی خیال و ایشاں ہما دلیل و برہان انت کہ اللہ پاک و اے
 رد اقران و غیرہ صداقت و بابت و قائم کنگت خصوصاً ہما
 آیات انفسیہ و آفاقیہ کہ آیانی ذکر سورہ الم سجده و آخرہ
 سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ
 لَهُمُ الْهُدَى الْحَقُّ وَحَاشِيَهُمْ كُنُفٌ يَوْمِنَا ۚ اے آیتان و
 ظاہر بوگ و سرازل راستی و دروغیں دلانی احوال سرازل ہر
 معلوم بیت - (فتنبیہ) اے آیت و تفسیر دگر باز
 قول انت بلے منی نزدیک بے تکلف مطلب ہمیشہ انت کہ برزنا
 بیان بوت - اے تفسیر روع و و یصح اللہ الباطل
 جملہ مستانفہ بوت چوشکہ چہ ترجمہ و ظاہر انت - و اکثر
 محققاں چہ رہندا اختیار کنگ و اللہ اعلم
 حضرت شاہ صاحب قدس سرہ و یصح اللہ الباطل
 عطف "يَخْتَصِمُ عَلَىٰ قَلْبِكَ" و سر کنگانت چانچہ
 گوشتیت : "یعنی اللہ مردمان و چوشیں موہ پر چاہدنت کہ
 بر آئی و سرازل روع بہ بندنت، ایشانی دل و بند بخت و
 بلوٹیت تو کفر و گار بکنت پیغام دیگ و غیر مگر آچہ و تی
 گیاں دین و ثابت کنت پیش کا نبی و سرازل کلام و
 راہی کنت - و یعنی نبی خدا و پیغام و سر کنت شہا آرا
 دروغ بزانت یاراست، چرائی و بعد بندھانی کل معاملہ
 (حساب داد) گوں خدا انت، گوں ہر یک بندھے و ماں دنیا و
 آخرت و آئی حال و قابلیت و روع حساب و ادبیت، تو بہ
 کنگو کانی توبہ قبول کنت و کل چیزانی زانگ و با وجود چہ
 انسان و چکر بدیں کاراں در گزر کنت - ہما ایماندار و نیکیں
 بندھے کہ آئی و فرمان و اشکنت و عمل کنت خدا آیانی
 دعایاں اشکنت و عملان و قبول کنت و ہر قدر اجر و ثواب
 آیاں عام دستور و روع مستحق بنت چہ و تی ہر بانی و چرائی و
 آیان و ہنگت باز زیات مرحمت فرمائینت - باقی پشت
 کپنتت منکر و پیکائیں کافر کہ ایشاں داں مرت و شنتت توبہ و
 توفیقش نہ بوت آیانی انجام ماں دومی جملہ پیدا کنت -
 ک ماں خداوند کریم و خزانہ و حج چیز کی نیست - اگر بلوٹیت
 تو توئی کل بندیان و معنی و مالدار بکنت لیکن آئی و حکمت و تقاضا
 چوش نہ انت کہ کلان بے اندازہ روزی دیان و ماں عیش و
 و شیاں بداریت - اگر چوش کنگ بتوئیں تو عموماً ماں سرکشی و
 غورنای اختیاریکنان و تمام دنیا بہ سرش زرتکت نہ خدا
 دیما سرش سجده بہترین و نہ آئی و مخلوق و غرضش بدستیں
 ہرچ سامانے ایشاں دیگ بتوئیں آئی و سراقاعتش مکتیں -
 حرص ہنگت نیات توبہ کنت چوشکہ مروجی موجودہ جاوڑ و ہم عواما

اليه يرد ۲۵

۷۵

الشورى ۲۲

مَنْ بَعْدَ مَا قُتِلُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝ وَمَنْ
 اَيْتَهُ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبَابُ فِيهَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ
 عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذْ يَسْأَلُ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا
 كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَبِأَنْتُمْ بِعَجَزِينَ فِي
 الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمَنْ
 آتَتْهُ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ إِنْ يَسْأَلُ سِكِّينَ الرَّبِّ فَيُظْلَمَنَّ
 رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ أَوْ
 يُؤَيِّسُ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
 فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ حَاجِحٍ ۝ فَبِأَؤْتَيْتُم مِّنْ شَيْءٍ فَنَجَاءُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ
 رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَحْتَبِرُونَ الْآثِمِرَ وَالْفَوَاحِشَ
 وَتِي رَبِّ سَرَّوَلُ كُنْتُمْ وَبِهِ هَاكَسَاں كِه پهریزانت چہ کبیرہ گنہاں و چہ بے حیائی و

ع ۳۰

مزل ۶

در حالیں و مانی تو کنگ گنہاں ہر قدر ایشانی گور بہیت ہنگت نیات تر و شوہاز و لگنت ایشانی کوشنت و او ایش بیت کہ کلانی لوگ خالی کنان و تی لوگاں پر بکنت - ظاہر انت کہ اے ڈولیں جذبات و
 روع عام سیر لاپی و شمالی صورت و چوئیں بیڈنگی و سر کنت ویکہ چہ دومی و بجز برکتی و قبول از نوبتک - البت دنیا و ڈول و رجحان و بخل بندہ جزاں تمام وقت و عہدیں رہبند و مصلح اعظم و
 مامور من اللہ و چار گزار و شمالی و سیر لاپی و باوجود و تی و گر و جیل و سرکشی و غورنای و نوبت مہیت چہ زمانہ و شانداریں انقلاب دنیا و تبہیل و عاداتانی تو کنگ انقلاب یارگ بہ بیت آچہرے
 رواجی و اکثری دستور مستحق حسابیت بہر جاوڑ و دنیا و ہوگیں نظام و سرازل ہوا کنگی انت آئی و اقتضا ہمیشنت کہ غنا عام کنگ مہیت بلکہیں ہر یک کسے آئی و استعداد و قابلیت و رعایت و
 داران و ہنگت مناسب بیت گوں حساب و کویل مایہ دیگ بیت و اے خدا معلوم انت کہ کبھی حق و کتم صورت زیات سود مند انت چاہکہ کل ادلی و آخری احوال بہ ہمانی و دیما انت - ۱۲
 ہمہ صفحہ فواعل :- و یعنی باز بر و ظاہری سبباں و احوالاتی سرازل نظر کنان و دھک مردم چہ ہور و باران و نامہیت بنت آساعت و حق تعالیٰ

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

رحمت و ہوران و نازل فرمائیت دوقی مہربانی و علامات و نشانیاں و چاروں کُنڈوں تالان کنت تاکہ بندھانی سراثابت بہ بیت کہ چورزق اسباب رزق ہم ہائی و قبضہ قدرت و انت ہنچوش کہ روزی آہ یکھ میں اندازہ تے و عطا کنت ہور ہم ماں خاصیں وقت و خاصیں حسابے و مرحمت کنت۔ اصل گپ ایش انت کہ کل کار بہ ہائی اختیار و انت و ہرچیکہ آکنت آعین حکمت و راست انت چیا کہ تمام خوبیاں و کمالات ماں ہائی و ذات و جمع انت و ہمک داب و کار سازی، امداد و دزگیری چہ ہمود ابوت کنت۔

(تنبیہ) چہ اللہ پاک و رحمت و چہ آئی و قدرت و نامیت بوگ کافرانی دستورات بلے یک مومنے و نگاہ و سببانی رد و نا اُمیت یاروک بیت کنت چوش کہ فرمائیت فلکما استایسوا منہ خلصوا ختیا (یوسف رکوع ۱۰) و حتی اذا استیاس المرسل (یوسف رکوع ۱۲)

۲ یعنی ہنچوش کہ رزق و سرکنگ ماں ہائی و قبضہ و انت ہما سببانی زمینی و آسمانی سبباں و آیانی علامات و نتیجہاں ہم ہائی و مخلوق و پیدا کتگین انت ۳ چہ آیت و سرظا ہرچوش معلوم بیت کہ مثل زمین و آسمانی سرہم چہ جانورانی قسم کتام مخلوقے موجود انت۔

۴ یعنی ہرکس و اشان و شنگ و تالان کنت ہائی و تاشان کلان و یک جامع کت کنت و اے قیامت و روح و بیت۔

۵ یعنی ہنچوش کہ نعمتاں یک خاصیں حسابے و خاصیں وقتے گوں احوالانی رعایت و دیگر بنت سکی و سوربانی نزول ہم خاصیں اسباب و دستورانی رد و بنت مثلاً بندھان و ہرچ سکی و مصیبت پیش بیٹ آئی سبب زوت یا بدیر بندھانی و قی لہتیں عمل و کار بنت بالکل ہے داب و چوش کہ یک مردے ماں غذا وغیرہ و خیال گورنہ کنگ و چہ نادراہ بیت بلکیں بازبر و ہلاک بیت یا بازبر و مات و بدیر ہیزی چک و ماں مصیبت و چکل دنت یا کہ کدی کدی یک میٹگ و بازارے و مردمانی بے زانگی و اجعی و تمام میٹگ و مردمان نقصان بار بنت ہے احوال روحانی و باطنی بدیر ہیزی و بے تدبیری و بزانت چوش بگوش دنیا و ہر یک سکی و سوری بندھانی پیش و کتگیں چنت کارانی نتیجہ انت و آئندہ پرایاں تنبیہ و چکاس و موہ و سرکنگ انت و اے پیشکانت کہ اللہ و رحمت چہ بندھانی بازگناہاں درگذر کنت اگر ہر یک جرم و سر گرفت بکنت تو زمین و سرائیک ساہدارے باقی پشت نہ کپتگت۔

حضرت شاہ صاحب نمشتہ کنت "اے دیم گوری (خطاب) عاقل و بالغیں مردمان انت گناہ گار بہ بنت یا کہ نیک بہ بنت۔ مگر نبی ماں اشی و داخل نہ انت (گوندیں زہگ ہم شامل نہ انت) پرایاں دگہ چیرے بیت۔ سکی دنیا و ہم اہت و قبر و آخرت و۔

۶ یعنی تہنا چہ وقی مہربانی و معاف کنت۔ و اگر ہر جرم و سراسر بدنت مجرم تچان و روپوش بوت نہ کنت و نہ پرائی دگہ کسے ابید چہ آئی و بے آئی و مدد و اعانت و تیار بوت نہ کنت۔ و یعنی چوش کہ ماں زمین و سر بر و کوه چست انت دریا و سر بر و مزین مزین بوجیک چست بوان و گندگ بنت۔ و یعنی گوات ہم اللہ پاک و قبضہ و انت، اگر گوات و بداربت کتگ و میلیت تو تمام بادبانی جہاز دریا و پشت و ترپل بنت۔ غرض آپ و گوات کل بہ ہائی و دست و چیر و انت۔ و ماں دریبانی سفر و موافق و ناموافقیں گوات ہر دو میں قسم و جاوران واسطہ کپیت پیشکا باز ضروری انت کہ ان موافقیں جاورانی و ہد و بگریت و ناموافقیں جاورانی ردا صبر کنان و اللہ پاک و نعمت و قدرت و جاہ بیاریت۔

۷ یعنی بوٹیت تو مفرانی بدیں اعمالانی یاد اش و رد اہواز و راتباہ بکنت دہے تباہی و و ہد و ہم لہتیں و پہل بکنت۔

۸ یعنی تباہ پیشکا کنگ بہنت کہ آیانی لہتیں عملاتی بدلہ برسیت و ایدگہ جیڑہ کنوکاں ہم بگندنت کہ ہو! چہ خدا و گرفت و در کپگ و جھگ و واسطہ بچ جاگہ نیست۔ و اہر شاہ حسب نوشتہ کنت کہ ہر کس ہر چیز و چہ وقی تدبیر و و ہبند و زانت، آسہت و عاجز بنت کہ بچ تدبیر کار نہ دنت۔ ۱۲ یعنی اے تم میں خبرانی اشکنگ و بعد انسان لازم انت کہ اللہ و راضی کنگ و فکر و بکنت اے چنت روچی زندگانی و ہلاک بیوکیں عیش و سر مغرور مبدیت و شری و بزانت ات کہ ایمان داران و ہرچ عیش و آرامے چہ اللہ و جانب و رسیدت چہ اے دنیا و عیش و آرام و بہتر انت و ہم یاد رانت نہ ماں آئی بچ قسے و دل تنگی بیت و نہ فنا و زوال و ترس بیت۔ ۱۲

ول اشیء بیان ماں سورۃ ناس آیت ان تجتنبوا کبائر ما تمھون عنہم ذکر عنکم سبائتکم ء فوائذ گوسنگ ہوا چارگ بہ بیت شاید ادا چہ کبائر الاشرہ ہماستریں گناہ مراد بہ بنت کہ اشان چہ قوت نظریہ و غلطی و پیدابنت۔ مثلاً بدعتی عقائد و فواحش ہماں گناہ کہ ماں آیات قوت شہوانی و بے راہروی و دخل بہ بیت۔ دیمتراماں " وَاِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ " و ظاہرانت کہ چربیشی قوت غضبیبہ راہ بندکنگ بوتگنت۔ واللہ اعلم۔ ف گون مشورہ و کارکنگ اللہ رب العزت و دوست بیت۔ دین و بیبت یادنیاء، واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ماں ٹوہیں کاراں برابر گون صحابہ رضی اللہ عنہم مشورہ کنگ و صحابہاں وت ماں وت و شور و صلاح کتہ۔ جن گانی بابت ء ہم لہتیں مسائل و احکام و رد اہم بلکہین منتلا راشدہ و جند و بنیاد بہ شوری و سراقا عم ات۔ اسے ظاہرین کتے کہ مشورہ و ضرورت ماں ہما کاراں کپتنگ ات کہ ٹوہیں کار بہ بنت کہ وت آن وسنت اشانی بابت ء نص داروک نہ انت و خاموش انت چیزیکہ نص بیان بکنت ماں آئی مشورہ کنگ ہج مقصدتے نہاربت و اگر ماں ہمک خوردین و ٹوہیں کار و مشورہ کنگ بہ بیت توگٹا ہج کار ہرجم بوت نہ کنت۔ چہ احادیث ء معلوم بیت کہ مشورہ چہ بہا کتے کنگ بہ بیت کہ عاقل و عابد بہ بیت، و اگر نہ چہ آئی و بے وقوفی یا بددیانتی ء کار و خراب بوگ ء خطرہ پیدا بوت کنت۔

ف یعنی جاہے کہ معاف کنگ مناسب انت ادا معاف بکنت مثلاً یک مردے و حرکتے و سزا ہر گیت و آئی ء پشتون بوان ء وتی بے وسی و بیوقوفی قبول کت تو آرمع کنگ بوت اسے رہ بند خوب انت۔ و جاہے کہ بدلہ گرگ مصلحت بیبت، مثلاً یک مردے مفت ناحق ء کسے و سراوتی ترمدی ء درشان بکنت و گون ظلم و زور ء لگتال کنگ و کوشست ء بکنت یا جواب نہ رسک و صورت ء آمد ہنگت شیرک بیت یا چہ مئے شخصی حیثیت ء نظر ء تاب دیان ء چرائی دست و دین ء سبکی یا مسلمانانی جماعت و بے عزتی بیت۔ ماں چوشیں جا و رے بدلہ گرت آہم بہ اندازہ ہمانی جرم ء۔ چہ جرم ء زیات سزا نہ بنت۔ ف بدلہ گرگ و ردا ہرچ بدی ء کنگ بہ بیت آحقیقہ بدی ء نہ انت البت صورتہ بدی انت۔ ادا سبیبہ و گونگ بہ آئی ء سرامشا کلہ و ہمشکل بوگ) کنگ بوتگ۔

ف یعنی ظلم و ناحق تو اللہ پاک و گورے ہج جا و رے پسندیدہ نہ انت بہترین خصلت اشیں انت کہ انسان ہر قدر بدلہ گیت کنت چرائی ء ہم دست بکشیت بے شرط ہمیش انت کہ چرے دست کنگ ء حساب داد بہتر بہ بیت۔ ف یعنی مظلوم چہ ظالم ء بدلہ گرگ بلوطیت تو ماں اشیء نہ کنگ انت و نہ الزام۔ البت پہل کنگ بشرت و افضل انت۔ ف یعنی ابتداء (اوائل ء) ظلم بنا کنت یا ماں بدلہ گرگ چہ حد ء زیات سرگوزنت۔ ف یعنی ذہر ء ایر برگ ظلم برداشت کنان ء ظالم ء معاف کنگ مزین ہمت و جوان مردی و طریں کارایت۔ ماں حدیث ء بہت کہ ہر مذہبے ء سر ظلم و زور راکی بہ بیت و آئی صرف اللہ پاک و دوستی ء آرا پہل بکنت تو ضرور انت کہ اللہ پاک آئی ء عزت ء گیش بکنت و مدد بکنت۔ ف یعنی محض چہ اللہ توفیق و دستگیری ء انسان ء عدل و انصاف و صبر و بخشش و اولیں اعلا تیں عادت حاصل بیت کنت آہے خوبیں اخلاق و عاداتانی طرف ء راہ شونی مکنت تو گڈا کتم کس انت کہ دست و گران ء چہ اخلاقی تیزوری و رسوائی چات ء کشان ء مارا در بکنت۔ ف یعنی اسے ڈولیں کتم سبیل ہم بہت کہ پایا دنیا و دیم دیگ بہ بتیں و میرا چہ اودا خوب نیک جوڑ بوان ء حاضر بہ بتیں۔ ف یعنی یک نیم گیت گیس مجرے و پیم ء شرمندہ و میاری بوان چچاں جہل کنان چارنت چوش نہ بنت کہ کسے ء چچاں لک کنان ء بچارنت

۲۵۲

الشوری ۴۲

وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۝ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۝ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ جَزَاءُ سِرِّانَتِ بِيَشْك خُدا و دست نیاربت ظالمان ء و ہر کیہ بیتر بگرت وتی بے وسی ء رند گڈا ہانت گڈا یانی ما علیہم مِّنْ سَبِيلٍ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ سِرِّانَتِ انت میار ط میار پہ ہاکسانی سرائنت کہ ظلم کنت

النَّاسِ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَرْدٍ ۗ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ۗ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ

منزل ۲

برداشت کنان ء ظالم ء معاف کنگ مزین ہمت و جوان مردی و طریں کارایت۔ ماں حدیث ء بہت کہ ہر مذہبے ء سر ظلم و زور راکی بہ بیت و آئی صرف اللہ پاک و دوستی ء آرا پہل بکنت تو ضرور انت کہ اللہ پاک آئی ء عزت ء گیش بکنت و مدد بکنت۔ ف یعنی محض چہ اللہ توفیق و دستگیری ء انسان ء عدل و انصاف و صبر و بخشش و اولیں اعلا تیں عادت حاصل بیت کنت آہے خوبیں اخلاق و عاداتانی طرف ء راہ شونی مکنت تو گڈا کتم کس انت کہ دست و گران ء چہ اخلاقی تیزوری و رسوائی چات ء کشان ء مارا در بکنت۔ ف یعنی اسے ڈولیں کتم سبیل ہم بہت کہ پایا دنیا و دیم دیگ بہ بتیں و میرا چہ اودا خوب نیک جوڑ بوان ء حاضر بہ بتیں۔ ف یعنی یک نیم گیت گیس مجرے و پیم ء شرمندہ و میاری بوان چچاں جہل کنان چارنت چوش نہ بنت کہ کسے ء چچاں لک کنان ء بچارنت

فل یعنی بے بخت گوں و تاوتی جن و چکان و ہم غرق کنندت نراں کلان و تباہی و بربادی و چات و چکل دنت۔ فل یعنی نہ ماں دنیا و ہدایت و نہ ماں آخرت و نجات و۔
 فل یعنی چوش ماں دنیا و عذاب مؤخر (پشت و ٹکلینگ) بیت و ٹکلیان و پشت و تیلانک میان بیت آروچ و عذاب نہ ٹکلیت۔ فل یعنی چہ انکار کنگ و چہ بیت
 حاصل نہ بیت۔ ابن کثیر و معنی چوش کنگ کہ چوش موہے نرسیت کہ شہا جاہ باک مہیبت۔ فل یعنی شہا ذمہ دار نہ ات کہ زبردستی اشان و قبولدار کنا نین ات شے سراسر من
 خداوندی پیغام و سرکنگ انت آئی و شہاوت سرانجام
 دیگا بیت۔ اگر اشان قبولدار نہ بنت تو بل اشان و کہ ماں
 جہنم و برونت۔ فل یعنی چویشانی دیم تاب و یک و تو
 غمناک مو۔ انسان یکھنیں تے و اھذرات (اللہم شاہد) کہ
 کہ اللہ پاک احسان و انعام دنت تو گہرتی و مہل کنت۔
 پداوہدے چہ وتی بدیں کارانی ذریعہ و ماں جنجال و کسیت
 بس تمام احسان و نیکیان و شہوش کار بیت و چنیں ناشکری
 کنت گوشے آئی و کدی و شیں روج نہ تگنت۔ خلاصہ
 ایشنت کہ فراخی و عیش و جاوہر بیت یا تنگی و ترشی حالت
 بہ بیت انسان و فی حد و سراقا تم نہ مانیت۔ البت قاتیں
 مومنان کہ سکی و ہدے صبر و کسادگی و جاوہر حقیقی نعمتانی
 واجہر و شکر و گرت و ہجر آئی و انعام و احساناں فراموش
 نہ کفنت۔ فل یعنی سکی بہ بیت یا نرمی کل احوال خدا و دیم
 و انگیز انت، ماں آسمان و زمین ہر جا کہ ہمانی و سلطنت حاکمی
 انت ہر چہ کہ بلوٹیت پیداکنت و ہر چہ کہ بلوٹیت ہر کس دانت
 کنت و ہے ڈول نہنت اگر ملوٹیت۔ دنیا و رنگ برنگیں
 جاوہر اسیل کین ات لھتیں چویشاں باکس اولاد نہ بیت
 لھتیں و اولاد فقط جنیں چک بنت لھتیں و ایوک مردیں
 چک بیت۔ لھتیں و ہر دوئیں، بچک و جنک عطا فرمائیت
 جوڑی یا جدا جدا۔ ما ایشی و چہ کس و دعوی تے نیست
 آ حقیقی مالک و ت زانت کہ کتام کس و بہ کتام جاوہر و
 دارگ مناسب انت و ہاوت و تی علم و حجت و روع و
 ندر کنت کیے و مجال نیست کہ آئی و ارادہ و مہل کنت
 یا آئی و تخلیق و تقسیم و ردا ایرادے بگریت۔ عقل مند و
 کار ایش انت کہ ہک ڈولیں گرم و نرمیں جاوہر ہمانی
 طرف و رجوع کنت و مدام و تی بڑگی و دیم و داران و
 چہ تکبہ و ناشکری و تاراد و بردارنت - ۱۲

قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَيْرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَ
 گوشتت مؤمن کہ بیشک تاوان بار ہمایان انت کہ تاوان بار ایش کت و تی جنہاں و
 أَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۖ وَمَا
 و تی لوگ و مرد ماں قیامت و روج و فل خردارے کہ بیشک ظالم بنت ماں داعی عذاب و۔ و نہ
 كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَتَّبِعُونَ آلَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يَضِلْ
 بیت بہ آیان کار سازے کہ آیانی مدد و بکنت چہ خدا و بغیر و ہر کس و خدا
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۖ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
 گمراہ کنت گڈانیت بہ آئی بچ رہے و قبول کین ات فرمان و تی پروردگار و چہ آئی و پیش کہ بنیت
 يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرٍ يَمُدُّونَهُمْ فَيَنقُصُ
 یک رچے کہ آئی و داری نیست چہ خدا و نیک و فل نیست بہ شہا چ پناہ و جاگہ آروچ و نہ بیت چہ شے نیک
 تَكْفِيرًا ۖ فَإِنْ عَرَضُوا فَأَنْرَسُنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ
 کسے انکار کتوں و گڈا اگر آدیم و تہر بنیت گڈا ما دیم نہ اننگ تہر آیانی سرانگہ بیان۔ نہ انت نئی ذمہ و مگر
 الْبَلْغِ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَوَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ
 رسیگ و بیشک ماوہدیکہ بچا شینیں انسان چہ و تی نیک رحمت آئی خوش بیت و اگر بہ بیت بہ آیان
 سَيِّئَةً بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۖ لِلَّهِ مُلْكُ
 مصیبتہ رجوع و آچیز و کہ پسیل دیم دات آیانی دستاں، گڈا بیشک انسان ناشکر انت و فل بہ خدا انت پادشاھی
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْ أَرَادَ
 آسمانی و زمین و۔ پیداکنت ہر چہ کہ بلوٹیت۔ دنت ہر کس کہ بلوٹیت جنک و دنت
 لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۖ أَوْ يَزُوجَهُمْ ذَكَرًا أَوْ إِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
 ہر کس کہ بلوٹیت بچک یادنت آیان و بچک و جنک و کنت ہر کس کہ بلوٹیت
 عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۖ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا
 سڈ۔ بیشک ہا انت زانوگر قدرت دار و ک۔ و نتوانیت بچ انسانے کہ خراگوں آئی خبر کنت مگر بہ اشارہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فلک نام یک بشرے و فی عنصری جاوے و ہستی قوی و اعتبار اے طاقت ندرت کہ خداوند قدوس ما اے دنیا آئی و دیما درایان و گوں آئی دو بہ دو کلام بفرمائے
 و آتھل کت بکنت - ہمیشہ گوں کلام بشرے آئی و ہکلام بوگ و سہ صورتت (الف) بلا واسطہ چہ پرودہ و پشت و کلام بکنت، یعنی واجہ نبی و قوت سامعہ کلام و
 اشکنگ و لذت حاصل بکنت مگر بہ اے صورت و چہاں چہ دیدار و دولت و سیت گرگ نون انت، چو شک و واجہ موسیٰ علیہ السلام و کوہ طور و سرا و خاتم الانبیاء
 صلے اللہ علیہ وسلم و ماں سیمۃ الاسراء و پیش اہت۔ (ب) فرشتہ و ذریعہ و حق تعالیٰ کلام بفرمائینت مگر فرشتہ گوں و فی جسد و صورت و چہانی دیما سیت بلکین
 تچک و تچک نبی و قلب و سرانزول بخت و چہ قلب و فرشتہ و صورت و ادراک بہ بیت۔ ظاہری حواس و چوشین دخلے بہ بیت۔ منی خیال و چہ صورت انت کہ آرا ماں

عائشہ صدیقہؓ حدیث و چہ یا تینی فی مثل صلصلة
 الجرس و تعبیر کنگ و ماں صحیح بخاری و ابواب بدر الخلق و بہ
 وحی و اے صورت و ہم ایان ملک و گیش و گوار موجودت
 ہمیشی و ماں حدیث و وہو اشذہ علی فرمائینت
 و شاید قرآنی وحی بکنت ماں ہے صورت آیاں بوتگ
 چو شک ماں "نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ وَقَفَاءً
 نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ" و چہ قَلْبِكَ و لفظہ اشارہ
 بیت، و چو شک اے معاملہ بالکل پوشیدہ رہب و توک
 توک و بوتگ چہ واجہ پیغمبر و وجود و ابید کتام ہستی ٹے
 نظر و نیاہتک و نہ اے داب و کلام بوتگت چو کہ یک
 مردے گوں دومی و خبر بکنت کہ کش و نند و کین شگون کان ہم
 سر پرہ بنت پیش کا اے قسم و را گوں خصوصیت و ما اے
 آیت و چہ و حیا" و لفظہ بیان فرمائینتک پر چہ کہ
 ماں لغت و وحی و لفظ اخفا۔ و اشارہ سرچہ و سرا
 دلالت کنت۔ (ج) سیمی صورت ایش انت کہ فرشتہ
 و نارا جسد پوشان و واجہ نبی و دیما بیت و اے داب و
 خدا و کلام و پیغام و سر بکنت چو شک کہ یک مردے گوں
 دومی و گپ بخت۔ چنانچہ حضرت جبریل و یک دو برہ ماں
 و فی اصلی صورت و انگلت و باز بر ماں حضرت جبریل و صورت
 آتگ و کدی ماں کتام غیر معروفین مردے و شکل و ہم شریف
 آورگی۔ اے ساعت و چہاں بہ فرشتہ و کنتگنت و
 گوشاں آئی و توار و اشکنوگ بوتگنت و کش و
 نند و کین مرد ماں ہم باز بر گفتگو اشکنگتکش و سر پریم
 بوتگنت۔ ماں صدیقہؓ حدیث و ہما دوہیں قسم کہ بیان
 بوتگت چہ ایان اے دومی صورت ات۔ و منی خیال و
 ہمیشی و ماں اے آیت و چہ "أَوْيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ وَأَيَسِّرُكَ
 لِلْيُسْرَىٰ" و تعبیر فرمائینتک بوتگ۔

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالصُّوَابِ
 باقی حجاب و صورت بالکل نادر بلکہ نوگ و برابر ات پیش کا ماں
 عائشہ و حدیث و گوں آئی و تعرض کنگ نہ بوتگ
 فل یعنی آئی و مترن شانی مانع انت کہ بے حجاب و
 کلام بکنت و حکمت و تقاضا ہمیشہ کنت کہ چنت صورت
 ہکلامی و اختیار کنگ بہ بنت۔ فل اداہتین و
 چہ روح و فرشتہ مراد زرتگ۔ یعنی جبریل امین۔ لیکن
 سر ظاہر ادا چہ روح و مراد قرآن کریم انت پر چہ کہ چہ
 آئی و تاثیر و مترکین متلوب زندہ بنت و انسان و

البہ بددہ ۲۵۵

۷۵۵

الرُحُوفُ ۲۲

أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآدَانِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ
 عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ
 تَدْرِي بِمَا كَتَبُ وَلَا الْإِنبَاءُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ
 نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲﴾ صِرَاطَ اللَّهِ
 الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْإِلَهَ تَصِيرُ الْأُمُورُ
 وَسُورَةُ الرُّحُوفِ بَكَّتْ تَوْرَهُ لِسَعْرِ وَقَتَانُونَ آيَاتٍ وَسَبْعٌ مِائَاتٍ
 وَسُورَةُ الرُّحُوفِ مَكَّةَ نَزَلَ بِوَتِ وَأَسْهُدُونَ آيَاتٍ وَهَفَّتْ رُكُوعَ انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۱﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ ﴿۲﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا عَلَى حَكِيمٍ ﴿۳﴾ افْتَضِرُّ
 عَنْكُمْ الذِّكْرُ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ﴿۴﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ
 نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ﴿۵﴾ وَبِآيَاتِهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۶﴾

منزل ۶

ابدی نجات نصیب بہت و ت بچارت کہ ہر قومے کہ ماں کفر و ظلم و بداخلاقی و موت و مژگنتت چونکہ فی قرآن کریم ماں آیات تازہ و نوکین جان ماں کجیت
 و یعنی ایمان و ایمانیہ عملانی اے تفصیل کہ نوں چہ وحی و برکت و معلوم بوتنت پیش و نہ زانتگنتت ملی توری ایمان و جندہ صفت گوں آیات گوں ات۔
 و یعنی ماں قرآن و روشنی و ماہما کسان و کہ ما بلوئیں سعادت و کامرانی و راہ و ہدایت کنیں۔ فل یعنی تبتیں نبی و کل بندہاں و چہ قرآن کریم و برکت و داں
 اللہ پاک و سر بوگ و تچکیں راہ و پیش داران ات۔ نوں و ت بزانتت کہ بہ ہمے کشکے کام بختت یا بختت۔ و یعنی تچکیں راہ ہا انت کہ آئی و سر کام جان مرد
 داں خدا و سر بہت ہر کس چہ اے راہ و لگشت آبدراہ و مگر راہ بوت۔ فل یعنی وہرے کہ کل کارانی انجام چہاں و نیمگ انت تو باید انت کہ مردم چہ بندہ اے انجام و

بار و فکر بخت و چہ وقتی اختیار ہمارا ہر گام بخت کر آج تک نیک انسان ہے بہ ہمتی و بارگاہ و سر بکنت اللہم اھدنا الصراط المستقیم و تبتنا علیہ
 فل چیا کہ عربی شے ماتی زبان انت و چہ شے ذریعہ دنیا تو مان اے کتاب در برت۔ فل یعنی وجہ اعجاز و مزین اسرارانی شامل بوگ سبب و مزین درجہ داروک و ہم چہ خریف
 (ادلی بدلی) سلامت بوگ و وجہ چہ حد زیاست مستحکم انت اشیء دلائل و ثبوتان مزین مضبوط و آئی احکام چہ منسوخی و محفوظ انت۔ واجہ خدا ہر جگہ حکم چہ حکمت خالی نہ انت

و قرآن تمام مضامین اصلاح معاش، و معاد و اعلیٰ ترین
 ہدایتی مشتمل و چہ حکیمانہ خوبیاں پُرانت و قرآن و اے
 تمام خوبیاں سراسر قرآن شہادت۔

آفتاب آمد دلیل آفتاب

(تنبیہ) قرآن و تمام آسمانی کتب چہ نزول و پیش ماں
 لوح محفوظ و نبیگ بوگتنت۔ فل حضرت شاہ صاحب
 نوشتہ کنت چہ سبب کہ شاہ قمر لارہ بیت زانا حکم و دیم دیگر
 بند نہیں یعنی چشیر امتی مدارات۔ اللہ پاک و رحمت حکمت و تقاضا
 ہمیشہ کتہ شے زیاد ہم علم و زورانی با وجود خداوندی کتاب و نزول
 و دعوت و نصیحت اے کار بند کنگ مہبت چیا کہ چہ شے باز سعید و حیا
 سیت و نفع حال کنت پرا منکرانی سراسر ہم تہمت تمام بیت۔

فل یعنی گوں پیشی سولان ہم آہنرا کنگت و آیاتی اختیار کنگ
 بوتنت مگر اے سبب پیغمبری و سلسلہ و بندش آماج نہ بوت
 ہے صفحہ و فوائد :- فل یعنی بہ عزت یگی آتکزیب کنوکانی
 برادی و مثالاں برسوں دینت کہ آپس بیان ہم بوتنت کہ آیا
 ماں زور و قوت چہ شہا بانگیش انتت۔ و ہرے آیاں ہم چہ اللہ گرفت
 رستگار بوتنت تو بارین شہا بہ کجام خبر و سر مغزوری در شا کنت
 دیترا اللہ تعالیٰ و عظمت و قدر و کردارانی مزین شانی و ذکر انت کہ
 داں یک حصے و ہم اشاں اللہ پاک و ذات و متوک انتت۔

فل یعنی داں حدیکہ انسان آباد انت و ماں و دو چار کینت
 یک درے و گور و رو آکنتت و تر قتاب کتاں ماں دنیاوی
 و اخروی مقصدان کامیابی و رکش کال معلوم کینتت۔

فل یعنی بہ یک خاصیت حسابے و کہ آئی و حکمت و مناسب و ماں
 آئی و علم و مقدرات۔ فل یعنی ہنچوش کہ مرگیں بین ہنچوش بارانی
 برکت زندگی و آباد کنت ہے حساب و ماں شے مرگیں جہاں جان
 ماں کنت و چہ قبران در کتاں و ماں محشر و میدان و او شتارینت
 فل یعنی ماں دنیا ہر قدر چیزانی جوڑی انت و مخلوق ہر قدر
 جوڑی انت و مخلوق ہر قدر قسم و متماثل یا متقابل انت ہے
 درستان و خدا پیدا کنگتت۔ فل یعنی ماں خشکی و لہتیں
 چار پادانی پشت و سر و ماں دریا و بوجیک سوار بیت۔

فل یعنی چار پادان یا بوجیک و سر سوار و وقت و اللہ احسان
 چہ دل و یاد کنت انت کہ آئی و ماں ہمہند قوی و ہنچوش سازتنگ کہ ماں
 چہ وقتی عقل و تدبیر وغیرہ اے چیزان و بہ وقتی قابو و یارید
 محض خدا پاک و فضل انت و اگر نہ سے توک و اینقدر طاقت
 و قدرت کجا ہست انت کہ چشیں چشیں چیزانی سراسر قدرت حاصل
 کینیں و آیاں و وقتی زیر دست بسازیں و ہم گوں دل و یاد و چہ

فَاَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْنًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأُولَيْنِ ۗ وَلَئِن
 سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ خَلَقْنٰهُنَّ الْعَزِيْزُ
 الْعَلِيْمُ ۙ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ هٰدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ فِيْهَا سَبِيْلًا

گد اھلاک کت ما چہ آیاں زیاست زور مندان و گوست داستان پیشی مردمانے فل و اگر
 تو سوال کینے چہ آیاں کہ کئے پیداکت آسمانان و زمین و تو البت گوشت پیداکت آیاں و زبر دستیں
 زانوگر و آھاذا انت کہ اڈکتی بہ شتا زمین چیر گنج و اڈکتی بہ شتا ماں زمین و راہان و

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۙ وَالَّذِيْ نَزَّلَ مِنَ السَّمٰوٰتِ مَاءً بِقَدَرٍ فَانۡشَرْنَا
 بِهٖ بَلَدًا مَّيۡتًا كَذٰلِكَ نُخْرِجُوْنَ ۙ وَالَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا

تا کہ شمارہ و بگنرات فل و آھاذا انت کہ نازل کتی چہ آسمان و آپ اندازہ و سرا تا کہ گد امان کنت
 بہ بلدہ مہبتا کذالک نخرجون و اللہ خلیق الأزواج کلہا
 چہ آئی یک مرگیں شہرے سے دابہ شتا در گد بت فل و آھاذا انت کہ پیداکتی جنت جنت تمامینان و

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ۙ لَتَسْتَوْا عَلٰی
 ظُھُوْرہٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْنَ نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَیْہِ وَتَقُوْلُوْا اَسْبَحْنٰ

و اڈکت بہ شتا چہ بوجیگان و اولاکان کہ آیانی سراسر سواری کن ات۔ تا کہ بہ خوبی بندرات سرا
 ظہورہ ثم تذکروا نعمة ربکم اذا استویتم علیہ و تقولوا سبحن
 آیانی پشتا و پیداید کنت ات وقتی رب نعمت و دھدے بخوبی نشتات شتا آئی و سرا و بچوش ات پاک انت

الَّذِيْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَاَمَّا كُنَّا لَمُتْرٰنِ ۙ وَاِنَّا اِلٰی رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ۙ
 وَاِنَّا اِلٰی رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ۙ

ھاذا انت کہ تابعدا کتی بہ ما ایشرا و ما نتوت کہ اشیء یاریں تی قابو و ک و بیشک ملاوتی رب طرف البت و اڑکتی انت و
 و جعلوا الذم من عباده جزءا ان الانسان لکفور مبین ام
 و چوڑا شت چہ خدا چہ آئی و بندھاں بہر یعنی اولاد) بیشک انسان البت مزین ناشکرے ظاہرین یا

اتخذ مما یخْلُقُ بَنٰتٍ وَاَصْفٰکُمْ بِالْبَنِيْنَ ۙ وَاِذَا ابۡشَرۡ اَحَدُهُمْ
 گپت خدا چہ وقتی مخلوق و دختران و در چہتی پر شتا بچکان و ؟ فل و وہدیکہ منزہ دیگر بیت کیے پیراں

بِمَا ضَرَبَ الرَّحْمٰنُ مَثَلًا ظَلَّ وَجْہُہٗ مُسَوِّدًا وَّهُوَ کَظِيْمٌ ۙ اَوْ مِنْ
 بہ چا چیز کہ شت کتی بہ چن شتا خبر تریت آئی و دیم سیاہ و آمان دل و تنگ بیت فل آیا ہا کس

مزل ۱

زبان و سوار بوگ و وقت اے لفظان گوشگ بہ بنت
 ماں حدیث و بیان بوگتنت کہ ماں تفسیر و حدیث و کتا ہا مذکور انت۔ فل یعنی چہ سفر آخرت و سفر یاد کنت ات۔ واجہ پیغمبری اللہ علیہ و سلم سوار و وہدیکہ سبج و انتگ۔
 فل یعنی بایک اللہ نعمان جاہ یاران شکر ادا کنت اے اشیء ہیکہ ناشکرہ و راہ کیت ماں آئی و بابت گستاخی کنگ لگت چہ پیشی مہترس گستاخی و ناشکرہ چہ بوت کنت کہ پرانی اولاد جو کنگ بیت ہم چہ بندھاں و
 پیداکت ہم جنس جگ۔ اول اولاد تو بیت و وجود و یک بہرے بیت، بہ خداوند قدوس اولاد جو کنگ مقصد جوش بوت کہ آچہ جز ان مرکب انت و مرکب و حادث بوگ لکی انت، دومی ماں ولد و والد
 ہم جنسی لازمی انت دوتیں ہم جنس مہبت تو بہ ولد و والد حق و عیب ننگ بیت ادا ماں مخلوق و خالق و جانست و شہینک ہم بوت نکنت، سوم جنگ جسمانی و عقلی قوی و اعتبار ناقص و کمزور
 بیت، چوش بگوش کہ خدا بہ و تا اولاد ہم گپت تو ادائیں ناقصیں۔ آیات شرا شرم نبیت کہ بہ وقتی بہرہ خوبی اعلانیں چہر گیشینت بہ خدا حصہ ناقصیں ادائیں چہ عتبات کن ات۔ فل یعنی ہر ماں گپت اولاد
 چہ خدا و جو کنگت آہ ہمایانی و تی گمان اینکہ عیب دار و ذلیل و حقیر انت کہ اگر اشاں و موت ہما دیگن و پیداکت بوگ و جو شہر شکرنا بنگ بہرے بیت تو چہ رنج و غم و وقتی پیشانی و مجینت و ماں

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

تُنشَوُا فِي الْحَلِيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝۱۵ وَجَعَلُوا الْهَالِكَةَ

روینگ بیتاں بہت وزیوریاں واماں گر وچیل ء دل ء جبر ء درشان کت نکنت کل وادکت آیان فرشتیان ء
الذین هم عبد الرحمن انما اشاءوا شهدوا خلقهم ستکتب
ہما کہ آہست انت رحمن ء بندہ جنیں آدم کل آیاماتر انت آیان فرشتیان پیدائش ء نونوشتہ کنگ بیت

شهادتهم ويسألون ۝۱۶ وقالوا لئن لم نجدنا

آیانی گواہی وچہ آیان جنت بیت کل وگوشنت اگر رحمن ء بلوٹیں ما آیانی بندگی نہ کتکت نیستنت
لهم بذلك من علم ان هم الا يخرون ۝۱۷ امراتينهم
آیان اے بابت ء ہیچ علم ء لے کل گمان ء کار بندنت کل آیامادانگ آیان ء

كتبنا من قبله فهم به مستمسكون ۝۱۸ بل قالوا انا وجدنا

کتبے چہ وپیش گڈا آیان آئی ماں پنجگان مہر گپتگ۔ بلکین گوشنت تحقیق ما دیت
اباءنا على امة وانا على اثرهم مهتدون ۝۱۹ وكذلك ما ارسلنا

وئی پت وپیرکان یک بہ بندے ء سر اے بیشک ما آیانی رند پداں رووکیں کل وچے داب ء ما دیم نذات
من قبلك في قرية من نذير الا قال مترفوها انا وجدنا

چہ تو پیش ماں یک میتے ء ترسینو کے مگر خوشنگ بنا رکت اود ء آسودہ حالیں رومان بیشک ما دیت
اباءنا على امة وانا على اثرهم مقتدون ۝۲۰ قل اولو جنتم

وئی بت پیرکان ء یک ہبند ء سراوے شک ما آیانی پداں سرہستیں نذیری کنوک۔ گوشنت پینا بزرگین بیاراپہ شما
بأهدى مما وجدتم عليه اباؤكم قالوا انا بما ارسلتم به

چہ اے رہ بندے شرتیں رہے کہ دیت شما بلقی ء سراوئی پت ویکل وک گوشنت آیان کہ تحقیق ماشے آوریجن ء
كفرون ۝۲۱ فانقمنا منهم فانظرو كيف كان عاقبة المكذبين ۝۲۲

متوک نیستیں کل گڈا ما بدلہ گپت چہ آیان، گڈا بچار کہ چون بوت انخبم دروغ بند کنوکانی
واذ قال ابراهيم لابي وقومه اتني براء مما تعبدون ۝۲۳

وقتیکہ گوشنت ابراہیم ء گونئی پت وگونئی قوم ء کہ بے شک من بری وبنیراں چہ آئی کہ شما عباد کن ات
منزل ۶

کل یعنی زانا خدایا پرتی اولاد نیگی جنک پسندنگ کہ آوتی عادت ء رد اماں زیب سناکی و سنبھینگ ء ردوم حاصل کنت و سہمت وزیورانی شوق ء بے سار بہ بیت کہ
اے دلیل انت کہ آئی ماں وئی فکر و عقل ء نزور انت و آوتی قوت فکر ء کمزوری ء سبب ء مباحثہ ء وقت ء بیان ء قوت ء ہم دارگ تو نیت چنانچہ جنیں آدمانی تقریران ء
توک ء کمیں ہم غور و فکر جنک ء چہ معلوم بیت کہ نہ وئی دعوی ء گون خوبیں بیان ثابت کت کنت نہ دومی کس ء دعوی ء جہل جت کنت مدام نیم بندہیں گپ کنت یا فدوس
گپ ماں آئی ء آوار کنت کہ آیان ء گون مطلب ء ہیچ تعلقے
مبیت کہ چرے رہبند ء ماں مقصود ء بیان ء تاوان بیت
و مباحثہ ء تخصیص چرے حیثیت ء انت کہ ماں آئی ء ہیچ
احتیاج زیات بوگ ء سوب ء آیانی عجز کیشتر ظاہر بیت
پیش کاہک دراجیں کلام طلب ہے حکم ء کیت وادنا تیں
جملہاں ء اداکنگ مثلاً ”من اھتگتاں“ ”آشتگت“
اے ڈوس جملہ قوت بیانہ ء دلیل نہ انت۔

کل یعنی اے آیانی دگر یک دروغے کہ فرشتیان ء ماں
جنیں آدمانی صف ء شامل کنت ء نہ جنیں انت و نہ فریں
انت بلکین آیانی جنس پہ کہ جدا انت۔ کل یعنی کتام
عقلی نقلی دلیلے بے دعوی ء آیان ندر انت۔ پدا زانا
اللہ ء وھدے فرشتگان ء جوڑکت تو اشاں ہماست ء
ہمود ء اوشتوک انت کہ اشاں مردین ء بدل ء جنیں
جوڑکنگ بوتنت۔ باز خوب ! اشانی اے گواہی ماں
اعمالنا مر ء دفتر نیسگ بنت۔ ماں خدائی عدالت ء
وھدے پیش بنت تو گڈا اے ردا چہ آیان جنت کنگ
بیت کہ شما جوش پر چا گوشنگ ؟ وچہ کج گوشنگ۔
کل وسیل بکن وئی اے مشرکانگ تا خیانی ردا یک نقلی
دلیلے ہم پیش کنت کہ اگر اللہ ء بلوٹیں تو مارا اید چہ
وئی عبادت ء دگرانی عبادت وچہ دور بد اشتیں وھدے کہ
ما برابر اشانی عبادت کنوک اتیں و ما دور دارگ بوتیں تو
ثابت بوت کہ اے کار شراحت وائی ء دوست انت۔

کل یعنی اے گپ راست انت کہ اید چہ خدایا واکہ ء
ہیچ چیز بوت نہ کنت بلے آچیر ء بے مئے حق ء شرت بوگ
چریشی ء درانہ بیت۔ جوش بوتیں تو ماں دنیا ء ہیچ کار و
چیز بندہ بوت۔ کل عالم خیر محض بہ بیت، خیرانی ء تخم بہکے
بے گواہ بہ بیت ہر یک ظالم و خون روک ء جوش
گوشنتیں کہ خدایا ملوٹیں تو منارا چہ چشم ظلم و زورانی ء
مہشتیں۔ وھدے کہ اشانی کنگ ء موی دات تو
معلوم بوت کہ آچرے کار ء و شس وراضی انت۔

بہر جاو رماں مشیت و رضاء ء لزوم ثابت کنگ کتام
علی اصولے نہ انت۔ ایوک ء اٹکل ء تیر انت کہ آئی ء
بیان ماں ہشتی جزر ء چہ نصف ء ساری ء آیت سیقول
الذین اشرکوا لئن اشاء اللہ ما اشرکنا الخ ء حواشی
گوست۔ کل عقلی دلیل ء حال و اشنگ بوت آرا
یلہ کنان ء زانا کتام نقلی دلیلے پرتی دعوی ء بابت ء

دارنت ؟ یعنی خدایا دیم داتکیں کتام یک کتبے بہ آیانی دست ء انت کہ ماں آئی ء شرک ء رد انبشتہ انت کہ آپسید یہ تیں کارے۔ ظاہر انت کہ جوشیں سند اشاں
ندرنت۔ گڈا دیمتر ء اید چہ پت پیرکانی کوراسکیں رند گیری دگر اشانی کور ء باقی چے پشت کیت بس ہمیشی اشانی چہ درستان مسترس دلیل انت کہ ہمک زمانہ ء مشرکان
ہمیشی ء پیش کنان ء پیداک انت۔ دیمتر ہے ردا بیان انت۔ کل یعنی واجہ پیغمصلی اللہ علیہ وسلم ء فرمائیت کہ چہ شے پت و پیرکانی راہ ء شرتیں رہے شمارا سوج بدیاں تو گڈا
زانا شاپدا بہا کوھیں کشک ء سراہٹ کن ات۔ کل یعنی ہرچہ بہ بیت ماتھی خبر ء گوش ندریں ماوئی پت پیرکی قدیمی رہبند ء بلہ دات نہ کنیں۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی منی رشتہ گونہا گونہ کیس خدایا قائم انت کہ ہائی ہمارا پیدائشگ سہادت منار منزل مقصود ہر کسک ہر سہاراں آخر بارت و سرکنت۔
 (تنبیہ) ادا اے قصہ پیش کا بیان کنگ بوتگ کہ سبیل جن ات کہ شے منت گیس سروک ہر پت ہر کسک غلط گذران ہر آزابلہ دات شہام ہائی ہر داب ہر بکن ہت
 و اگر شہادت پیر کانی رندگری ہر سہار مرگ لوہت تو ہاپت ہر راہ ہر گام ہر گچج ات کہ آئی ہر ماں دنیا ہر حق و صداقت ہر ہرک لک کسک ووقی اولاد ہر وصیتی کت و شت کہ چہرنا
 بعد ابید چہ کیس خدایا دگر ہر کس ہر پستش ہر کن ات کما قال اللہ تعالیٰ: وَوَضَىٰ بِهَا اِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ (البقرہ کوع ۱۶) فل یعنی چہ یک دگر ہر ہر توجید ہر
 بیان و دیلان گوش داران ہر حق ہر طرف ہر رجوع کنوک
 بہ بنت۔ فل یعنی افسوس ابراہیم ہر میرات ہر حال نہ کت
 و آئی ہر وصیت ہر سہار عمل نہ کتس بلکس اللہ پاک دنیاوی
 ہر ساز و سامان داتگت ماں ہائی ہر لذتاں کیاں ہر چہ
 خدو ندر دوس ہر طرف بہک غافل بو نتت داتگت شان ہر
 چہ غفلت ہر داب ہر ٹوہینگ ہر واسطہ حق تعالیٰ ہر ووقی
 ہر پیغمبر دیم دات کہ آئی ہر پیغمبری باکل روشن ہر صاف انت۔
 آئی ہر شمار ہر حقین دین سرکت، قرآن ہی و نت شمارا
 اشکا نیتت و اللہ ہر حکمان ہر بخوبی شمارا سرکنت۔
 فل یعنی قرآن ہر جادو گوشش ہر پیغمبر ہر خبر ہر منگ ہر
 انکاری بو نتت۔ فل یعنی اگر قرآن ہر نازل بوگی ات
 تو کڈا مکہ یا ہالف ہر یک ہر دارے ہر سہارا نزل ہو تہیں
 اے خبر چہ کانی باور کنگ بیت کہ مزین ہر نہیں سہاراں
 یلہ کنان خدایا ہر رسالت ہر منصب ہر یک ہر نہیں شخصے
 در چتگ کہ آئی ریاست و دولت ہر اعتبار ہر چیزے
 نام و تواری ندرت۔ فل یعنی نبوت و رسالت ہر منصب ہر
 بھر و بانگ زانا شے دست ہر دیگر بوتگ کہ آئی گچینی ہر
 سہار بحث و تکرار کن ات۔ فل یعنی کسے ہر غنی کسے ہر فقیر
 جوڑکت، یکے ہر بی شمار مال و زردات یکے ہر چرائی ہر کتر
 دات، کسے زبرد دست انت و کسے بالا و افسر انت
 فل یعنی نبوت و رسالت ہر شرف ہر تو چہ ظاہری مال ہر
 جاہ و دنیاوی طیب و طاپ ہر بازا علی و ارفع انت و ہر
 کہ اللہ تعالیٰ ہر دنیاوی روزی ہر آیانی گوشگ ہر سہارا
 ہر بانگ نہ کت کڈا پیغمبری ہر چوزکائی ہر آیانی گوشگ ہر
 سہارے ہر دیگر بیت۔ دیمتر ادنیاء ہر مال و زر و مادی
 از بابانی اللہ ہر گورے بے وقعتی و فقیر لوگ ہر بیان کنت۔
 فل یعنی اللہ پاک ہر گورے اے دنیاوی مال و دولت
 ہر قدر نیست نہ اشئی دیگر ہر معنی ایشنت کہ مال و زر
 داران اللہ ہر گورے ہر قرب و وجاہت ہر داروک انت، و
 ایشرا بطور دلیل پیش کنت اے ہمنکر حقیر و بے قدری
 چیزیت کہ اگر یک صاحب مصلحتے ہمن کنوک ہوتہیں تو اللہ تعالیٰ
 کافرانی لوگانی بان۔ زینہ، دروازگ، قفل و تختان ہر کلال
 نقرہ و شہرے بکرتیں ہر ماں اے صورت ہر مردم اے
 گذران ہر کہ کافراں اے داب ہر از باب رسیت عموماً اشرا
 کفر ہر راہ اختیار کتگت (الاماتہ اللہ) و اے چیز
 خدو ندی مصلحت ہر بخلاف بوتگت ہمیشکا اے رہند

الہ برد ۲۵۸

۷۵۸

الذی فطرنی فاتہ سہدین ۲۵ وجعلها کلمۃ باقیۃ

مگر ہا کس کہ پیداکتی من ہر کڈا آب شک راہ سورج دت من ہر فل و جوڑکت خدایا آئی ہر خبر ہر خبرے پشت کتت گتیں
 فی عقبہ لعلہم یرجعون ۲۶ بل متعت هؤلاء و اباءہم
 ماں آئی ہر رندی ہر چکاں تاکہ آرجوع ہر جنت فل بلکس من نفعے دات آیانی ہر و آیانی پت و ہر کان
 حتی جاءہم الحق و رسول مبین ۲۷ و لجا جاءہم الحق
 داتگت آتک ہر آیانی راستین دین و پیغمبر صاف بیان کنوکس فل و وہدیہ سر بوت بہ آیانی راستین دین
 قالوا ہذا سحر و انا بہ کفرون ۲۸ و قالوا لولا نزل ہذا
 گوشش اے جادوے و تحقیق ما اشئی نہ متیں فل و گوشش ہر چہ ایر نہ کت اے
 القرآن علی رجل من القریتین عظیم ۲۹ اہم یقسمون
 ستران یک مزین مردے ہر سہارا چہ اے دوہیں سہارا گانی فل آیانی ہر ہر بانگ کنت
 رحمت ربک نحن قسمنا بینہم معیشۃم فی الحیوۃ الدنیاء
 تہی رب ہر رحمت فل ما بہر ہر بانگ کنگ آیانی میانجی ہر روزی ہر آیانی ماں دنیا ہر زندہ و
 رفعنا بعضہم فوق بعض درجت لیکن بعضہم بعضا اسخرا لک
 ہر ز کت ماہتے ہر سہارہتینانی درجہ تاکہ ہر کنت لختے دگر لختے ہر را خدمت کار فل
 و رحمت ربک خیر مما یجمعون ۳۰ و لولا ان یكون الناس امۃ
 تہی رب ہر رحمت بہتر انت چہ آپہرے ہر کڈا نکرانت فل و اگر ہر ہوتیں اے ہر ککل مردم بہ بنت ہر بچہ دین ہر
 و احدۃ لجلعنا لمن یکفر بالرحمن لیوئتہم سقفا من فضۃ
 سہارا تو البت ہر داتگت ہر ہا کساں کہ منکرانت رحمن ہر ہر آیانی لوگاں چہت چہ نقرہ ہر
 و معارج علیہا یظہرون ۳۱ و لیوئتہم انوابا و سورا علیہا
 و ہر انکان کہ بہ آیانی سہارا کنت۔
 و ہر آیانی لوگاں در وازگ و تخت کہ آیانی سہارا
 یتکون ۳۲ و زخرفا و ان کل ذلک لہامتاۃ الحیوۃ الدنیاء
 تہد دینت و طلاء فل و نیست انت اے کل ابید چہ کیس فائدگ زورگ ہر دنیا ہر زندہ ہر

اختیار کنگ نہ بوت۔ ماں حدیث ہر ہست کہ اگر اللہ پاک ہر نزدیک ہر دنیا ہر قدر و قیمت یک شہادے ہر بانزل ہر برابر ہوتیں تو کافرے یک گتے آپ ہم ملائیں۔
 شراب ہر چیزیکہ خدایا گورے این کڈا دنی بہ بیت آرا اللہ ہر گورے سیادت (سروری و حاکی) و وجاہت و یہ نبوت و رسالت ہر معیار قرار دیکل کتام حدیث صحیح بیت
 واجہ شاہ صاحب ہر شہادت کنت ہر یعنی کافرے اللہ ہر پیداکت جلسے تو آرا راحت برسیت، ماں آخرت ہر و دانی عذاب ہر گرفتار بیت اگر اشرا ادا آرام دیک
 بہ بیت توکل مردم کفر ہر راہ ہر گام گچوک بہنت ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ
 وَاخِرَتِ تَنْبِيءِ رَبِّهِ كَوْرًا بِمُتَّقِيَانِ اَنْتَ وَدَهْرِكْسُ كَبِيْءِ خِيَالِ بُوْتِ حَرَمِيْنِ يَادِ
 نَقِيضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهَوْلَهُ قَرِيْنٌ ۝ وَانْتَهُمْ لِيَصُدُّوْهُمْ عَنْ
 مَقْرَنْيْنِ مَا يَآءِيْ يَكُ شَيْطَانُ كَلِّ اَشِيْطَا اَنْتِ اَنْتِ فَكَلِّ وَتَحْقِيْقِ شَيْطَانِ مَسْخِ كَنْتِ مَرْدَا نِ اَنْتِ
 السَّبِيْلُ وَيَحْسَبُوْنَ اَنْهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝ حَتّٰى اِذَا جَاءَ نَا قَالُ
 رَاهِ وَا مَرْدَا نِ كَنْتِ كَرَايَا نِ بَدَا يَتِ يَافِتِهٖ اَنْتِ وَدَا كَلِّ وَدَهْرِيْ كَيْتِ بَرِيْءِيْ كَوْرًا كَوْرًا
 يَلِيْتُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْبَشْرِ قِيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ۝ وَلَنْ
 وَتِيْ شَيْطَانًا اَنْتِ وَرَبِّجَا تَبِ بُوْتِيْ نِيْ وَتِيْ مِيَا جِيْ اَنْتِ دَوْرِيْ مَشْرِقِ وَغَرْبِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ وَرَبِّجَا
 تَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ اِذْ ظَلَمْتُمْ اَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ۝ اَفَاَنْتَ
 فَاَنْتَ نَدْنَتْ شَمَارًا مَرُوْجِيْ بِرَبِّجَا كَلِّ شَاظِلْمِ كَلِّ بِيْشِكِ شَمَا نِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ
 تَسْمِعُ الصَّمَّ اَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ فَاَنَّا
 اَشْكَا نِيْ نِيْ كَرَا نِ رَاهِ يَارَاهِ سُوْجِ دَنْتِ كَوْرَا نِ وَهَا كَسِ اَنْتِ كَرَا نِ مَآ ظَا هِرِيْ كَرَا نِيْ اَنْتِ كَرَا نِ
 نَذِّهْبَنَّ بِكَ فَاَنَّا مَنُّهُمْ لَنْتَقِيْبُوْنَ ۝ اَوْ نُرِيْكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ
 كَرِيْ مَابِيْزِيْ تَرَا جِيْ اَدَا كَرَا نِيْ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ
 فَاِنَّا عَلِمْنَا مِمُّ مَقْتَدِرُوْنَ ۝ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِيْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ اِنَّكَ
 تَحْقِيْقِ مَابِ اِيَا نِيْ سَرَا زُوْرِ مَسْنِدِيْ - كَلِّ اَمْضِيْ بُوْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ
 عَلٰى صِرٰطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ وَاِنَّ لَكَ لَازِكْرًا وَلَقَوْلِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُوْنَ
 تَحْكِيْمِيْ رَاهِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ
 وَسْأَلُ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَا اَجْعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ
 وَبِئْسَ اَحْوَالِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ
 اِلَهًا يُعْبَدُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيٰتِنَا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 مَعْبُوْدَا نِ كَرَا يَا نِيْ مَبَا دَتِ كَلِّ بِيْئِ وَتَحْقِيْقِ مَادِيْمِ دَاتِ مَوْسٰى كُوْنِ وَتِيْ نَشَا نِيَا نِ فِرْعَوْنَ وَآءِيْ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ اَنْتِ

۳۹

۱۰

منزل ۶

ول یعنی ماں دنیا عیش و راحت و کل شریک انت مگر آخرت گوں وقتی دائمی نعمتوں و دادوں پہ تقویٰ داریں مردمان مخصوص انت۔ ول یعنی ہر شخصے چہرستیں نصیحت و خداوندی
 یاد و دیم و تاب دیان بیت بہ آئی سرایشیٹلنے پر خاصیں رھبند و مقررکنگ بیت کہ آئی ہر و ہد اکر اچہ دین و دستور و نگینیت و مال دل و سبک داب و وسواس
 چکل دنت۔ اے شیطان داں دوزخ و اے شخص و رفیق و ہمراہ انت۔ ول یعنی شیطاناں آیاناں چہرنیکی و راہ و دور داران بنت مگر اشان عقل و عینش مسخ بنت کہ ہمار دین راہ و
 صواب زانتت بدی و نیکی و میانجی و فرق و تضادات و گیش و گوارکت نہ کنت۔ ول یعنی خداے پاک و گوارا سر بواں نوں آیانی جم تہج بنت کہ منے ہمراہ چونیں بدین انتت
 آساعت چہ زہر و حسد و گوشتیت کہ در پختا منی و تہی در میان و مشرق و مغرب و فاصلہ ہوتیں میک دمانے ہم من تہی ہمراہی مکتیں۔ کم نجت اہل چہ منی دیم و بنگل۔ حضرت شاہ صاحب
 نبشتہ کنت یعنی ماں دنیا و شیطان و مشورہ و سرا
 کار بند بوبت و او داچہ ہمراہی و پشتومانی اظہار کنت اے
 رنگ و ہمراہ لہتین و حق بنت و لہتین و مردم۔
 ول دنیا و دستور انت کہ ماں ہرچ مصیبتے و خوردیں و
 مزینیں کل شریک بہ بنت تو ا مصیبت چیزے سبک معلوم
 بوگ و لگیت۔ مثل مشہور انت ”مرگ انبوہ جتنے
 دارد“۔ مگر ماں دوزخ و تمایں جن و انسانیں شیطاناں و
 زندگی کی کوکاں و زندگی کی کنگینانی ماں عذاب و شریک
 بوگ تہج کس فائدہ نذنت۔ عذاب و تہندی ہنکر بیت کہ
 کہ چہ اے داب و سطحی خبراں تہی یا کی بیت نہ کنت
 حضرت شاہ صاحب نے نبشتہ کنت ”یعنی کافر کوشتت کہ
 آیاناں ماں عذاب و گرفتارکت۔ خوب بوت اشان و
 ہم سلامت نہ منتنت بلکہ اگر دگہ کسے و گرگ بیت
 تو آسراچے فائدہ رسیت۔ ول یعنی کوران و حق و راہ
 سوچ دیگ یا کران و حق و توارشکنا تنگ و ہما کساں
 کہ ماں صافیں غلطی و گمراہی و سرگردان انت آیاناں چہ
 تہار و کی و درکنان و راستی و صافیں کشک و سہل
 کنگ ماں تہی اختیار نہ انت البت خدا تعالیٰ و
 اختیار انت اہر چیکہ بلو بیٹت ماں تہی توارہ تاثیر
 پیدا کنت۔ بہر جا ورتو اے غم و مور کہ اے کلاں پر جا
 حق و قبول دار نبنت و پر جا ورتی انجام و برباد کنگا کنت
 اشانی معاملہ و بہ خدا و حوالہ کنن ہماوت اشانی عملانی منراہ
 دنت۔ اگر تہی وفات و پیدداتی تو ہم شر و تزارا پیش اراہ
 سزادات تو ہم شر! بہر رنگ و نہ اشان چہ منے قابو
 درشت کنت و نہ ما اشان و سزاء بغیر لہ دہیں۔ تہی
 کار ایوک و ایش انت ہر و منی بیٹت و ہرچ حکے کہ
 سہ بیت آئی و سراگوں مضبوطی و تارا قائم بدار و برا
 وقتی فرض و ادا کنان بو چاکہ دنیا بکس دگہ جیسے بہ دگہ
 کشکے و سر بگرت۔ شہاچہ اللہ پاک و ہر بانی و ہر بکس
 راہ و سہرات کہ حرائی و یک قدرے اینگو آنگو کنگ و
 حاجت نیست و نہ تمام ہوا پرست و واہگ و او مانانی
 طرف و دلگوش گور کنگ و حاجت انت۔
 ول یعنی قرآن کریم بہ تہی و تہی قوم و خاص فضل و شرف
 سبب انت۔ چریشی و مستہرین عزت و نیک نجتی چہ
 بیت کہ اللہ و کلام و تمام دنیا و نجات و فلاح و ابدی
 دستور العمل بہ ہمایانی زبان و نازل بوت و آیاناں اے

قرآن و اولی مخاطب قرار گپنتت۔ اگر عقل نہ تواسے مردمانے مزین شائیں نعمت و قدر و کنتت و قرآن کہ آئی پر ایاناں مزین قیمتی نصیحت نامہ ہے بہ آئی و ہدایت و سرا عمل
 کنان و چہ درستاں پیش دنیاوی و اخروی سعادتاتی خدا بندہ بندت۔ ول یعنی و میرے سوال بیت کہ عظیم الشانیں نعمت و قدر شہاچہ ہم کنگ و اے فضل و شرف و
 چے شکر گنگ؟ ول یعنی تہی کنگ ہما انت کہ آپشی نبیانی شگنت۔ شرک و تعلیم ہر نبی و نہ دات نہ اللہ تعالیٰ ماں کتام دین و اے گپ جائز قرار دات کہ چہ
 آئی و ابید دگہ کسے و پستش و بکن ات و اے ارشاد کہ ”جست کمان و بچار ات یعنی ہر وقتیکہ گوں آئی و ملاقات بیت (جو شکہ شب معراج و بوبت) یا آیانی
 احوال و چہ کتاباں تحقیق کنن ات۔ بہر جا ورت تحقیق و قنیشش و بردا ہرچ و سائلے کہ ہستت آیاناں و کار مرز کنگ و چہ صاف ثابت بیت کہ ماں کتام آسمانی دینے و ہم کدی
 شرک و اجازت نہ ات ۱۲

و یعنی مجزیہ یاں و پے کلا گش زرتنت۔ و یعنی یکے چہ دومی و مسترس نشان و تی قدرت و موسی و صداقت و پیشد اشت۔ و یعنی آخر ہما نشان دیم و انتت کریک
 حسابے و آیایا عذاب و رنگ و داروک انتت۔ چوشکہ ماں سورہ اعراف و گوشت فارسلنا علیہم الطوفان و الجراد و القتل و الضفایع و الذمرایت مفضلت
 (اعراف رکوع ۱۶) مطلب ایش ات کہ ترسان و چہ و تی کاراں دست و بکشتت۔ وک "ساحر" آیانی گفت گور و محاورہ و عالم و گوشتگش۔ چیا آ دور و مسترس علم ہایا
 گور و جادوات۔ شایدے خوشاد و نرمی و وید و حضرت
 موسی و راطسہ ہر گون ادب احرام و لقب ایش دات
 و چہ و تی باطنی خباثت و اشارہ ہر اے طرف ایش ہم کت کہ
 ماتر ارا نبی ہنگت ہم قبول نہ کنیں ایوک و ترا یک استادیں
 جادوگرے زانیں۔ و یعنی تی رب و ہرچ دستور
 دعاء و ترا سوج دانگ و ہرچیکہ گون تو عہد کرتگ بہ
 ہمانی و روع معنی حق و دعا کن کہ اے عذاب چہ مادور
 بہ بنت اگر چہ تی دعا و برکت و ہنجوش بوت تو ماضو
 بہ کشک و سرار ہادگ بتیں و تی خبر ضرور قبول کنیں۔
 و یعنی و ہدیہ تکلیف دور بوت و نصیبت و ساعت
 ٹگل ات یکدم چہ و تی قول و قرار و پرتنت۔ چوش بگوش
 کہ اشاں بچ قول و قرار نہ کتگت۔ وک ماں ہا چاگر دے
 ملکاں مصر و حاکم و مزین عزت و شرف ہستت و جود و
 نہراں ہم ہمانی و جور و کتگتت، دریائے نیل و آب و قرآن
 ماں و تی باغ و آورتگت۔ مطلب چوش انت کہ ماں
 اینکر ٹوہیں از بابانی موجودگی و زانا معنی حیثیت ہمکر انت
 کہ موسی و ڈولیں مردے و دیما و تی گردن و بچکینیں
 و یعنی موسی و گور و نہ پیسہ ہست نہ حکومت نہ عزت
 نہ چوشیں سر ظاہری کمالے گون آئی و ہست دانکہ خبر
 کتگت و و ہدے ہم خبران و صاف نہ گیشینیت۔
 وک گوشتت کہ آئی ووت جواہرات سنگہ دست و
 کتگت و ہر وزیر و امیر و سرکہ مہربان بوتیں آئی و
 دست و ہم طلا و سنگہ ماں کتگتی و آئی و دیما فوج قطا
 بنڈان و اوشتا کتگت۔ مطلب چوش ات کہ ماہرے و
 عزت و دین تو ماے داب و کنیں۔ زانا خدا کے و تی
 نائب جور کنان و دیم بدنت تو آئی دست و طلا و
 سنگہ و کش و فرشتگان فوج ہم مہبت
 و یعنی چہ و تی احمق گت ماں قوم و رابے و قوف جور کت
 اکلاں احمق امی و خبرش گت۔ حقیقت چوش انت کہ
 ماں آمد مانی تباں خدا و نافرمانی چہ پیش و داخل
 بوتگت پیشکاروت زوت و فرعون و دیم و کپنتت
 وک یعنی ہا کارش کتنت کہ پرایاں عادیہ خدا و غضب
 نازل بیت۔
 وک یعنی یہ رند و آ یو کیں نلاں آیانی قصہ یک
 عبرت کیں مثالے و ڈول بریان بیت۔

فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۷۶﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ
 كَذَّبُوا كُفْرًا كَذَّبُوا هَدًى هَدًى آيَاتِنَا كُفْرًا كُفْرًا كُفْرًا كُفْرًا
 قَمِيهَا يَضْحَكُونَ ﴿۷۷﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
 نَشَانِیاں آیایا کڈگ بنا کت و ہرچ نشانی بیے کہ ماہرے ہستت آچہ اولی و مسترات و
 وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۷۸﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّحَرُ
 وکپت ما آیایا و گون عذاب تاکہ آ و اتر بکشتت و گوشتت اے جادوگر و
 ادْعُنَا بِرَبِّكَ بِمَا عٰهَدْتَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُتَدُونٌ ﴿۷۹﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا
 تو اے بچن پیستیگی و تی رب ہنجوش کو حی کت تی گور و ما الم و پے راہ و سر اکائیں و گدا و ہدے کہ ما
 عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذْ هُمْ يُنْكثُونَ ﴿۸۰﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
 چہ اریاں عذاب دور کت آیایا و تی عہد و پر دشت و تو اے رجعت فرعون و تی قوم و
 قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ
 گوشتی اے منی قوم آیایا انت منی دست و مصر و بادشاہی و اے جواں کہ رہنت منی
 تَحْتِي أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿۸۱﴾ أَمْ أَلَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ
 (محلانہ) چیرے۔ آیایا گدا نشانہ گنرات و چون من ہن ہستان بہتر چہ شخص و کہ آ
 مَكِينٌ ۚ وَلَا يَكَادِبِينَ ﴿۸۲﴾ فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُ رَبِّهِ مِنْ
 بڑگ و وارنت و صا خبرت نہ کت و گدا پے چادور و یک بوت آئی و سر سنگہ طلا و
 أَوْجَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿۸۳﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ
 یا پے چانیا کتنت گون آئی فرشتیاں جمع ہواں و
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۸۴﴾ فَلَمَّا اسْفُونا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
 بیشک آیایا موم انتت نافرمانیاں گدا و ہدے آیایا زہر برایتت مارا و باجرا یاں ہر گت گدا ما غرق کت
 أَجْمَعِينَ ﴿۸۵﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿۸۶﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ
 درستان و گدا ما جور کت آیایا و پیش رو و کت داستا پے ندی مردماں وک و ہدیہ پیش کت بوت مریم و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مَرِيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْلُكَ مِنْهُ يُصَدُّونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالُوا أَلِهَتُنَا خَيْرٌ

مچک و مثال انکت تہی قوم چہ آئی و صدا بالا کنت۔ و گوشت آیت مے معبوداں بہتر انت

أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ الْأَجْدَلُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥١﴾

یا عیسیٰ ط پیش نہ کنت اے مثال و اساکر یہ جیڑہ و نیت و بلیں آتوے جنگویں

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٢﴾

زانت اگر یک بندہ کے کہ ما آئی بر فضل کت و کت ما آئی یک مثالیہ بنی اسرائیل و ط

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِنَّ

واگر مابوئیں در جین بدلا شے فرشتیان و ماں سر زمین و خلیفہ بنت و و تحقیق آ (عیسیٰ)

لَعَلَّكُمْ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرْنَ بِهَا وَأَتَّبِعُونَ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٤﴾

البت نشانی انت قیامت و ط گڑا مال کی شک کن ات و نی زندگی و کن ات۔ اے یک تجکیں را ہے۔

وَلَا يُضِلُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥٥﴾ وَلَمَّا جَاءَ

وہ جلالت شمارا شیطان بیشک آ شے دشمن انت ظاہریں و و وہدیکہ آتک

عِيسَى بِالْبَيْتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَابْتِئَانٍ لَكُمْ

عیسیٰ گوں نشانیوں گوشتی تحقیق آرتگوں پر شامافادہ مندی خبر ط تاکہ من بیان بکناں پر شما

بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا إِنَّ اللَّهَ

بہا لختے خبراں کہ ماں آئی و شما اختلاف کن ات و گڑا جہ خدا بتس ات و نی جہاں بگراں۔ بیشک اللہ

هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٦﴾ فَاخْتَلَفَ

آوت انت مخرب و شے رب گڑا ہائی و عبادت و کن ات ہمیش انت راہ تجکیں و گڑا جیڑہ کت

الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ

جماعتاں و ت ماں و ت و ط گڑا زار انت پر ہماں کہ ظلمش کت چہ عذاب و

الْيَوْمِ ﴿٥٧﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ

در د رویوں و ط۔ آیا انتظار نہ کنت مگر قیامت و ایک بنیت آیانی گور و انکت و آیایں

منزل ۶

ط حضرت مسیح علیہ السلام و وہدے ذکر بیا لیں تو عرب و مشرکاں ملک پر سر زرتکت و تہر تہریں توارش حجت گزرتکت۔ ماں لھتیں روایتاں ہست کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و قرآن کریم و اے آیت و نت " اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ (انبیاء۔ رکوع ۷) گوشگ و لگنت نصاریٰ حضرت مسیح و عبادت و کنت نون بگوش! کہ مے معبود شرانت یا مسیح علیہ السلام، ظاہر انت کہ شما مسیح و شر گوش ات و ہدے ہما (معاد اللہ) ماں آیت و عموم و داخل بوت تو مے معبوداں ہم گوں انت۔ ماں لھتیں روایتاں ہست کہ واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و یک بر فرمائیت لیس احدک یعبدون من دون اللہ فیہ خیر " وراہنتش زاناں ماں مسیح و ہم چہ خیر و خوبی نیست۔ ظاہر انت کہ آیت و واجہ نبی و اے لفظانی مطلب چہ ہما چیزانی بابت و ات کہ مردماں آیانی بندگی و کنت و اشاں آیایں و چرے کار و ہمن نہ کنت و نہ وئی بیزاری و اظہار کنت مگر اے ایراد گروکانی مدشا تو محض جیڑہ پیداکنگ و مہرٹ کنان و حق و دور دارگ ات ہمیش کاہ زانت چوشیں معانتش گنت کہ آیایں متکلم و مراد و برخلاف انت کردی گوشنتش کہ سب ما معلوم دار بوتیں شما ہم بہ ہاداب و تی پرستش کنائینگ لوٹ ات ہنجوش کہ نصاریٰ و مسیح پرستش کنت۔ شاید کردی جوش ہم گوشنتش کہ و ت قرآن و حضرت مسیح و مثل جوش بیان کنگ ات مثل عیسیٰ عند اللہ کمثل آدم خلقتہ من تراب شتر قال لہا کن فیکون (ال عمران رکوع ۶) نون و ت بجات کہ مے معبود شرانت یا مسیح۔ آئی و پر جاگوں خیر و یاد کن ات و مے معبوداں و بد گوش ات و خدا بزانت اشاں و گہ ہے چہ گوشنتش اے تمہیں خبرانی جواب ماں دیم و آیت و پیدا کنت۔ و ط یعنی نہ تیوگ و ہے یکیں مسئلہ اشاں گرو دار کنت بلکیں اشاں بروتی تب و ط و جنجال دار و ک انت تجکیں و صافیں خبر و اشانی دماغ کردی ہم قبول نہ کنت ہنجی نا و معنی بحث و پے بے کاریں جیڑہاں مخلوق و دلگوش کنت باریں کجا ہما شیطانیں کہ آیایں مردمان و پی و تی عبادت و سکیں دینت یا کجا آ سنگ و بتاں کہ کسے و را چہ کفر و شرک و دور دارگ و اصلا قدرت نہارنت و کجا خدا و ہما مقبولیں بندہ کہ برائی و اللہ پاک و خاص فضل فرمائیت و پے اسرائیل و ہدایت و آرا او شتارینت کہ آئی بروتی بندہ بوگ و بردا اقرار کنوک ات و آئی و تی امت و سبے چیز طرف دعوت دیوک ات ان اللہ ربی و ربکم فاعبدوہ و ہذا صراط مستقیم و آیایں مقبولیں بندہ و العباد باللہ حسب جہتم یا لیس فیہ خیر گوشگ بوت کنت؟ یا اے سنگانی بتاں آئی و ہمسری و کت کنت؟ یا دیدار ات قرآن کریم کام بندہ مے ہم ہدائی درجہ نہ دنت آئی و کلیں جہاد بہ مے مضمون و برخلاف انت۔ ہو جوش ہم کت نہ کنت کہ تیوگ و چہ اتحقانی خدا جو کنگ و یک مقرب و مقبولیں بندہ مے و را بسنگانی و ناشرانی برابر کنت و ط یعنی ماں عیسیٰ علیہ السلام مثل فرشتیاں آثار و علامات موجود انت (جوش کہ ماں سورہ مادہ، آل عمران و کہف و فوائد ان اشارہ کنگ بوت) گوں ابیکر خبر و کس موجود بوت نہ کنت اگر ماہ لوٹیں تو چہ شے نسل و ہے داب و مردم پیدا کنیں یا بے شے جاگ و چہ آسماء فرشتیان و آراں

بر زمین و سرا آباد کنیں مارا کل قدرت حال انت مکی یعنی حضرت مسیح و اول سر آیک و خاص پہنی اسرائیل ایک نشانیہ ات کہ چہ بت بغیر پیدا بوت، و عجیب عجیب حجرات تی پیشداشت آئی و دوبارہ پیدا بوگ قیامت و نشان بیت۔ چہ آئی و نزول و مرم معلوم کنت کہ قیامت باطل نزدیک آتگ۔ و ط یعنی بر قیامت ایک مال دل و شک میار ات و ہرچ تجکیں راے ایمان و توحید و شمارا سوج دیدگیان بہ ہائی و سر بروٹ مبادا شمارا شے ازلی دشمن شیطان چہ راہ و دور برداربت۔ و ط یعنی پختہ میں خبر انانی و حکمت و ک یعنی دینی گپے رب یا لھتیں ہما چیزاں کہ موسوی شریعت آیایں حرام قرار دتکت آیانی حلال بوگ و من بیا کنان مکا قال: وَلَا تُحِلُّ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ (آل عمران ۵۷) و اے تعلیمات واجہ مسیح علیہ السلام و بجات چونکا گوں صفائی و خدائے واحد و ربوبیت و معبودیت بیان فرمائینگ و ہے توحید، انقاد و اطاعت رسول و صراط مستقیم قرار دتگ و ط یعنی اختلاف جاکت پہو آئی و منکر بوتنت نصاریٰ قائل بوتنت۔ پیدانصاری دیترا ماں باز تو لیاں (فرقہاں) تقسیم بوتنت کسے حضرت مسیح و خدا و چک پیشداریت کسے آئی و چہ سے خدایاں یکے قرار دنت، کسے و گہ گئے جنت۔ واجہ مسیح علیہ السلام و تعلیم سرچریشاں یکے ہم اوشتوک نہ انت ۱۲

و یعنی چو شمس صافیں بیانات و ظاہریں ہدایات و باوجود ہم ہر کس کہ نہ منیت آخر کئی راہ چاروک انت آسانی احوال پیش دارنت کہ بس ایشاں ہما سعت و متوک بنت کہ قیامت یک دم ایشانی سر و بان و بوشیت، حالانکہ آوہد و متک بیچ سود مند نہ بیت۔ فل آکر و دوست چہ دوست و دور بھیت کہ مبادا چہ آئی و سبب و من گرفتار بیان، دنیا و تمایں دوستیاں و دوز و اہیاں سنگ بنت (سدرت) انسان پشتون بیت کہ گوں فلان ناشریں مرد و پر چادوستی اکت کہ مروچی چہ ہمانی و بسکین ماں عذاب و گرفتار ہوتے۔ آساعت و محبت و مزین جوش

لَا يَشْعُرُونَ ۱۰ الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا
 خبر ہن نہ بیت و ہبلان آروچ و یک دگرے و دشمن بنت مگر
 الْمُتَّقِينَ ۱۱ يُعْبَادُ الْأَخْوَفُ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۱۲
 پر ہیزگار ان فل اے منی بندگاں نیست انت ترس پہ شامروچی و نہ شامگناک بیت و
 الَّذِينَ آمَنُوا بِالْآيَاتِ وَأَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۱۳ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ
 ہماک ان کہ ایمان آرت بہ منے آیتاں و ہست انتت فرماں ہزار و داخل بیت ماں جنت و شام
 وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ أَنْبَاءَ غَيْرِهَا وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْحَقِّ
 و شام لوگ بانگ بہ و شح حالی و چپ و چاگر و تریگ بنت آسانی کاسگاں طلاء
 وَأَكْوَابٍ ۱۴ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ
 و کوز لکان و ہست ماں بہشت ہر چہ دل بکشیت و لذت بگرت چہ چہ آسانی کوز و
 أَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۱۵ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا
 شامان آئی و پہ ملامیگی بیت۔ و اے ہما بہشت انت کہ شمارا میراث دیگ بوتکت بہ عوم و
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۶ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۱۷
 شے عملانی و پہ شامہست ماں آئی و نینگ بازیں کہ چہ آیاں شام و رات و
 إِنَّ الْجَحِيمَ مِمَّنْ فِي عَذَابٍ مُّبْتَلُونَ ۱۸ لَأَيُّكُمْ عَمِلَ
 بے شک گناہ گار ماں دوزخ و عذاب و انت دائمی۔ سست کنگ نہ بیت چہ آیاں
 وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۱۹ وَظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۲۰
 و آیاں ماں دوزخ و کپنت نامیت ہوان وک و ماہ آیاں ظلم نہ کت بلکن آیاں و ت نا انصاف انتت و
 وَنَادُوا رَبَّهُمْ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكْشُونَ ۲۱ لَقَدْ
 و توار کنت اے مالک ہا ہا ہا ہا کہ بہ مرکہ حکم کنت پاتہی رب، و اکوشیت بیشک شاپہ ملامی جلو کت تحقیق
 جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ۲۲ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
 ما سرت شمارا راستیں دین بلکن گیشتر چہ شامتی و ناپ نہ کنوک انت و آیا آ پچائیں ارادہ دارنت چہ کارے

دار و کیں واجہ چہ و تی محبوب و صورت و سخت ہزار ی در شان کنت۔ البت ہر کس و دوستی و محبت پہ خدای و اسط ات و آئی و بنیاد خدا ترسی ات ہما کار و کیت و بس۔ فل یعنی نہ دیم و ترس و نہ نشت و غم۔ فل یعنی گوں دل و یقین ایش کت و گوں و تی دست و یاد چم و گوشاں و غیرہ آئی و حکم و فرمانہ دار بوتنت چہ ہما ایمان و سلام و میبانی و فرق ظاہر بیت جوش کہ ماں حدیث جبریل و ایشی و مفصل بیان بوتک۔ وک یعنی نوک ورنائیں بچک ہمیشاں و زوران و رو آ کنت۔ وک چہ در سناں اعلائیں و افضلترین چیز کہ جرائی و چمان و راحت حاصل بیت و دیدار انتت حتی سبحانہ و تعالیٰ و در زقا اللہ بفضلہ و متہ۔ وک یعنی شے بت آدم و میراث پدا شمارا دست کیت چہ شے عملانی برکت و چہ اللہ پاک و ہر بانی و۔ وک یعنی پسند کنان و در جنات۔ وک یعنی نہ عذاب و مانے محفل بیت و نہ سبک کنگ بیت دوزخی پہکہ ناامیت بنت کہ نون چہ ادا در کپک و رلیہ نیست۔ فل یعنی ماں دنیا نیک و بد و تمام چیزان و سوچ ایشاں و دانگت و گوں پیغمبرانی دیم دیگ و ما محبت ہم تمام کت۔ کت ہم جو انیں عذریں پہ ایشاں پشت نہ کپتکت۔ پدا ہم ایشاں قبول نہ کت و چہ و تی ناشریں کاراں دستش نہ کش ات۔ چوشیں کسان سزا دیگ بہ بیت تو آرا کتے ظلم گوشت کت کنت وک مالک فرشتہ تے و نام انت کہ آہنم و دار و خہ انت، دوزخی ہمانی و توار پر جنت کہ نہ مارا موت کیت و نہ ما چہ عذاب و ستکار بنیں، گوں و تی رب بگوش کہ یک برس عذاب دیان و منے قصہ و تمام بکن چوش بگوش کہ چہ نجات و ناامیت ہوان و موت و واہگ و کنت۔ وک یعنی چہ شور و واویلا و شمارا بچ فائدہ نہ سیت شمارا ملام بہے داب و زندگوازی نیکی انت۔ گوشتنت کہ دوزخی ہزار سال و چہ مال جنت گدا آہے جو آہ دنت۔ وک یعنی آسرا بہے جرم و سراسر نیست کہ چہ شمارا کس حق و نام و چہ تکت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دل عرب کافران واجہ پغیرہ مقابلہ و داماں تہہ تہریں فریب کاریاں گلائیش اتنت و تدبیرش کنگت مگر اللہ پاک و پیر اندریں تدبیرہ روء ایشانی کل تدبیرہ کار کنگتنت۔ حضرت شاہ صاحب غبثہ کنت کہ کافران و تانا شور و مصلحت کت کہ چہ مئے کوتاہی و اے نبی و کار دیمائنت آئندہ ہر کسے اے دین و قبول بکنت آئی و ہمنکر لٹ و کٹ بکنت کہ آبزار بوان و پدماں و تی اولی دین و واتر بکنت و ہرا جہنی مردے ماں مئے بازار و بیٹ آئی و ساری و ڈاہ بدے ات کہ اے شخص و گور مندی اے خبر و شور اشاں کت و اللہ و ت شور کت ایشانی ذلیل و سوا کنگ و۔ ووتی دین و پیغمبر و سر بلندی دیگ و آخر اللہ پاک و ارادہ غالب بوت۔ دل یعنی آیانی دلائی رازاں ما زانیں و ہم آیانی چیریں مشوریاں ما اشکنیں و حکومتی انتظامی دستور و روء مئے فرشتہ (کرما کاتبین) آیانی کل کاراں عملان و نوشتہ کنان انت۔ اے تمام ماں قیامت و پیش بنت۔

دل یعنی چریشی و مستریں ظلم پے بیت کہ یہ اللہ و بچک و چنگ تجویز کنگ بہ بنت۔ تمہیں نبی اشان و بگوش کہ اگر بفرض مجال خدائے اولاد بہ بیت تو من اولی شخص اوں کہ آئی و اولاد و پرستش و کناں جیا کہ من ماں دنیا و چہ درستی زیات تر خدائے بندگی کنو کاں و ہر کس و ہر قدر تعلق گوں خدائے بیت حمانست و گوں آئی و اولاد بگوگ لو طیت۔ پدا و ہک من چہ اول العابدین بوگ و کتام ہستی و آئی و اولاد نہ متاں تو شتا کلام اللہ و حق و متوک ات کہ آئی داں فرضی اولاد و حقوق و جاہ کارت۔

تنبیہ و لہیں مفسران آیت و مطلب چوش گپنگ کہ اگر ماں شے اعتقاد و اللہ و کتام اولادے ہست تو یاد بدارت کہ من بہ شے مقابلہ و ہما یوکیں خدائے عبادت کنو کاں کہ آئی چہ اولاد و نواسگان مقدس پاک انت۔ لہتین و عابد و معنی لغتہ جاحد (منکر) پیش داشتگ یعنی اے فاسدیں عقیدہ و اولی انکار کنوک و رد کنوک من و تان۔ لہتین و نزدیک و "ان" نافیہ انت، یعنی رحمان و کس اولاد نہ انت مگر اے زیات قوی نہ انت و دگہ ہم احتمالات ہست انت کہ آیانی کلانی بیانا ادا موق نہ انت و اللہ تعالی اعلم۔

دل یعنی ہرچ خبرانی نسبت و اے مرد ماں خدائے طرف کنت مثلاً اولاد و غیرہ۔ چریشاں اللہ تبارک و تعالی پاک و منترہ انت۔ ماں آئی و ذات و چوشن امکان نیست کہ معاذ اللہ کہے و پت یا چک جو طر بہ بیت۔ دل یعنی ماں غفلت و جاقت و نشہ ہرچے چہ دپ کنت آئی بکشت اے مرد ماں دگہ جنت و روح ماں دنیا و لبیب و تماشہ و بگوازینت آخر ہما وعدہ تمگیں روح ایکل انت کہ ماں آئی و یک کت ایشانی و تی گناخی و ناشریں کارانی تمام و چشت۔ دل نہ ماں آسمان فرشتہ و روح و ماہ معبود جو طر بوت کنت و ماں زمین و بت غیرد کل زمین و آسمانی خلقت و تہما خداوت معبود انت کہ ہما تی فرس و تاعرش و مالک انت و ماں تمام ہستیں عالم و گوں تی علم و اختیار و سر و چیر کنت۔ دل یعنی قیامت گدی کیت و آئی و علم و ایوک و ہما خدا بندوت زانت۔ دل یعنی اوداسر بوان و کلانی نیکی و بدی و حساب داد بیت دل یعنی اینکر سفارش کت کنت کہ ہر کس آئی و علم و روء کلمہ اسلام و گوشت و آئی و گواہی و بدنت کلمہ اسلام و بجز ہر کسے و حق و

فَاِنَّا مُدْرِمُونَ ﴿۱۷﴾ اَمْ يَحْسِبُونَ اَنَّا لَنَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ط
 گدا ہما پکا ارادہ و ایں دل آیا آگن کنت کہ ما نراہیں آیانی اسراراں و آیانی خلوتاں
 بَلَى وُرْسَلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿۱۸﴾ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ
 بلے، ما زانیں مئے قاصد آیانی گور و نوشتہ کنت و تو بگوش اگر بہ بیت پر رحمن و اولاد
 فَاِنَّا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ﴿۱۹﴾ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ
 گدا من اولی عبادت کنوک ہاں و پاک ذات انت آسمانی و زمین و رب و عرش و
 الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۲۰﴾ فَذَرَهُمْ مَخَضًا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى يَلْقٰوْا
 خدا بند چہ ہر چیکہ آباں بیان کنت و نونیلہ ہر آبان و کہ بد بورت بے فائدہ میں جبرانی تہا و انکہ دوچار
 يَوْمَ مِمَّ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿۲۱﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ اِلٰهٌ وَفِي الْاَرْضِ
 بکنت ہارچ و کہ آئی و وعدہ کنگ بوگ آباں و آھا ذات انت کہ معبود انت ماں آسماناں و ماں زمین و
 اِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿۲۲﴾ وَتَبٰرَكَ الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
 وہا انت حکمت داروک زانگر و با زبرکت دارنت کہ یہ ہما انت بادشاہی آسمانی و
 الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَالَّذِي تَرْجَعُونَ ﴿۲۳﴾
 زمین و ہر چیکہ ماں آیانی میاچی و انت وہماں و گور و انت قیامت علم و وہماں و نیگ و شاکر و نیگ بیٹ
 لَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُونَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ
 و اختیار نہ دارنت ہما کس کہ توارش پر جنت ابید چہ آئی سفارش و مگر بہ ہماں کہ گواہی داتی
 بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۲۴﴾ وَلَیْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِلٰهٌ
 حقیق و آیانی زانت۔ دل و اگر توجہ آیا جنت کینے کہ آیانی کتے و پیداکنگ البت ضرور گوشت اللہ
 فَاِنِّي يُوْفٰوْنَ ﴿۲۵﴾ وَقِيْلَهٗ يَرْبِ اِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۶﴾
 و گدا چہ پیا بر گدی کنت و نام بر رسول و اے قول و اے منی رب اے ہما مردم انت کہ یقین نہ دارنت و
 فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾
 گدا تو دیم ترین چہ آیانی و بگوش کہ سلام انت و گدا زوت معلوم دار بنت و

۲۲
۱۳

یک نے سفارشی گوشت نہ کنت ہمنکر سفارش ہم صالحیں مردم کنت کہ آراستی و سر پر بنت و آراگون زبان و دل و اقراری انت اید گراں اجازت نہ بیت۔ دل یعنی وہ کہ شے پیا کنوک یقیں اللہ ات تو بندگی و حقدار دگ کس چون کاتی بوت۔ عبادت نام انت و تارا سک ذلیل کنگ آباید انت کہ ہماں و حق بہ بیت کہ سک مزین عظمت داروک انت۔ عجیب گپ ایت کہ مقدمات قبول کنت بلے چہ نتیجہ و قبول کنگ و انکار کنت۔ دل یعنی نبی و اے گوشگ ہم اللہ معلوم انت و آئی و اے مخلصانہ دز بندی و چہ درد و پرتوار و اللہ پاک سو گند و وارث کہ آئی منی مدد و ضرور کنت و چہ رحمت و برکت و آرا افضل و مضر کنت۔ و لا یعنی غم مور و زیات تر ایشانی دمب و مکپ تبلیغ و فرض و تمام کنان و چہ آنگو دیم بتریں و اشان و بگوش شر ایشا نہ من انت تو مئے سلام و بزور ات دل یعنی آخرت و اشان و ت معلوم بیت کہ اشان ماں کتام رد کاری و رد و ارتگ۔ چنانچہ چیزے اشان ماں دنیا و دیست و سر جیں گیش و گوار ماں آخرت و بیت۔ تمت سورۃ الزخرف بعونہ تعالی و توفیقہ فذلہ الحمد والمثنہ

کے برکت و شہادت کا ذکر ہے۔ شب قدر کی آیت ہے: **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ** (القدر رکوع ۱) کہ آماں رمضان واقع انت لعولہ تعالیٰ : شہر رمضان الذی أنزل فیہ القرآن (بقرہ رکوع ۳) ما اے شب قرآن کریم جو لوح محفوظ آماں دنیا آسمان ارگ بوت پر اکم آماں ۲۳ سال پیغمبر سرانازل بوت وہم ماں ہے شب و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم آماں نازل بوت وہم ماں ہے شب و واجہ پیغمبر سر آئی آماں نزلت و شرفعات بوت۔ و یعنی خبر عظمیٰ کنگ و کونگ مدام سے دستور بوتگ۔ بہما حساب آماں قرآن نازل کنگ۔
 و یعنی تمام سال آماں ردا قضا و قدر و حکیمانہ و محکم فیصلہ ماں ہے عظیم الشانی شب آماں لوح محفوظ نقل کنان ہا فرشتیان آماں کنگ بنت کہ آماں ماں نکونیات و شعریاں کار کنوک انت۔ چہ طہتین و ایناں معلوم بریت کہ اشعبان آماں پازدہمی شب انت کہ آماں شب برات کوشت اگرچہ اے حدیث ضعیف کونگ بوتگ ممکن انت جو اوائے کار تکلیف بریت شب قدر تمام بر بیت و اشرا علم وک یعنی فرشتگان آماں بہک کر آماں بریاں مناسب بر بیت۔ چنانچہ حضرت جبریل راقون دیاں واجہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم آماں گورڈیم دات۔ و یعنی چہ کل عالم آماں جاوراں معلوم دار

سُورَةُ الدُّخَانِ بِكَيِّتٍ وَأَوْهَى تِسْعٍ وَخَمْسِينَ آيَةً وَثَلَاثٌ وَرُبُوعًا

سورة دخان مکہ نازل بوت و اے بیجاہ و نہ آیات و سے رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گون خدا نام آماں ہما کہ بے اندازہ مہربان ز بریں رحم کنوکے

۱ حم وَالکتاب المبین ۲ اِنَّا انزلناه فی لیلۃ مبرکۃ اِنَّا

قسم اے کیش و گیوار کنوکیں کتاب آماں مابیشک آماں نازل کت ماں برکت داریں شے و ک بیشک ما

۳ کما منذرین ۴ فیہا یفرق کل امر حکیم ۵ امر من عندنا

آیتیں ترسینوک و ماں آماں شب و فیصل کنگ بیت ہر کار سے محکم حکم چہ سے گورڈ و

۶ اِنَّا کما مرسلین ۷ رحمة من ربک اِنَّهٗ هو السَّمِیْعُ العَلِیْمُ ۸

بیشک ما اتیں دیم دیوک ک رحمتاں نچ رہے۔ بیشک اھا انت شکونک زانوک و

۹ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاٰیٰتِهٖمَا اِنْ کُنْتُمْ مُوقِنِیْنَ ۱۰ لَآ اِلٰهَ

پروردگار انت آسمانان وز میس آماں آماں میانی انت اگر شاقیقین دار انت ک نیست حج معبود و حقین

۱۱ اِلٰهٍ اَوْ یُحٰی وِیَبِیْتِ رَبِّکُمْ وَاَنْتُمْ اِلٰیہِمْ لَآ تُکْفِرُوْنَ ۱۲

مگر ہا، زندگ کنت و کشتیت رب انت شے و شے پیشی پتانی ک بلکین کافراں

۱۳ فِی سَکِّیْلَعَبۡوٰنٍ ۱۴ فَارْتَقِبْ یَوْمَ تَأْتِی السَّمٰوٰتُ بِدُخٰنٍ مُّبِیْنٍ ۱۵

ماں شبہ آماں گوازی کنت ک گذرتورہ چارہ بو ہا روج ہر ک بیارت آسمان دوتاں ظ ہرین

۱۶ یَغْشٰی النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلِیْمٌ ۱۷ رَبَّنَا کَشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا

کہ آمانپوشیت مردمان۔ ہمیش انت عذاب دردناکین ک گوشتت اے سے رب دور کین چہما عذاب بیشک ما

۱۸ مُؤْمِنُوْنَ ۱۹ اِنِّیْ لَهُمُ الذِّکْرٰی وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِیْنٌ ۲۰ ثُمَّ

ایمان کاریں ک چہ بیما بیت پر آماں پنت رگ ک تحقیق آماں آئی گورڈ پیغمبر صاف بیان کنوکیں۔ پدا

۲۱ تَوَلَّوْا عَنۡہٗ وَقَالُوْا مَعَلَمٌ مُّجْتَوٍ ۲۲ اِنَّا کاشفوا العذاب قبلا اِنَّا کما

دیم اش تربیت چہ آئی و کوشنتش آماں شخص سرج دانگینے دیوانگے ک بیشک ما دور کین عذاب و تاں کے وہرہ بیشک ما

انت و آماں فریاد آماں کنت، ہمیشک کا خاص ضرورت و وہد
 خاتم النبیین صلی اللہ علیہ وسلم آماں قرآن آماں دیان آماں عالم مترین
 رحمت جو کنگ ان دیم دات۔ و یعنی اگر ماں شاکت ماں چیز سر
 یقین آماں قابلیت ہست توجہ کلاں اولی چیز یقین دارگ
 قابل اللہ عام ربوبیت انت کہ آئی آماں آثار و علامات ماں
 ذرہ ذرہ آماں چوروشنائیں روج آماں پیداوار انت۔ و کہ ماں آئی
 قبضہ موت و یک زندہ دارگ و وجود و بے وجودی (عدم) آماں
 مہار انت و کل اولین و آخرین ہماں آماں تربیت آماں چہرگ آماں
 بنت آماں ابید چہ ہماں آماں دگرے آماں بندگی جانت بوت کنت
 اے یکھنچیں صافین حقیقتہ ک ماں آئی شک و شبہ ہرچ
 گنجائش نیست۔ و یعنی اے صافین نشانان دلیلانی
 تقاضا ایش ات کہ اے مردماں قبولدار ہونینت مگر پدا ہم
 قبول ارنہ بنت ملکیں ایشاں ماں توحید و غیرہ عقائد ہر ردا
 ماں شک آماں کپتگنت و ماں دنیا لیب و تماشا آماں سر و چہر
 انت، آخرت آماں فکرش نیست کہ حق آماں طلب کبنت و ماں
 آئی بابت آماں غور و فکر آماں چہ کار کبنت ایشاں چوشیں رد
 و ارتگ کہ مدام ماں ہے داب آماں پشت کبنت۔ خدا آماں
 رو بر آماں کدی پیشی نہ بیت۔ ہمیشک نصحت آماں گپ و تران آماں
 بہ کنگ و مشرہ زورگ آماں انت و چہ "دوت" آماں ادا
 چہ مراد انت۔ ماں اشی آماں سلف آماں دو قول انت۔
 ابن عباس و غیرہ گوشت انت کہ نہ قیامت آماں یک دوتے
 چست بیت کہ اکل مردماں آماں جاگ ر کنت۔ نیکیں مردماں
 آئی آماں اثر سک سک آماں گرت کہ آماں آماں چو کما (پشانک)
 آماں مارت و کافر و منافق آماں دماغ آماں داخل ہواں آماں آماں
 بے ہوش کنت۔ ہے چیز ادا مراد انت شاید اے دوت
 ہا مساوات آماں مادہ بہ بیت کہ آئی آماں ذکر ماں ہم آماں استوی
 اِلِی السَّمٰوٰتِ وَہِی دُخَانٌ مُّبِیْنٌ ۱۳ اِنَّا کاشفوا العذاب قبلا
 ہواں آماں بہوتی پیشی جاور طرف آماں واری اختیار کنت و
 اے آئی آماں شرفعات بیت۔ واللہ تعالی اعلم۔
 و ابن مسعود گون زور و شور دعوی کنت کہ چہ آیت آماں
 مراد ہادوت نہ انت کہ آماں قیامت آماں علامتاں انت،
 بلکین واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم چہ قریش آماں غورناکی و ظلم و
 زوران دل تنگ ہواں آماں دعائی فرمائینت کہ یہ ایشاں ہم
 ہفت سال آماں قحط آماں دور بدے چو شکہ حضرت یوسف علیہ السلام
 زمانگ بہ مصر مردمانی آماں قحط مسلط بوتگ، چنانچہ ملک
 قحط بوت کہ مگر مردماں لاچار ہواں آماں مردار، پوست و
 پدان آماں الذارہ کنگ آماں لگنت غالباً ہا دوران آماں "یمامہ" آماں رئیس شامہ ابن آماں رضی اللہ عنہ مسلمان بوت و چہ او دا بہ مکہ آماں غلہ آماں مکہ آماں شنگت آماں ابندی
 کنت۔ خلاصہ ہمیش بوت کہ اہل مکہ چہ شہر مرگ آماں لگنت و دستور انت کہ چہ زیادہ ہیں شد و زندہ پر رندی خشکالی آماں دور آماں فضا یعنی زمین و آسمان آماں درمیان آماں
 چماں آماں دیم متبل دوت آماں نظر و کیت و چوناںی آماں ہم داں دراجیں مدتے آماں ہور و باران نہ ہوگ آماں سبب آماں خاک و دہر چست ہواں آماں آسمان آماں چودوت آماں نظر و کابینت
 ہمیشی آماں ادا گون دخان آماں تعبیر فرمائینت۔ چہرے تقدیر آماں "یغشی الناس" آماں چہ مردماں مراد مکہ آماں مردم انت۔ چوش بگوش کہ اے یکتیشنگونی آماں ات کما مید
 علیہ قولہ "فارتقب" کہ آماں سز جم بوت۔ و یعنی ماں آعذاب آماں گرفتار ہواں آماں چوش گوشتت کہ نول توچرے آفت آماں رستگار کین دیم ترا سے توبہ انوں مارا پکا یقین

عَاذُونَ ﴿۱۵﴾ يَوْمَ نَبُطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿۱۶﴾

واری کنوک ات ماں کفر و روجیکہ ما گیر کاریں گیر آگے منزیں تحقیق ماہیر گروکیں و

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿۱۷﴾ أَنْ أَدْوَأْ

ویشک ما چکاس ات چہ آیایں پیش فرعون و قوم و سر بوت آیائی گورہ پیغمبرے من شانیں و ایک حوالہ کن ات

إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۸﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ

منی خراہ بندھاں و ویشک من پہ شمایک پیغمبریاں امانت داریں و اے کہ سرکش کن ات خدایا سرا

إِنِّي أَنبِئُكُمْ بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ﴿۱۹﴾ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ

بیشک من کالان شے گورہ تجھے ظاہر ہوں و تحقیق من پناہ گیت نہ و تی رب و شے رب و چہ آخرا

تَرْجُمُونَ ﴿۲۰﴾ وَإِنْ لَمْ تَوْفِقُونَا لِيَا فَاغْرِبْ أُنْفُسَكَ فِي

کہ شامیں سنگسار کن ات و اگر شمایقین ندرات ہن گرا ایک کہ بتیت چہ من و گدا تواری جت و تی رب ویشک

هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿۲۱﴾ فَاسْرِ عِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ تُتَّبَعُونَ ﴿۲۲﴾

اے قوم انت گنہگارائی۔ گدا بہر منی بندھاں و شپ و دھدے و بیشک زندہ گیتے نون و

أَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿۲۳﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّةٍ

یلہ کن ات دریاء را اوشتوک۔ بیشک اشکرے غرق ہوکیں و با زبیر اش دات باعناں و

عِيُونَ ﴿۲۴﴾ وَسُرُرٌ وَعَرُوسٌ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ ﴿۲۵﴾ وَنَعْمَةٌ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿۲۶﴾

چمگناں و کشاراں و لوگاں جوانیں و نعمتاں کہ ماں آیائی تھاوش حال اتنت

كَذٰلِكَ نَقُودُهَا قَوْمًا آخِرِينَ ﴿۲۷﴾ فَبَايَعْتُمْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ

ہے و اب بوت۔ و ماوارثت اچھائی دگر قومے و گدا انہ گرت پہ فرعون و قوم و نہ آسمان و نہ زمین و

مَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿۲۸﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿۲۹﴾

و نہ آہلت دیگ بوتنت و تحقیق مارستگار کت بنی اسرائیل چہ عذاب و رسوا کنوکیں

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ السُّرِفِينَ ﴿۳۰﴾ وَلَقَدْ اخْتَرْنَا مِنْ عَلَىٰ

کہ چہ فرعون جانے ات بیشک فرعون ہست ات سرکشے چہ حدہ سرگوزو کا و تحقیق درجت آیایں (بنی اسرائیل) چہ

منزل ۶

بوت۔ دوبارہ ناشریں کار نہ کنیں، پکائیں مسلمان ہوان و وقی زندہ گوازمیں۔ دیما ہمیشی و جواب انت۔ و یعنی نون موه سر پد بوگ و وچ نصیحت و فائدہ گرگ و کجا
پشت کیت۔ آوقت و نہ شتا قبول کت۔ و ہدیکہ مے پیغمبر گوں واضحیں نشاناں و ظاہر ہن ہدایتاں آتگت آوقت و شتا گوتگت کہ اے گنوک ایت، کدی شتا گوتنت
کہ چہ دگر کسے و در بران و آئی و اے کتاب جوڑ کتگ (ابن عباس و تفسیر و روع اے مطلب بوت) و ابن مسعود و تفسیر و روع معنی چوش بیت کہ اہل مکہ و چہ خط و غیر و
تنگ ہوان و دز بندی کت کہ اے آفت و چہ ما دور کن۔ ماں لھنیں روایتاں ہست کہ ابوسفیان و غیرہ و واجہ پیغمبر و خدمت و فریاد کت کہ تو گوتے کہ من رختے اول و تی
اے راج چہ ڈ کال و قحط سالی و تباہ بوگاننت ماترا رحم و سیادی و واسطہ دین کہ پہ اے نصیبت و دور بوگ و دعا بلوٹ اگر ہنچوش بوت ما ایمان کاریں چنانچہ

چہ واجہ و دعا و ہور و گورت و تمامہ ہر ج غلہ و دم
دیگ بند کتگت بہ واجہ و گوشگ و آئی دوبارہ دیم
دیگ شروع کت پدا ہم آئی مسلمان نہ بوت پہ پیشی
گوشگ بوت و آئی لھم اللہ تذکری الخ یعنی اے
مرد ماں اے گپان و چونکائی قبول کنت۔ ماں اے داب
چیزاں و ہزاراں و ت گرا یں تاویل کنت ہر چیزے کہ
چہ آفتاب و روشن ات یعنی واجہ پیغمبر، آئی و قبولدار
نہ بوتنت کسے و مجنون گوشگت و کسے و گوشگت کہ چہ
فلاں رومی علام و چیزے کت تی در برنگ و پدا آیایں
ماں و تی عبارت و بیان کنت۔ اے ڈولیں کینگ داریں
مردمانی سر پد بوگ و امید و چون کسے بداریت۔ ۱۲
ہمہ صفحہ و فوائد: و یعنی اگر ماہ پاکیں
و ہدے و عذاب و دور ہم کنیں پدا و بارہ ہا کارا
گلا تیش بیت کہ ساری کتگتیش۔ ابن مسعود و تفسیر و روع
مطلق چوش بیت کہ ہاں اماہ تمیں مدے و اے عذاب و چہ شتا
دور کنیں پداوت گندرات ہائی و کنت کتگتیش۔
و ابن عباس و گوشگ و روع مسترین جنجال ماں قیت
روح و بیت۔ خلاصہ چوش انت کہ آخرت و عذاب نہ
تکلیت و ابن مسعود و نزدیک و چہ مسترین جنجال و مراد بدر
جنگ مراد انت۔ ماں بدر چوشاں بدلہ کرگ بوت۔
۳ یعنی چہ حضرت موسیٰ و ذریعہ اشاں چکاسگ بوتنت
کہ اللہ و پیغام و قبول کنت یا نہ کنت۔ و یعنی خدایا
بندگان و تی بندہ جوڑ ممکن بنی اسرائیل چہ غلامی و آزادی
بدرے و اشان و نہ منی حوالہ کن ماہر جاہے بلوٹاں اشان و
پہراں۔ و ظاہر ہن بندہ ہا معجزات و نام اتنت کہ واجہ
موسیٰ علیہ السلام و پیش داشتنت۔ عصا و یدر بیضا و غیر
و ہمایانی ہم تر پانی بستہ انت۔ یعنی من چہ شے ظلم و
زوراک و خدایا پناہ حاصل کتگ ہاوت منی مددگار انت
و بہ ہماں و حفاظت و سر امنا بھر و انت۔ و یعنی اگر شتا منی
خبر و اشکگت لوٹت تو کم از کم خارا ایذا دیان و و تی جرم و
زیات ممکن ات۔ ” مرا بخیر تو امیر نیست بدر مسان“
حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت یعنی من و تی قوم و گوت و
براں شتا منی کار و کار مدارات و مناہم راہ مہ جل ات۔
و یعنی آخرے و س ہوان و گوں اللہ و فریادی کت کہ اے
مرد ماں چہ وقی ناشریں ناکاراں دست و نہ کشتنت نون
تووت منی و اشانی در میان و فیصلہ کن بس چہ اودا وچ ویر

نہ بوت حضرت موسیٰ و حکم بوت کہ فرعونیاں و ابید چہ حال و دیگ بنی اسرائیل و گوں و دوران و شپی شپ چہ مصر و در بکپ۔ چیا کہ روح و ہدے کہ مرد و حال گرت
آوقت و تی دمب و کپیت، بلے یاد کن کہ راہ و میا جی و دریا کیت، آئی و سر و چہ کت و جنگ و آب انگور انگور بیت و در میان و خشک و صافیں راہ و کپیت
ہما راہ و سرواتی قوم و دوران و در کپ۔ و یعنی اے غم و ممکن کہ ماں دریا و چہ خدایا قدرت و ہر ج راہے جوڑ بوٹگ آباتی ماہیت۔ آترابہ ہا جا و ر و دل کن۔ چہ کشت و
گندان و فرعون و لشکر ماں آئی و داخل بوگ و بہت کنت۔ چنانچہ آیایں خشکیں راہ و گندان و توک داخل بوتنت چرائی و بعد چہ خدایا حکم و دریا و آپ چہ چاریں نیگا
اتک و یک جا بوت تمام لشکر اے داب و غرق بوت۔ و یعنی ماں اسرائیل و دست دات چوش کہ ماں سورۃ الشعرا و انت چہ پیشی و معلوم بوت کہ فرعون و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

عرق بوگ و پید بنی اسرائیل ماں مصر داخل بوت و اگر اے ثابت مہبت تو مطلب چوش بیت کہ ہر رنگ و ساز و سامان ماہی اسرائیل و دات - و اللہ اعلم
 وک ماں روایتاں ہست کہ مومن و مرگ و سرا آسمان و ہا دروازگ گرت کہ چہ آئی و ہائی و روزی ایر کستگ ات یاچہ آئی و نیکی عمل برزا سر کستگ انت و زمین گرت جاچے
 آئی و نماز و تنگ - یعنی افسوس کہ اے سعادت چہ ماچہ گرگ بوت - کافر و کور و عمل صالح و تخم نیست گدا آئی و سرا آسمان یا زمین پر جا بگر بوت بلکیں شاید و ش بیت کہ شوش
 گناہ و ہندال چہ بن و بست - خص کم جہاں پاک - وک بلکیں فرعون و جند و وجود یک فلسفے و مصیبتے ات - وک یعنی من متکبر و سرکش ات -
 ہمہ صفحہ و فوائد : وک یعنی اگر پید بنی اسرائیل و نزوریان ہم ہا معلوم انتت پدا ہم آیان و ما ہما ز مانگ و تمام مردمان چہ فضیلت دات و ہتیں فضائل و جزر
 ہا انت کہ آیان داں روح مروچی و عرق قوم و نصیب و

عَلِمَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهَا بَلَاءٌ ۝ أَمْبِينِ ۝ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۝ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ۝ فَاتُوا بِآيَاتِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَمْ خَيْرِ أَمْ قَوْمِ تُبَعِّ ۝ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ أَتَاهُمْ كَانُوا جَحْرِمِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْنِ ۝ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يَغْنَىٰ مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ ۝ إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ إِنَّ شَجَرَةَ الرَّقُومِ ۝ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۝ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۝ كَغَلِي الْحَمِيمِ ۝ خَذْوَةٌ فَأَعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِّنْ عَذَابِ الْجَحِيمِ ۝ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَذَا مَا كُنتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

مزل ۶

نہا انت کہ آیان داں روح مروچی و عرق قوم و نصیب و
 نہ بوتنت مثلاً اینکہ بے شمار نبیان و ماں ہست قوم و پید
 کنگ - وک یعنی چہ حضرت موسیٰ و ذریعہ مثلاً من سلویٰ
 و ایرجیک، جہرانی ساہگ کنگ وغیرہ - وک ماں مباحی و
 حضرت موسیٰ و قوم و ذکر استظرا و آنگلت چہ او پدا و ام
 پیغمبر و قوم و تذکرہ بیت - یعنی چوش گوشت - مئے گدی و اور
 بس ہیشنت کہ موت بلیت، موت و چہ بی تمام قصہ
 ہلاک - ابید چہ ہنوزگیں زندمانی و دگہ زندگی نیست، چہ
 حشر و جنس حساب داد - وک یعنی گوں پیغمبر و مومنان گوش
 انت کہ اگر شاہد و حق عقیدہ و راست ات کہ چہ مرگ بعد
 دوبارہ مردگ زندگ بنت تو شرمے مرتجس پت و پیرکان و
 باریں زندگ کن ات و ما پدا پیش بدارات گدا ما زانیں کہ شما
 راست گوشت - وک نتیجہ یمن و بادشاہ و لقب ات -
 کہ آئی و حکومت سبا و حضرموت وغیرہ کلانی سر ہست
 ات - نتیجہ جوانی و بہ حساب و بردا با زگوشتگنت اللہ عزت
 ادا کتام کس مراد انت بہر جا و لایک نظر ہر بوت کہ آئی و قوم
 من قوت طاقت دارو کس قوتے ات کہ چہ و فی کشتی و سبت
 اے قوم تباہ کنگت ابن کثیر و چہ قوم و "ب" مراد
 دنگ کہ آئی و ذکر ماں سورہ سباء گوست - و اللہ اعلم -
 وک مثلاً عاد و ثمود وغیرہ - اے کلان و اللہ پاک و بہ ہیشانی
 گناہانی پداش و ہلاک کت آیا شما چہ آیان شترت با چہ آیان
 زیات زولاک و طاقتورات کہ شمار ہلاک نہ کنت یا ہلاک کنگ
 نتونیت - وک یعنی اینکہ ٹوہیں کارخانہ لیب و تماشا نہ
 انت بلکیں گوں من حمت و جوڑ کنگ بوتگ کہ آئی
 نتیجہ یک روچے و تظاہر بیت - ہما نتیجہ و دومی نام آخر
 انت - وک یعنی آروچ و درستانی حساب داد بچیں و ہر
 گرگ بیت - وک یعنی نہ چہ دگہ جانے و مدد سر بیت -
 وک یعنی بس ہر کس و سرا اللہ و رحمت بیت ہما رستگار
 بیت چوش کہ ماں حدیث و ہست الان یتغمد فی اللہ
 برحمتہ - وک کہ تمام ادنائیں مشابہت و بردا آکر
 ز قوم گوشگ بوتگ - و اگر نہ دوزخ و عذوب قوم و راستیں
 جاوے اللہ عزت بزانت چوش ہتیں جنت و نعمتاں و
 دنیاوی نعمتانی مباحی و آواری فقط نام میگنت - ہمیلول
 جنم و بابت بزانت ات -
 وک اے حکم فرشتگان و دیگر بیت کہ ایشاں بہر جان
 عذاب دیگر و مامور انت - وک ہما آپ چہ دماغ و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ایرکبان و روتاں چنڈ چنڈ کناں در کسیت (اعاذنا اللہ منہ) وک یعنی تو ہا کس نے کہ آئی ماں دنیا و من عزت مند حساب بوتگ و دوتاں اسرار ثابت کت گئی - نون باری
 تہی ہا عزت و سرداری کجا شت - وک یعنی ترا کجا یقین ات کہ اے روح ہم گندگ بیت - ہے رد و ر دوارت کہ بس اے زندہ چوش ماں لیب و باء گویت آخر خاک گوں خاک
 اواریت دیم تر و چہ نیست - نون ماوت دیت کہ آکچاں راست انتت کہ آیان پیغمبران گوشگنت - ۱۲

اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ اَمِينٍ ۝۵۴ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ يَلْبَسُونَ مِنْ

بیشک پر ہیزگار ماں وتی جاگہاں امین بنت و ماں باغاں و ماں چنگاں پوشاک گور و کنت چہ

سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَبِلِينَ ۝۵۵ كَذٰلِكَ وَزُوْجُهُمْ بِحُورٍ

ریشم و تنگین و بزین یکدگرے و دیم پر دیم و ف ہے داب بیت و سناگ دین آیان و گور حورماں

عَيْنٍ ۝۵۶ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اَمْنِيْنٍ ۝۵۷ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيهَا

مزن چہی و طلب کنت اودا ہر یک نیگے گور دل جمعی و ف نہ چش انت آیان اودا

الْمَوْتِ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُولٰٓئِ وَوَقَّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝۵۸ فَضَلَّ اَمِّنٌ

مرگ و مگر اولی مرگ کہ چشنگش و ورنیت آیان و پم دوزخ و غلاب و چہ تنی رب و

رَبِّكَ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۵۹ فَاِنَّمَا يُسْرِنُهَا بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ

مہربانی و ہمیش انت کامیابی مستری و بیشک ما آسان کت قرآن بہتی زبان و تاکہ آیان

يَتَذَكَّرُوْنَ ۝۶۰ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ قٰرِعُونَ ۝۶۱

بنت حال کنت و نون توراہ چارہ آیانی بیشک ہم رہ چارنت و

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

سورہ فاتحہ نازل ہوتی و شروع کتا گور خدا نام و ہا کہ اندازہ مہربانی برین ہم کنوکہ ۳۴ آیات ۴ رکعت

حَمْدٌ ۝۱ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۝۲ اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ

ایرگیج انت کتا ب و چہ اللہ نیگے کہ آزر دسترانت حکمتی داروک و بیشک ماں آسمان

وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝۳ وَفِي خَلْقِكُمْ وَاٰيٰتٍ مِنْ دٰٓئِرَةِ

و ماں زمین و آیت نشانی انت پر مومناں و ماں شے پیا نش و و آچیزیکہ تالان انت چہ جیوا ماں

اٰتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ۝۴ وَاخْتِلَافِ الْيَلِّ وَالنَّهَارِ وَاٰنْزَلِ اللّٰهُ

نشانی انت پر ہا مرد ماں کہ تقین انت ف و ماں بدل کنگ و شب و رنج و و ہر چیکہ ایرگینگ اللہ و

مِنَ السَّمٰوٰتِ مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيٰ بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

چہ آسمان و روزی و پدازندگ کتی بہ آئی و زمین رند چہ آئی و مرگ و ماں گردینگ و

و یعنی ہر کس ادا چہ اللہ ترسیت آیان ادا گور ماں
و امینی و بنت ، بچ داب و غم و گرسنت آیانی گور و
گا ہے نبیت -

و یعنی آیانی پوشاک بارگ و بزین ریشم و بنت و
یک جبتی گور و دومی و دیما تاب نذرت ، بے تکلف چہ
سنگتاں یک دگرے و دیما نذرت -

و یعنی آیانی جوڑی بہ حور و شکل و ٹاہینگ بیت -
و یعنی ہرچ نیگے و دل بلوٹیت فوراً حاضر کنگ بیت
بچ فکرش نہ بیت گور سرچیں دل جمعی و ورنت نذرت

و یعنی ہا موت کہ ساری و اتلگت بس آ آنگ ،
نون دیم تر و چ موت نیست داما ماں ہے و شیاں و شادھا
ر و چاں گوازیں ات نہ اشاں و ت فنا بنت و نہ اشانی سازد

ساماناں - و چہ ششی و دگر مستریں کامیابی کتا بیت کنت
کہ اشاں چہ خداوندی عذاب و مامون و رستگار بنت و
پہ ابد الابد و اللہ پاک اشانی سر و دنی لطف و کرم و ظاہر

کنت - و یعنی ماں وتی زبان و شری و سر پر بہ بنت
و یادش بدارنت - و یعنی اگر اشاں سر پر نہ بنت تو
تو چوش سخن کہ کتیں روچاں را ہچار ہو ، اشانی بدیں انجام

و ت اشانی دیما کیت اشاں ہے چیز و راہ چار و کنت
کہ تو ماں مصیبت و گرفتاری بے توت زوت گندے کہ
کہ اشانی جا و رجوں سل بیت -

ت سرور الدخان بفضل اللہ و رحمۃ اللہ الحمد واللہ
و یعنی اگر انسان حق و متک بلوٹیت تو ماں ہے آسمان و
زمین و پیدائش ماں آیانی حکمیں نظام و نکر جان و نیت

کنت کنت کہ الم و کسے اشانی پیدائش و جلوکے مسقت کہ
آئی و گور مرن جمال و خوبی و اشاں و جوڑکت و گور و لی
بے شمارین قدرتاں اشانی حفاظت کی کت - البعدہ

تدل علی البعیر و آثار الاقدام تدل علی المسیر فكيف
لا يدل هذا النظام العجيب الغريب علی الصانع اللطيف
الخبير -

و یعنی انسان و باید انت کہ ماں وتی جنہ و ساخت و ماں
ایدگہ دلوتاں و ساخت و غور و فکر بخت تو آراداں عرفان
و ایقان و درجہ و سر کنگ و ردا ہزارانی نشان دست کپیت
و یعنی آپ تی چہ آسمان ایرگینگ کہ آئی و روزی مادہ انت ۱۳

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

الرَّيْحِ أَيْ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ

گو اتانی نشانی انت پر ہمارے عقل دارانت طے اسے جبرائیل خداوند ماوا میں آیاں تھی سراپہ راستی

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيُلْ لِكُلِّ أَقَالِكِ

گڑا کتہم جبرئیل رندہ خداوند آئی و نشانی ایمان کارنت طے تباہی انت پر ہر یک دروغ بند

أَتِيحُ ۝ لِيَسْمَعَنَّ آيَاتُ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يَصْرُخُ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا

گنہ گارے اشکت خداوند آیتوں کہ وانگ بنت آئی ہر ایدہ ہمیشہ بیت بکریوں گوشے کہ نہ اشکتی آراہ

فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَ هَاهُنَا

گڑا مزہ بدے آراہ عذاب دردناکے۔ دو ہدیہ واقف بوت چہ سے آیتوں چہ گیت آیتا بہ مسخرہ

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ مَنْ ذَرَأَهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ

پہا ہاں بہت عذاب رسوا کنو کہیں طے چہ آیتاں پشت دوزخ انت۔ دکارندت آیتاں

مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۝ وَلَهُمْ

آچیز کی کشتش کہیں ہن ونہ آچیز کہ آیتاں گیتگ ابید چہ اللہ وتی کار سازک بہت پآیاں

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَئِمٌّ

عذابے مزین۔ اسے قرآن ہدایتی، وہاں کہ منکر بوتنت وتی پروردگار آیتاں پآیاں بہت

عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ ۝ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفَلَكَ

دردناکے بلا ہے عذاب طے خدا ہا ذات انت کہ رامگی گت پر شہادریا تاکہ رواں بہت بوجیک

فِيهِ بِأَمْرِهِ ۝ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۝ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ

ماں آئی چہ آئی حکم و تاکہ شہادریاں ات چہ آئی فضل و تاکہ شکر بگرات طے و رامگی گت پر شہاد

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِمَّنْهُ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

ہر جگہ ماں آسمان و ماں زمین بہت درستان چہ وتی جانب طے بیشک ماں اشیء البت نشانی انت

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

پر ہمارے ماں کہ فکر دار و کنت فل تو بگوش پر مسلماناں کہ درگذریں ات ہا کسان و کہ امنیت نداشت

و یعنی کہیں ہم گوں عقل و ہوش کار بگرت تو اتان و معلوم بیت کہ اسے کلیں کاراں ابید چہ ہما زبردست قدر و حکم و دگر کس کت نکنت چو شک ساری و باز جاگہاں اسے تقریر جو سنگ۔ طے یعنی اللہ و ول کنان و دگر کے انت و آئی و خبراں انکار کنان و کئی خبر گدگ و قابل انت و ہر آستریں خدا بند و اسے دابیں راستیں و صافیں خبراں کتہم یک بے بختے قبول دارمبیت تو آخر آکتم چہ راہ چار انت کہ آرا قبول نکنت۔ طے یعنی چہ وتی ہفت و غور ناکے اللہ پاک و خبر و گوش دارگ نہ لوٹ ات آئی مزنی اجازت نہ دنت کہ چہ وتی جہالت و بکنسرت حق اشکنان و دیما ہوش تاب دنت کہ براں چہی نہ اشکت۔ طے یعنی ہے داب و کہ آگوں آیات اللہ بے عزتی و سبکی کنو کنت آرا سزا ہم سکیں بے عزتی و رسوائی و دیگ بیت کہ آئی و بیان دیما پیدا ک انت۔ طے یعنی مال و زر باولاد و غیرہ بچ کس درد نہ دارت و نہ ہا کساں کار و کانت کہ آیتاں اللہ پاک و چہ ابید وتی محبوبا کار ساز جو طش کنگت و چہ آیتاں اشاں بازیں امداد و دذمکی و ابید بستگ۔ طے لے قرآن عظیم الشان ہدایت انت کہ آ ہمک داب و نیکی و بدی و سر و سوج انسان و کنت ہر آرا نہ منیت آرا ابید انت کہ سک تندیں و درناکیں عذاب و زورگ و تیار بہ بیت۔ طے یعنی دریا و ہمیں مخلوق و بہ ہے داب زبردست کت کہ شہادریا و جہاں و وتی بوجیگاں و جہازاں ماں ہماقی و ہر جاگہ لوٹ ات برات و کار ات۔ میلانی جہلاں کی و بہ وتی گیر و آورنگو۔

۱۱
۱۲

۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اَيُّكُمْ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ
 اتَيْنَا بَنِي اِسْرَائِيْلَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبٰتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ وَاتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْاَمْرِ مَا اٰخْتَلَفُوا
 فِيْهِ فَاذْكُرُوا اٰيٰتِناَ اِنَّا سَرَّاهُمْ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 اِبْرٰهِيْمَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا اِسْمٰعِيْلَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ
 يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 دَاوُدَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا زَكَرِيَّا الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ
 لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 يٰسَرَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ
 لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 نُوْحًا الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا اِسْحٰقَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ
 لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 يٰسَعَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا جُوذَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ
 لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٧﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 اِسْمٰعِيْلَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا اِسْحٰقَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ
 لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 يٰسَعَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا جُوذَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ
 لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 اِسْمٰعِيْلَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا اِسْحٰقَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ
 لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 يٰسَعَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا جُوذَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ
 لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا
 اِسْمٰعِيْلَ الْوَحْيَ اِنَّا نَحْنُ غَنِيْمٌ لِّمَنْ يَّشَاءُ فَاذْكُرْ اٰيٰتِناَ اِنَّا نَحْنُ
 الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٦﴾

ول چه آیام اللہ (خدا و روح) است کہ ماں آئی و اللہ توئی دشمنان کتہم خامیں سزائے بدنت یا توئی فرمانبرداریں بندھان و گون کتہم خاصیں انعام و اکرام و شرفدار
 بکنت ہمیشہ کاچہ اللہ لایر حجون ایاک اللہ و مراد ہما کافر بونت کہ آیاں چہ آئی رحمت و ناامیت و چہ آئی عذاب و بے فکرانت۔ فل یعنی مسلمان و ت چہ آیانی بدلہ گرگ و فکر و
 مکنت۔ اے کار و پ اللہ و سزائیل بکنت آوت ایشانی ناسشریں کارانی سراباز سزا و مومنان و صبر و تحمل، عفو در گزر و بردمانسبس صلہ (بدلہ) دنت۔ فل نیکیں کار و فائدہ
 و ت کارکنوک و ر سیت۔ اللہ آئی و ہیچ ضرورت نیست و بدی کنوک دت بہ دتی حق و بدی و تخان و کشیت یکے و بدی دومی و بچک و نہ کسیت۔ خلاصہ ہمیشنت کہ ہر انسانے وتی
 نیکی و بدی و فکر و ت بکنت و ہر عملے کہ کنت چوش دل و صدق بہ بیت کہ اے عمل و سود و زیان ہمانی و تیگنت۔ فل یعنی اودا سر لو ان و کل نیکی و بدی و ہما حاضر بنت و ہر کسرتی
 کتگیں کارانی تمام و چشیت۔ فل یعنی تورات دات و سلطنت یا فیصلہ و قوت یاد انائی و گپاں یا دین و فہم عطا کت و چنکر باز زیات پیغمبر ہما یاں مبعوث کت اے تورا حانی غذا
 بوت۔ جمانی غذا و برداہم اگر ہمارے تو آیاں ہم اے نعمت
 باز زیات دیگ بوت حتی کہ حق و سلوئی بہ اشان نازل کنگ
 بوت۔ فل یعنی ماں ہما دور و کتیں جہان و سر ایشان و
 شرف و فضیلت حاصل ات و چنت جزئی فضیلتانی روء و
 ہما دور و قید جنگ و ہم حاجت نیست انت۔
 فل یعنی مزین صافیں و گیش و گوار کتگیں احکام ہا ہر ظاہریں
 معجزات کہ اشان بہ دین و بردا حجت و دلیل نیکی پیش کنگ
 بنت۔ فل یعنی چہ وت ماں وتی ضد و واہگانی پیدا اصل
 کتاب و میل کنان باز فرقہ جوڑ بونت کہ ایشانی عملی فیصلہ
 قیامت و روج و کنگ بیت آساعت و ت معلوم بیت
 کہ ایشانی مقصد و مراد نفس پروری و واہگانی زندگی و
 بغیر دگر بچ نہ ات۔ فل یعنی ماں اے اختلافات و فرقہ دارانہ
 گر و چیل و موجودگی و ماتر ارا بہ دین و تجکیں راہ و سر قائم
 داشت نوں تراوتی امت و باید انت کہ اے راہ و سرا
 نچک تجک و تابدار ات کدی شمشان و ہم جاہل و
 حقایق و واہگانی زندگی و ممکن ات مثلا آیاں واہگاری
 نت کہ شمشا پر ایانی ٹوک و ٹایاں و شگان پگاناں شزار لو ان و
 چہ تبلیغ و کار و دست و کتہش ات یا کہ ماں مسلمان ہم ہے
 داہیں اختلاف و فرقہ جوڑ بہ بنت پنچوش کہ اشان وت
 ماں ہے مرض و گرفتار انت اے داہیں جاوے واجب
 انت کہ آیانی واہگاں بالکل پامال کنگ بہ بنت۔
 فل یعنی بہ آیانی طرف و میل دارگ و ترا بہ خدا و گور و بچ
 فائدہ نہ بیت۔ فل یعنی انصاف لوٹوکیں و راستی و دوست
 داروکیں مسلمان ظالم و بد راہیں کافرانی ہمراہ بوت نہ کنت
 آیاں تو اللہ پاک و فرماں برداری کنوکیں بندہ انت و اللہ وت
 آیانی ہمراہ و مددگار انت، لازم انت کہ ماہ ہمانی و کشک
 روٹک ببسیں و بہ ہمانی ذات و بھروسہ بکنیں۔
 فل یعنی اے قرآن چان و تچ کنوکیں حقیقتانی سر مشتمل
 انت، مخلوق و کار آمدیں گپ و کامیابی و راہ پیشداریت۔
 و ہر بخا و رہے کہ بہ اشی و ہدایاں و نصیحتانی سدا عمل کنوک
 بیت بہ آیانی حق و خصوصی طور و اے قرآن رحمت و برکتے
 فل یعنی اللہ تعالیٰ و حکمتی کاراں دیم و داراں و یا کتہم
 یک عقلندے چوش گمان کت کنت کہ یک بد کرداریں مرد
 و یک صالحین مردے گون خداوند تعالیٰ یکساں معاملہ کنت و
 آہر دو نینانی انجام و برابر کنت چوش ہجر نہ بیت نہ مرے
 زندہ ہمانی ہر دوہیں برابر بوت کنت و نہ چہ مرگ و پید ہر
 پاکیزہ ہیں زندگی صاحبیں مومن و ادا نصیت بیت و ہر ہر نصرت و درجہانی بلندی و وعدہے گون آیاں ماں دنیا و کنگ بوتنگ آپہیں سلوک کافر و چہ کجا حال بیت پرانی و
 ماں دنیا و روزگار تنگ و ماں آسخت و ابید چہ لعنت و تاوان و دگر ہیچ حاصل نہ بیت۔ خلاصہ چوش بوت کہ اے دعویٰ بالکل رد و اے خیال بہکہ مفتیں انت کہ اللہ تعالیٰ
 نیکان و بدان و مرگ و زندہ ہما برکت۔ آئی و حکمت ہجر چوش نہ لوٹیت بلکیں ضروری انت کہ ہر دو نینانی عملان و نتیجہ راست راست و ظاہر بہ بیت و ہر یکے و نیکی یا بدی
 علامات چیزے ادا ہم چہ ظاہر و گندگ بہ بنت و آیاں سرجی و مرگ بعد گندگ بہ بنت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی زمین و آسمان ہنچوش کا ہی مفت و پیدائش کت گنت بلکیں گوں ٹوہیں حکمت و یہ خاصیت مقصد سے سازت گنت تا ناکہ ماں آیانی احوال غور و فکر کنان و مخلوق معلوم کت
 بکننت کہ بیشک ہرچے کہ جوڑ کنگ بوت گوں شریں حسابے جوڑ کنگ بوت و تاکہ اندازہ جنگ بہ بیت کہ المء یک روچے اے موجودین کارخانہ و کتام مزین شانیں
 نتیجہ ظاہر ہوک انت ہمانی و آخرت گوشتت کہ اودا ہر کس آئی و محنت و برورد حاصل بیت و ہرچے کشک بوتگ ہمانی و راون ہوش بیت
 سے گندم زگندم بر وید، جوڑ جوڑ : از مکانات عمل غافل مشو۔ فل یعنی اللہ معلوم ات کہ اشی استعداد خراب انت و اے مرد ہے قابل انت کہ چہ چکیں راہ و

انگو آنکو سرگردان بہ بیت یا مطلبی چوش انت کہ آہے بخت
 علم دارگ و باوجود و سریدی و گراہ بوت۔
 فل ہر کس ایوک و نفس و واہگ و وقی حاکم و معبود بساز
 ہر جا کہ آئی و اہگ آرا گران بکننت و ببارت آہانگو
 دیم و بکننت و حق و ناحق و چکاسگ و معیار یہ آئی گور و
 ہے نفس و واہگ بہ بیت اللہ تعالیٰ ہم آرا بہ آئی اختیار
 کت گیں گراہی و یل کنت گرا آئی حالت چوش بیت کہ نہ
 گوش نصیحت و خبر و انت کنت نہ دل حقیں خبر و سریدی بیت
 و نہ چہ چیم و بصیرت و روشنی نظر و کیت، ظاہر انت اللہ ہر
 کس و آئی و کرد و ذریعہ و بہ چوشیں جاور و سر
 بکننت کتام طاقت انت کہ جد و بعد آئی و بہ راہ بہ برینیت
 فل یعنی اے دنیا و زندمانی و بغیر کہ کتام زندمانی بیے
 نیست بس ہے یکیں جہان انت کہ ماں ہمیشہ و مے
 مرگ و زندانت چوش کہ ماں ہور و باران و سبزہ چہ زمین
 رست، خشک ترت تو و تاوت ختم بوت ہے احوال
 ان ان نیگنت یک و ہک کیت کہ آپیدایت پدا و
 مقررین وقت و زندگ بیت آخر زمانگ و گردش آرا
 ہلاکس کنت ہے ردا و دنیا و موت و حیت ماں دنیا و
 جاری انت، دیم تر و چہ نیست۔ فل یعنی زمانہ نام انت
 دھر و، آہچ کارکنوک نہ انت چیکہ نہ ماں آئی جس ہست
 نہ شعور و نہ ارادہ۔ لامحالہ آکت م دگر چیزایت کہ معلوم
 نہ بیت بلے ماں دنیا و ہمانی و عمل دخل انت گرا ہما ذات
 اللہ پرچامکشیں۔ کہ ہمانی وجود و عمل، دخل علی الاطلاق
 بوگ چہ فطری دلیلان و عقلی و نقلی رھبنداں ثابت
 بوتگ۔ و زمانہ و سر و چیر و شپ و روج و ادلی بدلی کنگ
 ماں ہمانی دست و انت بہ ہے معناء ماں حدیث و
 پیش دارگ بوتگ کہ دھر اللہ انت آرا بدگو شگ
 نہ لوٹیت چیکہ و ہک مردم دھر و رابد گوشتیت تو
 پہے نیت و گوشتیت کہ دھر و حوادث گوں اللہ و
 ارادہ و مشیت و وابستہ انت تو گرا چہ دھر و بد
 گوشگ و در حقیقت اللہ و جناب و گتانی بیت
 اعادنا اللہ منہ۔ فل یعنی و ہدے فراک و آیات یا بعث
 بعد الموت و دلیلان آرا اشکنا بینگ بنت تو گوشتیت کہ
 من ہچ دلیل و قبول نہ کنان بس اگر تو ماں وقی دعوی و
 راست گونے تو مٹی مرتگیں پت و پیرکان و زندگ کن و پیش ہلا
 پدا ما قبول کنیں کہ بیشک چہ مرگ و پد زندگ بوگ برحق انت

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَ لَتَجْزِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ هُمْ
 آسمان و زمین و ہنچوش کہ بیانات و تاکہ بدلہ دیک بہ بیت ہر کس و وقی کت و اشنانی سرا
 لَا يَظْلُمُونَ ﴿۱۷﴾ اَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى
 ظلم کنگ نہ بیت فل آیادیت توہا کس کہ گیتگی و تی معبود و تی نفس و اہگان و گراہ کت آرا خدا و
 عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ
 برانت و مہری بخت آئی گوش و دل و سرا و دور دات آئی و چہ و سرا پوش۔ گرا کت
 يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۸﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
 ہدایت دنت آرا رند چہ خدا۔ آیاتنا نصیحت نہ گرات فل و گوشتت نیست دگر چیزے بغیرے دنیا و
 الدُّنْيَا مَوْتٌ وَ نَحْيَا وَ مَا يَهْدِيكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَ مَا لَمْ يَكُنْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ
 زندگی و مامریں و ما زندگ ہیں و ہلاک نہ کنت و اگر زمانہ فل حالانکہ نداشت آیات اشی ہچ معلومات
 إِنَّ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿۱۹﴾ وَ إِذْ اتُّتِلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانُوا يَحْكُمُونَ
 نیت آگر کہ گمان کنت و دو ہدیہ و واگ بنت آیاتی سراہے آیتاں نظر ہرں، دگر ہچ دلیل انت آیانی
 إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّوَابًا بَيِّنَاتٍ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۰﴾ قُلِ اللَّهُ يُحِبُّكُمْ
 مگر ہے کہ گوشتت بیارات مے پت و پیرکان اگر شرا راست ات فل تو گویش کہ خازندہ کنت شمارا
 ثُمَّ يَمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ
 پدا موت دنت شمارا پدا جمع کنت شمارا قیامت و روج و کہ ماں آئی و ہچ شکے نیست لیکن زیات تر
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۱﴾ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ يَوْمَ تَقُومُ
 مردم نہ زانتت فل و خاص بہ خدا انت بادشاہی آسمانی و زمین و ہما روج و کہ قائم
 السَّاعَةِ يَوْمَئِذٍ يُخَسِرُ الْبَاطِلُونَ ﴿۲۲﴾ وَ تَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِئَةٍ قَدْ
 بیت قیامت آروچ و زبان کار بنت دروغ بند کنوک و گندے تو، ہر جاعتے و کہ کپننت بہ کوٹرائی سرا و
 كُلَّ أُمَّةٍ تَدْعِي إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَرُونَ مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۲۳﴾ هَذَا
 ہر جاعت لوٹائینگ بیت و تی دفتر و نیگ۔ مروچی شمارا بدلہ دیک بیت شے کتگیں کارانی فل اشننت

مذلل ۶

فل یعنی ہر کس و یک برے زندہ کت پدا گشتی پرائی چول مشکل انت کہ دوبارہ زندہ کنان کتان و یک جاہ بکننت۔ فل آروچ و ذلیل و وار ہوان و معلوم دار بیت کہ
 اشاں چون کانی رد کپننت۔ فل یعنی چہ ترس و لرز و۔ فل یعنی اعمال نامہ و روج و وقی اعمال نامہ و روج و وقی حساب و بدے ات۔ مروچی
 ہر کس و آئی و بدلہ رسیت کہ آئی و ماں دنیا کت گنت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کِتْبَانِ يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

میں دفتر کھینچتے ہیں کہ تم نے سچا کہا ہے اور تم نے سچا کیا ہے۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ

اور ان لوگوں کو جو ایمان لائے اور نیک اعمال کیے، ان کو اپنے رب کی رحمت میں داخل فرمائے گا۔

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَرُّ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آتِي تِلْكَ

یہی فتح ہے۔ اور ان لوگوں کو جو کفر کیا، ان کو یاد دلاؤ کہ تم ان کو پہلے ہی آتے تھے۔

عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝ وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ

اللہِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ قَانَدِرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنظَرُ

خدا کا وعدہ سچا ہے اور آگ کا دن شک کے بغیر ہے۔ تم نے کہا: ہمیں کیا خبر ہے آگ کا دن سے؟

إِلَّا ظَنًّا وَمَنْحَرًا ۝ وَبَدَّ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ

صرف خیال اور گمان۔ اور اللہ نے ان کے برے اعمال کو بے اثر کر دیا اور ان کو اپنے برے اعمال سے ڈھانکا۔

مَا كَانُوا يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ

یہی ہے جو تم ہنس رہے تھے۔ اور کہا گیا: آج تم کو مٹا دیا جائے گا جیسے ہم نے تم کو مٹا دیا تھا۔

هَذَا أَوْ مَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ أَخَذُوا

مروجیوں کو روچا اور آگ کو ان کا ناصیر بنا دیا۔ ان کو اس لیے مٹا دیا گیا کہ انہوں نے اپنی قوموں کو مان لیا۔

آيَاتِ اللَّهِ هُنَّ وَأَوْعَتْكُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا لَهُمْ

خدا کے آیتیں اور انہوں نے دنیا کی زندگی کو تم سے لے لیا۔ آج ان کو اس سے نکلنے کی اجازت نہیں ہے۔

يَسْتَعْتَبُونَ ۝ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

تو یہ لوگ سیکھتے ہیں۔ اور اللہ ہی کی تعریف ہے آسمانوں اور زمینوں اور تمام عالموں کی۔

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

اور انہیں ہی کی تعریف ہے آسمانوں اور زمینوں کی اور وہی عزیز اور حکیم ہے۔

دل یعنی شاہرہج کا رے کنگت اے اعمال نامہ راست راست، آتہ اظہار کنوک انت۔ فل یعنی بہ علم و بہک چیز چہ ازل و انت۔ مگر دستور برداشے
زشتہ بہ نسیگ و مقرر انت ہمایانی نشتہ کنگتیں دفتر مروجی شے دیما حاضر انت۔ فل یعنی ماں جنت و کہ اودا اعلانیں درجہ بر رحمت و بہک رنگ و بہر بانیان
بنت۔ فل یعنی چہ مئے جانب و پنت و وعظ و سرزنش و اتمام حجت و برداشہ تسمیں کوتاھی ظاہر نہ بوتگ۔ بے بیجا رات کہ اینکر چہرہ و کوشستانی بعد ہم شے
مغزوری و گردن نہ جگت۔ آخر کار پچائیں مجرم جوڑ بوت یا و کنت قومًا مجرمین « و مطلب چوش گرگ بہ بیت کہ شاہرہج شروعات و وئی پیشگ و جہرا تم کنوک ات۔

عجب عجب احوال بیان کن ات ماہر ہج ڈول پرہ اشان
یقین کنت نہ کنیں۔ ہنجوش چہ ہشتکتیں گپ و تراناں کنیں
سستیں امکان و کوراسکیں خیال برے برے ماں دل و
بیت آدگہ گپ ایت۔ فل یعنی وہے قیامت پرہایت
اشانی تمام بدکاریاں و آیانی نتیجاں دیما کابیت و عذاب
و غیرہ برہیم تر اپانی رد اشان ہرچ کلاک و مسخرہ کنگت
آوت ہیشانی جگت و کسیت فل یعنی ماں دنیا و مروجی
روچ تو بہکہ چہ دل و کشتگ و شوشکتے۔ مروجی ما
ہم تراراشوشان و گوں مہربانی و یا دنہ کنیں بہ مدامگی
ہما داب و ماترا ماں عذاب و یل دیں۔ ہچوشکہ تو فنا
ماں دنیا و عیش و عشرتاں گرفتار کنان و چہ مئے یاد و
غافل بوتگتے۔ فل یعنی ماں دنیا و لذتاں سر و چیر
بوان و کدی چوش ہم خیال نہ کنت کہ مارا چہرے دنیا و
لڈگی انت و خدا و روبر و و حاضر ہی ہم دیگی انت۔
واگں کدی شمارا چہرے خیال ہم اتلگت توہے
رنگ و وئی دل و رات لذات کہ چوشکہ ما ماں
دینا و گوں سلماں و ہم پہ دیم این۔ اودا ہم ماہ
ہے داب و چہر ایال گیش بنیں۔
فل یعنی نہ آیاں چہ دوزخ و درکنگ بنت نہ آیاں و
چشیں موہے دیگہ بیت کہ آیاں نوں خدا و راضی
کنگ و جہد و بکننت۔
فل باید انت کہ مردم بہ خدا و طرف و دلوکش و
گور بکننت، ہمانی و احسانات و دادانی و تدر و
بکننت، بہ ہمانی و شون داتگیں رہیند و کام گجوک
بہ بیت، کلان و ترک دیان و بہ ہمانی و شنودی و
حاصل کنگ و جہد بکننت و بہ ہمانی و نبردگی و عظمت و
دیما مدام بروتی اختیار و اطاعت گزار و فرمانبردار
بہ بیت۔ گاہے سرکشی و مغزوری و ماں دل و جاگاہ
مدنت۔ ماں حدیث قدسی و ہست الکبریاء و احشے
والعظمتہ ازاری فمن نازعنی واحدا منها قدفتہ
فی النار (کبریائی چادر ہنت و عظمت منی لاکند
انت پمیشکا ہر کس مرے دو تیناں چہ ماں کتا مہیکے
گوں من گروچیل کنت من آتہا چست کنان ماں
آس و چکل دیاں۔ اللہم اجعلنا مطیعین
لامرک و حبتنا غضبک و قناعذاب النار۔

۷۷۱

المحاشیة ۲۵

کِتْبَانِ يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

میں دفتر کھینچتے ہیں کہ تم نے سچا کہا ہے اور تم نے سچا کیا ہے۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ

اور ان لوگوں کو جو ایمان لائے اور نیک اعمال کیے، ان کو اپنے رب کی رحمت میں داخل فرمائے گا۔

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَرُّ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آتِي تِلْكَ

یہی فتح ہے۔ اور ان لوگوں کو جو کفر کیا، ان کو یاد دلاؤ کہ تم ان کو پہلے ہی آتے تھے۔

عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝ وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ

اللہِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ قَانَدِرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنظَرُ

خدا کا وعدہ سچا ہے اور آگ کا دن شک کے بغیر ہے۔ تم نے کہا: ہمیں کیا خبر ہے آگ کا دن سے؟

إِلَّا ظَنًّا وَمَنْحَرًا ۝ وَبَدَّ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ

صرف خیال اور گمان۔ اور اللہ نے ان کے برے اعمال کو بے اثر کر دیا اور ان کو اپنے برے اعمال سے ڈھانکا۔

مَا كَانُوا يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ

یہی ہے جو تم ہنس رہے تھے۔ اور کہا گیا: آج تم کو مٹا دیا جائے گا جیسے ہم نے تم کو مٹا دیا تھا۔

هَذَا أَوْ مَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ أَخَذُوا

مروجیوں کو روچا اور آگ کو ان کا ناصیر بنا دیا۔ ان کو اس لیے مٹا دیا گیا کہ انہوں نے اپنی قوموں کو مان لیا۔

آيَاتِ اللَّهِ هُنَّ وَأَوْعَتْكُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا لَهُمْ

خدا کے آیتیں اور انہوں نے دنیا کی زندگی کو تم سے لے لیا۔ آج ان کو اس سے نکلنے کی اجازت نہیں ہے۔

يَسْتَعْتَبُونَ ۝ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

تو یہ لوگ سیکھتے ہیں۔ اور اللہ ہی کی تعریف ہے آسمانوں اور زمینوں اور تمام عالموں کی۔

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

اور انہیں ہی کی تعریف ہے آسمانوں اور زمینوں کی اور وہی عزیز اور حکیم ہے۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی آسمان وزمین و اے کلیں گارگاہ اللہ تعالیٰ بیکار جوڑ نہ کنگ پہ کتاب خاصین غرض و مقصد سے پیدا کنگ کہ آداں یک مقررین ہستے و قرار کپتگیں عدہ نے ہے داب بیت تا آنکہ اسی و آخر نتیجہ پیدا و رہ بیت ہمانی و آخرت گوشت -

فل یعنی چہ بدیں انجام و نہ ٹرسنت و آخرت و تیاری گلاشس نہ انت و ہدے آخرت و گپ اشانی گوش و کسیت، چہ یک گوشے و اشکنت و چہ دومی و آرا درگنت -

فل یعنی خداوند قدوس و تو آسمان زمین و کل مخلوق جوڑ کت آیا گوں راستیں دل و گوشت کن ات کہ زمین و کتاب چنڈے یا آسمان و کتاب حصہ نے دگہ یک کسے و ہم جوڑ کنگ یا جوڑ کنت، پدا آیان و گوں خدا بلکیں چہ آئی و زیات تر جیا توار پر جنگ بنت -

فل یعنی اگر ماوتی دعویٰ شرک و تارا راست فہم ات تو کتاب یک آسمانی کتاب و سندے بیار ات یا چہ ہنچشیں علمی ہول و ثابت کن ات کہ اعتقاد و

نزدیک و مسلم انت و پیداک انت - آچرے و سر کہ کتاب نقلی یا عقلی دینے مہیت آخر آٹرا چونکائی قبول کنگ بہ بیت - و یعنی چہ پیشی و مسترس بہ ہوگی و مگر اہی چہ بیت کہ خدا و بلکہ کن و یک ہنچیں بے جان یا بے اخت یاریں مخلوق ہے و تی حاجتانی پورہ کنگ و توار پزجرات کہ آچہ و تی جند و اختیار و کسے و توار و دلگوش گورکت مکت، بلکیں اے ہم لازم نہ انت کہ آیان توار

پر جنگ و حال معلوم بہ بیت - سنگ و تان و انکار کن ات فرشتہ و پیغمبر ہم ہا خبر و اشکنت تو ننت و ہا کار کنگ تو ننت کہ آئی و اجازت و قدرت چہ حق تعالیٰ طرف و عطا بوتگ - فل یعنی ماں محشر و ہدیکہ امداد و درگیری و

زیات حاجت کسیت اے بزکاریں محمود و تی عبادانی مدد چون کت کنت البت اشانی دشمن ہوان بہ اشانی مقابل لانگ بندت و سکیں بسزاری و شزارری و اظہار کنت بلکیں چوش گوشت کہ ما کا نوا انا یعبدون (قصص رکوع ۷) اے مردماں مے پرستش گاہے ہم نہ کتگ - آساعت و ت فکر بجن ات کہ آساعت

مردم چین کر حسرت و افسوس کنت ۱۲

سورة الاحقاف مكية نازل بوت و اے سی و ہنچ آیات و چار رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کناں گوں خدا و نام و ہما کہ بے اندازہ بہر بان زہرین ہم کتوے

۱ تَنْزِیْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَكِیْمِ ۝ مَا خَلَقْنَا

اے کتاب نازل کنگ بو تگ چہ خدا و نیمگ و کہ از برست، حکمانی خداوندت - نکت پیدا ما

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۝ و

آسمانان و زمین و و ہر چہ اشانی میانجی و انت ابید چہ راستی و مدت و مقررین و

الَّذِیْنَ كَفَرُوْا عَمَّا اُنزِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ۝ قُلْ اَرٰیْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ

کافر چہ ہر چیز کہ ترسینگ بنت دیم و ترسینت و - تو بخش! شہادت ہر چیز کہ شاتوار پر جن ات

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِیْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ

ابید چہ خدا، پیش بدارات من و را آیان چہ پیداکت چہ زمین و یا اشاں شریدار انت

فِی السَّمٰوٰتِ اِیْتُوْنِیْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَثَرٍ مِّنْ عِلْمٍ اِن

ماں آسمانان، فل بیارات منی گور و کتاب چہ پیشی و یا نقش و پدے چہ علم و اس

۲ لَكُمْ صٰدِقِیْنَ ۝ وَاَنْتُمْ اَصْحٰبُ مِیْمٰنٍ یَّدْعُوْنَ دُوْنَ اللّٰهِ مِنْ

شمالست گوشوکات فل و کتے انت زیات تر گراہ چہ ہا کس کہ توار پر کن ات ابید چہ خدا و ہنچیں

لَا یَسْتَجِیْبُ لَهُ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَهُمْ عَنِ دَعْوٰیهِمْ غٰفِلُوْنَ ۝ و

کسیا کہ آ توار و جواب و نہ دنت داں روج قیامت و آیان سہی نہ انت چہ آیان تواراں و

اِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءٌ وَّكَانُوْا بَعَادٍ تَهُمْ كٰفِرِیْنَ ۝ وَاِذَا

دو ہدیکہ چہ بنت مردم آ بنت دشمن پہ آیان و بہ آیان عبادت و انکار کنت فل و ہدیکہ

تَتْلٰی عَلَيْهِمْ اٰیٰتِنَا یٰۤاٰیٰتِنَا یَعْبُدُوْنَ

وانگ بنت پہ آیان مے آیات سظا ہر س، گوشت کافر حقین خبر و بابت و و ہدیکہ سر بوت پہ آیان، اے

سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ اِنْ افْتَرَيْتُمْ فَلَا تَمْلِكُونَ
 جادوئے ظاہری یا ایساں گوشت کھانوں کو تو بگوش آگس من اشی جوڑ کنگ گداواھند زینت
 لِي مِنْ اَللّٰهِ شَيْئًا هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيْهِ ۝ كَفٰى بِهٖ شٰهِيْدًا
 پین چہ خدا گورے ۝ آ آیات ترانہ شے سرو چیران ۝ قرآن ۝ باروے۔ بس انت خدا پہ گواہی ۝
 بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝ قُلْ مَا كُنْتُمْ بِدَعَاۤمِنِ
 منی و شے میانجی ۝ و ہمانت بخشوک، مہربان ۝ تو بگوش کہ من نہاں نوگ آنکس چہ
 الرَّسُوْلِ وَمَا اَدْرٰى مَا يَفْعَلُ بِيْ وَلَا يَكْمُرُ اِنْ اَتٰبَعُوْا اِلَّا يُوْحٰى اِلَيْ
 پیغمبراں ۝ و نہ من معلوم انت کہ چہ کنگ بیت گوں من گوں شہا، نہ کنا من نگیری ۝ چہ چہ کنگ بیت منی نیک
 وَمَا اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ قُلْ اَرَاۤءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَ
 و نہاں مگر ترسینو کے سر ظاہریں۔ ۝ تو بگوش آیا گزرات شہا آگس ببیت قرآن چہ خدا جانب ۝ و
 كَفَرْتُمْ بِهٖ وَشٰهَدَ شٰهَدٌ مِّنْ بَنِيْۤ اِسْرٰٓءِيْلَ عَلٰى مِثْلِهٖ ۝ فَاَمِنَ
 ونگرے بے برائی و شہادی دات چہ بنی اسرائیل ۝ یک شہدے ۝ یک بے ہمیں کہتے ۝ پیدایمانی آوت
 وَاسْتَكْبَرْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
 و شہا سرکشیت۔ بیشک اللہ راہ سوچ نہنت مگر اھیں مردمان ۝ و گوشت کافراں
 لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَا اِلَيْهٖ ۝ وَاذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ
 پہ ایمان داراں آگس اے دین بہتیں بہتر اشاں پیش کشتنت چہ برائی نیک ۝ و و پر کیہ رست ایمان بہت برائی
 فَيَقُوْلُوْنَ هٰذَا فَاكٌ قَدِيْمٌ ۝ وَمِنْ قَبْلِكَ كَتَبْنَا لِمُوْسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً
 گدا گوشت اے دروغے گوھیں ۝ و چہ آئی پیش موسیٰ ۝ کتاب انت کہ آرہی رحمت انت
 وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسٰنِ اَعْرٰبِيٍّ لِّيُنذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۝ و لِبَشَرِي
 و اے کتاب بہتنت باورداروک ۝ ماں عربی زبان ۝ تاکہ ترسینیت ہمایان ۝ کہ ظلمش کنگ و مزہ دیو کنت
 لِلْمُحْسِنِيْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ
 پہ نکو کاراں۔ بیشک ہماں کہ گوشت اللہ متے رب انت پیدائنت قدم بوتنت گدا انت ترس

ول یعنی اے مردمان ء فی الحال و فی انجام ء فکر نیست و نہ کام کسے ء نصیحت و نہ ہاش ء سراد لگوش گور کنت بلکس و ہدے اثنانی دیم قرآن ء آیات وانگ ننت تو
 آرا جادو قرار دیان ء چہ و فی سرائنگ ء جہد ء کنت۔ ول یعنی جادو قرار دیگ ء چہ زیات خراب و بدتر آیانی اے دعویٰ انت کہ لے قرآن تو جوڑ کنگ و آورنگ۔
 و دروغ ء طوفان بہ خدا ء طے نسبت دے العیاذ باللہ قل یعنی خدا ء سراد دروغ بزرگ ستیں گناہ انت۔ اگر بند خیر ء من چشیں دلبری لے ہم بجاں
 تو چوش بگوش کہ من بہ زانت و تارا اللہ ء غضب و پآئی ء ترندیں سزاء پیش کنگایاں۔ شہ خیال بکن کہ ہر شخصے ماں و فی تمام زندھاتی ء بندھانی سراد دروغ مبدیت و چہ ادنی
 ادنی میں معاملہ ء چہ خدا ء ترس ء بلزیت، آیا آ مغت ناحق ء زندان ء بر اللہ ء سراد دروغ ء طوفان زندان ء و فی جند ء چہ چوشیں ستیں آفت و مصیبت ء مگر قرار کنت
 کہ چرائی ء رستگار کنو کس و پناہ دیو کس طاقت ماں دنیا ء
 موجود نہ انت اگر من دروغ راست جوڑ کناں ء بند خیر ء
 ترا و فی تاج بجاں تو گدا زاناں تو چہ خدا ء قہر و غضب ء
 کہ آبرو غس نبوت ء دعویٰ داران ء سر اکیت منارا
 رستگار کنگ تو نے۔ و وہدے اللہ پاک منارا تاوانے
 دیگ بلو بیت تو منارا نفعے دات کت کنتے ؟ آخر من و فی
 عمر ء چہل سال ماں شے میانجی ء گوازینتگ چہ منی احوالاں
 و زندھاتی ء کاراں شہا اینکرم ء زان انت کہ من اینکرم بے
 خوف دے غرضی ظاہر کنوک نہاں و نہ چوشیں بے نقلیں
 مردے آں کہ لھتیں انساں و ش کناں خداوند کریم ء چہ
 و تانا رضا بجاں۔ بہر جاوے اگر من دروغ بند و افتری
 کنوکے آں، تو آئی ء وبال منی جگت ء کیت
 ۝ یعنی ہر قصہ دکارے شہا شروع کنگ اللہ چہ آئی ء
 شہری ء معلومدار انت، پیشکنا ہودگیں و بیکاریں
 کپان ء یل کناں و فی عاقبت ہر فکر و عم ء بورات
 اگر خدا ء رستیں رسول ء دروغ بند و نگر میں انساں
 قرار دے ات تو گدا شہر زان ات کہ آئی ء انجام چون بیت
 چہ خدا ء نہ منی و نہ شے کتہم خبرے پوشیدہ انت آوتی
 راستیں و احاطہ کنو کس علم ہرکت ء گوں ہر کس ء معاملہ کنت
 من ہمانی ء و فی و شے میانجی ء گواہ قرار دیاں آوت چہ
 و فی قول و فعل ء پیش داروک انت و آئندہ ہم پیش داریت
 کہ کتہم کس بہ حق ء سر انت و کتہم کس دروغ بندوک
 انت و آئندہ ہم پیشداروک یاوت گڑیں خبراں اظہار کنوک
 انت۔ ۝ یعنی ہتوں ہم و فی دستاں بجل ات تو شہا
 بخشگ بے ات و اشی ء ہم ہمانی بردباری و مہربانی بزانت
 کہ باوجود شے جرم و گناہان ء زانت و کامل قدرت داریت
 شہا نوراً ہلاک و برباد نہ کنت ول یعنی چہ منی حسدانی
 اشکنگ ء شہا پرچا اینکرم سٹان ء و تا دور دور چنگل
 دیت ؟ من گور شہا کتہم یک نو کس عجیبیں چیزے
 بنا و رنگ، چہ من ساری ہم ماں دنیا ء رسول و پیغمبر
 آیان بوگنت ہاگت ء من ہم کناں کہ اے کل رسولان ء
 دیدمانا را خداوند کریم ء و فی رسول جوڑ کناں ء و ہم داتگ
 کہ آئی ء خیر پیشی رسولان ہم داتگ چہ حساب ء
 ہم یک نو کس گتے نہ بوت بلکس باز کوھیں بشارت ء
 مصداق بے شے دیمار و چہ موجود انت گدا ہاں کجا و
 بجاں شے دیمار کانت کہ شہا مانا پیغمبر قبول نہ کن انت

کے یعنی من اے خبر ء غرض ء ننداراں کہ منی کار ء گدی انجام چے بیت گوں من اللہ پاک چے معاملہ کنت و باریں گوں شہا چون کنت و نہ من اے ساعت ء سر جمیں
 تفصیل و فی یا شے انجام ء بابت ء گوشت کناں کہ ماں دنیا و آخرت ء چونیں چونیں صورت دیمار کانت۔ البت من یک خبرے کناں کہ منی کارایوک خداوندی و چہ
 زندگیری و خداوندی حکم ء فرماں برداری کنگ و کفر و عصیان ء سکس خطرناکس انجام ء چہ شہری ء گیش و گوار کناں ء مخلوق ء سریدی دیگ انت۔ و ہم ترے ماں دنیا یا
 آخرت ء گوں من و گوں شہا چونیں احوال پیش کیت آئی تفصیل ء بابت ء اے ساعت ء من ہج گوشت نہ کناں و نہ مرے بحث ء کینگ ء چہ من غرض داراں منی کار چہ
 نتیجے بے تعلق بوان ء و فی واجہء حکمانی زندگیری انت و بس۔ ۝ ماں آزمانگ ء عرب ء جاہل و مشرکاں چہ بنی اسرائیل ء علم و زانت ء متاثر انت۔ و ہدے

کے یعنی من اے خبر ء غرض ء ننداراں کہ منی کار ء گدی انجام چے بیت گوں من اللہ پاک چے معاملہ کنت و باریں گوں شہا چون کنت و نہ من اے ساعت ء سر جمیں
 تفصیل و فی یا شے انجام ء بابت ء گوشت کناں کہ ماں دنیا و آخرت ء چونیں چونیں صورت دیمار کانت۔ البت من یک خبرے کناں کہ منی کارایوک خداوندی و چہ
 زندگیری و خداوندی حکم ء فرماں برداری کنگ و کفر و عصیان ء سکس خطرناکس انجام ء چہ شہری ء گیش و گوار کناں ء مخلوق ء سریدی دیگ انت۔ و ہم ترے ماں دنیا یا
 آخرت ء گوں من و گوں شہا چونیں احوال پیش کیت آئی تفصیل ء بابت ء اے ساعت ء من ہج گوشت نہ کناں و نہ مرے بحث ء کینگ ء چہ من غرض داراں منی کار چہ
 نتیجے بے تعلق بوان ء و فی واجہء حکمانی زندگیری انت و بس۔ ۝ ماں آزمانگ ء عرب ء جاہل و مشرکاں چہ بنی اسرائیل ء علم و زانت ء متاثر انت۔ و ہدے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

واجب پیغمبر نبوت و شور و جہت بوت تو مشرکان لوٹ ات کہ باری بنی اسرائیل واجب پیغمبر بابت و چونیں خیالات دارنت اشانی مقصد ہمیش ات کہ اے مردمان پیغمبر و دروغ بند بگوشنت۔ تو حجت کنگ و بردار اآخرے دست بکبیت کہ بچار ات کہ عالم وزانت کاریں اہل کتاب ہم اے پیغمبر و گپان و دروغ گوشگانت مگر ماں اے مقصد مشرکان مدام نامراد بوتگت خدا تعالیٰ و چہ ہے بنی اسرائیل و زبانان واجب پیغمبر تصدیق و تائید کنائنت۔ نہ الوک و چہ گت و کہ اے مردمان جو قرآن و تورات و آسمانی کتاب و چو واجب پیغمبر حضرت موسیٰ پیغمبر گوشگت و اے داب و واجب پیغمبر و دعویٰ و قرآن و خداوندی و ہی بوگ اے نوکین و عجب گپے نہ انت بلکیں اے بردار لھتیں یہودی عالمان صریحا اقرار کت و گواہی دانش کہ بیشک ماں مے کتاب و چہ ملک (عرب) و یک عظیم الشانیں رسول و کتاب و آئیگ و خبر دیگ بوتگت۔ و آ رسول جو کنگ و ہما معلوم بیت و اے کتاب ہم چہ ہما کتاب و دول و انت کہ آئی و خبر پیش و دیگ بوتگ۔ یہودی عالمانی اے گواہیاں در حقیقت و ہما پیشگوئیانی سر امینی انت کہ آبازیں تحریف و تبدیلی و باجو مروچی ہم ماں تورات و غیرہ و موجود ہوان و پیدا کنت کہ چریشاں ظاہر بیت کہ بنی اسرائیل و چہ کلان مشرکین گواہ (حضرت موسیٰ علیہ السلام) ہزاراں سال ساری و دت دانگ کہ چہ بنی اسرائیل و کس و ارثاں و آئی و براتاں (بنی اسماعیل) چو ہمانی مثل و یک رسولے آیوک انت انا امرسلنا الیک رسولاً لاشاہد اعلیک کما اردسلنا الی فرعون رسولاً (المزل۔ دیکھ) اے سبب ات کہ لھتیں رستیں دحق پرستیں یہودی عالمان مثلاً عبد اللہ بن سلام و غیرہ واجب و چہ و گندان و اسلام قبول کت و گوشگت کہ ات ہذا الوجه لیس بوجہ کذاب (اے چہ دروغیں مرد و چہ بوت نہ کنت) آیان و قرآن و دولیں واضح الاعجاز کت ب و برحق بوگ و گواہی دات۔ پدا و ہدے واجب موسیٰ علیہ السلام اے چیزے سرا بہ آئی پدرا تی و بردار چہ ہزاراں سال پیش ایمان بیاریت یہودی عالمان بر آئی صدق و بار و گواہی بند لھتیں یہودی اجار زبانی و قلبی شہادت دیان و اسلام و قبول کنت۔ بے سبب کنگی گپ ایش انت کہ اے کلیں شہا دتانی باوجود مٹا و تی سرکشی و مخزوری و سبب اشی و قبول مکن ات تو گواہی گت ایت کہ چہ پیشی مشرکین و گت ظلم و گناہے بیت کنت و پدا چو خشین ظالم و گناہ گار و نجات و رستگاری و امیت چون کا دارگ بہ بیت و یعنی کمزور و بزرگیں ٹینگ و غلام مسلمان بنت۔ اگر اے دین بہتر ہو تیں تو بہتریں مردمان آئی و طرف و درگاں بوتینت آبا اے چیز تر ہو تیں تو بہ اشی و حال کنگ مے دولیں عقل مند و عزت و دولت خدا بند چہ ٹینگ و غلاماں پشت کنت گت گت فل یعنی چہ عہد قدیم و چنت مردم اے دابیں گیاں جنان پیدا انت شاید اے جواب بہ بیت "و شہد شہدہ جو من بنی اسرائیل" و ما کنت بدعا من الرسول و اے وک یعنی اے کوہنیں دروغے نہ انت بلکیں باز کوہنیں ست ایت چہ قرآن و نزول و صدقانی سال پیش تورات و ہم صولی اعلیم ہے دانگت کہ آئی و رند گیری و انبیار و اولیاء کنان و پیدا کنت۔ و آئی و یہ رند و آیوکیں سلاں چہ و تی تعلیمات

واجب پیغمبر نبوت و شور و جہت بوت تو مشرکان لوٹ ات کہ باری بنی اسرائیل واجب پیغمبر بابت و چونیں خیالات دارنت اشانی مقصد ہمیش ات کہ اے مردمان پیغمبر و دروغ بند بگوشنت۔ تو حجت کنگ و بردار اآخرے دست بکبیت کہ بچار ات کہ عالم وزانت کاریں اہل کتاب ہم اے پیغمبر و گپان و دروغ گوشگانت مگر ماں اے مقصد مشرکان مدام نامراد بوتگت خدا تعالیٰ و چہ ہے بنی اسرائیل و زبانان واجب پیغمبر تصدیق و تائید کنائنت۔ نہ الوک و چہ گت و کہ اے مردمان جو قرآن و تورات و آسمانی کتاب و چو واجب پیغمبر حضرت موسیٰ پیغمبر گوشگت و اے داب و واجب پیغمبر و دعویٰ و قرآن و خداوندی و ہی بوگ اے نوکین و عجب گپے نہ انت بلکیں اے بردار لھتیں یہودی عالمان صریحا اقرار کت و گواہی دانش کہ بیشک ماں مے کتاب و چہ ملک (عرب) و یک عظیم الشانیں رسول و کتاب و آئیگ و خبر دیگ بوتگت۔ و آ رسول جو کنگ و ہما معلوم بیت و اے کتاب ہم چہ ہما کتاب و دول و انت کہ آئی و خبر پیش و دیگ بوتگ۔ یہودی عالمانی اے گواہیاں در حقیقت و ہما پیشگوئیانی سر امینی انت کہ آبازیں تحریف و تبدیلی و باجو مروچی ہم ماں تورات و غیرہ و موجود ہوان و پیدا کنت کہ چریشاں ظاہر بیت کہ بنی اسرائیل و چہ کلان مشرکین گواہ (حضرت موسیٰ علیہ السلام) ہزاراں سال ساری و دت دانگ کہ چہ بنی اسرائیل و کس و ارثاں و آئی و براتاں (بنی اسماعیل) چو ہمانی مثل و یک رسولے آیوک انت انا امرسلنا الیک رسولاً لاشاہد اعلیک کما اردسلنا الی فرعون رسولاً (المزل۔ دیکھ) اے سبب ات کہ لھتیں رستیں دحق پرستیں یہودی عالمان مثلاً عبد اللہ بن سلام و غیرہ واجب و چہ و گندان و اسلام قبول کت و گوشگت کہ ات ہذا الوجه لیس بوجہ کذاب (اے چہ دروغیں مرد و چہ بوت نہ کنت) آیان و قرآن و دولیں واضح الاعجاز کت ب و برحق بوگ و گواہی دات۔ پدا و ہدے واجب موسیٰ علیہ السلام اے چیزے سرا بہ آئی پدرا تی و بردار چہ ہزاراں سال پیش ایمان بیاریت یہودی عالمان بر آئی صدق و بار و گواہی بند لھتیں یہودی اجار زبانی و قلبی شہادت دیان و اسلام و قبول کنت۔ بے سبب کنگی گپ ایش انت کہ اے کلیں شہا دتانی باوجود مٹا و تی سرکشی و مخزوری و سبب اشی و قبول مکن ات تو گواہی گت ایت کہ چہ پیشی مشرکین و گت ظلم و گناہے بیت کنت و پدا چو خشین ظالم و گناہ گار و نجات و رستگاری و امیت چون کا دارگ بہ بیت و یعنی کمزور و بزرگیں ٹینگ و غلام مسلمان بنت۔ اگر اے دین بہتر ہو تیں تو بہتریں مردمان آئی و طرف و درگاں بوتینت آبا اے چیز تر ہو تیں تو بہ اشی و حال کنگ مے دولیں عقل مند و عزت و دولت خدا بند چہ ٹینگ و غلاماں پشت کنت گت گت فل یعنی چہ عہد قدیم و چنت مردم اے دابیں گیاں جنان پیدا انت شاید اے جواب بہ بیت "و شہد شہدہ جو من بنی اسرائیل" و ما کنت بدعا من الرسول و اے وک یعنی اے کوہنیں دروغے نہ انت بلکیں باز کوہنیں ست ایت چہ قرآن و نزول و صدقانی سال پیش تورات و ہم صولی اعلیم ہے دانگت کہ آئی و رند گیری و انبیار و اولیاء کنان و پیدا کنت۔ و آئی و یہ رند و آیوکیں سلاں چہ و تی تعلیمات

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ اُولَٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا ۝ اَيَانِي سِرَادِي غَمَّاك بِنْت ۝ اے جنتی انت مدام ماں آئی و جاہ منند بنت جزاء بما كانوا يعملون ۝ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا ۝ اے انت ہر چہ کت گت گت ۝ و ما حکم کت انسان بہ و تی مات و پتانی نیکی و کت حلتہ امہ کرہا و وضعتہ کرہا و حملہ و فصلہ ثلاثون ۝ ما لاپ و چستی کنگ آئی و آئی و ماء پتہ تکلیف و ایری کت پتہ تکلیف وک و آئی و لاپ پری و غیر سینگ بسی شہرا حتی اذ ابلاغ شدہ و بلغ اربعین سنۃ قال رب اوزعنی ۝ ما انت وک و داکہ و ہدہر بیت و تی جوانی و دو ہدے سر بوت بہ چہل سال وک و گوشگت کہ منی رب توفیق پد مے ان اشکر نعمتک الی انعمت علی و علی والدی و ان اعمل ۝ کہ من شکر و بگرا تی نعمت و کہ تو انعم کت منی سراد منی مات و پتانی سرا و اے کہ من نیکیں صالحا ترضہ و اصلح لی فی ذریعتی ائی تبت الیک و ائی من ۝ عمل بکناں و راضی بیے توجہ آئی و شریکین بہ مے مے اولاداں من توبہ کت تہی ٹینگ و دمنان چہ المسلمین ۝ اُولَٰئِكَ الَّذِیْنَ نَقْبَلُ عَنْهُمْ اِحْسَانًا وَنَتَجَاوَزُ ۝ حکم بردار لاف اے ہما مردم انت کہ ما قبول کنیں چہ آباں شتر ترین کار کہ آباں کنتت و سرگوزیں عن سياتہم فی اصحاب الجنة وعد الصدق الذی كانوا ۝ چہ اشانی بدیاں ماں جنت و مردمان اے ہما راستیں و عدہ و دروغ و انت کہ گوں آبا یوعدون ۝ وَ الَّذِیْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اِفْ لَکُمَا اتعدننی ان اخرج ۝ کنگ بوتگت و دہر کس و گوشگت و تی مات پتہ اوہ پتہ سراج آیا و عدہ دت مے ایک مے کنگ ماں چہ قرء و قد خلت القرون من قبلی و ہما استغین اللہ و الیک امن ۝ و تحقیق گوشگت باز جاعت چہ من و پیش وک و آہر دوہیں فریاد کنتت بد بار و خدایہ اوہ پتہ تو ایمان بیار ان وعد اللہ حق فیقول ما هذا الا اساطیر الاولین ۝ اُولَٰئِكَ ۝ بے شک ہدایہ وعدہ برحق انت وک پدا گوشگت، نہ انت اے مگر نقل پیشی مردمانی۔ اے

مزل ۶

و نارات راستی و ہدایت و راہ و شون دات و رحمت و دروازگان و بچ کت۔ نوں کہ قرآن نازل بوت تو آرا ہم راست ثابت کت۔ خلاصہ ہمیش انت کہ ہر دوہیں کتاباں یک دگرے و تصدیق کنت و ہے احوال ایدگہ آسمانی کتابانی ٹینگت۔

ہمہ صفحہ و فوائد: ۝ اے قسم و آیت ماں حم السجدا بیت چارمی جزمہ و گوشگت ہمدرد و فائدہ چارگ بہنت۔ ۝ یعنی بہ و تی نیکیں کارانی سبب چہ حق تعالیٰ و رحمانی برکت و مدام ماں بہشت و جاہ منند بہنت ۝ ماں قرآن باز جاگہاں اللہ تعالیٰ و گوں تی حق و مات و پت و حق و بیافزما سینگت ۝ حقیں موجود تو اللہ پاک تمنت بے ماں اسبابانی دنیا و والدین اولاد و وجود و ظاہری سبب حق تعالیٰ و ربوبیت و نشان و خاصیں منظر قرار گرت ادا ہم ساری ماں ان الذین قالوا ربنا اللہ شہر استقاموا ۝ اللہ تعالیٰ و حقوق و ذکرات نوں

والدین و حقوق پیش داشت۔ یعنی آسان و حکم دیگ بوت کہ گون والدین و خوہیں سلوک بکنت، آیانی تعظیم، محبت و خدمت گزاری و پروت و سعادت بزانت۔ دگہ جاسے شون دانگ کہ اگر والدین مشرک بکنت پداہم باید انت کہ ماں دنیا گون آیایاں خوہیں سلوک روادارگ بہ بیت۔ خصوصاً مات و خدمت گزاری کہ چہ چنت و جہات و آئی حق چہ پت و حق و بالاترانت۔ چوش کہ احادیث صحیحہ بریشی و دلالت کنوکنت۔ وگہ یعنی حمل و و ہدے چنت ماہ گوزیت تو آئی و ثقل (گرانی) محسوس بوگ لگیت۔ ماں چوشیں جاوے و تولد و وقت و مات چوہیں چوہیں تکالیف و برداشت کنت پدا شیر میچینیت و داں چنت سال آئی و ہر ڈول و نگہ پانی کنت، وقتی راحت و آرام و بہ آئی و راحت و آرام و قربان کنت۔ واجہیں پت ہم داں مزین حدے و ماں اے تکلیفان شیریدارانت و ورد و راک و سامان جریہ کنت۔ بیشک اے تمامیں کاراں چہ فطرت و تقاضا و روئے انجام گرت مگر ہما فطرت و تقاضا چوش انت کہ اولاد مات پت و شفقت و محبت و بماریت و آیانی محنت و قدر و ہم بزانت۔

(تنبیہ) ماں حدیث و مات و خدمت گزاری و سہ مرتبہ حکم کنان و پت و خدمت گزاری و یک مرتبہ حکم زمانیتنگ۔ عجیب گپ ایش انت کہ ماں اے آیت و والد و ذکر تیوگ و یک برے ماں لفظ "وَالِدِيْهِ" و بوت و والدہ و ذکر سے بران اتک۔ یک برے ماں لفظ وَالِدِيْهِ و پدا ماں حَمَلَتْهُ اُمُّهُ و سومی براماں وَضَعَتْهُ و۔ و شاید اے اکثر مردمانی عادت و روئے بیان زمانیتنگ۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت و چک اگر قوی بہ بیت تو آئی ماں بیست و یک ماہ و شیر چمگ و یلہ کنت و نہ ماہ انت حمل و "یا چوش بگوش کہ کم از کم حمل و مدت شش ماہ انت و ماں دو سال و عموماً چچکانی شیر چمگ و بند کنت۔ اے حساب و کل نئی ماہ بوتنت۔ شیر چمگ و مدت چریشی و زیات بوگ باز قلیل و نادر انت و ماں چہل سال و عمر و عموماً انسان و عقلی و اخلاقی قوتان پختہ بنت۔ ہمیشہ کا انبیاء علیہم السلام و بعثت چہ چہل سال و پیش نہ بوتنت۔

وگہ یعنی سعادت مندیں مردم و کار انت کہ ہرچ احساناتے اللہ تعالیٰ و برائی و برائی مات پت و بوتنگت آیانی شکر و گرگ و آئندہ نیکیں کار و توفیق چہ خداوند کریم و بلوطیت و ماں اولاد و حق و ہم نیکی و دعا طلب بکنت۔ ہر ڈولیں کوتاہی ماں حقوق اللہ یا حقوق العباد و چہ آئی و دست و بوتنگ چرائی تو بہ بکنت چہ تواضع و بندگی و رہبند و وقتی فخلصانہ عبودیت و فرمان برداری و اعتراف و بکنت

(تنبیہ) ماں صحابہ رضی اللہ عنہم و حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہ مزین نجاوے ات کہ آئی وقتی جنہ و آئی مات پت و آئی و اولاد و گون ایمان واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و صحبت و شرف حاصل بوت۔ ماں صحابہاں چوشیں شرف دگہ ہچ کس و حاصل نہ بوت۔ یعنی اے داہیں مردمانی نیکیاں قبول و کمزوریاں معاف بنت و آیانی مقام اللہ و راستیں وعدہ و روئے ماں جنت و انت۔

وگہ ماں نجاوے اولاد و مقابلہ اے بے ادب، نافرمان و نالائقیں اولاد و ذکر فرمائیتنگ کہ مات پت آئی و ایمان و گپ و سر پد کنت بلے آسردہ نہ بیت و مزین گستاخانہ انداز و گپ جنان و آیایاں و آزار دنت

وگہ یعنی چہ مرگ و پد دوبارہ زندگ بوگ و ہم نراپاں من نہ نرساں، سیل کن ات کہ چہ من و پیش چکر قوم و جماعت گوستنگت چہ ایاں یک کسے و ہم دوبارہ زندگ بوان و وارتکت؟ آدگہ گپ ایت کہ مردم چوشیں گپاں مدام اشکنان و پیداک انت مگر داں روح مروچی اے بابت و تحقیق نہ بوتنگ۔ گڑامن چونکانی اعمت بار بکناں۔

وگہ یعنی آئی و گستاخانہ سر ایک نیمگہ چہ اللہ پاک فریاد کنت و دعا لوٹنت کہ اے چک و حق و قبول کنگ و توفیق برسیت و دومی نیمگہ و آسردہ کنت کہ او بے نخت، تراویل بکرات اہنوں تو بہ کن، یاد کن کہ اللہ وعدہ برحق انت۔ بعث بعد الموت و ہرچ خبرے آئی و دانگ الم و بہ وقتی و ہدے سر تمام بنت آساعت و مروچیں نئی انکار ترارنگ پیش داریت۔

وگہ یعنی چوشیں قصہ وں باز اشکتنگ۔ کونہیں و ہدے قصہاں ہے داب و مشہور بنت و حقیقت و آیانی مصداق ہچ نیست۔

ط "عذاب و گپ" ہا انت لا ملکن جہنم من الجنة والناس (السجدہ۔ رکوع ۱) یعنی چو شکہ بازین جماعتے و جتاں و مردمانی چریشاں پیش جہنم مستحق قرار گپ گنت اے بے نخت ہم ماں ہمایاں شامل انت۔ فل اللہ تعالیٰ و چو دنی رحمت و باں ہر انسان و دل و فطری رہبند و ایمان و سعادت و ہر نختے کہ تالان کتگت آرا ہم اے بے بختاں و بربادکت چریشی و زیات تر خسارہ و تاوان و گپے بیت کنت کہ یک شخصے ماں سوداگری و نفع حاصل کنگ و بدل و دنی بن مال و چو دنی جمع و بے پروائی و ضائع کنت فل یعنی چو عملانی تفاوت و سبب جنتیانی درجہ بازبت و بے داب و دوزخیانی ہم۔ فل نہ کتہم نیکی و ثواب کم کنگ بیت و نہ کتہم جرم و سزا چہ حد و زیات کنگ بیت و کافر و کتہم نیکیں کار و ایمان و روح نہ مانیت تیوگ صورت و قالب نیکی و بیت چو شیش فانی نیکیانی اجر ہم فانی انت کہ ماں ہے زندہ ہانی و مال، اولاد، حکومت، بجا و درگاہ

(صحت)، عزت و شہرت و غیرہ و شکل و دست کبیت ہمیشی فرماینت کہ شتاوتی صورتی نیکیانی تمام ماں دنیا و گپت و چہ او درہ لبتاں و تی بھر گپت۔ ہرچ عیش و آرامے کہ چہ ایمان آرگ و شمارا ماں آخرت و برستیں آئی بدل و ہم شتا ماں دنیا و تی نصیب گپت۔ ہمیشکا نون ماں آخرت و عیش و شمارا ہیچ بہر نہ سیت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت "ہما مردماں کہ آیاں آخرت زلوٹ ات فقط دنیا نش لوٹ ات آیانی نیکیانی بدلہ آیاں ماں ہے دنیا و دست کپت۔ فل یعنی مرو جی بہ شے دروغیں مزنی و نا فرمایانی سزا و ذلیل و رسوا کتو کس عذاب دیگ بیت۔ تیوگ و بے کیس چیز بہ شتا ادا باقی منگ۔ و ہم ترا لھتیں زور آکس و شکریں قومانی احوال و بیان فرماینت کہ چہ آخرت و پیش ماں دنیا و آیانی احوال چون بد بوت۔ و یعنی حضرت ہود علیہ السلام کہ آعاد و قومی برات ات و ارض القرآن و موافق ماں "بلاد الاحقاف" و چہ نبشتہ کنت: بیامہ، عمان، بحرین، حضرموت و ماں مغربی یمن و میانجی و ہرچ صحرائے اعظم "الربہنا" یا "ربع خالی" و نام و واقع انت اگر چہ آبادی و قابل نہ انت بلے آئی و چاریں کٹاں آبادی و قابل کیس کیس زمین موجود انت۔ خصوصاً ماں ہا علاقہ و کہ آچہ حضرموت و بگردان نجران و تالان انت اے ساعت و آہم آباد نہ انت تا ہم ماں عہد قدیم و چہ حضرموت و نجران و درمیانی حصہ و "عاد و ارم" و نامدارین قبیلہ آباد ات کہ آرا خدا و بے آئی و نافرمانی و پاداش و نیست و نابودکت و ہشت۔

و یعنی چہ ہود علیہ السلام و پیش و چہ آئی و بد ہم باز تر سینوک آتگت، درستاں ہما گوشت ہرچیکہ واجہ ہود علیہ السلام و گوشتگت یعنی یکتا میں خدا و بندگی بکن ات و چہ کفر و معصیت و بدیں انجام و بترس ات ممکن انت ماں عاد و قوم و ہم چہ حضرت ہود و ابیدرگہ نذیر آتگت۔ واللہ سبحانہ و تعالیٰ اعلم۔

فل یعنی باوتی پیری رہبند و بلہ دیوکت نہیں اگر تو ماں تی ہم ترا پانی رد و حق و سزائے تو مہتل مہو ہرچے چہ زبان و رکنے آرا کین و پیش بدار۔ فل یعنی اے دابین مطالبہ کنگ شے نادانی و جاہلی و ستون و دیو کنت۔ من خدا و پیغام آروکان ہرچ پیغامے بیسی و مہ و دیگ بوتگ آرا من سر کنو کاں چریشی و زیات تر و نہ متاعلم ہستنت

و نہ من اختیار داراں۔ اے علم گون خداوت انت کہ منکریں قوم کتہم و ہد و سزا و حقدار بیت و داں کتہم و ہد و آرا مہلت دیگ بہ بیت - ۱۲

۴۶ الاحقاف ۲۶

الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدُ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مَنِ
 الٰہم انت کہ ثابت بوت آیانی سزا عذاب و ہد و گون تمایل اتاں کہ گون گنت چہ آیاں پیش چہ
 الْجَنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ۱۵ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مَّا عَمِلُوا وَ
 جتاں و ان تاں و بہ تحقیق آیاں انت تاوان بار و وہ ہر یکے درجہ انت و تی عملانی روع و
 لِيَوْمِئِذٍ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يُلْظَمُونَ ۱۹ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 تا کہ اللہ ہماری و بدنت اشانی عملانی جزاء و اشان ظلم کنگ نہ سیت۔ و ہا روع و کہ پیش کنگ بنت کافر
 عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا
 اس و سر اباد دانت شتاوتی نعمتاں ماں دنیا و زندہ و شتا فائدہ گپت چہ آیات
 فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ
 گرا و مرو جی سزا دیگ بیت شمارا ذلت و عذاب، بہ عوض و اشی و کہ شتا گہرتی کنگت ماں سر زمین و
 بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ۲۰ وَإِذْ كُنَّا نَاخَا عَادًا إِذْ نَذَرَ قَوْمَهُ
 بہ ناحق و وہ اشی کہ شتا بد کاری کتگت و و یاد کین عاد و برات و و ہر یکے بر سیت آئی و تی قوم
 بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ التُّرُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا
 ماں احقاف و و تحقیق گون گنت تر سینوک چہ آئی و دیم و و چہ آئی و پشت و و اے کہ
 تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۲۱ قَالُوا
 ممکن ات عباد ابیدرگہ خدا و بیشک من ترساں ہر شتا مزین روع و عذاب و آراں گوشت
 اجْتِنَا لِنَأْفِكَ عَنِ الْهَيْئَةِ فَاِنَّا بِنَا عَادُنَا إِن كُنْتَ مِنْ
 آیا آتگتے تو مے گور کہ بہرینے مارا چہ مے معبوداں گرا ویر ممکن بیار ہما عذاب و ہرچیکہ تو وعدہ کئے یہ اگر تو
 الصَّادِقِينَ ۲۲ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
 راست گو شے فل گوشتی اشی و علم گون خدا انت۔ و رسیداں من شمارا ہرچیکہ منیم دیگ بوتگان بلتی
 وَلَكِنِّي أَرَى كُفْرًا قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۲۳ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ
 لیکن من گنداں شمارا ہنچیں قومے کرا دانی کن ات و گرا و ہر یکہ آیاں دیت آرا یک جنسے کہ دیم کتاں انت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دل یعنی چہ دیمہ جبران و دیستنتش کہ بالا چست لبوان انتت ہے گمانش کت کہ تمام کور و جوچہ آپ و پربت - گوشتش کہ سیاہ و بزیر جبران بالا انتت نون سے کار شربنت
 آوہدہ بازین خشک سالی و سبب و آپ سک باز پکارات - دل یعنی اسے گوار و کیں جبر انتت بلکین خداوندی عذاب و طوفان انتت کہ پرانی و شمارن اشتاپ کنگانتت -
 فل ہفت شب و ہشت روح رندہ رندہ گوات و ہما زور کیں طوفان و کش ات کہ آئی دیمہ درخت - انسان و جانورانی حقیقت چہ گاہ و لڑ و زیات تر نہ ات - ہک چیز گوات و چہ
 ہنٹ ڈال و کش ات و چکل دات و چارین کنگن تباہی نازل بوت آخر لوگانی ڈمب و چہ بغیر دگہ چیز نظریا تکنت - دیستو! اللہ پاک و مجرمانی احوال اسے ڈول بیت - باید
 انتت کہ اسے داستان و اشکنان و بہ ہوش و بیا - ات و اگر نہ سنے احوال ہم ہے داب بوت کنت - فل یعنی مال اودلاد و راج و جہانی طاقت کہ آیان و دیگ بوتگت چہ آیان
 آداب و بیچ چیز بہ شمار دیگ نہ بوتگت مگر و ہدے عذاب سر بوت چہ اشان ہج چیز و در دن و ارت - گد ابارین شمار بہ تمام جہر و سراغ و رناکی پیش دار ات - فل یعنی یہ نصیحت و
 اشکنگ و گوش و یہ قدرت و نشانیانی چارگ و چم و پ
 سر پدی و رد ادل دیگ بوتگتت بلے چریشاں چکے و ہم کار
 نہ کپیت - کور، کر و گنگی کنان و گون سنجبران مقابل بوتنت
 آخر انجام چوش بوت کہ بہ اشانی گورہ اسے تمام قوتان موجود
 انتت و خداوندی عذاب و اشان و احاطہ کت - تمام
 یک اندرونی یا بیرونی قوت و آزاد فک کنگنتون ات
 فل یعنی ہما عذاب کہ اشان آتہ پہ کلاگ ڈرنگت بہانی بہ
 اشان و چک و کپیت - حضرت شاہ صاحب نبشتہ
 کنت "آیان و دل و گوش و چم و آتحت، یعنی مان نیادی
 کار و باران عقل مند انتت بلے آیان و اسے عقل
 نہ بوت کہ وقتی آخرت و ہم جوان کبنتت -

کے یعنی چہ "عاد" و "ابید" قوم نمود و "قوم لوط" وغیرہ
 میتگان و ہم سے داب و تباہ کنگ بوتگتت کہ اشان
 شے چپ و چاگرد و قائم انتت - اسے گپ گون ہمہ و
 مردمان جنگ بوت - چاکہ مان سفر و دوران و اشان بہ
 اسے جاگہاں رو و آ کر تکنت -
 فل مگر اینقدر سر پدی و بعد ہم اشان چہ وقتی ناشرین
 کاران دست نہ کش ات -
 فل یعنی بہ ہما بتانی بابت کہ شمار گوت تکنت کہ ما اشانی
 بندگی و بہ ہمے حساب و کتیں کہ اشان مارا گون اللہ و
 قریب بختت و مارا مین شانین در جہانی دیوک بنت
 آیان گد ابہ چوشیں سکیں و ہدے پر چاہج مدونہ کت
 نون بایات کہ شمار اشان و یہ وقتی مدد سکی توار
 پر بختیں -
 فل یعنی مروجی آیان ہج نام و نشان درانہ و نہ عذاب
 ساعت و آیان و توار پر جنگ بیت آخر آیان کجا
 شنتت کہ بہ چوشیں سکی و ہدے ہم ہج درونہ و رنت
 وال یعنی ظاہر بوت کہ بتان و خدا جوڑ کنگ و چرایا
 امید دارگ پھکے دروغ ووت گدیں خبر انتت -
 دروغ و پاد پر نبیت گد آچون راہوار بہ بیت -
 (دریغ) مان برز و آیتان انسان و سر کشی و
 غور و ناکی و داستان ات دیم تر و بہ آئی مقابل و
 جتانی اطاعت و فرماں برداری و احوال بیان بیت
 تا نکہ معلوم بہ بیت کہ ہما قوم کہ بہ وقتی تب و حساب و
 سر کش و غور و ناکی ات آئی و ہتیں افراد اللہ
 پاک و کلام و اشکنان و چونکاتی نوم و نرم بنت

أُودِيَهُمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطِرٌ نَّابِلٌ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ
 آیان کورانی نینگ، آیان گوشتت کہ آجبر انتت سے سر گوار و کنت فل اتا، بلکین اسے ہما چیز ات کہ کئی شمار اشتاپ
 بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۳۰ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا
 کنگت گوات کہ ان آئی ہست در دن کیں عذاب فل و لگوج کنت ہک چیز بہ وقتی رب و حکم و گد آیان ہج بوتنت
 لَا يُرَى إِلَّا مَسْكِنُهُمْ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۱۳۱ وَلَقَدْ
 کہ ہج نظر نہیانت ابید چہ آیان لوگان سے داب و مسرا دین گناہ گارین مردمان و فل و بہ تحقیق
 مَكَّنَّهُمْ فَمَا أَن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا
 قدر دانگت ما آیان بہ ہما چیز ان کہ قدر دانگت شمارا بہ آیان و جوڑ کت ما بہ قوم عادی گوش و چم و
 أَفْدَةٌ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْدَتُهُمْ
 دل - گد کار نذات بہ آیان آیان گوشان و نہ آیان چستان و نہ آیان دلاں
 مِّنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَمْجُدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَهْتَدُونَ
 ہج چیزے فل پر چاکہ آیان مگر بوتگتت بہ اللہ و آیتان و لمبت آیان سہر جبکہ آیان
 يَسْتَهْزِئُونَ ۱۳۲ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حولَكُم مِّنَ الْقَرْيَةِ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ
 کلاگ کپیتت فل و بہ تحقیق ہلاک کت ما ہر چیکہ شے کر و گورہ میتگتت و قسم قسم و ما پیشہ انتت وقتی قدر نشانی
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۱۳۳ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِن دُونِ
 تاکا آجبر کبنتت فل گد ہر چاہد و نذات آیان و ہاکاں کہ گپنتش معبود ابید
 اللَّهُ قُرْبَانًا إِلَهًا بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ أَفْكَهُمُ وَمَا كَانُوا
 چہ خدا زبکی و خدا و لوٹان و فل بلکین بوتنت چہ آیان فاولے در وقت آیان و ہر چیکہ وقتی دل
 يَفْتَرُونَ ۱۳۴ وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِبِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ
 تراشنگتت و و یاد بگر و ہدیہ ماد گوش کتا تبنت ہی نینگتت ہتے نفر چہ جتان کہ اشکش قرآن و
 فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
 گد او ہدیہ حاضر بوتنت اودا گوشش خاموش بیتت - گد او بہ ہلاس بوت پترنتت وقتی قوم و نینگ و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دل چہ واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم بعثت و پیش جان و چہ آسمانی احوال معلوم ہو گئیں وہ دے کہ پیغمبر و سر اوحی و نزول شروع ہوتے تو آرد فریب است و بند ہوتے و گوں کثرت و شہرت ہر ہوتے۔ چنانچہ ووت خیال پیدا ہوتے کہ آتم ایک نوکس خسے ہو گئے کہ چائی و سبب آسمانی احوالانی سر اوحی تیار ہوتے ہو گئے کہ پٹ و لوٹ و جانی باز ہوتے (جماعت) ماں مشرق و مغرب تالاں ہوتے چہ ایساں یک جماعتے کہ لطف نخلہ، و نیمگے گوشت اودا انا گت ہے ساعت و واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فجر نماز و ایننگا گت اللہ تعالیٰ و جانی ہے جماعت و دیم ہانگو کتاب دات تاکہ اشان قرآن و بشکنت قرآن و آواز اشان و باز عجیب، اثر داروگے دلکش معلوم ہوتے و آئی عظمت و بزرگی ماں ہمیشانی دل و جاہ منڈ ہوتے و تادرا اینتے کہ خاموش ہوتے و گوں بے ترک و توار و اے کلام و گوش بدارات آخر قرآن کریم و ماں اشانی دل و جاگے گت نوں آسرد ہوتے کہ اے بے نوکس چہ ایزت کر آئی و جانی

چہ آسمانی خبراں دورداشتگت۔ بہر جا و ر و ہدیہ کہ واجہ نبی چہ قرآن و وانگے بعد فارغ ہوتے اشان ماں وئی دلاں ایمان و یقین زوران و ورت ہوتے ووقی قوم و را پند و نصیحت کت آیانی تفصیلی بیان ماں سورہ جن و کیت۔ چہ حدیثاں معلوم ہوتے کہ اے مرتبہ واجہ نبی و اشانی روگ و ایک اشنگ و اشنگا نینگ و حال معلوم نہ ہوتے یک درخت و چہ لہو پاک اذن و چیزے گونڈیں احوالے واجہ و رادات تفصیلی احوال چہ آئی و بعد ووی و ذریعہ معلوم کنائنگ ہوتے کما قال تعالیٰ: قَدْ اَوْحٰی اِلَیْکُمْ اَنْتُمْ اَسْمَعْتُمْ کَفَرْتُمْ مِنَ الْحَقِّ الْحَقِّ (جن رکوع ۱) رند ترا باز جہاں گوں مزین حلبے و مسلمان ہوتے و گوں واجہ نبی و ملاقات کنگ و پدین و حاصل کنگ و آیانی و فود حاضر ہوتے خجائی و روایتی روادعوی کنگ کہ واجہ و شش رند و گوں جہاں ملاقات کنگ ہمیشہ کا ماں روایتاں ہرچ اختلافے آیانی تعداد یاد کہ خبرانی بابت و معلوم ہو گئے آرا تود و واقعات و سر احوال کنگ بہ بیت۔

و ماں پیشی کتاباں حضرت موسیٰ و کتاب (تورات) و برابر و بیچ کتاب شریعت و دین و حکمان و حاوی نہ ات۔ بنی اسرائیل و نبیانی عمل بہ کتاب و سر ات۔ حضرت مسیح علیہ السلام و ہم جوش فرمان کت کہ من بہ تورات و بدل کنگ و نیاتنگاں بلکیں من بہ آئی تکمیل و آنگاں و حضرت سلیمان و دورباری و ماں جہاں تورات و نام و توارشنگ و تالان ات ہمیشہ اے موقع و ہم آییاں بہ ہائی و طرف و اشارہ کت و ت ماں تورات و ہم ہرچ پیشنگونی نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و بابت و اتنگ آئی الفاظ جوش ات کہ (ای موسیٰ) تم ہی وولیں یک نبی پادگاناں (مبعوث کنناں) و شاید و ہدیہ قرآن و ہرچ بہرے واجہ نبی و تلاوت فرمائینگ ماں ہمانی و ہرچوشین مضمونے بلکیں آنگ یا چہ قوان و ہمہنگی۔ و یعنی راستیں عقیدہ و عمل و تجکیں راہ و یعنی ہمانی و گت و بشکن ات کہ آسمان اللہ و طرف و لوٹ گانت و بہ آئی و پیغمبری و سر یقین کن ات و یعنی ہرچ گناہے شاہ کفر و دوران و کنگ چہ اسلام و برکت و کل معاف بنت آئندہ نوکس فرسوج بنت بلے یاد دارگ بہ بیت کہ ادا ذنوب و ذکر انت، حقوق العباد و معاف ہوگے چہ ریشی و درانہ بیت۔ و یعنی نہ و ت جہان و چہ خدا و جنگ و تار کینت گت کنت نہ و گے یک کسے اشان و بر کینیت۔ حضرت شاہ صاحب فی الارض و قید و بابت و نبشتر کنت کہ (شیاطین) چہ برزا فرشتہ جنت و گلینت تو آیا

۲۶ حصہ ۷۷۸ الاحقاف ۲۶

مُذْرِبِينَ ﴿۲۶﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ

ترس پیشداران و گوتش اے مے قوم بیشک ماں اشنگ یکتابے کنازل کنگ ہو گئے رند چہ موسیٰ و

مُصَدِّقًا لِّبِآيَاتِنَا يَهْدِيَ إِلَى الْحَقِّ وَالْحَقِّ إِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۷﴾

باور کنائنگ انت ہرچیکہ پیش چرائی ات و راہ پیش داریت راستیں دین و نینگ و راستیں راہ و نینگ و

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ

اے مے قوم قبول کنناں دعوت اللہ و آمینو اے تاکہ بہ بخشیت خدا شے لھے گناہاں و

يَجْزِيَكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۲۸﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ

بر کینیت شمارا چہ عذاب و درونائیں۔ و ہر کسے قبول دامت جبر و خدا و نینگ و دعوت ہوگے گتا آند انت

بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي

کسے و عاجز کنوگ ماں زمین۔ و نیست پے آئی و ابید چہ خدا و مددگارے و ہمیشہ ماں

ضَلِيلٍ مُّبِينٍ ﴿۲۹﴾ أُولَٰئِكَ يَرَوْنَ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ

گراہیے ظاہریں ایانہ تیش کہ ہا خدا کہ آئی و پیداکنت آسمان و زمین و

لَمْ يَحِمْ بِمَخْلِقِهِنَّ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْبُوتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

و دمی نہرت بہ آیانی پیداکنت قدرت داریت کہ زندگ بخت مردگان و۔ بلکیں آہر چیز کت

قَدِيرٌ ﴿۳۰﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا

کنت و و روپے پیش کنگ بنت کافراں بہ آس و ایانہ انت اے

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۱﴾

وعدہ برحق۔ گوتش ہوتے مے رنج و گوتشی گتا بخش ات عذاب سبب ایک شامسکر ہو گت و

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولَٰئِكَ الْعِزْمِ مِنَ الرَّسُولِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ

گتا تو صبر کن ہرچوش کہ صبر کنت ہمت داروکیں پیغا مبراں۔ و ممکن اشتاپ پے آیانی عذاب و

كَانَ يَوْمَ يَرُونَ مَا يوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَارٍ ﴿۳۲﴾

روپے کہ آییاں بگنت ہا چیز و کہ وعدہ دیگ ہو گت آئی و گوشگا آییاں ہمت وین ہو گت گریک ساعتے ہرچ

منزل ۶

دیم و بہ زمین و نینگ دینت۔ و ہرے لفظ و "یہود" و عقیدہ و رانت کہ اشان گوتشگت کہ ماں شش روح و اللہ زمین و آسمان پیداکنت تہ استراخ (پدا ہفتی رچ آرام کنگ و لگت) العیاذ باللہ و یعنی مزین عذاب چہ مرک و بے بیت و جوش ردمہ ورت کہ مرگ پد زندہ ہائی چون بیت، پے اللہ اے کار مشکل نہ انت آکس کہ چہ زمین و آسمان و پیدائش و دمی نہ برت پرائی و شے دوبارہ پیداکنگ ہج مشکل نہ انت۔ فل یعنی آساعت و گوشگ بیت کہ دوزخ و وجود و آئی و عذاب چون برحق نہ انت و آخر کل ذلیل ہواں و اقرار کنت کہ بیشک برحق انت (ماوت رد و اتنگ کہ دوزخ و وجود قبول نہ کنت۔ و یعنی آوہد و اشان گوشگ بیت کہ شرنوں وئی انکار و دوزخ و عذاب و تمام و بخش ات و یعنی و ہدیہ معلوم ہوتے کہ من کران و سزا الہ و سگی انت ماں آخرت و برسیت یا ہم ماں دنیا۔ تو تیں نبی بہ اشانی معاملہ اشتاپ کن بلکیں

داں یک مقررین مدتے صبر کن انھوں نے جو پیش کہ من جگرین پیغمبران صبر کنگ (تنبیہ) لہتیں سلف ء گوشتنگ کہ کل رسول من جگر (اولو العزم) انت و ماں عرف ء پنج پیغمبر خاص طورے بہ اولو العزمی ء بردا نامدارت: حضرت نوح، حضرت ابراہیم، حضرت موسیٰ، حضرت عیسیٰ و حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ قال مہلتش نہ رستگت ماں دنیاء۔ یعنی ہنوں ہے درشاں کنگانت کہ عذاب جلدی پرچانیت۔ آروچ ء فہمت کہ باز ایشتانی ء عذاب آتک، ماں دنیاء مایک دمانے منتیں۔ یا قبر ء مدت ء یک دمانے معلوم کنت۔ دستورانے کہ گوشتگیں مدت مدام کم معلوم بیت، خصوصاً سکی مصیبت ء و ہد ء عیش و راحت ء زمانہ چم ء نظر ء کم زانگ بیت۔ ۱۲ ہمے صفحہ ء فوائد: و یعنی ما نصیحت ء گپ سرگت و کل نیک ء بد ء گیش و گوارگت یوں ہرکس کہ نہ منیت و تاباہ و بر باد کنت، چہ مے طرف ء حجت تمام ابوت و ماں کس بے گناہ ء گمقار نہ کنیں۔ البت ماہانی ء گار و تباہ کنیں کہ آئی یہ تباہی ء لانا ک بستگ۔

تمت سورۃ الاحقاف بفضل اللہ و حسن توفیقہ فذلہ
الحمد و المنة
سورۃ محمد صلی اللہ علیہ وسلم،
و چوش کہ کافرانی سردارانی ہیل و تب ات کہ چہ جان مال و ہک داب ء برشی ء دست و پادش جگت۔
و یعنی ہرچ کارے ء کہ آنیک زانت ایمان ء نہ بوگ ء روا۔ آمل مقبول نہ بیت بلکین چرایاں لہتیں گارجکانی عذاب ء آروگ بنت چوش کہ اشاں چہ سلام ء دور دارگ خاطر امر و بی سر و تی مال و زر ان ء خرچ کنگت۔ و یعنی چہ گندگیں و تان رستگار کنان ء اللہ تعالیٰ آیانی جاوے بہ گوم و نیک کنت کہ روح یہ روح مان نیکیں کلاں زیات و لکوش گور کونک بنت ماں آخرت پورانی گوناہیاں در گزر کنان ء گورانیان نیکیں معاملہ کنت۔ حضرت شاہ صفا نوشتہ کنت: کہ ماں پیشی زمانہ ء تمامیں مخلوق بہ نیکیں شریعت عمکلف نہ انتت بے نول کل جہان ء یکس حکم انت کہ برحقین دین ہمیش انت و نیکیں بدیں کار مسلمان ہم کنت و ہم کافر بے برحقین دین ء متنگ ء برکت ایش انت کہ نیکی ثابت ہدی معن۔ و نہ متنگ ء جاوے ء سزا چوش بیت کہ نیکی بر باد و گناہ لازم۔ و یعنی اے داب ء گیش و گوار کنان ء خداوند کریم ء آیانی نیک بدیں جاوے بردا خبر دار کنت تا کہ ت پرستی ء گران و شومی و حق پرستی ء برکت بہ آیانی دل ء گوں شری ء جا کہ گت بکنت۔ و یعنی حق و باطل ء مقابلت ماں و تان مدام ہوان و پیدا کنت۔ ہر وقتیکہ ماں مسلماناں و کافرانی ء میانجی ء جنگ بہ بیت تو مسلماناں باید انت کہ گوں سر جس مضبوطی و بہادری کار بگرت، باطل ء زور ہا و ہد ء پرشت و پرورش بیت کہ اشانی مسترس ناشریں مردم کنگ بہ بیت و اشانی جاعت پہلے زور و بے واک بہ بیت ہمیشہ کجنگ ء ساعت ء کسل و سستی، بزوری، دسبت ء دارگت و سواس ء راہ دیگ نہ لویت و ماں خدا ء دشمنانی گردن ء جنگ ء بیچ و طویل کوتاہی کن ات۔ مزنیں کشت و خون ء پد و ہدے شے ہم دشمن ء سرابہ نندیت و آیانی زور پریشیت آو ہد ء قید کنگ ہم خوب انت۔ قال تعالیٰ: مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُفْخِرَ فِي الْأَرْضِ (انفال رکوع ۹) اے قید و بند ہکن انت کہ پرایاں گوش ء تاب و یک ثابت بہ بیت۔ و مسلماناںی گور ء جلاں ء آیان ء بہ و تی و شے جاوے چکاسگ و اسلامی

۷۷۹

بَلِّغْ فَهَلْ يُلَاقُكَ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ۝

اے پیغام سرنگی انت۔ گدا ہلاک کنگ نہ بنت مگر ہمار دمان کہ بدکار انت و

سورۃ محمد صلی اللہ علیہ وسلم

سورہ محمد مدنیہ و ہدی شان و شائونایت و اربع رکوع انت

سورہ محمد مدنیہ نازل بوت و اے سی دہشت آیات و چار رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شرع کنان گوں خدا ء نام ء بہا کہ بے اندازہ مہربان زیریں ہم کونکے

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمُ ۝

ہماکس کہ کافر بوتت و دورداشتش مردمان ء چہ خدا ء راہ ء و بباداشتت غلامانی عملات و ہماکس

أَمِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَمِنُوا بِمَا نَزَّلَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۝

کہ ایمان آرت و کتس نیکیں اعمال و ایمانش آرت ہر چیکہ نازل کنگت بہ محمد ء سراہانت برحقین میں چہ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمُ ۝

اشانی رب ء نینگ، دورکت چہ آیان بدیاں آیانی و برہنک کت آیانی حالت ء و اے بہ سبب انت کہ بیشک

كَفَرُوا وَاتَّبَعُوا الْبَاطِلَ ۝

کافراں زندگیری کت ناراستیں ء و بیشک ایمان داراں زندگیری کت راستیں گت ء چہ و تی رب ء نینگ ء

كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ۝

ہے داب ء اللہ بیان کنت چہ مردمان آیانی احوالاں۔ و پداوہدیکہ دوچار یکپ ات کافراں ء

فَضْرِبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْتُمُوهُمْ فَشَدُّوا أَلْتِقَابَهُمْ ۝

گدا بجن ات گردن ان ء۔ داں و ہدیکہ باز کنت شما آیان گدا محکم کن ات قید ء۔ پدایا احسان کن ات

بَعْدَ وَإِن مَّا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهُمْ ۝

رندا و یا مال بعض و بجات و داں ایکہ ایر بکنت جنگ و تی سلاحان ء و ہمیش انت حکم، و اگر لوٹتیں

اللّٰهُ لَا تَنْصُرُ مِنْهُمْ ۝

خدا ء البت وت بیرگیتگی چہ آیان لیکن لویت کہ بچتاسیت شے لہتے ء گوہتیناں و دھاکاں کہ

تعلیمات ء سر غور و فکر جنگ ء موہ دست بکپیت تاکہ کم کم ء مردم حق و راستی ء کشت ء اختیار بکنت۔ یا مصلحت گندرات تو معاوضہ ء بغیر آیانی سرا احسان کنان ء چہ قید و بند ء آزادش کن ات ماں اے جاوے باز کس ممکن انت چہ شے خوب اخلاق و احسان ء اثر زوران ء شے نینگ ء دل ء نزیک بکنت و گوں دین ء دوستی دارگت بلکنت۔ و چوش ہم اجازت انت کہ زرفدیہ ء گران ء یا بہ مسلمان قیدیانی عوض ء اے قیدیان ء یل بدے ات کہ مرے رھبند ء باز فوائد ہست انت۔ بہر جاوے اگر اے جنگی قیدیان ء آیانی وطن طرف ء واپس کن ات تو اے ردا و صورت بوت کنت معاوضہ گران ء یلہ دیگ یا بلا معاوضہ آزاد کنگ مرایاں ہرچ صورتے امام ء نزیک ء شرت بہ بیت ہما پیماعل کنگ بہ بیت جغفیہ ء گور ء ہم ماں فتح القدر، شامی وغیرہ ء اے داب ء روایت موجود انت۔ البت اگر قیدیان ء بہ آیانی وطن ء طرف ء واپس کنگ مصلحت نہ انت تو گدا ۳

صورت بوت کنت: ذمی جوڑ کنان بطور رعیت دارگ یا غلام جوڑ کنگ یا پدا اشان ء قتل کنگ۔ چہ احادیث ء قیدی ء قتل کنگ ء ثبوت ایوک ء خاص خاصیل حوالاں دست کپیت۔ و ہدے کہ آئی یکھنیں مرنیں جرمے ء مرتکب بوتنگ کہ آئی ء سزا چہ قتل ء کم تربیت کنت البتہ غلام یا رعیت جوڑ کنگ ء تہاچ بندش نیست۔ ک یعنی اے جنگ و چوپ و قید و بند ء برابر جباری بیت تا آنکہ جنگ دنی سلاخان ء ایر بکنت و جنگ و چوپ بند بہ بیت۔ وک یعنی خدا قدرت داریت کہ پر اے کافراں کتا م یک آسانی عذابے دیم بدنت و چو عادی و نمود و غیرہ ء ڈول ء ہلاک بکنت، بلے جہاد و قتال ء مشرعی قرار دیان ء آئی ء بندگان ء چنگسگ لوٹنگت کہ چنکر مسلمان بہ اللہ ء نام ء و قتی جان و مال ء قربان کنگ ء تیار انت و چو کافراں چنکر مردم چرے ہم ترانی کاراں آگاہی حاصل کنت و چرے ہلت ء فائدہ زورنت کہ اللہ تعالیٰ ء آیان ء موہ دات کہ چو پیشی تو ماں یکدم اشان ء گرفتار کنان ء اشان بنیٰ بنیٰ سنج ہلاس نہ کت۔

ہمے صفحہ ء فوائد: وک یعنی ہما مردم کہ اللہ ء راہ ء شہید بوتنت توری سرظا ہر ء ادا کامیا گندگ مبتت بلے در حقیقت ء آ کامیاب و ہما روا نت اللہ تعالیٰ آیان کار ء بر باد نہ کنت بلکنیں آیان محنت ء برورد ء آیان ء عطا فرمائیت آیان ء بہ جنت ء طرف ء راہ دنت و بہ آخرت ء تمام منزلان و دارگ ء جاگناں آیان جا و ر ء جوان کنت۔ وک یعنی ہما جنت ء احوال کہ آیان چہ انبیاء علیہم السلام ء زبان ء یا چہ قتی و جہان ء معلوم بوتنگت اشان ماں ہما ئی ء داخل کنگ بنت اودا سر بوان ء ہر یک جنتی قتی و قتی ہنکین ء و تاوت جاہ کاریت۔ آئی ء دل ء کشش آرا ہما نگو کتاں کنت بارت کہ اودا آرا مقیم بوگی انت۔

(تنبیہ) ابن عباس ء عرفھا لہم ء معنی طیبھا لہم زرتنگ۔ یعنی جنت پرایاں چہ خوشبواں بودار و تامل کنگ بیت۔ وک یعنی اللہ ء دین ء و آئی ء پیغمبر ء قتی یعنی ماں جہاد ء چہ اللہ ء ہر بانی ء شے قدم نہ لرزنت و شتا بہ اسلام و اطاعت ء سراسھے قدم محکم بنت کہ چرائی برکت ء پل صراط ء سراسھے قدام ء محکم نصیب بیت۔ حضرت شاہ صاحب نہشتہ کنت: اللہ اگر بواہیت تو کافراں ء مسلمان بکنت بلے آرا اے ہم قبول نہ انت، اشان ء چکارگ منظور انت۔ نون خلاصہ ہمیش بوت کہ بندہ چہ خدا نیکی سرین ء بہ بندیت اللہ آئی ء تمام کاراں شرکنت۔ و آرا عزت دنت۔ وک یعنی ہنچو شہ مومنانی قدم محکم کنگ بنت آئی ء بر عکس منکراں دیم بہ چہ چکل دیگ بنت و چوشکہ چہ خدا ء جانب ء مومنانی مدد کنگ بیت آئی ء برخلاف کافراںی کار بر باد کنگ بنت۔ وک یعنی و ہدے آیان اللہ ء خبران ء ناپسند کت تو اللہ پاک آیان کار ء چونکائی پسند کنت و ہر چیزے کہ خدا ء ناپسند بہ بیت آمل بہ کہ بر باد انت۔ وک یعنی ماں دنیا ء سبیل بکن ات و بچاریات کہ منکرانی انجام چون بد بوت و چونکائی آیان ماں و قتی منصوبہاں (سازشاں) ناکام و نامراد بوتنت۔ زانا مرو چنگیں دور ء منکران ء اے ڈولیں سزا رست نہ کنت وک یعنی اللہ نیکیو کاریں مومنانی رفیق انت کہ سکی ء ساعت آیان مدد کنت۔ کافراںی اے داب ء رفیق کئے انت کہ اللہ ء مقابلہ آیان ء کار دات بکنت۔ ماں غزوہ احد ء سفیان ء کو کار جہان ء گوشتنگت لنا العزلی و لاہری لکہ و اجمہیں نبی ء گوشت کہ جبار بکن ات اللہ مولانا و لا مولی لکم وک یعنی چہ دنیائی ساز و ساماناں سبت حاصل کنت ولا لچ ء سبب ء چو دلوت ء درگان ء گاجیل کنت و قی عاقبت ء خبر ء ندرنت کہ اے گاجیل کنگیں ورگ چونکائی در کپنت، شرانت ہنگت چیرے روح ء عیش بکن ات پر شما آس بر لوگ تیار انت۔

۴۷۰ محمد ۲۶
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝ سَيُهَيِّدُهُمْ وَيُصَلِّهِمْ
 کہ کنگ بوتنت ماں خدا ء راہ ء گدا ہجر بر باد دنت آیان عملان زوت راہ پیشلاریت آیان ء ڈولدار کنت
بِأَلْمِهِمْ ۝ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا اللَّهُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن
 آیان حالت عطلہ و داخل کنت آیان ء حنتے ء کہ پیش اشنکایاں آئی ء ق۔ اے مومناں اگر
تَنصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا
 خدا ء مدد ء کنات قتی تو آشے مدد کنت و مضبوط کنت شے قداں وک وہاں مکر بوتنت گدا ہلاکی بات
لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ
 پدا آیان و بباد دانت آیان عملان اے بہ سبب ء انت کہ آیان ناپسندت ہر چیکہ خدا ء نازل کت گدا بر باد کنت
أَعْمَالَهُمْ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 اللہ آیان عملان قتی ایا آیان تروتاب نہ کت بہ سر زمین ء تاکہ بگذنت چون بوت عاقبت
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ۝
 ہمایانی کہ چہ آیان پیش انتت، ہلاکت آورت خدا ء آیانی سرا و پہ کافراں ہلاکت انت چہ مثال ء قتی
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكُفْرَانَ لَمْ يَكُنْ
 اے بہ سبب ء انت کہ خدا کار ساز انت بہ مسلماناں و بیشک بہ کافراں نیست انت چہ کار سازے
لَهُمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 وک بہ تحقیق اللہ داخل کنت ہماک کہ آیان ایمان آورت و نکین مل اشن کت ماں باغان کہ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ
 زبنت چیرے آیانے جو وہاں کساں کہ کافر بوتنت آعیش کنت و ورت
كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرِيبَةٍ
 ہنچوش کہ ورت چار پاد و آس جاہ مندرات آیان وک وچہ منکر بیت انت
هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ ۝ أَهْلَكَ كُنْهُمُ
 کہ آذور مندر انت چہ تہی اے میتگ کہ دراں ڈیہہ کتی ترارا ماہلاک کت آیان ء

منزل ۶

آیان مدد کنت۔ کافراںی اے داب ء رفیق کئے انت کہ اللہ ء مقابلہ آیان ء کار دات بکنت۔ ماں غزوہ احد ء سفیان ء کو کار جہان ء گوشتنگت لنا العزلی و لاہری لکہ و اجمہیں نبی ء گوشت کہ جبار بکن ات اللہ مولانا و لا مولی لکم وک یعنی چہ دنیائی ساز و ساماناں سبت حاصل کنت ولا لچ ء سبب ء چو دلوت ء درگان ء گاجیل کنت و قی عاقبت ء خبر ء ندرنت کہ اے گاجیل کنگیں ورگ چونکائی در کپنت، شرانت ہنگت چیرے روح ء عیش بکن ات پر شما آس بر لوگ تیار انت۔

فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝۱۷۱۰ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِهِ مَن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ
 كُذِّبَتْ نَدَاتُ آيَاتِي مَدَّ كَارُهَا أَيَا هَا كَسَ كَبَرِيَّتِ بِرَبِّهِ مَثَلُ هَا كَسَ نَدَاتُ كُذِّبَتْ
 سَوْءَ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷۱۱ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ
 فِيهَا أَنْهَرُ مِنْ تَمَّاءٍ غَيْرِ اسِنَّ وَأَنْهَرُ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ
 وَأَنْهَرُ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَرُ مِنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى
 وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ
 خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝۱۷۱۲ وَمِنْهُمْ
 مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ قَاذًا قَالَ إِنْفَاذُ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
 وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷۱۳ وَالَّذِينَ اهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًىٰ وَآتَاهُمْ
 تَقْوَاهُمْ ۝۱۷۱۴ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ
 جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهَا ۝۱۷۱۵ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ
 آتَمُّ شَأْنًا آتَىٰ - كَرَّاهُ كَبَابِيَّتِ بَرِيَّانِ نَبْتِ رَرِگِ آيَانِي وَهَدِيَّ كَبَابِيَّتِ نَبِيَّتِ ۝۱۷۱۶ بَرِيَّانِ كَرَّ

مذلل ۶

ول یعنی آید کہ تو ماں کہ آیاں ماں زور و طاقت آچہ مکہ مردماں باز زیات اتنت ما آیاں تباہ و برباد کت مہشت، ونہ کسے پر ایاں درآئینت۔ باریں پدا ایشاں پہ کتم خبر پھل کنت
 (تنبیہ) چہ قُرْبَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَكَ ۝ مراد مکہ معظمہ انت۔ اودر مردماں ہنپیں سُر و سازکت کہ واجہیں نبی و نوئی دوستناکیں وطن بلکہ دیگ کپت۔ ماں حدیث و ہست کہ واجہ خصبت
 بوگ و وھد مکہ معظمہ و دیم گور (خطاب) کنان و گوشت کہ قسم خجرا! توچہ تمام شہراں اللہ پاک و گور اوہم بہ منی گور و زیات دوستناکیں شہرے وے و اگن ہنن قوم و منارا چتر ہنن میاچی
 مکشتیں تو من تر ابلہ ندر اکت۔ فل یعنی مردے گوں مزں شرح صدر و فہم و بصیرت و راستی و صاف و پراہیں کشک بے ترس و لرزگ و روان انت و دووی مردماں تہاروی و
 سرباد و ران و کپان و پرتشاں انت کہ آرا سیاہی و اسپیتی یا نیک و بد بخرج تمیز نیست دانکہ چہ وتی بے تمیزی بدی و نیکی حساب کنت و اھگانی رندگیری و گور اسک پوگاننت
 زانا اے دوہیں کساںی مرتبہ و عاقبت برابر بیت چوش پھیر

بوت نہ کنت چیا کہ حق تعالیٰ و حکمت و عدل و نشان و
 برخلاف نہ انت۔ فل یعنی چہ کوھن تر گن یا چہ یک چیزے
 ہوری و آئی و تمام نہ بد رنگ۔ چہ بینک زیا ت شیر کن و
 چہ شیر زیا ت اسپیت انت آہج داب و ادل بدل نہ بیت
 فل یعنی آرا دنیا و شیر حساب قیاس کنن اینکر مدت گورگ و
 باوجود ہم بہ آئی مزہ و فرقتہ درانہ بوت وے یعنی ماں اودر
 شراب و خالص لذت و مزہ انت نہ نشہ کنت و نہ زندہ پند
 کنت نہ دپ و تہل کنت، نہ سہر گرا نی دنت و نہ دگر عیب و
 نقصانی ماں بیت فل یعنی صاف و لذت و اریں بینک کہ ماں
 آئی عجم گندگ نبیت (تنبیہ) اد اچار قسم و جوانی
 (نہرانی) ذکر بوت کہ ماں آیاں آپ یک ہنپیں چیز انت کہ انسانی
 زندہ چرائی برکت قائم انت و شیر لطیفں غذاے کار و دنت و
 شراب و رووشی پیدا کنوگ انت و بینک و راشفا و اللئاس
 فرمائینگ بوتگ کی خوشگی چیزان و بولہ اے و رگی چرائی بیان
 فرمائینت وے یعنی درست خطایان و محاف کنان ماں جنت و
 داخل کنت۔ پیدا اودالے خطایان بار وے کی ہم ذکر کنگ بیت
 کہ چرائی و تب ناگنگ بیت و نہ آئینہ کتم یک خبرے و سرا
 جبت و باواست کنگ بیت فل یعنی وھدے لہر دانگیں
 آب دوزخیان و ارینگ بیت تو راشانی روتاں چہ پڑھن پڑوان
 ڈن و کپنت (اعاذنا اللہ منہ) فل جزا مومنان و کافران و
 احوال بیان بوتگت کا فرائی یک قسم ہما انت کہ آرا منافقت
 گوشتنت یعنی سطر اہر و اسلام و دعوی و کنت ماں باطن و
 اسلام و برخلاف انت ماں اے آیت و ہمایانی بابت و ذکر
 انت یعنی اے مردماں سطر اہر و پیغمبر و گپاتی گوشتارگ و گوشتانی
 خدا بندانت مگر گوں دل و نہ دلگوش گور کنت نہ زانگ رنت
 و نہ تران، و ہرے چہ دیوان و پاد کابنت ربا دگ بنت تو گوں
 علم و خدا بندان گوشتنت کہ اے واجہ (یعنی پیغمبر علیہ السلام) و
 ہنوں ہنوں چہ بیان کنگت۔ شاید چہ جبت و باواست و
 آییانی مقصد ابرا دگرگ و اے ظاہر کنگ انت کہ مالے واجہ
 گپان و مزں ارزشتے نہ دہیں و نہ گوں دلگوشی و گوشت اریں
 فل یعنی چوشیں ناہودگیں حرکتانی اثر چوش ظاہر بوت کہ
 اللہ پاک بہ اشانی دلانی سطر اہر جبت پدا نیکی و توفیق ایشاں و
 ہجرت بیت ایوگ پہ ایشاں اھگانی رندگیری باقی مانیت و بس
 فل یعنی راستی و کشک و بوگ و اثر چوش ظاہر بیت کہ
 انسان روج بہ روج ماں ہدایت و راہ و گیش کام جاناں

بیت و آئی و ترانگ ہم پر ہنر کاری کم و زیات ہوان بیت فلا یعنی قرآن و پند و نصیحت پشی قومانی عبرت دیوکیں مثالان۔ جنت و دوزخ و وعدہ و وعید و دست
 اشکنت نوں بہ قبول داری و بردا کتام وقت و راہچاروگ ات بلکیں ہمیشی راہ چاروگ ات کہ قیامت و ساعت سر و بان و انانگ و لگ بہ بیت نوں طے قیامت و بازیں
 نشانیاں ظاہر بوتگت و وھدے قیامت و تمام بیت آساعت و پراپاں سر پدی حاصل کنگ منگ و موہ چونکائی باقی مانیت یعنی چوش و وھدے سر پدی حاصل کنگ قبول داری ظاہر
 کنگ ہم بہ کار انت چیا کہ بریشی و نجات حاصل بوت نہ کنت۔ حضرت شاہ صاحب نشہ کنت ہمتسرتی نشانی قیامت ہمتسرتی پدا ایشاں انت۔ درستیں نبیاں خاتم النبیین و راہ
 چاروگ انت و وھدے کہ آسر بوت (مقصود تخلیق عالم و حال بوت) نوں توگ قیامت باقی منگ۔ ماں حدیث نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و شہادت و لنگت تو کی لنگت و طرف و اشارہ
 کنان گوشت انا و الساعة کھاتیں (من قیامت چوائے پیمانیں) چوش بگوش کہ من چہ قیامت و اینکر دیتراں) ہمنکر کہ تو کی لنگت چہ شہادت و لنگت دیم تر و انت۔ ماں شرح صحیح مسلم و من
 اشی و زیات گیش و گوار کنگ۔ ادا زیات گپاشش نیست ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل ہر یک گناہ بہ آئی و مرتبہ و روع بیت تمام کار و چونیں خوبیں کش و یل دیان و کم خوبیں کش و اختیار رنگ بلی توری آماں جواز و استحسان و حدود و بہ بیت برے برے بہ خداد و ستان و حق و ذنب (گناہ) زانگ بیت۔ حسناات الابرار استیثات المقربین و معنی ہمیش انت۔ ماں حدیث و ہست کہ واجب نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ماں روج و صدقہ استغفار فرمائینگ۔ (تنبیہ) فَأَعْلَمْنَا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و خطاب پہ ہر یک مخاطبے و انت۔ و اگر خاص نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم مخاطب بہ بیت تو مطلب چوش بیت کہ اسے علم و سرا و تارا محکم بدار و مدام استغفار گوشان بیے ات۔ فأعلم و تفریح گوں و تی ما قبل و اے داب و انت کہ حج قیامت و ایک و یکس و را ایمان و توبہ نفع نذرت تو انسان و لازم انت کہ حج آئی و ایک و پیش راستیں منت حاصل بکنت و ایمان و استغفار و رھبند و قائم بہ بیت و ل یعنی ماں ہر قدر پوشانی توک و ترو تاب بکن ات پدا ہم ماں بہشت یا دوزخ و سرے ات کہ شے اہل ہکین انت۔ فل یعنی سورے کہ ماں آئی و جہاد و اجازت بہ بیت۔ فل یعنی یکتہ و کس و چکاستگیں احکام و سرا و ادارت کہ غیر منسوخ (بدل کنگیں) انت و جزا بتی و ہد و سرا نازل بنت و حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت "مسلمان سورت و لوٹو ک انتت یعنی چہ کافرانی دل سیاہیاں شزار لبوان و واہگش کت کہ اللہ جہاد و حکم و بدنت تو ہر چہ کہ چہ مابوت کنت ماگوں کافران ڈیکے دتیں و ہدے جہاد و حکم سربوت تو منافق و زور ایمانیں مردمانی سرا اے حکم چوکوہ و نگران بوت گوں تر سوکس و بے رونقیں چاں پیغمبر طرف و چارگش بناکت کہ در چچتا مارا چرے حکم و معاف کنگ بہ بیت زیادہیں خوف و ساعت چمانی رونق پیکر بیت ہنجوش کہ مرک و ساعت و چمانی نور بال کنت و یعنی سر ظاہر و اے مردم فرماں برداری و اظہار و چہ زبان و اسلام و اسلام و حکمانی اقتدار و کنت مگر اہل کپیش انت کہ عملاً خدا و رسول و حکم قبولدار بہنت و گپ جوانیں و خوبیں بگوشنت پدا و ہدے ماں جہاد و غیرہ و کار و کڈن و زور جنگ و موہ بکپیت آساعت و اللہ و روبرو راست و راست و ثابت بہ بنت تو اے ڈول پر پیاں بہتر و خیر انت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت "یعنی شریعت و حکم و نہ متنگ و چہ انسان کافر بیت اللہ پاک و حکم ہر بابت و متنگ بہ بیت پدا رسول و ہم شہ زانت کہ نامردان و پر چاہہ جنگ و دیم بدنت البت و ہدے مزن کڈن بہ بیت تو آست جنگ ضروری و الہی انت نہ توجو نانی و جنگ کنوک باز انت و یعنی ماں حکومت و اقتدار و نشہ و مردم چونا ئی و اعتدال و انصاف و سرا قائم نہ ماننت دینا و حرص ہنگت زیات تربیت پدا جاہ و مال و گرو جیل، و وتی مطلب و نزارگ و واسطہ جیڑہ سر و شاخ کشت کہ آیانی آخر چوش بیت کہ فتہ و فساد زیات بیت و مردم چربیک دگر و سیادی رشتگان بندنت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت "یعنی چہ جان و بیزار لبوان و جہاد و واہگ و کن ات و اگر اللہ پاک شمارا غالب و سرفضل بکنت تو فساد و تالان مکن ات۔ (تنبیہ) و اجکار مترجم محقق قدس اللہ روجہ "تو کنتم و ترجمہ گوں حکومت دست کیگ و کنگ چوش کہ باز مفسرانی رائے ہمیش انت۔ ایدر عالم

۲۶ حصہ ۷۸۲

محکم دہ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِدُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

نیست هیچ معنوی بر حقیق بخدا و معافی بلوٹ پہ وتی گناہاں و پوئین مردیناں و مؤمنیں جنیناں و اولی

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثُوكُمْ ۱۹ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا

و خدا شہ زانت ہر گز شے و آء و جاہ منندہ شے و و گوشنت ایمان دار پر چا

نَزَلَتْ سُورَةٌ ۲۰ فَاذًا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَحُكْمَةٌ وَذَكَرَ فِيهَا الْقِتَالُ

نازل کنگ تو یک سورت و پدا و پچہ نازل بوت یک سورت چکاستگیں و و بیابوت ماں آئی جنگ و

رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ

تو گندے ہماک و کہ ماں آیانی دل و مرض بہت چاں شکنت بیت تہی ننگ مثل چم شاکد یک کسے و پویش

عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَىٰ لَهُمْ ۲۱ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا

کہتہ موت و ہدے۔ گدا تباہی انت پر اپنی حال و فرماں برداری انت و گپ رپانت نیکیں۔ گدا و ہدے

عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ صدَّقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۲۲ فَهَلْ عَسَيْتُمْ

ارادہ پچا بوت پہ کار۔ پدا گن و تی عداش رشتگان گوں و تالبت پر شاں شہ زانت و پدا چہ شاہ امید ہمیش انت

إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۲۳

اگر شما و حکومت دست بیتت تو فساد کن ات ماں ملک و و بر و سندر کن ات و تی سیادی رشتگان و

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ۲۴ أَفَلَا

اے ہا مردم انت کہ آیایں خدایے لعنت گت پدا گتی اشان و گرو کور کتی اشانی چمان و اے آیایں

يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۲۵ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا

فکر نہ کنت ماں قرآن و یا آیانی دلانی سرفضل انت۔ ط بیشک ہماک کہ پتر نت

عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ ۲۶ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ

بہ وتی پشتانی نیگ رند چریشی و کہ ظاہر بوت آیانی سرفضل راہ شیطان و ڈول و ادرت بدیں کاراں پہ آیایں

وَأَمْ لِي لَهُمْ ۲۷ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا الَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ

وہمتی دانگ آیایں ف۔ اے ہمیشہ کہ آیایں گوشت بہ ہماکساں کہ بیزار انت ہر چہ کہ خدایے نازل کنت

۲۶ منزل

نوتی و را بہ اعراض و معنی و زوران و مطلب چوش کنگ کہ اگر شاہ اللہ و راہ و جہاد کنگ و دیما تاب دے ات تو ظاہر انت کہ ماں دنیا و امن و انصاف قائم بیت تو ظاہر انت کہ فساد و بد امنی و حق ناشناسی و دور دورہ بیت و لہتین و تفسیر چوش کنگ کہ اگر شاہ ایمان آرگ و اعراض کن ات تو زمانہ جاہلیت و جاورد پدا رشتنت ہر چہ خرابی و فساد و آوہد و موجود اتنت و ادنی ادنائیں خبرانی سرا سیادی و وارنی رشتنگ پر و شگ بوت کنتت اکل نقشہ پدا قائم بیت و اگر ماں آیت خاص گوں منافقان خطاب مراد گرگ بہ بیت تو یک مطلب چوش ہم بوت کنت کہ اگر چہ جہاد و دیم و تاب دے ات تو گدا چہ شاہ اے امیت ہم دارگ بیت کہ حج و تی منافقانہ و ناشریں کاراں ماں ملک و خرابی تالان کن ات و گوں ہر مسلمانے و شماسیادی دار ات آیانی بیچ غرض و نہ داران و سر ظاہر و گوں کافران لانگ و بند ات۔ فل یعنی ماں حکومت و

منزل ۶

نوتی و را بہ اعراض و معنی و زوران و مطلب چوش کنگ کہ اگر شاہ اللہ و راہ و جہاد کنگ و دیما تاب دے ات تو ظاہر انت کہ ماں دنیا و امن و انصاف قائم بیت تو ظاہر انت کہ فساد و بد امنی و حق ناشناسی و دور دورہ بیت و لہتین و تفسیر چوش کنگ کہ اگر شاہ ایمان آرگ و اعراض کن ات تو زمانہ جاہلیت و جاورد پدا رشتنت ہر چہ خرابی و فساد و آوہد و موجود اتنت و ادنی ادنائیں خبرانی سرا سیادی و وارنی رشتنگ پر و شگ بوت کنتت اکل نقشہ پدا قائم بیت و اگر ماں آیت خاص گوں منافقان خطاب مراد گرگ بہ بیت تو یک مطلب چوش ہم بوت کنت کہ اگر چہ جہاد و دیم و تاب دے ات تو گدا چہ شاہ اے امیت ہم دارگ بیت کہ حج و تی منافقانہ و ناشریں کاراں ماں ملک و خرابی تالان کن ات و گوں ہر مسلمانے و شماسیادی دار ات آیانی بیچ غرض و نہ داران و سر ظاہر و گوں کافران لانگ و بند ات۔ فل یعنی ماں حکومت و

غورنکی و کور بوان و ظلم کنگ و گلانیس بے ات پدکے بر سر پد کنگ سر پدیم بیسے ات - خدای لعنت ہوش بہ اشانی چک و کپنگ کہ دلش چوسنگ و ترند بنگنت
وای تمام خرابیان و آیات جہتی مرضی و جہوتی ناہودگی و بے وقوفی سرا اور تکنت - فل یا منافق ماں قرآن و فکر نہ کننت یا پد اچہ آیانی ناہودگیں کارانی ردا آیانی دلانی بلکہ
لگنت کہ نصیحت بہ اشانی دلانی سرا اثر نہ کننت - اگر اشان قرآن و فہمگ و توفیق بے تہیں تو کنگ اشان بہ آسانی سر پد بونگنت کہ ماں جہاد و چنگر دنیاوی و اخروی فغانگون
انت - فل یعنی منافقان سلام و اقرار کنگ آتی و برحق ظاہر بونگ و پد وقت و سر اچہ و وقوف و قرار و دیم و تاب و دینت و ماں جہاد فی سبیل اللہ شامل نہ بنت - شیطان و
آیان و اے خبر حوش ماں دل و اندریننگ کہ ماں جنگ و شامل نہ بے ات تو تاں دیر سلامت و زندگی مانت ، مفت ناخ و جنگ شامل بوان و تارا موت و پد دیگر

چے سیت حاصل بیت و نہ معلوم دگہ بازیں خبران و ماں

دل و چکل دنت و دور دراجیں و عدہ اش دنت و ماں

یَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ بِالْآخِرِ ۗ إِنَّهُ لَكَا۟رُۢمٌ ۝۱۲

ہے صفحہ و فوائد : فل منافقان گون یہود و غیرہ
گوشت کہ بی توری ماسرظاہر و مسلمان بونگیں بلے ماگون
مسلماناں آوار بوان و گون شماجنگ نہ کنیں بلکیں اگر
ماراموہ بر سیت تو شمارا ملک ہم کنیں و اے دابیں کاراں
شے خبرانی سرا عمل ہم کنیں - فل یعنی آساعت و چہ مرگ
چونکائی و تارا راستگار کنت - بیشک آوہد و ونی
منافقی و تام و چٹوک بنت - فل یعنی اللہ پاک و شنوئی
راہش دوست نہ کت ہماراہ و گام بچوگ بونتت

کہ چہ راہ و آتی ناراض بونگت ، پیشکامرگ و وقت و
اے ترسناکیں جاور گنگ گیت و اللہ آیانی کفر و کوشی
و وجہ و کل علان و بیچار کنت کت م یک عمل و ہم آیان و
ماں دومی زندہاتی فائدہ نہ دات - فل یعنی منافقان کہ آ
ماں و قی دلاں پہ اسلام و مسلماناں ہرچ حاسدانہ دشمنی و
کینگ ایر کنت زانا اے خیال کنت کہ آیات ماں دلاں
پوشیدہ مانت ، اللہ پاک آیان و ظاہر نہ کنت و مسلماناں
چہ آیانی محرومگیان معلوم دار نہ بنت ہجر حوش نہ بیت آیانی
باطنی پلٹی الم و ظاہر کنگ بیت و ماں یک ہنجیں آسے و
چکل دیگر بنت کہ اودا اصلی و نقلی بالکل جدا جدا بنت -

و یعنی اللہ بوہیت تو تمام منافقان و گون آیانی جنڈا
ٹک و نشان کنان و ترار اپیش بداریت دہریکے و نام و
تر معلوم دار کنت کہ یاں دیوان و فلاں فلاں کس منافق
انت گمرا آتی و حکمت علا چوشیں یک ٹکیں گیش و گوار و
لوٹوک نہ انت چو نائی و اللہ پاک و واجہیں نبی و اعلیٰ
درجہ و زانگ و ترانگ و نور عطا کنگت کہ چہ آیانی چہرہ و
رنگ و آیان و جاہ کاریت و دیم تراچہ آیانی گفتگو و
ڈول و ترار ازیات معرفتی بیت چیا کہ منافق و مخلص و
خبر و داب جدا جدا بیت کہ ہرچ زور ، وزن ، چنگی و
خلوص و رنگ ماں اخلاص داروکیں واجہ و خبراں ظاہر
بیت منافق توری ہر قدر جہد کنت آتی ماں و قی کلام و
اشی و پیداکت تکنت - (تنبیہ) واجہ مترجم محقق
قدس اللہ روحہ و فلعرقتہم و را کونشا و چہرہ
ایر نہ کنگ - چو نائی عامہ مفسراں ایشر لو کونشا و چہرہ

ایر کنان و لا دینکھم و سراچہ پان کنت - یعنی
اگر مابلوٹیں تو ترا پیش بداریں آمد مان و ، پدا توجاہ بیارے آیان و صورت گندان و - بہنی خیال و مترجم رحمہ اللہ و تفسیر زیات لطافت داروک انت - واللہ اعلم
چہ پھتیں احادیث و ثابت انت کہ واجہنی و باز منافقان و نام بنا گران و توار پر جت و چہ و قی دیوان و آیان و پاد کنا نینت - ممکن انت کہ آجاہ یارگی چہ لحن القول و چہ
"سیما" وغیرہ و حاصل بونگ - یاچہ آیت و بعد حق نعلے لاء واجہ و راہتیں منافقانی نامانی بابت و گون زیادہیں گیش و گوار و معین کنان و سر و سونج کنگ
فل یعنی گون بندہاں شے یک تجبے چہر بیت کنت و اے ممکن انت مگر اللہ چہ شے کلین خبر و کاراں معلوم دار انت توری اشان و سرظاہر و لیکن ات یاچہ کائی -
فل یعنی چہ جہاد وغیرہ حکماں شے چکاسگ مقصود انت ماں اے دابیں ترندیں چکاسگ و خبروت پاشک بیت کہ باریں کتے ماں اللہ راہ و جہاد کونک انت و کتہم کس

یَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ بِالْآخِرِ ۗ إِنَّهُ لَكَا۟رُۢمٌ ۝۱۲
ہے صفحہ و فوائد : فل منافقان گون یہود و غیرہ
گوشت کہ بی توری ماسرظاہر و مسلمان بونگیں بلے ماگون
مسلماناں آوار بوان و گون شماجنگ نہ کنیں بلکیں اگر
ماراموہ بر سیت تو شمارا ملک ہم کنیں و اے دابیں کاراں
شے خبرانی سرا عمل ہم کنیں - فل یعنی آساعت و چہ مرگ
چونکائی و تارا راستگار کنت - بیشک آوہد و ونی
منافقی و تام و چٹوک بنت - فل یعنی اللہ پاک و شنوئی
راہش دوست نہ کت ہماراہ و گام بچوگ بونتت

کہ چہ راہ و آتی ناراض بونگت ، پیشکامرگ و وقت و
اے ترسناکیں جاور گنگ گیت و اللہ آیانی کفر و کوشی
و وجہ و کل علان و بیچار کنت کت م یک عمل و ہم آیان و
ماں دومی زندہاتی فائدہ نہ دات - فل یعنی منافقان کہ آ
ماں و قی دلاں پہ اسلام و مسلماناں ہرچ حاسدانہ دشمنی و
کینگ ایر کنت زانا اے خیال کنت کہ آیات ماں دلاں
پوشیدہ مانت ، اللہ پاک آیان و ظاہر نہ کنت و مسلماناں
چہ آیانی محرومگیان معلوم دار نہ بنت ہجر حوش نہ بیت آیانی
باطنی پلٹی الم و ظاہر کنگ بیت و ماں یک ہنجیں آسے و
چکل دیگر بنت کہ اودا اصلی و نقلی بالکل جدا جدا بنت -

و یعنی اللہ بوہیت تو تمام منافقان و گون آیانی جنڈا
ٹک و نشان کنان و ترار اپیش بداریت دہریکے و نام و
تر معلوم دار کنت کہ یاں دیوان و فلاں فلاں کس منافق
انت گمرا آتی و حکمت علا چوشیں یک ٹکیں گیش و گوار و
لوٹوک نہ انت چو نائی و اللہ پاک و واجہیں نبی و اعلیٰ
درجہ و زانگ و ترانگ و نور عطا کنگت کہ چہ آیانی چہرہ و
رنگ و آیان و جاہ کاریت و دیم تراچہ آیانی گفتگو و
ڈول و ترار ازیات معرفتی بیت چیا کہ منافق و مخلص و
خبر و داب جدا جدا بیت کہ ہرچ زور ، وزن ، چنگی و
خلوص و رنگ ماں اخلاص داروکیں واجہ و خبراں ظاہر
بیت منافق توری ہر قدر جہد کنت آتی ماں و قی کلام و
اشی و پیداکت تکنت - (تنبیہ) واجہ مترجم محقق
قدس اللہ روحہ و فلعرقتہم و را کونشا و چہرہ
ایر نہ کنگ - چو نائی عامہ مفسراں ایشر لو کونشا و چہرہ

ایر کنان و لا دینکھم و سراچہ پان کنت - یعنی
اگر مابلوٹیں تو ترا پیش بداریں آمد مان و ، پدا توجاہ بیارے آیان و صورت گندان و - بہنی خیال و مترجم رحمہ اللہ و تفسیر زیات لطافت داروک انت - واللہ اعلم
چہ پھتیں احادیث و ثابت انت کہ واجہنی و باز منافقان و نام بنا گران و توار پر جت و چہ و قی دیوان و آیان و پاد کنا نینت - ممکن انت کہ آجاہ یارگی چہ لحن القول و چہ
"سیما" وغیرہ و حاصل بونگ - یاچہ آیت و بعد حق نعلے لاء واجہ و راہتیں منافقانی نامانی بابت و گون زیادہیں گیش و گوار و معین کنان و سر و سونج کنگ
فل یعنی گون بندہاں شے یک تجبے چہر بیت کنت و اے ممکن انت مگر اللہ چہ شے کلین خبر و کاراں معلوم دار انت توری اشان و سرظاہر و لیکن ات یاچہ کائی -
فل یعنی چہ جہاد وغیرہ حکماں شے چکاسگ مقصود انت ماں اے دابیں ترندیں چکاسگ و خبروت پاشک بیت کہ باریں کتے ماں اللہ راہ و جہاد کونک انت و کتہم کس

سَطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ ۖ فَكَيْفَ إِذَا
زوت ماشے جہاں گریں ماں لھتے کاراں - واللہ شہرات آیانی رازان و لگہ حال چون بیت ہیکہ
تَوَفِّيَهُمُ الْمَلِيكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَذْبَابَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
ساہ و کنت فرشتہ ، جنان بنت آیانی دیاں و آیانی بڈان و فل اے پیشکامرگ آیان
اتَّبَعُوا مَا اسْتَخَطَّ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبِطْ أَعْمَالَهُمْ ۖ أَمْ حَسِبَ
زندگیری کت ہماراہ و کہ چہرانی نیزارانت اللہ و ناپسند کش آتی و رضامندی گد ظاہر و بوا کنت آیانی اعمالی بلگان و انت
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَن لَّنْ يُخْرِجَهُ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ۖ وَلَوْ نَشَاءُ
ہماکساں کہ آیانی دلاں مرض ہست ایک ظاہر نہ کنت اللہ آیانی کینگ و فل و اگر مابلوٹیں
لَا رَيْبَ لَكُمْ فَاعْرِفْهُمْ بِسِيمَتِهِمْ وَتَعْرِفْنَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۗ
ترایش بر آیان گد توجاہ آیت آیان بہ چہرہ و آیانی - والبت جاہ کارے آیان و ماں رہ بندہ خبرانی و
وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۚ وَكُنِبَاؤُكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْهَدِينَ مِنْكُمْ
واللہ شہرات شے علان و فل والبت ماجہ سیم شمارا دانکہ معلوم کنیں مجاہدان و چہرہ شہا
وَالصَّابِرِينَ وَتَبَلَّوْا أَخْبَارَكُمْ ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن
و صابران و فل و چہ سیم شے احوالان و فل بیشک ہماکس کہ کافر بونتت و دورداشتش چہ
سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن
خدای راہ و و مخالفت کش پیغمبر و زند چہ اشی و کہ ظاہر بوت پہ آیان راہ تجکیں ، چہ
يَضُرُّو اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِبُّ أَعْمَالَهُمْ ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِّيعُوا
ضرردات نہ کنت خدای - وغارت کنت آیانی علان و فل اے ایمانداراں فرمانبرداری کن ات
اللَّهِ وَاطِّيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اللہ و فرمانبرداری کن ات رسول و و بر باد کن ات و قی علان فل بیشک ہماکس کہ کافر بونتت و
صَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ تَابُوا لَهُمْ وَكَفَرُوا فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۖ
مہن اش کت چہ خدای راہ و زند مرتت و حالانکہ آیان کافرانت گد اچہر نہ بخشیت خدای آیان و وال

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ماں ترمذیہ آزمائش پاداں محکم داروک انت وکتم کس ایسے دابیں مردم نہ انت۔ وک یعنی ہریکے ایمان، اطاعت و فرمان برداری و وزن زانگ بہ بیت و دستاں پیریں جو الائی خبران عملاً ثابت بہ بنت (تنبیہ) چہ حتی فکلم الخ ہرچ شہیہ حدوٹ علم و برداں بیت آئی تمام جواب جز سيقول و شروعات و ماں اذ لا نعلم من یکتب الرسول الخ حاشیہ و چارگ بہ بیت۔ وک یعنی و تارا تاوان بار کنت۔ اللہ و کج تاوان دات نہ کنت نہ آئی دین و سبیر نقصان دات کت کنت آقرت و خداد آئیانی تمام ساز باز و ردیں کاران و تباہ و برباد کنت و آئیانی کل جہد و کوشستان و ماں خاک و آوار کنت فل یعنی جہاد، یا اللہ راہ و دگہ یک محنت و جہدے کنگ ہما و ہدے مقبول انت۔ و ہدیہ آکار بہ اللہ و رسول و حکم و روع بہ بیت ایوک چہ و تی دل و حبت و عیانفس و واہگ و برداں بیت و اگر نہ ایسے دابیں عمل مفت و بے کار و برباد بیت سلمان و کار ایسے نہ انت کہ ہرچ نیکیں کارے کنگی یا کار و کنگ کانت تو گڈ آرا ہیچ پیمانہ مدنت۔ نیکیں کار و کنگی کہ نیم راہ و میل دیگ بہ بیت و نہ گوں ریا و نام و نمود و غور و نگی و آرا برباد بکن ات۔ ارتداد یعنی چہ دین و برکت تہ بوگ و انجام سک بد و خراب انت کہ چہ پیشی تمام اعمال ضائع و برباد بنت مرتد ہا کس انت کہ یک برے سلمان بہ بیت و پدا چہ سلام و دست کشان و کفر و اختیار بکنت چوشیں مردم و نماز و روچک نیرت و زکوٰۃ کل نیکیں عمل برباد بنت العباد اللہ۔

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكُمْ أَعْمَالَكُمْ ۝ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ إِنْ تَوَمَّنُوا كُنْتُمْ بِشَيْءٍ عَمَلَانَ ۝ فَلِئِنَّ دُنْيَا دُنْيَا زِينَةٌ وَبِئْسَ الْبُيُوتُ بِيَارَاتٍ ۝ وَتَتَّقُوا أَنْتُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ۝ إِنْ سَأَلْتُمْ لَهَا

و پر ہنگاری بکن ات دنت شمارا مزو شے و طلب کنت چہ شامالان و شے و اگر سوال بکنت چہ شامالان

فِي حَقِّكُمْ تَبَخَّلُوا وَبُخْلُكُمْ أَضْعَافُ مَا نَبَخَّلْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ

پدا گیشی بکنت یاں سوال و آو ہدے بخلی کن ات ظاہر بکنت کینگ و آگاہ بہ بیت شامالے مردمان شمارا توار پر جگ بیت

لَتَنْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبِمَنْ بَخِلْتُمْ مِنْكُمْ مَالِكُمْ يَخْلُ ۝ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَخِلْ

تاکہ خرچ بکن ات ماں خدا و راہ و پدا چہ شامالان بہ بیت بکنت، و ہر کس بخلی کنت گڈ آرا بخلی کنت

عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ

پر و تی چند و اللہ تو انگر انت و شمارا محتاج و اگر شاپرتے، بدل کنت

قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ۝

دگہ مردمان و ابید چہ شامالان گڈ آرا بنت شے داب و

وَأَنْتُمْ أَهْلُ الْفَتْحِ مَتَدُونَ فِي سَبْعِ عَشْرَ وَرَبِّكَ الْيَتِيمَ الَّذِي عَزَّ

سورہ فتح ماں مدینہ و نازل بوت و ایسے بیست و نہ آیات و چار رکوع انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کناں گوں خدا و نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان ز بریں رحم کنو کے

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ

و بے شک فیصل کنت پر تو ظاہر ہے فتح و تاکہ معاف بکنت تہ پیشی و گڈی گناہانے

وَأَنَا آخِرُ وَيَوْمَ نُنْعِمُ عَلَيْكَ وَنَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝

ف و تمام بکنت و تی نعمتاں پر تو وک و پیش برداریت ترا چکیں راہ و

ہمے صفحہ و فوائد: وک یعنی مسلمان لازم انت کہ بہ کافرانی مقابلہ و مستی و نامردی کنت و چہ جنگ و سکیاں دلاپ بو ان و صلح و تران و شو باز و مہنت و اگر نہ دشمن دلیر بو ان و لگتال کنگ و جہد و کنت تاکہ اسلامی جمعیت مغلوب و رسوا بہ بیت۔ البت کتہم و ہر اسلام و مصلحت اہل اسلام و دوزخاں ماں صلح و تران و نظر و بلیت تو بہ چوشیں جاوے ماں صلح کنگ و بچ باکے نیست، چوش کہ دیم ترے ماں سو رنج و پیداک انت۔ بہر جاوے صلح و بنیاد و تی کم تہتی و نامردی کردی ہم بہ بیت۔ وک یعنی ترسگ و چہ کنگ انت اگر شامالے صبر و جوان مردی و کار گرات و بہ خدا و حکمانی سرا گوں مضبوطی و عمل کنوک بے ات تو خرا گوں شمارا انت

آشمارا آخر کار غالب کنت و گاہے ہم شمارا ماں و ان نقصان چکل ندنت۔ وک یعنی بہ آخرت و مقابلہ دنیا و حقیقت چہ لیب و تماشہ و زیات ہیچ نہ انت اگر شمارا ایمان تقوی و رہبند و قبول کن ات و غیرے لیب و تماشہ و تارا دو داران و زند گوازیں ات تو اللہ پاک شمارا شہی و بدلے و سرچی و دنت و نہ ہم چہ شامالان و پدا طلب کنت آرا

پہ شے مالان چہ حاجت کینگ بلکیں آتو دت دیوک انت کما قال ما اريد منهم من رزق و ما اريد ان يطعمون ان الله هو الرزاق ذو القوة المتين (ذہریت رکوع ۳) اگر طلب ہم بکنت تو حقیقی و اجہاوت انت تمام مال بہانی و تینگت نگراشی و باوجود ماں دین و ردا و ہدیہ بہ خرچ کنگ و کوشیت تو کل مالانی مطالبہ و نہ کنت بلکیں یک گونڈیں بہرے طلب کنگ بیت۔ آہم

نہ بہ و تا بلکیں پہ شے فائدہ و۔ حضرت شاہ صاحب نے

نہشتہ کنت "حق تعالیٰ و ملک فتح کنا نینتت مسلمانان و بہ کیں روچاں (چہ و تی جیب و) زر خرچ کنگ کپت گڈا ہر قدر کہ خرچ کت گتیش چرائی صد صد دست کپت۔ ہجے ردا ماں قرآن و باز جا گہاں فرمائینگ کہ اللہ و قرض بدے ات؛ وک یعنی اگر اللہ تعالیٰ گوں ترمذی و کل مالان و طلب بکنت ہر حکم شمارا داتگی تو باریں چن کر خدا دوست انت کہ آیاں گوں کشادہ دلی و چکند و کیں پیشانی و ایسے حکم و سہ البیک کوشنت چہ اشاں زیات تر تو ہما انت کہ و تی بخل و تنگدلی و ثبوت و ظاہر کنت و مال خرچ کنگ و ساعت و آئیانی دل و کینگ و تاوت ظاہر بیت۔ وک یعنی یک بہرے چہ خدا و داتگیں مال و بہ ہمانی و راہ و پو تی نپ و خاطر وک یعنی شے دیگ پہ شے و تی چند فائدہ انت۔ اگر نہ دے ات تو نقصان و دیم گوں شمارا انت، اللہ و شے دیگ نہ دیگ و غرض ہیچ نیست وک حضرت شاہ صاحب نے نہشتہ کنت "یعنی مال خرچ کنگ و ردا ہرچ کڈے اشکن ات ایسے بابت و چوش خیال بکن ات کہ اللہ یا رسول شے مالان و طلب کنت،

منزل ۶

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اتنا بلکہ اسے گپ پہ شے دوزواھی و رد افرامینتنگ۔ و اگر نہ اللہ و آئی رسول و چہ حاجت۔ و یعنی اللہ تعالیٰ بہ ہرچ حکمت و مصلحت و روء بندھان و بہ خرچ کنگ و حکم دنت، آئی و حاصل کنگ دار و مدار شے سرانہ انت بند خبر و شتا اگر بجلی کن ات و چہ آئی و حکم و دیم و تاب دے ات آہ شے جاگہ و دگر یک قومے اوست تارنیت کہ آچو شتا بجلی نہ کنت بلکہ گوں مزن دلی و اللہ پاک و حکم و تعمیل کن ان مال و زرراں بہ ہائی و راہ و خرچ کنت بہر جاوے اللہ و حکمت و مصلحت بہ وتی جاگہ و تمام بیت۔ البت شتا چہ سعادت و بے نصیب بوتے۔ ماں حدیث و انت صحابہا عرض کت یا رسول اللہ! ہادی و می قوم کتھی انت کہ بہ آئی و نینگ اشارہ بوتگ واجہ و حضرت سلمان فارسی رضی اللہ عنہ و سرادست ایرکان فرمائیت "انے واجہ و قوم" و پد افرامینت "قسم بخدا اگر ایمان ثریا و سراسر بہ بیت تو فارس و مردم چہ او داہم آسرا ایر گجنت" الحمد للہ صحابہ رضی اللہ عنہم و سہا بے مٹیں قریانی و ایمانی جوش و ثبوت پیش داشت بہ آیانی جاگہ و دگر قومے و ایک و حاجت پشت نہ کپت۔ پد اہم اہل فارس اسلام قبول کنان و علم و ایمان و ہامزن شائیں مظاہرہ کت و نجیب زبردست مینی خدمات انجام دات کہ آیان و گندان و کپس گوں لچاری اقرار کنگ کپت کہ بیشک واجہ نبی و پیشنگونی و روء و اے ہما قوم ات کہ سکی و و ہد و عرب و جاگہ و پرنوک کت۔ چہ ہزار ہا عالماں و اماماں نظر و تاب دیان و تہنا امام اعظم ابوحنیفہ رحمہ اللہ و وجود و جندے پیشنگونی و صدق سزا پر گواہی بس انت بلکہ اے مزں شائیں مردہ و کامل و اولیگین ستاگی امام صاحب و وقی جندانت رضی اللہ عنہ و رضاه تمت سورۃ محمد صلی اللہ علیہ وسلم بنو فقیہہ و اعانہم فلہم الحمد و الطمئنت

و ماں اے سورت و مختلف آیاتاں جدا جدا احوالانی طرف و اشارہ انت بہ آسانی و فہمگ و واسطہ آیان و مختصر ادا انیسگ مناسب موم بیت۔ (الف) واجہ پیغمبر و ماں مدینہ و اب دیت کہ ماکہ و توک و گوں امین و داخل بوتیں و عمرہ کنان و سر تیں تراشت و مودیں گوند کنت۔ واجہ و وتی اے اب و گپ گوں صحابہ و جت ملی توری واجہ مدت و گیش و گوار نہ فرمائیتنگ مگر چہ شوق و بازی و اکثراں ہے خیال کت کہ امبری عمرہ نصیب بیت۔ و اتفاقا واجہ و عمرہ و نیت ہم کت۔ (ب) واجہ بانڈازہ یک و نیم ہزار مردمانی ہراھی و عمرہ و ارادہ و بہ مکہ و نینگ و روانہ بوت و "ہدی" ہم واجہ و گوں و ت زرتنگ۔ اے خبر مکہ و سر بوت تو قریش و مزین مچی نے نز آورت، و ماں و تہ شورش کت کہ چیمبری واجہ و مکہ و ایک و نیلیں۔ حالانکہ بہ آیانی دستور و ردا دشمن ہم منگ کنگ نبوتگت کہ آپ حج و عمرہ مکہ و آتک نہ کنت۔ بہر جاوے "حدیبیہ" ناہیں جاگہ کہ چہ مکہ و نزدیک انت واجہ و مہری نشت و ہج داب پاد ایک و نامی نہ کپت۔ واجہ و فرمائیت حبسہا احابس الفیل و پد افرامینت قسم بخدا اہل مکہ چہ من ہر پیس خبرانی مطالبہ کینت کہ ماں آیان "حرمت اللہ" و ادب و شان بر جاہ بہ بیت من قبول کنان۔ آخر واجہ نبی و ہے جاگہ قیام کت۔

(ج) جاگہ مرد و چاں "شمسیہ" گوشت (ح) واجہ نبی و مکہ و مردمانی گور و قاصد روان دات کہ ماہ جنگ نیا تلگین مارا پد ایک و ت ات ماعمرہ کنان و اتر کنیں۔ و ہرے ایشی و پستہ ہج یاہت تو واجہ نبی و حضرت عثمان رضی اللہ عنہ و راہا پیغام دیان و دیم دات و لہتیں مسلمان مردیں و جنیں آدماں کہ آیان ماں مکہ و زبردست و مظلوم اتنت آیان متاگی دات کہ نون ہے زوتاں ماں مکہ و اسلام غائب بیت۔ حضرت عثمان قریش گوں و ت جت ات۔ آئی و واپسی و دہرے دیر گوست، ادا اے حال تالان بوت کہ واجہ عثمان قتل کنگ بوتگ۔ آوقت و واجہ و بہ اے خیال و کہ شاید جنگ بہ بیت چہ کل صحابہاں یک در چکے و چیرا نندان و جہاد و واسطہ بیعت گپت۔ و ہرے قریش بیعت و حال سر بوت آیانی دل و شرس پیدا بوت و حضرت عثمان اش و اپس دیم دات۔ (د) پد اگہ چنت معتبر و میر بہ صلح و تران و نیت و واجہ و خدمت و حاضر بوتنت و فیصلہ بوت کہ صلح منیبگ بہ بیت۔ اے ردا باذ خبرانی سراگپ و تران و بخت و مباحثہ بوت و مسلمانان زہر و جوش ہم آتک کہ گوں زہم و ذریعہ و فیصلہ کنگ بہ بیت بلے آخر واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و مکہ و مردمانی حجت و سر تمام خبران و منظور کت و مسلمانان مزں تخت و بردباری پیش داشت و صلح نامہ تیار بوت کہ ماں آیان چہ کا فرانی نینگ یک شرط ایش ات کہ تیں واجہ نبی اے سال و و اتر کنیں و ایکویں سال و بغیر سلاح و بیاد عمرہ کنن و اے کہ ماں ہر دو تیں فریقان تادہ سال و جنگ نہ بیت۔ ماں اے مدت و ہر مردے چہ مے گور و شے گور و بیٹ شتا آرتی گور و نہ دار ات و چہ شے طرف و ہر کس مے گور و بیٹ ما آرتا و اپس نہ کنیں۔ صلح و تمام معاملہ و گیش و گوار بوگ و پد واجہ ماں حدیبیہ "ہدی" و جانور ذبح کت و حلق و قصر کنان و اعلام تی ہج کت و مدینہ و طرف و رادگ بوت (۸) ماں راہ و ہے سورۃ الفتح نازل بوت و اے تمام قصہ سہ و آخر و پیش آتک (۹) چہ حدیبیہ و اتر کنان و شہ و شروعات و واجہ نبی و خیمہ و ذر گرت۔ کہ آچہ مدینہ و شمال و چا منزل و سرا شام و پہنات و یہودیانی یک شہرے ات۔ ماں اے حملہ و ہج کس بغیر چہ صحابہ و شریک نہ ات کہ آماں حدیبیہ و واجہ و ہمراہ اتنت۔ (۱۰) آیویں سال یعنی ماں ذیقعدہ شہ و واجہ بہ معاہدہ و روء و پد عمرہ القضاء و سرگپت و گوں امن و امینی و مکہ و سر بلوان و عمرہ ادا کت۔ (ح) ماں عہد نامہ و کہ وہ سال و جنگ نہ کنگ و شہر طی ماں ات، قریش و وقی عہد پر وشت۔ واجہ و مکہ و سرا اورش کت و ماں رمضان شہ و آرتا فتح کت۔

و حدیبیہ و صلح سہ ظاہر و رسوائی و زبردستی و صلح نظر و کیت۔ صلح و شرائط و انان و ماں بادی النظر و ہنجوش مارگ بیت کہ تمام جبرہانی فیصلہ کفار قریش و حق و بوت، چنانچہ حضرت عمر و دگر صحابہ رضی اللہ عنہم ہم صلح و ظاہری نقشہ و گندان و مزں غمناک و بے قرار اتنت آیان ہنجوش خیال کتگت کہ اسلام و چہارہ پانزدہ صد سہ مجاریں شکر و دیما قریش و آیانی ذر بردارانی جمعیت ہج ارز شے ندریت پرچہ تمام جبرہانی فیصلہ بزہم و ذریعہ کنگ بیت مگر واجہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و نگاہاں ہا احوال و کار پداں چارگان کنت کہ آیان چہ اے دگر و اجہانی نگاہاں اندیم اتنت۔ و اللہ پاک و واجہ و سینگ و مزں دلپروشین و واقعات و برداشت کنگ و حوصلہ و ہمت و نجاشتگت۔ واجہ و گوں مزں بے مٹیں لاغرضی، توکل و تحمل کنان و ہر یک شرط و قبول کنان کت و وقی ہراہان و "اللہ و رسولہ اعلم" گوشان و تدا دیان و ات۔ یعنی اللہ و آئی رسول گیشتر زاننت۔ تاکہ ہے سورۃ الفتح نازل بوت۔ خداوند قدوس و اے

صلح و فیصلہ اور فتح مبین " نام دات مردمان پداہم بر اشیء و قی جہانگی ظاہر کتگت و گوتنگت کہ یارسول اللہ ہمیشی نام فتح انت، واجہہ فرمائیت کہ بلے
 اے مزین فتح ایت۔ حقیقت اے ہم انت کہ صحابہؓ جہاد نیگی بیعت و ادنائیں گروچیل و پد کینگ دارانی کافرانی مرعوب بوگ بہ صلح طرف میل دارگ
 و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم جنگ و سراقدرت و باوجود انتقام نہ کرگ دوہد و بے و ہد و چہ کور دلانی کوتاہیانی سراچہم پوشی یاد رگزر کنگ و بیت اللہ
 عظمت و دیما داران آئیانی ناہودگیں مطالبات و سراپہ کہ نہر نہ کرگ۔ اے واقعات یک طرفہ اللہ پاک و خصوصی مدد و رحمتانی کشگ و نزارگ و ذریعہ
 جوڑ بوتنت و دومی طرف و بہ دشمنانی دلانی سرا اسلام و اخلاقی و روحانی طاقت و پیغمبر علیہ السلام و پیغمبری شان و نقشہ آئیانی دلانی سرا حکم نندان بوت۔
 اگرچہ صلح نامہ نیگی و ہد و سرفاہر مردمان کفار و فتح نظر آئیگت لیکن گوں ساتیں دلے و فکر جنوکان نندان و معاملہ و شری و چکا سنت تو محسوس کنت
 کہ درحقیقت و تمام تر فیصلہ واجہہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و حق و بوگا کنت۔ اللہ تعالیٰ و اشیء نام فتح مبین " ایرکنان چوش ڈاہ دات کہ اے صلح بر اے و ہد و
 ہم فتح انت و پد و میتر نیگی واجہہ نبی و حق و بے شمار فتوحات ظاہری و باطنی و دروازگان و کوچ کنگ انت۔ چہ صلح و تران و پد کافر و مسلمانان و موہ رس ات کرگوں
 دگرے و خلط و ملط بہ بنت و گند و گدار بکنت۔ کافران چہ مسلمانانی دپ و اسلام و خبر ان اشکگ و لگنت و آپا کبازین مسلمانانی احوال و راہ و رہنڈان و
 گوں و قی چنانش دیستنت تو تاوت ماں اشانی دلاں اسلام نیگی کشش و میل پیدا بوگ و لگت۔ اشیء نتیجہ چوش بوت کہ چہ صلح حدیبیہ و بکر دانگہ فتح مکہ و
 یعنی ماں دوسالانی مدت و ہم کر زیات مردمان اسلام قبول کت کہ چہ و پیش کدی ہم اینکر مردم مسلمان نہ بو لگنت۔ خالد بن الولید و عمرو بن العاص و
 ہمیں نامداریں صحابہ ہے دوران و اسلامی جمعیت و شامل بوتنت۔ اے جہان و نہ بلکیں دلاں و فتح کنگ ہے صلح حدیبیہ و مسترب کرامت و برکتے ات۔

نوں اسلامی جماعت ہم نہ چاریں گنٹاں تالان بوت و ہم نہ آئی و تعداد گیشتر بوت کہ مکہ معظمہ و فتح کنان پہ مدامیگی چہ شرک و گندگی و پاک وصف
 کنگ آسان بوت۔ ماں حدیبیہ واجہہ نبی و ہمراہ تیوگ یک نیم ہزار مجاہد انت بلے چہ دوسال و پد مکہ معظمہ فتح کنگ و و ہد و دہ ہزار و شانداریں شرک واجہہ نبی
 ہم کاب ات۔ رستیں گپ ہمیش انت کہ نہ تنہا فتح مکہ و فتح خیبر بلکیں پہ آئدہ و کل فتوحات و ردا صلح حدیبیہ بنیاد و اساس و ظاہیں دیباچہ ثابت بوت۔ و بہ آ
 تحتل و توکل، و عمرات اللہ قدر دانی و برکت و ہر چیکہ ماں صلح و ردا ظاہر بوت، ہرچ علوم و قدسی معارف و باطنی مقامات و درجہانی دروازگ کچ کنگ بو لگنت
 آئی و اندازہ یا حساب و کئے جت کنت۔ البت گونڈیں اشارہ و حق تعالیٰ ماں اے آیتاں فرمائیتنگ۔ یعنی چہ شکہ ماں دنیاوی بادشاہاں یک مزین فتح
 جنرے و گوں خاص و ناسین اعزاز و اکرام و شرف دار کنت، ہمیں ڈول و خداوند قدوس و اے فتح مبین و بدل و واجہہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و
 گوں چار چیزاں شرفدار فرمائیت کہ چہ ریاں اولی چہ نہ گناہانی معاف کنگ انت (چہ مدامیگی و دال مدامیگی کل کوتاہیاں کہ واجہہ نبی مزین شان و
 حساب و کوتاہی گوشگ بنت، بالکل معاف انت) اے گپ اللہ تعالیٰ و پد کتام دگر بندھے و نہ گوشگت۔ مگر حدیث و آیتگ کہ اے آیت و
 نزول و پد واجہہ نبی ہم نہ عبادت و محنت کتگت کہ شپانی و ہد و چہ زیادہیں اوشتگاں واجہہ پاداں گوات گپتنگت۔ و مردمان و ہدے
 اے حالت دیستنت آیاں واجہہ حال و سراجم و ارتگت۔ صحابہاں عرض کت یارسول اللہ! شما اینکر زیات محنت پر چاکن ات، اللہ تعالیٰ و تی پیشی
 و رندی کل خطایاں و معاف کنگ، واجہہ فرمان کت **أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا** (زانا من آئی و شرک گزاریں بندہ مبان) ظاہر انت اللہ تعالیٰ ہم
 ہے دابیں بشارت (متاگی) ہما بندہ و اشکنا نیت کہ آچہ اشیء و اشکنگ تر سوک مبیبت بلکیں چہ خدا تعالیٰ و زیات ترسگ و بلگیت۔ ماں شفاعت
 دراج کشیں حدیث و انت کہ و ہدے مخلوق چچ بوان و حضرت سچ علیہ السلام و گور و رونت تو آ فرمائیت کہ واجہہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و گور و بوات
 کہ آخاتم النبیین انت و آئی و پیشی و رندی کل خطایاں اللہ تعالیٰ و معاف کتگت (یعنی ماں اے شفاعت و جاگہ و اگر بند خبر و یک کوتاہی ہے ہم
 بیبت تو ہم عام معافی و اعلان و چہ چہ ہمیش اہنگ) بغیر چہ آئی دگر ہچ کس اے کار و کت نہ کنت۔

وال یعنی تیوگ و چہ تقصیرات و درگذرنہ کنت بلکیں ہر چیکہ ظاہری و باطنی، مادی و روحی انعام و احسان داں ہنوگ بو لگنت آئیانی سرچیں حساب پورہ
 و محنت کنگ بنت۔

وال یعنی ترا راہ ہدایت و استقامت و تجکیں راہ و سرمدام قائم داریت۔ معفت و شہود و بے حسابیں درجہانی سرا باطل بوان و، جان و دلانی ہرا
 اسلام و حاکمی قائم کنگ و ردا ہ تی راہ و ہچ قسم و اڑ و ججال پیدا نہ بنت۔ مخلوق بڑ بڑ و (جماعت درجماعت) چہ تئی سر و سوجاں اسلام و تجکیں
 راہ و سرگام گیوگ بنت و اے داب و ماں تئی ثواب و حسنات و مقدار بے شمار گیش بیبت۔ ۱۲

دل یعنی اللہ پاک سے پیچھے مدد سے کیت کہ آرا کس داشت نہ کنت و چہ پریش کت نہ کنت و چہ ہائی مدد فرمت و سوب مند ی گون تی قدام ہمراہ بنت۔ ماں سورہ نصر ء فرماینت کہ و ہدیہ چہ خدایہ جانب ء مدد و فتح بیئت و مخلوق ماں خدائی دین ء فوج در فوج داخل بوگ ء بلکنت تو بہ جوشیں ساعت ء اللہ تسبیح و تحمید و چرائی استغفار کن۔ ظاہر انت کہ برے فتح میں ء ردا و اجزی استغفار فرماتینگ تو بہ آتی ء جواب ء لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ ء مضمون ہنگت گیشتر صاف بیت۔ نبہ علیہ ابن جریر رحمہ اللہ تعالیٰ۔ دل جمعی دیم دات یعنی تب ء برخلاف بوگ ء باوجود واجہ رسول ء حکم ء سزائت قدم بوتنت گون ضدی کافراں ہٹ اش نہگت چریشی برکت ء آیانی ایمانی درجہ گیش ترزت، د ماں ایمان و ایقان ء درجہاں زیادتی بوت آیایں اول سر ء جہاد ء سرابیت کنان ء ثابت کنت کہ ماہ اللہ ء راہ ء جنگ ء وقار اپہ کشاریگ ء تیاریں۔ اسے ایمان ء ایک رنگے ات چرائی ء پید و ہدیہ کہ پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام ء مسلمانان ہذبگانی برخلاف بہ اللہ ء حکم ء سر صلح ء قبول کت تو ایمان ء اے دومی رنگ ات کہ دوقی جذب ء پرجوشیں جذبگان و واسگان پہکے لگتال کنان اللہ رسول ء فیصلہ ء دیماوتی گردن اش چہل کت۔ رضی اللہ عنہم

و رضوانہ۔ دل یعنی ہاوت زانت کہ کت م وہدہ قتال ء حکم دیگر ہر شہا صحت انت و کت م موقع ء چہ قتال ء و تارا دور دارگ و صلح کنگ حکمت انت، شمارا اگر کدی بہ قتال ء حکم دیگر بہ بیت تو کدی۔ ہم کافرانی نئی ء گردن ء عذر معزرت نہ کن ات چیا کہ آسمان وزمین ء لٹ کرائی خدائند ہاوت نہت کہ شے قلت ء باوجود چہ دوقی فیجی شکر شے مدد کت کنت جوش ماں بدر ء احزاب ء و حنین ء وغیرہ ء مدد کت۔ و اگر صلح کنگ چہ جنگ دست کشگ ء حکم بدنت تو آئی ء قبول کن ات چوش خیال گاہے کن ات کہ انفس صلح بوت و کافراں چہ دست ء در شنت و آیایں سزائے رس ات۔ اگر قتال ء حکم بہوتیں تو ما آیایں ء ہلاک کت کت چیا کہ آیایں ہلاک بوگ ء دار و مدار پر شے سزائے انت۔ مابلویں تو آیایں ء چہ دوقی اسے دکٹ کرائی کت کنیں۔ بہر جاور ء زمین و آسمان ء لٹ کرائی مالک اگر صلح ء حکم دنت تو ائم ماں ہمائی ء بہتری و حکمت بیت۔ وک و ہدیہ واجزی ء اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا و اِنَّا نَصْرُوكَ اِنَّكُنْتَ نِعْمَ الْوَسِيْلُ الْوَسِيْلِيْنَ ء ماں مبارک بات ء عرض کت و گوشتش یارسول اللہ! اسے و پر تئی جرنید بوت، بہ ما حساب چون انت بریشی ء اسے آیات نازل بوتنت یعنی اللہ ء دل جمعی و سکینہ نازل کنان مومنانی ایمان گیش کت تا کہ آیایں ء گون مزین عزت و اکرام ماں جنت ء داخل بکنت و آیایں و آیایں بدیاں و نزوریان ء معاف بکنت۔ ماں حدیث ء ہست کہ ہما صحابہاں کہ آیایں ماں حدیث بیعت کت چہ اپا یکے ہم ماں دوزخ ء داخل نہ بیت (تنبیہ) مومنان ء ذکر تعمیم ء واسطہ انت یعنی مرد بیت یا جنین آدمے کسے ء ایمان داری و محنت بر باد نہ بیت۔ چہ حدیثاں ثابت انت کہ حضرت ام سلمہ رضی اللہ عنہا ماں اسے سفر ء واجزی ء ہمراہ ات۔ وک ہتین نقلی صوفی یا کت م بہ خودیں بزرگے بگوشتیت کہ جنت ء طلب کنگ ناقصانی کار انت چہ ادا معلوم بوت کہ اللہ پاک ء گور ء ہمیشی وت مزین کمال ایت۔ وک یعنی ماں مومنانی دلاں چہ صلح ء جانب دل جمعی پید کنان ء اسلام ء ہند مال مضبوط کت و اسلامی فتوحات و بودنکی ء بردار وازگان ء کت کہ اشئی ء آخر چوش بیت کہ کافر و منافقانی سر اصیت کسیت و آیایں ء پوزہ پوزہ سزا رسیت۔ وک بدیں شکل۔ چوش کہ چہ مدینہ ء سر گرگ ء و ہدیہ منافق (ابید چہ جہد بن قیس) گون مسلمانان ہمراہ نہ بوتنت۔

يُؤَيِّنُكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيُذْهِبَ اللَّهُ جُنُودَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنُونَ الْأَرْضَ مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ اللَّهُ لِيُخْرِجَهُمْ مِنْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ أَمْوَالَهُمْ يَتِجَرَّوْنَ فِيهَا مِنْ حَيْرٍ مُّبِينٍ ۝ وَقَدْ أَفْضَى اللَّهُ الْكَلِمَاتِ لِيُذْهِبَ اللَّهُ جُنُودَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَإِنَّ اللَّهَ لَآتِي بِشَرِّ مَا تَحْسَبُونَ ۝ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۝ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ وَلِلَّهِ جُنُودَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَإِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ لَتَوَسَّوْا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْتُمْ يُؤْمِنُونَ ۝ وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ تَخْفَوْا وَتَتَوَقَّوْا وَتُؤْمِنُونَ ۝ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هُمْ أَصْدَقُ عَشِيرَاتٍ فِي الْأَرْضِ وَالْأَسْرَارِ ۝ وَهُوَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَبِئْسَ مَا تَحْكُمُونَ ۝ وَبِئْسَ مَا تَحْكُمُونَ ۝ وَبِئْسَ مَا تَحْكُمُونَ ۝ وَبِئْسَ مَا تَحْكُمُونَ ۝

نیون کنان ء نشنتت ماں دل ء فکرش کت کہ جنگ الم ء بیت اے مسلمان ماں جنگ تباہ بنت یکے ہم چریشاں زندگ نہمانیت و وارث نہ کنت۔ چیا کہ اشاں چہ وطن ء باز دورماں دشمن ء علاقہ بنت ماں چرائی ہمراہی ء برویں و وقار ماں ہلاکت ء چکل بدتیں۔ وکہ ء کافراں اسے خیال کت کہ مسلمان بظاہر ء عمرہ ء نام ء پید اکت دگون فریب و دعائے لوٹنت کہ مکہ ء چہ ماچج بگرت۔ وک یعنی ماں زمانہ ء گردش و مصیبت ء گرفتار بنت داں چنکر اشاں چہ خیال داری و پیش بندیاں کاراں شرت کنتت۔ وک یعنی آسزادیک بلوٹیت تو کئے رستگار کنوک انت خدائی لشکر بوگ ء باوجود حکمت ء واہند انت خدائی حکمت بہ لوٹیت کہ فوراً ہادمان ء آیایں چہ ہند مال ء کشگ بہ بنت۔ وک یعنی شما اللہ ء فرمان برداران ء مردہ دے ات و نافرمانان ء چہ خدایہ عذاب ء ترسین ات دوقی احوال ء ہم پیش دارات چوش کہ چہ اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ء داں ادا سیں قسم ء مضموناں

بیان بوترت و ماں آخرت ء ہم و قیامت ء حق ء دہم بہ انبیا علیہم السلام ء حق ء گواہی دے اے۔ **وَاللّٰهُ شَهِيدٌ لِّمَا تَعْمَلُونَ** اور اللہ طرف سے راجح انت تو اللہ مددکنگ ء مراد آئی ء دین و پیغمبر ء مددکنگ انت و اگر رسول ء طرف ء راجح انت تو گد اسیج اشکال نیست و لایعنی اللہ پاک ء پاکی ء بیان یکن ات توری ماں نمازانی تہا یا چہ نمازاں در۔ **وَاللّٰهُ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ** و خلق واجب نبی ء دست ء و قیامت ء دست ء ایبرکنان ء بیعت اش کت، ہے در افرمائینت کہ نبی ء دست ء سر بیعت کنگ ہنجوش انت کہ بزاں گوں اللہ ء بیعت کنگ بیعت کنگ انت، چیا کہ در حقیقت نبی چہ خدا ء جانب ء بیعت گرت، و ہمانی حکمانی تعمیل و تاکید ء چہ بیعت ء ذریعہ ء کنا نینت، **فَهَذَا الْمَقَالُ مَنْ يُّطِيعُ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اطاع الله (نساء رکوع ۱۱)** و کا قال **وَمَا دَرَمَيْتَ اِذْ رَمَمْتَ وَلَكِنَّ اللهَ رَحِيْمٌ (الانفال رکوع ۲)** و قتیکہ واجب نبی ء بیعت ء حقیقت چوش بوت تو یقیناً خدا تعالی ء شفقت و مکر ء دست بہ آسانی سرا

بیت (تنبیہ) واجب پیغمبر چہ صحابہاں کدی اسلام ء سر کدی جہاد ء سر کدی بہ دگر نیکیں کارے ء سر بیعت کپتکت۔ ماں صحیح مسلم ء **وَعَلَى الْخَيْرِ** لفظ اہتکت، طریقت ء مشائخ ء بیعت اگر بہ شریعت ء رہبہ ء بہ بیت تو بہ ہے لفظ ء چیرا شمار بیت۔ ماں حدیبیہ ء بہ اسے خبر ء سرا بیعت گرگ بوت کہ دانکہ مرگ نینت چہ جہاد ء میدان ء گاہے پشت دیان ء نہ تچیں۔

ہمہ صفحہ ء فوائد : ول یعنی بیعت کنگ ء و ہد ء ہرچ قول و قرارے کنگ اگر کے آرا پر و نینت تو تارافقصان دنت، اللہ و رسول ء ہج تاوان نہ بیت ہمانی ء عہد پر و شگ ء سزا دیک بیت و ہر کے بہ و قی قول و قرار ء سر محکم اوشتات و قی عہد ء گوں مضبوطی ء سرجم کت تو آئی بدلہ ء ہم پورہ سر بیت۔ ول چہ مدینہ ء سرگرگ ء و ہد ء واجب نبی ء و قی روانگی ء اعلان کت و مسلمانان ء تزییف دانگت کہ گوں من ہمرانی بکنتت شاید چہ قرآن ء واجب ء جنگ ء شبہ ات برے جا جنگ ء سرا ڈیہانی بدویان کہ ماں آیانی دل ء تنبیہ ایمان بختہ نہ ات جان ڈران ء ماں لوگاں نشنتت و وت ماں و تاگو شگ ء لگنتت ما چوں ہما قوسے ء نیگ ء بہ جنگ بڑیں کہ آیای محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) ء لوگ (مدینہ) ء آیان ء آئی بازیں ہمرابان ء قتل کت و شنتت نون ما چونکائی ماں ہمایانی لوگ ء روان ء گوں آیایاں جنگ کنیں۔ نون شتاوت معلوم داربے ات کہ اسے واجب گوں و قی ہمرابان دست ہمودا و اپینگ بنت۔ ماں اسے آیایاں اللہ تعالی ء آیانی منافقی ء حال بیان کنگ۔ واجب ء بہ مدینہ ء سر لوگ ء پیش ماں راہ ء معلوم دارکت کہ شے گوں صحیح و سلامتی ء و اتزی ء رد اہما منافقاں بہ و قی غیر حاضری ء بابت ء دروغیں عذر و نیومان ء دیکما کاران ء کایت و گوشتت کہ چوں بکنیں مارا چہ لوگانی ارٹ و حیجالاں موہ نہ رست چیا کہ ماں پشید ء مئے مالانی داہل و عیالانی خیال داری کنوک کس نیست ات بہر جا و رء چہ ما کو تا ہی الم ء بوتگ نون چہ خدا ء مئے تصور ء تئیں واجب محاف بکنائیں۔

ول یعنی ماں و قی دل عزانت کہ اسے عذر بہر کہ رد انت و استغفار ء واسطہ درخواست ہم ایوک ء پنے ظاہر داری ء انت گوں راستیں دل ء ہم نہ انت اشاں ماں و قی دل ء

۲۶ ح ۲۸۸ الفتح ۲۸

فَاتَّبَعْنَا نِكَاحًا عَلٰی نَفْسِهِ وَمَنْ اَوْفٰی بِمَا عٰهَدَ عَلَیْہِ اللّٰہُ فِی سُبُوٰتِہِ
 گد اسے بنگ پہ آئی ء جند ء تاوان انت و ہر کس ء وفاکت ہما چیز ء کہ بہ آئی اقرار کت گوں گد ادنت آرا
اَجْرًا عَظِيْمًا ۝ سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلْفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
 مزدے مزینں ول نون گوشتت بہ تو پشتت ء پشت کپوکیں بدو درگت کت مارا
اَمْوَالِنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا یَقُوْلُوْنَ بِالْسِّنَةِ مِمَّا لَیْسَ فِی
 مئے مالان و جن و چچگان، گد اہ ما معافی بلوٹ ول گوشتت بہ و قی زبانان ہما چیز ء کہ نیستت ماں
قُلُوْبِہِمُ قُلُوبٌ فَمِنْ یَمٰکُ لَکُمْ مِّنَ اللّٰہِ شَیْءٌ اِنْ اَرَادَ بِکُمْ ضَرًّا
 آیانی دل ء ول تو بگوش گد کتے تو نینت بہ شما چہ خدا ء چیزے اگر ارادہ بکنت ہر دیکہ بہ شتا
اَوْ اَرَادَ بِکُمْ نَفْعًا بَلْ کَانَ اللّٰہُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝ بَلْ ظَنَنْتُمْ
 یا کہ ارادہ بکنت بہ حق ء شتیکا نفع دیکہ۔ بکنیں ہستنت خدا بہ شے کتگیں کاران خبر دار ول اتا بکنیں شتا کت
اَنْ لَّنْ یُّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَاَلْمُؤْمِنُوْنَ اِلٰی اٰہْلِہِمُ اَبَدًا وَاَزِیْنَ ذٰلِکَ
 ایک ہجر پلانتریت پیغمبر و مسلمان بہ و قی جن و چچگان ء کدی و ڈولدار کنگ بوت آگما
فِی قُلُوْبِکُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَ السُّوْءِ وَکُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۝ وَمَنْ لَّمْ
 ماں شے دل ء و گماں کت شتا بدیں گماں۔ و شتا ہست اتت قومے ہلاک ہوکیں ول دہر کس نیارت
یَعْمُرْ بِاللّٰہِ وَّرَسُوْلِہِ فَاِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْکٰفِرِیْنَ سَعِیْرًا ۝ وَاَللّٰہُ
 ایمان بہ خدا و رسول ء گد اہ تحقیق ما جریہ کنگ بہ کافراں تر ندیں آس۔ وہی خدا انت
مَلِکُ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ یَغْفِرُ لِمَنْ یَّشَاءُ وِیُعَذِّبُ مَنْ یَّشَاءُ ۝
 بادش ہی آسمانی و زمین ء۔ بخشیت ہر کس ء کہ بلوٹیت و عذاب کت ہر کس ء کہ بلوٹیت
وَکَانَ اللّٰہُ عَفُوْرًا رَحِيْمًا ۝ سَيَقُوْلُ الْمُخَلْفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰی
 و ہستنت خدا بخشوک، مہربان ول نون گوشتت پشتت ء پشت کپوکیں و ہدیکہ سرگرات شتا بہ
مَعٰنِمَ لِتَاْخُذُوْہَا ذَرُوْا نَتَّبِعْکُمْ یٰرِیْدُوْنَ اَنْ یُّبَدِّلُوْا کَلِمَ اللّٰہِ
 غنیمتانی نیگ آیانی دست آرگ، بل ات مارا کہ شے رندا بیائیں۔ لوٹت کہ بدل بکنتت خدا ء وعدہ ء

مآزل ۶

ایشرا نہ گناہ فہمنت و نہ بہ واجب نبی ء سر آیایاں اعتقاد دارنت۔ ول یعنی ہر ہمیں نفع و نقصان بہ اللہ پاک ء اختیار انت کہ آئی مشیت و ارادہ ء دیکما دگر نہ زور و وس نہ ہلیت چھیں خبر ہمیش انت کہ آئی ء منظور نہ ات کہ شمارا اسے مبارکیں سفر ء شترکی ء فوائد حاصل بہ بنت۔ و نہ منظور انت کہ من پشیمگی تو بہ و استغفار بکنان آئی ء چہ شے اسے وت گرتیں نیمونانی تراشگ ء پیش مارا اسے دروغیں عذرانی حال دانگت۔ بہر جا و رء آئی ء ارادہ کنگ کہ شے عملاں و حرکتانی رد اء غزودہ حدیبیہ چہ شوک داہیں سیت و برکتاں زہر و بے نصیب بکنت و بے شے چوش گو شگ کہ و قی مال و لوگ و جاگہانی چار و گندہ سبب ء سفر ء شتت کت نہ کت تو زانا خدا اگر ماں شے مال و اولاد وغیرہ ء نقصان کنگ ء ارادہ بکنتت تو گد اشماں لوگ ء زندان ء آرا جنگ نون ات یا بند خبر ء اللہ شمارا چیزے فائدہ ماں مال و عیال ء سر کنگ لوٹیت و شتا ماں سفر ء

قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ
تَوَكَّلْنَا عَلَىٰ عِزِّ رَبِّنَا وَلَٰكِنَّ الْبُلْغَاءَ لَمُؤْتَمِرِينَ ۗ
تَحْسَدُونََنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُوْنَ إِلَّا قَلِيلًا ۗ قُلْ لِلَّذِينَ خَلَفُوا
مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عُنُقٍ إِلَىٰ قَوْمِ أُولِي الْأَرْحَامِ أَقْرَبُ
أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا
تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ
وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يَطْعِ اللَّهُ
وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ
يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ
يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ
عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۗ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا
وَإِيَّانًا سَرَّوْا نَامَاتِ آيَانَ عَزَّ وَجَلَّ فَتَحَىٰ فِيهَا
كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۗ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا
هست انت خدا بر دست حکمتانی واجهت و عده کتگ خدا په شما باری غنیمتانی که دست گرات آیان

مآزل ۶

بیٹ تو زانا آرت کے داشت کت کنت، و ہرے نفع و نقصان ء کسے جنگ نتونیت تو ماں اللہ و آئی رسول ء و شنودی ء مقابلہ ء اے چیزانی غرض ء دارگ ایوک ء اجمعی
و گراھی ایت۔ چرے جلد و نیوناں اے خیال ء ماں دل ء کدی میار ات کہ ما اللہ ء راضی کنیں بلکیں یاد کن ات کہ اللہ شے کل ظاہریں و چہریں اعمال و احوال ء سرچی ء خبر
داریت۔ و یعنی در حقیقت شے نہ روگ ء سبب آنت کہ شما اظہار کتگات بلکیں شے خیال چوش ات کہ نون واجہ پیغمبر و مسلمان چرے سفر ء کویں سلامتی ء و اتر نہ کنتت
و ہم ہمیش ات شے دل ء او مان۔ و اے رذیں اکل و حساب داد ماں شے دلاں نر شتگ پیمشکا شما ہے خیال کت کہ شے سلامتی و شے بہت ماں ہمیش ء انت کہ ما و تارا چرے قصہ ہا
دور باریں حالانکہ اے جاو ر شے تباہی و تاوان نیگت و اللہ ء شے معلوم ات کہ اشاں تباہ و برباد ہوک ات۔ و یعنی ہر کس ء آنجشک ملو طیت تو من چون پرانی بخشش بلوٹاں البت
آئی ء مہربانی بیٹت تو شمارا توبہ ء توفیق رسیت و بخشش
نصیب بیت آئی ء رحمت بہر جاو ر آئی ء غضب ء سرا
پیش دست انت۔ ۱۲

ہمے صفحہ ء فوائد : و چہ حدیبیہ ء واپس
بو ان ء واجہ نبی ء خیر ء سر ایثار کتگے حکم سر بوت کہ او داغداریں
یہود آباد انتت کہ آیان بد عہدی کنان ماں اعزاب ء جنگ
کافران ء بہ مدینہ ء سر حملہ کتگے سبکیں انگت، حق تعالیٰ ء
واجہ نبی ء معلوم دار کت کہ ہما بدو کہ ماں حدیبیہ گوں نہ انتت
نون ماں خیر ء غذاء شے ہمراہ روگ لوٹت کہ او داترین کتر
و غنیمت ء اہمیت گیشتر انت شما آیان ء صاف صاف بگوں
ات کہ چہ شے دریندی ء پیش اللہ پاک ء مارا ڈاڈہ دانگ کہ شما
(ماں اے سفر ء) گاہے گوں ماشت نہ کن ات۔ بہ چوشیں جاو ر ء
زانا شما ء ہر اھی ء رفت کن ات۔ اگر رفت ات تو اشی معنی
چوش بوت کہ بزناں شما اللہ ء خبر نہ گیت ء آرا بدل دات و
چوش ہجر ممکن نہ انت و یعنی اللہ ء چوشیں حکم ہج نہ دانگ
ایوکے شما ہے لوٹ ات کہ مارا ہج فائدہ ء مر سیت۔ تمام
غنیمت ء مال شری دار ء بغیر شے دست بیٹت و یعنی باز
کم فہوک ات، احمق چوش ہم نہ انت کہ مسلمانانی زہد و
قناعت ء چے احوال انت زانا آیان بہ مال ء حرص انت
کہ بہ شے سرحد کنتت و پیغمبر ء حدیبی خدا ء سراد و غ بنڈیت۔
و یعنی کیں صبر کن ات ماں اے جنگ رفت نہ کن ات بلے
دیم نہ باز جنگ کتگی انت گوں مزن جنگو لیں تو ماں مسلمانانی مقابلہ
بیت کہ آیان سلسلہ داں ہا وقت ء بیت دانکہ آقواں یا و
مسلمان بنیت یا بد اجزیہ ء قبول کنان ء اسلام ء تابو دار
بنیت۔ اگر شمارا در حقیقت ء جہاد ء شوق انت تو ہا وقت ء
جنگ ء میدان ء دور کنان ء و تی بہادری ء کار بیان ء پیش بلے
ات آموغ ء سر خدا ء حکم ء کن ات تو اللہ پاک خوبیں مزد
دنت (تنبیہ) چہے جنگو لیں تو ماں ”بنو حنیفہ“ و غیرہ
مراد انت کہ آنسید کذاب ء قوم ات یا ”ہوازن“ و ”ثقیف“
و غیرہ کہ گوں آیان ماں حنین“ ء مقابلہ بوت یا ہما تداں کہ
برایانی سر اصدیق اکبر ء یلغار کت یا فارس و روم و کرد و غیرہ
کہ گوں آیان ماں خلفاء راشدین ء دور و باری ء جنگ
بوتنت۔ چہ آیان باز کسے جنگ چوب ء مسلمان بوتنت
و غنیمت ء مال بازیات دست ء کیت۔ و یعنی چوش بہ
حدیبیہ روگ ء و ہدے و تارا پشت کیچوک بوت ات اگر دیم ترا
چرے جنگاں و تارا پشت پشت کیچ ات تو اللہ پاک سبکیں

ترنڈیں نہادنت شاہد پیش چہ آخرت ماں ہے دنیا ء نہادنت۔ و یعنی جہاد پہ ء معذور و بیوسیر مردانی سر فرض انت و یعنی ماں کلیکار و معاملات ء عام دستور و رہنڈ ہمیش انت
و آدرخت چش نیگت۔ ماں حدیبیہ غالباً چہ لقد رضى اللہ العزیز فرماینگ سبب اے بیعت ء رابعہ الرضوان گوشتت ماں سورت ء ابتداء اشی ء سرچیں قصہ پیش کتگ و یعنی سر ظاہری فکر و
دل ء توکل۔ خوبیں نیت، صدق و اخلاص و سلام دوستی و غیرہ (تنبیہ) عموماً مفتراں چہ ما فی قلوبہم ء ہے مراد زرتنگ مگر واجہ ابو حیان گوشتت کہ چہ صلح و صلح ء شترانی
ردماں دلاں ہر رنج و غم و گرتے هست ات ہما راد انت و دیم ترا فاشرک السکینة علیہم بریشی ء زیات چسپیت، و اللہ اعلم۔ و یعنی خیر ء فتح کہ چہ حدیبیہ ء و اتری ء
رند فوراً حاصل بوت۔ و غنیمت ء مال باز زیات دست کیت کہ چہ ریشی ء صحابہ آسودہ حال بوتنت و یعنی چہ و تی زور راکی و حکمت ء حدیبیہ ء کمی ء مارا داکش ات۔
وے داب ء قسہ فتح مکہ و ماں حنین ء بوت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل دیم تر باز غنیمت و مال دست کیگی انت چرایاں یکے همے خیر و مال غنیمت انت کہ شمار اسکرنا تینتی۔ ول یعنی یہ جنگ موہ دیکہ بوت ماں حدیبیہ یا خیبر چہ کافرانی دست و شمارا
 بچ تاوان رسک نہ ہشت۔ و نہ ماں شے غیر حاضر شے شے شیدانی سرکے دست درازی و ہمت بوت ول یعنی مسلمان بزانت کہ اللہ ایک جنگ قدرتانی خدا بند انت و آیانی در جہرہ آئی گور چکر زیات
 انت لے کہ ہے داب و دیکر ہن عرباں پورہ بنت فل یعنی اللہ و عدلی سرفیقین و آئی و لاجی و قدرت و سر اہر و سہریت تو ہنگت گیشتر طاعت و فرمانبرداری و سبکین جاہ جنت ہمیش انت
 راہ چکیں ول یعنی پے بیعت و انعام کی شمارا خیبر فتح نصیب بوت مگہ فتح کہ آوہد و دست نہ کپت آہن شمارا نون دست کپتگ چیا کہ اللہ آئی و وعدہ کتگ در حقیقت ماں عالم سبب
 آنتیہ چہ ہے حدیبیہ صلح و حال بوت ول یعنی اگر جنگ ہو تین تو شمارا غلبہ حال ہو تین کافران پشت دین چہ جنگ میدان در شنگنت۔ کسے مدد کنان آیان چہ مصیبت رستگار کنگ نتون ات،
 مگر اللہ حکمت ہمیشی و لوٹو کت کہ فی الحال صلح و تران بہریت
 و چرائی و عظیم الشان برکتاں مسلمان سیت حال بکننت۔

فل یعنی و ہدے اہل حق و اہل باطل و کتام فیصلہ کنو کیں موقعہ و
 رد اقبالہ بہریت تو آخر کار اہل حق غالب اہل باطل مخلوب و مقہور
 کنگ بنت۔ همے اللہ پاک و عادت۔ ملائگی جاری انت کہ
 ماں آئی و ہج ہمیں تبدیلی نیست البت شرط ہمیش انت کہ اہل حق
 مجموعی صورت و سرچی و حق و دامن حکم بدارنت و طہتین و کنگ
 تجدد لسنۃ اللہ تبدیلا و معنی چوش کپتگ کہ اللہ عادت
 دگہ کسے بدل کنگ نتونیت یعنی دگہ کس قدرت حاصل خانت کہ
 آکار و پورہ بوگ و میلیدت کہ سنتہ اللہ و روء آکار و بوگ
 لوٹنگت۔ ول مشرکینی چند جماعت حدیبیہ سر لوٹنگنت تا نکہ
 اگر اشان و موہ بر سیت تو اشان واجہ نبی و شہید بکننت یا اگر
 دانگے دانگے مسلمان اشانی گیر و بیانت تو آیان و بجننت
 ہوتی دل و حسد و کینگ بکننت۔ چنانچہ اے رد اشان دست
 جہنی ہم کت بلیں یک مسلمانے چریشانی دست و قتل ہم کنگ
 بوت۔ و نا ہو کیں سوکی دیو کیں کلمات ہم اشان چہ دنی دیاں
 در شان کنتت۔ آخر صحابہ رضی اللہ عنہم و اشان و زندہ گرفتار
 کنان نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و خدمت و پیش کنتت واجہ
 آیان و معان کت و ہج ہمیں انتقالے نہ گپتی۔ اے آیت و
 ہے دابین اقات و نیمگ و اشارہ انت و بطن مکہ
 (شہر مکہ و توک) یعنی چہ شہر و قریب۔ چوش بکوش کہ شہر و دریاں
 زانگ بہریت۔ ول یعنی آیانی ناشرین کاراں و شے تجمل و
 معان کنگ کل و اللہ کنگ کانتت۔ فل یعنی حرم و داں ہما
 جاگہ قربانی و جانور و سر کنگ نہ ہشت کہ اودا اراغ ذبح
 کنگ عام دستور و راج انت۔ ماں حدیبیہ اشان جنگ و
 دارگ بوتنت۔ ول یعنی چہے مسلمان مردین و جنین کہ ماں مکہ و
 بڑگ و بے وس لتنت و مسلمان آیان بہ شترتی زانو ک انتت
 آیان ماں جنگ چہ بے خبری و لگتال کنگ بہرنت اگر اے
 ترس ہو تیں تو ہج ساعت و جنگ حکم دیک بوت بلہ چوش
 جاوہ و شتاوت بہ اے دابین قومی تاوان و افسوس کزنگت
 و پدا کافران و چوش گوشگ و موہ رستگت کہ بچاراں مسلمان
 و تی مسلمان و ہم نہ بجننت۔ ہمے خرابی و دیما داران و جنگ
 بہتل کنگ بوت تا کہ مکہ و سند و کیں مسلمان محفوظ بہرنت
 و بہ شے سر اچوشیں بہ دروریں ہر و تحمل و در داخدا و تی
 رحمتاں نازل بفرما تینیت، و ہم چہ کافران ہما مردمان و کہ
 اسلام آرگ آیانی نصیب انت آیان و ہن چہ جنگ و
 خطرناکین شدتاں رستگار کنان و ماں و تی رحمت و داخل بکننت۔ حضرت شاہ صاحب نہت نہ کنت "ماں اے تمام قصہ و ضد و کعبہ و بے ادبی چہ ہے مشرکانی دست و بوت
 شتا و تی ادب داری پیش داشت۔ آیان عمرہ کنوکان و منع کت و نہ ہشتش کہ قربانی و جانور بہ و تی مننزل و سر بہریت۔ بیشک آجاگہ اے قابل ات کہ ہما ساعت و چہ
 شے دست و فتح کنا تینگ ہو تیں مگر جنت مسلمان مردین و جنین آدم ماں مکہ و چہر کانی جلوک انتت و دگہ لہتیں مردم کہ مسلمان بوگ ہنوں آیانی تقدیر ہشت ات اے شے
 ماں فتح مکہ و آیانی لگتالی و ترس ات آخر ماں دوسال و صلح و تران و مدت و ہر کس و مسلمان بوگی ات آیان مسلمان بوتنت و چہ اودا در کپوکان و تی جہندان و کنت
 کرا اللہ تعالیٰ و مکہ و رافع کنا تینت۔ ۱۲

۴۸ الفتح ۲۶ حم ۷۹۰

فَجَعَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً
 لِلسَّامِعِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۱۰
 اے اللہ! یہ لوگوں کے لیے یہ (جنگ) بنا کر اور لوگوں کی ہاتھوں سے تم سے بچا کر تاکہ تم ایک نشان بنو اور
 سنیوں کو ہدایت دے تاکہ تم پر ایمان آئے اور تم کو ایک صراطِ مستقیم دکھائے تاکہ تم اس پر چلو۔

فَجَعَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً
 لِلسَّامِعِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۱۰
 اے اللہ! یہ لوگوں کے لیے یہ (جنگ) بنا کر اور لوگوں کی ہاتھوں سے تم سے بچا کر تاکہ تم ایک نشان بنو اور
 سنیوں کو ہدایت دے تاکہ تم پر ایمان آئے اور تم کو ایک صراطِ مستقیم دکھائے تاکہ تم اس پر چلو۔

فَجَعَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً
 لِلسَّامِعِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۱۰
 اے اللہ! یہ لوگوں کے لیے یہ (جنگ) بنا کر اور لوگوں کی ہاتھوں سے تم سے بچا کر تاکہ تم ایک نشان بنو اور
 سنیوں کو ہدایت دے تاکہ تم پر ایمان آئے اور تم کو ایک صراطِ مستقیم دکھائے تاکہ تم اس پر چلو۔

فَجَعَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً
 لِلسَّامِعِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۱۰
 اے اللہ! یہ لوگوں کے لیے یہ (جنگ) بنا کر اور لوگوں کی ہاتھوں سے تم سے بچا کر تاکہ تم ایک نشان بنو اور
 سنیوں کو ہدایت دے تاکہ تم پر ایمان آئے اور تم کو ایک صراطِ مستقیم دکھائے تاکہ تم اس پر چلو۔

منزل ۶

حضرت شاہ صاحب نہت نہ کنت "ماں اے تمام قصہ و ضد و کعبہ و بے ادبی چہ ہے مشرکانی دست و بوت
 شتا و تی ادب داری پیش داشت۔ آیان عمرہ کنوکان و منع کت و نہ ہشتش کہ قربانی و جانور بہ و تی مننزل و سر بہریت۔ بیشک آجاگہ اے قابل ات کہ ہما ساعت و چہ
 شے دست و فتح کنا تینگ ہو تیں مگر جنت مسلمان مردین و جنین آدم ماں مکہ و چہر کانی جلوک انتت و دگہ لہتیں مردم کہ مسلمان بوگ ہنوں آیانی تقدیر ہشت ات اے شے
 ماں فتح مکہ و آیانی لگتالی و ترس ات آخر ماں دوسال و صلح و تران و مدت و ہر کس و مسلمان بوگی ات آیان مسلمان بوتنت و چہ اودا در کپوکان و تی جہندان و کنت
 کرا اللہ تعالیٰ و مکہ و رافع کنا تینت۔ ۱۲

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ اذ جعل الذين كفروا في

قلوبهم الحمية حمية الجاهلية فانزل الله سكينته على

رسوله وعلى المؤمنين واكثرهم كلمة التقوى وكانوا احق

بها واهلها وكان الله بكل شئ عليما ۝ لقد صدق الله رسوله

السر يا ابا الحق لقد خلت المسجد الحرام ان شاء الله امين

فجعل من دون ذلك فتى قريبا ۝ هو الذي ارسل رسوله

بالحدى ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا ۝

محمد رسول الله والذين معه اشد اعداء الكفار رحما بينهم

ترى انهم ركعوا سجداً يبتغون فضلا من الله ورضوانا سيماهم

في وجوههم من اثر السجود ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم

ما ديم انت آياني چه سجده اثره ۝ وال اے مثال انت آياني ما تورات و مثال انت آياني

منزل

ول یعنی اگر کافران چه مسلمانان جدا بویمنت و مسلمانان گویاں ہوتے ہوتے موتین انت تو شتوت بدیستیں کہ ماچہ مسلمانانی دستاں کافران ءچوں دردناکین سزا دتیں۔ وک نادانی ہٹت ہمیش کہ امبری مسلمانان ءپہ عمرہ کنگ ءنہ ہشتش۔ و اے کہ ہرچ مسلم نے چہ مکہ ءہجرت بکنت آرا و اتر بن ات و دیم ءسال ءپہ عمرہ نیگی بیات بلے چہ سے روج ءگیش ماں مکہ ءمدارات و سلاحاں ہم سر ظاہر ءگوں و تاملارات ماں صلح نامہ ءبسم اللہ الرحمن الرحیم ءنبتہ ممکن ات و محمد رسول اللہ ءبدل ءایوک ءمحمد بن عبد اللہ نبیس ات۔ و اچہ نبی ءاے کتلیں خبران ءقبول کت و مسلمانان ءمزن دل تنگی و بے قراری ءباوجود پیغمبر ءحکم ءدیما و تی سران ءبے قبول لاری ءنیت ءتجکنت۔ آخر کار بے فیصلہ ءسرا و تی دلان ءساکن کش۔ وک یعنی چہ اللہ ترسان ءچہ نافرمانی ءراہ و تارار دیش دات و بے کعبہ ءادب ءسرا گوں مضبوطی ءقائم بوتنت۔ و قائم پرچا بویمنت کہ آیاں در حقیقت ءخداے واحد ءبرحقین عبادت گزار و کلمہ لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ ءزوراکیں منوک انت شیک پکائیں موقد و اچہ پیغمبر ءفرمان بردار و وفادار و تی ہذ بیان و دل ءواہگان ءخاص جوش و خروش ءوہد ءبہ اللہ پاک ءوشنودی و آئی ءشعار ءسرا قربان کت کت حقیقی توحید ہمیش انت کہ انسان ہا تہناتیں مالک ءحکم ءاشکان ءو تی ذلت و عزت ءکل خیالان ءچہ و تی دل ءبکشیت۔ شاید ہمیش کا کلمہ التقوی ءتفسیر ماں حدیث گوں لا الہ الا اللہ ءکنگ بوتگ۔ چیا کہ تقوی و طہارت سرچیں بنیاد ہے کلمہ انت کہ پرانی زورگ ءو آئی ءحق ءادکنگ ءاللہ تعالی ءواچہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ءصحابان ءدرجگت و بے شک و شبہ اللہ پاک ءعلم ہمیشاں ہے جبر ءمستی و حقدار انت۔ وک ماں سورت شریعات ءبیان بوتگ کہ ماں مدینہ ءواچہ پیغمبر ءواب دیستگت کہ ماں ماں مکہ ءداخل بوتیں و سر ءمودان ءسایان ءدچنان ءماحالل بوگائیں انگو و اچہ ارادن اتفاقا ہے سال ءعمرہ اداکنگ ءبوت۔ صحابہ ءعموماً ءخیال ءدل ءجاگہ دات کہ ماں ہے سال ءمامکہ ءسہر بتیں و عمرہ اداکنیں ہا ساعت ءصلح سرجم ہوان چہ حدیبیہ ءواپسی بوت بھتیں صحابہ ءعرض کت کہ یا رسول اللہ زماناں تو اے فرمان نہ کنگت کہ ماگوں امن و امان ماں مکہ ءداخل بتیں و عمرہ اداکنیں ءواچہ ءپسہ دات زماناں چوش ہم گوشگت کہ امبری اے خبر بنت، عرضش کت اتا۔ تو و اچہ ءفرمانیت گدا الم ءہنجوش بیت۔ سماگوں امن و ایمنی ءمکہ ءداخل ہوان ءبیت اللہ ءطواف ءکن ات وچہ شہاقتیں مودان ءسایان ءولھتیں مودان ءچنان احرام ءچ کنت۔ و او داسر بوگ ءبدرگہ ہیچ ہمیں سر سے نہ بیت۔ چنانچہ حدیبیہ ءدیم ءسال ءسے ہیا بوت۔ ماں اے آیت ءسے رد اشارہ انت کہ بالتحقیق اللہ و تی رسول ءراستیں و اب پیش داشت، باقی انشاء اللہ فرمائینگ ابن کثیر ءنریک ءپہ تحقیق و کڈن انت۔ و سیبویہ ءنریک ءماں اے داہیں مواقع پکائیں ہیا یک چیز ءشون دیک چہ کلام مصلحت ءمقصود نہ بیت۔ و کنگ منظور بیت گداہہ جوشیں جاگہاں ہے سرحال

(عنوان) ءاختبار کنت۔ وک یعنی پدا اللہ و تی چپ وچاگرد کنو کیر علم ءرود ءواقعات ءردا قائم کت آئی ءمعلوم ات کہ و اب ءتعبیر ءیک سال ءبہ ظاہر کنگ ءچہ مصلحت انت کہ شہا آیان ءنہ زمان ات۔ ہمیش کا و اب ءپدرانی امبری نہ کت وچہ آئی ءپدرانی ءپیش شمارا دگہ فتحے دست کپیت۔ یعنی غیر ءقلات ءفتح یا حدیبیہ ءجند صلح کہ صحابہاں آرا فتح مبین ءنام بستگت۔ چوشکہ ماں اے سورت ءپیشی فائدہ ءمفضل نبیسک بوتگ۔ وک یعنی اصول و فروع، عقائد و احکام ءاعتبار ہے دین برحق و بے راہ تھیک انت کہ آرا و اچہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ءگوں و ت آوردت۔ وک ہے دین ءاللہ پاک ءبہ سر ظاہر ہن داں ہدائی سال ءکل مذہبانی سزا غالب کت و مسلمانان ءتمام مذہبانی خدا بندگی سزا داں قرانان گوں مزن شان و شوکت ءحکومت کت و دیم تر ءہن دنیا ءخاتمہ ءنریک ءیک دھدے آیوک انت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ہر چہارین طراف برحقین دین و بادشاہی قائم بیت باقی بہ حجت و دلیل و اعتبار تودین اسلام مدام برافضل بوت و دیم ترہ ہم برافضل پشت کسیت۔
یعنی اللہ بہ اسے دین و حقانیت و سرگواہ انت و ہمائی چہ وقتی قدرت و ایشرا برحق ثابت کنوک انت۔ و یعنی کافرانی مقابلہ و سک مضبوط و قوی کہ چرائی و کافرانی سر
رعب کپک و چہ کفر و نفرت و بیداری بذر ابیت قال تعالیٰ: **وَلِيَجْذِبْكُمْ عَلٰى لِقَايَةِ رَبِّكُمْ فَاسْتَعِظُوا عَلٰى مَا كُنْتُمْ يَفْعَلُونَ** (توبہ رکوع ۱۶) و ایضا قال تعالیٰ: **وَلَا تَغْلُظْ عَلَيْهِمْ** (توبہ ۱۰۶)
و قال تعالیٰ: **اذْكُرْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اِعْتِدَالَكُمْ عَلَى الْكٰفِرِينَ** (المائدہ- رکوع ۸۲) حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت: ”ہر چہ ترندی و نرمی وقتی ہیل و عادت بہ بیت
آہک جاگہ برابر بہ بیت و ہر کس گوں ایمان و ڈولدار بوت و اہت، آترندی بہ وقتی جاگہ و نرمی بہ وقتی جاگہ۔“ علماں نبشتہ کنگ کہ گوں کافرے و احسان و حسن سلوک پیش
آیک اگر شرعی مصلحت و ردابہ بیت تو ماں ایشی و

بج حرج نیست انت۔ البتہ اسے لازمی انت کہ دین بہ
بابت و ذنار است مہ لیکت۔ فل یعنی وقتی براتانی
ہمدرد، مہربان، آیانی دیم گوں نرمی و گردن و نجلیونک
و گوں تواضع و خاکساری و پیش آیک انت۔ ماں حدیث
صحابہ اسے دوہیں و صفان ترپوک انت ”اَشِدَّاءُ عَلَى
الْكُفَّارِ رَحِمَاءُ بَيْنَهُمْ“
فل یعنی زیات نمازانی و انوک انت۔ ہر وقتیکہ بچار
تو اشاں ماں رکوع و سجدہ و کس و اللہ پاک و دیم گوں نرم
اخلاص و بندگی و وظیفہ ادا کنگانیت، ریا و پیشدارگ و
ہج شائبہ نیست ات۔ بس اللہ فضل و آئی و خوشنودی و
سواہا و انت۔ فل یعنی نمازانی پابندی، خصوصاً ہر تہجد
نماز و آیانی چہرہ و خاص میں قسم و نور و رونق ظاہر بیت
چوش بگوش کہ خشیت، خشوع، حسن نیت و اخلاص و
شہماں، چہ باطن و شہم جان و ظاہر و روشن کنگانیت
واجب و اصحاب چہ وقتی چہرانی نور و متقیانہ رفتار و ماں
مرد ماں حدیث گانہ حساب و جاہ یارگ بوتنت۔ ۱۲
ہمہ صفحہ ہر فوائدا: فل یعنی ماں پیشی کتاباں
خاتم الانبیاء صلی اللہ علیہ وسلم و ہر امانی شان و صفت۔ ہر
داب و بیان کنگ بوتنت۔ چنانچہ بازیں غیر معتقب
اہل کتاباں ایشانی چہرہ و راہ و رہسندان گندان و
چوش گوشش کہ واللہ اشاں حضرت مسیح و حواری معلوم
بنت۔ فل حضرت شاہ صاحب کشار و مثال و سرا
گشتانک و چوش نبشتہ کنت: ”یعنی اول سرا بہ
دین و یک نفرے ات، پدا و بوتنت، پدا کم و قوت
گیش بوان بوت۔ ماں واجہ نبی و و ہد پدا مات
خلفا و و ہد و ”لھتیں علمانی گوشگ انت کہ ماں
اَخْرَجَ شَطَاةً وَّ عَمِيصَةً يَتَّبِعِيهَا مَاں فَازَرَةً وَّ عَمِيصَةً
فاروقی۔ ماں فَاسْتَعِظُوا و ماں فَاسْتَوَى عَلَى
سُوقِهِ وَّ عَمِيصَةً نَفْسِي و طرف و اشارہ انت۔
چوش لھتیں دگہ بزگان وَالذَّبَابُ مَعَهُ اَشِدَّاءُ
عَلَى الْكُفَّارِ رَحِمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا
وَّ عَلَى التَّرْتِيبِ خَلْفًا اَرْبَعًا و سرا تقسیم کنگ۔ مگر صبح
ہمیش انت کہ اسے آیت تمام صحابہ و جماعت ضعیف ہم
سرجی و مدرج و توسیعی بیان کنت۔ خصوصاً بقیۃ الرضوان
و شامل ہوکیں و اجہانی کہ آیانی ذکر چہ سورت و شروعات و

۴۹۲
۲۶
المحذرت ۲۹
فِي الْاَنْجِيلِ كَزُرٍّ اَخْرَجَ شَطَاةً فَازَرَةً فَاسْتَعِظُوا فَاسْتَوَى
ماں انجیل و کزور و اخرج شطاہ و فازرہ و فاستعظوا و فاستوى
على سوقه يعجب السرا ليعظيهم الكفار وعد الله
پہ وقتی کوئی انی سرا فل و دش کنت کشار کنگاں فل تاکہ غیظ کنت بہ آیان کافرانی و وعدہ اللہ
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَّ اَجْرًا عَظِيمًا
ہماں ان کہ ایمان آوردت و نیکیں کارش کنت چہ آیان بخشش و مزین اجر و
سورہ حجرات مدنیہ و نازل بوت و لے ہر ذہ آیات و ماں ایشی دور کوع انت
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شروع کناں گوں خدای نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان ز بریں رحم نونک
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ
آے ایمان داراں! پیش مکپرات چہ خدا و آئی و رسول و دیماں و
اتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا
بہتر سات چہ خدا، بیشک اللہ شکونک انت ز انوک انت فی آے ایمان داراں! بر زمین ات
أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
وقتی تو اران و نبی و توار و سرا و گپ مجن ات گوں آئی و بہ ترندی و ہجوفہ شتا گوں یکدگرے
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالِكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۲
گوں ترندی گپ جن ات تاکہ بر باد مینت شے اعمال و شمارا خبر ہن مینت فی بیشک
الَّذِينَ يَغْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
ہماں کہ پست کنت وقتی آوازاں اللہ پیغامبر و گورے اسے ہماں ان کہ
أَمْتَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَّ اَجْرٌ عَظِيمٌ ۳
چکا سنگ اللہ آیانی دلان و بہ تقوی و یہ آیان معافی انت و ثواب مزین فا بیشک

مذلل ۶
برابریان و پیداک انت۔ واللہ اعلم۔ فل کشار کنگاں چونکہ اسے کار و چان و ت گند و کنت۔ ہمیشہ کا آیانی ذکر گوں خصوصیت و کنگ بوت۔ و ہدے یک چیز و
گندوک چیز و پسند کنت تو لازماً اسے دگہ کس ہم آرا پسند کنت۔ فل یعنی سلامی کشار و اسے تازگی و رونق و بہار و گندان و کافرانی دل چہ غیظ و خد و
سچنت۔ چہ اسے آیت و لھتیں علماں اسے نتیجہ کشتگ کہ صحابہانی سرا حد کنوک و کوچک کافرانت۔ و حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت: ”اسے وعدہ گوں ہما
کان انت کہ ایمان و داروک انت و نیکیں کارانی کنوک انت۔ واجہ پیغمبر و کل اصحاب ہے دابہ انت مگر خاتمہ و فکرش قائم داشت جن تعالیٰ بندگان و
چشیں ممان صافین خوشخبری نذرت کہ دلیر مینت، چہ و اہد و انکرت باشی کج انت۔ تمت سورۃ الفتح بفضل اللہ و رحمۃ اللہ الحمد والہمتہ
ص یعنی ماں ہر معاملہ و چہ اللہ و رسول و جانب و حکم سر لوگ و امیت بہ بیت آئی و فیصلہ و ساری و شاد و بیا کثران و چہ وقتی رائے و ممکن ات بلکین خداوندی حکم و

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

راہ چار بجے ات۔ وہدے واجہ پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام چیزے فرمان بکنت گڈاگوں خاموشی آیان ءگوش بدارات چہ آئی ءگپت ءپیش وت گپ جنگ ءجرات مکن ات بہر حکے چانگو سر بہ بیت، چون وچرا و ردے پدے ءبغیر آئی ءسرا عمل مکن ات۔ وتی غرضناں، واہگناں وکلراں آیانی حکمانی سرا دیما تریاگ ءہمت مکن ات بلکس وتی وتی واہگناں و جذبات ءآسانی حکمانی تلج مکن ات۔ (تنبیہ) ماں اے سورت ءمسلمانان نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم ءآداب و حقوق وگوں مسلمانیں برائیاں تعلقات قائم دارگ ءراہ بند سوج دیگ بوتگ۔ وائے کہ مسلمانانی جماعتی نظام بدستور مہتر و مضبوط بوت کنت۔ واکر کدی ماں ایشی ءخرابی یا زوری پیدا بہ بیت تو آئی ءعلاج چے بہ بیت ؟ تجربہ گواہ انت کہ کیشتر جیڑہ وگر وچیل چہ خود غرضی، خود رائی ءچیراہ سروسنخ کشت کہ آئی یک ٹکس علاج ہمیش انت کہ مسلمان وتی شخصیں مکر و مطلبان ءراکتم ایک اعلیٰ میں معیار ءتابع بکنت ظاہر انت کہ چہ اللہ ورسول ء(فرموداناں) ءمستریں دگہ معیار بوت نہ کنت۔ ماں اے دستور ءتوری وتی وھدار کی چیزے تکلیف وپریشانی دیما بنیت لیکن آئی گڈی انجام جز ماں ہر دو میں جہاناں کامیابی و نیک نامی انت۔ وک یعنی اللہ ورسول راستیں فرمانبرداری و تعظیم ہماو ہدے حاصل بوت کنت وہدے ماں دل ءخوف خدا بہ بیت۔ اگر ماں دل ءخوف نہ ہو بیت تو سر ظاہر ءاسلام ءدعویٰ ءراست پیش دارگ ءردا اللہ ورسول ءنام ءھر وھد زبان ءسرایاراں بیت و سر ظاہر آیان حکمان ءہم دیما یاراں بیت بلے در حقیقت آیان ءوق اندرونی واہگانی و غرضانی سرجمی ءخاطر ءحیلہ و نیون ءرہبند ءکار مرز کنت۔ نوں یاد کنگ بہ بیت کہ برچے بہ زبان ءسرائت اللہ آرا اشکنت وھرچے کہ ماں دل ءانت آرا انت۔ گڈا آئی ءدیما اے ٹکی چون بوت کنت۔ باید انت کہ انسان ہرچ کارے بکنت چہ خداوند کریم ءبترسیت۔ وک یعنی واجہ نبی ءمجلس ءجاک و صلوات مکن ات وچوشکہ وت ماں و تاشا کارگ جنان یا تندی ءگپ جن ات، گوں واجہ نبی ءاے دابیں رھبند اختیار کنگ ادب ءبخشلا انت وہدے گوں واجہ ءگپ و تران بنا کن ات تو گوں زمین توار ءماں تعظیم و احترام ءآواز ءگوں ادب و سنگ ءگراں داران ءجبر حال مکن ات۔ بچار ات یک گراں سنگیں چکے گوں پت ء، لائقیں شاگرد گوں استاد ء، مخلصیں مرید گوں وتی پیرو مرشد ءویک شہر ملی گوں وتی افسر ءبہ کتام داب ءگپ و تران کنت پیغمبر ءدرجہ تو چرے کلاں باز زیات برزانت گوں واجہ ءگفت گو کنگ ءوہدے باز خیال داری کنگ بہ بیت۔ مبادا بے ادبی سرزد بہ بیت و واجہ دل تنگ بہ بیت تو واجہ نبی ءنارضانی ءچہ پد مسلمان ءھنکس کتام جاگاہ بیت چوشیں جاوے تمام عملانی برباد بوگ وکلیں محنتانی بیکار بوگ ءخطرہ انت (تنبیہ) واجہ نبی ءوفات ءپد واجہ ءاحادیث اشکنگ ووانگ ءوہدے ہم ہے داب ءادب داری مکن ات۔ و قبر شریف ءحاضری ءوہدے اودا ہم ہے ادبان ءوتی ذھن بداریت و ہم گوں واجہ ءخلفاء۔ علمائے ربانیین وگوں اولوالامر ءدرجہ بدرجہ ہے ادب ءپیش بنیت۔ تانکہ جماعتی نظم باقی بہا بنیت۔ مرتبہ ءمیانسجی ءفرق و تفاوت نہ کنگ ءچہ باز فتنہ و فساد کشت وک یعنی ہر کس ماں واجہ نبی ءمجلس گوں تواضع ادب و تعظیم ءگپ جنت ونبی ءآواز ءمقابلہ ءوقی آواز ءپست کنت اے ہا کس انت کہ ماں آیانی دلاں اللہ تعالیٰ ادب ءتخم کشتگ تانکہ ایشاں چکا سگ بہ بنت۔ ولسہ کنان ءایشان ءخالص تقویٰ و طہارت ءواسطہ تیار کنگ۔ حضرت شاہ ولی اللہ ماں حجۃ اللہ البالغہ ءہشتہ کنت کہ چار چیز چہ شعائر اللہ ءمستریں انت۔ قرآن، پیغمبر، کعبہ و نماز۔ ایشانی عظمت ءہا کس قائم داریت کہ آئی ءدل چہ تقویٰ ءدیادپ انت و مَن يُعْظِمُ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْكُتُوبِ (الح۔ رکوع ۴) چہ ادا اے ہم زانگ بوت کہ وھدے چہ واجہ نبی ءتوار ءزیات توار ءبلند کنگ ادب ءبخشلا انت تو واجہ ءاحکام وارشادات ءاشکنگ ءبعد آیانی بخشلا آواز چست کنگ چنکر زیات درجہ ءگناہ بیت۔ وک یعنی چرے اخلاص وحق شناسی ءبرکت ءپیشی کوتاہیاں مضابنت و مرن گراں وزن ءثواب رسیت۔

ول بنی تمیم گوں واجہ پیغمبرؐ دوچار کنگ، انکنت۔ واجہ ماں حجرہ مبارک، جاہ مندرات آمد ماں چہ درء آواز و کو کارکت کہ یا محمدؐ اخرج الینا۔ (۱) محمد
 زاریا) اے بے عقلی و بے ادبی، گپے ات، رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم، درجہ، نزا سنگت کش۔ کئے بزانت آساعت، واجہ، سراجی نازل بوگا ننت یاماں دگ
 ہمیں کارے مشغول بہ بیت۔ واجہ، ذات منبع البرکات و مسلمانان تمام دینی و دنیاوی کارانی مرکز و پناہ گاہ ات۔ پہ کتم یک معمولی ذمہ داریں انسلنے، ہم کارکنگ
 مشکل کیفیت اگر پرانی کت م نظام الاوقافے نمبیت و آخر پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، ادب و احترام، ہم خیال داری ضروری انت باہمیش ات کہ کت م نفیے، زبانی توک حال
 سکتیں و داں ہما و ہدء صبرش بکتیں کہ واجہ پیغمبر در بیاتکیں۔ و ہدء واجہ در آیان، بے آسانی نینگ، دنگوش گور بکتیں آساعت، دویم گورشن بکتیں۔ چوش عمل

کنگ بہوتیں تو پر آسانی حق شتر و توسیپ، قابل خبرے
 بہوتیں۔ پدایم چہ بے عقلی و نابزانتی ہرچ خبرے اتفاقا چہ
 دپ، در بکسیت اللہ پاک آسرا چہ وقی نہرانی، پہل کنگ
 انت۔ باہدراست کہ بے وقی کوتاہی، سراجی ہماں ہوان، اء
 دویم ترء، اے دابیں گامیج اختیار کنت۔ واجہ پیغمبر،
 تعظیم و محبت، جز ہما نقطہ انت کہ چہ آئی، مسلمان قوم،
 تمام کنگ توتان و تالانین جذبات جمع بنت و ہمیش
 ہما ایمانی رشنگ انت کہ بے آئی اسلامی دز برداری، نظام
 قائم انت۔ فک جبرہ و جنگ و چوپ، ابتداء چہ دروش
 خبراں پاد کانت۔ ہمیشکا اول سء اختلاف و جدائی
 آروکس بے جنگ، بنا کنگ، تعلیم دات و سروسوج
 کت۔ یعنی یک گپے، ہنچو کانی بے تحقیق، قبول ممکن ات
 بند خبر، یک بے راہ و رد کاریں مردے، چہ وقی کت م
 خیال و جذبات، بے قابو ہوان، کت م یک راج و
 قوے، شکایت کت، شمایوک، آئی، گو شگ، سراج
 بھروسہ کنان، ہما قوم، سراج اورش برت، رندا معلوم
 بوت کہ آمردک، غلط گوشتنگ، نوز و تزان کین
 ات کہ شمایو کنگ، ہماں بنیت و وقی اشتاپ کاری، سراج
 و تاجینک ملامت و مبار بارکن ات۔ و اے آخر، پہ
 اسلامی جماعت، حق، چنگس خراب ظاہر بیت۔
 فک یعنی اگر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم شے کت م خبر، یا
 سروسوج، سراج عمل کنت تو ماں دل، تنگی محسوس ممکن ات
 حق مردمانی خواہشات یا سروسوجانی تابع بوت نہ کنت
 چوش بہوتیں تو زمین و آسمان، کلین کارخانہ برشت بروش
 بوتنگت۔ کما قال: وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ
 لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ (المومنون (۳)
 اخلاص ہمیش انت کہ جبرانی پٹ و لوٹ، بکتیں ات و حق،
 وقی واہگ و رائے، تابع ممکن ات بکتیں وقی واہگاں
 حق، تابع کین ات۔ اے داب، تمام جبرہانی ہندال
 بڑگ بیت۔ حضرت شاہ صاحب، نبشہ کنت: یعنی شے مشورہ
 قبول نمبیت تو بد مبرت، واجہ رسول صلی اللہ علیہ وسلم اللہ پاک
 و حکم، رو، عمل کنت، ماں ہمیشی، پشما خیر انت۔ اگر
 شے خبران، قبول دار بہ بیت تو ہر کس وقی خیر، لوٹیت،
 گڈ واجہ پیغمبر کئی خبر، بشکنت و عمل کنت۔
 فک یعنی اگر شمایو چوش لوٹ ات کہ پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام شے
 ہر یک گپے، نمبیت تو اے داب، مزین مشکل بوتنگت۔

الَّذِينَ ينادُونَكَ مِنَ الْأَجْرَاتِ أَكْثَرُ هُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۷۰﴾

ہماں کہ توار پر جن انت ترا چہ حجرہاں در، چہ آیان زیات تر بے عقل انت و

لَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

اگر آیان صبر بکتیں دانکہ تو در بیاتکین آسانی نینگ، البت پہ آیان شتر ات۔ واللہ بخشوک

رَحِيمٌ ﴿۷۱﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا

ہماں انت فک اے مسلمان اگر بیاریت شے گور، یک فاسقے یک حاکم گڈ تحقیق کین ات

أَن تَصِيبُوا قَوْمًا بجهالةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿۷۲﴾

چوش نمبیت کہ شمایو بدتیت یک قوم، بے نادانی پدا باندا شمایو ہماں بہ بیت وقی کنگیں کار، و

وَأَعْلَنُوا أَن فِيكُمْ رَسُولٌ اللَّهُ لَوْ طَبِعَكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأُمَرِ

و بزانت ات کہ شے در میان، خدای پیغمبر انت، اگر آشی حبر، بگرت ماں بازی کاراں

لَعَنْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَ

البت کیت شمایو شعلے، فک و لیکن اللہ دوست داشت پہ شمایو و ڈولدار کتی آسرا ماں شے دلاں و

كَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ فَضَلَا

نادوست کت پہ شمایو فسق و نافرمانی، ہما مردم انت نینگیں راہ، سراج اللہ

مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿۷۳﴾ وَإِن طَائِفَتٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

فضل و احسان، فک واللہ زانوگر حکمتی دارو کنت و اگر دو طائفہ چہ مسلمان

اقتتلوا فاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ أَحَدُهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلَا

وت ماں ت و جنگ بکنت گڈ آسانی میانجی صلح کین، گڈ اگر کشتی بکنت یکے چہ آدوینیاں بہ دویم سراج جنگ کین ات

الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا

گوں سرکشی کنگ، دانکہ آسراج بکنت خدای نینگ، پدا اگر رجوع کتی گڈ آسانی میانجی صلح و تزان بکتیں

بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿۷۴﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

بہ عدل و انصاف کین ات، بے شک خدای دوست داریت انصاف کنگوکان، فک بیشک مسلمان برات انت

بلے اللہ پاک، شکر ادا کین ات کہ آئی، چہ وقی فضل و احسان، ماں قانتیں ہومانی دلاں ایمان، دوستناک کت و کفر و معصیت، نفرت ماں دل، پیداکت کہ جبرانی، آیان
 چوشیں ناہو دگیں کارے ہم نہ کنت کہ آچی، اللہ رسول و جلوه افروز، بیت ادا کسے، رائے و واہگ، رندگیری چوں بوت کنت۔ مروچی پٹی توری واجہ پیغمبر ماں
 میانجی، موجود نہ انت مگر واجہ پیغمبر و واجہ و وارث و نائب یعنی موجود انت و انشاء اللہ موجود پشنت کنت۔ فک یعنی اکلانی قابلیت، زانوگ، انت و ہر یکے،
 چہ وقی حکمت، ہما احوال و جاگہاں سرکنت کہ آئی، استعداد و قابلیت، بردا مناسب انت۔ فک یعنی اے تمام پیش بنیانی باوجود اگر بیرگ، مسلمانان دو جماعت
 و ت ماں و تاسر پہ جنگ و چوپ، بکنت تو سز جہیں کوشست کنگ بہ بیت کہ اختلاف دور بہ بیت۔ اگر ماں اشی، کامیابی نمبیت و یک جماعت بہ دویم جماعت، سراج اورش

بکنت و ظلم و ناحق و رد اسرین و تزد بکنت تو دست کشان و یک کرا منذرات، بلکین ہر کس کہ گیشیں بکنت درستیں مسلمان اوار بوان و ہما گیشی کنوک و مقابلہ بکنت ات دانکہ ہما گیشی کنوکیں جماعت بے وس بوان و چہ وقی نا حقین ظلم و زوران و دست و بیداریت و خداوند کریم و طرفہ رجوع کنان و پھ صلح نیگی و نارا پیش بکنت۔ آیت با بیانت کہ مسلمان ماں ہر دو میں جماعتی میانجی و گوں مساوات و انصاف و صلح و تران بکنا تینت ماں تمام یک کسے و طرفداری و چہ حقین کشک و نکل مہ درنت۔ (تنبیہ) آیت و نزول صحیحین و روایت و رواۃ انصار و دو ٹولیاں اوس و خرزج و یک وقتی جیر مے و رد ابوتگ۔ واجہ نبی و ماں آیانی میانجی و بہ اے آیت و تحت و صلح کنا تینت۔ ہر کس خلیفہ و مقابلہ و بغاوت بکنت آئی ہم ماں اے آیت و عمومی حکم و داخل انت۔ چنانچہ چہ قریم و علمائے سلف ماں بغاوت و مسئلہ و چہ پیشی و استدلال

کنان و پیدا کنت بلے چوشکہ چہ شان نزول و ظاہر بیت اے حکم مسلمانانی تمام جماعتی جبرٹھاں و جنگ و جدال و شامل انت۔ باقی باغیانی بابت و شرعی احکام و گیش

کیوار و ماں فقہ و کتاباں چارگ بہ بیت - ۱۲
ہمے صفحہ و فوائدا : فل یعنی صلح و جنگ

ہر جاوڑے و اے خیال دارگ بہ بیت کہ دو ہراتانی جنگ یا دو ہراتانی مصالحت انت گوں ایشاں چو دشمن کاواں معاملہ کنگ مہیت و ہر دو ہرات و ت ماں و تا جنگ بکنت تو ایشاں و ہنجو بہ ایشانی احوال و سر اید مدیت بلکین ماں ایشانی در میان و صلح و تران و سرچیں کوشش کنگ بہ بیت و چوشیں کوشش و وہد و چہ خدا و ترسان ہم بے ات کہ تمام کسے و نا حقین طرفداری یا گوں بیکر گز و جذبہ و کار گرگ و نوبت مہیت۔

فل اول سر و ماں مسلمانان جبرٹھا و اختلاف و دور کنگ و رھبند سوج و انگنتت پیدایش انت کہ اگر اتفاقا اختلاف پیدا بہ بیت تو گوں زور داریں و محکم دستور آرا گار و گسار کنگ بہ بیت بلے دانکہ جبرٹھا سہایت کوشش جاری دارگ بہ بیت کہ کم و چہ کم منافرت و مخالفت و جذبات زیات تیز و ترند مہیت۔ عموماً کنگ بیت جاہیکہ ماں دو کس و یا ماں دو جماعتاں اختلاف ظاہر بوت بس کے بہ دومی و مسخرہ کنت و کلاگ گرت کہیں کسے و شنگ بلکیت تو کنگ و کلاگ شروع کنت حالانکہ آرا معلوم نہ انت کہ بلکین ہر کسے آپ کلاگ زور گار آہ اللہ گور و چہ آئی و شہ ترانت بلکین باز بہ اے شخص و ت چہ اختلاف و ساری آرا جو این مردے حساب کنگت مگر ضد و کنت و سبب و دومی و چیم و لظن و کیت بلے و تی چیم و شہتیر و کنگ تو نیت۔ چرے دستور نفرت و عداوت و شنگ روج بہ روج کچ روان بیت و ماں قلوب و ہمنکر دوری پیدایت کہ صلح و تران و کتاب امیت باقی پشت نہ کیت۔ ماں اے آیت و خداوند قدوس و چہ ہے داہیں خبراں منع فرما تینت یعنی نہ یک جماعتے دومی جماعت و کلاگ بگرت یا گوں آئی و مسخرہ بکنت و نہ یک جماعتے دومی جماعت و ہوڑ و بکنت و نہ ٹسہ بکنت۔ و نہ پتونک و پٹان و دو جماعت و عیبیاں معلوم بکنت و نہ گوں بدیں ناماں و سلسلے لقبان دومی جماعت و مردمان و توار کنگ مدیت۔ چاکر چہ اے خبراں

فَاَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝۱۱ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

گدا صلح و تران کن ات میانجی و تی دو ہراتانی و بہتر انت چہ خدا تاکہ پھ شاعر م کنگ بہ بیت و اے

اِنُّوْا اِلَّا يَسْخَرَكُم مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ

ایمانداران مسخرہ مکنت یک قومے بہ دگہ قومے و بلکین قوم بہتر انت چہ آیاں۔ و نہ جنیناں مسخرہ بکنت

مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْبَسُوا النِّسَاءَ ۝۱۲

بہ دگہ جنیناں و، بلکین آجیناں بہتر بہ بنت چہ آیاں۔ و مہندرات عیب بیک دگرے و

لَا تَتَّخِذُوا بِالْاَلْقَابِ بُسًّا اِلَّا بِسْمِ الْفَسُوْقِ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۝۱۳

یکدگرے و بہ بدیں لقب تو ارا مکن و فل بدیں نام انت گنہ گاری ایمان و پد و

مَنْ لَّمْ يَتَّبِعْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ۝۱۴ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰتَيْنَا

ہر کس و توبہ نہ کنت گدا اھانت ظالماں و اے ایمان داراں! بہ پھر نہرات

كَثِيْرًا مِّنَ الظَّالِمِيْنَ اِنْ بَعْضُ الظَّالِمِيْنَ اَتَمَّ وَا لَا تَحْسَبُوْا وَا لَا يَغْتَبِ

چہ بازیں بدگمانی و تحقیق لھتے بدگمانی گناہ انت، دشو باز مکن ات دگرے رازاں و بد گوشاں

بَعْضُكُمْ بَعْضًا اِيْحَابًا وَا حُدُّكُمْ اَنْ يَّأْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ يَوْمًا

بایشت و یک دگرے و اے آیا دوست داریت کسے چہ شامہ کہ بوارت و تی برات و گوشت و کمرگ بہیت

فَكَرِهْتُمُوْهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ اِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ۝۱۵ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

گدا بر بیت شے دل چہ آئی و چہ خدا بہتر بہ، بیشک خدا معاف کنوک مہربان انت۔ اے مردماں!

اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثٰى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبٰٓئِلَ لِتَعَارَفُوْا

بیشک ما پیداکت شمارا چہ یک مردے و یک جنینے و جوڑیں کت شمارا ماں ذات و قبیلہاں تاکہ یکدگرے جاہ بیت

اِنْ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ۝۱۶ قَالَتْ

بہ تحقیق زیات عزت دار چہ شامہ خدا گور چہ شمارا پیر بہ گارت و بہ تحقیق خدا وانا خبر دار ات و گوشت

الْاَعْرَابِ اَمْ اَقْلٌ لَّمْ تَعُوْنُوْا وَا لٰكِنْ قَوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَا لَبٰٓئِدُ خِل

بدواں کہ ما ایمان آورد تو بگوش کہ شمارا ایمان نہ آوردنگ لیکن شمارا بگوش ات کہ ما مسلمان بو تگیش ہوں و اخل نہ بوتگ

دشمنی و نفرت ہنگت زیات تر بہیت و فتنہ و فساد و آس گیش تر روک بہیت۔ سبحان اللہ! جو نہیں مزن قیمتی نہیں ہدایات و سرسوج انت، مروچی اگن مسلمان سر پد بہ بنت تو آیانی چہ درستان مسترس مرض و علاج ماں نجیں سورت حجرات و موجود انت۔ فل یعنی کسے و بدیں نام پر بندگ و مردم و ت گناہ کار بہیت۔ آمد چرے نام پر بندگ و باریں عیب دار بوت یا نہ بوت لیکن ہے شخص و نام فاسق، گنہگار، بدگفتار و مردم آزار بوت۔ کہیں و ت خیال کن ات کہ چہ نومن و شہتریں لقب و پد اے نام زانا شہتر معلوم بہیت۔ یا مطلب چوشش انت کہ وہدے یک مردے ایمان و قبولدار بوت و مسلمان بوت آرا چہ مسلمانانی و پیش و خبرانی سر اطعنہ دیک (شکاں جنگ) یا ہما وقت و چہ بدترین لقبان آرا یاد کنگ مثلاً یہودی یا نصرانی وغیرہ گوشاں و توار پر جنگ کیں سلسلے کارایت۔ ہے داب و اگن کسے ماں یک عیبے و گرفتار

بہ بیت و آبی و اختیار و مبیت یا بند خیر و چہ یک گنا ہے و توبہ تی کنگ ، پہ ٹوک و مالی آتی و ذکر کنگ بہن جائزہ انت ۔
 وگ یعنی ساری و چیزے کہ بوت ، آگوست ۔ نوں توبہ بکن ۔ اگس اے احکام و ہدایتانی اشکنگ و پدہن چرے قسم و عاداتاں توبہ تی نکت
 تو اللہ پاک و گور و اصلی ظالم ہے و ت بنت ۔

وہ و ت ماں و تی اختلاف و تفریق و زیات کنگ و ردا اے خبراں گوں خصوصیت و دخل ہست انت یک ٹولی چہ دومی ٹولی و بہ ہے داب و
 بدگان بیت کہ حسن ظن و ردا ہی گنجائش پشت نہ گجیت ۔ مخالفت و ہرج خبرے بہ بیت آتی حساب و و تی برخلاف و جنت ماں آتی و
 خبر و ہزار احتمال خیر بہ بنت و تہنا یک گتے کیس چپ و چوٹ بہ بیت ، مدام آتی و ذہن بہ ہے چپ و چوٹیں گت و نیمگ و ٹگل وارت و ہماستیں
 و نزوریں جبر و بنیاد قرار دیان و دیم و ٹولی و سہر اہمت و الزم جنگ بناہ کنت ۔ نہ ایوک و بس ہمنچوک کہ یک خبر اتفاقاً مئے دست و کپت
 و چہ بدگمانی و آرا غلطیں رنگ دیگ بوتگ ، انا آچوش نہ کنت بلکیں آماں ہے شوہن و بیت کہ دومی ٹولی و توک و ملی رازاں معلوم کنگ لوٹیت تاکہ
 پہ ایشاں زیات مرج و مسالہ جنان و چہ آیانی غیبت و و تی مجلس گرم بداریں ۔ چہ اے ناہودگیں گپاں قرآن کریم منع کنت ۔ اگن مسلمان ہریشی و
 عمل بکننت تو ہرج اختلافی کہ چہ بد قسمتی و پیش کابنت ، آیایں چہ و تی حد و دیما نہ گوزنت و آیانی تاوان باز محدود و مختصر بیت بلکیں ماں جنت و چہا
 نفسانی اختلافات نام و نشان بہن نہ مانیت ۔ حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت : ” الزام جنگ و راز و اسراراں پشکرگ و باپشت و بدگوشتک سچ جاگہ
 بہتر نہ انت ۔ مگر جاہیکہ ماں آتی و دین و فائدہ بہ بیت و نفسانیت و غرض مبیت ” اودا اجازت انت ۔ چوشکہ رجال حدیث و نسبت و جرح و
 تعدیل و معاملہ و امامانی عادت بوتگ ۔ چیا کہ چہ رہبند و بغیر دین و حفاظت و ارگ مشکل بوتگ ۔

۷ معنی مسلمانیں برات و غیبت کنگ یکھنچیں گندگیں ناہودگیں کارایت ، چوشکہ کسے و تی مرتگیں برات و گوشت و سندان و بوارت ۔ آیا
 کتم یکنے اے چیز و پسند کنت ۔ بس ہنکر زبان ات کہ غیبت چریشی و ہم زیات سلیں حرکت ایت ۔

۸ یعنی بہ اے نصیحتاں ہما کس کار بند بیت کہ آخدا و ترس و ماں دل و داریت ۔ اگس چوش نہ انت تو ہج نہ انت ۔ باید انت کہ ایمان و سلام و
 دعوی داراں راستکائی چہ ہما فہاریں خدا و غضب و ہتر سنت و بہ چوشیں ناہودگیں کاران و نزدیک و ہم مرونت ۔ اگس ساری و چیزے غلطی یار و کار
 بوتگ تو آیایں و لازم انت کہ اللہ پاک و دیا گوں صدق دل و توبہ بکننت آچہ و تی مہربانی و ایشانی گناہان و معان کنت ۔

۹ اکثر غیبت ، طعن ، ٹوک ٹالی ، شکان و پکان و منشا کہر بیت کہ انسان و تار امرن لیکیت و دگران و جہل جنت ۔ ماں اے آیت و ہے
 پیش دارگ بوتگ کہ دراصل انسان و مزین بوگ یا خورد بوگ یا عزت دار و یا کم شرف بوگ گوں ذات و خاندان و نسب و ہج تعلق نہارت بلکیں
 ہر شخصے ہر قدر نیک خصلت ، ادب دار و پرہیزگار بہ بیت ، ہا قدر آہ اللہ پاک و گور و عزت مند و شرفدار بیت ۔ مزین ہڈی (نسبت) و
 حقیقت و ایش انت کہ کل انسان یک مرد و یک جنس آدم یعنی آدم و حوا و اولاد انت ، شیخ ، سید ، مغل ، و صدیقی ، فاروقی ، عثمانی ، انصاری
 کلانی و بہ آدم و حوا و روت و سر بہیت اے ذات و خاندان اللہ تعالیٰ و ایوک و بہ معترفی و جاہ یارگ و مقرر کت گنت ۔ بلاشبہ ہر کس و
 حق تعالیٰ و کتم شریف ، بزرگ و عزتمندیں خاندانے و پیدا بکننت ایک بخشائگیں شرف ایت ۔ چوشکہ کسے خوب صورت جوڑ کنگ بہ بیت ۔
 بلے اے چیز ناز و فخر و لائق نہ انت کہ ہمیشی و جن مال پہ کمال و شرف و حساب کنگ بہ بیت و ایڈگراں حقیر و بزرگ زانگ بہ بیت ۔ البت شکر گرگ
 لوٹیت کہ آتی و بغیر اختیار و کسب و مارا اے ٹوہیں نعمت دات ۔ ماں شکر و اے ہم اوارانت کہ چہ غرور ناکی و فخر کنگ و پرہیز بکننت و اے نعمت و
 بہ ر دہیل و عاداتاں و بدیں رہبندان لیگا رکننت ۔ بہر جا و ر و بزرگی و شرف و فہنیت و عزت و اہلی معیار نسب نہ انت ، آ مقولی و پاکیزگی انت
 و تقوی داریں مردم گاہے دگران و کتر حساب نہ کنت ۔

۱۰ یعنی تقوی و ادب و تعلق دراصل گوں دل و انت ۔ اللہ بہتر انت کہ ہر کس سر ظاہر و متقی و ادب دار بہ نظر کت اے مال و باریں چون انت
 و دیمتر باریں چون بیت انما العبرة بالخواتیم ۔ ۱۲

الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ

ایمان ماں شیے دلاں - ول و اگر فرمانبرداری اللہ و آئی رسول و کن ات کم نذرت شہارا چہ

أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۳

جزاے شیے عملانی چیزے - بیشک اللہ بخوشک مہربان انت فل ایماندار در حقیقت و ہا کس انت کہ ایمانش

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ تَمَّ لَكُمْ يَتَابُوا وَجْهَهُ إِبْرَاهِيمَ وَانْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

آوت بل اللہ و آئی رسول و پداشکش زکت و جہادشکت بہ وتی مالاں و وتی جانان ماں خدایہ

اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۱۴

راہ و - ہا مردم انت راست گوشک فل تو گوش آیا شہا پیشہ ارات خدایہ وتی دین و - واللہ

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۵

معلوم انت ہرچیکہ ماں آسمانان انت و ہرچیکہ ماں زمین انت - واللہ ہک چیزہ راز انکت فل منت

عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا طَقُلَ لَا تَسْتَوُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ

لذنت تہی سرگرم ہا بوتنت فل تو گوش کہ منت ملکت منی سراوتی اسلام آرگ و بلکہ منمنت کذرت

عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۱۶

شیے سرازے کہ راہی سوج دات شمارا ایمان و ، اگر ہست ات راست گوشک فل بیشک خدا

يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

زانت چیریں ہراران آسمانانی و زمین و - واللہ گنروک انت ہرچیکہ شاکن ات فل

سُورَةُ ق مَكِّيَّةٌ نَزَلَتْ فِي بَيْتِ اللَّهِ وَمَا فِيهَا مِنْ آيَاتٍ وَمَنْ يَرْتَدَّ

سورہ ق مکہ و نازل بوت ماں اشہی پنجاہ و چار آیات و سے رکوع انت

بِالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۱۷

قسم بہ قرآن انت مزن شان و بلکہیں تعجبکت کافراں کہ آتک آیانی گور و ترسینو کے چہ ہا یاں

منزل

فل ادا لے پیتس دارلی انت کہ ایمان و یقین و ہدے
شری ماں دل و پختہ بہ بیت و ہندال فی مہر بہ بنت تو گدا
آساعت و غیبت و عیب و درگیج و غیرہ ہمیں خصلت چہ انسان
وت ووربت - ہر کس ماں دگرانی عیبانی شو باز و دل آزاری و
گرفتار انت تو ہنچوش بزبان کہ ایمان تنیکہ ماں آئی و دل و شری و
داخل نہ بوتگ - ماں یک حدیثی و ہست یا معشور من امن
بلسانہ و کم یفرض الایمان المقلب لا تقنابوا المسلمین ولا
تقتلوا عورائہم الخ (ابن کثیر ص ۱۱۱)

حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت: "یکے گوشتیت کہ ماسلمانیں
یعنی مسلمانانی دین و ما قبول کنت - ماں اشہی ہرچہ نیست -
دک یکے گوشتیت کہ مارا پورا یقین انت جاہیکہ یقین پورہ انت
تو آئی و علائکجا انت؟ ہر کس و سراسر کانی پورہ یقین حال بیت
آ تو چہ اے ہمیں دعویٰ کنگ و شریعت و میار کنت -

(تنبیہ) چہ آیت و ایمان و اسلام و فرق و تفاوت
ظاہر بیت و ہے خبر چہ حدیث جبریل غیرہ و ثابت بیت - ماں
شرح مسلم و لے بار و تفصیلی بحث کنگ - ادازیات تفصیل و
جاگہ نہ انت - فل یعنی اگں ہنوں ہن فرمانبرداری و راہ و قبول
بیت تو چہ پیشی کمزوریانی رد ماں شیے کتام عمل و ثواب و کمی
کنگ نہ بیت - فل یعنی راستیں مؤمن و شان ایشنت کہ
اللہ و رسول و سرا پختہ تہی اعتقاد بدارت و ماں آیانی راہ و ہر

بہاگوں جان و مال و حاضر بہ بیت - فل یعنی اگں
برحقین دین و کالمیں یقین شمارا حاصل انت تو چہ گوشک و چہ
بیت شیے گوں ہر کس و حساب داد انت آوت شری معلومدار
انت - فل ہتیں بدواں چو گوشکت کہ سچا، ما بغیر جنگ و
چوپ و مسلمان بوتیں - چو گوشک اشاں احسان پیش دارگ لوتنگ
آت - آئی و جواب دیمایا کنت - فل یعنی اگں در حقیقت شمارا

ماں وتی اسلام و ایمان و دعویٰ و راست گوشک ات تو اے
شیے احسان نہ انت، اللہ پاک و احسان انت کہ آئی و شمارا بہ
ایمان و طرف و آگ و راہ دات شمارا گوں اسلام و نعمت و
عزت دات - اگں حقین گپ و لوگوک ات تو بن ماں ہمیشہ انت -

حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت: "نیکی چہ منے دست و پر بیت
وتی تو سیب نہ انت رب و تو سیب انت کہ ہمانی و نیکی و توفیق
دات - چوش گوشک سورہ و آخر و اے ہم تراپ دات کہ اگں شمارا
قرآنی ہدایات و اسلامی تعلیمات و سراسر کار بند بوگ و توفیق بہ بیت
توا احسان و اظہار ممکن ات بلکہیں اللہ و احسان انعام و شکر و ادا
بکن ات کہ ہمانی و شمارا چوشیں توفیق و بخشش - فل یعنی دلنی راز
و ظاہر سب عمل کلاں خدا زانت، آئی و دیمایا مقنیں گپ مبن ات
نمت سورۃ الحجرات بعون اللہ و حسن توفیقہ - فل اللہ الحمد والمنة -

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی قرآن بزرگی و عظمت شان و کسے ہے زانت۔ اے ہمارے قرآن انت کہ چر اشیء آئیگے پد تمام پیشی آسانی کتاب منسوخ بونتت و چہ قوت بیان و چہ وقی بشمار اسرار و معارف برکت و دنیا و جبران و ہیکہ کت ہے بزرگی دارو کیں قرآن بذات و ت گواہ انت کہ ماں اشیء ہیچ نقص و عیب ماں نیست۔ نہ کسے لنگہ شہار دیان و آئی و عیب شون دات کت کنت۔ بل منکراں چہ وقی کور نہی پد اجم اے قرآن و قبول نہ کنت ہمیشکا متوک نہ انت کہ آیاں اشیء بر خلاف حجت و ثبوت داروک انت بلکین ایوک چہ وقی جاہلی و احمق بریشی و تعجب کنت کہ چہ ہایا بی خاندان و سل و یک کسے آیانی طرف و رسول کنگ و دیم دیگ بوتگ و مزن بوان و درستان و سرو سوج کنگ لگتگ۔ و جبرین ہنچیں عجیب کنت کہ کسے باورش ہس ملکنت۔ بشریں، و ہدے ماہر تیں و خاک بوتیں زانا پد بہ زندگی و نیگ و ماوا تر کیں۔ اے واتری چہ عقل باز دور و چہ امکان عادت و سک پشت انت۔ فل یعنی کل خاک نہ بیت آئی و جان (روح) سلامت مانیت و بدن و اجزا رسد

ورسج بوان و بہر جاہ و تالان بنت آکل ماں خدای علم و ہست انت، آ قدرت داریت کہ چہ ہر جاگہ اصلی حراں و جمع کنان و انسانی قالب و لک بکنت و دوبارہ ماں آئی و روح ماں بکجیت۔ فل یعنی چوش نہ انت کہ چہ مروجی و معلوم انت بلکین مع علم قدیم انت دانگہ ماں آیاں و وقوع و پیش کل چیزانی احوال ماں یک کتابے و کہ آرا لوج محفوظ گوش انت، تیسگ بوتگ انت و داں ہنون و سٹے گور و آ کتاب محفوظ و موجود انت۔ نوں اگن قدیمی علم و کسے زانگ و توفیق ندریت، تو بس سچوش بزانت کہ ہما دفتر ماں آئی و ہمک چیز نشتہ انت، حق تعالیٰ و دیم حاضر انت۔ یا بشریہ پیشی جملہ و تاکید بزانت، چاکہ ہر چیزیکہ ماں کت م کسے و علم و بییت و پد اقم بندہم کنگ بہ بیت آپ چیز بہ مردمانی نزدیک و موکد زانگ بیت۔ ہے داب و ادا چہ مخاطبیں مردمانی محسوسات و اعتبار و تنبیہ کنگ بوت کہ ہمک چیز ماں خدای علم و انت و آئی و گور و نشتہ انت کہ ماں آئی ہیچ پیس کی پیشی بیت نہ کنت فل یعنی تہنا عجبی گتے نہ انت بلکین صاف صافین تکذیب ایت۔ واجہ پیغمبر و نبوت، قرآن و بعث بعد الموت ہمک چیز و دروغ بند کنت و عجب چپ و چوٹیں کپ حننت۔ بیشک ہر کس راست و ہر حقین خبراں دروغ کنت آسے داب و ماں شک و اضطراب و وسوسہ و غرق بیت۔ فل یعنی آسمان و طرف و جان شاک بدے بظاہر ہیچ پیل پائے و منکے ندریت، گوں اینکرین عظیم الشانیں جسم و چون مضبوط و محکم اوشتاگ و شپ و ہدے برائی استارانی قذیل و فانوس روشن بنت تو چینکر رونق دار و خوبصورت معلوم بنت۔ پد لطف و مہربانی و ادا ندرگ بکن کہ ہزاراں و لکھانی سال گو سنت نہ ماں آں بان و ٹنگے در ابوت، نہ کتام کنگرہ کنت نہ لپائی جا ہے پرشت نہ رنگ نی خراب بوت۔ آخر انجبا دست انت کہ آئی و اے مخلوق سازت و ادگت و ادگن و آئی اے داب و حفاظت گت۔ فل یعنی ہرچ انسانے خدای طرف و رجوع بہ بیت ایوک و بہ سہے محسوسات و عجب و چاگرد و وقی ذہن و ہیچ و تاب و یان و تارامہ الوہینیت پرانی و ماں آسمان و زمین و تخلیق و تعظیم و دانائی و بیبتائی ظاہر کنگ و چنکر از باب و سامان موجودات کہ ماں ایشاں گوں ادنائیں غور و فک و داں برحقین حقیقت و روت و سر بیت کنت۔ و شمشکلیں درس آریا داتگ کنت۔ گدا خدا بزانت ماں اے داہیں روشنیانی موجودگی و ہم اے مردماں چونکائی حق و دروغ بند کنگ و جرات کنت۔ فل

۴۹۸
ق ۵
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝۱۰۰ اِذْ اٰمَنَّا وَكُنَّا تُرٰبًا ۝۱۰۱ ذٰلِكَ
گدا گوشت منکراں اے چیزے عجیبیں۔ آیا ہدے ماں بحرین خاک ہیں، اے
رَجَعٌ بَعِيدٌ ۝۱۰۲ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ
پد ایک دورنت چہ عقل و فل بر تحقیق ماں معلوم انت ہر حکیم کنت زمین چہ آیاں فل و منے گور و کت ہے ہست
حَفِیْظٌ ۝۱۰۳ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لِهٰٓجَاۤءِ هُمْ فَهُمْ فِيْ اَمْرٍ قَرِیْبٍ ۝۱۰۴ اَفَلَمْ
کہ ہر چیز و نگاہ دارو کنت بلکین دروغ بندش کت حقیقین ہنچیکہ آتک آیاں گدا آیاں نت ماں کار و سرگراں آبان
يَنْظُرُوْنَ اِلٰی السَّمٰوٰتِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بُنِيْنٰهَا وَزَيَّنٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ
گندنت آیاں آسمان و وقی برزادہ کہ چون ادگت ماں آرا و سمبھینتیں آرا و نیست ماں آئی ہیچ
فُرُوْجٍ ۝۱۰۵ وَالْاَرْضُ مَدَدُ نٰهَا وَالْقِيٰنَا فِيْهَا رَاسٍ ۝۱۰۶ وَابْتَنٰ فِيْهَا
ترکے و زمین و را چیر کیتکیں و دور دانیں ماں آئی کوهان و و رودینتیں ماں آئی
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَہِیْمٍ ۝۱۰۷ تَبٰصِرَةٌ ۝۱۰۸ وَذٰكِرٰی لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِیْبٍ ۝۱۰۹ وَنَزَّلْنَا
چہ ہمک ڈولیں سرسبزین چیز و پد راہ و پیشدارگ و پنت دیگ پد ہر رجوع کنو کیں بندہ و فل و نازل کت
مِنَ السَّمٰوٰتِ مَآءً مُّبْرَكًا فَابْتَنٰ بِهٖ جَنٰتٍ وَحَبَّ الْحَصِیْدِ ۝۱۱۰ وَ
چہ آسمان و آپ برکت داریں گدا رودینت ماں آئی و باغات و داں کشارائی روت بیت کی و
التَّخْلُ بَسِقَتِ لَهَا طَلْعٌ نَّضِیْدٌ ۝۱۱۱ رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۝۱۱۲ وَاَحْيٰنَا بِهٖ
و درخت غرام و برز و بالا رو کیں کہ اشیء ہوشگنت تل ماں تل و روزی بہ بندیاں، و زندہ کت ماں اشیء و
بَلَدًا ۝۱۱۳ تَبٰتَ كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ۝۱۱۴ كَذٰبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُّوحٌ ۝۱۱۵ وَاصْبِ
مرتگیں شہر و ہے داب بیت مردگانی در ایک فل دروغ بند کنگ چہ آیاں پیش نوح و قوم و و چات و
الرِّسِّ وَثَمُوْدَ ۝۱۱۶ وَعَادَ وَفِرْعَوْنَ ۝۱۱۷ وَاِخْوَانَ لُوْطٍ ۝۱۱۸ وَاصْبِ
واجہاں و ثمود و عاد و فرعون و لوط و براتاں و ایک و
الْاٰیٰتِ ۝۱۱۹ وَاقْبِیْنَا
نزدوکان و ہیچ و قوم و فل ہر یکے پیغمبران و دروغ بند کت گدا ثابوت و عاری عذاب آیا گدا مادہ برت

منزل

و سر بیت کنت۔ و شمشکلیں درس آریا داتگ کنت۔ گدا خدا بزانت ماں اے داہیں روشنیانی موجودگی و ہم اے مردماں چونکائی حق و دروغ بند کنگ و جرات کنت۔ فل
فل یعنی گوں مزین کثرت و سطرطہ، آیانی ہوشگ ماں چارگ و ہم شرم معلوم بیت۔ فل یعنی ہور گواران و مردگیں و گار و زندگی بخشات ہے داب و ماں قیامت و روح
مردگاں زندگ کنگ بنت۔ فل اے قومانی داستاں ماں سورہ جبر، فرقان، دخان و غیرہ و گو ستگ انت۔ فل یعنی نیبانی تکذیب و سرا چہ بدیں انجام و ترسینگ بو کنتت
آخر ہما ایشانی دیم آتک۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۖ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝۱۵ وَلَقَدْ
 پیدائگی اولی رندے۔ بلکہ آریاں ماں فریبے انت بہ نوکیں پیدائگی ۱۵ و تحقیق
 خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسُّوْسُ بِهِ نَفْسُهُ ۖ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
 ما پیدائگی انسان و ما زانیں چیزے کہ وسواس مان گنت مان آئی آئی نفس کا و ما زیات نزدیک این
 إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۝۱۶ إِذْ تَلَقَى الْمُتَلَقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَ
 آئی و نیگے چہ شہ رگ ۱۶ کل و ہدیہ برنت دور دک چہ پہلیگ راستیں و
 عَنِ الشَّمَائِلِ عُيُودٍ ۝۱۷ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۝۱۸
 و پہلیگ چپیں نندان ۱۷ ک چہ زبان در شان نہ کنت چہ یک خبرے مگر آئی و نزدیک نگہبان تیاریں
 وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ أَكُنْتَ مِنْهُ تَحِيدٌ ۝۱۹ وَ
 و آتک بے ہوشی موت ۱۹ راستی ۱۹ اے ہانت کہ تو چرائی ہر ورے ک و
 نَفَخَ فِي الصُّورِ ذَلِكِ يَوْمَ الْوَعِيدِ ۝۲۰ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا
 دمک بیت ماں صورت۔ ہمیش انت روح عذاب وعدہ ۲۰ و آتک ہر یک جاندارے کہ گون انت گونائی
 سَابِقٌ ۖ وَشَهِيدٌ ۝۲۱ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكشَفْنَا عَنْكَ
 ہٹکینو کے و گواہی دیو کے ۲۱ تحقیق تو ہست اتے بے خبر چہ اے روح ۲۱ نون مادورکت چہ تو
 غَطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۝۲۲ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدِيَّ عَتِيدٌ ۝۲۳
 تہی پردگ ۲۲ پیشکاتہی نگاہ مروچی تیزانت ۲۳ و گوشت آئی ہر اہیں فرشتہ ایش انت چہ یکہ منی گور انت خاطر
 الْقِيَامِي ۖ جَهَنَّمَ كُلٌّ كَقَارِعِينٍ ۝۲۴ مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مَعْتَدٍ قَرِيبٍ ۝۲۵ الَّذِي
 و چکل بدبیت اے دوہیں فرشتہ ماں روزخ ۲۴ ہر ناشکیں سرش ۲۵ ہن نوکے چہ نیکیں کارے چہ حد گوزوئے شکر روئے کلا کہ آئی
 جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيهِ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۝۲۶ قَالَ
 مقررکت گون خداؤ دگہ مجودے ، گہ اچکل بدبیت آرا ماں عذاب ۲۶ سکیں ۲۶ گوشت
 قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝۲۷ قَالَ
 آئی ہملہ اے سے پروردگار من پر مانت ترا ناشری لیکن آوت ات ماں گراھی اے دور ۲۷ فلا فرمان کتی

منزل

ک یعنی دوبارہ ماں نوک پیدائگی ۱۵ اول و اول و پیدائگی ، دومی بر پیدائگی یہ آئی چہ مشکل انت۔ زانا شاہے گان
 داریت کہ (معاذ اللہ) آئی اول سر اڈکنان ۱۶ دم تی بڑنگ ۱۶ آقا در مطلق ۱۶ بابت اے داہیں وہم و شک یا رگ مزن جہالت و گتانی ایت۔ ک یعنی چہ آئی
 ہر داہیں قول و فعل ۱۷ ما معلوم داریں ، دانکہ ہر ہمیں وسوسہاں و خیالات بہ آئی ۱۷ دل ۱۷ گوزنت آیانی بابت ۱۷ ہم ما علم داریں ۱۷ اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ
 اللطیف الخبیر۔ ک چہ اشی ۱۷ گردن ۱۷ رگ مراد انت کہ آئی ۱۷ نام شہ رگ انت۔ و چہ آئی ۱۷ بڑگ ۱۷ انسان ساہ دنت۔ شاید اے کنا یہ انت چہ جان و روح ۱۷
 مطلب چوش بوت کہ ما (علم ۱۷ اعتبار ۱۷) چہ آئی ۱۷ روح و نفس ۱۷ ہم نزدیک تریں۔ یعنی چوش کہ انسان ۱۷ وقتی احوال ۱۷ علم داروک انت مارا آئی ۱۷ علم دت چہ آئی ۱۷
 ہم زیات ہست۔ ہم علت و منشاء گون معلول و ناشی ۱۷
 ہما قرب حاصل بیت کہ معلول و ناشی ۱۷ راوت چہ وقتی
 نفس ۱۷ ہم نہ بیت۔ اشی ۱۷ چہ جزے مختصر بیان ماں التبیح
 اولی بالمؤمنین من أنفسهم ۱۷ حواشی ۱۷ گوشتگ
 حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت۔ اللہ چہ باطن نرکا
 انت و رگ آفر در انت چہ جان ، و لنعہ ما قبل
 جان نہاں در جسم و او در جان نہاں
 اے نہاں اندر نہاں اے جان جا
 ک یعنی دو فرشتہ چہ خدا ۱۷ حکم ۱۷ ہر وہد ۱۷ ماں اے
 شوہاز ۱۷ بنت ہرج لفظ چہ آئی ۱۷ دپ ۱۷ در بکیت آ
 آییاں ہاں دماں ۱۷ نبشتہ بکنت۔ راستیں دست ۱۷ فر
 نیکیاں ۱۷ و چپیں دست ۱۷ فرشتہ گناہاں ۱۷ نبیست
 ک یعنی یہ نبیگ ۱۷ تیار انت۔
 (فتنبہ) اے دوہیں فرشتہ کجا جلنت۔ و ابید
 قول و خبراں دگہ چہ چہ نبیست ، اشی ۱۷ گیش و گوار چہ
 چہ حدیث و آثار ۱۷ دست کپیت۔
 ک یعنی زیر ۱۷ ادا مسل تیار بوت اواموت ۱۷ وہد
 آتک و مروکیں مردم ماں نزع ۱۷ بے ہوشیاں و سکران
 ۱۷ سکیاں جگ و ران بوت آساعت ۱۷ ہا کل راستیں
 جہاں گزگ ۱۷ کائنت کہ آیانی احوال اللہ رسول ۱۷
 دانگنت و چہ میت ۱۷ شقاوت و سعادت ۱۷ حجاب
 دور بیت و اے داب ۱۷ پیش آت یقینی و الہی ات
 چہ کہ مطلق حکیم ۱۷ بازیں حکماں گون اشی ۱۷ متعلق اتنت
 ک یعنی ان ۱۷ موت ۱۷ رابا زردے و پیدے کنگ
 لوٹ ات و چہ کنگ ۱۷ زہر کنوکیں ساعت باز دور
 جھگ لوٹت و جانی ڈرت بے اے ساعت کجا
 یل کنوک ات آخر ۱۷ بان ۱۷ آتک ۱۷ اوشتات
 اشی ۱۷ ٹکلینگ ۱۷ برداچ تدبیر و حیلہ ۱۷ کار دات کت
 نکت۔ ک خوردیں قیامت تو موت ۱۷ وقت ۱۷
 اہتگت۔ چرائی ۱۷ پدنوں مزین قیامت حاضر انت
 بس صورتگ بوت و آخطر ناکیں روح موجود بوت کہ
 چرائی ۱۷ انبیاء و رسولان برابر مخلوق ۱۷ ترسبیاں و ہم دیا
 بوٹگنت۔ ک یعنی ماں محشر ۱۷ بے اے داب ۱۷ حاضر
 کنگ بنت کہ یک فرشتہ نے بے پیشی ۱۷ میدان ۱۷ تیلانگ
 دیوک بیت و دومی ۱۷ دست ۱۷ اعمالنا بیت کہ ماں آئی ۱۷
 آئی ۱۷ زندہ ہائی ۱۷ کل احوال نبیوک بنت۔ شاید اے ہما

دو فرشتہ بنت کہ انسان ۱۷ کرا ما کاتبین ۱۷ گوشتگ بیت و بہ ہیشانی بابت ۱۷ فرمائیتگت ۱۷ اذیتلقی المتلقیان ۱۷
 ک یعنی آساعت ۱۷ گوشتگ بیت کہ دنیا ۱۷ لذتانی نوک ۱۷ کیاں ۱۷ تو مرو چیکیں روح ۱۷ بابت ۱۷ شمشکتے و تی چانی دیم شہوات و اہنگانی تہاروکی ۱۷ مانپوشتگت۔
 پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ۱۷ ہرج سرو سوچے کنگت تراہج نظر نیاتگت مروچی چہ تی چاں ہما پردگاں مادور کنتت و تی نگاہ تیز کنتت ، نون شرعیار ، ہرج سرو سوچے تراہج
 بوٹگ انت ، آصحیح انت یا غلط۔ ک یعنی فرشتہ اعمالنا مہ حاضر کنت۔ و طہتین ۱۷ چہ قرین ۱۷ شیطان مراد کپتگ۔ یعنی شیطان گوشتگ کہ اے مجرم حاضر انت کہ من
 اشی ۱۷ اغوا کنگ و نون پہ دوزخ ۱۷ تیار کنان ۱۷ آرتگوں۔ مطلب ایش انت کہ اغوا تو من کنگ مروچی چوش زور اختیار نہ ات کہ ایش از بردستی ماں ناشری کراں بفرمائیاں۔ اے چہ وقتی
 ارادہ و اختیار ۱۷ گراہ بوت۔ کلا چہ خداوند کریم ۱۷ بارگاہ ۱۷ اے حکم دوہیں فرشتگان ۱۷ بیت کہ چوشیں مرومان ۱۷ ماں جہنم ۱۷ چکل بدے (اعاذا اللہ منہا) کلا یعنی اے داہیں مردم ماں جہنم

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

سکین عذاب مستحق انت۔ فلا یعنی من گوں آتی و بیخ زبردستی نکلگت۔ کمیل آرا اشارہ دانتگت کہ اسے بے بخت و تگراہ لبوان، چہ نجات و فلاح برکشک دور درشتگت۔ شیطان چو گوشان، و قتی جرم، سبک کنگ لوٹیت۔ ۱۲

ہمے صفحہ ص ۱۰۸ : فلا یعنی یک ایک کن ات ماں دنیا، چہ نیک و بد، ہر کس آگاہ کنگ بوگت، نوں ہر یکے آتی جرم حساب، سزا سبت۔ ہر کس گمراہ بوت و ہر کس اغواکت۔ کل و قتی کتگین کارانی سزا، و ت گندت۔ فلا یعنی منے گور، پچ ظلم نیست، ہر چ فیصلہ بے سبت گوں عین حکمت و انصاف، و ر و بیت و جبر اولی بدل نہ بیت، یعنی کافر بخشگ نہ بیت، گڈا متری کافر بخشگ تو چون کانی بیت۔ فلا یعنی دوزخ ہنکر درج و پراہ بیت چہ اینکر مردمانی گیشی، باوجود پرنہ بیت و چہ قتی غیظ و بازی و سبب دگر زیادہیں کافر و نافرمانان، طلب کنت۔ فلا یعنی جنت چہ رایاں دور نہ بیت، چہ باز نیک آتی و سر سبزی و آئی و دولاری و گندت۔

فلا یعنی ہا کساں کہ ماں دنیا، چہ خدایا و غافل نبوتت و چہ کن ہاں و تارار دے ویدے گنان، یہ آتی و طرف و رجوعش کت و بے گندگ، چہ آتی و قہر و جلال، و ترسندت و یک پاک و صاف و رجوع کنوکیں دے زوران، حاضر بوتنت۔ اسے جنت و وعدہ گوں ہے داہیں مردمان کنگ بوگت۔ نوں ہا و ماں آتنگ کہ اشان گوں عافیت و سلامتی، ماں آتی و داخل بہنت۔ فرشتہ آیان و سلام بکننت و آیان رب و سلام، آیان و سر بکننت۔ فلا حضرت شاہ صاحب نہشتہ کنت: ہر آروچ و ہر کس ہر چہ کہ دیک بہ بیت آپہ مدامیکھی ہا تیکنت۔ چریشی و پیش پچ داہیں سزہیں قول و قرارے نہ ات۔ فلا یعنی ہر پچے طلب کنت اشان و دیک بیت۔ چریشی و ابید اشان ہا ہا لغت دیک بنت کہ آنتاں بہ اشانی خیال و ہم نیا تگنت۔ مثلاً خداوند کریم و دیدار و قیاس۔ و مکن انت کہ چہ ولد دنیا مرنڈی، و عرض اسے بہ بیت کہ منے گور، ہمک چیزے حساب موجود انت۔ جنتی ہر قدر طلب بکننت آیان تمام چیز دیک بنت۔ اللہ و گور، اینکر دیک و سرا ہم پچ ہمیں کمی نہ بیت و نہ پرانی و اسے بہ دا اڑے پیدا بیت۔ نوں اینکر بے حساب و بشمار داد و بخششاں چہ و تادور ملکیت۔ واللہ سبحانہ و تعالیٰ اعلم۔

۵ ساری و کافرانی اغوی عذاب دیک و بیان ات ماں میاجی و آیان مقابله جنت و نعمانی ذکر آتک نوں پدا کافرانی سزا دیک و بیان و تریبت۔ یعنی چہ آخرت و پیش ماں دنیا، ماچنگد سکرش و ناشرین قومان و تباہ کنگ انت۔ کہ چہ ہنوکیں کافران زیات گیشتر زور و قوت و ہا بندانت و اشان مزین شہران و گشتگنت پدا و ہدے کہ خدائی عذاب آتک گڈا پچ جھگ و اشان پچ جاگہ ٹھکانہ دست نہ کپت۔ یا مطلب چوش انت کہ عذاب و ساعت و ماں و قتی میتگاں پٹ و لوٹ و گنتت کہ یک جاگہ پناہ بگرت مگر اشان و پچ جاگہ پناہ و جاگہ دست نہ کپت و ہذا ہوا الظاہر والاول ما اختارہ جمہور المفتیین۔ واللہ اعلم۔ فلا یعنی ماں اسے عبرتناکیں داستانان غور و فکر کنان و ہا مردم نصیحت حاصل کت کنت کہ آیا ماں و قتی سینگ و زانو گریں دل دارنت، و تاوت یک خبرے و سر پد بہ بنت یا کم از کم کسے و سر پد کنگ و

لا تَخْتَصِمُوا لَدُنِّي وَقَدْ قَدِمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ۝ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدُنِّي وَمَا أُنَاظِرُ لِّلْعَبِيدِ ۝ يَوْمَ نَقُولُ لِيَجْهَنَّمَ هَٰؤُلَاءِ جَهَنَّمَ الَّتِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ وَمَن ظَلَمَ نَفْسًا بِنَهْيِ آلِي سِرًّا وَ أَوْ كِيَّةً مَّا كُوشِيسُ دَوْرُخُ ۝ آيَا امْتَلَأْتُمْ وَ تَقُولُ هَلْ مِن مَّزِيدٍ ۝ ۳۳ ۝ وَأَزَلَفْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ ۳۴ ۝ غَيْرِ بَعِيدٍ ۝ ۳۵ ۝ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ۝ ۳۶ ۝ مَن خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ ۝ ۳۷ ۝ إِذْ خَلَوْهَا بِسَلْمٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۝ ۳۸ ۝ لَهُمْ فِيهَا زُجُجٌ وَ لَدُنَّا مَزِيدٌ ۝ ۳۹ ۝ وَ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قُرُونٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ۝ ۴۰ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَ هُوَ شَهِيدٌ ۝ ۴۱ ۝ وَ لَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَ مَا سَنَامِنَ لِّلْغَوِبِ ۝ ۴۲ ۝ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ ۝ ۴۳ ۝ أَيَّانِي مِيجِي ۝ ۴۴ ۝ إِنَّتَ اِن شَرَّ رُجَايَا فَا وَ نَرَسْتِ مَارَاجِ رَنْدِي يِي ۝ ۴۵ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۴۶ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۴۷ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۴۸ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۴۹ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۰ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۱ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۲ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۳ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۴ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۵ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۶ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۷ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۸ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۵۹ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۰ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۱ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۲ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۳ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۴ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۵ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۶ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۷ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۸ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۶۹ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۰ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۱ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۲ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۳ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۴ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۵ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۶ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۷ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۸ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۷۹ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۰ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۱ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۲ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۳ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۴ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۵ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۶ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۷ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۸ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۸۹ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۰ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۱ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۲ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۳ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۴ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۵ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۶ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۷ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۸ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۹۹ ۝ وَ لَ گُڈَا بَرَوَاشْتِ بِنِ ۝ ۱۰۰ ۝

منزل

سرادل و حاضر کنان و خبر و گوش بدارنت چیا کہ اسے ہم درجہ ایت کہ مردم و ت سر کج موارت تو چہ دومی کس و سر پد کنگ و ہوشیار بہ بیت۔ کسے کہ نہ ت سر پد بہ بیت و نہ دگہ کسے و سر پد کنگ و گوش بدارنت، آتی و درجہ چہ خشت و د و ک و زیات تر نہ انت۔ فلا اشی و بیان پیش و باز بر و گوش تگ۔

۵ و ہدے اولی بر و چہ جو کنگ و دم نہ برت تو دومی رند و چون دم بارت، و تباہ و برباد کنگ تو چہ جو کنگ و باز آسان انت۔ فلا یعنی چوش زبڈیں گنان و اسے مردم نہ فہمت تو شما غلگیں مبرت، بلکین اشانی ناہو دگیں لوک و مالیانی سرا مبر کن ات و چہ قتی پروردگار و یاد دل و گلا میثس کن ات کہ آتی تمام زمین و آسمان پیدا کنوک دہر چیز سازگ و پروتگ و سرا قدرت دارنت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فلے ساعات خذاء یاد نیکت ماں اشاں دعا و عبادت باز قبول بیت۔ وجہ لھتیں روایتاں معلوم بیت کہ ماں شروعات و واجہ ہر سراسے نماز فرض اتنت۔ فجر، عصر و تہجد۔ بہر حال ہنوں ہن اے سئیں وقتاں خاصین فضل و شرف حاصل انت۔ چہ نماز یاد کر و دعا و غیرہ اے وقتان و آباد دارگ لویت۔ ماں حدیث و ہست علیکم بالعدوۃ والرحمة و شی من الدلجۃ۔ لھتیں و گوشت کہ چہ قبل الطلوع، و فجر و نماز و چہ "قبل الغروب" و ظہر و عصر و چہ "من اللیل" و مغرب و عشاء مراد انت، واللہ اعلم۔ فل یعنی چہ نماز و چہ چیزے سیج و تھلیل وانگ بہر بیت۔ یا نوافل مراد انت کہ آیایں چہ فرضاں پد وانگ بنت۔ فل گوشت کہ صور دنگ بیت بیت المقدس و سنگ و سراسر ہمیشکا نزدیک گوشت۔ یا مطلب ایش انت کہ آئی و توار چہ ہر جاگہ و نزدیک محسوس بیت و ہر کس یک ہم اشکانیک بیت۔ باقی چہ صور دنگ و ابیدرگ ہم تواراں، چہ حق تعالیٰ و جانب و آروچ و اشکانیک بنت۔ لھتیں و چہ آیت و ہایان و مراد گپنگ۔ مگر سراسر ظاہر نفع صور مراد انت واللہ اعلم۔ فل یعنی دومی رندہ صور دنگ بیت تو کل چہ زمین و درکیان و اوشتنت۔ و ل یعنی بہر حال موت و حیات کل خذاء دست و انت و تر و تاب کنان و آخر ہائی و گور و روگی انت و تار و دیان و کسے چہ آئی و دست و درشت نہ کنت۔ فل یعنی زمین تر گیت و مرگ در چان و حشر و میدان و طرف و در کال زور خذاء تعالیٰ کل پیشی و رند گینان و یک پتے و جمع کنت و اے کار پرانی و چہ مشکل نہ انت۔ فل یعنی ہر کس کہ حشر و منکر انت و فضولیں کلمات چہ دپ و در کنت، بی چوش بکنت و آیانی معاملہ سے حوالہ کن، ما را ہک چہ معلوم انت ہر چیکہ آیایں گوشت۔ نئی اے منصب نہ انت کہ زور نہ بردستی کنان و آیایں و بہ و تی جبرانی منگ و مجبوہ یکنے۔ البت قرآن و اشکانیکان و بالخصوص ہایان و نصیحت و ہم ترازپ دیان ہو کہ آیایں چہ خذاء تر سو کنت۔ اے دین و دستمانی رندہ زیاد دست پاد من۔

و کوشاں بدار روچیکہ آواز بدنت آواز دیوک چہ
 مکان قریب^{۱۱} یوم یسمعون الصیحة بالحق ذک یوم الخروج^{۱۲}
 نزدیکیں جاگے فل روچیکہ پت کنت چہ ہال و بہ شتری۔ ہا روچ انت در آگ و فل
 انا نحن نوحی ونمیت والینا البصیر^{۱۳} یوم تشقق الارض عنهم
 بے شک ما زنگ کنیں و ما موت دین و منے نیک انت کلانی و اتری و روچیکہ بہ زمین و تر گگ در کنت آ
 سراعاً ذک حشر علینا سیر^{۱۴} نحن اعلم بما یقولون وما
 کل جہان و۔ اے چ کنگ بہ ما ارزان انت فل ما شتر زانیں ہر چی کہ آگوشت و نئے
 انت علیہم مجبار فذکر بالقران من یخاف و عیدہ^{۱۵}
 تو آیانی سراسر آروک۔ گہ اپنت بدے بہ قرآن ہا کس کہ بہر بیت ہم سنی عذاب و دعا و ک
 سور ذریت ہر پد نازل ہو (شرف کنان گون خذاء نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان، زبریں رحم کنو کہ شعت آیات سے کو کنت
 والذریۃ ذروا^{۱۶} والجلت وقران الجریۃ یسرا^{۱۷} فالقسمت
 سو گندہ ہا گواتاں تر لان کنت خاک دزراں بال دیان پلاسو گندہ ہا گواتاں کچت کو کنت بار پلاسو گندہ ہا گواتاں کہ روایت سبکی پلاسو گندہ
 امر انما توعدون لصادق^{۱۸} وان الدین لواقع^{۱۹} والسماء
 کو کنت کار۔ بیشک وعدہ کر گوشت کنگ بت راست انت و بیشک جزائے اعمال الی انت۔ فل و سو گندہ ہا گواتاں
 ذات الجبک^{۲۰} انکم لفی قول مختلف^{۲۱} یوفک عنہ من افک^{۲۲}
 کہ راہانی داروک انت فل بیشک البت شہا ہست ہاں یک جبر و جبرہ کنو کہ گردینگ بیت چہ حق و ہا کس کہ گواہ ات و
 قتل الخرصون^{۲۳} الذین هم فی غمرۃ ساهون^{۲۴} یسألون
 لعنت کنگ کنت شکل باز فل ہا کس ان کہ ماں بے خبری و فراموش کو کنت فل سوال کنت کہ
 ایاں یوم الدین^{۲۵} یوم ہم علی النار یفتنون^{۲۶} ذوقوا فنتکم
 کیگ انت حساب و کتاب و روج فل ہو، ہا روچ انت کہ آیایں اس و عذاب یک بنت۔ پیش ات و تی عذاب و

و فرشتانی کشک موجود انت۔ فل یعنی ماں قیامت و آخرت و جبر و ناحق و جبرہ کنت۔ ایشرا ہما کس لیم کنت و قبول دار بیت کہ آرا چہ بارگاہ خذاءندی و چہ
 تعلق بہ بیت، ہر کس کہ چہ خذاءوند کریم و بارگاہ و راندہ و گلینگ بو تگ ہم چہ نیم و سعادت و راہبنداں سری تاب دیگ بو تگ آچہ اے چہ ہر تسلیم و قبول کنگ و
 مدام و تاراد و دراریت۔ حالانکہ اگں تہنا ماں آسمان و نظم و نسق و حساب دادال غور و فک بکنت تو آرا یقین بیت کہ ماں اے مسئلہ و جبرہ کنگ محض احمق و
 نادانی انت۔ فل یعنی ماں دین و گپاں شکل کنت و ایوک و چہ و تی گمان و اندازہ جنگ و محکم گپان و رد کنت۔ فل یعنی دنیا و لذتان چہ آخرت و چہ
 خذاء غافل کنگت۔ فل یعنی انکار و مسخرہ و رھبندہ جنت کنت کہ ہو واجہ! انصاف و روح کدی کیت؟ آخر آئی و آگ و اینکر دیر پر چا بو کانت

مازل

فلحق تعالیٰ طرف آیات پسہ دیک بوت یعنی مکین صبر بدارت بس آریح زوت آئی انت وهدے شہاماں آسے ایم وادیم کنگ بیت و شہار اولو کنان گرم کنان شہار گوشت بیت کہ ہاں سنوئی تی ناشرطانی مسخرہ و مزہ و بچش ات بہ آر و چنگی کہ شمار اثبات آریح ہمیش انت استلاک۔ فل یعنی وش وش ہاں نعمتاں قبول کنت کہ آیانی پروردگار آیانی عطا کنت۔
فل یعنی اشان ہر دنیا و نیکیان و نوز آوزنگ بہارت کت مروچی آیانی و نیکی و برورد دست کیگا کنت۔ دیم ترا ہاں نیکیانی چہرے زیادہیں بیان انت۔ فل یعنی شب و گیشتر و ہر اشان مان تی رب عبادت و گوازی ننگت ہاں مگاہ و و ہدہ و وقتیکہ شب و آخر نوتنگت چہ اللہ پاک و ذی کوتا ہیبانی معانی لوتنگتس کہ الہی ماعبادت و حقی ادا کت نکت۔ اے ردا ہرچ کوتاہی و تقصیرے بوت چہ و تی رحمت آرا محاف بکن۔ چہ عبادت بہ زیادتی و آیانی توک مغفوری ہن نیا ننگت۔ بلکن ہر قدر ماں عبادت و گیشی بوتنگت اشانی دل و توک خشیت خوف و زیادہ جا کہ کنت۔ فل زہر بوتنگس ہاں کس انت کہ آمتاج و بے وس انت بلکن سوال نکت، مطلب چوش بوت کہ آیانی چہ و تی مالان، رولوة و چہ اید سپائل و محتا جاب حصہ (وند) مقرر کنت۔ گو یا کہ اشانی حق و گیش و گوار اشان و تاوت و تی سرالازم کنت۔ فل یعنی اے شب و

بیداری، استغفار، محتاجانی سرخرچ کنگ بہ اے یقین کنگ بہ بیت کہ خدا موجود انت، آئی و گورہ کس و نیکی بر باد و کار نہ بیت و اے ہاں یقین انت کہ اماں آفاقی و انفسی آیتاں چہ غور و فکر بہ سہولت حاصل بوت کنت۔ انسان اگس و تی اندر و باروے زمین و احوالاتی سر غور و فکر کنت تو آوزت بہ اے نتیجہ سر بیت کہ ہر نیکی و بدین و جز ماں کتا نہ کتا م دابے و ضرور سر بیت، زوت یا بدیر۔ فل یعنی سائل و محتاجانی سرخرچ کنگ چہ مردم بہ اے جہرے مشربیت کہ زراں بہ اشان خرچ کنس گداوت چہ کجا ورس۔ و نہ خرچ کنگ پیدایانی سر ارحسان کنت چیا کہ شے کلانی روزی واجر و ثواب و ہرچ وعدہ کنگ بوتنگت اماں آسمان و خدا بندہ دست و انت ہر کس و روزی الم و آرا سر بیت، کسے و دارگ آ بندہ بیت و پیدا خرچ کنگ کان و ثواب ہم رسیت۔ حضرت شاہ صاحب نمشہ کنت: "آیو کس ہرچ خبرے بہ بیت آئی و حکم چہ آسمان و نازل بیت" فل یعنی چوش کہ ماں و تی کت و شہر بیت ہے داب و ماں اے گفتار و شہر بیت۔ یقینا ہر کس و روزی آرا سر بیت، ہم قیامت قائم بیت۔ آخرت الم کیت۔ دیم ترے و تی اموالہم حق للساکیل و الخروم و مناسبت و حضرت ابراہیم علیہ السلام و مہمان نوازی و قصہ اشکانا بیت کہ آسگپ انت لوط علیہ السلام قصہ چہ ہر دو تین قصہ ہاں اے ہم ظاہر بیت کہ اللہ تعالیٰ معاملہ ماں دنیا و گویا نہیں مرد ماں چہ داب و انت و گول ملکہ ہاں آئی و بہ چہ داب و سلوک کت۔

فل یعنی آیات فرشتہ انت کہ واجہ ابراہیم و آیانی اول انسان فہرت آیانی و مزین عزت تی دات و اللہ پاک و گورہ فرشتہ چوانائی و مکرم و معزز انت۔ لکما قال: بئالعباد مکر مہون۔ فل یعنی سلام و جواب گوں سلام و دات۔ و ماں دل و یاوت ماں و تا گوشت کہ اے مردم اجنبی معلوم بنت۔ فل یعنی گوں مزین جوانیں رھبندے و مہمانی و بست و بندکت و ورگ تی دیم ابر کنت و پدا گوں مزین خوہیں و مڑاہ داریں دستورے و گوشتی ہاں بے واجہاں شہار و گ پر چانہ و رات۔ آیانی فرشتہ انت چوں و رگش بوازیں۔ آخر کار واجہ ابراہیم عزانت کہ اے مردم نہ انت۔ فل اے قصہ ماں سورہ ہود و سورہ حجر و گوشتگ اودا تفصیل چارگ بہ بیت۔ فل حضرت سارہ حضرت ابراہیم و لوگ بانگ یک کرتے و اوشتان و گوشتارگ ات۔ چک و بشارت و بابت و اشکگ و گوں جا کہ جنان و آیانی طرف و دیم گورکتی و حیران ہواں و تی دستی پیشانی و حجت و گوشتی کہ (باز خوب) یک پیرا لیس سنڈ کہ ورنائی و آرا چک نہ بوت نوں ماں پیراں سری و چک مات بیت۔ فل یعنی ماچہ و تی جانب و اے گچان نہ جنیں بلکن تہی رب و ہے پیمانہ ما بینتگ اوت بہتر زانت کہ کتے و ارا کتا م چیزے بہ کتا م و ہد و بدنت (پدا تو چہ نبوت و بیت و ہواں برے بشارت و پرچا حیران بوتے) تنبیہ: ف آیتاں معلوم بیت کہ اے چک حضرت اسحق علیہ السلام انت کہ آئی و بشارت مات و پت ہر دو بینان و دیک بوت۔ ۱۲

۲۶ ح ۸۰۲ الذریت ۵۱

هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۱۷ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۱۸
اے ہاں انت کہ آرا زوت لوتوگ انت و بے شک متقیان ماں باغان انت و ماں چہ گساں
اخذین ما اثمہم ربہم کا نوا قبل ذلک محسنین ۱۹ کا نوا
بدست و جز و کت ہر چکیہ انت آیانی رب آیانی فل بیشک آیانی چہ و پیش نگو کار انت و آیانی
قلیلاً من الیل ما یجمعون ۲۰ و بالاسحارہم یستغفرون ۲۱ و
شب و کتیں و پتنگتت و ہاں مگاہ و ہدہ و آیانی معانی لوتنگت فل و
فی اموالہم حق للساکیل و المحروم و فی الارض ایت للمو قین ۲۲
ماں آیانی مالان بہ مقررآت پر سائل و بے نصیبین نگر دست و ماں زمین و نشا نیان انت پر یقین کنگ ماں
و فی انفسکم افلا تبصرون ۲۳ و فی السماء رزقکم و ما تعدون ۲۴
و ماں شہرے جندہ تہا۔ آیالگہ اشانہ گندرات فل و ماں آسمان انت روزی شہر و ہر چکیہ گوں وعدہ کنگ کت و
فوردت السماء و الارض انہ لحن مثل ما انکم تنطقون ۲۵ هل ائذک
کہ اقسیم ہر رب آسمان و وزین و کہ اے خبر تحقیق انت ہنچوش کہ شہا کپ جنرات فل آیانی سر و ننگ بہ تو
حدیث ضیف ابراہیم المکرین ۲۶ اذ دخلوا علیہ فقالوا سلط
قتہ ابراہیم و عزت مندیں مہمانانی فل و ہدیکہ آیانی رستنت کہ اسلا شہر گوشت
قال سلم قوم منکرون ۲۷ فراغ الی اہلہ فجاء بعجل سمین ۲۸
آئی گوشت سلام انت۔ مردمت و آمدیں فل پدا دیم کت بڑتی لوگ مرد ماں گدا و تی کباب گوشت پڑوریں
فقریہ الیہم قال الا ناکلون ۲۹ فاجس منہم خیفۃ قالوا
کہ ازو یک کت آرا آیانی نیک و گوشتی آیاشانہ و ررات فل گدا مارتی چہ آیانی ترس، گوشتش
لا تخف و بشر وہ بعلم علیہم ۳۰ فاقبلت امرانہ فی صرۃ فصکت و جہا
مترس و بشارت و دانش آرا ابراہیم چہ گے ابراہیم و گپ جنان و پدا چاہنے جتی و تی دیم و
وقالت عجوز عقیم ۳۱ قالوا کذالک قال ربک انہ ہوا حکیم العلیم ۳۲
گوشتی کردی! پیرا لک سنیں فل گوشت فرشتیاں ہے داب فرمان کت تہی رب، بے شک ہاں انت حجت ارا کہین انا فل

مذلل

چارگ بہ بیت۔ فل حضرت سارہ حضرت ابراہیم و لوگ بانگ یک کرتے و اوشتان و گوشتارگ ات۔ چک و بشارت و بابت و اشکگ و گوں جا کہ جنان و آیانی طرف و دیم گورکتی و حیران ہواں و تی دستی پیشانی و حجت و گوشتی کہ (باز خوب) یک پیرا لیس سنڈ کہ ورنائی و آرا چک نہ بوت نوں ماں پیراں سری و چک مات بیت۔ فل یعنی ماچہ و تی جانب و اے گچان نہ جنیں بلکن تہی رب و ہے پیمانہ ما بینتگ اوت بہتر زانت کہ کتے و ارا کتا م چیزے بہ کتا م و ہد و بدنت (پدا تو چہ نبوت و بیت و ہواں برے بشارت و پرچا حیران بوتے) تنبیہ: ف آیتاں معلوم بیت کہ اے چک حضرت اسحق علیہ السلام انت کہ آئی و بشارت مات و پت ہر دو بینان و دیک بوت۔ ۱۲

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۱۰﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ

گوشته ابرہیمؑ گداچی انت مطلب شے اے دیم داتگیں قاصداں و گوشتش بیشک ما دیم دیگ بوتگیں یک قوم مجرمین ﴿۱۱﴾ لَنْزِيلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِينٍ ﴿۱۲﴾ قَسُومَةٌ

گناہ گاریں قومے ۲ نیگے - تاکہ دیم بدیں آیانی سر ڈوک گل ۲ کثرت جتگیں

عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۱۳﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۴﴾

تجرت ۲ گورے پہ حد ۲ سرگوزدگان قلا گدا درکت ماہر کس کہ اودا بہت ات چه ایساں داراں

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۵﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً

گدا ما ندیت اودا اسید چه یک لوگے مسلمانان قلا ویش گیتگیں آئی نشانی

لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۱۶﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ

پہ ہماک کہ ترسنت چه دردناکیں عذاب ۲ قلا و ماں موسیٰ ۲ قصہ نشانی انت و ہدیجہ ما اکرادیم دت

فِرْعَوْنَ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿۱۷﴾ فَتَوَلَّىٰ بُرْكَانَهُ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ أَهْجُونِ ﴿۱۸﴾

فرعون ۲ نیگے ۲ گوں ظاہرین دلیل ۲ قلا گدا دیمی ترسنت پرتی گہرتی و گوشتی کہ جادوگرے یا گنوکے قلا

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۹﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ

پدا گیت ما اکرادتی لشکر ۲ گدا اچیل دات ما آیان ۲ ماں دریا ۲ آہست ملامت قلا و ماں عادیہ قصہ نشانی

أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿۲۰﴾ مَا تَذَرُونَ شَيْءًا أَنتَ عَلَيْهِمُ الْكَا

انت و ہدیجہ ما دیم دات آیانی سرگواتے کہ سنیں ، نہ ہشتی ہچ چیزے ۲ کہ گوشت آئی ۲ سدا مگر

جَعَلْتَهُ كَالرِّمِيمِ ﴿۲۱﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمُ امْتِعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۲۲﴾

کتی آرا چوریزہ تگیں ہڈے ۲ قلا و ماں ثمود ۲ قصہ نشانی انت و ہدیجہ گوشتی بت بیان کہ فائدہ بگرات ان یکتے ۲ قلا

فَعَتُوا عَنِ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۲۳﴾ فَمَا

پدا سرکتی کتشی چه وتی پروردگار ۲ حکم ۲ پدا گیت آیان ۲ گروک ۲ و آیان چارگا انتنت - گدا

اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامِهِمْ مَا كَانُوا مُتَصِرِينَ ﴿۲۴﴾ وَقَوْمٌ نُّوحٍ مِّنْ

نتوزت ایش پادا یک ونہ بوتنت بیٹر گروک قلا و ہلاک کتیں نوح ۲ قوم چود

منزل

و یعنی ابرہیم علیہ السلام ۲ چه فرشتیاں جتت کت کہ آخر شمایہ کت تام مہبتگی آتنگے - چه اندازہ ۲ زانا معلوم کت گتی کہ ضرور پہ یک ٹوہیں کارے ۲ اشافی نزول بوتگ - قلا یعنی قوم لوط ۲ سزا دیگ ۲ بردا ما دیم دیگ بوتگیں - تاکہ ڈوک ریچانے ۲ آیان ہلاک بکنیں - چه من طین ۲ قیہ معلوم بوت کہ اسے تر ونگلا فی حورنہ ات - آرا معنی ۲ دراج کش کنگ ۲ سبب ۲ سنگ گوشگ بیت -

قلا یعنی چه اللہ تعالیٰ ۲ طرف ۲ بہ اسے سنگان نشان جنگ بوتگ - اسے عذاب ۲ سنگان خاص ہماک ۲ لگنت کہ آیان عقل، دین و چه فطرت ۲ حد ۲ سرگوزنت قلا یعنی ماں آیتگ ۲ ایوک ۲ حضرت لوط ۲ خاندانے مسلمانان خانانے ات - آرا ما چه عذاب ۲ محفوظ دت و صاف و سلامتی ۲ آیان چه اودا در کینت و ایدگ کل تباہ کنگ بوتنت - قلا و اودا تاپتوں تباہی ۲ نشانات موجود انت و آیانی بہ خاصیں عذاب ۲ ہلاک بوگ ۲ قصہ پہ ترسوکان عبرت ۲ سامان انت -

قلا یعنی معجزات و برہین - قلا یعنی وتی زور و قوت ۲ سرا مغرور لبوان ۲ چه حق ۲ دیمی تاب دات و وتی قوم و حکومت ۲ باسکان ۲ گوں و ما غرق کت - گوشتی کہ موسیٰ یا تو مزین جادوگرے یا دیوانہ ایت - چه دو حالان خالی نہ

انت - قلا یعنی زیادتی مانگت ، ملامت ہماوت انت کہ آئی ۲ کفر و سرکتی ۲ راہ اختیار کت - سر پدا کنگ ۲ زند ہم چه سرکتی ۲ دستی نہ کتشی ات ، آخر سر چکے کتشتگی پمانی بردردی وارنتنت - قلا یعنی طوفانی گوات ۲ عذاب اہت کہ آچہ خیر و برکت ۲ پہکے ہورک ات - آئی ۲ گناہ گارانی

ہنڈال برت و چه ہر چیز ۲ سر سرگوزنت آرا ریزہ ریزہ کت و ہشتی - قلا یعنی حضرت صالح ۲ فرما کت کہ بشر، دگہ جنتے روج دنیا ۲ لذت ۲ بچش ات و چه ادر سامان نفع بگرات - آخر خدائی عذاب ۲ نوک ۲ گرفتار کنگ بیے

قلا یعنی آیانی ناہودگیں کل ریح پہ ریح زیات لبوان بوتنت آخر خداوندی عذاب ۲ آیان ۲ گیت - یک گرنڈے ۲ جت و گوں جم ۲ شاک دیگ ۲ آیان ہمودا چوشتگیں دار ۲ بوتنت - آکل زور، طاقت و متکبرانہ دعویٰ و شان و شوکت ماں خاک ۲ اوار بوتنت، چه یک کسے ۲ اینکر ہم نہ

بوت کہ چک پروشی ۲ یکمیں پادبیا تگیں و بوشتا تیں - وتی بیرش چون کا بچتیں یکے ۲ پہ وتی مددینگی توارش پر بچتیں ۱۲

۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دل یعنی چہرے تو ماں پیش نوح و قوم چہرے و قی بغاوت و سرکشی و ذریعہ تباہ کنگ بوتگ۔ اے مرد ماں ہاں نافرمانی و چہرہ سرگوستگنت فل یعنی آسمان و ہمیں پر اہیں چہرہ ہم چہرے و قی قدرت و جوڑکت و چہرہ اشہ و ہم ستریں چہراں پیدا کنت تو برائی و ہج مشکل نہ انت۔ فل یعنی زمین و آسمان کلاں و خدا و پیدا کنت و اشان ماں ہائی و قبضہ انت گدا آئی و مجرم جہان و کجا پناہ کنت۔ ہم ماں خالق کائنات و عجیب و غریب کاریگری و غور و فکر بکنت تو پکا خدا و غلامی و قبول دار بیت۔ فل یعنی نریں و ماد گہیں۔ چوش کہ ابن زید و گوشت۔ و مروچی نوکیں حکما۔ اشہ و متوکنت کہ ماں ہر قسم و نر و مادہ و تقسیم گذرگ بیت۔ و یا چہرہ زوجین و مقابل و متضاد چیزاں مراد انت مثلاً شب و روج، زمین و آسمان، تہار و کی و روشنائی، سیاہی و سپیدی، درامی و نادرامی، کفر و ایمان و غیر ذلک۔ فل یعنی وہیے زمین و آسمان و تمام کائنات یکیں اللہ و پیدا کنتیں انت و ہائی و

قبل انهم كانوا قومًا فسقین ۱۵ والسماء بنینہا یأید و انکا
 پیش۔ بیشک آیاں قومے انت بد کاریں فل و آسمان ما بناکت بہ دست و بیشک ما
 لموسعون ۱۶ والارض فرشتہا فنعم الہدین ۱۷ ومن کل
 قدرت داروکیں فل و زمین ما چیر گیتک گدا ماہتیں شتریں چیر کجیوک فل و وہ چہرہ را
 شیء خلقنا زوجین لعلکم تذکرون ۱۸ ففرؤا الی اللہ طرائی
 ما پیدا کنت جفت تا کہ شہانت حاصل کنوک ببیت فل پیشکاتچان بیت خدا و نیک۔ بیشک من
 لکم منہ نذیر مبین ۱۹ ولا تجعلوا مع اللہ الہا اخر ائی لکم
 یہ شہا چہ آئی و نیک ترسیونکیاں سزہا ہیں و مقرر کن ات گوں خدائے و مہجور۔ بیشک من یہ شہا
 منہ نذیر مبین ۲۰ کذلک ما آتی الذین من قبلہم من رسول
 چہ آئی و نیک ترسیونکیاں سزہا ہیں۔ ہمیدول و نیا ننگ ہا کسان گورہ کہ چہرہ و پیش انت ہج پیغمبرے
 الا قالوا ساحر او مجنون ۲۱ اتوا صوابہ بل ہم قوم طاغون ۲۲
 مگر آیاں ہے گوشت کہ ساحرے یا جنوکے فل آہے و ہیش کنگ بہیکد گرس۔ بلکہ آیاں قوم انت سرکشین و
 فتول عنہم فما انت بلوم ۲۳ و ذکر فان الذکر ی تنفع المؤمنین ۲۴
 گدا دیم و ترین چہ آیاں پدا شہانت ملامتی، و پنت بدے گدا بہ تحقیق پنت نفع دنت مؤمنان و فل
 وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون ۲۵ ما ارید منهم من
 و پیدا کنت من جن و انس مگر یہ انتی کہ منی عبادت و بکنت فل نہ لوٹاں من چہ آیاں
 رزق و ما ارید ان یطعون ۲۶ ان اللہ هو الرزاق ذو القوۃ
 روزی و نہ من لوٹاں اے کہ من و ورگ بوارینت تحقیق خداوت روزی رسان انت، زورادرس
 المتین ۲۷ فان للذین ظلموا ذنوبًا مثل ذنوب اصحابہم فلا
 مضبوطیں فل گدا بیشک پہ گناہ گاراں نصیب انت چہ گناہ مثال نصیب آیاں گوستگیں رفیقانی گدا
 یتعجلون ۲۸ فویل للذین کفروا من یوم الذی یوعدون
 بایہ انت کہ شہا پی و ملونت چہرہ گدا و اے پہ کافراں، چہ آیاں ہا روج و کہ آیاں وعدہ دیگ بنت و

عکم و چیرگ و انت تو بندہ و سرازلم انت کہ چہرہ یک
 جانب و تارا کتان بہ ہائی و نیک و درگاں بزوریت
 اگں آئی و طرف و درگی نہ زرتنت و رجوع نہ کتی تو اے
 مزن سزگی گت انت یا کتم دگہ ہستی و طرف رجوع
 بوت تو اے ہم ترسی گت انت۔ اے ہر دو نہیں حالانی
 خوفناکیں انجام و من شمارا صاف صاف و ترسیاں۔
 فل یعنی اے دابیں صافیں تنبیہ و انداز و باوجود اگں
 اے دین و منکراں و لگوش گو کنتنت تو غم کن۔ چہرہ
 و پیش ہرچ کافرین قوم و طرف و کتام یک پیغمبرے
 آتک ہے داب و آرا جادوگر، دیوانہ گوشان و آئی و
 پنت و نصیحتان و پہ کلاگ زرتنتش۔ و یعنی ہر دور
 کا فرماں اے گت و ہے داب و یک تو اے بو کنت کہ چوش
 بگوش یک و گرس و وصیت کنان و مرگنت کہ ہرچ سزے
 بیت آرا سحر یا جنون گوشان و بدے ات۔ و
 حقیقت و وصیت چونکہ بکنتیش۔ البت ناشریں کارانی
 رد اکل شریک و ہمشور اتنت و ہے اشانی شری دارکی
 چہ رندی ناشریں مردماں ہا لفظان چہرہ دپ کشائیکنت
 کہ پیشی ناشریں مردماں چہرہ دپ و در کنتنت۔ فل یعنی تو
 دعوت و تبلیغ و فرض، ہنجوش کہ آئی و حق ات ادا کنت۔
 توزیات و مہم و کنگ غم و رگ و حاجت نیست۔ نہ منگ
 ردا تو ملامت سنے بلکہں ہا اسلام و دشمن ملامت
 انت، البت سرید کنگ شے ذمہ داری انت۔ نوں ہمیشکا
 اے کار و سلسلہ و جاری بدار۔ ہر کسی قسمت و ایمان آرگ
 ہست انت آرا اے سریدی نفع دنت و ہر کس و
 ایمان آورنگ آیاں زیات نفع دنت و منکرانی سرا
 خداوند کریم و حجت قائم بیت۔ فل یعنی چہ آیاں پیدا
 کنگ چہرہ شرعاً بندگی انت، ہمیشکا ماں آیاں فطرت و
 خلقت و ہے دابیں صلاحیت پیدا کنگ کہ اگر بواہنت
 توجہ و قی اختیار و پہ بندگی و راہ و روگ بتوننت
 چوانتی چہ کونہ و قدریہ و ارادہ و رو و تو ہیک چیز آئی
 تنگونی حکم و دیم عاجز و ہے وس انت۔ لیکن یک وقتے
 کیت و وعدے کہ کل بندھاں چہرہ ارادہ و عالم تخلیق و
 شرعی غرض و ہم سرجم کنتنت۔ بہر حال تو اشان سرج
 بکن کہ ایوک و چہ سرج و اے شرعی مطلب حاصل
 بوت کنت۔ فل یعنی چہ آیاں بندگی و غلامی و منارا ہج

منزل

فائدہ نیست بلکہیں نفع آیاں جنڈیکنت من آخدا بند نہاں کہ قی غلاماں بگوشاں کہ پہ من بکنت ات و بیارات یاورگاں بیارات منی دیم ایرکین ات منی ذات چہ
 اے خیالات و پاک و بالا انت، من چہ آیاں یہ دت روزی چونکہ طلب کنناں۔ من و آیاں و چہرہ قی جنڈ و روزی سر کنناں، بشر منی ہمیں زور آور و قادر توانا
 بہ شے خدمتاں چونکہ حاجت کیت کنت۔ بندگی و حکم تہنا یہ اے مقصد و دیگ بوتگ کہ شہا منی شہنشاہی و عظمت و کبر بانی و قولاً و فعلاً اعتراف کنان و منی خاصیں انعام
 و دادانی و تارا مستحق قرار ہے ات۔ سہ من نکر دم خلق تا سودے کم۔ بلکہ تا بر بندگان جووے کم۔ وک یعنی اگں اے ظالماں منی بندگی و قبول دار نہ بنت
 تو بزبان ات کہ چو کہ ظالمانی پیمائشی ڈول پر بوتگ نوں بس بڈگ و دلمانگ انت۔ مفت و ماں سزائے انتاپ کن ات ہجوشکہ دگہ کافراں خدائی سزائے بہر رسیت اشان ہم
 قی بہر رسیت۔ وک یعنی قیامت و روج۔ یا چہ آئی و پیش کتام یک روچے پہ سزائیک ببتیت۔ چہاچہ کہ و منکران ماں بدر و زبردستیں سزائے رسیت۔ تمت سورۃ الذریت و الحمد للہ

فل یعنی کوه طور کہ برائی حضرت موسیٰ علیہ السلام و گون اللہ پاک و کلام کت فل چرے کتاب و شاید لوح محفوظ مراد بہ بیت یا مردمانی اعمال نامہ یا قرآن کریم یا چہ طور و مناسبت و تورات یا عام آسمانی کتاباں، کل احتمالات بوت کنت فل شاید چریشی و مراد کعبہ انت یا ماں ہفتی آسمان و بالکل خانہ کعبہ و محاذات و فرشتگان کعبہ انت کہ آرا "بیت المعمور" گوشت۔

چو ش کہ چہ حدیث و ثابت انت۔ فل یعنی قسم آسمان انت کہ آ زمین و سر مثل بان انت یا چہ "سقف عظیم" مراد عرش عظیم انت کہ آئی و تماہیں ہفتیں آسمانی سربر انت۔ و ہم چہ روایتان معلوم بیت کہ آجنت و بان انت و دنیا و جوش و روکیں دریا مراد بہ بنت یا ہامن شائیں دریا مراد بہ بیت کہ آئی و وجود چہ عرش عظیم و چرگ و آسمانی سربر و چہ روایتا ثابت بوتگ۔ فل یعنی اے تمام چیزاں کہ آیانی قسم و رگ بوت شہادت دینت کہ آخذامن قدرت و عظمت داروک انت گدا بر آئی نافرمانی کتوکان عذاب پرچا مسیت و کتے طاقت داریت کہ آئی دیم دانگیں عذاب واپس برگردینت۔ فل یعنی آسمان لرزان و گتیاں و ترکیت۔ فل یعنی کوه و تی جاگہ و یلہ دینت و کرپس و مٹالانی ہیا بال کنت۔ فل یعنی ہما کس کہ مروچی لبیب و لبنا و گلایشنت و ہک پیماں نابکاری گت کنت و آخرت و انکار و کنت پریاں ماں آروچ و سکیں خرابی و تنہای انت۔ فل یعنی فرشتہ گون مزن رسوائی و آیای تیلانک دیان و دوزخ و نیگ و برنت و اودا آیان و سرکنان و گوشگ بیت۔ اے ہما اس حاضر انت کہ شما آراد و رخ ظاہر کنت۔ فل یعنی شما ماں دنیا و نبیاں و جادوگر و آیانی و حوی و جادو گوشگ ات نوں کتیں و ت بچارت و بگوشش ات کہ اے دوزخ کہ آئی و بابت و نبیانی احوال بیان کنت آیا حقیقتہ جادو یا نظر بندی انت یا چو ش کہ شما ماں دنیا چان و ت ہج نہ دیستگ ہتوں ہں شمارا ہج نظر نیت۔ فل یعنی ماں دوزخ و کپان و اگر شما ہج لرزت و شور کنان و ملک و پے سر بزورات پدایم شے فریاد و کس گوش ندریت۔ و بند خیر و صبر کنان و خاموشی اختیار کیں ات پدایم شے سر رحم دروک نہ بیت۔ غرض ہر دو میں حالتاں یک ہیہم انت۔ چہ آ بندی خانہ و درکپگ و واسطہ شمارا ہج راہ دست نہ کپیت۔ ہرچ پلیندی و شما ماں دنیا کنتگ، آیانی سزاہے و انھی بندی خانہ و ابدی عذاب انت۔ فل یعنی ہما کساں کہ ماں دنیا چہ خدائے ترسنت اودا بالکل دل جمع و امین بنت، ہک واپس عیش و آرام و

تال نما خطبکہ ۲۰
۸۰۵
الطور ۵۲

وَدَّعَىٰ الطُّورِ مَكْتَبَ اللَّهِ تَلْوَةً حَيْثُ يَلْقَاهُ لَعُنُوكَ فِي يَوْمٍ كَانَ غُدُوُّهُمْ قُرْصًا فَحَوَّلَ اللَّهُ طَبَقَهُمْ خُبْرًا يُدْعَوْنَ إِلَىٰ يَوْمِ يَدْعَاؤِهِمْ هُمْ فِيهَا كَالْعِجَلِ الْأَنْفُسِ

سورہ طور ماں مکہ و نازل ہوت و اے چل و نہ آیات و دور کوع انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کتیاں گون خدائے نام و ہما کہ بے اندازہ مہرباں، ز بریں رسم کنوکے

وَالطُّورِ ۱ وَكُتِبَ مُسْتُورًا ۲ فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ۳ وَالْبَيْتِ ۴
قسم انت طور و فل و نبشتہ کت گیاں کتاب و ماں تاکاں پراہیں۔ فل و لوگ و
المعمور ۴ وَالسَّقْفَ الْمَرْفُوعَ ۵ وَالْبَحْرَ الْمَسْجُورَ ۶ إِنَّ عَذَابَ ۷
آبادیں، فل و برزیں چت و فل و جوش جنوکیں دریا و فل بہ تحقیق عذاب
رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۸ قَالَ مَنْ دَافِعٌ ۹ لِيَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ۱۰ وَتَسِيرُ ۱۱
تی عربت و البت آجی انت، نیست آراد و رکنوک فل روچے کہ لرزت آسمان لرزگ و ک دروان بنت
الْجِبَالُ سِيرًا ۱۲ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمٍ يَسِيرُ ۱۳
کوبن روگے و گدا بربادی انت ہما روچ و پدروغ بند کتوکان، ہما کساں کہ جہراں سازنت
يَلْعَبُونَ ۱۴ يُومِرُ يَدْعُونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ۱۵ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي ۱۶
لبیکان و فل روچے کہ تیلانک و یک بنت دوزخ و نیگ تیلانک دیگے اے ہما اس انت کہ
كُنْتُمْ بِهَا تُكذَّبُونَ ۱۷ اَفْسَحِرْ هَذَا اَمْ اَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ ۱۸ اِصْلَوْهَا ۱۹
آرا شما دروغ زانتگت فل آیانون اے جادوئے یا کہ شما نہ گند ات فل داخل بہت ماں اس
فَاصْبِرُوا وَاُولَٰئِكَ صَبْرًا ۲۰ اَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ اِنْتَابًا يُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ ۲۱
صبر کیں ات یا کہ صبر کن ات، برو برانت شے سرا۔ بیشک شما بدلہ دیگ بیت ہرچیک شما
تَعْمَلُونَ ۲۲ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۲۳ فَكِهِينَ بِمَا اَتَتْهُمْ رُوحُ ۲۴
عمل کنتگ فل بے شک متقیان ماں باغان انت و ماں نعمتاں، نیگ لوان و ہرچیک دیگ آیانی رت و آیانی
وَوَقَّعَهُمْ فِي عَذَابِ الْجَحِيمِ ۲۵ كُلُّوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۲۶
و نگاہ داشت آیانی رت چہ دوزخ و عذاب و بورات و نوش ات لذت گران و سبب ہرچیک شما عمل کنتگ

مازل

از باب پریاں اودا حاضر بنت۔ وزانا اے انعام کم انت کہ آیان و چہ دوزخ و عذاب و اللہ پاک رستگار کنتت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی جنتیانی مجلس اے داب ء بیت کہ کل جنتی چو بادشاہان دتی دتی تخت ء سرا یکد گرے ء دیم بہ دیم نندوک بنت و آیانی ترتیب براہنگ بیت
 فل یعنی کامیں مردمانی اولاد و اے دگ تعلق داروکان اگس بہ ایمان ء سرا قائم بہ بنت و پیدایشاں ہما کاملانی زند گیری ء بکننت - ہر خدشتہ کہ آیانی بزرگان
 انجام دانتگ اشاں ہم ہما خد متانی تکلیل ء گلایش بہ بنت ، تو اللہ تعالیٰ چہ دتی مہربانی ء آیان ء گون ہمایاں آوار کنت - بلی توری اشانی اعمال و احوال چہ آیانی
 اعمال و احوالان کما و کیفا کمتر بہ بنت پدا ہم پہ آبرو گانی اکرام و دل بڑی اے زند گیری کنوکان ء ہمارند گیری گتگینانی ہمسائیگی ء جاگہ دیگ بیت - و
 ممکن انت کہ ہتیس ء بالکل بہ ہمایانی مقام و درجہ ء سرکنگ بہ بیت - چوشکہ چہ روایتان معلوم بیت و ماں اے صورت ء چوش گان کنگ مہ بیت
 کہ آ کامیں مردمانی ہتیس نیکیان ء کم کنان ء

ذرت ء دیگ بیت - انا ، اے تیوگ ء اللہ پاک ء
 فضل و احسان بیت کہ کم تر نیکی داروکان ء کمین دلیکی
 دیان ء داں کاملانی درجہ ء سرکنگ بیت -

(تدبیر) احقر ء واتبعتہم ذرتہم
 ہرچ مطلبے زرنگ صحیح بخاری ء اے حدیث آئی ء سب
 معلوم بیت قالت الانصار یارسول اللہ
 ان یکل قوم اتباعا و اتقاد اتبعناک
 فادع اللہ ان یجعل اتباعنا منا - قال
 اللہ علیہ وسلم اللہم اجعل اتباعہم
 منہم -

فل برزا فضل ء بیان انت ، ادا عدل ء رہبند ء
 سوچ دات - یعنی عدل ء تقاضا چوش انت کہ ہر کس ء
 ہرچیکہ نیکیں یا بدیں عمل کنگ ہمانی ء موافق آرا
 بدلہ دیگ بیت - دیم نرے اللہ ء فضل انت آ
 کسے ء تفسیر ء معاف بکننت یا کسی درجہ ء بلند و
 بالا بکننت -

فل یعنی ہر ہمیں گوشت اشان ء پسند بہ بیت
 و ہر تم ء نیگ ء دل بواہیت - کمین ہتلی ء
 بغیر ہما دمان ء ہما چیز حاضر کنگ بنت -

فل یعنی وہرے شراب طہور ء دوری جاری بیت
 تو جنتی و شش طبعی ء ردا یک و گے ء شرابان ء
 چلانیک ء لگنت - لیکن ماں آشراب ء ایوک ء
 لذت ووشی بیت - نشہ ، یک بک و فتور عقل وغیرہ
 عیب ہیچ مان نہ بیت و نہ کتا م گناہے ء گپ بیت -
 فل یعنی چوشکہ مراد ماں دتی غلاف (پوش) ء
 بالکل صاف و لستہ مانیت - آرا ہیچ دنزو خاک سر نہ بیت
 ہے احوال آیانی صفائی و پاکیزگی ء بیت -

فل یعنی جنتی آوہد ء یک و گے ء نیگ ء دلگوش گو
 کنان ء گپ و طال کنتت و چہ زیادہیں و شنودی
 و شکر گذاری ء روء گوشت کہ لائگ ماماں نیا
 ء ترس و لرز ء اتیں کہ باریں چہ مرک ء پدمے حال و
 احوال چون بیت - ہے بیم مدام مے دل و دماغ ء
 سوارات - اللہ ء احسان ء بگند کہ مروچی آئی ء
 چونکا مارا دل جمعی و ایمنی بخشاگ کہ دوزخ ء بھاپ
 ہم مارا نہ لگت - ماہ ترس و لرز و امیت داران ء مدام

وئی رب ء توار پر جتگت ، مروچی ماوت دیست کہ آئی ء محض چہ دتی مہربانی ء مے توار اشکت و گون ماچہ داب ء خوبیں و جو انیس سلوک گت -
 و کافراں و اجرنی ء برے دیوانہ گوشتش ، برے کاہن یعنی چہ جتاں و شیطانان چیزے دروغ راستیں خبران ء زوران ء تالان کنت - اشاں اینکرم شعور
 نیست ات کہ داں مروچی کتا م کاہن یا دیوانہ ء اے ہمیں اعلا نیں درجہ ء نصیحت و حکیمانہ اصول اے داب ء ماں صافیں ، شستہ و پاکیزہ اندازہ بیان
 کنتگنت ! پیش کا فرما بنیت کہ تیں نبی اشان ء نیک و بد ء بابت ء سر و سوچ کن و پیغمبرانہ نصیحتاں گوشاں ہیو ، چہ پیشانی ناہود گیں گپاں دلپوش مہو -
 و ہرے چہ اللہ ء فضل و رحمت ء نہ شاکاہن ہست ات ، نہ مجنون - بلکیں شما آئی ء مقہرین رسول ات تو نصیحت ء کار ء جاری دارگ تہی فرض منہی انت
 و یعنی پیغمبر چینے کہ اللہ پاک ء خبران ء اشکنا بنیت و نصیحت کنت ، زانا اے مردم ہمیشکا قبول دارنہ بنت کہ شما را تیوگ ء یک شاعرے ہمننت و برے

مُتَكِينٍ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۝۱۵ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 تَلَافِيَةً نَّيْنِدَتِ تَحْتَانِ سَرَكَه بِقَطَارٍ حَيْرِي كَلِمَتِ ف وَنَحَاحِ دَاتِ مَايَانِ كُونِ حُورِاں مَرْوِي حَيْرِيں و ہا کساں کراہش آوت
 وَاتَّبَعْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِالْإِيمَانِ الْحَقْنَابِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا لَكُمْ مِنْ عِلْمِهِمْ
 و زند گیری کت آیانی اولادان بہ ایمان ء سرگت ما آیان ء اولاد آیانی و کی نہ کت ماچہ آیانی عملان
 مِنْ شَيْءٍ كُلِّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ۝۱۶ وَأَمْدَدْتَهُمْ بِفَاكِهِتٍ وَكَحْمٍ
 ہیچ چیزے فل ہر مرد بہ دتی کتگین کاراں رهن انت فل و مدد کت آیانی بہ آیانی نیبگان و گوشت
 مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝۱۷ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ
 ہر جنس ء کہ طلب بکننت ہی چہ یکد گرے دست ء گرت اود اشراہیہ پیار ء کہ نیست ماں اشراہیہ ناچار ہیچ نہ گناہہ کارگ
 يَطُوفُ عَلَيْهِمْ غُلَّابَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ۝۱۸ وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ
 و رد و آکنت آیانی سرانچکاں بہ آیانی خدمت ء گوشتے کہچہ مراد انت غلا بوشنگیں فل و دیم تریننت لہتے چہ آیانی
 عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝۱۹ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝۲۰
 لہتینانی نیگ یکد گرے سوال کنان ، گوشتت بیشک ما تیں چہ دپیش ماں دتی لوگاں بہ ترس و لرز
 فَمِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا وَوَقِنَا عَذَابَ السَّمُورِ ۝۲۱ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ
 گدا احسان کت اللہ مے سرا و نگہداشتی مارا چہ عذاب ء لوار ء - بہ تحقیق چہ دپیش ما توار پر جتگت آرا
 إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۝۲۲ فَذَكَرْنَا مَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَ
 بیشک آفرن احسان کنوک مزجم کنوک و گدا (کہ محمد ہننت بدہ ، گدانے تو چہ دتی رب ء فضل ء کاہن و
 لَا يَجْنُونَ ۝۲۳ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَّبِعُكَ بِرَيْبِ الْمُنُونِ ۝۲۴ قُلْ
 و نہ گنوک فل آیا گوشتت آیانی کہ آشاعرے ، راہ چاروس ماہہ آئی گردش ء زمانہ ء فل تو گوشت
 تَرَبُّوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَرِبِينَ ۝۲۵ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ
 راہ چاری بکن ات بہ تحقیق مہن گون شما راہ چارو کاہے فل آیا حکم کنتت آیانی عقل
 بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝۲۶ أَمْ يَقُولُونَ تَقُولُ بَلْ لَأَيُّ مَنُونٍ ۝۲۷
 بہ اشی یا کہ آقوے سر کشیں فل آیا گوشتت کہ دتی اڈکگ قرآن ، بلکیں ایمان نیارنت -

مائل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

یہ اے جبرئیلؑ براہ چار آنت کہ ہنچوش کہ قدیمی زمانہ و بازیر شاعر چہ زمانہ و گردش و تاوت و مران و ہلاکس بوتنت اے ہم بہمایانی داب و ہلاکس بیت
اشاں کتام سو بے دیم ترے حاصل کنگ تنونت - ایوک و بہ چنت روج و مردم گوں واجہ و ہمراہ آنت و بس -

فل یعنی شرا باری شمایہ منی انجام و راہ چار بیے ات ، من ہم یہ شے انجام و راہ چار باں - زوت خبروت ظاہر بیت کہ کئے سوب مندانت و کئے ناکام
و نامراد انت - فل یعنی واجہ پیغمبر و مجنون گوشان و چوش بگوش کہ و تارا من غتل مند ثابت کنت ، زانا آیانی عقتل و زانگ آیان و سبے سوج دنت کہ
یک من ترین صادق ، امین ، عاقل ، کو اس و برحقین پیغمبر و شاعر یا کاہن یا دیوانہ قرار دیان و پشت و چنڑک بہ بیت - اگں اشاں ماں شاعران و پیغمبرانی

کلام و فرق کنگ تنونت تو اشاں و ت پے دابہ سے
عقلند انت - حقیقت ایش انت کہ اشاں ماں تی
دل و تمام حقیقت و زانو ک انت - مگر تہنا چہ وتی ناشری
و کجروی و سبب و ناہود گیں گیاں در شان کنت -
ہمے صفحہ و فوائد ؛ فل یعنی زانا اشاں

چوش خیال دارنت کہ واجہ پیغمبر ہر چہ کہ اشکنا سینیت
آ اللہ کلام نہ انت بلکس چہ وتی دل و آئی و سازنگ
و دروغ خدا و طرف و منسوب کت و - نوں یہ نہ منگ
ہزار نمون کنت - ہر شخصہ بہ یک گئے و سرایقین
نہ دارنت و آرا قبولدار نہ بیت - آجے دابہ سے
سر و پادیں نیونان و در شان کنت و اگں انساں قبولے
بکنت تو پرانی زانگ و اینکریں گپ بس انت کہ تمام
دنیاء طاقاں یک جامع کنان و ہم اے قرآن و مرط
یارت نکنت و چو خدا و زمین و ہمیں زمین و چو آئی و
آسمان و ہمیں آسمان جوڑ کنگ چہ سچ کس کت کنت
آئی و قرآن و ہمیں قرآن و یارگ ہم محال انت -

فل یعنی خدا و پیغمبر و خبر و چو قبول نکنت - زانا
آیانی سر و سر و سچ خدائے نیست کہ آئی و خبر گرگ بریاں
لازم بہ بیت ، زانا بغیر کتام کہے و پیدا کنگ و آیان
و تاوت پیدا بوتنت یا اشاں وتی جذبہ خدا ہمت و
یا اے دابہ خیال دارنت کہ آسمان و زمین آیانی اڈ
کتگین انت ، ہمیشہ کما ماں اے حکومت و آیان ہر چہ
کنگ لوٹنت بکنت ، کتام کہے آیانی دست و دارگ
و جنگ و اختیار ندرت - اے کل خیالات باطل و
ناہود گیں انت ، آہم وتی دل و صدق انت کہ ضرور خدا
موجود انت کہ آئی - آیان و تمام زمین و آسمان و
چہ نیست و ہست کت مگر اے علم و زانگ و باوجود
ہرچ ایمان و یقینہ شرعاً پکار انت چرائی و محروم و
زیر انت - فل زانا اے خیال دارنت کہ زمین آسمان
پلی توری خدا و اڈ کت گینت ، مگر آئی و وتی خزانگان
متر اشان و جوڑ کنگ ؟ یا بہ آئی و ملک و خزانگان
سرا آیان یہ زبردستی قبضہ یا تسلط حاصل کنگ - گلا
اے دابہ اختیار و تصرف و واہند جوان و آپر چا
کسے و تابعدار و زبردست بہ بنت -

فل یعنی زانا اے دعوی کنت کہ آیان پد انک جنان و
آسمان و سررا لک کپنت و چہ او داملأ اعلیٰ و گیاں

اشکنان و واترنت - پدا و ہک آیانی رسائی براہ راست داں ہا ذات و بہ بیت تو کتام یک بشرے و زندگیری کنگ و چہ حاجت باقی مانت - ہر کس اے
داہیں دعوی کنت آرا ابیدانت کہ وتی سند و حجت و پیش بکنت - فل یعنی زانا (معاذ اللہ) خدا و چہ و تاہم کتر حساب کنت ، چوش کہ ماں چکاں و جہنگانی
چہ اے تقسیم و پدراست و ہمیشہ کا آئی و احکام و ہدایات و دیما سر و جہل کنگ پہ و تاہے عزتی زاننت - فل یعنی زانا اے مرد ماں ہمیشہ کتاتی خبر و قبول
نکنت کہ خدا مکنت تہیں واجہ چرایاں بہ اے ارشاد و تبلیغ و برداکم گراہیں مزوے طلب کنگاے کہ آئی و بار و گرائی و اشانی سرین جگینتگ - فل یعنی آیات
اللہ پہ آیان وتی و چو پیغمبران وتی اسرار اشاں معلوم دار کنت کہ آرا اشاں نبیست بہ ہا داب و ہنچوش کہ نبیانی و وحی نبیست بیت

فَلْيَا تُوَابِحِدِيثٍ مِّثْلَهُ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۝ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ۝ أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ۝ وَتَاوَاتُ يَا آيَاتٍ وَتُپِيدُ الْكُنُوتَ - آيا پيدا کنگ آياں آسمان و زمين و - بلکس يقين نہ کنت و
أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكٍ أَمْ هُمُ الصَّيْطُورُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ سُلُومٌ أَمْ آيَاتِي تُورُؤُا انت خزانه تى رت و ياوت داروغه انت و آياکے پد آياں زمينے هست
يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَا تِ مُسْتَمِعِهِمْ سُلُطَنٌ مُّبِينٌ ۝ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ أَمْ لِي سُرُورٌ كَمَا تَشَاءُونَ أَمْ تَكُنَّ أُيُوتٌ لِّمَنْ تَشَاءُونَ ۝ أَمْ تَكُنَّ أُيُوتٌ لِّمَنْ تَشَاءُونَ ۝ أَمْ تَكُنَّ أُيُوتٌ لِّمَنْ تَشَاءُونَ ۝ أَمْ تَكُنَّ أُيُوتٌ لِّمَنْ تَشَاءُونَ ۝
و پد شما بچک و آيا تو سوال کنے چہ آياں مزوے گلا آياں چہ تاوان گراں بار بوتنگت و آيا
عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهَمَّ يَكْتُبُونَ ۝ أَمْ يَرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا
آيانی گور و غيب علم هست گلا آياں نوشته کنت و آيا اراده دارنت فریب و - گلا کافراں
هُمُ الْبَاكِدُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝
وت فریب و ارتکینت و آيا پد آياں هستت معبودے ابید چہ خدا - اللہ بکنت چہ آيانی شریک جوڑ کنگ و
وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۝ فَذَرْهُمْ
و اگر بکنت یک کترے چہ آسمان کپان و گوشنت خبرے تل پتلیں - گلا یله کن آياں و
حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ
تا کہ دوچار بکنت وتی ہماروج و کہ ماں آئی و کپیت آیانی سررا لک - روچے کہ کار نہ دنت آیان
كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ
آیانی فریب کپین ہن ، و نہ آياں و مدد دیگ بیت و بیشک پہ گنہگاراں عذاب انت ابید چہ
ذَلِكَ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَأَصْدِرُ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
اشی و لب کن گیشتر چہ آياں نزاننت - و صبر کن رہ چاران و پد وتی رت و حکم گلا جتھت تو مے چمانی دیما و

مذلل

پہنچنا آیاں تھی زندگی و ضرورت نیست۔ فل یعنی چرایاں بچ چشیں جبرے نیست، زانا پدا ارادہ ہمیش انت کہ مکر و ہنر کنان و واجہ پیغمبر فریب دیک لوٹنت تاکہ جہ اے دستور آیاں حق و را مغلوب یا نیست و نابود بکننت۔ اگں در حقیقت و ہنجوش لوٹنت تو یاد بکن ات کہ اے مکر و ہنر چپکانی بہ ہمایانی جگت و کیوک انت اشان زوت معلوم بیت کہ حق مغلوب بوت یاوت نابود و گسار بنت۔ فل یعنی زانا چہ خدائے بغیر اشان بہ و تا دگہ حاکم و معبودے تجویز کنگ کہ سکی و وہدہ اشانی مدد و کنت و ہمایانی پرستش و آیان چہ خداوند کریم و سبے نیاز کز تگ؟ نوں یاد کنگ بہ بیت کہ اے کل وہم و شیطانی و ساوس انت۔ اللہ ذات چہ اشانی پاک انت کہ کتام کسے آئی و شریک و ہمد رور یا مقابل و مزاحم بہ بیت۔ فل یعنی در حقیقت چریشاں یک جبرے ہم نیست، ایوک و یک چیزے ہست "خند و عناد" کہ ہمیشی و سبب و اے مردماں ہر یک راستیں جبرے و

دروغ بند کنت۔ اشانی کیفیت و اے دابہ انت کہ اگں بہ ہمشانی فراتش و سرا بند خیر و چہ آسمان و یک تختے پہ اشان دور دیک بہ بیت تو گوں و تی دیکیں چان ہم آئی و تاویل و کنت۔ مثلاً گوشت کہ اے تختہ چہ آسمان و نیتنگ، جبرے یک بزین ٹکڑے چہ بوان و کپتنگ، چوشکہ بہ سبب مزین تر و نکل کپنت۔ بہر حال نوں چہ اے دابہ کینگ و کست دار و کاں منگ و امید چہ پیمانہ دارگ بہ بیت۔ فل یعنی چشیں دین و دشمنانی زیات زندگی و ضرورت نیست، ویل بکن اشان و کہ دگہ طہتیں خرمستی بکننت و خیر بٹا ہیننت۔ آخر آ روچ کیت و ہدے چہ قہر خداوندی و بیرہ گند اشانی ہوش و حواس در سپرت و دستکاری و بیخ تدبیر کار دنت و نہ چہ کتام جاننے و مدد سر بیت (غالباً چریشی آخرت و روح مراد انت)۔ فل یعنی چہ اشان گیشتر و خبر انت کہ چہ آخرت و عذاب و اے کشرمان دنیاء ہں پر ایاں یک زمانے ہست کہ آلم و سر بیت۔ شاید اے جنگ بدر وغیرہ بہ سزا بہ بیت۔

فل یعنی گوں صبر و استقامت و و تی رب و تکوینی و تشبیہی حکم و راہ چارہ ہو کہ آسے زوتاں ماں شے و آیان میا بچی و نبیہ کنت و شمارا چہ شے مخالفان چہ دابہ نقصان ہم زسیت چیا کہ شامنے نگاہانی چیر و منے حفاظت و توکا ہست ات۔

ہم صفحہ فوائد: فل یعنی گوں صبر و تحمل و دل جی و دل قراری و مدام ماں اللہ پاک و تسبیح و تحمید و عبادت و مشغول ہو۔ خصوصاً ہما و ہدے کہ شامچہ دابہ پاد کانت پاپہ نماز و اوشیت۔ یا چہ مجلس و پاد آیان و دگر جاسے سر بگرات۔ ماں چشیں جاوران بہ تسبیح وغیرہ و زیات کڈن و ترغیب آتنگ۔

فل چہ شب و بہرہ مراد شاید تہجد و وقت بہ بیت و استارانی پشت دیک و روگ و وقت صبح و وقت انت چیا کہ چہ صبح و روشنی و تالانی و استار اندیم بوگ شروع کنت۔ تمت سورة الطور و لله الحمد والمنة۔

فل یعنی غروب بہ بیت۔ فل چہ صاحب و مراد نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و ذات انت۔ یعنی نہ شام غلط ہمیں و روا چہ راہ و نکل و ارت نہ چہ و تی ارادہ و اختیار و بہ زانت کاری بے راہ و روگ بوت۔ بلکہ ہنجو کہ آسمان و استاراں چہ طلوع و بگر دانکہ غروب و بہ یک مقررین رفتار و معتینین راہ و روگ بنت کہ دی ہم اینگر و آنگر و نام و ہم نہ گرت، نبوت و آفتاب ہم اللہ مقرر کتگیں کشک و سارا برابر و روگ انت۔ ممکن نہ انت کہ یک قدرے اینگر یا آنگر بکپیت۔ چوش بہ بیت تو چہ آئی و بخت و ہرج غرض کہ متعلق انت حاصل نہ بیت۔ انبیاء علیہم السلام آسمان نبوت و استار انت کہ چرایانی روشنی و رفتار و دنیاء رہنمائی و روشنی حاصل بیت۔ و چوش کہ تمام استارانی اندی و پد تر پوکیں آفتاب طوع بیت، سبے دابہ تمام بنیانی تشریف بگر و پد آفتاب مستندی چہ عربستان و مطلع و طلوع بوت۔ بس اگں قدرت و اے ظاہری استارانی نظام اے قدر حکم جوڑ کتگ کہ ماں آئی و چہ ہمیں زوری و گڑ بڑ

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۖ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۝

دیک بیان بکن و تی رب و تویسیان و ہدے تو محب پاد کائے و کیں چہ شے بگوشی کی ہاکی و ویدیک ہستار کشت بیان ازیم بت و

سورة النجم یکتھی شہان ستون ایت و ثلث رکوع

سورہ نجم مکہ نازل بوت و اے شصت و دو آیات و سہ رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کناں گوں نام و خدا و ہما کہ بے اندازہ مہربان، ز بریں رحم کنو کے

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰی ۙ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰی ۙ وَمَا يَنْطِقُ

سو گند استار و وہدیکہ بچیت و گمراہ نبوت شے اے رفیق و بدراہ نبوت و گپ نہ جنت

عَنِ الْهَوٰی ۗ اِنَّ هُوَ اِلَّا وَّحٰی یُّوحٰی ۙ عَلَیْكَ شَدِیْدُ الْقَوٰی ۙ

چہ و تی نفس و واہگ۔ نیستنت قرآن مکر و دی کریم دیک بوتگ و تعلیم دہنگ آترائیں قوت ادر

ذُو مِرَّةٍ ۙ فَاسْتَوٰی ۙ وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰی ۙ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلٰی ۙ

زوراورد و پدا تچا و شتا و ہست ات بڑیں سٹہ و سر آسمانی پد ازیک بوت، پد اجمل بوت

فَكَانَ قَابَ قَوْسَیْنِ اَوْ اَدْنٰی ۙ فَاَوْحٰی اِلٰی عَبْدِهٖ مَا اَوْحٰی ۙ مَا

پدا بوت و سرق دوکان و کردہ یاھنگت کتر۔ گدا و حی دیم ات و تی بندہ و نیک و ہر چیکہ و حی دیم دیکہ ایت۔

كَذَّبَ الْفُوَادِ فَا رَاٰی ۙ اَفْتَمَرُوْنَ عَلٰی مٰیْرٰی ۙ وَلَقَدْ رَاٰ نَزْلَةَ

دروغ نہ بست سول دل ہر چیکہ دیتی و نوں آیا شامچہ کہ ات بہ آئی ہر چیکہ دیتی فادہ حقیقت دیت آئی و را ایرپا

اٰخِرٰی ۙ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰی ۙ عِنْدَ مَا جَنَّتِ الْهٰوٰی ۙ اِذْ یَغْشٰی

یک برپدا نزدیک و سدرۃ المنتہی و آئی گور بہشت انت آرام و جاگہ و وہدیکہ پوشگا ات

السِّدْرَةَ مَا یَغْشٰی ۙ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰی ۙ لَقَدْ رَاٰی

کنرہ ہر چیکہ پوشگی ات و چم چوٹ نہ بوت و نہ چہ ہدے سرگوست و بیشک دیتنت آئی و

مِنْ اٰیٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰی ۙ اَفْرَءَیْتُمُ اللّٰتَ وَالْعِزٰی ۙ وَكَمَنُوْۤا

مزین نشانیاں و و تی رب و کلا آیا پدا دینت شمالات و عزلی و را و منات

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کنجائش نیست تو ظاہر انت کہ باطنی استاراں و روحانی آفتاب و ماہتاب و نظام چینکر مضبوط و محکم بوگ لو طبت کہ چرایاں یک عالمی ہدایت مسادت و ابستہ انت۔ وہ یعنی ہرچ کارے توکت۔ یک شخص ہم چہ واجہ و درہن مبارک و اے دابیں در نہ کپت کہ آنفانی واہگ و سرامینی بہ بیت بلکیں واجہ دین و درواہر چیکہ ارشاد فرمائینت اللہ پاک و دیم داتگیں وحی و ہمائی و حکم و مطابق بیت۔ ماں آئی و وحی متلو و ”قرآن“ و غیر متلو و ”حدیث“ گوشگ بیت۔ و یعنی وحی دیم دیوک تو دراصل و اللہ تعالیٰ انت، لیکن چہ ہرچ ذریعہ و آدمی داں شماسر بیت و سرظاہر و ہماکس شمارا سر و سوچ کنت آمرن ترندیں قوتانی خدا بند، مزن زور آور، حسین و براہنکین فرشتہ لے کہ آثر جبریل امین گوشنت۔ چنانچہ ماں سورۃ التکویر و جبریل نسبت و فرمائینت انت لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ ذِي قُوَّةٍ اَلْحَقُّ بِرُزِيِّ كُنَارَهُ و مراد اکثر مفسراں اُنْفِیْ شَرِقِیْ مَرَادُ رُتْگ۔ کہ چہ ہمود اَنَحْ صادق ظاہر بیت۔ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و ماں نبوت و ابتداء و یک برس حضرت جبریل ماں اہلی صورت و یک کرسی و سر و نبت دان و بست۔ آست و آسمان چہ یک کنارہ و اے داں دومی کنارہ و چہ آئی و وجود و پرم معلوم بوگت۔ اے غیر معمولی بہناکیں ندرگ اولی مرتبہ واجہ نبی و چچان دت دیستگت۔ ایشر اگردان و واجہ و ترس و لرزے زرت۔ تو اے رد اسورۃ مدثر نازل بوت۔ و یعنی جبریل امین گوں و تی اہلی مندر جاہ ”مستقر“ و تعلق دارگ و باوجود جہل و ایرکت و گوں واجہ نبی و ہمنکر نریک بوت کہ ہر دو کانی میاں نبی و چہ دو دست یا دو کاناں گیشتر فاصلہ نہ ات۔ آساعت و اللہ تعالیٰ و تی خاصیں بندہ (محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم) و سر آدمی دیم دات۔ غالباً چہ پیشی و مراد سورہ مدثر و اے آبات انت يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ اَلْحَقُّ يَا بَلْکِیْنِ دَگے چیزے احکام بہ بنت۔ (تنبیہ) ماں فَاکَنْ قَابِ قَوْسِیْنِ اَوْ اَدْنٰی و محققان گور و اف پے شک و نیاہنگ بلکیں اے قسم و ترکیب گوں سرچیں تاکید و مبالغہ و پے زیات و نفی و کیت۔ یعنی تعین کنان و چوش پیش دارگ مقصود نہ انت کہ قوسین و فاصلہ ات یا چہ آئی و ہم کمتر۔ البت ایتر بیان کنگی انت کہ بیچ جا و دروچ داب و چہ پیشی و زیات نہ ات و فیہ اقوال اُخْرٰی ذکر ہا المفسرون۔ و یعنی جبریل امین واجہ و گوں چچاں دیست و چہ دل و تر کے گوشگ کہ اے ساعت و چم راست راست و جبریل و گند گانت، چہ دابیں غلطی ننگانت کہ یک چیزے و دگے چیزے برانت۔ ماں چو گوشگ و واجہ و دل ہم راست ات، حق تعالیٰ ہے داب ماں پیغمبرانی دل و فرشتہ و معرفت و مان گیشیت و اگں نہ رسول و دت اے دل جی مبیست تو دگران و دل جی چہ کجا دست کپیت۔ و یعنی وحی دیم دیوک و آروکیں فرشتہ کہ آئی و صورت و سیرت مزن پاکیزہ و فہم و حفظ و غیرہ و تمام قوت کامل و پدا ہمنکر قریب بو ان و وحی و اسر کیت کہ پیغمبر آثر اگوں و تی چم و بگندیت آئی و صافیں دروشنیں دل آئی و تصدیق و بگنت تو زانا ماچشیں چچاں کتگیں چیزے شمارا حق حاصل انت کہ آئی و درافصول و ناہودگیں بحث و تکرار بکنات و دجیرہ و واسطہ راہان و در بیچ انت۔ اذالم تر الہلال فسلم : لئالیں روہ بالا بصار۔

و الل حضرت شاہ صاحب نبش نہ کنت ”دومی برا حضرت جبریل ماں و تی اہلی صورت و دیست۔ معراج و شب و چہ ہفتیں آسماناں بالا کہ او داد رختے کتر و آسر حدت جہل و برزہ۔ جہل و مردم برزاشت نہ کنتت و برز و جہل و ایرکت نہ کنتت۔ ہائی و نریک و بہشت تی دیست۔ (تنبیہ) چوش کہ جنت و انگور، انار و غیرہ و دنیا و نیبگاں و میوگان و سر قیاس کنگ نہ بیت، ماں اشاں اشتراک محض نام نیگت، آگنر و درخت و ہم اے گزانی سرا بناید قیاس کنگ بہ بیت۔ اللہ و زانت کہ آگنر چہ دابیں گنرے۔ بہر حال آدرخت اے سرحد و آسرحد و سرا اوشتاگ۔ ہر اعمال و غیرہ چہ ادا سر کپنت و ہر احکام و غیرہ چہ اودا ایر کپنت، کلانی سرحد ہے کتر و درخت انت۔ چہ کلیں روایتاں ہے معلوم بیت کہ آئی و ہفت ڈال ماں ششی آسمان و آئی و تالانی ماں ہفتی آسمان و بیت۔ واللہ اعلم

و الل یعنی حق تعالیٰ و انوار و تجلیات آدرخت و مانیوشان انتت و فرشتیانی کثرت و وحی و عالم چوش ات کہ گوں ہر یک تاکے و یک فرشتہ نظر و آتگت۔ ماں لہتیں روایتاں ہست کہ ما یغشی سہر چکیں پروانہ انتت یعنی سک شرننگ کہ چرایاں گندگ و دل ہانگولیت بوارت۔ آساعت و درخت و رونق و بہار و آئی چسن و جمال اے داب ات کہ بیچ مخلوقی طاقتے آثر ماں لفظاں بیان کت نکنت۔ شاید ابن عباس و غیرہ قول و رو و ماں معراج و اللہ و دیدار واجہ نبی و ہر چیکہ بوت آئی و بیان ماں ہے آیت و ابہام و شامل و مندرج بہ بیت۔ چیا کہ پیشی آیتانی بابت و ماں عائشہ صدیقہ و حدیثاں گیش و گیوار موجود انت کہ چرایاں رویت رب مراد نہ انت، محض رویت جبریل مراد انت۔ ابن کثیر و چہ مجاہد و کہ آ ابن عباس و خاص ترین رفیق انت ماں ہے آیت و چیرا اے لفظان و درج کتگ : کَانَ اَعْصَانُ الْمِثْدَرَةِ لَوْ لَوْ اَوَّاقُوْتَا وَرَبُّ جَدِّ اَفْرَا هَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَأَى رَبَّهُ بِقَلْبِهِ۔ اے رویت چو نکتہ تہنا چہ قلب نہ ات بلکیں چہ قلب و بصر ہر دو بینان چہ دیدار و تی بہر سگانت۔ چوش کہ چہ ما رَاغَ الْبَصَرُ و ظاہر بیت۔ شاید پیشکا ابن عباس و ماں طبرانی و لہتیں روایتاں فرمائینت رَاةٌ مَرَّتَيْنِ مَرَّةً بِقَلْبِهِ وَمَرَّةً بِبَصَرِهِ اِذَا دُوْرُ جَارِگ و مطلب چوش بوت کہ ماں یحییٰ ساعت و دو داب و دیستی۔ (کہما قالوا فی الحدیث : النشق القمر بمکة مرتین) چہ ظاہری چم و ہم و چہ دل و چچاں ہم۔ لیکن یاد دارگ بہ بیت کہ اے رویت آنت انت کہ آئی و نفی ماں لَا تَدْرُکُهُ الْاَبْصَارُ و کنگ بوتگ۔ چیا کہ چرائی و عرض احاطہ و نفی کنگ انت۔ یعنی نگاہ آئی و احاطہ و کت نکنت۔ علاوہ چہ اشی، چہ ابن عباس و و ہرے سوال کنگ بوت کہ دعویٰ رویت آیت لَا تَدْرُکُهُ الْاَبْصَارُ و مخالف انت تو فرمائینتی وَیَحْکُ ذَاکَ اِذَا تَجَلَّى بِنُوْرِهِ الَّذِیْ هُوَ نُوْرُهُ (رواہ الترمذی) معلوم بوت کہ خداوند کریم و انوارات و تجلیات متفاوت انت لہتیں انوار قاہرہ للبصر انت، لہتیں نیستت۔ و رویت رب فی الجملہ ماں ہر دو میں در جہاں صادق کیت۔ و پیشکا گوں گوشگ بیت کنت کہ ہر درجہ رویت و مومان و ماں قیامت و نصیب بیت و ہر یکہ نگاہ تیز کنگ بنت کہ آیاں ہا تجلی و برداشت کت نکنت۔ آماں دنیا و کس را حال نہ بیت۔ البت یک خاصیں درجہ و رویت مئے واجہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و شب معراج و ابن عباس و روایت و رو و میسر بوت و ماں اے خصوصیت و بیچ ابن بشر واجہ و شہیدار و ہونڈ نہ انت۔ و ہم ہے انوار و تجلیات و فرق و تفاوت و ہمک رنجی و سر اترہ کنان و گوشگ بیت کنت کہ عائشہ و ابن عباس رضی اللہ عنہما و قولانی تہا بیچ دابیں تعارض نیست۔ شاید آنفی ماں یک درجے کنت و اے اثبات ماں دومی درجہ و کنگانت۔ ہے داب و ابو ذر و روایت رأیت نوراً و ماں نُورِ اِنِّیْ اَمْرَاہ و تطبیق ممکن انت۔ واللہ سبحانہ و تعالیٰ اعلم۔ و ۱۳ یعنی چم ہر چیکہ دیست گوں سر جی و دل جی و دیست نہ نگاہ چوٹ بو ان و راستیں و چپیں نمگ و شکل ات نہ چہ مبصر سر گوزان و دیم تر و شنت۔ بس ہا چہ سر اترت کئی و پیشدارگ مقصود مرادات۔ بادشاہانی دربارہ ہر چیکہ پیشدارگ بہ بیت آثرانہ چارگ ہر چیکہ پیشدارگ مبیست آئی و سر چچاں سک کنگ ہر دو میں عیب انت۔ واجہ نبی چہ اے ہر دو بیناں پاک ات۔ لکال ماں اِذْ یَغْشٰی الْمِثْدَرَةَ و فائدہ و ہر چیکہ بیابوتگ چرایاں امید دگر ہرچہ نمونہ دیستگت آیاں اللہ بہر زانت۔ و اکون کرادماغ کہ پرسد زباغبان : ببل چہ گفت و گل چہ شنید و صبا چہ کرد

ول یعنی آلام درد عظمت وجلال دارو کیں خدایہ مقابلہ ہے اے ادنائیں و ذلیلین چیزانی نام گرگ و شمارا شرم دامگیر بہ بیت۔ (تنبیہ) لات، عزی، مناة آیانی بتانی
 محبوبانی نام انت۔ چہ اشان لات طائف و نذو کیں مردمانی گوراسک بزرگ ات۔ مناة اوس، خنرج دخرامہ، مردمانی گوراء و عزی، اراقریش و بنی کنز و غیرہ
 چہ اے ہر دو مینان مسترز انتگت۔ آیانی نزیک اے اول عزی کہ آملکہ و نزیک ماں نخلہ ات، بدالات کہ اماں طائف ات، پداچہ درستاں آفرماں سومی درصہ مناة کہ آچہ
 باز دور مدینہ و نزیک اے واقع ات۔ علامہ یاقوت اے ماں محم البلدان اے ہے ترتیب تل کنگ۔ و نبشتہ فی کنگ کہ قریش، خانہ کعبہ و طواف کنان اے لفظا نش گوشنت
 واللات والعزی و مناة الثالثہ الاخری۔ ہولاء الغرائق العلی وات شفاعتھن لثرتی۔ ماں تفسیر و کتاباں اے نزق اے یک قصہ نے نقل کنگ کہ آجہور
 محمدین اے اصول اے سر درجہ صحت اے اگر چہ سر نہ بیت اگس

الثالثۃ الاخری ﴿۱۵﴾ الکم الذکر وله الانثی ﴿۱۶﴾ تک اذ اقسمة و

سومی گدی اے را و آیا بہ شتابنت مروں چک پ خدایہ جنیں چک۔ اے بہر کنگا و ہند بہر کنگ

ضیوی ﴿۱۷﴾ ان ہی الا اسماء سمیتہا انتم و اباءکم ما انزل

نا انصافیں و اے کل نام انت کہ نام بستگت آیانی شما و شتہ پت و پیرکان، نازل نہ کنگ

اللہ بہا من سلطان ان یتبعون الا الظن و ما تهوی الانفس و

اللہ بہ آتی ہیج دیسے و رند گیری نہ کنت مگر اظکل و چیزے کہ واہگ بہ کنت نفس

ولقد جاءہم من ربہم الہدی ﴿۱۸﴾ امر للانسان ما تمی ﴿۱۹﴾ فلیلہ

و بہ تحقیق سربوت آیانی چہ آیانی رب اہدایت فی کدی رسیت انسان اے ہر جیکہ بلوٹیت۔ گرا اخلہ دست اے

الآخرة و الاولى ﴿۲۰﴾ و کم من تک فی السموات لا تغنی شفاعتہم

انت خیر آجہان اے در آجہان اے و باز فرشتہ انت ماں آسماناں کہ فائدہ نہ دنت آیانی سفارش

شیء الا من بعد ان یرضی اللہ لمن یشاء و یرضی ان الذین

چیزے اے لا مگر رند چہ پیشی اے کہ اذن بدنت اللہ پ ہر کس اے بلوٹیت و رضا بہیت و بے شک ہا کساں

لا یؤفنون بالآخرة لیسئون الملیکۃ سمیتہ الانثی ﴿۲۱﴾ و ما

کہ یقین نہ دارنت بہ آخرت اے البت نام بدنت فرشتیان اے جنینی نام۔ ونست انت

لہم بہ من علم ان یتبعون الا الظن و ان الظن لا یغنی

آیان اے بارو اے ہیج علم۔ و نہ کنت رند گیری مگر گمان اے۔ و بیشک گمان نفع نہ دنت

من الحق شیئا ﴿۲۲﴾ فاعرض عن من تولیٰ ہ عن ذکرنا و لم یرد

حق اے بابت عجزے و گرا ایدم اے بہترین چہ ہا کس کہ وئی دیم ترینتی چہ سے یاد اے و ہیج نہ لوٹیت

الا الحیوة الدنیا ﴿۲۳﴾ ذلک مبلغہم من العلم ان ربک ہو

مگر دنیا اے تندر۔ بس داں ہے حد سربوت آیانی علم و تحقیق تھی رب

اعلم بہین ضل عن سبیلہ و هو اعلم بہ من اہتدی ﴿۲۴﴾ و للہ

زیات زانت کہ کئے گراہ بوت چہ آئی اے راہ اے، و آشر نزانت کہ کئے پ راہ اے کپت و خلائیگت

بتانی پرستش اے دست کپیت، دست کپو کیں چیزہ انت کہ اللہ بدنت۔ و یعنی اے بت چہ حقیقت دارنت آسمان اے جاہ مندریں مقرب فرشتیان سفارش ہم ہیج درد

نہ وارت۔ البت اللہ پاک ہر کس اے حق اے سفارش کنگ و حکم بدنت و چہ اتی اے راہی بہ بیت تو بیشک اود سفارش کار دات کنت۔ اے ظاہری گپے کہ آئی اے بتان اے
 سفارش اے حکم داتگ و نہ آچہ کافراں راہی انت۔ و یعنی ہر کس اے آخرت اے سرائیقین نہ انت آچہ سزا اے بے فکر بو ان اے ہنچیں شوخی کنت مثلاً فرشتیان اے جنیں آدم قرار دیان اے
 خدایہ جنگ گوشنت۔ اے گپ محض آیانی جہالت اے سر ادالت کنت۔ شر فرشتیان مردیں و جنیں بوگ اے گوں ہے واسطہ اے وہ خدایہ اولاد چونکا بوت کنت اے آیا حقین
 و راستیں جبر اے سرفاقم بوگ اے واسطہ ہے دابیں اظکلاں و ناہودگیں وہاں کار دیماشت کنت و آیا اظکل و تخمینہ بہ حقین حقیقتانی جاگہ اے کپت کنت اے۔ و یعنی ہر کس اے
 فکر ہے چنت روچی زندگی اے ارد گرد تر و تاب بکنت کہ ماں ہائی اے گلا نیش بو ان اے کدی خدایہ و آخرت اے نیمگ اے دلگوش گور مکت تھی نبی آئی اے بک بک دل اے جاگہ مدہے

مازل

درحقیقت اے آچہ اے اصلیت دارنت تو شاید ہے بہ بیت کہ
 واجہ ماں مسلمان و کافراں اے ہر تہوریں محی اے سورت
 و نت۔ کافراں عادت ات کہ مخلوق اے قرآن اشنگ ہر
 مدینت و توک تلالاں گرا پید اکتنت کما قال تعالیٰ :
 وَقَالَ الْيَتِيمُ كَفَرُوا وَالْاَسْمَاءُ هَذَا الْقُرْآنُ
 وَالْعَوَاقِبُ لَكُمْ تَعْلَبُونَ (حکم السجۃ ۴۷)
 اے اے آیت تی و نت تو یک کافراں شیطلہ اے شاید
 واجہ اے آواز وئی آواز شامل کنان اے واجہ اے لب و لہجہ
 بہ لفظاں چہ وہ پ اے کشتنت کہ آیانی زبان ہر سداشتگ
 انت تلک الغرائق العلی الذیم ترا ماں تبیر و اداء
 تصرف بو ان اے جبر چہ کجا داں کجا شت و سربوت۔ و اگس
 ظاہریں گپے کہ نبی اے زبان اے سر اشیطان اے چشیں تسلط
 کدی حاصل بوت کنت۔ و ہا چیز کہ دیم ترا باطل قرار
 دیگ بیت آئی اے تو سبب اے چہ معنی۔

ول یاقوت اے ماں محم البلدان اے نبشتہ کنگ کہ کافراں
 اے بتان اے خدایہ جنگ گوشنتش نوں اول تو خدا
 لم یلد و لو یولد انت و بند خیر اولاد اے نظریہ اگر قبول
 کنگ بہ بیت پدا ہم اے دابیں تقسیم و و نڈ کنگ سک
 گندگ و ناہودگیں گپے کہ شما پ و تا بجکاں شات بمن ات و
 ماں خدایہ و نڈ باری اے چکاں بگیشین ات اے العیاد باشا
 و یعنی سنگ و درختانی چیزے نامش بستگت کہ اشانی
 خدائی اے بابت اے ہیج نبوت نیست بلکہیں اشی اے بر خفلا
 دلائل موجود انت اشان اے وئی دل تب اے توری جنکانی
 نام بدے ات یا بجکانی یاد کہ ہر جیکہ شے دل بکشتیت
 اے خشکیں گپ انت کہ اشانی پشت اے ہیج حقیقت نیست
 وک یعنی باوجودیکہ چہ اللہ پاک اے طرف اے ہدایت اے روشنی
 سربوتگ و آئی اے تجکیں راہ اے نون دانگ مگر اے اعمقان
 ماں ہا وہم و واہگانی تاریکیاں گرا فارت ہر جیکہ ناہودگیں
 اظکل ماں وئی دل اے بستش و ماں دل اے اومانے جاہ جت
 ہا داب اے علمش کت، گوں تحقیق و بصیرت اے راہ اے اشان
 ہیج تعلق دارگ نہ لوٹنت۔ و یعنی اشان چوش فہمت کہ
 اے بت سے سفارشی بہت اے معنی خیالات و واہگانت
 زانا انسان ہر چہ واہگے کنت لازماً آزاد ست کپیت
 اے خبر یاد دارگ لوٹیت کہ دنیا و آخرت اے کل خیر اللہ پاک اے
 دست انت۔ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت "یعنی چہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

آپ خدا دیم تاب دیوک انت ہمیشکا شام ہم چہ آئی ناشیں ونا ہودگیں کاراں دیم تاب دے ات آکر سورج لگی ات تو قتی حق اداکت چہ اے دابیں بد کردارین مردمان حق قبول کنگ ء
 امیت دارگ وپریشان و غمناک بوگ بے کاریں کپے۔ اشانی و عقل بس ہے دنیا ء نقصان ء سرسیت۔ چرائی ء ہما دیم اشانی عقل شت نہ کنت۔ آپے زانت کہ مرک ء یدماں حقیقی
 مالک ء عدالت ء حاضر بوان ء ذرہ ذرہ حساب دیگی انت۔ آیانی تمائیں علم ء جہد ایوک ء جود لوت ء لاپے پڑ کنگ و شہوت ء آس ء توسینگ انت۔ و یعنی ہر کس ء
 گمراہی ء کشک گپت و ہر کس ء ہدایت ء راہ پر و تاشات کت آکلان ء آیانی چہیں جوہراں اللہ نقل لہ چہ ازل ء زانت و بے رو ء تمام کاراں انجام گزرت۔ ہزار دست
 یاد بجن آئی ء علم ء بر خلات ہج بوت نہ کنت۔ ہم آہ و تی سر جیں علم ء رو ء گوں ہر کس راست راست ء ہمایانی حالانی مناسب ء معاملہ کنت ہمیشکا شام و تار اچہ ایشاں
 یک کردارات و اے دشمنان دین ء معاملہ خدا ء حوالہ بکن ات۔ ۱۲

ہمہ صفحہ ء فوائد : دل یعنی ہر شخص ء

احوال آرا معلوم وزمین و آسمان ء ہر چیز ء سرا آئی ء قبضہ
 گڈاچہ نیک و بد ء بدلہ دیگ ء آرا کتام چیز دورداشت
 کنت بلکیں اگں شری ء بچارے تو زمین و آسمان ء اے
 کلیں کارگاہ بے سبب ء پیدا کنگ بوتگ کہ بریشی نتیجہ
 زندہ ہا قی ء یک دگہ غیر فانی نظائے قائم کنگ بہ بیت کہ اودا
 بدیں مردمان آیانی بدیں کارانی مزدور سیت و نیکیں مردمان
 آیانی نیکیں کارانی بدلہ ء قسریں مزدور دیگ بہ بیت۔
 دل گناہ کبیرہ و صغیرہ ء فرق ماں سورہ نساء ء فوائد
 گوشتنگ۔ ماں لم ء تفسیر ء جنت اقوال انت۔ لہتین ء
 گوشتنگ کہ گناہ ء ہر خیالات و غیرہ مال دل ء بیابنت
 اگں آیان ء بہ عمل ء آرگ مہیت آیان لعم گوشتنگ بنت
 لہتین ء صغیرہ گناہ مراد گنتگنت۔ لہتین ء گوشتنگ کہ
 ہرچ گناہ ء سدا اصرار مکنت یا آئی ء ہیل دار مہیت یاچہ
 ہرچ گناہ ء توبہ بکنت ہما مراد انت۔ بہ منے خیال ء بہترین
 تفسیر ہا انت کہ مترجم محقق قدس روح ء ماں سورہ نساء ء
 فوائد ء اختیار کنگ۔ دل ہمیشکا چہ بازیں خوردیں مزنیں
 گناہاں درگزر کنت یعنی پہل کنت و توبہ ء قبول فرمائینت
 گنہ گار ء دلپروش نہ کنت۔ اگں ہر یک خوردیں و مزنیں خطا ء
 سر گرفت بکنت گڈاچہ بندہ در ہج جا کہ پشت نہ کسبت۔
 دل اگں تقوی ء چیزے توفیق اللہ تعالیٰ ء بخشات تو مزنی کن
 ووتارا بہ بزرگانی صف ء حساب مکن۔ آکلانی بزرگی و پاکباز
 ء خوب زانت وچہ ہما وقت ء زانت و دہے تو ماں آ
 ہستی ء دائرہ ء قدم نہ جگت۔ مردم ء بایدانت کہ قتی
 اصلیت ء شمشکار مہیت کہ آئی ء بنگی چہ خاک ء انت۔
 پدا ماں مات شکم ء تہا روکیان ء چہ نا پاکیں خون ء ردوم
 حاصل کنان بوتگ چرائی ء رندا آچینکر گوں جسمانی و روحانی
 نروریان دوچار بوتگ۔ آخر ء اگں اللہ تعالیٰ ء محض چہ
 قتی مہربانی ء یک بلندیں منصبے عطا فرمائینت تو آرا باید نہ
 انت کہ مزنیں دعویٰ بکنت و ہر کس واقفقی بنت، آیان
 چشیں دعویٰ کنان ء شرمندی محسوس کنت و بے گوشت
 کہ ہوں ہم بہ سر جی ء چہ کمزوریاں پاک بوگ بشریت ء حد
 درات۔ چیزے نہ چیزے آلودگی ہر کس ء الم بیت الا
 من عصمہ اللہ۔ دل یعنی قتی اصل ء شمشوشان ء
 چہ قتی خالق و مالک ء طرف ء دیم ء تاب دات۔

۵۳ النجم ۸۱۱ قال فإخطبكم ۲۴

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا
 ہرچیکہ ماں آسمانان انت و ہرچیکہ ماں زمین انت تاکہ آبدلہ بدنت بدکاران ء آیانی کت گیں کاراں
 وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنَىٰ ۗ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ
 و تاکہ بدلہ بدنت نکو کاران ء بہ نیکی ء راہ بندہ دل ہا کساں کہ ہرگزینت چہ مزنیں
 الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۗ هُوَ أَعْلَمُ
 گناہاں وچہ بیجانی ء کاراں ابید چہ غیر گناہاں دل بے شک تہی رب ء بخشش بازت دل آزیات زانت
 بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِنَّكُمْ أُجْتَبْتُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
 شمارا و ہدیچہ پیدا کتی شمارا چہ زمین ء و و ہدیچہ شمارا انت چک ماں قتی ماتانے لاپاے
 فَلَا تَزْكُوا أَنفُسَكُمْ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ۗ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي
 گڈا امر ساڑا بیت قتی جنراں ء خدا وانا ترا نت بہ ہر کس کہ پرہیزگاریت آیا دیت تو ہما کس کہ
 تَوَلَّىٰ ۗ وَاعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ۗ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوَيْتُمْ
 روگردان بوت دداتی کیں مال و سکد بوت دل آیا آئی ء گور ء ہست غیب علم گڈا ہک چیز ء ہج گزرت
 أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُفْحِ مُوسَىٰ ۗ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۗ إِلَّا تَزْمُرُ
 آیا خبر دیگ بوت بہ ہرچیکہ ماں موسیٰ ء صحیفیاں ہست و ابراہیم ء ہما کہ تمامی کت قتی قولت ایکہ چست کنت
 وَأَنْزَلْنَا مِنْ سَمَوَاتِنَا مَاءً مُّسَدِّدًا وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 ہج چست کتو کے بار ء دومی کس ء دل وایکہ نزسیت انسان ء مگر ہرچیکہ کتگی دل و بہ تحقیق
 سَعِيَةً سَوْفَ يَرَىٰ ۗ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ۗ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ
 قتی کت گیں زوت گزرت۔ گڈا دیگ بیت آرا بدلا بہ تمامی ء دل ہمیشکا تہی رب ء نیم ء انت
 الْمُنْتَهَىٰ ۗ إِنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۗ وَ أَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَىٰ ۗ
 و تری۔ دل و بیشک ہمانی کندینت و گریو اینتیت و بے شک ہمانی موت دنت و زندگ کنت
 وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَ الْجَيْنَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۗ مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۗ
 و بیشک ہمانی پیدا کنت دومی جنس نر و مادگ ء دل چہ نطفہ ء و ہدیچہ پٹینگ بیت

منزل،

آرگ ء لگت پدا آئی ء دل سک تررت ء مجاہد و غیرہ نہیںت کہ اے آیات ولید بن مغیرہ ء بارو ء نازل بوترت۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم ء گیاں اشکان ء آرا
 اسلام ء طرف ء کیں حب پیو بوتگت وچہ کفر ء سزا ء ترسان قریب ات کہ مسلمان بہ بیت، یک کافر ء گوں آئی گوشت کہ جو مکن، من نئی کلیں گناہان ء
 بہ دنی سزا زوراں چہ تہی جانب ء من سزا ء برداشت کنان بے بشرط ایشنت کہ اینکر مال و زرمن ء بدے۔ آئی ء عویدہ کت و مقرر کتگیں رقم ء چیزے قسط
 ادا کنان ء باقی مال ء دیگ ء چہ انکاری بوت۔ اے جاوڑ ء و اعطی قلیلاً ء اکڈی ء معنی چوش بنت کہ چیزے مال داتی و پدا دستی کشت۔ دل یعنی زانا
 آئی ء غیب ء خیر دیگت کہ آسندہ۔ آئی ء کفر ء سزا دیگ نہ بیت و دومی کس ء بہ دنی ء دیان ء موت چہ عذاب ء رستگار بیت۔ دل یعنی ابراہیم

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ماں وقتی قول و قرار و وعدہ و پابندی اور ثابت قدم بولت والہ حقوق سرجمی ادا کنت و آئی حکمانی زندگی کے لئے کتنا ہی نہ کنت۔ فلا یعنی ماں واجہ موسیٰ و واجہ ابراہیم صحیفیاں اے مضمون ہست ات کہ خدائے گورے کتم مجرمے دومی بار بار بے وقتی بڑے زرت نکنت، ہر کسے وقتی وقتی جواب وت دیگی انت۔ فلا یعنی انسان کوشش کنان ہر کسے و کمائی کے کنت آہمانی نیگنت۔ جوش بولت نہ کنت کہ آگرے و نیکیاں بچلا نیت و بزوریت۔ باقی کسے وت چہ وقتی رضاء وقتی ہتس حقوق دگہ کسے و بدنت و اللہ آرا منظور بکنت، آگپ جد انت کہ آئی و تفصیل چہ حدیث و فقہ معلوم بیت کنت۔ فلا یعنی ہر کسے و کوشش بھمانی و دیما ایرنگ بیت و آرا پورہ پورہ بدلہ دیگ بیت۔ فلا یعنی تمام علوم و افکار و وجود و رد و انتہا بھمانی و سرا بیت و کلان و آفرکار بھمانی و گورے روگی انت، چہ بھمانی ہر کسے نیکی و بدی و برورد دست کبیت و فلا یعنی ماں اے دنیا و تمام متضاد و متقابل حالتان و بھمانی و پیدا کنت، خیر و شر و خالق ہم وت انت۔ وقتی یا غم و جاوران و دیم دیگ، کندینگ، گریوانینگ، گشگ زندہ بھمانی دیگ و کسے و نر، و کسے و مادگ جوڑ کنگ بھمانی وقتی کار انت۔

ہم صفحہ و فوائد: فلا یعنی ہر کسے چہ بیک ترنچے آب و نرو مادہ پیدا کنت، دوبارہ پیدا کنگ پرانی چون مشکل انت (اے میا بچی بچہ بیک پیدا نش دومی پیدا نش و سرا منتبہ کت) فلا یعنی مال و خزانہ، جائداد و جاگیر گل بھمانی و داتنگین انت و ہتس و آقنی و معنی افقر کنگ یعنی بھمانی و کسے و غنی و کسے و فقیر جوڑ کت۔ اے معنی چہ پیشی سیاق و مناسبت لوم بیت چیا کہ متقابل چیزانی ذکر بوان و پیدا کنت۔ و اگس پیشی مطلب گرگ بہر بیت تو آتی و معنی اہلاک یارگ بیت کہ آئی و ذکر دیما پیدا کنت۔ یعنی خزانہ و مال و زر دیان و و ہاگیش کنت و ہماوت مزن مزین زرداراں و زور مندین تو ماں تباہ و برباد کنت۔ فلا شعری ایک باز مزین ہستارے کہ آرا ہتس عرب و پرستش کنگ و جوش ہمتگش کہ ان عالم و احوال و آئی باز اثر دار و کنت۔ ادا شون دات کہ بشعری و ربہم اللہ انت۔ دنیا و کل سرو چہ بھمانی و دست قدرت و انت۔ بشعری بزکار ہم یک ادنا میں مزدورے و پچا آئی و حکم و پورہ کنت۔ ماں آئی و جزو ہم مستقل تا شریح نیست۔ فلا یعنی حضرت ہود علیہ السلام و قوم۔ فلا کہ داں صد ہا سال خدائے پیغمبر حضرت نوح علیہ السلام و ترنڈیں ایذا سرکنان بوتنت کہ چہ آئیانی دانگ و انسان و جگر تر کیت و پورہ زندگی آئیو کسے مرد ماں یک مثلے قائم ٹی کت و شت۔ فلا یعنی سنگانی ہور و باران (اے قوم لوط و میت گانی ذکر انت)

فلا یعنی اے دابہں فسادی ظالماں و سرکشانی تباہ و برباد کنگ ہم یک مزین نشانیں انعامے۔ آیا اے رنگ و نعمتانی گندگ و باوجود انسان وقتی رب و احساناں دیما نیابت و آیاں دروغ بند کنت۔ فلا یعنی حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم مجرمان و بے داب و چہ بدیں انجام و ترسینت، جوش کہ چہ آئی و پیشی نبیاں مردمان و ترسینتگت۔ فلا یعنی قیامت بس نزدیک رستگ کہ آئی راستیں و ہدے، بغیر چہ اللہ و دگر کس ظاہر کنگ پیش دارگ تونیت۔ و وہدے کہ مقررین

دنت بدیت تو ہیج طاقت آرا گلکینت نہ کنت۔ مگر آچوش نواہیت۔ فلا یعنی قیامت و آئی و نزدیک و ذکر و اشکنان و بیدات کہ چہ خدائے خوف و گریوگ و بگنت و پریشان بوان و پورہ وقتی رستگاری و چیزے تیاری بکنت، مگر شمارشی و برخلاف تعجب کن ات و کذرات و غافل و بے فکر بوان و لیب و لباء و گلایش بدیت۔ فلا یعنی عقل مند و نہ براہیت کہ چہ وقتی انجام و غافل بوان و نصیحت و سرزنش و حیرانی سرا مسخرہ بکنت و قہقہہ بخت۔ بلکہیں پرانی لازم انت کہ بندگی و راہ و اختیار بکنت و فرمانبرداری و تابعداری و کسک و قبول کنان و وقتی پیشانی و خداوند قہار و دیما جہل بکنت۔ (تنبیہ) ماں روایتاں ہست کہ واجہ نبی و سورہ نجم و وانان و سجدہ و شت و تمام مسلمان و مشرک کہ حاضر انت سجدہ و کپتنت۔ حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ نبشتہ کنت کہ آساعت و ایشاں کلان و ایک خداوندی

دنت بدیت تو ہیج طاقت آرا گلکینت نہ کنت۔ مگر آچوش نواہیت۔ فلا یعنی قیامت و آئی و نزدیک و ذکر و اشکنان و بیدات کہ چہ خدائے خوف و گریوگ و بگنت و پریشان بوان و پورہ وقتی رستگاری و چیزے تیاری بکنت، مگر شمارشی و برخلاف تعجب کن ات و کذرات و غافل و بے فکر بوان و لیب و لباء و گلایش بدیت۔ فلا یعنی عقل مند و نہ براہیت کہ چہ وقتی انجام و غافل بوان و نصیحت و سرزنش و حیرانی سرا مسخرہ بکنت و قہقہہ بخت۔ بلکہیں پرانی لازم انت کہ بندگی و راہ و اختیار بکنت و فرمانبرداری و تابعداری و کسک و قبول کنان و وقتی پیشانی و خداوند قہار و دیما جہل بکنت۔ (تنبیہ) ماں روایتاں ہست کہ واجہ نبی و سورہ نجم و وانان و سجدہ و شت و تمام مسلمان و مشرک کہ حاضر انت سجدہ و کپتنت۔ حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ نبشتہ کنت کہ آساعت و ایشاں کلان و ایک خداوندی

دنت بدیت تو ہیج طاقت آرا گلکینت نہ کنت۔ مگر آچوش نواہیت۔ فلا یعنی قیامت و آئی و نزدیک و ذکر و اشکنان و بیدات کہ چہ خدائے خوف و گریوگ و بگنت و پریشان بوان و پورہ وقتی رستگاری و چیزے تیاری بکنت، مگر شمارشی و برخلاف تعجب کن ات و کذرات و غافل و بے فکر بوان و لیب و لباء و گلایش بدیت۔ فلا یعنی عقل مند و نہ براہیت کہ چہ وقتی انجام و غافل بوان و نصیحت و سرزنش و حیرانی سرا مسخرہ بکنت و قہقہہ بخت۔ بلکہیں پرانی لازم انت کہ بندگی و راہ و اختیار بکنت و فرمانبرداری و تابعداری و کسک و قبول کنان و وقتی پیشانی و خداوند قہار و دیما جہل بکنت۔ (تنبیہ) ماں روایتاں ہست کہ واجہ نبی و سورہ نجم و وانان و سجدہ و شت و تمام مسلمان و مشرک کہ حاضر انت سجدہ و کپتنت۔ حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ نبشتہ کنت کہ آساعت و ایشاں کلان و ایک خداوندی

دنت بدیت تو ہیج طاقت آرا گلکینت نہ کنت۔ مگر آچوش نواہیت۔ فلا یعنی قیامت و آئی و نزدیک و ذکر و اشکنان و بیدات کہ چہ خدائے خوف و گریوگ و بگنت و پریشان بوان و پورہ وقتی رستگاری و چیزے تیاری بکنت، مگر شمارشی و برخلاف تعجب کن ات و کذرات و غافل و بے فکر بوان و لیب و لباء و گلایش بدیت۔ فلا یعنی عقل مند و نہ براہیت کہ چہ وقتی انجام و غافل بوان و نصیحت و سرزنش و حیرانی سرا مسخرہ بکنت و قہقہہ بخت۔ بلکہیں پرانی لازم انت کہ بندگی و راہ و اختیار بکنت و فرمانبرداری و تابعداری و کسک و قبول کنان و وقتی پیشانی و خداوند قہار و دیما جہل بکنت۔ (تنبیہ) ماں روایتاں ہست کہ واجہ نبی و سورہ نجم و وانان و سجدہ و شت و تمام مسلمان و مشرک کہ حاضر انت سجدہ و کپتنت۔ حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ نبشتہ کنت کہ آساعت و ایشاں کلان و ایک خداوندی

دنت بدیت تو ہیج طاقت آرا گلکینت نہ کنت۔ مگر آچوش نواہیت۔ فلا یعنی قیامت و آئی و نزدیک و ذکر و اشکنان و بیدات کہ چہ خدائے خوف و گریوگ و بگنت و پریشان بوان و پورہ وقتی رستگاری و چیزے تیاری بکنت، مگر شمارشی و برخلاف تعجب کن ات و کذرات و غافل و بے فکر بوان و لیب و لباء و گلایش بدیت۔ فلا یعنی عقل مند و نہ براہیت کہ چہ وقتی انجام و غافل بوان و نصیحت و سرزنش و حیرانی سرا مسخرہ بکنت و قہقہہ بخت۔ بلکہیں پرانی لازم انت کہ بندگی و راہ و اختیار بکنت و فرمانبرداری و تابعداری و کسک و قبول کنان و وقتی پیشانی و خداوند قہار و دیما جہل بکنت۔ (تنبیہ) ماں روایتاں ہست کہ واجہ نبی و سورہ نجم و وانان و سجدہ و شت و تمام مسلمان و مشرک کہ حاضر انت سجدہ و کپتنت۔ حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ نبشتہ کنت کہ آساعت و ایشاں کلان و ایک خداوندی

دنت بدیت تو ہیج طاقت آرا گلکینت نہ کنت۔ مگر آچوش نواہیت۔ فلا یعنی قیامت و آئی و نزدیک و ذکر و اشکنان و بیدات کہ چہ خدائے خوف و گریوگ و بگنت و پریشان بوان و پورہ وقتی رستگاری و چیزے تیاری بکنت، مگر شمارشی و برخلاف تعجب کن ات و کذرات و غافل و بے فکر بوان و لیب و لباء و گلایش بدیت۔ فلا یعنی عقل مند و نہ براہیت کہ چہ وقتی انجام و غافل بوان و نصیحت و سرزنش و حیرانی سرا مسخرہ بکنت و قہقہہ بخت۔ بلکہیں پرانی لازم انت کہ بندگی و راہ و اختیار بکنت و فرمانبرداری و تابعداری و کسک و قبول کنان و وقتی پیشانی و خداوند قہار و دیما جہل بکنت۔ (تنبیہ) ماں روایتاں ہست کہ واجہ نبی و سورہ نجم و وانان و سجدہ و شت و تمام مسلمان و مشرک کہ حاضر انت سجدہ و کپتنت۔ حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ نبشتہ کنت کہ آساعت و ایشاں کلان و ایک خداوندی

دنت بدیت تو ہیج طاقت آرا گلکینت نہ کنت۔ مگر آچوش نواہیت۔ فلا یعنی قیامت و آئی و نزدیک و ذکر و اشکنان و بیدات کہ چہ خدائے خوف و گریوگ و بگنت و پریشان بوان و پورہ وقتی رستگاری و چیزے تیاری بکنت، مگر شمارشی و برخلاف تعجب کن ات و کذرات و غافل و بے فکر بوان و لیب و لباء و گلایش بدیت۔ فلا یعنی عقل مند و نہ براہیت کہ چہ وقتی انجام و غافل بوان و نصیحت و سرزنش و حیرانی سرا مسخرہ بکنت و قہقہہ بخت۔ بلکہیں پرانی لازم انت کہ بندگی و راہ و اختیار بکنت و فرمانبرداری و تابعداری و کسک و قبول کنان و وقتی پیشانی و خداوند قہار و دیما جہل بکنت۔ (تنبیہ) ماں روایتاں ہست کہ واجہ نبی و سورہ نجم و وانان و سجدہ و شت و تمام مسلمان و مشرک کہ حاضر انت سجدہ و کپتنت۔ حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ نبشتہ کنت کہ آساعت و ایشاں کلان و ایک خداوندی

وَأَنْ عَلَيْكَ النَّشْأَةُ الْآخِرَى ۳۴ وَأَنْ هُوَ غَنِيٌّ وَأَقْنَى ۳۵ وَاللَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى ۳۶ وَأَنْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ۳۷ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۳۸ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۳۹ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۰ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۱ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۲ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۳ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۴ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۵ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۶ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۷ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۸ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۴۹ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۰ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۱ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۲ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۳ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۴ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۵ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۶ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۷ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۸ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۵۹ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۰ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۱ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۲ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۳ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۴ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۵ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۶ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۷ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۸ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۶۹ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۰ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۱ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۲ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۳ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۴ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۵ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۶ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۷ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۸ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۷۹ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۰ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۱ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۲ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۳ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۴ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۵ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۶ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۷ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۸ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۸۹ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۰ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۱ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۲ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۳ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۴ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۵ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۶ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۷ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۸ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۹۹ وَتَسْمُودًا فَمَا بَقِيَ ۱۰۰

دنت بدیت تو ہیج طاقت آرا گلکینت نہ کنت۔ مگر آچوش نواہیت۔ فلا یعنی قیامت و آئی و نزدیک و ذکر و اشکنان و بیدات کہ چہ خدائے خوف و گریوگ و بگنت و پریشان بوان و پورہ وقتی رستگاری و چیزے تیاری بکنت، مگر شمارشی و برخلاف تعجب کن ات و کذرات و غافل و بے فکر بوان و لیب و لباء و گلایش بدیت۔ فلا یعنی عقل مند و نہ براہیت کہ چہ وقتی انجام و غافل بوان و نصیحت و سرزنش و حیرانی سرا مسخرہ بکنت و قہقہہ بخت۔ بلکہیں پرانی لازم انت کہ بندگی و راہ و اختیار بکنت و فرمانبرداری و تابعداری و کسک و قبول کنان و وقتی پیشانی و خداوند قہار و دیما جہل بکنت۔ (تنبیہ) ماں روایتاں ہست کہ واجہ نبی و سورہ نجم و وانان و سجدہ و شت و تمام مسلمان و مشرک کہ حاضر انت سجدہ و کپتنت۔ حضرت شاہ ولی اللہ قدس سرہ نبشتہ کنت کہ آساعت و ایشاں کلان و ایک خداوندی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

سورجے گوزیت؟ دیا پیش داریت کی قیامت و آخرت و عذاب بہ دنی موسم و کیت۔ پر بازیں دین و تکذیب کو کواں چرائی و پیش ماں دنیا یک گوانی روچے آتنگ۔ و گوشش اے نوح! اگس تو چوتی خبراں دست نہ کشات تو شامادوک چین (سنگسار) کنگ بنیت۔ چوش گوش کہ چہ نہر و هکلائی ذرمیہ آئی و خبرش نشت و چکل دات۔ و لھتین و واژد چو و معنی چوش کنگ کہ اے دیوانہ و جتی اثر دار و کنت کہ جن و آشی و عقل چلاننگ د بزرنگ (العیاذ باللہ) و یعنی صد سال سرسوں کنگ و با وجود ہم و ہدے چریشاں بیچ کس دل اثر نہ زرت تو کڈ ابد دعائی کت و گوشتی او پروردگار! من چریشاں دل تنگ بوتگاں۔ ہدایت و بیم تراپ و بیچ تدبیر کارگر نہ بوت۔ نون شامہ اشاں و تی دین پیغمبر و بیرو بگو و سرزمین و یک کافرے ہن زندھاتی و میل۔ فل آپ ہنکر گوں ترندی و ترک، گوشے کہ آسان و پ بیچ بوتنت و چہ چہل زمین پر پردہ تر گشت۔ ہنکر آپ چہ زمین و پختگ بوت گوشے کہ نمایں زمین چسگانی یک مچیے بوت۔ پدا بزر و و چہل و اے گل آپ او ارواں چہ مقصد یک جا بوت کہ چہ پیش اللہ پاک آئی و فیصلہ کنگت۔

فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۖ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنقَعٍ ۗ
 ماں یک پچے شوہیں گوشے کنگ و کہ گو بیت مردمان گوشے کہ آیاں نچانی بندانت چہ بن و و لگ بو کنگت و
 فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ۗ ۱۱ ۖ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
 گڈا چون ات منی عذاب و ترسینگ۔ و تحقیق ما آسان کت قرآن گڈا ہست انت کے
 مُدْكِرٍ ۗ ۱۲ ۖ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۗ ۱۳ ۖ فَقَالُوا آلِئِنَّآ اِشْرَآءُ مَا وَاٰدَانَا ۗ ۱۴ ۖ فَتَلَّهَا
 پنت گروگ۔ دروغ بندت ثمود قوم و ترسینگ کان و پدا گوشش آیا یک مرے و کہ چہ ما انت آئی زبیر گری کہ بنیں
 اِنَّا اِذَا الْغَيِّ ضَلَّلٌ ۗ ۱۵ ۖ وَسُعُرٍ ۗ ۱۶ ۖ اَلْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنا بِلْهُو
 گڈا ما البت ماں گڈا ہی دیوانگی و ایرے و آیا نازل بوت پنت آئی سرا چہ مے کلانی در میان و بلکیل ہست
 كَذَّابٍ اَشْرٍ ۗ ۱۷ ۖ سَيَعْلَمُونَ غَدًا ۗ ۱۸ ۖ مِنَ الْكُذَّابِ الْاَشْرِ ۗ ۱۹ ۖ اِنَّا اُرْسَلْنَا
 دروغ بند و بٹاکی و زوت معلوم دار بنت بانڈت و کہ کئے انت دروغ بند و بٹاکی و تحقیق ما ہم نہیں
 النَّاقَةَ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۗ ۲۰ ۖ وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَاءَ
 یک ڈی پیے پر آیانی آزمائش و گڈا رہ چار ہو آیانی و مبر و بدار و و خبر دار کن آیانی و کریشک آپ
 قَسَمَةٌ لِّبَيْنِهِمْ كُلِّ شَرِبٍ مُّحْتَضِرٍ ۗ ۲۱ ۖ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى
 ہر و بٹاکی ماں آیانی میانجی و ہر چے و تی باری باری انت کہ ضرورت و گڈا اتوار پر جوش و تی حمراہ گڈا دست دراجی کت
 فَعَقَّرْ ۗ ۲۲ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ۗ ۲۳ ۖ اِنَّا اُرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً
 و برت تی و گڈا چون ات منی عذاب و منی ترسینگ۔ بیشک ما ہم دات آیانی سرا یک جیہا لے
 وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ۗ ۲۴ ۖ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ
 گڈا بوتنت آیانی مثل کنگیں و اٹ کنگ گانی و تحقیق ما آسان کت قرآن پ نصیحت و
 فَهَلْ مِنْ مُّدْكِرٍ ۗ ۲۵ ۖ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۗ ۲۶ ۖ اِنَّا اُرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 گڈا ہستنت کسے پنت گروگ۔ دروغ بندت قوم و ترسینگ کان و گڈا بیشک ما ہم دات آیانی سرا
 حَاصِبًا ۗ ۲۷ ۖ اِلَّا لُوطًا نَّجَّيْنَاهُمْ بِسِحْرِ ۗ ۲۸ ۖ نَعْمَةً لِّمَنْ عِنْدَنَا كَذٰلِكَ
 طوفان و کانی ہو و ابید لوط و لوگ و، رشکار کت آیانی باحکاہ و وہ و چہ مہربانی و مے و تی۔ ہے داب و

و لا یعنی ہا ہینا کیں طوفان و و ہدے نوح و بوجگ پر مے حفاظت و سرگئی گوں مرن امی و رو کایت۔ فلا یعنی حضرت نوح علیہ السلام و بے قدری اش کت اللہ و خبرانی انکارش کت۔ اے ہے خبرانی سزا بوت کہ آیاں رست۔ فلا یعنی پر فکر دار و کیں مردمان ماں اے داستان و عبرت و نشانی انت یا مطلب چوش انت کہ مچی بوجگ و وجود ماں دنیا و ہا بوجگ قصہ و یاد و پرینوک اللہ تعالیٰ و مرن شانین قدرت و علامت انت لھتین گوشے کہ بعینہ ہا بوجگ و جن نوح چہ بعد داں مے و باقی ما انت کہ جودی و کوہ و سر اگنگ بوتنت۔ اے امت و مزاں ہم آرا دیست۔ واللہ اعلم فلا یعنی دستش کہ منی عذاب چون ہنماک منی ترسینگ چہ بکر جتی انت۔ فلا یعنی چہ قرآن نصیحت حاصل کنگ بالکل ارکان انت چہا کہ ترغیب (سکین دیک) و ترہیب (ترسینگ) و انذار و تبشیر و بابت و ہرچ مضامین ہست انت آپہر صاف، سہل و اثر کنوک انت۔ مگر کسے اے رد افکر و تران و ارادہ ہم بکنت تو کڈا البہمیت۔ (تنبیہ) آیت و مطلب چوش نہ انت کہ قرآن محض یک سطر کتا ہے کہ ماں آئی بیچ باریں نکتہ و چہیں اسرار نیست ہما ذات کہ آئی علم و خبر انت آئی و کلام و بار و اے داہیں گمان چونکا کنگ بیت۔ آیا اے فرض کنگ بہ بیت کہ وہدے انگوں بندھاں کلام کنت تو معاذ اللہ چہ تی بے حسابیہ موم و سورک بیت۔ یقینا ماں آئی و کلام و ہا جہلیں حقائق و باری گوں بنت کہ آیانی ماں دگہ کسے و کلام و شوہا ز کنگت بیکار انت، ہمیشکا ماں حدیث و ہست لا تنقضي عجا ئبہ (قرآن و عجائب و اسرار ہجر ہلاس بیوک نہ انت) امت و عالماں و ملت و حکیمان اے کتاب و دقائق و اسرار و پٹ و لوٹ و ہزار ہا احکام و درجگ و بردا و تی عمراں گوازیستنت پداہن آیانی ننونت کہ آئی و آخری بنگاہ و سر بہ بنت۔ ۱۲

مازل

پہ ماں ایک منحوس جوڑ بوتنگ تو گڈا مبارکس روح کتا باقی ماں نیت۔ ماں قرآن کریم و کیش و گوارا نیت کہ عذاب ہفت شب ہشت روح برابر ماں، نون پیش بدار باریں انوں ماں ہفتیں روحاں کتا روح چہ چوست خالی ماں نیت۔ فل قوم عاد و مزاں مرن جسم جان اردک و قدر انت لیکن گوات و طوفان آیانی چست کتا ن ہے داب و زمین و سر چکل و اگت چوشک مچ و کنگت و کسے ہند طال کشاں و زمین و سرا چکل بدنت۔ فل یعنی حضرت صالح علیہ السلام و دروغ بندش کت یک نبی و را دروغ بند کنگ و دستانی دروغ بند کنگ انت۔ چہا کہ ماں بن و اصول کل یک دومی و تصدیق کنوک انت۔ فل یعنی اے کتا م آسمانی فرشتہ نے نہ انت بلکیں مے دابیں یک مرے و اہم تہنا کہ نہ گوں آئی و قوت ہست و نہ راج واریت ہے لوطیت کہ مارا زیر بکنت و کلان و تی تا بعد از جوڑ بکنت۔ چوش سحر نہ بیت۔ اگس ماں اے لوپ و گرفتار بنیں تو چہ مرنیں ردکاری و احمی و گنوی کارے بیت۔ آ تو مارا ترس پیش داریت کہ من راقبول دار نہ بیت تو ماں آس و چکل دیک بیت

نَجَزِي مَنْ شَكَرَ ۱۵) وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالذُّرِّ ۱۶)

مابردن کسی که شکر کیست و تحقیق ترسینت آنی و آیان و چه منی عذاب گذرا بجزه اش کت به ترسینگان و

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَسَّنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي ۱۷)

و تحقیق آیان ہاں جبرائیل لوط علیہ السلام را چہ آنی و مہمان گذرانا بود کت آیان چنان ہاں نوح پیش ات منی عذاب و

وَنذِرُ ۱۸) وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۱۹) فَذُوقُوا

منی ترسینگان و تحقیق آنک آیان سراسحب بگاہی عذاب کہ مقرر ات - نون پیش ات

عَذَابِي وَنَذِرُ ۲۰) وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۲۱)

منی عذاب و منی ترسینگان و تحقیق ما آن کت قرآن پہ پخت و نصوت گذرا ہستنت کسے پخت گروگ

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ ۲۲) كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّبَتْهَا فَذُوقُوا عَذَابِي ۲۳)

و تحقیق آنکنت فرعونیا گور و ترسینگان ہاں آیان منی نشانیاں و دروغ بند کت گذرا کت آیان چورگ

عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ۲۴) الْكَافِرُ كَخَيْرٍ وَمَنْ أُولِيكُمْ أَمْرٌ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي

رافضلیں زور مند و ہاں آیا شے منکر بہر انت چہ آدرستاں یا بہ شما ویلی انت ماں

الرُّبْرِ ۲۵) أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ۲۶) سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ

کتا ہاں - آیا گوشتنت ما تمام بیر گرو کیں و نون شکست و ارت اسے ہت و

يُولُونَ الدُّبُرَ ۲۷) بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرٌ ۲۸)

چھنت پشتت ماں دیان و ہاں بلکیں قیامت آیان و عذرا و ہدانت و قیامت ترندتر و تہل تر انت و

إِنَّ الْبُجْرَمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسَعَرَ ۲۹) يُومِرُ لِيُسْجَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ

بیشک گہگار ماں گراھے و دیوانگی و انت - یاد کن روچ کہ کتان کنگ بنت ماں دوزخ و

وَجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۳۰) إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۳۱) وَ

دیم پہ چیر - پیش ات تا آدوزخ و ہاں بیشک ہر چیزے و پیدا کت اندازہ و سرا و

مَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَّهِ بِالْبَصْرِ ۳۲) وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ

نیست انت منی حکم نگر یک کلمہ منی مثل چم و تچ و ج - و تحقیق ہلاک کت ما شے داہیں مردمان و

منزل

و حقیقت ہن ہنچوش انت کہ ما آنی و نابعداری و بکنیں تو گو یا کہ ما و تاوت ماں آس و چکل دیگاہیں - و یعنی پہ پیغمبری کار و بس ہے واجب باقی منگت ہ کل دروغ انت
مفت و دتی مزنی و پیش داریت کہ خدائے مناراوتی رسول کنگ و تمام قوم و حکم دانگ کہ منی زندگی و بکننت - و یعنی باز زوت و معلوم بیت کہ ماں ہر دو دنیا
کتاب فریق دروغ بند و مزنی کنگ انت - و یعنی ہا یانی فرمائش و رد ما چہ سنگ و ناقہ (ڈاچیک) و درکنیں، بلے چہ ہائی و ذریعہ و اشاں چکا سنگ بنت کہ کتا م کس
اللہ و رسول و خبر و گریت و کتا م کس بہ وتی نفس و واہگ و سراروت - و یعنی راہ چارہ ہو کہ نتیجہ چون کا ظاہر بیت - و حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت "آڈاچیک
بہ ہر آپے و سر نبشتیں تو راے دگر تمام جانور چہ اودا درشتگنت، تو اللہ ہر یکے و باری بست - یک پیچے ڈاچیک نبشتیں دومی روح و کل جانور بردنت - و حضرت
شاہ صاحب نبشتہ کنت "یک بد کاریں جنیں آدمے ات

آنی و گور و دولت بشمار بست ات آنی و دتی جاہ یار کتے
سکیں دات، آنی و ڈاچیک کونڈان و کب کب کت -

و ک فرشتہ و یک چہلے جت - جگرش تر گنت و کلاں
ریزہ ریزہ بوتنت چوت کہ کشار و چت و چاگرد و کنگ گانی
وار و بندنت و جنت و رج و پد لگتال ہواں و آنی ریزہ
ریزہ بیت - و ک یعنی حضرت لوط علیہ السلام و رادرفغ
بندیش کت و یک نبی و تکذیب کل نبیانی تکذیب انت -
(ہم صفحہ و فہم)

و تی لوگ و مردمان زوران و گول ل جی و دکت، آنی و
عذاب و کیس گوات ہم نہ لگت - ہمیشنت منے عادت -
حق شناس و شکر گرو کیں بندہ ماں و را ما بہے داب و بدہ
دیں - و یعنی ماں آنی و کتا منی ہاں ہود و کیں مشہ
کشان و چیرہ اش بناکت و نبی اش دروغ بند کت -

و یعنی فرشتہ کہ ماں خوبصورتیں بچکانی شکل و ہنگنت
آیان مردم زمانان و دتی بستیں عادت و سبب و قبضہ کنگ
لوٹتس، ما آیان و کورگت کہ ایگو آنکو تیلانگ و رانے
بوتنت کہ اشاں ہج نظر نہ باتک - و ما اشاں و گوشت کہ
ساری و اسے عذاب و نام و پیش ات - و یعنی کورنگ
پد آیان میتگ و بازار چتی کنگ بوتنت و چہ برزاسنگانی
ہور بہ آیان سراسر گوارینگ بوت - آگونڈیں عذاب و زندہ
مستریں عذاب ات - و حضرت موسیٰ و ہارون گوں
ترس یار و کیں نشاںیاں - و یعنی خدایہ گرفت مزنی برستینے
و گرفت ات کہ چہ آنی و دست و کسے در روان و جہگ
نتوہیت - بچارات تمام فرعونیاں و گوں و تی سازو
ساماناں چون ماں بحر قلمزم و غرق کت کہ چہ ایباں یکے ہم ہتگار
نہ بوت - و گوشت کیں قومانی داستاناں اشکنا نینان و
ہنو کیں مردمان و خطاب انت یعنی شے ہمیں کا فرانا
چہ پیشی کا فراں چندے شر تر ات کہ ماں و تی کفر و سرکشی و
سزا و تباہ کنگ نہ بیت ہ با اشاں و چہ اللہ طرف و
سندے نبیسگ و یک بوتگ کہ شما ہر چے دل بکشیت
ما شریں کار کتان بڈیت - شمارا سزا نہ رسیت ہ یا چو
گمان کنت کہ منے جماعت و راج سک مزنی انت و
کل آوار ہواں و و ہرے یک دگرے و مدد و سر گریں
تو چہ کلاں و تی بدلہ و گریں و تی کس بہ وتی مقابلہ و سوب
مندری و موہ ندہیں - و یعنی زوت اشاں و تی جماعت

منی عذاب و منی ترسینگان و تحقیق ما آن کت قرآن پہ پخت و نصوت گذرا ہستنت کسے پخت گروگ
کتا ہاں - آیا گوشتنت ما تمام بیر گرو کیں و نون شکست و ارت اسے ہت و
چھنت پشتت ماں دیان و ہاں بلکیں قیامت آیان و عذرا و ہدانت و قیامت ترندتر و تہل تر انت و
بیشک گہگار ماں گراھے و دیوانگی و انت - یاد کن روچ کہ کتان کنگ بنت ماں دوزخ و
دیم پہ چیر - پیش ات تا آدوزخ و ہاں بیشک ہر چیزے و پیدا کت اندازہ و سرا و
نیست انت منی حکم نگر یک کلمہ منی مثل چم و تچ و ج - و تحقیق ہلاک کت ما شے داہیں مردمان و

و راج و حقیقت معلوم بیت و ہرے اشاں چہ مسلماناںی دست و شکست ارت و پشت دیان و جہگ کنت - چنانچہ ماں بدر و احزاب و اسے پیشنگونی پورہ بوت - آساعت و چہ
واجب نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و زبان و اسے آیت جاری ات - سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ - و یعنی ادا شکست ہر چیزے نہر انت - اشاںی اصلی شکست و و ہر ہا
بیت کہ وقتے قیامت اشاںی سرا و شتوک بیت، آساعت مزنی گرائیں ساختے بیت - و یعنی اسے ساعت و ماں غفلت و نشہ و مست ہواں و گوں کی ظاہر کنتت -
اسے گوں کی چہ دماغ و ہاں و ہرے در کپیت و ہر یک دیم پہ چیر کانی ماں دوزخ و اسے گران و برگ بنت و گوشتگ بنت کہ ہاں زہر ہاں کیں اشی و تمام و ہم پیش -
و یعنی ہر چیزے کہ آپیش آبو کنت آماں اللہ و علم و چہ پیسر و قرار کپتگین انت - چہ آنی و اسے دیم و ایم یا کنگل مکل بوت کنتت - ۱۲

فل یعنی چوشے دابیں بازیں کا فرمان آء پیش ماتباہ کنگت گراچہ شاکیسے ایک کریم فکر کنو کے نیست کہ چہ آسانی حال آء چیرے عتبر حال بکنت۔ فل یعنی ہر ہمیں نیک و بدیں علمے کہ آیات کنگ، ماں آسانی اعمال نامہاں نیسیگ بوتگت۔ وھدہ سراتمام دستر پیش کنگ بنت۔ فل یعنی چہ اشی آء پیش ہر یک حور دیں و مزین چیز تفصیل ماں لوح محفوظہ نبیسگ بوت۔ تمام دفتر باقاعدہ بر دو بند دیگر بوتگت۔ کتا یک ادنا نہیں چیزے ہم لے دیم آدمیم بوت نہ کنت۔ فل مجرمان آء بعد تقوی دارین مردمانی انجام تی بیان فرما تینت کہ آیات و تی راستی برکت آء اللہ و رسول آء راستیں وعدھانی روعہ ماں یک دوستنا کیں جلھے بنت کہ او داہما شہنشاہ مطلق آء قرب صل بیت اللہسہ انک ملیک مققدہ۔ ما نشاء من امریکون فاسعدنی فی الدارین وکن لی ولائکن علی واتی فی الدنیا حسنة و فی الاخرہ حسنة و فنی عذاب النار تمت سورة القمر والحمد لله والمئة۔ فل قرآن کریم چہ خیا و داد و بخششاستن مسترین و چہ آئی بر نعمان اعلایں نعمت و رحمتے۔ انسان عزرا نگ و ترا نگ بچار و قرآن علم بر ناپی اناری آء بچار۔ بلاشبہ اے دابیں ضعیف البیان ہستی آء چہ آسمان و کوھاں زیادہ گرا نہیں چیزے آء چست کنوک (حامل) جوڑ کنگ جان آء و تی جنہ کار بوت کنت و ان نہ کجا بشر و کجا خدا کلام۔

فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۵۱ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي التَّوْبِ ۵۲ وَكُلُّ صَغِيرٍ ۵۳
 كذا سنت کے پت گروک فل و ہر چہ آیات کنگ نشتہ بوتگ ماں دفتر فل و کل حورد
 وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٍ ۵۴ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَدَّتِ وَنَهْرٍ ۵۵ فِي مَقْعِدِ
 و مزن نوشتہ بوتگ فل بے شک متقیان ماں باغان و ماں جواں انت، بیشک متقیان ماں دیوان آء
 صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ۵۶
 راستی بنت بہ نزدیک آء بادشاہ آء زور مندیں فل
 لَسَوْفَ يَكْفُرُ الْرَّحْمَنُ لِدِينِكُمْ وَهُوَ شَانٌ وَسَبْعُونَ اِيْتًا تَلَا مَلِكًا ۵۷
 سوورہ رحمن مدینہ نازل بوت ماں اشی ہفتاد و بہشت آیات و سہ رکوع انت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کناں گوں نام آء خدا ہما کہ بے اندازہ ہر باں زبیریم گوں
 الرَّحْمٰنِ ۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۲ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۴
 رحمن آء تعلیم دات قرآن آء ہ پیدائی کت انسان، پیشی اذت آء اجر کنگ فل
 الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ بِحَسْبَابٍ ۵ وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ وَيَسْجُدِ ۶ وَالسَّمَاءِ
 روج و ماہ بہ حساب تر و تاب کنت فل و ول درخت ہر دو سجد کنت فل و آسمانی
 رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۷ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۸ وَاَقِمُوا الْوَزْنَ
 بلند کت و ایری کت شاہیم۔ کہ زیادتی ممکن ات ماں شاہیم آء فل و قائم بدارات وزن آء
 بِالْقِسْطِ وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۹ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاِنْسَانِ ۱۰
 بہ انصاف آء و کم ممکن ات ماں شاہیم آء۔ و زمین چیری گیت کہ یہ مخلوق آء فل
 فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ۱۱ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
 ماں آئی نیگ انت و خرماء درخت انت کہ پوشیدہ انت آسانی بر۔ و دانگ انت پگ دارین
 وَالرَّيْحَانُ ۱۲ فَبِأَيِّ آيَاتٍ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۱۳ خَلَقَ الْاِنْسَانَ
 و پل انت و شوہنیں فل گداچے چے نعمتاں و تی رب آء دروغ بندکن ات شاہر دو تیں فل پیداکتی انسان آء

(قندیہ) ماں سورة النجم فرما تینتگ ات علمہ شدید القوی الخ ادا گیش و گیوارگت کہ قرآن آء اسی صلعم اللہ انت توری پتی چہ فرشتہ آء توسط آء بہ بیت۔ فل ایجاد (وجود عطا فرما تینتگ) اللہ مسترین نعمت بلکیں نعمتی ہند طال ات آئی آء دو قسم انت ایجاد ذات و ایجاد صفت۔ تو اللہ تعالیٰ انسان آء ذات آء را پیداکت و آئی آء توک علم بیان آء صفت ہم ایری کت یعنی قدرت داتی کہ و تی ما فی الضمیر گوں مزین خوبی، صفاتی و تشری آء ادا کت بکنت و دو می کس آء گت آء ہم بغہمیت۔ ہے صفت برکت آء قرآن آء علم آء دربارت و درگان ہم در بر اینیت۔ و خیر و شر ہدایت و ضلالت، ایمان و کفر دنیا و آخرت آء گپاں صاف صاف و فہمیت و درگان فہمیتیت فل یعنی ہر دو بینائی طلوع و غروب، کم بوگ، گیش بوگ یا کیں جاور آء قائم بوگ، پدا ہمشانی برکت آء فضل و موسمانی تبدیلی و سفلیت آء سراچہ جدا جدا تیں رہنداں اثر و دور دیگر اے کل بگر و بداریک خاص حساب و ضابطہ و مضبوطی نظام آء چیرہ قرار گرت، مجال نہ انت کہ چہ آئی آء دائرہ آء در قدم ایریکنت و چہ و تی مالک و خالق آء دا تجگی حکماں سہ تاب بدینت آئی آء و تی بندھانی ہر خد متناہے دو بینائی سپر و کنگت ماں آیات مچ کوتاہی کت نکنت، ہر دم سے خدمت آء گلایش انت۔

فل یعنی چو علویات آء و اب آء سفلیات ہم و تی خدا بندہ اطاعت گزار و فرمانبردار انت۔ گوئی میں درخت زمین آء سرا تالابیں دلاں و بر زو بالا تیں درخت کل آئی آء تکوینی حکم آء دیم سہرے سبیرہ آء برت۔ انسان ایشان آء پے و تی کار و کار مرز کنت تو ایشان آء انکار آء مجال نیست۔ فل چہ بر زاد و دو چرانی جفت بیان ہواں آء پیداکت۔ ادا ہم گوں آسمان بر بلندگی زمین آء پستی آء ذکر انت۔ ماں درمیان آء میزان (شاہیم) آء ذکر شاہید ہمیشہ کا بوت کہ عموماً شاہیم آء کشک آء دھدہ آسمان و زمین آء میانگی آء لوجبان دارگ بیت۔ اے بہ ہا تقدیر برد انت کہ چہ میزان آء مراد ظاہری و حسی شاہیم بہ بیت۔ چونکہ گوں آئی آء بازیں محاملات آء دستی و حقوقانی حفاظت کنگ و ابتر ات ہمیشہ کا ہدایت فرما تینتی کہ میزان آء ایر کنگ آء غرض ہا و ہدہ حاصل بیت کنت کہ نہ زورگ آء دھدہ زیادت بخش ات، نہ دیگر آء و ہدہ کم۔ شاہیم آء دو تیں کشاں و سنگ و پارنگ آء کی بیشی ممیت، نہ کشک آء ساعت آء ٹمک جنگ بہ بیت بلکیں کی پیشی آء ابید گوں یا تدرائی بالکل راست راست کشک بہ بیت۔ (قندیہ) اکثر سلف آء چہ وضع میزان آء اے جاگہ آء عدل آء قائم کنگ مراد زرنگ۔ یعنی اللہ آء چہ آسمان داں زمین آء ہر چیز و حق و عدل بنیاد آء سداگوں اعلا تیں درجہ آء توازن و تناسب آء قائم کنگ۔ اگس عدل و حق آء لحاظ دارگ ممیت تو کائنات آء تمام نظام کشک شانگ بہ بیت لہذا ضروری انت کہ بندھاں ہم عدل و حق آء کشک آء سہرا قائم بہ بنت و انصاف آء شاہیم آء بہ چست بوگ آء یا بہ چہل کیگ آء میلنت و نہ گوں کسے آء ظلم بکنت و نہ کسے آء حق آء پست و بکنت ماں حدیث شریف آء آنگ کہ چہ عدل آء برکت آء زمین و آسمان قائم انت۔ فل کہ پرانی گوں و ش و آسودگی آء رو و اکبنت و کار و باران آء انجام بہ بنت فل یعنی نیگ و میوہ ہم چہ

مازل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝۱۳ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ۝۱۴
 چہ خشکیں گل و مثل کلت ڈے و پیدا کتی جن آء خپ بر مشاں آس و
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۱۵ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝۱۶
 گداچے چہ نعمتاں تی رب دروغ بند کن آشاہر دوتیں و مالکدانت دو مشرق و مالکدانت دو مغرب و
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۱۷ مَرْجَ الْبَحْرَيْنِ لِيَتَلَقِيَنِ ۝۱۸ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ ۝۱۹
 گداچے چہ نعمتاں تی رب دروغ بند کن آشاہر دوتیں - آشتنتی دو دریاں کہ یکجا بنت، اے ہر دو میناں میاں پردہ مے
لَا يَبْغِيَنِ ۝۲۰ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۲۱ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ
 یکے دوی سرگیش کنت گداچے چہ نعمتاں تی رب دروغ بند کن آشاہر دوتیں - درکیت چہ آہر دوتیں مَرُود
وَالْمَرْجَانُ ۝۲۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۲۳ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي
 و مرجان - گداچے چہ نعمتاں تی رب دروغ بند کن آشاہر دوتیں و ہما نکت بو جگ برزیں ماں
الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝۲۴ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۲۵ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا
 دریاں جو کوہ و گداچے چہ نعمتاں تی رب دروغ بند کن آشاہر دوتیں - ہر جیکہ زمین و سرائت
فَان يَبْغِي وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ۝۲۶ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 فنا بو گنت - و باقی پشت کسیت دیم تی رب و کہ واجرت بزرگی و داد و دھش و گداچے چہ نعمتاں تی رب و
تُكَذِّبِينَ ۝۲۷ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي
 دروغ بند کن آشاہر دوتیں سوال کنت چہ خدایہ ہر کیہاں آسمانان انت و زمین انت - ہر روج آماں یک حالتے و
شَانِ ۝۲۸ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۲۹ سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَيْنِ ۝۳۰
 انت گداچے چہ نعمتاں تی رب دروغ بند کن آشاہر دوتیں - مازوت تارا فارغ کنوئیں پشنگی آے جن و انس
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۳۱ يَمْشُرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنَّ
 گداچے چہ نعمتاں تی رب دروغ بند کن آشاہر دوتیں اے جن و انس قوم! اگر
اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفَعُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفَعُوا
 شتاوتن ات کہ در یکپ ات چہ کراں آسمانانی و زمین و گدا در یکپ ات

مزل

زمین پیدا بنت و گندم ہم پیداماں گندم و دو چیز ہست، دانہ کہ آسانانی غذا انت و یک کہ آجانورانی و راک انت - ولھتیں چیزاں چہ زمین و ہا پیدابنت کہ آہ و رگ و
 کارندینت بے چہ ایانی و شہوتی و انسان و تی بالاد و شنود کنت - فل یعنی اے جن و انس! ماں برزی آیتاں شہرت و ہرچ عظیم الشانین نعمتاں و قدرت و نشانی
 بیان کنگ بوتنت، شتا چرایاں کتا م کتا م چیزاں و دروغ بند کنگ و جرات کن ات ہا اے نعمتاں و نشانی ہنچین انت کہ چرایاں کتا م چیزاں انکار کنگ بیت
 عالماں یک صحیح حدیث و بنیاد و نشت کنگ کہ ہر وقتیکہ یک شخص اے آیت فبای الاء ربکمما تکذبین و باشکنت و جواب بدنت لا یبشی من نفعک ربنا
 تکذب فلک الحمد (اے مے پروردگار ماتی یک نعتے و راجم دروغ بند کنیں - کل حمد و ثنا پر تو خاص انت) (تنبیہ) اگرچہ جن و ذکر تصریحاً پیش نہونگ - بے
 ماں لفظ انام و ادارت و ماں و ما خلقت الجن
 والانس الا لیعبدون و دو میناں پر عبادت و پیدا
 بوگ مذکور انت و چہ آیت و بعد متصل انسان و جن و
 پیدائش و رہنبرد سوج و یک بوگ و جنت آیتاں پید
 ماں "سنفوع لکم ایہما الثقلین" و "یمشُر الجن
 والانس" و صریحاً جن و انس دیم گور کنگ بوگ - اے
 قرائن پیش دارنت کہ ادا مخاطب ہا ہر دو میناں انت -
 ہمہ صفحہ فواعل : فل یعنی انسانانی پت
 بابا آدم چہ خاک و جثانی پت چہ آس و براز (شغل) و
 پیداکت - فل الاء و ترجمہ عموماً نعمت کنگ بوگ
 لیکن ابن جریر و چھتیں سلف و قدرت و معنی نقل
 کنگ ہمیشکا بہر جا کہ ہرچ معانی شہرت و پدانت ہا معنی
 اختیار کنگ بہ بیت - ادا ہم پیشی آیت و ہر دو میناں مطلب
 بوت کنت چہ جن و انس و گوں وجود و خلقت و
 شہر دار کنگ و چہ جاد لا یقل و عاقل جو کنگ اللہ مستری
 نعمتے - و آتی و لا محدودین قدرت و ہم نشانی انت -
 (تنبیہ) اے جملہ فبای الاء ربکمما تکذبان
 ماں اے صورت و سہی و یک بر اھنگ و ہر بر و یک
 خاصیں نعمتے و طرف و اشارہ کنگ بوگ - یا چہ قدرت
 و عظمت و شون و بہ یک خاصیں شانے و نیگ و دلگوش گور
 کتا نینگ بوگ - اے داہن بحر اراں عرب و عجم و گفتگواں
 باز زیات دست کسیت - باز کوہنیں گتے کہ بندہ و ماں سالہ
 "القاسم" و یک مضمونے بہ سرحال قرآن مجید تکرار پر چا
 بست "چہا کتا نینگ ات ماں آتی و چندا مثله چہ عرب
 شاعرانی کلام و پیش کنگ بوگنت و تکرار و فلسفہ و
 سراج کنگ - ادا آتی و گیش و یگوار و جاگہ انت -
 فل زمستان و گرماگ و چہ ہر ہر نقطہ و روج در کسیت -
 (طلوع بیت) آدو مشرق و ہر ہر جاہیکہ غروب بیت آ
 دو مغرب بوتنت - چہ مے مشرقین و مغربین و رد و بدل تبدیلی
 موسم و فصل بدل بنت و قسم قسم و انقلابات سروشاخ
 کشت - بہ زمین و نندوئیں ہزار ہا مردمانی فائدہ و مصلحتاں
 گوں اے تبدیلیاں وابستہ انت تو اشانی ادل بدل ہم خدایہ
 کریم و مزین شانی نعمت و آتی و عظیم الشانین قدرت و
 نشانی بوت - (تنبیہ) چہ آیت و ہمیش ورنہ و اں
 دروغ دو چیزانی جنت بیان بوتنت - ہمیشکا ادا مشرقین
 و مغربین و ذکر باز زیات لطف دنت - فل یعنی چو اے

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

روء تمام کنت (پورہ کنت) ہر وہ آئی پر یکا رسے دہر مچ آئی گوں نوکس شانء جلوه ناک انت۔ کسے ء کنگ، کسے ء زندہ کنگ، کسے ء رام بیض کنگ، کسے ء جان راہی دیگ، کسے ء روم دیگ و گیش کنگ و کسے ء راز و روم کنگ، کسے ء دیگ و چہ کسے ء پیکر گان ہائی ء شانء داخل انت۔ ء یعنی دنیا ء اے کار و کسب زوت تم بیوک انت۔ چہ اشیء بعد مادہ یک دورے شروع کنیں و ہرے شے دوئیں ٹوہیں قافلہ ہائی (جن وانس) حساب داد بیت گناہ گارانی احوال سرحمی ء گرگ بیت و وفاداران ء صلہ پورہ پورہ دیگ بیت۔ ۱۲

ہمے صفحہ ء فوائد : ء یعنی جہ اللہ ء حکومت ء کتم کسے بواہیت کہ بچیت دبروت تو آبیہ چہ قوت و غلبہ ء چونکا جھت کنت۔ آیا چہ خدائے زور آور تر

و قوی تر ہست۔ پیدا در کپیت روت کیا، دومی حکومت کتم انت کہ ماں آئی ء قلم و پناہ گیت۔ ہم دنیا ء ادائیں حکومتاں بدون سند و پروانہ راہداری چہ وقتی قلم و در یک ء بیلنت تو اللہ پاک چہ سند ء بغیر پرچار کنگ بلیت۔ ء یعنی اے داب ء ہرچ خیر ء کنگ کان سر پد کنگ و تمام جہنگ و بزرگ ء برد آگاہ کنگ آئی چنکر مزین نعتے آیا اے نعمت ء قدر ء شانہ کن انت۔ واللہ ء اے دابیں عظیم الشانین قدرت ء دروغ بند کن انت۔ ء یعنی ہر وقت یک گناہ گارانی سرا آس ء یکدیں شعلہ و دوت آواریں اشکریل کنگ بنت۔ کسے آیان ء دفع کنگ ننویت و نہ اے سزا ء بیر ء گیت کنت۔ ء مجرماں سزا دیگ ہم وفاداران حق ء انعامے۔ و اے سزا ء بیان کنگ تا کہ مردم اشکان ء چہ آجرم ء دتا دور بدارت۔ اے وت مستقل انعامے۔ حضرت شاہنشاہ بنشتہ کنت ماں ہر یک آیت ء وقتی نعمت بیان فرمائیت کتام چیزے نوں نعمت انت و کتام چیزے ء خبر دیگ نعمت ایت کہ چرائی ء مردم و تارا دور بدارت۔ ء یعنی ماں قیامت ء روج ء آسمان ترکیت و رنگ ء سہر چوتیل ء بن چلوک ء بیت۔ ء یعنی کتام انسان یا چہ جن ء آئی گناہانی بابت ء جست و پرس نہ بیت تا کہ آئی گناہ معلوم نہ بنت۔ چیا کہ خدائے چہ پیش ء ہر چیز معلوم انت البت بطور الزام و ہکل دستور ء رو ء سوال کنت کما قال : فَوَرَّانَكَ كُنْتُمْ لَكُمْ اَجْمَعِينَ (حجر رکوع ۶) یا مطلب چوش بہ بیت کہ چہ تہراں پاد آیک ء و ہد ء سوال نہ بیت۔ زندہ لوگ اشیء منافی نہ انت۔ ء یعنی چہ چہ بیانی سیاہی و چہ چٹائی نیلگونی ء مجرم و تاوت جاہ یارگ بنت ہنوشکہ مومناں چہ وقتی سجدہ و وضوء آثار و انوار ء جاہ یارگ بنت۔ ء یعنی کسے ء مود و کسے ء کنگ ء گران ء جہنم ء نیک گریگ و برگ بنت یا ہر یک مجرمے ء ہڈاں گوں پھنات ء ہڈاں پروشان ء پیشانی ء گوں پاداں آوار کنت و گوں زنجیر و غیرہ بنان ء ماں دوزخ ء چکل دنت۔ ء یعنی ہما ساعت ء گوشگ بیت کہ اے ہما دوزخ انت کہ آئی ماں دنیا ء شانا انکار کنتگ۔ ء یعنی کدی آس ء و کدی لہر دانتگیں آپ ء عذاب بیت اَعَاذْنَا اللّٰهُ مِنْهُمَا وَمِنْ سَائِرِ اَنْوَاعِ الْعَذَابِ۔ ء یعنی ہر کس

قال فما خطبكم ۲۱۸
 ۱۱۸
 الرحمن ۵۵
 لَا تَنْفَذُونَ إِلَّا أَمْرًا لَّسُلْطٰنٍ ﴿۱۳۷﴾ فَبِأَيِّ آيٰتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۳۸﴾
 تون انت کہ در یک پات مگر بہ قوت ء ء گڈاچے چے نعمتاں وقتی رب ء دروغ بند کن آشا ہر دوئیں ء
 يٰۤرِسٰلُ عَلٰیڪُمَا شٰوٰظٌ مِّنْ نَّارٍ ۗ وَنُحٰسٌ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ﴿۱۳۹﴾
 دیم دیگ بیت شے سراسخہ چہ آس ء، و ہن دوت ہور توریں، گڈا شتا ہر گیت نہ کن انت ء
 فَبِأَيِّ آيٰتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۴۰﴾ فَاِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكٰنَتْ رُجْدًا ﴿۱۴۱﴾
 گڈاچے چے نعمتاں وقتی رب ء دروغ بند کن آشا ہر دوئیں ء گڈا ہدیجہ تر کیت آسمان و ترکان ء کلاب ء تیل ء ڈول ء
 كٰلذٰهٰنِ ﴿۱۴۲﴾ فَبِأَيِّ آيٰتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۴۳﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَسْئَلُ ﴿۱۴۴﴾
 سہر تریت ء گڈاچے چے نعمتاں وقتی رب ء دروغ بند کن آشا ہر دوئیں، گڈا آروچ ء سوال کنگ نہ بیت
 عَنْ ذَنْبِہٖٓ اِنْسٍ وَّ اِنۡسٍ وَّ لَا جَانٍ ﴿۱۴۵﴾ فَبِأَيِّ آيٰتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۴۶﴾
 چہ وقتی گناہ ء سچ انسانے و نہ جتنے ء گڈاچے چے نعمتاں وقتی رب ء دروغ بند کن انت شتا ہر دوئیں
 يَعْرِفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِیْمٰتِہُمْ فَيُوَخِّدُوْنَ بِاللَّوٰحِیِ وَالْاَقْدَامِ ﴿۱۴۷﴾
 جاہ یارگ بنت گناہگار چہ وقتی نشانیاں ء گڈا کرگ بیت بہ پیشانی ء موداں و پاداں ء
 فَبِأَيِّ آيٰتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۴۸﴾ ہٰذٰہٗ جَہَنَّمُ الَّتِیۡ یُكَذِّبُ بِہَا ﴿۱۴۹﴾
 گڈاچے چے نعمتاں وقتی رب ء دروغ بند کن انت شتا ہر دوئیں۔ ایشنت ہما دوزخ کہ آسرا کافراں دروغ
 الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۱۵۰﴾ یَطُوْفُوْنَ بَیْنِہَا وَبَیْنِ جَحِیْمٍ اِنۡ فَبِأَيِّ آيٰتِ رَبِّكُمَا ﴿۱۵۱﴾
 گوشگت ء تر و تاب کنت آیان ماں میانجی ء کئی و میانجی لہر دانتگیں آپ ء ء گڈاچے چے نعمتاں وقتی رب ء
 تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۵۲﴾ وَلَیْسَ خَافَ مَقٰمَ رَبِّہٖ جَعَتٰنِ ﴿۱۵۳﴾ فَبِأَيِّ آيٰتِ رَبِّكُمَا ﴿۱۵۴﴾
 دروغ بند کن انت شتا ہر دوئیں۔ کیکہ ترسیت چہ اوشگت وقتی رب ء دیم پڑائی و دباغ انتگے گڈاچے چے نعمتاں وقتی رب ء
 تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۵۵﴾ ذٰوٰنَا اَفْئٰنِ ﴿۱۵۶﴾ فَبِأَيِّ آيٰتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۵۷﴾ فِیْہِمَا ﴿۱۵۸﴾
 دروغ بند کن انت شتا ہر دوئیں کہ آباڑ شاخانی دار و گنتگے گڈاچے چے نعمتاں وقتی رب ء دروغ بند کن انت شتا ہر دوئیں۔ ماں آیاں
 عَیْنِ تَجْرِیۡنِ ﴿۱۵۹﴾ فَبِأَيِّ آيٰتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۶۰﴾ فِیْہِمَا مِّنۡ كُلِّ ﴿۱۶۱﴾
 دوچگانت رنبوکس ء گڈاچے چے نعمتاں وقتی رب ء دروغ بند کن انت شتا ہر دوئیں۔ ماں آہر دوئیں ہاں ہک

منزل

ماں دنیا ء چہ خدائے ترسان بوت کہ یک رچے بہ وقتی رب ء دیمادشتگی انت و ذرہ ذرہ حساب داد بیت و چہ ہے ترس و وجہ ء چہ اللہ ء نافرمانی ء و تارا کھینت و گوں سرحمی ء بہ تقوی ء راہانی سرا گام جنان بوت پرائی ء اودا و دعالی شائین باغ انت کہ آیانی توصیف دیم بیان کنگ بوگنت۔ ء یعنی جہا اقسام ء نیبگ بنت و درختانی شاخاں زیات چہ میوہ ء پڑوسا ہگ دار بنت۔ ء یعنی اشیائی رننگ ہر بند نہ بیت و نہ ایشاں گاہے خشک بنت۔ ۱۲

فَاكْهَرِ زَوْجِنَ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۞ مُتَكِينٍ عَلَىٰ فُرُشٍ

نیگ قسمیں بنت۔ گڑاچے بے نعمتاں وتی رب دروغ بند کن ات شہا ہر دوئیں۔ نیکہ دیان نہ نشتگت بر چہرہ بجائی مرا

بَطَانِنَهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَانَ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

کہ آیانی استر محمد انت و میوہ دوئیں باغانی چند نزدیک نیکہ گڑاچے بے نعمتاں وتی رب

تُكَذِّبِينَ ۞ فِيْهِنَّ قَصْرَاتُ الظَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ

دروغ بند کن آتھا ہر دوئیں۔ ماں آیاں حور انت لنگا ہاں جہل کنوئیں، دست نہ جنگ آیاں و کت م کیان نہ پیسرا

وَالْجَانُّ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۞ كَانَهُنَّ الْيَاقُوْتُ وَ

و نیکہ جتنے گڑاچے بے نعمتاں وتی رب دروغ بند کن آتھا ہر دوئیں۔ گوشے آحوران مثل لال و

الْمَرْجَانُ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۞ هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَانِ

مرجان انت و گڑاچے بے نعمتاں وتی رب دروغ بند کن ات شہا ہر دوئیں۔ نہ انت بدلہ نیکی و

اِلَّا الْاِحْسَانُ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۞ وَمِنْ دُونِهِمَا

مگر نیکی و گڑاچے بے نعمتاں وتی رب دروغ بند کن ات شہا ہر دوئیں۔ و ابید چہرے دوئیاں

جَنَّتَيْنِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۞ مَدَاهِمَتْنِ ۞ فَبِأَيِّ

دگر بلع انت و گڑاچے بے نعمتاں وتی رب دروغ بند کن ات شہا ہر دوئیں۔ آہر دوئیں سک ز سبز انت و گڑاچے بے

الآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۞ فِيْهِنَّ عَيْنٌ نَّصَاحَتِنَ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ

نعمتاں وتی رب دروغ بند کن ات شہا ہر دوئیں۔ ماں آیاں ہست دو جنگ جوش دروئیں۔ گڑاچے بے نعمتاں

رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۞ فِيْهِنَّ فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ

وتی رب دروغ بند کن ات شہا ہر دوئیں۔ ماں آدوئیاں نیگ انت و نخت و انار انت و گڑاچے بے نعمتاں

رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۞ فِيْهِنَّ خَيْرٌ حِسَانٌ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

وتی رب دروغ بند کن ات شہا ہر دوئیں۔ ماں باغاں جنین انت شہر رنگیں و گڑاچے بے نعمتاں وتی رب

تُكَذِّبِينَ ۞ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ۞ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۞

دروغ بند کن ات شہا ہر دوئیں حور انت کہوت جگہ کہوت بنان خیمہا و گڑاچے بے نعمتاں وتی رب دروغ بند کن ات شہا ہر دوئیں

منزل ۴

طا و ہدے اشانی استر نریں ریشم و بیت تو سر بے گد و
بار و ووت قیاس بن کہ چیکو اعلا میں قسم و بیت۔
و کہ آئی و سنگ و جنگ و تکلیف نہ بیت۔ او شکرانی
نزدکانی، ہر حالت بے دل سیاہی و وارثش
کنیت۔ و یعنی آیانی عصمت و کس دست نہ جنگ نہ آیاں
ابید چوتی زوج و دگر نیگہ و چار ت۔ و یعنی ہے
دایں شر رنگ و مزین قیمتی۔ و یعنی نیکیں بندگی و بد نیکیں
نواب و ابید دگر بے بوت کنت۔ اے جنیتیاں ماں دنیا و
اللہ و سک زیات عبادت گتگت جوش بگوش کہ اشاں آرا
گوں وتی چاں دیتگت۔ اللہ تعالیٰ ہم آیاں مزین اعلا میں چہ
بدلہ دات فَلَاعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ
(سجدہ رکوع ۲) شاید ماں اشی و دیار و دولت و طرف و
اشارہ بہ بیت۔ واللہ اعلم۔ و شاید و بلغ بہ مقرر بان انت
و اے دوئیں باغاں پر اصحاب میں انت۔ واللہ اعلم
و ک سبزیں رنگ و ہدے زیات بے بیت تو سیاہ چنگ
تربیت۔ و مگر اشان و دنیا و خرمگ و انار ان و سر قیاس
کنگ مہیت آیانی کیفیت و اللہ و تہہ زانت۔
و یعنی جو انیں اخلاق و خوب صورت و خوبیں کردار و خدا بند۔
و چریشی و معلوم بیت کہ جنیں ذات و خوبی ماں وتی
جند و لوگ و توگ و ننگ و انت

فل یعنی ہاکس و کہ بہ دتی وفادارانی سزائے دابیں انعام و احسان فرمائیت و غور و فکر کن ات تو ماں نعمتانی اصلی خوبی چہ ہائی و پاکیس نام و برکت و انت و چہ ہائی و نام و گرگ و اے نعمتانی دست کینت۔ گد اوت بھمت کہ ماں آکس و نام و این کر برکت ہست انت گد اماں سستی و چیکر خیر و برکت بیت۔ نسأل الله الکریم الوهاب ذا الجلال والاكرام ان يجعلنا من اهل الجنة الاولین، آمین۔ تمت سورة الرحمن والحمد لله والمیتة۔ فل یعنی و ہدے قیامت بیت آساعت و ظاہر بیت کہ اے یک دروغین گتے نہ ات نہ کسے آتہا لیت کت کنت و نہ واترکت کنت و لایبعت الله من يموت و غیرہ و دروغین دعویٰ کل ہلاس بنت۔ کتا شخصے چہ دروغین تکیاں آرج و ہینا کیں سکیاں سبک کنگ بلوٹیت تو آجوش ہم کت نہ کنت۔ فل یعنی یک جماعتے و جہلگ و چکل دنت و دگہ یک جماعتے و بالاد و سکتیت۔ مزین مزین متکبران کہ آیاں ماں دنیا و باز نامدار و سربلند زانگ بوٹگنت باسفل الت فلین طرف

لَمْ يَطِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿۱﴾ فَبِأَيِّ اَلْاِثْمِ كَذِبْنَ ﴿۲﴾
 دست نہ جنگ آیاں و پیسرا نہ انسانے و نہ یک جتے۔ گد اچے چہ نعمتانی قیامت و دروغ بند کن آشاہر و دینیں
 مُتَكِينٍ عَلٰی رُفْرِ خُضْرٍ وَ عِبْقَرِيِّ حِسَانٍ ﴿۳﴾ فَبِأَيِّ اَلْاِثْمِ كَذِبْنَا
 متکہ دیان و نشتگنت سبزیں سر جہانی سرا و نپا داں ڈولداریں۔ گد اچے چہ نعمتانی قیامت و
 تُكذِّبْنَ ﴿۴﴾ تَبْرٰكُ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿۵﴾
 دروغیند کن ات شاہر و دینیں۔ مزین برکتی اریں تہی رب و نام کہ بزرگ و مزین شان انت فل
 سُوْرَةُ الْاَوْقَاتِ بِرَبِّكَ تَارِكٌ لِّسِتْرِ تِسْعٍ اِن تَرَوْنٰهُ لَوْ كُنْتُمْ
 سورہ واقعہ مکہ و نازل بوت۔ ماں اشہی نود و شش آیات سے رکوع انت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کناں گون خدا و نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان، زبریں رحم کنو کے
 اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿۱﴾ لَيْسَ لَوْ قَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿۲﴾ خَافِضَةٌ
 و ہدیکہ و جود و کیت قیامت، نیست یہ وجود آیک و آئی و دروغ و کاپست کنو کنت
 رَافِعَةٌ ﴿۳﴾ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رِجًا ﴿۴﴾ وَ بُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿۵﴾
 بالا کنو کنت و و ہدیہ جنینگ بیت زمین ترندیں جنینگ، و ریزہ ریزہ کنگ بنت کو ہاں ریزہ ریزہ کنگ،
 فَكَانَتْ هَبًا مِّنْبَتًا ﴿۶﴾ وَ كُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿۷﴾ فَاصْحَابُ
 پلہنت و نزال کنو کیں و (آوہد) شے سے جماعت بنت فل گد اچہ اچہ بند
 الْبِیْمَنَةِ ﴿۸﴾ مَا اَصْحَابُ الْمِیْمَنَةِ ﴿۹﴾ وَ اَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ﴿۱۰﴾ مَا اَصْحَابُ
 راستیں و۔ چہ پنا خوب انت خدا بند راستیں و فل و خدا بند چینی و، چہ پنا بدات خدا بند
 الْمَشْأَمِ ﴿۱۱﴾ وَ السَّبِقُونَ السَّبِقُونَ ﴿۱۲﴾ اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿۱۳﴾ فِی
 چپیں و و پیش کپکاں (ماں ایمان) پیش کپکنت (ماں جنت) آگول اللہ خاصین قرب و کنت ماں
 جَدَّتِ النَّعِیْمِ ﴿۱۴﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۵﴾ وَقَلِیْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِیْنَ ﴿۱۶﴾
 باغان نعمتانی فل جماعتے چہ پیشیگاں و کتیں چہ گد اچہ اچہ

تیلانک دیان و بہ دوزخ و سرکنت و چکر و تارا جہل و کتر زانوکان و کہ آیاں ماں دنیا و بزرگ و حقیر نظر آتگنت، ایما و نیکیں عملانی برکت و بہ جنت و اعلا تیں درجہ و سوب مند کنت۔ فل یعنی زمین و سرتا زمین زلزلمے کیت و کوہ ریزہ ریزہ ہواں و چو غبار دوزخ بال کنت۔ فل یعنی چہ قیامت ظاہری و پدکل مردمانی سرفسم کنگ بنت۔ دوزخی، عام جنتی و خاصین مقربیں مردم کہ آیاں بہ جنت و مستریں درجہ و سوب مند بنت۔ دیما ہرستینا فی مجمل ذکر کنت۔ پدا آتانی احوال و گیش و گیوار بیان بیت۔ فل یعنی ہاکساں کہ عرش عظیم و راستی پھنات بنت و میثاق و گرگ و ہدے چہ آدم و راستیں پھنات و کنگ بوٹگنت و آتانی اعمال نامہ من بہ راستیں دست و دیگ بیت و فرشتہ ہم آیاں و چہ راستیں طرف و استقبال کنت۔ آرج اشانی خوبی و برکت و اندازہ جنگ نہ بیت۔ ماں شب معراج و ہمشانی نسبت و واجہ نبی دیتگت کہ حضرت آدم علیہ السلام و قی راستیں نیگ و نظر شانک دیان و کذبت و چپیں نیگ و چاران و گرت۔ فل اے مردمان چہ آدم و چپیں پھنات و کنگ بوٹت۔ عرش و چپیں پھنات و اشہ جمع کنگ بنت۔ اشان و اعمال نامہ چپیں دست و دیگ بیت و فرشتہ چہ چپیں کش و اشان قابو کنت۔ اے بے جنتی نوست و بزرگی و اندازہ جنگ مثل انت۔ فل یعنی ہاکساں ماں کمالات علیہ و علیہ و تقویٰ و درجیاں جہان و چہ اصحاب الیمین و دیما تر شنتت، آیاں حق تکل و رحمتاں و ماں قرب و وجاہت و درجیاں ہم چہ کتاں دیما تر انت (وہم الانبیاء والرسل والصدیقون والشهداء یكونون بین یدی ربہم عزوجل کما قال ابن کثیر) فل حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت چہ پیشی و مراد پیشی امتاں مراد انت و چہ گد ہی و مراد اے امت (محمدیہ) یا پیشی رند و آیو کیں ہے امت و (مراد بہ بنت) یعنی اعلا تیں درجہ مردم پیشی باز گونگنت، آخر کم کنت۔ (قتیبی) اکثر مفسراں آیت و تفسیر و روا اے ہر دو تیں احتمالاں بیان کتگنت۔ حافظ ابن کثیر و دوحے احتمال ترجیح دانگ ماں روح المعانی و چہ طبرانی و غیرہ و یک حدیث ابو بکرہ گون سند حسن و نقل کنگ کہ ماں آئی و نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و آیت و باب و فرمائیت ہما جمیعاً من ہذہ الامۃ۔ واللہ اعلم۔ ابن کثیر و آیت و یک سوی مطبے بیان کنگ۔ مناں ہما پسند انت۔ یعنی ماں ہر امت و اولی طبقہ و چہ نبی و صحبت یا چہ عہد و قرب و برکت و اعلا تیں درجہ و مقرباں ہر قدر گون کثرت و بنت کہ ماں گد ہی طبقہ و ہما خبر باقی نہ انت کما قال صلی اللہ علیہ وسلم: خیر القرون قرنی شرا الذین یلونہم شر الذین یلونہم۔ ہاں اگس ابو بکرہ و حدیث صحیح بہ بیت چوش کہ ماں روح المعانی و ہست تو ظاہر انت ہما مطلب متعین بیت۔ ۱۲

مازل

مطلبے بیان کنگ۔ مناں ہما پسند انت۔ یعنی ماں ہر امت و اولی طبقہ و چہ نبی و صحبت یا چہ عہد و قرب و برکت و اعلا تیں درجہ و مقرباں ہر قدر گون کثرت و بنت کہ ماں گد ہی طبقہ و ہما خبر باقی نہ انت کما قال صلی اللہ علیہ وسلم: خیر القرون قرنی شرا الذین یلونہم شر الذین یلونہم۔ ہاں اگس ابو بکرہ و حدیث صحیح بہ بیت چوش کہ ماں روح المعانی و ہست تو ظاہر انت ہما مطلب متعین بیت۔ ۱۲

فل کہ آیات گوں طلاء و تار و کما تینگ بوئنگنت فل یعنی نندگ و پیم ہے داب و بہ بیت کہ یکے و پشت بہ دومی و طرف و نہ بیت۔ فل یعنی بہ خدمت بیگی بچک بنت کہ مدام بہ بکین داب و بنت۔ فل یعنی یکدیں صافین شراب کہ آئی و قدرتی چنگ جاری بنت چہ آئی و نوشنگ نہ سرد مہریت و نہ بک بک کنت چیا کہ ماں آئی و نہ مان نہ بیت۔ خالص لذت و فرحت

عَلَىٰ سُرٍّ مَّوْضُونَةٍ ۖ مَّتَّكَيْنَ عَلَيْهِمَا مَتَقِيلَيْنِ ۖ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ
 نَشْتَلَّتْ تَحْتَانِي سُرًّا كَيْبَةً سَلَّتْ فَلَا تَكُ دِيَانُ ۚ آيَانِي سُرًّا يَكْدُ كَسُ ۚ رَوْبُ رُوْعُو ۚ رَوَّا كُنْتُ آيَانِي سُرًّا
 وَلِدَانٌ مَّخْلُودُونَ ۖ يَا كُؤَابٌ ۚ وَابَارِئِقُهُ ۚ وَكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ۙ
 بچکان پر مدامیگی فل گوں کوز لگاں و شیشے کلاساں و کاسگاہاں چہ شراب و نہ بنوکیں۔
 لَا يَصِدُّ عَوْنُ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ۚ وَفَاكِهَةٌ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۙ
 نہ سر و درد و یک بیت آیات چہ لے شراب و نہ بیہوش بنت فل و نینگ ہر چہ گچین بکننت
 وَكَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۚ وَحُورٌ عِينٌ ۚ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ
 و گوشت بالی مرغانی ہر چہ یک دل بکشیت و و جنین گوگیں مزن چتیں، مثل مر و ارد و کماں غلاف و
 الْمَكْنُونِ ۙ جَزَاءٌ مِّمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا
 نندانت فل اے بد نرانت آیانی کنگیں عملاتی نہ اشکننت اودا نا ہودگیں و
 لَا تَأْتِيهَا ۖ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۚ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ هُمْ أَصْحَابُ
 نہ گناہے و گت مگر یک قوی سلام سلام و خدا بندان راستین و، عجب خدا بندانت
 الْيَمِينِ ۙ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۚ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۚ وَظُلِّمٌ مَّدُودٍ ۙ
 راستین و نہ دوی بنت ماں کزنہ و نہ خاں کماں یاں کنگ نیست و موزات تل تیں و ساہگ انت دراجیں فل
 وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۚ وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ ۚ لَا تَقْطُوعَةٌ وَلَا مَمْنُوعَةٌ ۙ
 و آب تچوکیں و نب بگ بازیں کہ نہ هلاس بنت و نہ مہن کنگ بنت فل
 وَفَرِشٍ تَرْفُوعَةٍ ۚ إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ۙ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ۙ
 و چیرتچ ہرزیں فل ما پید کننت حوران و عجیب ڈولے و پداکت ما آیات و کاڈ
 عُرُبًا أَتْرَابًا ۚ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۙ ثَلَاثَةٌ ۚ وَمِنَ الْأُولَىٰ ۙ وَثَلَاثَةٌ ۙ
 بھر دیوکیں ہم عمریں، پ خدا بندان راستین و فل ایک جماعتے چہ پیشیگان و یک جماعتے
 مِنَ الْآخِرِينَ ۚ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ هُمُ الْأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۙ فِي سَمُومٍ ۙ
 چہ گڈیاں فل و خدا بندان چتین و، و چونیں خدا بندان چتین و، ماں گریں گوات

منزل

بیت۔ فل یعنی ہر وقتیکہ ہر میوہ نے پسند بہ بیت، ہر
 قسم و گوشت دل بکشیت چہ محنت و حجال و ابید سر بہ بیت۔
 فل یعنی صاف جو مر و ارد و کہ آئی و سر و خاک و دوز و اثر
 نہ کپتنگ۔ فل یعنی نا ہودگیں و مفتیں گپ اودا نہ بیت
 و نہ کسے دروغ بندیت و نہ کسے کسے و نہ سر تہمت جنت۔ بس
 چہ ہر جانب و سلام سلام و آواز گوشاں کپنت۔ یعنی یک
 دگر و و فرشتیاں جنتیان و سلام دینت و رب کریم و سلام
 ہم اشان و سر بہ بیت کہ پ اشاں سک مزن عزت و شرف و
 صورتے بیت و سلام و اے گیشی اے طرف و اشارہ
 انت کہ نون ادا سر لوآن و چہ ہمک داب و مصیبت و آفتان
 محفوظ و سلامت مان ات۔ نہ کتام داب و رنج سر بہ بیت
 کنت، نہ مرک و میرانی کیت و نہ فنا۔ فل آیات چہ قسم قسم
 تاملاریں ہر ماں سر بار بنت۔ فل یعنی نہ روتاب بیت و نہ
 گرمی و سردی بیت، نہ تہار و کی بیت۔ چہ صعب و بعد و چہ
 طلوع شمس و پیش و طول و درمیانی و ہدایت۔ آرا ہنوش
 نزان چوشت کہ معتدلیں سایگ انت و دراجی و ہنکرتالاں کہ
 روکیں تیز رفتاریں اسپ و ان صدل و یک شیک و بہ بچت
 تو آئی ساہگ هلاس مہیت۔ فل باز قسم و میوہ نہ ساری
 کسے و چہ آئی و پروشتنگ نہ چو دنیا و موسمی میوہاں آئندہ
 ختم بہ بیت، نہ ماں آئی و نہ جنگ و کتام قسم و دارگ و
 جنگ پیش بہ بیت۔ فل یعنی شر بہ و چت ماں ظاہر ہم
 و ماں درجہ و ہم۔ فل یعنی حوراں و دنیاوی جنیں آدمیاں کہ
 آماں جنت و دست کپنت، اودا آیانی پیدا نش و بالاد
 چہ خدا و قدرت و بہ گے داب و بہ بیت کہ مدام خوب صورت
 و جوان مانند کہ چہ آیاتی گپاں و دلربا تیں انداز و سرا
 بے ساختہ دل و محبت جاہ جنت و کلاں ماں و ت ہم عمر
 دارگ بنت و آیاتی گوں و ترقی از دلج و ہن عمر و تناسب
 برابر قائم دارگ بیت

فل یعنی اصحاب یمن ماں پیشی مردماں ہم زیات
 بوئنگنت و ماں رندی آیوکیں مردماں ہم آیات باز زیات
 بنت - ۱۲

حَمِيمٌ ۚ وَظِلٌّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ۚ لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ

دگر میں آبی بخت و ساہگ بخت دوت ، نہ سارت و نہ عزت و نہ شک آیاں چدر و پیش

ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ۚ وَكَانُوْا يُصِرُّوْنَ عَلٰى الْحِنْتِ الْعَظِيْمِ ۚ وَكَانُوْا

آسودگ انتت۔ وھٹاش کنگت بہ سارنیں گناہ (بزاں شرک) و

يَقُوْلُوْنَ ۙ اِنَّا اٰمَنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ۙ اِنَّا لَبَعُوْثُوْنَ ۚ اَوْ

گوشنگش آیا وھدیکہ بامرس وھاکن بین وھٹاپشت بکپس آیاگڈا پراچست کنگتیں، آیا

اٰبَاؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ۚ قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ۙ لَّجَمُوْعُوْنَ ۙ

مئے پند پیشی ہس و تو بگوش کہ بیشک پیشگان و گڈیاں درست جمع ہوں انت

اِلٰى مِيْقَاتٍ يُّوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۚ ثُمَّ اَتٰكُمْ اِيَّهَا الصّٰلُوْنَ الْمَكْذُوْبُوْنَ ۚ

یک روچہ بہ مدت معلومیں و پراہے شک شماے دروغ بند و کیں گمراہاں

لَا يَكُوْنُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُوْمٍ ۚ فَبِالْوَنِّ مِنْهَا الْبَطُوْنَ ۚ فَشَرِبُوْنَ

البت ورات چہ زقوم و درخت و پراپڑکنوک بیت جرائی و تی لاپاں و پرازش کنوک

عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيْمِ ۚ فَشَرِبُوْنَ شُرْبَ الْهَمِيْمِ ۚ هٰذَا نَزْلُ يَوْمِ الدِّيْنِ ۚ

بیت آئی و سراجوش و اتلیوں پ پرا نوش کنوک بیت چو نگیں ہشتہ و قیامت و روح و آئی ہمانی بیت

فَمَنْ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ۚ اَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُوْنَ ۚ اَنْتُمْ

ما پیدا کت شما گڈا پراچا شما باور نہ کن ات و آیا گڈت شما چیزیکہ پٹینت (منی) آیا شما

تَخْلُقُوْنَہٗ اَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُوْنَ ۚ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَٰتِ وَمَا

آپرا پیدا کن ات یا کہ ما میں پیدا کنوک و ما مقرر کنگ شے میانجی و مرگ و فاد

نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ۚ عَلٰى اَنْ نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِىْ مَا

ما عاجز نہیں پراشی و کہ بدل و بیاریں قومے و مثل شما و پیدا کنیں شما را ہنچہ ہوتے

لَا تَعْلَمُوْنَ ۚ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْاُولٰٓئِیَ فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ ۚ

کہ شما نزاں ات و بہ تحقیق زانت شما و تی اولی پیدا شس و گڈا پراچا پنت نہ گران و

مذلل

فل یعنی چہ دوزخ و آس و سیاہیں دوت چست
بیت۔ ماں ہمانی و ساہگ و اشاں زندارینگ بنت
کہ چہ اشی و کتام جسمانی یا روحانی آرام نہ رسیت، نہ
سارنی سر بیت و نہ عزت دیو کیں ساہگے بیت ذلیل
و وار ہوان و ماں آئی گرمی و کباب بنت۔ اے آیانی
دنیوی و شس حالی و پستہ بوت کہ چہ غور و رنای گون اللہ و
رسول و ضد و کنت گت گتس۔ فل آمر نہیں گناہ کفر و
شرک انت و نبیانی تکذیب یا دروغیں سو گندوران و
چو کنگ کہ چہ مرگ و بد بچ زندگی نیست کما قال تعالیٰ:
وَ اَسْمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اٰیْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ
يَّمُوْتُ (نحل رکوع ۵) فل چہ ما پیش باز پسر امرت
یعنی اے گپ ماں کئی فہم و آتک کنت۔ فل یعنی قیامت و
روح (کہ آئی وقت ابوک و بہ اللہ علم و انت) مقررات
و یعنی وھدی چہ شد و لاچار بیت تو اے درخت شما
پہ درگ و رسیت و چہ ہمیشی و لاب و کنگ بیت۔
فل یعنی ماں گرمی و وھد و کنگ گیں ہشتہ کہ چہ زیادہیں
شع آپ یکدم کتان و وارث۔ ہے حالت دوزخ جانی
بیت بلے وھدے آگر میں آپ دپ و نزدیک و رسینگ
بیت تو دپ و پیلو شیت و وھدے ماں لاب و سر
بیت تو روت چنڈ چنڈ ہوان و در کینت (العیاذ باللہ)
و یعنی انصاف و مقتضا ہمیش ات کہ آیانی ہمانی
ہے داب و کنگ بہ بیت۔ و یعنی اے گپ و
پراچا قبول نہ کن ات کہ ساری و ہم ہمانی و پیدا کت و
پرا دوبارہ ہن ہما پیدا کنت۔ فل یعنی ماں مات و رحمان
چہ لطف و ان کے و جو کنت۔ اودا تو شے کتام کسے
ظاہری تصرف ہم جاری نہ بیت۔ گڈا پرا ما بغیر کتام کس
انت کہ آپ و قطرہ و سراے دابیں خوبصورتیں تصویر
اد بکنت و ماں آئی و ساہ ماں بچجیت۔
فل یعنی زندہ دارگ و موت دیگ کل بہ مئے اختیار و
انت و ہدے وجود و عدم وجود و ساد مئے دست و
بوت تو مرگ و پد چست کنگ چو نکائی مشکل بیت۔
و احضرت شاہ صاحب ہشتہ کنت یعنی شما را ماں و گڈا
سر کنت و شے جاگے و ادا دگہ خلقت آباد کنت۔
فل یعنی اولی پیدا شس و یاد گران و دوئی ہم سر کچہ بورات

اَفْرءَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿۱۳﴾ اَفْرءَيْتُمْ تَزْرَعُوْنَ اَمْ نَحْنُ الزَّرْعُونَ ﴿۱۴﴾

آبادیت شما چیزے کہ شما کشتات آیا شمار و دین ات آرا یا کہ مار و دینوئیں

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطًا مَّا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿۱۵﴾ اِنَّا لَنَعْمُ وَاوَدُونَ ﴿۱۶﴾ بَلْ

اگر ما بلوئیں البتہ کہیں آکٹا رے ریزہ ریزہ گڈا بیت شاکہ دپ چہین ات کہ بیشک تاوان بار بوئیں بلکہیں

نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۱۷﴾ اَفْرءَيْتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿۱۸﴾ اَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ

مابے نصیب بوئیں اے آبادیت شما ہا آپ کہ آرا نوش جان کن ات - آیا شما آرا ایر گیتک

مِنَ الْمُنِّ اَمْ نَحْنُ الْبُزُّونَ ﴿۱۹﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ اَجَا فُلُو

چہ جنبرے یا کہ ما ایر گیبو کیے اے اگر ما بلوئیں تو بکنیں آرا سورہ گڈا پرچا

لَا تَشْكُرُونَ ﴿۲۰﴾ اَفْرءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُوسُونَ ﴿۲۱﴾ اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ

شکر نہ گرات اے آبادیت شما ہا آسے کہ آرا روک کن ات - آیا شما پیدا کت

شَجَرَتَهَا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿۲۲﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا

آئی و درخت و آرا یا کہ ما پیدا کنوئیں اے ما جو کت آدرخت پنت و کار مرزی

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۳﴾ فَبِئْسَ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۲۴﴾ فَلَا اَقْبِمُ مَوْجِعَ الْجُودِ ﴿۲۵﴾

پہ مسافران و گڈا بہ پاک یاد بہ نام و دتی من شانیں رب و پلاسو گندوران بہ بیک ہتارانی و

وَ اِنَّهٗ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعِلْبُونَ عَظِيمًا ﴿۲۶﴾ اِنَّهٗ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿۲۷﴾ فِي كِتَابٍ

و بیشک البتہ قسم ایت مزین اگر شما زان ات - بیشک آقرآنے شرفداریں - نبشتہ انت ماں کتا

تَكُوْنُ ﴿۲۸﴾ لَا يَمَسُّهٗ اِلَّا الْاَطْهَرُونَ ﴿۲۹﴾ تَنْزِيلٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۰﴾

چیریں - دست نہ جنت آرا مگر پاک کتکیناں فانا نزل کتکیناں انت چہ پروردگار عالم و اے

اَفْبُهَذَا الْحَدِيثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُونَ ﴿۳۱﴾ وَ تَجْعَلُوْنَ رِزْقَكُمْ اَنْتُمْ كُودٌ

آیا یہ اے خبر و شما چتاں نز کارات - و کن ات دتی بھرے بہ اے ڈول و کہ آیا

تَكٰذِبُونَ ﴿۳۲﴾ فَلَوْلَا اِذَا بَلَغَتِ الْحُلُوْمَ ﴿۳۳﴾ وَاَنْتُمْ حِينِيْدٌ تَنْظُرُونَ ﴿۳۴﴾

دروغ بند کن اے گڈا پرچا نہ کہ رسیت شخصے و صبح بہ گٹ و شما آوہد و ت گندرات

مذلل

فل یعنی سرظاہر و شماں زمین و تخم چگل دے ات بے ماں زمین آئی و پرورش کنگ پیدا درے کثان و یک سرسبز کشار جوڑ کنگ کئی کارانت - اشی بابت و تو ظاہری و ادانی ہدی
ہم شاکت نہ کن ات کہ اے کشار ماں کنگ و پدائی و حفاظت و باقی داروک ہم ماوئیں - ما بلوئیں تو یک آفتے دیم بدتیں کہ چراتی و ماں دمانے و تمام
کٹا رے بر باد و بیکار بیت، گڈا دتی سر و گران و بگر بوآت ووت ماں و تانندان خبران و دپ ماں دپ دیان و گوش ات کہ واجہ ما مزن تاوان بار بوئیں بلکہیں راستیں گپ ہیش انت
کہ مئے دستاں نوں ہو رک بوئنت - فل یعنی ہور ہم چہ منی حکم و کیت و ماں زمین و خزائیاں آپ و را ہم مادت جمع کنیں شمار چے قدر بہت ات کہ آپ اڈ بکتیں یا خوشامد و زبردستی
کنان و چہ جبر و بچ بچتیں - فل یعنی اگر ما بلوئیں تو شیر کینر آپ و بہ سوریں آپ و بدل کنان و تہل بچیں کہ آرا شانہ و ارت کن ات و نہ آشمے کشار و کار و کیت - گڈا مئے احسا
قبولدار نہ بنیت کہ اے ماوئیں کہ و تیں آپ و چیکر خزاں
شے دست و داتگ - ماں لھتیں روایتاں بہت کربہ کریم
صلی اللہ علیہ وسلم آپ نوشان و خوش فرما بیتک المجدلہ
الذی سَقَانَا عَذَابًا فَرَاتًا بِوَحْيَتِهِ وَلَمْ يَجْعَلْهُ مِلْحًا اَجَا
(ابن کثیر) و ماں عرب و باز درخت ہنچیں بہت کہ چہ
آیانی لگا شگ و آس در کپیت چو شہ کہ ماں مئے ملک و
بمبوائنت، ساری و ماں سورہ یس و اشی و بیان گوئنگ
یعنی ماں اے درختاں آس کے و ایر کنگ، شما یا ماوت -
فل یعنی اے آس و گندان و دوزخ و آس و تران و بکپ
ات کہ اے ہم آئی و یک بہرے و ادنا تیں نمونہ ایت
و ف کہ جو کتاں اے گپ ہم یاد کیت کہ ما خدا چہ سبز
درخت و آس کنگ و سرا قدرت داریت آیقینا
مردگ و زندہ کنگ و سرا بہن قادر انت - و جگل و
نند و کاں و مسافران و چہ آس و باز کار کپیت خصوصًا
زمتان و موسم و و جوانی تو درستانی کار چراتی و بنت
(تنبیہ) لھتیں روایتی بنا و عالمال مستحب قرار
داتگ کہ ماں اے آیتاں ہر یک جملہ استفہامیہ تلاوت
کنگ و پر گوشتیت بل انت یارت العظیم -
و ہا ذات کہ آئی و اے دابیں جہا جہا تیں کار آمدیں
و چہ جزان و پیدا کت و خالص چہ و تی فضل و احسان و مار الفع
و گرس و موہ دات بایدانت کہ ما ذات و شکر و متت و
و گرس و چمت کرانی و ت گرس نا ہو گیس گیاں بدل و مارا
آئی و آئی مبارکین نام و پاکی و بیان کنگ لوئیت - اے
یک عجیب گپے کہ مردم اے ہمیں ظاہرں آیاتان گندگ و بند
ہم آئی قدرت و وحدانیت و را کا حقہ نہ فہمت -
و اے آیت و دومی معنا چوش انت کہ من سو گندوران
آیتانی ایر کنگ و ماں پنجرانی دلاں (موضح) یا قرآن و آیتانی
ایر کنگ و چہ آسمان و بر زمین و سرا آہستہ آہستہ کم و -
فل حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت یعنی فرشتہ
اے کتاب و دست جنت آ کتاب ہے قرآن انت
کہ نبیگ بوئنگ ماں فرشتیانی دستاں یا ماں لوح محفوظ
و لھتیں و لا یمسہ و ضمیر قرآن و طرف راجع کنگ
یعنی قرآن و دست جت نہ کنت مگر پاک و صافیں مردم یعنی
ہما کس کہ صاف دل و خوبیں اخلاق داروک انت - ہما کساں
داں آئی علوم و حقیقتاں برحقیں رسانی حاصل کت کنت - یا
اے قرآن دست جنت مگر پاکیں مردم یعنی چہ وضوء بغیر

دست جنگ جاتر نہ انت چوش کہ چہ حدیثاں ثابت انت - اے موقع و لا یمسہ و نفی یہ نہی و بیت - و یعنی کتاں جاد و سحرے نہ انت و نہ کاہنانی مفتیں و ناہود گیس گپے
و نہ شاعرانہ رو بندری ایت بلکہیں مزن مقدس و معززین کتاں کہ رب العالمین و عالم ہدایت و تربیت و دیم دات ہما خدا کہ آئی ماہ، روح، و تمام استارانی مزن محکم و
مضبوطیں نظام قائم کت - اے استاراں یک پتائیں قانونے و ماتحت چہ و تی روزانہ غروب و ہاتنی و عظمت و وحدانیت و قاہرانہ تصرف و اقتدار و عظیم الشان مظاہرہ کنت
لکا احتج بہ ابراہیم علی قومہ و گوں زبان حال و شہادت دینت کہ ہما اعلیٰ و برتر ہستی و سلطہ غیبیہ و دست و مئے واک انت - ہا ذات تہنا زمین، جبر، آب،
آس، گوات، گل و کائنات و ذرہ ذرہ و مالک و خالق بیت - آیا اے دابیں روشن آسمانی نشاناں و گندان و ہما مضمونانی صداقت و کتاں شہبے پشت کپیت کہ آماں پیشی

رکوع و بوتگنت و آیا یک عاقلے اعظم ان فلکی نظام و سر نظر شاکت بیان و اینکہ فہمت نہ کنت کہ بیکی دومی بیے باطنی نظام شمسی ہم کہ قرآن کریم و آئی آیات یا چہ تمام آسمانی کتب و صحف و عبارات ات ہما عالم پروردگار و قائم کتگین انت۔ آذاتے و کہ چہ وتی کاملین قدرت و رحمت و آسے ظاہری نظام قائم فرمائینت آہا پاکین خداوت انت کہ آئی و روحانی استارانی ایردوگ و بعد آفتاب قرآن روشن کت و وتی مخلوق ماں تہاروکی و نہشت۔ داں روح مروچی آسے آفتاب برابر شہم جان انت، کئی مجال انت کہ اشتر بدل بکنت یا غائب بکنت۔ آئی انوار و شہماں ماں دلاں منعکس بنت کہ آمشان و پاک و صاف کنگ بنت۔ و لا آیا ایے یک ہنچیں دوٹتے کہ چہ آئی نفع گرگ و توک و شتا مستی دکا ہلی کن ات و شتابستی بہر ہنکر زبان ات کہ آرا و آئی و پیشن اشکیں حقائق و دروغ بگوش ات چوشکہ ہور و باران و گندان و چو گوش ات کہ فلاں استارماں فلاں برج و توگ پیش کا چہ آئی ہور و گورت۔ چوش بگوش کہ گوں خدا و بیچ

مطلبے نیست۔ ہے داب و رحمت و ہورانی قدر نہ کنگ کہ آماں قرآن و صورت و نازل بوتگ و چوش گوش کہ اللہ و نازل کتگین نہ انت من بد بختی و بے نصیبی ہے۔ زانا یک خدا و داتگین نعمت و شکرگزاری ہمیش انت کہ آرا و دروغ کنگ بہ بیت - ۱۲

ہے صفحہ و فوائد : ول یعنی گوں ہنچیں بے خونی و بے فکری و اللہ و گیاں دروغ گوش ات، گوشے شاد کہ کسے و حکم و اختیار و نیت۔ یا کدی شمار امرگ خدا و گور و روگی نہ انت۔ شر! ہر وقتے کہ شے کت م عزیز و محبوبے و ساہ در کبگی بہ بیت بہ پستی و موت و سکیاں مانوشان کنگ و شتا آئی و گور و زندان و آئی و بے دستی و بڑگی و تماشہ گندرات و دومی طرف و خدا یا آئی و فرشتہ چہ ترازیات آئی نزدیک انت کہ تو آیاں و دیست کت نہ کنتے اگں تو دگ کسے و قابوئے نئے تو آساعت و پرچاوتی عزیز ساہ و بہ وتی طرف و تاب نہ نیت و چیاگوں ناوشیں دل و آرا جدا بوگ و کت ات دنیا طرف و واپس یاران و پرچا آرا چہ آیوکیں سزا و استگار نہ کن ات، اگں شاماں وتی دعوی و راست ات تو چو کن ات و پیش بدارات۔

فل یعنی شتا بہ یک دمانے و جلالت کت نہ کن ات۔ آرا بتی ہنکین و سر بوگ ضروری انت۔ اگں امرگ چہ مقرر بان انت تو اعلیٰ درجہ و روحانی و جسمانی راحت و عیش و از باباں سر بیت و چہ اصحاب یمین و بوت تو ہم خطرہ و ترس نہ انت۔ حضرت شاہ صاحب ہشتہ کنت «یعنی چہ آئی و طرف و وتی خاطر جمع کن، یا مطلب چوش انت کہ چہ اصحاب یمین و طرف و آرا سلام سر بیت یا آرا گوشگ بیت کہ پر تو دیم تر و بسلامتی سلامتی انت و تو ماں اصحاب یمین و شامے۔ ماں ہمتیں حدیثاں ہمت کہ چہ موت و پیش بروکیں مردمان و آسے بشارت دیگر بیت و ہے داب و بحرمان و آئیانی بد حالی و خبر دیگر بیت۔ فل یعنی آئی و انجام اسے داب و بیت و چہ مرک و پیش آئی و حال آرا سر کنگ بیت فل یعنی چہ شے تکذیب و بیچ بوت نہ کنت۔ ہر چہ چا یا اسے جاوے مومناں و بحرمانی احوال دیگر بوتگ بالکل یقینی انت ہے ہما بوگی انت۔ مفت ناحق و شبہ پیدا کنان وتی نفس فریب مدے ات بلکس پہ آیوکیں وقت و تیاری و گلایش پیشے ات۔ و یعنی ماں تسبیح و تحمید و مشغول بیے ات

کہ ہمیشی اود و مزین تیاری انت۔ ماں اسے نیکیں شغل و گلایش ہواں چہ مکذباتی دل آزاریں ناہود گیاں ہن بیسوتی حاصل بیت و آئیانی باطلیں خیالات و ردھن بیت۔ اسے سورت و آخر و دل لوبیت کہ ہما حدیث نقل کنگ بہ بیت کہ آئی و سراجاری و وتی کتابتیم فرمائینگ عن ابی ہریرہ قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کلماتین خفیفتان علی اللسان ثقیلتان فی المیزان حبیبتان الی الرحمن سبحان اللہ و بھدہ سبحان العظیم۔ تمت سورۃ الواقعة و اللہ الملک المتکلم فل یعنی گوں زبان حال و یا قال و یا گوں ہر دو نیناں۔ و یعنی ماں آسمان و زمین ہر جا کہ و ہمانی حکم و اختیار جاری انت۔ و ہدے ہج نیست ات اوت موجودات دوہرے

وَنَحْنُ اقْرَبُ إِلَيْكُمْ وَلَكِنْ لَا تَبْصُرُونَ ﴿۸۵﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ

ومازیات نزدیک این بہ آئی و نسبت و شے لیکن شما نہ گدیرات پدا اگر شما کسے و

غَيْرِ مُدِينِينَ ﴿۸۶﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۸۷﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ

زیر دست نیت گدا پر چاروہ و نہ ترین ات اگر شمارا ست گوشگ ات فل پدا اگر بہ بیت

مِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿۸۸﴾ فَارْجِعْهَا إِلَىٰ مَنْ رَآهَا وَجَدْتَ نَعِيمًا ﴿۸۹﴾ وَأَمَّا إِنْ

چہ نزدیک کتگیناں تو راحت انت، روزی انت و باغ انت نعمتانی دنوں اگر آ

كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۰﴾ فَسَلِّمْ عَلَيْكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۱﴾ وَأَمَّا

ہست انت چہ راستیگان گدا سلامتی بریت بہ تو چہ راستیگان فل دنوں اگر

إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿۹۲﴾ فَنَزِلْ مِنْ حَمِيمٍ ﴿۹۳﴾ وَتَصْلِيَةٌ

آہست انت چہ دروغ بندوکان گمراہاں تو ہمانی انت چہ گرمیں آپ و سر بوگ

بِحَمِيمٍ ﴿۹۴﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿۹۵﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۹۶﴾

ماں اس وقت بیشک اسے خبرانت یقین و لائق کہ گدا بہ پاکی یاد کن نام و وتی مزین شانیں پروردگار و

سورة الحديد مدینہ نازل بوت، ماں آئی بیست و نہ آیات و چار رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنناں گوں نام و خدا و ہما کہ بے اندازہ ہر بان ز بریں رحم کنوے

سَبِّحْ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿۱﴾ لَهُ مُلْكُ

اللہ و پاکی بیان کنت ہر چہ کہ ہست ماں آسماناں و زمین و فل و ہلاکت زبردست حکمانی داروہ کہ ہمانی انت راج

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَحِیُّ وَیَمِیْتُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۲﴾ هُوَ

آسمانی و زمین یہ۔ زندگی کنت و موت دنت و آہ بہ ہر چیز و سرتا و انت و ہمانت

الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴿۳﴾ هُوَ

چہ درستان اول و چہ درستان گد و دروغ و نہا۔ و آہر چیز زانوگ انت فل آ

منزل،

کہ ہمیشی اود و مزین تیاری انت۔ ماں اسے نیکیں شغل و گلایش ہواں چہ مکذباتی دل آزاریں ناہود گیاں ہن بیسوتی حاصل بیت و آئیانی باطلیں خیالات و ردھن بیت۔ اسے سورت و آخر و دل لوبیت کہ ہما حدیث نقل کنگ بہ بیت کہ آئی و سراجاری و وتی کتابتیم فرمائینگ عن ابی ہریرہ قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کلماتین خفیفتان علی اللسان ثقیلتان فی المیزان حبیبتان الی الرحمن سبحان اللہ و بھدہ سبحان العظیم۔ تمت سورۃ الواقعة و اللہ الملک المتکلم فل یعنی گوں زبان حال و یا قال و یا گوں ہر دو نیناں۔ و یعنی ماں آسمان و زمین ہر جا کہ و ہمانی حکم و اختیار جاری انت۔ و ہدے ہج نیست ات اوت موجودات دوہرے

بچہ ممانیت آموجو دمانیت۔ فلہک چیز و وجود و ظہور چہ ہمانی و وجود و قائم انت۔ لہذا آئی و وجود اگر ظاہر و باطن ممانیت تو گدا گدا گئے بیت چہ عرش و بگرداں فرش و چہ ذرہ و بگرہ
داں آفتاب ہیک چیز ہستی آئی ہستی و روشنیں دیلے۔ لیکن گوں اشی و ہوا آئی و کنہ و داں صفات و حقائق و ادراک و رسائی نیست۔ کتام یک صفحتے و احاطہ ہم کہے کنگ نہ تونیت و نہ
چہ وقی قیاس و فکر آئی و چیزہ کیفیت بیان کت کنت۔ بہ اے حساب و گوشت کنیں کہ چہ پیشی زینات باطن و پوشیدہ ہج کس نہ انت۔ بہر حال آتہا ہم و در اہم، ظاہر ہم باطن ہم ہم، سر ظاہر ہم
ہم و چہ کاتی ہم ہر قسم و احوال و زانو ک انت۔ ظاہر (یعنی غالب) اے داب و کہ چہ لائی و ہر ہج قوت نیست۔ باطن بہ اے داب و کہ چہ لائی و اکثر ہج موقع نیست کہ او دا چہ چاں اندیم
یوان و دست بچہ بیت فوالحدیث و انت الظاہر فلیس فوقک شی و انت الباطن فلیس دونک شی۔ **ہے صفحہ و فوائد:** فل اشی و بیان ماں سورہ
اعراف و چہ ہشتی جزہ و ختم و چہ پسر و گو سنگ۔

فل مثلاً صورت و باران و آب و تخم ماں زمین و تو ک روت و کشار
و درخت و غیرہ چہ آئی و در کینت۔ اشی و بیان ماں سورہ سبأ
گو سنگ۔ فل چہ آسمان و طرف و ایر کینت فرشتہ، احکا
قضا و قدر و فیصلہ، دھور و باران و غیرہ۔ و سر کینت
بندیانی اعمال و ملائکہ اللہ۔ فل یعنی چہ ہر چہ شامانہ انت
بلکہ ہر جا ہے شامیے و ماں ہر حالے و بیے آخوب زانت و
تمام ظاہرین و چہ ریں عملاں گندیت۔ و یعنی چہ آئی و چہ کت
در کپان و دگہ ہج جاہ و شامش نہ کن ات، ماں تمام آسمان
و زمیں و ہالیکن و بادشاہی انت و آخر کار تمام کار لانی فیصلہ
چہ ہمانی در بار و بنت۔ فل یعنی کہ دی روج و کم کنان کتپ و
در اج کنت و کدی آئی و بر کس شپ کم کنان و روج و دراج
و مزن کنت۔ فل یعنی ماں دلاں ہرنیت و ارادہ پید
ببنت یا خطرات و وسوسہاں بیانیت آیاں ہم چہ آذات و
علم و در نہ انت۔ و یعنی ہر چہ مالے کہ ماں شے دست انت
آئی و مالک اللہ انت شامیوک و آیین و خرابی ات۔ لہذا
جاہے کہ مالک شون بذت او دا ہمانی نائب و حیثیت مال و
خرچ کین ات و اے ہم لخطہ بردار ات کہ ساری و اے مال
ماں در گانی دست و ات آیانی جانشین شامیوک ہوتے۔ ظاہر
انت کہ شے جانشین دگہ کہے جو کنگ بیت۔ پدا و ہدے
معلوم انت کہ اے چیزاں نہ پیشی مردمانی گور و سلامت
پشتکینت۔ و نہ تہی گور و پشت کینت تو گوں اے داہیں
زوال بیو کین و فنا بیو کین چیزاں اینکے دل و بند کنگ مناسب
نہ انت کہ ضروری و مناسب موقعہاں ہم انسان مال و
خرچ کنگ دست و بزیت۔ فل لہذا ضروری انت ہا
مردمان کہ ماں آیانا اے صفت و خصلت موجود نہ انت۔ اے
صفت و ماں و تی جان و پید کینت و ماں ہر کس اے
صفت موجود انت آیانا لازم انت کہ اشی سرا و تار محکم
بدر انت و ایمان مقتضی و سرا عمل کینت۔ فل یعنی اللہ پاک
سرا ایمان یارگ یا یقین و معرفت و کشکانی سرا روگ و چہ
کتام چیز مانع بوت کنت و ماں اے معاملہ و سستی و
کا ہلی پر چاہیت و ہدیہ خدا و رسول شاملا بہ کتام در آمد و
تا ہود گین چیز طرف و نہ بلکہیں شے حقیقی پروردگار و طرف و
دعوت دیگانہ کنت کہ آئی و اعتقاد ماں شے اصل فطرت و پید
کنگ بوتگ و پدا آئی و ربوبیت و اقرار شامان دنیاء آگے

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
ہمانی کہ پیدائی کت آسمان و زمین و ماں شش روج و پدا قائم بوت بہ تخت و سرا
يَعْلَمُ مَا يَلْجَ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
ازانت ہر چہ داخل بیت ماں زمین و و ہر چہ در کیت چہ آئی و فل و ہر چہ نازل بیت چہ آسمان و و ہر چہ
يَعْرَجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
ماں آئی بالا روت فل دا گوں شمانت ہر جا گئے کہ بہ بیت۔ و اللہ ہر چہ شمانت ات گندوک انت
لَهُ فَالْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
چہ ہمانی انت راج آسمانانی و زمین و۔ و اللہ و نیگ و و اتر کنگ بنت کلین کار و داخل کنت شپ
فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
ماں روج و داخل کنت روج و ماں شپ و۔ فل و آزانو گرا انت سیگ و خیرانی ک ایمان بیارت
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ
بہ اللہ و آئی رسول و و خرچ کین ات چہ ہما مال و کہ جو کنگ شامان آئی و و تہی نارت یوں ہا کساں کہ
أَمْنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا وَمَالَكُمْ لَأَتَوْا مِنْ رَبِّكَ
ایمانش آورد چہ شامال اش خرچ کت، پدا یاں مز ثواب بہت و چون انت شمار کہ ایمان نیارات بہ اللہ تو
الرَّسُولَ يَدْعُوكُمْ لَتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
رسول دعوت دنت شمار تا کہ شامان ایمان بیارت بہ وقی رب و و تحقیق کینگی چہ شامان قول پچائیں اگر شما
مُؤْمِنِينَ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدٍ آيَاتٍ يَلْخُرْجُ مِنْكُمْ
باورد دار انت فل اہانت کہ اے حجیت و تہی بندہ و سر آیتاں صافیں تاکہ در کینت شمار چہ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَسَرُوفٌ رَحِيمٌ وَمَالَكُمْ لَأَتَفِقُوا
تہاری و بہ نیگ و روشنایی و بیشک خدا ہے سرا البت نرمی کوننت مہربان و چون انت شمار اگر خرچ نہ کن
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ
ماں خد اے راہ و بہ اللہ انت میراث آسمانانی و زمین و فل برابر نہ انت چہ شما

منزل

چہ پیش ہم کنگ۔ چنانچہ داں مروچی و اقرار و چیزے نہ چیزے اثر ماں بنی آدم و قلوب و دست کینت۔ پدا دلائل و براہین و چہ پیغمبرانی دیم و یک و ذریعہ و ہما ازلی عہد پیمانہ یاد
دیانتگ و نچہ بدیم کنگ بوتگ۔ و پیشی نبیان چہ وقی و تہی امتاں اے عہد و اقرار ہم کینت کہ آیانا خاتم الانبیاء صلی اللہ علیہ وسلم و ہر نہ گیری و کینت و چہ شامان کس ہم ہمانت کہ شاموت
نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و ہمار کین دست و سرا طاعت و فرمانبرداری و انفاق فی سبیل اللہ و غیرہ ایمانی امور لانی سرا کا رہند بوگ و پچائیں قول و عہد کنگ۔ پس اے مبادی و چہ پد کجا کجائیں
بہت کہ ہر کس متگ و ارادہ برداریت و آمہ منیت و دھرس متگ اچرائی و انحراف کینت۔ فل یعنی قرآن نازل کت و صداقت و نشان شون دات تاکہ آیانی ذریعہ و شمار اچہ کفر و جہالت و تہار و کلا
در کپان و ماں ایمان و عمل و روشنایی و بیارت۔ اے اللہ پاک و مزین شفتت و مہربانی انت۔ اگن سختی پچتیں تو ماں ہما تہار و کپان یل دیان و شمار اہلاک کتیں، یا چہ ایمان یارگ کہ ہون گوستگیں

خطایان و معاکلت۔ ولا یعنی مال و خداوند فنا بیت و اللہ ملکیت پشت کپیت۔ و چونانی ہم ملام ہمانی و مال ات پدا چہ ہمانی و مال و ہمانی و حکم و مطابق و خرچ کنگ چا شمارا اگران معلوم بیت چہ و قی و اختیار و ندرے ات توبہ اختیار مال ہمانی و گورہ سر بیت۔ بندگی و تقاضا ہمیش انت کہ مال و گون دل و محبت و پیش بخت سماں آئی و راہ و خرچ کنان چہ فقر و افلاس و مترسیت چہ کہ زمین آسمان و خزانہ مالک اللہ و ات انت۔ زانا آئی و راہ و گون دل و محبت و خرچ کنک شریک بیت و لا تخش من ذی العرش اقلاد۔ ۱۲

ہمہ صفحہ و فوائد: ولہتین چہ فتح و مراد صلح حدیبیہ گپتگ و چہ لہتین روایتاں ہمیشی و تائید بیت۔ ول یعنی چوناں تو اللہ پاک و راہ و کتم و دہدہ ہم خرچ کنگ بہ بیت و اللہ و راہ و جہاد کنگ بہ بیت۔ ایشاں شریک رانت، خدا ایشانی بہترین بہرماں دنیا و آخرت و دنت بے ہما ہستی منداں کہ فتح مکہ یا چہ حدیبیہ و پیش خرچ کنگ و خدا و راہ و جہاد کنگ آیات فرمیں و جہاد خدا بند بوتنت۔ زنا لوبو کہیں سماں آئی درجہ و گپت گت بکنت چہ کہ آہا و ہدات کہ حق و متوک بہ آئی و راہ و جہاد کنوکانی شمار

مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مَنِ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعَّهُ لَهُ وَلَءِ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَجْرِيٰ آيَاتِي نُورًا بَيَانِي دِيمَا وَآيَاتِي رَاسِتٌ ۝ وَثَرْدَةٌ أُنْتِ بِشَمَامُ حِي، بَاغِ أُنْتِ كَرُبْنَتِ مَنْ تَحْتَهَا الْأَنْصَارُ خَلِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَوْمَ آيَاتِي تُنَزَّلُ جُودًا دَامَ بِنْتِ مَاں آئی و، ہمیش انت مسترین مرادانی رسگ و روچید

یَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُوا نَفْتَسُ كُوشِنَت دغا بازیں مردیں و جنس ایمانداران و بہ شفقت و نظر بچارت مارا تا کہ ماؤشنی

مَنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِرُءُوسِهِمْ نُورٌ كَرِيمٌ كُوشَنَت بِنْتِ پدا و تزکین ات پشت گرا شو باز کین ات روشنی و۔ پدا کنگ بیت میانجی و آئی

بِسُورَةٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنٌ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرَةٌ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۝ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَرَبِّهِ يَتَّبِعُهُ أَهْلُ الْقُرْآنِ فَالْتَمِذْ أُولَئِكَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَجْرِيٰ آيَاتِي نُورًا بَيَانِي دِيمَا وَآيَاتِي رَاسِتٌ ۝ وَثَرْدَةٌ أُنْتِ بِشَمَامُ حِي، بَاغِ أُنْتِ كَرُبْنَتِ مَنْ تَحْتَهَا الْأَنْصَارُ خَلِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَوْمَ آيَاتِي تُنَزَّلُ جُودًا دَامَ بِنْتِ مَاں آئی و، ہمیش انت مسترین مرادانی رسگ و روچید

يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُوا نَفْتَسُ كُوشِنَت دغا بازیں مردیں و جنس ایمانداران و بہ شفقت و نظر بچارت مارا تا کہ ماؤشنی

مَنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِرُءُوسِهِمْ نُورٌ كَرِيمٌ كُوشَنَت بِنْتِ پدا و تزکین ات پشت گرا شو باز کین ات روشنی و۔ پدا کنگ بیت میانجی و آئی

بِسُورَةٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنٌ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرَةٌ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۝ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَرَبِّهِ يَتَّبِعُهُ أَهْلُ الْقُرْآنِ فَالْتَمِذْ أُولَئِكَ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَجْرِيٰ آيَاتِي نُورًا بَيَانِي دِيمَا وَآيَاتِي رَاسِتٌ ۝ وَثَرْدَةٌ أُنْتِ بِشَمَامُ حِي، بَاغِ أُنْتِ كَرُبْنَتِ مَنْ تَحْتَهَا الْأَنْصَارُ خَلِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَوْمَ آيَاتِي تُنَزَّلُ جُودًا دَامَ بِنْتِ مَاں آئی و، ہمیش انت مسترین مرادانی رسگ و روچید

مک کم ات و دنیا چہ کافراں و باطل پرستاں و پادپ ات۔ آ و ہدہ اسلام و جانی و مالی قربانیان ضرورتیات ات و جہادان و ظہر و ازبائ اموال و غنم و غیرہ و امیت باز کترات۔ بہ خوش جاوران ایمان یارگ و بہ خدا و راہ و جان مال و قربان کنگ مزین جگر داروک و چہ کوه و زیات ثابت قدم انسانی کارے ات۔ و قوی اللہ عنہم و رضوانہ و رزقنا اللہ ابقائهم و جنتهم۔ آیین ول یعنی اللہ کل معلوم انت کہ کسی عمل کتام درجہ نیگنت و ماں آئی و اخلاص و عمل چکر انت۔ خدا و قی ہمے علم و رو و گون ہر کس و معاملہ کنت۔ ول حضرت شاہ صاحب نے کنت: در قرض و معنی ایشاں انت کہ اے ساعت و یہ جہاد نیگی ز خرچ کین ات پدا شاد و زر و مال و جمع کن ات (و ما آخرت و مزین در جہاں حاصل کن ات ہے مقصد و مراد انت شریک و واگن ماں مالک غلام و میاچی و سود و بیاج نیست۔ ہر چہ دنت ہا نیگنت و ہر چہ کین نہت ہا نیگنت و ہر چہ حشر و میدان و دہدہ کہ بہ بل صراط و سرار و دک بنت تو آساعت و سک تہا رہت گڈا اے عت و گون ایشاں ایمان و عمل صلح و روشنی ہمراہ بیت و غالباً اے امت و روشنی و چہ دگ

انتانی روشنی و زیات تھا و تیر بیت۔ چہ لہتین روایتاں چتیں جانب و ہن روشنی بوگ معلوم بیت۔ شاید آئی و مطلب چوش بیت کہ روشنی و اثر چاریں طرفاں تالان بیت و اللہ اعلم ول چہا کہ جنت اللہ و شندوی و مقام انت، ہر کس کہ اودا سربوت آرا اکل مراد حال بنت ول یعنی مومنانی و منافقانی میاچی و دیوارے اوشتا رنگ بیت کہ ماں آئی و دروازگے ہم بیت۔ چہ دروازگے و مومن جنت و جانب و رباردگ ہوان و چہ منافقانی چاں اندیم بنت۔ دروازہ و توک و داخل ہوان جنت و نقشہ دیمما بیت و آنکو چہ دروازہ و ذری نیگ و خداوندی عذاب و نازک بیت۔ ول قصہ چوش انت کہ خالصین کافر بل صراط و سرانہ رونت بلکیں ساری و ماں دوزخ و چہ دروازگاں تیلانگ دیگ بنت البت ہر کس بہ کتام نبی و امت و بنت، راستیں ایمان داروک بہ بنت پاکستیں ایمان ایشاں گون بہ بیت آیان و بل صراط و سرار و گ و حکم بیت، بریشی سرکبگ چہ پیسر مردان و یک ترندیں تہار و کٹے مانوشیت، آساعت و گون ایمانداراں روشنی بیت منافقا ہم ہے روشنی و پشت روگ و دلمانگ بنت لیکن مومن زوت

مازل

دیما پیش کپیت ہمیشکا ایشانی روشنی چہ منافقاں دور ہوان بیت۔ گڈا کو کار کنت کہ واجہاں کیں کج ات مارا ماں تہار و کی و پشت و یل دیان و پیش مہ کپ ات، کیں انتظار کین ات کہ ماہم گون شما ادا نہیں، و چہ شے روشنی و نفع بگرس۔ آخر ماں دینا و ماوشا کیں جاگہ و مقیم اتیں و مئے شمار ہم سر ظاہر و ماں مسلمان ات نوں اے مصیبت و و ہدہ مارا ماں تہار و کی یل دیان کج گور و گات زانا ہمراہی و رھبند و ہم خوش انت، ایشاں پستہ دیگ بیت کہ پدا پشت و اتر کنان و قوی روشنی و شوہاز کین ات۔ اگ دست کپت تو چہ ہودا قوی روشنی و گون و ت بیارات۔ چہ آ خبر و اشکنگ ایشاں پشت و کزنت ہمہ یک و پد یک دیوارے ماں ہر دویں فریق و در میان و اوشتا رنگ بیت۔ یعنی مقصد ایشانت کہ روشنی و کما قی ماں دینا و بیت آجا کہ پشت یل دیان و ادا آکنگ ات۔ یا چہ پشت و ہما جاگہ مراد بیت کہ اودا چہ بل صراط و سرکبگ پیش نور تقسیم کنگ بوتنت۔ ۱۲

فل یعنی بیشک ماں دنیاء نظر ہو، شاگون باجگاہ آتے وگوں زبان و اسلام و دعویٰ کنگت لیکن اندرونی احوال چوشس ات کہ ماں لذات و شہوتان غرق ہوان و شماناق و راہ پروت
 ثبات کت و دوقی نفس و فریب دیان و ماں ہلاکت و چگل دات - پدانشا توبہ ہم نہ کت، بلکیں راہ چار بوتے کہ باریں کدی اسلام و مسلمانانی سرکاتم گردشے بکیت و بے داب و ماں
 دین و بار و ماں شک و شبہیانی چڈان و تارامین گت، شماہم رازد وارت کہ دیم ترے اے منافقانہ رھبندانی چہرے تاوان مے چک و نہ کپیت بلکیں ماں ووقی خیالات و امیتان جاگ
 دات کہ ماں چنت روج و اسلام و مسلمانانی اے کل قصہ و تاوت سارت بیت۔ آخر ماوت غالب بتیں۔ پشت کپیت آخرت و معاملہ۔ اودا ہم مایک دلے رستگار بتیں۔ ماں بچ
 خیالان مست آتے کہ اللہ حکم سر بوت و موت و شمارا چلانپت و آمزین مکار (شیطان) و شمارا گمراہ کنان و چوش گار و گسار کت کہ نول پر شمار رستگاری و بچ راہ باقی نہ مننگ

فل یعنی اگن بند خیر و شتا (منافق) و بچے سر ظاہرین کافران
 چیزے معاوضہ دیان و بچہ سزا و رستگار بوگ لوٹ ات تو
 آتی و منظوری و ہم ہج صورتے نیست۔ بس نول شتا گوان ماں
 ہے لوگ بھنگی انت۔ ہے دوزخ و آس شے ہنگین انت۔
 ہے شے ہبل انت، اے شتو ہارے منبت کہ درگے شے
 ہمہبل بیت۔ فل یعنی آوہد سر بوتگ کہ مو منانی دل
 قرآن پاک و اللہ یاد و آتی و برحقین میں و دیمیا بکنت و نرم
 ہوان و عاجزی بکنت۔ فل یعنی ایمان ہا چہرے گوشت
 کہ چہ آتی و برکت و انسان و دل نرم بیت۔ نصیحت و خدای
 یاد و اثر و زوت قبول بکنت۔ شروعات و اہل کتاب و
 اے گیان ماں پیغمبرانی صحبت و دست کپتگنت، تے تے و
 غفلت و مردمان و مانپوشت کہ چرائی و دل سگ بوتنت
 آپیشی خبر پشت نہ کپت۔ زیات تر مردمان مزین سر کتی
 و نافرمانی شروع کت۔ نول مسلمانانی دور باری آہنگ
 کہ آیات و پیغمبر و صحبت و زندان و چہ نرم دلی کامیں ہانباری
 و شروع لیکر اللہ صفات و تاراسپاہ دار بکنت و بہ ہا برز
 و بالا بتیں مقام و سر بہنت کہ اودا دگہ امت سر بوتگنت۔
 فل یعنی عربستان و مردم جاہل و بدراہ انتت چوشک
 مرنگیں و ویرانی زمین انت۔ نول اللہ آیات چہ علم و ایمان
 و علم و روح و زندگی دات و ماں آیاتی توک و کل کمالات
 پیدا کنت۔ غرض چہ یک مردگے و مرنگیں انسلے و رانا امتیت
 بوگ نہ لو بیت۔ راست راست و چہ گناہاں توبہ بکنت تو
 گڈ اللہ پاک ماں آتی و قالب و حیات و روح مان بکیت۔
 فل یعنی ہر کس ماں اللہ راہ و گوں راستی نیت و بہ
 آتی و شخودی و خاطر و خرچ بکنت و چہ غیر اللہ کتام
 بدلہ یا منت واری و طلبگار مہبت چوشس گوس کہ آیات
 اللہ و قرض دینت۔ نول آدل جمع بہ منت کہ آیاتی دانگیں ضائع
 نہ بنت بلکیں چنت سرگیش کنان و واپس دیگ بنت۔
 و مترجم محقق و بظاہر اللہ آء و عطف
 الصل یقون و سر کنگ۔ یعنی ہر کس اللہ و سراد آتی
 کل رسولانی سر سرجی و ایمان یارت و اے یقین و اثر
 ماں آیاتی اعمال و احوال و ظاہر بوگ لو بیت (تو بیگانہ
 و راستی ایماندار بالکل ہمیش انت۔ واللہ پاک و گور و ہے
 و اجہاں بطور گواہ اید کہ مخلوق و احوال و پیش دا ک
 بنت لکما قال: وکذلک جعلناکم امة و ساطا

بِاللَّهِ الْغُرُورِ ۱۷ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ

چہ اللہ نام و آغا باز و فل نول موحی چہ شتا قبول نہ بیت فدیہ دیگ و نہ چہ منکران

مَا أُولَئِكَ النَّارُ ۗ هِيَ مَوْلَاكُمْ ۗ وَبِئْسَ الْبَصِيرُ ۝ ۱۸ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ

شاہدستان لوگ دوزخ انت ہا دوزخ شے رفیق انت و بدیں جا گے فل آیا و ہد نہ رنگ پہ

آمَنُوا أَنْ تَخْشَع قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا

مسلمان ایک ہر زنت آیاتی دل چہ خدای یاد و چہ نیک نازل بوتگ برحقین دین فل و مہنت

كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ

چہ ہا کساں کہ دیگ بوتگ آیات و کتاب چہ و پیش گڈ ادراج بوت آیاتی سرادت گڈ اسک تہرت

قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝ ۱۹ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ

آیاتی دل و بازینے چہ آیات نافرمان انت فل بزانت کہ خدا زندگ کنت زمین و

بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ ۲۰ إِنَّ الْمُؤَدِّقِينَ

زندہ آئی مرگ و بہ تحقیق بیان گت ماہ شمانا نیاں بلکیں شتا سر بہ بیت و بیشک خیرات کنویں مردیں

وَالْمُؤَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ

و خیرات کنویں جنیں و وام دینت اللہ و وام دیگ بہ خوبی، دوسرا دانت بہ آیات و بہ آیات انت

أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ ۲۱ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝

مزد شرف داریں فل و ہا کساں کہ ایمان ایش آورد بر اللہ و آئی رسول و ہا ایمان انت راستی ایمان دار

وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

و شہیدان و قی رب و نزدیک و بہ آیات انت آیاتی مزد و نور آیاتی و و ہا کساں کہ کافر بوتنت و دروغ بگت

بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ ۲۲ اعْلَمُوا أَنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ

مے آیتان و ہمیش انت دوزخ و مردم فل بزانت کہ ہمیش انت دنیا و زند لیب

وَلَهُمْ فِيهَا نِسْتٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ

و تماشا و سینگار و فخر بندگ و تان و تاد و چہ یک درگے زیات سلی انت ماں مال و ماں چکاں

منزل ۷

لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ ۗ وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا (بقرہ - ۱۷۷) ماں آخرت و اے راستی ایمانداران و قی و قی درجہ ایمان و حساب و ثواب و روشنی عطا بیت
 آیت و تفسیر بہ دگہ بازیں دابان کنگ بوتگ مگر اختصار و رعایت آیاتی نقل کنگ و اجازت نہ دنت۔ فل یعنی دوزخ دراصل پہ ہشاں جو کنگ بوتگ - ۱۲

ول انسان عمر و شروعات و لیب و گوازی پکار انت پدائشا، پدازیب و زینت، و پدائکماشی قائم کنگ و نام دربارگ، پدامرگ و تریک و روچاں پہ مال و اولاد و فکر کنگ کہ چہ من رند منی لوگ مہاگہ قائم بہ بنت و اولاد آسودہ حال بہ بیت مگر اے کل ٹش و پیش و از باب فانی و زوال بیوک انت۔ ہنجوش کہ کشار و سبزہ و بہار چنت روزہ بیت، پدازرد تربیت و پدایمردم و جانور آرا لگتال کنان و ریزہ ریزہ کننت آئی و تروتازگی و خوبصورتی و نام و نشان بے گواہ بیت۔ بے احوال دنیا و زندہاتی و آئی و ساز و از بابانی انت کہ آدر حقیقت و ایک دغا و بجمال انت یا سرا بے کہ چہ دور و چو آپ و تربیت، انسان چہ اشہی و عارضی بہار و ردوران و وئی عاقبت و برباد کننت۔ حالانکہ چہ موت و بعد اے چیزاں کار دات کننت اودر کار آمدیں چیز و گراننت یعنی ایمان و نیکیں عمل۔ بہر کس و چہ دنیا و اے چیز کثت و گون و تبارنت ہنجوش بزراں کہ آپہ وئی مقصد مراد و سر نوبت ماں آخرت و پرائی مالک و وشنودی و رضامندی انت و

ہر کس و دست چہ ایمان و دولت و ہورک بوت و کفر و عصیان و بار و وئی بڈ و زوران و اہت پرائی سگیں عذاب انت و ہر کس و ایمان و با وجود ماں عملان کوتاہی کنت پرائی و زوت یا بدی مشرت مکنوڈ و ران و رتد و معانی انت آدنیاء خلاصہ بوت و لے آخرت و انجام۔ فل یعنی چہ موت پیش ہما از باباں پیداکن کہ چرائی و کوتاہی معاف بینت و بہشت دست بکپیت۔ ماں اے کار و سستی و دیر کنگ مناسب نہ انت۔ فل یعنی آسمان و زمین ہر دو تیناں و آگن اوار کنان و ایک جا کنگ بہ بیت تو ہما تی برابر جنت و عرض (پہنات) بیت و راجی چنکر بیت آرا خدا بنات۔

فل یعنی ایمان و عمل بے شک انسان و جنت و برگ و از باب انت بے اے خبر الی انت کہ آئی محض چہ اللہ فضل و رعیت، آئی و فضل مہبت توجہ سزا و ستکار بوگ مشکل انت جنت و رسگ ڈکر و تولی بجن۔ و ماں ملک ہرچ عام آفت و مصیبت ہبت مثلاً قحط، زلزہ و غیرہ و پدایر مصیبت بہ تھی چند و سربکپیت مثلاً مرض و غیرہ آکل ماں اللہ علم و چہ بندر و فیصلہ بوگیں انت و ماں لوح محفوظ و نبث انت، بہ حساب و ماں دنیا و آجیز ظاہر بیت یک ذرہ ہم کم یا گیش یا اے دیم و آویم بوت نہ کنت۔ فل یعنی اللہ ہر چیز ذاتی علم ہست انت۔ چیزے چہ محنت و حاصل نہ بوتگ پدا وئی محیطیں و علم و روء و تمام واقعات و حوادث و چہ آئی بوگ و پیش ماں کتاب (لوح محفوظ) و نبسگ پرائی و چور کا مشکل انت۔ فل یعنی بہ اے حقیقت ہمیشہ کا دہ دان کہ شہا بہ شری و بہمت کہ پر شہا ہرچ خیرے مقدر نہ انت آہ جبر دست بکپیت ہرچیکہ یاں اللہ پاک و قدیمی علم و قرارے بوتگ ہما داب و پکا بیت لہذا ہرچ فائدہ و چیزے دست بکپیت بہ آئی و غمناک و پریشان بوگ و حاجت نیست و آگن قسمت دوزواہی بکنت و چیزے بدست و بکپیت برائی ہل مکن بلکیں بہ مصیبت و نا کامی و وھد و صبر و تسلیم و راحت و کامیابی و وھد و شکر و خدا و صفت و سنا و گلانیں بے ات (قتیبہ) پیسر ماں اعلموا انما الحیوۃ الدنیاء لعب و لھو الخ و شون و اٹگت کہ ماں دنیا و عیش و عشرت و کپان انسان چہ آخرت و غافل مہبت۔ ماں اے آیت و تنبیہ فرماینت کہ ماں ادا تکالیف و مصائب و ججال و کپان و باید انت کہ انسان چہ اعتدال و حد و سر مگوزیت۔ فل زیات تر تکریر بوگیں

کَثَلٌ غَيْثٌ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاؤُهُ ثُمَّ يَهِيْهِمْ فَاْتَرَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ
 جوش ہورے کہ دوست بوت دہقانان آئی و زردوم پدا خشک بہ تربیت پدا گندے تو آرا زرد چنگ پدا بیت
 حُطَّاءٌ وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ
 لگت مال کنگیں گاہ و ماں آخرت و عذاب ہست سگیں و بہن بخشش چہ خدا و نیک و و رضامندی
 وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُوْرُ ۝۱۰ سَابِقُوْا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ
 و نہ انت دنیا و زند مگر بہن مال فریب و فل۔ پیش بکپ ات۔ بخشش و نیک و
 رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا عَرْضُ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اَعَدَّتْ لِلَّذِيْنَ
 وئی رب و جنت و فل۔ پہنات آئی و چہ پہنات و انت آسمان و زمین و فل تیار رنگ بوتگ بہ ہا کسا
 اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو
 کہ ایمانش آدوتگ بل اللہ و آئی و رسولانی سرا ہمیش انت خدا و فضل، دنت آرا ہر کس کہ لو طیت۔ و خدا انت دابہ
 الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝۱۱ مَا اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا
 مزین فضل و فل نہ ریت ہیج مصیبتے ماں سر زمین و نہ
 فِى الْاَنْفُسِ كُمْ اِلَّا فِىْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ تَدْرٰہَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى
 ماں شے جاناں مگر نوشتہ انت ماں کتابے و پیش چہ شہی کہ ماں آرا پید ا بکنیں و بے شک اے
 اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝۱۲ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَآفَاتِكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَا اٰتٰكُمْ
 آسانت بہ خدا و تاکر غم مکن ات شہا ہرچیکہ رفت چہ شے دست و۔ و نہ گل بکن ات ہرچیکہ ذاتی شہا ری
 وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ۝۱۳ الَّذِيْنَ يَبْتَخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ
 و اللہ دست نہارت ہرکت بکنوک و ت ستاء بہا کں کہ و ت بخیلی کننت و بہر ماہنت
 النَّاسِ بِالْبَخْلِ ۝۱۴ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝۱۵ لَقَدْ اَرْسَلْنَا
 مرد ماں بہ بخیلی و و ہر کس کہ دیم و تاب نہت کہ ابیشک خلا ہما انت بے نیاز و تمایں خوبانی داؤک و طبیبک دیم
 رَسَلْنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ
 دات وئی پیغامبران گون نشانیان ظاہری و نازل کت گون آیاں کتاب و شاہیم تاکہ عمل بکننت مردم بہ انصاف و فل

منزل

مالدارانی حالت اے داب و بیت کہ مرنی و بیٹاک سنگ باز جنت مگر خرچ کنگ و عت و چہ جیب زرد در نہ کپیت، کتام نیکیں کار خیر و دیگر و و تا تو فبقش نہ بیت و چہ وئی قول و فعل و ایدگران و ہم بے درس دینت۔ موقع و وھد و دیم کننران و خرچ کنگ متوکل و بہمت دار و کافی کار رانت کہ گون زرد و دوستی نہ کننت و شہر زاننت کہ سگی و نرمی کل چہ ہما مالک علی الاطلاق و طرف و انت۔ فل یعنی چہ شے خرچ کنگ یا خرچ نہ کنگ آرا ہج سبت یا تاوا نے نہ ریت آوت بے غرض و بے پرواہ ذاتے۔ تمام خوبیاں علی وجہ الجمال (کا ملیں صورت و) ماں آئی و ذات و جمع انت، چہ شے کتام کارے و آ خوبیاں گیش نہ بنت۔ نفع و نقصان شے و تیگنت، خرچ کنن ات فائدہ و دت زور ات نہ کن ات تاوان شے و تیگنت۔ فل کتاب و شہیم، شاید بے وزن کنگ و شاہیم و گوشنت کہ چہ آئی و ذریعہ و ہم حقوق ادا کنگ ماں کہ و دے و انصابت۔ یعنی کتا اللہ پیشہ نازل کت کہ مردم ماں عقائد و اخلاق و اعمال و چنگ و چنگ انصاف و راہ و کام بجننت، افراط و تفریط (نمی و گیشی) و راہ و سرگام گنج انت و شاہیم پیشہ کا پیداکت کہ ماں بیع و شرار و

وغیرہ معاملہ انصاف بہر تمام طرف پخت یا جہل مہیت۔ ممکن انت کہ ہم ہمہ چہ مراد شریعت بہ بیت کہ تمام قلبیہ و قلبیہ غلابی شری و خرابی و بخوبی چکاسان توریست و پنداریت
ہمہ صفحہ و فوائد: و یعنی چہ وقتی قدرت و آہنی پیداکت ماں میں آئی و معدنی جاگہ دات۔ و یعنی چہ آہن و جنگ و ازباب (سلاح و غیرہ) تیار بنت و مردمانی
بہ بنت و ظالم و جہل و چوٹ رووکیں شمنانی سرا اللہ پاک و رسول و حکمانی و قار و عظمت قائم دارگ بہ بیت۔ آساعت و بہ زہم و قبضہ و سرادست ایرکنگ ماں یک خالص دینی
جہاد و چہ ہمہ آہنی کارگرگ بہ بیت آوقت و معلوم بیت کہ تمام کس و اداریں بندہ کہ آیاں بے گندگ ماں خدا و محبت و آخرت و غائبانہ اجر و ثواب و سرالیقین واران آئی
دین و آئی و رسولانی مدد و درکپنت۔ و یعنی جہاد و تعلیم و ترقیب پہ اسے عرض و دیگر نبوتگ کہ اللہ بہ شے امداد و اعانت و چیزے احتیاج واریت۔ و ت بچارت کازوراکیں و زبردستی

ہستی و زوریں مخلوق و حاجت چونکا کپتگ۔ البت چہ اسے
رہبندہ مقصود ہمیش انت کہ شے امتحان گرگ بیت تاکہ ہر بندہ
کہ ماں اشئی و کامیبت بہ بیت آئی و اعلا و بالاین درجے و
سرکنگ بہ بیت۔ و یعنی پیغمبری و کتاب و واسطہ راے
ہر دو بینانی نسل و گچیں کت کہ چرایاں بعدے نعمت چہ ہائی
ذرت و درمکپست۔ و یعنی بہ ہر کسانینک آیان ہم دیک
بوگتگت، یا چو بگوش کہ ماں راے ہر دو بینانی اولاد و ہستیں
کشک و سر اقامت مانگت و اکثرنا فرمان ثابت بوگتت۔
و یعنی رندی رسول ہمایانی قدمانی پشت و گام جوگتت
اصولی برداکلانی تعلیم یک ڈول ات۔ و یعنی آخر و نبی سرانک
نبیانی گدڑی نبی حضرت عیسیٰ علیہ السلام و انجیل دیان و ہم دات
و یعنی حضرت مسیح و رفیقان کہ آیاں بہ راستکانی ہائی و
رہبندہ و روگت انتت ماں آیبانی دلاں اللہ پاک و نرمی جاگہ
دانگت، آیاں گوں خدا و مخلوق و محبت و دوزواھی ظاہر
کنگت و دت ماں و تاہم گوں مہربانی و پیش آتگتگت۔
و یعنی چہ مدت و پد حضرت مسیح و رند گری کتوکان چہ
بے دینیں بادشاہاں دل ریش بوان و و چہ دنیا و بخاللاں پریشا
بوان و یک بدعت رہبانیت و راہش کشت، کہ آئی و حکم
چہ اللہ و جانب دیک نہ بوگت مگر آیبانی نیت ہمیش ات کہ
اللہ و شنودی و حاصل بکننت پید آرا شری و سرادشتش
نکت۔ حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت اے فقیری و
نارک الدینا جوڑ لوگ و رسم نصاریٰ و کشت، جنگل و
تکہ دیان و نشنت نہ لوگ اش داشت و نہ چک، نہ کت و
کمانی اش کنگت ایوک عبادت و مشغول منتگتت۔ و
چہ مخلوق و تاراد و ریش داشتگت (اللہ بندہان و اے
حکم نہ دات کہ اے داب و دنیا ترک دیان و بندنت)
مگر و ہدے و تی سرانک دینا نام پر بنش پد امرے
پردہ و دنیا طلب کنگ مزین و بالے « اسلامی حقین شریعت
چہ اے فطری اعتدال و سرگوزوکیں ہبانیت و اجازت
نہ دات، البت ماں حدیثاں چوشیں بیان ہست کہ اے
امت و رہبانیت جہاد فی سبیل اللہ انت» چاکہ مجاہد
واقفہ چہ وقتی تمام لذتاں و رشتگان یک کر بوان و اللہ و
راہ و درکپیت (تنبیہ) بدعت گوشت ہنیں کارے و
کنگ کہ آئی و اہل ماں کتاب و سنت و قرون شہود لہا بالخیر و
مسبیت و آرا دین و ثواب و کار زمان و کنگ بہ بیت۔
و یعنی چرایاں اکثر و م نافرمان انت ہمیش کاخاتم الانبیاء صلی اللہ

قال فما خطبکم ۲۷

۸۲۹

الحمدیل ۴

وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ لِیَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرَسُولَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝۱۹۰ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا مَدَّتْ كَتْفَيْهِ وَآتَىٰ فِيهِ غَيْرَ آتِيٍّ بِغَيْبٍ كَثِيرٍ مِّنْ دُونِ مَا نُنزِلُ وَإِنَّكَ بِرَأْسِ عَرْشٍ مَّا يَرَىٰ هُوَ إِلَّا رُءُوسًا سَائِرَةً وَرَأَىٰ يَوْمَئِذٍ عَذَابَ النَّارِ ۝۱۹۱ وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ يَبْعَثُ رَبُّهُ نَبِيًّا إِذْ قَالَ يَا أَبَتِ إِنِّي ارْتَبْتُ لَكَ الْكُفْرَ الْكَبِيرَ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝۱۹۲ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرِسَالِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَآتَيْنَاهُ الْأَنْجِيلَ ۝۱۹۳ وَما أَيْرکت ماں دل و ہاکسانی کہ رند گری اش کت آئی و نرمی و مہربانی و
و رہبانیت ابتدعوها ما کتبنا علیہم الا ابتغاء رضوان اللہ فما وگوشہ نشینی کہ تیش نوک پیداکت آئی ما فرض نہ کنگت آیبانی سرانگ و تیش کت بہ بوگت اللہ و رضا و گدرا
رعوها حق ربایة ما فاتینا الذین امنوا منهم اجرهم و کثیر منہم فسقون ۱۹۰
نگاہ داشت نہ کش آرا ہنچوش کانی و نگاہ دارگ حتی انت گدرا و ہاکسانی کہ ایماں اور آیبانی مزد و بازیہ چہ آیاں نافرمانت و
یا ایہا الذین امنوا اتقوا اللہ و امنوا برسولہ و یؤتکم کفلین من رحمۃ
اے ایمانداران! بترس ات چہ خدا و یقین بیارات بہ آئی رسول تاکہ بدنت شمارا دو بہر چہ وقتی رحمتاں
و یجعل لکم نوراً تبشون بہ و یغفر لکم و اللہ غفور رحیم ۱۹۱
و بدنت شمارا نورے کہ راہ و روت بہ آئی و تاکہ بہ بخشیت شمارا۔ واللہ معاف کنوک انت مہربان و
لئلا یعلم اهل الکتاب الا یقدر و ن علی شئی من فضل اللہ
تاکہ مزانتت اہل کتاب کہ آیاں قدرت ندرت بہ چیزے و سرا چہ خدا و فضل و
و ان الفضل بید اللہ یؤتیہ من یشاء و اللہ ذو الفضل العظیم ۱۹۲
و اے کہ بزرگی خدا و دست و انت دنت آرا ہر کس کہ بوگتت و اللہ خدا بندت مزین بزرگی و

منزل

علیہ وسلم و سرابا وجود ماں دل و یقین دارگ ایمان نیارت۔ و یعنی اے رسول و تابعدار ہے ات کہ آنتما شمارا حال بنت، گدشتہ خطایانی معافی و ہر عمل و دو سر تو اب روشنی و زوران نزوات کن ات
یعنی شے وجود چہ ایمان و تقویٰ و نورانی بہ بیت و ما آخرت و عہد نور شے دیا و راستیں پھنات ہمیت۔ (تنبیہ) احقر و نزدیک اے دیم گوری (خطاب) ہما اہل کتاب انت کہ آیاں حضور و سرایما آرتگت
بہ تقدیر و « و امنوا برسولہ » و چہ ایمان و سرانیت و مستقیم بوگ مراد بیت، باقی اہل کتاب دو سر تو اب سگ و چیزے بیان ماں سورہ قصص گوگتگ بایدرانت کہ اودا چارگ بہ بیت۔ و یعنی اہل کتاب
پیشی دور و پیغمبرانی احوال اشکان بش و ریش و دانش کہ افسوس ماجرایاں دور و منین ما آد و رجاہ رسگت حال انت ہر جگہ مارا چہ انبیانی صحبت حاصل ہوتیں۔ نوں اے رسول اللہ و ہم دانگ ماں آئی و صحبت و دو سر کمال
و بزرگی دست کپیت۔ اللہ و فضل بندہ بوگت (تنبیہ) حضرت شاہ صاحب و آیت و معنی ہے داب و کنگت بے چہ اکثر سلف و منقول انت کہ ادا لکنا لیکم یعنی لکھی لکھم انت یعنی تاکہ
بزاننت اہل کتاب کہ آیاں دیکہ ایمان نیارتگ کہ آد سترس بلکہ و فضل و اہند اللہ انت کہ ہر کس و بو اہبت آئی و سر افضل بکنت چنا چہ ماں اہل کتاب و ہر کس و خاتم الانبیاء و
سرا ایمان یارت پہ آیاں اے فضل کت کہ آیاں اجر و سر رسیدت و گوگتگیں خطایانی معافی و روشنی مرحمت بیت و ہر کس ایمان نیارت آیاں چہ انعاماں نہ ہوتت۔ تمت سورۃ الحدید فللہ الحمد و المنة۔

فل چه اسلام و پیش مرد و اگر وقتی زان بگوشتیں کہ تومی ماسے تو پھوش فہنگ بوتگت کہ آجینیا تمامیں عمر پہ آتی حرام بوت گد اد کہ جاوے برابانی اواری و نیست ات ماں حضور صلی اللہ علیہ وسلم وقت و یکسلمانے (اوس بن الصامت) وقتی لوگ بانک (خولہ بنت ثعلبہ) و پھوش گوشت۔ لوگی واجہ رسول صلی اللہ علیہ وسلم خدمت و سربوت و تمام قصہ بیان گت واجہ و فرمائیت کہ اے بابت اللہ تعالیٰ و دنیگ کسج حکم نازل نہ کتر۔ منی خیال و تو پہ آتی و حرام بوتے۔ نون شہا ہر دو تیں چون یک جاہ بوت نہ کن انت۔ آئی و گلہ و زاری بنا رکت کہ لوگ برباد بیت، اولاد پریشان بنت، کدی گوں واجہ و جیڑہ ٹی گت کہ یار رسول اللہ آتی و چہ اسے لفظاں طلاق و ارادہ نہ نکلت، کدی اللہ دیمہ اگر لوگ و گلہ و زاری کت گتی کہ یا اللہ! من وقتی تہناتی و مصیبت و فریاد و گوں تو کناں، اگاں چچاں من گوروت بداراں تو اشاں چہ شد و مرنت آتی و گورایلہ اش بکناں (ماں کس میرسی و) برباوت

اے اللہ! تو چوتی نبی و زبان و منی مشکل و آسان کن، برہی اے آیتاں نازل بوتنت۔ و در بابت و ظہار و حکم نازل بوت (تنبیہ) حنفیہ و گور و ظہار ایشنت کہ وقتی لوگی و محترما ابدیہ (مات و گہار و غیرہ) و گوں کتا من نہیں عضوے و تشبیہ یدنت کہ آتی و طرف چارگ آرا منع انت مثلاً چو بگوشتیت "انت علی کظہر احمی" (تو پہ من بچو شے چو ش کہ منی مات و بد و) باقی ظہار و احکام ماں فقہ و کتاباں چارگ بہ بنت۔ فل یعنی اللہ و در ستاں اشکنت و گندت ہر ج گفت گوتے شے و ماں ہما نزل و در میان و بوت آ پرچامہ اشکنت۔ بیشک مصیبت جت کیں جنس آدم و فریاد و سربوت۔ وہ مدامگی چہ اسے قسم و قصہاں گیش و گوار کنگ و در ارادہ و صاف کت کہ دیما بیانی پیداک انت۔ فل یعنی لوگی (کہ آتی و ایشرا پیدانہ گت) آشی و حقیقی بات چو نکا بوت کنت کہ آحض برے لفظانی سرا پہ مدامگی چو حقیقی مات و حرام بہ بیت، البت و ہرے یک مردے چو توی بے تیزی و یک نا ہودگیں گتے در شان بکنت آتی و بدل چوش انت کہ کفارہ ادا بکنت گدا آتی و گور و برود و اگر نہ مروت۔ بلے زال ہما تی بکنت۔ محض چہ ظہار و طلاق نہ بنت۔ فل یعنی جاہلیت و دور و ہر ج اسے دابیں حرکتے بوتگ آمعف انت، نون ہدایت سربوگ و بعد چو ممکن ات۔ اگں چہ ردکاری و اے داب و بوت تو تو بہ کناں و چہ اللہ و معاف بکنا تیں ات و زالک و گور و روگ و پیش ساری و کفارہ ادا بکن ات فل یعنی اے لفظ (انت علی کظہر احمی) گوشت و پت داب و بند کنگ و بردا، گدا نون اگں صحبت یعنی و پت و اب و ارادہ بکنت تو چہ صحبت و پیش یک عملے آزاد بکنت، چرائی و پد و زبکائی بکنت (تنبیہ) حنفیہ و نزدیک چہ کفارہ و ادا کنگ و پیش جاع و جاع و از باب ہر دو تیں منخ انت۔ ماں لہتیں حدیثاں ہست امرہ انت لا یقر بہا حتی یکفر۔ فل یعنی کفارہ و مشروعیت پہ شے گوشتانی تاب دیگ و پے نصیحت و خاطر انت کہ پد چوشیں ردکاری کن ات و بے دگراں ہں چہ ردیں کاراں دست و بکنت۔ فل یعنی شے احوال و مناسب احکام دیم دنت و ہم خبر دار انت کہ شاداں چنکر یہ آیاں عمل کن ات۔ و یعنی در میان و آرام مکنت۔ و بردہ و غلام "آزاد کنگ و قدرت مداریت تو روچکاں داشت کنت۔ و اگں چہ روچکانی دارگتے و س بہ بیت گدا اشنت مسکیناں ورگ بوارینیت۔ زیانیں گیش و گوار ماں فقہ و کتاباں چارگ بہ بیت۔ فل یعنی جاہلیت دور و قصہاں و انگار کناں و اللہ و رسول و حکمانی سرا گام بکن ات کہ ہمیش انت کا ملیں مومن و شان۔ ۱۲

۸۳۔

قد سمع اللہ ۲۸

المجادلۃ ۵۸

سورة المجادلة ماں مدینہ و نازل بوت و اے بیست دو آیات و سے رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شرع کناں گوں خدا و نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان ز بریں رحم کنوے

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِی تَجَادِلُکَ فِی زَوْجِہَا وَتَشْتَکِی

تحقیق اشکت خدایا قول ہما جنیں آدم و کہ جیڑہ کنت گوں تو وقتی مرد و بار و و گلہ گت

اِلٰی اللّٰهِ وَاللّٰهُ یَسْمَعُ تَحَاوُرَ کِمَا اِنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ بَصِیْرٌ ۝۱

خدایا گور و فل و خدا اشکنا کنت شے ہر دو تیناں خبران و، بیشک اللہ اشکنوگ و گند و کنت فل آکساں

یُظْهِرُونَ مِنْکُمْ مِّنْ نِّسَاءٍ مِّمَّنْ کَاھُنَّ اُمَّھَتھُمْ اِنْ اُمَّھَتھُمْ اِلَّا الٰہِی

کہ مات بگوشت چہ شتا و تی جنینان و آنہ انت آیانی مات، نہ انت آیانی مات مگر ہا کساں

وَلَدَھُمْ وَ اِنَّھُمْ لَیَقُولُوْنَ مُنْکَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَ زُرُوْا وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُو

کہ اور تش آیان و و آگوشت یک بدیں خبرے و دروغے فل و بیشک اللہ معاف کونکت

۝۲ خَفُوْرٌ ۝۲ وَالَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْ نِّسَاءِھُمْ ثُمَّ یَعُوْدُوْنَ لِمَا کَانُوْا یَنْفِرُوْنَ

بخش کنت فل و ہا کساں کہ مات قرار دینت تی جنینان پد ارجوع کنت بہ مخالفت ہر چیکہ گوشت گت گدا آزاد کنگت

رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّتَکَاسَبَا ذٰلِکُمْ تُوعَظُوْنَ بِہٖ ۝۳ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

غلام و پیش چہ دست جنگ چنکرے و چہ پیشی شمارا نصیحت بیت فل و اللہ شے کتگیں کاراں

۝۴ خَبِیْرٌ ۝۴ فَمَنْ لَّمْ یَجِدْ فَصِیَامٌ شَھْرِیْنِ تَتَابَعِیْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّتَکَاسَبَا

خبر دار انت گدا ہر کس و غلام مرست گدا و چنک انت دو ماہ زندہ زندہ پیش چہ دست جنگ یکدگرے و

فَمَنْ لَّمْ یَسْتَطِعْ فَاطْعَامٌ سِتِّیْنِ مِسْکِیْنًا ذٰلِکَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَ

گدا ہر کس کہ اشے کت مکنت گدا و ورگ و اربکا انت شصت محتاجاں فل اے حکم پیشکا انت کہ تا بعد ازی کن ات اللہ و

رَسُوْلِہٖ وَ تِلْکَ حُدُوْدُ اللّٰهِ وَ لِلْکٰفِرِیْنَ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ۝۵

و آئی رسول و و اے حد بستگیں انت خدا و وہ کہ افزاں عذاب انت در دنیا کیں، بیشک ہا کساں کہ

مزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

يُحَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَبِتُوا كَمَا كَبَتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ

خالف كفت كفتت خلا و آئی رسول رسوا بوتنت پنچر کت رسوا بوتنت هم کس کہ آیایاں پیش آنتت و

انزلنا آیت بینه و للكفرین عذاب مہین يوم یبعثہم اللہ

ما دیم دات آنت نشانیاں و صافین و ہر کافراں عذاب آنت رسوا کتو کیں ف روچے کہ کت کتنت اللہ آیان

جمیعاً فینبہم بما عملوا احصہ اللہ و نسوہ و اللہ علی کل

کلتان و گد اخرجدنت آیایاں بہ آیایاں کاراں ف حسابا شتگ آیایاں اللہ و آیایاں شتگتت و خدا و دیما

شیء شہید الم تر ان اللہ یعلم ما فی السموت و ما فی الارض ما

انت ہر چیز ف آیایاں کہ بے شک خدا زانت ہر جگہ ماں آسمان و ماں زمین و زانت ، نہ

یکون من تجوی ثلثہ الاہور ابعہم و الاخمستہ الاہوسادسہم

بیت بہ یکدگر و رازگوشگ سے شخص و مگر خدا آیایاں چارمی آنت و نہ بیت بہ یکدگر و رازگوشگ پنچ کس مگر خدا شتشی آ

ولا اذنی من ذلک و لا اکثر الاہومعہم این ما کانوا شمر

آیایاں، و نہ کتتہ چریشی و نہ زیادہ چریشی مگر خدا گون آیایاں آنت ہر جگہ بہ بیت ہی پدا

ینبئہم بما عملوا یوم القیمہ ان اللہ بکل شیء علیم الم ترالی

خبر دنت آیایاں عقیامت و رتج و ہر جگہ عتس کتگ، بیشک خدا بہ ہر چیز و دانانت - آیایاں تے ہما

الذین کفروا عن التجوی ثم یعودون لباہوا عنہ و یتجنون

کسانی نیک کہ ہن (منع) کتگ بوت آیایاں و چر کتگ کتگ، پدا ہائی و کتت کہ چرائی ہن کتگ بوت کتگ ماں گوشگ کتگ کتنت

بالاثم و العدو ان و معصیت الرسول و اذا جاءوک حیوک بما

گناہ و زوراں سری و رسول و نافرمانی و ہ۔ دوہرہ کانتت ہی گور و ترا عادتت بہ ہاکلمہ و

کم یحیک بہ اللہ و یقولون فی انفسہم لو لا یدبنا اللہ بما

کہ خدا تراہ آئی دعا نہ کتگ، و گوشنت ماں و تی دل و تہا ہر چا عذاب نہ کتت ما را خدا بہ سبب و ہا چیزیکہ

نقول حسبہم جہنم یصلونہا فیس البصیر و یا ایہا الذین

ما گوشیں، بس آنت آیایاں و دوزخ - داخل بنت ماں آئی و، گد لہیں جگہ دوزخ ف او ایمانداراں!

منزل

ول یعنی مومنائی کار نہ آنت کہ چہ اللہ بستگیں خداں سر بگوزنت باقی مانندت کافر کہ آیایاں حدود اللہ و غرض و نذرنت ووت چہ وتی واہگ و مرضی و خداں مقرر کتنت آیایاں از کتہ کن ات کہ پرایاں درد ناگیں عذاب تبار آنت - اے داہیں مردم ماں پیشی زمانہ و ہم ذلیل و رسوا بوتنت و نون ہم بوگانتت اللہ و روشن و صافین آییتان و اشک کتگ بعد انکار و سر ہٹ کتگ و خدائی حکمانی عزت و احترام نہ کتگ و ناراماں ذکت و عذاب و گرفتار کتگ و ہم معنی آنت - ف یعنی ایشاں ہر جگہ کارے کتگت آیایاں نتیجہ دیما کتت ایشاں ایکے ہم غائب یا اندیم نہ بیت - ف یعنی آیایاں و تی تمام عمر کتگیں بازی کارانی یاد و نہ کتنت یا آیایاں نیک و دگوش گور نہ کتنت لیکن بہ اللہ و گور و ایک یک و محفوظ آنت آتماں دفتر آروچ و رتج کتگ آنت آیایاں دیما ہر کتگ بیت ف یعنی تہنا بہ آیایاں مسلمان سرادار و مدار نہ آنت ماں اللہ و علم و زمین و آسمان و ہگ خوردیں و مزین چیز آنت کتہ مجلس، کتہ کتگ (سرگوشی) و

کتہم چہ و اندیمیں مشورے نہ بیت کہ اودا اللہ گون و تی احاطہ کتو کتیں سلم و موجود بیت جاہیکہ کہ کس نذنت و مشورہ کتنت چوش مزانتت کہ اودا ہمار ہی کس اشک کتگ نہ آنت و پنچ کسانی جماعت خیال مکتت کہ کتشی شتگت اودا موجود نہ آنت - شہر سہر پد بیت ات کہ سہ بہ بنت یا پنچ یا چرائی و کم یا زیات ہر جگہ کہ بہ بنت بہ کتہم حلتہ بہ بنت اللہ تعالیٰ ہر جگہ گون و تی علم محیطہ گون آیایاں آنت ہج و ہد چہ آیایاں جہانہ آنت -

(تنبیہ) ماں مشورہ و آگس تہنا دوس بہ بنت تو اختلاف و حالت و ترجیح گران کتت ہمیشکا عموما ماں اہم و زنتیں کاراں طاق عدد و حساب کتنت - و چہ یک و بنی طاق عدد سہ ات پدا پنچ، شاید ہمیشکا اے ہر دو بینان و اختیار فرما بیتت و دیم ترا چہ و لا ادنی من ذلک و لا اکثر و تعیم فرما بیتت - باقی حضرت عمر رضی اللہ عنہ و شوری خلافت و راماں شش بزرگاں بند کتگ (حالانکہ شش و عدد طاق ہم نہ آنت) ہمیشکا بیت کہ آوہر سہ ششیں کس چہ در ستاں زیادہ خلافت و اہل مستحق آنتت کہ چہ آیایاں یک کسے و راہ ہم بلکہ دیگر بیت نہ کت - و نیز خلیفہ و انتخاب (گچیں کاری) چہ ہا ششیں کساں بوگانتت تو ظاہر آنت کہ ہر کس و نام دیما بیانیس تو چہ آئی و بغیر دگر رائے دیوک ہ کس منتگتت، پدا ہم احتیاطا حضرت عمر و مساوات و جاوہر یک جانب و ترجیح و خاطر حضرت عبداللہ بن عمر نام و نامزد کتگت، و اللہ اعلم -

و حضرت و دیوان و نذراں و منافقاں کتگت کت و مسلماناں و بہ کلا گش زرت، آیایاں عیبش و نشان کتنت و ماں یک دگرے و گوش و ہے داب و خیرش کت و گون چا اشارہ کت کہ چرائی و مخلصین مسلماناں پدا بوتنت - و حضور و گت و گوش داراں و پتہ و اکتش کہ ما کجا اے گرائیں کار و کت گنیں - پتہ و ماں سورہ ف و چہ داہیں کتگت و منع کتگت ہو کتگت، لیکن اے موزینیں بے شرماں چہ و تی ناہو دگیں حرکتاں دست نہ کتشی ات ف یعنی اللہ پاک و تو ترا گون دگرہ نبیانی ہمراہی و عیابانی سوغات و اتگ "سلام علی المرسلین" و سلام علی عبادہ الذین اصطفی و چہ مومنائی زبان "السلام علیہ ایہا النبی ورحمۃ اللہ وبرکاتہ مگر ہتیں یہود و ہرے کہ تنی گور و بیانیس آنتت تو السلام علیہ و بدل زمین توار و السام علیہ گوشت کہ آئی و معنی ترا موت بیایاں، چوش بگوش کہ اللہ و ترا ہر ج سلامتی و دعا دا کتگت آئی و برخلاف ایشاں ہر عادتت

کیت کہ آئی و معنی بلکہ و دگر عذاب و حاجت نہ کتت - (تنبیہ) ماں احادیث و یہود و بابت و اتگ کہ السلام و بدل و السام گوشگتت - ممکن آنت کہ ہتیں منافقاں ہم ہے داب و گوشگتت چہا کہ منافق عموما یہودی آنتت - حضور صلی اللہ علیہ وسلم عادت ات کہ ہر وقتے کہ یہودی و عتہ و عتہ و ماں پتہ و ایوک و علیہ فرما بیتتگت - یک برس عائشہ صدیقہ و السام علیہ و یہودی و علیہ السام و اللعنتہ گوشت تو حضور صلی اللہ علیہ وسلم و چہ کمال خلق و اے داہیں جواب پسند نہ بوت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

ول یعنی راستیں مسلمانانہ بایمانت کہ و تاراچہ منافقانی ہیل و عادت و دور بدانت۔ آیانی (مسلمانان) خلوتان، مشورہ پہ ظلم و زیادتی و اللہ و رسول و نافرمانی و مبننت، بلکہیں پیکر و تقویٰ و جوانیں گپانی تالانی و خاطر و بوگ لوشت، چوشکہ ماں سورہ نساء و گوشت لآخری کثیرین نحوہم الامن افر بصرفہ او معرفون او اصدراج بین الناس (نساء رکوع ۱۷) ول یعنی گلان و اللہ و دیماج بوان و ذرہ ذرہ حساب دیگی انت، چرائی و ہج کس و ظاہر و باطن پوشیدہ نہ انت ہمیشہ کاچہ ہائی و مترسان و نیکی و پرہیزگاری و خبران و بکن ات۔ ول یعنی منافقانی شک کی پہ ہے غرض و ات کہے مسلمان رنجید و پیرد بہ بنت و ترس و لرز و بہ بنت کہ باری اے مردم سے بابت و چونیں سوڑگ کنگانت۔ اے کار و شیطان چہ آیانی دست و کنگانت مگر مسلمانان یا دکنگ لوٹیت کہ شیطان آیانی و ہج تاوان دات نکنت۔ آئی قبضہ و ہست چہ چیز ہے۔ نفع و نقصان کل اللہ پاک و دست و انت آئی و حکم مہبت تو پٹی توری ہر قدر مشورہ بکننت و سوڑگ بکننت شے یک مود و ٹالے و ہم چوٹ کت نکنت لہذا شمارا نمکین و پیرد بوگ و بدل و وقی اللہ و سراج و سہ کنگ لوٹیت۔

تذیبہ: ماں حدیثاں منع انت کہ ماں دیوان و یک مرد
یہ دیان و دس خلوق و گلایش بہنت، چیا کہ آسومی کس غمت
بیت۔ اے مسئلہ ہن یک جلسہ و مرے آیت و جیر و داخل
بوت کنت، حضرت شاہ صاحب نوشتہ کنت "ماں دیوان
دو کس ماں گوش و گپ و ٹال بکننت تو گندول نمکین بیت کہ
باریں چرمی دست و چونیں خطائے بوت کہ اشاں دت ماں و تا
خلوقی کنگانت۔ ول یعنی اے داب و بندرات کہ جاگہ پراہ
بہ بیت، و اے دگ کس پہ ننگ و موہ بہر سیت۔
و یعنی اللہ پاک شے تنکیاں دور کنت و وقی رحمت و
در وازگاں پراہ و کتادہ کنت۔ ول حضرت شاہ صاحب
نہشتہ کنت "اے دیوان و ننگ بر رھبند (آداب) انت کہ
کسے بہت و پرا جاگہ مر سیت، تو بایمانت کہ کل کتے کتے
بکننت تا جاگہ حلقہ و پراہ دیوان بہ بیت یا (چوٹی جاگہ و
پادابنت و) دور زد کہ حلقے جوڑ بکننت (یا با نکل
اشاں و رخصت بکننت تو پادابینت و برونت) ماں اینکے
حرکتے و غور زنگی (یا بھلی) مکننت خوتے نیک و سراج اللہ
مہربان انت و چہ خوتے بد و اللہ شزار انت۔

(تذیبہ) ماں حضور پر نور و دیوان و ہر شخص واجہ و ترب
لوٹوگ آت کہ چرائی و کدی ماں دیوان و تنگی پیش اتلگت
حتی کہ باز برا کماشیں صحابیاں واجہ نبی و گور و جاگہ نرسنگت
پیش کا احکام دیگ بوتنت تا ننگ ہر کس و درجہ بدرجہ سیت
گرگ (استفادہ) و موہ دست بکپیت و نظم و ضبط ہن
قائم بہانیت۔ ہنوں ہم ماں اے قسم و انتظامی جیراں دیوان و
کماش و حکمانی اطاعت کنگ بہ بیت۔ اسلام ابتری و
بد نظمی و سوچ و ندرت بلکہیں مزاج خلقی و نظم و رہ شونی و
کنت و و ہدے ماں عام مجلسانی حکم اے داب و انت
تو ماں جہاد و میدان و جنگ و صفائی لوگ و چریشی و زیات
نظم و نسق بیت۔ ول یعنی راستیں ایمان و صحیح علم انسان
ادب و تہذیب سوچ و دنت و متواضع سازیت۔ صاحب علم و
ایمان ہر قدر ماں کمالات و درجہاں دیما گام جان بیت
قدر آیانی توگ انکساری و تارا حقیق زانگ و مادہ گیش بوان
بیت۔ چیا کہ اے داب و اللہ تعالیٰ آیانی درجہاں ہنگت زیات
بلند کنت من تواضع لله رفعة الله۔ اے متکبر بدین
یا جنگلی جاہل و کار انت کہ اذانی جبر و سراج گہر جیت کہ
مناراچہ ادا پر چا پادگتے و ادا چا بندارینتے۔ یا چہ دیوان و
پاداگتے و پرچے گوشتے۔ افسوس کہ مروچی بازیں بزرگ و تارا

امنوا اذ اتنا جيتم فلا تتناجوا بالاثم والعدوان معصية الرسول

وہدیکہ شمارا گوشاں خلوقی کن ات گذاخلت مکن ات گناہ و دسر زوری و و پیغمبر و نام فرمانی و

وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله الذي اليه تحشرون انما

وگت و بکن ات احسان و پرہیزگاری و ط و ترس ات چہ ہا خدا و کہ آئی و گور و شمارا ہیگی انت و ابید چویشی

التجوى من الشيطان ليحزن الذين امنوا وليس بضارهم شيئا الا

بچ نہ انت کہ شک کی شیطانی کارے تا ننگ دل بکننت ایمان داران و نہ انت بچ ضرر رسینوں آیانی و ابید

بذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون يا ايها الذين امنوا

چہ اللہ و حکم و۔ و بایمانت کہ خدا و سر مؤمن توکل بکننت و اے ایمان داراں!

اذ اقبل لكم فتسكروا في المجلس فاسعوا انفسكم الله لكم واذ اقبل

وہدیکہ شمارا گوشاں بیت کہ شاد و بندارینتے ماں دیواناں، گدا کنرو ما نکنز بکن ات اللہ کشاوی دنت شمارا و وہدیکہ گوشاں بیت

اشروا فاشروا يرفع الله الذين امنوا منكم والذين اوتوا العلم

پادابیاں گدا پادالات و بالا کنت خدا ہما کساں کہ ایمان ش آورت چہ شمارا ہما کساں کہ علم و خدا بندر انت،

درجت والله بما تعملون خبير يا ايها الذين امنوا اذ اتنا جيتم

درجیاں و خدا بہ شے عملان خبر دار انت و اے مسلماناں اوہدیکہ شمارا گوشاں و خبر کنگ لوٹے

الرسول فقد مواين يدي نجوكم صدقة ذلك خير لكم و

رسول و گدا ایم بدینت پسر اچہ وقی راز و خبر و خیرتے۔ اے کار پہ شمارا بہتر انت و

اطهر فان لم تجدوا فان الله غفور رحيم و اشفقتم ان

پاکیزہ تر انت۔ گدا اگں شمارا دست نہ کپت، گدا خدا بخشوگ مہربان انت۔ ول آیاترس ات کہ پیسر و

تقد مواين يدي نجوكم صدقة فاذا لم تفعلوا و تاب الله عليكم

دیم بدینت چہ گوش و خبر و خیرتے۔ خیر اتاں۔ گدا اوہدیکہ شمارا نکت و معاف کت شمارا خدا و

فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة و اطيعوا الله ورسوله و الله خير

گدا قائم بدارات نماز و ادا بکن ات زکوٰۃ و فرمان برداری بکن ات اللہ و آئی رسول و۔ واللہ خبر دار انت

منزل

عالم گوشاں کیں جہاں بہ ہے خیالی اعزاز و ردا دراج کشیں جنگ و نیاری و ہنسکیں جاہ و مہر کنگ و کار و دست و گرت انما یتد و انا الیہ راجعون
ول یعنی ہر کس و آئی کار و لیاقت و روء و درجہ عطا کنت و آوت زانت کہ واقعہ کتے ایمان دار و علم و خدا بندارنت۔ ول منافق ناہو دگیں گپاں گوں واجہ و ماں گوش و گوشاں کت
تا کہ ماں مردماں وقی مرنی و پیش بدارنت و طہیں مسلماناں ہم ماں بیکاریں گپاں خلوت کنان و ہنکر زیات و ہد گپتگتس کہ اے دگران و گوں واجہ و استفادہ و موہ نرسنگت یا
برے واجہ و خلوت و واہگ بوٹگت تو واجہ و مرانی تنگی مارنگت بلے مروت و اخلاق و سبب و کس و منع نہ فرمائینتگی آوقت و شے حکم سر لوٹ کہ ہر سنی دار و کس
مردے گوں واجہ و خلوقی لوٹیت آپریشی و پیش چیز خیرات بکننت و لوں پہ خلوت و بہتیت ماں ایشی و باز فائدہ انت۔ غربانی خست، صدقہ کنوک و نفس و ترکیہ، مخلص منافق و
تمیز شک کی کنوکا کہم بوگ و غیر ذالک۔ البت ہر کس و گور و پیریشی ہیج مہبت پرانی اے بندش محانت، و ہد اے حکم نازل بوت منافقان چہ وقی کجوسی و سبب ہما عادت ترک دات و مسلماناں

يَبْتَغُونَ ۱۵ اَلَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللهُ عَلَيْهِمْ ط
 بِ شے عملان - ط آیا نیت توہا کسانے نیک کے دوستی اس کت بہ قومے کے غضب کنگ خلاء آیانی سرائے
 مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْكُمْ ۱۶ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۱۷
 نیست انت آ چہ شامونہ چہ آریں ط سو گند ورنٹ بہ دروغ سراپہ زانت کاری کی
 اَعَدَّ اللهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا اَلَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ ۱۸
 خلاء تیار کنگ بہ آیان عذاب ترندے ۱۸ بے شک آدیں کارانت ہر چیکہ آیان کنت ط جو تلاش کت
 اِيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۱۹
 وئی سو گندان آ سپر پلا دور داشتش چہ خلاء راہ کے گڈا پے آیان انت عذاب رسوا کونیں - کار نرنت
 تَغْنِي عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللهِ شَيْئًا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ
 آیان آ آیانی مال و اولاد آیانی چہ خلاء چیزے ہن - ہمانیت دوزخی -
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۲۰
 ماں آئی ع ملام جاہ مندرنت ط رو چیکہ جمع کنت آ کلان آ اللہ گڈا سو گند ورنٹ آئی ع دیما چوشک
 يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ اَلَّا اَنَّهُمْ اِلَّا الْكٰذِبُونَ ۲۱
 سو گند ورنٹ شے دیما، وگڈا نرنت کہ آہ شرس راہ سرا انت ط خبردار ہمانیت اہلین دروغ بند
 اسْتَحْذِرُوْا عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنَ فَاَنسَهُمْ ذِكْرَ اللهِ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ
 قبضہ کنگ بہ آیانی سر اشیطان ع گڈا فراموش کتی چہ آیانی دل خلاء یاد کت ہمانیت شیطان ع
 الشَّيْطٰنِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۲۲ اِنَّ الَّذِيْنَ
 لشکر - خبردار بہو کہ شیطان ع شکر ہاوت زیان کار انت ط بیشک ہاں کہ
 يُحٰذِرُوْنَ اِنَّ اللهَ وَرِسُوْلَهُ اُولٰٓئِكَ فِي الْاٰذِلٰنِ ۲۳ كَتَبَ اللهُ لَالْعٰلِيْنَ
 مخالفت کنت اللہ و آئی ع رسول ع ہمانیت چہ ذلیل ترین مردماں - خلاء نبشتہ کت کہ سرفضل باں
 اَنَا وَرِسٰلِيْ اِنَّ اللهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ۲۴ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ
 من وئی پیغمبر بیشک خلاء ورنند زبردست انت و لا شامونہ شیں قومے نہ گندرات کہ آیان ایمان دارنت بل شرو

مزل

ہم سر پہ پوتنت کہ زیادہیں خلوقی اللہ ناپسند انت پیش کا راے پابندی جنگ بوتگ، آخر اے حکم بہ آیو کیں آیت ع برد اسنوخ کنگ بوت - ۱۲
 ہمے صفحہ ع فوائد : ول یعنی چہ صدقہ دیگ ع ہر چ مقصدے ہست انت تمام بوت (حاصل بوت) نون اے وقتی اے حکم فی پادارنت - باید انت کہ ماں اے
 حکمانی زندگی ع شری ع خیال و دلگوش گو کھنیں کہ ایشاں، چہ منسوخ نہ بنت مثلاً نماز، زکوٰۃ وغیرہ - چہ اے عملان نفس ع تزکیہ و پاکیزگی گون جوانی ع بیت -
 (تنبیہ) چہ فا ذ کمر تفعّلوا ع معلوم بیت کہ اے حکم ع سرا عمل کنگ ع نوبت یہ عمومی رہ بند نہ بوت، ماں ہتھیں روایتاں حضرت علی فرما بیت کہ اے حکم ع سرا چہ
 امت ع تہنا من عمل کت - ول اے مردم منافق انت و
 اقوم یہود انت - ول یعنی منافق نہ سرجمی ع گون شما
 مسلمان شامل انت چیا کہ چہ دل ع کافر انت و نہ گون
 پوریں رہ بند ع گون آیان شریک چیا کہ سر ظاہر ع
 و تارا گون زبان ع مسلمان ش گشتکنت - مڈ ڈیک بیت
 بین ذلک لآلی ہو کلا و لآلی ہو لآکے -
 ک یعنی چہ بے خبری و غفلت ع بردا آتا، یہ انکار ع
 دروغیں سو گند ورنٹ - گون مسلماناں گشتکنت ایشم بل کنگ
 کہ آیان چہ نمایان انت و چوشما راستیں ایمان دار انت حالانکہ
 ایمان ع بردا آیان دوریں رشتکے ہم ندرنت -
 ک کہ آرا د کہ جاہے چوش بیان فرما بیت انت السلفین
 فی الذلک الاسفل من النار (نساء رکوع ۲۱)
 ک یعنی توری آیان ع ہج نظر ع مینت لیکن اے الی کتے
 کہ ماں نفاق ع کار ع دست مان کمان ع آیان وئی حق ع
 سک بد کنگانت - ک یعنی دروغیں سو گند ورنٹ ع چہ
 مسلمانانی دست ع وئی جان و مال ع رستگار کنت و دنا
 لا مسلمان ظاہر کمان ع دوستی ع چادر ع چہ راے دگران ع چہ
 مسلمان بوگ دور درنت - بس یاد دارگ لو بیت کہ اے
 مردماں اے داب ع بچ عزت حاصل کت نکنت - ماں
 سگیں ذلت ع عذاب ع گرفتار بیت و وہدہ سزا دیگ ع
 وقت کیت و ریت گڈا آیان ع چہ اللہ عذاب ع کس
 رستگار کت نہ کنت نہ مال در وارت نہ اولاد کہ بہ ہمانی
 حفاظت ع وون دروغیں سو گند ورنٹ پرتنت - ک یعنی ادا
 روح گپتگیں ہیل و عادت اودا ہم نہ روت - ہنجوش کتے
 دیما دروغ بندان ع و تارا رستگار کنت و پدا چوش فہنت کہ ما
 مزن ہوشیاریں و خوبیں رفتار و سہر کنگانتیں - اللہ پاک ع
 دیما ہن پہ دروغ بندگ ع تیار بنت کہ پروردگار امانے
 دابیں نہ اتیں - آدابیں اتیں - شاید اودا ہم ہے خیال شس
 بیت کہ چہ اینکر گوشگ ع مارا رستگاری حاصل بیت -
 ک بیشک صل و دوسری دروغ بند ہا کنت کہ خلاء دیما
 چہ دروغ بندگ ع شرمندہ و مبار بار مینت - ط شیطان
 ہر کس ع سرا وئی بچک ع حکم کنت آئی ع دل و دماغ ہے
 داب ع مسخ بیت کہ آرا ہج چیز ع ہوش نہ بیت کہ خدا ہم یک
 چیزے ع نام انت - نون اللہ ع عظمت و بزرگی و مرتبہ آکس
 چون زانت - شاہ یا محشر ع دروغ ع سراقہ دیان آئی ع بیجانی و اجمع
 جار پرتینگ بہ بیت کہ بے ہوش ع اینکر کنگ نیست کہ اللہ و ہمانی دروغ چو

زہوار بوت کنت ط الشیطانی لشکر ع قاتینا غراب انت، نہ ماں دنیا ع آیانی بند و بوج (منصوبہ) ع گڈی سوب حاصل بیت و نہ ماں آخرت چہ سگیں عذاب ع نجات ع راہے ایشاں دست کیت -
 ول یعنی اللہ و رسول ع مقابلہ کنگاں کہ آیان حق و صداقت ع برخلات جنگ کنت آسگ ناکام و ذلیل بنت - اللہ پاک اے خبر نبشتہ کنگ کہ آفر کار حق ع سوب و غلبہ حاصل
 بیت و آئی ع پیغمبر تہنا سوبند و منصور بنت - اشی تقریر پیسے باز جاگہاں گوشگ - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ غَيْرُ مُشْرِكِينَ وَلَا يُسْرِفُونَ فِي الْمَالِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَيْهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ غَيْرُ مُشْرِكِينَ وَلَا يُسْرِفُونَ فِي الْمَالِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَيْهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ غَيْرُ مُشْرِكِينَ وَلَا يُسْرِفُونَ فِي الْمَالِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَيْهِمْ

الْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ

أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ

الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تحتها الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

سورة الحشر من آيات و ما في الأرض وما في السموات وهو العزيز الحكيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ

لَأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَن يَخْرُجُوا وَظَنُوا أَنَّهُمْ كَانَتِ

مِنَ اللَّهِ فَآتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدْ فِي قُلُوبِهِمْ

منزل

سراہٹکت آرا اللہ پاک راہ و خیر کرتکت۔ ماں اے سورت و سچے قصہ مذکور رانت ک یعنی بے یکیں ہر گز ترستنت و یکیں ڈیک مکان و قلاناں ویل کنان و بہ جہگ و تیار بوتنت حج ثابت قدمی ایش پیش نداشت (تنبیہ) چہ اول الحشر و لہتیں مفت رانی گور و مراد ایشنت کہ یہ اے قوم و اے داب و وطن یل کنگ لے اولی موقع ات چید و پیش ایشان و چویشیں افسر نہ کپنتکت۔ یا ماں اول الحشر و اے طرف و اشارہ بہ بیت کہ اے یہود و اول حشر ایشنت کہ مدینہ و یل کنان و چریشاں باز کس خیر غیرہ و سشتنت و دومی حشر ہما بیت کہ اماں حضرت عمر ؓ خست لاء و ہر و پیش اہت۔ یعنی گوں اے دگر یہو و نصاریٰ و ہما ہی و ایشاں ہم چہ خیر بہ شام و ملک و رھا دگ کنگ بوتنت کہ او دا آخری حشر ہم بوگی انت ہمیشکا شام و ارض الحشر ہم گوشنت۔

و فی ہذا آیت میں جو سب سے پہلے لکھا گیا ہے کہ جو اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا اور جو اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا۔

و فی ہذا آیت میں جو سب سے پہلے لکھا گیا ہے کہ جو اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا اور جو اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا۔

و فی ہذا آیت میں جو سب سے پہلے لکھا گیا ہے کہ جو اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا اور جو اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا۔

و فی ہذا آیت میں جو سب سے پہلے لکھا گیا ہے کہ جو اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا اور جو اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا۔

و فی ہذا آیت میں جو سب سے پہلے لکھا گیا ہے کہ جو اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے ساتھ ہو گا اور جو اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا وہ اللہ اور اس کے رسول کے خلاف ہو گا۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

الرَّعْبُ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا
 يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ۚ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَائِلَ لَعَذَّبَهُمْ فِي
 الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ قَاطِعَتُمُ
 مِّنْ لِّبْنَةِ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ
 الْفَاسِقِينَ ۚ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أُجِفَّتُمْ عَلَيْهِ
 مِنَ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رَسُولَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
 الْقَوْمِ فَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي الْبِحَارِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ
 وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أُجِفَّتُمْ عَلَيْهِ مِنَ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رَسُولَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ الْقَوْمِ فَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي الْبِحَارِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ

منزل ۷

فل یعنی آیانی ساز و سامان، مضبوطین قلات و جنگجو یا نہ راہ ورہنہ و گذران، نہ شمار گمان ات کہ اینکہ زوت گون آسانی و ایشاں و فی سلاحاں چکل دینت و نہ آییاں چوشیں خیالے ہست ات کہ لے گت کیس بے سر و سامانیں مردمان اے دایے مارا ناگیگ کنت آییاں چو کر گشک و ہے رنگ و اب انت کہ مسلمان (کہ آیانی سر و اللہ دست انت) داں مے قلاتاں سر بونگ و ہمت کت نہ کنت و اے پیمانہ جو بگوش کہ چہ اللہ پاک و دست و درگشت مگر آییاں نون و دست کہ پچ چوشیں طاقتے نیست کہ اللہ حکم و جلالت کنت بہ آییاں اللہ حکم چہ حاج کہ و آنک و سر بوت کہ چہ اودا آییاں گمان و خیال ہم نہ ات یعنی ماں ایشانی دل و نوک و خدا تعالیٰ رعب چکل دات و بے ساز و سامان دار و کیوں مسلمانانی ہیبت آیانی سرانہ دینت۔ یکے چہ ساری و فی سردار کعب بن اشرف و ناگتیں قتل و مرعوب و ترس لرزانت نون چہ مسلمانانی یکپارگیں حمد و باقی منت کیس بہمت و ہم جواب ات۔ فل یعنی ماں حرص و غریظ و غضب و جوش و ردا و فی لوگ و کندی، تختہ و دروازگاں ہر جگہ لگنت تا کہ ہر

چیزے کہ گون و ت و بڑت کنت آیشت مکتیت و مسلمانانی سرافضہ کت مکتنت۔ مرے کار و مسلمانان تم آییاں و دست کی کت چہ نیمکے آییاں پُشت پر ووش لگت تو دومی نیمکے مسلمانان گلایش انت۔ و گون شتری و چارگ بہ بیت تو چہ مسلمانانی دستاں ہر چہ بربادی، تباہی و ویرانی ماں ملے ات تک آہم ہے بہ بخت و شومانی بد عہدی و ناہودگیں لانی نتیجات۔

فل یعنی یہ بینایاں ماں اے واقف و عن عمرت ہست اللہ تعالیٰ و پیش داشت کہ کفر ظلم، ناہودگی و بد عہدی و انجام چینی خراب بوت و ایک ایوک و بہ ظاہری جانسانی سرا بھر و سکنان و چہ اللہ پاک و قدرت و غافل بوگ عقل مند و کار نہ انت۔ فل یعنی آیانی قسمت و جلا وطنی و سزا نسیگ بوتگت۔ اگن اے گپ مہوئیں تو دگر نہ لے ماں دنیا و ایشاں دیگ بوتگت مثلاً بنی قریظہ و داب و جنگ بنی تین انت۔ عرض چہ ایشاں و تارے پدے کت نہ کت۔ اے خدا و حکمت انت کہ قتل و بدل و ایوک و جلا وطنی و سرا دار و مدار کنگ بوت۔ بے لے تخفیف تہنا ماں دنیاوی سزا انت آخرت و ابدی سزا چہ اے کافراں بچہ گلینگ نہ بیت۔ حضرت شاہ صاحب نے بتہ کنت کہ وہد اے نوم چہ شام و ملک چہان و ادا آنکنت تو آیانی پیریں مردمان گوشت گت کہ یک روچے کیت کہ شمارا چہ ادا و پیران ہوان پدا بہ شام و روگ کیت۔ چنانچہ آساعت و لھتیں کس پیران ہوان و شام و سر بوتنت و لھتیں ماں خیر پشت کیتنت و پدا حضرت عمرؓ زمانہ و چہ اودا تباہ و پیران ہوان شام سر بوتنت۔ فل یعنی یہ اے داہیں بدیں دشمنان ہنچیں ترندیں سزارسیت۔ فل و ہدے آمد و ماں و تارا اماں قلات و بندگت تو حضرت و اجازت دات کہ آیانی درختاں بربگ بہ بنت و باغ و پیران کنگ بہ بنت تا کہ ہے تا ومانی سوکے چہ قتل و درکیان بہ جنگ و مجبور بہنت و بہ و انھیں جنگ و ہدے درختانی رکاوٹ یعنی اڑ و جنگاں باقی پشت بچیت ہمیشکاراے رد اچیزے درخت بربگ بوتنت و چیزے بن دیگ بوتنت کہ چہ فتح و بعد بہ مسلمانانی کار و بیابنت۔ کافراں شگان جنگ شروع کت کہ و ت چہ فساد و دگران و منع کنت، زانا درختانی بربگ و سوچک ماں فساد شامل نہ انت بہے ردا اے آیت نازل بوت۔ یعنی اے کل کارگزاری چہ اللہ پاک و حکم و بوگا کنت۔ خداوندی حکم و تعمیل و فساد و گشک

نہ بیت چیا کہ آجہلیں حکمت و مصلحتانی سر اشامل انت۔ چنانچہ اے حکم و لھتیں مصلحتانی بیان ہر زاہم گوست و یعنی تا کہ مسلمانان و عزت بدنت و کافراں ذلیل کنت ہر چہ درختے کہ یدہ دیگ بوتنت ماں آئی و مسلمانانی یک سبب مندی و کافراں و ماں غیض و غضب و چکل دیگ انت کہ اے مسلمان ایشاں و کار مرز کنت و نفع زورنت و ہر درختے کہ بربگ یا سوچک بوتنت ماں آئی و مسلمانانی دومی سوب مندی یعنی غلبہ فتح و نشانیانی پدرا نی و کافراں و ماں غیض و غضب و رسوا کنگ انت کہ مسلمانان چون کافی مے اے چیزاں کار مرز کنگ انت و نفع زورگ انت ہمیش کار ہر دو کیوں مر جبار و حکمت و داروک انت۔ فل حضرت شاہ صاحب نے بتہ کنت کہ ماں غنیمت و فی ہے فرق دارگ بوتگ کہ ہر چہ ملے پہ جنگ و دست بچیت آغینت انت، چہ آئی و پچھی حصہ بہ اللہ نیاز (کہ آئی تفصیل ماں دھی جز بہ شروعات و گوستگ) و چار حصہ ماں لشکر و بہر و بانگ کنگ بنت۔ و ہر پہ جنگ و بغیر دست بچیت اکل بہ مسلمانانی خزانہ و جمع بہ بیت۔ (تنبیہ) اگر چیزے جنگ و پدا کافر مرعوب ہوان و پہلح و تران و طرف و تیزی پیش بردارنت و مسلمان آیانی

صلح و قبول بکنت۔ ماں آج اور ہر جملے پر بیٹا ہم ماں فی و شمار بیت۔ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم مبارکین عہد فی تمام اموال فالصان حضور اختیار و تصرف انت ممکن انت کہ اے مالکانہ اختیار بیت کہ آتہا حضور صلی اللہ علیہ وسلم ذات و خاص ات چو شکہ ماں ہے آیت چہ علی رسولہ و لفظ و تدرانت و احتمال انت کہ اختیار حکما بہ بیت۔ بہر حال اللہ تعالیٰ نے مالانی بابت و واجہ راماں ویم و آیوکیں آیت و مسوج فرمائیت کہ وجوباً یا ندباً ماں فلاں فلاں خرج درجاں اے مال خرج کنگ بہ بنت، چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم وید اے مالانی اختیار بہ مال دست و کبیت لیکن آئی و تصرف و سرو چیری مالکانہ نہ بیت محض حکما نہ بیت آہے مالان چہ وقتی صوابید و مشورہ بہ مسلمانانی عام ضرورتاں و اے دگہ مصطلحاں خرج کنت۔ باقی غنیمت و مالانی حکم چہ پیشی و جدگانہ جنیت اربیت چہ آئی و خمس در کنگ پید باقی تمام مال خالص لشکر و حق بیت کماید علیہ قولہ تعالیٰ و اعلموا انکم اغنمتم اللہ لشکری چہ وقتی مرضی و میل بدینت آخر جد انت۔ البتہ شیخ ابو بکر رازی حقی و ماں احکام القرآن و نقل کنگ کہ اے حکم منقولہ مالانی بابت و انت۔ ماں غیر منقولہ مالان امام و اختیار انت کہ مصلحت فحیت ماں لشکر و مال و

ان الله شديد العقاب للفقراء المهاجرين الذين اخرجوا من ديارهم واموالهم يبتغون فضلا من الله ورضوانا وينصرون
 ووقى لوگاہ ووقی مالان کہ طلب کنت اللہ فضل و آئی و رضامندی و مدد کنت
 الله ورسوله اوليك هم الصديقون والذين تبوءوا الدار والايمان
 اللہ و آئی رسول و مردم ہا ہینت راستیں و وہ ہا کساں کہ جا کہ کنت مال لوگ و ماں ایمان
 من قبلهم يحبون من هاجر اليهم ولا يجدون في صدورهم
 چہ آیانی پیش و دوست دارنت ہا کساں کہ ہجرتی کت بہ آیانی نیگ و نہ گذرت ماں وقتی دلاص
 حاجة مما اوتوا ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة
 تنگی ہر چہ یکہ بیت مہاجر ان و واثار کنت بہ وقتی جاناں آگ چہ بہ بیت پہ آیانی و ت شد و
 ومن يوق شئ نفسه فاولئك هم المفلحون والذين جاءو من
 و ہر کس کہ نگاہ دارگ بوت چہ مرضی وقتی نفس گد ہا ہینت مردان گذر و کہ وہ ہا کساں کہ آیانی آ کنت چہ
 بعد هم يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان
 ایان پید و گوشاں اے منے رب بہ بخش مارا و منے ہا ہراتاں کہ پیش کبنت چہ ماہہ ایمان آرگ و
 ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين امنوا ربنا انك رؤوف رحيم
 و ای ممکن ماں منے دلاں کینگ بہ ہایان کہ ایماکش آورت، اے رب توے من ہر بان بازرجم کنگ و
 الم تر الى الذين نافقوا يقولون للاخوانهم الذين كفروا من
 ایان دیتے ہا کساں نیگ و کہ منافق ہوتت کہ گوشنت بہ وقتی کافراں براناں چہ
 اهل الكتاب لئن اخرجتم لخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا
 اہل کتاب و آگ شہا جلا وطن کنگ ہوتت تو البت ماہن گوں شمار کاہیں و شر و قبول کنیں در بابت و شہے کسے
 ابدا وان قوتلتم لننصرنكم والله يشهد انهم لکذبون
 ہجر و آگ شمار جنگ و گیت تو البت ماشے مدد کنیں و اللہ گواہی دنت کہ آیانی دروغ بندت فلا

تقسیم بکنت و مصلحت مزانت تو عوامی کاران و واسطہ آزار ہا
 ایر بکنت، چو شکہ ماں سواد عراق و حضرت عمر چہ ہتیں جلیل القدر
 صحابہانی مشورہ و ہے داب و عملد آمد و قائم داشت ہے
 مسلک و رو و شیخ ابو بکر رازی و اعلموا انکم اغنمتم اللہ
 منقولہ مالان و کنوک قرارداد، بہ اے داب و کہ اولی آیت
 و ما آفأ اللہ علی رسولہ منہم بحکمہ فی و دومی
 آیت ما آفأ اللہ علی رسولہ من اهل القرع
 بہ حکم و غنیمت و سہر محمول انت و لغتہ غنیمت و را چہ
 فی و لفظ و تفسیر کنت اللہ تعالیٰ علم بالصواب
 و ماں اولی آیت و ایوگ بنی نضیر و اموال و ذکرات
 نوں فی و اموال و بابت و عام دستور و رہنہ پیش
 داریت یعنی فی و سہر قبضہ رسول و دچہ رسول و پید امام
 کہ اے خرچ و سچ بہ ہائی سہر کبنت، باقی اللہ و ذکر
 بیان بوت، آ کلانی مالک انت البت کعبہ و خرچ و مستانی
 ہم کہ اشان اللہ و نام و سہر انت ممکن انت کہ ماں ہمیشہ
 اوارنت۔ فلا یعنی یہ حضرت و سیاد و وارثاں، چنا چہ واجہ
 نبی و ماں وقتی زمانہ و چہ اے مال و آیانی ہم و انگت و ماں
 آئی فقیر ہم قید نیست ات۔ وقتی نا کو حضرت عباس
 کہ مالدار ات واجہ و وندرات نوں چہ واجہ و بو حنفیہ
 گوشنت کہ واجہ و سیاد وارث کہ آیانی حاجت مند انت
 امام و باید انت کہ آیانی و چہ ایگہ محتاجاں مت تم بکنت۔
 فلا یعنی اے خرچاں پیش کا پیش دارگ ہوتت کہ
 مدامیگی یتیمان، محتاجاں، بیگساں و ایگہ عام مسلمانانی
 خیر گیری کنگ بیت و عام اسلامی گت و ضرورتاں
 سہر جم کنگ بہ بنت اے مالان ایوگ و نذر دارانی سہر و چہ
 کنگ و ردا آیانی خاصیں جا کہ حساب مہنت کہ چہ ایان زرداراں
 عش و عشرت بکنت و عزیز شہلاب و ہجرت۔
 فلا یعنی مال و جاندا و غیرہ ہر ج داب و پیغ صلی اللہ علیہ وسلم
 چہ اللہ حکم و تقسیم بکنت آزار و شہی قبول کن انت کہ ہر جے
 شمار و یک بہ بیت آزادست بچن ات چہ ہر چیز و منع کنگ ہے ات
 چہ آئی و تارابدارات و ہے داب و آئی تمام احکام و اوامر
 و نواہی و پابندی و بکن ات - ۱۲
 ہمہ صفحہ فوائد : فلا یعنی رسول و نافرمانی
 چہ اللہ نافرمانی و پیچ و انت۔ ٹرسان ہے ات کہ مبادا رسول
 و نافرمانی و جا و و اللہ تعالیٰ کہ امام ترندیں عذابے مستط
 مکنت۔ فلا یعنی چو نائی و گوں اے مال و عام مسلمانانی

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

ضرورت و حاجت و البتہ انت لیکن خصوصی رہبند و ہا قربانی پیش کنوکیں سہر مجاراں و راستیں مسلمانانی حق مقدم انت کہ آیانی محض ماں اللہ و شنودی و رسول و اطاعت
 و محبت و خاطر و وقتی لوگ و جاگہاں و مال دولت یل گت و گوں حورکیں دستاں چہ وقتی وطن و در کبنت تاکہ ماں اللہ و رسول و کاراں آزادانہ مددک بکنت۔ فلا چہ لوگ
 مراد انت مدینہ طیبہ، و اے مرد ماں مدینہ و انصار انت کہ چہ ہا ہجرتی ایگہ پیش ماں مدینہ و جاہ منند انت و ماں ایمان و عرفانی راہ و سہرا گوں مضبوطی و تچک اوشوکیں انت
 فلا یعنی گوں دوز و اہی و ہا ہجرتی خدمت و کنت داں اے حد و کہ ماں وقتی مال و غیرہ و آیانی و برابر و شریک جو کنگ اختیار انت۔ و یعنی ہا ہجران و اللہ تعالیٰ ہر ج فضل و
 شرف عطا بکنت یا چہ مالان فہی و غیرہ و واجہ نبی و اشان و ہر قدر مال بدنت آرا گذان و انصار ماں دل و تنگ نہ بنت و نہ حد کنت بلکہ ہنگت زیات و شہل

لَنْ أُخْرِجُوا إِلَّا يَحْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَنْ تُوْتَلُوا إِلَّا نَصْرُوهُمْ وَلَنْ

اگر جلا وطن کنگ بنت اہل کتاب تو آیاں در نہ کینت گون آیاں و اگں جنگ بریت آیاں تو مدد و کنگنت آیاں ط و اگں

نَصْرُوهُمْ لِيُوْتَلُوا الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ۱۱ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً

مدد و کنگنت آیاں تو بھنت پشنت دیان و پدا تاج جاگے مرد گپت نہ کنگنت وک البت شے ترس زیات انت

فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۱۲ لَا يِقَاتِلُونَكُمْ

ماں آیاں دلاں بعت اہل و خدا و چوش پیشکانت کہ آقوے کہ سرید نہ بیت وک جنگ بھنت گون شہا

جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ

یکجا بوان و مگر بہ ہامینگان کہ حصار دار و کنت یا چہ دیوالانی پشنت وک جنگ مل آیاں نیاجی و

شَدِيدٍ يُحَسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

ترند ترانت وک تو گمان کنے آیاں یکجا و دل آیاں جلا جلا انت - چوش پیشکانت کہ اے قومے انت

لَا يَعْقِلُونَ ۱۳ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ أُولٍ أُمَّرُهُمْ

بے عقلیں وک داستان اشانی شہا کسافی داستان انت کہ چہ آیاں پیش انتت بے زو تاجنت ش و بال و تی گناہانی -

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۴ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ

وہہ آیاں ہست دردناک عذاب وک مثال ہما شیطان وک گوشتیت انسان وک کہ کفر بکن

فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۱۵

پدا و ہر یکہ آ کافر بوت تو گڈ اگوشتی کہ من چہ تو بری آں ، من ترساں چہ خدا وک کل عالم و پروردگار انت

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۱۶

گڈ بوت انجام آ دوینانی (شیطان و مرد و) کہ بیشک آ دویناں ماں آس بہنت کہ دانما آئی و بہنت و ہشتت ہر ظالمانی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ نَقَدَّتْ لِعَذَابٍ وَ

اے ایماں داراں! بترس ات چہ خدا و باید کہ بچاریت ہر شخص کہ چہ چیز ی دیم دانگ بہ بانڈات و

اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۱۷ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

بترس ات چہ خدا - بیشک خدا خبر دار انت ہر چہ نیما عمل کن ات وک و مبدیت مثل ہما کسانے کہ

مزل

بنت و ماں ہر شتریں چیزے و آیاں و چہ و تی جاناں متمد دارنت و تی جنڈش سکی و شد برداشت کنگنت بلے آیانی خیر و گلاشیش انت اے و اہیں بے متاںیں قربانی دلا
روح مروچی و دنیا و کتام قوم و یہ یک قومے و کنگ - وک یعنی مزین سوب مند و با مراد انت ہما مردماں کہ آیاں اللہ توفیق و دستگیری و بچہ آیانی دل و لاج و حرص و
محموظ داشت - لاجی و بخیلیں مردم بہ و تی براتاں چون کانی قربانی پیش کت کنگنت و دگراں و شس و آسودہ حال گذران و ماں و تی دل و کدی و شنود بوت کنت - وک یعنی
اے مہاجران و انصار و بعد عالم وجود و کنگنت ، یا چہ ابا پدماں اسلام و حلقہ شامل بو تننت یا مہاجرین سابقین و پد ہجرت کناں و مدینہ و کنگنت - و الظاہر ہوا اول -
وک یعنی بہ پیشی مردم مفسد و بخشش و دعاء و لوطنت و چہ کت م مسلمانیں براتے و طرف و ماں دل و کینگ و بغض نہ دارنت - حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ اے آیت
بہ کلیں مسلمانان انت کہ آپشتی مردمانی حق و جاہ بیارنت
و ہمایانی زندگیری و بکننت و گون آیاں کینگ مدارنت -
امام مالک و چہ ہمدافران کت کہ ہر شخصے گون صحابہ و بغض
بدارنت و آیاں و بد گوشتیت بہ آیاں ماں فنی و مال و وند
نیست و عبد اللہ بن ابی وغیرہ منافقان و یہو بنی نصیر و
چیر کانی پیغام دیم و انکنت کہ ہج پریشاں مئے انت و ماں ل
ہج میارانت کہ شتا تہنات ، اگں شتا را مسلمان چہ و تی لوگ
جاگہاں درکت ماہم گون شتا ہور در کہیں ، و اگں بہ جنگ و
نوبت آتک تو ماشے گمگ و کہیں ، اے سبے بالکل محکمیں و
سکائیں فیصلہ انت - اشی و بخت لا ماں شے معاملہ و ما
کسی غرض و ندریں - وک یعنی اے خبراں گون دل و
نہ گوشکانت - ایوک و مسلمانانی برخلاف و مخلوق و سکین
دیگ و واسطہ خبراں بند دینت و ہر چیزیکہ چہ زبان در شان
کنکانت ہرگز آئی و سر عمل نہ کنگنت - ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد : وک چنانچہ یہ جنگ ہر جنگ
بوت و ہنی نصیر چہ جاگد کنگ بوتنت - ماں اے و اہیں
حالت و یک منافع ہم آیانی مدد و نیاتک و آخر کار و ہد
آیاں چہ شہر و بازار و کتگ بوتنت اشاں آساعت و شوش
وش و ماں و تی لوگاں پشنت - وک یعنی اگں بفرض حال
منافع بہ آیانی مدد و تابا رسیذنت تو نتیجہ بے بیت ابید
چریشی وک چہ مسلمانانی مقابلہ و پشنت یان و چہ میدان بھنت
پدا آیانی مدد چون کانی کشش کت بہ آیانی جنڈہ مدد ہم کس
سرنہ بوتگت - وک یعنی اللہ و بزرگی اش بڑانتیں و ماں
آیانی دلاں آئی و ترس بیوتیں تو اشاں کفر و نفاق و راہ
پر چا بچتیں - البت اشاں چہ مسلمانانی بہادری و دلیری و
ترسنت ہمیشکا اشاں مفتا بلہ و قوت داشت گت نہ کت
و نہ ماں جنگ و میدان و پدا داں جلت کنگنت - وک یعنی چونکہ
آمدمانی دل چہ مسلمانان خوفزدہ و ترس و لرز و انت
ہمیشکا اشاں ماں میدان و جنگ کنگ نہ تو ننت البت
ماں پر و بزیں میستگان کوٹ و قلاتاں ننڈاں یا ماں دیوار و
درختانی پشنت و چیر بیان و جنگ گت کنگنت - متے یک
بزرگے و چوش فرما سینگ کہ یورپ چہ مسلمانانی زہم و
بے وس بوان و قسم قسم و آس گوار و کیں سلاح و جنگ و
نوکیں رہبند ایجاد کت گنت پدا ہم ہنوں ہن اگں کدی
دست بہست جنگ و نوبت کیت تو ماں جنت ساعت و
دنیا لَا يِقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ

وَرَاءِ جُدُرٍ بِأَسْمِهِمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٍ يُحَسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۱۳ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ أُولٍ أُمَّرُهُمْ لَّا يَعْقِلُونَ ۱۴ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۱۵ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۱۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ نَقَدَّتْ لِعَذَابٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۱۷ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
وَرَاءِ جُدُرٍ و نقشہ و گون و تی چہاں گندیت ، باقی آ قوم و گپ جنگ مغتیں انت کہ آیانی گور و بانانی سدا سرکیان و خشت و سنگ چکل دیگ و تیزاب و بچکار یا مانی دپ و بچ کنگ
بہادری و مستریں علامت انت - وک یعنی و ت ماں و تی جنگ و چوپ و مزین تیز و ترند انت چوش کہ چہ اسلام و پیش ماں اوس و و خرج و جنگ و تجربہ بوت مگر مسلمانانی
مقابلہ و آیانی تمام بہادری و بٹاک نوادگ مانیت - وک یعنی مسلمانانی مقابلہ و چہ آیانی ظاہری اتفاق و اتحاد و رد موررات آیانی دل چہ تہ و ترنگنتت ہر یکے و تی غرض و اہگ
غلام انت و ماں خیالات و چہ یک و گرسے و جدا انت گڈ اصلی اتفاق چہ کئی آوردت کنگنت اگں عقل بدارنت بھمنت کہ اے نمائشی اتحاد چہ درد نہ دارنت ، اتحاد ہا چہ نام انت کہ
آمان فائیں مومناں گڈیک بیت کہ چہ تمام اغراض و واہگان یک کہ بوان و کلاں اللہ سدا و محکم داشتگ و آیانی مرگ و زندیہ ہما خدائے واحد و رضائے انت - وک یعنی ہنوں ماں

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

زوتاں یہودی قینقاع وئی غدارى و تام چشتنگت، وھک اشان بد عھدی کت تو مسلمانان اشان ماں یک گونہیں جگے و دکتنت۔ وچرشی پشتر ماں ہجے زوتاں مکہ و مرد ماں بد و روج و سزا دیگ بوگنت ہما انجام و بنی نصیر و چان و ت بچارا ت کہ ماں دینا و چسلمانانی دست و جنگ بوتنت و آخرت و عذاب وئی جاگے و ھنگت باقی انت۔ و یعنی شیطان اول سرا انسان و پھ کفر و معصیت و سکین دت، وھک کہ انسان ماں آئی و لوپ و گرفتار بیت تو گو شیت کہ من چہ تو دور وچ تہی کت گیس کار و بزاراں منا را چہ خدائے ترسیت (چوش گوشگ گون ریا و مکاری و بیت) نتیجہ داب و ظاہر بیت کہ و ت ہم دوزخ و جاہ مند بوت و آرا ہم دوزخی جوڑ کت۔ حضرت شاہ صاحب نے کت کہ شیطان ماں آخرت و اے گپ و گو شیت۔ و بدر و روج و ہم ماں یک کافسے و صورت و مرد ماں جنگ دیگانت۔ وھک فرشتہانی سرا چتی کپت تو چہ اودا جھگ گت کہ آئی و ذکر

ماں سورۃ انفال و ہم گو سنگ، ہے مثال انت منافقانی آیان ہم بنی نصیر و وئی دست مکی و مہراھی و یقین یا ینان آیان و پھ جنگ و مست اش کت، آخر وھدے کہ آیان ماں مصیبت و گرفتار بوتنت تو ت یک کرتے نشتنت و سیل و نڈار گش کت۔ بے زانا پھ اے داب و آیان و تارا چہ خدائے عذاب و رستگار کت کنت۔ ہجر ہم آیان رستگار نہ بنت دو بینانی مند جاہ دوزخ انت۔ و یعنی چہ اللہ پاک و ترسان و طاعت و نیکیانی مڈی پروانا تر بیارات و فکر یکن ات کہ پھ باند انگیں روج و چونیں سا ماں پرو تاراھی گنگ کہ مرگ و پدا و داسر بوان و سٹے کار و بنیت۔ و یعنی شے پچ کار چہ اللہ پوشیدہ نہ انت ہمیشہ کچہ آئی و ترسان و تقویٰ و راہ و اختیار یکن ات و چہ گناہاں و تارا دور بدارات۔ ۱۲

ھے صفحہ و فوائد: و یعنی ہر کس کہ چہ اللہ جتوق شمشکار بوت انت، چہ آئی و یاد و سستی و بے پرواھی کت اللہ آیانی جندان چہ آیانی جاناں آیان غافل و بے خبر کت کہ چہ آیو کس آقاں وئی رکنیک و فکرش نہ کت و ماں نافرمانیاں غرق بوان و دائمی ناوان و ایدی ہلاکت و توک کپتنت۔ و یعنی بایدر انت کہ انسان و تارا بہشت و عذاب ثابت بکنت کہ آئی و راہ و ھاد و ھدے گیر کیت کہ مردم قرآن کریم و ھدایتانی رند گیری و بکنت۔ و یعنی افسوس و حسرت و مقام انت کہ انسان و دل و سرا قرآن کریم و ھج اثر سمیت حالانکہ قرآن و تاثیر سمینگر زبردست و قوی انت کہ اگن آتر کوہ و پھیں سکتیں چنپ و سرا نازل کنگ بتو تہی ماں آئی و فہم و مادہ موجود بتو تہی تو اہم متکلم و عظمت و دیم مغلوب بتو تہی و چہ زیاتیں ترس لرز و سبب و ترکان و چہ جند بتو تہی۔ و حضرت شاہ صاحب نے کت کہ یعنی کا فرانی دل سکت انت کہ آیان کلام و اشکان ہم ایمانیا رنت۔ اگن آرا کوہ سر پھ بتو تہی تو آئی ہم چہ ترس و ترسبیا نکلیں۔ و تنبیہ: اے و کلام و عظمت و ذکرات، دیم متکلم و عظمت و رفعت و بیان انت۔ و یعنی چہ کلیں نقص و عیب باں پاک و چہ کلیں عیب و آقاں سلامت۔ نہ ھج خرابی یے داں آئی و بارگاہ و سر بوتگ و نہ سر بیت۔ و "مومن" و ترجمہ امان دیوک کنگ بوتگ و ہتہی منسانی گور و "مصدق" و معنی انت۔ یعنی وئی و وئی پیغمبرانی قولاً

سُوا اللّٰهَ فَاَنْسَهُمْ اَنْفُسَهُمْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۱۹ لَا يَسْتَوِي ۲۰ فَرَامُوشِ اِشْكُتِ خَدَاءِ كَدَّ اَخْدَاءِ هِنَ اَيَّانُ فَرَامُوشِ كُتِ۔ پھ ہم نافرمان انت و برابر نہ انت

اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰزِزُوْنَ ۲۱

دوزخی و جنتی۔ جنتی مردم ہما انت با مراد و

لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَاٰتِكَ خٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ اَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۲۲

خدا و خوف و و اے مثالان مابیان کنیں پھ مرد ماں تاکہ آیان فکر بکنت و

هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلِْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ ۲۳

ھما تہی خدا انت کہ ابید چہ آئی و پچ کس معبود نہ انت، زانت ہر چیکہ پوشیدہ انت و ہر چیکہ ظاہر انت، ہما انت من مہر باں باز جم کنوک۔ ھما تہی خدا انت کہ ابید چہ آئی و پچ کس معبود نہ انت، آباد شاہ پاک زانتیں سلامتی دیوک و

الْمُؤْمِنِ الْمُهَيْمِنِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۲۴

امان دیوک و نگہبان زبردست زور کس من عظمت و خدا بند، پاک انت خدا چہ چہ کہ آئی و تحریک کنت

هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْبَصُوْرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى لِيَسْبِحَ ۲۵

ھما انت پید کنوک، جواں جواں کنوک شکل و صورت دیوک و پھ ہما تہی و انت نام نیکیں برباکی و یاد کنت

لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِیْمُ ۲۶

آرا ہر چیکہ یں آسماناں و ماں زمین و انت و ھما انت زبردست حکمتانی داروک و

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ثَلَاثَ عَشْرًا ۲۷

سورۃ متحنے ماں مکہ نازل ہو و (شرع کنان گون خدائے نام و ھما کہ بے اندازہ ہر بار پڑھیم کنوک سیزدہ آیات و دور کوع انت

يٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّىْ وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِیَآءَ تُلْقُوْنَ ۲۸

و اے ایمانداراں! مکررات منی و وئی دشمنان و دوست، پیغام دیت دیت شما

منزل

و فعلاً تصدیق کنوک یا مومنانی ایمان و سرا تصدیق و مہر و ثبوت کنوک۔ و یعنی ماں آئی و ذات و صفات و افعال و کسے شریک بوت نہ کنت۔ و "خالق و باری" و فرقہ سورۃ بنی اسرائیل و آیت یَسْءَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّیْ عَفْوًا و چیزے اشارہ کنگ بوتگ بایدر انت کہ یک نظر پھ پچارگ بہ بیت۔ و چوشک لفظ و سرا انسان و تصویری جوڑ کت۔ و یعنی ہما نام کہ آعلائیں درجہ و خوبیاں و کمالات و سرا دلالت کنت۔ و یعنی گون زبان حال یا قال و ہم کہ آرا ماں بد بوت نہ کنیں و تمام کمالات و خداوندی صفات و مرجع اے دو صفتاں عزیز و حکیم و طرف و انت۔ چیا کہ عجز قدرت و کمال و سرا و حکیم علم و کمال و سرا دلالت کنوک انت و ہر کمالا تے کہ ہستنت گون علم و قدرت و یک نہ یک دلے و وابستہ انت۔ ماں روایتاں سورۃ حشر و اے ستیں آیات (چہ هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ و داں آخر) و مزین فضیلت آنگگ مومن و لازم انت کہ صحب و بیگاہ لے آیتانی تلاوت و مدام جاری بدایت۔ تمت سورۃ الحشر و الحمد لله

إِيَّانِي نِيكَ بِدُوسْتِي ۚ وَ بِتَحْقِيقِ آمَنِكَ بُوْتَنُكَتِ بِرَحِيكَتِي ۚ كُورَةُ اَكْمَلِكُ قِيَدِي ۚ وَ جَلَاوُنِ كُنْتِ رَسُولُ ۚ
 وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُوْنُوا بِاللَّهِ رِبْكَمُ ۚ إِنَّكُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي ۚ
 وَ شَمَارُ بَرِيئِي ۚ كَمَا اِيْمَانِ اَوْتَنُكَتِ بِاللهِ ۚ كَمَا شَمَرُ بَرِيئِي ۚ كَمَا اِيْمَانِ اَوْتَنُكَتِ بِاللهِ ۚ كَمَا شَمَرُ بَرِيئِي ۚ
 وَ اِتِّغَاءُ مَرْضَاتِي ۚ تَسْرُونِ اِلَيْهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ ۚ وَ اَنَا اَعْلَمُ بِمَا
 اَخْفَيْتُمْ ۚ وَ مَا اَعْلَنْتُمْ ۚ وَ مَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ فِدْوَ ۚ فَضْلُ سِوَا السَّبِيلِ ۚ
 اِنْ يَتَّقُوْكُمْ يَكُوْنُوا لَكُمْ اَعْدَاءً ۚ وَ يَبْسُطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ ۚ وَ
 اَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْءِ ۚ وَ وُدُّوْا لَو تَكْفُرُوْنَ ۚ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ ۚ
 وَ لَا اَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ ۚ وَ اللهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
 اَعْلَمُ ۚ وَ كُنْتُمْ اَعْدَاءُ لِي ۚ وَ اَنَا اَعْدَاؤُكُمْ ۚ وَ اَنَا اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۚ
 اِنْ يَتَّقُوْكُمْ يَكُوْنُوا لَكُمْ اَعْدَاءً ۚ وَ يَبْسُطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ ۚ وَ
 اَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْءِ ۚ وَ وُدُّوْا لَو تَكْفُرُوْنَ ۚ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ ۚ
 وَ لَا اَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ ۚ وَ اللهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
 اَعْلَمُ ۚ وَ كُنْتُمْ اَعْدَاءُ لِي ۚ وَ اَنَا اَعْدَاؤُكُمْ ۚ وَ اَنَا اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۚ

منزل

۱۳ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم صلح کہ گون مکہ ۽ مردمان بو تنگ آئی ۽ ذکر ماں اِنَّا فَتَحْنَا ۚ گوست، دوسال ۽ اے صلح برتار مننت پداچہ کافرانی طرف ۽ اے پرشنگ بوت گد حضرت ۽ گون خاموشی ۽ فوج ۽ جمع کنان ۽ مکہ ۽ فتح کنگ ۽ ارادہ گت، حال واحوالانی دیم دیگ ۽ سرانندش جنگ بوت مبادامکہ ۽ کافراں چہ واجہ ۽ تباری معلوم داربوان ۽ چہ جنگ ۽ سازوسامان ۽ گلایش بہ بنت و اے پیماں حرم شریف ۽ جنگ کنگ ضروری بہ بیت یک مسلانے حاطب بن ابی بلتعہ (کہ آچہ بدر ۽ ہجرت کیے ات) مکہ ۽ مردمان ۽ کاگدے نشتہ کت کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم ۽ شکر چوتہاریں شپ وزبردستیں ہار و طوفان ۽ پیما شے چک کیوک انت۔ واجہ ۽ چہ وحی ۽ معلوم بوت واجہ حضرت علی وغیرہ لہتیں صحابہان ۽ حکم ذات کہ یک جنس آدمے مکہ ۽ راہ ۽ سفر کنان ۽ فلاں جاگہ ۽ دست کبیت آئی ۽ گور ۽ یک گادے ہست، ہما کاگدے حال کنان ۽ بیارات اے مردمان تیز تیز ۽ رھاگ بوتنت وراک بالکل ہما مقام ۽ نشت و سر بو تنگ آئی ۽ مزین لیت و لعل ۽ بعد کاگد آبیانی حوالہ کت چہ وانگ پد معلوم بوت کہ حاطب بن ابی بلتعہ ۽ یہ مکہ ۽ کافراں اے خطہ نشتہ کرتگ و مسلمانانی حملہ ۽

آیاں احوال دیگ بو تنگ۔ واجہ ۽ حاطب لو طائینت و جنت کت کہ اے چوئیں کارے تو کنگ۔ گوشتی یارسول اللہ ۽ من کفر اختیاری کنگ نہ چہ سلام ۽ برکت تگاں، راستیں گب ایشنت کہ منی اہل و عیال ماں مکہ ۽ موجود انت اودا آبیانی حمایت کنوک کس نیست، من لو ط ات کہ کافرانی سرا احسان کنان کہ آیاں ایشی ۽ عوض منی اہل و عیال ۽ خبر گیری ۽ بکننت، وگوں آیاں جوانیں داب ۽ پیشس بیانت (من ہنجوش فہمت کہ چہ اے رہبند ۽ منارا چہزے فائدہ رسیدت و اسلام ۽ حج تاوان نہ بیت) فتح و نصرت ۽ ہر وعدہ ۽ گوں تو کنگ آ یقیناً سرجم بنت کسے آیاں جلت کت نہ کنت، چنانچہ ماں خطہ ۽ مضمون ہست ات کہ قسم نچرا! اگن رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم گوں و تی یکیں سرا پتہما حملہ بکننت تو اللہ آترا مدد کنت و گوں آئی ۽ ہرچ وعدہ ۽ کنگ بو تنگت آپورہ کنگ بنت، بلاشبہ چہ حاطب ۽ اے یک مزین ردکاریے بوت بلے رحمۃ اللعالمین آئی ۽ بابت ۽ فرمائینت "لَا تَقُولُوا لَءَا الْاٰخِرٰٓءِ اَبَدٌ ۚ فِرْعٰوْنُ ۚ دگر یہ آئی ۽ ہج مگوشت۔ و دیم تر ۽ فرمائینتی حاطب چہ اہل بدر ۽ انت شمارا چہ خبر انت کہ اللہ پاک ۽ بد بیانی خطابان ۽ معن فرمائینتگ۔ اے سورہ ۽ مستریں بہرے ہے قصہ ۽ بابت ۽ نازل بوت - ۱۲

ہمے صفحہ ۴۰۰ فوائد : ف یعنی مکہ ۽ کافراں اللہ پاک ۽ دشمن انت دیم شے، گوں آیاں دوستانہ راہ و رسم و دوستانہ کلہ آبیانی طرف ۽ دیم دیگ ایمان داراں نہ براہیت۔ ف ہمیشہ کا اللہ ۽ دشمن بوتنت۔ ف یعنی واجہ پیغمبر ۽ شمارا چوئیں چوئیں تکلیف ایش دات و وطن ۽ ترک دیگ ۽ سرا مجبور کت، فقط یہ اے قصور ۽ سرکہ شمارا یکیں اللہ پاک ۽ را کہ شے گلانی رب انت آترا چہ قبولدار ات۔ چہ ایشی ۽ مستریں دشمنی و ظلم دگر چہ بوت کنت۔ جیران کنوکس گپے کہ باریں چونکائی اے رنگیں مردمانی طرف ۽ شمارا دوستی ۽ دست ۽ شہار ات۔ ف یعنی شے چہ لوگ و جاگہاں در کپگ اگس پمینی و شنودی و پمینی راہ ۽ چہ کنگ انت و خالص منی رضا ۽ واسطہ شمارا کلاں و تی دشمن جوڑ کنگ نوگد اگوں آدمناں دوستی کنگ ۽ مطلب چہ انت زانا ہا کسان ۽ کشتانا راض کنان ۽ اللہ راضی کنگت، نور آیاں راضی کنان ۽ اللہ راض کنان لو ط ات (العیاذ باللہ)

۱۴ یعنی انسان کارے چہ تمام جہان ۽ چیریاں ۽ کنگ بواہیت تو زانا آرا چہ اللہ ۽ ہم چیر دیگ لو طیت ۽ بگنڈ حاطب ۽ چیر کوشش گت کہ کاگدے حال واحوال ۽ گس مزانت مگر اللہ ۽ وتی رسول ۽ حال سرت و اے حال چہ و ہد ۽ پیشس پاشک بوت۔ ف یعنی وتارا مسلمان ظاہر کنان ۽ اے دابیں کار بکننت و پداچہ ہفہمت کہ ایشی ۽ چیر دیگ ۽ من سبند ہاں سکیں ردکاری و مزین نابزانتی ہے۔ ف یعنی چہ اے کافراں بہ وجودیں حالت ۽ حج غیر ۽ امید مدار ات، توری شمارا قدر واداری و دوزواھی ظاہر کن ات آچہ مسلمانانی خیر خواہ نہ بنت، انتہائی رواداری ۽ با وجود اگس کہی شمارا آبیاتی نچگ ۽ گرفتار بوت ات تو چہ ہج پمیں بدی و دشمنی ۽ مہتل نبنت گوں زبان ۽ گوں دست ۽ شمارا بہ ایند دیگ چک و پد نہ بنت و پدا ایشانی ہنجوش دلمانگ انت کہ چوش گوت صداقت و راستی ۽ راہ ۽ منکر انت، ہر ہما بوت کنت شمارا ہم منکر بسازنت۔ ایبا اے دابیں نامشرین کور دیں مردم چوئیں سلوک ۽ قابل انت کہ اشان ۽ دوستی ۽ پیغام دیگ بہ بیت۔ ف واجبار حاطب آکاگدے پد و تی اہل و عیال ۽ خاطر ۽ نشتہ کنگت بہ اگردا نسیبہ فرمائینت کہ اولاد واید کہ سیاد وارث

قیامت و روج و حج و رنت، اللہ تعالیٰ کلائی ذرہ ذرہ عمل و گنہ گری و ہما حساب فیصلہ فرمائینیت۔ آئی فیصلہ و کام چکن، نماسگ سیاد وارثے رذکت نہ کنت گذر اسے دابیں عقل مندی سے کہ یک لمنے پہ وتی اہل و عیال و خاطر اللہ ناراض کنت، یاد بدارات چہ ہر چیز اللہ و رضامندی دینا ترانت آراضی بیت توجہ آئی و فضل و کرم و کل کار جو ان بنت لیکن اگر آنا راض بہ بیت توجہ کس حج در دن و ارت۔ و یعنی ہما مردان کہ مسلمان یوان و حضرت ابراہیم و ہما ہی اش اختیار کنت پہ وتی و وتی و ہد و موقع و روع و درستاں قولاً یا فعلاً پہ وتی سیاد و وارثاں ہے دابیں بنیاری و علیحدگی و اعلان کنت۔ و یعنی شما اللہ و منکرات و آئی و حکمانی غرض و نذارات ماچہ شے راہ و رہبندان انکار کنتس و ما ہم یک ذرہ شے غرض و نہ داریں۔ و یعنی منے و شے دشمنی ہما و ہد و ہلا س بوت کنت و ہدے شما شرک و ترک دیان و ہما یکس واجہ و غلامی و قبول کنت ات - ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد: و یعنی ایوک و من دعا کنت کہاں، کتا م نفع و نقصان و خداوند من نہاں۔ خداوند کریم ہر چیز سے کہ دیگر بلوٹیت آرا من داشت نکناں۔

حضرت شاہ صاحب نے کنت یعنی حضرت ابراہیم علیہ السلام ہجرت کنت پدا بہ وتی قوم و نیک و وتی دیم تی نہ تربیت و نہ چار شام چوہائی و سخن ات واجہ ابراہیم پہ وتی بت و یک دعائے لوٹ کنت داں و ہدے کہ آرا معلوم نہ ات، بے شمار معلوم بوتگ لہذا شاہ کافر و بھنگ و دعاء ملوث ات۔

(تذیب) بت و حق و حضرت ابراہیم و قصہ ماں سورہ برآة و گونگ، آیت و ما کان استغفاراً لہ ابراہیم لایبہ الا عن موعدة و وعدھا ایاکہ الخ و فوائد چار کنت و یعنی کلاں و بلہ کناں و تھی سراج و سکت و چہ قوم و لاج و ونا سندان و بہ تھی طرف و رجوع بوت و بہ شری و زاننت کہ کلاں و و ان کناں بہ تھی گور و حاضر ہوگی انت۔

و یعنی مارا پہ کافرانی چکا سگ و ذریعہ و تحذیر مشق جوڑ مکن و مارا بہ اے داب و سمرکن کہ آرا کندان کافر و شنود بہ بنت اسلام و مسلمانانی سراسرہ بکننت و بہ منے مقابلہ وتی حقانیت و سراسر استدلال کنت و یعنی منے کو تاپیا پہل کنت و چہ تقصیرات و در گذر کنت

و چہ تھی زبردستی قوت و حکمت و ہے امیت دارگ بیت کہ وتی وفاداران و ماں دشمن و مقابلہ مغلوب و بے وس نہ کنت۔ و یعنی شما مسلمانان و یاب و کہ لفظاں ہما مردان کہ آیاں گوں اللہ و دو چار کنگ و آخرت و قائم بوگ و امیت و ارت ابراہیم و آئی ہما ہانی کرد اختیار کنگ لوٹیت دنیا توری تر اراہر قدر متعصب و تنگدل بگوشتیت شما چہ ہا کنگ و سر و تاب مدے ات کہ آرا دنیا و مسترس موجد و چہ وتی عمل و رہبند قائم کنت و پیدی مردان نمونے ہشی، آیوکس دور و ابدی کامیابی بہ کنگ و سراج کا کنگ حاصل بیت کنت۔ اگن اشی و برخلاف گام و گنج ات و گوں خدا و دشمنان دوستی ایرکن ات تو و نقصان بارکن ات اللہ تعالیٰ کسی دوستی یا دشمنی و چہ راہ داریت آتوت تمام کمالات و حکم قسم و خوبانی خداوند ات آرا چہ ضرر ہجرت بوت نہ کنت۔ و یعنی چہ اللہ و قدرت و رحمت و لہج بعید نہ انت کہ مروچی ہرچ بدترین دشمن انت باذ آیان و مسلمان بکنائینیت و اے داب و شے و آیانی میاچی و دوستی و دزدبرداری و رشتگاں قائم بہ بنت چنانچہ ماں مکہ و فتح و ہے داب و بوت، تقریباً مکہ و کل مردم مسلمان بوتنت و ہما کناں کہ یک گریے و سراج ہم چست کنگ اتنت نوں یک دگر و سراجاں قربان کنگ

لَكَ وَمَا أَمَّا لَكَ مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ يَبْئُتُ الْأَمْرُ رَبَّنَا وَرَبَّنَا اجْعَلْنَا قَرِينًا لِمَنْ نَعْتَدُ وَارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْكَرِيمُ

پہ تو و نہ تو ناں من پہ تو چہ خدا چیزے و اے منے رب تھی سراج کنت ما و تھی نیک و انبنا و الیک البصیر ربنا لا تجعلنا فتنۃ للذین کفروا و رجوع کنت ما و تھی نیک انت (کلائی) و تھی اے منے پروردگار چکا س منے سراج کناں و و اغفر لنا ربنا انک انت العزیز الحکیم لقد کان لکم فیہم بہ بخش ما اے منے رب کناں بیشک توے زبردستی حکمانی داروک و بہ تحقیق ہست پہ شماں آیان اسوۃ حسنة لمن کان یرجو اللہ و الیوم الآخر و من یتوکل زندگی جو انیں ہر کسے امیت کشتیت اللہ و دگر ہی روج و دہر کسے کہ دیم و تربینیت

فان اللہ هو الغنی الحمید عسی اللہ ان یمجل بینکم و کڈا بیشک خداوت انت ہے نیاز تو سپانی داروک و شاید کہ اللہ پیدا کنت میا چہ شے

بین الذین عادیتکم منہم مودة و اللہ قدير و اللہ غفور میاچی و ہما کسائی کہ شما دشمنی دارات گوں آیان دوستی، و اللہ قادر انت، و اللہ بخشوک رحیم لا ینہکم اللہ عن الذین کم یقاتلوکم فی الدین و کم ینخرجوکم من ديارکم ان تذبوہم و تقسطوا الیہم ان اللہ دریش کنگ شما چہ شے لوگاں اے کہ شری کنت ات گوں آیان و انصاف کنت آیانی نیک - بیشک اللہ یحب البسطين انما ینہکم اللہ عن الذین قاتلوکم فی دوست داریت انصاف کنگاں و البت ہمن کنت شما اللہ چہ ہما کساں کہ جنگش کنت گوں شماں الدین و اخرجوکم من ديارکم و ظاہروا علی اخرجکم ان دین و باروع و دریش کنت شما چہ شے لوگاں و ذر کنگ بوتنت گوں دگراں پہ شے در کنگ و سراجاں

تولوہم و من یتولہم فاولیک ہم الظالمون یا ایہا الذین دوستی کنت گوں آیان دہر کسے کہ گوں آیان دوستی کنت کڈا ہما انت ظالم و اے ایساں داراں!

مذلل

تیار انت۔ ماں اے آیت و مسلمانان و تھی دیگر بوت کہ مکہ و مردمانی مقابلہ و اے ترک موالات و جہاد ایوک و پہ حینت روج انت پدا اشی و ضرورت باقی پشت نہ کسیت۔ باید انت کہ موجودین حالت و شما ترک موالات و سراجاں محکم و و ما قائم ببارت و چہ ہر کس اے ردانزوری ہے بوٹگ آرا باید انت کہ چہ اللہ و وتی خطا معافی و بلوٹیت آذات مزین بخشوک و مہربان انت۔ و ماں مکہ و ہتھیں مردم ہم ہنچیں اتنت کہ وت مسلمان نہ بوتنت و گوں مسلمان ہوگاں ضد و کنتش ہم نہ داشت نہ ذین و معاملہ گوں آیان جنگ کنت و نہ آیان دل سیاہ و چہ شہر و کنگ و رد اظلمان و ذر کنگ کنتش، گوں اے زندگی کفران کی و شرین سلوک اسلام منع نہ کنت۔ و ہدے آیان شاہ زری و رواداری و پیش کابینت۔ انصاف و تقاضا ہمیشہ انت کہ شما گوں آیان نیکیں سلوک کنت ات و دنیا و اے چیزے پیش بدارات کہ اسلامی خلاق و معیار چکر برز و بالا انت اسلام اے تعلیم و نہ دنت کہ اگر کفرانی یک قومے گوں مسلمانان جنگ انت تو تمام کفران گیش و گیوار و بغیر یکس حساب و معاملہ کنگ بہ بیت چوش

کنگ حکمت و انصاف و برخلاف بیت۔ ضروری انت کہ ماں جنیں، مردیں، زہگ، پیرس، ورنما، معاند و مسلم آء آیانی احوالی اعتبار فرق و تفاوت کنگ بہ بیت کہ آئی و چہرے تفصیل ماں سورہ مادہ و آل عمران و فوائد گوشت۔ وک یعنی گون چوشیں ظالمان دوستی و رہبند اختیار کنگ بیشک کنگین ظلم و گناہ و کارانت (ربط) داں ادا گون کافرانی دوستی (معاهد و مسلم) و معاملہ کنگ بہ بیت انت دیم تر پیش داریت کہ گون ہما جنیں آدمیاں پے معاملہ کنگ بہ بیت کہ آیایں چہ دار الحرب و ماں دار السلام و بیابنت آیایں دار الحرب و جاہ منت بہ بنت۔ قصہ چوش انت کہ ماں صلح حدیبیہ مکہ ہر مرد ماں اے قرارداد کہ مئے ہر مردے سے گور و بیعت آرا واپس کنگ انت واجہ نبی و ایشرا قبول کنگت چنانچہ بازیں مردیں آدم آنگنت واجہ نبی و آیایں و پدا واپس دیم دات، پدا بازیں جنیں آدم آنگنت آیایں و واپس دیم بداتیں تو کافرین مرد و لوگ و مسلمین جنیں آدم حرام ہوتیں انت ہے ردا دیم و آیایں نازل بوتنت معلوم ہوت کہ چریشی و پد بہ جنیں دمانی واپسی و بار و کافراں ہم زور پر نہ دات و ان صلح پشت نہ کنگت - ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد : و یعنی دل و احوال و اللہ تر زانت لیکن سزا ہر و ہما جنیں آدمیاں بچکاس ات آیایں حقیقہ آیایں مسلمان انت و ایوک بہ اسلام و خاطر و وطن ہشتگ و آنگنت، کہ ام دنیاوی یا نفسانی غرضے تو ہجرت سبب نہ بوتگ۔ ماں لہتیں روایتاں ہست کہ حضرت عمر و آیانی امتحان کنگت و چہ حضرت و طرف و چہ آیایں بیعت کنگتگی۔ و کدی واجہ نبی و دت چہ آیایں بیعت کنگت کہ آدم تر ماں یایہما اللہی اذ آجاء لک المؤمنت یبایعنک الخ و مذکور انت۔ و اے حکم بوت کہ ماں زو جنیں و ان کے مسلمان و دومی مشرک بہ بیت تو اختلاف دارین و اختلاف و بے نکاح و تعلق قائم نہ مانیت۔ نوں ان کتہم کافرے و جنیں مسلمان بہ بیت و ماں دار السلام و بیعت تو ہر مسلمانے گون آئی نکاح کنگت بہ آئی و ذمہ انت کہ آ کافرے ہمنکر بہرہ جنیں و سزا خرچ کنگت آئی آرا واپس بکنت، و ہنوں جنیں و ہرچ بہرے بنگ بہ بیت آرا جد واتی ذمہ و قبول بکنت گدا گون آ جنیں آدم و نکاح کت کنت۔ و اولی حکم و مقابل و دومی طرف و اے حکم بوت کہ ہر مسلمانے و جنیں ہنگت کا ذمہ کنگت آرا بہ انت کہ آ جنیں عیال بکنت گدا ہر کافرے گون آئی و نکاح بکنت آرا بہ انت کہ مسلمان و خرچ کنگتیں بہرے واپس بکنت اے داب و ہر دو میں فریق چہ یک و گرے و واتی حق و طلب بکنت، و ہدے اے حکم نازل بوت تو مسلمان تار بوتنت بہرے و ہم و زورگ و ہم لیکن کافراں حق و دیگر قبول نہ کت۔ گدا دیم و آیت نازل بوت۔ وک یعنی ہر مسلمانے و جنیں ہشت و کافر آئی و خرچ کنگتیں زور واپس نہ کنت تو ہرچ کافرے و جنیں مسلمانانی گور و بیعت آرا ہر خرچے دیگر انت اے خرچ ہما کافرے دیگر مسبت بلکیں اے زراں بہ ہما مسلمان و دیگر بہ بنت کہ آئی و حتی جنگ بوتگ البت مسلمان و حتی و دیگر و پد ان چیزے زریشت بکپزت ہما بیشک واپس کنگ بہ بنت لہتیں عالماں ہشتہ کنگ کہ ان کتہم مسلمانے کافر و خرچ کتگیں زراں واپس کنگ نتویت تو اے زرچہ بیت المال و ادا کنگ بہ بنت۔ اللہ اکبر! چہنکر عدل و انصاف و تسلیم انت لیکن اشی و سزا ہما کس کا رہند بیت کہ ماں آئی دل و خدا ترس بہ بیت و بہ آئی و سزا راست راست و ایمان داریت (تنبیہ) فعاقبتہم و ترجمہ واجہ ترجمہ کنگ، پدا شاد دست بجن ات و پدا شہ باری بدیت ادا و آدم، ترجمہ و حساب و مطلب و گیش و گیوار کنگ۔ اولی ترجمہ و رور و لہتیں ہشتہ ان گون کنگ کہ چہ آئی و مراد غنیمت و مال و حاصل بوگ انت یعنی چہ غنیمت و مال و ہما مسلمان و خرچ کنگیں زراں واپس کنگ بہ بنت۔ و اللہ اعلم و چوشکہ ماں جاہلیت و دور و زواج ات کہ رسمی ننگ و شرم سبب و معصومیں جنکان و زندہ درگور کتگش و باز بہرے تنگ و ش و عرس و جناگان و قتل ایش ہم کتگنت۔ وک ماں دست و پاداں بہتیاں ہنگ و معنی چوش انت کہ یکے سردار و غنیمت کنگ بہ بیت یا دروغیں گواہی دیگر بہ بیت یا ماں کتہم معاملہ و چہ واتی طرف و جہے سازان و دروغیں سوگند بوریں و دومی ایش انت کہ چک زاتک چہ یکد گرے و نامزد بکنتی لوگ واجہ و نام و یاد کہ جنیں آدمے و اولاد و زوران و گون مکر و مکی و بہ واتی طرف و نسبت بکنت۔ ماں حدیث و ہست کہ ہر کسے یک مردے و چک دومی و طرف و نسبت بکنت جنت بہ آئی حرام انت - ۱۲

امو اذا جاءکم المؤمنت مهاجرت فامتحنوهن ط اللہ اعلم و وہے بیابنت شہ گور مسلمین جنیں ہجرت کتہم گدا شہ آیایں و بچکاس ات، خدا تر تر زانت یایمانہن فان علمتہن مؤمنت فلا ترجعوهن الی الکفار آیانی ایمان وک پدا انک زانت شہ آیایں و مسلمان گدا و ایشک انت آیایں و کافرانی نینگ و لاہن حل لہم و لاہم یحلون لہن و اتوہم فانفقوا و لا جنہم ذہبنا حلال انت کافراں حلال انت بہ آسما لیں جنیا۔ و ادا بکن ات بہ لوگ اچہا چیزیکہ آیایں خرچ کنگ نہ انت گناہ علیکم ان تنکوهن اذ آیتموہن اجورہن و لا تمسکوا بعصم شہ سر کہ آیایں نکاح بکن ات و ہدیہ دے ات شہ آیانی حق بہرے وک دوتی قبضہ و مدارات ناموس و الکوافر و سلوا ما انفقتہم و لیسئلوا ما انفقوا ذلکم حکم اللہ کافرین جنینانی و شہ بلوط ات چیزیکہ شہا خرچ کت و آ کافر بوتنت چیزے کہ آیایں خرچ کت لے اللہ و حکم اللہ حکم انت یحکم بینکم و اللہ علیہ حکیم و ان فاکم شیء من ارجامکم کہ حکم پڑینگی شہ میاجی و اللہ زانو کنت و حکمانی خدا بندت وک و ان درشت کسے چہ شہ جنیناں الی الکفار فعاقتہم فاتوا الذین ذہبت ارجامہم مثل ما انفقوا و اتقوا اللہ الذی انتم بہ مؤمنون یایہا النبی اذا خرچ کنگ و ہترس ات چہ خدا و کہ آئی و سر شہا ایمان آورنگ وک اے نبی! و ہدیہ جاءک المؤمنت یبایعنک علی ان لا یشرکن باللہ شیءا بیابنت شہ گور مسلمین جنیں بیعت کنت بہ اول و کہ گون خدا کسے و شریک نہ کنت و لا یسرقن و لا یزنین و لا یقتلن اولادہن و لا یاتین بہتان نہ دوزی کنت و نہ زنا کنت و نہ کنت وتی چکان و نہ یا رنت بہتان و اولاد و یقتربین بین ایدینہن و ارجلہن و لا یعصینک فی معروف کہ خرچ دینت آرا ماں وتی دستاں و پاداں وک و نہ تہی نا فرمانی و بکنت ماں شرین کاران

مزل

واجہ ترجمہ کنگ، پدا شاد دست بجن ات و پدا شہ باری بدیت ادا و آدم، ترجمہ و حساب و مطلب و گیش و گیوار کنگ۔ اولی ترجمہ و رور و لہتیں ہشتہ ان گون کنگ کہ چہ آئی و مراد غنیمت و مال و حاصل بوگ انت یعنی چہ غنیمت و مال و ہما مسلمان و خرچ کنگیں زراں واپس کنگ بہ بنت۔ و اللہ اعلم و چوشکہ ماں جاہلیت و دور و زواج ات کہ رسمی ننگ و شرم سبب و معصومیں جنکان و زندہ درگور کتگش و باز بہرے تنگ و ش و عرس و جناگان و قتل ایش ہم کتگنت۔ وک ماں دست و پاداں بہتیاں ہنگ و معنی چوش انت کہ یکے سردار و غنیمت کنگ بہ بیت یا دروغیں گواہی دیگر بہ بیت یا ماں کتہم معاملہ و چہ واتی طرف و جہے سازان و دروغیں سوگند بوریں و دومی ایش انت کہ چک زاتک چہ یکد گرے و نامزد بکنتی لوگ واجہ و نام و یاد کہ جنیں آدمے و اولاد و زوران و گون مکر و مکی و بہ واتی طرف و نسبت بکنت۔ ماں حدیث و ہست کہ ہر کسے یک مردے و چک دومی و طرف و نسبت بکنت جنت بہ آئی حرام انت - ۱۲

فل پیر فرماینتگتی کہ مسلمانیں جنیں آدمانی (کہ آیات ہجرت کنان و بیانیت) بابت و حجت و باو است و پٹ و لول کنگ بہ بیت۔ ادا شون دات کہ آیانی جُست و باو است ہمیش انت کہ ہر احکامے کہ ماں اے آیت و ہست آیات و قبول بکننت تو آیانی ایمان و ثابت بزانت۔ اے آیت بیعت و کوشگ بیت۔ واجہ نبی (صلی اللہ علیہ وسلم) و گور و جنیں آدمان بیعت کنگت تو ہے داب و افتلا گپنگتی۔ بے بیعت و و ہدے کدی ہم تمام جنیں آدمے دست و واجہ دست ڈک نہ وارت یا مس نہ گت۔ فل یعنی ماں اے کاراں پیسر و ہرج پیس کو تا ہی بے سر زد بوتگ یا حکمانی زندگی ری و ر د ا دیم تر و چیرے کوتاہی پشت بکپیت تو اے بابت و پے آیات مغفرت و دعا بلوط، اللہ چہ شے ذریعہ آیانی کوتاہیاں معاف فرماینت۔ فل ماں سورت و شروعات و ہجرت مضمونے ات آئی و آخر و پدایاد دیا بیئیت۔ یعنی مومن و نشان انت کہ چہ ہر کس و کہ خدا ناراض بہ بیت گوں آئی دوستی و ہمراہی و معاملہ بکننت ہر کس و سر کہ خدا و غصہ بہ بیت خدا و دوستاں ہم غصہ بوگ لو بیٹ۔ فل یعنی منکران اے امیت نہ دارنت کہ چہ قبرے کسے پاکیت و پداناں دومی زندمانی و گوں یک دومی و دو چار کپنت۔ اے کافر جو ہمایانی پیمانہ امیت انت۔

(تنبیہ) لھتیں مفسران و گور و من اصحاب القبور کفار و بیان انت یعنی ہرج داب و کافر کہ آماں قبرے بیروننت اود و احوال و گندان و چہ اللہ پاک و مہربانی ووشنودی پہکہ مایوس بوتگنت، ہے داب و اے کافر ہم چہ آخرت و مایوس (نا امید) انت۔
نمت سورة المحتنة والمحمدية

و بندہ و لازم انت کہ چہ ہاک و شان و تارادور بداریت کہ زندا ہے چیراں پہ آئی مشکلات پیدا کنت۔ چہ زبان و یکسخے کنگ آسان انت لیکن آئی و پورہ کنگ آسان نہ انت اللہ تعالیٰ چہ ہما شخص و سگ شزار و سبزار بیت کہ آچہ زبان و باز خبر بکننت و پدایا چہ مکننت۔ ماں روایتاں ہست کہ یکجہ مسلمان جمع انتت۔ گوشتش کہ آگس مارا معلوم بہ بیت کہ کتام کار اللہ و چہ درستاں پسند انتت تو ماہمانی و اختیاری بکنیں، اے سلسلہ ہے آیات نازل بوتنت۔ یعنی سچارات، ہوشش ماش و بر جاہ داران و گپت و لیکن ات۔ نون بزیرات، ماشوں دتیں کہ اللہ و چہ درستاں زیات گوں ہاکاں محبت انت کہ آ اللہ و راہ و آئی و دشمنانی مقابلہ و و ہدے یک آہنی دیوارے و پیمایادان و محکم دارنت و ماں جنگ و میدان و گوں اشا صفاں (قطاراں) بندنت کہ گوشے آیات کل ادار بان و یک مضبوطیں دیوارے و حساب و انت کہ ماں آئی و سرب و آپ وارینگ بوتگ کہ ماں آئی و ہج جاگے ترگے یا شگے سر شاہ کت نہ کنت نون ہے معیار و ر و و تار اوت بچکاس آت بے شک شے میا جی و باز کس نہیں ہست انت کہ اے معیار و سر کامل بوگ و ثبوتش داتگ مگر لھتیں مواقع ہنچیں ہم در کپنت کنت کہ لھتیں کانی زبانی دعویاں آیانی عملاں دروع کنگت۔ آخر ماں اُحد و جنگ و آ بنیان مرصوص چونکا قائم مات و و ہدے قال و حکم نازل بوت تو قیبتاں چوش ہم گوشت رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ (مائدہ) بہر حال چہ زبان و زیادہیں دعویٰ مکن ات بلکس بہ خدا و راہ و قربانی پیش بکن ات کہ چہ راہی و برکت و شمارا مزن اعلا میں کامیابی و

فَبَايَعُهُمْ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يٰٓأَيُّهَا

اللَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤْا مِنَ

الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكَفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَآ تَفْعَلُونَ ۝ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ

أَنْ تَقُولُوا مَا لَآ تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي

سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بَنِيَانٌ مَّرْصُوصٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ

يَقَوْمِ لِمَ تَوَدُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا

زَاغُوا زَاغًا اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

وَإِذْ قَالَ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

مَنْ مَعِيَ فَلْيُؤْمِنُوا بِي وَابْتَلُوا بِي فَمَنْ كَفَرَ مِنِّي فَمَا يَلْبَسْ إِلَّا الْكِبْرَ

وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُكْفِرُونَ ۝ وَإِذْ قَالَ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

مَنْ مَعِيَ فَلْيُؤْمِنُوا بِي وَابْتَلُوا بِي فَمَنْ كَفَرَ مِنِّي فَمَا يَلْبَسْ إِلَّا الْكِبْرَ

وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُكْفِرُونَ ۝ وَإِذْ قَالَ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

مَنْ مَعِيَ فَلْيُؤْمِنُوا بِي وَابْتَلُوا بِي فَمَنْ كَفَرَ مِنِّي فَمَا يَلْبَسْ إِلَّا الْكِبْرَ

سوب مندی حال بہ بیت، واجہ موسیٰ و قوم و نہ چارات کہ چہ زبان و مزن اعلا میں و فخر بندگ و گپاں زیات پر کتان و جوڑ کنت بے ماں عمل و میدان و صفر (ہورک) انت ہر وقتیکہ کتام موقع کار و دزگیر بوتگت ہادمان و چہ وئی رد کاریاں چہ صافیں راہ و لگشتنت زیات تکلیف دیوکیں جسش کنگت۔ نتیجہ ہر چہ ظاہر بوت آئی بیان دیا پیدا انت۔ فل یعنی روشنائیں دیلاں و سر ظاہرین محجزہاں و چہاں و ت گندان و شاماں دل و یقین دارات کہ من اللہ و جھتیں پیغمبراں، گڈ اسک لیں دل و رنج دیوکیں حرکتاں کنان و منا را پچا ایذا دے ات اے معاملہ تو کتام یک ادنائیں سوچ و سر کنوکیں دوز و ا ہے و گوں نباید بہ بیت، چہ جائیکہ گوں اللہ و یک سولے و شام اے داہن معاملہ بکن ات۔ آیامنی دل چہ شے اے ناہودگیں کاراں پدرو نہ بیت کہ کدی بے جانیں گوسکے اڈکن آئی و پرستش و شمرع کن ات و پدا گوش ات کہ ہمیش مے و واجہ موسیٰ و خدا انت کہ ری عمالہ و برخلاف جہاد و حکم بوت تو شام گوشت کہ ما، جبر پے جنگ و نہ رویں، تو گوں وئی خدا و بروات و جنگ بکن ات ما ادا نشتگیں، وغیر ذالک

چہ ناہود گیس گپاں، چنانچہ چہ اشیء تنگ آیان ء حضرت موسیٰ ء فرمائیت رب اِنِّیْ لَا اَمْلِكُ لِاَنْفُسِیْ وَاَحْیٰ فَاخْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِیْنَ
 فک بدی کنان کنان ء دستور انت کہ دل سک و سیاہ بوان بیت، دانکہ نیکی ء ہج گنجائش پشت نہ کبیت، ہے احوال اشانی بوت و ہدے ماں ہمک خیر ء گوں
 رسول ء ہٹ کنگ ء لگنت و برابر چوئیں رفتار ء گوں کارش گپت تو آخر مردود قرار دیگ بوتنت و اللہ پاک ء اشانی دلان ء چوٹ کت کہ نوں تجکیں خبر ء قبول کنگ ء
 صلاحیت ہم باقی نہ منت۔ گوں اے دابیں ہٹ کنوکیں نافرماناں اللہ پاک ء عادت ہمیشہ انت - ۱۲
 ہے صفحہ ء فوائد : ول یعنی اصل تورات ء چہ اللہ ء جانب ء بوگ ء تصدیق کنان و آئی ء شون دانگیں احکام و احوالانی سراقین داران و ہر جگہ منی
 سرسوج انت درحقیقت ء ہا اصولانی ماتحت انت
 کہ آماں تورات ء پیش دارگ بوتگنت -

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ
 بَعْدِي اسْمَاءُ أَحْمَدٍ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 وَأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
 أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
 وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
 تَنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ
 تَعْلَمُونَ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ

(تنبیہ) ابن کثیر وغیرہ ء مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 الی ء مطلب چوش کپتگ کہ منی وجود تورات ء گپاتی
 تصدیق کنت چیا کہ من وت ہا چیزانی مصداق جورط
 بوان آنگگاں کہ آیانی خبر ماں تورات شریف ء دیگ
 بوتگت و اللہ اعلم - ول یعنی گوستگین ء تصدیق
 کنان و دیم ء آیوکیں ء بابت ء بشارت دیاں،
 چونانی ء تودگہ پیشی نبیان ء ہن خاتم الانبیا صلی اللہ
 علیہ وسلم ء شریف آوری ء مردہ برابر دیاں ء پیداک
 انت لیکن پہ ہرچ گیش و گیارو گوں اہتمام ء حضرت
 مسیح علیہ السلام ء واجہ ء آیک ء مردہ دات آداب
 چہ دگہ کس ء مقبول نہ انت، شاید عہدہ ء نزکی ء بناہ
 ساراے خصوصیت ماں ہمانی ء بھر زانا آنگگ چیا کہ چہ
 آئی ء بعد ابید چہ نبی آخر الزمان ء دگہ دومی نبی ء آئیگی نہ
 ات اے یک راستیں گپتے کہ یہود و نصاریٰ ء مجرمانہ
 غفلت و دشمنانہ سلوک ء مروچی ماں دنیا ء دستا
 اصل تورات و انجیل و غیرہ ء کتام صحیح نسخے باقی نہ
 ہشتگ کہ چہ آئی ذریعہ ء مارا راستیں احوال معلوم
 ہوتیں کہ پیشی نبیان خصوصاً حضرت مسیح علی نبینا وعلیہ
 الصلوٰۃ والسلام ء خاتم الانبیا صلی اللہ علیہ وسلم ء بابت
 ماں چونیں لفظاں و کتام سرحال ء بشارت دانگت ہمیشکا
 کس ء رالے حق نہ رسیت کہ آقرآن کریم ء صافیں
 و گیشتگیں بیان ء اے تحریرین بوتگیں بائیسل ء توک ء
 مکتدان ء دروغ بند بکنت تاہم اے خاتم الانبیا
 صلے اللہ علیہ وسلم ء معجزہ فہمگ باید انت ببیت کہ حق تھا
 ء محرفان ء اینکر قدرت نہ دات کہ آیاں آئی ء آخری پیغمبر
 ء بابت ء تمام پیشنگویان ء بالکلہ نیست و نابود
 بکنت کہ آیانی ہج نشانے ہم پشت مکبت۔ ماں موجودیں
 بائیسل ء چند ہا جاگہاں ہنیں انت کہ اودا آنحضرت
 صلی اللہ علیہ وسلم ء ذکر گوں گیش و گیار ء موجود انت و
 پہ عقتل مند و انصاف ء طلب گاراں ماں آئی ء تاویل
 و انکار ء یہک گنجائش نیست۔ و ماں انجیل پوجنا ء تو
 فارت لیط (بایپر کلوطوس) والا میں بشارت ہمنکر صان
 انت کہ آئی بے چون و چرا مطلب ابید چہ احمد (یعنی محمود
 ستا کنگین) ء ہج بوت نہ کنت۔ چنانچہ چھتیں ہل کتاب

۱
۹

منزل

عالمان ہن لاچار بوان ء ایشرا متگ یا بہ نیم ملی ء قبول کنگ کپتگ کہ اے پیشنگوئی ء دپ و رگی سرجی ء نہ روح القدس ء سراونہ بجز سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم دگہ
 کسے ء سرا بوت کنت۔ اسلام ء زانو گران ء بجز اللہ بشارت ء بابت ء مستقل کتاب نبشتہ کنگ۔ و تفسیر حقانی ء مؤلف ء فارقلیط والا میں بشارت و بائیسل
 تحریف ء سرا ماں سورہ "صف" ء تفسیر ء من کاملیں بچے کنگ۔ اللہ پاک آرا جزائے خیر بہنت۔ ول یعنی حضرت مسیح علیہ السلام گوں ظاہرین نشانیاں تک
 یا ہر کس ء بشارت دانگت و اجہ معتز محمد مصطفیٰ صلے اللہ علیہ وسلم ہمانی ء ظاہرین نشانیاں زوران ء آتک تو مردماں آرا جادو گوشت۔ ول یعنی و ہدے اشان یہ مسلمان
 بوگ ء گوشت بیت توحق ء چیر دیاں ء دروغیں خبر سازان ء بہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم ء سرا، چہ ایمان یارگ ء انکار کنت۔ آخدا ء البشرا یا بشرا را خدا جوڑ کنگ ء دروغ
 تو یک کر ء بوت، ماں آسمانی کتاباں رد و بدل کنان ہر چیزے کہ واقعی موجود انت چہ آیاں انکارش بکتیں و ہر چیزے کہ آئی ء وجود نیست ات آیان ء ماں کتاب شامل اشس

بکتیں، چریشی، مستری ظلم دگھے بوت کنت۔ ول یعنی اے دابیں نا انصافاں چونکائی ہدایت حال بہ بیت۔ و ممکن انت کہ نماں لایھدی، اے بر اے طرف اشارہ بہ بیت کہ اے ظالم ہر قدر انکار، تحریف و رد و بدل بکننت، خدائشان و کامیابی راہ و نہ پرینیت۔ چونکہ جو کس کہ واجہ نبی و بابت ہر خبر اشاں چہ ویک یا گار کنگ لوطنت آیا نہ چیر بوت کنت و نہ کار بوت کنت، چنانچہ باوجود ہزاراں قسم و سر و چیری و باوجود مردی ہم نبی آخر الزمان و نسبت بشارت و یک نہیں انبیا موجود انت۔ ول یعنی منکراں تہی توری بہ بتیت اللہ پاک کی نور تمام کنت و کلیت، خداوندی مشیت و برکت لایہر ہمیں کوششت کنگھے داب انت کہ یک محققے ریح و نور و گوں دپے ہت کنگ کنگ لوطیت، احوال واجہ صلی اللہ علیہ وسلم و مخالفانی و آیانی کوششتان نیک انت۔ (تنبیہ) شاید چہ باقواہم لفظ و اداب اے طرف اشارہ کنگ مقصود بہ بیت کہ بشارت و انکار و افتخار و ہرچ دروغیں گپے کہ اشاں جو کنت آہجر کامیاب نہ بنت۔ ہزار کوششت بکننت کہ فار قلیط و واجہ نہ انت لیکن اللہ پاک

العظیم ۱۱) وَاٰخِرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرَ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحَ قَرِيبٍ وَّبَشْرًا
 مستویں۔ و بدنت نعتے دگھے کہ دوست داراں آرا۔ مدد چہ اللہ جانب و فتح نزدیکیں ول و خردہ بہ
 الْمُؤْمِنِينَ ۱۲) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ
 مومنان و ول اے ایمان داراں! شا بہ بت مدد کار خدا و ول چوت کہ گوشت
 عِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّنَ مَن نَّصَارَىٰ إِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
 عیسیٰ بن مریم و قی بیلان و کئے انت کہ منی مدد بکننت ماں خدا راہ و۔ گوشت بیلاں
 مَن نَّصَارَ اللّٰهِ فَاَمَنَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَانَتْ
 ماںیں خدا مدد کار ول گڈ ایمان آورد یک طائفے و چہ بنی اسرائیل و منکر بوتنت
 طَآئِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۱۳)
 یک طائفے پدا قوت دات ماہا کسان و کہ ایمان دار انت بہ آیانی دشمنانی سرا گڈ بوتنت آ غالب و
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 سو جمعہ ماہینہ نازل ہو قوا شرف کنگ گوں خدا نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان زیریں ہم کنگ یازدہ آیات دور کوانت
 يَسْبِحُ لِلّٰهِ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلٰٓئِكُ الْقٰدِرُوْنَ الْعٰزِمُوْنَ
 پاکی یاد کنت ہر جیکہ ماں آسمان انت و ہر جیکہ ماں زمین و انت، بادشاہ، پاکیں ذات، زبردست
 الْحٰكِمِ ۱۴) هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاَقْبَانِ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
 حکمتانی داروک، آھا انت کہ آئی و راہی کت ماں عامیاں یک سولے چہ ہمایاں، وانیت پہ آیایں
 اٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ
 آئی و آیایں و ویک کنت آیایں و پیشداریت آیایں و کتاب و دانائی و تحقیق آیایں ہست انتت چہ و پیش
 لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۱۵) وَاٰخِرِيْنَ مِنْهُمْ لَبٰٓئِا حَقُوْبًا وَّهُوَ الْعَزِيزُ
 ماں گراہی ظاہریں و دراہی کت آرسول و پدگہ قومے چہ ہمایاں کہ کھلت آواز بکننت گوں سلمان و آھا آرزو دست
 الْحٰكِمِ ۱۶) ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
 حکمتانی داروک ہمیش انت اللہ فضل کہ آرزو انت ہر کس بلوطیت۔ و خدا فضل

اے گپ متا مینگی انت کہ اشی و مصداق واجہ بغیر دگھے کس
 نہ انت۔ ول اے آیت و ردا ماں سورہ براتہ و فوائد و
 گپ و نران گوستگ، یاد انت کہ ہمد ایک نگاھے چارگ
 بہ بیت۔ ول یعنی اے دین و کلین دینیانی سر غالب کنگ و
 اللہ و کار انت بلے شے فرض ایشنت کہ ایمان و سر پورہ
 و تارا مستقیم داراں و ماں آئی راہ و گوں جان و مال و جہاد
 بکن انت۔ اے ہما سوداگری انت کہ ماں اشی و ہجر تا و ان نبیت
 ماں دینا و موم صد ہارنگ و بیویار و تجارت کنت و ماں
 آئی و قی کلین مہمال و مخرج کنت ایوک بہ ہے امیت و سرا
 کہ چہ اشی و نفع حال بنت۔ و اے دابے راس المال چہ کم و
 بیاد بوگ و متا مینت گڈ آوقی چند و آئی و اہل و عیال چہ
 تنگدستی و بزرگی و ججال و محفوظ بنت لیکن مومناں و قی جان و
 مال و بن مال نماں اے اعلا تیں تجارت و مخرج کنت تو ایوک
 چہ چنت و تنگدستی و انا بلکیں چہ آخرت و در دنیا کیں غنا
 و تاوان و امین بنت۔ اگن سلمان اے گت و نہ انت تو
 اے تجارت چہ دنیاوی کل تجارتاں بہتر انت کہ آئی و نفع ماں
 کا ملیں مغت و دائمی جنت و صورت و دست کپیت، چہ
 اشی و مستری کامیابی دگھے بوت کنت۔ ول یعنی آفت
 و کتیں لوگاں ماں ہما باغانی تو کنت بنت کہ ماں آیایں
 مومنان و آباد بوگی انت۔ اے و آخرت و سوب مندی
 بوت۔ دیم تر و دنیا و اعلا تیں و شانداریں کامیابی و سوبندی
 ذکر انت۔ ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد؛ ول یعنی اہل و مزین کلیابی
 و ہا انت کہ ماں آخرت و دست کپیت کہ آئی و دنیا ہفت
 اقلیم و بادشاہی حج ارزشے ندرت، بلے ماں دنیا ہم یک
 چیزے کہ آرا شاطبعا دوست بدار انت اشارہ دیک بیت آ
 کتام چیز انت نصر من اللہ و فتح قریب (چہ اللہ جانب و
 یک خاص مددے و زوت حال بو کیں منج و کامیابی کہ چہ اشاں
 ہر یکے گوں دومی و محکیم رشتگ انت۔ دنیا و مرد ماں و ت
 دیست کہ گوں قوی قرن و مسلماناں اے وعدہ چوں سچک و نچک
 تمام بوت و مروچی ہن اگن مسلمانیں قوم راست کائی بہ ایمان و
 جہاد فی سبیل اللہ سر قائم بوتنتیت تو ہے کامیابی آیانی
 یادانی چوگ و ساری انت۔ ول چیا کہ اے مژدہ و شکنا مینگ
 یک ستقلیں انعام۔ ول یعنی آئی و دین و آئی و پیغمبر و
 مدد گاری و بکن انت اے حکم و سر عمل مسلماناں چہ خدا و
 فضل و توفیق و ہے داب و کت کہ چہ آیایں یک جماعتے و نام

منزل

انصار کپیت۔ ول حواری تین (واجہ سچ و یاراں) حسابی جنت نفر انت کہ آیایں و قی نسب و حسب و اعتبار و باز عزت داریں مردم زانگ بو کنت۔ آیایں حضرت مسیح قبول کت
 و آئی و دعوتش مزین قربانی پیش کنگ ماں ملک عالم و تالان کت حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت حضرت عیسیٰ علیہ السلام و بعد آئی و یاراں مزین محنت کت پیشہ کائی و دین
 ماں عالم و تالان بوت۔ چہ مئے واجہ (حضور صلی اللہ علیہ وسلم) و بعد ہن واجہ و خلیفہاں چریشی و زیات محنت کت و الحمد للہ علی ذلک۔ ول یعنی ماں بنی اسرائیل و فرقہ دو بوتنت،
 یکے ایمان و سر قائم منت دومی و انکار کت، پدا چہ حضرت مسیح و نہ دوت ماں و تا یک دگرے و کتیش گپت۔ آخر اللہ تعالیٰ و ماں ہے بحث و مباحثہ و گروچیل و ہما مومناں و منکرانی سرا
 غالب فرما بتنت و چہ نصاریٰ و آیانی عام گم رہی و بعد ہرچ نفرے کہ بہ صحیحین عقیدہ و سر قائم منتگنت آیایں حق تعالیٰ و چہ و قی نبی آخر الزمان و وسیلہ و دگرانی سر علیہ عطا فتانت
 چہ محبت و برہان و اعتبار و ہم چہ قوت و سلطنت و اعتبار و فلاہ الطر۔ منت سورہ الصف واللہ الحمد والمنة۔ ول اقبین (نا و انترہ) عرب و ما گوشت کہ ماں آیایں

العظیم مثل الذين حملوا التوراة ثم لم يحملوها كمثل الجمار
من انت و امثال حکما سیکہ بارنگ بوت آیات تورات پداچت نہ گت آیات آیہا ہنچو کہ خرا انت
يحمل أسفاراً بس مثل القوم الذين كذبوا بآيات الله والله
بڈ بار کنت کتابا و، بدانت مثال ہا قوم و کہ آیات دروغ بندت خدا آیات فی واللہ
لا يهدي القوم الظالمين قل يا أيها الذين هادوا إن زعمتم
راہ سوچ نہنت نا انصافین مردمان و توگوش آے یہوداں اگں گماں دارات
انکم أولياء لله من دون الناس فتمتوا الموت إن كنتم
کہ بیشک شمار دوست ات خدا، ابید کلیں مردمان، گڈ او اہگ مند بہ بت بہ وقتی مرگ اگں شمار
صديقين ولا يمتنون بها ابد بما قدمت ايديهم والله عليم
راست گوشوگ ات۔ دو اہگ مند نہ بنت بہ آئی و بچہ بسبب ہما کارانی کہ پیش و دیم دانگت آیات دشا۔ واللہ شہر زانت
بالظالمين قل إن الموت الذي تفرون منه فإنه مليكم
نا انصافان و توگوش بہ نک ہمارگ کہ شمارجت چہ آئی و البتہ آرسوگ انت پشما
ثم تردون إلى علم الغيب والشهادة فنبئكم بما كنتم
پدا و ترنگ برات بہ نیگ و زانوگر و چیر و دظاہر و گڈ اخباروت شمارا ہر چہ شمار
تعملون يا أيها الذين آمنوا إذا نودى للصلاة من يوم الجمعة
عل کنگت و اے ایماں داران و ہدیگہ ہا ہگ بیت پہ نماز و جمعہ و روج و
فأسعوا إلى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم إن كنتم
توجہان بہ بت اللہ نیگ و ویل کن ات گرد و دے و ایش انت شتر پہ شمارا
تعلمون فإذا قضيت الصلاة فانتشروا في الأرض وابتغوا
زان ات و پدا و ہدیگہ تمام بہ بیت نماز گڈ اشنگ بہ بت ماں سرزمین و و طلب کن ات
من فضل الله واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون واذاروا
خدا و فضل و و یاد کن ات خدا باز تاکہ شمارا سنگار بہ بیت و و ہدیگہ کن ات

مائل

علم و ہرچ چیز نیست ات و نہ تمام آسمانی کتابے اشانی گور و ہست ات۔ ادنائیں وانگ و نیسگ ہم باز کمیں مردم و زانتگ ات، آیانی جہالت و وحشت و داستان کس
زبان و سرات۔ آیات خدا ہرکے شمتگت۔ بت پستی، ادہام پرستی، بدکاری و ردکاری و نام ملت ابراہیمی ایرنگ بوتگت و قریباً تمام قوم ماں صافیں کراہی و کیان و
سرگردانی و اللہ تعالیٰ و چہ ہے قوم و یک رسوے دیم دات کہ آئی و چہ دگراں ممتاز کنوکیں لقب ”نبی آئی“ انت۔ لیکن آئی بوگ و باوجود و فی قوم و اللہ تعالیٰ
چہ کلاں مزین شامین کتاب واناں و اشکانینگ و عجیب عجیب علوم و معارف و حکمت و دانائی و گت ماں شوں دیان ہے داب و آیات و زانوگر و ڈولدار جوڑ کنت کہ دنیا و
اے دگہ مسترین حکیم و دانا، عالم و عارف آیانی دیما شاگردے و داب و ادب و بندنت (تنبیہ) اے داب و آیت ماں سورہ بقرہ و آل عمران و گو سنگ۔ اور و
فوائد ہم چارگ بہ بنت۔ و یعنی ہے و اہمیں رسول اے دگہ آویکیں مردمانی و اسطہ ہم ہست انت کہ آیات مبداء و معاد و آسمانی شہادتانی پورہ و راستیں علم نہ دارگ و سبب
نا و اندہ گوشگ مناسب انت۔ مثلاً فارس، روم،

چین و ہندوستان وغیرہ و قوماں کہ رند ترے ماں امتین و
دین و اسلامی برادری و شامل بو ان چوہا یانی داب و
بوتنت۔ حضرت شاہ صاحب نے بت کہ ”حق تعالیٰ و
اول سر و عرب پیدا کنتت کہ آے دین و چیت کنوگ
تو ارگینت۔ اشانی پشت و ماں عم و ہشتانی دابیں کالمیں
اشنا ص چیت بو نت۔ ماں حدیث و ہست کہ و ہرے
چہ و اہر نبی و آخرین منہم لکنا لیکھو اہم و باب
سوال کنگ بوت تو و اہر نبی و سلمان فارسی و کوپگ و
دست ایرکنا و فرمائنت کہ اگں علم یادین بہ تریا و س
بہ بیت تو اشانی و قوم فارس و مردم چہ او دا ہم آرا ہد جنت
و کاریت۔ شیخ جلال الدین سیوطی و غیرہ تسلیم کنگ کہ یہ
پیشنگونی و مسترین مصداق حضرت امام اعظم ابوحنیفہ النعمان
انت رحمہ اللہ۔ و کہ آئی زبردست قوت و حکمت و چہ اے
مزین شانیں پیغمبر و ذریعہ و دان قیامت و عرب و عم و تعلیم
و تزکیہ و بست و بند فرمائنت۔ ۱۲

ہمہ صفا و ہوا گڈ: و یعنی رسول و آ
دایں مزنی دات و اے امت و اینکہ مزین مرتبہ داروکیں
رسول دات فاطمہ و اللہ علی ما انعم، با پدا انت کہ مسلمان
اے انعام و اکرام و قدر و جاہ بیارنت و چہ حضور صلی اللہ
علیہ وسلم و تعلیم و تزکیہ و نشان چہ سیت و مفع حاصل کنگ
ردا کوتاہی کنت۔ دیم تر و پربت نیگی یہود و مشاں فی
بیان فرمائنت کہ آیات و چہ و فی کتاب و پیغمبر ماں استفادہ
کنگ و مزین غفلت و کوتاہی گت۔ و یعنی یہود و سرا
تورات و بار ایرنگ بوتگت و آیات پہ ایشی ذمہ دار قرار دیگ
بوتگنت لیکن آیات و آئی تعالیا و ہدایات و بچ غرض ایرد کت
و نہ آرا محفوظ داشت، نہ ماں دن و جاگہ دات و بہ آئی عمل
کنان و چہ اللہ پاک و فضل و انعام و بہرہ مند بوتنت۔
بلاشبہ تورات کہ آئی و اے مردمان زور و ک قرار دیگ
بوتگنت حکمت و ہدایت و یک سبانی خزانے ات مگر و ہر
چرائی و اشاں سبب و نفع نہ زرت تو اے ہما مثال بوت
سہ نہ محقق شہی نہ دانشمند و چار پائے بروکتا بہ چند
یک خرے و سرا ہنچاہ کتاباں بار کن آرا ایہر چہ بار و ہر
کنگ و دگہ بچ فائدہ نہ سیت، آ و تیوگ ماہ سبزیں کاہ و
شوباز انت آئی و چہ گت و بچ تعلق نیست کہ آئی و ہر
لعل و جو اہر بار انت یا کلنڈ و سنگریزہ انت۔ اگں تیوگ

بہ ہمیشی و سرا خضر بندیت کہ بچا رات منی بڈ و سرا چوہیں جوانیں و قیمتی کتاب لڈ تگت پیشگانوں من مزین عالم و شرفدار بوتان، تو اے ہنگت مسترین خری و ثبوت بیت
و بربری قوے ہما کہ آئی و اے مثال انت۔ اللہ ماں و فی پناہ و مارا جاگہ بدنت۔ و یعنی اللہ تعالیٰ و ماں تورات و غیرہ و نبی آخر الزمان و بار و ہرچ بشارتے دانگنت و ہر دابیں
دلائل و براہین بہ و اہر رسالت و رد قائم کنتت آیات و دروغ کنگ اللہ و آیاتان و دروغ بند کنگ انت۔ و یعنی اے دابیں دشمنی داروگ، ہٹ کنوگ ذنا انصافین
مردمان و ہدایت و توفیق نہنت۔ و یعنی اے اجمعی، جاہلی و نادانی و باوجود دعویٰ و ایش انت کہ بغیر چہ کسے و شہیداری و عبادت اللہ و دوست، ولی و تہنا جنت و
حت داریں، بس چوہزان کہ چہ دنیا و لڑان و تچک و تچک ماجنت و سر نہیں، لیکن اگں راستگانی ماں دل و ہے یقین انت و ماں و فی دعویٰ و راست انت تو ضروری انت کہ چہ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دنیا، نابکاری، عیش و دلپوشی، بوان و مال محبوبتی، اشتیاق و حبت الفردوس و واہگ و بردامرگ و واہگشکتیں، کہ آری ایتینا معلوم بہ بیت کہ اللہ و گورہ منی مندرجہ انت و مناراد کہ بچ ترس نیست، آیشک چہ مرگ و من و شنود بیت و مرگ و یک پلے حساب کنت کہ آد دست و گون دوست و دو چار گجیت آئی و زبان و چوشیں الفاظ بنت غدا لقی الاحبتہ، محمد و حزبه و یاحبتہ لجنۃ و اقترابہا: طیبۃ و بار و شرابہا۔ و حبیبی جہا علی فافۃ و یابنی لایبالی ابولہ سقط علی الموت ام سقط علیہ الموت و غیر ذالک۔ اے ہوا اولی اللہ و کفار انت کہ آیاں چہ دنیا و کلام سگی یا مصیبت و نیرار بوگ سبب اتا بلکس خالص بہ لغار اللہ و حبت و اشتیاق و موت و طلب کار بوکتنت و آیانی افعال و حرکتان و تگت کہ موت آیان چہ دنیا و تمام لذتات و زیات لذت انت قال النبی صلی اللہ علیہ وسلم لو ددت ائی اقل فی سبیل اللہ تم اقمی تم اقل۔ اشی و معت ابل و اے دروغ بند و کس دعوی دارانی افعال و حرکتان و سرائف و شاکت بدے ات کہ چریشاں زیات چہ موت و ترسوک دگہ کس بوت نہ کنت، آیاں موت و نام و اشکان و ترس و لرزبت و دور جھنت نہ برے سبب و کہ زیادہ روح زندگ بمانت تو زیادہ نیکی پر و تابکتنت، محض پرے سبب و کہ چہ دنیا و حرص و آیانی لاپ کدی پرنہ بیت و ماں دل و جزما زانت کہ ہرچ پیمیں کار کہ مانگ چہ ادا چٹان و بہ وئی گتگیں کارانی سزا و گرگ بستیں، غرض چہ آیانی تمام افعال و حرکتان چہ رویشیں روح و ظاہر انت کہ آیاں یہ یک دیمانے ہن موت و آرزو و گت نہ کنت و ممکن ات کہ ہما زمانہ عیہود قرآن و اے دعوی و دروغ بند کنگ و بردا دروغ کافی چہ زبان و موت و آرزو کنگ و بلکتنت، مگر اللہ پاک و اے قدرت ہم آیان و نذات۔ ماں روایتاں ہست کہ اگر چہ اتاں کتام یہودی نے بہ موت و واہگ بکتیں تو ہا دمان و ماں آئی و گت و چیزے لگتنت و امرنگت۔ (تندیہ) اے مضمون و آیت ماں سورہ بقرہ و گوتنگ آئی و فوائد ہم چارگ بہ بنت۔ لہتیں سلف و نزدیک و تمتی موت و مطلب مباحلہ ات یعنی گون دشمنی دار و کیں یہوداں گوتنگ بوت کہ اگن واقعی آیاں وئی اولی اللہ بوگ و یقین دارنت و مسلمانان و باطل و سرفہمنت تو متت بکتنت کہ چہ دوپیں فریقان ہر کس دروغ و سرائف و امریت، لیکن آیاں کدی چوش نہ کنت چیا کہ آیاں وئی کذ و ظلم و یقین انت۔ ابن کثیر و ابن قیم و غیرہ سے توجیہ اخت یار کنگ۔ واللہ اعلم۔ وک یعنی چہ موت و ترس و جہان و کج رفت کن ات ہزار کوششت بکن ات۔ ماں حکمیں تلاتاں دروازگان و بندگان و بندت اودا ہم موت شمارا ایل نہ دنت، وچہ موت و بعد ہما اللہ پاک و عدالت و شایعے ات (رابط) یہود و مسترین خرابی ایش ات کہ کتابش ماں بد و بار انت لیکن چہ آیاں نفع گیت نہ کنت، دین و بازی گپان و سر پدنت و زانت۔ بلے بہ دنیا و خاطر و بہ ایشاں عمل نہ کنت ماں دنیا و کار و باراں گلایش بوان و اللہ یاد و آخرت و شبینگ و فراموش کنت چہ اے داہیں رفت و مارا منع کنگ بوگت۔ جمعہ و پابندی ہم بہ ہے حساب و انت کہ آساعت و ماں دنیا و کاراں گلایش میںے ات بلکس گون سرچیں و نگوشی و خاموشی و خطبہ گوش بدرات و نماز و ادا بکن ات۔ ماں حدیث و ہست کہ ہر کس خطبہ و ہد و گپ بکت آئی و مثال چہ ہاخر و انت کہ آئی سرائف بانی بار انت یعنی آئی و مثال چہ یہودی و مثال و بوت۔ العیاذ باللہ۔ حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت: ”ہر یک بانگ حکم اے نہ انت، چیا کہ جماعت پرا ہم دست کپیت و جمعہ ابوک و بہ یک جاگہ و بوگت، پرا چہ کجا دست کپیت وچہ اللہ یاد و مراد خطبہ انت و نماز ہن ماں آئی و عوم داخل انت، یعنی ہنچیں و ہدے و بردت کہ خطبہ و بکتنت۔ آساعت خرید و فروخت حرام انت وچہ بچگ“ و مراد ایشنت کہ گون سرچیم و کامیں تیاری و روگ انت جھگ مراد نہ انت۔ (تندیہ) چہ ”نودی“ و مراد ماں قرآن و ہما بانگ انت کہ آنزول آیت و ہد و ات یعنی ہما کہ امام و رور و بیت چیا کہ چرائی و پیش بانگ رند تر و ماں حضرت عثمان و عہد و گون صحت و اجماع و مقرر بوگت، لیکن ماں بیع و حرمت اے بانگ حکم ہم چہ مثل قیدی بانگ پیمانہ چیا کہ چہ علت اشتراک ہاں حکم و اشتراک بیت۔ البتہ ماں قییم بانگ اے حکم منصوص و قطعی بیت و ماں اذان حادث و اے حکم چہ ہد فیہ و قطعی مانیت۔ چہ تفریر و تمام علی اشکالات و رور بوگت۔ و ہم اے زانگ بہ بیت کہ یثاہا الذن آمنوا ادا ”عام مخصوص منہ البعض“ انت چیا کہ بالاجماع ہتیں مسلمانان (مثلاً مسافر و مریض و غیرہ) و سراجہ فرض نہ انت۔ و ظاہر ہں گتے کہ آخرت و منافع و دنیاوی فوائد چہ حقیقت نذارت۔ حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت ”یہودیانی گورہ عبادت و روح شنبہ و روح ات تمامیں روح و گرو دے منع ات، ہمیشہ کافران کت کہ شما چہ نماز و پر روزی و شوہاز و در بکپ ات و روزی و شوہاز و ہد و ہم چہ خدا یاد و شمشو شکار میںے ات۔ ۱۲

تِجَارَةٌ أَوْ لَهْوًا مُّغْضًوا إِلَيْهَا وَتَرْكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ
 خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

آہننت چہ تماشاہ بر یا سوداگری و مال و۔ واللہ بہتر روزی دیوک انت و
 کتہ الونک نختہ بکک بسو اللہ السرحمن السرحیم احد عشر آیتہ ہا کوع
 سورہ منافقون کہ نازل ہو (شریح کن گون خدایا ہا کہ بے اندازہ مہربان رہیں ہم کنوک) اے یازدہ آیات دور کونت

اِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا لَوْ أَنشأناكَ لِرَسُولِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 اِنَّكَ لِرَسُولِهِ وَاللَّهُ يُشْهِدُ اِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

وہہ بیانتہ تی گورے منافق تو کونت ماگوامی دین کہ تو البت خدایا پیغامبرے و واللہ زانت
 کہ البت تو آئی رسولے۔ واللہ گواہی دنت کہ بیشک منافق دروغ بند انت و جرو کنگتشر

اِيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ اِنَّهُمْ سَاءُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

ا سپروتی قسان و۔ کڈا مہن کنت مردمان و چہ خدایا راہ و۔ بے شک بدنت ہر چیکہ آیان کنت و
 ذلک بانہم امنوا ثم کفروا فطبع علی قلوبہم فہم لا یفقیہون ﴿١٤﴾

اے پیشکانت کہ آیان ایمان آرت پیدا کافرونتت پیدا ہر کنت آیانی دلانی سراسر گڈا آیان نہ فہنت و
 وَاِذْ اَرَايْتُمْ تُجْعِبُكَ اَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّكُمْ
 وودہ بگندے تو آیان و شرتکنت ترا آیانی قدر و بلا د، و اگر خبر کنتت تو گوش ہارا آیانی خبہ و کوشے کہ آیان

خَشَبٌ مُّسْتَدَدٌ يُحْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَادُو
 خشکین درنت کہ دوال پشت ایر کنتت گم کنتت ہر یک چہیلے و ہلاکی بہوتی سرا و ہمیشنت دشمن

فَاخذُرْهُمْ قَاتِلْهُمْ اِنَّهُمْ يُوْفِكُونَ ﴿١٥﴾

گڈا بہ ہر پزیر آیان و خدائی لعنت انت بہ آیان، کجا سرگردان انت و دودہ کہ بہ آیان گوشہ بیت بیات
 يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارِعْ وَسَهْمٌ وَاَيْتَهُمْ يَصْدُونَ

مغفرت طلب کنت پر شما را خدایا رسول (گڈا) تاب دینت دتی سمران و و گندے تو آیان و وتارا اجلنت

منزل ۷

و ایک برے ماں جمعہ و روح و واجہ نبی خطبہ فرماینگ ات ہما وقت و تجارتی قافلہ نے گون غلہ و آتک سر بوت گون آئی و ہور جاہ و غرض و نقارہ و توار
 چست بوگ و ات۔ چہ ساری و ماں شہر و دان و کمی ات، مردمان جھنتت کہ آرا بجلا بینت (بلکین خیالش کنگت کہ خطبہ و وعظ چو لے و گم عام و عطفان
 پیمانہ کہ چرائی و پے حاجتگی مردم پادانک کنت، رند و نماز وانگ بیت یا نماز بلکین سلاس بوتگ چوٹ کھتین و قول انت کہ آوہداں نماز چہ جمعہ و خطبہ پیش
 بوتگت۔ بہر حالت اشان و خطبہ و حکم معلوم نہ ات اکثر مردم پادانک و شتنت گون واجہ و دوازده نفر پشت کپنتت (کہ ماں آیان خلفا بر راشدین ہم شامل
 انتت) پے اشی و اے آیت نازل بوت۔ یعنی سوداگری و دنیا و لیب و تماشاچے چیز انت۔ ہما ابدی دولت و حاصل بکن ات کہ اللہ و گورے انت و ہما سے
 پیغمبر و مجلس و آئی و صحبت و حاصل بیت۔ باقی چہ
 قحط و سبب و روزی و ترس و کہ ہمانی و برداشا پاد
 آتک و رھا دگ بوت ات، نون اے خبر یاد بکن ات
 کہ روزی ماں اللہ پاک و دست و انت و ہما
 بہتریں روزی رسان انت۔ آماک و غلام اے ہمیں
 ترس بوگ نہ لو بیت۔ اے تنبیہ و مسرور و بعد
 صحابہ رضی شان ہات کہ اماں سورہ نور و انت :
 رِجَالٌ لَّا تُلَہِیْہِمُ تِجَارَةٌ وَّوَلَا بَیْعٌ مَّعَنَہُمْ
 ذِکْرُ اللَّهِ - (تنبیہ) لہو گوشنت ہما
 چیز و کہ چہ اللہ یاد و غافل بخت، چو شک
 لیب، تماشاہ۔ شاید نقارہ و توار تی گون لہو و تعبیر
 فرمائنت تم سورہ الجمعہ فذلہ الحمد و المنة۔
 و یعنی ماگوں دل و اعتقاد داریں ہر شے رسول بوگ
 سرا۔ و یعنی دروغ بندنت کہ آیان گون دل و
 اعتقاد دارنت۔ در حقیقت و آہ شے رسالت و
 وائل نہ انت۔ تیوگ و پے و غی و غیابی گون زبان و
 خبراں بند دینت و ماں دل و زانت کہ دروغ
 سگانت۔ پدا ہے یکیں خبر و سرا دار و مدار نہ
 انت، دروغ بندگ و آیانی خاصین خصلت و حیدرگ
 انت۔ ماں خبر خبر و چہ دروغ و کار گنت۔ چنانچہ ماں
 ہے سورت و یکدا ستانے و بین پیدا کنت کہ ماں
 آئی و اشان صافین دروغ بست۔ واللہ چہ آسمان
 آیان و دروغ ظاہر کنت۔ و یعنی دروغیں سو گند
 و رنت کہ مسلمانیں و چہ مجاہدین اسلام و دست و
 پے و تی جان و ماں و سلامتی و بہ ہے قسانی ذریعہ و تارا
 رستگار کنگ لوٹنت۔ جاہ کہ چہ اشانی دست و خطا
 بوت و چہ مسلمانانی جانب و اشان گرفت و ترس پیدا
 بوت ہما ساعت و دروغیں سو گندوران و وتارا بے میار
 کنتت۔ و یعنی سلام و مسلمانانی بار و شکان و پگان
 و عیب جوئی کنان و گران و ماں اسلام و داخل بوگ و
 چہ منع کنتت و مردمان سر ظاہر و آیان و مسلمان گندان
 رد کپنت تو آیانی دروغیں قسانی تاوان و فساد تہنا ہشتانی
 جند و سرانہ کپنگ بلکین دگرانی سر اہم کپنگ۔ چریشی و دگ
 مسترس بدیں کار چہ بوت کنت بے اے جدائیں گئے کہ یک
 شخصے داں و ہدہ سر ظاہر و دین و ضروریات و پورہ کنت و قرار
 کنتت بلی توری پے دروغ و پے ٹکی و کار بکرت اسلام آئی و

۲
 ۳
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵

قتل و اجازت نہ رنت۔ و یعنی چہ زبان و ایمان کا ریت چہ دل و منکر بہ بیت ایمان و دعوی کنان و مثل کافران کار کنتت اے بے ایمانی و مزین فریب و دغا و اثر چو ش بوت کہ
 آیانی دلانی سرا ہر لکت کہ ماں آیان ایمان و خیر و حق و صداقت و داخل بوگ و قطعاً گنجائش پشت نہ کپت۔ ظاہر انت کہ نون اے حالت و سر لو ان و چہ آیان چو امید
 دارگ بوت کنت۔ و ہدے انسان و دل چہ آئی و بد کاریاں و بے ایمانیاں بالکل مسخ بہ بیت گڈا انیک و بد و
 و یعنی دلش و مسخ بوت کنتت بے جمانش بچارات تو باز ڈولدار و ہدے گپ بختت تو مزین فصاحت و چہ زبانی و کپ جنتت باز تا مداریں کہ خواہ مخواہ شکنوک و دیمہا گنو
 بترینیت۔ و کلام و ظاہری رنگ و روغن و گندان و پے قبول کنگ و آمادہ بہ بیت۔ یکے باز شرتگوشنگ ہ از برون چون گور کافر و صل و داندروں تہر خدے و عزوجل
 از درون طعن زنی بر با یزید و ز درونت ننگ میدارد یزید۔ و ہشتگیں و بے کاریں دار کہ آرا دیوار و کش و ایرکنان و اوشتارینگ بہ بیت آتیوگ و

More Books Visit : iqbalalmati.blogspot.com

بے جان و لایعقل، ماں گزندگ مزین زیند مگر یک نامے ہم اسید چہ تکہ دیگر اوشتات نہ کنت البت ضرورت و وهدء سوچک و کارء کیت۔ ہے جاو رانت ا
 مردمانی، اشانی زیندیں و پڑوزیں جسم و جان ناحق و کل نظر ہری سرپوشش انت کہ ماں اندرء کو ایک و بے جان انت کہ توگ و دوزخ و دار و اشکرء کارء لائق انت
 و بس۔ و یعنی بزود، نامرد، ٹرسوک۔ جلگھے میں جاک و صلوات بہ بیت تو اشانی دل لرزیت۔ ہنجوش فہمت کہ بس سے جندء سر مصیبت نازل بوت۔ ٹوہیں جرمانی
 و بے ایمانی سبب و ہمیشہ اشانی دل و ٹرس و و ہم ندوک انت کہ بگند باریں سے ٹیجانی راز پاشک و نوبنگ یا مئے حرکتانی پاداش و کتام مصیبتیہ مئے پجات و کینگی
 تو نہ انت۔ و یعنی مزین خطرناکین دشمن و ہمیش انت چہ اشانی مکروہنراں و نارا برکین ات۔ و یعنی ایمان ظاہر کنان و چوشیں بے ایمانی و حق و صداقت و روشنائی
 سر لوگ پدراے دایں تہار و کی و واہگ دارگ مزین حیرانگی گپتے - ۱۲

ہمے صفحہ و فوائد : و بے سوہد

اے منافقانی کتم ناشری کارے ضا صاف و ظاہر ہوئیں
 و اشانی کذب و خیانت کاری و پردہ پاشک ہوئیں تو مردمان
 بگوشتیں کہ (ہنگت ہم ناوقت انت) بیانات امان رسول اللہ
 صلی اللہ علیہ وسلم و ختم و حاضری دیان و چہ اللہ و فی
 قصور و معصیت کناہین ات، و اجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم استغفا
 برکت و حق تعالیٰ سے خطایاں معاف فرمائینت، تو
 غزورناک و تکبر و سبب و پے اے خبر و تیار نہ بوتگنت و گویں
 بے پروائی و گردن و سر نیان و وسر و تاب دیان خاموش
 منگنت، بلکین لھتیں بدوخت و ضا صاف و گوشتگت کہ
 مارا رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) و استغفار بکار نہ انت
 و یعنی ممکن انت کہ شما چہ بازیں رحمت و شفقت و
 سبب و پرایاں ہنوگین حالت و رد امانی طلب کن ات
 مگر اللہ تعالیٰ ہیج صورت و اشان معاف کنوک نہ انت، و نہ آ
 دایں نافرمانان و چرائی در بار و ہدایت و توفیق نصیب
 بیت۔ ہے ہمیں یک آیتے ماں سورہ برارہ و گوشتگ
 اود و فوائد ہم چارگ بہ بنت۔ و ماں یک سفرے دو کس و
 وت ماں و تاجنگ کت چہ اشان یکے مہاجرے ات وومی
 انصاری ات ہر دو بیناں پہ و تی مددگی و تی و تی جماعتاں
 تو ابرجت کہ اے بابت و مزین گرو جیلے ہم بوت اے احوال
 منافقانی سردار عبداللہ بن ابی و سر بوت۔ گوشتی اگر ما
 اشان (مہاجران) و ماں و تی شہر و جاگہ مدائیں تو پے چا
 گوں مامروچی مقابلہ اش بختیں۔ شماوت اشانی حال مریسی
 کنوک ات تو اشان گوں رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم جمع بنت
 چہ اشانی خبر گیری و دست بکش ات ہنوں چہ خرچ
 درج و تنگ بوان و درست یک بنت و تمام محمی
 بیگواہ بہ بیت چوشی ہم گوشت کہ چہ اے سفر و اتروان
 ما بہ مدینہ و سر بہتیں تو ہر س ماں اے شہر زور و طاقت و
 واجہ انت آرا اباد انت کہ اے بڑگ و بے قدران چہ شہر و
 در بکنت (یعنی ما کہ عزت دار و کیں و اے ذلیل مسلمانان
 چہ و تی شہر و در کیں) یک صحابی نے کہ زید بن ارقم آئی و نام
 ات اے گیان اشکنان و واجہ اے گیبانی احوال سرکت۔
 واجہ و عبداللہ بن ابی و غیر مردمان لوٹا بینان و محنت و باواست
 کت۔ تو قسم و ارتش کہ زید بن ارقم و چہ مئے دشمنی و سبب و
 دروغ بستگ، مردمان زید و پے کلاگ زرت۔ آے چارہ
 سک میاری و شہرت بوت آساعت و ہے آیتان نزل بوتنت
 واجہ نبی گوں زید و گوشت کہ اللہ پاک ترا راست قرار دات۔

۱۳
۱۲

وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
 و آتکے کنوک انت و برابرانت بہ آیانی سر تو معافی بوٹے پہ آیایں یا معافی ملوٹے پہ آیایں
 لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ هُمْ
 خدا ہجوعان کنت آیایں۔ بیشک خدا راہ سوچ نذرت نامہ راہیں مردمان و ہمیشنت
 الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تَنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى
 کہ گوشتت خرچ ممکن ات بہ ہماکانی سر کہ خدا و رسول و گور و دار و کنت دانکہ
 يَنْفِضُوا ۝ وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ
 ایک یکے تالان بنت و پے خدا انت خزانہ آسمانانی و زمین و لیکن منافق
 لَا يَفْقَهُونَ ۝ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
 سر پدہ بنت و گوشتت البت اس ما و اتروبتیں مدینہ و پے بگت البت در کنت زور اور
 مِنْهَا الْأَذَلُّ ۝ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 چہ اودا نزور و دوزور پہ اللہ انت و پے آئی و رسول و انت و پے مومنان انت لیکن منافق
 لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
 نہ اننت و اے ایمان داراں باغافل محنت شمارا شے مال و نہ شے اولاد
 عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَيْرُونَ ۝ وَالْمُنْفِقُونَ
 چہ خدا یاد و دہر کسے کہ بکنت اے کار و گد اھا و تنت زبان کار (تاوان باہ) و شرح بہت اہر چک
 قَارِنَتْكُمْ مِمَّنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِي أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
 ما شمارا دانکہ پیش چہ اشیا کہ بنیت بے یکے و چہ شمارگ، پد بگوشتت اے نبی رب پر چام و بہت نذرتے
 إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصْدَقَ وَأَكْنَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلَنْ يُؤَخَّرَ
 داں کیں ممدتے و، کہ من خیرات بختیں و ہوتیناں چہ نیکیں مردمان۔ ہجیر مہلت نذرت
 اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝
 اللہ ہچکس و ہدے بنیت آئی و اجل و اللہ خبر دار انت ہر چہ شما عمل کن انت و

منزل،

بہانی و رضائگی ماں آئی و پیغمبر و خدمت حاضری دینت و نذد نہادار انت آستان و چہ گزن و کشیت و اگر مردم چہ اشانی مدد و دست و بکنت تو آہم و تی روزی و
 دیگر تمام دروازگاں بند کنت و حق و ایس انت کہ ہر بندہ نے پہ اے خدا دوستان و سرا خرچ و درج کنت اصل و خداوند کریم چہ اشانی دست و خرچ کنا ٹینگ و انت
 آئی و توفیق شامہ بیت تو مان نیکیں گراں کسے یک میسہ نے ہم خرچ نہ کنت۔ و یعنی منافقان معلوم نہ انت کہ زور اور عزت دار کتام کس انت۔ اے گت و یاد بار انت کہ صلی و
 ذاتی عزت تو اللہ و تنگت چرائی و بعد گوں ہمانی و تعلق دارگ و برکت و درجہ بدرجہ رسول و ایمان دار و کانی انت۔ ماں روایتاں ہست کہ عبداللہ بن ابی و ہا الفاظ کہ
 (عزت دار ذلیل و در کنت) و پے آئی و چک عبداللہ بن عبداللہ سر بوتنت (کہ ایک مخلصیہ سلما نے ات) تو پت و روبرو و زہم و کشان و اوشتات و گوشتی دانکہ تو اقرار نہ کئے کہ

سورة التغابن بديت و هي ثمان عشرة آيات فيها ركوعان
سورة تغابن ماں مدینہء نازل بوت و آہرہ آیات و دور کوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گون خدا نام ء ہما کہ بے اندازہ ہر بان، ز بریں رحم کنو کہ

يَسْبِغُ لَكَ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ

بے پاک یاد کننت خدا ء ہر جیکہ ماں آسمانان انت و ہر جیکہ ماں زمین ء انت۔ پہ ہائی انت بادشاہی چھائی انت تعریف

وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كٰفِرٌ وَّ

و آہ ہر چیز سر اقا در انت و آہا ذات انت کہ شمار پیدا کنی گڈا لھتے چہ شما کافر انت و

مِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۝۲ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝۳ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

لھتے چہ شما مؤمن انت و اللہ ہر جیکہ شما عمل کن ات گندوک انت۔ پیدا کنی آسمانان ء و زمین ء

بِالْحَقِّ وَصُوْرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوْرَكُمْ ۝۴ وَالِيَهُ الْمَصِيْرُ ۝۵ يَعْلَمُ مَا فِي

بہ حقین رہ بندہ۔ و صورت کشتی شے گڈا کٹی شمار صورت فل و بہائی ء نیک ء انت تری۔ زانت ہر جیکہ ماں

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُوْنَ ۝۶ وَكَاتُمُوْنَ ۝۷ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

آسمانان انت و ہر جیکہ ماں زمین ء انت و زانت ہر جیکہ شما چہ چھپتے و ہر جیکہ ظاہر کرتے، واللہ زانت

بِذٰتِ الصُّدُوْرِ ۝۸ اَلَمْ يٰۤاَتِكُمْ نَبُوْا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَاَتَوْا

سینگ ء رازاں۔ آیانیاتلگ شے گورہ خبر ہا کسان کہ مسکر بوتنت چہ و پیش، گڈا چشتیش

وَبٰلَ اَمْرِهِمْ وَاَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۹ ذٰلِكَ بِاَنَّهُ كَانَتْ تَاْتِيْهِمْ

و بال وقی کارانی، وہ آیای دردناکین عذاب انت و اے عذاب ہمیشہ کا انت کہ آتھلگنت آیانی گورہ

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْا اَبَشْرٌ يُّهْدُوْنَ اَنَّا كَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا و

پیغمبر آیانی گون معجزیاں پدا گوشتش آیانی انسانے راہ سوچ دنت مارا۔ گڈا کافر بوتنت و ہم اثبات دات و

اسْتَغْنٰی اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝۱۰ زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَن لَّن

و بے عرض انت خدا۔ واللہ توانگر و تعریف ء واجہ انت فل گمان گت کا سراں اے کہ ہجر

منزل

رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) عزت دارنت و تو ذلیل نے، نزار زندگانی نیلاں و نیلان ات کہ مدینہء رو آکنے۔ آخر چہ اقرار ء پدا آرا لیتی دات، رضی اللہ عنہ۔ منافقانی ہجرتی و سوائی ء بعد
دیم ترے ہومناں چہرے ہدایت و سرسوج ء بیان انت۔ یعنی شما ماں دنیا ء گرفتار ہوان ء چہ اللہ پاک ء اطاعت و چہ آخرت ء یاد ء غافل مبنیت، چو شکہ لے مردمان گرفتار بوتنت،
و یعنی یہ انسان ء مزین تاوان و نقصان ء گتے کہ پشت کیوں چیز میل کنان فنا ہو کیوں چیز ء دُوب کیست و اعلا میں چیز بل دیان ماں ادنائیں چیز ء و تارا گرفتار کننت۔ ماں اولاً
ہما شتر انت کہ آچہ اللہ ء یاد و آئی ء عبادت ء غافل مکننت۔ اگں ماں اے کسب کاراں گلایش ہوان ء چہ خدا ء یاد ء غافل بوت تو آخرت چہ دست ء ست و ماں دنیا ء ہم قلبی اطمینان و
سکون حال نہ بوت و مَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَّ نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰی و اے شاید منافقانی قول لَا تَنْفِقُوْا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ ء جواب بوت
کہ ماں نخرچ کنگ بیت پر شاد انت۔ ہر چیزے کہ شامدقہ و خیرات کنگی انت ماں آئی ء مستی مکن ات بلکیں جلدی کن ات چو مہرت موت سر ء بان ء بنیت بوتنت و پدا شمشومان بیٹے
ات کہ ماں پر چا خدا ء راہ ء مال خرچ نہ کت۔ آساعت (مرگ) ء

وہد) ء نجل آرزو کننت کہ اے پروردگار! لھنیں روح منی مرگ
تو مہت بکتیں کہ من خوب صدقہ و خیرات کنان و نیک جوڑ ہوان ء
تی گورہ حاضر بوتیناں لیکن او دا پہ مہتلی ء موہ چونکا دیک
بیت، ہر شخص ء ہر قدر عمر نیسگ بوت و ہر جگہ کتے مقرر
بوتگ، آئی ء پورہ بوگ ء سرائیک مانے ء مہتلی یادیر بوت کننت
(تندیب) چہ ابن عباس ء نقل انت کہ آاے تمنا ء را بہ قیامت
ء روح ء حساب کننت یعنی ماں محشر ء اے تمنا کننت کہ در پچتا
من ء پہ کیں کتے ء دنیا ء طرف ء و اترا کنگ بہ بیت تو خوب
صدقہ کنان ء و تارا نیک جوڑ کنان ء بیایاں۔ فل آرا اے
ہم معلوم انت کہ اگں بزر خبر شے موت مہت کنگ بہ بیت یا
چہ محشر ء پدا بہ دنیا ء طرف ء و اترا کننت گڈا شتا چوین
کردار انجام دے ات، آکلانی اندرونی صلاحیتاں زانت
چہ کلانی ظاہری و باطنی عملاں سرجی ء خبر دارنت و ہائی ء
روء گون ہر کس ء حساب دا کننت۔

تمت سورة التغابن و اولها الحمد و المنة
ہمے صفحہ ء فوائد : فل و ہر کس ماں دنیا ء
راج داریت آئی دراصل ء ہائی ء دانگین انت و ہر کس ء
ادا تو سیپ کنگ بیت در حقیقت ء ہائی ء تعریف انت۔
فل یعنی ہائی ء کل انسان جوڑ کت۔ باہی ہمیشہ ات کہ کلاں
بہ آئی ایمان بیارتیں و آحقیقی نعمتانی خدا بندہ فرمان برداری
بکتیں، مگر بوت چوش کہ لہتیں مسکر بوتنت و لھتیں ایماندار
بیشک اللہ تعالیٰ ء ماں انسان ء ہر دو تیں طرفاں روگ ء
استعداد و قوت ایر کنگ۔ اولاً کلاں ء راستیں فطرت ء
روء پیدا کت، رندا کسے بہ آفطرت ء سر قاتم بیت و کسے
چوتی چپ و چاگرد ء احوال ء اثر گران ء آئی ء برخلا راہ
اختیار کت و اے ہر دو بینانی علم خداوند تعالیٰ ء را چہ مدام ہست
کہ کسے تہرتی ارادہ و اختیار ء کتا گورہ دیا کننت و پدا بہ ہائی ء روء سزل
یا انعام و اکرام ء مستحق جوڑ بیت، سہ چیز تہرتی علم ء روء ماں آئی ء
قہمت ء نبشتہ کنگ کہ اے داب بیت، اللہ ء محیطیں علم تہرتی
مستلزم نہ انت کہ ماں نیار ارادہ و اختیار ء قوت مانتیت۔ اے
مسئلہ چہرے دقیق و بارگ انت و ما اشی ء سرائیک ستقلیں
مضمونے نیسگ ء ارادہ داریں۔ واللہ الموفی و المعین
فل چہ کل جنوراں انسان ء خلقت بہتر انت، ماں گنہ گہ ہم
خوبصورت و ماں ملکات و قوی ء ہم چہ تمام دنیا ء بہکگتا انت
بلکیں گڈا تانی مجموعہ و خلاصہ انت پمیش کا آرا "عالم صغیر" ء

نام پر بندنت۔ فل یعنی چہ شما پیش بازیں قوم عاد، ثمود وغیرہ ہلاک کنگ بوتنت و پرایاں آخرت ء عذاب دیرا ایرنت۔ اے خطاب، گون مکہ ء مردمان انت۔ فل یعنی منے
داہیں انسانے ہادی جوڑ کنان ء دیم دیک بوتگ، اگں دیم دیک ات توجہ آسمان ء فرشتہ نے دیم دیک بوتیں۔ چوشس بگوش کہ بہ آیانی خیال ء ماں بشریت و رسالت ء منافات
(جدائی) انت، لیجا بوت نہ کننت۔ ہمیشہ آیای کفر ء راہ اختیار کت و رسولانی خبر ء قبول کنگ ء چہ انکاری بوتنت (تندیب) چہ آیت ء اے ثابت کنگ کہ رسول ء
بشر گوشوک کافر انت مزین جاہلی و بے دینی نے۔ اشی ء برکس اگں کسے جو بگوشیت کہ آیت ہما مردمانی کفر ء سرادلات کنوک انت کہ آبی آدم ء رسولانی بشر بوگ ء انکار
کننت تو اے دعویٰ چہ پیشی دعویٰ ء زیات قوی بیت۔ فل یعنی اللہ پاک ء چہ عرض ات، آیای وئی دیم ترینت تو اللہ پاک ء چہ انکور حمت ء نگاہ دور کت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل جو رسالت و اشان بعث بعد الموت ہم منکر انت۔ فل یعنی دوبارہ پادکنگ و درستانی حساب داد گیشینگ پہ اللہ ہی مشکل نہ انت پورہ یقین بدار ات کہ اے کار پکا، بوگی انت چہ کسے و انکار کنگ آ آ یو کیں امت لکل نہ وارت لہذا مناسب انت کہ انکار و بلہ کنان و ہما و ہد و بابت و چیزے فکر کن ات، فل یعنی قرآن کریم و سر و فل یعنی ایمان و ہمراہی و عمل ہم پکار انت۔ فل یعنی آروچ و دوزخی شکست و رنت و بے سوب بنت و جنتی بے سوب بنت۔ اشانی شکست و رگ و معنی جوش انت کہ اللہ و دیکیں قوتان و بے موقع خرچ کنان و واتی بن مالش ہم ببادات و سوب مندی و معنی جوش انت کہ یک یک بدل و ہزارانی حساب و نیکی پر اشانی دست و کپت کہ آئی و تفصیل دیما بیان بوگی انت۔ فل یعنی ہرج و دابیں کوتاھی جریشانی دست و بوتگ بہ ایمان و نیکیں کارانی برکت و معاف کنگ بنت۔ فل یعنی ہر کس بہ جنت و سر بوت آ وتی مرادان حال کنوک بوت، اللہ پاک و رضا و دیدار و مقام ہم ہا انت۔ فل ماں دنیا و بچ مصیبت و سکی امید چہ اللہ مشیت و ارادہ و نعتیت۔ مؤمن و و ہدے پہ اے خبر یقین انت تو بریشی و سر انباید کہ آغناک و بد دل بہ بیت بلکیں بہ ہر جا و رہ حقیقی مالک و فیصلہ و سر راضی بہ بیت و باید کہ جوش بگوشت نہ شود نصیب دشمن کہ شود ہلاک تیغت سر دوستان سلامت کہ تو خجہ آزمائی

اے داب و اللہ تعالیٰ بہ مؤمن و دل و صبر و تسلیم و راہ شون دست کہ چرائی و پد عرفان و ایقان و عجیب و غریبیں راہاں ظاہر بنت و باطنی ترقیت و قلبی کیفیت و درازگی و تاوت و بچ بنت۔ فل یعنی ہرج و در در نچے آئی و دیم دات آراگون عین علم و حکمت و دیم دات و آدات تیوگ و زانت کہ تمام کس چہ شواقی بہ صبر و استقامت و تسلیم و رضاء و کشک و رووک بوت و کئی دل تمام احوال و کیفیات و ورود و جاگہ دیگ و قابل انت۔ فل یعنی ماں نرمی و سکی و راحت و ناراحتی، غرض ماں ہر جا و رہ اللہ و رسول حکم و قبول دار بیے ات اگں چون کن ات تاوان پر شما و ت انت۔ رسول صلی اللہ علیہ وسلم و کل نیک و بد سر و کنان و وتی حق اداکت، اللہ و چہ شے طاعت و معصیت و بچ دابیں نفع یا نقصان نہ بیت۔ واک یعنی معبود و مستعان تہناہائی و وتی جند انت نہ دگ کسے بندگی و نہ دگ گت م کسے بھروسہ و قابل انت

تو
۱۵

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُلْ بَلٰى وَرَبِّىْ لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتَأْتِيَنَّكُمْ ذٰلِكَ
 چہ قرآن پاد کنگ بنت۔ تو بگوش ہو، قسم نہی اضر و شما جنت کنگ بت پد بچر و دیگ بیت شایعے کنگ کاراں و بے کار
 عَلٰى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۙ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِۦ وَالتَّوْرَ الَّذِيْۤ اَنْزَلْنَا
 پہ خدا و ارزان انت فل گد ایمان بیارات بہ اللہ و آئی و رسول و وہ ہمار نور و کہ ما نازل کنگ
 وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۙ ۵ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجُمُعَةِ ذٰلِكَ يَوْمُ
 اللّٰهِ شے کاراں خبر و روک انت فل روچیک جمع کنت شمارا بہ قیامت و روج و آہانت و ریح
 التّٰغٰبِيْنَ ۙ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صٰلِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيَاتِيْهِ
 کت و تاوان و وہ بہر کسے ایمان کانت بہ اللہ و عمل کنت نیکیں، دور کنت چہ آئی و آئی و بدیں کاراں و
 وَيَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا
 و داخل کنت آئی و ماں باغاں، رُفینت آیاتی چیسر و جو، جاہ مندر بنت ماں آئی و مدام۔
 ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۙ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ
 ہمیش انت مسترین فی روزی ک و ہما کساں کہ منکر بوتنت و دروغ بندش کنتت مئے آیتاں ہا بیت
 اَصْحٰبُ النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وِبٰسَ الْمَصِيْرِ ۙ ۶ مَا اَصَابَ مِنْ
 دوزخی، مدام جاہ مندر بنت ماں آئی۔ و بدیں جاگے۔ نہ رسیت
 مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ يَهْدِ اللّٰهُ لِقَلْبِهٖۙ وَاللّٰهُ بِكُلِّ
 مصیبتے مگر چہ خدا و حکم و وہر کسے یقین بیاریت بہ اللہ، راہ سوج و نت آئی دل عرفاں و اللہ بہ ہر چیز
 شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۙ ۷ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ ۙ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
 زانوگ انت فل و فرمانبراری کنن ات اللہ و فرمانبراری کنن ات رسول و۔ گد اگں شہا دیما تاب و ریت
 فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْبَيِّنٰتِ ۙ ۸ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلٰى اللّٰهِ
 گد اتہنا مئے رسول و سر اللہ انت رسینگ ظاہریں فل اللہ ابید چہ آئی کسے بندگی و علائق نہ انت وہ اللہ و سر
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۙ ۹ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَا
 گد ابید انت کہ مؤمن توکل بکننت فل اے ایمان داراں! بہ تحقیق لھتے شے لوگ بانگ و

منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

أَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا

شے اولاد دشمن آتے شے، فلا کڈا بہ پیریزات چہ آیان واگن پہل بکن ات ودر گذر بکن ات و بہ بخش ات

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۴ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ

گڈا بیشک اللہ بخشوک باز رحم کنو کنت فلا بیشک شے مال و شے اولاد پہ شتا آزمائش ات۔ واللہ

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۱۵ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا

گورہ مزدانت مزین۔ فلا گڈا بترس ات چہ خدا ہر چنت کہ شتا بتون ات و شکنت و فرما بترس ات

وَأَنْفِقُوا خَيْرَ الْأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُئْنَهُ نَفْسُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

وخرج بکن ات پہ وتی جندہ شریء۔ فلا وہر کس نگاه دارگ بوت چہ لایج و وتی دل و گڈا ہائینت

الْمُفْلِحُونَ ۱۶ إِنْ تَقْرَضُوا مِنَ اللَّهِ قَرْضًا حَسَنًا لْيُضْعَفْ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

رستگار۔ فلا اگن شتا قرض بدے ات اللہ قرض حسنہ آدوسر کنت پہ شتا و بخشیت شمارا

وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۱۷ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۸

و خدا قدر داں، تحمل دارو کنتن زانوگر انت چیرہ و ظاہرہ، زبردست حکمانی دارو کنت

سُورَةُ الطَّلَاقِ يَكْتُبُنَا فِي ثِنْتَا عَشْرَةَ آيَةً وَفِيهَا ثَلَاثُونَ

سورہ طلاق مان مدینہ نازل بوت و آوازده آیت و دور کوع انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کناں گون خدا نام و حاکم بے اندازہ مہربان، زبریں رحم کنو کے

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا

اے نبی و ہدیے شتا طلاق بدے ات جنینان و گڈا آیان و طلاق بدے ات بہ آیانی عدت ہر سراف و عدت حساب

الْعَدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرِجَنَّ

بکن ات فلا و تترس ات چہ خدا کہ آ شے رت انت، در سخن ات آیان و چہ آیانی لوگاں فلا ووت ہن در مکنت

إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ

مگر اے کہ بکننت بے حیاتی بے ظاہر ہے۔ فلا و اے اللہ بستگیں حدود انت۔ و ہر کس

مَنْ تَرَكَهَا بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَوَسَّوْا بَيْنَهُمَا وَارْتَبِعُوا رِحْلَةَ يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ

مگر اے کہ بکننت بے حیاتی بے ظاہر ہے۔ فلا و اے اللہ بستگیں حدود انت۔ و ہر کس

منزل

ول بارہ انسان جن و چکانی دوستی و فکر و گرفتار ہون و اللہ و آئی حکمان شوشکا رسیت ہے تعلقا رشتہ چکر گن گین کارانی کنگ و چہ قدر نیکیا چہ زہر نہایت۔ لوگ بانک اولاد و فرما شت و در ضابطہ آرا عتہ
پہ یعنی نذکر نیلنت۔ مان ہے گردش و چکانی چہ آخرت غافل بیت، ظاہر ہے کہ ہما اہل عیال کلا ایک تاروان نقصان و سبب جوڑ بہ بنت آحقیقت پرانی دوزواہ بوت نہ کنتت بلکن آیان ثابت کت و
پیشد انت کہ آیان پرانی بدترین دشمن انت کہ اشانی دشمنی و احساسم انسان و باز برہ بیت۔ پیشکا حق قائل و بیم تراپ ات کہ چہرے دشمنان ہوشیار بجات و بہ اداہیں دستورا اختیار کنگ چہ و تارا
دور بدرات کئی نتیجہ و انجام آیانی دنیا و خاطر ہے بہ بیت کہ تہی دین بہ تہی و تی دست و بریاد بہ بیت لیکن لاشی بہ مطلب جو ہم نہ انت کہ ان دنیا و نما میں لوگ بانک تمام اولاد سے و اہیں بہ بنت۔ اللہ
بازیں مولد ہنچیں ہست انت کہ آیان و تی شوہرانی دین و حفاظت کنتت مان نیکیں کاران گول آیان دست مک بنت و چکر سعادت مندین اولاد انت کہ آپہ و تی مات و پتان باقیات صالتا جوڑ بنت۔ جگنکا
اللہ منہم بفضلہ و منہ و یعنی اگن آیان گون شمشینی کنت و شمشادینی یاد دنیا و تی وان رسیت تو آئی و اثر چوش بوگن لویت کہ شما برگرگ و اسطہ بھر جن ات وہ آیان نامناسبین حتی روادرات۔ بہ اداب دنیا
انتظام در ہم بر ہم (مترجم بیت۔ دائرہ عقلا و شرعا گنیا نش بیت
آیانی احمق و کوتاہیاء معانین ات چہ پہل کنگ و در گذر کار
بکرات بہ خوبی اخلاق و سر اللہ تعالیٰ گون شتا مہربانی فرمائینت و
شے خطایاں بخشیت، فلا یعنی اللہ تعالیٰ مال و اولاد دیان و شتا
چہ سبب کہ کتا م کس مان آ فانی و زوال ہوکیں چہراں گرفتار ہون و
آخرت و باقی و دائم پشت ہوکیں نعمتان فراموش کنت و کتا م کس
اے از بابان و بہ و تی آخرت و ذخیرہ جوڑ کنگ و او دے اہم عظیم
ادے و شتی لذتانی سرترجیح دانگ، فلا یعنی چہ اللہ ترسان
داں حدیکہ شتا تون ات مان اے چکاس و و تی قریاں مہربان
ات و آئی و گت و بشکن ات و قبول دار بے ات۔
فلا یعنی مان اللہ راہ و خرج کنگ چہ شے جندہ فائدہ
رسیت۔ فلا یعنی و تی مقصد و مراد و ہا کس بہ بیت کہ آرا
اللہ تعالیٰ چہ آئی دل و لایج و برکینیت و آراجہ حرص و بخل
محفوظ بدارت۔ فلا یعنی بہ اللہ راہ و گون اخلاص و
نیکیں نیت و پاک صافیں مال خرچ بکن ات تو اللہ چرائی و بازیا
دنت و چہ شے کوتاہیاں سرگزیت۔ اے دلہیں مضمون چہ بڑے
ساری و گوستگ اودا ما سرچیں تقریر بہ بیت کنگ۔
۱۷ قدر دانی و گت پائیش انت کہ بہ مکین علی و سر بازیا
تو اب دنت و تحمل ہنکر کہ گناہ و گنہاں ہما دمان عذاب دیم
ندنت بد بازیں گناہ کاراں بالکل معاف و باز کسان سزا
تو ک و تخفیف یعنی کی فرمائینت۔ فلا یعنی ہمائی ظاہری
اعمال و باطنی نیتان معلوم انت و چہ و تی زبردست قوت و
حکمت و ہمائی مناسبین بدہ دنت۔
۱۸ تم سورہ التغابن بفضل اللہ فلہ الحمد والمنة
فلا واجہ نبی و دیم گور کنان و اے دیم گوری (خطاب) بہ کل
امت و انت یعنی و ہدیے یک شخصے (بہ کتا م ضرورت و
لا چاری و ردا) و تی لوگی و طلاق دیگ و ارادہ بکننت تو لازم انت
کہ عدت و سر طلاق و بدنت۔ مان سورہ بقرہ و گوستگ کہ
مطلقة و عدت سہ حیض انت۔ (لکا ہونہ مذہب الحنفیہ)
لہذا چہ حیض و سر مان طہرہ حالت و طلاق دیگ بہ بیت تاکہ
کل حیض مان حساب و نہایت اگن بند خبر مان حیض و حالت
طلاق دنت تو چہ دو حال و خالی نہ انت مان ہر چہ حیض و
طلاق دانگی آرا مان عدت و شمار کنیں یا نہ کنیں، مان اولی
صورت و طلاق بوگن چہ پیش ہر قدر وقت حیض و گوست
آچہ عدت و کم بیت و سرچیں سہ حیض عدت و باقی ماننت و
مان دومی صورت و و ہدیے موجود ہیں حیض و ابی سہ حیض

حساب کنیں تو اے حیض چہ سہ و زیات بیت پیشکا مشروع رہند ہمیشہ انت کہ مان طہرہ و طلاق دیگ بہ بیت و چہ حدیث و اے قید ہم ثابت انت کہ مان آ طہرہ و پت و اب نہ کنگی۔
فلا یعنی مردیں و جنیں ہر دو دنیاں باید انت کہ عدت و حساب بدارت چہ مسیت کہ چہ غفلت و سہو و بردا کتا م بے احتیاطی و گڑبڑے مسیت و ہم طلاق و بہ اے داب و بدنت کہ عدت و
حساب دارگ و کی پیشی لازم مسیت چوش کہ مان بڑے فوائد و پیش دارگ بوتگ فلا یعنی چہ اللہ ترسان و شریعت و حکمانی پابندی دارگ بیت کہ چہ آیان یک حکم ہمیشہ انت کہ مان حیض و
حالت و طلاق و یک مسیت و سہ طلاق یک پارگی دیگ مسیت و مطلق جنین و چہ و تی لوگن در کنگ مسیت و غیر ذلک۔ فلا یعنی جنیں آدمان ہم چہ و تی مرضی در مکنت چہا کہ اے سکنتی حتی العبد تو گ و
نہ انت کہ چہ آئی و رضاء ساقط بہ بیت بلکن حق الشرع ہم ہست انت۔ البتہ اگن کتا م ظاہر ہے حیاتی و کارے بکننت مثلاً بدکاری یا دڑی بے بکننت یا بقول لھتیں عالماں زبان درازی
بکننت و دام رنج و تکرار بدارت تو اشانی در کنگ جائز انت و اگن مفت و دت در بکننت تو اے و ت ظاہر و بے حیاتی و کارے بیت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

و یعنی گناہ گار بوان اللہ گورہ سزا و حقدار بوبت فل لا تدری ترجمہ آنرا خبر نہ انت پر غائب و صبیغہ کنگ تاکہ معلوم بہ بیت کہ اسے خطاب گوں بہ اطلاق دیوگ انت نہ کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم آرا۔ فل یعنی شاید پدایا ہر دو بینا صلح و تران بہ بیت و طلاق و سرایشوئی بہ بیت۔ فل یعنی طلاق جمع و وہیے عدت ختم ہوگ و نکیت تو شمارا چہ دو جہراں پر یکے اختیار انت یا چہ عدت و ہلاکس ہوگ ساری جنین و دستور و رد و رجوع کنان و ماں و فی نکاح و پشت بگج ات و یا عدت تمام ہوگ سر اجوائیں رہندہ آرا بگیشین ات، مطلب چوش انت کہ دارگی انت تو ہم شری و، ندرگی انت تو ہم شہر! بہر حالت آدمیت و شرافت و شان و قائم بدارات اسے خیر ممکن ات کہ دارگ ہم مقصود نہ انت و نعت ناحق و پے عدت و دراج کش کنگ رجوع ہمیں ات یا دارگ و صورت و آرا سوگی کن ات و شکان و پیکان کن ات۔ فل یعنی طلاق دیان و پے عدت و ہلاکس ہوگ پیش کن آرا نکاح دارگی انت تو رجعت و وقت و دو گواہ بدارات تاکہ ماں مردمانی توگ بدنام بہیت و کسے آنرا تہمت مجنت۔ فل اسے پے گواہاں سر و سوچ انت کہ گواہی و ہدہ و چپ و چوٹیں خبر ممکنت، راستیں و چکیں فی دانگ و چکل بہ بیت۔

فل ماں جاہلیت و زمانگ و جنیں آدمانی سر امرن ظلم و زور بونگت، آیان و چوگوگ گامیش یا سک ذلیل و بے وسیں بندریاں زانگتس لہتیں مردمان جنیں آدم و ہدہ صبر و طلاق دانگت و چرائی و بعد ہم آئی و جہاں نہ کنگت کنگت قرآن و جاہر جا اے حیوانی ظلمانی و بے رحمیانی برخلاف آواز بلندگت و نکاح و طلاق و حقوق و حدود و سر امرن صافیں روشنائیں سر و سوچ کت باخصوص ماں ہے سوچ و منجہ ایدگ حکیمانہ ہدایات و نصیحتاں و یک مزین سچیں ہم گبر اصول فامسکوہن بمعروف و اوفار قوہن بمعروف بیان فرمائینت کہ آئی و خلاصہ چوش انت کہ آیان دارگی انت تو ہم بجوائیں رہندہ و بارشش، و آگس بل کنگی انت تو ہم بجوائیں رہندہ پے لاش کن ات لیکن چرے طلاہیں نصیحتاں نفع گروگ ہماخص بوبت کنت کہ آرا بہ خدا و آخرت و رفح و سرا یقین بہ بیت، پرچاکہ پے یقین ماں انسان و دل و خدا و ترس و پیداکنت و چرھے ترس و انسان و اے خیال بیت کہ ہاداب و یک نزدیں جنیں آدمے چہ بخت ووش کنگی و پے مئے قبضہ و اختیار و کیت ماکل ہم یک زور اکیں ہستی و قبضہ و اختیار و اس، تیوگ ہے یکیں خیال انسان چہ نا جائیں و رد و کاراں منع کت کنت و بہ اللہ پاک و فرماں برداری و ترغیب و دنت پمشکا ماں اے سورت و خاصیں ہم و اتقار (پرہیزگاری و خوف خدا) و سر امرن زور پر دیگر بونگ۔ فل یعنی چہ اللہ ترسان و آئی و احکام و سبب بہر حالت و عمل کن ات بل توری اسے رد امرن مشکلات و رنج برداشت کنگ بکیت، حق تعالی و ت چہ مشکلات و درکگ و راہ و آسان کنت و سکینانی و ہدہ ہم، روحانی گوازیگ و از باب پیداکنت۔ فل اللہ ترس دو تیں جہانانی خزان گانی کلیت و تمام کامیابیانی ذریعہ انت، چریشی و مگر انہیں کار آسان بنت، بے قیاس و بے گمان و روزی بہیت، گناہ معف بنت، جنت درست بکیت، ثواب گیش بنت و یک پے قلبی سکون و دل جمعی سے نصیب بیت کہ چرائی و پدہج سکی سکی پشت نہ بکیت و تمام پریشانیوں توگ و تلاں بے گواہ بنت۔ ماں یکے شیے و واجہ و فرمائینت کہ اگس تمام دنیا و مردمان اسے آیت و بگرت تو اے آیان و بس انت۔

قد سمع اللہ ۲۸

۸۵۲

الطلاق ۶۵

يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ سِرًّا بِرِزْقِ اللَّهِ عَذَابًا وَكَذَلِكَ تَحْقِيقَ آتِيَّ عِدَّتِي بِرِزْقِي حَتَّىٰ لَا أَسْرِبَ فِيهَا وَثَلَايَا لِّلَّهِ سِرًّا بَكْرَتِ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۚ فَإِذَا ابْلُغُنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَرُحْمَةٍ يُؤْكَلْنَ وَلَا يُؤْذِينَ فِي شَيْءٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ الَّتِي كَسَبْنَ وَنَدَىٰ عَلَيْكُمُ الْوَعْدُ الَّذِي لَكُمْ أَن تَنكِحُوا الْأَيَّامَ الَّتِي بَلَغْتَ فِيهَا نِكَاحًا وَأَن تَعْلَمُوا مَا تَعْلَمُونَ ۚ فَالَّذِينَ يَذُكَّرُونَ فَانكحوا ما لم يمسسوا فمما تركوا في الأول إذا لم ينسوا ما تركوا ذلك هو العرف والعرف حلال الاذن من الله

مازل

فل ماں جاہلیت و زمانگ و جنیں آدمانی سر امرن ظلم و زور بونگت، آیان و چوگوگ گامیش یا سک ذلیل و بے وسیں بندریاں زانگتس لہتیں مردمان جنیں آدم و ہدہ صبر و طلاق دانگت و چرائی و بعد ہم آئی و جہاں نہ کنگت کنگت قرآن و جاہر جا اے حیوانی ظلمانی و بے رحمیانی برخلاف آواز بلندگت و نکاح و طلاق و حقوق و حدود و سر امرن صافیں روشنائیں سر و سوچ کت باخصوص ماں ہے سوچ و منجہ ایدگ حکیمانہ ہدایات و نصیحتاں و یک مزین سچیں ہم گبر اصول فامسکوہن بمعروف و اوفار قوہن بمعروف بیان فرمائینت کہ آئی و خلاصہ چوش انت کہ آیان دارگی انت تو ہم بجوائیں رہندہ و بارشش، و آگس بل کنگی انت تو ہم بجوائیں رہندہ پے لاش کن ات لیکن چرے طلاہیں نصیحتاں نفع گروگ ہماخص بوبت کنت کہ آرا بہ خدا و آخرت و رفح و سرا یقین بہ بیت، پرچاکہ پے یقین ماں انسان و دل و خدا و ترس و پیداکنت و چرھے ترس و انسان و اے خیال بیت کہ ہاداب و یک نزدیں جنیں آدمے چہ بخت ووش کنگی و پے مئے قبضہ و اختیار و کیت ماکل ہم یک زور اکیں ہستی و قبضہ و اختیار و اس، تیوگ ہے یکیں خیال انسان چہ نا جائیں و رد و کاراں منع کت کنت و بہ اللہ پاک و فرماں برداری و ترغیب و دنت پمشکا ماں اے سورت و خاصیں ہم و اتقار (پرہیزگاری و خوف خدا) و سر امرن زور پر دیگر بونگ۔ فل یعنی چہ اللہ ترسان و آئی و احکام و سبب بہر حالت و عمل کن ات بل توری اسے رد امرن مشکلات و رنج برداشت کنگ بکیت، حق تعالی و ت چہ مشکلات و درکگ و راہ و آسان کنت و سکینانی و ہدہ ہم، روحانی گوازیگ و از باب پیداکنت۔ فل اللہ ترس دو تیں جہانانی خزان گانی کلیت و تمام کامیابیانی ذریعہ انت، چریشی و مگر انہیں کار آسان بنت، بے قیاس و بے گمان و روزی بہیت، گناہ معف بنت، جنت درست بکیت، ثواب گیش بنت و یک پے قلبی سکون و دل جمعی سے نصیب بیت کہ چرائی و پدہج سکی سکی پشت نہ بکیت و تمام پریشانیوں توگ و تلاں بے گواہ بنت۔ ماں یکے شیے و واجہ و فرمائینت کہ اگس تمام دنیا و مردمان اسے آیت و بگرت تو اے آیان و بس انت۔

مدتے ات، اللہ قدرت ہے از بابانی محتاج نہ انت ہر کارے کہ آئی و کنگی انت آئی سرجم مانیت از باب ہن ہمانی و مشیت و تابع انت البت ہر چیزے آئی و گورے یک اندازہ نے مقرر انت ہمانی موافق و مشایخ کنت و ظاہر بیت ہمیشکا اگن بہ کتہم چیزے و حاصل ہوگ و در بہ بیت تو باید انت کہ متوکل پریشاں حال بہیت۔ فل یعنی مطلقہ و عدت قرآن و سہ حیض شون دات (مکافی سورۃ البقرہ) اگس شبہ بہ بیت کہ ہر کس و حیض نیاتک یا چہ عمر گیشی و موقوف (بند) بوبت تو گدہ آئی و عدت چہ بیت تو شون دات کہ آئی و عدت سہ ماہ انت۔ فل جہور و گورہ و حاملہ و عدت داں وضع حمل انت توری یک ساعتے پدہجک ات بہ بیت، یا دراجیں مدتے و ریزیدہ بہ بیت، ماں اشی و مطلقہ و متوفی عنہا زوجہا ہر دو بینانی حکم یک انت کما ہو و صرح فی الاحادیث، فل ہر حملہ و بعد اتقار و اللہ ترس و مضمون ہک داب و تکرار کنگ بونگ تاکہ دانوگ برور سرچ بوارت کہ ماں جنیں آدمانی معاندہ شی و باز زیات پکار انت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

سَكُنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تَنْصَرُوا هُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ

كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٌ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ

أَضَعْنَ لَكُمْ فَاتَوْهَنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَرُوا أَبْنَاءَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَ

إِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمَنْ رَضِعَتْ مِنْ رَدَائِهِمْ فَمِنْ ذَلِكَ لَعَلَّ لَكُمْ مِنْهُ نَفْسٌ

وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ

نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ

قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا

وَعَدُّنَهَا عَدًّا شَدِيدًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ

أَمْرِهَا خُسْرًا ۝ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي

الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ رُسُلًا يَتْلُوا

عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

مِنْ أُمَّةٍ كَثِيرَةٍ لَعَلَّهُمْ يُقْبَلُونَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي

الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ رُسُلًا يَتْلُوا

عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

مِنْ أُمَّةٍ كَثِيرَةٍ لَعَلَّهُمْ يُقْبَلُونَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي

الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ رُسُلًا يَتْلُوا

عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

مِنْ أُمَّةٍ كَثِيرَةٍ لَعَلَّهُمْ يُقْبَلُونَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي

الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ رُسُلًا يَتْلُوا

عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

فل مرد و ذمہ داری انت کہ مطلقہء داں عدت و بہ ننگ لوگ دجاگر بدنت (اگر اسکی گوشت) و وہہ سکنی واجب انت تو نان و نفقہ ہم باید انت کہ ہمانی ذمہ داری بیت چباکہ زالک داں اینکر و چاں بہ ہمانگی ماں لوگ قید و بند و ججالاں برداشت کنت۔ قرآن کریم، چہ الفاظ من حیث سکنتم من و وجدکم و لا تضاروہن لتضیقوا علیہن، ہم اے طرف اشارہ انت کہ آترابہ وتی مقدور و حیثیت و روع ماں وتی لوگ بدارات، ظاہر انت کہ مقدور و جوازہ و موافق دارگ اے خیر ہم شال انت کہ آئی ورگ و گد و پچی نی بست و بند کنگ بہ بیت۔ چنانچہ ماں ابن سعود و محف و اے آیت بہ اے داں انت اسکنوہن من حیث سکنتم و انفقوا علیہن من وجدکم۔ حنفیہ و گور و اے حکم سکنی و بہ نفقہ و ہر قسم و مطلقہء عام انت رجعیہ و فید نیست، چیاکہ چہ ساری و ہرچ بیانے ہوان و پیداک انت مثلاً آتسہ، صغیرہ و حاملہ و عدت و مطلقہ ماں آئی و ہرچ تخصیص نہ ات، گڈ اماں ایشی و بلا و چہ تخصیص کنگ بہ بیت۔ پشت کت فاطمہ بنت قیس و حدیث کہ ماں آئی و آگوشیت کہ منی زوج و سے طلاق و اٹکنت، واجہ رسول صلی اللہ علیہ وسلم و چرائی و من و سکنی و نفقہ نہ دیا بنت، اول تو ماں اے حدیث و فاروق اعظم، عائشہ صدیقہ، و اے دگہ صیبا و تبا معین و انکار فرما بنت، بلکن فاروق اعظم و داں اے حد و گوشت کہ ماچہ یک زلک و گوشت و اللہ و کتاب و رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سنت و ترک دات نہ کنیں، ما زانت نہ کنیں کہ آزالک و شہوشت یا آتراب و بوت، معلوم بوت کہ فاروق اعظم چہ کتاب اللہ و پی پیما سر پید بوتگت کہ بہ مطلقہ ثلاثہ و نفقہ و سکنی واجب انت و بہ آئی و تات و رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم و یک سنتہ ہم آئی و گور و موجودات۔ چنانچہ طحاوی وغیرہ روایات نقل کتگت کہ ماں آیاں حضرت عمر رضی عنہ تصریح بیان کتگت کہ اے مسئلہ من چہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و اشکت و ماں دار قطنی و جابر رضی عنہ حدیث ہم اے بار و گیش و گوار کنت۔ ماں آئی و لھتے رواۃ و ماں وقف و رفع و ایراد گرگ بوتگت دومی اے ہم ممکن انت کہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و بہ فاطمہ بنت قیس و سکنی پیشکا تجوز نہ کتگت کہ ایشی و گوں وتی نا کو دوستیگ و زبان درازی و بدر داتگت چوشکہ ماں لھتے روایتاں موجود انت لہذا واجہ و حکم دات کہ چہ ایشانی لوگ و در بکپیت و بروت۔ گڈ اوہرے سکنی نہ منت تو نفقہ ہم ساقط بوت ہنجوش کہ ناشرہ (کہ آشورہ و نافرمانی کنان و چہ لوگ و در بکپیت و روت) و نفقہ ساقط بیت، دانکہ پد اماں لوگ و واتر مکت (نت علیہ ابو بکر الرازی فی احکام القرآن) دہم ماں جامع ترمذی وغیرہ لھتے روایتاں ہست کہ آترابہ و رد و راک و عنہ دیک بوتگت، آئی و چہ آ مقدار و زیات و تقاضا کت کہ آ قبول نہ بوت۔ تو مطاب چوش بوت کہ واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم و چرائی و زیات نفقہ تجوز نہ فرما بنت، ہرچیکہ چہ مرد و جانب و یک بگانت۔ واللہ اعلم بالصواب۔ البت اے گپ یاد دارگ لویت کہ ماں زانی، طہرانی و مسند احمد لھتے روایتاں و فاطمہ بنت قیس و حضور صلی اللہ علیہ وسلم و صافین ارشاد

نقل کتگت کہ سکنی و نفقہ نیوگ و بہ ہما مطلقہء انت کہ گوں آئی رجعت و امکان بہ بیت۔ اے روایتانی اسناد باز قوی نہ انت۔ زلیعی و ماں ہدایہ و تخریج و ایشی و سر بحث کتگت۔ فل یعنی سوکی مکنش کہ آ مجبور ہوان و در بکپنت۔ فل حمل و مدت باز دراج بیت، آترابوں خصوصیت و ظاہر کت و پیش داشت کہ قوری ہر قدر دراج بہ بیت داں وضع حمل و آتراب نفقہ دیک انت، چو نہ انت کہ داں سہ ماہ دات و زنداہٹ کت۔ فل یعنی وضع حمل و بعد اگ جنیں پہنٹے خاطر و چک و را شیرہ میچینت تو ہرچ اچرتے کتام دگہ دایہ و عدت ہما قدر ہمیشی و بے ات دگوں جو این دستور و روع و ت ماں و تا شور و مصلحت کنان و فیصلدکن ات مفت ناخ و ضرر و مجروری اختیار کنگ مناسب نہ انت۔ گوں یک دگرے و نیکی و دوزواری ظاہر کن ات، نہ جنیں چہ شیرہ میچینگ انکار بکنت، نہ مرد و آتراب کنان و منزل،

۱۴

۱۲

منزل،

چہ دگر جنینے شیر میچینگ و شوہازہ بہ بیت - و یعنی اگر دت ماں وتی ضد و تکرار جنین شیر میچینگ و راضی مہیت تو براتی دار و مدار کن ات و دگر جنین آدمے پر شیر میچینگ و پد بجن ات ، جنین باید نہ انت کہ اینکہ ضد و سرکشی و مغروری پیش بداریت - و اگں مرد ہم گر بندیت کہ چک رات شیر میچین ایت تو بہر جا و دگر جنینے شیر میچینگ و آنک کنت ، آخر پت ہر س شیر میچینگ و فرما نیت آتزا چیزے اجرت و دنت ، گدا پر چاچک و مات و مدنت -

فک یعنی چک و رودنگ و درج پت و ذمہ انت گشاد داروک و باید انت کہ قدوتی دست و گشاد و خرچ بکنت و کم جنیت و ووتی جنیت و حساب خرچ کنگ لوٹیت - اگں یک شے و زیات وسعت حاصل نہ انت تیوگ و گزارہ و روزی اللہ پاک و آتزا دنگ آتی و باید انت کہ چہ ہائی و ووتی گنجائش و حساب خرچ بکنت - اللہ ہی کس و چہ آتی و قوت برداشت و

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا
 چہ تہاروکی و بہ روشنی و نیک و - فک و ہر کس کہ ایمان کا ریت بہ اللہ و کنت عمل نیکیں
 يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 داخل کنت اللہ آتیاں باغان کہ نہ بنت آتیاں چیر و جو ، جاہ مندر بنت ماں آتی و مدام -
 قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ رِزْقًا ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَ
 بہ تحقیق شدات خدای آتیا روزی - فک خدا ہدات انت کہ آتیا پیداکت ہفت آسمان و
 مِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لَتَعْلَمُنَّ أَنَّ اللَّهَ عَلَى
 زمین ہم ہائیانی ڈول و - فک ایر کپیت آتی و حکم میاچی و آتیاں و تاکہ شماران ات کہ پیش خدایہ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝
 ہر چیز و قدرت دار و کنت و بزانت ات ہن کہ بگی و آتنگ اللہ ہر چیز و علم و
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سو و تحریم مدینہ نازل بو شرح کنگوں اللہ نام و ہما کہ بہ ان ازہ ہر بان زبریں ہم کنگ و ۱۲ آیات ددور کنت
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ
 اے نبی و ہر چہ حرام کئے چیز و کہ آتزا پت تو اللہ حلال کنگ ، تو لوٹے و شنودی ووتی لوگ بان کانی و
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ
 و خدا بخشوک و مہربان انت فک بہ تحقیق فرض کنگ اللہ بہ شما چ کنگ شے سو گند و -
 وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ
 و اللہ شے کار سازانت ، و ہانت زانوگر ، حکمتانی واجہ و یاد کن و ہد چکانی گوشت نبی بہ لھتے
 أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ
 ووتی لوگیان و یک گپتے ، گدا و ہیکہ پاشک کت آگپت و وظا ہرن نیت آتزا اللہ بہ نبی و سر قیدار بوت
 بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ
 بہ لھتے و ٹگل ات چہ لھتے و ، گدا و ہدے خبری دات گوشت جنین ترا کتے و خبروات

زیات تکلیف نہ دنت - و ہدے ماں تنگی و حالت و
 آتی و حکم و موافق خرچ کن ات آتنگی و پریشی و گون وسعت
 و آسانی و بدل کنت - فک یعنی شریعت و احکام و
 (خصوصاً در بارہ و جنین آدمیاں) سرجمی و پابندی کن ات
 اگں اے بابت و نافرمانی کن ات تو یاد دارگ بیت
 کہ جینے میستاگان اللہ و رسول و نافرمانی و پاداش و تباہ
 و برباد کنگ بو کنت ہما و ہدے آتیاں تکبر و سرکشی کنان و
 چہ و سرگوستنت ما آتیاں جائزہ گپت و ہم گون ترندی و
 گپت کہ یک علی و ہم نہ بخشیت ، گدا ایشاں و ماں
 ہنچیں عجیب آتے و گرفتار کت کہ چاں گاہے نہ نیستگت
 و یعنی تمام عمر و ہرچ کت و کمائی تے کنگت آخر ماں
 آتی و مزین تاوان چست کت و ہرچ کن مالے ہست ات
 آکل ببادات - فک ساری و دنیاوی عذاب و ذکر
 ات اے اخروی عذاب و بین بوت - فک یعنی اے
 داہن عبرتنا کیں داستان شکنان و عقلمندیں ایماندارا
 ترسگ لوٹیت کہ مبادا چرمتے دست و ناہودگیں کارے
 ببیت کہ ماماں خدای گرفت و بیاتیں - العیاذ باللہ -
 فک یعنی قرآن ، یا ذکر بہ معنی ذکر بہ بیت تووت رسول
 مراد بیت - فک یعنی صافیں آیات کہ ماں آیاں اللہ و
 احکام گون گیش و گیوار و مخلوق و اشکنا تینگ بنت -

ہم صفحہ و فوائد
 فک یعنی چہ کفر و جاہلیت و تہار و کیاں درکنان و ایمان
 و علم و عمل و روشنی و سرگت -
 فک چہ جنت و شر ترس روزی کجا دست کپیت -
 فک یعنی زمین ہن ہفت پیدا کنتی ، چوش کہ ماں نرمزی
 و غیرہ و حدیث و ہست ، ماں آیاں احتمال انت کہ نظریہ
 میابیت و اے ہم احتمال انت کہ نظریہ بیابیت مگر مردم
 ایشاں و کواکب زانت چوش کہ مرتج و غیرہ و بابت و
 مروچاں یورپ و زانوگرانی گمان انت کہ ماں آیاں کوہ ،
 دریا و آبادی موجود انت - باقی ماں حدیث و کہ آرمینانی
 ماں اے زمین و ہر چہ و بوگ و باروا و ارد بوتگ شاید
 باعت بار و لھتے جا و رانی بہ بیت ، و ماں لھتے جا و راں
 آرمیناں چرے زمین و بالابنت - باقی نشت کپیت
 ابن عباس و ہما اثر کہ ماں آتی و آدمہم کاد مہم
 و غیرہ آتنگ آتی و تفصیل و اے موقع نہ انت -

ماں روح المعانی و اے بابت و بقدر کفایت کلام کنگ بوتگ - حضرت مولانا محمد قاسم و ماں لھتے رسائل و آتی و چند اطراف و جوانب بخوبی صاف کنگ -
 فک یعنی بہ عالم و انتظام و تدبیر اللہ تعالیٰ و تکوینیہ و تشریعیہ احکام آسمانی و زمینی توک و نازل بو ان بنت - و یعنی چہ آسمان و زمین و پیدا کنگ و ماں
 آیاں انتظامی احکام جاری کنگ و چہ مقصود ایشاں انت کہ چہ ایشانی ذریعہ اللہ پاک و علم و قدرت و صفتاں آشکار بہ بنت - نبتہ علیہ ابن القیم فی بدائع الفوائد
 اے دگر باقی مستنکب صفتاں گون ہے دو صفتاں یک نہ یک دابے و ہر گنج انت - صوفیاء گورہ کہ یک حدیثے نقل کنت کنت کنتا مخفیاً فا حبیب ان
 اعرف ، اگر چہ محدثان و گورہ صحیح نہ انت مگر آتی و مضمون شاید چہ اے آیت و مضمون و ما خود مستفاد بہ بیت واللہ اعلم - تم سورة الطلاق و لله الحمد والمنة
 فک ماں سورة احزاب و فوائد و گوشتگ کہ و ہدے اللہ تعالیٰ و مسلمانان و فتوحات عنایت فرماینت و مردم آسودہ حال بو نشت تو ازواج مطہرات و ہم خیال

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مازل

پیدا بوت کہ ما پرچا آسودہ مبین۔ اے ردا ایشاں ہمشور بوان ء چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم ء زیاتیں نفقہ طلب گت۔ صحیح مسلم ء یک حدیثی ء ہست
وہن حولی یطلبین النفقة و بخاری ء ابواب المناقب ء ہست : و حولہ نسوة یکلنہ یستکثرنہ۔ بریشی ء ابو بکر ء عائشہ ء را
و عمر ء حفصہ ء راہگل دات، آخرا زواج ء قول گت کہ آئندہ ما چہ شما چیز ء طلب ء نہ کنیں کہ آشمے گورا نیست انت پدا ہم واقعات ء رفتار ء بہ ہے داب ء
سروشخ گت کہ چہ آیانی سبب ء واجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم ء پیک ما ہے چہ ازواج ء ایلاء کنگ کیت تا آنکہ آیت تخییر کہ آماں احزاب انت،
نازل بوان ء اے قصہ ختم گت، اے درمیان ء چیزے دگہ واقعات دیا آنکنت کہ چہ آیانی روء واجہ ء مبارکین تب ء گرانی محسوس گت۔ اصل چوش انت کہ
ازواج مطہرات ء گوں واجہ ء ہرج ہمیں محبت و تعلق ہست ات آئی ء فدرتی رھبند ء وت ماں و تایک دابے ء گر و چیل نے پیدا کنگت۔ ہر یک نے وجہ ء
تمنا و کوشست ہمیش ات کہ ازیا ت ء چہ زیات حضور صلی اللہ علیہ وسلم ء مہربانیانی مرکز جوڑ بوان ء چہ دارین ء برکتاں و عطایاں کٹ جاہل بکنت۔ پیرو ء
اے موقع تحمل و تدبیر و خوش اخلاقی ء نازک تریں موقع بیت۔ مگر بہ چوشیں نازکین موقع ء سر اہم حضور صلی اللہ علیہ وسلم ء ثابت قدمی ہما داب ء غیر متزلزل
ثابت بوت کہ آئی ء امیت چہ سید الانبیاء صلی اللہ علیہ وسلم ء پاکیزہ سیرت ء دارگ بیت۔ واجہ ء عادت مبارکہ ات کہ چہ عصر ء پیر پکیں و ہر درستیں
ازواج ء گور ء شنگت۔ یک روپے حضرت زینب ء گور ء کیں زیات متہل بوت۔ معلوم بوت کہ آئی ء واجہ ء راہینگ پیش کنگت، آئی ء نوش کنگ ء
کیں دیرگوست، پدا دان باز روج ء مے معمول بوت۔ حضرت عائشہ ء حضرت حفصہ ء ہمشور بوان ء تہ بکنت کہ واجہ اودا بینگ ء نوش کنگ ترک بدنت۔
واجہ ء ترک دات و گوں حفصہ ء فرمائنت کہ من زینب ء گور ء بینگ وارنگت، مگر نوں سوگند دوران کہ پدا نہ وراں، و ہم لے خیال کناں کہ زینب ء اے
حال سر بہ بیت تو مفت ء دل ء تنگ بیت حفصہ ء را منع گت کہ اے حال ء کس مزانت۔ ہے دابیں یک قصہ نے ماریہ قبطیہ ء بابت ء (کہ آہم چہ واجہ
حرم ء ات کہ چیشی ء بطن ء صاحب زادہ ابراہیم تولد بوت) پیش آتک ماں آئی ء واجہ ازواج ء خاطر ء سوگند دوارت کہ ماریہ ء گور ء نہ رواں،
اے گت واجہ ء حضرت حفصہ ء دیا کت گت و تاکید کت گت کہ کسے ء دیا اے گپ ظاہر کنگ مہبت، حضرت حفصہ ء گوں خاموشی ء اے حال بی بی
عائشہ ء راسرکت و چوشی ہم گوشت کہ دگہ کس اے راز ء مزانت، حضور صلی اللہ علیہ وسلم ء اللہ تعالیٰ ء اے حال کتتر واجہ حفصہ ء را گوشت کہ تو
فلاں گت ء احوال بی بی عائشہ ء راسرکت، حالانکہ ترا منع کنگ بوتگت، آئی ء تعجب کناں محبت گت کہ ترا کتے سہی کت، شاید آئی ء خیال
عائشہ ء شنگت، حضور صلی اللہ علیہ وسلم ء فرمائنت نبیانی العلیہ الخیر۔ یعنی حق تعالیٰ ء من ء را معلوم دار کنگ۔ ہے داستانی
سلسلہ ء اے آیات نازل بوتنت وک حلال ء بہ دتی سراحرام کنگ ء مطلب ایش انت کہ اے چیز ء را عقیدہ حلال و مباح نراناں ء
عہد کنگت کہ آئندہ ایشرا استعمال نہ کناں۔ چو کنگ اگر کتام یک مصلحت صحیحہ ء بنا ء بہ بیت تو شرعاً جائز انت، مگر حضور صلی اللہ علیہ وسلم ء
برزوا بالائیں شان ء مناسب نہ ات پہ لھتیں ازواج ء دشنودی ء اے داب ء رسم و ہیل قائم بکنت کہ آئندہ ماں امت حق ء تنگی
پیدا کنگ ء موجب بہ بیت۔ ہمیش کا حق تعالیٰ ء منذبہ فرمائنت کہ گوں ازواج ء بے شک خوش اخلاقی کنگ ء ضرورت انت مگر داں اے
حد ء ضرورت نہ انت کہ بہ آیانی دوستی ء یک لالیں چیزے ء دتی سراحرام کناں ء زحمت کنگ بہ بیت ۵ کہ گناہ ء معاف کنت و چہ تہی
دست ء و بیچ گناہ ہے ہم نبوت، توگ ء ماں و تی درجہ ء یک خلاف اولے جبرے بوت۔ ۹ یعنی آماک ء چہ و تی علم و حکمت ء پشیمکی منابیں
احکام و ہدایات دیم و انگنت کہ چہ آیایں یکے ایش انت کہ اگر کتام شخصے نامناسب چیزے ء سراسوگند بوارت تو آکف ارہ ادا بکنت (کہ آئی
ذکر ماں سورہ مائدہ ء گوشتگ) و تی قسم ء بیچ بکنت۔ حضرت شاہ صاحب نے نوشتہ کنت « نوں ہر کس و تی مال ء بگوشیت کہ اے پر من
حرام انت تو زناں قسم بوت کفارہ ادا بکنت تو آرا کار مرز بکنت، ورگ بیت یا گد و بیچ یا بینگ۔

دل ساری عا مشہد و ماریہ قطبہ بر قصہ نشہ کت، ماں اے آیت و پیش داشت کہ بندہاں یک خبر و چہرہ دیگ توری ہر قدر کوشست بکننت۔ اللہ پاک وہد
 آراظا ہر کنگ بلوئیت تو خبر آخر خبر ہر بوت نہ کنت، ہم نبی صلی اللہ علیہ وسلم حسن معاشرت و جوان ہیل و عاداتانی چریشی و ثبوت دست کپیت کہ واجہ تب و برظلا
 کار و دانیانی رد اچید کر نومی و چشم پوشی و کار کپتنگ چونکا ہر بانی و در گذر کنان لہتے خبران و پشت گوش کتنگ چو بگوش کہ شکایت و موقع و سر اہم پورہ الزام نہ دانگتی
 ماں موضع لغت آن و ہست کہ ہتس گوشنت ہالوگی (ماریہ قطبہ) ہر موقوف کنگ و گپت و واجہ و گوں حفصہ و جت و گوشتی اے گپت و گوں کس و ممکن، و گوں اشی و
 دگیک گپتے ہم جتگتی، آئی ہر حضرت عائشہ کل خبران و گوشنت چیا کہ ماں ہر دوئیں خبراں ہر دوئینانی مطلب ات پدا چہ وحی و معلوم کنان واجہ و بی بی حفصہ و لوگی و خبر و
 الزام جت و دوئی گپت و ماں ذکر نیورت آدومی گپت

هَذَا قَالَ نَبَانِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ إِنَّ تَوْبًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ
 اے گوشتی من خبروات ہا ذات و کہ زانوگر و خبردار انت فل اگں شمار و دین تو بہ کن ان اللہ و نیک بگد اجتہیق
 صَعَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَطَهَّرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَ
 جلتگت شے دل۔ فل و اگں شمار و دین سر زوری کن ات بانی و سر اگد اب شک اللہ آئی و رفیق انت و
 جبریل و صالح المؤمنین و الملیکة بعد ذلك ظمیر
 جبیریل و نیک بختیں ایماندار۔ و فرشتہ چہرہ پد مددگار انت قل
 عَسَى رَبُّهُ أَنْ طَلَّقَكَ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ
 اگں طلاق بدنت پیغمبر شمار ہے و ہد، آئی و رب بہ عوض و دنت آئی و لوگی چہ شمار تریں
 مَسَلَّتْ مُؤْمِنَاتٌ قَنَّتْ ثَبَّتْ ثَبَّتْ لَسَلَّتْ ثَبَّتْ وَ
 فرمان برداریں یقین دار و کیں نماز و اوشتو کیں تو بہ کنو کیں عبادت گذاریں روچک و او کیں سانگ کتگیں و
 ابکارا ۱۰ یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
 سانگ نہ کتگیں و اے ایمان داراں! نگاہ داراں و نارا و دوتی لوگ مردمان چہ آسے کہ آئی و اشکر
 النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ
 مردم و سنگ انت و ہر آئی و سر اقر انت فرشتہ ہینا کیں، زبردستیں فل نافرمانی نہ کنت
 اللَّهُ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۱۰ یَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا
 اللہ ہر چیکہ حکمش بکنت و کنت ہر چیکہ امر کنگ بنت۔ فل اے ہاکاں کہ منکر بوئنت
 لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّا كُنَّا نَعْمَلُونَ ۱۰ یَا أَيُّهَا
 مرد چہ عذر و معذرت مکن ات، ایوگ ہما بد لہ و دیگ بنیت ہر چیکہ شمار عمل کنگ و اے
 الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ
 ایمان داراں! تو بہ کن ات اللہ و نیک و صاف دیں تو بہ و فل امیت انت کہ شے رب
 يَكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 بہ نکلینت چہ شمار شے بدیان و و داخل کنت شمارا ماں باغاں کہ نہ بنت آیانی چہرہ جو۔

چے ات؟ شاید ایش ات کہ تمی بد عا نشہ و بیت و زند
 خلیفہ بیت۔ الغیب عند اللہ، ہر چ خبر اللہ رسول
 ثابنت آئی و ہما چوں نراہیں، ہمیشہ کا ثابنت کہ بہ ضرورت
 و جبر تالان مہیت و تانکہ دگہ مردمان و اے جبر خراب
 ملکیت۔ اے مضمون خلافت و ماں نزوریں روایتاں
 اہنگ کہ آراٹھتے شیعہ عالماں ہم تسلیم کت۔ فل اے
 دیم گوری بہ عا نشہ و حفصہ و انت کہ اگں شمار تو بہ کن ات
 تو بہ شک تو بہ و موقع انت چیا کہ شے دل تجکیں راہ و
 کنزان و یک نیمگ و لیٹنگ انت ہمیشہ کا دیم ترے چہ
 اے داہیں بے اعتدالیاں پھینک گپت بہ بیت۔
 فل زوجیں و خانگی معاملات لہتے براں ابتداء باز
 معمولی و حقیر نظر کا بیت لیکن اگں واگ کیں شکل دیگ
 بہ بیت تو آخر کار مزین خطرناک و تباہ کنو کیں صورت
 اختیار کنت۔ خصوصاً اگں جنیں آدم گوں تمام نامداریں
 خاندانے و تعلق بداریت تو آرا طبعاً و توتی پت برات و
 خاندان و سر اہم مغروری بیت کنت ہمیشہ کا متنبہ
 فرمانیت کہ بچاریت کہ اگں شمار و تیناں اے داہیں سر و
 ساز پیش داراں کت تو یاد کن ات کہ چہ چوشیں
 کار و روایتاں پیغمبر و ہر ضرر نہ رسیت چیا اللہ و فرشتگاں
 و بختاوریں ایماندار ہر کس و رفیق و مددگار بہ بنت آئی
 دیماج انسانی تدبیر کار گروت نہ کنت، البت شمار انقصان
 رسک احتمال بہت انت (تنبیہ) لہتے سلف و ماں صالح
 المؤمنین و تفسیر ابو بکر و عمر و نام گتنگ۔ شاید چہ عا نشہ
 و حفصہ مناسب بہ بیت۔ واللہ اعلم۔ فل یعنی اے و سر و
 ماں دل و بیاریت کہ آخر مرد و لوگ بانگانی حاجت کپیت
 و چہ ہا شتریں جنیں آدم کجا انت ہمیشہ کا حتمائے کتگیں خبراں
 برداشت کنگ بنت۔ یاد بداراں! اللہ و اہیت تو چہ شمار
 شتریں بیبیاں بہ و توتی نبی و پیدا بکنت بہ آئی و گور و چہرہ کی
 نیست (تنبیہ) ثببات (جنوزمانی) ذکر شاید ہمیشہ کا کت
 چہ لہتے حیثیت و انسان آیاں بہ بارہ و سر اتر جج دنت
 و ہر مسلمان و سر لازم انت کہ گوں و تادوتی لوگ مرما
 ہم بہ دین و راہ و سر اہم بیاریت۔ سر پد کتاں و ترس
 پیش داراں و چہ و دوز و اھی، چہ لک و کت و ہر اب
 بہ بیت دین دار جو کنگ کوشست و بکنت۔ بہ اشی ہم
 اگں آبرستیں راہ و سر امیا بیت تو آیانی و توتی کم بختی انت،

اے شخص بے حضور انت و قودھا الناس و الحجارة و تفسیر ماں جزر القہ و شروع و گوتنگ۔ و یعنی گنہگارانی سر اہم دوران آیایں بل نہینت نہ چہ آیانی زبردستیں
 گرفت و کتام کسے آزاد ہوان و بخت کت کنت و یعنی نہ حکم خداوندی و برخلا کنت نہ آئی چکانی پورہ کنگ و برداستی و کابلی کنت و چہ حکم و سر اعل کنگ عا جز و بیوس انت
 و یعنی قیامت و ریح و ہر ہنم و عذاب و بیابیت آعت و گوں منکران کوشنگ بیت کہ نمون عذراں و بیامیاریت مروجی حج نمون گردات نہ کنت بلکہ شمار ہر چہ کتنگ آئی و سر جیں سزا برداشت کنگ
 روح انت، چہ شے جانب کسے و سر اظلم و زور کی نیست اے شے و توتی اعمال انت کہ شمارا عذاب و صورت و نظر کا بیت و فل و صا دل و تو بہ ایش انت کہ بہ ماں دل و آگناہ و خیال
 مسیت۔ اگں تو بہ و بعد پدا ہانا ہو دگیں خیالان ماں دل و جاگ کت گد اہنچو زبان کہ ماں تو بہ و چیزے کی پشت کپتگ و گناہ و ہن طال چہ دل و در نہ کپتگ رزقنا اللہ منها
 حظاً وافر بفضلہ، و عونہ و هو علی کل شئی و قدیر۔ ۱۲

مزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ

ہمارے وہ نور ہے کہ ذلیل نہ کنت اللہ نبی کو ہمارے نور سے اور ان کے نور سے بھی آسانی

أَيْدِيهِمْ وَيَأْتِيَانَهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورًا وَاعْفِرْ لَنَا

دیں اور آسانی راستی نیک سے کہ گوشت اے سے رب تمام کہن پہ مائے نور وہ بخش مارا

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ

بے شک تو ہر چیز سے قدرت دار ہے کہ آئی نبی جنگ بکن گوں کافراں و گوں منافقاں

وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيدَ ۝ وَاللَّهُ مَثَلًا

و ترند بیٹے آسانی سرا کہ و مندر جاہ آسانی دوزخ انت بدیں جہنم سے سو بوتنت وہ بیانیکت اللہ ایک مثلے

لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَانِ وَامْرَأَتَانِ لَوْ طَا كَانَتَا مَحْتَبَدَيْنِ مِنْ

پہ کافراں جن نوح و دجن لوط سے ماں لوگ سے انت ہر دو میں دو نیکیں بندگانی چہ

عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتْهُمَا فَلَمَّ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ

میں نیکیں بندگاں گدا آہر دو میں خیاکت بہ آد میں بندگاں گدا کار دنیا کنت آسانی چہ خدا دست بچ ہی حکم

ادْخُلَا التَّارِمَةَ الدَّخِيلِينَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا

بوت کہ داخل بیتت ماں دوزخ و گوں ایڈر داخل ہیوں، و ہیڈول و بیانیکت اللہ ایک مثلے پہ ایماں داراں،

امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي

لوگی فرعون سے کہ وہ بد بیک گوشتی اے منی رب اد بکن پہن وتی گوڑیک لوگے ماں جنت سے کہ و ہر تگار

مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَرْيَمَ ابْنَتِ

بکن من چہ فرعون و فرعون سے کاراں و دستگار بکن من چہ دست سے ہا قوم سے کہ ظالم کنت و مریم دختر

عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ

عمران سے کہ آئی نگاہ داشت وتی شہ گاہ سے کہ گدا ماہب کت ماں آئی چہ وتی روح سے فلا و باور داشتی

بِكَلِمَاتٍ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِذْ قَالَتْ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَاتٍ ۝

وتی رب سے حبران سے و آئی سے کتا بان سے دست ات آچہ عبادت کنو کاں

مازل

فل یعنی نبی سے گپ سے و بل اللہ پاک آئی سے ہر اہاں ہم ذلیل نہ کنت بلکہیں گوں من اکر ام و اعزاز و فضل و شرف سے برز و بالائیں در جہاں سکنت۔ فل اشی و بیان ماں سورہ جدید سے گوشت فل یعنی منے روشنی سے داں آخر سے قائم بردار، اشی سے کور اسک ممکن چوشت کہ در بابت سے منافقاں ماں سورہ حدید سے بیان بوت کہ اشی روشنی مریت و ناں تہار و کی سے اوشتوک بنت مفسراں عموما سے نبشتہ کنگ لیکن حضرت شاہ صاحب سے اشم لنا شور نا سے مراد سے بیان کنان، نبشتہ کنت، کہ روشنی ایمان سے ماں دل سے انت چہ دل سے گیش بہ بیت تو ماں تمام بدن سے پدماں گوشت و پوست سے (جاگہ کنت)۔ فل و اجہ نبی سے خلق و مزین ہیل سے عادت داں ہما جد سے زیات انتت کہ اللہ تعالیٰ سے در گراں سے فرمائیت نخل بکن ات و واجہ سے فرمائیت کہ ترندی بکن۔ فل ساری سے مؤمنانی ہنکیں شون و انتت آسانی بالمقابل کافرو

منافقانی لوگ شون دات۔ فل یعنی حضرت نوح و حضرت لوط چونیں نیکیں بندہ انتت مگر ماں ہر دو میں آسانی لوگ آسانی لوگ بان کاں منافق انتت سطر سے گوں آسانی تعلق ہست ات لیکن گوں دل سے گوں کافراں ہمشور انتت گدا سے بوت سے جو عام دوزخیاں سے اشان ہم اللہ تعالیٰ سے ماں دوزخ سے تبدیل کت دات پیغمبری زوجیت سے بندگی سے ہم سے خداوندی عذاب سے اشان سے سنگار نہ کت اشی سے برکس فرعون سے لوگی حضرت آسیہ بنت مزاحم بچا تیر سے ایماندار، کاملیں ملی و آئی سے شوہر خدا سے درستان ستریں باغی سے۔ آئی کیوں لوگی سے وتی لوگ واجہ سے چہ خدا سے عذاب سے آزاد کت نہ کنت نہ ماں لوگ واجہ سے ناشری و بغاوت سے جرم سے لوگی سے چیز سے تاواں سے بوت۔

حضرت شاہ صاحب سے نبشتہ کنت «یعنی وتی ایمان سے صحیح بکن ات، نہ لوگ واجہ سے سنگار کنت و نہ لوگ بانگ اے (قانون عام سے سنور سے) در ستانی گوشاں جنگ۔ اے وہم کنگ مسبت کہ (معاذ اللہ) حضرت سے بیبیانی بار و گوشت بگ پرایاں تو ہا گوشت بنگ (کہ آ ماں سورہ نور سے انت)۔ اکتبت للظالمین و ان بالفرض مجال چو شید ہم کنگ بیت تو امراة فرعون سے مثال سے

کئی سرا چہاں کن ات لاجول و لا قوۃ الا باللہ سے یعنی وتی قرب و نزکی عنایت بکن ماں بہشت سے پین یک مکان سے جوڑ بکن۔ فل یعنی من سے چہ فرعون سے جنگ ازات بکن و چرائی سے ظلم من سے برکس۔ حضرت موسیٰ سے آئی سے و رو دیننگ ات و آئی سے مدد گارات گوشتت کہ و ہد سے فرعون سے اے احوال معلوم بوت تو آسانی و ایماں سے ماں دو میں دستانی دل سے منج جان سے ہماک داب سے عذاب و انتت۔ ماں اے جاوڑ سے چہ اللہ پاک سے جانب سے آرزو اجنت سے محل پیشدارگ بوت کت کہ چرائی سے گڈ سے تمام سکیاں آساں بوت کنتت،

آخر فرعون سے آئی سے سیاست قتل کنا نیت و جہاں شہادت نوش کنان حقیقی خدا بند سے گور سے سر بوت۔ ماں صحیح حدیث سے نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم سے آئی سے کامل بوگ سے اعلان فرمائیت و گوں حضرت مریم سے آئی سے ذکر فرمائیت۔ ہزارانی ہزار رحمت سے بنت آپاکیں روح سے سرا۔ فل یعنی چہ حلال و حرام کل سے خطا فرمائیت۔ فل یعنی فرشتہ سے ذریعہ سے یک سے مہت کنا نیت حضرت جبریل سے، ماجیک سے مہت کت کہ چرائی سے برکت سے ماں لاپ سے محل قرار گیت و حضرت مسیح علیہ السلام سے بد بوت۔

(تنبیہ) نفع سے نسبت سے وتی نیک سے پیش کت کہ حقیقی فاعل اور مؤثر علی الاطلاق ہماں وت انت۔ آخر ماں ہر جنین سے رحم سے ہر چہ کہ اڈ بیت آئی سے اڈ کنوں بغیر چائی سے و دگ سے انت۔ لہنے محققاں ادا فرج سے معنی پہ جگ سے چاک سے دیگ سے رنگ گدا اے داب سے اخصنت فرجھا سے معنی چوشت بیت کہ کس سے دست سے داں وتی جگ سے سر بوگ سے ہنشت، و اے من سر جہیں اشار سے آئی سے عفت پاکد امی سے چوشت ماں سے گفتگو سے گوشتت کہ فلاں لی بی من پاک دامن سے۔ و ماں عرب سے گوشتت بیت نقی الجیب طاہرا الذیل چرائی سے پاکد امی مراد انت، گدا دامن سے لادز انت اے حساب سے ماں مفتحنا فیہ سے ضمیر سے لفظ سے فرج سے نیک سے آئی سے لغوی معنی سے اعتبار سے راجع سے بیت و اللہ اعلم بالصواب۔

فل رب سے خبراں سے ہما نیت کہ آچہ فرشتگانے زبان سے ماں آل عمران سے بیان بوتنت و اذ قالت الملكة لیرکم ان الله اصطفك و طهرک الخ سے و چہ کتا بان عام آسمانی کتا مراد گرگ سے بنت تخصیص سے حاجت نیست و لا یعنی چو کا ملیں مرداں بندگی و اطاعت سے سر اثابت قدم ات، یا چو بگوش کہ اے نبی سے چہ قانتین سے خدا ن از ات سے ۱۲

نذير ﴿١﴾ قالوا بلى قد جاءنا نذيرُهُ فكلدنا وقلنا ما نزل الله من

شيء إن أنتم إلا في ضلل كبير ﴿٢﴾ وقالوا لو كنا نسمع أو نعقل ما

كنا في أصح السعير ﴿٣﴾ فاعترفوا بذنبهم فسحقا لأصحاب السعير ﴿٤﴾

ان الذين يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة وأجر كبير ﴿٥﴾

ان الذين يوقوا الصبر على العذاب انهم مرسلون ﴿٦﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٧﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٨﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٩﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١٠﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١١﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١٢﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١٣﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١٤﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١٥﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١٦﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١٧﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١٨﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿١٩﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢٠﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢١﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢٢﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢٣﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢٤﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢٥﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢٦﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢٧﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢٨﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٢٩﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣٠﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣١﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣٢﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣٣﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣٤﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣٥﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣٦﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣٧﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣٨﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٣٩﴾

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات انهم هم المفلحون ﴿٤٠﴾

فل اے جست کنگ پہ زیادہیں ذلیل و رسوا کنگ بہ بیت یعنی شاکر ماں اے مصیبت و گرفتار بوتکی، زانا کسے شمارا ڈاہ نہ دانگ ات دن شمارا ترسیننگ ات کہ چاے کشک و مروات واگن نہ بچک و ماں دوزخ و کپ ات کہ اودا چوشیں چوشیں عذاب انت۔ فل یعنی شہرت بوان و رگوں افسوس و پشیمانی و جواب دنت کہ بے شک ترسینوک آتکنتت مگر ما آبان جبران و نہ اشکت، برابر ما آبان و دروغ بندگوشنت کہ شما کل غلطیں جبر کنگائے، نہ اللہ شمارا دیم دات دن شے سرا وحی نازل کت بلکیں شما چہ عقل و فہم و راہ و راہ رد کپان و ماں مزین گراہی و گرفتار ات۔ فل یعنی چے معلوم ات کہ اے ترسینوک حق گو شوک ثابت بنت اگن ما اودکی تمام یک نامح و کپ گوش بداشتیں یا چہ عقل و کارگران و

معاملہ و حقیقت برانٹیں تو مروچی ماں دوزخیانی ٹولی و پرچاشامل ہونٹیں۔ و ترا طعن دیگ و موہ چونکا دست بکپتیں۔ فل یعنی وت من اتش کہ بے شک ما

گنہ گاریں، مفت ناحی و ما، ماں دوزخ و چکل دیگ نہ بولگائیں لیکن چہ اے ناوقتیں اقرار و اعتراف و حج سینت حاصل و بیت، ارشاد بیت، فسحقا لأصحاب السعیر

السعیر (نوں گار بیانتنت دوزخیان) پہ آبان ماں حواری رحمت و حج جاگ نہ بیت۔ وھ یعنی اللہ رگوں جہاں ندلیت مگر آئی و والی و صفائی سرا کامل یقین دارین، و چہ آئی و عظمت و جلال و شہینگ و لرزیں و آئی و عذاب و

ماں دل دیاران جان و رھیت۔ یا بالغیب و مطلب چوش انت کہ چہ مردمانی مچی و جدا بوان و ماں خلوت و عزت و وتے رب و یاد کنان و پہ لرزوترس و بنت۔ فل یعنی اگن چے شما آئی و دیست نہ کن ات مگر آشمارا گندیت، و شے ہر یک ظاہریں و چیریں جہماں خلوت و یا جلوت و کل و زانت

بلکیں ماں دلان و سینگان و ہر قدر خیالات گوزنت چہ آبان ہم سر پدانت بغرض آچہ شما غائب انت بلے شما چہ آئی و غائب بوت نہ کن ات۔ فل یعنی شے و شے افعال و اقوال ہر چیز و خالق و مختار ہاوت انت و خالق و مختار ہر چیز یک پیدا بخت ضروری انت کہ آئی و سر جہیں علم آئی و حاصل بہ بیت، واگن نہ پیدا کنگ ممکن نہ زانت، گڈا چون بوت کنت کہ ہر کس و پیدا کنت ہماوتی مزانت۔ وھ یعنی زمین شے دیمچو نکائی پست و ذلیل و مستخر و فرمان و ٹوک و کنت، سرچے کہ بلوٹے ماں آئی و نصرف کن ات۔ تو بایدانت کہ

آئی (زمین) و آئی و کوہانی سرانرتاب کن ات و روزی حاصل کن ات۔ مگر ایسکی یاد بدارت کہ ہر کس و روزی دانگ ہمانی طرف و پدا و ترہم کنگی انت۔ و پسیرو انعامات یاد دیا سیننت نول قہر و انتقام و شان و جلال یاد دیا بینان و ترسیننگ مقصود انت۔ یعنی زمین بیشک پہ شہیلی مسخر کنگ، بوت مگر یاد دارگ بہ بیت کہ اشی و سرا حکومت ہما آسمان و واجر میگذت آ اگن بلوٹیت تو شمارا ماں زمین و ابرہ بکینیت، آ

ساعت و زمین چہ زلزلہ و لرزگ و لگیٹ و شما ماں ہماں ٹوک و ابر روان بے ات۔ لہذا یہ مردم و جائزہ انت کہ چہ مالک و مختار و بے ترس بوان ناشری کاران گلاٹیش

بہ بیت و بہ آئی و جہلت دیگ و رد مغروری بکنت۔ فل یعنی بے شک زمین و سرانرتاب کن ات و روزی حاصل کن ات لیکن چہ وتی رب و شمشوش کار مہبت۔ واگن نہ آہ اشی و قدرت داروک انت کہ شے سرا طوفانی گواتے دیم بدنٹ یا سنگانی ہو رے بکو اربنت، گڈا شما چے کت کن ات اے تمابیں نگ و ناچ درک و دور ہمدانشت کینت۔ فل یعنی چہ ہر بیس عذاب و ترسیننگ بوتنگت آچو نکاتاہ کنوک و خطرناک انت۔ فل یعنی گوں «عاد» و «ثمود» وغیرہ و ہر جہ معاملہ بے بونکت چہ آئی و عبرت حاصل کن ات۔ بچارت اہر آبان حمر کنان ما اشکار کنگت، تو انکار ماں چو نہیں عذاب و صورت و نافرمانت و دجما آنک۔ ۱۲

چہ بدنت شماوتی خبران یا ظاہر کن ات، بے شک آرا لوگ انت سینگ و رازان و فل آبان زانت

کسے کہ پیدا کنتی۔ وھما انت باریک بین و آہماذات انت کہ کنتی پہ شما زمین

جھل گڈا ترنوتاب کن ات آئی و کوپگان سرا و روات چہ آئی روزی و وہما کتیمک انت چت بیگ و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

آیا امین بوتنگے شما چہ ہماکس و ماں آسمان و انت ایسکے ابرہ بکینیت شمارا ماں زمین و گڈا ناگہاں زمین لرزیت و

Decorative frame containing the main text of the Surah Al-Mulk in Urdu script. The text is arranged in horizontal lines within a rectangular border. The page number 859 and the name of the Surah 'Al-Mulk' are visible at the top of the frame. The text includes verses 1 through 30, with some verses being repeated. The text is written in a clear, legible Urdu script.

منزل

بہ بیت و بہ آئی و جہلت دیگ و رد مغروری بکنت۔ فل یعنی بے شک زمین و سرانرتاب کن ات و روزی حاصل کن ات لیکن چہ وتی رب و شمشوش کار مہبت۔ واگن نہ آہ اشی و قدرت داروک انت کہ شے سرا طوفانی گواتے دیم بدنٹ یا سنگانی ہو رے بکو اربنت، گڈا شما چے کت کن ات اے تمابیں نگ و ناچ درک و دور ہمدانشت کینت۔ فل یعنی چہ ہر بیس عذاب و ترسیننگ بوتنگت آچو نکاتاہ کنوک و خطرناک انت۔ فل یعنی گوں «عاد» و «ثمود» وغیرہ و ہر جہ معاملہ بے بونکت چہ آئی و عبرت حاصل کن ات۔ بچارت اہر آبان حمر کنان ما اشکار کنگت، تو انکار ماں چو نہیں عذاب و صورت و نافرمانت و دجما آنک۔ ۱۲

ول پیش آسمان وزمین و ذکر بخت، ادا در میان چیزانی ذکر انت یعنی خدا و قدرت و بجا رت، مرغان زمین و آسمان و در میان و برے بانزلان و نزلان و چو نکائی و بال کنان انت و با وجود اشئی و کہ جسمش ثقیل و مرکز و نیگ و مائل بوگ و جمل و نہ کینت نزل زمین و قوت جاذبہ اے خورد کیں مرغ و بہ و قی طرف کشیت، و تگوش ات کہ ابید چر حمان و کئی دست انت کہ اے مرغ و ماں فضاء قائم بداریت بیشک رحمان و چہ و قی رحمت و حکمت و آیانی ساخت و ہمے داب و جوط کت و ماں آئی و ہما قوت جاگہ دات کہ چہ آئی و درعیہ و آبی تکلف مال گوات و چند ہا وقت و نا داشت کت بکنت ہماوت ہمک چیز و استعداد و زانت و تمام مخلوق ماں و قی نگاہ و چرگ و داریت۔ شاید چہ مرغانی مثال و بیان کنگ و ادا آئیگ و ہم اشارہ بوت کہ اللہ چہ آسمان و عذاب دیم دیگ و سراقا در انت و کافران چہ و قی کفر و شرارت و آئی و مستحق ہم ہست انت لیکن

ہما داب و رحمان و رحمتان مرغان و ماں گوات و جلتگ عذاب ہم چہ ہمانی و رحمت و جلتگ بوتگ۔
 و یعنی منکر ماں سلکین فریب و کینتگت اگں چوش
 فہمت کہ آیانی باطلین معبودانی و دت گڑیں خدایانی
 فوج آیانی و چہ اللہ عذاب و آیو کیں مصیبت و
 رکینت۔ شربران ات! چہ رحمان و ذنار اسندان
 کس بہ مدد و سزہ بیت۔ و یعنی اللہ اگں روزی و
 ازبان و بند بکنت تو کئی طاقت انت کہ یہ شمیکگی
 روزی و دروازگ و پیچ بکنت۔ و یعنی ماں دل و
 اے مردم ہم زانت کہ چہ اللہ و گستا بان و نہ کس
 نقصان و داشت کت و نہ نفع سرکت کنت مگر
 تیوگ و ناشری و سرکش انت کہ توحید و اسلام و طرف و
 آیانی و سٹ کنت۔ و یعنی ظاہری کامیابی و
 راہ و بران و ہما داں اصلی مقصد و سربیت کہ آہ
 چکیں راہ و سراج مردمان نچک بان و گام بکنت
 ہر کس بہ چپ و چو ہیں راہ و سراجیکا دیم پھر بان و
 بروت کئی اُمیت کشیت کہ آہ و قی منزل و
 سربیت۔ اے مثال در بابت و یک موحد و یک
 مشرک و بوت ماں محشر و ہم ماں ہر و بینانی رفتار و
 ہے دابیں فرق و تفاوت بیت۔ و یعنی اللہ بہ
 اشکنگ و گوش، یہ گندگ و چم و یہ زانگ و دل
 دانگنت کہ آئی و حق و قبول دار بان و اے
 قوتان و براستیں رھند و کار بگپنیں و بہ ہمانی
 فرمان برداری و اطاعت اُستان خرچ ہونیندنت
 مگر اے دابیں شکر گر و کیں بندہ باز کم انت کافران
 بجا رت کہ اے نعمتانی حق اش چون ادا کت؟
 ہمانی و دانگیں قوتان و بہ ہمانی و مقابلہ و کار مرز اش
 کنت۔ و یعنی ابتداء ہم چہ ہمانی و بوت انتہا
 ہم بہ ہمانی سربیت، چہ ہمود آتکنتیں ہموداروگی
 انت۔ باید ات کہ چہ آئی و یک دمانے غافل ہونینیں و
 ہر و ہدا آئی و فکر بداشتیں کہ مالک و روبرو و گول
 حشکیں دست مرویں مگر اے دابیں بندہ باز کم انت
 و یعنی کدی سچ کنگ بیس و قیامت کدی کیت
 آرزوت بیار ات۔ و یعنی من وقت و تعیین و کت
 کنناں، اشئی و علم فقط اللہ حاصل انت البت ہر چیزیکہ

الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝۱۰۱ اَمَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جَدُّكُمْ
 چہ رحمن و بے شک آہر چیز و گندوک رانت ق آیائے انت آکس کہ آفوج انت بہ شتا
 يَنْصُرْكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكُفْرَ الْاِثْمُ الْاِثْمُ الْاِثْمُ
 مدد بکنت شے ابید چہ رحمنے و نہ بینت کافر مگر ماں فریب و ق آیائے انت
 هَذَا الَّذِي يَرْزُقْكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقًا بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝۱۰۲
 اذات کہ روزی بدت شمارا اگں بند بکنت خدا شے روزی ق بلکیں حکم تراہک انت ماں سرکش و نفرت و
 اَمِنْ يَمِشِي مُكِبًا عَلٰى وِجْهِهِ اَهْدٰى اَمِنْ يَمِشِي سَوِيًّا عَلٰى
 آیائے کہ پروت دیم بہ چیر، آچکیں راہ و سرائت، یا ہما کہ بروت راست کائی چکیں
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۱۰۳ قُلْ هُوَ الَّذِي اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَ
 راہ و سراق اذات ہمانت کہ پیداک کن شمارا و اڈی کت بہ شتا گوش و
 الْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيْلًا فَاتَشْكُرُوْنَ ۝۱۰۴ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَاَكُمْ
 چشم و ذل شمارا کم حق جاہ یاروک ات و تو بگوش آہما ذات انت کہ شنکی گت شمارا
 فِي الْاَرْضِ وَالْيَدِ تَحْشُرُوْنَ ۝۱۰۵ وَيَقُولُوْنَ مَتٰى هَذَا الْوَعْدُ اِنْ
 ماں سر زمین و دہمانی و نیگ و شمارا کنگ بیت و گوشت کدی انت اے وعدہ اگں
 كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۱۰۶ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنْزَلْنٰهُ يُرْمِيْنَ
 شمارا سن گوشوک ات و تو بگوش ایوک و خبر اللہ و گور و انت و من نص تر سبب کان سر ظاہریں و
 فَلَمَّا رَاُوْهُ زَلْفَةً سَيِّئَةً وَّجُوْهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقِيْلَ هَذَا الَّذِي
 گداہد گندت آورده کہ کرا رسان انت سل ترت دیم کافران، و گوشک بیت کہ اے ہمانت کہ
 كُنْتُمْ بِهٖ تَدْعُوْنَ ۝۱۰۷ قُلْ اَرَايْتُمْ اِنْ اَهْلَكْنِي اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِيَ
 شتا اشئی و لوٹک ات ق تو بگوش آیادین شمارا اگں ہلاک بکنت منارا خدا و منی ہما ہاں
 اَوْ رَحْمَنَا فَمِنْ يَّجِدُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ
 یا کہ یہ مارجم بکنت، گدا آئیے انت کہ پناہ بدت کافران چہ در دنیا کیں عذاب و ق تو بگوش ہمارا جن انت

منزل

یقیناً ابوک انت چہ آئی و آگاہ کنگ و چہ پیمان کیں مستقبل و ترسینگ و منی سراقض ات و من آفرض و تمام کت۔ و یعنی ہنوں یہ قیامت تبکی مزین جاگ و صلوات
 کنگا انت لے و ہدے کہ ہما وعدہ و ساعت نزدیک بکیت تو مزین سرکشانی دیم و رنگ ترتیت و گنوی اش گربیت۔ و کافران واہگ ہمیش ات کہ واجہ زوت چہ دنیا و
 بلذت تا کہ آئی و قصہ بلاس بہ بیت، (العباد باللہ) آئی و پستہ دات کہ بند و خبر و بہ شے گمان و روء و من و منی ہما ہاں ماں دنیا و کل ہلاک کنگ بہ بیس یا منے عقیدہ و
 روء و منا و منی رفیقان اللہ تعالیٰ چہ و قی رحمت و کامیاب و ہما راد بکنت ماں اے ہر دو میں حالناں ہرچ حالتے ہم بہ بیت مگر شمارا چہ اشئی و چے فائدہ دست کبیت،
 منے انجام ماں دنیا و نوری ہرچے بہ بیت بہر حال ماں آخرت و ہما بہتری انت کہ ما بہ ہمانی و راہ و جہد و گوشت کنگا میں، بلے شتا و قی بارہ و فکر کین ات کہ اے کفر

دوسری ہرچ درد ناکیں عذاب کے آئی، شمار کئے رستگار کنت، مئے غم، درگ، یلہ بکن ات، وتی منکر، بکن ات، چیا کہ کافر
 ہج داب، چہ خدار، عذاب، رستگار بوت نہ کنت ۱۲۔

ہمے صفحہ، فوائد، ف یعنی دھدے مئے ایمان بہ ہمانی، ذات، سرائت تو ایمان، برکت، نجات مئے یقینی انت ویدا وھدے ماہ راستیں
 رہبند، بہ ہمانی، سراجہ و سہم کیں تو ماں مقصداں کامیاں یقینی انت۔ «وَمَنْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ» شما چہ اے
 ہر دو عیناں زہرات نہ شما ایمان دار ات و نہ توکل، گڈا باریں شما چونکے بے نکر ات ۳۔ ف یعنی ما چونکے شے گمان انت یا شما چونکے مئے عقیدہ انت۔ ف یعنی زندگی
 و بلاکت، کل از باب ہما اللہ پاک، قبضہ، انت۔

یہیں آپ، بچاری ات کہ چہ آئی ذریعہ، ہک چیز، زندمانی
 قائم انت۔ اگن بند، خبر، اچھگائی و چاتانی آپ حُشک
 بترنت و آپ زیر زمین، بروت چونکے زیات ماں گرامگ
 موسم، گندگ بیت، تو کئے قدرت داریت کہ چومر وارو،
 صافیں آپ، ایگر زیاتیں مقدار، رتیاں بکنت کہ آپ
 شے زندمانی و بقا، بس بہ بیت لہذا یک مؤمن متوکل،
 ہما خلق الکل مالک علی الاطلاق، ذات، سراجہ و سہ
 دارگ لو طبت۔ چہ ہمارے خبر، ہم سر پد ہو کہ وھدے
 ہدایت، تمام چنگ حُشک بوتنت او ہدے ہدایت و
 معرفت، حُشک نہ ہو کیں چنگ ماں محمد صلی اللہ علیہ وسلم
 صورت، جاری کنگ ہم ہما مطلق رحمان، کار بوت کنت
 کہ آئی، چہ دتی فضل و مہربانی، تمام جاندارانی ظاہری
 و باطنی زندگی، از باب پیدا کنگت۔ اگن بفرض محال اے
 چنگ حُشک بہ بیت چونکے بے بخالی دل، و ایک انت تو
 ہما کس کئے انت کہ آپہ مخلوق، اے دابیں پاک و صافیں
 چکنتیں آپ پیدا کنت بکنت تمت سورۃ الملک و اللہ الملک
 فک مکہ، مشرکان و اجہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم (العباد اللہ)
 دیوانہ (گنوک)، گوستگت۔ یکے، گوستگت کہ شیطان،
 اثرات کہ ایکبارگی چہ تمام قوم، دتار اسندان، اے
 دابیں گپ جنت کہ اشان، کسے ہم قبول کت نہ کنت۔ حق
 تعالیٰ، اے روی خیال، رد کنان، واجہ نبی، انلا
 دات۔ یعنی ہر کس، سراجہ پاک، اے ہمیں فضل و انعام
 بہ سنت کہ ہر یک چم چمے آیان، چہ عوت گندین و مشاہدہ
 کنت، مثلاً اعلا میں درجہ، فصاحت و حکمت و دانائی،
 گتاں ماں مخالف و موافق، دل، اے ڈوہیں قوی تاثیر
 و اے دابیں بلند و پاکیزہ ہیل و عادات، آیا آرا دیوانہ
 گوستگ وتی دیوانگی، دلیل نہ انت۔ بیشک ماں دنیا،
 دیوانہ باز بوتگت و چکر مزین شانیں مصلحین (اصلاح کنوک)
 گوستگت کہ آیان، اول اول سراقوم، گنوک گوستگت، مگر قلم،
 نازکی معلومات، ہر جہ انبارے ماں و زقانی لاپان، جمع
 کنگ، آ اعلان کنان، جو گواہی دنت کہ واقعہ، ماں
 گنوکاں ویدا اے دابیں دیوانہ گوستگوتی حالات، چکر
 زمین و آسمان، فرق و تفاوت، انت، مروجی واجہ نبی،
 (العباد اللہ) گوں مجنون، لقب، زیاد کنگ بالکل ہما
 رنگ داریت کہ ماں آ رنگ، دنیا، تمام جلیل القدر

امْتَابِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا قَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ①
 مآ آئی، سراجہ ایمان آوزت تو مآ آئی، سراجہ توکل ات گڈا زوت زان ات شما کئے انت ماں گرامی، ظاہرین
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ②
 تو گوش آیا دیت شما اگن صبح، بہ بیت شہ آپ حُشک گڈا کئے کاریت شے گڈا آپ، صافیں
 سُوْرَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ نَزَلَتْ فِي شَهْرِ رَجَبٍ مِنْ أَسْفَلِ الْمَكَّةِ
 سورة قلم ماں مکہ، نازل بوت ایسی، تہا بیجاہ و دو آیت و دو رکوع انت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کناں گوں خدار، نام، ہما کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحم کونگے
 ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ① مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ② وَإِنَّ
 قسم انت قلم، و ہر چیکہ نویست، تونے چہ وتی رب، مہربانی، گنوک، و بے شک
 لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَهْمُونٍ ③ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ④ فَسَتُبْصِرُ
 پتو البت مزدانت بے حساب، و بے شک تونے بہر اہیل عاداتاں مزین شانیں و گڈا انوں تو ہں گتے
 وَيُبْصِرُونَ ⑤ يَا أَيُّهَا الْمُبْتَلُونَ ⑥ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
 وایان ہں گدیت کہ چہ شما کتام کس گنوکت و بے شک تھی رب، آشر ترزانت کئے رد کبت
 عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ⑦ فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِبِينَ ⑧ وَدُّوا
 چہ آئی، راہ، و آشر ترزانت نکلیں راہ، روکان، و گڈا تو خبر، مزدور دروغ بند کنوکانی، آیا دوست
 لَوْ تَدْرَهُنَّ فَيُدْهِنُونَ ⑨ وَلَا تَطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ⑩ هَازِمٌ مِّثْلَ
 دارنت تو ہر بی پیش بیا آہں بہ نرئی پیش کنت، و نہ تو خبر، ہر ہر یک سوگند و روک بے قدر، و گڈا گنوک
 بَنِيهِمْ ⑪ مَتَاعٌ لِلْخَيْرِ مَعْتَدٍ ⑫ عَتُلْ بَعْدَ ذَلِكَ زَيْمٌ ⑬ إِنْ كَانَ
 چغلی گنوک، بخلی گنوک بہ مال، چہ حد، گڈا گنوک، گناہ گار، نہریش ویم، نہرچہ آیان بداصل، ہں وک پشاک کہ بہت انت
 ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ⑭ إِذْ اتُّتِلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَالْوَاقِعِينَ ⑮
 مال و چکانی خدائے و ہدیہ وانگ بہ بیت آئی، سراجہ آیتاں گوستگت کہ قصہ انت پیشی مردمانی قلا

منزل

و اول العزم اصلاح کنوکاں، ہر زمانہ، ناشران، و کم عقلاں، زیاد کنگ، لیکن ہر دابے، نتانخ، سے اصلاح کنوکانی اعلا میں کارانی سراجہ و دوام، محکمیں مہر
 نشان پشت گیتگت و ہما مجنون گوستگوتی نام و نشان، باقی نہشت۔ قریب انت کہ قلم و چہ آئی، ذریعہ، بنشتہ کنگیں تخیران چہ واجہ، ذکر خیر، و واجہ، بے میں
 کارنا میان علوم و معارف، بہ مدامبگی روشن دارنت و واجہ، دیوانہ ستون دیوانہ وجود، چہ ہستیں دنیا، ویم، چہ غلطیں حرف، بے نام و نشان بنت۔ یک
 و تھے کبت و ہدیہ کل دنیا واجہ، حکمت و دانائی، استادنت و واجہ، کامل ترین انسان بوگ، بہ یک اجماعی عقیدہ، ڈول، قبول داریت۔ شہ خداوند قدوس
 ہر کس، فضیلت و برتری، چہ بنے و بیج، وتی نورانی قلم، لوح محفوظ، سختی، سراجہ نقش کنت کئی طاقت انت کہ ایوک، مجنون و گنوک گوشان، آئی، یک

شوشہ ہے، بے گواہ کت بکنت ہر کے اے دابیں خیال بدایت آوت مزین گنوک یا جاہلے۔

۱۱ یعنی تیں نبی غم مور، بہ آیانی دیوانہ گوشگ، تہی اجر و ثواب گیش بیت و بے حد و بے حساب فیض و ہدایت بنی نوع انسان، چہ تہی ذات، سر لوگی انت۔
آئی، بے انتہا اجر و ثواب شمارا یقیناً دیگر بیت آیا کہے، دیوانہ و گنوکانی اے دابیں محکمیں و شانداریں مستقبل دینگ، یا کتام مجنوںے، منصوبہ اے رنگ، کامیاب
بوتگ، گڈا ہر کس، رتبہ اللہ پاک، گور، ایسکر مزین بہ بیت آئی، چندا حتماتی دیوانہ گوشگ، سراچے پرواہ بہ بیت۔

۱۲ یعنی اللہ تعالیٰ، بہ ہما علما میں اخلاق و ملکات، رد و فرماینت آیا ماں دیوانگان اے دابیں اخلاق و ملکات، شبیدنگ ہم بیت کنت، یک گنوکے
اقوال و افعال، ہجر نظم و ترتیب پیدا و ربوت نہ کنت۔ و نہ آئی، قول و گفتار اے آئی کا ان ہم دپ بوت کنتت بر خلاف اشی و اجر بنی، زبان قرآن انت
و واجہ اعمال و اخلاق، قرآن پاک، خاموشیں تفسیر قرآن ہر جہ نیک، خیر و خوبی، طرف، دعوت دنت آچیز فطرۃ ماں واجہ، ذات، موجود و چہ ہر قسم، بدی
و گندگی، دور درایت واجہ بہ وئی تب، رو، چہ آئی، نفرت گنوک و بیزارگی ظاہر گنوک انت، پیدا اشی حساب، واجہ، ساخت و ترتیب بہ سے داب، بوتگ کہ
واجہ، کتام حرکت و کتام چیز چہ تناسب و اعتدال، حد، یک نشے اے دیم و آدیم کنزرات نہ کنت۔ واجہ، اخلاق، خوبی، ہجر اجازت نہ دانگت کہ بہ جاہلان و

کبتیں مردمانی ٹوک و ڈالیانی سرا دلگوش گور بکنت۔ ہر واجہ، خلق اینکر عظیم و نگاہانی جاگہ اینکر بلند بہ بیت گڈا باریں آیک گنوکے، گوشگ، سرا چو نکا
دلگوش گور کت کنت واجہ تودنی ماں دیوانہ گوشگانی دوز و اسی، و تارا مدام پریشان بوتگت، کہ آئی، سبب، و لعلک باجع نفسک، خطاب، اشکنگ،
نوبت آنکلت، در حقیقت، اخلاق، عظمت، ہجر درستان چہل تریں ہنات ایش انت کہ انسان گوں دینا، اے ادنائیں ہستیاں معاملہ کنگ، وقت،
چہ خداوند قدوس، عظیم ہستی، غافل و بے خبر بیت داں و ہدیگہ اے چیز ماں قلب، موجود مابیت تمام معاملات ماں عدل و اخلاق، شہیم، سر جہی برابر

بنت چون جوان گوشگ شیخ جیند بغدادی، و سخی خلقہ عظیماً اذ لم تکن لہ ہمتہ سوی اللہ تعالیٰ عاشر الخلق بخلقہ و ذالیہم
بقلبہ فکان ظاہرہ مع الخلق و باطنہ مع الحق۔ و فی وصیۃ بعض الحکماء، علیک بالخلق مع الخلق و بالصدق مع الحق۔
۱۳ یعنی چہ ساری، ماں دل، الم آت لیکن زوت دو میں فریق، گوں وئی چمان نظر، کیت کہ چہ دو مینان، کتام ہوشیار و عاقبت، خیال داروک
آت و کتام کس، عقل، بال کتگت کہ چہ آئی، وجہ، پدیم کت، جتگت۔

۱۴ یعنی اللہ تبارک و تعالیٰ شہزانت کہ کتام مردم تجکس راہ، سرا آیک انت و کتام گمراہ بیوک انت۔ لیکن و ہدے نتیجہ دیم پیش بنت تودرستان
وت نظر، کیت کہ کتام کساں بہ کامیابی، منزل، سر بوتنت و کتام کسان شیطان، راہ زنی، ذریعہ، بے نام، و نامراد بوتنت۔

۱۵ یعنی کشک، سرا آیکو کاں و ذآیکو کاں کل ماں اللہ، چپ و چاگر دکنو کیں علم، گیشینگ بوتگت پیشکا ماں دعوت و تبلیغ، معاملہ، ہج رورعایت،
حاجت نیست ہر کس، کشک، سرا آیکو انت آت، کیت و ہر کس چہ ازل، محروم و بے نصیب انت آچہر گوں لحاظ و مروت، متوک نہ بیت، مکہ، کافران
گوں حضرت، گوشگت کہ شہاد بہایت، بت پرستی، وئی تر ندیں ر ہبند، کیں ترک کن ات و میے معبودانی تروید، ممکن ات ماہم شہے خدا، تعظیم، کیں
و تہی دستور و رہندان کارنداریں۔ ممکن ات کہ ماں یک مزین شانیں مصلح، دل، آ، خلق عظیم، نیگی پیدا کنگ بوتگ بہ نیک نیتی جو خیال بکنت کہ گوں کیں
نرمی اختیار کنگ و بھلت دیگ، اگں کار شہر بیت، تو چنت رو چان نرم روش اختیار کنگ، سچے ہرج انت۔ ہمیشی، سرا حق تعالیٰ تنبیہ فرماینت کہ
شہا اے دروغ بندانی خبر، دلگوش گور ممکن ات۔ اشانی مطلب تیوگ، ترا سست کنگ انت، ایمان یارگ و صداقت، قبول کنگ مقصد نہ انت۔ شہے
بعثت، اصلی مقصد اے داب، ربوت نہ کنت شمارا باید انت کہ و تارا چہ ہر نیگ، سندان، وئی فرض، انجام بدے ات۔ کسی دل بڈی دیگ و کشک، سرا
یارگ تہی ذہد، نہ انت۔ (تنبیہ) ماں، مداہنت، و مدارات، مزین بارگیں فرق ایت اول الذکر مذموم انت و آخر الذکر محمود انت فلا تغفل۔
۱۶ یعنی ماں ہر کس، دل، خدا، نام، عظمت نیست، دروغیں سوگند، درگ، یک ادنائیں خبرے لیکیت و چونکہ مخلوق آئی جبر، سرا اعتبار نہ کنت پیشکافین
دیابینگ، خاطر، ہماک ساعت و دماں، سوگندوران، بے قدر و ذلیل بیت۔

۱۷ یعنی گوں اے حصلتان بدنام و ماں عالم، ہم رسوا انت۔ حضرت شاہ صاحب، بٹشتہ کنت کہ، اے کل کافر، وصف انت انسان وئی
تہانگاہ بکنت و اے ہبل و عاداتناں یل بدنت، (تنبیہ) زینم، معنی لہتے سلف، گور، ولد الزنا و حرامزادہ بیگنت، ہرج کافر، بابت
اے آیتان نازل بوتگت اکس سے داب بیگت۔

۱۸ یعنی یک شخصے ماں دینا، بختاور و خوش قسمت نظر، کیت مثلاً مال و اولاد وغیرہ داریت تو تیوگ، چہ اے معمولی جبر، اے قابل
نہ بیت کہ آئی، گپ گوش دارگت بہ بیت۔ اصل چیز انسان، اخلاق و عادات انت۔ ماں ہر شخص، شرافت و خوش اخلاقی نیست تو اللہ دوستان،
بناید کہ آئی، احمقیں گیانی نیگ، دلگوش گور بکنت۔ ۱۹ یعنی اے داب، گپ جنان، اللہ، خبران، دروغ بند کنت۔ ۱۲

سَنِمُهُ عَلَى الْخُرطومِ ۱۶ اِنَابِلُونُمْ كَمَا بَلُونَا اَصْحَب الْجَنَّةِ اِذْ

نوں ماداغ دیکیں آئی ہے سُنطے کے شک بچکا سنگ آبان چو شکہ ماجکاست باغ و اجہان و ہر ایک

اَقْسَبُوا لِيَوْمِئِذٍ مَصْبِحِينَ ۱۷ وَلَا يَسْتَشْنُونَ ۱۸ فَطَافَ عَلَيْهَا

سو گندش وارت کہ آئی بران و سندیں صباھی - و نہ گوشتش انشاء اللہ قل گڈا سر گوت باغ و سر

طَافٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۱۹ فَاَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۲۰ فَتَنَادُوا

طوفانی گوانے (ماں شپ) چہ تہی رب و نیگ و آبان و اب آنت گڈا بوت باغ و کشار و رتگیں کی پلا یک ڈگر توش

مُصْبِحِينَ ۲۱ اِنِ اغْدُوا عَلٰی حَرْثِكُمْ اِن كُنْتُمْ صَرِمِينَ ۲۲ فَاَطْلِقُوا

جت صبح و ماہلہ در بکپ ات دیم پر و تی کشار و اگر شمارا بر سڈگ ایت گڈا سر گپنت

وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ۲۳ اِن لَّا يَدْخُلُهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِينٌ ۲۴ وَغَدُوا

وت ماں وت و گوشتان و ایک داخل مہبت ماں باغ و مروچی شے یک محتاج - و ماہلہ ہادگ بوت

عَلٰی حَرْثٍ قَدْرِيْنٍ ۲۵ فَلَمَّا رَاوْهَا قَالُوْا اِنَّا لَظَالِمُوْنَ ۲۶ بَلْ لَنْحَرَمُوْنَ ۲۷

بیت و محتاجانی دور دارگ گون نرنوی گڈا و ہدیہ دیتش باغ گوشتش کہ ماراہ کارنگ بلکین و ابد نصیب این

قَالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ لَوْ لَا تَسْبَحُونَ ۲۸ قَالُوْا سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنَّا

گوشت آسانی در میانی و آبان من ز گوشتنگ شمارا کہ چا نسبیج گوشت ات ف گوشتش پاک ایت مے رب بے شک

كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۲۹ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ يَّتَلَاوَمُونَ ۳۰ قَالُوْا يَا وَيْلَنَا

ہست اتیں ظالم گڈا ایک دگر ادیم گور کنان و علامت کنگ و لگت ایت ف گوشتش زارہ ما

اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۳۱ عَسٰی رَبُّنَا اَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا اِنَّا اِلٰی رَبِّنَا

بے شک ما بنوں سرکش اہبت ایت کہ مے رب مارا عرض بدنت چہ آئی و شر ترین بے شک ما و تی رب و نیگ

رٰغِبُونَ ۳۲ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَاَلْعَذَابُ الْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا

اہبت داریں ط ہے پیمانہ عذاب و الہبت آخرت و عذاب مسترانت - در پچتا آیان

يَعْلَمُونَ ۳۳ اِن لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيْمِ ۳۴ اَفْجَعَلُوْا

بزانسین ف بے شک پر متقیان آسانی رب و گور و باغ ایت نعمتان ط آبا کنیں ما

اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۳۵

بزانسین ف بے شک پر متقیان آسانی رب و گور و باغ ایت نعمتان ط آبا کنیں ما

منزل

فل گوشت کہ قوش و یک سردارے ولید بن مغیرہ ات آئی و توک اے تمام وصف موجود آنت و پونز و سراچہ داغ دیگ و مراد آئی و رسوائی و روسیاسی ایت
شاید مال دینا و ہم جستی داب و داغ دار بوتنگ یا ماں آخرت و شک و نشان بیت - فل یعنی مال و اولاد و کثرت مقبولیت و علامت نہ ایت و نہ التور و گور و اشہ
چیزے قدر و قیمت هست - پمشکا مکہ و کافران اے چیز و سرانور مہبت بلکین اے چہ اشراک و جانب و آسانی چکا سنگ و امتحان ایت چو شکہ پیسہ لھتے مردم چکا سنگ
بوتنگت - فل لھتیں برات ایت کہ آسانی پت و ماں میراث و میوہ و یک باغے ہشتنگت ماں آئی و بلکین کشار ہم بوتنگت تمام لوگ و مردماں چہ آئی و پورا و

آسودہ حال آنت - ماں پت و دور و باری و دستورات
کہ ہماروچ و کہ میوہ سنگ بوتنگت و کشار و رون کنگ
بوتنگت تو شہر و تمامیں فقیر و محتاج جمع بوتنگت و
واجکار و آبان و چیزے چیزے دانگت کہ چہ اشہ
برکت ہم بوتنگت آئی و مرگ و پد چکان و ماں دل
خیال پیدا بوت کہ فقیراں اینک مال زورنت و برنت آ
مے و تی کار و بنیت تو باز خوب ایت چیانہ ما یک بچیں
تدیرے بکنیں کہ فقیران و چچ دیگ مکیبت و جملہ پیداوار
مے لوگ و بنیت پداوت ماں و تامشورہ کنان و چو
فیصلہ بوت کہ صبح و ماہلہ میوہ بان سندان و لوگ و
جمع اش کنیں فقیراں و دار و نت ہج نگندنت و و تی اے
تدیرے سراچہ خوش یقین اش بست کہ انشاء اللہ ہم چہ
اشانی دپ و در نیاتک - فل یعنی شب و گوانت و
لوٹے چست بوت آس و گپت یادگ و یلے سری کپت
تمام کشار و باغ چو پٹ و صاف بوت - فل یعنی ماں دل و
چوش یقین داران و کہ نوں باغ و سر بوان و تمام
حاصلات و ماں و تی قبضہ کنیں - فل آ زمین چہ کشار
و در چکان و خوش صاف کنگ بوتنگت کہ اودا سر بوان و
جاہ یا ریش نہ گت و چو گمانش کت کہ بلکین مارا ہمو شنگ
ڈوگ جاہ آھنگیں پدا و ہدیے فکر و غور ش گت تو
زانتش کہ اتا جاگ مے و تی ہمیش ایت مگر مارا بخت و
یل دانگ و چہ حق تعالی و در بارہ ما محروم کنگ بوتگیں
فک تو کی برات ماں آباں چیزے زیات ہوشیار ایت
آئی و مشورہ و وقت و اشان و گوشتنگت کہ چہ اللہ
پاک و شمشوش کار مے ایت اے تمامیں چیز اہمانی و
انعام بزانت و چہ فقیر و محتاج ہ خدمت و دست و
مکش ات و ہدیے چھ کس و آئی و گپ و سراد لگوش
گور نہ کت آئی و خاموشی اختیار کت و ہمانی احوال و
شریدار بوت نول اے بر بادی و بتا ہی و گندان و آئی و
و تی ہما پیسری جہراشان و یاد و یائنت - فل نوں و تی
تقصیر و قبول کنان و رب و طرف و رجوش کت
و چو عام مصیبت و وقت و دستورات یک دگرے و
مبار بار کنگ و لگنت و ہر کس دومی اے مصیبت
و بتا ہی و سبب قرار دیگ و ات - فل آخر و کل ہور بوان
گوشتک و لگنت کہ واقعی مے کلانی سر زوری و زیادت
ات مالو ط ات کہ محتاج و فقیرانی حق و بچنیں چہ چاری

و لاج و کبان و چہ مے دست و اصل مال ہم شت ہرچ تاوانے بوت ماں آئی و ماوت گناہ گابیں مگر پدا ہم ماچہ و تی رب و نا اہبت نہیں چہ عجب ایت کہ آچہ و تی رحمت و
چہ پیشی باغ و شر ترین باغے مارا عطا بکنت - فل یعنی اے تو دینا و عذاب و یک ادنا میں نمونگے ات کہ کسے و آد عذاب و لگینت نہ گت - گڈا آخرت و ہما مز نہیں
آفت و کسے لگینت کنت - زانگ بہ بیت تو انسان اے گپ و بخوبی بزانت - فل یعنی ماں دینا و باغ و بہار و پر چا سرگردان ات - جنت و باغ و باغیچہ چہراشان باز
زیات شر تر و بہتر ایت کہ ماں آباں ہمک قسم و نعمت جمع ایت آباں خاص یہ تقوی داریں مردمان ایت - ۱۲

ول مکہ کا فراں چہ غرور و تجرہ، ماں وتی دل، اے سوڑگ کنگت کہ اگن قیامت، روج، مسلمانان سرعایت و بخشش بہر بیت، تو مئے سراچہ آیایاں بہتر و گیشتر عنایت و بخشش بہت و ہرج عیش و آسودگی یے کہ اللہ تعالیٰ، مارا ماں دینا، دانگت اودا ہم گوں ماہے داب، معاملہ بہت، اگن چو بہر بیت تو اشی مطلب اے بہت کہ یک وفاداریں غلامے کہ امدام پہ وئی واہند، حکم برداری، تیار مانت و دگہ یک جہرا تم پیشہ این باغی، دو نینانی انجام یکسان بہر بنت بلکس مجرم و باغی چہ وفاداران بہتر بہر بنت اے ہما گت انت کہ آرا عقل سلیم و فطرت صحیحہ رد کنت۔ ول یعنی اے گپ کہ مسلم و مجرم ہر دو میں برابر کنگ بہر بنت، ظاہر میں گتے کہ عقل و فطرت اشی، قبول نہ کنت۔ گڈا زانا شہما ہر اشی، کتام نقلی دلیل گوں و تادارت۔ آیایاں کتام معتبریں کتابے، اے مضمون، شتاوان ات کہ ہر چے شتا پروت پسندکن ات

المسلمین کالجرمین مالکم کیف تحکون امرکم
 فرمان برداران، مثل گڈا گاران
 کتب فیہ تدیسون ان لکم فیہا تخیرون امرکم
 کتابے ہست انت کہ ماں آئی، وان ات، بے شک ماں دست کیت شتا ہر چیکہ دوست دارت، آیا بہ شتا
 ایان علینا بالغۃ الی یوم القیمۃ ان لکم لہا تحکون
 قول فترت محکمیں بہ مئے ذمہ، کہ حکم آئی، و داں قیامت، باقی مانت، بے شک شتا دست کیت ہر چیکہ فیصلہ کن ات
 سلہم ایہم بذلک زعیم امر لہم شرکاء فلیا تو اشرکاء ہم
 ہر برس چہ آیایاں (مشرکان) تمام یک چہ آیایاں، اشی جواب ارنٹ، آیا بہ آیایاں شرک ہست، گڈا ایدنت کہ ایدنت وئی شرکیان
 ان کانوا صدیقین یوم یکشف عن ساق و یدعون الی
 اگں راست گو شوک انت و ہمارو چیکہ ظاہر کنگ بہت ڈینگ و توار کنگ بہر بنت پہ
 السجود فلا یستطیعون خاشعۃ ابصارہم ترہقہم ذلۃ
 سجدہ، نیگ، گڈا آیایاں نون انت و جہل بنت آیایاں چمان ہی کیت آیایاں سر اسوائ
 وقد کانوا یدعون الی السجود و ہم سلیمون فذرنی و
 و تحقیق پیرا توار کنگ، بونگنت سجدہ، نیگ، و آیایاں سلامت اتنت و گڈا ایل کن منا، و
 من یکذب بھذا الحدیث سنستدرجہم من حیث لا یعلمون
 ہمانی کہ دروغ بند کنت اے کلام، - نون کم، ماگشکان کنیں آیایاں، جہم، نیگ، بے پم آیایاں خبر بہر بیت
 و املی لہم ان کیدی متین امر تسألہم اجرا فہم من
 و مہلت دیان من آیایاں، بے شک منی جہل حکم انت و آیا تو طلب کنے چہ آیایاں مزد گڈا آیایاں چہ اے
 مغرم مثقلون امر عندہم الغیب فہم یکتبون فاصبر
 تاوان، گران بار انت۔ آیایاں گڈا، انت غیب، علم گڈا آیایاں نوشتہ کنت و گڈا اگوں صبر
 لحکم ربک ولا تکن کصاحب الحوت اذ نادى وهو ماکظوم
 وئی رب، حکم، راچا رہو، و بمو مثل ماہیگ، خدا بند، ظ و ہدیہ دعائی گت و انما ک ات و

آلم، شتا دست کیت، و شے ہمک رنگیں واہگات پورہ کنگ بہت، یا اللہ تعالیٰ، و داں قیامت، سو گڈا ورتنگ کہ شتا ماں وتی دل، ہر داہیں سوڑگے کن ات ہما شتا دست کیت، و ہرج رنگ، و مروچی شتا عیش و عشرت، و زندہ، گڈا رنگ، ات، و داں قیامت، شتا بہرے حالت، و دارگ بے ات، ہر کس چہ آیایاں اے رنگ، و دعویٰ کنت و آئی، و ثابت کنگ، و ذمہ داری، و وئی سر ازوریت آئی، و بیار ات و مئے دیمہ پیش کن ات ماہم بزائیں کہ آئی، و گیانی بنا دچے جز انت۔ و یعنی اگن عقلی و نقلی دلیل گوں اشان ہی نیست تیوگ، و روغیں خدایانی پشت نیگی اے داہیں دعویٰ، کنت کہ آمارا چوش شرف دینت و چوش درجات دیا سینت۔ چیکہ آوت خدائی، و شریک و حصہ داروگ انت تو ماں اے دعویٰ، آیایاں راستی ہما وقت، و ثابت بہت و ہر کہ آہما شریکان، و خدا، و مقابلہ، و ہما بیارنت و پیش بکننت و وئی دل، و تب، و کاروائی، و سرجم بکننت لیکن یاد دارگ بہر بیت کہ معبود چہ عابدان زیبا ت بے وس و عاجز انت آیایاں چونکا شتا امد و کنت، آوتی جندہ مدد، ہم گت نکنت۔ و اشی، قصہ ماں شیخیں، و حدیث، و مروجا چوش بیان بونگ کہ حق تعالیٰ ماں تیا میدان، و وئی ساق، و ظاہر فرمائیت «ساق ڈینگ گوشتت و اے کتام خاصین صفت یا حقیقتہ چہ خداوندی صفیاں و حقیقتاں کہ آئی، چہ کتام خاصین مناسبت، «ساق» فرمائیت۔ چوشکہ ماں قرآن، «ید» (دست) و «وجہ» (چہرہ) لفظ آتنگنت۔ اے مفہومات چہ مشابہات، ہست انت آیایاں سراہما داب، و بلا کیف ایمان یارگ بہر بیت، چوشکہ اللہ ذات، وجود، حیات، و سمع و بصر و غیرہ صفاتی سرا ایمان یاریں ماں حدیث، انت آتجلی، گڈان، تمام مو منین مردین و جنین ماں سجدہ، کینت مگر ہر کس کہ بہر یا سجدہ کنگت آئی، ہر سرین جہل نہریت بلکس چو دار، بہر بیت، و و ہرے اہل ریا و نفاق سجدہ، سرا قدرت نداشت، تو کافران اشی، سرا قدرت ندارگ و شرتر معلوم بوت۔ اے کل حساب داد ماں محشر، پمشکا کنگ بہت کہ مومن و کافر و مخلص و منافق صاف صاف، ظاہر و معلوم دار بہر بیت و ہر یک کسی اندرونی

مع

تو

منزل

احوال سر ظاہر، محسوس کنگ بہر بنت۔ (تنبیہ) منشا بہات، بابت، ہر پیر، گپ جنگ بونگ، حضرت شاہ عبدالعزیز رحمہ اللہ، اے آیت، و ماں کشف ساق، و تفسیر مزن شتا دریں و عجیب تبصرہ در بابن، و منشا بہات، کنگ، فلیراج۔ ہی یعنی چہ شرمندگی و بیارباری، و چمان، و چست گت نہ کنت۔ و یعنی ماں دینا، اشان، سجدہ کنگ، حکم دیگ بونگت کہ آوت، و صیح و سلامت اتنت و گوں وئی اختیار، سجدہ کنگ تو نشن اودا کہ گوں اخلاص، سرش ماں سجدہ نہریت آئی، و اثر جو بوت کہ سجدہ، استعداد ہلاس بوت لول اگں بلونت تو ہم سجدہ گت نکنت۔ و یعنی آیایاں، و عذاب تو یقینی انت لیکن بہر جنت روج، و چہ عذاب، و توقف ہم کن و آیایاں قصہ، منی سراہل کن من و ت اشانی حساب داد، کناں و اے داب، و درجہ بدرجہ کم، و اشان، و دوزخ، و طرف، و سچوش گران کنان، و بران کہ اشان سر کچ ہم

لَوْلَا أَنْ تَدْرِكَهُ نِعْمَةُ رَبِّهِ لَنُبَذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝
 فَاجْتَبِهٖ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لِيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّكَ
 لَمَجْنُونٌ ۝ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
 كُنُكَ اِنْت قَل وَنَا نْت اِسے قرآن مگر بیت پہ کلیں عالم ء قَل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الْحَاقَّةُ ۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
 وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ۝ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۝ وَأَمَّا عَادٌ
 فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَ
 ثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُنْخَل
 خَاوِيَةٌ ۝ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ
 وَالْمُؤْتَفِكَةُ بِالْخَاطِئَةِ ۝ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ آخِذَةٌ
 مِّنَ السَّمَاءِ نَارِيَّةٌ كَأَنَّمَا هِيَ سُمْجَانٌ فَجَذَبْتَهُمْ بِهَا وَمَن نَّصَرَ
 فَرَّحْنَا بِالنَّاصِرِينَ ۝

منزل

ہم نہ وقت اشان پر وقتی حالت ء و شہود بنت و توک و نلال راحت و آرام ء ہند ال سدان بنت ء یعنی منی لطیف و خفیفة تدبیر بخو حکم انت کہ آئی ء اے مردم سر ہدیہ
 بوت نہ کنت ۔ گڈ آئی ء پروشک ء رہند ء چونکا آورت کنت ۔ فل یعنی افسوس و جیرانگی گتے کہ اے مردمان بر اے داب ء تباہی ء نیک ء درکان زور کا کنت ۔
 لیکن تخی خبر قبول نہ کنت ۔ آخر نہ متگ ء سبب جی انت ۔ آیا شما چه آیال چیزے مزد طلب کن ات ؟ کہ چہ آئی ء گرانی ء بار ء چیر ترنگنت یاوت بر آیانی گور ء غیب ء احوال اگور
 کنت انت ء کہ آئی ء اشان پر حفاظت نیکی جو قرآن ء ہشتہ کنت ہے پمشکاشیے اتبل ء ضرورت ء سر پد نہ بنت آخر چیزے سبب بوگ الی انت و ہرے آیانی سرا حج ہمیں با چکل
 دیگر نہ بیت و چہ اے چیز ء استغنا ہم نیست تو نہ متگ ء سبب ابید چہٹ و ضد کنگ ء دگہے بوت کنت ۔ فل یعنی ماں ماہیگ ء لاپ ء روو کیں پیغمبر (حضرت یونس علیہ
 السلام) ء پیچ ء ماں تکذیب کونکائی معاملہ ء تنکری و

پریشانی ظاہر ممکن ات ۔ اے واجہ ء قصہ پیسر ء باز جاگہ ء
 کیں کیں گوستگ ۔ فل یعنی چہ قوم ء جانب ء زہر ء برات
 تنگ دل بو ان ء اشتیالی عذاب ء دعا بلکیں پیشین گوئی کئی
 (تنبیہ) مکتوم ء معنی لہتیں مفسران ء چوکنگ کہ آ
 چہ غم ء ساہ منج بوگانت و اے غم بازیں غمانی مجموعہ ات
 یکے قوم ء ایمان نیارگ ء یکے عذاب ء ٹکلگ ء یکے
 صافیں اذن ء بغیر شہر ء بلہ دیان ء روگ ء یکے ماں
 ماہیگ ء لاپ ء بندری بوگ ء آساعت ء اللہ ء توار
 پر جتی وجود عاکتی ۔ لا الہ الا انت سبحانک انی
 کنت من الظالمین ۔ آئی ء سر اللہ فضل
 بوت و چہ ماہیگ ء لاپ ء درنگ بوت ۱۲
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

یعنی اگں چہ تو بے قبولی ء پدا شریک ء زیاتیں
 فضل و احسان ء دزگیری مگر نہیں تو ماں ہما شکا و گیں پتہ
 کہ اودا چہ ماہیگ ء لاپ ء کنگ ء چکل دیگ بوتنت
 مبارک بو ان ء بکتیں ہما کمالات و کمات باقی پشت گجگ
 نہ بوتنت انت آتیوگ ء چہ خدا ء مہربانی ء ہما چکا س ء ہدے
 سم باقی مننت ۔ فل یعنی پدا آئی ء رتبہ تی ہنکت زیات تر
 کنت و آرا ماں اعلا میں درجہ نیک و پارسائیں مردمانی
 صف ء داخل کنت ۔ ماں حدیث ء حضور ء فرمائینتگ کہ چہ
 شہاچ کس مگو شیت کہ من (محمد صلی اللہ علیہ وسلم) چہ یونس بن
 متی ء شتر و بہترال ۔ فل یعنی چہ قرآن ء اشنگ ء ماں
 غیظ و غضبناکی ء سر ریح بنت و ہنکر گوں تیزیں نگاھان
 تخی طرف ء روک روک ء چارنت کہ معلوم بخوش بیت کہ
 ترا چہ وتی جاگہ ء بٹکلینت ۔ چہ زبان ء ہم سبکس و
 ناہود گیں تواران درشان کنت کہ اے شخص تو مجنون بوتگ ء
 اشی ء یک جبرے ہم اشنگ ء لائق نہ انت ۔ مفسد البش انت
 کہ اے داب ء ترا پریشان کناں ء چہ صبر و استقلال مقام ء
 بلگو شینت مگر شما برابر وتی مسلک ء سر کار بندے ات
 و دل تنگ بو ان ء ماں کتام معاملے ء پریشانی و اشتاپ
 کاری یا مداهنت اختیار ممکن ات ۔ (تنبیہ) ہتین ء
 چہ لیز لیفونک با بصارہم ء مطلب چوش
 گپتگ کہ کافران در لھتے مردم کہ آنظر جنگ (کنگ) ء
 نامدار انت اشی ء سر آماہہ کنگنت کہ آواجہ ء نظر
 بکنت (بکنت) ۔ چناچہ ہما و ہدی کہ واجہ ماں قرآن

پاک و تلاوت ء کلایش ات ۔ آئی آنک و گوں سر جیں قوت ء نظر کنگ ء کوشستی کت ء واجہ ء لاجول ء ولا قوۃ الا باللہ ۔ و نت و آنا کام و نامراد پدا شرت و شت
 باقی نظر لنگ یا لگا نیگ ء مسئلہ ء سرا بحث کنگ ء اے موقع نہ انت و مروچاں کہ مسمیریم ء باقاعدہ یک فن ء شیکل اختیار کنگ ماں اشی ء زیات رو و کد کنگ
 بیکار معلوم بیت ۔ فل یعنی ماں قرآن ء جنون و گنوی ء کتام گپ ماں انت کہ آرا شما جنون گوشکا گنت ء آو یہ تمام عالم ء اعلا میں قسم ہر بنت و نصیحت ء انبار انت ء
 چہ ہمیشی ء بنی نوع انسان ء اصلاح و دنیا ء رنگ تبدیل بیت ۔ دراصل ء ہما مردم دیوانہ قرار دیگ بنت کہ آے کلام ء عاشق دیوانہ نہ انت ۔ تمت سورۃ العلم و الترجمہ و اللہ
 و یعنی ہما قیامت ء ساعت کہ آئی ء ایک چہ ازل ء ماں خدا و ندی علم ء ثابت و فیصلہ بوتگ و ہدے کہ حق چہ باطل ء پہلہ صاف طور ء کتام اشتباہ ء بغیر جدا بیت و تمام

حقیقتاً گوں وئی کا بلیں کمال و سرچی، پدرا بنت و ماں آئی، وجود بارہ، جیلہ کنوک کل مغلوب و بے وس بنت۔ زان ات کہ آساعت چہ چیز ایت، و چونیں قسم، احوال کیفیات وئی تہا داروک انت۔ و لا یعنی کتا مسترین، چہ مسترین مردے ہم ہر قدر فکر و غور بکنت آروچ، خطرناک و ہولناکیں ندرگان، شری، سراسر ادراک کت نہ کنت۔ البت سریدی حاصل کنگ، روا بطور مثال جنت واقعات دیم تر، بیان کنگ بنت کہ آماں دینا، قیامت کبریٰ، نشان دیگر، بالکل ادنائیں، نامائیں نمونہ، پیمانہ کاروات کنت، جو گوش اے درویش «حاقہ» ہا، کہ پے آمزین «حاقہ» بیان، توطیہ و تمہید انت۔ و یعنی قوم «نمود» و «عاد»، ہما آ یو کیں ساعت، و دروغ کنگت کہ آتمام زمین و آسمان، ماہ روج، کوہاں انساناں پرشت و پرورش و چنڈ چنڈ کنت۔ و ترند، چہ ترندترین مخلوق، ریزہ ریزہ کنت۔ گڈا چمان، ہرچ کمن و سچار کہ ہر دو بینائی انجام چون بوت۔ و یعنی گوں ترندیں زمین چنڈے، کہ آ گوں یک سک مزین توارے، آتک کلال سر و چرنگ بوتنت۔

رَابِيَةَ ۱۱ اِنَّا لَطَاغَا الْبَاءِ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۱۱ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ
 گرگ، و ط بے شک ما و ہدیہ کہ سرگوست چہ حد، آب ماسواکت شمارا ماں بوجیگا، تاکہ ما بنجیں آئی، پیرشما
 تَذِكْرَةً وَتَعِيَهَا اُذُنٌ وَاَعِيَةٌ ۱۲ فَاِذَا نَفَخْنَا فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَّاحِدَةً ۱۲
 پختے و یاد بردار آئی، گوش یاد دہار و کیر ط گڈا و ہدیہ کہ دنگیت ماں صود، دنگ یک برس
 وَحَمَلْتَ الْاَرْضَ وَالْجِبَالَ فَذَكَرْنَاكَ وَّاحِدَةً ۱۳ فَيَوْمَ مِيذ ۱۳
 وچست کنگ بنت زمین و کوہ گڈا کنگ بنت آیان یک برس گڈا ہماروچ،
 وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۱۴ وَاَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَمِیْ يَوْمَ مِيذٍ وَاٰهِيَةً ۱۴
 بیت بیوک ق و ترکیب آسمان گڈا اے، آروچ، کزور بیت۔
 وَالْمَلِكُ عَلٰی اَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَ مِيذٍ
 و فرشتہ بنت کران آسمان، وچست کنت نبی رب، عرش، وئی سرو، آروچ،
 ثَمِيْنَةً ۱۵ يَوْمَ مِيذٍ تَعْرُضُونَ لَا تُخْفِي مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۱۵ فَاَمَّا مَنْ
 ہشت گس، آروچ، شاپیش کنگ برت چہ زبیت شے ہرچ رازے ط گڈا ہر کس،
 اَوْ تِي كَتَبَ بِمِیْنِهِ فَيَقُولُ هَا وَاَوْمَ اِقْرءُ وَاِكْتِیْبُ ۱۶ اِنِّي ظَنَنْتُ
 دیگر بیت آئی، اعمال نامہ آن راستیں بست، پدا اگوشیت بزوات لبان ات منی اعمال نامہ، فی بے شک منا خیال گڈا
 اِنِّي مُلِقٌ حِسَابِيَهٗ ۱۷ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۱۷ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۱۷
 کہ منار سگی انت منی حساب ط گڈا اشخص بیت ماں زند و دل کشیں۔ ماں باغ، بیت بر زمین
 قَطُوْفُهَادَانِيَهٗ ۱۸ كَلُوا وَاَشْرَبُوا هِنِيًا بِمَا اَسْلَفْتُمْ فِي الْاَسَامِ
 نیگ آئی، نزدیک انت ق بورات و بزوش ات گوں دل، و تب، سبب ہرچیکہ پیرا دیم دانگ شاماں کوشگیں
 الْخَالِيَةِ ۱۹ وَاَمَّا مَنْ اَوْ تِي كَتَبَ بِسَمٰلِهٖ اَلَا يَقُولُ يَلِيْتَنِي لَم
 روچال ق و ہر کس دیگر بیت آن دفتران آن، چتیں دست، گڈا اگوشیت در پختا منادیک
 اَوْ تِي كَتَبَتْ ۲۰ وَلَمَّا دَرَمَا حِسَابِيَهٗ ۲۰ يَلِيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۲۰
 بیوئیں منی دفتر و من مزانتیں کہ چی انت منی حساب اے در پختا آدموت، بیوئیں ہلاس کنوکیں۔

مازل،

و یعنی آ گوات ہمنگر ترند و تیز ات کہ کتام مخلوقے، نتون ات کہ آئی، سراقا بوجا حاصل بکنت، حتی کہ فرشتہ کہ آہ گوات، انتظام، مقرانت چہ آیاتی دست، و در کپان ات۔ و یعنی ہما قوم کہ لا یعنی، ترند بنان، ماں میدان (اکھا) و چوش گوشان، ایر کپنگت «من اشد منا قوۃ» (چہ ما کے انت زیادہ طاقتور) آئی، ہے گوات، مقابلہ کت نہ کت و بچوشیں زور داریں پہلوانیں گوات، شہماتاں ہے داہیں شکست و ران، زمین، سراسر کنت کہ گوشے سچانی کو پگیں و بے جانیں کنت انت کہ سرش گوں نہ انت۔ و یعنی ہما قومانی تخم ہم باقی پشت کنت، و اے داب، چہ موجودیں دینا، آیاتی نام و نشان ہم نہ مانت۔ ۱۲
 ہے صفحہ، فوائد
 و یعنی چہ عاد و نمود، رند فرعون گوں مزین و غدر فہاک و جبک، زندیں دپار و ران، نمودار بوت، وچال، پیش بازیں قوے گناہ، نزاران، آکنت (مثلاً قوم نوح، قوم شعیب و قوم لوط کہ اشانی مینگ چپ کنگ بونگنت) اے درستان، وئی وئی پیغمبرانی نافرمانی کت۔ و خدا، مقابلہ، سرین اش بست و اوشانتت۔ آخر خدا، درستان، گوں ترندیں عذاب، اگر فکار کنان، ہلاک کت آئی، دیمما کس، بحال نہ ات کہ افس بکت۔ و یعنی نوح، زمانہ، و ہدیہ آپ، طوفان آنک تو ظاہریں از بابانی رو، چہ شاما انسانان یک کئے ہم پشت نہ کپنگ۔ اے مئے قدرت و حکمت و انعام و احسان ات کہ دین، تمامیں منکران، غرق کنان، نوح، را گوں آئی، ہما ہماں سلامت پشت گیتک۔ و ت سچارت کہ ماں یک عظیم الشانی طوفانے، یک بوجیکے سلامت پشت کیگے چونکا امیدوارک بونگت بے مادی قدرت و حکمت، کرشمہ پیش داشت تا کھ مردم داں ہستیں دینا، اے واقعہ، یاد بردارنت و ہرچ گوشے کہ کتام جو این کپے، اشکان، سر پدنت و محفوظ دارنت آہجر اے قصہ، فراموش مکننت کہ اشراک، مئے سرا مال یک زمانے، اے احسان بونگ و پدا سرچ بورت کہ ہرچ دایے، ماں دینا، دارو گہر ہنگامہ، فرماں برداران چہ نافرمانیں گناہ گاران جدا کنگ بنت۔ ہے احوال ماں قیامت، ہولناکیں حاقہ، بیت۔ دیم تر، گنگو، روج ہما نیگ، تاب دیگر بونگ۔ و یعنی صورت دنگ،

ہور زمین و کوہ وئی مرکز، میل دینت و درستاں چوگ، ریزہ ریزہ کنگ بنت، بس بزانت کہ قیامت، بوگ، و ہدیہ ہما انت۔ و یعنی مروچی آسمان اینکہ مضبوط و محکم انت کہ لکھا سالانی گوزگ، با وجود ہرچ جاھے ماں آئی، کیں ہم شکاف (راڑے۔ ترکے) نہ کپنگ آروچ، ترکان چنڈ چنڈ بیت و و ہدیہ چہ در میان ترنگ شروع بیت تو فرشتہ آئی، کنارہ، سراسر و نت۔ و نون عرش عظیم، چہ فرشتہ چست کنگ انت کہ آیاتی کلانی و بزرگی، علم، تیوگ، اللہ و نانت، آ روج، گوں اے چہ فرشتیاں دگہ چہ فرشتہ شامل بنت۔ ماں تفسیر عزیزی، اے عدد، حکمتان و آفرشتیانی حقائق، رد امزن دقیق و جواہیں بحث کنگ ہر کس، شوق بہ بیت بایدا انت کہ اودا سچار بیت۔ و یعنی آروچ، اللہ، عدالت، حاضر کنگ بے ات، و ہر کس، نیکی یا بدی اودا چہ نہ بنت کل درستانی دیمارک

بنت . فل یعنی ہماروچ ، ہر کسے ، اعمال نامہ کہ ماں راستیں دست ، دیگر بہریت ، آماجی و مقبولیت ، علامت انت آچو شہودی ، سبب ، ہر کسے ، پیشداران بیت کہ بزیرات ، منی اعمال نامہ ، بوان ات . فل کہ من ماں دنیا ، اے خیال گورأت کہ یک روچے الم ، منی حساب داد بوگی انت چھے خیال ، ملام ترس و لرز بوتگاں و وئی نفس ، حساب داد و نادت کنگوں ، مروچی من آئی ، جو انیس نتیجہ ، و ت گندگ ، بیاباں ، چرخد ، فضل ، منی حساب بالکل صاف انت . فل کہ آیاں اوشتنگائی ، و پینکائی بہریت ، گوں آسانی ، چنگ بنت . فل یعنی ماں دنیا ، شاپہ انشریگی وئی نفس ، واہگان داشتنگ و شدوتن وغیرہ ، چچا لان ، برداشت کنگت مروچی شمارا کس داروک و منع کنوک نیست تری ، سرالاپ ، سیر ، بورت و بنوش ات ، نہ دل حراب بیت نہ بدہمسی نہ بیماری و نہ زوال ، ترس بیت . ۱۲

ھے صفحہ ، فوائد

فل یعنی چہ بدہ طرف ، ماں چپیں دست ، ہر کسے ، اعمال نامہ دیگر بہریت ، اسر بہریت کہ منی بدبختی آنگگ آساعت ، گوں مزن افسوس ، تمنا کنت کہ در پختا اے اعمال نامہ منی دست ، میکتیں . و مناراج معلوم مہنہیں کہ حساب کتاب چھے چیزایت در پختا مرگ ، منی قصہ بہ بدامگی بلاش بکتیں مرگ ، چہ پد دوبارہ پاد ایک منی نصیب ، مہنہیں یا پاد بیاتکین اتاں تو موت ، منارادنی دپار بکرتیں . افسوس آماں و دولت و جاہ و حکومت ، چھ درد نہ دارت مروچی چہ آیاں چھ چیز گواہ نہ کنت . نہ منی چیزے حجت کار ، کیت و نہ منی دلیل گوشدارگ بیت نہ معذرت گنجائش چیزے پشت کنگ . فل فرشتیان حکم دیگر بیت کہ اشی ، بگرات ماں گردن ، طوق ، مان بچ ات پدا ماں دوزخ ، آس ، بگ ٹی و این ات . و ماں ہما زنجیر ، کہ آئی ، دراجی ہفتاد دست انت آرا بٹا ات ، تا کہ سچک ، حالت ، مکیں ہم سر پر کت مکت چہ اینگہ و انگر حرکت کنگ ، چھوکیں مردم مکیں تخفیف محسوس کنت . (تنبیہ) چہ دست ، ہمود ، دست مراد کت کہ آئی ، مقدار ، شدوت بہتر زانت . فل یعنی اشی ، ماں دنیا ، نندان ، نہ اللہ جاہ یارت نہ بندھانی حقوق جاہ یارنتن ، فقیر و محتاج ، دن چھے خدمت بکتیں ، دگران ، ہم یہ آئی ترغیب نوات پدا اللہ ، سرا ہرچ داب ، ایمان آرگ بیوہیں آداب ، ایمان نیاری تو بجات چو نکا حاصل بیت . و وہرے نیکی ، خوردیں مزین کار چہ آئی ، دست ، نہ بوت تو ماں عذاب ، تخفیف ، صورت چو نکا پیدا بہریت . فل یعنی وہرے اللہ وئی دوزواہ جوڑ نہ کت تو مروچی آئی ، دوزواہ کئے بوت کنت کہ آئی ، حمایت ، کناں ، چہ عذاب ، برکتیت یا مصیبت ، وقت ، چیزے تسلا ، بگ بخت . فل چہ ورگ ، ہم انسان ، قوت حاصل بیت مگر دوزخیان ، چوشیں و شیں وراک دیگر نہ بیت کہ آراحت و قوت ، سبب بہریت البت آیاں ، دوزخیانی ٹیانی ریم دیگر بیت کہ آئی ، ابید چہ بے گناہ گاران دگر کس وارت کت نہ کنت و آہم چہ زیاتیں شدوتن ، ردکیان ، آئی ، ورت کہ بلکیں چہ اشی ، چیزے مقصد حاصل بہریت . زند تر ، معلوم بیت کہ آئی ، ورگ

تبرک الذی ۲۹

۸۶۷ الحاقہ ۶۹

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهُ ۖ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهُ ۗ خُدُوهُ
 نیا تک منی کار ، منی ماں . بر باد بوت چہ من منی بادشاہی فل بگرات آئی ،

فَعَلَّوهُ ۖ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوهُ ۖ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ
 طوق ، ٹی گور پکرات . پدا دوزخ ، چکل ٹی بکرات ، پدا ماں یک زمزیلے کہ آئی ، دراجی ہفتاد

ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۗ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۗ وَلَا يَحْضُرُ
 گورانت آئی ، لوپ بکن ات فل بیشک آہم کسنت کہ ایمان نیارتنگی بہ اللہ ، مزن شانیں و نہ ترغیب داتی مرد

عَلَىٰ طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۗ فَلَيسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَمِيمٌ ۗ وَلَا طَعَامٌ
 بہ ورگ دیگر ، مسکینان ، فل گڈا کسے نیست انت پہ آئی مروچی ادا دوزواہ ٹی و نہریت آئی ، چھ

الْأَمِنَ غَسْلِينَ ۗ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۗ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا
 وراک مگر زار آپ نوارت آرا کسے ابید چہ گناہ گاران فل پدا سوگندوران ہما چیزانی کہ

تُبْصِرُونَ ۗ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۗ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۗ وَمَا
 شمائش گندت و ہر چیزیکہ شمائش نہ گندت . اے البت قول انت یک شرفداریں رسول ، فل و نہ انت

هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوَعَدُونَ ۗ وَلَا يُقُولُ كَآهِنٍ قَلِيلًا
 اے گفتاریک شاعر ، باز کم شمائش کن ات فل . و نہ انت گفتار سحریے باز کم

مَّا تَدْكُرُونَ ۗ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۗ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا
 شمائش گرات فل اے نازل کتیں انت کتیں عالم ، رب ، فل و اگں اشی ، بسائیں و بیاریں

بَعْضَ الْأَقْوِيلِ ۗ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۗ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ
 لہتیں بپ و رپ تو البت ما کنگت آئی ، راستیں دست ، پدا بہریتیں ما آئی ،

الْوَيْتِينَ ۗ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۗ وَإِنَّهُ لَتَذْكُرَةٌ
 گردن گڈا نیست انت چہ شماج کسے چہ آئی ، دور داروکیں فل و اے البت نصیبت انت

لِّلْمُتَّقِينَ ۗ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ۗ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَيَّ
 بہ متقیان . و بے شک ما معلوم انت کہ چہ شما لہتیں دروغ بند کنوک انت ، و بے شک قرآن پشوانی آروک انت

مزل

چہ شد عذاب ، ہم ستریں عذاب انت . (اعاننا اللہ من سائر انواع العذاب فی الدنیا و الاخرۃ) . فل یعنی ہرچیکہ جنت و دوزخ وغیرہ ، بارہ ، بیان بوت اے کتام شاعرانہ بپ نہ انت و نہ کاہنانی انکلی کت و نران انت بلکیں اے قرآن انت اللہ ، کلام کہ آرا چہ آسمان ، یک بزرگ فرشتہ ، زوران ، یک بزرگ نریں پیغمبر ، سرانازل کت . آئی ، چہ آسمان ، یارت و آئی ، کہ بہ زمین ، مردمان ، سرکت آہر دو میں قاصداں کہیم انت یکے ، کہیمی ، شما گوں وئی چمان گندت و دومی ، کرامت و بزرگی چہ پیشی کریم ، بیان ، ثابت انت . (تنبیہ) ماں عالم ، دو قسم ، چیزانت یکے ہما انت کہ مردم اش گوں وئی چمان گندت دومی ، ہما چیزانت کہ گوں چماں گندگ نہ بیت چہ عقل وغیرہ ، ذریعہ ، آرا تسلیم کنگ ، رد و مجبور انت . مثلاً ماہر قدر چماں ، بچ بکنیں و زمین ، بچاریں

مگر وہ کسان، نظر، نیت، لیکن چر حکمانی دلائل و براہین، بے وس، بوان، ماوتی چمان، غلطی، سرفہمیں و چوتی عقل، یاد کہ عقل مندان عقل، ذریعہ، حواس، اسے رد کاربانی اصلاح و صحیح، کیں، بے مشکل ایش انت کہ چر ماہج کے عقل ہم چر غلطیاں و رد کاربان سلامت نہ انت آخر و تی غلطیانی اصلاح و کوتاہیانی تلافی، کے بکنت، بس ماں تمام عالم، یک خداوندی وحی، قوت انت کہ آوت چر غلطی، محفوظ و معصوم بوان، تمام عقلی قوتانی اصلاح و تکمیل، کنت کنت ہجوش کہ حواس جاسے سر بوان، بے وس ماننت اودا عقل کار دنت، سے داب، ماں ہر ج میدان، نہنا عقل کار نہ دنت یا سرگردان بیت آجا کہ خداوندی وحی آئی، دزگیری، کنان، چر ہما بلندر و بالائیں حقیقتاں روشناس کنت، شاید پیشکا ادا، ما تبصرون و مالا تبصرون، سوگند و ارت، یعنی جنت و دوزخ وغیرہ، ہر ج حقائق ماں پیشی آیتاں بیان ہونگت اگں چر محسوسات، دائرہ، بلند تر بوگ، وجہ، شے فہم، میابنت تو ماں اشیا، مبصرات و غیر مبصرات یا بہ دگ لفظان چر محسوسات و غیر محسوسات، تقسیم، بزان انت کہ اے رسول کریم، کلام انت کہ خداوندی وحی، ذریعہ، چر حس، عقل، دائرہ، بالانتر حقائق، خبر، دنت، و ہدے ما بازیں غیر محسوس بلکیں، حس، مخالف چیزان، چر وقی عقل، باچہ دگرانی تقلید، قبول، داریں، تو ہتیں باز اعلا میں چیزان، چر رسول کریم، گوشگ، منگ، نوک، کتام اشکال انت۔

ک یعنی قرآن، کلام اللہ بوگ، بابت، کدی کدی یقین، چر کبیر کے شہم ماں شے دلان کبیت مگر باز کم کہ آپہ نجات، کافی نہ بیت آخرائی، شاعری وغیرہ گوشان، خبر، گار کنت، آیات شامہ واقعہ، گوں انصاف، گوشگت کنت انت کہ اے کتام شاعر، کلام بیت کنت و اے چر شعر، قسم، انت، ماں شعر، وزن و بحر وغیرہ بوگ لازم انت، ماں قرآن، اے چیز ہج گواہ نہ کنت، شاعرانی زیات تر گفتار بے اصل بنت و آیانی کبیر مضامین و ہمی و خیالی بنت، حالانکہ ماں قرآن کریم، تمام تر حقائق ثابتہ و اصول محکمہ، راگوں پکا یں دیلان و یقینی حجتان بیان کنگ بوگ۔

ک یعنی شری، فکر بجن ات تو معلوم بیت کہ اے کتام کاہن، کلام ہم نہ انت، کاہن ماں عرب، ہما مردم انت کہ آیایں گوں بدیں روحاں، جن وجاتیکان تعلق یا مناسبت داشتگت، آیایں اشان، غیب، ہتے جزئی گیتاں، چر یک مقفی و مسجع کلام، ذریعہ، شون دانگت لیکن جنانی کلام چوش عاجز، نوک نہ بیت کہ چوائی، دگ کے جوڑ کت مکنت بلکیں جتے کتام کاہن، یک خبرے سوچ دنت و اے کلام یعنی قرآن کریم، یک ہنجیں عاجز، کنوکیں کلامے کہ کلیں جن و انس اوار بوان، ہم چوائے، مشابہت داروکیں کلامے جوڑ کت نہ کنت، دومی ماں کاہنانی کلام، محض یہ قافیہ و سجع، رعایت نیگی باز لفظاں پہ اوار کنگ، خاطر، بالکل بے کار و بے فائدہ بنت و ماں اے کلام معجز نظام، یک حرق یا یک شوشہ، ہم بے کاریں نیست و پدا کاہنانی جہراں چیز کے بہرہم وادائیں گپانی سراسر شامل بنت، لیکن علمی و حقائق، ردا آگا ہی معلوم کنگ و ادیان و شراعی، اصول و قوانین و معاش و معاد، دستور و قانون، معلوم کنگ چر آسمان، چیریں راز و اسرار ان آگا ہی حاصل کنگ چر اشاں بوت نہ کنت بخلاف قرآن کریم، کہ اچہ ہتے مضامین، پروسر بیت و پیشکا کل جہان، تربیت، علایں و محکمیں اصول ماں ہمیشی، بیان بوتنت۔

فل حضرت شاہ عبدالقادر رحمہ اللہ نبشتہ کنت، یعنی اگں اللہ، سرادروغ، بستیں تو اول، آئی، دشمن اللہ، بوگت و دست، بگپتیں اے دستور انت گردن جنگ، کہ جلا د آئی، راستیں دست، یہ وتی جیتیں دست، دارین تا کہ نکل مہ وارت، حضرت شاہ عبدالعزیز رحمہ اللہ فرمان کنت کہ، "تقول"، ضمیر رسول، طرف، راجع انت یعنی اگں رسول یا لفرض کتام حرفے اللہ، طرف، منسوب بکنت یا ماں آئی، کلام، چیزے چر وتی جانب، شامل بکنت کہ آرا اللہ، نہ گوشگت، تو ہما ساعت آئی، سراسر اے عذاب کنگ بہر بیت (العیاذ باللہ) جیسا کہ آئی، تصدیق و راستی چر آیات بینات و دلائل و براہین، ذریعہ، ظاہر کنگ بوگت، نوں اگں اے داہیں جبر، سراسر فوراً عذاب و سزا دیگ، مہبت تو چر خداوندی وحی، امن چیت بیت و سے داہیں البناس و اشتباہ سرکشنت کہ آئی، اصلاح تا ممکن بیت کہ اشریعت، حکمت، منافی انت برخلاف ہما شخصے کہ آئی، رسول بوگ چر آیات و دیلان ثابت نہ بوتگ، بلکیں سر ظاہرین قرآن و علانیہ دلائلاں آئی، رسالت، نفی اش ظاہر کنگ تو آئی، گپ ہم ناہودہ و خرافات انت کتام عقل مند آئی، سراسر ہج و لگوش گور نہ کنت و نہ بجد اللہ ماں خداوندی دین، چیزے البناس و اشتباہ واقع بیت البت چر اے داہیں شخص، معجزات وغیرہ، تصدیق بوگ مجال انت لازمی انت کہ اللہ تعالیٰ آرا دروغ بند ثابت کنگ و پیر سو اکنگ، ہتے رنگیں کاران، پیرا بکنت کہ آئی، رسالت، دعوی، مخالف بہ بنت، آئی، مثال، چوش بفرم انت کہ ہجوشک بادشاہ یک شخصے، بہ کتام منصب، مقرر کنان و سند و فرمان وغیرہ دیان، بہ کتام نیگ، دیم دنت نوں اگں چر آمد، ماں اے خدمت، چیزے خیانت بوت یا بادشاہ، سراسر چیزے دروغ بندگ چر آئی، عمل، ثابت بوت تو ہما دمان، بغیر چر ہنٹل بوگ، آئی، تدارک، کنت، لیکن اگں بڑک، ڈوکانی پر شوکیں مزدور یا روپگ جنوکیں فراش اے داب، کو اس بکنت کہ حکومت، یہ من، چو فرمان انت یا چر منی ذریعہ، اے احکام دیگ بوگتنت تو کتام کس آئی، جبر، سراسر لگوش گور کنت، و کتام کس آئی، دعویانی سراسر ایراد کاریت بہر جا و رماں اے آیت، حضور، بتوت، سراسر استدلال کنگ نہ بوتگ بلکیں اے پیش دارگ بوتگ کہ قرآن کریم خالص اللہ، کلام انت کہ ماں آئی، یک حرف یا شوشہ، ہم نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم چر وتی طرف، شامل کنت نہ کنت و نہ باوجود پیغمبر بوگ، واجد، اے شان انت کہ کتام خبرے اللہ، طرف، منسوب بکنت کہ آرا و اوجہ خدا، نہ گوشگت، تورات سفر استنار، ماں ہر ذہمی باب، بیسنی فقرہ چوش انت، لیکن آہی اے داہیں گستاخی بکنت کہ کتام خبرے چر منی طرف، بگو شیت کہ آئی، گوشگت، حکم من آرا نہ دات، باچہ دگ معبودانی نام، بگو شیت تو آہی قتل کنگ بہر بیت، "خلاصہ چوش انت کہ ہر کس نبی، بیت چر آئی، اے داہیں کار بوت نہ کنت فنظیر ہذہ الایة قولہ تعالیٰ فی البقرة وَلَئِن اَتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ لَبُغْتَهُمْ لَبِغًا لِّذِي بَعَاكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ قَوْلٍ وَلَا نَصِيرٍ ۱۲

الْكَافِرِينَ ۝ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَئِن لَّمْ يَظْهَرِ لَهُمْ أَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

سورة معارج ماں مکہ، نازل بوت اسی، پہا چہل و چہار آیت و دور کوع آنت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سؤال کت یک سوال کنو کے، در باب عذاب و آیو کیں، یہ کافران واسطہ کہ نیست انت آئی، حج تکلیف کو کا بیت چہ

اللّٰهُ ذِي الْمَعَارِجِ ۝ تَعْرَجُ الْمَلَائِكَةُ وَالسُّورَةُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝ فَأَصْبَحَ صَبْرًا جَمِيلًا ۝ إِنَّهُمْ

يُرَوُّنَهُ بُعِيدًا ۝ وَإِنَّهُمْ لَرُؤُوفٌ قَرِيبٌ ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۝

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْئَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝ يَبْصُرُونَهُمْ

يَوْمَ الْبَحْرِ ۝ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَيْنِي ۝ وَصَاحِبَتِي

وَآخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۝ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا لَا

يَنْجِيهِ ۝ كَلَّا إِنَّهَا لَأُظْلَمَةٌ ۝ نَزَّاعَةٌ لِلشَّوْمِ ۝ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ

پیدا آئی عوف و تار و تار نگار بخت بجز بیت کا بے شک آدورخ آس شہر جو کیں، بزرگی کشوک دل در۔ کا واجت ہما کس کہ پستی

منزل

ول یعنی چہ خدا، تر سوک اے کلام، اشکناں، نصیحت حاصل کننت و ماں ہر کس، دل، نرس مان نہ بیت آئی، دروغ ظاہر کننت یک وقتے آیوک انت کہ ہے کلام و آیائی اے دروغ کنگ سکیں حسرت و پشومانی، موجب بیت آدقت، پشومانی، اظہار، کننت کہ افسوس چیا اے راستیں خبر، مادروغ کننت کہ مروچی ماں چوین جنجال، گرفتار ہوتیں۔ کل یعنی اے کتاب تو یک، بچیں چیزے کہ اشی، ہر چہ یقین، زیات تر یقین دارگ بہ بیت چیا کہ آئی، مضامین سر، بگرتا پاداں برحق و چہ ہمک رنگ، ہشک و شبہ، برز تر و پاک انت۔ لازم انت کہ انسان آئی، سر ایمان یاران، دوتی رت، و تحید و تسبیح، کلا نیش بہ بیت۔ تمت سورة الحاقه فلله الحمد والمنة۔ کل حضرت شاہ صاحب، بنشتہ، یعنی واجر پر شیمیگی عذاب لوٹنگ، آچہ حج کس، ٹکلینگ نہ بیت، یا عذاب، لوٹوگ کافر بہ بنت کہ مدام گوشگتس کہ آخہ ہرچ عذاب، آیوگ، و عدہ انت آپر چاروت نیت، اسی الشرا اگس محمد صلی اللہ علیہ وسلم، گوشگ برحق انت تو مے سرا چہ آسمان، سسگانی ہور، دم بے۔ اے گیان چہ انکار و مسخرہ کنگ، ہر ہند، گوشگتس بریشی، فرماینت کہ عذاب لوٹوگ یک ہیچیں آننے لوٹگانت کہ آبا یقین انسانی سرا کبیت۔ گوں کسی دارگ، آدارگ ہم نہ بیت، کافران مزین اجہتی یا گستاخی انت کہ اے دابیں چیز، پروتا سوال کنکانت۔ کل یعنی فرشتیان و ہومانی روحاں تمام آسمان، درجہ بدرجہ گوازیان، دال آئی، بارگاہ، نر یک، سرکیان بنت یا آئی، ہندھاں ماں آئی، حکمانی تا بعداری، گوں دل و جان، گوشگتس کنان، و گوں جو انیس خصلتان و دلدار ہوان، قرب و وصول، روحانی درجہاں و بلندیاں، سرکیان چہ آئی، حضور، شرفدار بنت۔ و آدرجہاں ماں فاصلہ، دوری و زبکی، مختلف و متفاوت بنت۔ لہتیں ہیچیں انت کہ یک برسے چانی بند کنگ و پچ کنگ، چہ آیائی سبب، درجہ حاصل کننت چوشک اسلام، کلمہ، گوں زبان، گوشگتس و لہتیں ہیچیں انت کہ ماں یک ساعتے، چہ آیان دیمروی حاصل بیت چوشک نماز ادا کنگ۔ و چہ لہتیں، ماں یک پوریں روح، چوشک روچک یا ماں یک ماہے، چوشک تمام رمضان، روچگان یا ماں یک سالے، چوشک حج ادا کنگ و علیٰ ہذا القیاس، وھے داب، فرشتیان و روحانی عروج کہ آہ کتام کار، سرا مقرانت چہ آکار، فارغ ہوگ، پد آیائی درجہ مختلف و متفاوت انت و آخداوند قدوس، تدبیر و انتظام، سروچیری بے شمار درجہ داربت۔ ہے یعنی فرشتہ و مردمانی روح بہ حاضری پیش کنگ بنت۔ کل پنجاہ ہزار سال، روح قیامت نیگنت یعنی اول سر، چہ صور دک، وقت، بگر دال بہشتیانی ماں بہشت، و دوزخیانی ماں دوزخ قرار گت پنجاہ ہزار سال، مدت بیت وکل فرشتہ و تمام قسم و مخلوقات، روحاں ماں اے تدبیر، خدمت کار، طور، شریک بنت، پدا اے مزین شانیں کار، ہر بجائی، مدت گوشگ، سرا آیان عروج حاصل بیت۔ (تنبیہ) ماں حدیث، نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم، فرماینت، قسم بخدا! ایمان دار و کس مردمان، آرا بکر دراجیں، روح ہمنکر خورد معلوم بیت کہ کسے ہمنکر ویر، یک فرض نمازے، ادا کنت کہ یعنی اے کافر اگس بہ انکار و مسخرہ کنگ، سبب، عذاب، اشتاب بکننت تو پدا ہم شما چہ آیائی داب، گوں اشتاب، کار مگرات، بلکس گوں صبر

واستقلال، کار مگرات، و نہ ماں دل، تنگ بے ات و نہ حرف شکایت، چہ زبان، بکشا ات، شے صبر کنگ و آیائی ملاگ گرگ ضرور رنگ کاریت۔ کل یعنی ماں آیائی خیال، قیامت، ایک چہ امکان، دور و ہم چہ عقل، سرحدان ہما دم انت، بلے مارا ہمنکر نزدیک کنگت کہ گوشے جریدہ و تبارنت۔ و لہتیں، مصل و ترجمہ نیل، بچن چلوک، کنگ۔ کل پشم، جدا جدا رنگ بنت دکہ مانی رنگ ہم جدا بنت۔ کما قال تعالیٰ، و میت الجبال جدد و بیض و حمراء مختلف ألوانها و غرابیہ سودی، (فاطر رکوع ۲) دومی جاگہ، فرماینت، کالعهن المنفوش، (القارعة) یعنی کہ چوشگتس پشم، بال کنان بنت۔ کل حضرت شاہ صاحب، بنشتہ کنت، کل نظر، کابنت یعنی دوستی آیائی نزورات، یک دمی، احوال، گندنت، مگر کس کسی حمایت و مدد، کت نہ کنت ہر یک کسے، و تلی چند، فکر دامن گیر بیت۔ یعنی لوٹیت کہ اگن معنی زور بروت تو تمام کتم، بلکس کل دنیا، ماں

قدیر، دیان، ووقتی جان، پر عذاب، رستگار بکنت مگر خوش بوت نکنت۔ کلا یعنی آس مجرم، چونکاید کنت آ تو پوست، و در کمان، چہ توکی نیمگ، کیلچہ، کشت۔ ۱۲
 ہمے صفحہ، فوائد، و یعنی چہ دوزخ، نیمگ، یک کشتش، تو اسے چست بیت، بس ہر قدر مردمان کہ ماں دنیا، چہ حق، پشت دیان ر ہادگ، بوت نکنت، و چہ نیکیں کاران سر، کتاب

دیان، و مال نثر آران، ماں جمع کنگ، گلا ہمیش آنت آ کلان دوزخ
 نیمگ، کشتان، برک بنت، ماں لھتیں آتار، انت کہ دوزخ اول
 سر، گوں زبان قال، تو ار پر جنت الی یا کافر، الی یا منافق، الی
 جامع الممال (یعنی، او کافر، او منافق، او مال جمع کنوک اینگو یا!)
 مردم اینگو آنگو تجگ، لکنت، چہ آئی، رندیک دراجیں گونے
 در کبیت کہ آ کافران، ایک یک، چنان، چست کنت بر ہما
 داب، ہنچو شکہ مرغ چہ زمین، دان، چست کنت (العیاذ باللہ)
 کلا یعنی چہ طرف، چنگلی، ہمت ظاہر کنت، فقر و فقرہ۔
 نادرا ہی و سکی بخت تو بے صبر بوان، و بد حال بیت بلیس با بوس و
 دلپوش بیت، چو بگوش کہوں چہ مصیبت، در کنگ، واسطہ
 چہ رھنڈ باقی پشت نہ کنت و مال و دولت راحت و آرام دست
 بکبیت تو بر نیکیں کاراں دست چست نہ بیت و ماں خدا بندہ راہ،
 خرچ کنگ، توفیق نہ بیت۔ البت ہما مردم مستثنی انت کہ آیانی
 بیان دیما بیداک انت۔ کلا یعنی برے برے نماز و انوک نہ انت
 بلیس گوں الترام و مدا میگی، نماز و انت و ماں نماز، حالت
 گوں مزین دل جی، برابر و نماز، طرف، و دلگوش گور کنت۔
 کلا سورۃ المؤمنون، اشی، تفسیر گونگ، یعنی گوں اسے
 بقیں، نیکیں کار کنت تا کہ ماں قیامت، آیایاں کار، بیت
 کلا یعنی چہ اسے عذاب، ترسان، و تارا چہ گناہان دور
 دارنت، کلا یعنی اللہ، عذاب یک بچیں چیزے نہ انت کہ
 بندہ چہ آئی، طرف، و دل جم و بے فکر بوان، بندیت۔
 کلا یعنی چہ لوگ بانگ، و چہ وقتی ٹینگ، ابید ہر کسے پیرونی
 شہوت رانی، و دگر جاھے کنت آ بزاں چہ حد اعتدال و چہ
 حد جواز، قدم، و کلا، ماں اشی، اللہ، و
 بندہ ہانی کلانی حقوق آنت کنت چیا کہ مردم، گور، ہرچ
 قوتے کہ ہست انت آکل اللہ، امانت انت آیایاں،
 ہمانی، شون دانگیں جا گمان، خرچ کنگ لازم انت و
 ہرچ قول و فرار ماں ازل، بستگی، چہ آئی، و اتزی کنگ
 مہبت، کلا یعنی ضرورت بکبیت تو کی و گیشی، بغیر ہم
 رورعایت، بغیر گواہی دینت حق، چہ نہ دینت، کلا یعنی
 نمازانی و قناتی و ایدگہ شرط و آداب، بارہ، خبر ہم
 دارنت و آئی، صورت و حقیقت، چہ بر باد بوگ،
 رکبنت۔ کلا جنتیانی اسے ہشت صفت بوتنت
 کہ آیایاں چہ نماز، شروع و ہم نہ نماز، ختم کنگ بوتنت،
 تا کہ معلوم بہ بیت کہ نماز اللہ پاک، گور، چہ تکرار
 شائیں عبادت انت، ماں ہر کس، اسے صفات
 بہ بنت تو، ہلوع، (حامگیں دل، نہ بیت، بلیس آ کس عزم و ہمت، خدا بندیت۔ ۱۲)

تبارک الذی ۱۹ ۸۷۰ المعارج ۷۰

وَتَوَلَّىٰ ۙ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۙ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۖ إِذْ أَمْسَهُ ۙ
 دات و در گردانی نکنت، و چہ کت مال پدائگاہ دشتی ط بے شک انسان پیدا بوتہ پست ہمت و ہدیہ چہ بکبیت
 الشَّرِّ جَزُوعًا ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۗ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۗ الَّذِينَ
 مصیبت کو کار کنت، و ہدیہ دست، بکبیت ماں بچلی کنت کلا مگر ہما نمازی کہ
 هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۗ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۖ
 و حق نماز، سراق عم انت کلا و ہما کساں کہ ماں آیایاں مال، ہر مقرر انت
 لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۗ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۗ وَ
 چہ لوٹوکان و بے وساں کلا و ہما کساں کہ باور کنوک انت انصاف، روج، و
 الَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ۗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ
 ہما کساں کہ آیایاں چہ و تی رب، عذاب، ترسوک انت کلا۔ بے شک آیایاں رب، عذاب ہما ہما انت کہ
 غَيْرِ مُّؤْمِنِينَ ۗ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَجِهِمْ حَفِظُونَ ۗ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ
 کسے چہ آئی، ایمن بوتہ نکنت، و ہما کساں کہ آیایاں و تی شرک گاہانی حفاظت کنوک انت۔ مگر چہ و تی لوگ با نکان
 أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۗ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ
 یا چہ و تی مولداں بیشک کلا آیایاں ملامتی نہ انت کلا ہر کسے طلب کنت چہ اشی، ابید
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۗ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ۗ
 کلا ہمیش انت چہ حد، سرگوزو کلا و ہما کساں کہ ہر و تی امانت، و و تی قول، خیال داروک انت کلا
 وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۗ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
 و ہما کساں کہ و تی گواہیانی سرا او شتوک انت کلا و ہما کساں کہ و تی نماز، سرا
 يُحَافِظُونَ ۗ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۗ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ
 نگاہ داروک انت کلا ہما بیان انت ماں باغاں بہ مزہ داری کلا گداچی انت کافران،
 قَبْلِكَ مُهْطِعِينَ ۗ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۗ أَيُّطَعُ
 کہ در کان ازل زنگت بہ تی نیمگ، چہ راست، و چہ چپ، و ٹولی ٹولی بوان، آیایاں داریت

منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

كُلُّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ اَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ

ہر ایک مرد سے چہ آیان کہ داخل بہت ماں نعمتانی باغ، ہجرہ کلا بے شک ما پیدا کنگ آیان

مَّا يَعْلَمُونَ ۝ فَلَا اَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اِنَّا لَقَدِرُونَ ۝

چہ ہائی، کورت زاننت کلا نون من سوگند وراں مشرقانی و مغربانی رب، کلا کہ تحقیق ما البت قدرت داروین

عَلَى اَنْ يُّبَدَّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ فَذَرْنَهُمْ

کہ بدل بکنیں بیاریں چہ آیان شترتیں۔ ڈکے چہ مے قابوہ درانک نہ کنت کلا تو دیل بکن آیان

يُخَوِّضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ۝

کہ بے کاریں گہاں کلب کسرت چیر آنت دائرہ کورن گون وئی ہماروی، کہ گول آیان وعدہ آنت وئی روچیکہ

يُخْرِجُونَ مِنَ الْجَدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ اِلَى نَصَبٍ يُوفُونَ ۝

در کینت چہ نسران بہ اشتاب، گوشے آیان نشانگ، نیمگ، تچان آنت کلا

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلِكِ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

جہل کنان، وئی نگاہان، سوارنت آیان رسوائی، ایش آنت ہماروی کہ وعدہ دیگر بنگنت آیان کلا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝ اِنَّا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ

بے شک ما دیم دات نوح وئی قوم، نیمگ، کہ بترسین وئی قوم، پیسر چہ اشی، کہ

يَاْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ قَالَ يَقَوْمِ اِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ اِن

بہت آیان سرا عذاب دردناکیر کلا گوشتی ای منی قوم من پہ شاتر سیزو کیاں ظاہریں کہ

عَبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيعُوْا ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَاَعْبَادُ اللّٰهِ اَجَلٌ مُّسَمًّى ۝ اِن اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ

مہلت بہت شمارا دال یک وھدے مقررین کلا بے شک ہدے کہ خدا، مقرر کنگیں مہد کیت الی مہلت دیگر بہت کلا

کلا یعنی قرآن، تلاوت و جنت ذکر، اشکنان، کافر چہ ہر نیمگ، بربر، تخی گور، تیز تیز، پیداک آنت و پداوش گئی و مسخرہ کنت، آیاشی، باوجود ایشان ہم طمع دارنت کہ آکلان ماں جنت، باغان داخل کنگ بنت؟ ہنچو کہ آیان مدام گوشنگت کہ اگس مارا و اتر کنان و خدا، گور، روگ کون تو اودا ہم پہ ما شترتزی و گہتری آنت، ہجر چوش نہ بہت۔ آعادل و حکیم خدا، گور، ۱۷۱ے داہیں کوراسکیں کاربوت نہ کنت۔ (تنبیہ) ابن کثیر، اے آیتانی مطلب چوش کنگت کہ نئی طرف، اے منکران، باریں چوں بون کہ گون تیزتری، تخی طرف، سرگران آنت و پیداک آنت چہ راستیں جانب و چہ چپیں جانب، جماعت درجماعت، یعنی قرآن، اشکنت و پیر چا چو ترا س کنت و پدا تچنت کلا ازانا، نفرت و شتراری، باوجود اے اہبت، ہم دارنت کہ چہ آیان ہر یک کسے بے ترس، ماں جنت، داخل بہت، ہجر چوش نہ بہت۔ وھذا کما قال تعالیٰ

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذٰكِرَةِ مُعْرِضِينَ كَاٰنَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَقْفِرَةٌ ۝ فَذَرْتُمْ مِنْ قُسُوْرَةٍ (مدثر ذکوع ۲)۔ کلا یعنی چو خاک، ہمیں ادنا ہیں چتر، باجوشی، ہمیں سلیں دل خرابیں چیز، چہ پیدابوت آچہ کجا بہشت، لائق بوت، مگر البت وھدے چہ ایمان، برکت، پاک و صاف و معظم و شرفدار بہتیت و ممکن آنت چہ، اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ، اشارہ بہت، اِنَّ الْاِنْسَانَ خَلِیْقٌ هٰلُوْعًا، طرف، کہ آ چنت آیت پیش ماں ہے سورۃ، انگ، یعنی آوت پیدا بوت بہ اے صفاتی سرا، ڈماں، اِلَّا الْمُصَلِّیْنَ الَّذِیْنَ هُمْ اِلٰح، استثناء، ذنار شامل نہ کنت کلا، چونکا بہشت، مستحق بوت، بہ اے تقدیر، مَجٰلِعَ لِّمَنْ یُّرْکَبُ چہ، خلق الا انسان من عجل، قبیل، بہت، کلا آفتاب (روح) ہمک روچ، چہ یک نوکین نقطہ، طلوع بہت و بہ نوکین نقطہ، ایرروت ہمایان، مشارق و مغارب گوشنت کلا یعنی وھدے آیتانی جاگہ، چہ آیان شترتزی آوت کنت، توت آیان، دوبارہ پر چا پیداکت مکنت، آیا آچہ مے قابوہ در کیاں، دگر جاھے شنت کنت یا چہ، خیرا منھم، مراد ہمایانی وئی چند، دوبارہ پیداکنگ بہت چیا کہ عذاب بہت یا ثواب، دومی زندگی چہ اے زندگی، ہر جاوہ، کامل تربیت، یا مطلبی چوش بہت کہ اے مکہ، کافران، بل کہ مسخرہ و کلاگ گرننت مایہ اسلام، خدمت، چہ ایشان شترتزی قومے، کاریں۔ چنا چہ، قریش، جاگہ، آئی، انصار مدینہ، یارت وادشتارینت، وکد، مردمان پدا ہم چہ آئی، قابوہ در کیاں، دگر جاھے شنت نہ نش، آخر آیان وئی ناشرین کارانی تام چشمک کپت۔ (تنبیہ) مشارق و مغارب، سوگند شاید بمشکا وارت کہ خدا ہمک روچ مشرق و مغرب، بدلان کنت کلا پیر آئی، شے تبدیل کنگ چو نکا مشکل بہت، یعنی چنت روچ، مہتل آنت کلا سزا بوگ یعنی آنت، کلا یعنی بہت نام خاص نشان و علامت، طرف، چوش بہ تیزتری، تچان بہت چہ یک دومی، پیسر، رسگ، چہ ہدے، کنت یا چہ، نصب، مراد بہت بہت کہ آیان کعبہ، ارد گرد، لک کنگ بنگنت بہ آیتانی طرف، گون مزن چوش و عقیدت، تچان و روان بونگنت، کلا یعنی قیامت، روچ نمت سورۃ المعارج و لیل الحمد و المننہ، یعنی چہ اشی، پیش کہ کفر و ناشری، ذریعہ، ماں دنیا، طوفان، و ماں آخرت، دوزخ، عذاب، اگر قناریے ات، یعنی چہ اللہ، ترسان، کفر و معصیت، بل بدے ات و اطاعت و عبادت، کشک، بگرات، یعنی ایمان یارت توجہ آئی، پیش اللہ پاک، ہر حقوے نقصان کنگ ات آسما را معاف کنگ بہت و کفر و ناشری، کارانی ردا ہرچ عذاب، ایک مقدر آنت ایمان یارگ، حالت، عذاب ہم نہت، بلکس مہتل کنگ بہت دانکہ شمارہ وئی طبعی عمر، سر بہ ات حتی کہ جاندارانی موت و حیات، عام قلازن، روع، بہ وئی وقت، سراموت بہت چیا کہ آئی، تو بہر حالت کتام نیک و بد، ہرچ چہ نہت، کلا یعنی ایمان یارگ، ردا عذاب، ایک، بارہ، ہرچ وعدھے ہست اگس سر، بان، آنک داوشتات توجہ کسے، کنگ، آنک، و نیک ساعتے مہتل کنگ بہت، یا مطلب چوش بہت کہ موت، بہ وئی مقررین وقت، ایک، الی آنت ماں آئی، حج

۲
۸
۷۱
نوح

منزل

تاخیروت نہ کنت، والظاہر ہوا الاول، حضرت شاہ صاحب اے آیتانی تقویہ، ایک دگر دابے، کنت، یعنی بندگی کن کہ نوع انسان ماں دینا، داں قیامت، باقی بمانیت
 ذقیامت بوگ، ہیج دیر نہ لگیت دہرنتیکہ کل آوار بوان، پچہ بندگی، دوست، گشت ات توکل ہیے دمان، ہلاک سے ات، طوفان آملگت ہے داب، کہ یک مردے ہم
 پشت مکیت چہ حضرت نوح، وجہ، آرسنگار بوننت و باقی پشت کیننت۔ ۱۲

ہے صفحہ، فواصل، ول یعنی اگں شہا فہم و ادراک، ہڈا بند ات تو اے گپ فہمگ و عمل کنگ ٹینگت۔ ول یعنی نوح علیہ السلام، کواں نہ ہمد و پچاہ سال
 آیان، سر و سوج کت و راہ شون دات بے و ہدیج ہیج دابیں خیر، ایت چہ آیان ندستی تو نا اید و دل تنگ بوان، ماں بارگاہ، خداوندی، عرض کت کربارت، من چرتی

جانب، ماں دعوت و تبلیغ، ہیج ڈولیس کوتاہی نہ کت، ماں
 شب، ہما روکیاں و ماں روشنائیں روچ، برابر اشان،
 نئی طرف، دعوت داتوں، مگر آخر، پچوش بوت ہر قدر من
 اشان، نوجید، طرف، بارگ، کوشست کت، اے
 بد بختان ہنگت زیات تر چہ اینگو دیم، تاب دیان، سر و
 شنت و ہر قدر چہ منی جانب، ہراشان شفقت و دوزوایی
 اظہار بوت چہ آسانی جانب، نفرت و شراری ہنگت گیش
 بوان بوت۔ فل چہا کہ منی خیر، اشنگ آیان دوست
 نہ داشت لوشت کہ اے آواز آسانی گوشان مکیت، فل تا کہ من
 آسانی و امنی صورت، مگدنت و ہم لنگ کان اگں ماں گوشان
 کدی سست بترت تو گدانی ذریعہ، تو ار ماں گوشان مروت،
 الغرض ہیج خبر ماں کتام سر حال، ماں دل، اشان جاکہ مکنت۔
 و ہی یعنی ہیج رنگ، چرتی رہبند، دست کنگ اش
 نہ لوٹ ات و آسانی مغزوری، اشان نہ ہشت کہ مکتی ہم یہ
 منی خیر، نیگ، و لگوش، گور بکنت۔ ول یعنی ماں آسانی
 پچیان، روان، خطاب کرتوں دماں آسانی دیوان و مجلسان
 نندان، سر و سوج کنتت۔ ول یعنی اید چہ ہیج، گوں
 آیان ماں خلوت، ہم گپ و پ جنوں، صاف صاف، گیش و
 گوار کدان، ہم، ماں اشارہ، ہم، گوں تر ندیں آواز،
 ہم و زین آواز، ہم خلاصہ ایش انت کہ نصیحت و بہنت
 ہیج سر حال و ہیج دابیں رہبند بہ اشانیکی من نہشتوں۔
 ول یعنی باوجود صد با سالانی سر و سوج، پد ہنوں ہم اگں
 منی خیر، گران، و تی مالک، ہیگ، جگ ات و چہ آئی،
 و تی خطایانی معافی، لوٹ ات تو آمز ن بخشوک و معاف
 کنوک انت گوستگیں کل گناہان، یکدم معاف کنت۔
 ول یعنی ایمان و استغفار، برکت، و قحط و ڈکال (کہ ماں
 آئی، چند با سالان گرفتار انت) دور بیت و انتر تعالیٰ
 ہما جنبران، دیم دنت کہ آچور کام، گوارنت کہ چہ آئی،
 برکت، کشار و باغ بالکل سرسبز و سیر آپ بنت۔ غلہ،
 نیگ، و ایند کہ ثمرہ و بے حساب پیدا بیت دولت و غیرہ
 فرہ و زین بنت شیر و روغن زیات دست کینت و جنین آدم
 کہ چہ کفر و معصیت، شومی، سنٹ بو ٹنگت آیان، خداوند
 کریم چرتی فضل، نہیں چک بخشیت الغرض گوں آخرت،
 ہور چہ دینا، عیش و بہار، ہم مزین و نڈے دیگ بیت،
 (تنبیہ) امام ابو حنیفہ، چہ اے آیت، اے اخذ کنگ
 کہ استغفار، اصل حقیقت و روح استغفار و انابت

لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ دَعَوْتُ قَوْمِیْ لَیْلًا وَ نَهَارًا ۝
 اگں شازان ات ول گوشتی اے منی رب من دعوت دات ول قومی، شب و روچ
 فَلَمْ یَزِدْهُمْ دُعَاۤیِیْ اِلَّا فِرَارًا ۝ وَاِنِّیْ كَلَّمْتُہُمْ لَتَغْفِرَ لَہُمْ
 گد ازیات زکت بہ آسانی ہیج، منی دعوت، اید چہ ہیج، ول من ہر و ہدیج کہ دعوت دات آیان، ناگہ تو بچھے آیان
 جَعَلُوْا اَصۡبَاحَہُمْ فِیْ اَذۡنِہُمْ وَ اسْتَغۡشَوۡا ثِیَابَہُمْ وَ اصۡرُوۡا
 مانش کنت تی لنگان ماں ول گوشان ول واپوش اتش ول سر و تی گردان ول و ہدیج کت
 وَ اسۡتَکۡبَرُوۡا وَ اسۡتَکۡبَرَا ۝ ثُمَّ اِنِّیْ دَعَوْتُہُمْ جَہَارًا ۝ ثُمَّ اِنِّیْ
 و شرکشی کنتش تمامی سرکشی ہیج پدا من آیان دعوت دات سر ظاہر، ول پدا من
 اَعۡلَنۡتُ لَہُمْ وَاَسۡرَرۡتُ لَہُمْ اَسۡرَارًا ۝ فَقُلۡتُ اسۡتَغۡفِرُوۡا لَکُمۡ
 اعلان کت بہ آیان و پچہ چرتی گوشوں آیان چرتی و ول من گوشت کہ معافی بوٹ ات چرتی رب
 اِنَّہٗ كَانَ عَقَّارًا ۝ یُرۡسِلُ السَّیۡۡءَ عَلَیۡکُمۡ مَّذَرًا رَّارًا ۝ وَ یُعِیۡدُ لَکُمۡ
 بے شک آ معاف کنوک انت، بد کنت آسمان، شے سرا ہور پچان، و گیش دنت شمارا
 بِاَمْوَالٍ وَ بَنِیۡنٍ وَ یَجۡعَلُ لَکُمۡ جَنَّتٍ وَ یَجۡعَلُ لَکُمۡ اَنْہَارًا ۝ مَا
 مال و چک و اڈکنت پہ شما باغ و اڈکنت پہ شما جو و چون ات
 لَکُمۡ لَا تَرۡجُوۡنَ لِلّٰہِ وَقَارًا ۝ وَ قَدْ خَلَقۡکُمۡ اَطۡوَارًا ۝ اَلَمْ تَرَوۡا
 شمارا پچا ایت زکشت بہ اللہ، بزرگی، ول و تحقیق ہماں، پیدا کت شمارا قسم قسماٹ، آیان گنرت
 کَیۡفَ خَلَقَ اللّٰہُ سَبۡعَ سَمَوٰتٍ طَبَاقًا ۝ وَ جَعَلَ الْقَمَرَ فِیۡہِنَّ
 چہ ہما پیدا کت خدا، ہفت آسمانان، طبق طبق کا و ابری کت ماہ ماں آسانی میا ہیج،
 نُوۡرًا وَ جَعَلَ الشَّمۡسُ سِرَاجًا ۝ وَاللّٰہُ اَنۡبَتَکُمۡ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ۝
 روشنی و ایرکت روچ، چراغ کا و اللہ، رو دینت شمارا چہ زمین، رو دینت کا
 ثُمَّ یُعِیۡدُ لَکُمۡ فِیۡہَا وَ یُخۡرِجُکُمۡ اِخۡرَاجًا ۝ وَاللّٰہُ جَعَلَ لَکُمۡ الْاَرْضَ
 پدا و تر کنت شمارا ماں زمین، و پدا، در کنت شمارا در کنگی و خدا، اڈکنت پہ شما زمین،

منزل،

الی اللہ انت و نمازاتی، کامل ترین صورت انت کہ آچہ صبح سننت، ثابت انت۔ فل یعنی چہ اللہ، مزنی، اے ایت دارگ لوٹیت کہ تو آئی، فرمان برداری، کنے تو نزارا بزرگی و عزت
 وقار عنایت فرما بیت، یا چوش مطلب انت کہ تو اللہ، بزرگی، اعتقاد، پرچانہ دار، و چہ آئی، جلال و عظمت، پرچانہ تر سے۔ ول یعنی ماں مات، لاپ، تو قسم قسمیں رنگ
 بدینت و چہ اصلی مادہ، بگردا نگر مرگ، انسان چکر رنگ بدینیت و چکر راہ و رہبند و سر و چرانت کہ آیان جنت و گوار بیت۔ ول یعنی یکے، سرادگہ یکے، ول روچ،
 نور تیسر و گم بیت کہ ہر و ہدیج، آ شہم کنت شب، ہما روکی اندیم بیت شاید پیشکا آگوں روکیں چراغ، تشبیہ دیگ بوتگ، و ماہ، نور، ہیج چراغ، روشنی، ہر ہما ہنگ بہ بیت
 کہ آچہ ماہ، مادہ، ذریعہ، سر و سبک بیت۔ ول یعنی چہ زمین، خوب بہ شری و محکم داران، پیدا کت اڈل سر سے پت آدم چہ خاک، پیدا بوت پدا لطفہ کہ چہ آئی، ہیج آدم پیدا بیت
 غدا، خلاصہ انت، چہ چہ خاک، و در کینت۔ ول یعنی چہ مرگ، بعد و ہار و ماں خاک، شامل بنت پدا ماں قیامت، روچ، چہ ہما حاک، و در کنگ بنت۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

سَاطَا ۱۴ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۱۵ قَالَ نُوحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِي

بجیرگیج . تاکہ تروتاب بکن ات ما زمین را بر راہاں پراہیں کوشت نوح ، ای منی رب آیان منی نافرمانی کنت

وَاتَّبِعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالًا وَوَلَدًا وَلَا خَسَارًا ۱۶ وَفَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۱۷

درندگیری گتشی ہما کس ، کہ زیات نہ کتی بہ آئی حق ، آئی مال ، آئی اولاد ، مگر تاوان کا وجہ ایش کت مزین حیلہ کا

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ

وگوشتنش حجر بلیدہ ات وقی معبودان کا وبلیدہ ات وود ، وند سواع ، وند یغوث ،

وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۱۸ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۱۹

ویعوق ، و نسر ، و تحقیق گمراہ ایش کت باز ، ذزیات مدہ تو ظالمان مگر گمراہی کا

مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخُلُونَا آهَ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ

بہ سبب ، وقی گناہانی غرق کنگ بوشت آیا ، پدا داخل کنگ بوشت ما اس کا گناہ ایشش بہوت ، ابید

دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۲۰ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ

چہ خدا ، مدد گار کا کوشت نوح ، ای منی رب بلیدہ بہ روئے زمین ، چہ

الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۲۱ إِنَّكَ إِن تَذَرُهُمْ يُضِلُّوكَ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا

کافرانیک لوگ آبادیں . بے شک تو اگں بلیدہ سے آیان ، بدراہ کنتت تہی بندگان ، وند زانیت مگر

فَاجِرًا كَفَّارًا ۲۲ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا

بدکار حق ، منکر کا ای منی پروردگار معاف کن منا و منی مات وپت ، و ہر کس کہ داخل بوت منی لوگ ، ایمان آراں

وَاللِّمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۲۳

وتما میں مؤمنین مردین و مؤمنین جنینان کا ووزیات مدہ تو ظالمان ، مگر بر بادی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ جن ماں مگر ، نازل ہوا ایش شروع کناں گون خدا نام ، ہما کہے اندازہ ہر بان زبیر حم کونکے بیت و حشت آیات و دور کوع انت

قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا

تو جو کوش کہ وحی کنگ بوت منی نیگ ، کہ اشکت بازینے ، چہ جتان کا گڈا اوشتنش تحقیق ما اشکت یک قرآنے

منزل

کلی یعنی بہر سہائی ، سر پر و پس ات ، بندرات ، تروتاب بکن ات ، رو و آ بکن ات ، ہر نیگ ، پراہیں کشکان پہ شمیگی کنگ بوگنت ، یک مردے اگں بلو شیت و گوں آئی ، و مسائل ہم بہریت تو تمام زمین ، چہ و چہ و چہ تروتاب کت کنت ، کشک آئی ، راہ ، نہ بندت . کل یعنی وقی ریسانی و میر و معتبرانی جبرش گپت کہ ماں آیانی مال و اولاد ، چہ ہمیں گہتری و بہتری نیست ، بلکس آیان پرایان ناوان انت و چہ ہمایانی سبب ، چہ دین ، زہر بوگنت و گوں مزین سرکشی و زورانی ، اے دگر سے ہم چہ دین ، پشت گیتکنت . کل یعنی درست ، سر پر کنت کہ اے واجر ، کت ، گوش مدارت و ہیک ہمیں در دو ایدا و یک ، شو باز ، انت . کل یعنی وقی معبودانی حمایت ، و ردا وقی پادان محکم بدارت . نوح ، سکین و یک ، سر پر کنت ات . کوشنت کہ داں صد ہا سال ہر یکے وقی اولاد و اولاد در اولاد و وصیت کناں ، بوگنت کہ کس ماں اسے پیر مرد (نوح) ، فریب ، مثبت و چہ وقی پت و پیر کی دین و نذراں

اینگر و آنکر گنت . اسے کل تانی نام انت بہر مطلب ، یک جدایتے جوڑ گتگتشی . ہما بت پدا ماں عرب ، آراگ بوگنت . و ماں ہندوستان ، ہم ، ہے قسم ، بت جو کہ بشنو ، برہما ، اندر ، شیو و ہنومان وغیرہ ، ناماں مشہور انت ، آیانی زیا نیں گیش و گیوار حضرت شاہ عبدالعزیز رحمہ اللہ ، ماں تفسیر عزیز گنگ ماں لھتیں روایتان ہست کہ ماں قدیمی دور ، لھتیں بزرگ

انت ، آیانی مرگ پد چہ شیطان ، سر نیگ ، قوم ، بہ یاد گار حساب ، آیانی تصویران ، اڈ کنت پدا آیان ، تعظیم دیگ بنا بوت ، کم ، آیانی پرستش ، رواج کت . العیاذ بآلہ . کل حضرت شاہ عبدالقادر گنیشنت کنت ، یعنی (سرگردان نہانت) چہ تدریر (تجکس) بہ گیر ، مثبت ، و حضرت شاہ عبدالعزیز گنیشنت

کنت کہ چہ اسند راج ، داب ، ہم آیان ، چہ دنی معرفت ، آشنا مکن ، و عام مفسران ، ظاہر سی منی مراد گتنگ انت ، یعنی ای اللہ ظالمانی گمراہی ، سلت گیشتر بکن تاکہ زوت بد بختی ، کاسگ دپادپ بوان ، خداوندی عذاب ، حقدار بہ بنت مفسران

نہشتہ کنت کہ اسے بد دعا چہ آیانی ہدایت ، بہکے ناامیت بوان ، کتی ، توری ناامیتی بہ ہزار سال ، تجربہ ، بنا ، سر بہ بیت باحتی تعالیٰ ، اے ارشاد بلکس آئی ، گوشان کنتہ بونگ ایشہ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ (ہود کوع ۴) بہر حال ماں پوشش ناامیتی ، جاو ، دل تنگ و غضب ناک

بوان ، کنگ مزین گپے نہ انت ، حضرت شاہ عبدالعزیز رحمہ اللہ نہشتہ کنت کہ و ہرے بہ یک شخصے یا چہ عتہ راستیں راہ ، سر آیک ، چہ بالکل مایوسی بہر بیت و نبی آیانی استعداد ، شری ، چہ کاسان ، چہوش بھمیت کہ لوز ماں اشان خیر ، نفوذ ، قطعاً گنیشنت نیست بلکس اشانی جذبہ وجود چہ سر تنگیں عضو ، پیمانہ انت کہ آیقینا باقی مانگیں جسم ، ہم سر بنیت و زہری ماں کنت تو آوقت ، آیانی بزرگ و چہ

دینا ، آیان ، نیست و نابود کنگ ، بغیر و گچ راہ پشت نہ کبیت . اگں قتال ، حکم بہر بیت تو چہ قتال ، زہر و آفتا کنگ بہر بنت یا آیانی قوت ، چکت پرورش کناں ، آیانی بدیں اثر ، نیست و نابود کنگ بہر بیت و اگں نہ گڈی صورت ایش انت کہ چہ اثر پاک ، دعا لوگ بہر بیت کہ آچہ اشانی وجود ، دینا ، پاک بکنت و چہ آیانی زہر دار و کیں جراثیم ، ایدگران ، محفوظ بدارت لکما قال : إِنَّكَ إِن تَذَرُهُمْ يُضِلُّوكَ عِبَادَكَ

بہر جاو ، واجہ حضرت نوح ، دعا دہے داب ، حضرت موسیٰ علیہا السلام ، دعا کہ اماں سورہ ، یونس ، کوشت چہرے قبیل انت ، و اللہ اعلم . کل یعنی طوفان آنکے سر ظاہر ، ماں آپ ، غرق بوگنت لیکن در حقیقت ، ماں بر رخ ، آس ، ایشنت و سر بوگنت . کل یعنی ہما بت (ود ، سواع ، یغوث وغیرہ) ، ماں اسے سختی ، و ہرے چیزے ملد ہم کت نہ کنت ، پنچنا ماں کس بہری ، حالت ، موت ، آغوش ، شنتت . کل یعنی یک کافرے ، ہم زندگ میل ، ماں اشان یکے ہم لے قابل نہ انت کہ باقی ہما بت و ہر کسے باقی ہما بت منی تجربہ جوش کوشنت کہ چہ آئی ، لطفہ ، ہم بے جبا ، ضدی ، منکر حق و ناشکر بیدانت و داں و ہرے چہ اشان یک کسے ہم پشت کبیت و تہ راستیں راہ ، چون بیت ایدرگ ایمان داران ہم گمراہ و بدراہ کنت . کل یعنی بہر منی مرتبہ ، و و چہ منا ہرج داہیں کوتاہی یا تفسیرے بونگ چہ دنی فضل و کرم ، منا را معاف بکن و منی مات و پت و ہر کس کہ ماں منی بوجیک یا منی لوگ ، یا مسبت ، مؤمن بوان ، بیت آدرستانی خطایان ، پہل بکن بلکس داں قیامت ، ہر قدر

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مردین و جنین آدم مومن بہ بنت کلائی مغفرت و بکن، آی الشراہ چونو علیہ السلام و دعا برکت ۱۶ اے بندہ عاصی و خالی و ہم چوتی رحمت و کرم و مغفور کمان و ابید
 دنیاوی و اخروی تعذیب و ماں و بی رضا و کرامت و محل و سر بکن۔ اِنَّكَ سَمِيعٌ قَرِيبٌ مُّجِيبٌ الدَّعَوَاتِ۔ تمت سورۃ نوح و اللہ الحمد و المنة۔
 فلا جنانی وجود و حقیقت و در حضرت شاہ عبدالعزیز و ماں اے سورہ و تفسیر و مزین در اجیب و زیباتیں گیش و گیوار کنگ و ماں عربی و آ کام المرجان فی احکام الجنان لے
 بن گیت و مزین جامع کتاب انت ہر کس شوق بہ بیت آئی و مطالع و بکنت اے جاگہ و چشیں گیش نیست کہ اے و ایس مباحث نبیسگ بہ بنت۔ ۱۲
 ہے صفحہ و فوائد۔ فل ماں سورہ احقاق و گوشت کہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم صحب و نماز و انگ و ات کرمازین جن چہ اودا گوشتنت و قرآن و آواز و سرافینتہ

توان و گوں صدق دل و ایمانش آورت پدا بہ و فی قوم و
 سر توان و تمام ماجرا نش بیان کت کہ مایک کلامے
 اشکنگ کہ آ (چرونی فصاحت و بلاغت، حسن اسلوب،
 قوت تاثیر، شیرین بیانی، پخت و وعظ و داب و علوم و مضامین
 اعتبار و) عجیب و غریب انت، معرفت ربانی و رشد و فلاح و
 ینگ و رہبری کنت و خیر و طلب گار و دست و گران و
 نیکی و تقویٰ و منزل و بارت و سرکنت پمشکا آئی اشکنگ
 شرط و بلا توقف آئی و سر ایمان آوریں وہ متے دل و
 چہ ہمیں شک و شبہ باقی نہ منت کہ اے دابیں کلام ابید
 چہ اللہ و گچ کس بہ بوت نہ کنت نول ماہ آئی و تعلیم و
 ہدایت و روء و عہد کنیں کہ آئندہ چہ کس و گوں اللہ و
 شریک قرار نہ میں، آیانی اے تمامیں بیان و در آخر و
 اللہ تعالیٰ و و فی رسول و سرادجی فرما بمنت، چہ آئی و بعد
 باز و جتناں گوں و اجنبی و دوچار کینتت، ایمانش
 آورت و قرآن و علمش در برت۔ فل یعنی لوگ بانگ و چک
 دارگ بہ آئی عظمت شان و بر خلاف انت حضرت شاہ
 صاحب بنشنہ کنت کہ ہر چہ دابیں گراھی ماں مخلوق و
 سالان انت آماں جتناں و ہم ہست انت۔ (چو عیسایان)
 اشان پہ اللہ پاک و لوگ بانگ جو کنگت۔ فل یعنی چہ ما
 ہر کس کہ بے وقوف و نادان انت آیان بہ اللہ نسبت و
 چوشیں ناہو دگیں گیان چرونی طرف و گیش کمان گوشتنت
 و ماں آیان مستزین بے وقوف ابلیس انت شاید ہاوت خاص
 اے جاگہ چہ لفظ سفیہ و مراد بہ بیت۔ فل یعنی مارا لے
 خیال ات کہ ابیکہ کثیر تعداد و جن و انس ہر توان و کہ
 ماں آیان مزین مزینب دانا و عاقل ہم ہست انت
 بہ اللہ پاک و بابت و دروغیں گپ کنگ و جرات نہ
 کنت۔ ہے خیال و ماں دل و باران و ماہم ردواتیں
 نول قرآن و اشکنان و راز ظاہر بوت و مارا چرونی پیش
 رو و کانی کورانہ رند گیری و سجات رس ات۔ و ماں عرب
 سر زمین و اے جہالت باز زیبات شنگ و تالان ات
 چہ جتناں غیبی جہرش جسٹ کنگت و ہمایانی نام و نذر
 و نیاز و قربانی اش و انگت و و ہدے کتام یک نافلہ
 گوژگ یا جنگل ماں کتام شیب و بیونیں تو اشان
 گوشتنت کہ اے حلقہ و جنانی ہر کس سردار انت ما
 ماں ہمانی و پناہ و کاتیں نانا کہ آ گوں و فی زیر دستیں
 جنان مے حفاظت و بکنت چہ اے گیان جن ہنگت

تبرک الذی ۲۹ ۸۷۴ الجن ۴۲

عَجَبًا ۱ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَامْتَابِهِ ۲ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۳
 عجیب کشتون دنت راہ و نیکیس گڈا ایمان آرت آئی و سرا۔ و ہر ما شریک نہ کنیں گوں و فی پروردگار و کس و
 وَأَنَّ تَعَلَّىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۴ وَأَنَّهٗ كَانَ
 و ایک بلند انت شان مے رب و نداریت آ جینے و نہ چکے ط و ایک بوت گویں
 يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۵ وَأَنَا ظَنُّنَا أَنَّ لَنْ تَقُولَ
 گوشتنت مے محفیں مرد ما بہ خدا و سرا دروغ فل و ماگمان و اشکنگ ایک ہجر نکوشنت
 الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۶ وَأَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ
 ان و جن خدا و سرا دروغ فل و ایک ہست انت لھتیں مردین چہ بنی آدم و
 يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۷ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا
 پناہش گتنت چہ بازیں مردین چہ جتناں، گڈا زیبات کتس بہ حق و آجنا کتس و آیان گمان و اشکنگ چہ
 ظَنُّنَا أَنَّ لَنْ يَّبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۸ وَأَنَّا لَبَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا
 شامگان و اشکنگ کہ ہجر خدا چست نہ کنت کسے و را فل و تحقیق ما دست موش کت آسمان گڈا دیت ما آئی و
 مِلَّتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۹ وَأَنَا لَكُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ
 کہ پرانت چہ زور مندیں نگہیا تان و استار ان کہ شعور و نت و ایک ما شنگتیں آئی و دیا بہ پناہ جاہان
 لِلسَّمْعِ ۱۰ فَمَنْ يَسْمَعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا ۱۱ وَأَنَا لَأَنْدَرِي
 پہ اشکنگ۔ گڈا ہر کس نول گوش و اربت گندیت پروت انگرے کہ سوڑنت و و ایک ما سر پد نہ بنیں
 أَتُرِيدُ بَعْدَ بِنِّ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشْدًا ۱۲ وَأَنَا
 آیا بدیں شورے بیت پہ زمین و مردمان و یا ارادہ کنگ آیان رب و پہ آیان خیر و فی و تحقیق
 مِنَ الصَّالِحِينَ ۱۳ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرِيقَ قَدَدٍ ۱۴ وَأَنَا ظَنُّنَا
 چہ ما لھتیں نیک انت و لھتیں چہ ما ابید چہ آیان انت۔ ما تیں جہا جہا تیں کشکان سراف و ایک ما خیال کنگ
 أَنْ لَّنْ نَعْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ هَرَبًا ۱۵ وَأَنَا لَبَسْنَا سَمَّاتَا
 کہ ہجر نتوین خدا و عاجز کنیں ماں سر زمین و نہ عاجز کتیں آئی و بہ چکے فی و تحقیق و ہدیہ کہ ما اشکنگ

منزل

زیات شریک بوتنت و زیات دست جنگش شروع کت، دومی طرف و چہ اے دابیں شریکات ماں مردمانی عصیان و نافرمانی و ہم زیادتی بوت و ہدے اشان
 و ت جتناں و بہ و فی سرا سوار کت، تو آیان بہ اشانی اخوا و چونکا کمی بکنیں، آخر قرآن پاک اتک و آیانی آھنڈی ترات انت۔ فل مسلمانیں جن اے تمام
 گفتگو و گوں و فی قوم و کنگا سنت، یعنی پنخوش کہ شے خیال انت باز مردمانی ہم ہے خیال انت کہ اللہ تعالیٰ ہجر مردگان و چہ قبران پاد نہ کنت یا دیم نر و کتام
 پیغمبر چست نہ کنت ہرچ رسولے پیش و آتنگت بس ہما آتنگت۔ نول چہ قرآن کریم و معلوم بوت کہ آئی و ایک مزین شاہیں پیغمبرے دیم و اتک و مخلوق و شتون
 دنت کہ شما کہ چہ مرگ و پد دوبارہ زندگ کنگ بہت و ذرہ و ذرہ حساب چہ شما گرگ بیت۔ و یعنی ما بال کمان و بہ آسمان و نہ یک و شتیں، تو

الْهُدَىٰ أُمْتَابِهِ ط فَمَنْ يُّؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخِفُّ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝
 وَأَنَا مَأْتِيٌّ بِسَرِّ الْأَيْمَانِ ۝ ط بے پروا ہوں کہ ایمان بیا رہے تو رب کے لئے ان کی نصیب سے کچھ نقصان نہ پہنچاؤں اور نہ ہی ظلم و ستم
 وَأَنَا مِمَّا السُّلُوبُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ ط فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا
 وایک چیز ما لھتیں فرمان بردارانہ و لھتیں نا انصاف انت ۔ گدا ہر کس فرمان بردار ہو گا اگر ایمان لگاں گے
 رَشْدًا ۝ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝ وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا
 بر نیکیں راہ ۔ لیکن ہمارے نا انصاف انت گدا ہماہینت ما لھتیں و دارہ بدل و قی و طے علم ہر ہوت کہ اگر بنی آدم راست
 عَلَى الطَّرِيقَةِ لَا اسْتَقِيمُوا قَاءً غَدَا ۝ لَنَفْتَنَهُمْ فِيهِ ط وَمَنْ
 ہوشیار رہے ۔ سزا تو ثابت ہو شانین ایمان ۔ آپ گوں پری ، تاکہ ماچ کاسیں آیاں ماں آئی و کس کہ
 يُعْرِضُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝ وَأَنَّ السُّجُودَ
 دیکھا نہیں چروٹی رہے ، یاد ۔ آمان گنت آئی ، ماں عذاب ، گیش بر کین و تحقیق مسیت خاص انت یہ
 لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنْتَ لَبِاقًا مَعِ عَبْدِ اللَّهِ يَدْعُوهُ
 خدا یاد ، گدا تو ارجمت ان گوں خدا ، حج کس ط وایک وہرہ اوشتات خدا ، بنہ کہ کی عبادہ بکنت خدا
 كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا ادْعُوا رَبِّي وَلَا اشْرِكُوا بِهِ
 نزدیک ہونٹ آیاں کہ بہ آئندہ ، سرا یکے بر دگرے ، سرا بہ کینت ۔ تو بگوش کہ من تو ارجمت جان و قی رب و کسے ، شریک لگان
 أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَأَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَنْ
 آئی و قی تو بگوش منی اختیار نہ انت شے ضرر و نہ ہدایت قی تو بگوش ہجر پناہ
 يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَلَنْ أُجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ إِلَّا
 نہ دنت منا چہ خدا ، دست ، حج کسے و حج نگنداں پر وت ، ابید چرائی پناہ جاھے ط مگر
 بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً ط وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ
 سر کنگ انت چہ خدا ، نیگ ، و تبلیغ آئی ، پیغامانی ط و ہر کسے کہ نافرمانی ، بکنت خدا و آئی رسول ، گدا پہ آئی انت
 نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا سَأَلُوا يُوْعَدُونَ
 آس انت دوزخ ، جاہ مندر بہت ماں آئی پہ مدامیگی ط داں کہ وہد کچان و ت گندت ہر چیکہ وعدہ دیگ بوتگ آیاں

منزل

دیتیں کہ مروجاں مزین نرندیں جنگی پہرہ دار اودا مقررنت کہ آگتام شیطان ، نیلنت کہ آغیبی احوالان ، با شکتنت ، و ہر شیطانے اے داہیں ارادہ
 بکنت آئی ، سراسر اشکرانی ہو رگو آرگ ، لکیت چہ اشی ، پیش چو شیں سکی و بندش نیست ات ۔ جن و شیاطین آسمان ، نریک ، چیر کائی نندان اودہ چیزے
 احوال اشکنان ، آتنگنت مگر نوں ہمنگر راہ گرگ ، بونگنت و انتظام نرندانت کہ ہر کس اشکنگ ، ارادہ ، کنت فوراً شہاب ثاقب ، آسی گولہ آئی ، دلب ، بیلہ
 دیگ بیت ۔ اشی ، بحث ماں سورہ حجر و غیرہ ، گوستنگ ہمو اچارگ بہ بیت ۔ یعنی اے نوکین انتظامات و نرندیں سر بندیاں خدا بزانت بہ کتام مطلب ، ماں عملے ،
 بارگ بونگنت اینکے تو ما سرید بونگیس کہ قرآن کریم ، ایرایگ و عربی پیغمبر ، پادکنگ اشی ، سوب بوت لیکن اشی ، اسجام باریں چون سر کشتنت ، آیا زمین ، نندر و کس
 مردمان قرآن کریم ، قبول کنان ، ہر چکیں راہ ، کابنت ، والشر
 بہ آیان خاص لطف و کرم ، معاملہ فرمائینت ، یا بے ارادہ ،
 قرار بوتگ کہ مخلوق چہ قرآنی ہدایان ان اعراض و دیم تاب
 دیگ ، پاداش ، نناہ و ہر پادکنگ بہ بنت ۔ اشی ، بابت ،
 علم ایوک ، علام الغیوب ، انت اے ردا ما حج گوشت نہ کنیں ۔
 و یعنی چہ قرآن ، نزول ، پیش ہم تمام جن بہ یکیں کشک
 روک نہ انتت ۔ چیزے نیکیں خوہیں انتت و بازیں بدکار و
 بدکردار ، ماں آیان ہم فرقہ و جماعت بلکیں بونگنت لھتیں
 مشرک ، لھتیں عیسائی ، لھتیں یہودی و غیر ذالک ، و عملاً
 ہر یکے کشک بہ عمل ، ردا ہم جدا بہ بیت ، نوں قرآن کریم
 آتنگ کہ اختلاف ، ہلاک کنگ لوٹیت لیکن چو شیں
 مخلوق کجا انت کہ درستیں حق ، قبول بکنت و بہ یکیں
 کشک ، گام گیوک بہ بنت ۔ لامحالہ ہنوں ہم اختلاف باقی بہت
 قی یعنی اگں ما قرآن ، قبول دار نہ ہونیں تو ما چہ الشر ،
 سزا ، سنگار بوت نہ کنیں ، نہ ماں زمین ، جاھے و نا
 جبر دیان ، نہ اینگو آنکو سروت تچان ، یا ماں گوات ،
 بال کنان ۔ ۱۲

ہے صفحہ و فوائد

ق یعنی پہنکی فخر بندگ ، موقع انت کہ ماں جناں چہ
 کلاں پیش ما قرآن اشکنان ، بلا توقف قبول گنت ، و
 ماں ایمان آرگ ، یک ساعتے تاخیر نہ کتیں قی یعنی راستیں
 ایماندار ، بہ الشر ، گور ، حج ہمیں ترس نیست نہ نقصان ،
 کہ آئی ، کتام نیکی و محنت بچونا ، بہا دیگ بیت و نہ آئی ،
 ترسیت بیت زیادتی ، کہ زبردستی دگ کس ، جرم و گناہ بہ
 آئی ، سراسر لگ بنت الغرض آچہ نقصان تکلیف ، دل سیاہی ،
 در سوائی کلاں سلامت مانیت ۔ قی یعنی چہ قرآن ، نزول ،
 بدگوں مادو قسم ، مخلوق انت یکے ہما انت کہ آیان الشر ، پیغا
 اشکنان ، قبول گنت و آئی ، حکمانی دیما و قی گردن چہل گنت
 اے ہما کس انت کہ اشان در بابت ، حق ، شوہاز کنگ ، کامیاب
 و ہمارا بوتنت و چروٹی تحقیق و پٹ پول ، بہ نیکی ، کشک ،
 سر بوتنت ، دومی جماعت بے انصافی ٹیکنت کہ چروٹی نا انصافی
 و چوہیں رہندے ، و قی پروردگار ، حکمان ، دروغ گنت و چہ
 آئی ، فرمان برداری ، سر ، تاب دنت اے ہما کس انت کہ
 اشان ، جہنم ، وراک و دوزخ ، دار و اشکر گوشتک بیت ۔
 (تنبیہ) داں اے حد ، مسلمانیں جنانی کلام نقل
 فرمائینت ، کہ آیان اے گیان ، گوں و قی قوم ، کنتت ۔

دیم ترہ حق تعالیٰ چروٹی طرف ، لھتے نصیحتی کب ارشاد فرمائینت چو ش بگوش ، « وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا الْحُجَّ عَطْفُ » « اِنَّهُ اسْتَمَعَ كَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ » ، سر بوت و محققین
 ترجمہ کنویں و اجکار ، ماں ترجمہ ، « و اے حکم آتنگ ، لفظان ، گیش کنان ، چو ش پیش داشت کہ چہ او بگر دا کھر آخرو ماں ، « قُلْ اَوْحِيَ اِلَيَّْ ، ہر چہ و داخل انت ۔
 قی یعنی اگں جن و انس حق ، بچکیں راہ ، سراسر روک ہونیں انتت تو ماں آیان ، ایمان و اطاعت ، برکت ، چہ سر ظاہرین و چیریں برکتان سر بکتیں و ماں آئی ، ہم اشانی
 چکاس ہونیں کہ چہ نعمتانی رسگ ، شکر ، گرت و ماں اطاعت ، زیات جہد کنت یا نعمتانی ناشکر ، کنان ، و قی جن ماں ، ہم بباد دینت ماں لھتے روایتان انت کہ
 آروچان مکہ ، مردمانی ظلم و ناہودگیں کارانی سبب ، چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم ، دعا ، باز سال ، و نخط کپنگ ات ۔ مخلوق چہ خشک سالی ، مزین پریشان انت پمشکا تنبیہ

کنگ بوتنت کہ آگ کل مردمان چہ ظلم و ناہودگیں کاران دست و کشتان بہ اللہ کشتک و سرگام بجننت چو شکہ مسلمانین جان دستور اختیار کنگ تو فقط دور بیت و چہ رحمت باران و ملک سرسبز و آباد کنگ بیت۔ ک یعنی چہ اللہ یاد و دیم و تاب دیان و انسان و سکون و راحت نصیب بوت نہ کنت آ تو ہیے داہیں راہ و سرگام گنجان انت کہ او دا پریشانی و عذاب گبشتہ بلوان بیت۔ ک یعنی چو نالی و گلین زمین پہ اسے آنت و مسیت جوڑ کنگ بوتنگ لیکن گوں خصوصیت و ہما جا کہاں کہ چہ مسیتانی نام و خاص پہ خدا و نندی عبادت و اڈ کنگ بوتنگت، آبان و ہنگت زیات شرف حاصل انت او دا سر بلوان و ابید چہ اللہ و گہستی و توار پر جنگ مزین ظلم و بدترین شرک و صورت انت، مطلب چو ش انت کہ خالص خدائے واحد طرف و رجوع بکن ات و بہ آئی شریک جوڑ کنگان و کس و ہم برہج جاگہ توار پر بجن ات خصوصاً ماں مسیتان کہ آبان بہ اللہ نام و سر اہتا پہ ہمانی عبادت بیگی جوڑ کنگ بوتنگت۔ کھنیں مفسران و چہ مساجد و

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ۝ قُلْ إِنْ أَدْرِي

گدا زوت زانت کہ کئے انت زیات کمزور بہ اعتبار مددگار۔ دم ماں حساب و ک تو بگوش کہ من زماناں

أَقْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمْدًا ۝ عَلِمَ الْغَيْبِ

آبان نزدیک انت ہرچیکہ وعدہ دیگ بوتگ بہ شما، باکہ بکت آرا منی رب یک سوت و پد ک زانوک انت رازان

فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ

گدا ظاہر نہ کنت وتی رازان و کسے و سرا، مگر کسے کہ پسند گتی چہ پیغامبر و گدا تحقیق خدا

يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ

روان کنت چہ آئی و دیما و چہ آئی و پشت و نگہبانی فرشتیان کتا کہ بزانت

أَبْلَغُوا رَسَلَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

آبان رسیت پیغامان و وتی پروردگار و ک و بقا و داشتگی ہرچیکہ آبان گورہ انت حساب کنگ داشتگی ہرچہ حساب

وَلَسَوْفَ يَأْتِيكَ بِالْبَيِّنَاتِ حَقٌّ وَإِنَّهُ تَوَكُّؤُهُ

سورہ مزمل ماں مکہ نازل بوت و اشی۔ بیست آیت و دور کوع آنت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کنگان گوں خدا نام و ہما کہ بہ اندازہ ہر بان زہریں رحم کنو کے

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ۝ قَوْمَ الْبَيْتِ إِلَّا قَلِيلًا ۝ نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ

اے گدیوشین و اجرا ک بوشت شب و مگر کتے ک بوشت شب و نیم و یا کم بکن چہ آئی و

قَلِيلًا ۝ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ

کتے یا کتے شب و نیم و زیات بکن و قرآن و روان گیشینان و کتے شک ماہر گجیس تہی سرا

قَوْلًا ثَقِيلًا ۝ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝ إِنَّ

یک فرمائے گراہیں کتے شک شب و پا دایک نفس و زیات لگتال کنت و زیات راست کنت قرآن و البت

لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ

پر تو ماں رو ک و شغل انت و راجب ک و یاد بکن نام و وتی پروردگار و چہ ہمک و و ناسندان و ہما

مذلل

مراذہا اعضا گتنگ انت کہ سجدہ و ساعت و آبان بزمن سر ابر کنگ بنت آوقت و مطلب چو ش بیت کہ اے خدا و آنگیں و ہمانی و اڈ کنگیں اعضا انت جائز نہ انت کہ آبان و ابید چہ ہما خالق و مالک و دگرانی و ہما سجدہ و بہ نرات۔ ک یعنی کالمیں بندہ و اجہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ ک یعنی و ہرے شما و شتان و قرآن شریف و ان ات تو مخلوق رب رب کابنت و تہی کتے و گور و چہ بنت مومن و چہ شوق و رغبت و قرآن شریف و اشکنگ و ارادہ و کافر چہ عداوت و بغض و ارادہ و ک یعنی کافران و بگوش کہ شما بہ مخالفت بیگی اینکے مردم ہرچہ کنگ ات کنگاں چہ خبرے من کنگان کہ چہ آئی و شے دل آزاری بیت من و چو شیں بدیں و سلبیں کپ نہ جنان من ایوک و وتی رب و توار پر جنان و کس و آئی و شریک قرار نہ دیان، تو ماں اشی و جنگ و چوپ و چہ و نزیارگ چہ معنی داربت و اگں شما کل یک راہ بلوان و منی سرا مخلوق و جمع کنگ لوٹ ات تو یاد بردارت کہ منی بھر و سہ نہنا بہ ہما خدا و سر انت کہ آچہ ہر داہیں شریکی و پاک و بے نیاز انت۔ ک یعنی بہ منی اختیار نہ انت کہ شمارا بہ کشتک و سرا بہ پریناں و اگں شما بہ منی ہمراہی و قبول دار مسیت تو شمارا ناوانے بدیاں کل نیک و بد و سود زیان ماں بگیں خدا و اختیار و انت۔ ک یعنی شمارا نفع نقصان دیگ تو کجا، منی وتی جندہ نفع و ضرر ہم بہ منی اختیار نہ انت اگں بندہ جہر و من ماں وتی فرض و کوتاہی بکنان تو چو شیں چہ کس نیست کہ آ من و چہ اللہ دست و درد دست بکنت۔ و نہ بہ من چو شیں پناہ و جاگھے ہست کہ اودا انجان و پناہ بگراں۔ ک یعنی چہ اللہ طرف و پیغام بارگ و آئی و بہ اللہ بندھان و سر کنگ، ہے چیز انت کہ شریک و بہ منی اختیار و دانگ و ہے منی فرض انت کہ چہ آئی و ادا کنگ و من و آئی و حمایت و پناہ حاصل بوت کنت ک یعنی شے نفع و نقصان و مالک من نبیاں لیکن چہ اللہ و منی نافرمانی و شمارا نقصان بوگ المی انت۔ ۱۳

ہے صفحہ و فوائد

دل یعنی اے کپ کہ شما بربر و منی سرا ارش کن ات و چو ش ہمراہ کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم و آئی ہمراہان بہ

بہ حساب و بگیں مردم انت و پدا ہم نزورانت تو و ہرے ہما وعدہ و ساعت کیت آوقت و معلوم بیت کہ کئی ہمراہ نزورانت و ماں حساب و کم انت و یعنی منارا اے علم دیگ نہ بوتگ کہ وعدہ زوت آیوک۔ چیا کہ قیامت و وقت و معین کنگان و اللہ تعالیٰ اے حال کس و رانہ دانگ اے چہ ہما غیبی خبران یکے کہ ابید چہ اللہ تعالیٰ و آئی و باہن و گہ کس نہ زانت۔ ک یعنی وتی راز و خبر و کس و نہ دنت البت رسولان و ہر قدر بہ آبان شان و منصب و لائق بہ بیت و حی و ذریعہ و آبان و خبر دنت گوں چو شیں و حی و فرشتہ ہمراہ بنت تا شکر پیرہ داری و چو کیداری و کارا ہم بکنت تا کہ چہ کنگام یک طرفے و شیطان ماں اودا دخل دات مکت و رسول و وتی جندہ ہم غلط مفہمیت ہے معنی انت اے خبر کہ پیغمبران و (ماں وتی علوم و اخبار) عصمت حاصل انت ایڈگران و اے چیز حاصل نہ انت۔ ماں

نبیانی معلومات، حج پیمیں شک و شبہ، گنجائش نہ بیت۔ البتہ ایدگرانی معلومات، بازی نمونگ، احتمال ہست انت پمشکا محققینانی گوشگ انت کہ ولی وتی کشف، برقرآن وسنت، رہبند، پیش بکنت و بچاریت اگ آیانی برخلاف مبیت تو غنیمت بزانت واگن نہ رد کنگ، حج مہتل مبیت، (تندیہ) اے آیت و نظیر ماں ال عمران، انت، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيْ مِنْ دُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ، ہموداماں فوائد، بہ اے بابت، زیات گیش و گوار کنگ بونگ فلیراج۔ فل یعنی اے دابیں زبردست انتظامات بہ اے مطلب، کنگ بوگا ننت کہ اللہ تعالیٰ چارگ بوٹیت کہ فرشتیان واجر پیغامبران، یا پیغمبران اے دگہ مخلوق، آئی پیغامات راست راست، کی و گیشی، بغیر سر کنگنت۔ وہ یعنی ہمک چیز بہ آئی، نگرانی و قبضہ، انت کسی طاقت نہ انت کہ ماں خداوندی وحی، ادلی بدلی بکنت یا کچی و جندی اش بکنت و اے تیاری ہم پہ حکومت، شان، اظہار و کاروبارانی حفاظت، رد و بازی حکمتانی داروک انت واگن نہ ہماذات کہ آئی، علم و قبضہ ہر چیز، ماں وتی گیر، یاروک انت آئی، اے چیزانی حج احتیاج نیست۔ تمت سورق الجن و بالله الحمد والمنة۔

فل اے سورۃ چر ہما سوزتان انت کہ آماں ابتدائی روچان ماں مکہ، نازل بوتنت، ماں صحیحہ روایتان انت کہ ابتداء، و ہرے چر وحی، دہشت و گرانہ، واجر، بدن، لرزگ زرت تو واجر، گوں وتی لوگ، مردمان گوشگ، زتلونی زملونی، (مناچار پردے اتے اتے مناچار پردے اتے) چنانچہ چادر پردیک بوت۔ اللہ تعالیٰ، ماں اے سورت و دیم، آئی کیس سورت، واجر، گوں ہے نام، توار پر جنگ، و ماں لھتیں روایتان ہست کہ قریش، ماں، دار الندوہ، جمع ہوان، واجر، بابت، شور و مصلحت اش کت کہ واجر، حالت، مناسبت، کتنام یک لقبے تجویز کنگ بہ بیت۔ کسے، کاہن گوشگ۔ کسے، جادوگر، کسے، مجنون، اشان بہ یک راہ، سر متفق نہ بوتنت۔ آخر، اشان، ساحر، لفظ، زیات پسند کت۔ واجر، اے حال سر بوت تو ماں دل، پردہ و غمگین بوت و تارا ماں گداں مانیوشتی چوشکہ زیات تر ماں غم و فکر، حالت، مردم ہے داب، کنت۔ اے رواج تعالیٰ، پردہ بڈی و تسلائیگی گوں اے سر حال، خطاب فرمائیت۔ چوشکہ واجر، وتی جند، یک برے حضرت علی، تم ابانراب، فرمائیتنگت و ہدیہ کہ آچہ لوگ، دل قہر ہوان، در کپت و ماں مسیت، خاکانی سرا کپنگت۔ حضرت شاہ عبدالعزیز بنشتہ کنت کہ ماں اے سورت، خرقہ پوشی (زلی مانیوشگ) و لوازم و شرطان بیان بوتنگت، چوش بگوش کہ لے سورت ہما واجر، سورت انت کہ درویشانی رتی، مانیوشیت و تارا بہ ہے رنگ، رنگ دار بکنت۔ ماں عرب، لغت، مزمل، ہما شخص، گوشگت کہ آمزن پراہیں گدے، وتی سرا ماں بیوشیت و آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم، دستور ہے داب، ات کہ و ہدیہ پہ ہجد، نماز و قرآن پاک، تلاوت پادا آنکلت تو یک دراجیں کملے ماں پوشتنگتی تاکہ بدن چر سردی، محفوظ بہ بیت و ماں وضو و نماز، حرکات، پیمیں نقصان واقع مبیت و ہم ماں اے دابیں رہبند، اختیار کنگ، ہماک ن، ہوشیار کنگی، انت کہ ماں گداں و تارا ماں پوشان، شب، آرام کنت کہ شب، یک جوانیں بہرے ماں عبادت، بگوازیبنت۔ کت یعنی کتنام شپے، اتفاقاً پادا ایک مبیت تو معاف انت و اکثر مفسرانی نزدیک، الا قلیل، مطلب چوش انت کہ شب، پر اللہ بندگی، او شتوک ہے ات البتہ اگ ماں شب، کتیں حصہ، آرام بکن انت تو حج ہرج نیست۔ غالباً ادا چر کتیں، مراد نصف، بیت چیا کہ شب، کہ آپ آرام، ات و ہدیہ آئی ہم ماں عبادت، گوشگت تو چر آئی، اعتبار، ایدگہ نصف، کتیں، گوشگ مناسب و موزون ات۔ وہ یعنی چر نیم شب، چیزے کم کہ آداں سیک، سر بوت کنت یا چر نصف، زیات کہ آداں دوسرے یک، بہ بیت، بقربینہ قولہ تعالیٰ فیما بعد، اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُومُ اَدْنٰی مِنْ ثَلَاثِي الْبَيْتِ وَنِصْفَهُ وَتَلْتَمِسُ الْحَجَّ، یعنی ماں ہجد، قرآن، صاف صاف، ہوان تاکہ یک یک حرفے صاف صاف، ماں فہم، بیت، چر اے داب، وانگ، ماں فہم و تدبیر، مدرسہ بیت و بدل، اثر زیات پیدا بیت و ذوق و شوق گیشتر ہوان بیت۔ فل حضرت شاہ صاحب ہشتہ کنت، یعنی ریاضت بکن تو گرانیں بار سبک بہ بیت، و پچیس بارے کہ آئی، دیما شپ بیداری آسان حساب کنگ بہ بیت۔ مطلبی چوش انت کہ چر آئی، پردہ زرد پیرند، سنی سر قرآن، نازل کتیں کہ آہ وتی قدر و شرف، اعتبار، بازی قیمتی و وزن دار و چوتی کیفیات و لوازم، رو، بازگران و وکشا وزن دار انت۔ ماں احادیث، ہست کہ قرآن، نزول، وقت بہ واجر نبی، سراگوں مزن گرانی و سکی، گوشگت، زمستان، موسم، واجر چر ہبند، سر ریح بوتگت اگ آساعت، اولاکے، سوار بوتیں تو اولاکے نوزن ات کہ آبار، وزن، بحلیت۔ یک برے واجر نبی، ران مبارک زبیدن ثابت، ران، سرا، ات، آساعت وحی نازل بوت زبیدن ثابت، پنجوش مارت کہ آئی، ران چر بار، گرانی بتر کت۔ چر اشی، ایدماں اے چپ و چاگرد، قرآن، دعوت و تبلیغ و آئی، حقوق، گوں سر جی، ادا کنگ و ہم ماں اے راہ، تمام سکیمان، ہر و شدلی، برداشت کنگ مزن مشکل و گرانیں کاسے ات و چوشکہ یک جیشی، اے کلام بہ واجر، سراگران ات دومی حیثیت، کافر و منکرانی سر ناگیگی پیدا کتوک ات۔ الغرض اے تمام سببانی لحاظ داران، آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم، حکم بوت کہ ہر قدر قرآن نازل بوتنگ ماں آئی، تلاوت، شب، و تارا مشغول ہدار و چر اے خاصیں عبادت، انوار، وتی جند، شرف دار کنان، اے مستزیں فیض، قبولیت، استعداد، ماں وتی توک، مضبوط و محکم بفرمائیں۔

وال یعنی شب، چر داب، پادا ایک ارزاہیں کارے نہ انت مزن گرانیں ریاضت و نفس کشی پہ اشی، پکارنت کہ چر آئی، نفس پادانی چیر، لگت ماں بیت و داب آرام وغیرہ خواہشات پا مال بنت و ہم اے ساعت، دعا و ذکر، بچک چہ دل، ادا بیت زبان و دل و ت ماں وت، موافق بنت ہسرج چہرے چر دل، در کپت آماں ذہن، سخی، جاگہ کنان بیت چیا کہ چہ ہمک دابیں شور و غل و کوکار و جگہ، یک کر بوگ، و چر خداوند قدوس، دنیاوی آسمان، سرانزول فرمائینگ، قلب، یک عجیب سکون و قرار و لذت و اشتیاقے دست کپیت۔

وال یعنی ماں روچ، و ہدیہ، مخلوق، سردی دیگ و دگہ بازیں قسم، کاروبار و مشغولی بیت اگر چہ آیاں ہم بہ وتی حق، بالواسطہ عبادت شمار بنت پدا ہم بلا واسطہ یہ وتی پروردگار، عبادت و مناجات یگی شب، وقت خاص کنگ بہ بیت اگ ماں عبادت، گلایش ہوان، شب، لھتیں حاجت مہتل بہ بنت تو حج غرض مدار۔ ماں روچ، آیانی کی تمام کنگ بیت۔ ۱۲

فل یعنی چقیام بیل، ایدماں روچ، ہر ربی توری سر ظاہر، گون مخلوق، معاملات و تعلقات قائم دارگ بنت لیکن چہ دل، ہما پر وردگار، گون رشتنگ، چہ کلان غالب بدار و نرو تاب کنان یا نندان و پادایان، ماں ہما، یاد، گلا نمیش سے ات۔ غیر اللہ، رشتنگ پہ یک دمانے، ہم چہ آنکو دلگوش، مہ لکینیت بلکین تمام رشتنگان، سدان، ماں باطن، تہنا ہما، رشتنگ باقی پشت بکپیت یا چو بگوش کہ تمام تعلقات ماں ہما یکیں تعلق، اوار بہ بنت۔ مقصد رشتنگ کہ بندہ، بندہ دل و گون خدا، ہر بیت۔

فل مشرق روچ، مغرب شب، نشان انت یعنی چوش بگوش کہ اشارہ کت کہ روچ و شب ہر دوینان، ماں ہما مشرق و مغرب، مالک، یاد و رضا، شوہاز، صرف بہ بنت۔ فل یعنی بندگی ہم ہما، و توکل ہم بہ ہما، ہر اکنگ بہ بیت، و ہرے آوکیل و کار ساز بہ بیت توچہ ایدگران و تارا سندرگ و یک کر بگ، بارو، چہ غرض مدارینت۔ فل یعنی کافران و اجنبی، ساحر، کاہن، و مجنون و مسخرو غیرہ گوشنت۔ تو اے جبران، گون صبر و استقلال، برداشت کنان ہو۔ فل شری، ترک دیگر اے داب، کہ سر ظاہر، آیانی صحبت، بیل بدے و ماں باطن، چہ آیانی احوال، خبر دار ہو کہ چوین حرکت کنت و چہ دابیں بگ جنت و منا چہ پیمانہ کنت، دومی اے کہ اشانی بدسلوکی، رنگ، گون کس، مجن۔ و نہ پیر گرگ، شوہاز، ہو، و نہ گفتگو یا مقابلہ، و ہر، بد خلقی ظاہر بکن ات، سیمی ایکہ جدائی و مفارقت، باوجود ماں آیانی نصیحت، کوننا ہی ممکن ات بلکین ہر داب، بوت کنت ماں آیانی ہدایت و سر و سوچ، و فی کوشستان جاری بدارت۔ حضرت شاہ صاحب نمشنہ کنت، یعنی چہ مخلوق، کنارہ بکن بلے نہ کہ گون جنگ و چوپ، بلکین شری سلوک پیش بدار، مگر یاد بدار کہ اے آیت گئی انت و آیات قتال، نزول ماں مدینہ، لونگ، فل یعنی حق و صداقت، دروغ بند کنوک ماں دینا، عیش و آرام کنگا کنت آیانی معاملہ، منی حوالہ، بکن من و ت اشانی فیصلہ، کنان مگر البت کبیں واگ، سست دارگ انت۔ و دردناکس عذاب مارانی و زومانی و خدا برانت دگہ باریں چہ قسم، عذاب بیت۔ (العیاذ باللہ) فل یعنی آ عذاب، بنگی چہ ہما و ہر، شروع بیت و ہرے کو بانی آھنڈ سست ترنت و آرزان، جہل، کپنت و تش نش بان، ہر ہمے داب، بنت چوشکہ ریک، چمپ کہ آیانی ہر پاد ہم سک نہ بنت۔ فل یعنی اے پیغمبر اللہ، گور، گوہی دنت کہ کئے، آئی، خبر گپت و کسے، آئی، خبر نہ گپت۔ فل یعنی چو حضرت موسیٰ، شمارا مستقل دین و عظیم الشان کتاب دیان، ویم دات شاید اے ہما پیشین گونی، طرف، اشارہ انت کہ آماں تورات سفر استثناء، انت کہ من یہ آیان چہ آیانی براتان (دینی اسماعیل) تھی دابیں یک نبی، مبعوث کنان۔ وال و ہرے موسیٰ علیہ السلام، منکر، ترند، ترند گرفتار کت تو واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم، منکران ہو، پر چا گرفتار نہ کنت کہ آچہ تمام نبیان، افضل و اعلیٰ انت۔ فل یعنی اگ ماں دینا، و تارا ر دے و ہرے کت توچہ آروچ، باریں تارا چون رستگار کنت کہ آروچ، سکی و دراجس گونڈیں چکان، پیر مرد جو کونوک بیت توری در حقیقت،

تَبَيَّنَا رَبَّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ①
 آئی ننگ، یکبارگی سدان، رب انت مشرق و مغرب، فل نیست انت چہ معبود اید چہ آئی گڈا بگ، آئی، کار در بر
 وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا حَمِيدًا ② وَذَرْنِي وَ
 صبر بکن ہر چیکہ آیان گوشنت و ویلہ بکن آیان نیکہ کنگ پشری و ویلہ کن منا و
 الْمُكذِبِينَ أُولَىٰ النِّعْمَةِ وَمَهَلُكُمْ قَلِيلًا ③ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَ
 دروغ بند کنوکاں کہ آسودہ حال انت و مہلت بد آیان کتے فل بے شک میںے گور، زمزمیل انت و
 جَحِيمًا ④ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑤ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ
 آس و چمپ۔ ووراک انت گت، گروکس و عذاب انت دردناکس و روچیکہ بہ جنبت زمین و
 الْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيرًا مَّحْمِيلًا ⑥ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا
 گوہ۔ و بنت گوہ مثل ریک، چکان بروک چو کس، بے شک ماہم دات شے ننگ، ایک رسولے۔
 شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ⑦ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ
 گوہی یوک انت شے سرائی چوشکہ ماہم دات فرعون، ننگ، ایک رسولے فل گڈا نافرمانی کت فرعون،
 الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبُيُوتًا ⑧ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا
 آئی پیغمبر، گڈا ما گپت آئی، گرگ و بال، فل گڈا چہ پیمانہ شاہ لاس بخت اگ شما کافر توت، ہماروچ،
 يُجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ⑨ السَّمَاءُ مَنفُطْرٌ لِّبِهْ كَان وَعْدٌ مَّفْعُولًا ⑩
 کنت چکان، پیر مرد فل ہماروچ، کہ آماں ترکیت آئی، قول تمام بوگی انت فل
 إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ⑪ إِنَّ رَبَّكَ
 بے شک اے قرآن یک نصیحتے گڈا ہر کس کہ بلوئیت بگرت وی رب، ننگ، روکس راہ، فل بے شک تھی رب
 يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ
 زانت کہ بے شک تو پادکلے نر شب، دوسرے یک، و نیم شب، ووشپ، سریک، و طائفے
 مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ
 چمایان کہ تھی ہمراہ انت فل واللہ اندازہ کنت شب و روچ، آئی، زانت کہ شما آئی، و حقا، و شت

توچہ ایدگران و تارا سندرگ و یک کر بگ، بارو، چہ غرض مدارینت۔ فل یعنی کافران و اجنبی، ساحر، کاہن، و مجنون و مسخرو غیرہ گوشنت۔ تو اے جبران، گون صبر و استقلال، برداشت کنان ہو۔ فل شری، ترک دیگر اے داب، کہ سر ظاہر، آیانی صحبت، بیل بدے و ماں باطن، چہ آیانی احوال، خبر دار ہو کہ چوین حرکت کنت و چہ دابیں بگ جنت و منا چہ پیمانہ کنت، دومی اے کہ اشانی بدسلوکی، رنگ، گون کس، مجن۔ و نہ پیر گرگ، شوہاز، ہو، و نہ گفتگو یا مقابلہ، و ہر، بد خلقی ظاہر بکن ات، سیمی ایکہ جدائی و مفارقت، باوجود ماں آیانی نصیحت، کوننا ہی ممکن ات بلکین ہر داب، بوت کنت ماں آیانی ہدایت و سر و سوچ، و فی کوشستان جاری بدارت۔ حضرت شاہ صاحب نمشنہ کنت، یعنی چہ مخلوق، کنارہ بکن بلے نہ کہ گون جنگ و چوپ، بلکین شری سلوک پیش بدار، مگر یاد بدار کہ اے آیت گئی انت و آیات قتال، نزول ماں مدینہ، لونگ، فل یعنی حق و صداقت، دروغ بند کنوک ماں دینا، عیش و آرام کنگا کنت آیانی معاملہ، منی حوالہ، بکن من و ت اشانی فیصلہ، کنان مگر البت کبیں واگ، سست دارگ انت۔ و دردناکس عذاب مارانی و زومانی و خدا برانت دگہ باریں چہ قسم، عذاب بیت۔ (العیاذ باللہ) فل یعنی آ عذاب، بنگی چہ ہما و ہر، شروع بیت و ہرے کو بانی آھنڈ سست ترنت و آرزان، جہل، کپنت و تش نش بان، ہر ہمے داب، بنت چوشکہ ریک، چمپ کہ آیانی ہر پاد ہم سک نہ بنت۔ فل یعنی اے پیغمبر اللہ، گور، گوہی دنت کہ کئے، آئی، خبر گپت و کسے، آئی، خبر نہ گپت۔ فل یعنی چو حضرت موسیٰ، شمارا مستقل دین و عظیم الشان کتاب دیان، ویم دات شاید اے ہما پیشین گونی، طرف، اشارہ انت کہ آماں تورات سفر استثناء، انت کہ من یہ آیان چہ آیانی براتان (دینی اسماعیل) تھی دابیں یک نبی، مبعوث کنان۔ وال و ہرے موسیٰ علیہ السلام، منکر، ترند، ترند گرفتار کت تو واجہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم، منکران ہو، پر چا گرفتار نہ کنت کہ آچہ تمام نبیان، افضل و اعلیٰ انت۔ فل یعنی اگ ماں دینا، و تارا ر دے و ہرے کت توچہ آروچ، باریں تارا چون رستگار کنت کہ آروچ، سکی و دراجس گونڈیں چکان، پیر مرد جو کونوک بیت توری در حقیقت،

مائل، چکان پیر مرد مہنت لیکن آروچ، ترندی دراجی، نقاضا ہے داب، بیت۔ فل یعنی اللہ، وعدہ آئی انت کہ سرجم بہ بیت توری شما ہر قدر ہے خیال، بدارت کہ جو بگ، نہ انت۔ فل یعنی نصیحت و سر سوچ کنگ بوت نوں ہر کس وئی فائدہ، بلوئیت تو نصیحت، سرائی بکنت و گون وئی رب، دوچار بکپیت راہ، انت کس منح کنوک نیست، نہ خدا، چیزے فائدہ انت تو صدر، وئی فائدہ، زانت کتے تو بچک، بیا۔ (تنبیہ) شب، آگاہی، حکم کہ آماں سورہ، ابتداء، ات تقریباً داں یک سالے، ہست ات پدا چہ دیمی آیت، منسوخ بوت فل یعنی اللہ، معلوم انت کہ توری ہملاں، آ حکم، تعمیل سرجی کت، برے نیم برے سر یک و برے دوسرے یک شب، قریب ماں اللہ پاک، عبادت، گوازینت، چنا نچہ ماں روایتان ہست کہ صحی بہانی پدا چہ پیشانی بازس او شنگان گوات بگتگنت (گرتگنت) ہم ترگتگنت بلکین لھے کس وئی سر، مود گون ساداں بستگ انت کہ داب بکپیں توچہ کو چنڈک، چمپ بہ بنت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فای یعنی شپ و روج، سر جبین پیمائش (حساب) تو اشروت بزانت ہماوت گوں یک خاصیں اندازہ برے شپ و چہ روج، کم کنت برے گیش کنت و برے ہر دو مینان، برابر کنت، بندھان و آداب و غفلت، و ہدے، ہم روج نیم، سہ یک و دو سہ یک شپ و سر جہی، حفاظت گنگ خصوصاً ہما و درباری، کہ و ہدے ساعت و گھڑ پال، ہج جاگہ، گواہ نہ کت ارزائیں کارے نہ ات، پمشکا لھتیں صحابہ تمام شپ، نہ و پتگنت کہ چو مہیت ماں و اب، ایک سہ یک شپ، ہم آگاہی نصیب مہیت، برہاشی، اللہ تعالیٰ، چہ وئی رحمت، معانی دیم دات و فرمان کت کر شمشا، مدام بر سر جہی، ادا کت نہ کن ات، آہر قدر نماز و مال آئی، ہر قدر قرآن و نعت کنت، لو انبت، لوں امت حتی، نہ ہجدر، نماز فرض انت و نہ وقت، یا تلاوت، مقدار، ہج پیمیں پابندی یے ہست انت، وک یعنی اللہ تعالیٰ، معلوم کت کہ چہ شما لھتیں کس نادراہ بنت و مسافر ہم کہ ماں ملک، روزی یا ماں علم وغیرہ، شوہاز، سفر کنت و دگہ ہما مجاہدیں مردم ہم ہست انت کہ چہ لوگ، ہر کپان، اللہ راہ، جنگ کنت، اے داہیں حالت، شپ بیداری، حکمانی سرا عمل مزین مشکل بیت، پمشکا اشراک، شے سرا لوں تخفیف کت کہ ماں نماز، ہر قدر قرآن گوں آرام، و نعت کت کن ات، لو ان ات، وئی جان، مال زیادہیں تکلیف، چکل دیگ، حاجت نیست، البت فرض نمازان، گوں مزین اہتمام، باقاعدہ و انان بے ات و ہم زکوٰۃ ادا کنان بے ات و وئی مال، ماں اللہ راہ، خرچ کنان بے ات کہ چہ اے جبرانی پابندی، بازین روحانی فوائد و ترقیات حاصل ہوت کنت، (تفسیر) چہ اولگیں دور، صحابہ و داں یک سالے، گوں مزین تاکید و کتون، اے گرائیں ریاضت، کار پمشکا کت کہ بے مرد ماں دیم نر، پے تمام امت، ہادی و معلم جوڑ بیوک انت، ضروری ات کہ اشاں ہمنکر صاف و لسنہ گنگ بہ بنت و ماں روحانیت، رنگ، داب، رنگ دار کنگ بہ بنت کہ تمام دنیا ماں ہمایانی آدینک، محمدی کمالات، ہندارگ، گوں وئی چھاں کنگ میت، و اے پاکیزہیں نفوس تمام امت، اصلاح، بار، وئی کو پگاں چست کت بکننت، اللہ تعالیٰ اعلم۔

اللہ تعالیٰ، معلوم کت کہ چہ شما لھتیں کس نادراہ بنت و مسافر ہم کہ ماں ملک، روزی یا ماں علم وغیرہ، شوہاز، سفر کنت و دگہ ہما مجاہدیں مردم ہم ہست انت کہ چہ لوگ، ہر کپان، اللہ راہ، جنگ کنت، اے داہیں حالت، شپ بیداری، حکمانی سرا عمل مزین مشکل بیت، پمشکا اشراک، شے سرا لوں تخفیف کت کہ ماں نماز، ہر قدر قرآن گوں آرام، و نعت کت کن ات، لو ان ات، وئی جان، مال زیادہیں تکلیف، چکل دیگ، حاجت نیست، البت فرض نمازان، گوں مزین اہتمام، باقاعدہ و انان بے ات و ہم زکوٰۃ ادا کنان بے ات و وئی مال، ماں اللہ راہ، خرچ کنان بے ات کہ چہ اے جبرانی پابندی، بازین روحانی فوائد و ترقیات حاصل ہوت کنت، (تفسیر) چہ اولگیں دور، صحابہ و داں یک سالے، گوں مزین تاکید و کتون، اے گرائیں ریاضت، کار پمشکا کت کہ بے مرد ماں دیم نر، پے تمام امت، ہادی و معلم جوڑ بیوک انت، ضروری ات کہ اشاں ہمنکر صاف و لسنہ گنگ بہ بنت و ماں روحانیت، رنگ، داب، رنگ دار کنگ بہ بنت کہ تمام دنیا ماں ہمایانی آدینک، محمدی کمالات، ہندارگ، گوں وئی چھاں کنگ میت، و اے پاکیزہیں نفوس تمام امت، اصلاح، بار، وئی کو پگاں چست کت بکننت، اللہ تعالیٰ اعلم۔

تذکرہ الذی ۲۰

۸۷۹

اللہ شہد

قَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ طُ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ

گدا آئی، مہربان کت شے سرا، لوں لوں ات ہر قدر آسان بہ بنت چہ قرآن، وک لڑائی کہ بنت لھتیں

مِنْكُمْ قَرْضَىٰ وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ

چہ شما نادراہ ددگہ لھتے کہ سفر کنت ماں زمین، روزی طلب کنت چہ خدای

اللَّهِ وَأَخْرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ

فضل، ددگہ لھتے جہاد کنت ماں خدای راہ، گدا لوں ات ہر قدر آسان بیت چہ قرآن

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا طُ وَمَا

و قائم بدارت نماز، و ادا کنان زکوٰۃ، و دوام بدہ ات اللہ، و ام دیگ بہ شریک و ہر چیکہ

تُقَدِّمُوا أَلْفًا نَفْسًا مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ

دیبا روان کن ات پے وئی چہ نیکی، آرا بہتر کنان خدای گورا، و زیات ماں

أَجْرًا طُ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ طُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ طُ

ثواب، و معافی بلوٹ ات چہ اللہ، بے شک اللہ بخشوک، مہربان ات و

سُورَةُ الْمَدِّ تَرْكَبُ وَهُوَ يَسْتَمْسِكُ بِالْأُصْبُعِ الْوَأُصْبُعُ

سورہ مدثر ماں مکہ، نازل ہوت اشہی، بیجاہ و شش آیت و دور کور، انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کنان گوں خدای نام، ہما کہ بے اندازہ مہربان زہریں رحم کونکے

يَا أَيُّهَا الْمَدَّثِرُ طُ قُمْ فَأَنْذِرْ طُ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ طُ وَتَبَّأَبِكْ

اے پیاد پوشین و اجہ اٹ پاد بیا، پرا تر سین ک، و وئی رب، بہ بزرگی یاد کن ک، و وئی پیچان

فَطَهَّرْ طُ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ طُ وَلَا تَمُنْ طُ تَسْتَكْبِرُ طُ وَلِرَبِّكَ

پاک کن، و چہ پلیستی، دور بے ط و بناید کہ چیزے بدہ، پے زیات طلب کنگ، نیت، و پے وئی رب

فَاصْبِرْ طُ فَإِذَا نَقَرْنَا فِي التَّاقُورِ طُ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

گدا صبر کن، گدا دھدیکہ دنگ بیت ماں صور، وک گدا آروچ سک گرائیں روج بیت وک

منزل

کو تاہی سرزد بیت۔ کئے انت ہما شخص کہ آاے دعویٰ، کت بکننت کہ من اللہ بندگی، بحق، بخوبی، ادا کت بلکیں ہر قدر مزین بندھے بہ بیت، ہما قدر، و تارا تقصیر وار زانت و وئی کوتاہیانی معافی، لو لوٹک بیت۔ اے غفور و رحیم نوچہ وئی فضل، منی خطایان و کوتاہیان، ہم معاف بفرما۔ سورۃ المزمل و بشر الحمد والمنة۔ وک پے اشہی، سورہ منزل، اولی فائدہ چارگ بہ بیت۔ وک یعنی چہ وحی، ثقل (گرانی) و فرشتہ، ہیبت، شمارا ترسگ و پریشان لوگ نہ لوٹیت شے و کار ہمیشہ انت کہ تمام آرام و راحت، بیل دیان، ابید گران، چہ خدای، بشر سین ات و آیان، چہ کفر و معصیت، بدیں انجام، معلوم دار بکن ات۔ وک چہا کہ چرت، شان، بیان کنگ و چہ بزرگی و عظمت، بیان کنگ، آئی، خوف ماں دل، پیدابیت و اللہ تعالیٰ، تعلیم و تقدیس، چند ہما چیز انت کہ آئی، معرفت چہ کل اعمال

واخلاق، پیش حاصل ہوگ لو طیت بہر حالت و آئی و کمالات و انعامات، سرانظر داران، ماں نماز و چہ نماز و در آئی، عظمت و اقرار و اعلان کنگ شے کارانت۔
 ط چہ اے سورۃ، نازل ہوگ، سر احکم بون کہ مخلوق، خدا، طرف، دعوت بدے۔ پیدانماز وغیرہ، حکم آنکنت پد نماز وانگ، شرط انت کہ نماز، گد پاک بہ بنت و چہ
 گندگی، و تارا دور دارگ بہ بیت۔ ہما چیزان، ادا بیان فرمائنت۔ اے گپ ظاہر انت کہ و ہدے گداں چہ حسبی و معنوی نجاستاں پاک دارگ ضروری و الہی انت تو بدین
 پاک بطریق اولی ضروری بیت پیشکا آئی، بیان کنگ، ضرورت لازم زانگ نہ بوت۔ لہتیں عالماں چہ گداں پاک دارگ، نفس چہ گندھیں اخلاق، پاک دارگ مراد
 گنگ، و چہ گندگی، و دور ہوگ، معنائش چو گنگ کہ چہ بتانی گندگی، و تارا دور دربارت چو شکہ داں ہتوں و تارا دور داشتگ۔ بہر جا و رہا ماں اے آیت و طہارت
 ظاہری و باطنی، و کڈن مقصود انت چیا کہ اشی بہ بغیرت و
 بزرگی کما حقہ، دل، و نندوک بوت نہ کنت۔ فل اے ہیما ت
 دھائی شون دات کہ ہر چیزیکہ تو کسے، و رابدے و (کلدار زر
 علم و ہدایت وغیرہ) چہ آئی، بدل طلب مکن تیوگ، و بہ
 وتی رب، دوستی، بدے بلے ماں وتی دل، صبار و شاکر
 ہو، و ہرج شدت و ججائے ترا ماں دعوت و تبلیغ، راہ، و
 دہما بیانت آیان، پد خدا بیگی گوں صبر و تحمل، برداشت
 بکن و سلام پد ہماں، حکم، راہ چار ہو، کہ اے عظیم نشانیں
 کار بغیر چہ اعلیٰ درجہ، و حوصلہ مندی و صبر و استقلال، و
 بہ آسرنہ روت (انجام، و سرنہ بیت) اے آیتانی تفسیر و گہ
 ہم بازیں رہند، کنگ بو گنگ لیکن احقر، گور، تھے
 تفسیرے تکلف انت کہ عرض کنگ بوت۔ و ل یعنی صور
 دنگ بہ بیت۔ و ل یعنی چہ آروچ، قصہاں صور، دنگ
 چو بگوش یک مستقل روچہ کہ آچہ سر، داں پاد، چہ
 مشکلات و شدت ناں پد بیت۔ ۱۲

ھے صفحه و فوائد

و یعنی منکرانی سراچہ ہمیں آسانی نہ بیت بلکیں آ
 روح، سکی ساعت دماں آیان سرگیش بو ان بیت،
 برخلاف ہومنانی کہ اگں آیان سکی ہم گندرت تو چیزے
 مدت رند پدا آسانی بیت۔ و ل یعنی ہر انسان چہ مات و
 لاپ، و تنہا کیت مال، اولاد، فوج، لشکر، ساز و سامان
 گوں و تاج نیار بیت۔ یا چہ و جہد، مراد خاص و لیدرن
 مغیرہ بہ بیت کہ بہ ہمانی، بابت، اے آیت نازل بو گنگت۔
 آونی پت، و یک بلکیں چکت و چہ دنیاوی مال و متاع،
 زرو پیاقت، و اعتبار، و ماں سر زمین، عرب، و یکتا
 زانگ بو گنگت۔ مطلب ایش انت کہ بہ چوشیں دینے و
 منکرانی بارہ، اشتاب مکن و نہ چہ آیان نہلت دیگ،
 ماں دل، تنگی محسوس بکن بلکیں آیان قصہ، منی سرا
 یل بکن۔ من و ت درستانی گیش و گوار، کماں، چو ہیت
 کہ تو پد اشی، و تخمین پد ایشان حال بیے۔ و ل یعنی مال و
 اولاد و تالانی باز زیات انت اے مرد، دھیں چکت
 مدام آئی، چہ جانی دیماندرک، ماں محفل، پت، و شرف، و
 گیش کنوک و آئی، و رعب و دبدبہ، شون دیوک انت۔
 پد تجارت و سوداگری، و کار و بار و پد ایدگہ قصہ و کاراں
 نو کر و چاکر ہا، انت۔ چوش و وقت نہ بو گنگت کہ چکت
 چہ پت، و چماں اندیم بہ بنت۔ و ل و ہنکین پد حکومت و
 ریاست، و بخوبی پد آئی، و تیار کنت۔ چنانچہ تمام فریش
 ثروت و نعمت، و باوجود کدی ہم چہ آئی، و پد، و شکر، لفظ در نہ کیت بلکیں مدام ماں بت پرستی و زیات مال جمع کنگ، و حرص، و گرفتار منتگت۔ و اگں رسول اکرم صلی اللہ
 علیہ وسلم، کدی آئی، و دیم، و (دور و دور) بہشت، و نعمتان ذکر لفرمائینتیں تو گوشتگنتی کہ اگں اے شخص ماں وتی بیان، راست گو شوک انت تو دنیا کا لبیں یقین انت
 کہ اود و نعمت ہم منادست کنت۔ اے احوال انت ہما شخص، کہ اینکر ناشکری و ناحق شناسی، پد اے امیت کشگ کہ اللہ تعالیٰ آئی، و دنیا و آخرت، و
 نعمت ہنگت زیات دنت۔ و ل یعنی و ہدے آیتانی حقیقی خدا بند، آیتانی مخالف انت تو آئی، اے حق ہجر نہ نسبت کہ چوشیں امیت ہدایت و خیالی پلا و

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ لَيْسِيٍّ ۝ ذُرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝ وَ

بہ منکرانی سرا آسان نہ بیت۔ فل یل بکن منا و آکس، کہ من پدا کنگ تہنا فل۔ و

جَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۝ وَبَيْنَ شُهُودًا ۝ وَمَهْدَتْ لَهُ

داؤن آئی، و مال نہ گوئیں۔ داؤلاد ماں دیوان، و نندوکین، و تیار کنتوں پد آل

تَهْمِيدًا ۝ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝ كَلَّا إِنَّكَ كَانْتَ لَئِيمًا عَنِيدًا ۝

شرین تیار کنتی پدا طع کنت کہ من گیشتری بدیاں، و ہجر نہ، بے شک آئی آیتانی سخت مخالف انت و

سَأْتِهَا صَعُودًا ۝ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝ فَقَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝

زوت من سرگیشاں آئی، و بزرگیں جاگے، بے شک آئی، و فکر کنت و خبرے چو گوشتی، گد لعنت بہ بات بہ آئی چو خبری چو گوشت

ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ

پدا لعنت بہ آئی چو خبری چو گوشتی پدا نگاہ گنتی پدا وہمی تہار کنت و پیشانی، و چکت پدا پشتی ماں دات

وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَىٰ ۝ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ

دعوری کنت پدا گوشتی نہ انت اے مگر جادو کہ نقل کنگ بو گنگ چہ سحران، نہ انت اے قرآن مگر گفتار

الْبَشْرِ ۝ سَأُصْلِحُ لَكَ سِقْرًا ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِقْرٌ ۝ لَا تَبْقَىٰ وَلَا تَذُرُ

انسانی و نون آئی، و داخل کماں دوزخ، و توجہ سر پد، کہ چہ انت دوزخ، نہ باقی پشت گجیت و نہ لیکنت ط

لَوْاحَةٌ لِلْبَشْرِ ۝ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا

سوچوک انت انسان، و کلا آئی، و سرا مقرر انت نوزدہ (فرشتہ) و نہ کنگ ما دوزخ، و چو کیداران، و مگر

مَلَائِكَةً ۝ وَمَا جَعَلْنَا عَدُتَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۝ لَيْسَتِ يَفْقِنَ

فرشتہ کلا، و نہ کنگ ما آیان حساب مگر آزمائش پد کا فرمان، و تاکہ یقین بہ کنتت

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُزَادُ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يُرْتَابَ الَّذِينَ

ہما کساں کہ دیگ بو گنگت کتاب و تاکہ زیات بہ بیت مسلمانان ایمان و تاکہ مکتنت شک

أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمُ مَّرَضٌ ۝

کتابانی خدا بند و مسلمان و ل و تاکہ بگوشتنت ہما کساں کہ ما آیان دلان مرض انت و

منازل،

ریاست، و بخوبی پد آئی، و تیار کنت۔ چنانچہ تمام فریش
 ثروت و نعمت، و باوجود کدی ہم چہ آئی، و پد، و شکر، لفظ در نہ کیت بلکیں مدام ماں بت پرستی و زیات مال جمع کنگ، و حرص، و گرفتار منتگت۔ و اگں رسول اکرم صلی اللہ
 علیہ وسلم، کدی آئی، و دیم، و (دور و دور) بہشت، و نعمتان ذکر لفرمائینتیں تو گوشتگنتی کہ اگں اے شخص ماں وتی بیان، راست گو شوک انت تو دنیا کا لبیں یقین انت
 کہ اود و نعمت ہم منادست کنت۔ اے احوال انت ہما شخص، کہ اینکر ناشکری و ناحق شناسی، پد اے امیت کشگ کہ اللہ تعالیٰ آئی، و دنیا و آخرت، و
 نعمت ہنگت زیات دنت۔ و ل یعنی و ہدے آیتانی حقیقی خدا بند، آیتانی مخالف انت تو آئی، اے حق ہجر نہ نسبت کہ چوشیں امیت ہدایت و خیالی پلا و

بگرا دیت۔ گوشتن کہ اے آیتانی نزل و پد رند پر رند آئی و مال و اسباب و نقصان کپک شروع بوت آخر فقیر یوان ذلت و مرگ و دوچار کپت۔ ک یعنی ہنوں آئی و بہ مزینس ٹیل و سر گجگی انت و ماں نرنیدیں مصیبتان گرفتار کنگی انت۔ ماں لھتیں روایتان ہست کہ «الصعود» ماں دوزخ و یک کوہے و نام انت کہ آئی و سرا کا فر و سر گج انت و پدا چہ اودا جہل و در دینت، اے ہم عذاب و یک قسم انت۔ (تنبیہ) ولیدیک رندے آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم و خدمت و حاضر بوت و اجر و قرآن و نت و آئی و اشکناینت کہ چہ آئی و کمیں متاثر بوت مگر ابو جہل و آسرمینت و در پینت و ماں قریش و شورچست بوت کہ اگں ولید سلمان بہ بیت تو مزین خرابی تالان بیت۔ الغرض کل جمع بوتنت و واجر بنی و بارہ و گفتگو بوت کسے و گوشت کہ اے شاعرے، کسے و کاہن گوشت۔ ولید و گوشت کہ من و ت ماں شعرو شاعری و بلدان و ہم کاہناتی باز کپ اشکنگوں، قرآن نہ شعرو شاعری انت و نہ کہا نت۔ مردمان گوشت کہ آخر تو اے شخص و بارہ و چہ گوشتے؟ گوشتی کہ صبر و مدارے چیزے فکر کناں۔ آخر پیشانی و مجینان و و دیم و تریش و ہتار کناں و گوشتی کہ اے ہیج نہ انت فقط جادو انت کہ چہ بابل و مرد ماں نقل یوان و پیداک انت۔ حالانکہ پیسیر و قرآن و اشکنان و گوشتنگی کہ اے سحر نہ انت و نہ گنو کی کپ انت بلکین اللہ و کلام انت۔ مگر ایوک و یہ و تی دز بردری و و ش دلی و نون زبان و تاب وانی، دیما ہیے گفتگو و بارہ و اشارہ انت۔ و یعنی بد بخت و ماں دل و فکر حیان و یک جبرے چہ و تاسازات تی کہ قرآن جادو انت۔ خدا غارت بکنتی چونیں ناہو دگیں گپے سازات تی۔ پدا خدا غارت بکنتی کہ و تی قوم و جذبات و لحاظ و داران و چونیں و فقی جبرے سازات تی کہ چہ آئی و اشکنگ و کلانی دل و و ش بیے تالان بہ بیت۔ و یعنی مچی و سرا چمانی شانک دانت پدا و تی دیمی تریش و ہتار کت تاکہ چاروک بفہمت کہ اے مرد چہ قرآن و مزین بزاری و شراری و اریت پدا پستی ہم ترینت، چوش بگوش کہ مزین بدیں چیزے و بارہ و مرد و چیزے کے بیان کنگی انت حالانکہ پیسیر و آئی و حقانیت و اقرار دپ و دت کنگی نون و و تی دز بردری و و ش دلی و چہ آئی و دیم تی تاب دات آخر گوں مزین غور زناکی و گوشتی بس دگہ ہیج نہ انت اے جادوے کہ چہ پیشی مردمان نقل یوان و پیداک انت و یقینا اے کلام انسانی کلام انت کہ چہ جادو و زور و پت و چہ چک و مرد و چہ لوگ بانگ و و دوست و چہ دوست و سندیت و جدا کنت۔ و یعنی عنقریب آئی و ماں آس و چکل دیان و عیناد و دشمنی و تام و چشینان۔ و یعنی دوزخیانی ہیچ چوشیں چیزے باقی نہ مانیت کہ آچہ سچک و پشت بکیت، پدا سچک و بعد بہ ہما حالت و پشت گجک نہ بیت بلکین دوبارہ بہ اصلی حالت و ترینگ بنت و سچنت ہیے سلسلہ مدام جاری بیت (العیاض بالشر)۔ (تنبیہ) چہ اکثر سلف و ہیے معنا و مراد منقول انت لھتیں مفسران دگہ داب و توجیہ کنگ۔ و یعنی بدن و پوست پیگشان و انسان و حیثیت و بدل کنت۔ حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت «چوشکہ پیستگیں آسن بنظر سہر انت۔ انسان و گورا آسہری نظر کیت۔

و یعنی دوزخ و کارانی بست و بند و فرشتیانی ہرچ لشکرے کہ مقرر بیت آئی و مستر و کماش نوزدہ فرشتہ بنت کہ چہ آیان درستان مستر بہ ذر دار فرشتہ و نام مالک انت۔ (تنبیہ) حضرت شاہ عبدالعزیز رحمہ اللہ و گون مزین گیش و گیوار و نوزدہ عدد و حکمتان و بیان کنگت کہ چارک و قابل انت۔ خلاصہ چوش انت کہ ماں جہنم و بحرمان و عذاب دیگ و واسطہ نوزدہ قسم و فرائض انت کہ چہ آیان ہر یک فرضے و انجام دیگ و واسطہ یک فرشتہ و سہروکی و ہما کار کنگ بنت۔ ماں اشی و ہیچ شبہ نیست کہ فرشتہ و طاقت سک زیات انت و فرشتہ ہما قدر کار کت کنت کہ لکھانی حساب و انسان اوار یوان و آکار و کت نہ کنت، لیکن اے ہیچ یاد دارگی انت کہ ہمک فرشتہ و اے قوت ماں ہما دائرہ و بند و محدود انت کہ ماں اود آپہ کار کنگ و مامور بوتگ مثلاً ملک الموت لکھا انسانانی ساہ و ماں یک دمانے و کشات کنت مگر ماں جنین آدم و لاپ و یک چھکے و ساہ مان کت نہ کنت۔ حضرت جبریل ماں چہ و نر آرگ و وحی یارت کنت لیکن آپ و گوارینگ آئی و کار نہ انت، ہیچو کہ گوش دلیست نہ کنت چہ اشکت نہ کنت اگں چہ و تی قسم و کار توری ہر قدر گران بہ بنت کنتش کنت۔ مثلاً بوت کنت کہ چہ گوش و ہزاران تواران و بشکنت دم ہم مہارت چہ ہزاران قسم و رنگ بگندیت و عاجز مہبت، ہیے دہب و اگں یک فرشتہ پہ عذاب نیگی دوزخیانی سرا مقرر ہوتیں چہ آئی و دست و دوزخیان و ہننا بکین قسم و عذاب بوتگت، دومی قسم و عذاب کہ آچہ آئی و دائرہ و استعداد و دیانت ممکن نہ ات پمشکا پہ نوزدہ قسم و عذابان و (کہ آیانی تفصیل ماں تفسیر عزیزی و موجودانت) نوزدہ ذمہ دارین فرشتہ مقرر بوتگت۔ عالمان و اے عدد و اسرار و رازانی بابت و باز بنشتہ کنگ مگر احقر و نریک و حضرت شاہ صاحب و کلام باز جہلیں خوبتے دار و کیں گپ انت و اللہ تعالیٰ اعلم۔

وکل نوزدہ و عدد و اشکنان و مشرکان و مسخرہ کنگ و لگنت کہ ما ہزارانی شمار و ایں اے نوزدہ مارا چے تاوان دات کنت۔ زیادہ اے بیت کہ چہ مادہ ڈہ کس یک یکے و مقابلہ و پادان و نرنندارنت، یک پہلوانے و درائینت کہ ہبڈہ کس و من و ت بستان، دو کس و شما و اوار یوان و مقابلہ بکن ات۔ اشی و سرا اے آیت نازل بوت، نوزدہ ہست انت مگر انسان نہ انت فرشتہ انت کہ آیانی قوت و احوال ایش انت کہ ایوک یک فرشتہ و قوم لوط و تمام میتگ و یک باسکے و سرا چست کناں جہل و ہتر مال کنگت۔

وہا یعنی کافران و پہ عذاب دیگ و نوزدہ و شمار چہ خاصیں حکمت و ایر کنگ بوتگ آئی و نیگ و ماں «عَلَيْهَا نِسْفَةَ عَشْرٍ» و فائدہ و اشارہ کنگ بوتگ و ماں اے عدد و بیان کنگ و منکرانی چکا سگ مراد انت، کہ چاریں باہیں کئے اشی اشکنان و نرسبت و کئے اشی و سرا مسخرہ کنت و کندیت۔

و اہل کتاب و پیسیر و اے عدد معلوم بوتگ چوشکہ ماں جامع ترمذی و یک روایتے و ہست یا کم از کم چہ آسمانی کتابانی ذریعہ و اینکر و زانتگتس کہ فرشتہ ان چنکر طاقت و خدا بندانت، نوزدہ ہم کم نہ انت و ایک عذاب و قسمانی اعتبار و جدا جدا فرشتہ دوزخ و سرا مامور لوگ لوٹنت اے کار و ہننا یک کسے نہ انت۔ بہر جا و رہا چہ اے بیان و ماں اہل کتاب و دلائل قرآن و حقیقت و یقین اتم و پیدایت و اے ہر دو میں جماعتان و ماں قرآن و بیان و ہیچ داہیں شک و شبہ پشت نہ کیت نہ چہ مشرکانی استہزاء و کلاک گرگ و آیان رد کپنت - ۱۲

فل چه... الَّذِي فِي خَلْقِهِ مَرَضٌ... مراد منافقین یا ضعیف الایمان أنت وجه الكافرون... مراد سراطرس دین و منکر مراد انت۔ فل یعنی چه نوزده... بیان کنگ... غرض سچی ات؟ شرعے دابیں بے سرسین وغیر موزون کچھ... کئے قبول کنت کنت۔ العاذ بالله... فل یعنی چه یکس چیز... بلا استعدادین انسان گمراہ بیت و ہر کس سلیم الطبع بہ بیت تو آہدایت... راہ... روک بیت ہر کس... قبول کنگ مقصود و مراد مسبت تو آکس مقصد... جبر... پر مسخر و کنگ زوریت، و ماں ہر کس... دل... خدا... خوف و نور... توفیق بہ بیت تو آئی... ایمان و یقین گیش بوان بیت۔ فل یعنی الشرع بے شمار لشکرانی شمار ہمانی... ووت... معلوم انت نوزده تو ایوک... جہنم... کار کزویس افسرانت۔ فل یعنی دوزخ... ذکر و بیان تہنا بہ عبرت و نصیحت... وانت کہ آئی... احوال... اشکنان... مردم چه

خدا وندی غضب... برتنت و چه ہمانی... دست... پکشتت... فل یعنی ہرچ مزین مزینیں بیمناکیں و عظیم الشانیں چیزاں کہ ظاہر ہوگی انت چه ہمایاں یکے دوزخ انت۔ فل دیم تر... بکنزیت بہ نیکی... یا بہشت... طرف... و پست... ہمانیت ماں بدی... گرفتار... بوان... یا ماں دوزخ... کیان... ہر جاور مقصود ایش انت کہ دوزخ پہ کل ملکفان یک ترسناکیں چیزے و چونکہ لے ترسینگ... انجام و نتیجہ ماں قیامت... ظاہر ہنت پمشکا سوگند... چیزانی وارت کی کہ آپ قیامت... باز مناب انت چنا پچہ ماہ... اول سر امرن بوگ پدا کم ترگ نمونہ انت اے عالم... ردوم و پتر مردگی و گمیری و فنا بوگ... ہے داب... اے دنیاوی عالم... گوں آخرت... عالم... ماں حقائق... سر پستی و سر ظاہری... پچیس نسبت انت چوشکہ شب... گوں روچ انت چونکوش کہ اے عالم... ہلاس بوگ شب... گوزگ و اے عالم... ظاہری چو صبح... نور... تالانی... طولا انت... و انترا علم... فل یعنی ہماکس کہ میناق... روچ... چہ حضرت آدم... بد... چہ راستیں کش... دیرا نکلتنت و ماں دنیا... ہم پچکیں رفتار... زندس گوازیمنت و ماں موقف... ہم عرش... راستیں کش... کہ ہودا بہشت انت اوشتانت و ہماکش... رہادگ بوتنت و آیانی عمل نامہ ہم راستیں دست... آتکنت ہمے مرد ماں البت ماں قید... گرفتار نہ انت بلکیں ماں جنت... باغان آزاد انت و مزین بے فکر و شنود بوان... ووت ماں ونا گوں یک دگرے... یا چہ فرشتہاں گناہگارانہ احوال... بارہ... جنت و پترس کنت کہ آخر اے مرد ماں... چون بوت کہ گندگ نہ بنت۔ فل یعنی و ہدیہ معلوم ایش بیت کہ گناہ گار ماں دوزخ... داخل کنگ بو نکنت گڈا گوں ہما گناہ گاران... دیم گور کنان... اے سوال... کنت کہ عقل و دانائی... با وجود شتا باریں چون ماں اے دوزخ... آس... کپت انت۔ فل یعنی نہ الشرع حق میں جاہ یارت و نہ بندہانی حال شونی کرتیں۔ البت جو اے دگر مرد ماں حق... برخلاف بحث و مباحثہ... نوک... بو تیں و ماں بدیں صحیبتاں نندان... شک و شکوک... پوجکلاں و تارا مین کتیں و چه درستان مسترس کپ ایش انت کہ مارا یقین نہ انت کہ انصاف... روح ہم ایوک انت... مدام ما اے کپ... و

الْكَافِرُونَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا امْتِثَالًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
 کافران فل چه چیز... ارادہ کنگ خدا... بے داستان... داب... گمراہ کنت الشر ہر کس کہ بوٹیت
 وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا
 وراہ سوچ دنت ہر کس کہ بوٹیت... کچھ کس نزات تہی پروردگار... لشکر... ایچہ آئی جندہ... و دان انت اے مگر
 ذِكْرِي لِلْبَشَرِ ۗ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۗ وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ ۗ وَالصُّبْرِ إِذَا اسْفَرَ ۗ
 پنتے پہ بنی آدم... ہرگز نہ... سوگندانت ماں... سوگندانت شب... و ہدیہ برگزین... سوگندانت صبح... و ہدیہ روشن بیت
 إِنَّهَا الْإِحْدَى الْكُبْرَى ۗ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ۗ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَّقَ ۗ
 بے شک آ (دوزخ) یکے ہر مزین چیزان انت... ترسیون کانت پہ مردمان... ہر کسے بوٹیت چه شتا... کہ دیم بکنزیت
 أَوْ يَتَّخِرَ ۗ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَ ۗ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۗ
 یا پشت... ہمانیت... ہر یک ساہ دار کے... ہوتی کتگیں کاراں رہن انت... مگر راستیں نیک... و اجہاں
 فِي جَدَّتِ تَفْطُّ يَتَسَاءَلُونَ ۗ عَنِ الْبُحْرَيْنِ ۗ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۗ
 ماں باغان انت... سوال کنت... چہ گناہ گاران... کتا چیز... داخل کنت شمار ماں دوزخ... و
 قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلُومِينَ ۗ لَمْ نَكُ نَطْعَمُ الْمُسْكِينِ ۗ وَكُنَّا نَخُوضُ
 گوشتت مانتیں چہ نماز و انوکاں... کونہ بوتیں ماورگ و اینوک محتاجان... و ما بحث کنت
 مَعَ الْخَاطِئِينَ ۗ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۗ حَتَّى آتَانَا الْيَقِينَ ۗ
 گوں بحث کنگواں... و ما دروغ شمار کنتت جزاء... روح... داں و ہدیہ سر بوت پہ ماموت... فل
 فَمَا تَتْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۗ قَالَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ
 گڈا فائدہ نرنت آیان... سفارش کنگواں... فل گڈا چہ بلاہ انت آیان کہ چہ پنت... و
 مُعْرِضِينَ ۗ كَانَهُمْ حَمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۗ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۗ
 دیم ترنتت... گوشے آیان... خراکت سر پوت پچکیں... کہ جھنگ انت چه یک شیرے... و فل
 بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً ۗ كَلَّا بَلْ
 بلکیں بوٹیت ہر یک نفرے چه آیان... ایک دیک بہ بنت صحیفہ سر پچیں... ہرگز نہ... ہا بلکیں

منزل

دروغ کتیں دانکہ ماں موت... بغل... سر بوگ... ساعت... و نول چان ووت گندان... ہما گپانی یقین مارا حاصل بوت کہ آیان... مامدام دروغ کر تکتیں... فل ماں کافر... حق... کس سفارش نہ کنت... کسے کنت تو قبول نہ بیت... فل یعنی اے تمام مصیبت دیم آئیگی انت مگر نصیحت... گپ... اشکنان... دے گوش... مورے ہم نہ وارت بلکیں چوشیں کپ... اشکنگ... تیار ہم نہ انت... فل یعنی حق... شور و غل و خدا... شیرانی تواران... اشکنان... و چون جھکی حران تچان بنت... فل یعنی و اچہ پیغمبر... خبر... قبول دار بوگ نہ لوٹنت بلکیں چه آیان ہر کس ہے واہگ داریت کہ آئی... ووتی جندہ... نرا الشر... صحیفہ نازل بہ بنت... و پیغمبر جوڑ کنگ بہ بیت... حَتَّى لَوْ تَوَفَّى مَّا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ... (انعام۔ رکو ۵) یا مطلب چوش انت کہ چه آیان ہر یکے... گور... براہ راست یک نوشتگینے چه خدا... جانب... و

بیت کہ مال آئی، محمد صلی اللہ علیہ وسلم، زندگی و اتباع، حکم بہ بیت حتی نزل علینا قرآنہ (یعنی اسرائیل کو) ۱۰۔ اے یعنی چوہج بر لوت نہ کنت چیا کہ آیا ان اشیاء لیاقت نہ دارنت ونہ اشیاء ضرورت کپتنگ۔ ۱۲

ہے صفحہ، خواہد۔۔۔ یعنی چوشیں ناہو دگین درخواست ہم پر اے مقصد، نہ انت کہ در حقیقت، اے چوش کنگ بہ بیت تو واقعی قبول دار بنت، بلکس اصل سبب الیش انت کہ اے مردم چہ آخرت، عذاب، نہ ترسنت پشکا حق، شوہاز، کلا نیش نہ انت و چوشیں درخواستاں تیوگ، اے یہ کنت، نہ نیت، کنگ انت ان بالفرض لے درخواست پورہ کنگ بہ بنت پدا ہم اے مردم واجہ پیغمبر، زندگی، نہ کنت۔ لکما قال تعالیٰ، و کونزلنا علیک کتابا فی قرطاس فلمسوہ باجد ہم لقال الذین کفروا

ان هذا الاسحور مبین۔ (الغافر رکوع ۱۱) اے یعنی ہر کس جہا جہا کتاب دیگ بہ بیت چوش بوت نہ کنت اے یکس کتاب (قرآن کریم) پہ نصیحت، کافی انت۔ فل حضرت شاہ صاحب، نبشتہ کنت یعنی (اے کتاب) یکے، سرانازل بوت تو چہ بوت، درستانی کار، کیت۔ فل والشہ، واہگ دارگ بازدارگ کل حکمتانی سر امینی انت کہ آیا ان احاطہ، چہ بشرکت نہ کنت بہاوت ہر شخص، استعداد، لیاقت، لکما حقہ زانت و پدا ہما حساب داد، روع، معاملہ کنت۔ یعنی انسان ہر قدر گناہ کبیت لے آوہدے نقو، راہ، روت و چہ آئی، رسیدت تو آذات آئی، کل گناہان، پہل کنت و آئی، تو بہ، قبول کنت۔ چہ انس بن مالک، روایت انت کہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم، اے مقام، بطور حاشیہ منہیہ، یک عبارتے اے آیت، تلاوت، بعد نقل فرمائیت کہ آئی، الفاظ چوش انت، وقال ربکم عزوجل انما اهل ان اتقى فلا يشرك بي شئى فاذا اتقانى العبد فانا اهل ان اغفر له، یعنی من اے قابلیت داران، کہ بندہ چہ من بسر سبت و گوں من چہ کس ماں کتام کارے، شری دارمکنت پداوہدے بندہ چہ من ترسنت (وچہ شرک، پاک بوت) تو منی شان الیش انت کہ منے آئی، گناہان، بخشاش، حق تعالیٰ چہ وئی فضل و رحمت، مارا تو جید و ایمان، سراقام بداریت و چہ وئی مہربانی، مے گناہان معاف بکنت آہن۔

تنت سورة الحمد لله الحمد والمنة۔
 فل یعنی قیامت، روح، کہ آئی، ممکن بوگ چہ عقل، و یکا تبس سر و شاح، کنگ چہ چہیں مجر صادق، ثابت بو تگ کہ آئی، صدق، محکمیں دلیل قائم انت ہمائی، سو گندہ وراں کہ شما چہ مرگ، پد چست کنگ بہنت ضرور نیک و بد، حساب داد بہنت (تنبیہ) معلوم بوگ لو تبت کہ ماں دنیا، بازیں قسم، چیز موجود انت کہ آہانی سو گندہ مردم ورننت، وئی معبود، کتام معظّم و احترام، قابل ہستی، کتام شانداریں چیز، کتام دوستناکیں یا کتام عجیب چیز، نا کہ یہ ہما چیز خوبی یا عجیبی ظاہر کنگ، رد اوچنکہ گوشتنت کہ فلانی، قسمت، سو گندہ، پور پدازبان، کو اس اے با بت، چہ رعایت کنت کہ مقسوم بہ مقسم علیہ من سب بہ بیت اے ضروری نہ انت کہ ہر جا کہ مقسم بہ، مقسم علیہ، گواہ قرار دیگ بہ بیت چوشکہ واجہ ذوق، کوشنگ،

لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝ كَلَّا إِنَّ تَذْكَرَةً ۝ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۝ وَمَا آيَاتُ تَرْسَنَتِ چہ آخرت، ہرگز نہ، بیشک آپت انت فل گداہر کسے کہ بو تبت آئی، یاد بکنت، و آیان یذکرون الا ان یشاء اللہ هو اهل التقوی و اهل المغفرة ۝ یاد نہ کنت مگر وہدے کہ خدا بواہیت کی عبادات قابل انت کہ آئی ترنگ بہنت و ہما ذات لائق انت بخشگہ

سورة القیمة یکتہ و کوی اربعون آیت و فیہا کون و کول سورہ قیامت ماں مکہ، نازل بوت اشیاء چہ آیت و دور کوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ شروع کناں گوں خدا، نام، ہما کہ بے اندازہ مہربان زیریں رحم کونکے

لَا اَقِیْمُ یَوْمَ الْقِیْمَةِ ۝ وَلَا اَقِیْمُ بِالنَّفْسِ اللّٰوَامَةِ ۝ اِیْحَسِبُ سو گندہ وراں قیامت، روح، و سونگندہ وراں ہما جان، کہ ملا ت کنت پہ بدی، قی آہ خیال

الانسان ان تجمع عظامہ ۝ بلی قدرین علی ان شوی داریت انسان کہ جمع نہ کیں ما آئی، ہڈان، پر چہا نہ ما قدرت داریں کہ راست بکنیں

بناہ ۝ بلی یرید الانسان لیفجر امامہ ۝ یسئل ایاں یوم آئی، بوگان، بلکس داہگ، ایت انسان کہ گناہ بکنت آئندہ، ہس سوال کنت کہ کوی گنت

القیمة ۝ فاذا برق البصر ۝ و خسف القمر ۝ و جمع الشمس و قیامت، روح، گداوہدے کہ کوزناک بنت، و ماہ بے نور بیت، کل، یک جمع کنگ بنت روح

والقمر ۝ یقول الانسان یومئذ این النفر ۝ کلا لا وزر ۝ و ماہ، گوشتنت ان آروچ، کہ کجا انت تجگ، راہ، ہرگز نہ نیست چہ پناہ، جاگہ

الی ربک یومئذ المستقر ۝ ینبؤ الانسان یومئذ بما قدم تسی پروردگار، نیگ، انت آروچی قرار، جاگہ، ہاں دیگ بیت انسان آروچ، ہر جیکہ دیا دیم دانگی

واخر ۝ بلی الانسان علی نفسه بصيرة ۝ و لو انقی معاذیرہ ۝ و ہر جیکہ پشنت گیتی، بلکس انسان بہ وئی جند، و ت حجت انت، و اگر چہ درشا بکنت وئی عذر دینموزن

مازل،

انتا ہوں نری تیغ کا شرمندہ احسان، سر میرا تے سر کی قسم اٹھ نہیں سکتا۔ ادا بہ وئی سر، چست نہ بوگ، رد ا مجبوب، سر، سو گندہ وراں چنگر موزون و مناسب انت۔ شریعت، غیر اللہ، سو گندہ وراں چہ بندہ ان حرام کنت۔ بلے اللہ تعالیٰ، شان چہ بندہ ان جدا گانہ انت آونی غیر، سو گندہ وراں و عموماً ہما چیزانی کہ آہ آئی، مجبوب یا نافع یا وسیع و وزن شان بہ بنت یا بہ مقسم علیہ کی بطور شاہد و حجت، کار دات بکنت ادا ایوم قیامت، قسم بہ آئی، وزن شان بوگ، سبب، انت، و بہ ہر جہ مضمون، سراقسم وارتگی گوں آئی، مناسب پدا انت چیا کہ بعث و مجازات، طرف و ت یوم القیامت انت۔ و اللہ اعلم۔ وک محققان نبشتہ کنگ کہ مردم، نفس یک چیزے بلے چہ آئی، جاواری اعتبار، سر نام بوننت انک نفس، میلان بہ علوی عالم، نیگ، انت، و بہ اللہ عبادت و فرماں برداری، آئی، راحت و سکون نصیب بیت و ماں شریعت،

زندگیزی، دل جی محسوس بکنت آئی، نفس مطمئنہ، گوشت، یا آیتھا النفس المطمئنة ارجع الی ربک راضیة مرضیة (الفجر)۔ واگس نفس، میلان بہ سفلی عالم، بینگ، بوت و ماں دنیا، لذت و واہگال گرفتار بوان، بدی، طرف، رغبت، کن و چہ شریعت، زندگیزی، و نارا دور داشت المی، نفس امارہ، گوشت، چہا کہ آسان، بدی، کاراں حکم کنت، وَمَا ابْرؤی نَفْسِی اِنَّ النَفْسَ لَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ (یوسف رکوع ۵) واگس کدی عالم سفلی، طرف، میل و ران، ماں شہوت، گرفتار بیت و کدی عالم علوی، بینگ، میل و ران، اے چیزان، خراب زانت و چہ آیان دور چنان بیت و کت مخراب یا بدیں کار، کنگ، سر شہرت بوان، و تارا ملامت کنت آئی، نفس لوامہ، گوشت، حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت، انسان، دل اول سر، ماں لب و لذت ان غرق بیت، حج نیکی، طرف، رغبت، کنت چوشیں نفس، امارہ بالسوء، گوشت، پدا ہوش کنت نیک و بد، میاںجی، فرق، زانت تو دست، کثیت کدی غفلت بوت تو پدا بہ وتی کشک، روک بوت، زند، چیزے فہم، آتی تو پوتی کر تگیں کارانی سرا پشومان بوان و تارا ملامت کنگ، لگیت اے دا بین نفس، لوامہ، گوشت، پدا و ہک شری، سرانیک بوت چہ دل، رغبت نیکی، سرا کنگ بنا کتی، ناہود گیں کاراں چہ و تادور وارگ، لگیت بدی، کارانی کنگ بلکیں چہ آئی شہینگ، دل، تکلیف محسوس کتی، نفس مطمئنہ، بوت۔ (راہ بتغییر سیر) ادا نفس لوامہ، قسم، و ران، اشارہ فرماینت کہ اگس فطرت صحیح بہ بیت تو وت انسان، نفس ماں دنیا، بدی و کوتاہی، سر ملامت کنت، ہے چیزانت کہ آہ وتی اعلیٰ و کامل تریں صورت، ماں قیامت، روح، ظاہر بیت۔

۵ یعنی چوشیں خیال دارنت کہ ہڈان ریزہ ریزہ بوتگنت و پدا اشانی ریزگان گوں خاک وغیرہ، ذرات یک جا، وار بوتگنت نوں بلے اشان، چونکا یک جا کنان، اے ہڈاں جوڑینگ بنت سر ظاہر اے چیز تو مشکل معلوم بیت۔

۶ یعنی مالنگ کانی بوگاں ہس ادکت کنیں۔ و بوگانی تخصیص شاید پیشکا کنت کہ اے بدن، اطراف انت و ہمک چیز، اڈ بوگ، تکمیل بہ آئی، اطراف، بیت، چنانچہ مئے گفتارانی توک، اے کپ عام انت کہ مردم بہ اے موقع، گوشت کہ ماں منی بوگ بوگ، درد انت چہ اشی، ہر اتمام بدن بیت دوی کپ ایش انت کہ ماں بوگان اشانی خوردی، باوجود صفت، رعایت زیات و عادت اے زیات گران و بارگیں کارے لہذا ہر کس اشی، سر قادر بیت آسا نیں چیز، سر اہنگنت شرت قادر بیت۔

۷ یعنی ہر کس قیامت، انکار، کنت آئی، سبب اے نہ انت کہ اے مسئلہ باز مشکل انت و اللہ، قدرت کاملہ، دلیل و نشانان گیشینگ نہ بوتگنت۔ بلکیں انسان لوہیت کہ چہ قیامت، سر بوگ، پیش دیمی عمر، ہر چیکہ باقی منتگ بالکل لاغرض بوان، فسق و فجور، کلا نیش بہ بیت اگی جاہیکہ قیامت، اقرار، بکنت و اعمال، حساب داد، ترس ماں دلی نشت تو ماں فسق و فجور، ایگر بے باکی و لاغرضی چہ آئی، بوت نہ کنت۔ پیشکا اے دا بین خیال، ماں دل، ایگ، نیلیت کہ چہ آئی، عیش بے تام بیت و ماں لذت، خلل بکپیت بلکیں گوں مسخرہ ضد و کنت، سوال کنت کہ ہاں واجہ باریں تھی آقیامت کدی کیت اگی واقعی آیوگ انت تو سال و ماہ وزارت، باریں مارا جوش۔

۸ یعنی چہ حق تعالیٰ، تہری تجلی، و ہدے چم تہار و کورا سک بنت و حیرانگی، ہم، چہ آئی روک سست تربیت و روح ہم سر، نزدیک، کبت۔ ۹ یعنی بے نور بیت۔ نوک، شاید پیشکا جدا ذکر کنت کہ عرب، قمری حساب دارگ، سبب، آئی احوال، گندگ، زیات دگوش گور ات۔ ۱۰ یعنی ماں بے نور بوگ، ہر دوشریک بنت۔

۱۱ یعنی نوں تو گوشے کہ آروچ کجا انت و ساعت، بدحواس بوان، در آئیے کہ مروچی کجا گو بہ تچاں و کجا پناہ بگراں۔ ارشاد بیت کہ مروچی نہ تچگ، موه انت نہ سوال کنگ، مروچی حج طاقتے ترار سنگارکت نہ کنت۔ مروچگیں روح، کلان، وتی پروردگار، عدالت، حاضر بوگ و آئی، دیم، او شنگی انت گڈا ہاوت ہر کس، حق، ہر حج فیصلہ، بکنت۔

۱۲ یعنی تمام پیشی و گڈی اعمال نیکیں بہ بنت یا بدیں، آئی، پیش دارگ بنت۔

۱۳ حضرت شاہ صاحب بنشتہ کنت، یعنی ماں وتی احوال، فکر و غور بکنت تورب، و حدایت، جاہ بیار بیت (وایکہ تمام، بہ ہمانی، طرف، واپس بوگی انت) و ہر کس کہ جو شینت کہ منی فہم، حج نییت۔ اے تمام نیمون انت، لیکن اکثر مفسران، اشی، تعلق، گوں، بند، انسان جو صند الخ، قائم داشتگ یعنی پیش دارگ، سر ہم موقوف نہ انت، انسان یہ وتی حالت، سراوت خبر دار بیت۔ ملی توری بہ وتی تب، تقاضا، اودا ہم نیمون بکنت و جیلہ حوالہ، دیما بیار بیت چوشکہ کافر گوشت، واللہ ربنا ما کنا مشرکین، بلکہ ادا ماں دنیا، ہم ہما انسان کہ آئی، ضمیر پہکہ مسخ نہ بوتگ وتی حالت، شری، معلوم دار انت اگس چہ دگرانی دیما نیمون و عذران، دیما کاران، آئی، برخلاف ثابنت کنگ، ہر قدر کوشست بکنت - ۱۳

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُجَلِّ بِهٖ ۱۶ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۱۷

فَاِذَا قَرَأْتَ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۱۸ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۱۹ كَلَّا بَلْ

تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۲۰ وَتَذُرُونَ الْاٰخِرَةَ ۲۱ وَجْهٌ يُّوْمِئِدُ تَآخِرَةَ

اِلٰى رَبِّهَا نَآخِرَةٌ ۲۲ وَجْهٌ يُّوْمِئِدُ بَآسِرَةً ۲۳ تَنْظُرُ اَنْ يُّفْعَلَ

بِهَا فَاِقْرَءْ ۲۴ كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۲۵ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۲۶ وَظَنَّ

اِنَّهٗ الْفِرَاقُ ۲۷ وَالتَّفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ۲۸ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ

الْمَسَاقُ ۲۹ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلٰى ۳۰ وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلٰى ۳۱ ثُمَّ

ذَهَبَ اِلٰى اٰهْلِهٖ يَمْطِئُ ۳۲ اَوْلىٰ لَكَ فَاَوْلىٰ ۳۳ ثُمَّ اَوْلىٰ لَكَ فَاَوْلىٰ ۳۴

اِيْحْسَبُ الْاِنْسَانَ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى ۳۵ اَلَمْ يَكُنْ نَظْفَةً مِّنْ مَّنٰى

يُمْنٰى ۳۶ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسُوًى ۳۷ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ

وَالْاُنثٰى ۳۸ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَدْرِ عَلٰى اَنْ يُّحْيٰى الْمَوْتٰى ۳۹

وَمَادُ ۴۰ اَيانہ انت اے (خدا) قدرت داروک بہ مردگان زندگی کنگہ ھا

مازل

فل ماں شروعات ۶ ہر وہدیکہ حضرت جبریل ۶ چہ اللہ ۶ طرف ۶ قرآن بیارتیں گوں آئی ۶ وانگ ۶ ہر حضرت ہم ماں دل ۶ وانان بوتگت تاانکہ جلدی آئی ۶ یاد کرتیں ودر برتیں، مبادا واجہ جبریل بروت ووحی سرجمی ۶ محفوظ مہبت، مگر اے حالت ۶ واجہ سک دل سیاہ بوتگ ات دانکہ اولی لفظ ۶ بگوشتیت دومی لفظ ماں اشکنگ ۶ مہبتیں، ویداماں ہمگ ۶ ظاہر ہں گئے کہ تنگی آلم ۶ پیش آتگ۔ اشی ۶ سرا اللہ تعالیٰ ۶ فرمائیت کہ آساعت ۶ وانگ وزبان سربنگ ۶ حاجت نیست گوں شرتی ۶ دلگوش دیان ۶ اشکنگ بایدانہ، اے فکر ۶ ممکن کہ یاد نہ بیت پدا چونکا واناں و مردمان ۶ چونکا اشکنائینان، اشی ۶ ماں شے سینگ ۶ حرف بہ حرف جمع کنگ ۶ چہ شے زبان ۶ وانینگ مئے ذمہ ۶ انت۔ جبریل ودرے چہ مئے طرف ۶ بو انیت نوشما گوں خاموشی ۶ اشکنان بے ات آئی ۶ یاد کنائینگ وائی ۶ علوم و معارف ۶ بہ شے سرا پچ کنگ وچہ شے زبان ۶ وداں

دگران ۶ سرکنگ اے کل خبرانی ذمہ دار ماڈتیں چہ آئی ۶ بعد واجہ نبی ۶ گوں جبریل ۶ ہمہر ہی ۶ وانگ ترک دات، اے ہم یک معجزہ بوت کہ تمام وحی ۶ اشکنان بیت آساعت ۶ چہ زبان ۶ ایک لفظ ۶ ہم تکرار نہ کت بلے چہ فرشتہ ۶ روگ ۶ بعد تمام وحی لفظ بہ لفظ گوں کا ملیں ترتیب بغیریک زبر زیر ۶ تبدیلی ۶ فر فر اشکنائینت و سر پد کنا نینت، اے ماں اے وینا ۶ یک خوردیں نمونے بوت ۶ یَبْنُو الْاِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمُوا وَاٰخِرَ ۶ یعنی پنجوشکہ اللہ تعالیٰ اشی ۶ سرا تادارانت کہ وحی ۶ فرشتہ ۶ روگ ۶ پدا گوں سرجمیں ترتیب ۶ حرف بہ حرف ۶ ابید چہ ادا نائیں فروگذاشت ۶ ماں وحی پیغمبر ۶ سینگ ۶ جمع بکنت، آیا اشی ۶ سراقار نہ انت کہ ہندھانی اولی وگڈی اعمال کہ چہ آباں لھتیں ۶ کنو کاں بلکیں ون شمشو شنگ، کلان ۶ جمع کنان ۶ ماں یکیں دمان ۶ پیش بکنت وایان ۶ سنجوبی ۶ یاد کنائینت و سے داب ۶ ہڈانی شنگ و نالائیں ذرات ۶ چہ کلکیں جاگہاں یک جاکنان ۶ بالکل بہ اولی ترتیب ۶ رو ۶ انسان ۶ از سر نو وجود عطا بکنت۔ بیشک اشی ۶ سرا بلکیں چہ اشی ۶ ہنگت زیاتیں کار ۶ سرا قادرانت۔ فل یعنی شے چہ قیامت وغیرہ ۶ انکار کنگ جھبر بہ صحیح دلیل ۶ سرا مہنی نہ انت بلکیں اصل سبب ایش انت کہ شما ماں دنیا ۶ گلا نیش ات دنیا چونکہ نقد و زوت دست کیوک انت پیشکا شما ہائی ۶ دمب ۶ کپتگ انت و آخرت ۶ وام حساب کنان ۶ آئی ۶ پیل دے ات کہ ماں آئی ۶ دست کپگ ہنگت دیرانت ماں انسان ۶ طبیعت ۶ جلد بازی اوارانت ۶ خلق الانسان من عجل ۶ (انبیاء ۶ کو ۶ ۳) فرق و تفاوت ہمنکر انت کہ نیکیں مردم دوستناکیں چیزانی حصول ۶ واسطہ کنتت۔ کہ آئی ۶ یک مثالے ہنوں ماں ۶ لا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُجَلِّ بِهٖ ۶ گوشت و بدیں مردم ہما چیز ۶ پسند کنتت کہ زوت بدست ۶ بکپیت توری آخر کار آئی ۶ نتیجہ بہ ہلاکت ۶ سر بکشتیت۔ قل اے بیان آخرت ۶ بوت یعنی مومنانی چہرہ آروچ ۶ ترو تازہ و گل و شادان بنت وایانی چمان چہ حقیقی محبوب ۶ ہباریں دیدار ۶ روشن بنت۔ چہ قرآن و متواترہ حدیثانے

گوں یقین ۶ معلوم بوتگ کہ ماں آخرت ۶ مومنان ۶ اللہ ۶ دیدار نصیب بیت۔ مگر اہیں مردم اشی ۶ منکر انت چیا کہ اے دولت آیانی نصیب ۶ شرانت، اللہ ۶ لا تحرمنا من هذه النعمة التي ليس فوقها نعمة ۶ کل یعنی پریشان و بے رونق بنت۔ ھا یعنی یقین دارنت کہ نوز ھا معاملہ برگی انت وھا عذاب برداشت کنگی انت کہ بالکل سرین ۶ پرشت و پرورش کنت۔ فل یعنی آخرت ۶ ہجر دور حساب ممکن ات، اے آخرت ۶ سفر ۶ اولی منزل نوموت انت کہ آپہلکہ نزدیک انت، چہ ہمد باقی منزلان ۶ گوازیبان آخری ہنلیں ۶ سر برگی انت چو بگوش کہ ہر انسان ۶ موت بہ آئی حتی ۶ مزین قیامت ۶ یک گونڈین نمونہ انت ہر وہدیکہ مریض ۶ روح نز آباں ۶ داں ہلیگ ۶ سر بوت وساہ ماں گٹ ۶ بند بوگ بنا رکنت پنجوش بزبان کہ آخرت ۶ سفر شروع بوت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کے داییں ناامیتی، دھند، طیب و اکثر ہمونی بے بسی، ظاہر کنت، و ہر سے مردم چہ ظاہر علاج و تدبیر، عاجز ترنت تو دم و چھپ و بند و تعویذ، روانہ کر
جنت گوشتت کہ داجہ سنتت چوشیں کسے کہ دم چھپ کنان، اشی، چہ مرگ، آزاد کنت و لھتیں سلف، گوشتت کہ، من راق، فرشتہانی کلام انت کہ کول ملک
الموت، ہمراہی، روح، قبض کنگ، و ہدے، کابنت آوت ماں و ناجست کنت کہ کئے، اے مرگ، روح، بارت، رحمت، فرشتہ یا عذاب، فرشتہ؟ - اے
صورت، راتی، چہ، رتی، مشتق بیت کہ آئی، معنا انت بڑا سرکیگ، چہ، رقیہ، نہ بیت کہ آئی، معنا افسوں بزاں دم چھپ انت، و یعنی مروکس شخص لوں سر پہ
لوٹنگ کہ تمام عازر و کس و ارثاں دچہ دوستناکیں چیزاں، آئی، جدا لوگ، انت، یا مطلب چوش داریت کہ روح چہ بدن، سدگ انت، و یعنی باز بر چہ
موت، سکر، سکتی، ایک، ننگے گول دومی لنگ، ۱۶

سورة الدھر فذلک نیت اللہ فی الحد و ثلاثون آیت و فیہا رکوع واحد

سورة دھر ماں مدینہ، نازل بوت اشی، سہی یک آیت و دور کوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گول خدا، نام، ہما کئے اندازہ مہربان زبریں رحم کونے

هَلْ اُنۡی عَلٰی الْاِنۡسَانِ حِیۡنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمۡ یَكُنۡ شَیْءًا مَّا ذُکِّرَ ۙ

پہ تحقیق گوشتت بہ انسان، سر، یک وقتے ماں زمانگ، کہ آج چیزے ذات کہ زبان، سر، یا لکین

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنۡسَانَ مِّنۡ نُّطْفَةٍ اَمۡشَاجٍ نَّبۡتَلِیۡهِ فَجَعَلنٰہٗ

بے شک ما پیدا کت انسان چہ یک ہوریں، تر پیے، و کہ ما آج جا کس گ لوتت کتا جو کت ما آرا

سَمِیۡعًا بَصِیۡرًا ۙ اِنَّا هَدِیۡنَاہُ السَّبۡیۡلَ لِمَا شَکَرَا وَاِمَّا کَفُورًا ۙ

اشکونگ گندوک و بے شک ما آئی، راہ سوچ دات یا و اشکر گوگ انت یا و ناشکر انت و

اِنَّا اَعۡتَدْنَا لِلۡکٰفِرِیۡنَ سَلَیۡلًا وَاَغۡلَآءًا وَّسَعِیۡرًا ۙ اِنَّ الْاِنۡسَانَ

بے شک ما تیار کتگ پہ کافران، زمزیل، و طوق و اس زمانگ جو کس، بے شک نیکان

یَشۡرِیۡوۡنَ مِّنۡ کَآسٍ کَانَ مِزَاجُہَا کَافُورًا ۙ عِیۡنَا لَشَرِّۙ بَہَا

نوش انت پیالہ چہ شراب، کہ آئی، تام چہ کافور، بیت، یک چہ کہ نوش جان کنت چہ آئی

عِبَادِ اللّٰهِ یُفۡجِرُوۡنَہَا تَفۡجِیۡرًا ۙ یُوفُوۡنَ بِالۡنَّذْرِ وِیَخَافُوۡنَ یَوْمًا

خدا، بندگان و ربنیت آئی، ربنینگ، و تمام کنت، قول، و ترسنت چہ ہار و چ، و کہ

کَانَ شَرًّا مُّسۡتَطِیۡرًا ۙ وَیَطۡعَمُوۡنَ الطَّعَامَ عَلٰی حَبۡہِ مَسۡکِیۡنًا

آئی و بجال ہر جانانان بیت و، و رگ وارینت، پہ آئی دوستی، مسکین

وَّیَتِیۡمًا وَّ اَسِیۡرًا ۙ اِنۡہَا طَعَمَکُمۡ لَوَجَہِ اللّٰهِ لَا تَرِیۡدُ مِنۡکُمۡ جَزَآءً

و یتیم، و قیدی، و قلمحض، پر رضا، خدا، ماشمار و رگ واریں، ما نہ لو میں چہ شما بدلا

وَلَا سَکُوۡرًا ۙ اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا یَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا ۙ فَوَقَّہُم

و نہ شکر و مت و بے شک ما ترسیں چہ و قی رب، بہ ہار و چگی کہ تر پشناک باز سک انت و کتا اللہ

مائل،

انسان جو کت و تمام ظاہری اعضا و باطنی قوتان، راست راست، اول کت چہ یک بے جانیں نطفہ، عقل مند انسان جو کت پدا چہ ہما نطفہ، جنیں مردین دو قسم، انسان
پیدا کنت کہ چہ اشاں ہر یک قسم، ظاہری و باطنی خصوصیات جدا گانہ انت آیا آقا در مطلق کہ آئی، اول کلاں، اے دایں حکمت و قدرت، گول جو کت اشی، سراقا درنت
آئی، دوبارہ زندگ بکنت، سبحانک اللہم نبلی، پاک انت تی ذات اسی خدا، پرچا نونے تو بیشک قدرت دارو کے تمت سورة الفیامۃ و اللہ الحمد و المنة - ۱۲
ہے صفحہ فوائد: - و بیشک انسان، سر، یک دورے گوشتت و ہدے آئی، چہ نام و نشان نیست ات پدا جکر دور، سر، گوزان ماں نطفہ،
شکل، ایک آحالت ہم آئی، ہونگین شرافت و کرامت، گندان، اے قابل نہ انت کہ زبان، سر، یارگ، بہ بیت، و یعنی چہ مردین و جنیں، دور، چگی آپ، پیدا کت

لکاشان بیت و ہم چہ بدن، و چہ ملی حصہ، روح، و تعلقے
سیدگ، پدا لنگانی سرینگ و چہ یک دومی، آیان، جدا
دارگ ماں آئی، اختیار، باقی نما نیت پمشکا یک ننگے
دومی، چک، بے اختیار روت و کبیت، و لھتیں سلف،
گوشتت کہ ماں عرب، و محادات، ساق، کنایہ انت
چہ گرانیں مصیبت، تو آیت، ترجمہ چہ کنگ بیت کہ
"ڈک ات یک سکتی گول دومی سکتی، چیا کہ پیر و کیں
شخص، وقت، دو سکتی پیش کابنت اول سکتی تو ہمیش انت
کہ چہ دنیا، روگ، مال و ازباب اہل و عیال، مزنیہ و حشمت
کلاں، ایل دیگ، دشمنانی شاد کھی و لوگ و طالی و دوزواہانی
رغ و غم، خیال ایک و چہ اشی، مستر قبر و آخرت، احوال
انت کہ آئی، کیفیت ماں لفظاں بیان کنگ نہ بیت -
و یعنی آخرت، سفر، بیگی چہ ہما انت چہ جو کت لوز بندہ
بہ و قی رب، طرف، کتگ شروع بوت مگر افسوس چہ و قی
غفلت و احمقی، سفر، سامانی چہ پیش، چہ نیاری کنگ نہ
بوت نہ اینکر دراجیں سفر، واسطہ پروتا تو شہ ہماہ زرت
و یعنی نبی، راست زمانگ و بہ آئی یقین دارگ، بدل، آرا
مدام در روغ بند کنان بوت نماز و ننگ و قی خدا بند، نیمگ،
د لگوش گور کنگ، بدل، مدام چا نگو دیم تاب دیبان کت نہ
تہنا ہمیش بلکیں بہ و قی اے سرکشی بد بختی، دردا خرنندان و اہل
کنان بہ و قی سیاہ و ارثانی گور، شکت، چہ جو کت کہ مرد، مزین
بہا دری ہنرمندی، کارے کنگ پیدا کت انت، و یعنی اہل
بے بخت، لوز تہی، کت بختی آتنگ یک برس اتنا باز بر بختی
خرابی، سر، خرابی، تہا ہی، سر، تہا ہی انت، چہ تویات ترا شہ
نوکیں نوکیں سر، بابانی مستحق، دگے بوت کنت (تنبیہ) شاید
اولی خرابی یقین نہ یارگ نماز و ننگ، و ردادومی چہ آئی،
زیات تر در روغ بند کنگ و دیم تابی، سر، سبچی چہا ہی چہ لے
ہر دویں کاراں ہر یکے قابل زمانگ، و دابہ بیت کہ آئی،
طرف، ماں، "تقدذ ہب الخ اھلہ یتطی، اشارہ انت
و اشرا علم، و یعنی آیا انسان چہ خیال کنت کہ آئی، بس خوش
مہمل و بے کار و بل کنگ بیت، و امر و نہی، چہ بندش
آئی، سر، نہ بیت یا چہ مرگ، پدا دوبارہ زندگ نہ بیت و
تمام نیک، بد، حساب چہ آئی، گورگ نہ بیت، و یعنی ما جنیں
آدم، رحم، و، ہا، یعنی چہ نطفہ، ماں بستگین خون، شکل،
آنگ پدا شہ، آئی، پیدا نش، تمام در جہاں، پورہ کنان

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

(تنبیہ) امشاج، معنی مخلوط میگوشت، نطفہ تمایں، غذایانی خلاصہ انت آچہ قسما قسماں چیزاں مرکب بیت۔ پیشکا چہ جنہیں ۽ قطع نظر کنان ۽ ہم آترا
 ۱۱ امشاج، گوشت کت کنیں۔

۱۲ یعنی چہ نطفہ ۽ بستگی خون، پداچہ آئی ۽ گوشت ۽ مگر جوڑ کت ہے داب ۽ بازیں قسم ۽ سر و چیر کنگ ۽ پد ماں اے درجہ ۽ آرت و سرکت
 کہ آوں چہ گوشاں اشکنت و چہ چماں گندیت و چہ اے قوتتاں ہما کار گریت کہ دگہ خیانے گیت نہ کنت۔ چہ بگو سشس کہ اے دگہ کئی آئی ۽ دیما گرو کورانت۔
 (تنبیہ) ۱۱ نبت لیجہ ۱۱ معنی اکثر مفسران ۽ امتحان و آزمائش بیگی زرنگ یعنی مردم ۽ جوڑ کنگ پہ ہے مطلب ۽ آت کہ آئی ۽ احکام ۽ مکلف و امر
 و نہی ۽ مخاطب جوڑ کنان ۽ امتحان گرگ بہ بیت و چارگ بہ بیت کہ داں کبی حد ۽ مالک ۽ احکام ۽ تعمیل ۽ وفاداری ظاہر کنت، پیشکا آترا اشکنت، گندگ، و
 ہمگ ۽ ہما قوت دیگ ہوننت کہ آیانی سرا شرمی تکلیف کار مرزیت انت۔

۱۳ یعنی اولاً چہ اصل فطرت و چہ پیدائشی عقل و فہم ۽ پد چہ عقلیہ و نقلیہ دلیلان نیکی ۽ راہ شون دات کہ آئی ۽ مقتضاً ہمیش ات کہ کل انسان یکیں کشک ۽
 برقتیں انت لیکن چہ چپ و چاگرد ۽ حالات و چہ خارجی عوارض ۽ آثر گران ۽ کل بریکیں کشک ۽ سرانہ مننت، ہتہیں ۽ اللہ ۽ اقرار کت و آئی ۽ خفش جاہ
 یارت۔ و ہتہیں ۽ ناشکری و تاخیر گوشتی ۽ سرا انک بست۔ دیم تر ۽ ہر دو مینانی انجام مذکور انت۔

۱۴ یعنی ہر کس کہ ماں رسم و رواج و ادہام و ظنون ۽ زنجراں بستگ انتت، و غیر اللہ ۽ حکومت و اقتدار ۽ طوق چہ وقتی گظاں درکش نہ کت بلکیں حتی و
 حالین حتی ۽ برخلاف دشمنی و جنگ ۽ آس ۽ ترند کنگ ۽ توک ۽ عمرش کو ازینقت، کدی شمشان ۽ اللہ نعمتان ۽ یاد نہ کت نہ آئی ۽ راستیں فرما
 برداری ۽ خیال ماں دل ۽ یارت پہ آیای اللہ تعالیٰ ۽ ماں آخرت ۽ دوزخ ۽ طوق و زنجیران و جملا سکیں آس تیار کنگ۔

۱۵ یعنی شراب ۽ جام ۽ نوشنت کہ ماں آئی ۽ کبیں کافور آوار کنگ بیت۔ اے کافور دینا ۽ کافور نہ انت بلکیں جنت ۽ یک خاصیں چمگے کہ خصوصاً
 اللہ ۽ مقرب و خاصیں بندھاں دیگ بیت۔ شاید آئی ۽ سارقی، خوشبودار، مفرح و اسپیت رنگ بوگ ۽ سبب ۽ کافور گوشت۔

۱۶ یعنی آچگ ماں ہما بندھانی اختیار ۽ بیت ہر نیچے ۽ اشارہ کنگ بہ بیت ہما طرف ۽ آئی ۽ جو زربان بیت۔ ہتہیں گوشتنت کہ اصلی منبع ماں جناب
 نبی کریم محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم ۽ فلات ۽ بیت، چہ اودا داں تمام آبیار و مومنانی لوگان آئی ۽ جو زربان بنت۔ واللہ اعلم۔ دیمتر ۽ ابرار ۽ حاصلتاں بیان
 فرما ینتگ انت۔

۱۷ یعنی ہر چہ مینتے کہ متنگش آترا پورہ کنت ظاہر انت کہ و ہرے وت وقتی لازم کتگیں چیز پورہ کنیں تو اللہ لازم کتگیں کپان ۽
 چونکہ ایل دات کنیں۔ و روح ۽ سکتی و سستی درجہ بدرجہ کلان ۽ عام بیت، حج کسے بالکلہ محفوظ نہ بیت الامن شاء اللہ۔

۱۸ یعنی اللہ پاک ۽ محبت ۽ جوش ۽ وقتی درگان ۽ واہگ و احتیاج ۽ گوں مزین شوق و خلوص ۽ مسکیناں، بیتیاں و قیدیان ۽
 واریننت۔ (تنبیہ) قیدی عام انت کہ مسلم بہ بیت یا کافر، ماں حدیث ۽ ہست کہ " بدر ۽ قیدیانی بابت ۽ حضور صلی اللہ علیہ
 وسلم ۽ حکم دات کہ ہر مسلمان ۽ گوہر کتام قیدی سے بہ بیت گوں آئی ۽ جو انیں بکنت، چنانچہ صحابہ، بہ اے حکم ۽ پورہ کنگ ۽ قیدیان ۽
 چہ دتا شتر ترین ورگ و ارینتگ انت حالانکہ آقیدی مسلمان نہ انتت۔ مسلمان برات ۽ حق تو چہ اشی ۽ ہم زیات انت و اگ ماں لفظ
 اللہ اسیر ۽ کبیں وسعت کنگ بہ بیت گڈا تو اے آیت غلام و مدیون ۽ ہں شامل بوت کنت کہ آہم بہ یک حسابے ۽ ماں قید ۽ انت۔

۱۹ اے ورگ و ارینوک گوں زبان حال ۽ گوشتنت و جاہیکہ مصلحت بہ بیت تو گوں زبان قال ۽ ہم گوشت کنت۔
 ۲۰ یعنی پرچا مواریسین و وارینگ ۽ رند پرچا بدلہ یا شکر گزگ ۽ ایدوار بہ ہیں و ہدیہ مارا وقتی پروردگار ۽ و ہماروچ ۽ نرس ماں
 دل ۽ نشنگ کہ آبا زسک غمناک و چہ غیظ و غضب ۽ پر بیت۔ ما و گوں اخلاص ۽ وارینگ و نوشت ینتگ ۽ رند ہں نرسین کہ بارین ہئے عمل
 مقبول بوت یا نہ بوت مبادا ماں اخلاص وغیرہ چیزے کمی پشکتگ و چپکا ہئے دیم ۽ جنگ بہ بیت - ۱۲

فل یعنی چہ ہر چیز آتسنتت اللہ چہ آئی محفوظ و مامون داشت و آیانی چہرہاں و نازگی و دلان و راحت عطا فرمائینت۔ فل یعنی ہر جنت اے مردم دنیا و تنگی و کمیاتی ردا صبر کنان و چہر گناہان و ناراد و دردا شتس و طاعت و سر ثابت قدم بوتنت پمشکا اللہ آیان و پر عیش کنگ و جنت و باغ و لباس قیمتی ہر جنت فرمائینت۔ فل مثل بادشاہاں۔ فل یعنی جنت و موسم مزین معتدل بیت نہ گرمی و تکلیف بیت نہ سردی و۔ فل یعنی در چکانی شاخ (دھال) گوں و قی ثمر و پلان آیان سر جگ آنت۔ و میوہائی ہوشگ ہے داب و لوجان بنت و آیانی اختیار و دیگر بنت کہ ہر قدر ماں ہرچ جا و ر و بلوئنت اوشتنکا، نذکا، کش و لیٹان و بے تکلف بچن آنت و بور آنت۔ (تنبیہ) شاید در چکانی شاحان و ادا گوں ظلال و تعبیر فرمائینت یا واقعی ساہگ بہ بیت چیا کہ آفتاب و روشنی توری مہبت کتام دگہ

قصے نور تو اودا الم بیت۔ آئی و ساہگ و چیر و بہشتی دلوشی و تفریح و غرض و برے بلیس بندرت۔ فل یعنی آنخو ر و دراصل و نقرہ و بنت مزین اسپت بے داغ و راحت دیوک بے چہ و قی صفائی و شفائی و ذریعہ کہ تر لوک بنت معلوم ہوش بنت کہ گوشے شیشگ و پیالہ آنت کہ آیانی نوک و چہر صاف گندگ و کیت۔ فل یعنی جنتی و ہر قدر آب و رگ و واہگ بیت بالکل ہما اندازہ و سر آیان چہ آب و پربنت کہ نہ کمی بہ بیت و نہ آپ سر بیت یا ہشتیان و چہ و قی دل و ہرچ داہیں اندازہ کنگ بلا کم و کاست ہمانی و روع و آپش مان بیت۔ فل یعنی شراب و یک جلے بہات کہ آئی و نام کا فور ٹینگت، دومی بہانت کہ ماں آئی و زنجبیل (سند) او ارا نت مگر اے دنیا و زنجبیل (سند) فہمگ مہبت، ایک چمکے ماں جنت و کہ آئی و سلسبیل گوشتت، زنجبیل و تاثیر گرم آنت و آماں حرارت عزیزہ و عیش و جا و پیدا کنت، عرب و مردم اشی و زیات پسند کنت، بہر حالت و گوں یک خاصین مناسبے و آچمگ و زنجبیل و چمگ گوشتت ماں نیکیں مردمانی پیالہ و چہ آئی و کمیں او ر کنت، دراصل و آچمگ بہ مزین عالی تمام مقرر بان خاص آنت و اللہ اعلم۔ فل اشی و معنی آنت آپ صافیں جو کس کذافی لوج فل یعنی ملام جو چمکاں ماننت یا چہ جنتیاں ہجرت کرگ نہ بنت۔ فل یعنی چہ قی حسن و جمال صفائی و ماں تر گے اینگو آنکو تر و تاب کنان و ہرچوشیں جو انہیں ندرگ پیش کنت گوشے زاناں بازیں تر پوکیں مرورد زمین و سر اشنگ و تالان کنگ بوتنت۔ فل یعنی جنت و احوال و بارہ و چہ گوشگ بہ بیت، کسے بگندیت تو معلوم بیت کہ چنگر عظیم الشان لغت و چنگر شاندار ہیں بادشاہت آنت کہ ادنی تر ہیں جنتی و نصیب بیت۔ ذقنا اللہ بنہا بہنتہ و فضلہ۔ فل یعنی شتکس و بزین ہر دو قسم و ریشم و لباس جنتیاں دیگر بنت۔ فل ماں اے سورت و ہر سہ جاگہ و نقرہ و ہیرانانی و زیور و غیرہ بیان آنکگ دگہ جاہے طلاہ و بیان کنگ بوتنت ممکن آنت کہ اے ہم بہ بنت و آہم بہ بنت لھتے و اے برسیت و لھتے و آ برسنت یا برسے اے بہنت و برسے آہ بہنت۔ فل یعنی تمام نعمتان و

تہر حفض تعبیر اللف فی الوصل فیہما۔ و تفریح علی الاول الادب علی الثاني بندر الادب

اللہ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّيْتُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝ وَجَزَّيْتُمْ مِمَّا نَظَرْتُمْ بِآيَاتِنَا فَارْتَمَيْتُمْ بِرَأْسِكُمْ إِلَى الْأَرْضِ وَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي صَبَّوْا بِهِ فَأَسْتَفْتُوا فِيهَا وَلَئِنْ لَمْ يَكُنْ مِنَ الْغَايِبِ لَنَجْعَلَنَّ فِيهَا فُجُورًا ۝ وَإِنَّ أَسْفَلَ سَافِلِينَ لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِنْ دُونِ الْجَنَّاتِ الْمَعْلُومَاتِ ۝

نگاہ دایت آیا چہ آروج و ججال و سرکت بہ آیان تر و تازگی و خوشنودی و آیانی صبر و حوض و صبر و اجتناب و حریرا ۝ متکین فیہا علی الاراک لا یرون آیان و جنت و ریشمی پشنگ دنت و تکدیوک بنت ماں آئی و تختانی سرا کئی نگذنت فیہا شمساً و لا زمہریرا ۝ و دانیت علیہم ظلالہا و ذللت اودا گرمی و نہ سردی و جگنت آیان سرا آیان ساہگ و زریک و جگ کنگت قُطُوفُهَا تَذَلُّلًا ۝ و یطاف علیہم بانیت من فضتہ و اکواب آیان ہوشگ لوجان کنگ و دروا کنت آیان سر مردم گوں ہیران و نگرہ و گلابس کانت قواریرا ۝ قواریرا من فضتہ قد روہا تقدیرا ۝ و کہ بنت چہ شیشگان، شیشگ ہس نگرہ و شیشگ فل کہ بہ ماہا تیار کنگ بوتنت و یسقون فیہا کاساگان مزاجہا زنجبیل ۝ عینا فیہا تسبی اودا آیان ماں بچیں کاسکے و شراب آریک بنت کہ آوار بنت گوں زنجبیل و اے یک چمکے ماں آئی و نام سلسبیل ۝ و یطوف علیہم ولدان فخلدون اذ ارایتہم و سلسبیل آنت و دروا کنت آیان سرا بچک کہ مدام جاہ متذانت و ہر یک تو آیان بگندے حسبہم لولو امنتورا ۝ و اذ ارایت ثم رایت نعیماً و ملکاً تو گمان کنیں آیان کہ مر واردنت کہ شنگ تالان آنت و ہر یک تو نگاہ و ترسینے اودا تو گندے نعمت و بادشاہی کیرا ۝ علیہم ثياب سندس خضر و استبرق و حلوا و اساور مزین فل آیان سر بری پوشاک آنت نازد کیں سبزین ریشم و دہس ریشم بزین قلا و پوشا کنگ بنت سنگ من فضتہ و سقہم ریشم شرباً طهوراً ۝ ان هذا کان نگرہ و فل و نوشائینت آیان رب آیان و پاکیں شراب ہا بے شک ہمیشانت لکم جزاء و کان سعیکم مشکوراً ۝ ان انحن نزلنا علیک شمس بدلا، و بوت شمسے عمل قبول و بے شک ما نازل کنگ تی سوا منزل

پیشکرا بطور و یک جاہے چہ حقیقی محبوب و طرف و رسیت کہ ماں آئی و نہ نجاست بیت نہ کدورت، نہ سر گرانی و نہ بدبو۔ چہ آئی و نوشگ و دل پاک و لاپ صاف ترنت۔ نوشگ و بعد چہ بدن و ہیدر کپیت کہ آئی و شہو جو مسک و بو تالان کنوک بیت۔ فل یعنی زیادہ ہیں شرف و عزت و پیدل و پاکیزگی و گوشگ بیت کہ اے تمہی عملانی بدلہ آنت شمسے گوشتت مقبول بوت و شئی محنت و شمرہ آورت اشی و اشکنان و جنتی ہنگت زیادہ خوشنود بنت۔ ۱۲

الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۱۰ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا

اَوْ كَفُورًا ۱۱ وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ۱۲ وَمِنَ اللَّيْلِ

فَاَسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۱۳ اِنَّ هُوَ لَا يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

وَيَذُرُونَ وَاَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۱۴ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَاَسَدْنَا اَسْمَهُمْ

وَإِذْ اَسْتَنَّا بَدَلْنَا اَمْثَالَهُمُ تَبْدِيلًا ۱۵ اِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ

شَاءَ اتَّخَذْ اِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۱۶ وَمَا تَشَاءُونَ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۷ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَاَوْ

الظَّالِمِينَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۱۸

سُوْرَةُ الْمُرْسَلَاتِ بِكَيْتُوْرِهِمْ خَمْسُوْنَ اٰيَةً وَفِيهَا سِتُوْرَةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۱۱ فَالْعَصِیْفَتِ عَصْفًا ۱۲ وَالتَّشْرِیْتِ نَشْرًا ۱۳

مَنْزِلٌ

ط سنانکے شے دل مضبوط بہ بیت و مردم ہم کم کم ، و تونی نیک بد ، جاہ بیارنت و معلوم بکننت کہ جنت چو نہیں عملانی ذریعہ دست کبیت اگن اے داب ، سر پد کنگ باوجود ہم قبول مکنت و تونی ضد و هط ، سراقام بہ بنت ، تو شتا و تونی پروردگار ، حکم ، سراتارا محکم بدارت و گڈی فیصلہ ، راہ چار بی ات ۔ و عقبہ و ولید و غیرہ قریش ، کا فراں و اجہ نبی ، دیناوی لالچ دیان و دشمن گبی کنان ، ہے لوٹنگ ات کہ واجہ چہ دوت و تبلیغ ، فرض ، دست ، بکشیت ۔ اللہ ، خبردار کنت کہ شما چہ استان یکے ، ہم خبر ، د لگوش گورسکن ات چیا کہ کتام گنہ گار ، فاسق یا ناشکرین کا فر ، خبر ، قبول کنگ ابید چہ نقصان ، دگہ حج دست نہ کبیت ۔ اے دابیں ناشکرین و بد بختین ہر وہی خبرانی ینگ ، د لگوش گور کنگ کبیت ۔ و یعنی ہر وہی خبرانی ، یاد بکن خصوصاً ماں اے دوئیں و ہر اں تمام گرو چیلانی علاج ہے خدا ، ذکر انت ۔ و یعنی نماز بان ! شاید مغرب و عشا مراد بہ بیت یا تہجد ۔ ہ اگن چہ من البلیل فاسجد لہ ، تہجد مراد گرگ بہ بیت نواد اچہ تسبیح ، معنی متبادر مراد زوریں یعنی ماں شپ ، چہ تہجد ابید باز زیات تسبیح و تہلیل ، کلا تیش ہو ، و اگر تیش ، مغرب و عشا مراد ات نواد اچہ تسبیح ، تہجد مراد کبیت کت کنیں ۔ و یعنی مردم کہ شے نصیحت و ہدایت ، قبول نہ کن انت آئی ، سبب دینا ، حبت انت دینا چو نکہ زوت دست ، اے یوک انت ہمانی ، اے مردم لوست و چہ قیامت ، گرا نہیں روج ، غافل انت آئی ، حج فکر اشان ، نیست بلکس آئی ، ایک ، یقین ، ہم ندرانت ۔ بخوش فہمت کہ مران ، ہر ہر ما سطر تیں گڈ ادوبارہ کئے مارا ہما داب ، یاد کنت و دادشتارینیت ، ہ ، دیما ہے کپ ، جواب داتگ ۔ ک یعنی اول سرا پیداکت و تمام بندو بوگ راست راست ، اد کنت ۔ مروچی مئے آذرت زانگ نہ بوتگ ماہر و ہد ، بلوٹیں آیانی ہنو گیں ہستی ، ہر اس کنان ، دوبارہ ہے دابیں دگہ ہستی تیار کنان ، بوشتارینیں ۔ یا مطلب چوش انت کہ اے مردم قبول نہ کنت تو ما قدرت دارین کہ ہر وہی ، بلوٹیں اشان ، جاگہ ، ہیشانی دابیں دگہ مردمان بیاریں ، کہ چو اشان سرکش ہم نہ بنت ۔ و یعنی بہ جہر زورا قبول دار کنا ینگ تئی کار نہ انت ۔ قرآن ، ذریعہ بہ بنت و نصیحت کین دیمتر ہر کس اختیار داریت ہر کس ، دل کشتیت داں و تونی ربت ، و شنودی ، سر بوگ ، و تونی راہ ، دوت اڈ بکننت ۔ و یعنی شے و اگ ہم ابید چہ اللہ ، واہگ ، حج نہ انت چیا کہ بندہ ، مشیت اللہ ، مشیت ، تابع انت آزانت کہ کئی استعداد و قابلیت ہے دابیں انت ہما حساب ، آئی ، مشیت کار کنت پدا ہر کس ، چہ و تونی مشیت راستیں راہ ، سرا بیاربت و ہر کس ، بلی کہ ماں گراہی ، کینگ عین صواب حکمت انت ، یعنی ہر کس ، استعداد جوان بیت آیان ، ہر نیکی ، کیشک ، روگ ، توفیق دنت و تونی رحمت و فضل ، ہر حقد از قرار دنت ۔ نمت سوْرۃ اللہ و بڈ اللہ و المنی

و یعنی اول سر ، گوات نرم ووش و مش ، کشتیت چہ آئی ، مخلوق ، بازیں اُمیت و فائدہ و استہنت پدا چہ دے دیر ، پدا جاگوات یک نرنڈس طوقانی لوڑے شکل ، اختیار کنان ، ہما خرابی و بربادی کاربت کہ مردم فریاد ، لگنت ہے مثال دینا و آخرت نیگنت ، چنکہ کارنت کہ آیان ، مردم فی الحال فائدہ مندو کار آمد تصور کنت و آیانی سر امزن مزین امید بندت بے ہما و ہرے ماں قیامت ، روج ، و تونی اصلی و خوفناک ترس صورت ، ظاہر بہنت تو مخلوق پناہ گرگ ، لگنت ۔ ۱۲

و یعنی اول سر ، گوات نرم ووش و مش ، کشتیت چہ آئی ، مخلوق ، بازیں اُمیت و فائدہ و استہنت پدا چہ دے دیر ، پدا جاگوات یک نرنڈس طوقانی لوڑے شکل ، اختیار کنان ، ہما خرابی و بربادی کاربت کہ مردم فریاد ، لگنت ہے مثال دینا و آخرت نیگنت ، چنکہ کارنت کہ آیان ، مردم فی الحال فائدہ مندو کار آمد تصور کنت و آیانی سر امزن مزین امید بندت بے ہما و ہرے ماں قیامت ، روج ، و تونی اصلی و خوفناک ترس صورت ، ظاہر بہنت تو مخلوق پناہ گرگ ، لگنت ۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی قسم بہ ہاگو اتان کہ آؤد وغیرہ، چست کنان، برزاسر کننت و جنبر مسنت کنان، ماں فضا با تالان کننت پرا ہر جا کہ سرنگی انت چہ اللہ حکم آئی، وند کنان، بہر و بانگ کننت وچہ ہور و باران، پد جنبران، شنگ و شانگ کنان، انگو آنگو دیمیش دینت و اے جہر گوں جنبر، مخصوص نہ انت، گوات، عام خاصیت ہمیش انت کہ چیزانی کیفیات مثلاً دشبو، بدبو وغیرہ، تالان بکنت آیانی لطیف و نڈان، ہدا کنان، گوں و تبارت ویک چیزے، چست کنان، گوں دومی چیز، اواریکنت غرض اے جمع و تفریق کہ گوات، خاصہ انت یک نمونہ آخرت، کہ اود احشر و نشر، بعد مردم جدا کنگ بنت ویک جا کہ جمع لوگ، پد جدا جدا ہیں ہنکیناں سرنگ بنت ہذا یوم الفصل جمعکم واولین۔ فل حضرت شاہ عبدالعزیز رحمہ اللہ، چہ

المملقیات فی کوا، ہم گوات مراد گنت گوات چہا کہ وحی و توار، داں مردمانی گوشان سرکنگ ہم چہ گوات ذریعہ، انت۔ (تنبیہ) «المسلات»، «العاصقا»، «الفارقات»، «المملقیات»، پنجینانی مصداق کسے، گواتان، قرار داتگ کسے، فرشتہاں، کسے، وغیرہ، ان و ہنیں مفسران، چہ اولی چہار، گواتان، مراد رنگ وچہ پنچی، فرشتہاں، پنجوش کہ چہ ترجمہ، ظاہر انت۔ چہ اشی، ابید کہ دگہ ہم قول انت کہ اے کلانی تفصیل ماں روح المعانی، دست کبیت، فل حضرت شاہ عبدالقادر رحمہ اللہ بنشتہ کننت کہ (چوچی)، کافرانی الزام، دور کنگ مقصود انت کہ (سزا، و ہد)، چوش مگوشنت کہ مارا خبرہ آت و ماں ہر کس، قسمت، ایمان انت آیان ترسینگ مقصود انت تا نکہ ایمان بیارنت، و حضرت شاہ عبدالعزیز رحمہ اللہ فرمایا بیئت کہ ہر چ خداوندی کلام بہ امر و نواہی، عقائد و احکام، سراسماں انت اعذر کنگ، واسطہ، انت تا نکہ عملانی جست و باواست، و ہد، بہ ہما شخص، غدر و دستاویز بہ بیت کہ من فلان کار، حق تعالی، حکم، رد، کنگ و فلاں کار، بہ آئی، حکم، رد، ترک دات۔ و ہر چ خداوندی کلام قصص و اخبار وغیرہ، سراسماں انت آعمو ما منکران، ترسینگ و خوف دیا ٹینگ، ردا انت و ماں اے سورت، گنت روتے سخن بنکذب کنوکانی و منکرانی طرف بہ بیت، مشکا بشارت، ذکر کنگ نہوت و اللہ اعلم، بہر حال وحی بارو کیں فرشتہ و وحی سرکنو کیں گوات گواہ انت کہ و ہدے، پنجیں ضرور آیک لو طبت کہ مجرمان، بہ آیانی حرکتانی ردا ملزم کنگ بہ بیت و چہ خدا، ترسوکان، بالکل ایمن و دل جم کنگ بہ بیت۔ فل یعنی قیامت، و آخرت، حساب و کتاب و جزاء و سزا، وعدہ۔ فل یعنی استار بے نور بہ بنت آسمان بتر کبنت و چہ ترنگ، سبب، ماں آیان دریکہ و ترک نظر، بیابنت۔ فل یعنی چوکر پاں ماں گوات، بال کنان بنت، تا نکہ بدو پیش مقررین وقت، روتے گوں و نی و نی اتمان رب العزت، مزین پیشی، حاضر بہ بنت۔ فل یعنی زمان ات، اے کاران یہ کتام روچیکگی مہتل کنگ بونگنت، اے پہ چاروچ، کماں آئی، ہر یک خبر، بالکل آخری ویکانی فیصلہ

فَالْفِرْقَاتِ فَرَقًا ۝۱۰ وَالْمَلَقَاتِ ذِكْرًا ۝۱۱ عُدْرًا أَوْ نَذْرًا ۝۱۲ إِنَّمَا تَعُدُّونَ لَوَاقِعَ ۝۱۳ فَإِذَا النُّجُومُ حُمِسَتْ ۝۱۴ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝۱۵ وَعُدْرَةٌ يَوْمَئِذٍ شَمَالُ آدَمَ بَنِي إِدْرِيكَ ۝۱۶ وَإِذَا السَّمَاءُ تَلَّتْ بِرَبِّهَا ۝۱۷ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۝۱۸ وَإِذَا السُّرُوسُ أُقْتَتْ ۝۱۹ لَأَمِّي يَوْمَ أُجِّلَتْ ۝۲۰ فَوَدَّ بَدْرُكَ كَوْهٌ كَيْدٌ ۝۲۱ بِالْكَفِّ ۝۲۲ وَوَدَّ بَدْرُكَ سَمُولَ مَقْرِينٍ ۝۲۳ مَتَى رَجَعْتَ كُنْتَ بِنْتِ ۝۲۴ يَوْمِ الْفُضْلِ ۝۲۵ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفُضْلِ ۝۲۶ وَيَلُومُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۝۲۷ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝۲۸ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝۲۹ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝۳۰ وَيَلُومُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۝۳۱ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ ۝۳۲ گوں گواران فل خرابی انت آروچ، پہ دروغ بند کنوکان، آیما پیدائنت شمارا چہ آپ، مہین، فجعلنہ فی قرار فکین، الی قدر معلوم فقد رنا فنعم بے قدریں گوارا برکت آپ، ماں جا کہ مضبوطی، بیک اندازہ معلومیں، گوارا اندازہ جنت گوارا القدرون، ویل یومئذ للمکذبین، الی جعل الارض کفانا، شر اندازہ جنو کیں، خرابی انت آروچ، پہ دروغ بند کنوکان، آیما اڈکنت زمین چ کنوکانی مردمانی احياء و امواتا، وجعلنا فیہا رواسی شجرت و اسقینکم ماء، گنت، زندگان و مہر و مگان، وادی کتیں ماں زمین، کواہاں، برز و بلندیں، و نشتائیں شمارا آپ فراتا، ویل یومئذ للمکذبین، انطلقوا الی ما کنتم بہ، شیر کیں، خرابی انت آروچ، پہ دروغ بند کنوکان، سرگرات شاہمانی، و نیگ، و دوزخ، کرا آئی، و شما تکذبون، انطلقوا الی ظل ذی ثلث شعب، لا ظلیل، دروغ بند کنگ، سرگرات شاہیک ساہگے، نیگ، کرا آئی، سہ بہر انت، فل کہ نہ آساہگ کنت

کنگ بہیت۔ بیشک اگں اللہ ہوا ہنیں تو ہوں دست بہ دست، ہر چیز، فیصلہ بکتیں لیکن آئی، حکمت اشی، سراسماں مقتضی نہ بوت کہ اے داب، کنگ بہ بیت، فل یعنی چہ جنت ممکن کہ فیصلہ، روچ جو نہیں چیزے بس جو بزبان کہ دروغ گو شوکان ماں آروچ، سکیں بناہی و بربادی، دیا آئی، انت چہا کہ آجزہ کہ آیان اہمیت نیست آت و ہدے آیکپارگی گوں بدیں صورت، سہر، کبت تو انسان، ہوش بال کننت و چہ حیرت و پشومانی، عقل اش در سیرتنت۔ فل قیامت، منکرانی چہ خیال ات کہ اینک مزین دینا چو نکا ہلا س بہیت، ہاں اے کب، کئے باور بکنت کہ مردم یکپارگی مرنت و انسانی نسل بہک بیگواہ بہیت، اے دوزخ و عذاب، ہم کل و ت گوں خبر و بنا وئی معلوم بنت، ہمے کپ، پسہ دات کہ ساری، چکر مرنت و چکر قوم بہ وئی گناہانی پاداش، تباہ

وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ۝ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ كَالْقَصْرِ ۝ كَانَتْ
و نہ رکھینیت چہ گرمی آسے ط بے شک آچکل دنت اشکران مثل قلات و ط گوشیکہ آ

جَمَلَتْ صَفْرًا ۝ وَيْلٌ لِّيَوْمٍ ذُو الْبُرُوجِ ۝ هَذَا يَوْمُ
ہترانت زردیوں کا خرابی انت آروچ ہے یہ دروغ بند کونکان کا اسے ہماروچ انت کہ

لَا يَنْطِقُونَ ۝ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۝ وَيْلٌ لِّيَوْمٍ ذُو
آیاں خبر نہ کنتے و نہ آبان اجازت بیت کہ گڑاوتی عذر و معذرت پیش کنتے۔ خرابی انت آروچ ہے

لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمْعُكُمْ وَالْأُولَىٰ ۝
یہ دروغ بند کونکان کی اسے روح انت فیصلہ ہے ماچ کنت شمارا و پیش مردمان کا

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۝ وَيْلٌ لِّيَوْمٍ ذُو الْبُرُوجِ ۝
گڑا اگ شادارت جیلے تو آجیلہ و کارمزمن ات بہنٹی خرابی انت آروچ ہے یہ دروغ بند کونکان کا

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ۝ وَفُؤَاكِهِمْ يَسْتَمِعُونَ ۝
بے شک بہر بزرگارت بنت ماں ساتیں ساہگاں کا دماں چکان و ماں نیبگان ہر جیکہ دلش بکش ایت

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
بورات و بنوش ات لذت گران ہے ہر عوص و ہما کاراں کہ شما کنتے ط بے شک ماہے داب و بدلہ دین

الْحَسَنِينَ ۝ وَيْلٌ لِّيَوْمٍ ذُو الْبُرُوجِ ۝ كَلُوا وَتَمَتَّعُوا
نیکی کونکان ہے خرابی انت آروچ ہے یہ دروغ بند کونکان کا بورات و لذت بگرات

قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ۝ وَيْلٌ لِّيَوْمٍ ذُو الْبُرُوجِ ۝
بے کیں مدت و بے شک شما گناہ گارات کا خرابی انت آروچ ہے یہ دروغ بند کونکان کا

وَإِذْ أَقِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا آلَ إِبْرَاهِيمَ ۝ وَيْلٌ لِّيَوْمٍ ذُو الْبُرُوجِ ۝
وہر یکہ آبان و گوشک بیت کہ بگرات، نہ کنتے کا۔ خرابی انت آروچ ہے یہ دروغ بند کونکان کا

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝

گڑا بہ کتام خبر و قرآن ہے اپد آبان یقین کنتے کا

منزل

کنگ بونگنت پداچہ آیاں زندہ موت و ہلاکت ہے اسے سلسلہ برابر جاری انت و ہرے مئے قدیم عادت در بابت و ہر ماں معلوم بوت توچہ فہم انت کہ موجودین دورہ
کافران ہے ہم ہما پیشی مردمانی کنتے و ہم اش دین۔ ہما ہستی ماں جدا جدا دور باری و مضبوطیں مردمان و جنت کنت و زور مندیں گناہ گاران و گرفتار کنان
ہلاک کنت بکنت آشی و سرا پرہ چاقا در نہ بیت کہ کل مخلوق ہے یکدم فنا بکنت تمام گناہ گاران ہے بے یکس وقت و عذاب و تمام ہے بچا شینیت۔ ط یعنی ہر کس
قیامت ہے آیک ہما ہشکا انکار کنتے کہ تمام انسان یکپارگی چہ پیمانہ کنگ بنت و چونکا کل مجرمان ہے یکس دماں و گرفتار کنان و سزا دیک بیت۔ ط یعنی ماں
قرار گپتگیں جاگہ سلامت داشت چہ آئی و مراد مات و رحم انت کہ آئی ہے مئے لفظ چک دان ہم گوشنت۔ ط اکثر اودا دارگ و مدت تہ ماہ انت۔ ط یعنی ہما
آپ و ترمیب ہے کم کم مزن کنان پورہ انسان شکل ذات
و آہم عقل مندیں انسان۔ چہ آشی ہے مئے قدرت و طاقت ہے

اندازہ و موت بجن ات توہے انسان ہے مرگ ہے پد
زانا مادوبارہ زندہ کنت نکلیں، (نبت لیدہ) لھتیں ہے

قدرتا، ہے معنی یہ اندازہ کنگ ہے ز رنگ یعنی ما اندازہ
جنت و ما چون شتر اندازہ جنوکیں، کہ ما ابیکر مدت ہے

چہ ضروری چیزے ہم پشت نہ کپیت و کتام زانو وے کار
چہ پیدہ ہم نہ بیت۔ ط ہر کس ہے اے داب و گوشنت

کہ ماں خاک ہے اوار بوان و و ہرے داں مئے ہڈاں
ہم بیزہ ریزہ بنت گڑا چونکا ماندگ کنگ بئیں ہے
آساعت و وئی اے ناہود گیں شہانی سرمایہ ریک

بنت و چہ پیشو مانی و وئی دست و جابینت۔
ط یعنی زندگیں مخلوق ہے ہمے زمین و سرا و وجان ہے
گوازینیت و مردگ ہم ماں ہمے خاک ہے سر کنگ بنت۔

انسان ہے زندگی ہم چہ ہمے خاک ہے رس ات و مرگ ہے
پد ہم ہے خاک آئی ہے ہنکین جوڑ بوت، تو دوبارہ چہ ہمے
خاک ہے آ کر اچت کنگ باریں چوں مشکل بیت۔

ط یعنی ماں ہے زمین و کوہانی وزنی و سکیں چیز
پیدا کنت کہ آچہ وئی جاگہ ہے کمیں ہم جنش نہ ورت، و
ماں ہے زمین ہے آپ ہے چک جاری کنت و گوں مزن

آرام و نوش جان کونک ہے چہ آپ ہے سیر لاپ کنت۔
بس ہرچ خدائے کہ چہ اے اد تائیں زمین و وئی قدرت
جدا جدا منتضاد نمونگ پیش داشت کنت کنت و

موت و حیات و سکیں و زمین و ندرگان پیش کنت کنت
زانا آماں محشر میدان و سکیں و زمین و نجات و
ہلاکت ہے جدا جدا ندرگان پیش داشت کنت نہ کنت

و ہم ہر کس ہے قبضہ ہے پیدہ کنگ ہلاک کنگ و حیاتی
از با ماں پیدا کنگ اے کل کار بوت انت تو آئی ہے
قدرت و نعمت ہے دروغ کنگ چونکا جا کر بوت کنت۔

ط ہر کس ہے چونگان کنگت کہ یکس جاگہ و ماں یکس
وقت و تمام اولین و آخرین ہے ثواب و عذاب دیک
ایک مختلف دیک دگرے ضدے کار چونکا سر انجام گرت۔

ط یعنی قیامت ہے روچ ہے داب و گوشک بیت۔
ط چہ قتادہ وغیرہ ہے مروی انت کہ کافران و ساہگ
کنگ ہے واسطہ یک دوتے چہ دوزخ ہے چست بیت
کہ آترگان ہے ماں بازیں چنڈاں و نڈ و نڈ بیت۔

گوشنت کہ چہ آبان ہر شخص ہے ماں سہ طرفاں چاگردی کنت یک چنڈے سرے بالا چو سائبان ہے دول و اوشنتیت دوی ٹکر راستیں نیگ و سبھی ٹکر
چپ ہے چاگردی۔ داں حساب ہے گیش و گوار ہے اے مرد ماں ہے ساہگ ہے چیرہ بنت و ایماندار نیگ کردار ماں عرش اعظم ہے ساہگ ہے چیرہ گوں
آرام و اوشتوک بنت۔ ۱۲

ہمے صفحہ و خواہد... ط یعنی محض ساہگ ہے نام نیگی بیت۔ بزیں ساہگے نہ بیت۔ کہ چہ آئی ہے روچ و گرمی یا آس ہے گر ماش
نجات حاصل ہے بیت یا تھے گرمی و تن و کمی بہ بیت۔ ط یعنی بزرگارت، کنگگان مزن بزرگارت و برابر و یا آئی ہے کنگگان ماں مزن ہے کہ محل و بنت۔

۱۲ یعنی اگس گوں قصر و تشبہ ماں بلندی ات تو گوں ہشتر و تشبہ ماں مزنی بیت واگن ات تشبہ ہس مزنی و بہ بیت تو۔ کاندہ جہلت صفر و مطلب
چوش بیت کہ اول سر و گنگاں محل و برابری و بنت پدا پریشان و گوندہ بوان و کد ہشتر و برابری و بنت۔ یا گوں ہشتر و ماں رنگ و
تشبہ بہ بیت لیکن ماں اے صورت و «جالتہ صفر» و ترجمہ ہر کس و کہ گوں «سیا ہیں ہشتران» کنگ آزیات چسپان بیت چیا کہ چروایتان
جہنم و آس و سیاہ و تہار لوگ ثابت بو تگ و عرب سیا ہیں ہشتر و «صفر» پیشکا گوشت کہ عموماً آہ زردی ماں بیت۔ والٹر اعلم۔

۱۳ ہر کس و لگان کنگت کہ قیامت آیوک نہ انت واگن اتنگ تو ماودا ہم گوں راحت و آرام و نہیں۔

۱۴ یعنی محشر و لہتیں جاگھاں بالکل گپ جت نہ کنت۔ و ہر مقامے و کہ گپ جنت آسیت دیو کیں گپ بہ بیت، اے حساب و گپ جنگ گپ
نہ جنگ برابر بوت۔ و چیا کہ مذرت و توبہ و قبول لوگ و دہر گوست۔ و یعنی ہر کس و دنیائی عدالتانی سرا قیاس کنان و زچو فہنگ ات
کہ اگس اے داہیں موہے دست کنت تو اودا ہم زبان و کا بدنان و چیزے عذر و معذرت کنان و دستگار نہیں۔

۱۵ تا نکم درستان و یک جا کنان و پدا یک ایک اش بلنیں و و قی گڈی و آخری فیصلہ و با مشکنا نہیں۔ و ہاں کلان و ما دا جمع
کت، و ت ماں و تا ہور بوان و و و قی شور و مصلحت و یک کنان و ہر ج ہنر و تدبیرے چہ ہئے گرفت و در کپگ و کت کن ات ہمتل بیے ات و
و قی ہنر و دیما بیارت و بچارت اماں دینا و حق و لگتال کنگ و واسطہ شما باز تدبیر کنگت مروچی چہ آیاں بیچہ یاد بکن ات۔

۱۶ ہر کس و بہ دگرانی سرا بھروسہ کنگت کہ آیاں یک نہ یک پیچے مارا دستگار کنائینت و لہتیں گستاخ تو دوزخ و فرشتہانی تعداد نوزدہ
اشکنان و داں اے حد و جراتش کنگت کہ چہ آیاں ہبڈہ کس و من تہناوت بساں۔

۱۷ یعنی اول اول ماں عرش و پدا ماں جنت و ساہگان بنت۔ و لگتالین و مقابل و اے متقیانی احوال و بیان فرمائینت کہ «الاشیاء
تعرف باضداد ہا» و لگتال ہما کساں کہ ماں دینا و گوں مسلمانان ہر و ہد و گوشنگ ات کہ اگس مرگ و پددومی زندگی ہست انت تو اودا ہم
ما چہ شما شتر نہیں، نوں مسلمانان و ماں عیش و گندان و دوتا را ماں تکلیف و گندان و ہنگت زیات سوکی بنت و ذلیل و رسوا بنت۔

۱۸ یعنی اے دیم گوری (خطاب) مکذ ہیں و انت کہ چنت روج ہنگت عیش بکن ات آخر اے تمام واریگیں گوں سکیں رسوائی و در کنگ
بنت، چیا کہ شما اللہ مجرم ات کہ آئی و سزا دانی بندری و عذاب الیم و ابیدو گہ چچ نہ انت۔ چوش بگوش «کلوا و تمتعوا» و فرمائینگ اے
داب و بوت چوش کہ یک مجرم و کہ آئی و دار و سرا کنگت و حکم بوتگ، چہ دار و کنگت و پیش گوشنگ بیت کہ کتاں و اھکے ماں دل و دارے
تو درشان بکن تا نکہ آئی و پورہ کنگ و دردا گوشست کنگ بہ بیت۔

۱۹ ہر کس دینا و عیش و عشرتان و لذتان و گندان و گنوک بو گانتنت چوش اش نہ زانتنگت کہ ہما چیزے کہ ما پلتانی ہا حساب کنان و
گو رانی کنگائیں آسپا ہیں مارے۔ و لگتال یعنی ماں نماز و یا اللہ عام حکمانی دیما۔

۲۰ آروچ و سک پشومان بنت کہ ماں دینا و خداوندی حکمانی دیما پر چا و قی سر عین جہل نہ کت، اگس اودا و قی سر میں جہل بکتیں تو مروچی
ادا میں سر بلند بوتیں۔

۲۱ یعنی چہ قرآن و گیشتر کامل و اثر دار و کیں بیان کئی بہ بیت، اگس اے مکذ بین اشی و سرا یقین نیارنت تو دگ کتاں خبر و سرا
ایمان کارنت و آیا چہ قرآن و بعد اشان پدگ کتاں بے راہ چارنت کہ آچہ آسمان و ایرارگ بہ بیت۔ ۱۲

تمت سورة الطرسلات و لله الحمد و الامنة و به التوفيق و العصمة۔

سورة النجم

سورة نجاماں مکہ نازل ہوتے والے پہلے آیات دو رکوع انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شرح کنوں گوں خدا نام ہا کہ بے اندازہ ہر مان وز بریں رحم کنوں کے

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝۱ عَنِ النَّبَا الْعَظِيمِ ۝۲ الَّذِي هُمْ

چہ چیز بار بار و ہم سوال کنندت من مان و تے بلے جنت کنندت منیں خبر بار و۔ ہا کہ آیات

فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝۳ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝۴ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝۵

مان آئی و اختلاف دارنت بلے ہر چہ انت، زوت معلوم بنت۔ پدا ہر چہ انت، زوت معلوم بنت

الَّذِي جَعَلَ الْأَرْضَ مَهْدًا ۝۶ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۝۷ وَخَلَقَكُمْ

آیا مان کت زمین و چہ کچ کل و نہ کت کوهان و میخ؟ و پیدائیں کت شمارا

أَزْوَاجًا ۝۸ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝۹ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝۱۰

نروادگ و وکتیں شے و اب راحت و سبب و وکتیں شب پر وہ پوشش و

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝۱۱ وَبَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝۱۲

وکتیں روج پر روزی و ز آرگ و و وکتیں شے سرب و ہفت آسمان محکمیں و

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ۝۱۳ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

و پیدائیں یک چراغے تر پوکیں و ایر ریک ماچہ پیر کتگیں جنبران

ثُمَّ جَاءًا ۝۱۴ أَنْخِرْ بِهِ جِبَاً وَنَبَاتًا ۝۱۵ وَجِئْتَ الْفَافًا ۝۱۶ إِنَّ

رچوکیں و تاکہ درجنیں ماچہ آپ و انگ و کاہ و باغ گوں بزیں تاکاں تل ماسل و کتے شک

يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝۱۷ يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ

فیصلہ و روج بوٹگ یک و ہرے مقررین و کت روچیک و مگ بیت مان صورہ گڈا کائت شتا

أَفْوَاجًا ۝۱۸ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝۱۹ وَسُيِّرَتِ

رنب رنب و وچ کنگ بیت آسمان گڈا بنت مان آئی دروازگ و و سر دیگ بنت

منزل

فل یعنی مردمان کتام خبر جنت و باواست و و کتام چیز تحقیق و پٹ و لوٹ و گلا تیشل انت۔ آیاماں آیایاں جوشین استعداد ہست کہ چہ زیانیں جنت و پیریں کنگ آ
چہ چیز آیانی نعم و کیت و گاہے نہ بیت۔ یا مطلب جوش انت کہ کافراں کہ پر نیت و انکار و استہزایوت مان و تاچہ یک دگرے و و ہم چہ پیغمبر و مومنوں سوال کنندت کہ بلے
واجبہ اقیامت کردی کیت و اینکے تاخیر پر چا بوگا کنندت و ہنوں پر چا نیت و زان ات اشان کتام چیز نسبت و سوال کنندت آمزن عظیم اشان چیزے کہ آئی و
علم اشان و زوت بیت و ہرے گوں و تی چہ آئی و خطراتیں منظران و گزندت۔ فل یعنی قیامت و خبر کہ ماں آئی مردم اختلاف داروک انت کہسے آئی و ہم کچ سر
یقین داریت، کہسے انکا کنوک انت۔ کہسے ماں شک و کپتگ، کہسے گوشتیت کہ بدن چست بیت، کہسے گوشتیت کہ کل عذاب و ثواب روح و سرگوزیت، گوں بدن و تیج تعلق
نیت، الی غیر ذلک من الاختلافات۔ فل یعنی پیغمبران چہ

دنیا و ابتداء و بگرداں روح مروچی و باز سریدی دات مگر
مردمان چہ و تی اختلافات و چہ و تی جنت و باواست و ہر چہ
دست کشوک نہ امتت۔ نوں قریب انت کہ آہمناکین منظر
اشانی دیمابلیت آدقت و سر پد بنت کہ قیت چہ چیز
نام انت و آیانی سوالانی و اختلافانی حیثت جی نے۔

و کت کہ برائی گوں دل بھی و اطمینان و آرام کتیں و کش و
پہنات و ایے دیم و آدیم کتیں و چوٹ کہ ماں یک چیز
ہر چہ جنگ و آہن چہ و تی جاہ و نہ نہ سرت۔ ہے داب و ابتداء
زمین کہ آرتکت و جنبش و ارتقی اللہ کوہ پیدائنت و
آئی و لا چاہیں حرکت و لرزگ تی دورکت۔ چو چوٹش کہ
زمین و یک حسابے و چہ کولمان قرار حاصل ہوت۔

فل یعنی چہ مرد و دل و قرار و راحت و جنس آدم و را
آئی و جنت جوڑکت و ہمیں آیتہ ان خلق لکم من
انفسکم انما و اجال لکنسکنوا لیبھا (روم رکوع ۳)
یا چہ ازدواج و مراد قسمیں شکل و رنگ و غیرہ مراد بہ بنت۔

فل یعنی چہ تمام روج و درگ و دور و دم بران و دھبے
انسان و سیت توکل زندگی و دم برگ بیگواہ بیت چو بگوش
و اب تو نام انت سکون و استراحت و۔ دیم تر چہ و اب و
مناسبت و شب و ذکر و کنت۔ و سچو کہ انسان گڈو
مانپوشان و و تی بدن و چہ روت ہے داب و شب و
تہاری مخلوق و پردہ داری و کنت مہرچ کارے چہ دیگ
لاقی بہ بنت عموماً ماں شب و تہاری و کنگ بنت و حسی
رہبت و ہم شب و گڈو مانپوشگ و ضرورت چہ روج و

زیات بیت، چاکر نیت آدقت خنکی و سارتی و بیت۔
فل یعنی عموماً کار و بار و کت و کمائی و پیشگ مان روج و
کنگ بنت و آیانی مقصد ہمیش انت کہ چہ و تی و چکائی
حاجت و طرف دل و دلجی و اطمینان نصیب بہ بیت
شب و روج و مناسبت و آسمانی و روج و ذکر فرمائینت
یا چہ بگوش کہ زمین و مقابل و آسمان و بیان انت۔

فل یعنی ہفت آسمان مزین مضبوطی اڈ کنندت کہ ماں آیایاں
داں روج مروچی و اینکر مدت گوزگ و باوجود ترے ہم ظاہر نہ ہوت
فل یعنی آفتاب کہ ماں آئی و گرمی و روشنی ہر دو تیں و وصف
موجود انت و پرتگلیں جنبران یا پرتگلیں گواتاں۔
فل یعنی سنگ گنجان و بزیں باغ یا ابے مراد بہ بیت کہ ماں پتیں
زمین و جدا جدا قسم و درخت و باغ پیدائنت۔

(تنبیہ) قدرت عظیم الشان نشانیاں بیان کت و پیش داشت کہ ہما خدا کہ اے دابیں قدرت داروک حکمانی خدا بندانت آیا بہ آئی شے دوبارہ پیدائنگ و پرحساب داد و
چست کنگ مشکل بیت و آیا آئی و جنت و اے خبر خلاف نہ بیت کہ اینکر منیں کارخانہ و راہنچوش خلط ملط بے نتیجہ بل دیگ بہ بیت، یقیناً دنیا و اے دراج کتیں سلسلہ و چہ
صافیں نتیجہ و انجام درابوگ لوٹیت۔ ہائی و ما آخرت گوشتیں۔ ہنچوٹش کہ چہ و اب و رند بیداری و آگاہی و شب و بوجہ روج کیت۔ ہے داب بزانت ات کہ دنیا و ہلاسی و سر آرت
و ایک یقینی و الی انت و کلا فیصلہ و روج ہا بیت کہ ان آئی و نیک و چہ بد و بالکلہ ہر کنگ بیت کہ چہ قسم و اشتراک و یکجا ہی باقی پشت یکسیت ہر کتیک ہی و تی ہنکیں ہر ہدی ہر ہدی مرکز و سر بیت۔ ظاہر انت
کہ اے دابیں کالمیں کیش و گیوار و فرق و تفاوت مان لے دنیا و پوت نہ کنت چیا کہ ادا داران زمین، آسمان، ماہ، روج، شب، روج، و سپک، آگاہ بوگ، ہور، جنبر، باغ،

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کثرت، جن و مچک تمام ماں نیگا و بیداں آوار (مشترک) آنت۔ ہر کافر و مسلم چہ اے از باہاں یکس یم بیت گریت۔ پیش کا ضروری آنت کہ یوم الفصل یک روپے ہونگیں نظام
 ختم کنگ و بعد بہ بیت آئی و تعین ماں اللہ پاک و علم و قرار کنگ۔ فلا یعنی گون کثرت و جدا جدا جماعتاں و تولیاں بہر یوان و آیانی تقسیم آیانی صافین عقیدتاں و عملانی بنام ہر
 رسیت ۱۱ یعنی آسمان ترکان و ہنہ داب بیت چو ہر جا کہ درواز گانی قطار نظر کاہنت۔ شاید پہلے طرف و اشارہ بہ بیت کہ دگہ جاہے ارشاد فرمائینت یوم کشفوت
 السماء بالغمام و نزول الملائکہ تنزیلاً (فرقان دوح ۳)

ہمے صفحہ و فواہل۔ و چوشکہ ترپوکیں ریک و سرچہ دور و آب و گمان بیت ہے داب و آبیاں کوہانی گمان بیت حالانکہ درحقیقت و آگاہ نہ ماننت محض ریک
 مجب پشت کپنت۔ فلا یعنی دوزخ ناسرین مردمانی
 رہ چارنت و ہمایانی جاہ مندر آنت۔ فلا کہ آیانی مچ شمار
 نیست، قرانی قرن گوزنت رونت بلے آیانی مصیبت ہلاک
 بوگ و نام و ہم نہ گریت۔ فلا یعنی نہ سارتی و راحت و
 گندنت و نہ کتام دل و سارت کنوکیں چیزے پہ نوشگ و
 ایشاں دست کپیت البت گرمیں آپش پہ درگ رسیت
 کہ چہ آئی و گرانش و پیش و لیر بنت و روتاں چنڈ چنڈ
 یوان و چہ لاپ و در کپنت و دومی چیزیم آس رسیت کہ آ
 چہ دوزخیانی ریش و پٹیاں در کیاں و رنبت اعاذ اللہ
 منها و من سائر انواع العذاب فی الدنیا و الآخرة
 و یعنی آچیزے و امیت آیاں نہ ات ہما چیز آیانی آتک
 و ہر خبرے کہ آیاں در دوزخ کنگت، گون چانش دسیت
 نون چاریں بازیں چون کا دروغ ایش کنگت و انکارش
 کنگت فلا یعنی ہمک چیز ماں اللہ پاک و علم و آنت و ہما
 چپ و جاگر دکنوکیں علم و روم ماں دفتر باقاعدہ بنشتہ
 آنت و کتام نیک و بدیں اعمال چہ آئی و دزر س و ذر نہ آنت
 ذرہ ذرہ و جست با و است بیت و یعنی چوش کہ شماراں
 تکذیب و انکار و برابر دیماروان بوتے و آگے بے اختیار و
 موت میا تکیں تو شمارام دیماروان بوتے۔ نون
 عذاب و تمام و چشال بے ات، ماہم عذاب و کم و گیش
 کمان بنیں کہ آہجر کم بوگ و نام و نہ گریت۔ و یعنی
 نوک و سنگیں و رناتیں جنیں کہ آیانی جوانی یکم مستی و
 در شان کنوک بیت و درست ماں عمر ہمسر بنت۔
 و یعنی پاکیں شراب و سر پیچیں جام۔
 و یعنی ماں جنت و ناہودگیں یک یک یا دروغ و فریب چ
 نہ بیت و نہ کسے گوں کسے و جیڑہ و جنگ کنت کہ دروغ بندگ
 و انکار و حاجت پیش بنیت و یعنی ذرہ ذرہ حساب
 گران و آئی بدلہ رسیت و بدلہ ہم باز زیات دیگ بیت۔
 و اے بدلہ ہم توگ و چہ بخشش و رحمت و آنت و
 آگ نہ ظاہر آنت اللہ و سر کسی قرض یا جرنیست ہر دم
 چروٹی عمل و روم چہ عذاب و آذات بہ بیت ہے و متکل
 آنت۔ باقی منت جنت آو خالص چہ ہائی و فضل و رحمت
 دست کپیت آرا مے عمل و بدلہ قرار دیگ اے دومی
 ذرہ نوازی و عزت افزائی آنت۔ فلا یعنی باوجود اینکہ
 لطف و رحمت و آئی عظمت و جلال اے داب و آنت کہ
 کسے آئی و دیبا گنشاں سرینت کت کلت۔

۸۹۲

النبا ۳۰

الْجِبَالُ فَكَانَتْ سُرَابًا ۚ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝۱۱ لِلطَّغِينِ
 کوہ گداہنت چوریک ترپوکیں (یعنی شیطاں بے شک جہنم ہست آنت رہ چار ، پہ کشر
 مَا بَأْسًا ۝۱۲ لِبِئْسَ لِي فِيهَا أَحْقَابًا ۝۱۳ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا
 جاگہنت فلا جاہ مندر بنت ماں آئی قرانی قرن فلا نہ چشت اودالزت سارتی و
 وَلَا شَرَابًا ۝۱۴ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَاقًا ۝۱۵ جَزَاءً وِفَاكًا ۝۱۶
 و نہ آپ پہ نوشگ۔ مگر آپ گرمیں و ریم رنوکیں فلا اے بدلہ آنت سرچیں
 إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝۱۷ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝۱۸
 بیشک آیاں امید نہ داشتگت حساب و دروغ بند کنگش مے آیتاں پہکین دروغ و
 وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝۱۹ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ
 و ہر یک چیزے ما حساب کنگ پہ بنشتہ فلا نون بچش ات کہ زیات کنیں ما پہ شمار
 الْإِعْدَابَ ۝۲۰ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝۲۱ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝۲۲
 مگر عذاب و فلا بیشک پہ متقیان کامیابی آنت باغ آنت و انگور
 وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝۲۳ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝۲۴ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
 دورناتیں ہم عمریں جنیں فلا و سپالہ شراب و سر پیچیں فلا نہ اشکنت اودا
 لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۝۲۵ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝۲۶ رَبِّ
 بے کاریں گپ و پ و نہ دروغ فلا جزا آنت ہی رب و بہ و انگیں حساب و رداں کہ آرب آنت
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَبْذُوكُونَ
 آسمانی و زمین و ہر چکیاں آیانی با نچہ آنت، من و معانی خدا بندت فلا نہ تو ننت
 مِنْهُ خِطَابًا ۝۲۷ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ۝۲۸
 گوں آئی گپ جنگ و فلا رو چیکہ اوشتنت جبریل و تمائیں فرشتہ قطار بندان و فلا
 لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝۲۹
 جرنہ کنت کسے مگر ہا کسے کہ اذن بدنت آئی و خدا و آگوشیت راستیں خبر و فلا

ہنزل،

وکل روح فرمائینت جانداراں و یا "روح القدس" (جبریل) مراد بہ بیت و لہتیں مفت رانی نزدیک و ہما مسترین روح مراد آنت کہ چرائی و بشماراں روح جدا ہو گنت۔
 واللہ اعلم و یعنی بہ آئی در بارہ ہر کس گپ جنت، چہ آئی و اجازت گپ جنت و گپ ہم ہما ہمیں جنت کہ آراست و معقول بہ بیت۔ مثلاً کتام غیر مستحق و سفارش و
 نہ کنت، سفارش و حقدار ہا کس آنت کہ آیاں ماں دنیا و چہ درستیں خبراں گیش راستیں و حقیں خبر گوشگت یعنی لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ۔

فل یعنی آروج و آگ و ضروری انت نو ہر کس کہ پہنا گھڑی لوٹیت تو آرا باید انت کہ آوقت و تیاری بگنت فل یعنی کل نیکیں و بدیں پیشی و زندگی عملان دیما بنت
 فل یعنی خاک مہنتینیں، انسان مہنتینیں کہ چہ مردم و جوڑ لوگ و اے حساب داد و مصیبت و لوگ کیت تمت سورة النبا بعونه و فضله فذلله الحمد والمنة۔
 فل یعنی سوگند بہ ہما فرشتیاں کہ آیاں کافرانی رگانی توک و داخل بوان و آیانی ساہاں گوں زندگی و گران و کشت۔ فل یعنی ہما فرشتیاں کہ چہ مومن و بدن و ساہ و گرنج
 ہج کنت پدا آگوں و تی دل و وحی و علم بالا و طرف و جہان بیت ہجرت کہے و بند بوجہ بہ بنت تو آزاد بوان و جھگ لگیت۔ مگر یاد دارگ لوٹیت کہ اے ذکر روح بگنت
 بدن و نہ انت۔ نیک بہ و تی دل و وحی و علم قدس و طرف و جہت پدا لپشت دیان و درگاں زوریت مگر بگرگان کنان و یارگ بیت۔ فل یعنی ہما فرشتیاں کہ روحان

زوران و چہ زمین و آسمان و طرف و بہ تیزی و آسانی
 رہا دگ بنت چو بگوش کہ بے دارگ و مہن کنگ و گوشے
 آپ و سرا اوژنا کنگ انت۔ پدا ہے روحانی بار و
 ہر ج حکمے خدا و بیت آتی و طرف و گوں تیزی و نجان و
 رونت فل یعنی چرائی و بعد ہما ارواحانی بابت و ثواب
 حکم بہ بیت یا کہ عقاب و چہ ہر دو میں امران ہما مر و تدبیر
 و انتظام کنت یا مطلقاً ہما فرشتہ مراد بہ بنت کہ آیاں
 عالم تکوین و تدبیر و انتظام و سلسلہ مقرر انت،
 والظاہر ہوا اول۔ ماں والٹزعت و النشطت
 وغیرہ تعین و باز اقول انت۔ ادا ما مت رحمہ اللہ
 ذوق و ردا تقریر کت۔ فل یعنی زمین بچندیت چہ ادلی
 بر و صور دمگ۔ فل حضرت شاہ صاحب نبشتہ
 کنت یعنی زندگی رند (یکے بعد دیگرے) زمین چنڈان
 بیت و اکثر مغت راں چہ رادفہ و دومی صور مراد
 گپتگ۔ فل یعنی چہ اضطراب و پریشانی و دلے
 لرزوک بنت و چہ ذلت و پشیمانی و سبب و چم اش
 جہل بنت۔ فل یعنی ماں قبر و چات و سر بوان و
 آیا ما پدا چپکا بہ زندگی و طرف و واٹر کنگ بیس۔ ما
 کدی چوشیں گمان نہ کنگت کہ ماں ریزنگیں ہڈاں
 دو بارہ ساہ کپیت۔ اگں چوش بہ بیت تو اے
 جاو پر مامزن تا دانے۔ چیا کہ ما پر زندگی و ہیج سازو
 سامانے راہ ندا تگ۔ اے داب و اشاں مسخرہ
 کنگت۔ یعنی مسلماناں در بابت و مے اے داب و
 فہمنت، حالانکہ اودا چہ مرگ و بویہ بالکل زندہ تانی
 نیست نقصان و تاوان و ذکر چہ مطلب داریت۔
 فل یعنی اے مردم ایشرا مزن مشکلیں کار زانکانت
 حالانکہ اللہ پاک و گور و اے تمامیں ماں یک دمانے
 بنت ہر وقتیکہ یک برے ہکل کت یعنی صور و
 دمت ہما ساعت و تاخیر و بغیر کل پیشی و زندگی
 ماں حشر و میدان و ادشتنت دیم تر و آتی و یک
 گونڈیں ہکل و معمولی چم سہریے ذکر کنگ بیت کہ آماں
 دنیا و یک مزین متکبر سے و دیگر بونگت یا چوش
 بگوش کہ ہما منکراں اشکنا بینگ بیت کہ چہ شام پیشی
 مزین زبردستیں منکرانی حشر چون کابوت۔ ۱۲

ذٰلِكَ الْيَوْمِ الْحَقِّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءً ۗ اِنَّا
 آروج انت بر حقیں گداہر کس کہ بلوٹیت بگیت و تی رب و گور و جاہ مند و بیشک ما
 انذرتکم عذاباً قریباً ۗ یَوْمَ یَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدُوْهُ
 شمارا ترسینت چہ عذاب و زوت آیکیں۔ روحیکہ گندیت انسان چیزیکہ دیا دیم و انگنت آتی دو میں دساں و
 وَیَقُولُ الْکَافِرُ یَلِیْتَنیْ کُنْتُ تُرَاباً ۗ
 و گویت کافر اے در بچتیں من بہوتیناں خاکے فل

سورة التزعت بکتاب ماں و ہی بیت ایت و فیهما لکون علی
 سورة نازعات ماں مکہ و نازل بوت و آ چہل و شش آیات و دور کوع انت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کنان گوں خدا و نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان زبریں ہم گونکے

والتزعت غرقاً ۗ و النشطت نشطاً ۗ و السبقت سبباً ۗ
 قسم انت کشتو کانی بگ و ان و فل در و ح قبض گونکانی روح قبض کنگ و داوژنا ک گونکانی گوں تیزی و
 فالسبقت سبباً ۗ فالمد بربت امراً ۗ یَوْمَ تَرْجَفُ الرَّاجِفَةُ ۗ
 پدا پیش کپو کانی دیم و تچان و پدا تدبیر گونکانی بہ ہر کار و و روحیکہ جنبت جنسبوک و
 تَتَّبِعُهَا السَّارِقَةُ ۗ قُلُوبٌ یُّومِئِدٌ وَّ اِجْفَةٌ ۗ اَبْصَارُهَا
 آتی و زندا کیت دومی و بازیں دل آروج و ترس و لرز بنت چم آیانی
 خَاشِعَةٌ ۗ یَقُولُونَ اِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِی الْحَافِرَةِ ۗ اِذَا کُنَّا
 جہل بنت فل آگوشنت آیا ما پدا ترسینگ بیتیں بہ اولی حالت و آیا و ہرے کہ بابیتیں
 عِظًا مَّا تُخْرِةٌ ۗ قَالُوْا تِلْکَ اِذَا کُرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۗ فَاِنَّمَا
 پدا ریز تگیے گوشتت او ہدے اے وا ترسی بیت تاوان و فل گدا
 هِیْ زَجْرَةٌ وَّ اِحْدَةٌ ۗ فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۗ هَلْ اَتٰکَ
 آ ایوک یک ہکل گدا نا گہاں آیاں بنت ماں یک میدانے و فل آیا آتک تھی گور و

۲
 ۲
 لچ
 لچ
 لچ

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل ای قصہ باز جاگہ مفصل گو سنگ۔ فل یعنی طور و کوہ و گرہ فل یعنی اگن تو پہ و تابراہنکی لوستے تو من چہ اللہ حکم و پرتو براہنکی آوت کناں و تراہنچسکے پیش داشت کناں کہ آئی و ساروگ و ماں تئی دل و خدای خوف و آئی و کامل معرفت جاہ مندر بہ بیت چیا کہ خوف خدای میدا بوگ و واسطہ کماں معرفت الی انت معلوم ہوت کہ حضرت موسیٰ و بعثت و مقصد و مراد فرعون و اصلاح کنگ ہم بہت ات تیوگ و بنی اسرائیل و چہ آئی و قید و آزاد کنگ نہ ات۔ فل یعنی بہ آئی و گور و سر بلوان و اللہ پیغام اسرکت و برائی بہ حجت و تمام کنگ و آچہ کلان

حَدِيثُ مُوسَى ۱۵ اِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْقُدْسِ طُوى ۱۶
 موسیٰ و داستان فل و دہر کہ تو رجعت آٹرا آئی و رب طوی و پاکین وادی و فل
 اِذْ هَبَّ اِلَى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغَى ۱۷ فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلَى اَنْ تَرْكَبَ ۱۸
 برو فرعون و نیمگ و بیشک آسرخس بوگ۔ گد اگوش آیامیل و اے توبہ بشی کہ پاکیزہ بہ بیے
 وَاَهْدِيكَ اِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ۱۹ فَاَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ۲۰
 وراہ سوچ بدیاں ترا تئی ترب و نیگ گد اگوش سے فل گد آٹرا پیش داشتی مزین نشانی
 فَكَذَّبَ وَعَصَى ۲۱ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعَى ۲۲ فَحَشَرَ فَنَادَى ۲۳
 گد آئی و دروغ بندکت نافذاتی کت۔ پدارہگت پشت دیان تدبیر کناں و پلچکت و قی قوم پدارتو رجعت
 فَقَالَ اِنَّا رَبُّكُمُ الْاَعْلَى ۲۴ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ ۲۵
 پدارگوشی مناں شے رب مزین شانیں فل پدارقارکت آئی و خدای بہ عذاب و آخرت
 وَالْاُولٰٓئِ ۲۶ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشَى ۲۷ اَنْ تُمْ
 و دنیا و فل بیشک ماں اشی و البت عت بہت پر آکسے و کبر سیت و آیاشما
 اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمٰوٰتِ بَنِيهَا ۲۸ رَفَعْنَا سُرَّكُمَا فِسْوٰمَهَا ۲۹
 گران تر ات ماں پیدائش و یا آسمان و خدای اڈکت آسمان بالاکت آئی و مریزی، پدار بربری کت آئی
 وَاغْطَشَ لِيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضَحْمَهَا ۳۰ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ
 و تہاری کت آئی شپ و دراکت آئی و روج و روشنی فل و زمین و رند آئی
 وَاَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَهَا ۳۱ وَالْجِبَالَ اَرْسَبَهَا ۳۲
 فل دراکت چہ زمین و آئی و آب و آئی و چراگاہان و فل و کوہان و حکم کت ماں آئی
 مَتَاعًا لَّكُمْ وَاِنْعَامًا لَّكُمْ ۳۳ وَاِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ۳۴
 برفع گد شے و شے و لوتانی فل گد اوہدے کہ بیئت ڈاہ و شور مستریں
 يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعَى ۳۵ وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ
 آروچ و یاد کنت انسان ہر عملے کہ آئی و کتہ۔ و ظاہر کنگ بیت دوزخ بہ ہر کسے کہ

وقتی

۱۳

مستریں مجزہ عصا و از دہا جو بوگ ہم پیش داشت۔
 و یعنی آملعون چون کا متوک ات بہ ہے فکر شت کہ
 مردباں جمع بکنت و جادوگران شوہاز کناں و بیاربت کہ آ
 موسیٰ و معجزہ ہانی مقابلہ و بکنت۔ فل یعنی چہ درستان
 مستریں رب تو من و ماں اے موسیٰ کتاں کس و دیم و تھیں
 انت کہ گورمن آنگ۔ فل یعنی ادا ماں آپ غرق ہوت
 و ادا ماں آس و شجیت و یعنی ماں اے قصہ و باز گت
 کنگ و عبرت میگت بلے شرط ہمیشنت کہ ماں انسان و
 دل و کمیں باز ترس بہ بیت (رابط) موسیٰ و فرعون و
 قصہ و میاشی و استطراد اگر تو سخت دیم تر پدارہا مضمون
 قمت و طرف و وارکت۔ فل یعنی شے پیداکنگ
 (و آہم یک برے پیداکنگ و پید) آسمان زمین و کولان و
 پیداکنگ و چہ زیات مشکل و نہ انت۔ و ہدے اینک
 مزین مزین چیزانی پیداکنگ آٹرا قبول کناں ات گد ماں و لی
 دوبارہ پیدائش و پرچاشیہ دارات۔ فل یعنی آسمان و
 بچارات چینگر برز، چینگر مضبوط، چنکر صاف، یک کچ
 (نہوار) و یکتاں درجہ و ترتیب دانگ و بہ راہبند انت
 چینکر گوں زبردستیں انتظام و دستور چہ آئی و روج و
 رفتار و شپ و روج و سلسلہ قائم کنگ ماں شپ و
 تہاری و ایک جاوے پیش داریت۔ ماں روج و روشنی و
 یک دگشائے و درابیت۔ فل ماں آسمان زمین و
 ساری و کتاں پیداکنگ بوگ، آئی بابت و ما پیش و یک
 جلسے و کلام کنگ۔ غالباً ماں سورہ فصلت و
 (تنبیہ) دخی و معنی غائب و چیزے و راجہ آئی و مقتر
 (جائے قرار) و کنز نیگ نہ کنگ۔ تو شاید ماں اے
 لفظ و اے اشارہ بہ بیت کہ مروجگیں دور و تحقیق انت
 کہ دراصل و زمین و آسمانی جرم یک بہرے انت کہ چرائی و
 سنگ و جہا بوگ۔ واللہ اعلم۔
 فل یعنی دریا و چنگ رہینت و پدار چہ آپ و سبزی پیداکت
 و فل کہ آچہ و قی جاہ و جنبش نہ و رت و ہم زمین و چہ پھتے
 زوریاں محفوظ داروک انت و فل یعنی اگں اے انتظام
 مہیت تو شے و شے و لوتان و کار چون کا جاری بنت۔ آ
 تمام چیزانی پیداکنگ پہ شے گتانی گت و کنگ و راحت
 دیگر انت۔ باید انت کہ حقیقی نعمتانی خدای بند و شکر و منت
 بگرات و ہنجوش بزبان ات کہ ہا قادر مطلق و برحق حکیم
 اے زبردستیں بندوست کنگت۔ زانا اماں شے ستر تگیں ہڈان روح ماں کت کنت۔ لازم انت کہ انسان آئی و قدرت و اقرار و بکنت و ماں آئی و نعمتانی
 شکر گزار ی گلا تیش بہ بیت و اگں نہ و ہدے آمرین قیامت و گرو دار کیت و درستیں کتگیں کارانی و قدر و یما بیت تو آساعت و مزین پشومانی و شرمندگی
 حاصل بیت - ۱۲

منزل

لازم انت کہ انسان آئی و قدرت و اقرار و بکنت و ماں آئی و نعمتانی شکر گزار ی گلا تیش بہ بیت و اگں نہ و ہدے آمرین قیامت و گرو دار کیت و درستیں کتگیں کارانی و قدر و یما بیت تو آساعت و مزین پشومانی و شرمندگی حاصل بیت - ۱۲

فل یعنی دوزخ ہے داب و ہر کسی دیکھا ظاہر بیت کہ ہر ایک گنہگار کے آگے گنہگاریت ہیچ پردہ یا کوہے درمیان و ایک بیت - فل یعنی دنیا ہے آخرت و سرتر حج دات، آرا شتر زنا ناختارکت
 و قیامت و شمشاد کاروت۔ فل یعنی ہر کس ہے خیال و داران و چہ خدایہ خیریت کہ من را یک رو ہے اللہ و دیکھا یہ حساب ادیبی اوشکی انت و چہ ہے ترس و نفس و اہگانی زندگیری نہ کنت بلکین نفس داران مان و فی
 قابو و داشت آرا خداوندی حکمانی تابع جو طرت لوان و جا چہ بہشت ابیدر گنج نہ انت فل یعنی آخرت کی قیامت کہ فی فاقم بیت۔ وہ یعنی آتی ہر وقت و راست کا متعین کنان
 پیش درگشتے کار نہ انت ہر قدر سوال و جواب سخن ات آخر کار آتی و علم خدایہ و سپردگی انت۔ حضرت شاہ و احب نبیہ کنت "جنت کنان جنت کنان داں ہمانی و سر بوگی انت۔ چہ
 پشت و احوال و کل بے خبر انت۔ فل یعنی تھی کار قیامت و احوال دیاں مخلوق و ترسینگ انت نوں ماں ہر کس دل و بی تی انجام و بابت و چہ ترس بیت یا آخرت و خوف و استعداد
 بیت آرا بار و اشکنان و الم و ترسیت و پد اتریمان ماں آتی و تیاری و ہم گلانش بیت جو بوش کہ شے ترسینگ نتیجہ و اعتبار و تیوگ بہ ہمار و ماننی حق و سود مند بوت کہ آیاں چریشی و فائدہ
 گرگ و اہلیت دارنت و اگس نہ نا اہلیں مردم و چہ انجام و
 غافل بو ان و ہما فضولیں سچاں گلانش انت کہ قیامت

یٰرَبِّیْ ۝۱۰ فَاَمَّا مَنْ طَغٰ ۝۱۱ وَ اٰثَرَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۝۱۲ فَاِنَّ الْجَحِيْمَ
 بَعْدَ بَيْت ۝۱۰ پہر کس کہ کس کی کت شترتری حساب کت دنیا و زند و کت ایشک دوزخ
 هِيَ الْبٰوٰی ۝۱۳ وَ اَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ نَهَى النَّفْسَ عَنِ
 الْهَوٰی ۝۱۴ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْبٰوٰی ۝۱۵ یَسْئَلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ
 شہوتان گدا بیشک جنت ہمانت آتی و جاگہ سوال کنت چہ تو قیامت و بار و
 اَبَانَ مَرْسٰہَا ۝۱۶ فَمِمَّ اَنْتَ مِنْ ذٰکِرِہَا ۝۱۷ اِلٰی رَبِّکَ مِنْتُمْہَا ۝۱۸
 کہ کدی انت قائمی آتی و کت ترا چہ مطلب چہ آتی و ذکر و۔ تی رت و ینگ و انت ان رسگ و
 اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ یَّخْشٰہَا ۝۱۹ کَانْتُمْ یَوْمَ یُرَوْنَہَا لَمْ
 تہی کار تھنا ترسینگ انت ہمانی و کہ ترسیت چہ آتی و رو چیکہ آیاں آتی (قیامت) و بگندت ہنجوش انت
 یَلْبَثُوْنَ اِلَّا عَشِيَةً ۝۲۰ اَوْ حُمْلًا ۝۲۱
 گوشہ محفل ز بوتنت آیاں دنیا و کربیک بیگاہے یا صباہے آتی و
 سُوْرَةُ عَبَسَ ۝۱ کَتَبْنَا الْقُرْاٰنَ بِالْحَرٰثِیۃِ ۝۲ اِنَّا نَزَّلْنٰہُ بِاللَّیْلِ ۝۳
 سورہ عبس مکہ نازل بوت و اے چہل و دو آیات و یک رکوع انت و چہ پیمانہ آخر
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کنان گوں خدایہ نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان، ز بریں ہم کونوے
 عَبَسَ وَ تَوَلٰی ۝۱ اَنْ جَاۤءَهُ الْاَعْمٰی ۝۲ وَ مَا یَدْرِیْکَ لَعَلَّہُ یُرٰکَ ۝۳
 قہیشانی کربک کت و دبی ترسیت بہ اسبب کہ تک آتی گور و کور و تو چہ زانے شاید آپاک بہ بیت
 اُوۤیْدَکَ و فَتَنَفَعَهُ الذِّکْرٰی ۝۴ اَمَّا مَنْ اِسْتَعْزٰی ۝۵ فَاَنْتَ لَہٗ
 یا کہ آہنت بگرت کہ افع بدت آتی و بنت فل لیکن آکس کہ پرواہ نہ ریت گدا تو پہ آتے و
 تَصَدّٰی ۝۶ وَ مَا عَلَیْکَ الْاٰیٰتِیْ ۝۷ وَ اَمَّا مَنْ جَاۤءَکَ یَسْعٰی ۝۸
 دلگوش گور کنے و حالانکہ تو میار بار نئے پاشی و کہ آپاک بیت و لیکن کس کہ کیت تھی گور و درک زوران و

منزل

کتابم تاریخ و کتام روج و کتام سن و کیت -
 ک یعنی نوں تو ننگ اسس بہ سر و زرتگ کہ قیامت و ایک و
 پر چا دیر بوگا کنت، زوت پر چانیت مگر آساعت و معلوم
 بیت کہ سگ زوت آتنگ، میا بی سراج ویر نہ بوتگ
 فل آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم قریش و لہنتہ دراران و اسلام و
 بابت چہ سر و سوچ کنگانت ہمیں کا یک نابینا میں مسلمانے
 (ابن مکتوم) نبی صلی اللہ علیہ وسلم و خدمت و حاضر بوت و بی تی
 طرف و دلگوش گور کنگ لگت کہ یا رسول اللہ فلاں آیت
 چونک انت، چرائی و من چہ شون بدے ہر چیکہ اللہ شام
 راشون دانگ۔ واجہ و آتی و بے وقت و سوال گراں گوست
 واجہ و خیال بلکین ہمے بوتگ کہ من یکے نڈیں کارے و گلانشان۔
 قریش و اے ٹوہیں ناما اریں سردار اگس سر یا بدنت و اسلام
 قبول بگندت تو باز کس اسلام یا رگ و اہیت کنگ بیت
 ابن مکتوم بہر جا و رے مسلمانے آتی و وانگ و وانگ واسطہ
 دگ و ہد باذانت آنگندیت کہ مٹی تو رے اے دایں اثر دار کیں
 و دو دین سردار نذول انت، اگس اشان و ہدایت حاصل بیت
 تو ہر ارانی حساب و مردم ہدایت و سر کانت من ہمایاں
 سر یک کنگایاں و اے واجہ و تی گت و کنگانت ایک ہم نزات
 کہ اگس چہ اشان من دیم و ترسیناں و گوں آتی و دلگوش گور کنگاں
 تو اے مردمان اے جہر گران لگیت۔ شاید پدا اشان منی خبر و
 اشکنگ ہن بند مکننت الغرض واجہ ماں دل و تنگ
 بوت و دل تنگی و علامات چہ واجہ و چہرہ و ظاہر
 بوتنت بریشی اے آیتاں زل بوتنت۔ ماں روایتاں ہست
 کہ چہ قصہ و بعد ہر وقتیکہ ہمانا بنا واجہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم
 و گور و بہا تکیں تو واجہ گوں آتی مزین عظیم و کرم و پیش آتنگت
 و فرمائینگتی موحبا من عابتنی فیہ ربی۔
 و یعنی پیغمبر بہ یک کورے و ایک و سر اموزک مجینت و
 دیم قاب دات، حالانکہ آتی و کور و معذوری، بد حالی، و طلب
 صادق و لحاظ کیشترکتیں۔ حضرت شاہ صاحب نبیہ کنت:
 "اے کلام جو بگوش و گرائی دیکھا گت انت رسول (پہنیشہ پیغمبر
 فانت ذکر کت) دیم تر رسول صلی اللہ علیہ وسلم و جند و خطاب
 فرمائینگت "محققین گوشتنت کہ اے محکم و غایت شرف و
 استیاء و مزین تحریم مخاطب بگنت کہ عتاب و ساعت و ہم
 رو برواے خبر و نسبت واجہ و طرف و نہ کت و دیم تر و خطاب و

صیغہ بطور التفات پیش کا اختیارت کہ اعراض و شہ بہ بیت و ہم مضمون چہ پیشی مضمون سبک تر انت۔ و اللہ اعلم و یعنی آگور راستیں طلب روکات بے ترا چہ معلوم کہ چہ تھی توجہ و فیض و آتی و
 حالت بہتر بوتیں و آتی و نفس تزکیہ و صفائی بوتیں یا شے کتام خیرے ماں آتی و گوش و بکیتیر آرا گوں اخلص و فکر بختیں و بچا تریں آخر چہ خبر و چہ آتی و کار و بیاتگیں۔ و ل یعنی ہر کس و تی
 معذوری و حتی و عرض نہ ریت و آیاتی تکر آیات اجازت نہ رت کہ اللہ و آتی و رسول و دیکھا بگنت تھا ہمانی و سبب کنگت کہ بیگ لے مسلمان بہ بنت تاکہ آیاتی اسلام یا رگ و اثر اے و گمردمانی
 سر بکیت حالانکہ چہ اللہ و جانب تھی سراج الام نیست کہ اے مغرور و لاف زنی کنوکان چہ تھی ہدایت و پر چادین و سر اعل کنو کنو بوتنت شے فرض و عوت و تبلیغ نیگت آشنا ادا کت و مہلکت ادا کنگتے
 چہ و بعد ماں لا غرض و مغروریں مردمانی رد افکر کنگت سچ حاجت نیست کہ راستیں طلب کنے کاں و اخلص ایمانداریں مردماں چہ دلگوش یک ز بہر بہ بنت یا معاملہ و ظاہری نقشہ گندان مخلوق چوش گوشیت
 کہ مردمان اجہ پیغمبر و امیر مالدارانی نیگت زیات دلگوش گور کنگانت بد حال و غریبان و جنت کنت چہ آنا ہود گیں خیال و تالانی و دعوت اسلام و کار و ہرچ ضرر و نقصانے رسیت آچہ اے نفع و بار کیشتر
 انت کہ چہ مغروریں مردمانی مسلمان بوگ و صورت و ما اہیت دار گاہیں - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی چہ اللہ ترسیت یا ترس لرزے انت کہ باریں گوں اجہ ملاقات و شرف حاصل بیت یا نہ بیت پدا کورانت کسے دست گروک نیست خطرہ انت باریں ماں راہ و سر باد
ورگ بہ بیت یا گوں کتام چیزے و سر سر ڈ گیت یا جو خیال کنان و کہ واجہ نبی و گورے روگا تنیت در من من دل باہ مکننت۔ فل حالانکہ چہ سے داہیں مرداں امید دارگ بیت کہ چہ
ہدایت و فائدہ بگرت دستا سلام و کار و بیابینت۔ گوشنت کہ سے نابینا نہیں بزرگ آہنی جاگ گورا کنان و سریرک دست داران ماں قادیسیہ جنگ و شریک انت آخراں سے جنگ و
شہادت و جامی نوش کت، رضی اللہ تعالیٰ عنہ۔ فل یعنی مغروریں بالداراں اگں قرآن و مواننت وائے نصیحت و نیگے دلگوش گور مکننت تو بزونا بد کننت۔ قرآن آیانی عرض آیر
نہ کنت و نہ تر لازم انت کہ اینکزیات آیانی دمبے بکپے۔ یک عام نصیحتی گپے ات آرتاوجت و گوازینت، نون ہر کس وئی فائدہ و لویت توارا ابوانیت و سر پد بہ بیت۔
فل یعنی زانا چہ مغرور و سرکشانی متگ قرآن و عزت و قدر بیت؟ قرآن تو ہما انت کہ آئی آیات آسمان و برز ماں مزین عزت داریں، بلند مرتبہ نہیں و صا و پاکیں تاکان نبشتہ
انت۔ وزمین و سر مخلصیں ایماندار ہم آئی و ورقان گوں مزین

عزت و احترام و پاکیزگی و طہارت و ماں بالائیں جاگے آیر
کننت۔ و یعنی اودا فرشتہ آرتا نبشتہ کننت ہمانی ہوا فاق
و وحی ایر کسیت و ادا ہم ماں ورقان نیسوگ جمع کنوک دنیا و
بزرگ ترین، پاک باز، نیسوکار و فرشتہ داہیں بزوات
کہ آیان، چہ ہمک قسم و کچی پیشی و چہ تحریف تدریلی و آرتا پاک
و صا و دستگ۔ فل یعنی قرآن و مزین شائیں محبت و
سچ قدر نہ زانت و سے داب و اللہ پاک و حق و راجہ نبشتہ
فل یعنی چیزے تو وئی اہل و سرافل و محبتیں کہ آچہ کتام چیز و
پیدا بوتگ؟ چہ یک ناچیز و سے قدریں آپ و کہ ماں آئی و
حس و زانگ سچ نیست ات، تمام چیز اللہ و چو وئی ہرمانی
عطا فرمائینت ہر کس و حقیقت بہ اے داب بیت آیان
آرتا اے ہمیں ہل براہیت کہ حقیقی خالق و نعمانی بخشو کیوں اجہ
اے داہیں عظیم الشان نصیحت دیم بدنت و سے شرم وئی
اصل حقیقت و مالک و کل نعمتان و شمو شان و آئی و چہ عرض
مداربت او نیکی بد حرام! چیزے ترا شرم بیاتکیں۔
فل یعنی دست و پا و تمام اعضا و قوی گوں یک خاصیں
دستور و حساب و جوڑ کننت۔ ہنچوش بیکار و سے ترتیب
حکمت و برکت و جوڑ نہ کت۔ فل یعنی ایمان و کفر،
نیک و بد و زانگ عطا فرمائینت یا چہ مات و لاب و
گوں آسانی و درکت۔ فل یعنی چہ مرگ پدا آئی و لاش
ماں قبر و ایر کنگ و سرسوج دات ہمانا کہ زندگیاں مردمانی
دیما آئی و لاش و مفت و بھرتی بیت۔ فل یعنی
ہر کس و یک برے زندگی دات و پدا موت دات ہمانی و
اختیار انت کہ ہر وقتے کہ بو اہیت دوبارہ زندہ کنان
چہ قبر و در بکنت چیا کہ آئی قدرت نون سچ کس و سچ
نہ کتگ (العیاذ باللہ) بہر حال پیدا کنان و ماں نیان
آرگ پدا موت دیان و ماں برزخ و سر کنگ، دوبارہ
زندہ کنان و محشر و میدان و او شتاریگ اے تمام
خبراں ہر کس و اختیار و بنت آیا چہ آئی و نصیحت و
اعراض و دیم تاب دیگ و آئی و نعمتانی بے قدری کتام
یک انسانے و زیب دنت و۔ فل یعنی انسان و ہجر
وئی خدا بند و حق و جاہ نیارت و ہر حکمے کہ دیگ بوتگت
آیان و ہنگت سر جم نہ کت۔

(تنبیہ) ابن کثیر و کلاما یقض ما امرک و را
گوں ثم اذا اشاء انشرک و متعلق داشتگ، یعنی

ہر وہدے بو اہیت آرتا دوبارہ زندہ کنان و پا و کنت۔ ہنوں اے داب و کنگ نہ بیت چیا کہ دنیا و آبادی و بابت و آئی ہر کس کوئی و قدری حکم انت آرتا دیکھ
آئی و ختم نہ کتگ۔ فل ساری و انسان و پیدا کنگ و موت دیگ و حکم ات نون آئی و زندگی و بقا و از بابانی یاد و پرنیت فلک یعنی یک کا سے طالیے
جے طاقت انت کہ آزمین و دران و سندان و در بکپت۔ اے قدرت و دست و انت کہ زمین و دران و چرائی و قسا قسماں غلہ، نیگ، سبزی و غیرہ
در انجشیت و فل یعنی ہتے چیز شے کار و کانت و ہتے شے دلوتانی۔ فل یعنی ہنچیں تر ندیں توارے کہ چہ آئی و گوش کر بہ بنت۔ چہ شیشی و مراد صور و دمگ و توار
انت۔ ۱۲۔

و هو یخشی ۹ فانت عنه تلہی ۱۰ کلا انہا تذکرہ ۱۱
و آرتسیت فل گڑا تو چہ آئی و ناد لگوشی کسے فل باید نہ انت چو، بیشک اے و یک پنے
فمن شاء ذکرہ ۱۲ فی صحف مکرمة ۱۳ فرقوعہ مطرہ ۱۴
گڑا ہر کس کہ بو بیت آرتا یاد بکنت فل آنبشتہ انت ماں تاکاں عزت داریں کہ مزین مرتبہ و پاک انت
بایدی سفرہ ۱۵ کرامہ بر سرہ ۱۶ قتل الانسان ما
ماں دست و انت نیسوکانی کہ مزین بزرگ و نیسوکار انت
اکفرہ ۱۷ من ائی شیء خلقہ ۱۸ من نطفہ خلقہ
ناشرے فل چہ چیزے آئی پیدا کی کت چہ یک ترسے و کی پیدا کی آرتا
فقدرة ۱۹ ثم السبیل یسرہ ۲۰ ثم اماتہ فاقبرہ ۲۱
گڑا بندازہ آرتا جوڑ کتی و پدا راہ آسکتی بہ آئی و پدا موت دات آئی و گڑا قبر کت آئی و
ثم اذا اشاء انشرک ۲۲ کلا لہا یقض ما امرہ ۲۳ فلینظر
پدا و ہیکہ لویت چست کنت آئی و فل کدی آئی و عمل نہ کت ہر چیکہ حکم دات آئی و کلا گڑا لازم انت کہ چارت
الانسان الى طعامہ ۲۴ انما صبنا الماء صبًا ۲۵ ثم
انسان وئی ورگ و نیگ و فل بیشک ما رتیک آپ یہ ریچکے پدا
شققنا الارض شققا ۲۶ فانبثنا فیہا حبا ۲۷ و عنبًا وقضبا ۲۸
مادرت زمین ورتے کلا گڑا و دینت ماں زمین دانگ و انگور و سبزی
وزیتون و نخلا ۲۹ و حدائق غلبا ۳۰ و فاکہہ و ابابا ۳۱
وزیتون و نخ و باغیاں بزیں و نیگ و کاہ
متاعا لکم و لانعامکم ۳۲ فاذا جاءت الصاخة ۳۳ يوم
پہ فائدہ شے و شے دلوتانی و گڑا و ہدے بیت کر کتو کیوں کار و طار و روح و
یفر المرء من اخیہ ۳۴ و امہ و اپیہ ۳۵ و صاحبہ و بنیہ ۳۶
تجیت مرد چہ وئی برات و وچہ وئی مات و وچہ وئی پت و وچہ وئی لوگ بائگ و وچہ وئی چچکاں

منزل

ہر وہدے بو اہیت آرتا دوبارہ زندہ کنان و پا و کنت۔ ہنوں اے داب و کنگ نہ بیت چیا کہ دنیا و آبادی و بابت و آئی ہر کس کوئی و قدری حکم انت آرتا دیکھ
آئی و ختم نہ کتگ۔ فل ساری و انسان و پیدا کنگ و موت دیگ و حکم ات نون آئی و زندگی و بقا و از بابانی یاد و پرنیت فلک یعنی یک کا سے طالیے
جے طاقت انت کہ آزمین و دران و سندان و در بکپت۔ اے قدرت و دست و انت کہ زمین و دران و چرائی و قسا قسماں غلہ، نیگ، سبزی و غیرہ
در انجشیت و فل یعنی ہتے چیز شے کار و کانت و ہتے شے دلوتانی۔ فل یعنی ہنچیں تر ندیں توارے کہ چہ آئی و گوش کر بہ بنت۔ چہ شیشی و مراد صور و دمگ و توار
انت۔ ۱۲۔

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۖ وَوَجْهُهُ يُؤْمَدُ

بہ ہر ایک مردے کے چہرے پر ایسا نور ہوگا جتنے سے وہ اپنے ہر عضو کو چھین سکتا ہے اور اسے دیکھ کر ہر ایک کو اپنے آپ سے

مُسْفِرَةٌ ۖ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۖ وَوَجْهُهُ يُؤْمَدُ عَلَيْهَا

ترپوک بنت کندان ووشنوبنت فل وبارین دیم و سراسر آروچ و

غَبْرَةٌ ۖ تَرَاهُمْ قَائِرَةٌ ۖ اُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجْرَةُ ۖ

خاک و دوزخیت، مان پوشیت آیاں تہاری فل ہیٹھ ات مسک و نافرمان فل

وَلَسَوْفَ يَكُونُ لِتَكْوِيْمٍ لِّسَعْرِ عَشْرٍ ۖ

سورہ تکوید مکہ و نازل بوت و اے بیست و تہ آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گون خدا نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان، زبریں رسم کنو کے

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۖ وَاِذَا النُّجُومُ اَنكَدَرَتْ ۖ وَاِذَا

وہرے کہ روج پیچک بیت ہی دودھ کے کہ استار بے نور بنت فل و وہرے کہ

الْجِبَالُ سَوَّيَتْ ۖ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۖ وَاِذَا الْوُحُوْشُ

کوہ روان کنگ بنت و وہرے کہ وہ ماہی ماہی کونٹ پلہ کنگ بنت فل و وہرے کہ وحشی ہیں جنا وراں

كٰسَرَتْ ۖ وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۖ وَاِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۖ

جمع کنگ بنت فل و وہرے کہ سویریں دریا جوش دیگ بنت فل و وہرے کہ ارواح گون جہاں اوار کنگ بنت فل

وَاِذَا الْمَوْءِدَةُ سُلِّتْ ۖ بِاَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۖ وَاِذَا

دوہرے زندہ درگور کنگیں دختر کنگ بیت بہ تمام گناہ و کنگ بوت فل و وہرے کہ

الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۖ وَاِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۖ وَاِذَا الْجُبُحُ

دفتر علانی تہ کنگ بنت و وہرے کہ آسمان و پورست گوشگ بیت فل و وہرے کہ آس

سُعِرَتْ ۖ وَاِذَا الْجِبَّةُ اَزْلِفَتْ ۖ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۖ

روک کنگ بیت و وہرے کہ بہشت نزدیک آرگ بیت فل زانت ہر شخص ہر چہ کہ حاضر کنگی فل

مذلل

فل یعنی آدمان ہر کس قی چند و غم و کنت کس و وارث یک دگرے و جنت نہ کنت بلکہیں جڑے خیال و کہ کسے چہ من نیکی و ملو طیت یا و قی حقانی تقاضا بکنت یکے چہ دومی و جگ و شوہاز و بیت - فل یعنی مومنانی چہرہ چہ نور ایمان و روشن و چہ زیاتیں و شی و کندان و شادانی بنت - فل یعنی کافرانی چہرہ و سراسر سیاہی ماں پوشاں بیت و چہ سراسر فسق و مجور و ظلمت ہنگت زیات تہاری تالان کنوک بیت - فل یعنی بے حیائیں کافر و ہر قدر سر و سونج بکن کیں ہم دلی نرم نہ بیت، نہ چہ خدایہ تر سنت و نہ چہ مخلوق و شہرت بنت - فل چوش بگوش آئی دراجیں بر انزاں کہ چہ ایماں و کتاب تالان بیت پیچان و یک گورے و ایر کنگ بنت و آفتاب بے نور لبوان و چوشیلا کج و چنڈ و پشت کپیت یا بالکل پشت میکیت - فل یعنی استاراں چنڈ چنڈ لبوان و شپنت و کپنت و آیانی نور زائل بہ بیت - فل یعنی ماں گوات و بال کنت - فل ہشت تر عرب و جوان تریں مال انت و

وہ ماہی ماہی گیس ہشت تر کہ آروس و نزدیک بہ بیت - شیر و چکت و امیت و سراسر با زیات دوستناک بیت یک قیامت و خط ناکیں چنڈ گانی و ہدے اے داہیں دوستناکیں مال و ہم کس جنت نہ کنت نہ واہندے ایٹکماں سر و ہوش بیت کہ اے داہیں مزین قیمتی مال و خبر گیری و کنت - فل یعنی جنگل و وحشی جانوراں کہ آچانانی ساہگ و دور جنت، پریشان لبوان و ماں شہر و بازاراں داخل بہنت و گون لگیں دلوٹاں آوار بہ بنت ہنچوشش کہ ترس و دودھ و گندگ بیت - ہے زوٹاں جنت سال و گپ انت کہ گنگا جہنا و ہار طوفان کت تو مخلوق و نیست کہ یک کا پائے آپ و گون انت و روگانت کہ آئی و سراسر ایک مردے و یک مارے تر کت کنت یک دگرے و کار و کار نذرنت چو کہ نفسی نفسی و حساب داد انت بلکہیں زیات سردی و زمانہ و لھتیں رستر چہ جنگل و ماں شہر و داخل بہنت -

(تذیب) لھتیں ہفتراں جھشت و معنی جنگ (کنگ) و لھتیں و جنگ و پدا جنت کنگ و کنگ و اللہ اعلم فل یعنی سویریں دریا و آپ گرم لبوان و دوت و اس بیت کہ آماں محشر و سگ گرم تران و کافراں تکلیف دنت و چو تندور و ماں کنگ و پدا سر کثیت فل یعنی کافر گون کافر و مسلم گون مسلم و پدا ہر قسم و نیک یا بدیں عمل کنوک گون و قی ہمیں عمل کنوکاں آوار کنگ بنت و چہ عقائد، اعمال، اخلاق و غیرہ و اعتبار و جدا جماعت چو کنگ بہ بنت یا مطلب چوش انت کہ روٹا گون جہاں جوڑینگ بنت - فل ماں غرب و رواج ات کہ پت و قی جنگ و راگورں مزین سنگدلی وے رحمی و زندگانی ماں زمین و دفن کنگت - لھتے و چہ تنگدستی و سانگ و سور و خرچ و درجانی ترس و اے کارش کنگت و لھتیں و پروتا اے شرمی خبر زانت کہ ما و قی جنیں چگ و کسے و دست و ت بدتیں و آسے زامات گوشگ بہ بیت - قرآن پاک خبر درکت کہ آے گناہیں جنیں چکانی بار و ہم سوال کنگ بیت کہ بہ تمام گناہیگی آیات قتل کنگ بو کنگت، چو ہجر گمان کن بات کہ مئے اولادنت ماں ایشی و ماہرچ داب و بلوٹیں تصرف بکنیں بلکہیں بلوٹا لوگ و ردا جرم ہنگت گراں تر بیت -

فل چوش کہ جانور و کنگ و پدا پورست و کنت کہ چرائی و تمام اعضاء رگ و ریشہ کل ظاہر بہنت ہے و آیت یَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَیْمِ مِثْلَ بُوتِک فل یعنی دوزخ گون مزین زور و شور جنبل است کنگ بیت و بہشت بہ متقیان نزدیک آرگ بیت کہ چرائی رونق و بہار و گندگ و عجیب فرحت و دوشنودی حال بہ بیت - فل یعنی ہر کس و معلوم بیت کہ نیکی یا بدی و چین کر بن مال گون و تازوران و حاضر لوٹنگ

فل بازيں سيارياں (مثلاً زحل، مشتری، مریخ، زہرہ، عطارد) اور فضا بہ ہے دستوراً انت کہ کدی چہ مغرب، بہ مشرق رونت اے تجکیں راہ بوت، کدی فضا داران چہ چکا
 بہرنت وکدی روح و نریک آیان داں چہ بکر روح و غائب ماننت۔ فل یا وہے انیم بہ بیت۔ اے لفظ ہے دو میں معنی کارہ رزنت۔ فل حضرت شاہ عبدالعزیز نے نہ کنت چہ جوگوش
 کہ آفتاب و ماں دریا و اوزرا کو کیں ماہیگ و تشبیہ دات و چہ طلوع و پیش آئی و نور و نالانی و دم ماہیگ نسبت دات چہ ماہیگ باں دریا و پگاں چہ انیم بو ان و گوزبت و چہ
 آئی و ساہ کنگ آئی بال کنت و نالان بیت ہے داب و آفتاب و حانت چہ طلوع و پیش و چہ روشنی و شعلگی و پیش انت و لطفے و گوشگ کہ صبح و دم کنا بہ انت چہ نسیم و کہ آچہ
 طلوع صبح و نریک و ماں ہتم (بہار) و موسم و کشیت۔ (تنبیہ) اے قسمانی مناسبت گونیم و مضمون و ایشنت کہ اے استارانی روگ، دارگ و چہ بوگ یک نمونے۔ پیشی نیانی
 سرایک و ماں وساحت و وحی آئی و داں یک دراجیں مڑتے و آئی و نشان و باقی پشت کپگ پر اقطع بو ان و چہ بوگ غائب بوگ و۔ و شب و آئی و نمونہ انت ہا تہا ریں دور و کا چہ
 خانم المرسلین صلی اللہ علیہ وسلم و ولادت با سعادت و پیش بہ دنیا و

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ۱۵ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۱۶ وَالْيَلِّ إِذَا عَسَسَ ۱۷
 گدا قسم وراں پد تر و کیں، راست رو کیں، انیم بیو کیں استارانی و اقسام انت شہ و ہدیہ آتا بیت و
 وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۱۸ إِنَّ لِقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۱۹ ذِي قُوَّةٍ ۲۰
 و قسم بہ صبح و ہدیہ ساہ بجشیت البت اے قرآن گفتار انت قاصد و مزین شائیں کہ آہستہ زور مند
 عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۲۱ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۲۲ وَمَا صَاحِبُكُمْ
 عرش و مالک گور و مزین داروک، سردار اود و امانت دار انت و و نہ انت شہ اے سنگت
 بِمَجْنُونٍ ۲۳ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ۲۴ وَهُوَ عَلَى الْغَيْبِ
 دیوانہ و والبت بتحقیق شہ سنگت دیتگ آفرشتہ و آسمان و چہ کنا راہ و و نہ انت شہ رفیق بہ غیب و علم و
 بِضَنِينٍ ۲۵ وَهُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۲۶ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۲۷
 بخل کنوک و نہ انت اے گفتار یک مرد و دین شیطانی و گدا شاکجا روات و
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۲۸ لَسْنَا مِنْكُمْ إِلَّا نُسْتَقِيمُ ۲۹
 نہ انت قرآن مگر پنتے پے کلیں عالم و فل پے ہا کس کہ بلوٹیت چہ شاکر شہ کردار بہ بیت و
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۳۰
 و نہ لوٹیت شہ مگر اے کہ بلوٹیت خدا عالمانی پروردگار و
 لَسِيكُمُ الْإِنْفِطَارُ فَيَكْتُمُونَ فِيهَا لِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً
 سورہ انفطار مدہ و نازل بوت و اے نوزدہ آیات انت
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شروع کناں گون خلاء نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زہریں رحم کنوک
 إِذَا السَّمَاءُ انفطرت ۱ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتثرت ۲ وَإِذَا
 و ہدیہ آسمان بہرکتیت و و ہدیہ استار بہر شپنت و و ہدیہ
 الْبِحَارِ فجرت ۳ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثرت ۴ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا
 دریا در بہرکتیت و و ہدیہ قبران زیر و زبرکت بنت و لا زانت ہر شخصے ہر چہ

سرگوست کہ ان اے دور و کس حق و باطل و کشینگ و توفیق
 نہ بوت و وحی و علامات بہہ کار بوگ کنت۔ چرائی و پد صبح صادق و
 دم کنگ حضور صلی اللہ علیہ وسلم و ماں اے جہان و تشریف آرگ
 و قرآن و ایر کنگ انت کہ ہر چیز و چہ ہدایت و نور و مثل روح و
 روشن کت۔ چہ جوگوش کہ پیشی نیانی نور جو استارانی ڈول و ات
 و اے نور اعظم و تر بو کیں آفتاب گوشگ لوٹیت و نغم ماقبل
 فَإِنَّ شَمْسَ فَضْلِ هُمْ كَوَاكِبَهَا
 يَطْهَرْنَ النُّوَارَ هَا لِلنَّاسِ فِي الظُّلْمِ
 حَتَّى إِذَا طَلَعَتْ فِي الْكُونِ عَمَّ هَذَا هَا
 لِلْعَالَمِينَ وَأَحْيَتْ سَائِرَ الْأُمَمِ
 و لطفے عالماں فرما بیت کہ استارانی تجگ روگ و و تر بوگ انیم
 بوگ فرشتہ و آئی و و تر کنگ ماں عالم ملکوت و انیم بوگ و
 پیمانہ و شب و گوزگ و صبح و آئی۔ قرآن و سبب و کفر و
 تہاری و دور بوگ و ہدایت و نور و سرجمی و ظاہر بوگ و
 مش بہت انت۔ اے تقریر و نور و مقسم بہ و مناسبت
 چہ مقسم علیہ و زیات واضح انت و اللہ اعلم۔ فل اے حضرت جبریل
 صفات بیان بوتنت۔ مطلب چوش انت قرآن کریم کہ آچہ اشہاک
 گور و داں پرما سر بوت۔ ماں آئی و دو واسطہ انت یکے وحی
 آرکوس فرشتہ (جبریل علیہ السلام) و وحی پیغمبر عربی صلی اللہ
 علیہ وسلم ہر دو بینانی صفتاں ہا بیت کہ چہ یابی معلوم بوگ و
 بعد وچ و اہیں شک و شبہ ماں قرآن و صادق و مشرکین اللہ
 بوگ و باقی پشت نہ کپیت۔ پے کتاب روایت و صحت و تسلیم
 کنگ و اعلیٰ و چہ اعلیٰ راوی ہا بیت کہ اعلیٰ درجہ و ثقہ،
 عادل، ضبط کنوک، یاد داروک و امانت دار بیت کہ چہ کس و
 روایت کنت بہ آئی گور و گون عزت و حرمت و جلوک بیت
 مزین مزین معتبرین ثقات، امانت و غیرہ و سرکل اعتماد داروک
 بہ بنت و ہمیشہ کا آئی و خبر و چون و چہ اے ابید منوک بہ بنت اے
 تمام صفات ماں و اچہ جبریل و موجود انت آکریم (عزت اوک)
 انت و پرائی و اعلیٰ مزین متقی و پاک باز بوگ آئی انت
 إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ - وَفِي الْحَدِيثِ الْكُرْمُ الْقُوَّةُ
 مزین قوت و اہند انت کہ ماں آئی و اشارہ انت کہ حفظ و ضبط
 و بیان و قوت ہن کامل انت۔ اللہ پاک و گور ہم درجہ
 مزین انت چہ کلیں فرشتیاں زیات ماں بارگاہ و العالمین و
 قرب و رسائی داروک انت۔ آسمانی فرشتیاں آئی و گت و
 منوک و آئی و حکم و قبول و اربنت چہا کہ ماں آئی و امین و معتبر
 بوگ و کس و شبہ نیست اے تو منکی رسول و احوال بوت۔ دیم تر و بشری رسول و احوال بہرکت انت۔ و یعنی چہ نبوت و پیش داں چہل سال و آگوشا و شاکوں آئی و
 نند و نیا و کت داں اینکہ دراجیں مڑتے و آئی و تمام ظاہریں و چہریں احوالانی تجربہ کت و چہا کت کدی یک ہرے ہم آئی و دروغ، فریب یا دیوانگی گت ماں آئی و نہ دیت۔ حد ام آئی
 صدق و امانت و عقل و دانائی و منوک بوت۔ نون مفت و آرا دروغ بند یا دیوانہ چون کا گوشت کن انت آیا اے شہ ہا ہیل نہ انت کہ آئی ذرہ ذرہ احوال و شہا چہ ساری
 تجربہ داروک انت نون آرا دیوانہ گوشگ معنی ہمیشہ انت کہ شہاوت و دیوانہ انت۔ فل یعنی مشرقی کنارہ و گور و ماں آئی و اصلی صورت و آرا صفا و دیت پمشکا شہا چہ گوشت
 نہ کن انت کہ شہا یدماں گندگ و یا جاہ یارگ و چیزے اشتباہ بکلیں بوگ ہر کس و فرشتہ بہرکت آدر حقیقت و فرشتہ نے نہ بوگ ماں سورہ نجم و ساری و اہنگ فاستوی
 وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَى - و یعنی اے و اچہ پیغمبر ہر قسم و خبران و دنت گون ماضی و آئیانی تعلق بہر بیت یا گون مستقبل و۔ یا گون اللہ و اسما و صفات و یا شرعی احکام و نہ ہبانی

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

حقیقت و بطلان و یا چہ جنت و دوزخ و احوال و یا بعد الموت و قصصہا و ماں اسے چیزانی شون دارگ و کتب ہم نجل نہ کنت نہ منز لو طیت نہ نذرانہ و امید و ارادت و درخشش و طلبگاریت گدا کاہن و لقب پہ آئی و چون کا چسپان بوت کنت۔ کاہن تو گ و یک جزئی و نیم بندگیں گئے و غیب و صد دروغ و آوارگان و بیان کنت و آئی و پیش دارگ و ہم ہمیں گنجیل انت کہ بید چہ شیرینی یا نذرانہ وغیرہ وصول کنگ و یک دلک ہم چہ زبان و نہ کشت۔ چہ پیغمبرانی سیرت و کردار و کاہنانی احوال و چون کانت بوت کنت۔

و شرا شیطان اسے داپن سکی و پھیزگاری و گپاں چون کاشون دیگ بنا کنت کہ ماں آیاں سر سزنی آدم و فائدہ و دت آملعون و سوانی و خواری بہ بیت۔ و یعنی دھڑے دروغ، دیوانگی و ہم خیالات و کہانت و غیرہ و کل احتمالات جنت بوتنت تو بحر صدق و حق و دگر چہ باقی مانت۔ پدا اسے روشن و صافیں راہ و میل دیان و کجا نگو سر سزنی و ربا دگ پیہرات۔ فل قرآن و بابت و شہا ہرچ قسم و احتمالات و شک پیدا کن ات، اکل غلط ات اگ ماں اشئ مضامین و ہدایات و غور و فکر بحن ات تو امید چریشی و دگر چہ دست نہ کپیت کہ اسے بہ کل عالم و یک راستی نصیحت نامہ و کاملین دستور العمل کہ چہ ہمیشی و برکت و آسانی دارین و فلاح و وابستہ انت۔ وک یعنی خصوصاً بہ ہمایاں نصیحت کہ آیاں تچکا تچک و روگ لو طنت۔ دشمنی و چپ و چوٹی و راہ بند و اختیار مکننت چاکہ ہمے داپن مردم چہ نصیحت و فائدہ حاصل کنت وک یعنی فی نفسہ قرآن نصیحتے لیکن آئی و تاثیر خداوندی مشیت و سر امتون انت کہ آپہ پھتیں مردمان متعلق بیت و پھتیں و بہ کتام حکمت و ردا آسانی بدین استعداد و بنا و سر متعلق نہ بیت۔ وک یعنی زر و آب پر زمین و سر زور بندیت آخر کار و شیش و سوریں آب آوار بنت۔ وک یعنی ہر چیزیکہ ماں زمین و چیرگ و ات آبرز ابیت و مردگان چہ قبران در کنگ بہ بیت۔

ہمے صفحہ و فوائد۔ وک یعنی سرچ نکلیں و بریں کارکش یا نہ کشش ماں عمر و ابتداء کشش یا آخر آسانی اثر و تی پشت و ہشت یا نہشت، درست آساعت و دیرا حاضر بنت۔ وک یعنی کریمیں رب، آیا بریشی حقدارات کہ تو چہ و فی اتقی و جاہلی و برانی و علم و مغرور بان و آئی و ناظرانی کاران و گلاشیش بو تے و آئی و لطف و کرم و جواب و گوں کفر و سرکشی و دیاں بو تے۔ آئی و کرم و گندان و توہننت زیات میاری ہو تینے و چہ حلیم و غصہ و زیات ترسگ لو طنت بیشک آئی و ذات کریم انت بلے آئی بیر جو وک و دانا انت ہم تو گدا اسے فریبے نہ انت توجی بوت کنت کہ آئی و یک صفتے و زوران و چہ دومی صفت و چماں نر بیاریت۔ وک حضرت شاہ صاحب نہشتہ کنت «راست کت ماں بدن، برا برکت ماں خصلت و عا مطلقہ چوشش انت کہ تئی اعضا یا فی بند و بوگان و شرت و بہکت رود ماں آیاں تناسب ایرکت۔ پدا ماں مزاج و انحلاط و اعتدال پیدا کت۔ وک یعنی ماں کلانی شکل و صورت و کمین باز تقاوت ایرکت۔ ہر یکے و راجد اشکل و صورت و رنگ و اون عطا فرماینت و چوانی و مجموعی حساب و انسان و صورت و ماں جانداراں شتر و بہتر جو رکت۔ لھتیں سلف اشئ بہ مطلبہ و چوش گرت کہ آئی و لھتیں تو تار ماں خر و گچک و خنجر و ہر شکل و صورت و پیدا کتیں۔ لے قدرت و باوجود تو گچہ و فی فضل و مشیت و ماں انسانی شکل و ترار ارجاہ داشت بہر جا و ر خدا و اسے قدرت بہ بیت و اسے ایہیں انعامات بہ بنت آیا گوں آئی و مردم و ہے داپن محامل کنگ لو طیت

و یعنی چہ راہ و ٹھلگ و رد و ورگ و دگر چہ سبب نیست۔ اصل ایشانت کہ شہابہ انصاء و روح و سر متقین نہ دارات ہر چہ دل بکشتیت ہا داب و عمل کنان ات دیم تر و چ حساب و حبت و با و است نیست ادا ما ہرچ عملے کنیں کہ آیاں و نبیسیت و کتے اشانی حفاظت کنت، بس سمرت و شتیں و تمام قصہ ہلاکس بوت۔ وک کہ آنہ خیانت کنت و نہ کتام عمل و نبیگ و ابیدیل دینت، نہ چہ آیاں شے چہ چیر بوت کنت۔ و ہرے تمام عمل یک و گوں، خیال داری و نہشتہ بوگان انت تو زانا اسے تمام دفتر چوش مفت و بے کار و یل کنگ بیت۔ ہجر چوش نہ بیت یعنی ہر شخص و اعمال آئی و دیا پیش کنگ بنت و آئی و جوانیں یا بدیں برورد و نام و تراپشگ کپیت کہ آئی و تفصیل دیا یا بوگان انت۔ وک کہ اودا پے مدامگی ماں ہک قسم و نعمت و راجھاں دارگی انت اگ در کپگ و ترس ہو تیں تو راحت چوں ہو تیں۔ وک یعنی نہ چہاں و چہ راہی و جد ایشانت کت کنیں و نہ داخل بوگ و پدا کردی چہ راہی و در کپگ و سوب رسیت بہ مدامگی ہودا جلگی انت۔ وک یعنی ہر قدر فکر و عم بکنے پدا ہم آخطر نا کنیں سرچہ کیفیت زانگ نہ بیت۔ بس مختصر ہرگز براں کہ آروچ و ہر قدر

المطففين ۸۳

۹۰۱

ع ۳

قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝ يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝
 الذِّي خَلَقَكَ فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝
 كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝
 كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝
 وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝
 يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝
 سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ ۝ يَكُوْرَةُ ۝ وَهِيَ سُوْرَةٌ مِّنْ ثَلَاثُوْنَ آيَةً ۝
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ اِذَا الْكُوْلُوْا عَلٰی الْتٰمِسِ يَسْتَوْفُوْنَ ۝
 وَاِذَا كَالُوْهُمُ اَوْ وُزَنُوْهُمُ يُخْسِرُوْنَ ۝ اَلَا يٰظُنُّ اَوْلِيَاكَ ۝

منزل

وہ یعنی چہ راہ و ٹھلگ و رد و ورگ و دگر چہ سبب نیست۔ اصل ایشانت کہ شہابہ انصاء و روح و سر متقین نہ دارات ہر چہ دل بکشتیت ہا داب و عمل کنان ات دیم تر و چ حساب و حبت و با و است نیست ادا ما ہرچ عملے کنیں کہ آیاں و نبیسیت و کتے اشانی حفاظت کنت، بس سمرت و شتیں و تمام قصہ ہلاکس بوت۔ وک کہ آنہ خیانت کنت و نہ کتام عمل و نبیگ و ابیدیل دینت، نہ چہ آیاں شے چہ چیر بوت کنت۔ و ہرے تمام عمل یک و گوں، خیال داری و نہشتہ بوگان انت تو زانا اسے تمام دفتر چوش مفت و بے کار و یل کنگ بیت۔ ہجر چوش نہ بیت یعنی ہر شخص و اعمال آئی و دیا پیش کنگ بنت و آئی و جوانیں یا بدیں برورد و نام و تراپشگ کپیت کہ آئی و تفصیل دیا یا بوگان انت۔ وک کہ اودا پے مدامگی ماں ہک قسم و نعمت و راجھاں دارگی انت اگ در کپگ و ترس ہو تیں تو راحت چوں ہو تیں۔ وک یعنی نہ چہاں و چہ راہی و جد ایشانت کت کنیں و نہ داخل بوگ و پدا کردی چہ راہی و در کپگ و سوب رسیت بہ مدامگی ہودا جلگی انت۔ وک یعنی ہر قدر فکر و عم بکنے پدا ہم آخطر نا کنیں سرچہ کیفیت زانگ نہ بیت۔ بس مختصر ہرگز براں کہ آروچ و ہر قدر

رشتنگ سیادی و وارثی و شناسائی و ہست انت دربت نیست و نا بود بنت۔ کہ نفس نفیسی و ہدای کثیت کتام شخصے چہ مالک الملک و حکم بغیر کسے سفارش کت نہ کنت۔ عاجزی چاہیوسی صبر و برداشت بچ در دنہ ورت الامن رَحِمَ اللہُ ف یعنی ماں دنیا ہر پیمانہ بادشاہ و حکم بہ رعیت و سمرات و پت و بہ اولاد و سرا و اہنڈہ نوکر و سر اجاری بیت آروچ و اے کل حکم ہلا س بنت و چہ آ شہنشاہ مطلق و ابید چ کس سہ کتنگ و قدرت نہ بیت۔ تہنا بلا شرکت غیرے ظاہر و باطن ہائی و حکم جاری بیت و کل کار و بار صفا و معنا تہنا بہ ہائی و قبضہ و بنت۔ و لا گواہے چہ مرد ماں و حق پورہ گرگ بدنہ انت مگر ادا چہ آئی و یارگ و مقصود برے خبر و سرامندمت کنگی نہ انت بلکہ کم دیگ و مذمت و کنگی انت۔ یعنی کم دیگ فی نفسہ اگس چہ بدانت لیکن گون آئی و ہور اگس زورگ و ہدے و گرانی بالکل رعایت کنگ مہبت تو گدا اے ہنگت زیات بدانت برخلاف رعایت کنوک و کہ اگس ماں آئی و یک عیبے ماں انت تو یک ہنرے ہم گون انت فتلک بتلک ہمیشکا اولی مرد و عیب زیات بدوت و چونکہ اصل مقصود بدی بیان کنگی انت کم دیگ۔ ہمیشکا مریشی و ماپ و کتنگ و دینانی ذکر کنگ بہ بیت تا نکہ بہ شرعی گیش و گوار بہ بیت

المطعفين ۸۳

۹۰۲

عمر ۳۰

انہم مبعوثون لایوم عظیم ۱۰ یوم یقوم الناس لرب
 کآیاں جست کنگ بنت پہ ہاستریں روح و ول کہ آروچ و اوشتت مردم عالمانی
 العلیین ۱۱ کلا ان کتب الفجار لفی سجین ۱۲ وما اذ ربک
 پروردگار دیدیا و نہ نہ و شک گدا گارانہ عمل نامہ ماں سجین و انت و توپے سر پدے
 ما سجین ۱۳ کتب مرقوم ۱۴ ویل یومئذ للکذبین ۱۵
 کہ جئے سجین یک دفترے بنشتگیں و خرابی انت آروچ و پروردگار بند کنوکاں
 الذین یکنون یوم الدین ۱۶ وما یکذب بہ الا کل
 ہماک کہ دروغ بندش کت حساب و کتاب و روح و دروغ بند نہ کت آن و مگر ہر یک
 معتد اشیئ ۱۷ اذ اتلی علیہ ایتنا قال اساطیر الاولین ۱۸
 حد گوز و کہ مزین گدا گار و دہرے کہ دانگ بیت آئی و سرامے آیات گوشتیت داستان انت پیشگیانی و
 کلاب سکران علی قلوبہم ما کانوا یکسبون ۱۹ کلا انہم
 چونہ انت بلیس، زنگ و گتنگ آیانی دلانی سرا۔ ہر چیکہ آیای کتنگ و نہ نہ۔ بیشک آیای
 عن ربہم یومئذ لہجوبون ۲۰ ثم انہم لصالوا
 چہ وئی رب و آروچ و البت دوردارگ بنت و پلے شک آیای البت کپوک بنت
 الجحیم ۲۱ ثم یقال ہذا الذی کنتم بہ تکذبون ۲۲ کلا
 ماں دوزخ و پدا گوشگ بیت اے ہایت کہ شماشی و دروغ بندکت و نہ نہ
 ان کتب الابرار لفی علیین ۲۳ وما اذ ربک ما علیون ۲۴
 بیشک نیکیں مردمانی عمل نامہ ماں علیین و انت و توپے سر پدے کہ جئے علیین
 کتب مرقوم ۲۵ یشہدہ المقربون ۲۶ ان الابرار لفی
 یک دفترے نوشتگیں و آئی و گزند خدا و نزدیک فرشتہ و بیشک نیکیں مردم ماں
 نعیم ۲۷ علی الابرار ینظرون ۲۸ تعرف فی وجوہہم نضرة
 نعمتانی توک بنت تختانی سرامندان و ندرارگ کنتت توجاہ یارے ماں آیانی دیماں تازگی

چونکہ پورہ گرگ فی نفسہ خراب نہ انت ہمیشکا اودا توگ و پیکے و ذکر کفایت کنگ بوت پدا تخصیص ماپ و شاید بہ بیت کہ ماں عرب و خصوصاً ماں مدینہ و زیات رواج کیلو نیگت ابید چریشی و گکہ ہم تخصیص و سبب بوت کنت ہمے صفحہ و فوائد : و یعنی اگس آیای اے خیال بدانتیں کہ چہ مرگ و پد یک روپے دوبارہ پادا آگ و اللہ و روبر و تمام حقوق و فرائض و حساب دیگی انت تو ہجر اے داہیں حرکت نہ کتگتس و کہ کدی تجبلی فرمائیت و کدی حساب داد کنان و مے سخن و فیصلہ دنت و یعنی ہجر گماں کنگ مہبت کہ اے داہیں روح نیتت آرا ضرور آگی انت و پرائی و کل نیک و بدانی اعمال نامہ ماں و تی و تی دفترے رد و بندہ اگس ایرنت و یعنی سجین یک دفترے کہ ماں آئی و ہر یک دوزخی و نام بنشتہ انت بندہ ہائی عمل نیسیوس کس فرشتہ کہ آیانی ذکر چہ اشی و پیشی سورت و آتنگ آبد کارانی مرگ و عمل سگ و پد ہر شخص و عمل ہا جہاد فتران نبیسان و ماں ہما دفترے داخل کنت و ہما فرد و سرا یا ہر یک دوزخی و نام و سر یک علامتے جوڑ کنت کہ چرائی گندگ و فوراً معلوم بیت کہ اے شخص دوزخی و چہ بہتیں روایتاں معلوم بیت کہ کافرائی ارواح ہم ماں ہے مقام و ایر کنگ بنت۔ حضرت شاہ جہان بنشتہ کنت یعنی آیانی نام اودا داخل بنت مرگ و پد ہمودا سربنت۔ لہتے سلف و گوشتنگ کہ اے مقام بقیہ زمین و چہ انت و ہر شخصے کہ جزا و روح منکر انت آدر حقیقت اللہ و ربو بیت آئی و قدرت و آئی و عدل و حکمت کلا فی منکر انت دہرے اے چیزانی منکر بہ بیت آسہ قدر گناہانی سرا دلیر بیت آہنگت کم انت۔ و یعنی قرآن و نصیحتی گتاں شکنان و گوشتیت کہ اے داہیں گتاں پیشگیں مرد ماں ہم جہان و پیدا کنت اے ہا گوہنیں قصہ و بے کاریں داستان اشا نقل کتگت۔ کتیں بجا رتو ! ما چرے نقل و داستان چونکا بتہرے۔ و یعنی ماں مے آیتاں چہ ڈولیں شک و شبہ و گناہش نیست اصل الیشت کہ چہ گناہانی گیشی و آیانی دل زنگ گتگتت ہمیشکا راستیں حقیقتانی عکس اودا کت نہ کنت۔ ماں حدیث و فرمائیت کہ و ہد بندہ یک گناہے کنت یک سیاہیں نقطے آئی و دل و لکیت،

مذلل

اگس توبہ کنت تو نقطہ کار بیت و اگس نہ سہ قدر گناہ کنان بین آنقطہ مزین بیت و تالان بیت تا نکہ قلب تمام سیاہ تربیت کہ چہ و بعد حق و باطل و گیش و گوار کت کنت۔ ہے حال انت اے تکذیب کنوکاں کہ ناشریں کاراں کنان و آیانی دل پہ کہ مسخ بو کتت ہمیشکا اللہ و آیتاں کلاگ گرت۔ و یعنی چرے انکار و تکذیب و انجام و بے فکر مہبت آوقت الم و کیت و ہر مو مناں چہ حق تعالی و دیدار و دولت و شرف مذہبت و اے بے بجاں بے نصیب بنت و یعنی اے بد کردارانی و نیکیانی انجام یک بیم و ہجر بوت نہ کنت۔ و یعنی جنتیانی نام بنشتہ انت و آیانی اعمال گون رد و بندہ ایر کنگ بنت و آیانی ارواح و اول سر و اودا بران و پدا بہ و تی و تی جاہ مند اں سر کنگ بنت و گون قبر ہم اے ارواحانی یک حسابے و رشتنگ قائم دارگ بیت۔ گوشتت کہ اے مقام ماں ہفتی آسمان و سمرات و خدا دوستانی ارواح ہے جا کہ مقیم بنت، واللہ اعلم۔ و مقربیں فرشتہ یا خدا دوستیں بندیاں و شندوبوان و مومنانی اعمال نامیاں چارنت و بہ ہما مقام و حاضر بنت۔ و یعنی تختانی نندان حجت سید و کنوک بنت و گون خداوند و دیدار و چماں سر کنتت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی چه جنت و عیش و آرام و آیانی چہرہ سے داب و پر رونق و تر و تازہ بنت کہ ہر یک گندو کے گندگ و شرط و زانت کہ اسے مردمان ماں مزین عیش و نعمتانی توک و انت۔ فل حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت کہ شراب مجو انت ماں ہر کس و لوگ و۔ پلے اسے شراب نادر انت کہ دہی سر پھر انت۔ فل چو شک ماں دنیا و مہر بلاک یا خاک و سراپاں کنگ بیت اود و خاک چو مسک و انت بہ ہائی و چہاں (پچینگ) بیت۔ شیشہ و دست و زوران و ماں دماغ و عطر و بوداغل بیت و داں آخر خوشبو تالان بیت۔ فل یعنی دنیا و ناپاکیں شراب اسے قابل زانت کہ جو انیس مردم آئی و طرف و رغبت بکننت۔ البت اسے پاکیں شراب

انت کہ پرانی مردمان باید انت کہ یک دگرے و چنگ و بکننت و چہ یک دگرے و دیما پیش کستی کنگ بہ بیت و یعنی مقربین بندہ اسے چنگ و شراب و را خاص نوش جان کنت و ابرار و اسے شراب و اوار دیگر بیت کہ آرا بطور گلاب و غیرہ ماں آیانی شراب و اوار کنت۔ فل کہ اسے احمقان چونیں سلیں خیلے ماں سر و پدا بوتگ کہ محسوس و موجودیں لذتوں بہ جنت و خیالی لذتانی اُمیت و سرائیل دینت۔ فل کہ بچار ہے بے وقوف و احمقیں مردم انت کہ اشان و تارا بہ جنت و دانی چرنی ردا چہ دنیا و نقدیں عیش و زہر کنگ۔ فل یعنی وطن تہی گلاشیش بوتگنتت و مسلمانان و پے کلاگ زرتگتت و دہنی عیش و آرام و سر مغرور و گنوک بوان و بے فہمت کہ سنے عقبرہ و خیالات برحق انت و اگس نہ اسے نعمتوں چونکا مارا دست کینگنتت۔ فل کہ مفت و زہد و ریاضت و گلاشیش تی جان و بباد دینت و مہوم لذتوں و ترا بہ موجود لذتانی سدا تر جج دینت و نابکاریں محنتان و حقیقی کمالات و نام دینت آیایاے سر ظاہر میں گراھی سے نہ انت کہ گل لوگ و جاگہ و عیش و آرام و میل دیان و یک مردے و دُعب کپنگ و دتی پت و پیر کی دین و ہم ترک داتگ۔ فل اسے اللہ تعالیٰ و فرمائینت کہ آکافران و بہ ہا مسلمانانی سرائگہوان سازگ نبوتگ کہ احمق چہ دتی تباہ کاریاں چماں نزاران و آیانی حرکتانی نگرانی و بکننت، دتی اصلاح و شوہار و مہنت و چکیں راہ رودکان و گمراہ و احمق بازنت۔ فل یعنی قیمت و روج و مسلمان بہ اسے کافرانی سرائگنتت کہ اسے مردم چونیں کوتاہ اندیش و احمق انتت کہ آیایاں ادانی و فانی جزئ را بہ خوبیں و باقی بشکیوں نعمتانی سدا تر جج دات آخر مروجی ماں دوزخ و چونکا دائمی عذاب و مزہ و حشکانتت و یعنی دتی و شحالی و کافرانی بدحالی و نزارگ کنگانتت۔ فل یعنی ہر کس و ماں دنیا و مسلمانان و پے کلاگ زرتگتت مروجی آیانی احوال چو کلاگ و ہیما انت و مسلمان آیانی گوستگیں احمقین کارانی خیال کنان و پریاں کنتت۔ فل یعنی اللہ و جانب و وھد ترکگ و نکوینی حکم بیت، آسمان آئی و تعمیل و کنت و آ معذور و مہور بوگ و ردا ہمیشی لائق انت کہ اینکر عظمت و بلند می و با وجود دتی و اھند و خالق و دیما

عقۃ ۳
۹۰۳
الانشقاق ۸۴

النَّعِيمِ ۱۰۱ يُسْقُونَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۱۰۲ خِتْمُهُ مِسْكٌ وَفِي
 آرام و نوشائینگ بنت آیایاں چہ یکدیں شراب پھر جنت کیلے آئی و مہر بیت مسک و دپہ

ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۱۰۳ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۱۰۴
 اشعی و باید انت کہ رغبت بکننت رغبت کنوک فل و اشراب و آمیزش بیت گون تسنیم و آب و

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۱۰۵ اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرُمُوْا كَانُوْا مِنَ
 ایک چنگے کہ آپ بیت چہ آئی و خدا و مقرب و بیشک ہا کساں کہ گندگار انت آیایاں

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ۱۰۶ وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامِرُوْنَ ۱۰۷
 ایمان دالانی سرائگنتت ات و وھدیہ آیایاں گوستگنتت مسلمانانی کو وھدیہ و چکش جنگت و

وَإِذَا انْقَلَبُوْا اِلَىٰ اٰهْلِہِمۡ انْقَلَبُوْا فِکَہِيْنَ ۱۰۸ وَاِذَا رَاوْهُمۡ قَالُوْا
 و وھدیہ و اتر بوتگنتت تی لوگ مردمانی گو و تو و اتر بوتگنتت بہ گل و چل و و وھدیہ و یتگنتت آیایاں گوستگنتت

اِنَّ هُوَ لَآءِ لَضَالُوْنَ ۱۰۹ وَمَا اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۱۱۰ فَاَلْيَوْمِ
 بیشک ہمیش انت بدراہ و ویم دیگر بوتگنتت آیایاں مسلمانانی سرائگہبان فل کہ امر و

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْکٰفِرِ يَضْحَكُوْنَ ۱۱۱ عَلٰى الْاَرَآءِکَ يَنْظُرُوْنَ ۱۱۲
 مسلمان کافرانی سرائگنتت و تختانی سرائگنتت و نزارگ کنتت و

هَلْ تُؤْتِبُ الْکٰفِرِ مَا کَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۱۱۳
 آیا جزا و دیگر بوت کافران و ہنچو کہ کت گنتت و

سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ ۱۱۴ وَکِیْفَ تَوَسَّوْا فِیْ حَشْرِۃِ بَیْتِہِمْ
 سورۃ انشقاق مکہ و نازل بوت و اسے بیت و وچ آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کنان گون خدا و نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبیریں رحم گونگے

اِذَا السَّمَآءُ انشَقَّتْ ۱۱۵ وَاذِنَتْ لِرَبِّہَا وَحَقَّتْ ۱۱۶ وَاِذَا الْاَرْضُ
 و وھدیہ آسمان بتر کیت و گوش بداریت دتی رب و حج و و ا ہمیشی و لائق انت و و وھدیہ زمین

مزل

گردن و ایر بکننت و ماں آئی فرمان برداری و گنتے ہم ایراد مکننت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دل پر مشرور و روح تنگی اے زمین چوڑی ڈول و کشان تالان کنگ بیت و بان و مارٹی کوہ وغیرہ تمام برابر کنگ بنت تانگہ یکس تجکیں کج و سرد تمام اولی و آخری یکس و ہد و اوشات بکننت و میا سنجی و کتام پردگ و پوشے باقی مانت و زمین آروچ و وتی خزان کال و مردگانی اعضایان و در اچکل دنت و چہ تمام چیزاں و تارا جالیگ کنت کہ آیانی تعلق چہ بند بانی عملانی مزد و عیبت۔ و زمین و آسمان ہر کس و تکوینی حکم تابع و فرمان بردار بہ بنت مردم و عیبت حق انت کہ چہ آئی و تشریحی حکم و سر تابی بکننت و یعنی داں رت و سر لوگ و پیش ہر انے بہ و تی استعداد پر و ہد اجد اقسام و کوشست کنت کسے بہ آئی و فرمان برداری محنت و دل سیاہی چہ کنت کسے ماں نافرمانی و و تی جان و بزرگ کنت پراچہ خیر و جانب بہ بیت یا بدی و قسم قسم و تکلیفان و برداشت کنان و آخر گوں و تی پروردگار و رب کسیت و پھر و تی عملانی نتیجہ دوچار بیت۔ و آسانیں حساب ہمیش انت کہ خیر خیر و سر گرفت نہ بیت تیوگ کا غذاں پیش کنگ بنت و ابید چہ بحث و مباحثہ یا گردار و ارزان بل دیگر بنت و نہ سزا و خوف بیت نہ غصہ و ترس گوں مزین امین و

۳۰ عہ ۹۰۲ الانشاق ۴

مَدَّتْ ۱۰ وَالْقَتَّ مَافِيهَا وَتَخَلَّتْ ۱۱ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۱۲
 تالان کنگ بیت و در شان بکننت ہر چیکہ آئی انت خالی بیت و گوش بدارت تی رب و عیبت و ہمیشہ لائق انت و
 يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًا فَتُلْقِيهِ ۱۳
 اے انسان بے شک تو کوشست کنو کے بہ و تی رب و سر لوگ و سرچیں کوشست گدا آئی ملاقاتی انت
 فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۱۴ فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا ۱۵
 گدا ہر کس کہ اعمال نامہ راستیں دست و دیگر بوت گدا آئی و زوت حساب کنگ بیت حساب
 يُسِيرًا ۱۶ وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرُورًا ۱۷ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ ۱۸
 آسانیں و دو اتر کنت و تی لوگ مردمانی نیک گل و شادان و ک و ہر کس و کہ اعمال نامہ
 كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ۱۹ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۲۰ وَيَصْلِي ۲۱
 چہ پشت دیگر بوت و گدا زوت آتوار پر بنت ہلاکی و ک و کسیت
 سَعِيرًا ۲۲ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا ۲۳ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ ۲۴
 ماں آس۔ بیشک (مادنیار) ہستت ماں و تی وک و مردمان گل و بیشک آئی و گماں داشتت کہ
 لَنْ يَحُورَ ۲۵ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۲۶ فَلَا أُقْسِمُ ۲۷
 آتار نہ کنت خدا و نیک ہنابلے، آئی و رب آئی و گند وک انت و گدا سوگند وراں
 بِالشَّفَقِ ۲۸ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۲۹ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۳۰ لَتَرْكَبُنَّ ۳۱
 بہرہ آسمان و سوگند وراں شب و ہر چیکہ آئی و جمع گنگت و سوگند وراں ماہ و ہد یہ تمام بیت و کرا شمارہ کنگ بنت
 طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۳۲ فَبِالْهَمِّ لَا يُؤْمِنُونَ ۳۳ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ ۳۴
 طبق بہ طبق و گدا چون انت آیان و کرا بیان بنارت و ہد یکہ و انگ بیت آیاتی سرا
 الْقُرْآنَ لَا يَسْجُدُونَ ۳۵ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْدِبُونَ ۳۶ وَاللَّهُ ۳۷
 قرآن تو اسجد نہ کنت و بلکیسے کا نہ دروغ بند کنت و اللہ
 أَعْلَمُ بِمَا يُوْعُونَ ۳۸ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۳۹ إِلَّا الَّذِينَ ۴۰
 شرزانت ہر چیکہ آیان و تی دل نگاہ دارنت گدا شرہ بدہ آیان بہ دردناک عذاب و کرا مگر ہاک کہ

دل جمعی و تی ہملاں، سیاد و وارثاں و مسلمانیں براتی گور و سر بیت۔ و یعنی چہ پشت نماں چہیں دست و دیگر بیت۔ فرشتیاں چہ دیا آئی و صورت و گندگ و پسند نہ کنتت۔ چو گوں کہ مزین کراہیت کنتت۔ و ممکن انت کہ چہ پشت و دتاشش بندگ بہ بنت ہمیشہ کاعمال نامہ چہ پشتی جانب دیگر نوبت کیت۔ و یعنی چہ عذاب و ترس موت و طلبکار بیت۔ و یعنی ماں دنیا و در بابت آخرت بے فکرآت، آئی و بدہ ہمیشہ انت کہ مرد و چہیں ماں مزین غم و گرفتار لوگ کیت۔ اشی و برعکس کہ ہر ماں دنیا و نندان و ماں آخرت و فکر و نزاہتگ انتت آیان مروچی بالکل بے فکری و امینی حاصل انت کافر ادا و شنودات، مؤمن ادا و شنودانت۔ و آتار گلابے اے خیال نہ انت کہ یک روچے خدا طرف و برگردگی و ذرہ ذرہ حساب لگی انت ہمیشہ کا گناہ و ناشنیں کارانی سزا مزین لیسری کستی۔ و یعنی چہ پیدائش و بگداں موت برابر آتار چار اں بوتگت کہ آئی و روح چہ کجا آہنگ، بدن چہ کتام خیر و جور بوت پدا چو نہیں چو نہیں خبر داشتگتی و چہ زبان چہ کشتی، چہ دست و پاداں چو نہیں کت و گمانی کنت و چہ موت و پدا آئی و روح کجا کشت و بدن و اجزاء شنگ تالان ہوان کجا کجا سر بوتنت و غیر ذلک چوشیں خدائے کہ چہ انسان و احوال و اینک واقف و معلومدار بہ بیت ہر یک جزئی و کلی جاوڑ و نگاہ و داروک بہ بیت آیا کسے گمان کنت کہ آتار ہنچو نایکار و مفت و بل دنت۔ ضروری انت کہ پرائی عملان سناج و ثمرات و ترتیب بدنت۔ و یعنی انسان و جانور کہ آماں روح یکہ لاپ شواہد چہ لوگ جاگہا در کبان و انگو آنگو شنگ تالان بنت شب و ہد و چہ ہک جانب و نزاہت آیان و بہ و تی دوار جمع بنت۔ و یعنی چارہ ہی شب و لوگ کہ آتی کمال و ہد و سر بیت۔ و یعنی ماں دنیا و زندمانی و چہ ہک دور و کم کم و گوزان و آخر و موت پدا کنت انت پدا عالم برزخ و پدا قیامت و پدا ماں قیامت و خدا بنارت چہیکر احوال و مراتب درجہ بدرجہ گوازیگی انت چوشک ماں شب و اول سرداں شفق و باقی دارگ یک قسم و روشنی مانت کہ آدر حقیقت و باقی منتگین انت آفتاب و اثرات و۔ پدا شفق و اندیم بوگ سرا تاریکی و دومی دور شروع بیت کہ تمام چیزاں و و تی توگ و نزاہتگ ماں اشی و ماہ ہم در کیت و درجہ بدرجہ آئی و روشنی کیش ہوان بیت آخر چارہ ہی شب کا ملین ماہ و نور ماں آتھاریں فضاء و تمام شہ و روشنا کنت۔ چو گوں کراسانی احوال طبقات گوں شب و مختلف کیفیتاں و مشابہ بوت و ہا کہ ماراچہ موت و بعد ہم بہ کتام طرف و رجوع کنگی انت و یک مزین گرانیں سفرے در پیش انت کہ پرائی مزین توشکے گوں و تازورگی انت۔ و یعنی اگر آسانی عقل و تاوت اے داہیں احوال در یافت کت کنگتت تو لازمی ات کہ چہ قرآن و بیبا و فائدہ اش برتریں لیکن آئی و برخلاف آیانی حال چوش انت کہ قرآن مجز بیان اشکان و ہم کتس ماجری و بزرگی و پدا رانی نہ کنت حتی کہ و ہدے مسلمان خدا آیتان و اشکان سجده و کنت تو آیان و سجده و توفیق اش نہ بیت۔ و یعنی فقط نہ ہمیکہ کہ اللہ و آیتان اشکان اختیار و بزرگی و اظہار نہ کنت بلکیں چراتی و مستتریں گتے ایش انت کہ آتار گوں زبان و دروغ بند کنتت و ماں دلاں ہر چہ تکذیب و انکار و بفض معناد و حتی و دشمنی و پدا پ انت آتار اللہ و ت خوب زانت و ہا یعنی مستگی و بہ اشکانین کہ ہر چیکہ آیان کت و کمانی کنگانت کہ آئی و برورد آیان و الم و رسیت، آیانی اے کوشست ہجر ہو رک نہ مانت - ۱۲

منزل

مختلف کیفیتاں و مشابہ بوت و ہا کہ ماراچہ موت و بعد ہم بہ کتام طرف و رجوع کنگی انت و یک مزین گرانیں سفرے در پیش انت کہ پرائی مزین توشکے گوں و تازورگی انت۔ و یعنی اگر آسانی عقل و تاوت اے داہیں احوال در یافت کت کنگتت تو لازمی ات کہ چہ قرآن و بیبا و فائدہ اش برتریں لیکن آئی و برخلاف آیانی حال چوش انت کہ قرآن مجز بیان اشکان و ہم کتس ماجری و بزرگی و پدا رانی نہ کنت حتی کہ و ہدے مسلمان خدا آیتان و اشکان سجده و کنت تو آیان و سجده و توفیق اش نہ بیت۔ و یعنی فقط نہ ہمیکہ کہ اللہ و آیتان اشکان اختیار و بزرگی و اظہار نہ کنت بلکیں چراتی و مستتریں گتے ایش انت کہ آتار گوں زبان و دروغ بند کنتت و ماں دلاں ہر چہ تکذیب و انکار و بفض معناد و حتی و دشمنی و پدا پ انت آتار اللہ و ت خوب زانت و ہا یعنی مستگی و بہ اشکانین کہ ہر چیکہ آیان کت و کمانی کنگانت کہ آئی و برورد آیان و الم و رسیت، آیانی اے کوشست ہجر ہو رک نہ مانت - ۱۲

فل کہ آگاہے ہلاک نہ بیت۔ فل چہ برجان مراد یا تو ہما دواز دھیں بروج آنت کہ آیان ء روج (آفتاب) ماں یکسال ء مدت ء سرجم کنت (تمام کنت) یا آسمانی قلاتانی ہما حصہ
 انت کہ آیبانی تو کہ فرشتہ چو کیم راری کنت یا من مزین استاراں کہ ماں گندگ ء آسان ء سررہ معلوم بنت، واللہ اعلم فل یعنی قیامت ء روج۔ فل ماں تمام مشہور بازاراں
 حاضر بیت جمع ء روج، وتمام یک جلسہ حاضر بنت ماں عرفہ ء روج ء پرچ نیگی۔ پیشکاماں روایتاں آہنگ کہ شاہد جمعہ ء روج انت و مشہور عرفہ ء روج۔ چریشی ء ابید ماں شاہد مشہور
 تفسیر اقوال بازنت۔ بلے اوفق بالرو آیا ہے قول انت کہ بیان بوت۔ واللہ اعلم۔ (تنبیہ) قرآنی سوگندانی بابت ء ماں سورہ قیامہ ء ابتداء ء ہرچے نبشہ کنگلیں آتراہر جاگہ یاددارگ
 بہ بیت و اسے سوگندان ء گون سوگندانی جواب ء مناسبتیش انت کہ چرایاں کلاں اللہ تعالیٰ ء زمان و مکان ء مالک بوگ ظاہر بیت و اسے دابہں مالک الملک ء مخالفت کونکائی لعل و لطن ء
 مستحق بوگ ظاہر انت۔ و یعنی ملعون و مغضوب ہما مردم بوتنت کہ آیان من مزین خندق جنان ء چہ آس ء پر کنتت و بازین دار و ایشکر ماں کنان آیان ء جنبل اسکت چرے

اصحاب الاخذ و دے کئے مراد انت، اسے بابت ء مفتراں
 باز اقوال نقل کنگ۔ بلے صحیح سلم، جامع ترمذی و مسند امام احمد
 وغیرہ ء ہرچ قصے مذکور انت آئی ء خلاصہ اسے دابے
 انت کہ ماں پیشی زمانہ ء یک کافرین بادشاہ ہستت،
 آئی ء گور ء یک جادوگرے ہستت و ہدے جادوگرے موت
 وقت نزدیک بوت آئی ء گون بادشاہ ء عرض کت کہ یک
 ہوشیارین و چالاکین زہگے منارا دیگ بہ بیت، من آترا
 وتی علم ء پیش داراں تاکہ چہ منا بعد اسے علم بگواہ ہستت
 چنانچہ یک زہگے تجویز کنگ بوت کہ آہر روج ساحر ء گور ء روف
 چہ آئی ء علم ء در برنگت۔ ماں آئی ء راہ ء یک نفسیانی راہبے
 نزدکت کہ آدورے حساب ء حقیقین دین ء سرات ہے زہگ
 ہم آئی ء گور ء روگ و ایک ء لکت و چرکانی راہبے دست
 مسلمان بوت و چہ آئی ء صحبت ء فیض و برکت ء ہے زہگ بہ
 ولایت و کرامت ء درجہ ء سر بوت۔ یک روچے زہگ ء
 دلست کہ یک مزین جانورے (شیر وغیرہ) راہ ء سرا
 اوشتانگ و رووک و آویوکانی راہ تی بند کنگ کہ چہ آئی ء
 سبب ء مخلوق پریشان انت آئی ء یک سنگے ماں دست ء
 زوران ء دعاکت کہ آے اللہ! اگں راہب ء دین برحق
 انت توراے جانور چہ منی سنگ بمیرت چو گوشان ء آئی ء
 سنگ چکل دات کہ چرائی ء ہما جانورے موت واقع بوت
 ماں مخلوق ء ڈاہ و شورے چست بوت کہ اسے زہگ ء
 مجبیں علی ہست۔ یک کورے ء ہے گپ اشکت و عرضی کت
 کہ منی چاں شربکن، زہگے گوشت کہ شرنوک من تھاں
 آ اللہ وحدہ لا شریک لہ انت، اگں تو برائی ایمان بیارے تو
 من دعاکناں امیت انت کہ آتراہینا کنت۔ چنانچہ ہے دابے
 بوت۔ کم ء ہے حال و احوال بادشاہ ء سر بوتنت۔ آئی
 زہرگران ء زہگے راگوں راہب ء کورے طلب کت و چہرے
 بحث و گپ و رب ء بعد آئی ء راہب و کور قتل کت و
 زہگے بابت ء حکمی دات کہ ایشراچہ برزیں کوسے ء سرا
 چکل دیاں ہلاک کنگ بہ بیت۔ مگر خدا ء قدرت، ہما مردما
 کہ ایشراگوں وت برنگت آتمام چہ کورے ء سر کپنتت و
 مرتنتت و زہگے صحیح و مستلا واپس آتک، پدابادشاہ ء
 آترا ماں دریا ء غرق کنگ ء حکم دات ادا ہم ہے صورت
 دیا آتک کہ زہگے صاف صاف رستگار بوت و پدا
 آتک، و ہما مردماں کہ آترا ماں دریا ء برنگت آکل غرق
 بوتنت۔ آخر زہگے گون بادشاہ ء گوشت کہ من وت

۱
۲۵
۹
۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

امِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أُجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۱۵

ایمان شرت و خوبی عمل اش کت بہ آیان ہست ثواب بے حساب و
 و کتوہ البروج یکتوہی انتک عشرک ابیہ

سورہ بروج ماں مکہ ء نازل بوت و اسے بیست دو آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شرع کناں گون خدا ء نام ء ہما کہ بے اندازہ مہربان، زہریں رحم کنوے

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۷ وَشَاهِدٍ ۷

سوگندان آسمان ء کہ آبروج والا انت و سوگند ہاروج ء کائی ء وعدہ دیگ بوتنگت و سوگند ہمارچ ء کہ حاضر بیت و

مَشْهُودٍ ۷ قَتَلَ اصْحٰبَ الْاِخْذٰوِدِ ۷ النَّارِ ذَاتِ

ہمائی ء کہ آئی ء کرا حاضر بیت ہلاک کنگ بوتنت خندقانی خدا بنت۔ اشکر والامیر

الْوَقُودِ ۷ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۷ وَهُمْ عَلٰی مَا يَفْعَلُونَ

آس ء واجب ء و ہدیہ آیان بہ آخذق ء کرا اندوک انتت و آیان ہما کار کہ بہ مسلمانان کنگ انتت

بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۷ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوا

پہ آیان حاضر انتت۔ و چہ آیان، بیڑنہ کپنگتس ہما کہ آیان ایمان آرتگ

بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۷ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ

بہ خدا ء کہ زبردست انت، خوبییانی داروک۔ ہما کہ بہ آئی انت ملک آسمانان و

الْاَرْضِ ۷ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۷ اِنَّ الَّذِیْنَ

زمین ء و خدا بہ ہر چیز ء اطلاع داریت۔ بیشک ہما کساں کہ

فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ

فتنہ ایش دوروات مسلمان مردین و جنینان ء پدا تو بہ ایش ہم نہ کت بہ آیان

عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۷ اِنَّ الَّذِیْنَ

دوزخ ء عذاب انت و پہ آیان عذاب انت سوچو کیں بیشک ہما کساں کہ

منزل،

دتی مرگ ء ترکیب ء شمارا سوچ دیاں شہا تمام مردمان ء ماں یک میدلے ء جمع کین ات، ہمایانی روبرو ء منارا دار ء سرا بلکش ات و اسے لفظ ء گوشان ء منارا تیر کین ات :
 بِسْمِ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِ (ہما اللہ ء نام ء سر کہ آسے زہگ ء رب انت) چنانچہ بادشاہ ء ہے داب کت و زہگ وتی رب ء نام ء سر قربان بوت۔ اسے مجبیں
 داستان ء گندان ء یکبارگی چہ مخلوق ء دپ ء یک نعرے بلند بوت کہ امنتا بوت۔ العالم (ما تمام بہ اسے زہگ ء رب ء سر ایمان آرت) مردمان گون بادشاہ ء
 گوشت کہ بلے زیر امانا چہرے گردار ء گلا تیش اتیں ہما چہرے دیا آتک۔ ساری ء یکے مسلمان بوتنگت، نون مزین خلقتے ء اسلام قبول کت بادشاہ زہرگران ء من مزین خندقانی
 نیار کنگ ء حکم دات و آیان ء شرچہ آس ء پر کناں ء اعلان کت کہ ہر کس چہ اسلام ء بر نہ گردیت، آترا ماں اسے خندقاں چکل دیگ بیت۔ آخر مردم ماں آس ء چکل دیگ بنا بوت
 بلے آیان چہ اسلام ء برنگتنت۔ مسلمان زلے یارگ بوت کہ آئی ء گور ء شیراں چچے آت، شاید بہ چک ء سبب ء ماں آس ء کپگ ء چہ ہڑی کت۔ مگر بچک ء چہ خدا ء حکم ء آواز دات

امکا اصبری فاتک علی الحق (اے جان تو صبر کن تو حق ہے سوائے) وک یعنی بادشاہ و آئی وزیر و مشیر خدقانی چیت و جاگرد و نندان و گون مزن سنگ کی مسلمانانی بچک نزارگ و گندگانتنت۔ اے بدبختان و کشتے ہم ماں دل و رحم نیا تلگت۔ وک یعنی اے مسلمانانی تصور پریشی و ابیدرگرج نہ ات کہ آیات چہ کفر و تہارو کی و درکپان و یک زبردست و ہک ڈولیں تو سیپ و لائق خدایہ سرا ایمائش آورت کہ آئی و بادشاہت و زمین و آسمان و ہج گندے ہم در نہ انت و ایکہ آچہ ہک چیز ذرہ ذرہ و احوال و سرید و معلومدار انت و ہدیہ اے داہیں خدایہ پرستان و تیوگ نہ اے جرم و کر آپر چاہایک و تہناتیں خدایہ پرستش و کنتت آیات و ماں آس و سوچک بہ بیت تو زانا چوشیں گمان بوت کنت کہ اے داہیں ظلم و ستم پنچوش مغت و خالی درگزر کنگ بنت و قہارس خدایہ المان و ترندی سزانہ دنت حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت و دھدے اللہ پاک و غضب آنگ توہما آس تالان بوت، بادشاہ و امیرانی درستانی لوگاں سوتک و بیگواہ کنتت۔ مگر صحیحیں روایتاں آئی و ذکر مان نیست انت۔ واللہ سبحانہ و تعالیٰ اعلم وک یعنی تیوگ پہ اصحاب اللہ خدو

و سرادار و مدار نہ انت، ہرکس ایمانداران و چہ برحقین دین و برگشتہ کنگ و کوشست و کنتت (چوش کہ مگر و کافراں کنگانتت) پداوتی چرے نالائقیں حرکتاں تو بہ کنتت پرلایاں کلاں دوزخ و عذاب تیار انت کہ ماں آئی و بے شمار قسم و تکلیف بنت و مستریں تکلیف چہ آس و روک بوگ و سبب و لگیت کہ ماں آئی و دوزخی و جان و دل تمام گرفتار بنت و سچنت - ۱۲

ہم صفحہ فوائد: وک یعنی چہ ادا و تکلیف و درداں پریشان مہنت۔ مستریں و گدی کامیابی ہا انت کہ آئی و مقابلہ ادا و عیش یا تکلیف چہ ارزشتہ ندرانت وک ہمیشہ کا ظالماں و گناہ گاراں گرفتار کنتاں و سک تریں عذاب دنت۔ وک یعنی اول سرادنیہ عذاب و دومی برے آخت و کذا فی الموضح یا مطلبی چوش انت کہ اول سرانسا و ہماوت پیدا کنت و دومی برے چہ موت و بعد ہم ہماوت پیدا کنت نوں مجرم چور دموارت کہ و ہدیہ مئے نام و نشان ہم بیگواہ کنت گرا دوبارہ ماچوں دست و پکیں وک یعنی اے قہاری و سخت گیری و صفت و باوجود آئی و بخشش و دوزوہای و ہم حد و حساب نیست آوتی فرمان برداریں بندہانی خطایاں و پہل کنت، آیاتی عیبان پوشیت و گون قسم قسم و لطف و کرم و عنایت و آیات و داد و دہش عطا کنت۔ وک یعنی وئی علم و حکمت و روء چہ کنگ بو اہیت ہج ویر نہ بیت، نہ کسے و اے حق حاصل انت کہ آئی و ہمن کنت و دست نی بداریت بہر حال و بندہ و لازم نہ انت کہ بہ آئی انعام و سرا گھرتی کنت و نہ چے برگرگ و دل جم بہیت بلکس ملام بہ آئی و جلال و جمال و صفاتی سرانگاہ و بداریت و گون خوف و اہمیت و گون اہمیت خوف و چہ دل و گاہے درمکنت۔ وک کہ داں یک مدرتے بہ اشانی سرانعام و دروازگ چہ کنگت و چہ چاریں گنڈاں قسم قسم و نعمتاں اشان کار مرز کنت کنتت پدا بہ آیاتی کفر و سرکشی و سبب چوین ترندیں بہر چیشان گرگ بوت۔ وک یعنی کافراں چہرے ققتہاں ہج داہیں عتہ حاصل نہ کنت و چہ خداوند کریم و عذاب و کشتے ہم نہ ترسنت بلکس اشانی ہجے ققتہاں و قرآن و دروغ بندی و گلاشیں انت۔ وک یعنی دروغ بندگ و چہ اشان ہج سیت نہ رسیت۔ البت اے تکذیب و سزا اشان و الی و رسیت۔ چہ اللہ و قبضہ قدرت و اشان در کپت نکنتت و نہ چہ آئی و سزائے

امنوا و عملوا الصالحات لهم جنات تجری من تحتها ایمان اش آرت و خوبی کارش کت پہ آیات باغ انت کہ رنبت چہ آیاتی چیرے
 الانصرہ ذلک الفوز الکبیر ۱۱ ان بطش ربک لشدید ۱۲ جو ہمیشہ انت کامیابی مستریں وک بے شک تھی رب و حرکت ضرورت انت وک
 انک ہویبیدی و یعید ۱۳ و هو الغفور الودود ۱۴ بیشک ہا اول سرا پید کنت و دوبارہ پیدا کنت وک و ہما انت بخشوک و دوست داروک وک مالکنت
 العرش المجید ۱۵ فقال لیا یزید ۱۶ هل انتک حدیث عرش و مزن شانیں۔ آچہ حدیث زیات کنوک انت ہر چہ کہ بو اہیت وک آیا آتک تھی گورہ حال
 الجنود ۱۷ فرعون و شمود ۱۸ بل الذین کفروا فی شرانی فرعون و شمود وک بلکس کافراں ماں
 تکذیب ۱۹ و اللہ من ورائہم محیط ۲۰ بل هو دروغ بندگ انت وک و خدایہ چپ چاگرد و آیات و بچیر و آردک انت وک بلکس اے
 قرآن مجید ۲۱ فی لوح محفوظ ۲۲ قرآن انت مزن شانیں وک نوشتہ انت ماں لوح محفوظ وک
 سورہ الطارق وک سورہ طارق ماں مکہ و نازل بوت و اے ہفدہ آیات انت
 بسم اللہ الرحمن الرحیم شروع کناں گون خدایہ نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبردیں ہم کنوک
 و السماء و الطارق ۲۳ و ما أدربک ما الطارق ۲۴ التجم سوگند انت آسمان و ہما چیز و تہاری و آیکے و تو چے زانے کہ چے چیزے ماں تہاری و آیکے آستار انت
 الثاقب ۲۵ ان کل نفس لیبأ علیہا حافظ ۲۶ قلیظر ترپوکیں۔ نیست یک شخصے مگر آئی سرفرشتہ نگہبانی کنوک انت۔ نوں باید انت کہ بچاریت

منزل

رستگار بوت، کنتت۔ وک یعنی آیاتی قرآن و دروغ کنگ آیاتی احمق و سرادالت کنت قرآن چوشیں چیرے نہ انت کہ کسے ترا دروغ ظاہر کنتت یا چہ چیز احمقانی دروغ بند کنگ آئی و شان و بزرگی کم تریت۔ فل جاہیک اودا ہج ہمیں تبدیلی بوت نہ کنت پدا چہ اودا گون مزن حفاظت و خیال داری و بہر و حی و خداوند و گورہ سرکنگ بیت فانہ یسلک من بین یدینہ و من خلفہ رصداً (الجن رکوع ۲) و ادا ہم چہ قدرت و جانب پہ آئی و حفاظت و سچے داہیں بست بند انت کہ ماں آئی و ہج طاقت دست اندازی کت نکنت - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فل یعنی فرشتہ جلالت گون مردمان۔ چہ بلاہاں رکینت یا آتی عمل و نبتہ کینت (موضح القرآن) و ماں سوگند و شاید بہ اسے طرف اشارہ بہ بیت کہ آتی تو بہ آسمان و استارانی حفاظت و اسے دایں از باب سازگنت آرا بہ زمین و سراسٹے یا شٹے عملانی حفاظت کنگ چون کگران امت ہم بہ سہ داب و کہ بہ آسمان و سراسٹاراں ہر وقت محفوظ انت مگر آیانی ظاہری خاص ماں شپ و و ہدے بیت سہ داب و کل عملاں ماں نامہ اعمال اسے وقت و ہم محفوظ انت مگر اشانی ظاہری خاص بہ قیامت و روح و بیت۔ و ہدے گپ اسے داب انت تو اشان و با پیر انت کہ اقیامت و فکر و بدایت و اگر آرا مشکل حساب کنت تو آرا با پیر انت کہ آپ و تی جنہ و غور کینت کہ آوت چہ چہ چیز پیر کنگ بوتگ فل یعنی چہ منی و کہ سٹان و در کپیت۔ فل گوشنت کہ مردین و منی چہ پشت و سرین و در کپیت و جنین آدم و چہ سینگ و و لٹنے عالمانی گوشگ انت چہ پشت و وسینہ و تمام بدن کنایہ انت یعنی منی مرد و بہ بیت یا جنین و ماں تمام بدن و پیدا لبوان و پدا جہا بیت و ماں اسے کنایہ و صلب و تراب و تخصیص شاید ہمیشکا بہ بیت کہ ماں مادہ منویہ و حصول بہ اعصار

رتیبہ (قلب، دماغ، کبد) و خاص دخل انت کہ حیرایاں قلب و کبد (جگر) و تعلق و تلبس چہ تراب و و دماغ و تعلق بہ نخاع (عصام مغز) و واسطہ و چہ صلب ظاہر انت۔
 واللہ اعلم۔ فل یعنی اللہ چہ مرگ و پد دوبارہ حاضر کنت (موضح القرآن) حال چوش انت کہ چہ نطفہ انسان و جوڑ کنگ بہ نسبت دوبارہ جوڑ کنگ و زیات عجیب انت و ہدے اسے عجیب کار چہ ہائی و قدرت و پیش آیکانت تو جانزہ انت کہ چرائی و کم عجیب چیز پیش کنگ و ردا مفت ناحق و انکار کنگ بہ بیت۔ و یعنی درستانی راز و اسرار کنگ بنت و زبکیں روح و ماں دلاں ہر چ خبرے چیش و انگت یا چیرکانی کت گتیش ظاہر کنگ بنت و روح دایں ہرے چیر و بگ نہ بیت۔ فل آساعت مجرم نہ گون و تی زور و قوت و دما در دست کنایت کنت و نہ کت م حمایتیے پیدا بیت کہ آرا آمد و دیان و چہ سزا و سزا گار کینت و یا ہور و باران یاروک و و یعنی چہ ہائی و ترکنت و در کپیت کتار و درخت۔
 فل یعنی قرآن و چہ کیکہ آدربابت و معاد و بیان کنت اسے کندی گپ و رپ نہ انت بلکیں حق و باطل و صدق و کذب و ردا صافین فیصلہ کنوک انت و لاریب آراستیں کلام و یک گیش و گیار بوتگیں معاملہ و بابت و خبر دیوک انت کہ آجز ما دیا آیان و و تی ظاہری و کنت۔

(تنبیہ) سوگند و چہ مضمون و اسے مناسبت بوت کہ قرآن چہ آسمان و کیت و ماں ہر کس و قابلیت بہ بیت آرا سر سبز و آباد کنت چوشک و ہور و باران چہ آسمان و طرف و کیت و جو انیس زمین و فیضیاب کنت ہم قیامت و روح و یکیشی ہور و بارانے بیت کہ چرائی و برکت و مردگان زندگ بنت چوشک و ادا ہور و آپ و رچگ مرتگیں و بے ساہیں زمین سر سبز بیت۔ فل یعنی دین و منکران ردے و پدے و گلا تیش انت کہ شک و شکوک پیدا کنان و یا چہ دگر سر و سارے و حق و راسر کنگ و تالان بوگ و میلنت و منی لطیفیں تدبیر ہم (کہ آتی اشان احساس ندرت) توک تالان کار کنگ کانت تاکہ آیانی تمام مکرو فریب و دام نش نش و چٹ چٹ بیت و آیانی تمام فریب کاری و ہنر سازی پدا بہ ہمایانی ننگ و و اثر کنگ بہ بنت۔ نوں و ت بچار ات کہ اللہ و تدبیر و مقابلہ کت م کس و چالاک

و مکاری جے کار و ات کنت۔ لا محالہ اسے ہمیں مردم ناکام و نامراد بنت و ذلیل بنت ہمیشا کانت کہ شمشانی سزا دیگ و ردا اشتاب کن ات و چہ اشانی سٹیں حرکتیں سزا و وزیر لبوان و بد دعا ہم کن ات بلکیں چیزے روح ہنگت مہلت بدے ات پدا چاریں باریں آتی و آسر چون بیت۔ فل ماں حدیث و ہست کہ و ہدے اسے آیت نازل بوت و اجہ و فرامینت کہ ایشرا ماں و تی سجدہ و جاگہ بدے ات (اجعلوہا فی سجدو کفر) ہمیشکا سجدہ و جاوہر و سبحان سچی الاعلی گوشگ بیت فل یعنی ہر چیزے کہ جوڑ گت عین حکمت و روع و باز جوان ادکت۔ و خواص و صفاتی اعتبار و ہم چرائی یا نی کہ چہ آچیز و مقصود انت آتی پیدا اشے داں کمال و درجہ و سرگت و سہ و ابہن معتدل مزاج عطا کت کہ چرائی و ہا مانع و فائدیاں براتی ترتیب وار جاگت کت بکنت۔ فل حضرت شاہ عبدالقادر نبتہ کنت و یعنی اول سر و تقدیر

الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۖ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۖ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۗ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۚ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۚ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۗ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۗ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۗ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۗ وَ مَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۗ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۗ وَ أَكِيدُ كَيْدًا ۗ فَمِثْلُ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ مُرِيدًا ۗ

انسان کہ چہ چیزے پیدا کنگ بوتگے پیدا کنگ بوتگے چہ آپ و سٹو کیں فل کہ در کیت چہ
 بین الصلب و التراب ۗ انتہے علی رجبہ لقادر ۗ یوم
 پہانچی و سرین و و سینگ و و بشک دوبارہ آتی و آرگ و قدرت طریت فل روحیہ
 تبلی السرائر ۗ فمالہ من قوۃ و لا ناصر ۗ و السماء ذات
 چکاسگ بنت راز و کڈانہ بیت بہ آتی قوتے و نہ مددگارے فل سوگند انت آسمان و
 الرجع ۗ و الارض ذات الصدع ۗ انتہے لقول فصل ۗ
 گردش کنوئیں و زمین و تر کوئیں و بشکے (قرآن) گفتارے گیشنتگیں
 و ما هو بالهزل ۗ انهم یکیدون کیدا ۗ و اکید
 و نہ انت قرآن ناہودگیں گفتار و بشک اسے کافر گلا تیش انت مگر کنگ چوشک داب انت کت و من یک دابے
 کیدا ۗ فمیل الکفرین امهلہم مریدا ۗ
 تدبیر و کاربندان گڈا مہلت بدہ کافران و مہلت اش بدہ پدے روچاں فل
 سورۃ الاعلیٰ مکر و نازل بوت و اسے نوزدہ آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کنان گون خدا و نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان، زبریں رحم کنوے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۗ الَّذِیْ خَلَقَ فَسُوِّی ۗ وَالَّذِیْ
 برپاکی یاد کن و تی بزرگیں رب و فل کہ آتی و پیداکت پدا راست کت فل و آ کہ
 قَدْ رَفَعَدٰی ۗ وَالَّذِیْ اَخْرَجَ الْمَرْعٰی ۗ فَجَعَلَهُ غُثًا
 اندازہ آتی بت پدا راہ سوچ و ات فل و آ کہ آتی در کت کاہ پدا جوڑ کتی آتی و خشک
 اَحْوٰی ۗ سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسٰی ۗ اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ ۗ اِنَّهٗ
 سیاہ ترگیں و کلا البت ما ترازوت و انیسین گڈا تو بے خیال نہ بے مگر ہر چیکہ خدا بلوطیت و اسے بشک خدا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

نہشتہ کتی۔ پدا بہائی و رومانی دنیا سرتی چو گوش ماں دنیا ایک رکشک پیش داشتی و حضرت شاہ عبدالعزیز تحریر فرمائیت کہ یہ ہر ایک شخصے کمال انداز مقرر کت پدا آرا ہاکمال و حاصل کنگ رکشک پیش داشت و فیہ اقوال أخر لا منظور بذكرها۔ وکافی یعنی اول اول و سک سبز و ڈولدرین کاہ و کدیم چہ زمین و پیداکت پدا کم آرا سیاہ و خشک جوڑکت تاکہ خشک بوان و تاں یک مدتے و یہ جانوراں کاہ و کدیم و کار دات کت بکنت و خشکین کشار ررون بوان دگر کارے آتک بکنت۔ وکافی یعنی بہ ہاداب و کہ ماچہ و تی تربیت و ہک چیز کم و داں آتی و کمال و سرتی شمار ہم آہستہ آہستہ کمال قرآن داتیں و پچوش یاد کتا نہیں کہ آتی و کتا یک بہرے و نہ شمشات بجز ہا آیتانی کہ آیانی شمشینگ مطلوب و مراد بہ بیت کہ آہم نسخ و یک قسے - ۱۲

ہے صفحہ و فوائدا : وکافی یعنی آتے ہیں جوہر و ظاہری اعمال و احوال و زانت ہمانی و رومانی گوں تو معاملہ کنت و ہم اے شہماں دل و یارگ ہیت کہ ہرچ آیتے یک برے نازل کنگ بوتنت پدا آیان و مسوخ کنگ و بی خیال کنگ چہ معنی داریت۔ آتی و کتا فی احاطہ کنگ آتی و وقتی شان انت کہ تمام ظاہری چیزانی زانوگ انت ہمانی و معلوم انت کہ کتا چیز مدام باقی پشت کیوک بہ بیت و کتا و ایک خاصین مدتے و بعد زورگ و چیت کنگ بہ بیت چیا کہ نول آتی و باقی دارگ ضروری زانت۔ وکافی یعنی وحی و یاد دارگ ارزان بیت، و اللہ و معرفت و عبادت و ملک و ملت و ستیاء و دستور تمام سہل کنگنت۔ وکافی یعنی اللہ تعالیٰ و ہک تہی سرا اے دابیں انعام فرمائیت ترابا پدا انت کہ تو دگران و فیضیاب کن و چہ وقتی کمالات و دگرانی تکمیل کن۔ (تنبیہ) ان نفعت الذکری و شرط ہمیشکا جنگ بوت کہ تذکر و وعظ آساعت لازم انت۔ وکافی مخاطب و طرف و آتی و قبول کنگ و گمان بہ بیت۔ و منصب حضرت صلی اللہ علیہ وسلم و وعظ و تذکر بہ ہر شخص و نہ انت۔ البتہ تبلیغ و انذار (یعنی حکم خداوندی و سرکنگ و چہ اللہ عذاب و سزینگ) تاکہ بندہانی سراجت قائم ہیت و عذر بہ جاہلی و نادانی پشت مکیت۔ اینکر باعتبار ہر شخص و ضروری انت، ایشرا ماں عرف عام و تذکر و وعظ نہ گوشتت بلکہ دعوت و تبلیغ گوشتت۔ شاید ہمیشکا لہتے مفسراں ماں زیات صافین لفظاں آیت و معنی اے داب و کنگ کہ ہک ساعت و دمان و نصیحت کن (اگن یک ہیے و نصیحت و اثر نہ کنگ) و بوت کنت کہ انت نفعت الذکری و شرط محض یہ تذکر و تاکیر و بہ بیت یعنی اگن کسے و تذکر نفع بدنت تو ترابا بد انت کہ تو تذکر و کار و جاری بار۔ و یقینی خبرے کہ تذکر ماں عالم کسے کسے و ضرور نفع دنت گواہیں ہر کس و را بدنت۔ کما قال تعالیٰ : وَذَكَرْنَاكَ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ۔ بس یک امرے و بہ یک نہیں چیزے و سراجت (لونجان) کنگ کہ آتی و وقوع ضروری انت ہا امرے کتن و سبب جوڑ بوت وکافی چہ ہر سراج کنگ و ہا کس سر پد بیت و چہ نصیحت و ہا کس فائدہ زوریت کہ ماں آتی و دل کے باز خداوند کریم و ترس بیت و وقتی انجام و ہم فکری بہ بیت۔ وکافی ہرچ بدنتے و نصیب و دوزخ و آس نہشتہ انت آچونکا سر پد بوت کنت آرا خدا و وقتی انجام و ترس نیست کہ آہ نصیحت و نیمگ و دنگوش گوڑ کنت و راستیں گپ و نہنگ و واسطہ گوشتت بکنت۔ وکافی یعنی اودا نہ موت کیت کہ چہ در دوزخ و ہلاکس بہ بیت و نہ آرا آرام و زند نصیب بیت، البتہ چوشین زندے نصیب بیت کہ آتی و مقابلہ و موت و واہگ و کنت العیاذ باللہ وکافی یعنی چہ ظاہری و باطنی، حتی و معنوی نجاستاں پاک بوت و وقتی قلب و قالب و گون صحیح عقیدہ، جوانین اخلاق و نیکیں عملاں ڈولدارکت وکافی یعنی پاک و صاف بوان و ماں تکبیر تحریر و وقتی رب و نامی گیت، پدا نمازی و نت۔ لہتے سلف و گوشت کہ تشریحی چہ زکوٰۃ و انت کہ چہ رانی و مراد ادا صدقہ الفطرت و چہ

يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۝ فَذَكَرْ

زانت سر ظاہریں و وہن چہ بدین و ط و ما تر توفیق دین بہ آسانی شریعت و بہ بندہ وکافی کتا تو بیت بد

ان تَفَعَّتِ الذِّكْرَى ۝ سَيِّدٌ كَرِيمٌ يَخْشَى ۝ وَيَتَجَنَّبُهَا

اگر فائدہ دنت پنت وکافی پنت حاصل کنت آکس کہ تربیت وکافی ویک کہ بیت چہ آتی (پنت)

الاشقى ۝ الَّذِي يَصَلِّي النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ لَا مَوْتَ فِيهَا

مزنیں بد بخت ہاکہ داخل بیت ماں مزنیں آس و پدا نہ مریت ماں آتی و

وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝

و نہ زندگ مانت وکافی بیشک سنگار بوت آکس کہ پاک پگار بوت و یاد کی و تی رب و نام پدا نماز و نتی

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ إِنَّ

بلکس اختیار کن ات شما دنیا و زندہ و آخرت بہتر انت و دائمی انت وکافی بیشک

هَذَا الْفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

اے البتہ ماں پیشگیں صحفہ انتت ماں صحفیاں ابراہیم و موسی وکافی

سورة غاشية مكية نازل بوت و اے بیت و ش آیات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شرع کتاں حذرا نام و ہاکہ بے اندازہ مہربان زبیریں رحم کنو کے

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وَجوهٌ يُومِدُ خَاشِعَةً ۝

ایسا سر بونگ پہ تو حال ماں پوشو کن (قیامت) وکافی چنکر دیم آروچ و رسوا بنت

عَامِلَةٌ تَأْتِيهِ ۝ تَصَلِّي نَارًا حَامِيَةً ۝ تَسْقِي مِنْ

مخت کنوک، دم برتگیں بنت وکافی داخل بنت ماں آس جن بلا سیں آپ واریگ بنت چہ

عَيْنِ ابْنَتِهِ ۝ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يَسْمِنُ

چہ و جوش و روکیں وکافی نہ بیت پہ آیاں و رد ورا کے مگر درخت کنگ داریں وکافی کہ آنہ پر زور کنت

مازل

یعنی ہرچ بدنتے و نصیب و دوزخ و آس نہشتہ انت آچونکا سر پد بوت کنت آرا خدا و وقتی انجام و ترس نیست کہ آہ نصیحت و نیمگ و دنگوش گوڑ کنت و راستیں گپ و نہنگ و واسطہ گوشتت بکنت۔ وکافی یعنی اودا نہ موت کیت کہ چہ در دوزخ و ہلاکس بہ بیت و نہ آرا آرام و زند نصیب بیت، البتہ چوشین زندے نصیب بیت کہ آتی و مقابلہ و موت و واہگ و کنت العیاذ باللہ وکافی یعنی چہ ظاہری و باطنی، حتی و معنوی نجاستاں پاک بوت و وقتی قلب و قالب و گون صحیح عقیدہ، جوانین اخلاق و نیکیں عملاں ڈولدارکت وکافی یعنی پاک و صاف بوان و ماں تکبیر تحریر و وقتی رب و نامی گیت، پدا نمازی و نت۔ لہتے سلف و گوشت کہ تشریحی چہ زکوٰۃ و انت کہ چہ رانی و مراد ادا صدقہ الفطرت و چہ

ہر وقت یک بلوطنت آرام بکنڈت وچہ یک جاہے بہ دومی جاہے ر دگ زحمت ء رستگار بہ بنت ۔ ۵۷ کہ ماں شکل و صورت و خاصیت ہر دو تیناں چہ
اے دگر جانورانی نسبت ء ماں اشی ء عجب انت کہ آیانی گیش و گیوار و بیان ماں تفسیر عزیز ی ء چارگ ء قابل انت ۵۸ ابید چہ ظاہری ڈیکی و منگ اوشتاگ
فل کہ لمیں ہم چہ وئی جاہ ء جنبش نہ کنڈت و نہ سرت ۔ ۵۹ کہ وئی کلانی ء سبب ء گروئی شکل بوگ ء باوجود مسطح معلوم بیت ہمیشہ کارائی ء منگ
و دارگ آسان بوت ۔ اے تمایں دلایاں قدرت ء بین بوتنت ۔ یعنی عجیبی خبر کہ اے چیزان گندان ء اللہ تعالیٰ ء قدرت و حکیمانہ بست و بندان
سرید نہ بنت کہ چریشانی برکت ء بعث بعد الموت ء سرائی ء قادر بوگ و عالم آخرت ء عجیب غیر بین انتظاما ء ممکن بوگ ماں فہم ء کیت ۔ و بقول ابن کثیر اے
چیزانی تخصیص ہمیشہ کار انت کہ عرب ء گیشتر مردم ماں جنگل ء تر و تابش کنگت آعت ایشانی دیمازیات تر ہے چاریں چیزان بوتنگت ۔ پہ سواری ء کار ء
ہشتر ء برزا آسمان ء جہل ء زمین ء چپ و چاگرد ء کوہ ۔ ہمیشہ کا ماں ہے علامتاں پہ غور و فکر کنگ ء ارشاد بوت ۔ ۶۰ اے یعنی و ہدے اے مرد ماں
صافیر دلایاں موجودگی ء باوجود فکر نہ کنڈت تو شہم پہ اشاں زیات فکر مند مبینت بلکس تیوگ ایشاں نصیحت سخن ات پرچہ کہ شہا پہ نصیحت کنگ سریدی
دیگ ء دیم بوتنگے اگ ایشاں سرید نہ بنت تو پہ اشاں داروغہ جوڑ کنان ء دیم دیگ بوتنگے کہ زبردستی ایشاں ء بہ دین ء سراسر بیارے و ایشانی دلان ء
بدل بکنڈے ۔ اے کار تہنا مقلد العتب و تیگت ۶۱ یعنی ہر کس چہ اللہ اطاعت ء سراتاب و ات و آئی ء آیتانی انکارکت آچہ آخرت ء مزین عذاب
وچہ اللہ ء سک تریں سزا ء رستگار بوت نہ کنڈت ۔ یقینا آیاں یک روپے مئے نیگ ء و اتز کنگی و آگی انت و ماچہ آیاں ذرہ ذرہ حساب ء کریں
الغرض شہا وئی فرض ء سراجام بدے ات و آیانی مستقبل ء بہ ماں سپارت ۔ ۶۲ حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنڈت «عید قربانی ء فخر ء مزین
حج ادا بیت و دہ شپ چہ آئی ء پیش و حجت و طاق ماں رمضان ء آخری عشرہ ء بیت ۔ و و ہدے شپ ء سرگیت یعنی پیغمبر معراج ء ۔ اے تمام
اوقت متبرک انتت ، ہمیشہ کار ایشانی سوگندی وارت ۔ (تنبیہ) واللیل اذ ایسر ء معنی عموماً مفسراں پہ شپ ء گوزگ یا آئی ء تہاری ء
تالانی ڈرتگ ۔ چو گوش کہ ماں صحب ء قسم ء مقابلہ ء شپ ء روگ یا آگ ء سوگند وارت چو شک بہ حجت ء مقابلہ ء طاق ء سوگند ورتگ ۔ و
چہ کیال عشرہ ء ہم ممکن انت مطلق دہ شپ مراد بہ بنت چیا کہ ماں آئی افراد و مصادیق ء ہم تقابل گنگ بیت ۔ ماہ ء دہ شپاں اول ء روشن
بنت ، پداتاریک و اخیر ء دہیں شپاں ابتداء ء تہار بنت پداروشن بنت و درمیانی دہیں شپاں احوال چہ ہر دو تیناں جدا انت ۔ براں چہ
اختلاف و تقابل ء اشارہ فرمائنت کہ انسان ء عیش ء آرام یا مصیبت و تنگی و فراخی ء ہرج جادرے دبما بتیت دل ایکم مبینت و چو گمان مکنڈت
کہ نون آئی ء برخلاف دومی جاو رہیش نیت ۔ آریا د دارگ لوٹیت کہ اللہ تعالیٰ اضداد ء خالق انت ہنچوش کہ آماں آفاق ء یک ضدے ء مقابلہ ء
دومی ضدے کاریت بہ ہے داب ء شے احوال و کوائف ء ہم چہ وئی حکمت و مصلحت ء روء ادل بدل کنان بیت ۔ چنانچہ دیمتر ہرج واقعات و مضامین
مذکور انت ماں آیاں بہ ہے اصول ء سراسر ہم تراپ دانگ (تنبیہ ہر دو م) ماں اے آیت ء تفسیر ء دو حدیث مرفوع آتنگت ۔ جاہر ء دومی
عمران بن حصین ء ۔ حافظ ابن کثیر دومی ء بابت ء نبشتہ کنڈت : و ہذا اسناد حسن جالہ لا باس ہمہ و عندی ان المتن فی رفعہ نکانہ
و در بابت دومی ء فرمائنت و عندی ان وقفہ علی عمران بن حصین أشبہ ۔ واللہ اعلم ۔ ۱۲

فل یعنی اے سوگند معمولی نہ انت مزین معتبر و مزین شان دارنت و عقل مندریں انسان سر پر بوت کنت کہ گفت گوئی تاکیدی۔ ماں اشان یک خاصین عظمت و وزنی گزرت
 فل عادی شخصے نام ات کہہائی و نمیکے اے قوم منسوب بوت، چہ آئی و پت و پیر کاں یک مردے "ارہ" نامی گوشتگت۔ یہ آئی و طرف و نسبت کنت
 شاید بے اے طرف و اشارہ بہ بیت کہ ادا چہ عادی عادی اولی مراد انت نہ کہ عادی ثانیہ و لہتے و گوشت کہ ماں قوم عادی شہی خاندان و ارہ گوشتگت
 و اللہ اعلم۔ فل یعنی پیل یا (مٹک) لک کنان و مزین برز و بالائیں عارثش بستگت، یا مطلب چوش انت کہ زیات ماں سیل و سیاحت و وقی و ہدیش
 گوازیں بستگت و برزیز جاہاں مٹکانی سز خیمہ اڈکت گتیش و لہتے و نزیک و "ذات العباد" گوشان و آیانی برز و بالائیں قدر و قامت و ڈول و ہم و گوں
 مٹکان تشبیہ دات و اللہ اعلم فل یعنی ماں آدورو

باری و ماں سر زمین جو قوم و ہمیں دگر زور اکیں
 و طاقت داریں قوم نیست ات یا آیاتی قلات و ماہیاں
 بے در و رانتت۔ فل وادی القری آیانی جگہ و
 نام انت کہ اودا کوہ و مٹکان تراشان و مزین محفوظ
 و مضبوطیں لوگش بستگت۔ فل یعنی مزین فوج و لشکر
 خدا بند کہ آئی و فوجی ضرورتانی رد ابا زیات مقدار و
 میج گوں و تا ابر کتگت یا مطلب چوش انت کہ مردمان
 گوں میجاں مندان و سزا دانتی۔ فل یعنی اے
 اقوام ماں عیش و دولت و زور و قوت و نشہ و
 مست بوان و ملک اش پر سر زرتگت، مزین مزین
 ناشیں کاشش گت و ہنچوش سرش کشت گوشے زانا
 اشانی سراد کہ کس حاکم نیست۔ مدام ماں ہے حالت و
 ننگ انت، کدی ہم اے ظلم و زور اکیانی جت و
 باواست مار انبیت آخر و ہدے آیانی کفر و کبر
 و ظلم و زورانی قدح سر رتج بوت و مہلت و در گذر
 دگر ہج موقع باقی نہ منت، اناگت و خداوند قہر و
 برایاں و تی عذاب و شلاق بل دات آیانی تمام قوت
 و مزنی ماں خاک و آوار بوت و آیانی ساز و سامان
 برایاں ہج درد نہ دارت و یعنی ہنچوشش کہ کسے ماس
 بکین گاہ و تا چیر دیان و آبو کیں و رو و کیں مردمان
 جاسوسی و کنت کہ فلاں کس چونکا گوشت و پے کنان
 گوشت و شت و فلاں کس و پے آورد و پے برت
 و پدائہ و ہد و موقع و سراد تی ہے معلوت و روء و معاملہ
 کنت۔ ہے داب و بز ان ات کہ حق خالی چہ انسانی
 چاں و نا پو شنبہ داران و کل بندہانی ذرہ ذرہ
 احوال و اعمال و گندیت۔ ہج دابیں حرکت و سکون
 چہ آئی و مخفی نہ انت۔ البت یہ سزا دیک و انتاب
 نہ کنت۔ غافلین بندہ ہے خیال کنت کہ کس کس
 گندوک و جت کتوک نیست، ہر چے لوٹے بے
 ترس و لرز و ہما کار بکن جالانکہ بہ و ہد و موقع و سر
 آیانی تمام دفتر و کچ کنت و آئی و دیما ابر کنت و گوں
 ہر کس و بے عملانی روء و معاملہ کنت کہ چہ ابتداء
 آئی و نگاہ و چیرا بوتگت، آساعت و معلوم بیت
 کہ آرا تمام وقت مہلت دیک بوتگت و بندہاں
 چکاسک ات کہ بجاریں چونیں حالتاں آیانی چہ ہمیں

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حَجْرِ ۖ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ
 آیہست انت ماں اے چیزاں سوگند معتبر و عقل مندرے۔ فل آیانیت تو کہ چون معاملت تی رب و
 بَعَادٍ ۙ اِمْرَاتٍ الْعِمَادِ ۗ اَلَّتِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبِلَادِ ۙ وَ
 گوں عادی قوم ماں ارم و فل کہ مزین تو بالاد و خدا بند انت
 ثَمُودَ الَّذِي جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۙ وَ فِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۙ
 ثمود و قوم ہمایاں کہ تراشتگت ش سنگلاں شب و فرعون و قوم و کہ میہانی خدا بند انت
 الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۙ فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ۙ فَصَبَّ
 ہمایاں کہ سرکشی کت ماں شہر (و بازاراں) گڈاویات فسادش کت ماں آیانی گڈاچکل دات
 عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۙ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْۤاِبۡرِصَادِ ۙ فَاۡتَا
 آیانی سراتی رب و عذاب و چابک کت تی رب البت بکین گاہ و انت و گڈا بکن
 الْاِنۡسَانَ اِذَا مَا ابۡتَلٰهُ رَبُّهُۥ فَاَكۡرَمَهٗ وَنَعَمَهٗ ۙ فَيَقۡوُلُ
 ان و ہدیچہ آئی و رب آئی و امتحان کت پدا آئی و شرف دات و آئی نعمت دات تو گوشتیت کہ
 رَبِّيۥ اَكۡرَمَ ۙ وَاَمَّا اِذَا مَا ابۡتَلٰهُ فَقَدَرَ عَلَيۡهِ رِزۡقَهٗ ۙ
 منی رب و من شرف لرتک و لیکن و ہدیچہ آئی چکاست آئی و پدا تنگی آرت پدا آئی روزی و
 فَيَقۡوُلُ رَبِّيۥ اِهۡاَنَنۡ ۙ كَلَّا بَلۡ لَّا تَكۡرُمُوۡنَ الْيَتِيۡمَ ۙ وَ
 تو گڈا گوشتیت منی رب و من بے شرف کت فانا بلیس شمشا شرف نہ دانتگت یتیم و ط و
 لَا تَحۡضُرُوۡنَ عَلٰی طَعَامِ السُّكۡيۡنِ ۙ وَ تَاۡكُلُوۡنَ التُّرَاثَ
 و گڈن نہ کتگت و ت ماں و ت و پختہ و و رگ و دیک و و و شہا و رتگت مردگ و ماں
 اَكۡلًا لِّهَا ۙ وَ مَحۡبُوۡنَ الْمَالِ حُبًّا حَمًا ۙ كَلَّا اِذَا دُكَّتِ
 و رگے پوریں و شہا دوست داشتگت مال گوں مزین و اہگ و فل انا و ہدیچہ کرینگ بیت
 الْاَرۡضُ دَكَّآ دَكَّآ ۙ وَ جَاءَ رَبُّكَ وَ الْمَلٰٓئِكُ صٰفَّٰتًا ۙ وَ
 ریزہ ریزہ کنان و و و بتی تی رب و و بیانیت فرشتہ قطار بہ قطار و و

منزل

عمل کنت و یک ہداری کی حالتے و نظر داران و گڈی و آخری انجام و تو بے خیال نہ بنت۔ فل یعنی منی لائق ہمیش ات پیشکام عزت دانی۔ فل یعنی منی قدری نہ
 کت۔ خلاصہ چوش انت کہ آئی و نگاہ تہنابہ دنیا و زندگی و موجودیں حالتانی سزا انت آس دنیا و موجودہ ہیں راحت و تکلیف و عزت و ذلت و معیار زانت
 اے چوش نرانت کہ ماں اے ہر دو ہیں حالتاں اے چکاس انت۔ نعمت دیان و آئی شکر گذاری، سکی دیم دیان و آئی و صبر و رضا و چکاسگ مقصود انت۔
 نہ ادر و ہداری کی عیش و آرام اللہ پاک و گور و مقبول و شرافت و دلیل انت نہ تیوگ و تنگی و سکی مردود بوگ و نشانی انت۔ مگر انسان و تی عملان و
 کاران و سزا نگاہ ندرایت چہ و تی بے عقلی یا چہ و تی بے حیاتی و بے و تی رب و سزا الزام جنت۔ فل یعنی بہ خدا و گور و چونکاتی تی عزت بہ بیت و ہدے کہ شملبے کس و یتیمانی

عزت و آسانی خاطر مدارات کنگ و تیار نہات۔ یعنی وہ تہ و تہاں سے کہ مرماں اے طرف و ترغیب نہ دے ات کہ
شہدیک و محتاجانی حال تنونی و بکن ات۔ کہ یعنی ماں مردگ و میراث و زورگ و حلال و حرام و حق و ناحق و توک و کج و نیک و تفاوت و نچارت ہر چیکہ ماں
گیر و آتک آراہم کت چرے رہند و یتیمان و مسکینانی حقوق بر باد آگ بر بنت تو بلی بہ بنت۔ کہ یعنی بنیادی گپ ایش انت کہ شے دل چر مال و حرص
و محبت و دپادپ انت بس ہرچ پیم منتگ مال بدست و بکیت و یک پیسہ سے ماں کتام فیکر کارے و چہ دست و دیک بیت توری دیم تر و انجام و آسہ
ہرچے بہ بیت۔ مال و اینکر محبت و پستش کہ انسان آرا کعبہ مقصود و مراد بسا زیت اے داب و دستور تہنا کافر و بوت کنت۔ وکلا یعنی تمام چچیاں و کوہاں

پرشت پرورش جوان و ریزہ ریزہ کنگ بنت وزین
چولتاہیں میدان و صاف تربیت۔ وکلا یعنی گوں
تہاں چلی و چوشکہ آئی و شان و لائق ابت۔
وکل یعنی ماں محشر میدان کابنت پہ اود و بست
بند و انتظام و۔ ۱۲

ہم صفحہ و فوائد
و یعنی لکھانی حساب و فرشتہ چہ آئی و جاگہ و
کشان و محشر و مردمان و دیبا پیش کنت۔
و یعنی ہما و ہد و زانت کہ من ماں سک ردی و
غافل و گرفتار اتاں مگر آوہد و زانگ ہرچ درونہ
وارت، فکر و زانگ و چہ دست و درشت ماں
دار العمل و ہرچ کارے کنگ ات آماں دار الخزاء
بوت نہ کنت۔ و یعنی افسوس و ارمان کہ ماں دنیا و
زندگی و چیزے نیکی پہ دیم و زندہاتی و دیوں نہات
کہ مروچی ماں اے زندہاتی و منی کار و بیاتکیں،
ہنچو گوں ہو رکیں دستاں رھاگ بوتان۔ درتچتا
حسنا و چیزے انبار دیماروان بداتیں کہ ادا
مثل توشہ و منی کار و بیاتکیں۔ وکلا یعنی اللہ
تعالیٰ آروچ و مجرماں ہنچیں نزدیں سزا دنت و ہنچیں
نزدیں قید و بند کنت کہ چہ کتام و گرے و طرف و
اے ترندی بہ کتام مجرم و حق و ماں ذہن و آنص و
شبینگ آتک نہ کنت۔ حضرت شاہ عبدالعزیز رحمہ اللہ
نہشتہ کنت کہ آروچ و جوانی و جنگ و کس جت
نکنت، نہ آس، نہ دوزخ و موکل، نہ مار زوم کہ آ
ماں دوزخ و موجود بنت۔ چیا کہ آیانی جنگ و تکلیف
دیگ جسمانی عذاب انت۔ وحق تعالیٰ و عذاب
لے داب و بیت کہ مجرم و روح و ماں حسرت
و شرمانی و گرفتار کنت کہ آروحانی عذاب انت
وظا ہرین گپے کہ روحانی عذاب و گوں جسمانی عذاب و
ہچ نسبت نیست و ہم نہ بندیت مثل آئی و بندگ و
کے، چیا کہ دوزخ و ہنچیں فرشتہ ہر جنت کہ ماں دوزخیانی
گٹ و طوق ماں گجنت و گوں زمزیلا نش بندنت
و دوزخ و دروازگان و بندکنان و چہ برزخ آرا
گوں سرپوش و پوشنت بلے آیانی عقل و خیال و
بند کنگ نتوننت۔ و عقل و خیال و عادت انت
کہ بازیں خبرانی نینگ و دلگوش گور کنت و چہ ایان

خبر پہ اے وگہ خبراں حجاب بنت ہمیشہ کا خاص بہ قید و تنگی و انسان را عقلی و خیالی وسعت و فراوانی حاصل بیت۔ بر خلاف ہا شخص و کہ اللہ تعالیٰ عقل و خیال
اینکو آنگور وگ و ہرچ بکیت۔ و بالکل یکپارگی بہ درد و رنج و طرف و آرا دلگوش بکنائیت تو اے داہیں قید چہ بدنی قید، ہزاران درجہ ترندیت ہمیشہ کا
سودانی دار و کیں مجنون و را خاص و جنگلانی سبیل و ہد و تنگی و ترس چہ وہم و خیال و سبب و پیدائیت کہ آباغ و پراہیں جنگل بہ آئی و نگاہ و تنگ معلوم بنت۔
و ساری و مجرم و ظالمانی احوال بیان تو نکت، نوں آئی و مقابل و ہا مردمانی انجام و شون دنت کہ آیانی دلاں چہ اللہ ذکر و آئی و اطاعت و سکون و
دل جمعی دست کسیت۔ گوں آیان ماں محشر و گوشگ بیت کہ اے نفس سخن و رامگ بو نگیں کہ تو گوں ہا حقیقی محبوب و دل طاقت نوں چہ ہر داہیں گروچیلان و جیرھا

جاءَ یومئذٍ یجہنمہ یومئذٍ یتذکر الیسان وانی لہ
و آنگ بیت آروچ و دوزخ و آروچ و ہر ہوش و کیت انسان و چہ فائدہ دنت
الذکر ی یقول یلیتینی قد مت لیحیاتی فیومئذ
آئی و ہوش آگ و گوشت لے درتچتا من دیم ہلاتیں نیکی عمل پہ و تی (دایمی) زندہ وکلا گڑا آروچ و
لا یعدب عذابہ احد ولا یوثق وثاقہ احد یا یثما
عذاب نہ دنت کہ آئی و داب و عذاب و نہ بندیت کہ آئی داب و بندگ وکلا
النفس المطمئنة ارچی الی ربک راضیة مرضیة
آرام لو تو کیں و اتر ہو و تی رب و نینگ و، تو و شنود و آچہ تو و شنود
فادخلی فی عبادی و ادخلی جنتی
پدا شامل ہو ماں منی بندیاں و داخل ہو منی جنت وکلا
سورة البکرہ کت و توری عشرت آیات
سورة بکرہ کت و نازل بوت و اے بیت آیات انت
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شرع کتاں گوں خدا نام و ہا کہ بے اندازہ مہرباں ز بریں رحم کنو کے
لَا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَوَالِدِ
من سوگند وراں اے شہر وکلا و تو داخل ہو وکلا و ماں اے شہر (یعنی مکہ) و سوگند انت بیت و
وَمَا وِلْدٍ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِیْ کَبَدٍ ۝ اِحْسَبُ
وچک وکلا و تحقیق پایدکت انسان و ماں مصیبت وکلا آیا اے خیال کنت کہ
اَنْ لَّنْ یُقَدَّرَ عَلَیْہِ اَحَدٌ ۝ یَقُولُ اَهْلَکْتُ مَا لَآ اُبَدَا ۝
کے تو نیت آئی و فت بو و بیار بیت وکلا گوشت کہ خرچ کت من مالانی انبار وکلا
اِحْسَبُ اَنْ لَّمْ یَرَا اَحَدٌ ۝ اَلَمْ نَجْعَلْ لَّہٗ عَیْنَیْنِ ۝ و
ایاگماں کنت کہ نہینگ آرا کہے وکلا آیا مایدان کت پہ آئی و دوچم وکلا

منزل

خبر پہ اے وگہ خبراں حجاب بنت ہمیشہ کا خاص بہ قید و تنگی و انسان را عقلی و خیالی وسعت و فراوانی حاصل بیت۔ بر خلاف ہا شخص و کہ اللہ تعالیٰ عقل و خیال
اینکو آنگور وگ و ہرچ بکیت۔ و بالکل یکپارگی بہ درد و رنج و طرف و آرا دلگوش بکنائیت تو اے داہیں قید چہ بدنی قید، ہزاران درجہ ترندیت ہمیشہ کا
سودانی دار و کیں مجنون و را خاص و جنگلانی سبیل و ہد و تنگی و ترس چہ وہم و خیال و سبب و پیدائیت کہ آباغ و پراہیں جنگل بہ آئی و نگاہ و تنگ معلوم بنت۔
و ساری و مجرم و ظالمانی احوال بیان تو نکت، نوں آئی و مقابل و ہا مردمانی انجام و شون دنت کہ آیانی دلاں چہ اللہ ذکر و آئی و اطاعت و سکون و
دل جمعی دست کسیت۔ گوں آیان ماں محشر و گوشگ بیت کہ اے نفس سخن و رامگ بو نگیں کہ تو گوں ہا حقیقی محبوب و دل طاقت نوں چہ ہر داہیں گروچیلان و جیرھا

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

یک کر بوان راضی و خوشی بہ ہما قرب ۽ جاگہ ۽ سرگروہائی ۽ خاصیں بندھانی زمرہ ۽ شامل بہو و آئی ۽ عالیشان جنت ۽ بکمل - چہ لہتے روایتا معلوم
بیت کہ مؤمن ۽ مرگ ۽ وہد ۽ ہم اے بشارت اشکنا نینگ بیت بلکہ عارفین حق ۽ تجربہ پیش داریت کہ ماں اے دنیا ۽ زندھاتی ۽ ہم اے داہیں
دل جمعیں نفوس چہ اے داہیں بشارتاں سیت حاصل کننت اللہم اِنِّیْ اَسْأَلُکَ نَفْسًا بِکَ مُطْمَئِنَّةً تُوْمِنُ بِیْلِقَائِکَ وَ تَرْضٰی بِقَضَائِکَ
وَ تَقْنَمُ بِعَطَائِکَ (تنبیہ) نفس مطمئنہ، نفس امارہ و نفس نوامہ ۽ تحقیق ماں سورہ قیامتہ ۽ ابتداء ۽ چارگ بیت -

۱۰ یعنی مکہ معظمہ ۽ - ۱۱ ماں مکہ ۽ پھر کس ۽ جنگ و چوپ ۽ بندش انت مگر پہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم ۽ تیوگ ۽ مکہ فتح ۽ روح ۽ اے
بندش باقی پشت نہ کپت، ہر کس ۽ گوں واجہ ۽ جنگت آگشگ بوت ولہتے مزین مجرماں خاص کعبہ ۽ دیوار ۽ گور ۽ قتل کنگ بوتنت - پدا چہ آ
روح ۽ بعد ہما مانت داں قیامت قائم بوت - چہ نکہ ماں اے آیت ۽ مکہ ۽ سوگند دوران ۽ ہما سکی ۽ سوریاں طرف ۽ اشارہ فرما نینگ
کہ چہ ایان ان ۽ گوزگ کسیت و ہما وہد ۽ دنیا ۽ بزرگ ترین ان ماں ہما مکر ۽ بازار ۽ چہ دشمنانی طرف ۽ سچاک و پچا کیں سگیان ۽
برداشت کنگانت - پیش کا ماں میا سچی ۽ بطور جہد معترضہ وَاَنْتَ حَلَّ بِهَذَا الْبَلَدِ فرمان کنان ۽ تلے دات کہ اگں چہ تہی شرف و
احترام ماں اے بازار ۽ جاہلاں نیست انت، لیکن یک روپے الی ۽ آئیگی انت و ہد شفا فانتخانہ انداز ۽ ماں اے شہر ۽ داخل
بے ات و پیر اے مقدس جاگہ ۽ ایدی پاکی و تقدس ۽ قائم دارگ ۽ مجرمان ۽ سزا دیگ ۽ ہم ترا اجازت بیت چنانچہ اے پیشین گوئی چہ خداوند کریم ۽ فضل
شہ ہجری ۽ تمام بوت - (تنبیہ) لہتے مفسراں وَاَنْتَ حَلَّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۽ معنی پہ وَاَنْتَ نَاذِلٌ زُرْتِکَ - یعنی من اے شہر ۽ سوگند وراں
بحالیکہ شماں اے شہر ۽ پیدا کنگ بوتے و نندوک بوتے یعنی آدم و بنی آدم و قبیل غیر ذالک

۱۱ یعنی ان چہ اول تا آخر ماں دردور نجاں گرفتار انت و قسم قسم ۽ سگیان و تی بد ۽ کڈ بیت - کدی ماں مرض ۽ مبتلا انت، کدی ماں رنج ۽
کدی فکر ۽ بے وار کنگ - شاید ماں تمام عمر و کت مکی چپیں دمانے کیت و ہرے انسان چہ تمام قسم ۽ جھیرھاں و جبالاں و چہ محنت و رنجاں
آزات بوان ۽ بالکل بے شکری ۽ زندگی ۽ بگواز بنیت - دراصل ۽ انسان ۽ پیدا نشی قالب ہے داب ۽ اڈ کنگ بوتگ کہ آچرے سکی دنا احتیاط
رستگار بیت نہ کنت - آدم و اولاد آدم ۽ احوال ۽ مشاہدہ و تاشی ۽ صافیں دیلے و مکہ ۽ داہیں سنگلاخیں ملک ۽ زندگی، خصوصاً آت
و ہدے کہ اودا افضل الخلاق محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سک تریں جو روح و جفا و ظلم و زور کبابی آماج جوڑ بوتگت لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ
فِيْ کَبَدٍ ۽ ظاہریں گواہی ۽ - ۱۲ یعنی انسان چہ ہرچ داہیں سگیان و دل سیاہیانی کنگ ۽ گوزان بیت آئی ۽ تقاضا و جوش ات کہ
ماں آئی عاجزی و انکساری پیدا بوئیں و تارا حکم قضاء ۽ پابند زانان ۽ امر ۽ اطاعت و رضائے خداوندی ۽ تاسیح بوان ۽ مدام و تی احتیاج
و بزرگی ماں نگاہ ۽ بدبشتیں - بے انسان ۽ حالت لے داب ۽ انت کہ پہ کہ چہ و تاشموشکار انت، زانا آچوش فہیت کہ کتہم ہستی ۽ اے
داہیں نیست کہ آئی ۽ سراقا بو حاصل بکنت و آرا آئی ۽ سرکشی ۽ سزائے دات بکنت - ۱۳ یعنی رسول ۽ عداوت، اسلام ۽ مخالفت و گناہ ۽
کارانی وہد ۽ ہنچوشکا گوں نا ہودگی ۽ مال ۽ خرچ کنگ ۽ ہنرمندی زانت، پدا آرا گوں ٹہل ۽ زیات پیش داران ۽ پھر بندیت کہ من اینکر
بازیں مالے خرچ کرتگ، آیا چریشی ۽ بعد ہم کسے بے منی مفت بلہ ۽ سوب مند بوت کنت - لیکن دیم تر ۽ آرا معلوم بیت کہ تمام خرچ کنگیں مال ہنچوش
مفت ۽ برباد بوت بلکہ چپکائی پہ آئی و بال جان ثابت بوت - ۱۴ یعنی اللہ درستان گندیت ہر قدر مال بہ ہر جاگہ ۽ بہ کتہم نیت ۽ خرچ
کنگ - چہ مفتیں بٹاک ۽ بچ سیت حاصل نہ بیت - ۱۵ یعنی ہر کس ۽ پد گندگ ۽ چم تی دات - زانا آوت گندگ نتونیت، یقیناً آذات کہ
کلاں بینائی دنت آئی ۽ چہ درستان زیات بینائی ۽ ہد ابتدا بوگ لو بیت - ۱۶

فلا کھریاں خبر کنگ و ماں ورد و نوش و مدد حاصل کنت و یعنی خیر و شتر دو میں راہاں شون دانت و تارا بر کینیت و نیکی و شک و کما بخت و ای شون دیگ اجلی رہ بند و چہ عقل و فطرت و بولت و تقصیلی رہ بند و چہ انبیاء و پیغمبرانی زبان و (تنبیہ) لہتے و چہ نخبین و مراد جنیں آدم پرستیاں زرتنگت۔ یعنی زہک و شیر چک و غذا حاصل کنگ و راہ سوچ دات و یعنی ماں ہمیں کر انعامانی ہو و باران و از بابانی موجودگی و ہم آترا توفیق نہ بوت کہ دین و کنت و گ و سرا پاداں محکم بدایت و جوانیں ہیل و عادتاں زوران و فوز و صلاح و برزو و بالا میں جاگھاں سہ بوتیں (تنبیہ) دین و کاراں کنگ و ہمیشہ کا گوشت کہ مخالفت و گوات و سبب و آئی و انجام دیگ نفس و سراگران بیت۔ و یعنی غلام آزاد کنگ یا وادار و گردن و چہ وام و آزاد کنگ و یعنی فخر و روحاں شدگیں مردمانی حال شونی کنگ و یتیم و خست کنگ و ثواب و گون سیاد و وارثاں جوانیں سوک ہم ثواب۔ جاھے کہ ہر دو تیاں جمع بہ بنت تو دوسرا حاصل بیت و یعنی چہ فقیری و شد و تنگ دستی و ماں خاکاں سر چیراں۔ اے مواقع آنت مال و خرچ کنگ و نہ اے کہ سنگ و سو ریماں غنی و فضولیں سماں و ماں خدایہ نافرمانیاں مال بر باد کنان و دنیا و رسوائی و آخرت و جنجال و وئی سر و زورگ بہ بیت۔ و یعنی بد اے تمام اعمال و مقبول بوگ و چہ درستان مسترس شرط ایمان آنت، اگس ایماں گون توفیقست تو تھی تمام کتگیں علان بر باد کنت۔ و یعنی یک دوی و کڈن کنت کہ ماں حقوق و فرائض و ادا کنگ و ہمک و ابیں سکیان و چست بکن ات و بر خدایہ مخلوق و سرا رحم بورت ات تاکہ آسمان و اھند پر شمارم بورت و یعنی اے مردم مزین بخدا و مہمون و مبارک آنت کہ ایشاں و عرش عظیم و راستیں پھنات و جاگہ و ریت و آیاتی اعمال نامہ بہ راستیں دست دیگ بیت۔ و یعنی بد نصیب۔ منحوس۔ شومی جتگیں کہ نامہ اعمالش ماں چپیں دست و دیگ بیت۔ و عرش و چپیں پھنات و اوشتارینگ بیت و یعنی ماں دوزخ و چگل دیان و در کنگ و تمام دروازگ بند کنگ بنت۔ اعادنا اللہ منہا۔ و یعنی روج غروب بوگ و پد و ہک آئی و نور آنت شنگ بہ بیت۔ و یعنی وہدے ماں روج و روج گون سرچیں روشنی و صفائی و جلوہ بدنت۔ و یعنی شب و تہاری و ہک بہ شری تالان بیت و روج و روشنی و چھ علامات کنگ مہبت۔ و یعنی بہ ہرچ شان و عظمت و سرا کہ آئی جوڑگت و لھتیں و گور و چہ ما بنہا و مراد آئی و اڈ کنگ آنت۔ و یعنی گون ہرچ حکمت و آترا تالان کنان و مخلوق و نند و نیاد و قابل سارت۔ ادا ہم لھتے و چہ ما طحہا و مراد آئی و تالان کنگ زرتنگ

لِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۹ وَهَدِيْنَهُ النَّجْدَيْنِ ۱۰ فَلَا اقْتَحَمَ
 یگ زبانے و دو کنت و پیش داشت مائی و دوسرا راہ و مگر نہ گوشت مادین و
 الْعُقَبَةَ ۱۱ وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ۱۲ فَكَرْبَةُ رَقَبَةٍ ۱۳ اَوْ اطْعَمَ
 گذرگاہ و تو پچے سر پدے کہ چہ نے گذرگاہ۔ آرا کنگی آنت گردنے و یا درگ آریگ آنت
 فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَةٍ ۱۴ يَتِيْبًا ذَا مَقْرِبَةٍ ۱۵ اَوْ مَسْكِينًا
 ماں شد و روج و تیبہ و سیادی دار و کیں و یا مکیے و
 ذَا مَقْرِبَةٍ ۱۶ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ
 ماں حاکاں پل پیٹیں و پدا بوتنت چہ ایمان داراں و و صیتش کت یکدگرے و صبر و
 وَتَوَّصَوْا بِالرَّحْمَةِ ۱۷ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۱۸ وَالَّذِينَ
 و صیتش کت یکدگرے بہ رحم و رگ و ہایت بخت و و ہاکساں کہ
 كَفَرُوا اٰبَايْتَنَاهُمْ اَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۱۹ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۲۰
 منکر بوتنت چہ منے آیتاں ہایت چہ بختاں و آیاتی سرا و نخبیر سے بیت کہ چہ چاریں نیمگاں بند بیت و
 وَارْتَمَوْا فِيهَا ۲۱ وَكَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ اٰیَاتِ
 سورہ شمس ماں مکہ و نازل بوت و اے پانزدہ آیات آنت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کناں گون نامہ خدایہ ہاکہ بے اندازہ مہربان، زبیریں رحم کنو کے
 وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۱ وَالْقَمَرُ اِذَا تَلَّهَا ۲ وَالنَّهَارُ اِذَا
 سوگندانت روج و آئی و روژناتی و سوگندانت ماہ و دہریکہ و کیت روج و پند و سوگندانت روج و و ہدیہ
 جَلَّهَا ۳ وَاللَّيْلُ اِذَا يَغْشَاهَا ۴ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا ۵ وَ
 روشن کنت آئی و سوگندانت شب و دہریکہ ماں پوشیت آئی و سوگندانت آسمان و چو شکار اڈکت آرا و سوگند
 الْاَرْضُ وَمَا طَحَاهَا ۶ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۷ فَالْهَدَاهَا
 آنت زمین و چو شکار تالان کت آئی و سوگندانت بہ بندہ انسان و چو شکار برکتی آئی و پاد و ردا ماں آئی دل

منزل

و کہ مزاج و اعتدال و ظاہری و باطنی حواس و قوائے طبعیہ حیوانیہ توری نفسانیہ کل آرا دانت و ہم آرا انیسکی ویدی و کشک و سرا گام گجگ و استعداد (قابلیت) بخشائی - ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۗ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۖ وَقَدْ خَابَ

بدکاری و نیکی کاری کا تحقیق رستگار بولتے ہیں کہ کسی نے اپنی پاک کت آنی (نفس) کا تحقیق نامراد بولتے

مَنْ دَسَّاهَا ۗ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۖ إِذِ انبَعَثَ

ہاں کسی نے اسے خراب کیا تو اسے ناکام بنا دیا اور وہی قوم تھی جو دروغ بولنے سے بڑھ کر کسی اور قوم کو

أَشْقَاهَا ۗ فَقَالَ لَهُمُ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۗ

آیاتی ستریں بد بختی کا پلا گوشت بہ آیاں خدا رسولؐ نے خبردار بہ بیت چہ اللہ ڈاچی دانی آپؐ کو گناہی کا

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوها فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمُ رَبُّهُمُ بِذُنُوبِهِمْ

گناہی آیاں دروغ بولنے سے بڑھ کر گناہی کیا تو پادان گناہی کیا جت آیاں سرا آیاں رب نے بسبب گناہان آیاں

فَسَوَّاهَا ۗ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۗ

گناہی کیا اور نہ ترسیت آئی پرے انجام کا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۗ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَاتٍ

سورہ لیل مائے نازل ہووے شروع کیاں گوں خدا ناما ہا کہ بے اندازہ ہر زبان زیر ہم کنوے بیت و یک آیات انت

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ۗ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۗ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ

سو گزانت شب و دھیر کیاں پوشیت و روج و دھیر کیاں روشن بیت و ہانی و کہ پیدائی گت نہ

وَالْأُنثَى ۗ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ۗ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۗ

و مادہ - بیشک شے کماں قسا قسم انت کا گناہ کس کہ دات و ترسیت

وَصَدَّقَ بِالْحَسَنَى ۗ فَسَنِيسِرَةٌ لِّلسِرَى ۗ وَأَمَّا مَنْ

و باور داشتی نیکیں جبرے گناہ توفیق دین مائی و ہر لوگ مندر جاہ و آرام کا دیکھن ہر کس و کہ

يَخْنُ وَاسْتَعْنَى ۗ وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى ۗ فَسَنِيسِرَةٌ لِّلْعَسَى ۗ

بخیلی گت و بے پرداہوت و دروغ بندت نیکیں رہ بند گناہا آسان کنیں پائی ہر لوگ مندر جاہ و سگی و کا

وَمَا يَغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۗ إِنَّ عَلَيْكَ الْهُدَى ۗ

و کار و نیت آئی و مال آئی و ہدیر کیاں کت و کا تحقیق پر لازم انت راہ سورہ دیگر

منزل

و یعنی اول و اجالی ہم پر عقل سلیم و فطرت صحیحہ و ذریعہ ماں نیک و بد و فرق و تفاوت و فہم دات۔ پدا بطور تفصیل حضرات انبیاء و پیغمبرانی زبان و بہ شری گیش و گوارکنان و ہر خبری صحیح گت و پیش داشت کہ اے راہ بدی سنگت و اے راہ پر ہر گاری و۔ چرائی و بعد ماں قلب و ہرچ رجانے نیکی یا بدی و طرف و بہ بیت اے ہر دو بینانی خالق ہم اللہ تعالیٰ و انت بلی توری ماں اول القامہ و فرشتہ واسط بہ بیت و ماں دومی و شیطان۔ پدا ہا ہر حجاں و میلان پرے ہر بندہ قصہ و اختیار و مرتبہ عزم و سرلوان و فعل و صدور و ذریعہ جوڑ بہت۔ کہ آئی و خالق اللہ و کاسب بندہ انت۔ ہمے کسب خیر و شتر و سراجاںات و کڑی بطریق تسبیب قائم انت و نفس و سکہ و پاک کنگ ایش انت کہ قوت مشہو یہ و قوت غضبیہ و عقل و تابع بکنت و عقل و خداوندی شریعت و تابع بکنت تاکہ روح و قلب ہر دو میں چہ خداوندی تجلی و نور و روشن بہ بنت۔ قل ماں خاک و سر چیر کنگ مراد ایش انت کہ نفس و لگام و یکپارگی شہوت و غضب و دست و بندت و چہ عقل و شرع و ہج و واسط مداریت۔ چہ گوش کہ و اہگ و ہوا و بندہ بہ بیت۔ اے داہیں مردم چہ کنگ ایماں بدتر و ذلیل انت (تنبیہ) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا وَتَقْوَاهَا مَنْ دَسَّاهَا سَوَّاهَا ۗ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۖ إِذِ انبَعَثَ هَاكُنْ مَاں خاك دزان واركت آنی و دروغ بندت نمود قوم و دنی سرشی سبب و گناہ و ہدیر پادانک

انت و ایشرا گوں سو گند و مناسبت چوش انت ہنچوش کہ اللہ تعالیٰ و چہ دنی حکمت و روج و روتاب و ماہ و روشنائی، روج و روشنائی و شب و تھاری و آسمان و بلندی و زمین و پستی یک دگرے و مقابل پیداکت و ماں انسان و نفس و خیر و شر و مقابل قوتان و پیداکت و ہر دو بینان و فہم و برابان عمل و قدرت دات، ہمے داب و متضاد و مختلف اعمال و سراجاںات و ثمرات و انجاماں ترتیب دیگر ہا حکیم مطلق و کار انت۔ خیر و شر و اے ہر دو بینانی مختلف آثار و نتائج و ماں عالم و موجود بوگ ہم چہ تخلیق و حکمت و اعتبار ہمے پیا موزون و مناسب انت چوش تھاری و روشنائی و وجود۔ و گ یعنی حضرت صلح علیہ السلام دروغ بندت۔ اے قَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ویک مثالے پر عبرت بیان فرمائینت۔ ماں سورہ اعراف وغیرہ و اے قصہ گوں گیشتر تفصیل و گوشتگ و اے بد بخت قذار بن سالف ات۔

و یعنی خبردار ایشرا قتل کن رات و نہ آئی و آپؐ بند کن ات۔ آپؐ و ذکر ہمیشکا فرمائینت کہ سر ظاہر و چہ ہمیشی و سبب و آبد بخت ایشی و قتل و سر آماہہ بوگت و اللہ و ناقہ بہ اے اعتبار و گوشت کہ اللہ آئی صلح علیہ السلام و نبوت و یک نشانے سازتگ دانی و احترام واجب قرار داتگت۔ اے قصہ پسر و ماں اعراف وغیرہ ہم گوشتگ و حضرت صلح علیہ السلام فرمائینتگ ات لَاتَمْسُوْهَا سَوْءًا فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ الْجَحِيْمِ (اے ناقہ و گوں بدیں نیت و دست پر مکن ات و اگ نہ ماترندیں عذاب و گرفتار بہ ات) اے مردماں اے گپ دروغ قرار دات و پیغمبر و کنز بیش گت و ناقہ و راہلا کش گت۔ آخر ہا ہوت کہ حضرت و گوشتگت، اللہ تعالیٰ آدرستان و گارو گسارکنان و برابرکت۔ و یعنی چوش کہ دنیا و بادشاہاں کتام مزین قوم یا جاعتے و سزا دیک و پدا احتمال بیت کہ کتام جاہے ماں ملک و شورنے جاہ محبت یا ماں ملکی انتظام و نقص سرکشیت اللہ تعالیٰ و چہ اے داہیں چیزاں ہج پیمیں اندیشہ ہوت نہ کنت۔ چوشیں کتام قسم و طاقت انت کہ آ پسا یافتہ مجربانی ہر گگ و آئی و تعاقب و کنت۔ العیاذ باللہ۔ و یعنی ہنچوش کہ ماں دنیا و شب و روج، نر و مادہ، مختلف و متضاد چیزاں پیداکنگ بوگت، شے اعمال و کوششاں ہم مختلف و متضاد انت۔ پدا مختلف اعمال

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دکوششانی سرا ظاہری خبر سے کہ ثمرات و نتیجہ ہم مختلف مرتبہ بنت کہ آیانی ذکر یاں دہی آیتاں پیداک رانت۔ فل یعنی ہر س نکیں راہ و مال خرچ کنت و ماں
 ل۔ چ خدا ترسیت و اسلام و خوبیں خیراں راست زانت و خداوندی بشارتاں صحیح فہمیت، پہ آئی و ما و قی عادت و رو و نیکی و شک و آسان کنیں و آخر و
 سک مزینیں آسانی و راحت و مقام و آسرا سکر کنیں کہ آئی و نام جنت رانت و ل یعنی ہر کس و خدا و راہ و خرچ کنت، آئی و دشمنودی و آخرت و ثواب و
 عرض نہا شتی و اسلام و خیراں و اللہ پاک و وعدہاں و دروغ زانتی آئی و دل روچ پرچ تنگ و سگ بوان بیت چرائی و نیکی و توفیق سلب بوان بیت و آخر کار
 آہستہ آہستہ خداوندی عذاب و سکین مزینیں سکلیانی توک و سر بیت۔ ہمیشنت اللہ پاک و عادت شریف کہ سعادت و ہدیہ نکیں عمل اختیار کنت و

اشقیاء و ہدیہ بدیں علانی طرف و قدم جنت
 تو پہ ہر دو دنیاں ہمارا آسان کنگ بیت کہ آیایں
 خداوندی لغت بر و رو بہ و قی ارادہ و اختیار و
 پہ و ت شات کنگ کلاً تَمَدُّ هَوْلًا و هَوْلًا
 مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا
 (اسراء۔ رکوع ۳) و ل یعنی بہ ہزار و مال نیگی کہ
 آئی و تکبر کناں و آن شخص چہ آخرت و طرف و لاغرضی
 اظہار کنتاں آکین ہم چہ عذاب الہی و ستر کنت
 نکنت۔ ۱۲

ہمے تاکدیم و فوائد؛ فل یعنی منہ حکمت و
 تقاضاے داب و نہ رانت کہ یک کسے و زبردستی نیک
 یا بد بوگ و سراجبور کنیں۔ البت ما راے خبر بہ و قی
 ذمہ و زرتنگ کہ درستاں نیکی و بدی و راہ و پیش
 بداریں۔ خیر و شر و بخوبی واضح کناں و مرد ماں سر پد
 کنیں گد اہر کس ہرچ را سہ پر و ت اختیار کنت ماں
 دنیا و آخرت و ہائی و رو و گوں آئی و معاملہ کنیں
 فل چہ اے جنبلایں آس و شاید دوزخ و ہا طبقہ
 مراد بیت کہ آپ سکین مزینیں گنہگاراں و پہ بے بختاں مخصوص
 انت۔ فل یعنی پہ ما ایگی ہا بے بخت کسیت کہ دوبارہ
 چہ آئی در کنگ گاہے نصیب نہ بیت۔ کاندل علیہ الرضوض
 فل یعنی اے داہیں مرد ماں آئی و نجات ہم نہ لگیت،
 صاف صاف رستگار بنت۔ و ل یعنی نفس چہ بخل و
 طمع و غیرہ و ردیاں پاک کنگ مقصود رانت۔ بچ داب و
 ریا، نام و خودیا دنیا و غرض ایش و قی دیا ایرنہ کنگ
 و ل یعنی چہ خرچ کنگ و کتام مخلوق و احسان و بدلہ
 دیگر مقصود و مراد نہ انت بلکین خاص خدا و رضا و
 طلب ماں دیدار الہی و واہگ و رد او قی مال و متاع و ریچان
 انت تو اگس دل چچ بہ بیت کہ آرا الم و دشمنود کنگ بیت
 و آئی و دل و اے واہگ پکا تمام کنگ بیت ان اللہ
 لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (تنبیہ ہر) اگر چہ آیت
 مضمون عام انت بے بازیں روایات بر شعی گواہ انت
 کہ اے آخری آیت سیدنا ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہما و نازل ہو
 و اے آئی و فضیلت و برتری و بابت و باز مزینیں دلیل۔
 چیکر مزینیں بختا و رے ہما سبذہ کہ آئی و تقوی و پرہیزگاری
 و تصدیق چہ آسمان و سر بیت ان اکرمکم عند اللہ اتقاکم
 و دت چہ حق سبحا و تعالی طرف و آرا و لسوف یرضی بشارت

وَإِن لَّنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۖ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۚ
 و تحقیق پہ ماں ت آخرت و اے دنیا و گد امن ترسیت شارا چہ آس و شہا کثیت و
 لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۗ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ
 داخل نبیت ماں آئی و مگر ہا بد بخت کہ دروغ بند کنت و دہی ترسیت و
 سَيَجْزِيهَا الْآتَىٰ ۗ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۚ
 و پھر بزرگ بیت چہ آس ہا پرہیزگاریں کس و کس دنت و قی مال و پہ دل و پاک کنگ و
 مَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ
 نیست انت کسے آئی و سراجا احسانے کہ آئی و بدلہ و بدنت مگر بہ واہگ و
 وَجْهَ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۚ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۚ
 و قی رب و رضا کہ چہ درستاں سرفضل انت و البت زوت و شنود بیت و
 سورة الضحیٰ و کنت فی حد عشر آیتا
 سورة ضحیٰ ماں مکہ و نازل بوت و اے یازدہ آیات انت
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 شروع کناں گوں خدا و نا و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحم کتو کے
 وَالضُّحَىٰ ۗ وَالْيَعْلٰ اِذَا سَجَىٰ ۗ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَاِذَا
 سوگند اچاشت و بد و سوگند انت کشف و ہدیہ بیوشیت تہی رب و نہ ترا و دل کنگ و نہ
 قُلْ ۗ وَ لِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُولٰی ۗ وَلَسَوْفَ
 ترا و بنگ و البت آخرت بہتر انت پر تو چہ دنیا و و البت زوت
 يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰی ۗ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاَوٰی ۗ وَ
 ترا تہی پروردگار (ہمنگ) دنت کہ تو را ضعی و آیا ندتی ترا یتیم گد ا جاگہ داتی و
 وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدٰی ۗ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَاَغْنٰی ۗ
 دتی ترا نامرد (چہ شریعت و) گد اسوج داتی (شریعت و) و دتی ترا تنگ دست گد اغنی تہی کت و ل

مزل

اشکانینگ بہ بیت۔ در حقیقت و حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہما و حق و و لسوف یرضی و بشارت عظمی و کہ دیم و پہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و
 پیداکنت و لسوف یعطیک ربک فترضی۔ فل ماں صحیحیں روایتاں بہت کہ حضرت جبریل علیہ السلام داں باز روچان نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و گور و نیا تک (یعنی
 قرآنی وحی بند بوت) مشرکاں گوشگ بنا رکت کہ واجبہ محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) و آئی و رب و رخصت کت، آئی و جواب و اے آیات نازل بوتنت۔ منی گان
 چوش انت (و اللہ اعلم) کہ اے زمانہ فترہ الوحی نیگنت۔ و ہک سورہ اشرا و بنگی آیات و نازل نوگ و پد داں یک دراجہن مدتے و وحی و آگ مقل بوت
 و دت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم اے فترت و زمانہ و مزین غمناک و ملوگرنگد بوتگت تا آنکہ فرشتہ و چہ اللہ تعالی طرف و یا آیتھا المدثر و خطاب اشکانینت

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

اغلب ہمیشہ انت کہ آوہدء مخالفان ہے دابء چہ میگونیاں کنگ۔ چنانچہ ابن کثیرؒ چہ محمد بن اسحقؒ وغیرہء ہرچ الفاظ نقل کنگت آہم ہے احتمالء تائیدء کنت۔ بوت کنت کہ ہے دورانء ہماقصہم پیش آتنگ کہ آماں لہتے صحیحین حدیثاں بیان بوتنگ کہ یک رندے حضور صلی اللہ علیہ وسلم چہ نادراہیء سببء دو سے شپ ننتی کہ چست بہ بیت تو یک (خبیشیں) جنیں آدمے گوشگء لگت آے محمد! معلوم بیت کہ تہی شیطانء ترایل داتنگ (العیاذ باللہ) الغرض اے ہمک دابیں ناہودگیں گپنی جواب ماں سورۃ العنقیء دیگ بوتنگ۔ پیسے سوگند وارت سرکشوکیں روح ہر روتا پء کہ وھدے رکشیت و تہاریں شپ ہر۔ پدافرا بیت کہ (دشمنانی تمام ناہودگیں خیالاتانی رد آنت) نہ تہی رب چہ تو نارضا وینزار بوتنگ و ترایلہ تی داتنگ بلکیں ہر دابء سر ظاہرء آوقی قدرت و حکمت ہر مختلف نشاناں ظاہر کنت و چہ روحء پد شپء و چہ شپء پد روحء کاریت ہے کیفیت باطنی احوالاتی سراقیاس بلکن ات اگں روح ہر روتا پء پد شپء تہاریء آئیگ اللہ ہر خنگی و ناراضیء دلیل نہ انت و نہ بریشیء ثبوت انت کہ چرائیء بعد روح ہر روشنائی کدی نیت تو پچنت روحء وحی ہر نور ہر ہستلیء چہ چہ چاکسے قیاس کنت کہ مروچاں خدا چہ وئی گپیں کتگیں پیغبرء خفا و ناراض بوتنگ و پمد ایگی وحی ہر دروازگ بند بوتنگ۔ چو گوشگ تو خداوند کریم ہر احاطہ کنوکیں علم و کاملین حکمت ہر سرا ایراد کرگ انت۔ چو گوشگ کہ آترا خبر نہ ات کہ ہا کسء من نبی جوڑ کنگایاں آدمیم ترء چیزے مدتء پد اے کارء اہل ثابت نہ بیت؟ العیاذ باللہ

۵ یعنی شے گڈی حالت چہ اولی حالتء چاؤ شترانت۔ یعنی اعلیٰ و ارفع انت۔ وحی ہر اے چنت روحی بندش شے نزول یا انحطاط ہر سبب بوت نہ کنت بلکیں زیاتء چہ زیات سر بلندی و سرفضلیء ذریعہ انت۔ واگں چہ گڈیء ہم گڈی حالت ہر شہینگ کنگ بہ بیت یعنی آخرت ہر شان و شکوہء وھدے کہ آدم و آدم ہر کل اولاد شے بیرق ہر چیرے بخت توادد ہر بزرگی و فضیلت تو چہ ادا ہر اعزاز و اکرام ء بے شمار درجہ مستر و بہتر انت۔ ۶ یعنی ناراض وینزار بوانء یل دیگ ہر گپء تو بل ہنگت تہی رب ترارا (ماں دنیا و آخرت ء) ہینکر مال و دولت و نعمت عطا فرمائیت کہ تو سرچیء راضی و دل جمع بیسے۔ ماں حدیثء واجہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم فرمائیت کہ محمد داں ہا وھدء راضی نہ بیت دانکہ آئیء امت ہر یک نفر ہم ماں دوزخ ء باقی بمانیت (صلی اللہ علیہ وسلم) فل چہ واجہ ہر ولادت باسعادت ء پیشس واجہ ہر آریپیں پت پیراں بوتنگ وھدے کہ واجہ بہ شش سال ء عمرء سر بوت کہ مادر مہربان ء دلخ جہائی واجہ ء دات و وئی راہی گپت۔ پد واجہ داں ہشت سال ء عمرء وئی پیرک (عبدالطلب) ہر چار وگندء چیرے بوت۔ آخر کار اے یتیمیں دردانگ و نادیر روزگار شخصیت ء ظاہری تربیت و پرورش ہر سعادت واجہ ہر من مہربانیں نا کو ابوطالب ہر نصیب بوت اے واجہ ء ماں وئی تمام زندء واجہ ہر نصرت و حمایت و ماں حکیم ء شرف ء بیچ دابیں کوتاہی نہ گت چہ ہجرت ء چیزے مدتء پیشس اے واجہ ء ہم مرگء گھور انبار گت و چہ دنیا ء کڈرات۔ چنت روح ء پد اے خداوندی امانت بحکم اللہ مدینہ ء انصار ہر لوگاں سر بوت۔ اودا اوس و خزرخ ء قسمت ء استار ء جاہ جت و آباں اے واجہ ہر حفاظت بہ ہے داب ء گت کہ اے دابیں چار وگند و عزت و شرف ہر کار گذاری اے آسمان ء گاہے نیتنگ۔ اے تمام صورتیاں یک یک ء درجہ بدرجہ ماں ایوآء ء تحت ء داخل انت کما اشاریہ ابن کثیر رحمہ اللہ تعالیٰ

۷ا وہے حضرت ورنابوت چہ قوم ہر مشرکانہ و ناہودگیں رسم درواجاں نیزارات و ماں قلب ء خدئے واحد ہر عبادت ہر جذبہ گوں ہد و ناکیء چست ات۔ خداوندی عشق ء آس ماں مبارکیں سینگ ء گوں ترندیء جنبلکس بوگانت۔ اللہ پاک ہر طرف ء گام گنجی و مخلوق ہر ہدایت ہر ہما کامل تر یسے استعداد ہر چنگ کہ چہ تمام عالم ء زیات ترماں قدسی نفس ء ودیعت کنگ بوتنگ ماں اندرء جوش و رگانت بلے کتام صانین و ظاہرین راہے و گیشیتگیں راہے و یک ٹکیں دستور علی بظاہر گندگ نہ بوتنگ کہ چرائیء ہما عرش و کرسی ء زیات پراہیں قلب ہر تسکین بہتیں۔ بسے زیاتیں دلی واھگ ہاویں محبت ہر دوا واجہ بے قرار و سرگردان ات و ماں غاراں رفت و وئی پروردگار ہر عبادت ء گلانش بوت و حقیقی محبوب تی تو اہر جت۔ آخر اللہ تعالیٰ ء ماں غایبہا ء فرشتہء وحی یم دات و روانہ کت و اصلاح خلق و وصول الی اللہ ء تفصیلی راہن ء پء واجہیگی و چ کنت، یعنی حقیقی دین تی نازل کت ما کنت تدری ما الکتاب ولا الیمان و لیکن جعلنہ نوراً کھدی بہ من شفاء من عبادنا الخ (سورہ شوریٰ مکوع ۵) ادا صناً لا ہر معنی کنان ء سورہ یوسف ء آیت قالوات اللہ ایتک لفرضلک القدیبر ء دیما دارگ الی انت۔ وللا اے داب ء کہ ماں حضرت خدیجہؓ ہر تجارت ء واجبہ مضارب بوت، ماں آئی ء نفع حاصل بوت۔ پد حضرت خدیجہؓ گواں واجہ ء نکاح کت و وئی مال ء واجہ ہر خدمت ء پیش گت۔ اے و ظاہری عنانے۔ باقی واجہ ہر قلبی و باطنی غناء درجہ تو آغنی عن العلمین و ت شتر و بہتر زانت کتام یک بشرے اے بابت ء چہ اندازہ جت کنت۔ مطلب چوش انت کہ واجہ ہر سرا چہ ابتداءء خداوند کریم ء انعاما آباں بوتنگت۔ آئندہ ہم انعاما آباں بنت۔ ہما زبردستیں پروردگار ء براے دابیں شان و شوکت ء واجہ ہر تربیت و تعلیم کنگ آیا آنا راض بوان ء واجہ ء ہنچوش مفت ء ماں درمیان ء یلہ دنت۔ استغفر اللہ

ول بلكين آتى بحال شونى و لكن و انرا سلا بدى هجو كه الله تعالى عز ترا ما تى حالى و جاگه دات تو بهاداب و دگه تيمياں جاگه بدى چه بى و ابر اعلی و بالائین اخلاق اختیار کنگ و بندہ اللہ تعالیٰ رنگ و زوران کنت صبغة الله و من احسن من الله صبغة ماں حدیث و واجه و فرمائیت انا و کافل الیتیم کھاتین و اشار الی السبابة و الوسطی و ل یعنی تو دست و تنگ انے اللہ تعالیٰ و غنم عطا فرمائیت۔ نوں شکر گزار بندہ و حوصلہ بے داب و بوگ لویت کہ چه سوال کنوکان ماں دل و تنگ مہبت و چه حاجت مندانى سوال و پریشان بوان و هگل و هگل و راه بندہ اختیار مکنت بلكين دل و پراه بداریت و گوں و شین اخلاق و پیش بیت۔ ماں حدیثاں و اجہ نبی و سوال کنوکانى مقابلہ و واجہ و مزین خوش خلقی و ہرچ داستاں مشہور و منقول انت آمستہ و چه مسترین مخالف و واجہ و جوانس اخلاق و گر ویدہ جوڑ کنت (تنبیہ) صاحب روح المعانی و نبشتہ کنت کہ سوالی و زجر و مانعت ماں ہما صورت انت دھدے آگوں نرمی و سر پد بیت و آگں نہ ہٹ

کنان و پوشیت و حج و داب و قبول دار مہبت تو اے حالت و زجر جائز انت۔ و محسن و احسانانى قصہ بہ شکر گزارى و نیت و (نہ کہ بہ نذر نیت و) بیان کنگ شرعاً محمود انت۔ لہذا ہرچ انعام اللہ تعالیٰ واجہ و سر کنگ آیان و وپ و ت بیان کن، خصوصاً ہا ہدایت و نعمت و کہ آتی و ذکر ماں و وجدک صلاً فہدی و بوت آتی ماں مخلوق و شنگ و تالان کنگ و گوں خوبی و بیان کنگ و تہی سرافض منصبی انت۔ شاید واجہ و فرمان و گفتاراں کہ حدیث گو شنگ بیت آچہ ہے لفظ فحدت و زور کنگ جو اللہ اعلم و کہ ماں آتی و علوم و معارف و دریا ایر کنگ و نبوت و لوازم و ہم رسالت و فرضان و برداشت کنگ و رد امزن راہیں حوصلہ دات کہ چه بے حساب دشمنانى عداوت چه مخالفانى اڑ و نجبالاں پریشان مہبت۔ (تنبیہ) چه احادیث و سیر و ثابث انت کہ ظاہری رہبندہ ہم فرشتیان و چند بار واجہ و مبارک سینگ چاک جنگ بے آیت و مدلول سظاہر و معلوم نہ بیت، واللہ اعلم۔ و وحی و ایر کنگ اول سر و سکل ات، پدا آسان بوت۔ یا پیغمبری منصب و ذمہ داریاں ماں و واجہ و وتی دل و سرگراںی محسوس کنگ، چنانچہ آدور کنگ بت یا چه وزر و ہما مباحیل و مراد بہ بنت کہ گاہے گاہے حکمت و مصلحت و نزدیک زمان و واجہ و ہما کار کنگ و رند تر آیانى حکمت و برخلاف یا اولی و برخلاف ظاہر ہو تگت دو واجہ ہوتی علوشان و غایت قرب و سبب و جرائی و ہمینک غناک بونگت و خوش کہسے چه یک گنہے و کار و کنگ و غناک بیت۔ تو ماں اے آیت و ہما کارانى سلسلہ و واجہ و بشارت دیگ بوت کہ چوشین کارانى حساب آد گوں تو کنگ نہ بیت۔ کذا روی عن بعض السلف۔ حضرت شاہ عبدالعزیز نبشتہ کنت کہ واجہ و ہمز و بالائین ہمت و سیدائشی استعداد ہما کمالات و مقامات و کہ لوٹوک ات شاید واجہ و قلب مبارک و جہانی ترکیب یا نفسانى تشویشانى سبب و بر آیان فائز بوگ گران گوستگت۔ اللہ پاک و وھ و واجہ و سینه پچ کت و حوصلہ پراہگت تو آ گرانیاں کار بوتنت و تمام بار سبک ترنت۔ و ل یعنی ماں پیغمبر و فرشتیان تہی درجہ بلند انت۔ ماں دنیا تمام فہم دار و گیں انسان گوں مزین عزت و وقعت و واجہ و ذکر و کنت۔ ماں اذان، اقامت، خطبہ، کلمہ طیبہ و ماں التحیات وغیرہ و اللہ پاک نام و بعد واجہ نبی و نام گرگ بیت و خداوند کریم و جاگھے کہ بندہ ان و وتی اطاعت و حکم دات ہمو آگوں اشی و ہور واجہ و فرمان برداری و رد اکٹون فرمائیتگی۔ و ل یعنی ماں اللہ و رضا حاصل کنگ و رد اہر ہمیں سگی شہا برداشت کنت و رنج و درد کشت۔ چه آسکیاں حکماں ماں آسانی ہم گوں انت مثلاً دل و مزین کنگ کہ چریشی و ذریعہ و ہما سکیانی زور کنگ بوت و ذکر و بلند و بالا کنگ کہ آتی و شہینک و مزین گرانیں مصیبتانى برداشت کنگ آسان بنت۔ یا مطلب چوش انت کہ وھ و اتار و حانى راحت دات و روحانى رنج نگینت، ہچوش کہ چه اگم شرح الود معلوم بوت۔ تو چریشی و ترا باید انت کہ تو ماں دنیاوی راحت و محنت و مئے فضل و کرم و امید و بدار۔ با وعدہ

۹۱۸

الانشراح ۹۲ التین ۹۵

عم ۳

فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ④ وَاَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑤

نوں گڈ ایتیم و بیم تراپ مدے و سوالی و نہر (هگل) مدے و

وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑥

ولیکن و تی رب و احسانانى ہر دم ذکر و کن و

سُورَةُ الْاِنشِرَاحِ وَكَتَابُ رُحْمَانِ ابْنِ اَبِي

سورہ انشراح ماں مکہ و نازل بوت و اے ہشت آیات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شرع کنان گوں خدای نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان زبیریں رحم کنو کے

الْمَنْشُرُحْ لَكَ صَدْرَكَ ① وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ② الَّذِیْ

ایا ما پچ نہکت پر تو تہی سینگ و و ایر کنگ ما چه تو تہی ہا بار و کہ

اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ③ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ④ فَإِن مَّعَ

آتی و تہی سرین جگینتگی و وبالکت ما چه تو تہی ذکر خیر و گڈ اے شگ گوں

الْعُسْرِ یُسْرًا ⑤ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْرًا ⑥ فَاِذَا فَرَغْتَ

تنگی و آسانی انت۔ بیشک گوں تنگی و آسانی انت و گڈ او ہدیکہ تو چه کار و ہلاس بے

فَاَنْصَبْ ⑦ وَاِلٰی رَبِّكَ فَارْغَبْ ⑧

گڈ انخت کن (بہ خدای عبادت) و و تی رب و نینگ و دل و میل بدہ و

سُورَةُ التِّیْنِ وَكَتَابُ رُحْمَانِ ابْنِ اَبِي

سورہ تین مکہ و نازل بوت و اے ہشت آیات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شرع کنان گوں خدای نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان زبیریں رحم کنو کے

وَالتِّیْنِ وَالزَّیْتُونِ ① وَطُورِ سِیْنِیْنِ ② وَهَذَا الْبَلَدِ

سوگن انت انجیر و زیتون و و طور سینا و و اے شہر (مکہ) و

منزل

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

کنیں کہ بیشک موجودہ میں مشکلات و پرآسانی بیت وہ زیادہ ہیں کڈن و دوبارہ فرمان کنت کہ الم و ہر نوکیں سکی و بعد آسانی کیت۔ چنانچہ چہ حدیثاں و سیرہ کتاباں معلوم بیت کہ آکلین مشکلات یک یک و دورنگ بوتنت و ہر یک سکی و چہ و تا پد بازیں آسانی یہ آودت۔ ہتوں ہم عاڈۃ اللہ ہمیشہ انت کہ ہر شخصہ کہ سکی و ہد و صبر بکنت و گون صدق دل اللہ پاک و سہرا بھر و سبکت و و تا راجہ چارین طرفین سندان و گون ہمانی و بے بندیت تیوگ و ہمانی و رحمت و فضل و امیت و بکثیت چہ زمانہ و دراج کشتی و پریشان بوان و ناامیت مہیت، الم و اللہ تعالیٰ آئی و حق و آسانی فرمائینت یک داب و اتا بلکین چہ باز داب و آسانی کنت۔ و فی الختام کن یغلب عسور یسورین۔ و فیہ ایضاً لوجاء العسور فدخل هذا الحجر لجااء اليسر حتی يدخل علیہ فیخرجہ۔ و یعنی و ہد و ہر چہ مخلوق و وعظ و نصیحت و فارغ بے توماں خلوت و نندان و محنت کنگ زبات یسر و سبب جو طبیعت و و تی رت و جانب و (بلا واسطہ) دلگوش گور کین۔

(تنبیہ) مخلوق و سرب کنگ و نصیحت کنگ واجب نبی و اعلائی عبادت ات بے ماں آئی و فی الجملہ مخلوق و توسط بوتنت۔ مطلوب و مراد چوش انت کہ چہ اے جانب و یک کر بوان و بلا واسطہ ہم و ہر دلگوش گور بکنت۔ اشی و تفسیر و گہ باز داب و کنگ بوتنگ مگر زیات صحت و نزدیک ہمیشہ انت کہ بیان بوت۔
 و انجیر و زیتون ہر دو بیناں باز زیات نفع و لوگ فائدہ بوگ و سبب و گون انسان و تب و حقیقت و خصوصی مش بہت دارنت ہمیشہ کا لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ و مضمون و گون اے ہر دو بینانی سوگند و شروع کت۔ و لھتے محققانی گوشگ انت کہ اے اداچہ التین و والزیتون و دو کوہانی طرف اشارہ انت کہ اشانی نزدیک و بیت المقدس واقع انت نزاں اے در چکانی سوگند مقصود انت بلکین ہما مقدریں مقام و سوگند و ارتنگ کہ ادا اے درخت باز زیات پیدا انت و ہما ہم حضرت یح علیہ السلام و پیدا انت و بخت جاگہ و ہنکین انت۔ ۱۲

ہمہ صفحہ و فوائد : و طوسینین یا طور سینا۔ ہما کوہ انت کہ برانی حضرت موسیٰ علیہ السلام و را اللہ تعالیٰ و ہمہ کلامی و شرف بخشیت۔ و امن دار و کین شہر مکہ معظمہ انت کہ اود اکل عالم و سرار حضرت محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم مبعوث بوت و اللہ و چہ کلام ستریں و آخری امانت (قرآن کریم) اول سرابہ ہمہ شہر نازل کنگ بوت ماں تورات و آخر و بہت کہ اللہ چہ طور سینا و آیک و چہ ساعیر و تربت (کہ آ بیت المقدس و کوہ انت) و چہ فاران و بلند بوان و مالان بوت (فاران مکہ و کوہ انت) و یعنی اے کل برکت دار و کین جاگہاں کہ چہ اود اے اے و ابیں مزین شانیں پیغمبر مبعوث بوتنت (پاد کنگ بوتنت) ایشاں گواہ انت کہ خدایا انسان و بے چوینیں جو ابیں قالب و ادکت و چوینیں چوینیں قوت و ظاہری و باطنی خوبیاں و ماں آئی و وجود و جمع کنگت۔ اگن انسان و تی راستیں فطرت و روء و بود ناکی ظاہر بکنت تو چہ فرشتیاں ہم باج و بارت بلکین ملائکیاں مسجود جوڑ بیت۔ و حضرت شاہ صاحب نے کہ آرا لائق جوڑ کت فرشتیاں مقام و۔ پدا و ہے متکبر بوت تو گڈا چہ جانوراں بدترانت و کہ آگری کم یا خلاص نبیت

و یعنی او انسان اچہ اے دلیلاں پد چہ سبب انت کہ آئی و روء جزا و سزا و سلسلہ و انکار کنگ بہ بیت و یا اے خطاب نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و بوت۔ یعنی اے دابیں صافیں بیاناں پد کتام چیز انت کہ منکران و جزا و معاملہ و شے تکذیب و سزا آمادہ کنت۔ خیال کنگ بہ بیت انسان و اللہ تعالیٰ و پیدا فرمائینت و ماں جو ابیں شکل و صورت و پیدا کت، آئی و بدن و اجزایاں ہمہ ترکیب و جوڑ کت کہ اگن بواہیت تو بیکی و خیر و کار و برتری حاصل کنان و چہ فرشتیاں ہم دیماسر گوزیت، کتام مخلوق ہم گون آئی ہمہ سرت کت محنت۔ چنانچہ اے دابیں کا طیں نمونہ دنیا و ماں شام بیت المقدس، کوہ طور و مکہ معظمہ و و تی و تی و ہد و دیستنت کہ آیانی قدیانی نقش و سزا اگن انسان کام بخت توانسانی کمالات دارین و سوب مندی و اعلازیں درجہاں سر بنٹ۔ بے انسان و ت چہ و تی ناہود گین کاراں و بد کرداریاں ذلت و رسوائی و

الْأَمِينُ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝
 کہ امن و جاگہ انت و تحقیق ما پیدا کت بنی آدم و ماں شتریں صورت و
 ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ
 پدا گردینتیں آرا بھل تر چہ گلیں جہل تریناں و مگر ہماں کہ ایمان ایش آرت
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا يَكْفُرُ بِكَ
 و نحوہیں کار شرت گڈا پد آیاں ہست مزوب حسابیں و گڈا کت تراز و غبر کنت
 بَعْدُ بِالذِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝
 چرانی و پد شہا کتاب بار و آ یاں انت خدایا ہمہ کلمیں حاکماں ستریں حاکم (مفروضہ سنت) و
 سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ مِّنْ ثَمَانِيَةِ عَشْرَةِ آيَاتٍ
 سورہ علق مکر و نازل بوت و اے ہفدہ آیات انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شروع کنان گون خدایا نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان ز بریں ہم کونکہ
 اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝
 بوان و تی رت و نام و کہ آئی کلاں پیدا کت و پیدا کتی انسان چہ بستگیں خون و
 اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ
 بوان و تی رت چہ درستاں شرفدار تر انت و کہ آئی پیش داشت علم گون قلم و پیش داشت
 الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَفْرٍ ۝
 انسان و آچیز کیہ آئی نزان کت و اتا۔ بیشک انسان البت سرت کشتی کنت
 أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْجَىٰ ۝ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ السُّجُودُ ۝ أَرَأَيْتَ
 وقت یک بگڈیت و تا تو مگر و اے شک تبعی رت و نیگ و و تری انت و آ یا دیت تو
 الَّذِي يَنْهَىٰ ۝ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ
 ہما شخص کہ مہن (منع) کنت یک بندہ و و ہد یک نماز و انیت و آ یا دیت تو کہ چہ بوتنت اگر بوتیں

منزل

جہل ترین چات و کپان و وقتی بُسدری بزرگی و بباد دنت - بیج نلوکار و ایمانداریں انسان و اللہ تعالیٰ مفت و ماں جھلگ و چکل ندنت بلکیں بہ آئی و مکیں عملان آرا بے اندازہ صلہ و بدلہ عطا کنت یا اے دابیں احوالانی اشکنگ و پدیم کسے و دپ گریٹ کہ آدین فطرت و اصول و جزا و سزا اے دابیں معقولیں دستوران دروغ بکنت - البت تکذیب انکار و یک صورتے بوت کنت کہ دنیا و بیخوش کا یک بے ڈولیں کار جاہے حساب کنگ بہ بیت کہ برائی نہ کسی پادشاہی بہ بیت نہ ادا کتم داب و قانون و دستورے جاری بہ بیت و نہ کسے نیکی و بدی و سراجست و باواست کت بکنت، آئی و جواب و ہم دیم تر و دنت اَلَيْسَ اللّٰهُ بِالْحَكَمِ الْمَحْكَمِیْنَ - و یعنی آئی و شہنشاہیت و دیما دنیا و تمام حکومت بیج ارزشتہ نذرنت و وہے ادا و گونڈیں حکومتان و فی و فاداران و انعام و مجرمان و سزا دینت تو ہے دابیں اُمیت چہ آ حکم الحاکمین و سرکار و پرچادارگ مہیت - و اے بیج آیتناں (چہ اِقْرَأْ و بگرداں مَا لَمْ يَلْعَلْ) چہ قرآن و تمام آیات و سورتا پیش نازل بوتنت - و اجہ نبی ماں غار حرا و خدائے واحد و عبادت کنگانت کہ انانگت و حضرت جبریل و جی زوران و آتک و واجہ و گوشتی "اِقْرَأْ" (ہوان) واجہ و پستہ دات "مَا اَنَا بِقَارِئٍ" (من و انگ نزانان) جبریل و چنت بر و واجہ گون تزدی و پرتک و ہر بر و اِقْرَأْ و لفظ و گوشان بوت و واجہ ہر بار ہا مَا اَنَا بِقَارِئٍ جواب دیاں بوت - سوئی بر و جبریل و گون تزدی پریشان و گوشت اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ یعنی چہ و تی رت و ناما و برکت و مدد و ہوان - مطلب چیش انت کہ ہا بر و چہ ولادت و داں اے و ہد و یک عجیب و بیٹھالیں شانے و تی تربیت فرمائنت کہ آاے نشان و ظاہر کنت کہ چہ تزا کتم یک کیں مزنیں کارے گرگ بیت - زانا آ ترا ماں نیم راہ و دیل دنت و چہ جبر بوت نہ کنت، چہ ہائی و ناما و تی تعلیم بیت کہ چہ ہائی و مہربانی و تی تربیت بوتک و یعنی ہا ذات کہ آئی و کل چیزان و پیدا کت آیا آماں تی توک و قرأت و صفت پیداکت نہ کنت - و ماں بستگیں خون و نہ جس ہست نہ شعور و نہ ادراک، آتیوگ جماد لایعقلے - پدا آ خدائے کہ جماد لایعقل و انسان عاقل جوڑ کت کنت، ایک عاقلے و کامل و یک اُمی بے و قاری جوڑ کنگ نویت ہے - داں اے حد و قرأت و امکان ثابت کنگی ات کہ پادشاہ و چہ کار مشکل نہ انت - کہ ترا اُمی بوگ و با وجود قاری جوڑ کنت - دیم تر و آئی و فعلیت و وقوع و ردائندہ فرمائنت - و یعنی تیں واجہ و تربیت بہ ہر چہ شان و کنگ بوتک چرائی و واجہ و کامل استعداد و وقت چورچ و روشن انت - و ہر چہ ادا ماں استعداد و کوتاہی نیست و چہ آنگو ماں دادانی واجہ و بخل نیست، بلکیں آ چہ تمائیں کر میاں سزیں کرے گڈا ماں داد و وصول کنگ و کتام چیز مہن کنوک بوت کنت، لازمی انت کہ ہے کار بے پیمایدیت - و حضرت شاہ صاحب نشہ کنت کہ واجہ و کری ہم نہ و نہ نوشتہ کت - فرمائنت کہ چہ قلم و ہم علم ہادنت، چہ نائی و ہم ہاوت دنت - و ممکن انت کہ اے جانب و ہم اشارہ بیت کہ بیخوش کہ معنیض و مستفیض و در مین و قلم واسطہ بیت اللہ و و حجل و در میان و جبریل تیوگ واسطہ انت - بیخوش کہ قلم و توسط پرانی مستلزم نہ انت کہ آچہ مستفیض و افضل بیت - ہے داب و ادا حقیقت جبریلیہ و چہ حقیقت محمدیہ و افضل بوگ لازم نہ بیت - و یعنی انسان و چک و ہدے چہ مات و لاپ و در کیت تو آچہ نہ زانت آخر ازل کم کم و کسے سر و سوج کنت، بس ہا قادریں رت انت کہ انسان و چہ جاہل و انسان جوڑ کنت و یعنی مردم اصل و ہمیش انت کہ آچہ بستگیں خون و جوڑ بوتک و وت تیوگ جاہل ات، خداوند کریم و چہ وقتی قدرت و علم دات، مگر وقتی اصل حقیقت و مکیں ہم یاد نہ کنت - دنیا و مال و دولت و سراغ و ناک کنان سرکشی خستیا کنت و ماں دل و ہے خیال کنت کہ من و کسی غرض نیست - و یعنی اول و ہم ہائی پیداکت و آخر و ہم ہائی و گور و واتر کنگی و روگی انت، گڈا آعت و اے تکبر و خود فراموشی و حقیقت و ت ظاہر بیت -

و یعنی اے مرد و تمدی و سرکشی و بچار ات کہ و تارا و اے توفیقی نیست وقتی رت و دیما سر و بکینیت بے اگن دگہ بندھے خدا و دیما سر و سببہ بارت تو آرا اے بے بخت دیست نہ کنت - ماں اے آیتاں اشارہ و البوجل ملعون و نیمگ انت و ہد آئی و واجہ نبی و بہ نماز و وانگ دینتت تو واجہ و سر ابد برنگتی و واجہ و ہم تراپ داتگتی و قسم قسم و ایذا و تکلیف دیگ و بردا دست و پادی جنگت - ۱۲

ول اہل کتاب یہود و نصاریٰ بوتنت و مشرکین ہا قوماں کہ آماں بُت پرستی و آتش پرستی و گرفت راتنت۔ و بیچ آسمانی کتابے آیانی سرانازل نہ بوتنت۔ فل چہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم بعثت و پیش تمام دین داروکیں مردماں چہ راہ و بدراہ بوتنت و پداہریکے بہ وتی غلطی و سرانہم مغرورات تو نون لازم آت کہ کتاب یک حکیم یاولی یاغادلیں بادشاہے و سردسوج و سراہ راہ و بیابنت۔ تو اے کارمکن ذات داں و ہدے یک عظیم القدریں رسولے معیت کہ گوں آئی اللہ پاک و کتاب آئی و زور اکیں مدد بہت

سورة البينة قد وهى من آيات
سورة بينة مدينة و نازل بوت و اے ہشت آیات آنت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شرح کناں گوں خدا نام و ہما کہ بے اندازہ ہریان، زبریں رحم کنوکے

لَمْ یَكُنْ الَّذِیْنَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِیْنَ

ناتنت کافر چہ کتاب داروکان و مشرکان و

مُنْفَكِیْنَ حَتّٰی تَاْتِيَهُمُ الْبَیِّنَةُ ۝۱ رَسُوْلٌ مِّنْ اللّٰهِ یَتْلُوْا

جدا ہوک (چہ وتی رہ بنڈاں) دانکہ سر بوت ثبوت سزاہریں یک نمبرے چہ خدا نیک و اناں آنت

وَصَحَافًا مَّطْهُرَةً ۝۲ فِیْهَا كُتُبٌ قَدِیْمَةٌ ۝۳ وَمَا تَفَرَّقَ

پاکیں صحیفہاں و ماں آہانی تہا احکام آنت محکمیں و نہ بوتنت فرقہ

الَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَیِّنَةُ ۝۴

نہ فرقہ کتاب و داروک مگر نہ چہ راشی و سر بوت آیانی گور و ثبوت ظاہریں و

وَمَا اَمْرُوْا اِلَّا لَیْعَبُدُوْا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ لَهٗ الدِّیْنَ ۝۵

و دیگر نہ بوتنت فرمان مگر ایکہ خدا عبادت و بکننت خالص کنوک بہنت بہمانی عبادت و

حَنَفًا ۝۶ وَیُقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَیُوْتُوْا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِیْنُ

چہ شرک و بیعت و کسویت و قائم بدارنت نماز و بدینت زکوٰۃ و ہمیش آنت دیں

الْقِیْمَةِ ۝۷ اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

راست و محکمیں۔ فل بے شک چہ کتاب داروکان

وَالْمُشْرِكِیْنَ فِیْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِیْنَ فِیْهَا ۝۸ اُولٰٓئِكَ هُمُ

و مشرکان بنت ماں دوزخ و آس و مدام ماں آئی و ک ہما بنت

سُرُّ الْبَرِیَّةِ ۝۹ اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَا

بدترین مخلوق و بے شک ہما کاں کہ ایمان آورت و خوبیں کارش کت

منزل

کہ ماں چنت سال و یک و یک ملکہ و چہ ایمان و پربکننت و چہ وتی زبردستیں تعلیم، ہمت و حکمیں ارادہ و دنیا و نقشہ و بدل بکننت۔ چنانچہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کتاب و دانان و آتک کہ آپاکیں تا کاں ہشتہ آنت۔ فل یعنی قرآن ہر ہر سورت چو براں کہ و تیک تقلیں کتاب آنت یا مطلب چوش بیبت کہ ہرچ جوانیں کتابے کہ پیش و آتنگنت آکلانی ضروری خلاصہ ماں اے کتاب و شامل کنگ بوتنت۔ یا چہ کتب قیمتی و مراد علوم و مضامین آنت۔ یعنی اشی و علوم بالکل صحیح و راست و مضامین سک مضبوط و درمیانی راہ بنی بکننت۔ فل یعنی اے رسول و اے کتاب و آیک و پدیچ قسم و شبہ پشت نہ کسنگ، پداہم نون اہل کتاب چہ ضد و کنت و سبب و مخالف آنت نہ چہ شبہ و۔ پیشکا ایشاں نون ماں دوفریق و بہر بوتنت۔ ہر کس و ضد و کنت کت آدین و منکر بوت، ہر کس و گوں انصاف و کار کت آئی و ایمان آورت۔ لازم و ہمیش آت کہ آیاں آپ پیغمبر آخر الزماں و کہ رہا راتنت بہ آئی و تشریف آوری و بعد وتی تمام جہرہ و اختلافات و ہلاک کناں و کل بہ یک ایہ و سرگام گجیاں بہتین آنت مگر آیاں چہ وتی بے سختی و عناد و سبب و وحدت و نیکی و مخالفت و مخالفت و ذریعہ جوڑ کت۔ و ہدیچ اہل کتاب و احوال چوش آنت تو جاہلیں مشرکانی احوال الم و زیات بدتر بہت۔ (تنبیہ) حضرت شاہ عبدالعزیز رحمہ اللہ ادا البینتہ و مصداق حضرت مسیح علیہ السلام قرار دا تگ۔ یعنی و ہدے حضرت مسیح علیہ السلام سزاہریں نشانیاں زوران و آتک تو یہود آئی و دشمن بوتنت و نصاریٰ ہم ماں دنیاوی غرض و لالچ و گرفتار ہوان و بہ وتی جماعت و فرقاں بہر و بانگ بوتنت۔ مقصد چوش آنت کہ پیغمبر آیک، کتاب و نازل ہوگ ہم بغیر چہ حق تعالیٰ و توفیق و کار دات نہ کنت ہر قدر بدایت و ازباب و سامان جمع کنگ بہ بنت ہر کس و توفیق حاصل نہ بہت آہاداب و ماں نقصان و خسارہ و مبتلا بہت۔ و ہ یعنی چہ ہمک داہیں دروغ و باطل و یک کتر ہوان و خالص یکیں خدا عبادت و بکننت و مثل ابراہیم حنیف و چہ ہمک جانب و تواسندان و ہما یکیں خدا بند و تاغلام قرار بدینت۔ تشریح و تکوین و ماں کت شیعہ و کتام دگ کسے و خود مختار نہ آنت۔ فل یعنی اے چیزاں ماں ہمک دین و پسند کنگ بوتنت ہے گپانی گیش و گوار و اے پیغمبر کنت گداہا رہی خدا برانت کہ ایشاں پر چاچہ اے داہیں تعلیم و چو خوشی و دور چنت۔ فل یعنی علم و دعویٰ داروک توری اہل کتاب بہ بنت یا جاہلیں مشرک، حق و انکار کنگ سزا کلانی انجام یکے۔ بس یہ ایشاں دوزخ آنت کہ چرائی و کدی ہم ایشاں رستگاری حاصل نہ بہت و یعنی چہ دولتوں ہم زیات ذلیل و بدتر بہت مکافی سورۃ الفرقان اِنَّ هُمْ اِلَّا كٰلًا فَاَمْرٌ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِیْلًا۔ ۱۲

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

أُولَئِكَ هُم خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ جَزَاءُ وَّهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ
 هَائِلَتٍ شَرَّتْرِي مَخْلُوقِ ط جَزَا آيَانِي رَبِّ عِ كُورَاءِ بَاغِ اِنْتِ
 عَدْنِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 پھ ملام جاہ مندی ء رُنبنت آيانی چیرء جو ملام ماننت ماں آئی ء دائم
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝
 اللہ چہ آياں راضی و آياں راضی بوتنت چہ آئی ط اے وعدہ یہ ہماکس انت کہ چہ قتی رضاء ترست

سورة الزلزال نزلت في مكة
 سورة زلزال مدینہ نازل بوت و اہشت آیات انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شروع کناں گوں خدائے نام ء کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحم کنو کے

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ
 و ہرے جنبش دیگ بیت زمین بہ آئی و قی جنبش ء ء و دریا بکنت زمین

أَنْفَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ
 و قی تہ بارء ء و گوشتیت ان چون انت زمین ء ط آروچ ء بیان کنت

أَخْبَارَهَا ۚ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ
 و قی خبران ء پرچاک تہ رب ء حکم دیم دات پہ آئی ء ط آروچ ء برگردنت

النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرُوا عِبَالَهُمْ ۚ فَمَنْ يَعْمَلْ
 ہر دم تہر تہر ء تا کہ پیش دارگ بیت آیان آئی عمل ط گلاب ہر کس ء کہ کنت

مِنْ ثَقَلٍ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ
 ہم سنگ یک ذرہ ء نیکیں عمل آگندیت آئی ء و ہر کس ء کنت ہم سنگ

ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۚ

یک ذرہ ء بدیں عمل آگندیت آراف

مزل

و یعنی ہر کس ء بہ کل رسول و کتابانی سریقین کت و ماں
 نیکیں کاراں گلائیش بوتنت ہماچہ مخلوقات ء شتر تریں
 مخلوق انت حتی کہ چہ آیان طہیں چہ فرشتیاں ہم دیماد کسبت
 و یعنی چہ جنت ء باعناں و نہراں زیات تر مولاء رضاء
 دولت انت بلکیں جنت ء تمام نعمتانی اصلی روح ہمیش انت
 و یعنی اے داہیں بلند و بالاہیں تمام ہر کس ء دست نہ
 کسبت اے توگ ہما بندھاں دست کسبت کہ آچہ و قی
 رب ء ناراضی ء ترسنت و بہ آئی ء نافرمانی ء کاراں ء
 کش ء چہ ہم نہ جنت - و یعنی حق تعالی تمام زمین ء چہ یک
 من ترندیں و خطرناکیں زلزلہ ء ء چند طینت کہ چہ آئی ء
 صدہ ء کتاں عمارتے ، کتاں کوسہ یاد رختے زمین ء سرفا تم
 پشت نہ کسبت ، تمام جہلگ بزرگ برابر بنت تاکہ حشر ء میدا
 بالکل ہوار و صابہ بیت و اے معاملہ ماں قیامت ء نفع ثانیہ ء
 و ہدء بیت - و یعنی آساعت ء زمین ہر چیکہ ماں آئی ء
 لاپ ء بیت مثلاً مردگ باطلا و نقرہ وغیرہ گلاں چکل دنت -
 بلے آساعت ماں ہر ذرہ و کس نہ بیت ، کل مردم گندنت کہ
 مروچی اے چیز کہ برائی ء مخلوق مدام جنگ چوپ بوتگ چینکر
 بیکار انت کہ کس بہ آئی ء نیگ ہم نچاریت و یعنی انسان
 زندہ بوگ و آئی زلزلہ ء علامتہ گندگ ء پیدایاںی روحاںین زلزلہ
 و ہدء دپ بچ ہوان گوشتت کہ اے زمین ء چون انت کہ ایچوگ
 زور ء چنڈیت و قی توکی تمام چیزان ء یک دم کشیت و درء
 چکل دنت - و یعنی نبی آدم ء ہرچ نیکیں یا بدیں کارے کنگ
 درستان ظاہر کنت مثلاً گوشتیت فلاں شخص منی سر نماز
 و انتگ ، فلاں کس دڑی کنگ فلاں کس ء ناحق خون کنگ غیر ذالک
 چو گوشتیاں مروچکیں دور و باری ء زبان چوش فہم ات کہ ہر قدر
 اعمال زمین ء سر کنگ گانتت ہاں زمین آدرستانی ریکارڈ موجود
 مانیت ماں قیامت ء آچہ پروردگار ء حکم ء بچ کنگ بنت -
 و یعنی آروچ ء انسان چہ و قی قبران حشر ء میدان ہک داہیں
 جماعتانی صورت ء حاضر بنت - یک ٹکے شہابیانی بیت ، یک طے
 زانیانی بیت ، یکے ظالمانی ، یکے دڑانی و علی حد القیاس -
 یا مطلبی چوش انت کہ مخلوق چہ حساب داد ء ہلاں ہوان و ہد
 و اثر کنتت توچنت جماعتاں جنتی و جنت دوزخی ہوان ء جنت
 و دوزخ ء نیگ ء ربا دگ بنت و یعنی محشر ء میدان ء آیان
 عمل پیش دارگ بنت تاکہ بکاراں بہ یک حسابے رسوائی و نکو کاراں
 یک قسے ء شرف محال بہ بیت یا ممکن انت کہ چہ عملانی پیشدارگ
 آیان برورد و نتاچ پیشدارگ مقصود بہ بیت و یعنی ہر یک
 کسے ء ذرہ ذرہ عمل نیکیں بہ بنت یا بدیں بہ آئی ء دیماد موجود
 بنت و حق تعالی ہرچ داہیں معاملتے ہر عملے ء باہست ء
 فرمائیت آرا ہم گوں و قی چاں گندنت

۱
ع
۲۳

۱
ع
۲۳

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

دل ہا کہ سنگ یا سنگ داریں زمین سے سرسرمیں جان آس کشت۔ فل ماں عرب آ گیشتر صعب و دھندہ حملکت گشت تا کہ ماں شپ و تہارو کی دشمن و ڈاہ مرسیت۔ صعب آ ناگت و حملہ کنت۔ و شپ و حملہ نہ کنگ و بہادری زانتگشت۔ فل یعنی گونہ نہیں ترندی و قوت و پچو کیں اسپ کہ صعب و سر او ہدیہ کہ شپ و سردی و نمب و تری و عمو نا خاک و دوز نر کا بیت چرایانی پادانی سرباں آساعت و ہم خاک و دوز باز چست بیت۔ فل یعنی آساعت و بے خوف و خطر ماں ماں دشمن و فوج و داخل بنت۔ (تنبیہ) ممکن انت کہ سوگند درگ اسپانی مقصود بہ بیت ہنجوش کہ ظاہر انت۔ و ممکن انت مجاہدانی رسالہ و سوگند بہ بیت حضرت شاہ صاحب نبشتہ کنت اسے جہاد و سرگرو کیں سوارانی سوگند انت۔ چریشی و مسترس عمل کتام بیت کہ اللہ پاک و کار شکی و فی جان و دیگر و حاضر انت

دل یعنی جہاد کتو کیں سوارانی ماں اللہ راہ و سر فروشی و جان بازی شون دنت کہ وفادار و شکر گزاریں بندہ ہے داب نیگت ہر ان کہ اللہ و دانگیں قومان و بانی راہ و خرچ نہ کنت آمرن درجہ و ناشکر و نالائق انت بلکیں فکر یکن ات تووت اسپ بہ و فی زبان حال و گواہی دیکانت کہ ہر کسی حقیقی مالک و دانگیں روزی و کورنت و چہ آئی ہیشار نعمتاں شپ و روج سیت حال کنت پدا انشی و باوجود آئی و فرمان برداری و نہ کنت آچہ جانوریاں زیات ذلیل و کمتر انت۔ یک مزن ہذب میں لیسے و خدا بندہ گاہ کہ یکم کنت آہ ہمینکر تربیت و سرابہ و فی خدا بندہ و وفاداری و فی جان و قربان کنت، ہر نیگت و سواراں ارہ بکنت دیمہا نگو کنت و روت برے تچان برے ہیک ہنپان و سرباں زمین و جان و دوزاں چست کتاں ترندیں جن گانی توک و بے تکلف و داخل بیت ماں تیرانی ہور و زہم و نیز گانی دیمہا کپاں سینگ و تاب نہ دنت بلکیں باز بر و وفاداریں اسپ سوار و جان و رینگ و فی جان و ماں خطرہ و چکل دنت آیا انسان چہ اسے دابیں اسپاں چیزے سبت حال کنگ کہ آئی و ہم یک رو دینو کیں خدا بندہ ہست کہ پو آئی و وفاداری و آرا و فی جان و مال و خرچ کنگ و واسطہ تیار بوگ لو طبت بے شک انسان مزین ناشکر و نالائق، آگس آ کہ یک اسپے بلکیں کہ یک سگے و برابر ہم وفاداری پیش داشت کنت مہ کنت۔ فل یعنی سر فروشیں مجاہدین و آیانی اسپانی وفاداری و شکر گزاری آئی و چچانی دیا انت پدا ہم بے حیا چ غیبت نہ کنت (تنبیہ) ترجمہ و رعایت داران و ماہے مطلب نبشتہ کنگ و اگر نہ گیشتر مفت ان اسے جملہ و مطلب چوش گرت کہ انسان و فی ناشکری و سرچہ زبان حال و گواہ انت۔ کمیں بہ و فی دل و آواز و نیگت و لگوش گور کنت تو بکنت کہ چہ تو کی نیگت و آئی و دل گوشگا کنت کہ مرد کہ تو مزن ناشکر یے لہتیں سلف و آتہ و ضمیر بہ رب و طرف لیٹینگ۔ یعنی آئی و رب آئی و ناشکری و نعمتانی بے قدری و احوال و گندگا کنت۔ فل یعنی حرص لالچ و بخیلی مال و دوستی و آرا کور سازنگ۔ ماں نیاء مال و زر و دوستی و ہمینکر غرق انت کہ و فی حقیقی نعمتانی خدا بندہ را ہم شمشو کار انت، چوش غفہیت کہ دیمتر آئی و انجام چہ پیمانیت۔ فل یعنی ہماست پیدا کنت و ہمدردگیں جسم چہ قربان در کپان و زندگ کنگ بنت

۹۲۴

سورۃ القارعة ۱۰۰ القارعة ۱۰۱

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوً بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ عَذَابٌ عَظِيمٌ

سورہ عادیات مکہ و نازل بوت و اسے یازدہ آیات انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کتاں گون خدا نام و ہاکر بے اندازہ مہربان ز بریں رحم کتو کے

وَالْعُدِيَّتُ صُبْحًا ۱ وَالْمُورِيَّتُ قَدْحًا ۲ وَالْمُغِيرِيَّتُ صُبْحًا ۳ فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا ۴ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۵

سوگند انت چو کیں اسپانی ہیسک بان پلا (دو کسر) شرب و جناح آس کشر کانی و پدا غارت گری کتو کتاں صبح و پدا چست کتو کنت آوہد و دوزاں و فل پدا آوہد داخل بنت ماں فوج و

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۶ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۷ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۸ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۹ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۱۰

بیشک انسان و فی رب و ناشکر انت و بیشک آشی و سرا گواہ انت و بیشک آہ مال و دوستی و زیات ہد و ناگ انت و آیا گد انز انت و ہدیہ پاد کنگ بنت ہر چیکہ ماں قربان انت و ظاہر کنگ بنت ہر چیکہ ماں سینگان انت

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۱۱

بیشک آیانی رب بہ آیانی احوال آروچ و البت خبر داروگ انت و

سورۃ القارعة ۱۰۰ القارعة ۱۰۱

سورۃ قارعہ مکہ و نازل بوت و اسے یازدہ آیات انت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع کتاں گون خدا نام و ہاکر بے اندازہ مہربان ز بریں رحم کتو کے

القارعة ۱ مَا الْقَارِعَةُ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۳

آ کر کرا ٹیٹو کہ چی انت آ کر کرا ٹیٹو کہ چی انت آ کر کرا ٹیٹو کہ چی انت

منزل

و ماں دلاں چیزے کہ چہرہ و نیگت بو تنگ آدرست یک یک ظاہر کتاں دیمہا ایر کنگ بنت، آساعت معلوم بیت کہ مال کتام در دہ در مان انت و نالائق و ناشکر ہر مردم چون کا و تارا چہ خدا و عزاب رستگار کنت اگر اے بیجا یاں اخیر بھمتیں تو گاہے بہ مال و دوستی و غرق بو ان و اے دابیں حرکتش نہ کتگت۔ فل یعنی ہر چنت کہ اللہ و علم ہر وہد بہ بندہ و ظاہر باطن بہ و فی گیر و یاروگ انت (احاطہ کتو کنت) لیکن آروچ و آئی و علم ہر شخص و سر اظاہر بیت و کسے و توفیق نہ بیت کہ انکار کنت فل مراد قیامت انت کہ اقلوب چہ مزیں ترس و خوف و گوشاں چہ ترندیں تواراں ٹہک ٹہک فرما سیت۔ مطلب چوش انت کہ حادثہ قیامت و آہو لٹا کیں ندرگ و بیان چون کا کنگ بیت، بس آئی و بھتے علامت و نشانیوں دیمہا بیان کنگ بنت کہ چرایاں آئی و سکی و ترندی و قدرے اندازہ بوت کنت - ۱۲

فلکہ ہر یکے کوں بے دسی، ایک طرفے، دیم، دنت، دروت، جو گوشہ گوں پر کاں تشبیہ ماں ضعف، وچہ بازی، بقاری و حرکت، بے انتظامی، سبب، دیگ، بوت۔ فل یعنی چوشکہ جولا گتشم
یا کر پاس، شنان، آئی، بلال، دنت، بے داب، کوہ، جٹ، جٹ، لووان، بال، گرنٹ، گوں، رنگ، اریں، پشم، شاید پیشہ کا تشبیہات کر لے، بازگور و سبک بیت، ہم ماں قرآن، دگر جابے کو باہنی رنگ ہم بازیں
قسم، بیافرمائینگ و من الجبال جدد، بیض، و حمر، مختلف، ألوانها و عرا، بیب، سنود (فاطر رکوع ۳) ترجمہ: وچہ کوہاں کنڈرگ، انت، اسپتیں، سہریں، نگ، و، مختلف، انت، رنگ، آسانی، و جو گوشہ گوں
سیاہیں۔ فل یعنی ہر کس، اعمال، وزن، اربنت، ماں، آروچ، گوں، ل، جی، عیش، نوک، بیت، و اعمال، وزن، چہ خلاص، ایمان، نسبت، بیت، سطر، ہر، توری، ہر قدر، منیں، علی، بیت، گراں، آئی، و اخلاص
و روح، کون، بیت، آرا، اللہ، پاک، و گور، و جی، حیثیت، بیت، فلا، فقیر، لہم، یوم، القیامۃ، و نزلنا، (کہن رکوع ۱۲) فل یعنی ہر جہ عذاب، بے کہ ماں، اطبقہ، انت، عذاب، انسان، و فہم، و جی، آتک
نہ کنت، بس، ہینکر، بزبان، ات، کہ یک، آسے، سبک، زبات، گرم، جنبلاس، بوان، کہ آئی، و مقابلہ، دگر، آس، چوش، لہم، کہ گرم، گوشگ، لو طیت، اعادنا، اللہ، منها، و من، سا، و جود، العذاب، بفضله
و منہ۔ فل یعنی مال، و اولاد، و کثرت، و دنیا، و ساز، و سامان،
حرص، انسان، و ماں، غفلت، و گرفتار، کنت، نہ خدا، بند، و خیال،
ایک، و ہلیت، و نہ، آخرت، و فکر، و بس، شب، و پرور، جی،
فکر، ذہن، و سر، اسوار، انت، کہ ہر ہم، منگ، انسان، و گور، و مال،
وزر، و کثرت، بہ بیت، و منی، لکم، و خاندان، چہ تمام، کماں، خاندان،
سرفضل، بہ بیت۔ اے پردہ، غفلت، و انسان، و جنت، بوک، و
نیلیت، دانکہ، موت، کیت، و سر، او شتیت، گد، ماں، قبر، و سر،
بوان، و احوال، معلوم، بیت، کہ ماں، حزن، و غفلت، و ماں، شوشکاری،
کیت، بو تکیں۔ فقط، جنت، روح، و روحی، ات، چہ موت، و بعد،
آتمام، سامان، جی، بلکین، جان، و سر، و بال، انت۔

(تندیہ) ماں، لہتیں، روایتاں، آتک (واللہ اعلم بصحتها)
کہ یک، زردے، دو قبیلہاں، وئی، وئی، راج، و جماعت، و کثرت،
سر، ہر، ہند، گانتنت، و بے، مقابلہ، و ساعت، یکے، و نفی،
چہ، دومی، و کم، بو تنت، تو آئی، و گوشگ، کہ مے، اینکر، مردم،
ماں، جنگ، و گنگ، بو تگنت، بیار، ویں، اثنی، قبالے،
حساب، کنیں۔ اودا، معلوم، بیت، کہ مے، جماعت، و مردم،
چہ، شے، مردماں، چین، کر گیش، تر، انت، و مے، درمیان، و چوین،
چوین، ناما، وریں، مردم، گوشگنت۔ چو گوشگان، و اے،
قبرانی، حساب، و لگنت۔ بے اے، جہالت، و غفلت، و روایہ، ہم، تراپ،
اے، سورت، نازل، بوت۔ فل یعنی خیال، گور، کن، ات، و بچار،
چہ، ہر، بر، گوں، گوں، گوں، گوشگ، بوت، کہ شے، خیال، صیح، نہ، انت،
کہ، مال، اولاد، و غیرہ، و گیشی، کار، آویکیں، چیزے، زوت، شما
معلوم، دار، بیت، ات، کہ زوال، بیوک، و فانی، چیز، ہجر، بہر، ہند،
و من، شانی، و لائق، نہ، ات۔ پدا، شری، و سر، کچ، پورا،
کہ، آخرت، اے، دابہیں، چیزے، نہ، انت، کہ چرائی، و انکار، کنگ،
بہ بیت، یا، بے، آئی، و بابت، و سستی، و کاہلی، کنگ، بہ بیت،
دیمتر، روان، و شمار، زوت، اے، سرحال، معلوم، بیت، کہ بندری،
زندگی، و ہمیش، و جاگ، آخرت، انت، و دنیا، آزدنگی، و مقابلہ،
چہ یک، و اے، و گیشتر، حقیقہ، ندرت، اے، حقیقت، لہتے،
مردماں، ماں، دنیا، و چیزے، معلوم، بیت۔ بے ماں، قبر، و سر،
بوان، و چرائی، و بعد، ماں، محشر، و میدان، و درستاں، تمام،
حقیقت، شری، و معلوم، بیت۔ فل یعنی شے، خیال، ہجر، صیح،
نہ، انت۔ اگں، شما، بے یقین، گوں، راستیں، دیلاں، اے، خبر، زانتیں،
کہ ماں، آخرت، و مقابلہ، و دنیا، و کل، از باب، ہج، انت، تو
ہجر، شما، اے، دابہیں، غفلت، و دور، نہ، کتگت۔
فل یعنی اے، غفلت، و انکار، و آس، و دوزخ، انت، و شمار،

۹۲۵

التکاثیر ۱۰۲

یَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ
آروچ، و بنت، مردم، مثل، شنگ، و تالانیں، پرک، و بنت

الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝
کوہاں، چورنگ، داتگیں، شنگیں، پشم، و گدا، ہر کسی، کہ گراں، بنت، عمل، (نیکیں)، ماں، وزن، و

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝
گدا، آئی، ماں، میش، و بیت، دکشیں، و لیکن، ہر کسی، کہ سبک، بنت، آئی، عمل، (نیکیں)، ماں، وزن، و

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ ۝ نَارُ حَامِيَةٍ ۝
تو گدا، آئی، و جنگ، جاگ، ہاویہ، انت، و توچے، زانے، کہ آچی، بے، آسے، سگ، گریں، (دب، جو کیں)

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ مَكِّيَّةٌ فِي ثَلَاثِ اَيَّاتٍ
سورہ، تکریمہ، نازل، بوت، و اے، ہشت، آیات، انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شروع، کنان، گوں، خدا، ناء، ہما، کہ بے، اندازہ، مہربان، زبیر، رحم، کنو، کہ

الْهٰکُمْ التَّکٰثِرُ ۝ حَتّٰی زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ کَلَّا
غافل، کت، شمار، زیادتی، و حرص، و دانکہ، رفت، و چار، انت، شما، قبران، و انا، انا

سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ ثُمَّ کَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝
زوت، شما، معلوم، دار، بیت، پدا، گوشاں، انا، انا، زوت، شما، معلوم، دار، بیت، و

کَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْیَقِیْنِ لَتَرُوْنَ الْجَحِیْمَ ۝
انا، انا، دیر، چاشما، بزانتیں، بہ، یقین، و علم، و البت، شما، ضرور، جہنم، و گندرات

ثُمَّ لَتَرُوْنَهَا عِیْنَ الْیَقِیْنِ ۝ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ یَوْمَئِذٍ
پدا، شما، ضرور، گندرات، آئی، و گوں، یقین، و جہم، و پدا، شما، اے، سوال، کنگ، بیت، آروچی

عَنِ النَّعِیْمِ ۝
نعمتانی، بارو، و

منزل،

گندگی، انت۔ اول، سر، چیزے، آئی، و اثر، ماں، عالم، برزخ، و نظر، کیت، پدا، ماں، آخرت، و سرچی، و گندان، و عین، یقین، حاصل، بیت، و یعنی، آساعت، و گوشگ، بیت، کہ
بگوش، ات، دنیا، و عیش، و آرام، و حقیقت، چے، انت۔ یا آساعت، و سوال، کنگ، بیت، کہ ہر جہ، نعمتے، (ظاہری، و باطنی، آفاقی، و انفسی، جسمانی، و روحانی) ماں، دنیا، و دیگ، بو تگنت
انعمانی، حق، شما، چینکر، ادا، کت، و نعمتانی، حقیقی، واجہ، و رضاء، و واسطہ، شما، چینکر، مجھ، و گوشگت، کت۔ ۱۲

ول عصر زمانہ گوشتنت یعنی سوگندہ زمانہ انت کہ ماں آئی انسان و عمر ہم شامل انت کہ آراہہ کمالات و سعادت و حاصل کنگ ایک مزن قیمتی مثلک حساب کنگ بیت یا سوگند انت عصر نماز و وقت و کار و باری دنیا و خاص شغلی و بہ شرعی لفظ نظر مزن فضیلت و وقت انت (حتی کہ حضور ماں حدیث و ارشاد فرمائینت کہ ہر کس و عصر نماز قضا بوت ہنجوش حساب کمن کہ آئی و لوگ و جاگہ گل میگ بوتنت) یا سوگند انت مے مبارکس پیغمبر و زمانہ و ماں آئی و رسالت عظمی و خلافت کبریٰ و نورگوں کاملین صورت و روشن بوت فلک چریشی و مستریں تاوان چے بوت کنت کہ برف بہا کنوکیں دکا نڈار و ڈول و آئی و تجارت و رس المال کہ آراہہ عزیز گوشتنت و ماہ دما کم بو ان بیت اگس بہ اے داہیں رواداری چوشیں کارے سر انجام نڈات کہ چہ آئی و برکت و اے شتگیں عمر بہ جوانیں جاگھے سر بہ بیت بلکیں یک ابدی و غیر فانی متاع جوڑ بو ان پے ملامتگی کار آمدہ بیت توگڑا خسارہ و ہج انتہانہ بیت زمانہ و توازیخ و بو ان و ووت و فی زندگی و داستانانی سرائگر بچن توجہ ادنائیں غور و فکر و ثبات بیت کہ ہر کس و انجام و سرائگاہ نہ داشت و چہ استقبال و بے عرض بو ان و تیوگ ماں ہو کیں لذتاں و ہد گوازینت آخر کار چونکانا کام و نامراد بلکیں تباہ و برباد بوتنت انسان باید انت کہ وقت و قدر و جاہ بیاریت و دوستنکس عمر و ساعت و دماناں و ہنجوش ماں غفلت و ناشتریں کاراں یا ماں لیب و لباء و بباد مدنت بہرچ ساعت و دمانے کہ شرف و بزرگی و تحصیل کنگ بہ فضل و کمال و گرم بازاری و کف و واسطہ انت خصوصاً ہما مزن قیمتی ساعت و زمانیاں کہ ماں آیاں رسالت و آفتاب چوتی مزیں نور فاشانی و دنیا و روشن کن گانت اگس ماں غفلت و سیاں و گوازیگ بوتنت توجہ بزان کہ چہ اشئ و مستریں تاوان پر انسان و دگہ ہج نیست بس و ش نصیب و تجاور ہما کس انت کہ اے فانی عمر و باقی و ناہودگیں زندہ ہاتی و فائدہ مند جوڑ کنگ و واسطہ دست پا دجنت و بہترین و ہداں و خوبیں ساعتان غنیمت زمانان و کسب سعادت و کمال حصول و رداوتی کوششاں جاری دارنت و اے ہما مردم انت کہ آیانی ذکر دینتر و ماں الالذین امتوا و عیو الصلحیت و کنگ بوتنگ -

سورة العصر ذلک تم ہی مثلک انت
سورة عصر مکہ نازل بوت و اے سے آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شروع کن گوں خدا و نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان ز بریں رحم کنو کے

وَالْعَصْرِ ۱۰۱ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ۱۰۲ اِلَّا الَّذِیْنَ
سوگند انت عصر و تحقیق انسان البت ماں تاوان و انت فل مگر ہما کہ
اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَّصَّوْا بِالْحَقِّ ۱۰۳ وَتَوَّصَّوْا
ایمان اش آورت و خوبیں کارش کت دیکر و تاکیر اش راستیں دین و تاکیر اش کت

بِالصَّبْرِ ۱۰۴
برداشت و

سورة الہمنۃ ذلک تم ہی تسع انت
سورة ہمنۃ مکہ نازل بوت و اے ۹ آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شروع کن گوں خدا و نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان ز بریں رحم کنو کے

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۱۰۱ الَّذِیْ جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۱۰۲
خرابی انت بہ ہر تممت و غیبت کنوکیں معیب شکان جنو کے فل ہما کہ جمع و کت مال و حساب و کت آئی
يَحْسَبُ اَنْ مَّالَهُ اَخْلَدَهُ ۱۰۳ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطْبَةِ ۱۰۴
گمان کنت کہ آئی و مال آئی و دائم داریت فل انا انا آضرور ماں حطمہ و چکل و یگ بیت و
وَمَا اذْرٰكَ مَا الْحُطْبَةُ ۱۰۵ نَارُ اللّٰهِ الْبُوْقْدَةُ ۱۰۶ الَّتِیْ تَطْلَعُ
و تو چے سر پدے کہ چہ حطمہ ایک آسے خدا و بن و آتگیں کہ آرسیت
عَلَى الْاَفْدَةِ ۱۰۷ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۱۰۸ فِیْ عَمْدٍ مُّسَدَّدَةٌ ۱۰۹
ماں دلانی سرا و شک بہ آیانی سراجارین بجا حطمہ کنو کت و ماں ڈیجیاں دراجیں فل

مذلل

انجام و سرائگاہ نہ داشت و چہ استقبال و بے عرض بو ان و تیوگ ماں ہو کیں لذتاں و ہد گوازینت آخر کار چونکانا کام و نامراد بلکیں تباہ و برباد بوتنت انسان باید انت کہ وقت و قدر و جاہ بیاریت و دوستنکس عمر و ساعت و دماناں و ہنجوش ماں غفلت و ناشتریں کاراں یا ماں لیب و لباء و بباد مدنت بہرچ ساعت و دمانے کہ شرف و بزرگی و تحصیل کنگ بہ فضل و کمال و گرم بازاری و کف و واسطہ انت خصوصاً ہما مزن قیمتی ساعت و زمانیاں کہ ماں آیاں رسالت و آفتاب چوتی مزیں نور فاشانی و دنیا و روشن کن گانت اگس ماں غفلت و سیاں و گوازیگ بوتنت توجہ بزان کہ چہ اشئ و مستریں تاوان پر انسان و دگہ ہج نیست بس و ش نصیب و تجاور ہما کس انت کہ اے فانی عمر و باقی و ناہودگیں زندہ ہاتی و فائدہ مند جوڑ کنگ و واسطہ دست پا دجنت و بہترین و ہداں و خوبیں ساعتان غنیمت زمانان و کسب سعادت و کمال حصول و رداوتی کوششاں جاری دارنت و اے ہما مردم انت کہ آیانی ذکر دینتر و ماں الالذین امتوا و عیو الصلحیت و کنگ بوتنگ -

فل یعنی انسان و چہ خسارہ و رگیگ و واسطہ چار چیزانی ضرورت انت: اول خدا و رسول و سرائیمان بیارت و آیانی ہدایات و وعدہانی سرائتوری آیانی تعلق بہ دنیا و بہ بیت یا گوں آخرت و پورہ یقین بکنت دومی اے یقین و اثر محض داں قلب و دماغ و محدود بیت بلکیں ہم ماں جوارح (اعضایاں) ظاہر بہ بیت و آئی و علی زندگی آئی و قلبی ایمان و آدینک بیت، سومی محض وتی جنر و فلاح و اصلاح و سرائقاعت ممکنت بلکیں قوم و راج و اجتماعی مفاد و خیال و ہم برابریت و ہدے دو مسلمان و چار بکینت تو آیالی یک دومی و چہ و تی قول و فعل و ختیں دین و ماں ہر یک معاملتے و راستی اختیار کنگ و ردا کڈن کنان بہ بنت - چہارمی ہر یکے دومی و اے داب و وصیت و نصیحت کنوگ بہ بیت کہ در بابت و حق و دماں شخصی و قومی اصلاح و راہ و ہر قدر سکی و اڑ و جنجال پیشس بیانیت یا تب و برخلاف خبراں برداشت کنگی بہ بنت آیالی و گوں مزن صبر و جوانمردی و برداشت بکنت - گاہے ہم قدم چہ نیکی و راہ و نیاید کہ بلگشیت ہر کسیہ چہ خوش نصیبیں و اجہاں اے چاریں و صفائی سرا

۱
۲۸

۱
۲۹

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

مال و حساب کنان و ایرکنت کہ جب سے یک پیسہ نے ہم خرچ مہبت۔ اکثر بخیلیں مالداران ہر کس گزیت کہ ساعت دمان و کلداران حساب کنت و حساب جنت۔ ماں ہمیشہ و آیات لذت محوس کنت و یعنی چہ آتی و رہندہ و ہنجوش معلوم بیت کہ چو بگوش کہ اسے ماں چرائی و گاہے جہانہ بیت بلکیں مدام آرا چہ ارضی و آسمانی آفتان رکنیت۔ و یعنی اسے خیال تہنا غلط انت۔ ماں تو داں قبر و ہم ہمراہ نہ بیت۔ دیمتر و گڑا پچے کار و آتک کنت۔ تمام دولت بس ہما ہنجوش بیکار سر بہ سر بیت و آ بے بخت و چست کنت و ماں دوزخ و چگل دینت۔ و یعنی یاد بہ بیت کہ آس بند پائی نہ انت بلکیں اسے آس خدایہ روک کت گین انت۔ آئی و کیفیت و بار و ہج جنت مکن ات مزن ہوش مندے، دلانی توک و ستر ک کنت، ماں ہر دے و کہ ایمان بیت آرا سوچیت و ماں ہر دے و کہ کفر بہ بیت آرا سوچیت۔ آئی سو زش بدن و سنبیت، نور ماں دلاں داخل بیت، بلکیں یک حسابے و چہ دل و شروع ہوان و ماں جہاں داخل بیت و باوجودیکہ قلوب و ارواح مثل جسم و سنجنت بریشی و ہم ہم جرم موت تری بیت دوزخی تمنا کنت کہ در پختا موت آیان چہ لے عذاب و ہلاکس بکنت بے اسے واہگ سرجم نہ بیت

اعاذنا اللہ منہا و من سائر وجوہ العذاب۔ و یعنی کافران ماں دوزخ و چگل دیان و دروازگاں بند کنگ بنت ہج راہے بہ در کنگ و نہ بیت۔ مدام ماں ہمانی و کبان سچت۔ و یعنی آس و لمب (سقلہ) دراج دراجیں ڈیکانی ڈول و بلند بنت یا لے کہ دوزخیاں گوں پیل پایاں (ستوناں) گوں ساداں سدان تہرس گونج دینتش تا نکہ نیگ و و ہد و کچ داہیں سر حرکت مکننت چیا کہ انکو حرکت کنگ و چہ، ماں عذاب و چیزے تحفیف بیت کنت و لھتے و گوشتک کہ دوزخ و دپ و دراجیں دراجیں پیل پالک کنان چہ برز و پوشگ بنت۔

واللہ اعلم۔
ہمہ صفحہ فوائد: و یعنی گوں پیل و خدا بندان تہی رت و ہرچ معاملہ نے کنت آرا الم معلوم بیت، چیا کہ اسے داستان چہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم پیدا نش و چنت روح ساری و بوتکت و وونی مزن ناماوری و دراز ہگ زہگ و زبان و سرالے داستان ات۔ ہے دور و نزکی پدماں پدا درستان و بیان کنگ بنا و آئی علم و گوں لفظ رویت و شون دات۔

و یعنی امر و مان و دل و واہگ ہمیش ات کہ اللہ کعبہ شہید کنان و ونی نقلی کعبہ آباد بکنت بے چو نہ بوت۔ اللہ تعالیٰ و آیانی کل مکر و ہنران و غلط و کل تہیران بے اثر کنت کعبہ و تباہی و فکر و آوت تباہ و بر باد بوتنت۔ و اصحاب ل و قصہ مختصر لے داب و انت کہ حبشہ و بادشاہ و طرف و ماں یمن و ابرہہ نامی یک مرد حاکم ات آئی و دیست کہ تمام عرب بہ کعبہ حج و رونت، آئی دل و کشت کہ اسے مخلوق سے گور و حج بہ بنت، آئی و تہیراے داب و کنت کہ ونی عیسائی مذہب و نام و یک عالی شان معبدے اڈکنگ و سوڑگ کنت کہ ماں آئی و ہمک ہمیں تکلفات، راحت و لذت و ازباب موجود بہ بنت۔ اسے رنگ و مخلوق صلی خشکا و گیں کعبہ پیل دیان و اسے پرتکلف و رنگ و روغن و آپ داتیں کعبہ و نیگ و لیٹ و رنت و مکہ و حج و سپر و شیت۔ چنانچہ آئی و ماں صنعا و (کہ آئین و مسترس شہر ستلے) وونی نقلی کعبہ و بنیاد و ایرکت و مشرول و براہ داران زران و خرچ کنت۔ اسے تمام خرچ و وسع و رنگ و روشن و باوجود مخلوق

بے نقلی کعبہ نیگ و حج و دگوش گور زنت۔ عرب و خصوصاً قریش و ہدے اسے حال و گپت سک زہر گپنت کسے و چہ زہر کنگی و شت و اودا لاک بون کنت۔ و لھتے گوشتت کہ لھتیں عرب و آس روک کنتگ ہے اسے شکران چو گوات و سبب و بال کنان و ہما عارت و سر اکتنت و جاگہ سوٹک ابرہہ چہ زہر و پربوان و بہ خانہ کعبہ و سراجہ کنت۔ باز شکر و پیلاں زوران و بہ اسے نیت و سر گپت کہ کعبہ و سپر و شیت ماں میانجی و عرب و ہر قبیلے نے و مقابلت آرا جت و زرت کنت۔ حضرت و پیرک عبدالمطلب ماں آروچاں قریش و سردار و کعبہ و متولی اعظم ات۔ آرا حال و گپت تو آئی فرمائنت مرداں! وونی جنہ و خیال و بدارات۔ کعبہ آکسے و لوگ انت آوتی لوگ و حفاظت و موت کنت۔ ابرہہ و کشک ہورک و لہتہ دیست یقین تی کنت کہ نون کعبہ و پروشگ ہج مشکل نہ انت چیا کہ چہ آہانب و کس بہ مقابلہ و دیمانا تلکت

۹۲۴

الفیل ۱۰۵ - قریش ۱۰۶

سورۃ الفیل کہ نازل بوت و اسے ۵ آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کناں گوں خدایہ نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحم کنو کے

اَلَمْ تَرَ کَیْفَ فَعَلَ رَبُّکَ بِاَصْحٰبِ الْفِیْلِ ۱

آیا نہ دیت تو کہ چون کنت تہی رت و گوں پیلانی و اجھاں و

اَلَمْ یَجْعَلْ کَیْدَهُمْ فِی تَضْلِیْلِ ۲ وَاَرْسَلَ عَلَیْهِمْ

آیا نہ کنتی آیانی مکر و باطل و ویدی دات آیانی سرا

طَیْرًا اَبَابِیْلَ ۳ تَزْمِیْمًا بِمِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّیْلِ ۴

مرغان و برز و کہ دور داتگ اتش آیانی ساڈوکان سنگریزہ و

فَجَعَلَهُمْ کَعَصْفٍ مَّا کُوْلُ ۵

گڈا کنتش آیان و چو کاہاں گا جیل کت گیں و

سورۃ قریش کہ نازل بوت و اسے ۴ آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کناں گوں خدایہ نام و ہما کہ بے اندازہ مہربان زبریں رحم کنو کے

اَلِیْلَیْفِ قُرَیْشٍ ۱ الْفِہِمَ رِجْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّیْفِ ۲

پہ قریش و دل بڑی و بزاں دل بڑی و یک آیان و ہر زمستان و گرماگ و سفر و

فَلِیْعَبُدُوا رَبَّ هٰذَا الْبَیْتِ ۳ الَّذِیْ اَطْعَمَهُمْ

گڈا بید کہ عبادت و بکنت اسے لوگ و رب و کہ آئی و ورگ دات آیان و

مِّنْ جُوعٍ وَاَمْنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۴

ماں شد و امنی دات آیان و چہ خوف و

منزل

دھدے اسے واجہ محترمہ شیبہ، سربوت کہ مکہ، نزدیک ایک جاگھے، نام انت توجہ زربار، نینگ، سبزوزر درنگ، حور دیں حور دیں مرغان، جبرئیل نظر اتکنت ہر یکے، سنٹ و پٹنگاں گوندہ گوندہ میں سنگریزہ انت انت اے عجیب و غریبیں مرغانی ٹولیاں لشکر، سراسر گریزہ ہترمال کنتت چہ خدایہ قدرت، آسنگریزہاں چہ تفنگ، تیرے گیشتر کار کنگا کنتت ہر کس، بلکتیں چہ یک طرفے داخل بوتکت و دومی جانب، در کنتت و یک قسے عجب زہر آلودیں مادہ کے تالاں بوتکت باز کس ہموادہ ترنتت۔ ہر کس کہ جنتکت آماں دگر ٹوہیں در دے، مگر قنار ہواں ترنتت۔ اے قصہ چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم، پیدائش، پنجاہ ریح ساری، پیش آتک۔ بلکتیں پھتیں گوشتنت کہ خاص ہمار وچ، واجہ، کرامت داریں ولادت بوت۔ چوش بزبان اسے یک آسانی نشاں واجہ، بیباخی سیکت و یک غیبی اشارہ کے ات کہ ہنجو کہ اللہ تعالیٰ، کوئی لوگ، فوق العادہ حفاظت فرمائیتک، اسے لوگ، چہ کلاں مقدسین متولی وچہ درنتاں بزرگیں پیغمبر، حفاظت ہم بے ڈول، کنت۔ و عیسائی یا کت م مذہبے، اے موہ نہ دنت کہ اکعبہ و کعبہ، راستیں خادماں و گلوچ کت بکنتت۔ وک کہ آڑا کاری

وَلَوْ أَنَّ الْمَاعُونَ لَكُنَّ بُرُوجًا مِّنَ السَّمَاءِ
سورة الماعون مکی بے و آئی ۴ آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شروع کنناں گوں خدایہ نام، ہما کہ بے اندازہ مہربان وزیریں رحم کنو کے

اَسْرَعَيْتَ الَّذِي يُكْذِبُ بِالذِّينِ ۝ فَذَلِكَ
آیا دیت تو ہما کہ دروغ بند کنتت جزاء رنج، ک گڑا آ

الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۝ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ
ہما کہ انت کہ تیلانک دنت یتیم، ک و شوق نہ دیانیت بہ ورگ دیگ

الْمُسْكِينِ ۝ قَوْلٍ لِّلْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَنْ
سکین، ک گڑا بر بادی انت پہ ہا نمازیان کہ آیایں چہ

صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُنَ ۝ وَ
دقی نمازاں غافل انت ک اے ہماینت کہ ریا کنتت ک و

يَمْنَعُونَ الْبَاعُونَ ۝
وہن کنتت پہ دیگ دست و دپی چیزانی ک

وَلَوْ أَنَّ الْكُوفِرَ لَكُنَّ بُرُوجًا مِّنَ السَّمَاءِ
سورة الكوتر مکی بے و آئی ۴ آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
شروع کنناں گوں خدایہ نام، ہما کہ بے اندازہ مہربان وزیریں رحم کنو کے

اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكُوفِرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَاَنْحَرْ ۝
بیشک ما دات ترا کوتر ک گڑا نماز ادا کن پہ وقی رب، و قر بانی بجن ک

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝
بیشک تہی دشمن وت بے نام و نشان انت و

گوک و دولت وغیرہ دوران، گا جیلاں یلی دینت۔ یعنی بے پراگندہ۔ شنگ شانگ، بد صورت، بیچار و ریزہ ریزہ فہ ماں مکہ، گندم وغیرہ پیدا نہ بیت پیشکا قریش راج، عادت انت کہ ماں تمام سال، دورند، یہ تجارت سفر کت۔ ماں زمستان، عین، ملک، شتگنتت، آ ملک گرم انت و ماں گرماگ، موسم، بہ ملک شام، شتگنتت کہ آ ملک سرد و شاداب انت مردماں اشان، اہل حرم و بیت اللہ، خادم، فہان، مزین عزت و احترام دانتک، اشانی خدمت کت و اشانی جان و مال، دگر بچ غرض نہ داشتگت۔ اے داب، اشان بہ دل و تنہا ماں اے رو و آیاں بیت و نفع، ستگت پدا گوں من و امین، ماں و تی لوگ جاگھاں زندان، و تیش ہم دارتگت و دگران ہم وارینتگتیش۔ حرم، چپ و چاگرد، پل و پانچ و دزی و مالواری، بازار گرم ات بے کعبہ، ادب، خاطر، کتام، دزی یادنگے، گوں قریش، راج، کار نہ داشتگت۔ اللہ پاک، اے نعم، ادا یاد دیانینگ لوٹیت کہ ہم لوگ برکت، شمار روزی دات و امن و امان، زندگیاں، چہ اصحاب نبل، حملہ، شتمہ حفاظت کت۔ گڑا شمار چون انت کہ اے لوگ، خدایہ بند، بندگی، کنگ، لوٹت و آئی، رسول، پرچا ماں دل، درد، دانگ، آیا اے سک زیات ناشکری و احسان فرموشی بے نہ انت۔ اگں اے دگر گیاں شماسر بہ بوت نہ کن انت تو اے دابیں سر ظاہرین حقیقت، سر پد بوگ چوش شکل انت۔ ہمے تاکدیم، فوائد: ک یعنی چوش فہمیت کہ انصاف نہ بیت وچہ اللہ، جانب، نیک و بد، بد کردی نرسیت۔ و لہتے، دین، معنی ملت زرتنگ یعنی ملت اسلام و مذہب حق، دروغ بند کنتت۔ چو گوش کہ مذہب و ملت آئی، گور، چ چیز انت۔ ک یعنی یتیم، ہمدردی و غم داری تو دتی جاگے، انت و گوں آئی، مزین سنگدی و بد اخلاقی، پیش کیت ک یعنی غریب و محتاج، نہ و ت جنت کنت و نہ اید گران، تر غیب دنت۔ ظاہرین خبر کہ یتیم و محتاجان، جنت، گڑگ و برابانی حال، و ہم ورگ ماں دنیا، ہما مذہب و ملت، تعلیم، اوارت وچہ ہما جو انیں ہیل و عاداتاں انت کہ برابانی خوبیاں تمام مقلد

اتفاق کنتت۔ گڑا ہر کس چہ اے ابتدائی اخلاق و عاداتاں ہورک بہ بیت گڑا آڑا انسان حساب ممکن کہ آمل جانور انت چوشیں مردم، گوں دین و ایمان، چے واسطہ انت و گوں اللہ پاک، آچو نکا دوستی داریت۔ ک یعنی چوش نر انت کہ نماز کئی مناجات انت و چرائی، مقصود چے انت و چہیکر اہتمام، لائق انت۔ آیا نماز ہمیش انت کہ کردی دانیت و کردی دانیت و ہد و بے و ہد لک بوتنت۔ ماں گپ و شپ و دنیا، کسب و کاراں پہ زانت وقت تنگ کت۔ پدا اگں نماز، و نت ہم، تو بزبان سر، چار بر، زمین، جت، معلوم نہ انت کہ کئی دیما یار و برادشتانگ، ماں احکم الحاکمین، دربار، گوں کتام شان حاضری دیگاں۔ زانا خدا توگ، مئے ننگ و پدا آگ، سر، چہ جہنگ، برگ یا سر، تھک کنگ، عمل، گندیت، زانا آئی، نظر، مئے دلانی سرانہ روت، کہ ماں آیایں داں کتام حدیہ اخلاص و شتو، عورتنگ موجود انت، یاد

مذیل،

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

بدرات اے تمام صورت ماں عن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ درج بدرجہ داخل انت۔ کما صَحَّحَ بِهِ بَعْضُ السَّلَفِ۔ (تنبیہ) واضح بہ بیت کہ اے ہم تراپ پر منافقان انت۔ و یعنی تہنا بہ نماز و سرادار و مدار نہ انت، ماں آیانی اید کہ عملاں ہم چہ ریاکاری و پیشدارگ و خالی و بہرگ نہ انت چو بگوش کہ آیانی مقصد و مراد چہ خالق و نگاہ ترینان و مخلوق و دشمن و کنگ انت۔ و یعنی زکوٰۃ و صدقات و غیرہ تو چہ ادا بکننت معمولی کارمرزی چیزاں ہم منگلا آپ و ڈول، ساد، دیز، تاپک، تپ، سوجن و بندیک و غیرہ کس لوٹک و ساعت و پہ دیگ آمادہ نہ بنت حالانکہ ماں دنیا و اشانی دیگ و رواج عام انت، بخلی و رزالت و وھدے احوال اے داب و بہ بیت تو چہ ریاکاری و نماز و انگ چہ فائدہ و سیت محل بیت۔ اگس یک انانے و تار مسلمان نمازی گوشیت و گوشائینیت مگر گوں اللہ و اخلاص و گوں مخلوق و ہمدردی نہ کنت۔ آئی اسلام یک بے معنی و بے مقصدیں لفظ و آئی و نماز چہ حقیقت و سک باز دور انت۔ اے ریاکاری و بد اخلاق تو ہما بد بختانی دستور بوگ لوٹیت کہ آیای اللہ پاک و روز جزا و سر اھج اعتقادے نذر انت۔ و ک کوثر و معنی خیر کثیر انت۔ یعنی سک باز زیات خیر و شری۔ ادا چہ ایشی کتام خیر مراد و مقصود انت؟ ماں البحر المحیط و ایشی و بابت و بیست و شش اقوال نقل کنگ بوٹگنت و آخر اے چیز و راجح دانگ کہ ماں اے لفظ و توک ہر قسم دینی و دنیاوی دولت و حسی و معنوی نعمتاں داخل انت کہ آیای واجہ و یا چہ واجہ برکت و امت مرحومہ و رگی انت۔ چہ بے نعمتاں یک مسترس نعمتے آہما حوض کوثر ہم شامل انت کہ بے نام و ماں مسلمان مشہور و معلوم انت و چرائی و واجہ و وقی امت و ماں محشر و میدان و سیراب فرمائینیت (اے رحم الراحمین! تو اے خطا کار و سیاہ و راہم چرشی و سیراب بکن) (تنبیہ) حوض کوثر و ثبوت لھتے حد ثانی نزدیک داں حد تواتر و سر بوٹگ ہر سلمانے و برائی اعتقاد دارگ لازم انت۔ ماں حدیثاں آئی و عجیب و غریب خوبیاں یعنی شریاں بیان بوٹگنت۔ چہ لھتے روایتاں آئی ہاں محشر بوگ و چہ اکثر ماں جنت و موجود بوگ ثابت بیت۔ اکثر عالمان اے خبر اے داب و تطبیق دانگ کہ اصل نہر ماں جنت و بیت و ہمانی و آپے ہاں حشر و میدان یا ران ماں یک حوض و جمع کنگ بیت، دو بیتاں کوثر نام دارنت، واللہ اعلم بالصواب۔ و یعنی اے قدر مزین انعام و احسان و شکر ہم باز من بوگ لوٹیت، تو باید انت کہ تیں نبی گوں وقی روح، بدن و ماں و برابر ماں وقی رب و عبادت و گلاشس بو ان ہو۔ چہ بدنی و روحی عبادت و چہ درستاں مسترس چیز نماز انت و ماں مالی عبادت و ترانی یک ممتاز بزاں گیشنگیں جیتے داریت چیا کہ قربانی و اصل حقیقت وقی جان و قربان کنگ ات۔ جانور و قربانی لھتے حکمت و مصلحتی بنا و سر آئی و قائم مقام جوڑ کنگ بوٹگ چو شکہ چہ حضرت ابراہیم و اسماعیل علیہما السلام و قصہ و ظاہر انت۔ پیش کا ماں قرآن و دگہ جہے ہم نماز و قربانی و ذکر کش یک جاکنگ بوٹگ قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ (انعام رکوع ۲۰) (تنبیہ) ماں لھتے روایتاں و انحر و معنی سینگ و سرادست بندگ و ہم آنگ مگر ابن کثیر و ماں اے دابیں روایتاں کلام کنگ و تزجج ہے قول و دانگ کہ و انحر و معنی قربان کنگ بگنت۔ چو بگوش کہ ماں ایشی و ایراد گرگ بوت مشرکانی سرا کہ آیای نماز و قربانی بہ بتاں کنگت۔ مسلمان لازم انت کہ اے کاران و خالص پہ خدائے واحد بکننت۔ و لھتے کافراں پہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم و شان و گوشنگت کہ اے شخص و سچ مردیں چک نیست بس داں ایشی و زندگی و ایشی نام و توار انت، رند و کئے ایشی و نام و گریت۔ اے دابیں شخص و ماں ہایانی محاورہ و ابتر گوشنگت۔ ابتر دراصل و ہما جانور و گوشنت کہ آئی و دُ مَب بُرُگ بوٹگ کہ پشت و آئی و نام و گر و کس مہبت۔ گدا چو بگوش کہ آئی و دُ مَب بُرُگ بوت۔ قرآن و شون دات کہ ہا شخص کہ اللہ پاک آئی و خیر کثیر عنایت بخت و داں ابدال آباد آئی و نام و روشن بکننت آئی ابتر نام پر بندگ مسترس اجمعیے۔ در حقیقت و ابتر ہا انت کہ گورے دابیں مقدس و مقبولیں ہستی و بعض و گنت بدریت و وقی پشت و کتام ذکر خیر و نیکیں اثرے بل مدنت۔ مروچی چارہ صد سال و پدماشا اللہ چہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم و روحانی اولاد و دنیا پر انت و جہانی دختری اولاد ہم بکثرت ماں ملکاں شنگ و تالاں واجہ و آثار صالحہ ماں عالم و ترپوک انت، واجہ و نام گوں نیک نامی و محبت و عقیدت و کرد و ربا انسانانی دلاں گرماش سرکنگ انت۔ دوست دشمن کل واجہ و اصلاحی کارانی گوں دل و راستی و اعتراف و اقرار کنگ انت۔ پدرا چہ دنیا و گوزان و ماں آخرت و ہرچ مقام محمود و واجہ اوشتوک بیت و ہر مقبولیت و مستبوعیت عامہ واجہ و تمام مچی و توک و حاصل بیت آ و جدائیں گئے۔ آیای دابیں دائم البرکت ہستی و (العیاذ باللہ) ابتر گوشنگ بوت کنت۔ ہمیشہ و مقابل و ہماگتناخ و خیال بکن ات کہ ہر کس اے کلمہ چہ زبان و کشتنگت کہ آئی و نام و نشان سچ جاگہ و باقی نہ مننگ و نہ گوں شری و کسے آئی و نام و گیسیت و یاد کنت۔ ہے احوال ہماگتناخی کنوکانی بوت کہ آیای ماں یک زمانے و واجہ و بعض و عداوت و سر کر بست و بہ واجہ و مبارکیشان و گتناخی و زبان درازی گت۔ و ہے داب و دیم تر و واجہ و شان و گتناخی کنوکان و خداوند کریم تر ندیں سزا دیان کنت کہ نام و نشان ہم پشت نہ پکت و قیامت و عذاب و سزا پہ اشاں جدا ایر انت۔ ۱۲

ول قریش ع پخت سرداران گوشت کہ اے محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) ایسا وشادت ماں و تا صلح و نزل کنیں کہ داں یک لے ء شتا منے معبودانی پرستش (عبادت) کنیں ات پدا دومی سال ء ماشے معبود پرستش ء کنیں۔ اے داب ء دوہیں فریق ء چہ ہر یکے ء دین ء چہرے بھر حاصل بیت، واجہ ء پستردات خدا پناہ با کہ من گوں آئی ء (پہ یک دمانے ء ہم) کسے ء شریک قرار بدیاں! جوابش ات شتر چو کن کہ تو منے لھتے معبودان ء تسلیم سخن (یعنی آیان ء بدورد مگویش) ماشے تصدیق ء کنیں ماشے معبود ء عبادت ء ہم کنیں بریشی ء ہے سورہ کافرون نازل بوت و واجہ ء ماں ہمیشانی سچی ء اے سورت و نت و اشکنا نینت۔ کہ آئی ء خلاصہ، چہ مشرکانی راہ و رہبند ء پہکے بناری ء اظہار کنگ متعلقانی سبذگ ء اعلان انت۔ و ت بچار انبیا علیہم السلام کہ آیان اولی کارشک ء ہڈ اللانی بزرگ انت اے داہیں ناپاکیں و سبکیں صلح ء سرکردی راضی بیت کنت۔ فی الحقیقت ء ماں اللہ معبود لوگ ء توجہ مذہب ء داروک ء اختلاف بوت نہ کنت

دوت مشرکان اے خبر ء اقرار کنوک اتنت و گوشتگتس کہ ماں بجانی پرستش ہم ہمیشہ کانیں کہ اشان مارا گوں اللہ نزدیک کنت **فَاعْبُدُوا اللَّهَ لِيُقَرِّبُنَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ** (زبر رکوع ۱) چہرے اختلاف اگس ہست تو آماں غرض ء عبادت ء برد انت۔ لہذا یہ صلح ء رداہرچ صوبے قریش پیش کنگت آئی ء ضا صا ء مطلب چوش بوت کہ آیان تو برابر وئی راہبند ء سراقا تم انت یعنی اللہ وغیر اللہ دو بینانی پرستش ء کنان ہیں، و تیں نبی چہ وئی توجیہ مسلک دست ء بخش۔ یہ صلح و نزل ء گفتگو ء ہلا س کنگ اے سورت ایر کجک بوت فل یعنی ابید چہ خدا ء ہرچ معبودے شتا پر و نا جوڑ کنگت من فی الحال اشانی عبادت ء نہ کنان و نہ شتا خدا ء احد و حمد ء بلا شرت غیے پرستش کنگ ء آمادہ بوت کن ات کہ آئی ء بندگی و عبادت من کنان۔ فل یعنی دیمتر ہم من شے معبودانی عبادت کنوک گلے بناں و نہ شتا منی لیکتا ہیں جوڑ بلا شرت غیے پرستش کنوک بنیت۔ مطلب اے داب بوت کہ من موقد بو ان ء شکر کنت نہ کنان نہ ہنوں نہ دیمتر و شتا تارا مشرک داران ء موقد بوت نہ کن ات نہ ہنوں و نہ دیمتر اے تقریر ء رو ء ماں آیتاں نکرار نہ مننت (تنبیہ) لھتے عالماں ادا نکرار بنا کید ء سراجل کنگ لھتے ء ماں اولی دو جملہاں حال و استقبال ء نفی، و ماں اخیر ء دو جملہاں ماضی ء نفی مراد زرتنگ کا صوح بہ العشری۔ و لھتے ء ماں اولی جملہاں حال ء و ماں اخیر ء جملہاں استقبال ء ارادہ کنگ کا نظر من الترجمہ۔ لیکن لھتے محققان ما اولی دو جملہاں "ما ء را موصولہ و ماں اے دگہ دو جملہاں "ما ء را مصدر بہ جتا کنگ و اے داب ء تقریر کنگ کہ منی و شے در میان ء نہ ماں معبود ء اشتراک ہست و نہ ماں عبادت ء راہبند ء۔ شتا تانی پرستش ء کن ات، آمنی معبود نہ انت من ہا خدا ء عبادت ء کنان کہ ماں آئی ء شان و صفت ء کس شریک بوت نہ کنت۔ اے داہیں خدا شے معبود نہ انت۔ علی ہذا القیاس شتا ہر داب ء عبادت کن ات مثلاً بھنہ بوان ء کعبہ گرد اگر دناج کن ات یا ذکر اللہ بدل ء شیزا ات یاد و چا پی جن ات من اے داہیں عبادت کنوکے نیاں، و من بہ ہرچ شانے ء اللہ بندگی ء حق ء سر انجام دیاں شمارا آئی ء تو منیق نیست لہذا منی و شے راہ بالکل جدا انت و احقر ء خیال ء چوش کپت کہ اولی جملہ یہ حال و استقبال ء نفی ء حساب کنگ بہ بیت یعنی من نون

سُورَةُ الْكٰفِرُوْنَ **لِكَيْ تَرَ حٰجِي السَّابِغِ**

سورہ کافرون مکی یہ و اے شش آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گوں خدا ء نام ء ہما کہ بے اندازہ مہربان، زبریں ہم کنوکے

قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۙ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۙ

بگو شش اے کافران فل من عبادت کنان ہرچے کہ شتا عبادت کن ات

وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۙ وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا

و نہ شتا عبادت کن ات ہرچیکہ من عبادت کنان و نہ من عبادت کنوکاں ہرچیکہ

عَبَدْتُمْ ۙ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۙ لَكُمْ

شتا عبادت کنگ و نہ شتا عبادت کنوک ات ہرچیکہ من عبادت کنان فل شتا انت

دِيْنِكُمْ وَاِلٰی دِيْنِ

شے دین و پے من ات منی دین فل

سُورَةُ النَّصْرِ **فَاِنَّ مَثَلَنَا لِحٰثِي**

سورہ نصر مدنی یہ داب سے آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کنان گوں خدا ء نام ء ہما کہ بے اندازہ مہربان، زبریں ہم کنوکے

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۙ وَرَاَيْتَ النَّاْسَ

وہرے کہ بیت اللہ ء مدد و فتح و بگندے تو مردمان ء

يَدْخُلُوْنَ فِیْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۙ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ

کہ داخل بنت ماں خدا ء دین ء فوج فوج ء گوں پاکی یاد کن توسیپ

رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۗ وَكَانَ تَوَّابًا ۙ

دتی رب فل و چہاں بخشش بلوط بیشک آ من توبہ قبول کنوک ایت و

مذلل

یا آئندہ شے معبودانی پرستش ء کت نہ کنان ہرچوش کہ شتا چہ من امیت کت ات۔ **وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عَبَدْتُمْ** ء معنی (بقول حافظ ابن تیمیہ) اے بزرگ بہ بیت (وہرے من خدا ء رسولان تو) منی شان چو نہ انت و نہ کتام و فتے ء چہ من مسکن انت (با مکان شری) کہ شکر ء ارتکاب کنان حتی کہ ماں گوستگیں زمانہ ء چہ و جی ء نزول ء پیش ہم و ہرے شتا کلاں سنگ و درخان ء پرستش ء گلایش آتے منی جنڈ ء غیر اللہ پرستش نہ کت، پدا ہنوں چہ اللہ ء طرف ء و جی ء نور و بینات و ہدیٰ وغیرہ آیک ء چونکا ممکن انت کہ ماں شریکات شے داب ء عمل کنان۔ شاید ہمیشہ کا ادا ماں **وَلَا اَنَا عٰبِدُ** ء جلا سمیہ **وَمَا عَبَدْتُمْ** ء صبیغہ ماضی ء عنوان خستیاں فرمائینت۔ باقی مننت کافرانی احوال آئی ء بینا ہر دوہیں براں چہ یحییٰ عنوان ء فرمائینت **وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ** یعنی شتا مردم چہ وئی استعداد ء غرابی و بندختی ء اے لائق نہ ات کہ ماں کتام و ہرے ء

و کتام حلتے و خدائے واحد بلا شرکت غیرے پرستش کنوک بے ات۔ حتی کہ چہ خاصیں گفت گوئے صلح و وعدہ ہم شرک و دھب و گرات و دارا ت و یک جلمہ میاں
 مَا تَعْبُدُونَ إِلَّا بَصِيْفًا مِمَّنْ خَلَقْنَا لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعَ كَثِيرَةً لِّمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
 یا ہر وہ رنگیں سنگے نظر کپت آئی زرت و فی معبود جو رکنت و پیشی معبودی رخصت کت پدا یہ ہر موسم و دہر کار و جدا جدا معبود انت۔ یکے سفر و معبود انت، یکے حضر و یکے نان دیوک
 انت، یکے اولاد دیوک انت و قس علیٰ ہذا۔ و اجر حافظ شمس الدین ابن قیمؒ و ماں بدائع الفوائد و اے سورت و لطائف و مزایا و ردائرن نفیس (جو انہی) گفت گو کنگ۔ ہر کس بہ قرآنی
 معارف و ذوق شوق و واہگ داروک انت آرا باید کہ آئی و مطالعہ و بکنت۔ وگ حضرت شاہ صاحبؒ نبشتہ کنت "یعنی شمس ہرچ داہیں ضد و کنت در شان کت نون سر
 کنگ چہ فائدہ دت دان کہ اللہ فیصلہ بکنت" نون ماچہ شاپہر کہ

شزار و بزار بوان و ہے فیصلہ و راہ چارین۔ واللہ آ دین
 قیے کہ مارا محنت فرما سینگ بر آئی و ماسک گل و شادانہی شتا
 پر و تاچہ و فی بد بختی و ہرچے راہبندے پس کنگ آشمارا مبارک
 بات! ہر یک فریقے و آئی و راہ و راہبندے نتیجہ دست کپیت
 و مزین گیش و گیوار کونویں چیز ایش ات کہ مکہ معظمہ (کہ آبراں
 ماں سر زمین و اللہ دارالتلطنت انت) فتح بہ بیت بہ
 ہمیشی و سر از بات تر عرب قبیلہانی چم سکت انتنت چریشی و
 پیش یک یک، دو و دو مردم اسلام و داخل تو کنت۔
 چہ مکہ و فتح و بعد جوق در جوق داخل بوگ و کنت، حتی کہ تمام
 جزیرہ عرب و اسلام و کلہ و نت و چہ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم و
 بعثت و ہرچ مقصد و مرادے بہت ات آتمام بوت۔
 و یعنی چہ سر کچ بور کہ بعثت و مقصود و مراد ماں دنیا و
 دارگ (کہ آ دین و تکمیل و خشت لاکبری و ہمید انت) پورہ بوت
 نون آخرت و سفر نزدیک انت لہذا چہ اے جانب و فارغ
 بوان و پہر کہ ہا جانب و گلا شش ہو۔ و چہ پیش و ہم زیت
 گون کشت و اللہ پاک و تسبیح و تحمید و برے فتوحات و
 کامرانیانی رد آئی و شکر و ادائین، و یعنی بہ و فی
 جنہ و وہ امت و استغفار کنگ و بیان ساری و باز
 جا گہاں بوتگ، ہمو دا چارگ بہ بیت۔ حضرت شاہ صاحب
 نوشتہ کنت در یعنی ماں قرآن و ہر جاگ و فیصلہ و وعدہ انت
 و کا فران اشتہابی کنگ ات حضرت و عمر و آخر و مکہ فتح
 بوت۔ عرب قبائل گروہ در گروہ (جماعت در جماعت)
 مسلمان بوگ و کنت۔ وعدہ راست بوت۔ نون
 امت و گناہانی بخشش و بلوٹ تاکہ شفاعت و درجہ
 ہم ترادست بکپیت۔ اے سورت واجہ و عمر و آخر و
 نازل بوت۔ حضرت و زانت کہ منی ماں دنیا و ہرچ کارے
 حسد ات کار سر انجام بوت نون آخرت و سفر و وہد
 سر بوتگ۔ ۱۲

ہم صفحہ و فوائد: و ابولہب کہ
 آئی و نام عبدالعزی بن عبدالمطلب انت، آنحضرت
 صلی اللہ علیہ وسلم و حقیقی ناکو ات بلے چہ و فی کفر و شقاوت
 حضور صلی اللہ علیہ وسلم و مزین دشمنے ات۔ و ہدے واجہ
 ماں یک مجلس و حق و پیغام و شکنا سینگ و پاد آت کنت
 اے بد بخت و کار ایش ات کہ پیغمبر و نیک و سنگ چکل
 دانگت کہ چرائی و واجہ و پاد خونریج بوتگت و گون

زبان و گوشتگت کہ مردماں! اشی و خبراں گوش مدارات اے شخص (معاذ اللہ) دروغ بند و بے دینے۔ برے گوشتگت کہ محمد گون ماہما چرائی قول و وعدہ کنت کہ آچہ مرگ و
 پد دست کپنت۔ مارا تو آچہ وجود چہ جاگ نظر نبیت پدا و دین و ستان و دیم گور کنان و گوشتگت تبا لکما ماری فی کاشیٹا مایقول محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) ستم
 دو دنیاں بیپوشانے کہ من شے توک و چہ ہا چیزاں چہ نگنڈاں ہر چیکہ محمد بیان کنت) یک برے حضور صلی اللہ علیہ وسلم کوہ صفا و سر اسرکیان و درستان و توار پر جت۔ واجہ
 توار و سر تمام مخلوق جمع بوتنت۔ واجہ و جوانیں رھبندے و مردماں اسلام و دعوت دات۔ ابولہب ہم موجود ات (ماں لہتے و وایتاں بہت کہ دست و خنڈان و
 گوشتی تبا لک لسائر الیوم اکلھا جمعنا یعنی تو برباد باتے آیا تو مارا پہ بے خبر و جمع کنت) و ماں روح المعانی چہ ہتے کساں قتل کنگ کہ آئی و ماں دست و سنگ

۹۳۱

سورۃ اللہب یکتہ و ہرچ خمس آیات

سورۃ لہب مکی ہے و اے پنج آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کناں گون خدائے نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبریں ہم کونکے

تَبَّتْ یَدَا اَبِیْ لَہِبٍ وَ تَبَّتْ مَّا اَغْنٰی عَنْہُ مَالُہٗ

پرشتنت دوئیں دست ابولہب و آہلاک بوت و کار و نیانک آئی و مال آئی و

وَمَا کَسَبَ سِیْضٰلٰی نَارًا اذَاتَ لَہِبٍ ۝۲

وہر چیکہ کسب کت آئی و زوت کپیت ماں آس و جنبلہا سیں

اَمْ رَاتُہٗ حَمَالَةَ الحَطْبِ ۝۳ فِیْ جِیْدِہَا حَبْلٌ

آئی و لوگ بانگ ہن کہ چست کنوک ات حشکین دارانی و ماں آئی و گردن و انت یک دے

مِّنْ مَّسَدٍ ۝۴

ریتگیں چہ چ و پیشاں و

سورۃ الاخلاص یکتہ و ہرچ اربع آیات

سورۃ اخلاص مکی ہے، و اے چار آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کناں گون خدائے نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبریں ہم کونکے

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۱ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ یَلِدْ

تو بگو ش کہ آ اللہ یکے و اللہ بے حاجت انت و نہ پیدا بوتگ چہ آئی و کسے

وَلَمْ یُولَدْ ۝۳ وَلَمْ یَکُنْ لَّہٗ کُفُوًا

و ماں آچہ کسیا پیدا کنگ بوتگ و نیست آئی و و

اَحَدٌ ۝۴

بچ کس و

منزل

۱۳

۱۴

زرت کہ نئی بنگ و چکل بدنت۔ غرض آئی و شقاوت و گون حتی و عداوت عروج و سرائت۔ و ہرے پر اے خبر نیگی آراچہ اللہ عذاب و ترسینگ بوتگت تو پستہ دانگتی، کہ اگں راست راست اے گپ بوگی انت تو منی گورہ مال و زر و اولاد باز انت آکلان ماں فدیہ و دیاں و نار اچہ عذاب و رستگار کناں، آئی و لوگ بانگ کم جمیل و ہم گوں واجہ پیغمبر علیہ السلام و مزین ہند و گنت ات، دشمنی و آسے کہ ابولہب و جنبل اس کنگت اے زالک و چو بگویش کہ دار ماں کناں آراہنگت گیشتر تیز و ترند کنگت۔ ماں اے سورت و ہر دو تینانی انجام و بیان کناں و خبر دارکت کہ مرد بدبیت یا جنیں آدے، وئی بہ بیت یا درادے بہ بیت، مزین بہ بیت یا خورد۔ ہر کس حق و دشمنی و سرالانک و بندیت آخرا کا ذلیل تباہ و برباد بیت۔ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و سیادی و وارثی ہم آراچہ تباہی و رکینت نہ کنت۔ ابولہب چونکا دستاں چنڈان و جہراں بنددنت و بہ وئی باز و قوت و سرامغور و لبوان و خدایہ مقدس و محصو میں رسول و طرفہ دست درازی کنت۔ آدت چویش بے ہمتیت کہ نول آئی و دست پرشت بکھ حق و زیر کنگ و واسطہ آئی و ہر پیمیں کوشش کنگت آتمام برباد بوتنت۔ آئی و سرداری و پاگو اجہی بہ ملا میگی بے نام و بیگواہ بوت۔ آئی و تمام اعمال مفت و بباد بوتنت۔ آئی و زور و قوت چنڈ چنڈ و تش تش بوت و آئی و جنماں تباہی و چات و نشت و کپت۔ اے سورت مکی ہے، گوشتت کہ چہ غزوہ بدر و ہفت روج و پد آرا زہریلی قسم و یک دانگے چہ بدن و در کپت تاکہ آئی و مرض دگران ملکیت چہ ہے ترس و تمام لوگ و مرد ماں آراجد ایک کڈے و جاگہ دات ہمو و امرت و آئی و لاشس داں سے روج ہمو و اکپنگت کس و ہم چپت نہ گت۔ وید لاشس سڑک و بوکنگ و لگت آساعت و چہ حبشی مزدوراں چپت کنا نینت و پد ماں زمین و گل گت۔ آیاں یک کڈے جنان و وچہ یک دارے و مدد و لاشس تیلانک دات و چہ رزاسنگش ماں کت و قبر و پاش بندگت۔ اے داب و آماں دنیا و رسوا و برباد بوت۔ و لَعَدَا ابِ الْآخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ۔ یعنی ماں اولاد، عزت و معتبری کتام چیزے و آراچہ ہلاکت و رکینت نہ کت۔ و لَعَلَّ عِنِّي چہ مرگ و پد ماں مزین شعلہ جنو کیں آس و سر بوگی انت شاید چہ ہے مناسبت و قرآن شریف آئی و کینت ابولہب قائم داشت۔ دنیا تو آراچہ ہے سبب و ابولہب گوشتنگت کہ آئی و کنگ (رخصار) چو آس و شعلہ و شہوک انتت۔ مگر قرآن و پیش داشت کہ آوتی گڈی انجام و اعتبار و ہم ابولہب نام کپگ و مستحق انت۔ و ابولہب و لوگ بانک ام جمیل مال دار بوگ و باوجود مزین مجل و حساست و روع و ووت چہ چکل و در چت و لوگ و آورت و گنڈگان و بہ واجہ و راہ و سراجکل و انگنتت تاکہ چہ پشاں واجہ رسول و وایدگہ رو و آکنوکان و تکلیف برسیت۔ فرمائینت کہ آہ ہر داب بہ حق و دشمنی و پیغمبر خدایہ ایذا دیک و وئی مرد و مددگار انت۔ ماں دوزخ و ہم بہ رفت و آئی و ہمراہ بیت۔ شاید او دوزخ قوم و صریح و (کہ آجہم و گنڈگ داریں درختے) داراں سرکنان بیت و چہ ہایانی ذریعہ و وئی لوگ واجہ و سرا خداوندی عذاب و آس و تیز کنان بیت۔ مکالمات ابن کثیر۔

(تنبیہ) لہتے و حَمَاةَ الْحَطَبِ و معنی چچکل خورد گپتگ۔ و ماں عرب و محاورات و اے لفظ بہ اے معنی و ہم کار مرز بیت۔ بچوشت کہ اے دابیں مردم و ماں فارسی زبان و ہمیزم کش و گوشت۔ و یعنی باز مضبوط رینگیں ترندیں کہ مردم و بتورینی۔ چہ اشی و مراد اکثر مفتراں و نزدیک و دوزخ و طوق و زمزیل انت۔ و اے تشبیہ حَمَاةَ الْحَطَبِ و مناسبت و دیگ بوتگ۔ چیا کہ دارانی بار و چپت کنگ و واسطہ ساد و حاجت کپیت نوشتہ کنت کہ ماں اے زالک و گور و یک مزین قیمتی ہارے ہست ات و آئی و جو گوشتنگت کہ لات و غری و سوگندانت کہ ایشرا محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) و دشمنی و بردا خرچ کناں۔ الی ات کہ ماں دوزخ و ہم آئی و گردن چہ ہار و خالی مسیت و عجیب گپ ایشرا انت کہ اے بخت و موت ہم بہ ہے داب و واقع بوت کہ دارانی بندل و ساد ماں اشی و گت و شت و لوپ بوت کہ چہ پشی و ساہی بند لبوان بیران بوت۔ و یعنی ہمار دم کہ در بابت و خدا و جت و باواست کنت کہ آچون وچہ داب و انت گوں آیاں بگویش کہ آیکے، کہ ماں آئی و ذات و نچ واپیں تعداد و تکثر و دوئی و ہم گنجائش نیست و نہ کسے آئی و مقابل و نہ آئی و مشابہ انت۔ ماں اشی و محسوس عقیدہ و رد بوت کہ آگوشت خالق دو انت۔ خیر و خالق و یزدان و شتر (بدی) و خالق و آھرمن و ہم ہنود و تردید بوت کہ آکر و طانی حساب و وئی معبوداں ماں خدائی کاراں شریدار کنت۔ و ک حمد و تفسیر باز داب و کنگ بوتگ۔ طبرانی آکلان و نقل کناں و گوشتیت و کل

هَذَا صَحِيحَةٌ وَهِيَ صِفَاتُ رَبِّنَا عَزَّ وَجَلَّ هُوَ الَّذِي يُحْمَدُ فِي الْحَوَاجِّ وَهُوَ الَّذِي قَدِ انْتَهَى سُودُهُ وَهُوَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا جُوفَ لَهُ وَلَا يَأْكُلُ وَلَا يَشْرَبُ وَهُوَ الَّذِي بَعْدَ خَلْقِهِ (ابن کثیر) (اے کل معنی صحیح انت و اے تمام منے رب و صفات انت، آھذا ذات انت کہ بہ آئی و طرفہ ماں تمام حاجتاں رجوع کنگ بیت یعنی کل آئی و محتاج انت، آکسی محتاج نہ انت و آھذا ذات انت کہ آئی و بزرگی و فوقیت ماں تمام کمالا و خوبیاں باختری حد و رنگ و آھذا ذات انت کہ بہ ورگ و نوشگ و چ حاجت یا واھگ نہاریت و آھذا ذات انت کہ مخلوق و فنا بوگ و بعد ہم باقی پشت کپوک انت) چہ اللہ تعالیٰ و صدیت و صفت و ہا جاہلانی قول و رد بوت کہ آکتام غیر اللہ ماں کتام درجے و مستقل اختیار دار و ک فہمت۔ و ہم آریہ قوم و عقیدہ مادہ و روح و تردید ہم بوت چیا کہ آیانی اصول و مطابق اللہ ماں عالم و جو کنگ و اے ہر دو تینانی محتاج انت و اے دو تین بہ وئی وجود و اللہ محتاج نہ انت (العیاذ باللہ) و یعنی آرا نہ کتام اولادے ہست، نہ آوت کسی اولاد انت۔ ماں اشی و ہمار دممانی عقیدہ رد بوت کہ حضرت مسیح و یا حضرت عزیر و خدایہ چک و فرشتیاں و خدایہ جنیں چک گوشتت و ہم ہر کس کہ مسیح یا کتام بشرے و خدا منو کنت آیانی تردید ماں لَمْ يُولَدُ و کنگ بوت۔ یعنی خدایہ شان اے داب انت کہ آرا کسے و نہ زانگ و ظاہریں گپے کہ حضرت مسیح چہ یک پاکبازیں زانے و شکم و پید ابوتگ گڈا ایشاں و چونکا خدا بوت کنت۔ و وھ آئی و ہم در و کس نہ بوت تو لوگی یا چک چونکا بہ بیت۔ ماں اے جملہ و ہا قوم و راجانی رد بوت کہ آماں اللہ کتام یک صفے و کتام یک مخلوقے و آرا آئی و ہم سر قرار دینت دانگہ لہتے زبان دراز و گتار چہ پشی و ہم دیار و نت آصفاں و ماں دگران ثابت کنت۔ یہود و کتاباں چپت کن ات و بچاریت، ماں یک مچی و خدا گوں یعقوب علیہ السلام و کتیک گرت و یعقوب خدایہ ماں کتیک و واپسینت (العیاذ باللہ) کَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقْتُولُونَ الْإِكْذَابَ۔ اِنَّ اسْمَكَ يَا اَللّٰهُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ و لَمْ يُولَدْ و لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ اِنَّ تَغْفِرَ ذُنُوبَ رِائِكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيْمُ۔ ۱۲

فل یعنی ہا ذات کہ شب و تہاروی و دران و صحب و روشنی و ظاہر کنت۔ ۲ یعنی ہر اے دابہی مخلوق کہ ماں آئی و چیزے بہ بیت چہ آئی و بدی و من پناہ لوٹاں دیم ترے اے مقام و مناسبت و چنت مخصوص چیزانی نام فی کپتنگ۔ فل یعنی شب و تہاری کہ ماں آئی و اکثر ناشری کار، خصوصاً سحر و غیرہ زیات واقع بنت یا ماہ گریا آفتاب و غروب مراد انت۔ حضرت شاہ صاحب نے بت کنت کہ ماں اشی تمامیں تہار و کیاں آنکنت۔

نظارہ و ہم باطن و۔ و سنگستی و پریشانی و گمراہی۔
 فل چہ نقشت فی العقد و ہما جنیں آدم ماں یا ہما جماعتاں یا ہا نفوس مراد انت کہ آس احزانہ عمل کنت و ہدے ماں کتا م سادیا مود و غیرہ و چیزے دانان و آدم کتا م و گریخ بندت۔ حضور صلی اللہ علیہ وسلم و ہر ہر سحر و لیبید بن اعصم و کنت کہ چنت جنک ہم ماں آئی و شریک انت، واللہ اعلم۔ و حضرت شاہ صاحب نے بت کنت کہ ہما ساعت و آئی و نظر لگیت۔ بیشک ہم کپک یا نظر لگک یک بیوکیں امرے۔ بے اکثر مفسرانی نزدیک من شر حاسد اذ احسد و مطلب ایش انت کہ حاسد و ہر و فی قلبی کیفیت و ضبط کت مکت و عملاً و فی حسد و در شان بکنت گڑا چہ آئی و بدی و پناہ گرگ لوٹیت۔ اگں ماں یک شخصے و دل و بے اختیار حسد جاہ بخت مگر و فی نفس و ماں تا بو و داران و گوں مسود و چوشیں نمونگے مکت گڑا آ چریشی و خراج انت۔ و ہم یاد دارگ بہ بیت کہ حسد و معنی چوش انت کہ چہ دگرے و اللہ و دانگیں نعمت و زوال و لوٹک بہ بیت۔ باقی چوشیں آرزو کنگ کہ من و ہم اے دابہی نعمت یا چریشی و ہم گیش عطا بہ بیت کہ فلان و عطا بو تگ ماں حسد و داخل نہ انت ایشرا ماں عربی زبان و غبطہ گوشتت۔ ماں بخاری و حدیث لا حسد الا فی اثنتین الخ و چہ حسد و لفظ ہے غبطہ مراد انت۔

فل اگر چہ اللہ تعالیٰ و شان ربوبیت و بادشاہت و غیرہ تمام مخلوقات و شامل انت لیکن اے صفاتی چوش کہ کامل ظہور ماں انسان و ذات و بوت آپیم ماں اے دگر مخلوق و نہ بوت۔ پیشکارت و مملکت و غیرہ و اضافت بہ ہائی و طرف و کنگ بوت و ہم ماں و سواس و گرفتار بوگ بجز چہ انسان و اے دگر مخلوق و شان ہم نہ انت۔

فل شیطان چہ نظر اندیم بوان و انسان و رودنت و لگشیت داں حارے کہ انسان ماں غفلت و مانیت آئی و گرفت انسان و سرگیش بوان بیت، و ہدے بیار و آگاہ بوان و ماں خدایہ یاد و مشغول بوت اے فوراً پشت و کنزیت و یک گور

بیت - ۱۲

سورۃ الفلق بکیت و قرہ فی خمس ایات

سورۃ فلق مکی ہے و اے بیچ آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کتاں گوں اللہ نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبیریں رحم کنوگے

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۲

تو بگوش کہ من پناہ لوٹاں گوں صحب و پروردگار و فل چہ خرابی و ہر چیزیکہ آئی پیدا کرتگ و

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۳ وَ مِنْ شَرِّ

وچہ خرابی و تہاری و ہدے کہ ماں شانیت و چہ خرابی و

التَّفَثِّ فِي الْعُقَدِ ۴ وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ

ہما جنینانی کہ ماں گرچاں دم جنوک انت و چہ خرابی و حسد کنوک و

اِذَا حَسَدَ ۵

وہدے حسد بخت و

سورۃ الناس بکیت و قرہ فی خمس ایات

سورۃ ناس مکی ہے و اے شش آیات انت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع کتاں گوں خدایہ نام و ہا کہ بے اندازہ مہربان زبیریں رحم کنوگے

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۱ مَلِكِ النَّاسِ ۲

تو بگوش کہ من پناہ لوٹاں گوں مردمانی رب و چہ مردمانی بادشاہ و

اِلٰهِ النَّاسِ ۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۴

چہ مردمانی معبود و فل چہ خرابی و شیطان و کہ وسوسہ دیان و اندیم بیت و

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُوْرِ النَّاسِ ۵

ہا کہ وسوسہ و در دنت ماں مردمانی دلال

منزل ۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مقدمہ

واسطہ اصول و کلیاتانی یک جامعیں کتاب ایت کہ آئی جزئیاتانی بیان حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم وچہ وقتی قول و عملانی ذریعہء کثنت۔ علامہ ابوالفتح ابراہیم بن موسیٰ الشاطبی (المتوفی ۳۹۰ھ) وقتی کتاب "الموافقات" وچہ نبشتہ کنت :

القرآن علی اختصارها جامع
ولا یكون جامعاً الا والمجموع
فيه امور کلیات لان الشریعة
تمت بتمام نزوله لقوله تعالیٰ :
الْیَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِیْنَكُمْ الْاٰیة
بوگا چہ شریعت مکمل بوت
(کتاب الموافقات ج ۳ ص ۳۶۷)

چریشی و بعد علامہ شاطبی و شیش بختہ کنگ کہ آئی و پورہ میں بیان و ادگنجائش نیست، بلے خلاصہ و چوشتنت کہ : مثلاً نماز، زکوٰۃ و جہاد، نکاح، بیع و شراب و قصاص و غیرہ اے درستانی بیان قرآن شریف و بونہ بلے ایشانی تفصیلی بیان و یک مسئلہ و گیش و گیوار چہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و سنت و بیت

قرآن شریف و تعارف چہ زبان رسالت و ہدایت و اے قانون و تعریف و توصیف ہر س و پی و تی رنگ و کنگ بلے ما ادا ایشی و یک ہنچیں تعارف و نقل کنیں کہ آچہ محسن انسانیت حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم و نقل کنگ بونگ، آفرمائینیت :

کتاب اللہ فیہ نبأ من
قبلکم و خبر ما بعد کم
و حکم ما بینکم، هو الفصل
لیس بالهزل من ترکہ من
جبار قصمه اللہ و من ابتغی
الهدی فی غیرہ اضلہ اللہ،
هو جمل اللہ المتین، وهو
الذکر الحکیم، وهو الصراط
المستقیم، هو الذی لا
تزیغ بہ الالهواء ولا تلتبس
به الالسنه ولا یشیع منه العلماء
ولا یخلق علی کثرة الرد، ولا

کتاب اللہ۔ ایشی و تہاشمے پیسریگانی
قصہ و زندگیگانی حالات مان انت۔
و شمش و ت مان و ت و فیصلہ و مان
انت، اے یک حقیقی فیصلہ و کتاب ایت
مسخرہ و نہ انت۔ ہر کسے کہ چہ وقتی مزین
گندی و ایشی بیلہ کنت اللہ آئی و را
چکپوش کنت و ہر کسے کہ چریشی و ابید چہ
دگہ جاگہ ہدایت بلوٹیت آئی و را خدا لکراہ
کنت، اے خدایہ مضبوطیں ساد انت
اے خدایہ با حکمتیں ذکر ایت، اے تجکیں راہ
ایت۔ اے ہا کتاب انت کہ چریشی و
زندگیری و واہشات چوٹ نہ بنت و

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْزَلَ الْکِتٰبَ وَلَمْ یَجْعَلْ لَهٗ عِوَجًا
وَالصَّلٰوةَ وَالسَّلَامَ عَلٰی خَاتَمِ الْاَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِیْنَ الْقَائِلُ "اِنَّ
هٰذَا الْقُرْآنَ مَادِبَةٌ لِّلّٰهِ فَتَعَلَّمُوا مِنْ مَادِبَتِهِ فَاَسْتَطَعْتُمْ"
وعلی الہ و احبابہ و من تبعہم باحسان الی یوم الدین، اما بعد
اللہ تعالیٰ و انسان پیدا کنت و آہان و پہ فہمگ و زانگ و واسطہ
تمائیں کار آمد و ضروری میں ساز و سامان ہم دانت
انسان و حواس خمسہ یعنی گندگ، اشکنگ و غیرہ و طاقت کہ چہ
ایشانی ذریعہ و آوتی بازیں کارے دربارت و چریشانی ذریعہ و انسان نہیں
معلومات حاصل کنت، اے اعضا مانی دست رس تا یک خاص حدے و
کثیت و آدمیاشت نہ کنت۔

تہنا عقل پر انسان و رہبری و کافی نہ انت | اللہ تعالیٰ و
انسان و عقل و ہوش و اتنگ کہ آے ہمیں جاگہاں انسان و راہ ابریت
بلے زندگی و تہا انسان و باز و پنچیں حالت ہم پیش کثیت کہ اودا عقل و حواس
ظاہری و دروا کنت بنت و آدمی و راہ در برت نہ کنت اے و ہدے آچیز کہ
انسان و رہبری و کار و کثیت آ و جی "انت۔ مثلاً یک انسانے کہ تھی و ہما
موجود انت تو وقتی ہم، دست و ایدگہ حواسانی کارگرگ و زندپرے نتیجہ و سر
بے کہ ایشی و رنگ اسپیت انت، پنچ فٹ ایشی و دراجی انت و فلان
فلان صفت ایشی و تہا موجود انت، کہ اگان چٹاں بند بختہ و تہنا چہ عقل و
جست بختہ آے فیصلہ و دات نہ کنت، بلے عقل اے فیصلہ و ضرور کنت
کہ اے بلاہیں جسم و جون و یک پیدا کنو کے ہستنت اگر چہ من آئی و را یہ وقتی
چٹاں نہ گندی، بلے اے فیصلہ کہ اے جسم و جان و پیدا کنو چریشی و کجام
کار و وش بیت و چہ کجام کار و نہ وش بیت یا کہ ایشی و کل زندگی و چہ
پیم و گوازیگ آئی و ابدی زندگی و جوانی و سبب بیت و چہ ہم و زندگی و
گوازیگ و ہم و زندگی و ناگیگ و تہا کنت، اے فیصلہ چہ حشکیں
عقل و حواس و کنگ نہ بیت بلکیں ایشی و فیصلہ و ہما ساہ و جور کونو
کنت کہ آوتی وش و نہ وش و کاراں سوچ دنت، و ہمیشی و نام و جی "انت
کہ قرآن و نام و تمائیں انسانانی و ہما ایرانت، انسان و را و تی زندگی و
توگا ایشی و ہمچو ضرورت انت کہ وقتی عقل و حواسانی حاجتہ است۔

قرآن کاملین ضابطہ حیات ایت | قرآن در حقیقت نبی آدمی
واسطہ یک کلیں ضابطہ حیات و جامعیں قانون ایت کہ آئی و تہا انسانانی
فلاح و بہبود و کامیاب و کامل ترین نمونہ موجود انت۔ قرآن انسانی زندگی

تنفضى عجائبه وهو الذى
لم تنته الجن اذا سمعته
حتى قالوا : انا سمعنا قرآنا
عجبا يهدهى الى الرشاد
فامتابه

چریشی ء زبان انتشار ء شکار بنت
(یعنی ایدگہ زبان گونیشی ء ہونہ بنت)
چریشی ء عالم سیر نہ کننت اے بار بار ء
وانگ کوهن بیت ، ایشی عجیب نوکس
گنتم نہ بنت۔ اے ہاکلام انت کہ
وہد جنال اشکت گد اہامان ء
گوشش : (مایک عجیب قرآنے
اشکتگ کہ آکامیابی ء سوج و سرء
کنت واپہ آئی ء ایمان آورد)

من قال به صدق ومن
عمل به اجر ومن حكم به
عدل ومن دعا اليه هدى
الى صراط مستقيم -

(ترمذی باب فضائل القرآن)
ہر کسے بہ اشی ء گپ جنت آراست
گوشتیت و ہر کسے کہ ایشی ء سر عمل کنت آئی ء اجر و ثواب رسیت و ہر کسے
کہ ایشی ء مطابق ء فیصلہ کنت آئی ء انصاف کنت۔ ہر کسے کہ ایشی ء نیم گاتوار
پر جت آئی ء تحکیم راہ ء ہدایت دیگہ بوت۔

قرآن ء نوکس دور ء قانونی کتابانی میانہ بوگ ء وجہ

ادا اے خبر ہم وتی ذہن ء بدار کہ قرآن مجید باوجودیکہ جامع و مکمل انت
لیکن آجید دور ء یک قانونی کتابے ء میانہ بنت کہ آئی ء تہا تمامیں حکم جدا
جدا بابانی تہا بہ بنت و پدا ہر کسے ماں دگہ دگہ دفعہ ء تہا درج بہ بیت ، بلکیں
قرآن ء مثال یک کالمیں حکمے بیگنت کہ نادر راہ ء حالت ء مطابق ء دو تجویز
کنت و پدا آئی ء نوکس حالت ء رو ء دومی دو ء نسخہ ء تجویز کنت یا چوش
بفہم کہ یک زبریں فوجی قائد و پیشوا ءے کہ آوتی فوج ء یک خاص رنگے ء
اوش تارینیت ، پدایک و ہک آیان ء دیار وگ ء حکم ء دنت واناگہ ء
ضرورت و مصلحتے ء خاطر آیان ء پشت ء ہم کنزگ ء حکم ء دنت برے
زخم ء جنگش فراتیت و برے بمب و تیر و تفنگ ء فرمائش کنت ، حکم و
فوجی سربراہ ء ہر یک نسخہ و حکمے وتی وتی جاگہ ء باز ضروری اثر و نتیجہ ء گوں
و تادارت کہ اشان ء ابید صحت و کامیابی یک و اب و خیال انت۔

در حقیقت کلام الہی کہ آتما میں علم ء ہدایت ء واسطہ ء انت و تاقیامت ء
آوکیں انسانانی واسطہ دستور العمل انت ، پریشی ء واسطہ لے لازمی ات
کہ آہے ہمیں کتابے بہ بیت و آئی ء تہا بدل بوکیں نوکیں حالتانی واسطہ
اصول و کلیاتانی موجود بوگ یک طے سی ضرورتے ات و ہمے چیزیاں قرآن موجود
انت ہے یک وجہ انت قرآن ء جدید و قدیم طرز تجویز ء مطابق نہ بوگ ء۔

ماں غیر عربی زبانوں ترجمہ و تفسیر ء ضرورت | ہدایت ء اے
عالمگیریں دستور و ہک کہ دیما اہت گد اچہ دنیا ء کفر و جہالت ء تہا روکی
کم ء گار بان بوت و اسلام ء روزناتی ماں جہان ء تہا تالان و شنگ

بوت ، تمام حدیکہ اسلام ء متوکانی دائرہ چہ جزیرہ العرب ء در سر بوت ،
اسلام ء بنیادی چہ شہرہ کہ آکتب اللہ و سنت رسول اللہ ات ، آاے
عجی نوکس لمانانی زبان ء نہ ات ، چہ پیشاں ضرورتے کہ اے ہدایت ء شنگ
کنگ ء واسطہ چہ ایدگہ زبانوں ہم قرآن مجید ترجمہ و تفسیر کنگ بہ بیت۔ اگر چہ
عربی زبان ء قرآن شریف ء تفسیر نبشتہ کنگ چہ دو صحابہ و تابعیناں شروع
بوگت و ایدگہ زبانوں ایشی ء صرف معنی و مطلب زبانی بیان کنگ بوت
و قرآن مجید ء تفسیر ترجمہ نبشتہ و خوان ء واسطہ تہنا عربی زبان کار مرز بوت
بلے دیر نہ گوست کہ عالم و زانتکاراں قرآن مجید ء ماں ایدگہ زبانوں ترجمہ
و تفسیر نبشتہ کنگ شروع کت ، حتی کہ مروچگیں دور ء باز کم چوشیں زبان
بیت کہ آئی ء تہا قرآن شریف ء ترجمہ یا تفسیر موجود بہ بیت۔ غیر عربی چوشیں
زبان باز انت کہ آہانی تو کایک یک زبانے ء صد ہا ترجمہ یا تفسیر ہم موجود
انت۔ بلے اے افسوس ء مقام انت کہ بلوچی ء ڈولیس وسیع و کوهنیں
زبانے چریشی ء زہرات۔

مرکز و بنیاد ء ضرورت | در حقیقت ناں تہنا مسلمان بلکیں

ہر قومے کہ چہ وتی مرکز ء دور بیت گد آسگردان بیت و تسبیح ء دانگانی
پیما کہ آ و ہدیگہ چہ وتی مرکزی بندیکہ جد انت گد اہر کسے بہ دیم کسیت۔
ایشی ء تہا پاج شک و شبہ نیست کہ مسلمانانی اصل مرکز کتاب اللہ انت
کہ آئی ء تفسیر کنوک رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم انت۔ چوش بگوش کہ کتاب اللہ
و سنت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم مسلمانانی بنیاد و مرکز انت۔

بیماریں زبان ء یک عجیب مثالے | لہذا ہر قوم و ہر زبانے
کہ چہ وتی اے بنیادی مرکز ء دور بیت گد آیک بیماریں قوم و بیماریں
زبانے شمار بیت۔ و اے بیماریں زبان و قوم ء مثال چہ ہا مرد ء انت
کہ چہ چٹن ء مرگا انت و آپے ماں دیم ء ایرنت بلے وارنش نہ کنت ، یا ہما
جانورے ء ہم ء کہ چہ شد ء ساہ دیگا انت و کاہ و آپ آئی ء سر انت
و قدرت بہ ورگش ندرت۔

كالعيس في البيدا ء يقتلها الظمأ
والماء فوق ظهورها محمول
یعنی چہ آسانڈیگا کہ آپ ء پشت لڈ تگت و جنگل ء تو کا چہ تن ء مرگانت
مرچی قرآن ء ہدایت ء دیم مسلمانانی ہے حالت انت۔ و معے
بلوچی زبان ہم بحیثیت زبان ہے بوچیکا سوارا کہ آئی ء تہا نہ صرف ایدگہ علمی و
دینی سرمایہ ء کمی انت بلکیں قرآن مجید ء ہمیں مبارکیں دولتے ء ہم
اے زبان ء دست ہورک انت۔
بلوچی ء اولی ترجمہ کلام پاک | اے بابت ء معے علم و زانگ ء

عہ هذا الحديث تمامہ في المشكوة المصابيح عن علي رضي الله عنه رواه الدارمي والترمذی فی باب فضائل القرآن وقال هذا حديث اسنادہ مجهول وفي الحارث
مقال اہ الظاهر ان في اسنادہ مجهول۔ قال علی القاری رحمہ اللہ قال الطیبی روی الشعبي عن الحارث الاعور وشهد انه كاذب اھ (ثم قال) هو ممن اشتهر بصحة علی وبقا
انہ سمع منه اربعة احاديث وقال النسائي وغيره ليس بالقوي وقال ابن ابى داود كان افقه الناس وافرض الناس واحب الناس اھ فمنا في شرح مسلم للنووي عن الشعبي انه روی
عن الحارث الاعور وشهد انه كاذب محمول علی انه قد بیح منه كذب ولذا لم یقل كذاب مع ان الكذب قد یصدق ولذا روی عنه۔ فالحاصل ان حدیثہ ضعیف اسنادہ وان
كان لاشك في صحة معناه مع ان الضعیف معمول به في الفضائل اتفاقا
(مرواۃ شرح مشکوٰۃ ص ۵۹۳ ج ۲)

حدء بلوچی زبان و اولی ترجمہ کلام پاک مولانا میاں حضور بخش بلوچ رحمۃ اللہ علیہ کنگ، مولانا تفصیلی حالات مارا معلوم نہ انت، البتہ آئی ترجمہ کلام پاک و اسے نسخہ چھ مروچکا ہفتاد و ہفت سال پیشتر ماں ۱۳۲۹ء اولی براپنچصد نسخہ مقدار پھاپ بوتگ۔ اودا پریس و نام چودرج انت: ”در مطبع ہندوستان سیم پریس لاہور طبع شد“ اسے نسخہ و سرورق و طبع کنو کاں و تی نام و ہمراہی و نبشتہ کتہ: ”ساکنان قریہ درخان متصل بڈاکا نہ ڈاڈاھر“

مولانا حضور بخش صاحب بلوچ و اسے ترجمہ قرآن و آخری صفحہ مولانا و تی علاقہ و بارہ و وت نبشتہ کنگ ”الساکن فی قریہ التائب من بلاد السنہی“ یعنی من سخی علاقہ و تائب نامی شہر و نندو کاں۔

چرے مجموعہ تفصیلاتاں ماہے نتیجہ و سر بوتگیں کہ مولانا صاحب ڈھاڈستی و علاقہ و مردم ایت۔ بہر حال اسے بلوچی ترجمہ مری قبیلہ و زبان نیگنت۔ واجہ و آخر و اسے ہم نبشتہ کنگ کہ من جمادی الاولی ۱۳۲۶ھ و چہ ترجمہ و نبشتہ و آئی و صفائی و فارغ بوتگ انت۔

تا حدیکہ ترجمہ و تعلق انت، مایش چہ مختلف جاگہاں مطالعہ کنگ و چازنگ، باز بہتریں ترجمہ ایت و ترجمہ کنوک و مسترس کامیابی ایشنت کہ آئی و ترجمہ انتہائی مختصریں الفاظاں گوں کامیابی و کتہ، باز کم بلے جاگہ جاگہ مولانا بطور فوائد بعض مناسب تفسیری نکات ہم مختصر بیان کنگ۔ کتاب اگرچہ قدیم زبان و انت تاہم اگرچہ پ کنگ بہ بیت گڈا اے مزین مذہبی و ملی خدمتے بیت۔ اسے نسخہ کہ ماوتنگ، اسے مولانا خیر محمد ندوی صاحب و لاہوری و انت کہ دراصل حضرت مولانا قاضی محمد سر بازمی و لاہوری و کتابان انت۔

بلوچی زبان و دومی ترجمہ کلام پاک | اسے سلسلہ و دومی کوشش ممتاز بلوچ عالم دین حضرت علامہ قاضی عبدالصمد سر بازمی رحمۃ اللہ علیہ و ترجمہ قرآن انت کہ آئی و تکمیل بقیۃ السلف حضرت مولانا خیر محمد ندوی ظلہ العالی و کنگ۔ ۱۹۳۶ء حضرت قاضی صاحب قلات و شنت و گوں اوہد و خان قلات محمد یار خان صاحب و دوچار کپت، و آچہ قاضی صاحب سک متاثر بوت۔ چنانچہ آئی و علامہ قاضی صاحب و راوی خاصیں اتالیق جوڑکت و وتی اسے خواہش ظاہرکت کہ توباتی و ہدے ماں بلوچی زبان و قرآن شریف و ترجمہ و دلگوش ہو چنانچہ تقریباً تانبچ سال قاضی صاحب ماں ہے خدمت و گلایش بوت و پدا و ہدیجہ آریاست قلات قاضی و منصب و سرفا تر بوت و چرائی و بعد مجلس شوری و باسک و مستر جوڑ بوت گڈا بازیں کارانی و جہ و ترجمہ و کارہل بوت۔ چنانچہ تا حضرت قاضی صاحب و وفاتی و نوزدہ پارہ و ترجمہ و اولی پارہ و تفسیر نبشتہ بوتگ۔

پشت کپتگیں ترجمہ و تفسیر تکمیل | اسے ڈولیں ہمیں کارے و ناتمامی مزین گپ ایت بلے بمصدق کل امور مہوٹہ باوقاقتا

بلکین اللہ تعالیٰ و پرے کار و تکمیل و زانا حضرت مولانا خیر محمد صاحب ندوی و رادر چنگت، چنانچہ مولانا ندوی صاحب پشت کپتگیں پارہ ہانی ترجمہ و چہ دومی پارہ و دیے تمایں تفسیر و نبشتہ کنگ شروع کت، و تا اسے و ہد و ترجمہ کتہ انت و تفسیر و بیست و شش پارہ تمام بوتگنت و دیم و کار بوگانت۔

ترجمہ و دو قسم و اسے ترجمہ و خوبی | قرآن شریف و ترجمہ کہ ماں اردو و اسے دگہ غیر عربی زبانان بوتگنت، آعمو ماد و قسیمگ انت، اولی لفظی ترجمہ و دومی با محاورہ ترجمہ، مئے اسے بلوچی ترجمہ دومی قسیمگ ایت بلے چوشیں آزادیں ترجمہ ٹے ہم نہ انت کہ چہ متن و تران و یکسر آزادیہ بیت بلکین حتی الامکان اسے کوشش کنگ بوتہ کہ قرآن حقیقی مطلب ہم بیان بہ بیت و بلوچی زبان و آئی و ادائیگی ہم مناسبیں الفاظاں گوں ادابہ بیت کہ عام مردے و فہم و بیہیت۔ اسے ترجمہ و تھا زیادہ ترجمہ شیخ الحد مولانا محمود الحسن رحمۃ اللہ علیہ و ترجمہ رندگری کنگ بوت۔

چہ تفسیر و بابت و | البتہ بلوچی زبان و اسے تفسیر کہ شے دیم انت۔ اسے یک جہلیں تفسیر و نہ انت بلکہ اسے تفسیر تفسیر عثمانی و بلوچی ترجمہ انت۔ اسے اصل تفسیر ماں اردو زبان و نبشتہ بوتہ و تفسیر عثمانی و نام و مشہور انت، حضرت علامہ شہیر احمد عثمانی رحمۃ اللہ علیہ نبشتہ کنگین انت کہ آنہ زیادہ مختصر انت کہ مطلب و فہمگ و تہام مردم جنجال بہ بیت و نہ زیادہ دراج کشت کہ مروچگیں آرام پسند طبیعت چرائی و وانگ و دم بہ برت۔ بہر حال شے دیم و اسے بلوچی تفسیر و اصل تفسیر عثمانی و ہے ترجمہ انت۔ مترجم و مفسر و تی اسے محنت و تاکلی کامیاب بوتگ انت، ایشی و فیصلہ اہل علم و وانوک بکننت۔ البتہ ماں انچوڑ و کوشیں کہ سچو کہ اصل تفسیر عثمانی و آئی و ترجمہ نبشتہ کنوک استاد و شاگرد بوگا باوجود و تی دور و پرے کار و اہل تریں شخصیت انت ہے پیمانان بلوچی زبان و اسے ترجمہ و تفسیر و بیان کنوک ہم ماں بلوچانی تہا پر کار و اہل تر و کامیاب تریں مردم انت

گوں عام و انوکاں و زبندی | بلوچی زبان و چونکہ اسے چہ بنیادی ترجمہ و تفسیر ان انت، چہیشاں چہ عام و انوکاں و زبندی کہیں کہ اگر کجاں جاگہ معنی و مطلب و فہمگ و زانگ و تہا شمار تکلیف بوت گڈا چہ وت و آئی و معنی پر مبذات بلکہ چہ اہل علماں سوج بکرات۔ ماشے مشور ہانی راہ چاریں | و ہے پیمچہ و تی و اہمیں عالم و کواساں ہم مئے و سبندی انت کہ ترجمہ و تفسیر و تہا ہر جاگہ کہ مضمون و ترجمہ و زبان غلطی و کمزوری یے نظر و بیہیت گڈا مارا چرائی و معلومدار بکننت اگرچہ ماچ و ت و تصحیح و کوشش کنگ بلے انسان بہر حال انسان انت غلطی چہ انسان و بیت۔ ہے پیمچہ آئندہ طباعت و واسطہ شے مفید و جوانیں مشور ہانی مارا ضرورت انت۔

وقتی فضل و کرم و چہ قرآن کریم و برکاتنا حصہ دار بکنت و اے کار و
چہ وقتی مہربانی و قبول بکنت و ایشی و مسلمانانی، بالخصوص قوم بلوچ و
دین اسلام و طرف و گام گنج بوگ و ذریعہ جوڑ بکنت و اے کار و
مے آخری دینی کار بکنت، بلکین مارا وقتی دین و خدمت و ہر و ہدے
توفیق بدنت -

وصلی اللہ تعالیٰ خیر خلقہ محمد و آلہ
واصحابہ و اتباعہ اجمعین، آمین

بلوچی زبان و اے ترجمہ و تفسیر و شنگ و تالان کنگ و واسطہ
بازیں احباب و دوستاں و اہل علماں مے حوصلہ افزائی کنگ،
ما اے دستانی منت و اریں و دعا کنیں کہ اللہ تعالیٰ آہان و جزائے خیر
بدنت -

آخر و ما دعا کنیں کہ اللہ تعالیٰ اے تفسیر و ترجمہ و نبی خشت
ایر کنوک، رند و بلوچی ترجمہ کنوک، ایشانی چھاپ و شنگ کنگ و تہا
کجام قسم و مدد کنوک و حوصلہ افزائی کنوک، وانوک و وانوک داروک
و مے اس تہہ، والدین، اقربا و تمامیں مسلماناں اللہ تعالیٰ چہ

۲۶ ربیع الاول ۱۴۱۵ھ احتشام الحق آسیا آبادی
۱۰ دسمبر ۱۹۸۵ء جامعہ رشیدیہ آسیا آباد
مکران بلوچستان

عبد الصمد جمال زانی
خطیب جامع مسجد چٹکان
و مدرس مفتاح العلوم سوہرورد و پنجگور مکران

تصدیق

ما اے قرآن شریف حرف بحرف گوں غور و فکر و ونگ - ما تصدیق کنیں
کہ ایشی و تہا بیچ قسمیں غلطی و کمی گیشی نیست -

احتشام الحق آسیا آبادی
فاضل دارالعلوم کراچی

عبد الصمد جمال زانی
فاضل جامعہ اسلامیہ مدینہ منورہ

حضرت علامہ قاضی عبدالصمد صاحب سربازی رحمۃ اللہ علیہ

حضرت علامہ قاضی عبدالصمد سربازی رحمۃ اللہ علیہ عارفین پت و نام ملا عبدالنبی ات کہ آئی و دو سنگ کتکت۔ واجہ قاضی صاحب چہ دومی لوگ بانک بی بی باجرہ و شکم پیدابوت۔ واجہ قاضی صاحب ۱۹۰۲ء و ماں ایرانی بلوچستان و سرباز و علاقہ دیکور و پیدابوت۔ لہتیں ہم عصرانی اے خیال صحیح نہ انت کہ قاضی صاحب دیکور و پیدابوت نہ بوتگ۔ چنانچہ واجہ و وئی ۱۳۸۳ء و یک طویل منظوم سفرنامہ و تہاوت البیہی و اظہار کتکت کہ آ ”دیوان سربازی“ و تہا بعنوان ”سفرنامہ سربازی“ پھاپ بوتگ، بنشنتہ کنت :-

کنم قصہ خویش را مختصر از آنجا بہ دیکور کہ دم سفر
ہمان قتریہ جلتے پیدائشتم در آنجا دوسہ شب بود آسائشتم
(دیوان سربازی ص ۵۹)

واجہ دنیکنا حور دات کہ چہ پت و شفقت و زہر بوت، آئی و وئی ابتدائی تعلیم چہ سرباز و شروع کت و پیدائش علم و خاطر و کراچی و اہت و دیما زیادہ علم حاصل کنگ و واسطہ دہلی و سفر اختیار کت، ہندوستان و یک عظیم دینی درسگاہ ”مدرسہ امینیہ“ دہلی و داخلہ فی کت و اے دینی درسگاہ و حضرت مفتی محمد کفایت اللہ رحمۃ اللہ علیہ و سرپرستی حاصل ات، و تقریباً ۱۹۲۶-۲۷ء و مولانا چہ مدرسہ دستار فضیلت حاصل کت و ۱۹۲۷ء و ماں کراچی و اہت و اودانا مور عالم دین مفتی محمد عثمان بلوچ و زیر نگرانی قائم کت گین دینی مدرسہ احرار الاسلام و درس و تدریس شروع کت و پفتی صاحب و ترغیب و سراوتی پت و سپر کی ملک و یلہ دات و مستقل ماں کراچی و مفتیم بوت، و ابیشی و ہمراہی و گل محمد لائن لیاری و یک عالی شان مسیتے و امام و خطیب مقرر بوت۔ و چندے مدت و رند مولانا و گوں مولانا ابو بکر کت زئی ہوت و دختر و نکاح کت، چہ بی بی و واجہ و ۳ مردیں زہگ عبدالاحد، عبدالستار و بشیر احمد و دو جنین چک بوتنت و چہ دومی لوگ بانک و ۳ مردیں چک انت کہ آبانی نام خلیل احمد، عبدالغفار و نور احمد انت۔

مدرسہ احرار الاسلام و درس و تدریس و دور و حضرت قاضی صاحب و مولانا مفتی محمد عثمان صاحب و سرپرستی و یک ہفت روپی اخبارے بنام ”البکوچ“ در کت کہ آئی و شوکار قاضی صاحب مقرر بوت، چریشی و واجہ صحافت و میدان و پہلک ملت و مذہب و

مزین کارے کت، درحقیقت و مولانا و تہی و سماجی خدماتانی واسطہ اے میدان را اختیار کت و پیدائش ”البکوچ“ پشت نہ کت بے مولانا تا و تہی آخری دور و گوں صحافت و وابستہ بوت۔

چہ کت و تہی واجہ و مدرسہ احرار الاسلام و ریلہ دات ماں مدرسہ مظاہر العلوم کھڈہ کراچی و مدرس بوت، پیدائش ۱۹۳۶ء و حضرت قاضی صاحب قلات و شنت و آوہد و خان قلات میر احمد یار خان و گوں دو چار کت، کہ ایک باز دین دوستیں و مذہبی خیال و مردے ات۔ آ چہ قاضی صاحب و علم زانتی و چہ و شین طبیعت و باز متاثر بوت۔ چنانچہ آئی قاضی صاحب و را و تہی خاصیں استاد و اتالیق جوڑ کت و وئی اے و ابگ و اظہار و کت کہ تو ماں بلوچی زبان و قرآن مجید و ترجمہ و کن۔ چنانچہ تقریباً ۵ سال و قاضی صاحب ترجمہ و کار و را جاری داشت و قرآن مجید و نوزدہ جزانی ترجمہ تمام کت۔ پیدائش کہ واجہ محکمہ قضا و قاضی و عہدہ و سر مقرر بوت و ترقی کنان و تا مجلس شوری و باسک و مستر مقرر بوت ہے دوران و ۱۹۴۷ء و پاکستان قائم بوت و ریاست قلات گوں پاکستان و اوار کنگ بوت گڈا اے وقت و خدامرزی قاضی صاحب باقاعدہ حکومت پاکستان و سرکاری ملازم مقرر بوت، ۱۹۶۲ء و قاضی صاحب چہ محکمہ قضا و سبکدوش بوت و پنشن و شنت۔

چریشی و پد حضرت قاضی صاحب مدرسہ تعلیم الاسلام مجاہد آباد کراچی و دارالافتاء و سرپرست جوڑ بوت۔ ہے دوران و کہ حضرت قاضی صاحب رحمۃ اللہ علیہ مریض بوت و مولانا خلیفہ صاحب ندوی و لوگ و داشتگتے منی اولی ملاقات گوں آئی و بوت و دومی رند و ہم من گوں واجہ ہے ہنگین و ملاقات کتکت کہ خدامرزی یک عجب درویشیں مردے ات کہ چرائی و گڈگا خدا یاد اہت۔

حضرت قاضی صاحب پہ حق و انصاف و خاطر کسی پرواہ نہ کت۔ چوشیں و ہد و خدا ترسے چہ ہر چیز و دیما داشت۔

یکبے خان آف قلات میر احمد یار خان و خلاف و یک عام مردے و حق و قاضی صاحب و یک فیصلہ و دات و و تہی منصب و ہیج پرواہی نہ کت گڈا مرد ماں خاں صاحب و گوشان و قاضی صاحب و خلاف پرننگ و کوشش کت بے خدا خیر بدنت خاں صاحب و را کہ آئی و خدا حکم و دیما و تہی سرا را جہل کت و و تہی مزنی و ہیج پڑا ہی نہ کت۔

More Books Visit : iqbalkalmati.blogspot.com

سرزندار محمد عبدالستار عارف قاضی و کرامت
ومن ایشی و وانگ و شرف ماں ہمانی و ہنکین و حاصل کنگ
اے خط و تہا عجیب ہدایات و نصائح مان انت ۔

قاضی صاحب و مزین شائیں علمی کاراں چہ قلات و
شاہی بازار و کش و مدرسہ تجوید القرآن انت کہ آتا و نیگتا فتم
انت وچہ اللہ و فضل و کرم و آئی و تہا علوم دینی و درس و تدریس بیت
کہ اے دراصل و پ و اجہ و مزین صدقہ جاریہ بیت ۔

تصانیف | حضرت قاضی صاحب و تصنیفاں چیزے
کہ مئے علم و ہستنت آیشنت :-

۱ ترجمہ میزان و مشعب بزبان بلوچی
اے غالباً واجہ و اولی کتاب انت ، چھاپ بوتنگ بے مروچاں
ایشی و یک نسخہ پے گدارے ہم گیر نیئت ۔

۲ ارمغان ذگریاں (فارسی)

۳ تہیلام بر کھور ذگریاں (فارسی)

۴ فتح مبین (فارسی) ۱۹۵۵ء

۵ دیوان سربازی

ایشی و ترتیب واجہ و فرزندار محمد قاضی عبدالستار عارف و دانگ
اولیگ وچہ ابید واجہ و ایدگ تصانیف ما درست مطالوہ کنگنت ۔

۶ مقالات سربازی ۔ اے واجہ و مختلف وقتانی نبتہ کنگلیں مضمون
انت کہ اکثر ماں اخبار و رسالہاں چھاپ بوتنگنت ۔ ایشی و ترتیب ہم واجہ و
فرزند قاضی عبدالستار عارف و دانگ و انشا اللہ زوت چھاپ و شنگ
بیت ۔

۷ ترجمہ و تفسیر قرآن (بلوچی)

اے ہمیشنت کہ شے دست و انت ۔

وفات | ۱۳ ستمبر ۱۹۵۵ء حضرت قاضی صاحب ماں خضدار و

موت و رالبیک گوشت ۔ گوں و تی روگا تہنا و تی چکان و ناں بلکیں کل
بلوچ راج و راجورہ و تی کت و ماں قلات و شاہی قبرستان و دفن کنگ
بوت ، رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى رَحْمَةً وَّاسِعَةً وَرَحِمْنَا مَعَهُ آمِينَ

ہے پیمایک رندے ریاست قلات و وزیر اعظم و ذکریانی بارہ و
مقامی قاضی و فیصلہ و خلافت و تی یک غلطیں حکمے جاری کنگ لوٹنگ
ات ، چنانچہ اے بارہ و ہم قاضی سربازی و گوں و تی ایدگ قاضیانی
ہمراہی و باقاعدہ و تی استعفا پیش کت ، اے و ہد و خان صاحب
چہ ریاست و دور دورہ و شنگت ۔ و و ہدیہ آو اپس اتک گدا
وزیر اعظم مجبور بوت و تی غلطیں حکم وے واپس ورت ۔

حضرت قاضی صاحب و تبلیغ دین و خاطر و باز دور دراجیں
سفر ہم کنگ ۔ چنانچہ اے سلسلہ و سعودی عرب ، مصر ، ترکی ، بھارت
ایران ، بلوچستان ، افغانستان ، ڈھاکہ ، برما ، فلپائن وغیرہ و ہم شت ۔
حضرت قاضی صاحب و تی سفر نامہ سربازی و تہا و تی بازرین فرانی
ذکر ہم کنگ ۔ چنانچہ نبتہ کنت و

دریں عرصہ کرم سفر با بے

تمتع زہر گوشت و زہر کسے

بہ ترکی و ایران ، نجد و عراق

زاجاب و خونیاں خود در فراق

بگشتم بے عرصہ در شام و روم

وے گشتہ محروم از زاد بوم

سفر تا بہ فلپائن از ارض شرق

بہ طیارہ تیز رو چو برق

(دیوان سربازی ۱۹۵۵ء، مرتبہ عبدالستار عارف قاضی)

حضرت قاضی صاحب رحمتہ اللہ علیہ و یک طویل تبلیغی سفر کے کہ
آپہل روچینگت ماں نظام الدین دہلی و ہم کت ۔ اے ہما دورات کہ
تبلیغی جماعت و امیر حضرت مولانا محمد یوسف صاحب دہلوی ات ، چنانچہ
حضرت جی و تی بعض خاص خاصین دوست و اجابان و اے بارہ و
نظام الدین و آیک و دعوت ہم دانگت تا کہ اے خاصین جماعت و
گوں ملاقات بکننت ، حضرت جی مولانا محمد یوسف و اے جماعت و
تذکرہ بہ قلات و الا جماعت و عنوان و کنگ ۔ حضرت قاضی صاحب
و تی اے سفر و تذکرہ و تی یک دراجیں خطے و تہا کنگ کہ اے خط آئی و
و تی یک مہر بانے و نام و نبتہ کنگ ، اے خط حضرت قاضی صاحب

حضرت مولانا خیر محمد صاحب ندوی مدظلہ

واجہ مولانا خیر محمد صاحب بزرگوار پت میرسید محمد سرباز ایرانی بلوچستان
 نذوک ات۔ میرسید محمد وقی کاروبار درگت کراچی و اہتگ و
 ماں یاری و جاہ منڈ بوتگ۔ رند قبیلہ و یک نامداریں ٹکے و نام دھانی
 انت آئی و تعلق گوں ہے خاندان و انت۔

مولانا ندوی ماں دسمبر ۱۹۱۷ء کراچی و پیدا بوت۔ و آئی و شروعاتی
 تعلیم کراچی و یک مشہوریں دینی درسگاہ مدرسہ اہل الاسلام و پید مدرسہ
 مظہر العلوم کھڑہ کراچی و بیچ بوت۔ و پید آعلم و حاصل کنگ و واسطہ
 دارالعلوم ندوۃ العلماء لکھنؤ و داخل بوت و چرائی و فراغت و بعد چہ
 بمبئی و ۱۹۲۶ء میٹرک پاس کت۔

چہ طالب علمی و دوران و واجہ و دل و آئی قوم و بے غلی و سک احساس
 ات، پیشا چہ علم و فارغ بوگا رند آئی و چہ کراچی و یک ہفت روزہ اخبار
 بنام "ینگ بلوچستان" ماں اردو زبان و ۱۹۳۲ء شروع کت تاکہ وقی
 قوم و جذباتانی ترجمانی و بخت و آہانی گیم تگیں پھلان و پچ پھلتینیت
 بے مک مدت و رند واجہ چہ اخبار و جد بوت و درس تدریس و
 پیشہ و اختیارت۔

وہرے کہ ۱۹۲۷ء و پاکستان جوڑ بوت تو آئی ۱۹۴۸ء و گوں
 وقی بازیں ہمکارانی مدد و یک تعلیمی ادارہ و بنیاد ایرکت، و اے ادارہ
 ۱۹۴۹ء و دی بلوچ ایجوکیشنل سوسائٹی و نام و جسٹرڈ کنگ بوت۔
 ہے ادارہ و نگرانی و واجہ ندوی صاحب و اے تعلیمی ادارہ قائم کنت :-

- ۱ بلوچ سیکنڈری اسکول (۱۹۵۷ء)
- ۲ بلوچ پرائمری اسکول (۱۹۶۲ء)
- ۳ بلوچ انٹرمیڈیٹ کالج (۱۹۶۶ء)

اے ستیں ادارہ ماں کراچی لیاری و علاقہ قائم کنگ بوتنت
 و وقی میدان و تھا ایشاں جوانیں کارکرت، بے حکومت و ۱۹۶۲ء
 و ایشاں و قومی ملکیت و گپت و سرکاری قبضہ و کنت۔

واجہ ندوی و کوششانی مجہ و آخر کار ریڈیو پاکستان و چہ
 کراچی و ۲۵ دسمبر ۱۹۴۹ء و بلوچی زبان و پروگرام شروع کنت۔ و تا
 ۱۹۵۶ء و واجہ ندوی صاحب اے پروگرامانی سروک ات۔

چہ ہے سوسائٹی و نیگا واجہ ندوی صاحب و بلوچی زبان و
 ادلی ماہتاک "اومان" چہ فروری ۱۹۵۱ء و جاری کت، ناواندہیں
 قوم و ناد لگوشی و مالی کمزوریانی باوجود اے ماہتاک داں ۱۹۶۲ء
 قائم منت۔

اگست ۱۹۶۸ء و آئی و بلوچی و دومی ماہتاک سوغات،
 چہ کراچی و کش ات کہ آتا ہوں و وقی عمر و ششمی سال و تھا انت و
 پہ مذہب و ملت و یک بہترین خدمتے کنگ انت۔

جنوری ۱۹۶۳ء تا جولائی ۱۹۶۸ء واجہ و ماں مدرسہ
 تعلیم الاسلام مجاہد آباد و درس ہم داہگ۔
 واجہ و تصنیفات تا دنیگتا ایشنت :-

۱ پاک بلوچی قاعدہ۔

غالباً اے بلوچی زبان و اولی قاعدہ انت کہ ماں ۱۹۵۱ء
 و چھاپ و شنگ بوت۔ ۲۶ سال رند یعنی ۱۹۶۷ء و اے سالہ
 گوں کتگیں رد و بدل و دوبارہ چھاپ بوت۔ و سیمی براں ۱۹۶۹ء و
 و چارمی براں ۱۹۸۵ء و چھاپ بوتگ۔

۲ بلوچی و اولی کتاب۔

اے کتاب ۱۹۶۸ء و چہ مکتبہ سوغات کراچی و چھاپ
 و شنگ بوت۔

۳ کچکول بلوچی ۴ حنفی نماز، بلوچی۔ اے کتاب مولانا
 خیر محمد جالندھری و کتاب "نماز حنفی" و بلوچی ترجمہ انت۔
 ۵ بلوچی معلم۔ یعنی بلوچی اردو بول چال، اے وقی موضوع
 (بُن گپ) و سہرا بہترین کتاب ایت۔

واجہ ندوی صاحب و اے تمامیں کتاب چہ مٹھے مطالعہ و
 گو سنگت و درست وقی و وقی موضوعانی سہرا بہترین کتاب انت
 کہ وانگ کرز انت۔

۶ ترجمہ و تفسیر قرآن مجید،

اے حضرت مولانا قاضی عبدالصمد صاحب سربازی و کتگیں
 ترجمہ و تفسیر قرآن مجید و تکمیل انت۔ بیستمی جز و تا آخر قرآن مجید و
 ترجمہ و پارہ القرآن بعد اید کہ قرآن مجید و تفسیر کہ آدر حقیقت و
 تفسیر عثمانی و بلوچی ترجمہ انت۔ اے واجہ ندوی و علمی پھیں سرایت
 کہ ایشی و سہرا ہینچو فخر کنگ بہ بیت اکم انت۔

واجہ ندوی صاحب و چہ اولی سانگ و دو جنیں چک بوت
 کہ آماں کساں سالی و وفات بوتگنت و یک چکے کہ آئی و نام واجہ
 عبدالرزاق انت، و چہ دومی سانگ و واجہ و دوزہگ ہست کہ آہانی
 نام احمد سعید و محمد اسماعیل انت۔ اللہ تعالیٰ اے درستان و
 وقی مرضی و مطابق و زندگی گوازیگ و توفیق بدنت۔ آمین

وقفانی علامت و نشانیاں بیان

ہر زبان و مردم وقتیکہ گپ و روپ جنت گدا باز جاگے
اوشنتت و باز جاگے نہ اوشنتت، باز جاگے کم و باز زیادہ دانت
و خبر و فہمگ و فہمائینگ و گونیشاں مزین دار و مدارے صحت -
و قرآن مجید آیات و عبارات ہم جوگپ و روپ و پیمانہ، چیشا
عالماں آئی و اوشنتگ و نہ اوشنتگی جاگہانی واسطہ علامت و نشانیاں
مقرر کنت، ایساں و روز و اوقات گوشنت - بیدانت کہ قرآن مجید
وانوک ایساں دلوگوش و بدارت و آیشنت :

○ اے کسانیں وارثہ دراصل گولیں قہ و علامت انت کہ آیت
ہلاسی و واسطہ استعمال بیت - اداگپ تمام بوت ،
چیشاں ادا اوشنتگ بہ بیت

ہر اے وقت لازم و نشانیاں انت، ادا ضرور اوشنتگ دارگ
بہ بیت، اگس ادا دارگ مہبت گدا مطلب و معنی و غلط بوگ و
خطرہ ہستت، ایشی و مثال اردو و چوشنت کہ یکے گوشت
اٹھو، مت بیٹھو - یعنی پادا، مند، اے جملہ و تہا پادا گ
حکم انت و چوننگ و منع کنگ بوت، بلے اگس ایشی و درمیان و
دارگ مہبت گدا لفظ چوش بیت کہ اٹھو مت بیٹھو یعنی پادیا
بند گدا اے و ہد و لفظ و معنی گپ جنوک و مقصد و خلاصیت
اے وقف مطلق و نشانیاں انت ایشی و سر باوشنتت،
اے نشانیاں ہودا بیت کہ اے گپ پورہ انت بلے گوشوک
انگت و گچیسے گپ جنگ لوٹیت -

ج اے جائز و نشانیاں انت، ادا اوشنتگ بہ روز اوشنتگ جائز انت
س اے وقف جوڑ (یعنی تجاؤز) و نشانیاں انت - ادا اوشنتگ بہ ترانت
ص اے وقف مخص و نشانیاں انت ادا ہور کنگ و وانگ
بہ بیت - بلے اگس کسے دم بہارت و باوشنتت گدا اجازت
انت - اے گپ زانگ لوٹیت کہ ص و سر اهور کنگ و
وانگ چہ سر و نسبت و راج و اہم ترانت -

صلہ الوصل اولی و علامت انت، ادا ہم ہور کنگ و وانگ شر ترانت
ق قبیل علیہ الوقف و خلاصہ انت، بعضے و گوشنتگ کہ ادا
دارگ بہ بیت، بلے بہتر ہستت کہ دارگ مہ بیت -

صل قد یوصل و علامت انت یعنی ادا برے دارنت و برے نہ
دانت، بلے ادا اوشنتگ بہ ترانت -

قف اے "قف" و لفظ و معنی انت "باوشنت" اے علامت
ہودا بیت کہ ادا وانوک و نہ دارگ بہ احتمال بیت -

س یا سکتہ - آسکتہ و علامت انت، ادا اگسے لوٹیت، بلے دم پیر شیت
وقف - اے دراجیں سکتہ و نشانیاں انت، ادا چہ سکتہ و گیشتر
باوشنتت بلے دم پیر شیت سکتہ و وقفہ و درمیان و
فندق ایشنت کہ سکتہ و کتر و وقفہ زیادہ دارگ بیت
دم ہر دو جاگہاں پر و شنگ مہبت -

لا لا و معنی "ناں" اے نشانیاں باز و ہد و آیت و سر بہ بیت
و باز و ہد و عبارات و درمیان و عبارات و درمیان اے
آیت و ہر و ہد کہ "لا" کیت ادا اجمیر ملوشنتت،
بلے اگس آیت و سر بہ بیت گدا ایشی و تہا اختلاف
انت - بعضے نزدیک و اوشنتگ بہ بیت و بعضے و نزدیک
اوشنتگ مہبت، پیشا ہر دو جائز انت -

ک کذلک و نشانیاں انت - یعنی ہرچ نشانیاں بلے کہ پیر
گوشنتگ ادا ہم ہائی و حکم انت -

۵ اے نشانیاں و مطلب ایشنت کہ کوفہ و قاری ادا چو
آیت و پیمانہ اوشنتگ واجب و ضروری قرار دینت و
بصرہ و قاریاں کرا ادا اوشنتگ ضروری نہ انت -
قرآن مجید و ہر جاگہ کہ اے نشانیاں بیت چریشی و بعد
دگہ ہنچیں نشانیاں و ہم ضرور بیت - و دیمہ حاشیہ و
لفظ مع بیت - اے معانقہ و علامت انت - ایشی و
مطلب ایشنت کہ چہ دو جاگہاں یکے و ہدے کہ دارے
گدا دو میگا مدار -

ضروری عین ہدایت

قرآن مجید و تہا بیت ہنچیں جاگہ ہستت کہ ادا اگس مکیر کم و گیشی و یا معنی بدل
بیت و باز جاگے اے پیمانہ کاری تا کفری کمرے و سرکنت چہ زبرد و زبرد پیشانی بدل کھا
معنی باز بدل بدل بنت - اے ہمیں تمہاں جاگہ ایشنت -

نمبر شمارہ	جاگہ	صحیح	غلط
۱	سورہ فاتحہ	أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ	أَنْعَمْتُ عَلَيْهِمْ
۲	-	إِيَّاكَ تَعْبُدُ	إِيَّاكَ (بلا تشدید)
۳	سورہ بقرہ ع ۱۵	وَإِذْ أَنْبَأْنَا إِبْرَاهِيمَ سَرَاتَهُ	إِبْرَاهِيمَ سَرَاتَهُ
۴	-	قَتَلَ دَاوُدَ جَالُوتَ	دَاوُدَ جَالُوتَ
۵	آیہ الکرسی ع ۲۴	اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ	اللَّهُ (بالمد)
۶	-	وَاللَّهُ يَضَعُ	يَضَعُ
۷	نساء ع ۲۲	رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ	مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
۸	توبہ ع ۱	مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولًا	وَرَسُولًا
۹	بخاری و ابوداؤد	وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ	مُعَذِّبِينَ
۱۰	طہ ع ۷	فِي عَصَى آدَمَ رَبَّهُ	آدَمَ رَبَّهُ
۱۱	انبیاء ع ۶	إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ	إِنِّي كُنْتُ
۱۲	شعراء ع ۱۱	يَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُنذِرِينَ	مُنذِرِينَ
۱۳	فاطر ع ۴	يُنْفِئُ اللَّهُ عَنِ الْعُلَمَاءِ	اللَّهُ مِنَ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءِ
۱۴	صافات ع ۴	فِيهِمْ مُنذِرِينَ	مُنذِرِينَ
۱۵	فتح ع ۲	صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ	اللَّهُ رَسُولَهُ
۱۶	حشر ع ۲	مُصَوِّرًا	مُصَوِّرًا
۱۷	حاکم ع ۱	إِلَّا الْخَاطِطُونَ	إِلَّا الْخَاطِطُونَ
۱۸	مزمّل ع ۱	نَقَضَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ	فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
۱۹	مہربلت ع ۲	فِي ظِلَالٍ	فِي ظِلَالٍ
۲۰	زمر ع ۲	إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ	مُنذِرٌ

رسم الخط
عربی زبان و یانے جمہول نیست البتہ قرآن مجید و یک جاگہ ہستت
یعنی مخرج ہا و مہربلتا کہ اے مخرجے ہا و موسا ہا وانگ
بیت - ایساں و ابید قرآن مجید و تہا باز جاگے و الف ہشتہ انت بلے وانگ بیت
چو کہ جمع و الف مثلاً قالوا ادا الف وانگ نہ بیت و انا و انا و ان و انین،
دو الف وانگ نہ بیت - چریشاں و ابید دگہ ہر دہ جاگے و الف ہشتہ انت
بلے وانگ نہ بیت - چیرہ نقشہ اے ہمیں الغانی سرا و نشانیاں ایر کنگ بوٹک

آغاز سورہ آل عمران	الْحَمْدُ لِلَّهِ	سبحن الذی ع ۱۴ آیہ ۱	بشائی
لن نالوا ع ۱ آیہ ۱	أَنْبَأْنَا قَاتَانَ	ع ۱ آیہ ۱	لنکنا
ع ۸ آیہ ۳	لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	وقال الذی ع ۱ آیہ ۱	لَا أَدْبَحْتَهُ
لا یحب اللہ ع ۱ آیہ ۳	تَبَوَّأَ	سورہ حجرات ع ۲ آیہ ۱	بئس الاسم الفسوق
قال الملأ ع ۳ آیہ ۳	مَلَأْنَاهُ	ومالی ع ۶ آیہ ۳	لَا إِلَهَ إِلَّا الْحَجِيمِ
واعلموا ع ۱۳ آیہ ۵	لَا أَوْصَعُوا	سورہ محمد ع ۳ آیہ ۳	تَسْلُتُوا
وامن رابع ع ۶ آیہ ۶	تَسْوَدُوا	سورہ نجم ع ۳ آیہ ۱۹	تَسْوَدُوا
وما بزی ع ۱ آیہ ۳	تَسْلُتُوا	سورہ دہر ع ۱ آیہ ۳	سَلَّ سَلًّا
سبحن الذی ع ۱ آیہ ۲	لَنْ تَدْرُؤُوا	ع ۱ آیہ ۵	كانت قواریرا قواریرا من فضة

رسکے جاء

جامعۃ العلوم الشریعہ

پوسٹ بکس ۲۲۱۰۱، حب۔ بلوچستان

فون نمبر۔ 22101 - 0202

پاک نیوز ایجنسی تربت۔ بلوچستان

فون :- 412938 - 412857 - 0861

مکتبہ اسحاقیہ جوٹا مارکیٹ۔ کراچی

فون :- 748151 - 7525200 - 021

